J. VIII. 13

A. III. 1.

A. III. 9

+ In Venetia, presso à Nicolò Pezzana, 1614.
comprò 9 volumi per 5. lire,
da M.r Tomaso libraro in San
Agostinari.

Cremitarw Camaldulensium
M.C. Ad Graecam Montis Argentini

Μάρκου μουσούρου τοῦ κρητὸς.

Ἐκ τοῦδ' ἀναφράστοιο φανεὶς φύσα δ' ἔβαλεν ἄφλω
Αἰετὸς οἰωνῶν ὑψιπέτης ἀτέλευ.
Τεθρίππων ἐπιβὰς, στέλας ἡμάλδυνεν ὁ μαίμου
Ἥλιος. ἡ δ' ἄστρων φερτὸν δυ ἔδυνε φάος.
Τῶς δὲ χαρακτήρων ἀτεχέσταρ τῶνδε τὰ πρόσθεν
Γράμματα καὶ ῥίμης ἔκτυπα καὶ δυάκων.
Θηεῦμαι γλυφανῆς πῶς τις σμίλης ἐπὶ δέλτοϊ
Ζέστε πορὶ πλέκτων ὄρχαμος ὧδε τύπων.
Πῶς δὲ μεταξὺ τόμοις γραμμῶν ἐρίξεν ἄπους
Ἰθυτάτων. φθόγγοις πάντας ἐπικρεμάσας
Ἀλλὰ φιλοθαυμάων κρητῶν φρένας, οὕς ποτε τέφε τμᾶς
Πατρὸς, ἀθηναίη δαίδαλα πολλὰ δάσν.
Κρὴς γὰρ ὁ τρυφάσας. τὰ δὲ χαλκία κρὴς ὁ σιδείρας
Κρὴς ὁ καθ' ὑλήεις. κρὴς ὁ μολυβδοχύτης.
Κρὴς δὲ πανάγυιος ὁ φερώνυμος. ἀὸς ὁ κλεινὸς
Κρὴς τάδε. κρησὶν ὁ κρὴς ἤπιος ἀγλαΐοχος.
Τοὶ γὰρ ἀμευχόμεθα. τέλοι ἐσσετέρα χορηγοῦ
Μηδίχα μαινοσύνης οὔνομα πανδίθεμεν.
Νικῶ δ' ἀντιπάλους. μεῦσε ζάς. οἱ γὰρ ἀφ' ἱρῆς
Ἑλλάδος, ἑλλάνων πανσισπερέποιοϊ τύποι.

Ἰωάννου γρηγοροπούλου τοῦ κρητὸς.

Ἀνθεα γραμματικῆς θρέψαι ποθέων ξένε, τάνδε
Λάζευ ἀφθόνησας βύβλον ἐπωφέλιμον.
Τὰν, πᾶσ' οὐκαλέεσκε πανύμνης πρόσθηκεν ἐρίμνη
Νικόλεως ὁ κρὴς, βλασθὸς ἐπὶ νυμίκη.

Μάρκος ὁ μουσοῦρος τοῖς ἀπὸ τῆς τραπέζης σχολαστικοῖς εὐπραξίαν.

Οἱ μὲν ἀγωνικῶς σὺν τύχῃ ἐγχειρήσαντες ἕκαστος ἑκάστῃ τέχνῃ, οὐκ ἀφανῶς τοὺς νόμους ἐπλήρωσαν. ὅσου γὰρ οἱ πρὸ ἡμῶν χρόνοι ἐπὶ τῶν πρὸ τούτου τὴν τοιαύτην τροφὴν εὑρηκότες, ὡς θεοὺς τελοῦσι τιμῶσι, τοσούτου μείζονος ἂν, εἰ τοῖς ἐφεξῆς, ἄξιοι τιμῆς ἐσόμεθα τύχοιμεν, οἷς ὀλίγα μὲν τοῖς φανῆναι πορίσασι, τῆς ὡς ἀληθῶς καὶ μάλιστα προσηκούσης ἀνθρώπων τροφῆς τῆς σώματι θήσασι τὴν βιβλίοις. ὧν τάχ' ἂν σεμνότερα τῆς παρούσης μυριάδος κτῆσις παρὰ τοῖς ἐκ προχείρου λαβεῖν, ὑπὸ τῶν συνόντων τύχοι τῶν συνόντων τύχοι, τέως οὐκοῦν, ἐκδοθέντα. τῶν μὲν γὰρ ἐν ταὐτῷ ὁ τύπος καθέντων ἑαυτοὺς, οὐ μᾶλλον προσῆκεν καταγνωσθῆναι ὡς οὐ τοῖς πρεσβυτέροις εὖ ἔχοντα πεποιηκότας, ἢ μεγαλοφυίας ἄγαστον, ὡς οὐδυσσεὺς βλέπον ἡγησάμενον εἶναι τὸ φθέγμα, ἀλλὰ μηδαμῶς ἀφελόμενος τὸ μὴ μόνον συναγείρασι τοῖς ἀρχῖτέκτοσι, ἀλλὰ καὶ τὸ χάριεν καὶ εὔρυθμον τῇ καινουργίᾳ προσθῆναι. τοῦτ' δὲ, τῶν δευτέρων φημὶ, τὰ κυριώτατα τοῦ τυχόντος μέρη, μὴ πολεώστε ὀβλασὸς, ἢ ξαχαρίας ὁ καλλιέργης. ἀμφω κρῆτε ἢ πολῖται ἐμοί. ὧν ὅμως οὕτως εὐαρμοστήσαμεν θαυμαστὰ σύμφατος τῆς ἰδίας ἀφέσεως ἐλευθερίας, ὡς πρὸ πολλοῦ εἶναι ταύτην εὐφημεῖν ὄψει κρίνεσθαι δύναμιν. ὁδὲ φιλοπόνως τὰ πρῶτα τὴν τέχνην, εἰ πρός τις ἄμος, ἐκμελετήσας, οὕτω ῥᾳδίως ἀνύσας καὶ μεσηνίδρωτος ὥδι πορήσεν, ὡς πολλοὺς ὑπάρξαι ποτὲ τοὺς ἐκμέσης αὐλοῦ ἀναστρέφειν καμόντα. ἀλλ' ὅμως ἤνυσε καὶ πρὸς τὸ τέρμα χαίρων ἀφῖκται. καὶ μοι οὗτοι πρὸ τῆς πλείστου μὲν ἀνηρεύνησε φανίτης. λέγω δὲ οὓς ἔδοξε πόνος τύποις μηδενὸς καὶ τίχην χορῆσαι τολμήσας δεῖν τῆς παρανόμων γραφῆς. ἐπὶ δὲ φύσις οὐκ ἐρέθυμησεν, ἀλλὰ χυσέας ὕδατος ἡσας κρήνας ἐν τῷ δάρου εὐτυχθαλάμοις ἡσυχάρακτῆρας, ἢ πεῖ χθη καὶ θεὴν τῷ ξαι τάχιστα μέλαρου. Ἀρχὴν δὲ πασῶν ἐπὶ καιροτάτην ἐποίησε. μὴ πρὸς ἢ τὰ ἑκάστοτε τυπωθησόμενα καθίστασθαι, ἤκιστα ἀνάβρι. ἐκείνης γὰρ τῆς βίβλου καθίερα, ἣ τις παρὰ τὰ προπύλαια τῆς ἀληθείας ἑστῶσα παιδείας, ἵνα μὴ κενὴ ὦσι τῶν εἰσερχομένων φιλοφρόνως προτείνει τὰς ὑποδοχήν. οὐκ ἐπαθλοῦν εὐμάλα παρασκευάσει καὶ διαπλάσει, πλάσιν ὥσπερ τὸν ἀρίστην τε καὶ καθαρωτάτην, ἀσφαλῶς ὁμιλεῖν ἐπιτρέπει μάλιστα μάθασι τοῖς τοιούτοις, οὐχ ἥκιστα δὲ τῶν παντός, ὁμήρου τῶν τὰς ἀεὶ χάριν τὰ σπέρματα παρασχόντος τοῖς ὧν τὴν ἀπροσπόλευσι σοφοῖς. οὐδὲ μία γὰρ ἡ νομοθολίσαι τῶν περὶ ἐκείνου ῥαχφδημάτων λέξεων, ἃς ἐτυμολογικώτερον οὐκ ἀναπύστει μὴ σαφηνίζῃ, οὐ ξυσευρέτως ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐφεξῆς τῶν στοιχείων τὰ ζητούμενα τοῖς δεξιοῦσιν εὐμνημονεύτως ἐκπορίζει. οὕτω γε μὴν πολυεχόντως ἐχαριέντως, ὥστε μηδέν ἀπατῶν τῆς ἀναγνώσεως ἀφορμὴν ὁμοιοτρόπως. ἀλλ' ὅτε μὲν μύθοις, ὅτε δ' ἱστορίαις οὐκ ἀναμαξευομένοις ἀλλὰ πανταχόθεν εὑρισκομένοις, ἐκ παντὸς μέτρου τὰ δίκαια πάντα ἁρμόττει. πρὸς δὲ τούτοις ἀφορμὰς εἰσηγούμενος ἀρχαίοις καὶ διαπρεπέσιν ἀνδράσι παραβεβλημένοις. οὓς ἐνίοτε μὲν τὴν σοφίαν τῶν τοῦ μάλα ὁμοφωνήσας, διαλλάττει. ἔστιν ὅτε τὴν παρ' ἑαυτοῦ ῥοπὴν ἑτεραλκεστάτην νίκην ἐποίησε. τῷ φίλων μὲν κρίσεως ἀρύσασθαι πάσης ἐφιεμένῳ, πάρεστιν ἀφθόνως ἐμπλησθῆναι τοῦ πρὸ μὲν χύδην ἐπιρρέοντος τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλὴν ὑποθέσθαι. ὁ γὰρ ἐν τοῦτῳ κεκτημένος εἴτε τῆς κέρας ἀμαλθείας αὐτὸ βούλοιτο καλεῖν πανταχοῦ καρπούς ὑπερβρύον, εἴτε κρίου, εἴτε κάπρου ἀδώνιδος, τὸ ἐπιτερπὲς τὰ τὴν ἐδάδοτε. πᾶσαν δὲ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὸ ἑλλάδα νομίζεσθαι. μὴ μικρὰ πορίσιμον ἄμοι πάπαυέτω, εἰ τοιαύτη ἡ θρυαία λύρα. μὴ πεῖ μὲν τοῦτο πολλῶν εἰ χορηγεῖται μὴ μεταξὺ τῶν τραφῶν ἡ θόμην ἐμαυτοῦ πρὸ τέρωκτῆ μέρου ἐπιστολῆς ἐξοκείλαντος. Ἡδὲ διόρθωσις πεῖ ἡς οὐ χέρου οὐδὲ τοῦ λόου πάρεργον ἐγεῖται, ἐργώδης ὑπῆρξε καὶ χαλεπωδιεγκλῆ. καὶ τοῖς δὲ ἰωσεφὶ ἄπασιν ἔχοντες ἀντιγράφου. ὧν τὸ μὲν εὐπορία, ταῦτ' ἐστὶ ἄμως παλαιὰ καὶ ἀξιόπιστα, ἀλλ' οὖν ἀσαφῆ καὶ γρίφωνα ἀνάμιγα καὶ δι' αὐτοῦ τόπους ἕκαστοῦ οἰδίποδος πρὸς πλοῦ δεόμενα. οὐ μὴν ἀλλὰ τῆς τε ὁρμὴν ἀνήκεστον ὀρύγου ἐπίρατείς. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ τῶν ταὐτὰ ξωτυχία πῖ πραπατευσαμένων ἐπιλεξάμην, τὰ δὲ τῆς ὀλίγω πρότερον ἡρημένοις ὑπομιμαίνεσθαι πεῖ τῶν ἐφεξῆς σύνεις, ἐτελεσιούργησε μὲν ἐκεῖνος ἀλαθῆ λαμπρὰ τῇ τύχῃ. ἦδε μικρὰ πάντες ἐκφαυλίσουσιν, αὐτοὶ μὲν τοῦ κρείττονος ὁμιλοῦντος εἶναι, μὴ τοῦ μόνου δόξουσι μιμεῖσθαι. ὃς τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἀφροδίτης οὐκεῖχε καταφρονῆσαι. ἐν δὲ μόνον ἀφορμὴν ἔλεσχον ὅτι ζύ ξοναῦλης τοσαυδάλιον, ὁ χλιρὸν εἰ τῆς ἀπωτῶσι τῷ φόφω. τοῖς δὲ μεσὶ φυσὶ γραικοτύποις οὐδὲν ἢ πολυκαθόδου προχωρήσει τὰ τῆς εὐδοκιμήσεως. οἷς ἀποχεκμώσω ὑμῶν ὦ φιλέλληνες

ἐπὶ τυχεῖν εὐμενῶν. ὡς ἐν σωτηρίᾳ πολυφθορωτάτων καὶ τῶν λευκηλεῖ ἡμῖν ἐκχωσῶσι χαριζομένων, τῆς ὑπὲρ τῆς

ὑμετέρας ἀσχολουμένοις

σχολῆς.

Εὐτυχεῖτε.

ΙC

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ, ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥΒΛΑΣΙΟΥ

ΤΟ ΑΛΦΑ. ΜΕΘΕΑΥΤΟΥ.

Ἄλφα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἄλφω τὸ εὑρίσκω. πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὑρέθη. καὶ παρὰ τοῦ καταλλάττομαι πολιτεύεσθαι. ἄλφω δὲ τὸ ἀμείβω.

Ἄαρς, ἄνευ ἄτης. ὅ ἐστιν ἀβλαβής. δύναται δὲ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ βλαβερὸς ἀνοήτως ἐνεγκεῖν. ἴσως καὶ αὐτὸ παρὰ τὴν ἄτην ἐπίτασιν τοῦ ἄλφα. οὕτω μεθόδιος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω, ἄσω ἄρς καὶ ἄαρς. Ἀγρὸν δημοσιόμοιρον ἄαρον συγγενὲς ὕδωρ. καὶ τὸ ἀβλαβὲς, καὶ τὸ πολυβλαβές. ἀβλαβὲς μὲν, τοῖς εὐόρκοις. πολυβλαβὲς δὲ, τοῖς ἐπιόρκοις.

Ἄασας, ἐβλαψας. ἐπίτασει τοῦ ᾱ. καὶ ἀάσαμην, ἐβλάβην. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω. ὁμοίως, ἄσω. ὁ ἀόριστος, ἄσα. καὶ ἐπιτάσει τοῦ ᾱ ἄασα. ἂν ἔβλαψα. Ἀσέμε δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶτος. ὁμέστος, ἀσάμην. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ εὐτερουᾶ, ἀασάμην.

Ἀάσχετον, Μικρὸς ῥιμφὺς ἀεὶ ἀάσχετον οὐκ ἐπιφκρον. ἂν ἀκατάσχετον. ἀκαταπράτητον. μέγα. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχήμι. ἔσχηκα. ἔσχεμαι. ἔσχεσαι. ἔσχεται. σχέτος. καὶ ἀσχέτος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ᾱ, ἀάσχετος.

Ἀπὸ Οτεκεῦ τὰ ἀπού. χεῖρας ἐφείω. παρὰ τὸ ἀπτω ἄπου. καὶ ἀάπου. κῶλον, τὰς ἀγαπομένας. κῶν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο. οἱονεί, ἀπροσπτώτου. ἀπρόσπτελάσους. τὸ δὲ καθαπὸς συντεύκησι παρασυνθέσει παρευρίσκω, ἐκ τοῦ καθάπτω γέγονε καθαπός. οὕτω φιλόξενος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, τὰς μὲν δύο μόρας φθαρῆναι λέγει σὺν μαίᾳ φησὶ τὸ ὄνῳ, κατασκευάζων οὕτως. ἔστιν ἴψον ξόανον εἴδιον τὰ ξύλα. καὶ κλίνεται ἴπος. ἐκ τοῦ τυγχάνειν ἔρημα, ἰάπτω. ἔξου ῥήματικὸν ὄνομα, ἰάπους. καὶ κατὰ στέρησιν, ἀϊάπους. καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἰ, ἀάπους. οἱ μὲν οὖν δασύνοντες τὴν δευτέραν, ἀπὸ τοῦ δύνασθαι πρὸς πελάσους. οἱ δὲ ψιλοῦντες, ἀπὸ κτοις. ἄμοιρος δὲ, ἀνεπίκτητος. καὶ χαλεπὸς. ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ, ἐκτεταμένου. τὸ δὲ δεύτερον, σωρεσαλμένου.

Ἀγὲς, ἄθραυστον. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλάω, ἀγὲς. ἐμοὶ δὲ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀαγὲς. ἀούδ' ἕτερον, ἀαγές. ἢ τὸ ἄθραυστον καὶ στερεὸν, ἢ τὸ ἀπολύθραυστον.

ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΗΤΑ.

Ἄβαλ, ἐπίρρημα. παρὰ τὸ βάλλω. καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ λ. βάω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἄβαλ. καὶ ἄβελ, παρὰ τὸ ἀβάλε ἐπίρρημα. ὅθεν, Ἀβάλεσι στέφανε. ἀπολολάκησας.

Ἄβαξ, κυρίως ὁ μὴ ἔχων βάσιν. καὶ χρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ οἱασδήποτε σανίδος. οὕτως ὠρίωνι γίνεται, δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

Ἀβαρνίδα. οἷον, Περκώτην δ' ὃν τὴν, καὶ ἀβαρνίδα ἡμαθόεσσαν. παρκώτη δέ ἐστι πόλις Τροίας. ἀβαρνὶς δὲ, πόλις λαμψάκου. ὡς ὁμάθη δὲ ἀπὸ τοῦ φιλοσθενοῦς τῆς ἀβάκης. Διονύσου ἐρασθεῖσα ἀφροδίτη, ἐμίγη αὐτῷ. ἀναχωρήσασα δὲ πρός τὴν μητέρα, ἐγαμήθη ἀδώνιδι. ὅθεν δὲ ἦλθεν ὁ διόνυσος, στέφανον ποιήσασα, ἀπῆγξατο αὐτῷ. καὶ δεῖπνον δὲ ἀπολουθῆσαι αὐτῷ διὰ τὸ γεγαμῆσθαι. ὡς δὲ λάμψακος ἀναχωρήσασα, τὴν ἐξ αὐτοῦ κυοφορουμένην ἐβούλετο ἀνελεῖν. ἡδέως ἔρα ξηλοτυπήσασα, μεμαγευμένην τῇ χειρὶ ἐφήψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς. καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τεκεῖν παῖδα, ὃν παρ' ἴωσι ὀνομασθῆναι, ἄσχημον, καὶ βαθυαιδοῖον. καὶ φυτὸν ἀπορηθῆναι αὐτὴν τὴν ἀφροδίτην. καὶ ἀπὸ τοῦ, ἀβαρνίδην κληθῆναι. καὶ δεύτερον ἀγαπητὸν τοῦ στοιχείου, ἀβαρνίδην. οὕτως ὦρος ὀθηβαῖος ἐτυμολόγος. τὸ ἐθνικὸν, ἀβαρναῖος. καὶ θηλυκῶς, ἀβαρναίς.

Ἀβάκησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγύησαν. ἔστι δὲ ἡ λέξις, ἐκτρεικὴ. οἱ, Τῶν δ' Ἰκέλος καὶ ἐϋζώνων πολίων. οἱ δ' ἀβάκησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυχάσαν. ἢ ἄμοις δὲ τὸ ἡσύχασαν. ἔστι βάλῳ τὸ λέγω. ὅθεν ἀπὸ τοῦ βοάζω καὶ συγκοπὴν γίνεται. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, βέβακται. οἱ, ὅτως δ' εἴποτε βεβάκοιεν. ὡς παρὰ τὸ φυλάσσω πεφύλακται φυλακτὸς, καὶ τέτακται τακτὸς ἔξουν καὶ τὸ ἄτακτος ἀτακτῶ, οὕτω βέβακται βακτὸς. ἔρημα ἔξαλοῦ ἀβακτῶ, ὡς ἄτακτος ἀτακτῶ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ, ἀβακῶ. ὅθεν καὶ τὸ

ἀβάκησαν. σημαίνει δὲ τὸ ἠγνόησαν. οἱ γὰρ ἀγνοοῦντες, οὐκ ἔχουσιν ὅ, τι λέγωσιν. ἔστιν οὖν τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἄφωνοι δ' ἄγνοιαν ἔγένοντο.

Αβακής, ἀπὸ τοῦ βάζω τὸ λέγω. ὃν, ἢ οὐ μὲ βάζουσι. κακῶς δ' ὅ τινα φρονέουσιν. ἢ ἔχηται δὲ αὐτῶν σαφῶ. ὃν, οἱ, ἀλλ' ἅτις οὐκ ἔμμεν ἀλιγκότων ὀργάων. ἀντὶ ἀβακήν· ἀμφίβολα ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἡσύχιον ἢ ὠφέλιμον. ὥρα τὸ ἀβακὴς οὖν γίνεται ἀβακῶ, ὡς ὥρ εὐσεβὴς εὐσεβῶ ἐκ τοῦ εὐσεβέω δὲ γίνεται ἀβακίζω. φησὶν ἀνακρέων. ἐγὼ δὲ μισέω πάντας. οἱ χθονίους ἔχουσι ξυθμοὺς καὶ χαλεποὺς μεμαθήκασιν, ὡς μέγιστ' ἂν ἀβακίζομεν. ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡσυχίων καὶ μηθορυβικῶν.

Αβακέως, ἐπίῤῥημα. Αβακέως εὔδουσι, ἀντὶ ἡσύχως. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀβακὴς, ἀβακέως. ὡς ὥρ ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, εὐσεβέως. οὕτως ἡρωδιανός, ἢ τινὲς μεγάλους ἐπιμερισμούς.

Αβδία, καὶ ἄβδηρα ἡ θάλασσα. ἔῤῥέφσοι τὸ μφεράκιον ὁ καλλίας, ὥ ὥρωτα γόρα. καὶ ὠ ὥραγε κακῶς, ἐπὶ φθόνοι τὴν τάχιστ' ἄβδηρα δ', ἀθήνηθεν ἀναπέπλευκας. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως. τὸ ἐθνικὸν ἀβδηρίτης.

Αβέλτερος, ἀνόητος. ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ βέλτερος. ἡ μὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀβέλτερος. τὸ δὲ βέλτερος, ἀπὸ τοῦ βάλλω τύπτω ἄπλου. οὐ χρὴ δὲ συγχρίπτειν. ὡς ὥρ γὰρ ὥρα τὸ φέρω φέρτερος, οὕτω ὥρα τὸ βάλλω βέλτερος.

Αβελτερία. ζ' ροπὴ τοῦ ἐξ ἧς ἡ ἀβελτηρία ἀνοκόα. μωρία. ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκουσα. ἀπὸ τοῦ ἀβέλτερος.

Αβίων, ἢ τοῖς βίοις μὴ χρωμένων. ὅ ἐστι νόμοις ζ' πολιτείαις. ἢ βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι βίοις ἢ ὥρα τὸ ἐπιτατικόν α. ἴ ὑ ἢ πολυβίων. ζήτει ἧς τὸ γαλακτοφάγος. ἢ ἄβιοι οὐβίαμοι οὐκ ἄδηνοι. ἢ μακρόβιοι μεγαλόχρονοι.

Αβλεμέως, ἀφοβήτως. ὥρα τὸ μέλλω, ἀμελέως. καὶ ὑ ὥρ θέσει ἀλεμέως. ζ' πλεονασμῷ τοῦ β̄ ἢ τα, ἀβλεμέως. οὕτως ὡρίων.

Αβληχρόν. βλαχρόν, τὸ ἀσθενές. καὶ κ' ἐπὶ τασιν τοῦ ἄλφα, ἀβλαχρόν. λαμβάνεται δὲ καὶ ὡς τοῦ ἰσχυροῦ. ὥρα τὸ βάλλω. ὁ ὥρ τε μὲν τὸ καταβάλλω ἧς γῆν, ἢ δῶμα θαμὰ ἀναιρεῖν σ'. ὥρ τε δὲ τὸ καταβάλλεσθαι ἧς γῆν. οὕτως ὡρίων. ἔστι δὲ ἐκφρηκὴ ἡ λέξις.

Αβλῆτα, τὸν καθ' βλητήν. ὥρα τὸ βέβλησαι. ἢ τὴν καινόν. καὶ μὴ ὥρ βεβλημένον. ἀγαθὰ νεοθαλῆ καὶ ἀκέραιον τὴν ἰόν συναλῶ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ τος οἷον, ἀβλὴς, ἀβλῆτος. τὰ γὰρ ἧς σ' λήγοντα ὀξύτονα σῴζεται ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ ὥρα κειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται, εἴτε ἧς ὡς ὦσι, εἴτε ἧς ἧς εἴτε ἧς ας. οἷον, κέκραται, χαλκοκρὰς χαλκοκράτος, ὁ χαλκῶ κεκραμένος. νεοκρὰς, νεοκράτος, ὁ νεωστὶ κεκραμένος. βέβλητα. ἀβλὴς ἀβλῆτος, ὁ μὴ βληθείς. τέτρωται. ἀτρώς ἀτρῶτος, ὁ μὴ τρωθείς. ἄπωτος ἀπώτου, ὁ μὴ πεσών. ἔγνωσται ἀγνώς ἀγνῶτος, ὁ ἀγνωστος. τέθνηκα. ἡμιθνὴς ἡμιθνῆτος, ὁ ἡμιθανὴς. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς, ἧς τὴν τέταρτον κανόνα τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

Αβολῆτις, ῥίψευξις. ἀπάντησις.

Αβούληρον. ἀνθύσιον ἢ οὐβουλόμην. ἢ δυσβούλευτον.

Αβούτης, ἀκήρωτος. ἄωρος. ἀπὸ τοῦ βοᾶν.

Αβολος, ὁ μὴ δέπων ἐκβλεβληκὼς τοὺς ὀδόντας ἴππος. ἥμιονος, ὁπλος. ζ' γιώμων ὁ ὀδούς. ὅτι ἀπὸ τούτου, ἡ ἡλικία χωρίζεται τῶν πώλων τε καὶ μόσχων. γιάνου τὰ δόμενα γινόμενοι, ἐκβάλλουσι τοὺς πρώτους ὀδόντας. εἶτα συναυξηθέντος, τοὺς δευτέρους. καὶ μετ' ἄλλον συναυξηθέντα τοὺς τελφοὺς φασίν, οἵτε πάρωρον ἡμίσεως ἐτῶν. ἀφ' οὗ καὶ λεγόμενα καλοῦνται, οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι.

Αβολήτωρ. βολῶ, καὶ ἀντιβολῶ. ὥρ ὁ ἀβολήτωρ, ὁ μὴ ὥρα καλῶν ἀντίμαχος. ἰαχήν. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν. ἀντὶ τοῦ μάρτυρες σωκλαχόντες, καὶ συντυχόντες. οὕτω φίλων ἧς τὰς κατὰ μάχας αὐτοῦ.

Αβρός. βορὰ βορός καὶ ἀβρός. ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους. ὥρα τὸ βάρος ζ' τὸ στερητικὸν ἄλφα, ἄβαρος. ζ' καταὶ συγκοπὴν, ἀβρός. τὸ δὲ βάρος, ὥρα τὸ βία αἱρεθαι.

Αβροείμονες, Αβροείμονές τε καὶ κατηγλαϊσμένοι. λαμπροφόροι. ἀπαλοφόροι. ἁβρὸν γὰρ, τὸ λαμπρόν. καὶ νεῦφον. καὶ ὑφερόν. ἁβρόσων ὁ ἀπαλός. ὥρα τὸ ἅπτω, ὁ εὐαφής. καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους, ὁ κοῦφος καὶ ἐλαφρός.

Αβρα, οὔτε ἡ ἀπλῶς θεράπαινα, οὔτε ἡ εὐμορφος λίγεται. ἀλλ' ἡ οἱονεὶ ψ, ἢ ὥρα χεῖρα, ἤγουν, ἡ σώφρων θεράπαινα.

Αβρότων, ποιλίων εἶδος. οἱ δὲ, ἀκρίδων. ἄτινων δὲ πολλαὶ γινόμεναι, τοὺς καρποὺς διαφθείρουσιν. οἱ δὲ, μελιτῶν. οἱ δὲ, ἀπρότων φασίν. ὅ ἐστιν, ἄνηλιγες.

Αβρότης, ἢ ὥρα λήθη τοῦ μ. ἀμβρότης γὰρ λέγεται. οἷον, ἀθανασία τις. εἰς οἶκον ἔλθη νύξ ἄβροτις. ἀπρότητος οὖσα. ὥρα τὸ μὴ προϊέναι σὺν αὐτῇ. ἢ σὺν ἢ βροτοὺς σύφαίνεσθαι. ἢ ἀμβροσία τις, καθ' ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

Αβροδιάζομεν. Μὴ πως ἁβροδιάξωμεν ἀλλήλοιν. κυρίως. ὠνίων τῶν ἐξοτῶν, τὸ βροτοῦ ἀπολυχεῖν, ὡς συνωλέμω λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀπολυχεῖν. ὅτινες δ' ἀναφορικῶς φασίν. ἀμβροσίαν οὐ σ' ἔτυχεν. τὸ δὲ θέμα, ἁβροδιάζω. οὕτως ὡρίων. ὁμοίως, ἁβροδιάξω

Αβρωμοι, οἱ ἄγαν βρομοῦντες, ὅ ἐστιν ἔχοντες. ὥρα τὸ βρόμος, ὁ σ' τὸν ἔχον μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἔστι καὶ στερητικὸν. τοῦτο ὥρα τὸ βρέμω.

Αβυσσος. δύω τὸ ὑ ὥστε χομαι. ἢ κ' γοπὴν, βύω βύσσω. βέβυκα. βέβυσμαι βέβυσται, βυσσὸς ἢ ἄβυσσος ἐνῇ οὐδεὶς ἧστε ἔχεται διὰ τὸ βάθος. ζήτει ἧς τὰ ἀνήροβυσσος

Αβεικρν, ἄγρυπνον.
Αβριξ, ἀγρηγόρως.
Αβροτῆσαι, ἀπαλυνθῆναι νυχθός.
Αβρότης, ἁπαλότης. ῥυφερότης.
Αβύεβκρν, πολύ. μάταιον.
Αβώβας, ὁ ἄδωνις ὑπὸ τῶν ῥωμαίων.
Αβως, ἄφωνος.
Αβωρος, ἀηδής.
Αβορις δὲ, αἱμὴ καταμεμῆναι. ἢ βοτάνην φέρουσαι ἄχαρπον.
Αβυστάκη, βαρβαρικὸν τὸ ἔδεσμα ἐκ δριμέων καταskευαζόμενον καρδάμων, καὶ σκορόδων. καὶ σιλφίου. καὶ ἀβυρτανωτικός.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΑ.

Γάζω, ἐμπνῶ ἀπὸ τοῦ γάζω. ὡς σκεδῶ σκεδάζω. ἐνδεχῶς ἀπὸ τοῦ γάζω τὸ ἀγασάμεθα. καὶ ἐμπνῶ ἀπὸ τοῦ πάτου, πάτημι.
Αγαμαι, τὸ θαυμάζειν. ἄγαμαι αὐτοῦ καὶ τὸν τρόπον οὕτως σωτάσσουσι. τὸ θαυμάζειν πολλάκις. ἀποτυγχάνει δὲ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν. ὁμοίως καὶ τὸ κρατῆσαι αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀφελέσθαι. καὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι. ἐπιλαθέσθαι. πωθεῖν. στ΄ καὶ τὸ ζηλοῦν ὡς ἐνοδυστείας ε΄. ζῆσδ' αὖν ἢν ἄγαθε θεοί. οὕτως ὡρίων.
Αγαίεται. Τῶν δ' ἤπερ ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται βασκαίνῃ. ὀργίζεται. χολοῦται. φθονεῖται δὲ ἡλίξις πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν.
Αγαθὸς. ἀπὸ τοῦ ἄγαμαι θέμις ἡμᾶς ἐπαύλου. ἢ ἐμπνῶ ἀπὸ τοῦ γάζω τὸ θαυμάζω. ὁ μὴ ὢν ἀγάσω. ὁ ἀπαχείμενος, ἢ γαχα. ὁ σωθητικός ἢ γασμαι ἢ γασαι ἢ γασται, ἀγαστός. ε΄ ἀποβολῇ τοῦ ς, ε΄ ῥοπῇ τοῦ τ ἐξ θ ἀγαθός. ὡς κρεμάστρα κρεμάθρα. ἢ ἐκπνῶ ἄγαμαι. σύγκρισιν δὲ οὐ ποιεῖ, οὔτε ὑπερθετὸν ὥσε ἐγκλιμένου ἐπιταπινοῦ μορίου, ἵνα μὴ χωνται δύο ἐπιτάσεις ὁμοῦ. ἀγαθὸς ἀλλ' ἀγαθός ὅδε, τοῦδε.
Αγαθὸν, τὸ ἄγαμαι θεῖον. ἢ τὸ ἀγαπᾶν τὸν θεόν.
Αγα, φθόνος καὶ βασκανία.
Αγάζηλοι. μεγαλόζηλοι. οἱ δὲ φθονεροί.
Αγάζω, ἀγαναχτεῖ. καὶ βαρέως φέρω. καὶ ὠὴ φυσιέσθαι καὶ φθονεῖν ἐπ' ὀμήρου καὶ λυπεῖσθαι.
Αγαθιζομένη, συνεχῶς ἀγαθὰ λέγουσα.
Αγαθὶς, δέσμη. καὶ ἔνδοξος γράμματος, ἢ σημος.
Αγάθοσμον. πολύτιμον.
Αγαλμα, ἀγαλλίαμα καλλώπισμα. πᾶν ἐφ' ᾧ ἀγάλλεται τις. ἢ χαίρει. κάντε ἱμάτιον ἢ, κάντε ἡκών. οἱ δὲ μεθ' ὁμήρου ποιηταὶ, ἄγαλμα ἔντυον τὸ ξόανον. τὸ δὲ ἄγαλμα, ἀπὸ τοῦ ἀγάλλω.
Αγαλλιῶ, ἀπὸ τοῦ ἀγλαόν. τοῦτο ἀπὸ τῆς αὐγλης. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαμαι καὶ τὸ ἄλλω, τὸ πηδῶ.

Αγάλακτοβ, οἱ ἀδελφοί. οἱονεὶ ὁμογάλακτοβ τινὲς ὄντες. καὶ οἱ τὸ αὐτὸ γάλα πασάμενοι. οὕτως ὡρίων.
Αγαμέμνων, ἀπὸ τοῦ ἄγαμαι καὶ τὸ μένω. ἄγαν, τὸ γαῖ, μακρόν. τὰ δὲ σὺν λήγοντα ἐπιῤῥήματα, μακρὸν ἔχουσι τὸ α. οἷον, πορ αν. λίαν. εὖαν. πλὴν ποῦ ὅταν καὶ πάμπαν. τὸ δὲ ἄγαν συνπαθούμενον μετὰ ἄμου, συνέλκει τὸ δεύτερον α. καὶ μονήν ποιεῖ τοῦν. καὶ ῥοπὴν καὶ ἀποβολήν. μονὴν μὲν οὖν ποιεῖ, ἐν τῷ ἀγανίφος. ῥοπὴν δὲ ἐν τῷ ἀγήνωρ. ἀποβολὴν δὲ ἐν τῷ ἀγαχλυτός. ἀγαθοσύνης. ἀγαμέμνων. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀρχὴν ποιητὰς καὶ τὸ κατάρχην ἀγέτω, ὡς ἐν τῷ, Κατὰ τὴν ἀγάθεον νηὸν Ἰλιακόν. φῦλον δὲ πάθος ποιητικόν.
Αγανοῖς. Οἷς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσιν, προσηνέσι, καὶ πραέσιν. ἀπὸ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω γίνεται ἄγημι. ἄγαμαι. ἄγασαι. ἀγάσσαι, ἀγαὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀγαυὸς ἀολικῶς. ὥς γαος ναος. ἢ ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυρίω γίνεται γαῖος. καὶ ῥοπῇ τοῦ ι ζεῦ, ὡς δίφρος, δύφρος. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιταπινοῦ ἀγαυός.
Αγαπη, ἀπὸ τοῦ ἄγαμαι τὸ πᾶν. ἤτοι, ἐν οἷς ἔστι πάθη πρὸς ὁμοίους. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγαν ποιότητα ἔχειν.
Αγαπώμην, ξένημαι εὐκτικῶς. ἀγαπάω ἀγαπῶ. ἀγαπάομαι ἀγαπῶμαι. ἀγαπάοιμι ἀγαπῷμι. ῥῆμα, ἀγαπάοιο ἀγαπῶ. ε΄ οἱ ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασι προσώποις τῶν εὐκτικῶν, θέλουσιν ἐπιτίθεσθαι τὸ η. ε΄ ἀναλόγως πάλιν, τὸ παθητὸν γίνεται ἀγαπώμην. καὶ ὡς ἔστιν ὁ λέγων, πᾶν ῥῆμα προσώπων θέλει λήγειν, προσθήκην τοῦ ς ποιεῖ τὸ δεύτερον. καὶ ῥοπὴν τοῦ ς ῥῆμα.
Αγαπήνωρ, ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς ε΄ ἀνδρεῖος, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἡνορέην. ὅ ἐστι, τὴν ἀνδρίαν. ἔστι καὶ ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
Αγασάμενοι, θαυμάσαντες πρὸ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω
Αγασόρων, τῶν ὁμογάστρων. τῶν ἀδελφῶν. λυπόφων. Τῶν φιλτάτων σου τῶν ἀγασόρων ῥόφιν. στ΄ δὲ, τὸν ῥοφόν. ἢ τὴν εὐρυφή. καὶ κλίνεται, ῥόφις ῥόφιδος.
Αγαὸς, ὁ λαμπρὸς καὶ χρήσιμος. ἐκπνῶ ἀγῶ τὸ θαυμάζω γίνεται ἄγημι. ἄγαμαι. ἄγασαι. ἀγάσσαι, ἀγαὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀγαυὸς ἀολικῶς. ὥς γαος ναος. ἢ ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυρίω γίνεται γαῖος. καὶ ῥοπῇ τοῦ ι ζεῦ, ὡς δίφρος, δύφρος. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιταπινοῦ ἀγαυός.
Αγαυρος, νωμφὸς, ὁ ἔνδοξος ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς αἴρεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυρίω, γίνεται γαῦρος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγη, ὅ ἐστι τὴν ἔκπληξιν ἀγήρος, καὶ ἀγαυρός. στ΄ δὲ ε΄ τὸν ὑπερήφανον. ὑπὸ δὲ ἰώνων, τὸν ἀπορον ὑπὸ δὲ ἀπικῶν, τὸν νωθρόν.
Αγαυρίαμα, ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυρίω γίνεται γαῦρος, καὶ ῥοπῇ τοῦ ι ζεῦ, γαῦρος. ὡς κλαίω κλαυσω. καίω καυσω. καὶ ἐν ἐπιτάσει τοῦ α ἀγαυρός. καὶ ἀγαυριῶν. τὸ μεγάλως γαυριᾶν καὶ ἐπαίρεσθαι, οὕτω μεθόδιος.
Αγαυη, οἱ, ἀπόλλωνος ἀγαυη. ἀπὸ τοῦ αὐγή.
Αγαύτατον. μέγιστον ἐνδοξότατον.

Αγ ὦν θρ, δρά πα οὐλί αν σμικρά. ἀφ' οὗ δὲ μεγάλα
ἀφ' ὅσον ἀνοιγίζεσθαι εἴωθε δήσοι.
Αγαροι, οἱ ἐκδιαδοχῆς γραμματηφόροι. οἱ δ' αὖ ῥικαὶ
ἀγγάροι. λέγεται δὲ καὶ ἀγγαροφορεῖν, ὡς τοῦ φορ-
τία φέρειν κατὰ διαδοχήν. οὕτως ὡρίων.
Αγρίας, τοὺς θερισμούς. οἱ δὲ τὰς ἀνίας. οἱ δὲ σωρηθὲν
ἀπὸ τοῦ ἀγρίζεσθαι. οὕτως ὡρίων.
Αγρίου, ἀπὸ τοῦ διαὐτοῦ τὸ ἄγριον ἡμέρου.
Αγρίλαι, κυρίως τὸ διαλόγων κελεύειν. ὅθεν καὶ τὸ λέγω ἀν
λέγω. ἐπὶ δὲ τοῦ βιβασμοῦ ἀγγέλλω. ὅθεν καὶ τοῦ ἅγι
Αγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελέτωσαν οἱ ἀττικοί φασι.
οὗτοι γὰρ ὡς τῶν προσακτικῶν τῶν ἀπὸ ὁριστικῶν γι-
νομένων, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ γίνου πρόσ-
ωσωσον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως τοιοῦσι τὴν γνω-
κὴν τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετρχῶν. τύπτετε, τυ
πόντων, ἂν τυπέτωσαν, ὡς δὲ τῶν ἐχόντων τὸ μ
κλιτικόν, τὸ γίνου πρόσωσον τῶν πληθυντικῶν ὁμο-
φώνως τοιοῦσι τῷ γίνου τῶν λυκῶν. τύπτεθε τυπέ
σθων ἀντὶ τοῦ τυπέσθωσαν.
Αγάλιος. λοιδορία, καὶ τὸ ἀγαλίζεσθαι λοιδορεῖσθαι.
ταραντῖνοι.
Αγάνιφον, ἄγαν χιονώδη πολύνιφον. ἄγαν βαλλόμε-
νον νιφετῶν. ἢ πολυνέφελον. ἀγάνιφον τὴν πάνυ
καταννιφόμενον. ἢ τὴν οὔτε ὅλως νιφόμενον. ἄμφω
παρὰ τὸ νείφω. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
Αγανακτεῖν. ἀντὶ τοῦ στένειν παρὰ πλάτωνι.
Αγαρεύω, τὸ ἐργάτας ἐξείρω, ἀπὸ τοῦ ἄγαρος ὁ ἐστὶ τὴν
ἐργάτην. ἀγάρους λέγουσιν, οἱ μὲν τοὺς πρεσβέας καὶ τοὺς
ἀπράκτους καὶ νωθεῖς. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς σαθμοὺς ἀγ-
γαρα, καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν καθοδηγεῖν παραλαμβανομένους
ἄνωγα. ἀνισχύλος οὖν ἐν ἀγαμέμνονι, τὸν ἐκδια-
δοχῆς πῦρσον. ἀπὸ τοῦ ἀγάρου πῦρός ἐφη.
Αγάρους. ἡ λεγομένη πρόσκλησις ἐστί, ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἐκδια
δοχῆς βασιλικοὺς γραμματηφόρους. ὅθεν καὶ τὰς βα-
σιλικὰς ἀπαγγελίας καὶ χειρὸς, ἀγαρεύειν λέγεται. καὶ ἀ-
γαρεία, δουλεία. καὶ ἀγάριος δοῦλος, καὶ ἄγγελος. ἀγ-
γαρος λέγεται, καὶ τὸ ξύλον ἀπαγγελικὸν ξύλον.
Αγανόν, καλόν ἀγαθόν, ἱλαρόν. οἱ δὲ ἀθάνατον. καὶ
ἀγανόφων, πρᾶος προσηνὴς τοῖς φθόγγοις.
Αγερίζειν, ἐρεθίζειν. ὑφαιρεῖσθαι.
Αγελος, ὡς που παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ γίνεται εἴκελος,
οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγελος ὡς ἄγγελος. ὡς τὰ
παρ' αὐτοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται.
ὅθεν, ἀρχάγελος εὐάγγελος χαράγγελος.
Αγγελίην ἐλθόντα, ἂν ἄγγελον δύο σημ λέξις παρὰ τὸ
ποιητὴν, τὴν πρεσβείαν, ὡς ἐν τῷ Αγγελίην εἴποιμι
παρίφρων πηνελοπείη. ὡς τὴν ἄγγελον ἤτοι πρεσβυ
ὡς ἐν ταῦθα. Αγγελίην ἐλθόντα. καὶ ἀγγελιαφόρον
πρεσβευτὴν,
Αγελείη, ἡ ἀθηνᾶ. ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τοῦ πολέμου.
ὅ ἐστιν λαφυραγωγίαν. ἢ ἡ λαφυραγωγὸς ἀθηνᾶ
ἢ ὅτι ἡγεῖται λαῶν.
Αγελαῖος, ἰδιώτης ἐρεμβώδης. παρὰ τὰ ἀγέλη. τὸ δὲ ἀ-
γέλη, ἀπὸ τοῦ ἄγω. διὸ καὶ προπαροξύνεται. τὰ δὲ
ἀπὸ τῶν ἅς ἃ καὶ ἅς ἡ θηλυκὰ γινόμενα προπαρο-
ξύνεται. οἷον, γάζα γαζαῖος. τὸ δὲ ἀγέλαιος, οὗ κύριον
προπροξύνεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἁπλῶς καὶ εὐτελής.
Αγέρωχος, ἐκτοριστικὴ λέξις. ὅτε δὲ τὴν αὐθάδη. παρὰ τὸ
ἄγαν αὐχεῖν. ἢ ὁ λίαν τιμος καὶ ἀνδρεῖος παρὰ τὸ ἄγαν
γέρου χεῖν. οὕτως ὡρίων. ἡ μὲν οὖν σημαθεῖα τὴν λέ
ξιν ὡς ψόγον τάσσει. τοὺς αὐθάδεις, καὶ ἀπαιδεύ-
τους ἀγερώχους λέγουσα. ὁδὲ ὅμηρος τοὺς ἄγαν ὑπε-
μους. ἀπὸ τοῦ ἄγαν ὡς τὸ γέρας ὁ χεῖσθαι. Γρώων ἀγε
ρώχων. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπερβολικῶς. Ροδίων ἀγερώ-
χων. ἄμοιοι δὲ τῶν γλωσσογράφων, ἰδίως ζητοῦσιν ἔ-
δοξαν ἀγερώχους λέγειν, ἐπεὶ νησιῶται ἐπισάκτως
πλεῖφ χεῖν. ἀπὸ τοῦ ἀγείρειν ὁ χῆ, τουτέστι πλεῖ-
φειν. ὁμήρου μηδέποτε τὴν πλεῖφειν ὁ χῆ φράσαντος.
ἔστιν ὅτε καὶ τοὺς χάδας μηδαμῶς οὔτας νησιώτας ἀγε
ρώχους λέγει..
Αγέρας οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ γέρας, ἄνευ γερᾶν, καὶ τιμῆς.
παρὰ τὸ γέρας ἡ τιμή. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ γεράζω γεράσω. γε
γέρακα γεγέρασμαι γεγέρασμαι γεγέρασται, γεραστός ἡ
ἀγέρατος.
Αγερμός, οὐκ ἀγυρμός. παλαιῶν δὲ ἀγυρμὸν εἴρηκε τὸν
συναθροισμόν.
Αγειρσικύβηλιν. κύβηλις λέγεται ὁ πέλεκυς ὁ μεν-
τοῖος. οἱ δὲ, τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἀγείροντα τὸν πέλεκυν. ἢ
θύτην παρὰ τὴν ἄγερσιν τὴν ἀγερμὸν, ἢ ἀθροισμόν. ἡρα
τῖνος συνηρωτέτακε.
Αγείρω. τὸ γειδίφθογγον. ἀγέρεω γὰρ λέγουσιν οἱ παλαι-
οὶ. καὶ ὅπου καὶ ἀγερῶ ὁ μέλλων, ἐκτοῦ ἄγω γίνεται.
Αγδρέθω, ἐκτοῦ ἀγείρω τὸ συναθροίζω γίνεται ἀγδρέ
θω, καὶ οὐχὶ ἀγδρέθω. ἐπειδὴ τὰ ἅς ὦ λήγοντα ἐπὶ
ματα βαρύτονα, ἃ μὲν μακρὰ παραλήγουται, διὰ
τοῦ αθω ποιοῦσι τὴν παραλήγουσαν. οἷον κιάω κιάθω. εἰ
κωθάθω. εἴρω, ἐρράθω. ἀμύω, ἀμυάθω. ἃ δὲ βρα
χεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ εθω ποιεῖ τὴν παραλή-
γουσαν. οἷον φλέγω φλεγέθω. νέμω νεμέθω. γέρω γερέ-
θω. ὅθεν καὶ τὸ ἀγδρέθω, καὶ ἀείρω ἀδρέθω γενόμενα
κατὰ παραγωγὴν ἀπλῆν ἀγδρείθω ἢ ἀγερέθω, ἀπέβαλ
λον τὸ ι, ἵνα μὴ εὑρεθῇ διὰ τοῦ αθω γινόμενον μακρᾶς
οὔσης τῆς παραληγούσης.
Αγείραν. γέρας ἡ τιμὴ ἀγέραν ὡς πλεονασμῷ τοῦ ι,
ἀγείραν. οὕτως ἡ ροδιανὸς πεῖ παθῶν. ὅτε δὲ τὸ ἄ-
τιμον καὶ πολύτιμον.
Αγερωτεῖ, ἐφορᾷ.
Αγήραν, ἄφθαρτον, ἀθάνατον μὴ γηράσκοντα παρὰ τὸ
γῆρας.
Αγηλαος, ἐπώνυμον τοῦ ἄδου. καλλίμαχος φοιτῶσι

μεγάλως ἀγεσιλάω. εἴρηται δὲ ὡς ἀπὸ ἄπειμι τοῦ λαοὺς
ὄχλους γὰρ τῶν θαυμαζόντων. οὕτω μεθόδιος.
Α γη, Ἀγημὲ χλόης χαμελαῶν. σῆ δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἢ θῶ
μα. γέγονε δὲ ὡς ἀπὸ ῥάζω, καὶ ἀγῶ τὸ θαυμάζω. οἱ δὲ ἐκκλη-
πόμενοι, ἐξ ἧς πᾶσι παρέχομεν ἄγον). ἐξῆς δὲ ἄκλιτον. ἐπὶ δὲ
τὰ ἁγίσματα οὐδέποτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχομαι. οἷον,
σεβῆ, ταγῆ. φυγῆ. πρόσκταιμα, διὰ ταγῆ ὁ σπ
ἀποκλασματικόν μου. τροπὴ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται οὐκ
ἔστιν ἁμαρτάνειν ἀλλ' ἀποστροφὴ δεῖται. πρὸ δὲ μακρόν ἔχει εἰ
οὖν πρὸ ἄγη ἐστὶν ἁμαρτάνειν ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, δῆλον ὡς
ὅσα μὴ ἔχουσι μ μετὰ σπασθαι, ἄκλιτα ἔμφυσι. καὶ ἀγῆ, ἀπὸ τ
ἀκή. ἐκ τῆς πρὸ τοῦ μῆνος ἀφωνίας τὴν ἐκκλησίαν. πρὸ δὲ ἀγῶ
ἀπὸ τοῦ χαίρω. καὶ ἐπίτασιν τὰ. συμβαίνει δὲ τοῖς ἐκ-
Α γαὶ, ἠιόνες καὶ γαῦ μᾶ καὶ γῶ- πλῆσι ὁμόνοις χαίρου
σεις. λέγουσι δὲ καὶ αἰζκλώσεις. ἐξ ἀγαίου, ἐπὶ φθορᾶς καὶ θαυ-
Α γεί της, ὕβρισις. μαστοῦ
Α γαστρισμός, ἀγάστωσις.
Α γαστρὸς, κε χαρισμένον. μογογενῆ
Α γάσσου, μεγαλοψόφητου, καὶ μεγαλοστόμακτου.
Α γειοσώρου, ἀθρισμὸς τοῦ ἀγεγάσου.
Α γέλη, βοσκημάτων πλῆθος κυρίως. ἤδη δέ ποτε καὶ ἀνθρώπων.
Α γελησθῆ, ἅμα.
Α γη, θαῦμα χαρὰ ἀπιστία ζῆλος. ἀπὸ κροδίνω, βασκα-
νία. ἀπὸ ὁμήρω, ἔκπληξις. πλῆξις. θρᾶσις. ἀπώλεια.
Α ξον, ἐκτάσου τὸ κλάω. ὁμῶ κλάσις. ζῷοι, ἱερεῖα.
ἄξω. ὁ ἀόριστος ἤξα. καὶ τὸ προσακτικόν, ἄξον. διὰ τί πε-
ρισπᾶται; διὰ τὸ συνέμπτωσιν. ἐξῆς δὲ ἄξον ἀπὸ τοῦ ἄγω
τρισυλλάβως. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦγον. τὸ παθητικόν, ἤγην.
Α γη, ἠκλάσις τὸ κλῶ ἀπὸ τοῦ ἄγω καὶ τὸ προσακτικόν, ἄγκυ.
τὸ κλάω ἀγῆ. καὶ ἀπὸ τάσου καὶ σάου τὸ κλῶ. καὶ ἔαγος,
τὸ κατεαγὸς, καὶ κεκλασμένον. οὕτω μεθόδιος.
Α γηγέραρ, συνηθροισμένοι ἦσαν. ἐκ τοῦ ἀγείρω ὁ μῶ ῶν,
ἀγερῶ. ὁ παρακείμενος ἤγερκα. ὁ παθητικὸς, ἤγερμαι. τὸ
γίγνομαι, ἤγερται. καὶ ἀπικῶς, ἀγήγερται. καὶ ἰωνικῶς προσῳδῶ
τὰ, ἀγήγερται, ὃς ἐσπάρται. οὐ πρόσωπον τελικὸν,
ἤγερμαι. Ϛ ἀπικῶς, ἀγήγερμαι. ἤγερσο καὶ ἀγήγερσο. ἤγερ
το, καὶ ἀγήγερρ. Ϛ ἰωνικῶς, ἀγήγεραρ. ἴστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ
ρσι χόμενον, ἐν ἐστὶ τῶν ἀμεταβόλων. λέγομεν δὲ ὅτι
πάντων γίγνεται καὶ ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ηλόν, ῥοῦν τοῦ ηλοῦ ἕως
δασύ, καὶ προσῳδοῦνται τὰ ποιοῦσιν οἱ ἴωνες τὸ γίγνεται τῶν πλη-
θυντικῶν. Ϛ φησὶ τινὲς διὰ τί κανόνα μὴ δύνασθαι ἀγήγε-
ραρ γενέσθαι. οὐδέ ἐστι πρὸ τοῦ τ, ῥ ηλόν, μᾶλλον ἐστὶν ὡς
κανών ἐστιν ἕτερος ὁ λέγων, τὸ ῥ μὴ τῶν δασέων δασύνεσθαι
καὶ μὴ τῶν ηλῶν, ηλόν ἐστιν. ἡνίκα οὖν ἀγήγεραρ, γέγο-
νεν, ὡς ἐσπάρατο. ἐδεῖ χθη γὰρ τὸ ῥ ηλόν.
Α γήο χα. ἄγω ἄξω. ἦ χα. ὁ ἀπικὸς ἄγηχα. καὶ ἐπὶ δηλοῖ ἔμε-
λλον τὴν δευτέραν Ϛ ῥίπτησυλλαβὴν ἔχειν τὸ δὲ ὁ σύμφω
νον, ἐπολέσαμεν ἡνίκα συλλαβὴ, καὶ ἐγέγερμαι ἦγο χα. ὡς πορ
ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἔδηδοκα, ἔσω, ἦκα ὁ παρακείμενος. Ϛ ἀπικῶς,
ἔδηκα. Ϛ πλεονασμῷ τῆς δ συλλαβῆς, ἐδήδηκα. Ϛ ἀ-
Α γωβολὴ τὸ ἀγάλλω χα. τὸ μύρια ἀγεῖο χα, βοιωτῶν ἐστι.
Α γῆ ωρ, ἐκτάσει τὸ γῆ, ἐστὶ διφθογγον.
μὴρ μῶν ἀγάμωρ. Ϛ γῆρο ῶν τοῦ α ἄγηρ, ἀγήωρ. Ἀποροῦσι
πινες λέγοντες, ὅτι γῆρο ὼν ἔπαθεν, ἀγήωρ οἱονεὶ σχηματισμὸν
καὶ λέγομεν οἱονεὶ ἴδιον σχηματισμόν. διότι τὸ ἀνὴρ μῦ
ἄμικτος λέξεως καταχρᾶται σωματικῆς, ῥέπων τὰ ἄγη,
μὴ τὸ ἦ, ἄγω. οἷον, ἐνήνωρ. ἀνήνωρ. τὸ δὲ μικὸν ὡς γῆρο
πὴ βοιωτῶν τὴν ἄγα. μὴ ὅτε μὲν ὡς ἔπαθεν λαμβάνει,
σῆ τὸ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἐγυμολογήσαμεν, ἀπὸ τοῦ ἀγαμαι τὴν ἠ ὁρᾶν
ὅ ἐστι τὸ ἀνδρία χεῖσθαι. ὅμηρος. ἔνθα δὲ μοι μάλα πολ-
λοὶ ἐπεσσύρθησαν ὑμοὶ ἀγήωρ. ὅτε δὲ ὡς ψιλῶ, τὸ αὐθά
δη, ὃς σὺ γαῦθα, Ο ἀγήωρ ᾗ. μὴ ἄλλως, ὁ ἀγαν ὑβρι-
στὴς. Ϛ διὰ τῆς ἀνδρίας ὑποπεπωκὼς ἢ ὑβρίσθη. οὕτω με-
Α γηλορίας, αὐθαδίας ὑπερηφα θόδιος. ἔστι μὴ κύριον.
νίας. ἀπὸ πολλῶν. Νῶν ὦμμι πολὺ μᾶλλον ἀγηλορίησιν ἐ-
Α γήλαι, ἀναθήσαι. ποσμήσαι. ἢ ἀγασιν ἀγαπεῖν νίκας.
μὴ χαρᾶν. τιμῆσαι. θεὸν ἀγλαΐσαι. εὐπωλις. Καὶ πρόσα
γηλομάχεσθαι λθόντας. μὴ ἀριστοφάνης μεφέλαις. Καὶ στεθυ-
σάμενοι, προσόδοις τε μεγάλαις ἀγελοῦμεν. οἱ δὲ προστι
πᾶσι. ὁ τελεσθῆναι Ϛ ἀγηλῶ, ποσμήσω.
Α γηλάτω, λυπησάτω. Ἀγηλάτω μάστιγι σῶν βλάσας κάρα.
λέγεται δὲ τῶν κεραυνῶν. ἐὰν μὲν δαστέως, τῶν ὑσάντων ἐλαύ-
νοντι. ἐὰν δὲ ψιλῶς, τῶν ἄγαν ἐλαυνομένων.
Α γηρί, θαυμασοί. ἀπὸ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω, ἀγὸς ἀγηρὸς. εὐ
δαίμων ἀμεμπτος. πρόβλεπτος μὴ οὐ δέτερον, ἀγήτ.
Α γιγῶ. ἐκτρυγάω ἀγῶ τὸ φέρω πλεονασμῷ τ γ. πέφυκε δὲ
πλεονάζειν τὸ συρίς, ῥήματι. Ϛ δὲ μὴ εὑρεθῇ φωνῆεν ἀλ
λεπάλληλον, φυλάττει ἡ βαρυτάσις. οἷ, σύω θύω.
δύω δῦω. ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ἀλλεπάλληλον φωνῆεν ἀλ-
λὰ σύμφωνον, προσῳδοῦνται. οἷ, ἵκω ἵκνῶ. οἷον οἱ
χνῶ. οὕτως ἄγω ἄγνῶ, μὴ ἀγίνω πλεονασμῷ τ ι. καὶ ἐκ τ
ἄγω σῆ τὸ ἐκκλησιάζομαι. τὸ ἱ μακρόν. Περὶ δ' οὐρανὸς
αὖ τ' ἀγίνυται ἄκρα. ἀγίνυται ἄκρα.
Α γιος, ἀπὸ τοῦ ἁζω τὸ σέβομαι. ἅγιος καὶ ἄγιος. εὐκτὸς. θύ-
μιος. καθαρὸς εὐσεβὴς. ὁ τὲ δὲ μακροί, ἄγιοι.
Α γκών, ἀπὸ τοῦ ἐγκαθαγέτερος ὁ τὸ ἕτερον, ἐγκών μὴ ἀγ-
κών. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔχω ὁ δέχω, ὁ ἐξέχων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγκών,
Α γκοινίδες αἱ ὑπερείδες. εἴρηται δὲ ἀπὸ καὶ ἀγκωνικὴ.
τὸ ἐγκωνίς, ὅ ἐστι μεσάπους ὑποδήσεως ἐνεργείᾳ.
Α γισία, ἀγιάζω, ἀγιάσω, ἠγίακα, ἠγίασμαι, ἠγιάσθη
ἠγίασται. ἀγιαστὸς, ἀγιαστία, ἠγιοσύνη. μὴ συγχωρήσαι ἀ
Α γκύλη, διὰ τοῦ ω ἀπὸ τῆς κοίλον. γισία.
Α γκύρα, ἡμιπόλις προπροξύνεται. ἡδέτερον, προπερισπᾶται.
Α γλομμήν, ἀγαλλομμήν. χαίρουσα.
Α γλάζειν, σώζειν.
Α γλαϊζειν, διὰ τοῦ ηφυγαδεύειν ἐπιτάσσειν. οἱδὲ, ἀτ-
Α γμα. τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα. οἱδὲ, τικίζειν.
τὸ ὁρίσαν τῆς μαχεδονικῆς συντάξεως.
Α γισμὸς, ἁγασμός. μὴ ἀγιστία, καθάρευσις.
Α γιάδαι, Ϛ πρὸς συλακεδαιμονία. μὴ οἱ βασιλῆς ἀπὸ ἀγίδος

Αγίζω, τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν, ἢ καρπούν. χθιοὶ τὸ κζ΄ τέμνω
Αγκάς, τὰς ἀγκάλας. ἀπὸ τοῦ ⟨ τὰ ἀναπτόμενον δέρμα.
ἀγκῶνος, τῷ ἀγκάς. ὀρθοῦ τὸ ἀγκαλίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγκών, ἀγ
κάζω καὶ ἀγκαλίζω. οὐκ βέλτιον.
Αγκη, τὰ τῶν ὀρῶν πετιλώματα. ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι
Ϛ σπᾶσθαι ἐναντίως τοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄ
γκη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη. ἢ παρὰ τὸ κέω κῶ, τὸ κλί
νουν τὸ κλᾶσθαι, γέγονεν ἄγκος, ἐνῶ δὲ σπᾶται τὸ κλᾶσθαι καὶ
Αγκιστρον, παρὰ τὸ ἄγω ἄκιστρον. καὶ ἄγκιστρον. ⟨ κλᾶσθαι.
Αγκύλον, στρεβλόν.
Αγκιστρωμένος. κατεχόμενος. ἀπὸ μετ φορᾶς τῶν ἰχθύων,
τῶν κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ.
Αγκύλον, παρὰ τὸ ἄγω τὸ ἀγκύλος. ὃ δὲ γραμματικὸς καὶ τὸ
ἀγκύλον στρία. ϛ΄, τεσκολιόν καὶ πλατὺ οὖρον, ὃ ἐστὶ, Ὀδυ
σσεὺς ἀγκυλομήτεω. καὶ τὸ πορφυρᾶς καὶ σχῆμα. ὅσον ἐν
τῷ ἀγκύλα τόξα. καὶ τὸ ἰσχυρόν ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλας ἅρματ
χρύσωσεν. ὅσσε ἔρον ἐν ὑσμίνῃσιν ἰλιάδος. τὸ κυ φιλόν.
διαλυ, τὰ διὰ τύλος ὁ ἢ διὰ τοῦ φιλοῦ γράφονται. οἱ
πρωβύλος. στ δὲ τὸ πορφυροσκόν. ἀσχύλος. ἀκύλος.
Αγκυλομήτεω τῷ ἀπὸ τὰ ⟨ πολλὴν τὴν ἰλὺν ὀβαθίζοντος.
γκύλον ὀστ τὸ σκολιὸν ϛ΄ τμῆσις. ὁ πορ ἀπὸ τμήδω τὸ βου
λεύομαι γέγονεν. κλίνεται δὲ οὕτως ἀγκυλομήτης, ἀγκυλομή
τοιμος. δωρικῶς ἀγκυλομήτα. βοιωτικῶς δὲ ϛ΄ αἰολι
κῶς ἀγκυλομήταο. ἰωνικῶς ἀγκυλομήτεω. οἱ, καὶ ηθ
θοων. καὶ θτεχνου. πολιοβούλου. οἱ δὲ, τὸ ὦ ἀμενον πεῖ
τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὐβουλεύεσθαι.
Αγκυλοχείλης, πυὲς φασὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ χηλὴ, ὃ στ τὸ
ὄνυχα γίνεται καθ᾽ ὑπόληψιν βοιωτῶν τοῦ κ ἓς εἰς δι
φθογγον. κακῶς δὲ λέγουσιν. ἡδὴ οὕτως, μὴν στ ϛ΄ αὐτὸ
τοὺς ἐπικειμένους ὄνυχας. ὡς τὸ Αἰγυπτοὶ γαμ
ψώνυχες ἀγκυλοχήλαι. καὶ εὑρίσκεται ἐκ παραλλήλου τὸ
αὐτὸ σημαῖνον ὁ πορ ἐστὶν ἄρπαξ. ἀπὸ παρὰ τὸ χάλος, ϛ΄
τὸ ἀγκύλον τῷ. σεσημείωται τὸ ἀγκυλόχηλος. κακῶς
δὲ σεσημείωται. οὐ γὰρ ἔστι σύνθετον, ἀπὸ παρασύνθετον.
Αγλαὰ, τὰ λαμπρά. παρὰ τὴν αὐγλὴν, ὅ ἐστι τὴν λαμπρό
τητα, ἐφ᾽ ἧς τίς ἀγάλλεται. καὶ παρὰ τὸ ἄγαν ἄσθαι, ἀγλαὰ,
καὶ συγκοπὴν ἀγλαὰ. ἢ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν τὸ ἀγλαόν.
ϛ΄ ἀγλαὴ, καλῶς κεκοσμημένη.
Αγλαΐα, παρὰ τὸ ἀγλαός. τὸ δὲ ἀγλαός, παρὰ τὴν αὐγλὴν.
λαμπρότης. κάλλος. καὶ ἀγλαϊεῖσθαι τὸ καλλωπίζεσθαι.
ἀγλαΐζω, ἀγλαίσω. ἀγλαϊῶ. ϛ΄ ἀγλαΐσθαι.
Αγλαΐνης, παρὰ τὸ γλεῦνος ἀγλευνής. ἀγλευκέσαρον, ἢ ἀν
αὐξέσαρον. ἢ παρὰ τὸ γλυκὺς πλεονασμῷ τε, ἀγλαΐνης.
ἀνδής. ἄκαλος. ἀχάριτος. ἀκαλής.
Αγλιθες, ὀξεῖαι κεφαλὴ τοῦ κορόδου συνίστασθαι. κόκορόδων
κεφαλαὶ. ἀγλίδια, κόροδα.
Αγκαλιαγωγοί, οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις. ἢ ὠθρε
μμάτων. ἀγκαλιδοφόροι μὲν αὐτοὶ οἱ φέροντες. ἀγκαλι
δοπωλαι δὲ, οἱ πωλοῦντες. Αγλίτης, οἰκέτης.
Αμοὺς, τοὺς ὀρφανοὺς καὶ κεκριμένους ἀδείς θ΄ πους. ἢ ἔρα μαι πορι
θρωσεις. ἀποῤῥῳῶντες. καὶ ἄτιμα, σὺν ϛ΄ μια. οἱ δὲ, πάτος.
Αγνός, παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι. ἄζω, ἁγὸς ἁγνός. καὶ
καὶ ἀγνοῦ. ἢ ὁ καθαρὸς καὶ σεβάσμιος. τὸ δὲ ἀ
Αγνώς, παρὰ τὸ γνόω γνώσω γνώς. ⟨ γνον, πάντες σεβόμεθα.
Ϛ μὴ τοῦ στερητικοῦ ἀ ἀγνώς. οἱ μὲν εἰ ὁ ἀγνωσος καὶ ἀμα
Αγνος, τὸ φυτὸν. παρὰ τὸ φρίσσεσθαι ⟨ θης. Ϛ΄ κλίνεται ἀγνώ τος.
ους τὰς ἀγνοῦς τηρῶν, ἀγνοόν πον. ἢ παρὰ τὸ ἅς ἀγνεια
σωτελῶν, ἐσθιόμενον καὶ πωιόμ μ. Ϛ΄ δὲ καὶ ὑσσωπωμ μ.
ὃ καὶ λύτον καλοῦσι. τὸ τῆς σωφροσύνης δηλωτικόν, καὶ ἡ
δονῆς σβεστικόν. φασὶ δὲ αὐτὸ ἐσθιόμενον σβεννύναι τὸ
φλόγα τῶν ἡδονῶν. ἀγνὸς δὲ λέγεται ὁ καθαρὸς ὀξυτόνως.
παρὰ τὸ ἀζάζω ἀγανός, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγνός. ὡς παίζω
Αγνοῶ, παρὰ τὸ γνοῶ. καὶ πλεονα ⟨ σμῷ τοῦ γ΄ γνοῶ. Ϛ΄ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀ, ἀγνοῶ. Οὐδέ μιν
ἠρὴ ἠγνοίκτευ. οὕτως ὠρίων.
Αγνυμι, οἷον Πάταρος δ᾽ τε ἀγνυμενάων. σὺν ῥηγνύομαι. τῷ
ἀπὸ τοῦ ἀγνύω. ἔστιν ἄγω τὸ κλῶ. καὶ ἀγνῶ, ἀγνύω, καὶ ἄγνυ
μι. Ϛ΄ παρὰ ἀγνύμενος, σημαίνει τὸ παρὰ ῥηγνύμενος, παρὰ
Αγναλίδες, αἱ τῶν φυλάκων δέσμαι. καὶ ἀγ ⟨ κλώμενος.
κάλαι, οἱ βραχίονες. Ϛ΄ ἀγκαλὶς, ἄχθος. καὶ ἀγκαλίζω,
Αγκιστροφάτος, Φιλάργυρος. ⟨ ἄγχω, ἢ ἀναβαστάζω.
Αγκίστρεται, θηρεύει.
Αγνώνους, διανοήσεις. ὑπονοήσεις. δούλους.
Αγκτῆρες, δεσμός. καὶ ἀγκτῆρες, οἱ συνέρα χηλῶ τοι, δι
Αγκύλη, τοῦ ἀγκῶνος ἡ καμπή. ⟨ ὧν ἄχεσθαι συμβαίνει.
καὶ οἱ ἀνοητιῶσαι, ἀγκυλιῶσαι.
Αγνωμοσύνη, ἀναισθησία, ἄγνοια, ὀλιγωρία. Ϛ΄ ἀγνώμων,
ἀναίσθητος. ἀνόητος. ἀλόγιστος. ἁμαρτάνων.
Αγος, ἡ γεμών. παρὰ τὸ ἄγω τροῦ ὕστερον μένους. Αμφὶ
δέ μιν κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθοντο.
Αγος, σημαίνει δύο. ϛ΄, τὸ καθαρόν, ὃ παρὰ κυρίως. καὶ τὸ ἐγ
Αγκών, ὁ ἀγαν ὁ γώνης ϛ΄ τος. ἢ ⟨ παρὸν κατ᾽ ἀντίφρασιν.
διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἷον ἄγγυσθαι. ὡς παρὰ τὸ παρὰ
τὸ πολλὸς τῷ πολλὸς, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἀγὸς καὶ ἀγοῦς.
οὕτως ὠρίων ὁ Σιμωλόγος. ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος, παρὰ
τὴν συναγωγὴν, καὶ τὴν ἐπικαμπὴν τῆς χειρός. ἢ παρὰ τὸ
δύνασθαι τοῦτο πιὰ ἄγχειν.
Αγορὸς, ὁ ἢ. παρὰ τὸ γόος. βαρύνεται μὲν ὁ συνηθεὶς ὀξύνε
δὲ ὁ συνήτωρ. ἔχου πλεονασμῷ τοῦ υ, γουνὸς ὁ συνηθεὶς
καὶ κάρπιμος ϛ΄ τος. Γουνῶ ἁλωῆς.
Αγαμος, τὸ δὲ ἄγαμος τὸ πολέσθαι, ὅτε σύνδεσμος ἂν ἢ
διαζευκτικοῦ παραλαμβάνεται. ἤτοι, ἢ καὶ συνηθεὶς προ ἄ
Αγον, ἰωνικῶς ἂν ἢ γον. ἐμὲ ὁρισ ⟨ μὸν ἀπολέσθαι.
νου, χρόνου παρατατικοῦ. ποιητικοῦ δέσι. καὶ ἔστιν ἀναυ
ξητον. βραχύ ἔχον τὸ α. Ϛ΄ ἄγον δωρικῶς τὸ αὐτὸ, καὶ γρο
νικὴν τροῦ ἧς ἀ μακρόν. τὸ δὲ ἀνάλουθον ἔστιν ἦγον.
Αγορὴ, Ϛ΄ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα. Ϛ΄ ϛ΄ τος. καὶ ὁ λόγος. παρὰ τὸ ἀ
γείρω τὸ ἀθροίζω Ϛ΄ ἐκκλησιάζω, τῷ ἀγορὴ. ὁ στ ἐκκλησί
ων. σωτήριον. τὸ δὲ ἀγείρω, παρὰ τὸ ἄγω.
Αγοράζω, παρὰ τὸ ἀγορά. τὸ δὲ, παρὰ τὸ ἀγείρω. τοῦτο παρὰ
τὸ ἄγω καὶ τὸ εἴρω τὸ λέγω συνήθως τὸ λέγειν σωματροί
Αγοράσατε, ἐκ τοῦ ἀγορῶ. καὶ παρίσασται. τὰ γὰρ ⟨ σον.

ἀγορῶ λήγοντα ἐκ μαστὰ τὸ ἀπαλησόμενα, πωρισσά-
ται. οἷον, δημηγορῶ ἀγηγορῶ ἐγρηγορᾶ. οὕτω καὶ ἀγορῶ.
ἔστι δὲ τῆς β τῶν περισσωμένων. ἔξουσι παισὶ γεοινότες ἀ-
Αγοράζω. ποτὲ μὲν ὠνοῦσι ἀνά- γοράσαθε. δημηγορῆτε.
ἀγορᾶ ἐμβάλλω καὶ διαιρῶ. εἰρηται δὲ καὶ ὠνοῦσι ἀγοράζω
Αγορήνδε, σχετλιαστικὴ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. ἐπιρρηματικὴ οὖσα ταξις
ὡς πωροίκαδε, ἐς τὴν οἶκον. καὶ ἀθήναζε, ἐς ἀθήνας.
Αγορῆθεν, διαφέρει πωρισσᾶται. ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων καὶ
πωρισσωμένων παροξύνεται ἐς θεν ἐπιρρήματα, πρόμαχος
ἔχουσι τὴν τόνον. γῆθεν. ἀρχῆθεν. ἀπορῆθεν.
Αγορανόμοι, οἱ τὰς τὴν ἀγορὰν διοικοῦντες ἄρχοντες.
Αγορά, ἐφορεία. καὶ σύνοδος καὶ πρὸς τοῖς ποιητοῖς ὅροις γινόμε-
νη τῶν ἀστυφύλων. οὐδὲ ὁμορροι σωιόντες, πρὸς τῶν ποι-
νῶν ἐβουλεύοντο. Αγρα, δημήτρος ἱερὸν λέγει. καὶ ἡθήν-
ρα. λέγουσι δὲ πληθυντικῶς καὶ οἱ τόποι.
Αγραφίου, εἶδος δίκης, καὶ τῶν ὀφλόντων τὰ τῶν δημοσίων,
καὶ ἐπιγραμμῶν μὲν ἀπολλυμένων δὲ πρὶν ἀποδοῦναι.
ἐνίοτε δὲ καὶ τῶν ἐπιγραφόντων τοὺς μὴ ὀφείλοντας.
Αγρᾶ, ἀντὶ τοῦ ἄγε. καὶ λάβε, καὶ φέρε.
Αγρώς, ὁ ἥρως. εἴρηται παρὰ τὸ ἀγρῶται γεγενῆσθαι. ἀφ' οὗ
Αγριος, ὁ ἀνήμερος παροξ- κυρήνης ἐστὶ καὶ ἀπόλλωνος ὅτι.
ξύνεται. καὶ διὰ τοῦ γράφεται. ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγρός, παρὰ τὸ ἀνεπιδιάτο-
λητον τοῦ ἀγροῦ, ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος, τοῦ διὰ τῆς εἰ
διφθόγγου γραφομένου καὶ πωρισσωμένου.
Αγρυπνία, παρὰ τὸ ὕπνος ὑπνία. καὶ κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ γ, ἀγρυπνία. Αγρόμενοι, ἀγειρόμενοι. ἀγείρω ἐκ
συγκοπῆς, ἄγρω. ὡς παρὰ τὸ ἐγείρω, ἔγρω.
Αγρός, παρὰ τὴν ἄγραν, οὗ ὢν ου. καὶ παρὰ τὸ ἀγῶ ἀγρός, ὃ
Αγροτέρη, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄγριος. ἀγριώτερος ἀρὸς καὶ ἀγρός.
τὸ καὶ ἀνήμερον. ἀπὸ παρὰ τὸ ἀγρόν, ἀγρότερος ποιητικὸν ἀπο-
Αγροτέρας ἐλάφους, ἀσκηκὼς ἀσχηματίσθου διὰ τοῦ φίλων
ροτέρας. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγρότερας. διὰ τὸ πολύχρονον
τοῦ ζώου, ὡς ὁ χρησμὸς δηλοῖ. ἐπεὶ καὶ ζῶά γε νέας λα-
κέριζα καὶ ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν γήρων τε. ἔλαφος δέ τε τεγεανέρω-
πος. καὶ ἀγριωτέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγροτέρας.
Αγροιώτης, ὁ ἀγροῖκος. ἔστι ἀγρὸς ἀγρότης, ὃς δήμος δη-
μότης. ἐκ πλεονασμοῦ τοῦ ι, ἀγροίτης. οὕτως ὠρίων.
καὶ κατὰ τὸ ἐθνῶν τοῦ ω, ἀγροιώτης.
Αγρίφη, σημαίνει τὸ σκάφη. κύπελλον χή. ἀμή. σκαφίου.
Αγρός, παρὰ τὸ ἄρκη ὁ ση. τὸ ἀρότριον. ὁ τῶν σιδήρων τεμνό-
Αγριοι οἱ πανδερασίαι. ἤγριον τὸ ἀγρίου ἐστὶ τὸ μενος.
πάθος ἢ πανδερασία, καὶ ὅτι ὁ πᾶν χυμὸς ἐστὶ τῆς ῥιζο-
τομίας. διὰ τοῦ ρ ὁσῶν καὶ τὸ ἀδόξου ἀνάτεταμ ἔχει. ἔστι δὲ
ὁ πᾶν, ἄγριος θεός. ἀγρῆοι δὲ καὶ οἱ ἀγροῖκοι.
Αγόρευσις, λόγος ἀγορήταρος καὶ ἀγορητάς. ἐκ τοῦ ἀγορητὰς ὄν
ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενον. καὶ ἀγορητοὺς ὁλκάδας,
Αγραυλοι, οἱ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενοι τὰ ὠνούμενα ἐπαγόμενας.
ὑπαθροι. ἔρημοι. ἄβρεχοι. ποιμένες. ἐκ ἀγραυλία. θυ-
Αγρεμόνη, θηρευτικὸς. γραυλία ἐκ ἐρημία.
Αγρευμα, εὕρεμα. ἐκ τοῦ ἥλημαι οσ. καὶ κλητικὸν, σκύλα.
καὶ ἀγρεῦσαι τὸ λαβεῖν. ἡγροικάσω, ἡγροιώθης.

Αγρηνόν, ποικίλον. ἐρεοῦν. δικτυοφθὲς. καὶ χιτώνιον δὲ
Αγρός, ὁ ἔξω τῆς πόλεως χῶρος. ποιόν.
Αγρώστω, παράτασις ὁ χαρακτὴρ. ἀπὸ τοῦ ἀγρός, ἀγρώς-
στω. τὰ διὰ δύο σσ, τὰ ἐξ λαμβάνοντα φωνήεντα. τὸ δὲ ὄ,
οὐ λαμβάνοντα. οἷον, ἀγρά, παρὰ τὸ ἄγω, ἀγάστω. τὸ ε,
παρὰ τὸ πῦρ πυρός, πυρέστω. πήστω, τὸ κ. δειδίστω,
τὸ ι. ἀφύστω ἀπὸ τοῦ πτλω, τὸ υ. ὀμφρώστω ἀγρώστω, τὸ
ω. ὥστε, ἐξ ὧν μὴ δοῦναι τὸ ου, οὐκ ἐν παράτασιν δὲ. τὸ δὲ
ὄστω, ἀπὸ τοῦ ὀπτῶ γέγονεν.
Αγρωσταί, οἱ κωμηγέται ἀπὸ τοῦ ἀγρώστω.
Αγρωστις, εἶδος βοτάνης. ἔστιν ἔδω τὸ ἐθίω. ὁ μέλλων ἔσω.
ὁ παρακείμενος ἧκα. ὁ παθητικὸς, ἧσμαι. τὸ βῆσαι. τὸ γῆ-
σαι. μὴ δράσουσι μὴ ἐς τὸ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα οἷον
οἷς ἐνεστῶσι, ἔσις. μὴ τοῦ ἀρός, ἀγρόεις. ἐσσὶ γὰρ εἰ τοῦ ἐγώ, ἀγροῦσις. μὴ ποιητικὴ τῆς οὐδετέρας
Αγυά, ἡ ὁδός. παρὰ τὸ ἄγω τὸ πορεύο- ὦ μέγα, ἄγρωστις.
μαι. τὰ διὰ τοῦ γα θηλυκὰ ὀξύνεται παρὰ τὸ ἄγω προ-
παροξυνόμενα, τῶν θέλω παραλήγεσθαι. οἷον, ἄρουα. ἄ-
ρουα. ἄγυα. ὠρείθυα. ἠλείθυα. σεσημείωται τὰ μήγυα
καὶ ὄργυα καὶ ἄγυα ἡ ὁδός παραληγόμενα τῶν μὴ ὀξυνόμενα
ἀναλογώτερον δὲ ἐστὶ τὸ ἄγυα. Μέσην δὲ ἄγυαν οὖσαν.
Αγυρις, παρὰ τὸ ἀγείρω. ἄγουσι καὶ ἀγόραν ἐκ. Ἐπανόρθωμα.
ἄγουσι θηλυκὸν, ἄγορις. ἐκ τοῦ ἀγῶ γυρῶ, ἄγυρις,
Αγύρται, λωποδύται. ἐπαοιδοὶ. φιλοκερ- ἡ ἀθροισις.
δεῖς. καὶ ἀγύρτης, εἶδος βώλου. ἐκ τοῦ ἀλαζών. ἐκ τοῦ ἀπατε-
ών. παρὰ τὸ ἀγείρω, τὸ συναγείρειν καὶ συλλογίζεσθαι,
κατερωτηματικὸν τοιοῦτο. λέγουσι δὲ ἀγύρται καὶ τὰ χυδαῖα
Αγχίαλος, ἡ μεσόπολις, ὀξύνεται. ὁ δὲ παρα- ψευς μὴ.
θαλάσσιος τόπος, προπαροξύνεται.
Αγχαυρόν. οἱ, Ἡσίοδος ἀνέρες ὑπνοπαγὲς ὀφθαλμῷ ἐβάλ-
λοντο ἀγρόται. οἵ τε κύνες ὑπνώοντες, οὔποτε μύ-
κια ἀγχαυροῦ κινώσαντες ἀλεύαμενοι φάος ἠοῦς. ὅτι δὲ
τὸ καλούμενον λυπηφῶς. τὸ ὀρθρινὸν τὸ πλησίον τῆς αὐ-
ρας. ἀγχίαυρος καὶ ἀγχαυρός. αὔρα δὲ ἡ ἡμέρα. οὕτως εὗ-
ρομεν τὰ σχόλια τῶν ἀρχαιοτικῶν τοῦ ἀπολλωνίου.
Αγχιστῆνι, ἀπὸ τοῦ ἄγχιστος ἀγχιστῆνος καὶ ἀγχιστῆνι. τὸ δὲ ἄγχι-
στος ἔστιν ὑπερθετικὸν. ἐκ δὲ τοῦ ἀγχοῦ ἀγχότερος ἀγ-
χίνος ἀγχιστος. καὶ ἀγχιστῆνος, καὶ τὸ κῆ ἀγχιστῆνι.
Αγχι, παρὰ τὰ ἄγχου ἀγχόθι. ἄγχι κῆ συναιρεῖται. ὅτι τὸ πλη-
σίον. τὰ παρὰ τὸ ἄγχι, κῆδερι. ἐκ τοῦ ἀμφι, καὶ ἀντι,
καὶ ἐπὶ προθέσεις, διὰ τοῦ βῆτα. ἀρίδηλος. ἐριβρεμέτης.
ἀμφίρρυτος. ἀνάπλεως. ἀγχίθεος ἀγχίσης. ἀγχίμαχος. τὸ δὲ
ἀγχέμαχος ἐκ τοῦ ἐν καὶ ἔγχος εὐφωνίαν χάριν, ἄσε. τὰ δὲ παρὰ τὸ
ἄγχι, σύνθετα ἄφοσι, χωρὶς τοῦ ἀγχίσης. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄγχι παράθε-
σις ἐστὶν ἁπλοῦν. ἀμφὶς. διὰ τοῦ βῆτα. ἀμφίσης
ἀμφίσης. ἀγχίσης ἐρίσμος ὁ κύριος. κυρίσης ποταμὸς
κελτικῆς. τιμωρίσης ἐθνικόν. Ἀγχιμεφὴς ἰδίως ἀχλύς.
Αγχησίμαι, πλησίον ἀφήλω καὶ ποιητικῶς παρὰ τὸ ἄγχου.
Αγχίσης. παρὰ τὸ ἄγχι τὸ ἑπίσης γενέσθαι τῆς ἀφροδίτης.
Αγχίμολον, ἐπίσης. παρὰ τὸ ἄγχι καὶ τὸ μολεῖν. Λε

Αρχιμαχητής, συσάδην, μὴ ἐκτὸς σὺν ἐπιστρατεύμενος.
Αρχω, ἀπὸ τοῦ ἄγω. πλεονασμῷ τοῦ χ. οὐδέτερον τὸ
ἄρχω, ἀμὴ κάγω. τὸ τῆς φάρυγγος σὺν ἄγω. πνίγω. Αρχεδέ-
Αρχόμολον. ἀπὸ μικροῦ ἥσας ἐπὶ ἡμᾶς κεχωρικότας.
τὸ ὁμαλοῦ, ἀπὸ τοῦ ἄρχι, ὃ ἐστὶ τὸ ἐπὶ ἴσης, καὶ τὸ ὁμαλὸν τέτο-
γε. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμαλῶς οὐκ ἐπιδέχεται διὰ τὸ ὦ μεγάλ-
λου ἀπ'. ὃ ἐστὶν ἀνώμαλος. κατώμαλος. ἐξ ἀρχῆς ὁμαλός.
Αρχλάσας, ἀγαχαλάσας. ἀγανθυλίσας. ἀγαβαστάσας.
Αρωστ Ξ'. τὸ πορεύομαι, ὅθεν τὸ, λαοδίκην ἐσάγσα θυγα-
τέρα ἠΐθεος ἀρίστην. ἐξ τοῦ κλάω. ὅθεν τὸ, Αξυλὸν ἔγχος
δρομήδου. καὶ τὸ φέρω. ὅθεν τὸ, εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἀγον κε
χειρότατα νίκη. ἐξ οὗ δὲ πεποιωμένως τὸ ἐκπλήτομαι συ
ζυγίας β'. ἧς δὲ ἐκτὸς ἄγει, ὅ ἐστὶ τὸ ἐκπλήττειν. τὰ δὲ τῆς β'
συζυγίας τῶν πεποιωμένων, ὅθεν καὶ τὸ πλῆθος ἀπὸ τῶν ἧς κ
θηλυκῶν μ'. Αγυιάς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστάμενος σὺν σχῆμα
Αγυῆται, κωμῆται. γείτονες. ⟨ πλησίον οἰκοῦντες καὶ δωμός.
Αγυρις, σύνοδος. σύναγωγή τραπεζῶν. Αγχίρις, ἐπὶ ἴσης.
Αγχιβαθής. ἡ μὴ λίαν βαθεῖα καὶ σύμμαθάλασσα, ἀλλ' εὐθὺς βυθός.
Αγχίβιον, μέγα ἐπὶ ἴσης. ⟨ ἐπὶ ἴσης τῆς πάνυ βαθείας.
Αγχιβλώς, ὀλίγον πρόσω. Αγχίστροφος, εὐμετάβολος.
Αγωνισμός, ἀντιπλογία. ἀγωνία. καὶ ἄθλησις.
Αγώμενος, θαυμάζων ἐκπλησσόμενος. ὃν οἱ, Ηνορέην τε σέ-
βεσθον ἀγώμενοι. ἐκ τοῦ ἄγαμαι ἄγω τὸ θαυμάζω.
Αγωνία, σὺν τῇ ἄγαν μὴ ὀλιγωρῆσαι καὶ πεῖσαι. καὶ χρηστικῶς
δὲ καὶ σὺν τοῦ ἀπλῶς φόβου. οὕτως ὡρίων.
Αγων, οὐ χεῦρον μᾶλλον ἐτυμολογίαν. ἐγὼ δέ φημι, πρὸ τοῦ
ἄγω, πρ' ἄγων, ὁ φέρων πολλὴν ὀχλησιν καὶ δημοσίαν. σπ
ε. ἀγών, ὁ ζῶσος. λείκην δὲ χῶρον. καλοῦσ' εὐρυαναγῶνα. ἀγών,
ἐξ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν. λῦσον δ' ἀγῶν. ἀγὼν καὶ
φάθρισμα. Ηρη μὲν ἀγῶνα νεῶν, ἐξ ἁλὸς ἀθήνη.
ἀγών, καὶ φάσηλον, καὶ ὁμαλός. Θέσιν δύσασθαι ἀγῶ-
να. οὕτως εὗρον σχόλια ἐν ὑπομνήμασιν ἰλιάδος. ἐγὼ δὲ
εὗρον τὸ ἀγῶνα ἐτυμολογούμενον οὕτως. ἀγὼν λέγεται ὁ κυκλο-
τερὴς καὶ γωνίαν οὐκ ἔχων ζῶσος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀγείρω.
Αγωνιστήριον, ζῶσος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. καὶ ἀγωνίσμασι, ἐπαθλα

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΕΛΤΑ :-

Δαήμων, ἄπειρος. ἀνεπιστήμων. ἀπὸ τοῦ
δαίω τὸ μανθάνω, δαδδαήσω. δαήμων, ἐξ ἀ
δαήμων. δαίω δαδ, συστολῇ τοῦ ι, καὶ μεθέ-
σει τοῦ γ. Αδαξῆσαι, ὅ ἐστὶ τὸ κνῆσαι. ἐξ ἀ-
δασμός, οἰκονομός. Α δεές, ἄφοβος ἀπὸ τοῦ
δέος, ὃ ἐστὶ τὸ φόβος πρ' δεής. καὶ ἀδεής. τὸ θηλυκόν, ἀδεής.
τὸ οὐδέτερον ἀδεές. καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου ς, ἀδεσές.
Α δελφός, δελφὺς λέγεται ἡμίεργα. καὶ μετὰ τοῦ σημαίνον
τος τὸ ὁμοῦ, πρ' ἀδελφός. οἱ οἱονεὶ ὁμόδελφός τις ὤν, ἐκ
τῆς αὐτῆς δελφύος, ἤγουν μήτρας. καὶ ἀδελφίζειν, τὸ ἀδελ
φὸν καλεῖν. Ἰστέον ὅτι τὰ ἧς δυς λήγοντα ἧς οὐ ἔχει τὴν
γενικὴν. ὃν οἱ ἀδελφιδοῦς ἀδελφιδοῦ. θυγατριδοῦς θυγατρι-
δοῦ. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδέος, ἐξ θυγατρίδεος κατὰ συγκο
πὴν. οὐ χωρὶς λέγουσι τὸν ἀνεψιόν, ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦς,
ἀδελφιδέος. οὐδέποτε δὲ εὐθεῖα διαλύεται. τὸ δεῖς, ἕξ
πολεμασμῷ ἐξ χ τὸ ε. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι ἀπὸ τέ-
του γε τοῦ ἀδελφιδοῦς, μὴ θυγατριδοῦς ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδέος, μὴ
θυγατριδέος ἔδει ὀξύνεσθαι, λέγε ὅτι πρὸς τὸ χρᾶκτῆρα
τῆς ἧς οὐ ἀπολῶν πρωτοτυπίαν.
Αδήκασος, δίκαιος ἀδωροδόκητος. ἀπὸ τοῦ δίχω, δίδειμαι,
δεκασός. καὶ ἀδέκασος, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον καὶ δῶρα
Αδικής, ὁ ἄγνωστος. καὶ ἄπορος δίκης. ἀπὸ τοῦ δείκω τὸ δει
κνύω, δικής καὶ ἀδεικής. καὶ προπαροξύνεται ἧς ὁ ἀδεικής. οὕτως
ὡρίωνται. οἱ, Ος κ' ἐνὶ φαμαθοῖς ἐλυσθείς μοῖραν ἀνέπλη-
σε. τὸ δὲ θέμις οὐ πότε τὰ λύξαι θυγατρί. πάντη δὲ πορίμε
γα πέπαται ἔργον. ὡς τὸ οἷόμ' ἀδεικέος ἔχραθιάτης,
ἀπειοικίας, καὶ πείρας. δεῦπος δὲ τὸ γλυκύ. οἵθεν δὲ πολυ
δείκης ἐκλήθη. καὶ δὲ ἔφυ εὐεργετικώτατος ἐμοί. καὶ ἀπα-
θανατίσεις μὴ τὸ ἀδελφοῦ φύσιν αὐτὰς σώζει.
Αδέψητον, ὠμόν, ἀνέργαστον. ἀπὸ τοῦ δέψω, δέψησω. ἀπὸ
Αδῆν ἀρέσαι. ἀπὸ τοῦ ἀδῶ τὸ ἀρέσκω. καὶ ἀπὸ ⟨ τοῦ ἔψω.
τοῦ ἥδω, ὁμήσω καὶ ἥσω. ὀβελὸς ἄδων. ὀξύνεται δὲ ἐκ
φορικῶς μῦθος. ὁ μήσων βάδων. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀδῆν. ὃν οἱ
τὸ ἥδη δὴν ἀκίνητον. λέγεται δὲ ἐξ τοῦ νδ. καὶ ἀδῆναι.
Αδῆν τὸ κενοπρεσμένως, ἐξ ἧς πληρωσιν ἄνευ ἔστιν ἔωτὸ δη-
λοῦν τὸ πορεύω. ὅθεν ἐστὶ χέων μετοπλεμοιο. ὀξύνεται πα-
ράτονον ἔδω. ἐξ ἥδω καὶ ἀδῆν ὀξύνεται τ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἡδο-
νήν. ὃν οἱ Ησαν ἀμφὶ ἀμυδῶς, ἂν ἐτέρφθη. λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ
τερφθῆναι σὺν τῷ πορευθῆναι. ὃν οἱ Α τὰρ ἐπεὶ σπορίο τέρ-
φθεν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω ὦ. ἄῃς ᾷ. ἄῃ, ᾷ. τὸ δηλοῦν τὰ αὐτὰ. ὃν οἱ
Αστιγὲς ἰοῖς ἰαχέας κύνας, πρ' ῥήματος ὄνομα ἦδος.
καὶ ἄδος. καὶ ἄδην ὀξύνεται τοῦ. οὕτως ὡρίωνται.
Αδάμας, ἄπονος. ἀπαθής. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ χεόμενος τερ-
πόταρον. ἐξ ὁ ὑποκύαμος πράτιστι, καὶ ὅρος.
Αδείξ, μέρος τετραχοίνικος. Αδεια, ἀφοβία. εὐδία. καὶ
ἀδεία, ἀναίδεια ἀφοβία. καὶ ἀδὴς, ἄφοβος. ἄρεπος. καὶ
Αδελφὰ, ὅμοια. Αδελφίζειν, τὸ τι ⟨ ἀδῆσαι ἀφοβία.
μᾶν ὡς ἀδελφόν. ἀδελφὸν τὸ ποιητόν. καὶ ἀδελφίδια, ποι-
ητικία. ἀδελφιδοῖ οἱ ἀδελφῶν υἱοί.
Αδέσες, συστροφαὶ ζαρκώδης πεπτὰ χλοῦ, καὶ βοβῶνας.
Αδήκτην, χαλεπὸν, καὶ οὐδὲ ἄπτις ἐπιδεθείη.
Αδηκῆ, ἀπειοπόνῃ, καὶ ἀδευκῆ, καὶ αἰσχρῶ. ἀδευκὲς, ἄμορ-
φον. ἄγνωμον. οὐκεοικὸς. χαλεπὸν. ἀνόμοιον. ἀνοίκτον
Αδιμοσύνην, ἀλύσιν. καὶ ἀπορίαν. ἀμηχανίαν.
Αδιμοσίκ, θαῦμα. Αδινέως, ἀδόλως. ἐξ ἀπλῶς. καὶ χωρὶς
Αδινὲς, ἄκαιρον. ἀπροσόκτον. ⟨ βουλῆς.
Αδὴν, πρὸ τοῦ δὴν, τὸ πολύ. καὶ μετὰ τοῦ ἀθροισμοῦ ἀ
Αδιφάσος, πρὸ τοῦ δὴν τὸ δὰ ⟨ ἀσδὴν, πλεονασμῷ τοῦ δ.
φιλῶς ἐξ τοῦ φημι. καὶ φασίν. ἀδιφάσος, ὁ δαφιλῶς ἐσθίων
Αδὶς, χωρὶς ἀφεσις. σκότος ἀπὸ τοῦ ἰδίου, ἐξ ἴφθ πεπλη-
ρωμένου. πρὸ τοῦ εἴδω τοῦ βλέπω, εἶδις. καὶ μετὰ τοῦ
στερητικοῦ ἀ, ἀείδις. ἐγὼ οὐδὲν βλέπω μεν. ἄδις γάρ
ἐστιν ἡ σκοτεινὴ οἰκία. καὶ πράσει τοῦ ἄλφα, καὶ ε, ἧς ἄλ-
φα μακρόν, ἄδης. καὶ μεθέσει τοῦ ι πρὸς τὸ γράμμενον.

Αδικητὲς, κεκμηκότες, δαμασθέντες. ἀδημονοῦντες. τ
τεθλιμμένως καὶ κακῶς διακειμένοι. ἀκδῶ οὖν ἀκδήσω.
Αδήωτον, ἀπόρθητον. παρὰ τὸ δηόω ἢ τὸ πορθῶ. ῥυτὸν παρὰ
τὸ δαίω τὸ πῶ. ῥοῦν τὸ ἀεὶ κ μὴ πεπωμένον γάλα
Αδινός, παρὰ τὸ δὰν ἡ εἰρημένον ἢ ἀδίνος, ἀδινός. κ
λαπτὸς. τὸ συγκριτικὸν ἀδινώτερος. παρὰ τὸ δὰν ἡ εἰρη
μένον, ὃ ἐστὶ τὸ διαλείπως καὶ πυκνῶς, ἢ ἀδινός. θηλυτικὸν
ἀδινή. Ϛ ἀδινῶν. Ϛ ἀδινάω. τὰ δὲ ἑξῆς τοῦ ὀξύτονα ἀπὸ
εἰρημένου ἀδίνω ἢ γινόμενα διὰ τοῦ βῆτα. ἄδην, ἀδίνος. τὸ χα,
πυκνὸς. καὶ ἀδινῶ μῦθον, τῷ οἰκτρῷ. παρὰ τὸ ἄδην, καὶ ἀρ
δην. Ϛ ἀδινώτερον, παθερόως, κοινότερον. Μελιτοτάτων
ἀδινάων. τῶν ὁμοῦ Ϛ ἀθερόως περιμιγῶν. ἀδινὰ μηλατὰ
μὴ μεγάλα. σπ δὲ ἡ λέξις Ϛ ἐλεφάντινον οἰκτρόν. ἀπαλόν.
Αδιρητος, χωρισμάχης καὶ ἀφιλόνεικος. ἐκ τοῦ δηρις δηρίω.
ὁ ἀπαθικτικὸς παρακείμενος δεδήριμαι. τὸ γ δεδήρισαι. Ϛ ἀφ
αὐτοῦ δηριτὴς, καὶ ἀδήριτος. τὰ δὲ διὰ τοῦ ιτος ἀποτρέφουσι
τὸ ει διφθογγον. χωρὶς ἡμικόσα σύνθετα παρὰ φιλέτης.
Αδολιχον, ἀναρχον Ϛ ἀφύλακτον. Αδρὸξ, μέρος τοῦ μαι
Αδρικίου, οἱονεὶ δρυικὸς καὶ τῶν ὁμοσυλλάβων ἀδρὸ
τέρων. τῆς δὲ δρυὸς τὸ ἡμιμαλακὸν ἀργύριον ἐστὶν ἀποτυπού
Αδρολίη, παρὰ τὸ ἁβρὸν γινώσκω, ἱδρυμαι καὶ ἁβρολῶ.
ἵδρυος. ἱδρυία, καὶ ἀϊδρυία. καὶ συγκοπῇ, καὶ προπαρα
Αδρυπλία, ἀδάμαστον. νέαν. ἄζευκτον. ἁβρολίη, ἡ ἄζυγος
παρὰ τὸ δρυῶ, ὁμοίως δρυόω. δέδρυκα. δέδρυμαι. δρυ
τὴς καὶ ἀδρυτὴς. ἢ παρὰ τὸ ἄζυγος. ἢ παρὰ τὸ ἄζευκτον. καὶ
Αδρυσχία, ἀδρυσχίαν ἀδρυτὲς ἀδάμαστοι. ἄζευκτοι.
ἐκάλουν μυῆτιγες καὶ τὴν φλυαρίαν. ἐπάπερ δὲ τοῦ ὁμα
τῶν τὰ μετέωρα λεσχηνευόντων. οὐκ ἀπὸ τῆς ἀνδρὸς
καὶ τῆς λέσχης συγκεκριμένης, ὥστιγες ὀρεδρέξαντο. οὐδὲ τὰν
δρυσὶν ποιήμασι πολλοὶ φυσιολογήσαι. ἀπὸ ἀπὸ τὰ ἀδρὰ
τοῦ μαίνομαι τὸ ἀρέσαι. ἢ οὖν τῶν ἀρέσκομαι Ϛ αὐτῆς
δυνάμεων διάλεξις, ἀδρυσχία ἐκάλουν. διὰ τὴν μὴ ἐκ
ποιητῆς ὁρμᾶσθαι δόξης τὴν ὁμιλίαν, ἀπὸ ξιδίας
διαλέξεως καὶ ἀρεσκούσης ὑποληψεως. διὸ καὶ ἀδρυσχίας
τὴν φυσιολογικὴν ἐκάλουν. λέγουσι δὲ ὡρίωνα, καὶ σωκράτην πω
χοῦ ἀδρυσχίαν. ἔφη εὐπολις Ϛ σὺν ἄλλοις. Αδρυσχίαν
αὐτὸ ἐκδιδάξουσοφίσματα. καὶ παρὰ τὸ δρυφαίνω. οὐδὲ
βαρίστος ἄδρυ. Ϛ ἀφ αὐτοῦ ἄδρυσις ἐνφοσύνη. καὶ ἐστὶ λέσχη καὶ
φλυαρία. Ϛ κατὰ σύνθεσιν ἀδρυσχος, ὁ ἐν τῇ φλυαρίᾳ εὐ
φαινόμενος. καὶ ἐκ τοῦ ἄδω τὸ ἀρέσκω, Ϛ τὸ λέσχη. τοῦτο δὲ
παρὰ τὸ λέσχος, ὃ ἐστὶ τὸ ἀπαλὸν ἔθος ἐσθίειν,
Ϛ τὸ χλιαρῶς ἔχον ἀποκεχωρισμένον, ἐν ᾧ πυρὸς καὶ
ἰὰς ποιοῦντες, ἐν αὐτῷ καθεψόμενοι δημέρου ἀδυσε
σχοῦντες, Ϛ φλυαροῦντες. ἀδυσέσχης ἀδυσέσχου. οἱκα
νῶν. τὰ ἀπὸ τῶν ἥς καὶ θηλυκῶν ἥς καὶ γινόμενα ἀρσενικὰ,
μὴ ἔχοντα οὐδέτερον ἥσεις, ἥσου ἔχοντα τὸ σικὸν. τὸ δὲ ἀδυ
σεσχῶ σπ Ϡ. τὸ φιλοσοφῶ. Ο δὲ δοῦλος σου ἢ δυσέσχη
ἐν τῇ σδικαιώματός σου. τὸ πάσχω. ἐξῆλθεν ἰακχῶ ἀδυσε
σχῆσαι ἥς τὸ πεδίον. τὸ φλυαρῶ. Τί ἀδυσεσχῆς ἄνθρω
πε. καὶ τὸ ὀλιγωρῶ. Ηδυσέσχησε, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ
πνεῦμα μου. Α δυσέσχης μακροχρόνιος.

Αδυ, ἀρέσκεται σπ. ἡ γυμνή. ἡ κούρη. ἡ κόρη.
Αδύοπον, ἄναρκτον. καὶ ἀφύλακτον. διόπερ οἱ λέγοντες οἱ
τῆς νεὼς φύλακες. Αδύοπον, οἱ κρύπτοντα.
Αδμάδης, ὑγιαίνων. Αδμανίδες, δοῦλαι.
Αδμωλή, ἀγορά, ἡ καὶ ἀγανακτῶ. ἀγωνιῶ καὶ ζητῶ.
Αδράφα ις, λάχανόν τι ἄγριον.
Αδρὰς, δαίμονες τὴν δύμηραν, ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν
Αδρακὴς, ὁ τυφλὸς. ἀδρυκήσεως.
Αδρόις. ἀντιμάχαις. ἐν Ϡ ἀδρόισι χέρνιβα λαβὼν ἀλ
φι. δρυ δὲ λέγει παρὰ τὸ ἔκ δεδάρθαι δρὸς, καὶ δρόι. κ
πλεονασμοῦ ἄδροι. καὶ πλ καὶ δροὶ. οὕτως ἡρωδιανός.
λέγουσι δὲ καὶ κώρυνοι. θύλακοι. ἀσκοί. οἱ οὐδὲ δαρμένοι
Αδρὸς, ὁ χοιρός. παρὰ τὸ δῶ τὸ εὐφαίνω. ἢ δύμεθα γ
Αδρασιεῖδῶν. ἀδρασος κύ
ριον. ἀδρασίδης. ἀδρασιδῶν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀ
δρασειδῶν θάλος. Αδρύνω, τὸ αὐξάνω τὴν μ. ὁ δὲ ἀδρύ
Αδρανὴς, ὁ ἀνίσχυρος, καὶ μὴ παρά νηται. μὴ καυδρὸς.
ξαι ἡδυνάμενος. ὅθεν Ϛ ἀδρανέα, ἢ ἀθενέα. δραίνω τὸ
παράπω. ὅμηρος. Εἴτι δραίνῃς. δραω. ὁ βαρίστος, ἐ
δρανον. ἀφ αὐτοῦ δρανὴς. καὶ μετὰ τὸ τερ πιθύα, ἀδρανὴς.
Αδρὶας, τὸ πέλαγος. διονυσιος σικελίας τύραννος, ὃς
πρότερον ὠνόμαζε τὸν ὁλυμπικὸν ἀδρίαν καὶ τὸν
ἴωνικὸν θάλασσαν ἀφ ἧς καὶ τὸ πέλαγος ἀδρίας καλεῖται
ἔνδοξος δὲ ἐν τῷ τῶν ἱστοριῶν, τὸ πέλαγος Ϛ τὸ πόλιν ὀ
νομαθῆναι ἀδρίαν φησὶ, ἀπὸ ἀδρίου τοῦ μεσαπαίου τοῦ
Αὐτῷ, τῷ ὀλοτάτῳ Ϛ θολοτάτῳ μέρει τοῦ ὑγροῦ. σωμος.
ἄδυτα δὲ καλοῦνται οἱ ζῶοι τῶν ἱερῶν, οἷς οὐκ ἔξεστιν
εἰσιέναι οὐδὲ ἕζεσθαι παπᾶσιν. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ εἴσειμι.
δῦμι δύσω δέδυκα δέδυμαι δέδυται δῦτος καὶ ἄδυτος.
καὶ τὸ οὐδέτερον ἄδυτον. ἄδυτα οὖν τὰ ἀφανῆ, Ϛ
μύστια τῶν ἱερῶν. οἱ ὀροφαῖοι. οἱ νηοὶ δὲ ζῶοι. σκοτεινοί.
Αδωνις, παρὰ τὸ δῶ τὸ φαίνω. ἢ παρὰ τὸ δήω τὸ εὐφαίνω.
τὸ δῶ, μέγα. διαπ. τὰ ἀπὸ σινεσώτων μέλλοντα κ
πρὸς ληψιν συλλαβῆς γινόμενα ὀφείλει διὰ τοῦ ω μεγάλου
γράφειν. οἱ ᾧ, ζωή. φῶ, φασὶ. ἄδω, ἄδωνις κύριον. διάτα
ται καὶ ὁ καρπὸς εἶναι ἄδωνις. οἱ ἀδώνιος καρπὸς. ἀρέ
Αδωνις, χελιδών, Ϛ ἡ θρίδαξ. σκων.
Αδωνισμὸς, ὁ παρὰ τῶν ἀδώνιδι θρήνος.
Αδώνεια, ἑορτὴ ἀγομένη ἀφροδίτῃ.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἐθλον. ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἔθελόν τι ὄν. καὶ μὴ
ποτε ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀεθέλου. τὸ πάνυ θελη
τόν. καὶ συγκοπῇ ἄεθλον. καὶ κράσει τοῦ αε
εἰς ᾱ ἆθλον. καὶ τὸ ἀρσενικὸν ὁ ἆθλος λέγεται καὶ
ἄεθλος. καὶ παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερῶ, τλόν
Ϛ ἆτλον. καὶ ῥοπῇ ἆθλον. τὸ δὲ ἄεθλον ἀρσενικῶς μὲν λε
γόμενον, τὸ ζῶον καὶ τὸ ἀγώνισμα δηλοῖ. οἷον Ο ὗτος
μὲν δὴ ἄεθλος, ἄναξ. οὐ δὲ τερως δὲ, τὸ ὡς ἀγῶνος
δηλούμενον. Νικῶν Ϡ ἐκφέρεται καὶ τὰ ἔπαθλα. λέβητάς τε.

γίτωδας τε. Ϲ' ἀπὸ τοῦ τυ τῷ ἀεθλάζω τὸ ἀγωνίζεσθαι.

Α ἑκητι. ἀβούλως. ἔστι δὲ ἧμα ἀεκάζω. ἀφ' οὗ τὸ βαῖ ῥῆμα ἀεκασί, ὡς δωρίζω δωρισί. Ϲ' κϛ ἀπὸ βολὴν τοῦ ϛ ἀεκαζί. καὶ βροτῶν ἰωνικὴ, καὶ ἀναβιβάσει τοῦ ϛ ἀεκητι. ἡ τοῦ ἀπὸ βολὴ, πολλάκις ἀναβιβάζει τὸ ϛ εἰς ϛ.

Α εκηλια ἔργα κϛ ἀποφάσιν τοῦ ἑκηλέω. ἐφ' οἷς οὐχοἵ οὔτε ἡσυχάζειν. οἷον οὐ συχοὐδ' ἀργαῖα. ἀλλὰ ταραχώδη, καὶ ἀνθούσια. ἃ οὐκάντις ἑκὼν πάθη.

Α ἑκὼν ἀπὸ τοῦ ἑκὼ τὸ θέλω. ἡμέτερχη ἑκών. πάλαλόγως, καὶ στεμμείωται. σὺν δὲ τῇ σῶθέσει, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. Ϲ' μϛ τ στερκτικοῦ α, ἀέκων. Ϲ' κράσει τ α ε, ἄκων.

Α ελλα, συσροφὴ ἀνέμου. ἡ ἄλαν ἁλοῦσα. ⟨ μὴ θέλων. ἀπὸ τοῦ ἄλλω καὶ ἁλῶ. καὶ πὰ ἀφάω τὸ πνέω. ὁμῶς ἀήσω. Ϲ' ἀέσω. Ϲ' βζ ἀπὸ οὗ ἄελλα κϛ πλεονασμοῦ ἑτέρου λ, ὡς τὸ θύελλα. ἔστι δὲ οἷον προσηγορικὸν καὶ ῥῆμα τικὸν. καὶ προπαροξύνεται. χαιρὼν δὲ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς λαῦ ὑπερβ συλλαβὰς, ἔχοντα τὴν προτελοῦσαν συλλαβὴν ἀπὸ τῆς λ καὶ λιποῦσαν, ἄπλωτα προπαροξύνεται. οἷον, δικελλα. μάκελλα. σθύλλα. πρίσκυλλα. φαληθύελλα. καὶ ἄελλαι, φωνὰι παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν φαίδρα.

Α ελλὴς, Κορίσαλος ὄρνυται ἐλλὴς. ἀελλώδης, πολυοπτώδης. παρὰ τὸ ἕλλω, καὶ παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ συρέφω, ἀμφιβολὴ τοῦ ι, ἕλλις. καὶ μὴ τοῦ ἑστὶ τὰ πινοῦ α. ὡς πρατερπτὴς. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀολλίζω, τὸ σὺν αθροίζω.

Α ελλάδων, τα χέων. Α έλλεται. πνεῖ.

Α έλλας, ἀνέμους Ϲ' ἀτακτα πνεύμτ. καὶ ἀγίδας, οἱ δὲ ἰάς

Α ελλὶς, ἀθρόον καὶ ὁμόσε. ⟨ μεγάλας εἰλικρὰς Ϲ' συροφὰς

Α εκαζόμενοι, ἀπορούμενοι ἀπορούμενοι. ἀνιώμενοι.

Α ελλόπους, ἐλαφροὶ ποῦφοι. ταχεῖς. ὀξὺς, ἀνεμόπους

Α έμαον. πολλὸν ἀείρυτον. ⟨ δες. ἄελλον γὰρ τὸ ταχύ. πολὺ χρόνιον. καὶ ἀεμάων, ἀεὶ ὑπερχόντων.

Α ερτάζειν, βασάζειν. Α ετμα, φλόξ. οἱ δὲ, τὸ πνεῦμα.

Α έσαμεν, κατεποιμήξαμεν, καὶ ἀέσκοντας, ποιμαίνοντας. καὶ ἀέσκον τρ, ἀνεπαυον τρ.

Α ετώσιον, λύπην μεμιγμένον. οἱ δὲ, οὐκ προαίρεσιν.

Α ελλόπους. Ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ ποὺς συνπιθέμενα, τὴν τοῦ ἀπλοῦ φυλάττει κλίσιν, Ϲ' διὰ τοῦ δος κλίνεται. οἷον, πούς πόδος, οἱ δύ πόω, οἱ δύ πόδε. τὰ δὲ κϛ ἀποβολὴν τ ς ποιοῦντα τ ἰσνικὴν, ἀπιχάζουσιν. οἷον ῥίπους τοῦ ῥίπου. καὶ ὁ οἱ δύ πόω, τοῦ οἱ δύ που. Ἰστέον ὅτι, τὰ παρὰ τὸ ποὺς, ἀποβάλλει τοῦ καὶ τὴν εὐθεῖαν. ὥστε ὁ ἀελλόπους, καὶ ῥίπους, καὶ ἐπιωνή. οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Α ελπέοντες. ἀνελπιστοῦντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἀέλπω. καὶ ἄελπον, ἀποροδόκητον. ἐχθρόν.

Α έντες, ἔστιν ἀῶ πορισπώμενον. καὶ δῆλον, ἐκ τοῦ ἄκοις, Ϲ' ἄκμ. καὶ οἱ ἀπολῶς τὴν ἀῶ μετοχὴν, καθὰ ποιῶ καὶ ψιλῶ, ἀεὶς ἐροῦσιν, ὡς ψιλεῖς, καὶ ποιεῖς. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀέντες. ἡγεμονικὴ ἀέντων, ὡς ποιέντων. οἱ Καὶ ἀνέμων μῆνος ὑγρὸν ἀέντων. ἡδὲ καθαρὸν λόγον, ἀέντες ἀὴρ ἐρρήθη. οὕτως ψιλῶ ἧς τὰ ῥηματικὰ ἀοῦ. ποιῆσι λιγυρῆσι διασκεδάσθη ἀέντες.

Α έμαος, μάω τρέω, μάος. ἐν σῦνθέσει ἀέμαος, ὁ ἀεὶ ῥέων.

Α έξῃ. Ἀμφικεκμηότι μῆνος μέγα οἶμος ἀέξῃ. ἀύξῃ. καὶ ἀέξετε, ἀύξησιν ἐλάμβανον. ἤρετο. ὑψοῦτο ἠέλιος. ἀπὸ τοῦ ἔχω τ σημαίνοντος τὸ ἐλαύνω. ὁμῶς ἕξω Ϲ' ἀέξω.

Α ερθεν, ἤρθησαν. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀερῶ. ἄερκα. ἄερμαι. ἀέρθην. ἀέρθησαν. καὶ ἄερθεν, ὡς τὸ νθσμηθεν. ἀὴ ἀγέσθη

Α ερσίποδες, οἱ αἴροντες ἧς ὕψος ⟩ σαν ὥρμησαν. παρὰ τὸ πούς. Ἰα χῆς. ἀπὸ τοῦ ἀείρω ἀερῶ, ἀερίποδες. καὶ πλεονασμῷ, τοῦ ς ἀερσίποδες. καὶ ἀείρω τὸ νθ ΟΙζω. ὁμῶς ἀερῶ. ἀπολικῶς, ἀέρσω. καὶ ἐξαιρῶ τοῦ ἀερσίποδος.

Α ερσιφρων, ἐξαφρόφρων. ἐπαίρων τὰς φρένας.

Α εσιν, πόσιν. βλάβην. καὶ ἀερσίφρων, βλαψίφρων, καὶ ὀξύφρων. πυρφόρους. Ϲ' καπνόφρων. καὶ ἀεσιφοσύνασμένως.

Α εσφρων, ὁ μὴ διεξηγερμένας ἔχων τὰς φρένας. ἀὼ τὸ νοιμῶμαι. ὁμῶς ἀέσω. ὅθεν καὶ ἀέστε τὸ νοιμᾶται. οὕτως

Α ετὸς, πὰ τὸ αἴστω τὸ ὁρμῶ, αἰτὸς, καὶ ἀετὸς. ⟩ ὠρίων. καὶ πὰ τὸ ἀεὶ ἐτὸς εἶναι. λέγεται δὲ οὗτος ἀετὸς παρὰ τὸ ἀεὶ σημεῖόν τι πέτεσθαι. ἀετὸς, καὶ βοτάνη τις. καὶ τῶν καμπῶν τοῦ ῥοῦ ἑκάστη σθμβολή. καὶ γέρασμά τι τῶν οἰκοῦντων ἐμφερὲς τῇ πίσει τοῦ ζώου.

Α είδω, τὸ εἰδίφθογγον. ἀντὶ πὰ τῶν τὸ οἶδα. εἴδω τὸ βαῖ σαμαι. καὶ μὰ τοῦ ἐστὶ τὰ πινοῦ ἄλφα, ἀείδω, τὸ πάνυ βαῖ σαμαι. τὸ δὲ εἰδήσω παθητικὸν ἀπὸ τοῦ βάλλει τὸ ε. μὴ ἵς ὁ ἄπορος. καὶ πολύϊδος. καὶ πὰ τοῦ μ. οἷον Ἀμφιάραον ἰσῶρ. Ἰστέον ὅτι κϛ τὴν ποιητικὴν διάλεκτον, τὰ ἀπαθῆ οὐ λέγει. οἷον πατέρα, Ϲ' μητέρα, καὶ ἀνέρα, καὶ ἀείδω, ἀοιδὸς. καὶ ἀοιδὴ. ἀοιδὸν. ληρῳδῶ. Ϲ' τὰ ὅμοια. ἀφ' οὗ συνῆρται τὸ ἀείδω Ϲ' ἐρείδω.

Α φδήμεναι. πραγματικὴ ποιητικὴ. οὐ δωρικὴ διάλεκτος. ἀπὸ τοῦ φῶνεσαλμῷ οἷον πὰ τὸ ποιητὴν. ἄπαξ δὲ εἴρηκε τὰ μῆνον. σὺν τῷ, Α εἰ Δεὶ δεδαώς.

Α είδελον στ τὸ μὴ ὁράσθαι. ἔστιν εἴδω τὸ γιγνώσκω. ὃ ἀντιπαράκειται τὸ οἶδα, τῷ εἴδελος. ὡς πέμπω πέμπελος. καὶ σῦνθέσει ἀείδελος ὁ μὴ θεωρούμενος. πὰ δὲ νικάνδρῳ ἐστὶ τ ἀείφανερον ἡ πται. πῶς οὖν ἔστιν εὑρεῖν, ὅτι ἀπὸ τ ἀεὶ δηλον γέγονεν κϛ συσολὴν τ η ἧς ε. Τοῦ δὲ τέρας πορίσμου ἀείδελος ἐστὶ ῥικὸν. μῆκάνδρος. ὧν δὲ τὸ ἀόρατον ἔχει κα φ τὴν λέξιν ἡ ὁδὸς πὶ τ αὐτολύκου. φῆσι γοῦν ὅτι κε χερσὶ λάβεσκε, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν. καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς κλέπτης ὢν ἔκλεπτε ῥισὶ πᾶσιν, καὶ ἀμηχανοφανὴς αὐλοισὶ πετέλεσ. σὺν ἄλλα στε δὲ τὰς χροιὰς αὐλῶν. ζήτει ἧς τὸ ἀείδηλον

Α φλα, τὰ πολύσκια χωρία. κϛ στέρησιν τῆς ἕλης.

Α φλογία, τὸ ἀεὶ ῥέγχω καὶ εὐθύνας ὑ πέχειν.

Α φλέλιον, καινὸν πορυφαῖον ἄδηλον. Α φλέλλιος, καὶ ἄρα

Α είδελον, οὐδηλον. ἄμορφον. φοβερόν. πονηρόν. ⟨ ρος.

Α φηλιον, λειπόν. αὐσχρόν. οἰκτρόν, εὐτελές.

Α φηίζει, ἀπολλύει φθείρει. οἱ δὲ αὐξάνει. καὶ ἀείκιον, τὸ αὐξάνον

Αφλα, ψευδῶς ἀνήλια. εἰλικρινῶς ἡλίου αὐγή.
Αειλλήν, θωπάζειν, ἐξαπατᾶν. Αφυεφίς, τύφλωσις.
Αφρον, ταχύ. Αφρον, ἄρρηκτον ἀπαραίτητον ἀθώπαστον.
Αφτάδας, ἄφοβος. Αειφθόρος, ἀεὶ διαμένων. ὁμοίως ἀφθής
Αφκής, ὀσκληρὸς ὁμοίως εἰκῆ. ἐκτ < κὴ ἀπὸ τοῦ διηνεκῶς.
εἰκῆ τὸ ὑποχωρῶ ἀφκής. ἐξ οὗ τὸ ἀφκέστερον ἀφκής,
ὁμοίως ὑποχωρῶν καὶ ψευδῶς πιστή. ἀφ' οὗ τὸ ἀφκέστερον.
καὶ ἀπιστία. τὸ θηλυκὸν ἡ ἀφκής. ἐξῆς δὲ γίγνεται. ὡς ψορ οὐφυ-
ής, ἡ εὐφυὴς τὸ εὐφυές. καὶ ἀφκέστερον ὀστρακικῶς. λαμ-
βάνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπρεπῶς. Σοφοκλῆς οὖν οἱ ἀφκεῖς ἀνα
στέμεν ἀνθρώποισιν. οὕτως ὡρίων.
Αφκέλιος, ἀπρεπής. σκληρὸς ἀνόμοιος. εἰκῶ τὸ ὁμοιῶ.
ὀρθοῦ φκῶν τὸ ὁμοίωμα. εἰκελος φκέλιος. ὡς τέμ-πω τέ-
μ-τελος. καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἀφκέλιος. τὸ δὲ εἰκελος φ
μένῃ σύνθετον ψιλοῦται διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. φ δὲ ἀ-
Αφκέλιον, τὸ ἀπρεπὲς. καὶ σκληρόν. < πλοῦν, διὰ τοῦ ι.
ψιλὰ τὸ εἰκῶ εἰκέλου. καὶ ἀφκέλιον.
Αφκίστως. ἀφκίστως δὲ νεκρόν. ὡς ψορ ἀπὸ τοῦ εὐτελὴς
ψ, εὐτελίζω, καὶ ἀπὸ τοῦ εὐτελὴς, εὐτελίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀφκὴς, ἀφκίζω. καὶ ψιλὰ τὸ αἰκίζω, ἀφκίζω πλεονασμῷ
Αφκίας, τὰς ὕβρεις, καὶ ὑβριστικὰς αἰ- < τοῦ ε. ἀφκίσω.
σχύνας. ἀπὸ τοῦ αἰκίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀφκίας.
Αφσιν. ἀῶ τὸ πνέω. ψιλάγωγον τῶν ἡσμ, ἀκμ. τὸ γ ἄκσι.
τὸ συνιέναι ἄετον ἀέτου. καὶ κατέκτασιν ἄκτου. οἱ Τῶ, τε
θηκέναι ἄκτου. τὸ γ τῶν πληθυντικῶν ἄσιν, ἀολικώ-
τερον. ἐχέτω γὰρ ἄσιν, ὡς ψορ ἡσιν. ἄμοτε ἄμκ ἄσιν.
Αφρομήν, ἀπὸ τοῦ αἴρω ἄειρος, ἄειρω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι
ἀείρω. ἡ μετοχὴ ἀφρόμενος. ἀφρομήν. νουῶ ὁμήν. ἐ
ψαφρομήν. ἐξ ἀάρω τὸ βαρύνω ἄειρω ἀφείλκυσται. ὡς-
Αφρ, ὥρμηρ. ἐξ ἀκταί ψορ ἐβ. < πύπτερον. ἡς τὸ ἄεισιν.
καὶ ἀπαγάζει. ἀπὸ ταῦ γὰρ πνεύματα.
Αφρον, λεῖον. εὐρύ. μέγα. ὀρθοῦ ἀπλήσον. ἀνώρφρον. ἐξ ἀε-
τῶ ὁμοίου. καὶ ἄνησις, πόνος. ὥρα. καὶ ἄκρι, ἀνθρέσι.
Αήσυρον, ἀθετεῖς. κενὸν. ἀνόσμον. μάταιον. ἀνόλαστον.
χλοιοποιοῦφον ὑπὸ αὔρας φερόμενον.
Αήσυλον, ἁλαμπές. καινὸν. ἀνόμοιον.
Αη, ἔπνει. ἐξ ἀήμενα πνεῦσαι. καὶ ἀήμ, πνεῦμ. καὶ ἀή
Αηθῆν, λαθάνειν. ἀνεπαισθήτως ἡσυχῆ. < μενοι πνέοντες.
Αηλῆν, δυσχεραίνειν, κεχολῶσθαι. καὶ ἀηδῆσαι, καμεῖν.
ποιῆσαι, ὀχληθῆναι.
Αηδόνα, ὠδὴν καὶ γλωσσίδα. οἱδὲ, χελιδόνα.
Αήτης, ὁ ἄνεμος. ψορ ἀπὸ τοῦ πνέω. ὁμῶ ἀήσω. ὁθεν
ἐνημπνοὴ ἀήτης. ὁδὲ ἀήτης καὶ μάρτης ἐξ ἀήτης. ἐξ ἀθλυκοῦ,
Αήσυλος. ἀπὸ τοῦ σῶ μὴ οὖσ ἡμάρτηται. < ἀήτη, τῇ ποιη.
λοῦντος βλάπτω, ψ οὖσ ἐνημπνοὴ, ἄσυλος. ἐξ ἀπλε
ονασμῷ τοῦ η, ἀήσυλος. ὁ ἡμαρτημένος, ἐξ ἀάρτος. οὕτως
ὡρίων. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡδωνήσω ἡσυλα, καὶ ἀήσυλα τὰ μὴ πε
πονημένα. ἄπρακτα. μωρὰ καὶ ἀδίκημα καὶ ἁμαρτωλά.
Αηδῶν, ψορ ἀπὸ τοῦ ἀείδω, ἀφδῶν. καὶ ζοπυρικῶς ἀολικὴ τῆς ει δι-
φθόγγου, ἀηδῶν. οὕτως ὡρίων. ἀπὸ μονοπροσωπίας τε ἀηδ-
Αηθεσον, ἰσχνὸν ὅπερ ἀπὸ φω- < τὸ δὲ ἰσχνὸν γραμμῶν.
μη σκρὸς ἀεὶ χόμενα ἐρήματα χθονικῶς αὐξόμενα ἐν τῷ ψορ ἀ
τα πικῶ. οἱ ἀζωικοῦ. ἀπὸ τῶν ἤρων. λέγεται δὲ ψορ
ἐφθαι χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ
ποιηταὶ καὶ οἱ ἰωνες ψορ ἀρχεσθαι πολλάκις ποιοῦσι

σώματος σημαίνοντα, καὶ πάθος, ψ ἐφθὴ, ἡσσ. οἱ αὐχέ
νος. αὐλένος. αὐξένος. τὸ δὲ ψ χὴν, οὐκ ἐχειρά.
Αχηχές, ὦ ἀὰ τοῦ ἄδην ὁ ἐστ ψ ἀδιαλείπτως. ἀδηχές. ἐξ ἀο-
ῶν τοῦ Ζ ἡς ζ δωρικῶς ἀζηχές. ἄδην δ' ἐστὶ ψ ἀδιάλει-
πτον, καὶ μεγαλόηχον. οἱ Αζηχές μεμακυῖα. ἐστ δὲ καὶ τὸ
σκληρόν. ἀφ' οὗ τὰς ἄζης, ὁ ἐστ ξηρανθῆναι οὕτως ὡρίων.
Αζαλέην, ξηράν, καὶ σκληράν. ψορ ἀπὸ τοῦ ἀΐζω τὸ ξηραίνω.
Αζειν, τὸ σῶμα ἀθρόως ψορ πνεῦμ.
Αζείδαο. Δόμῳ ἄκτορος ἀζείδαο. ἡς τ βοιωτίαν εὗρον ἐν
ὑπομνήμασι σχολίου. ἀζῆς, ἀζείδης τὸ ψορ ὠμηστήν.
Αζῆρον, ἀποικίλτην. ζῆρον γὰρ τὸ ποικίλον. οἱδὲ τὸ ἄχεωσον.
Αζείρου, ἀζώστου καὶ ψολυζώστου. ἀφ' οὗ ζειρά.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

Αη, ὡς ψορ ψὰ τὸ ψῶλω ψ ἐῶϊλει διὰ τῆς
ει διφθόγγου, ἐξ ἀολινὸν ἐῶϊλην διὰ τοῦ η.
οὕτω ἐξ ψὰ τὸ ἀῶ ἄει. καὶ κατ' ἀολλῆ ἀη.
ὁμηρος. Μὴ μὰ δὲ ψαί τ' ἄλκιμος ἀκὴ μόρος.
Αήρ, ψὰ τὸ ἄημι τὸ πνέω πνευμάτιζω ἀήρ. πνευμά-
ζομαι δὲ ἀπὸ τῶν καὶ αἴρω ψαί τὰ ἀήματα. καὶ ὀνομάζεται ψὰ τὸ
αἴρω. καὶ ψὰ τὸ ἀῶ τὸ πνέω. ἀήρ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ι ψοιῆ τ
Αηρ, ὡς ψορ ἐξ ψὰ τὸ ψῶλω ψ ἐῶϊλφ, οὗ < ἄνεμος.
τω ἐξ ψὰ τὸ ἀῶ ἀέρρω τὸ ἀυϊῆσαι. καὶ ψὰ ἀπόλευσιν, ἀέρρω
ὡς ψοιήρω. ἐξ οὗ ἐβαρύνθη ἀέρρω ὠφείλκυσται ἐῶϊ. ὡς-
Αηρ, ὥρμηρ. ἐξ ἀκταί ψορ ἐβ. < πύπτερον. ἡς τὸ ἄεισιν.
καὶ ἀπαγάζει. ἀήται γὰρ πνεύματα.
Αηρον, λεῖον. εὐρύ. μέγα. ὀρθοῦ ἀπλήσον. ἀνώρηρον. ἐξ ἀε-
τῶ ὁμοίου. καὶ ἄνησις, πόνος. ὥρα. καὶ ἄκρι, ἀνθρέσι.
Αήσυρον, ἀθετεῖς. κενὸν. ἀνόσμον. μάταιον. ἀπόλαστον.
χλοιοποιοῦφον ὑπὸ αὔρας φερόμενον.
Αήσυλον, ἁλαμπές. καινὸν. ἀνόμοιον.
Αη, ἔπνει. ἐξ ἀήμενα πνεῦσαι. καὶ ἀήμ, πνεῦμ. καὶ ἀή
Αηθῆν, λαθάνειν. ἀνεπαισθήτως ἡσυχῆ. < μενοι πνέοντες.
Αηλῆν, δυσχεραίνειν, κεχολῶσθαι. καὶ ἀηδῆσαι, καμεῖν.
ποιῆσαι, ὀχληθῆναι.
Αηδόνα, ὠδὴν καὶ γλωσσίδα. οἱδὲ, χελιδόνα.
Αήτης, ὁ ἄνεμος. ψορ ἀπὸ τοῦ πνέω. ὁμῶ ἀήσω. ὁθεν
ἐνημπνοὴ ἀήτης. ὁδὲ ἀήτης καὶ μάρτης ἐξ ἀήτης. ἐξ ἀθλυκοῦ,
Αήσυλος. ἀπὸ τοῦ σῶ μὴ οὖσ ἡμάρτηται. < ἀήτη, τῇ ποιη.
λοῦντος βλάπτω, ψ οὖσ ἐνημπνοὴ, ἄσυλος. ἐξ ἀπλε
ονασμῷ τοῦ η, ἀήσυλος. ὁ ἡμαρτημένος, ἐξ ἀάρτος. οὕτως
ὡρίων. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡδωνήσω ἡσυλα, καὶ ἀήσυλα τὰ μὴ πε
πονημένα. ἄπρακτα. μωρὰ καὶ ἀδίκημα καὶ ἁμαρτωλά.
Αηδῶν, ψορ ἀπὸ τοῦ ἀείδω, ἀφδῶν. καὶ ζοπυρικῶς ἀολικὴ τῆς ει δι-
φθόγγου, ἀηδῶν. οὕτως ὡρίων. ἀπὸ μονοπροσωπίας τε ἀηδ-
Αηθεσον, ἰσχνὸν ὅπερ ἀπὸ φω- < τὸ δὲ ἰσχνὸν γραμμῶν.
μη σκρὸς ἀεὶ χόμενα ἐρήματα χθονικῶς αὐξόμενα ἐν τῷ ψορ ἀ
τα πικῶ. οἱ ἀζωικοῦ. ἀπὸ τῶν ἤρων. λέγεται δὲ ψορ
ἐφθαι χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ
ποιηταὶ καὶ οἱ ἰωνες ψορ ἀρχεσθαι πολλάκις ποιοῦσι

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΖΗΤΑ

Αξ, σὺ δύο. τὸ στέβομαι. ὁ ψορ ἀπὸ τοῦ χάζω
τὸ ὑποχωρῶ ψ. ὁμοῦ δὲ στεβόμεθα τοῦτ' ἔστι καὶ
ὑποχωροῦμεν. δασύνεται. ἀναχωρήσαντες οὖν
τ χ, ἐμφυσικὰ ἀναλογοῦσα τῷ χ, ἡδασεῖα.
Σ τ ξηραίνω, ὁ ψορ φιλοῦται. ἀπὸ τ ξ,
καὶ στέρησιν ἄζω. τὰ γὰρ ξηρὰ, οὐ ζῇ. τὸ δὲ ξῆν ζῆν γράφεται.
οὕτως ὡρίων. ὁδὲ ἥρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει. ὅτι
ψὰ γωνόν ἐστιν. ἀπὸ τ ἄτος, ἀγίζω. καὶ κατ' συγκοπὴν ἄζω.
ὡς σκέλος σκελίζω. τ χος τειχίζω. ψοθεν δὲ δῆλον, ἐκ
τοῦ τὴν ἀλκμᾶνα ἁψῆν. ἀγίσδεο, ἀντὶ ἄζεο.
Αχη, λέγε ἡ ξηρασία, ὅπερ τ ζῆν. ἐθάλλοντες ἐρῆται. οὕτως
Αχθ, σὺ τ τῶν ὠγυγία καὶ φύλας, καὶ κλίνεται ἀζύγος. < ὡρίων.
ἐκ τοῦ τυλέγε καὶ τὸ αὐχένος γίνεσθαι. καὶ ὠφέλε κλίνεσθαι
διὰ τοῦ η, ὡς μὴ ἔχον τὸ μὲ πὲ ἐυθείας. ἀλλὰ στοιχεῖον ἐπι
ὡς τὸ ἀδηνὰ ἀδέος. σὺ δὲ τ βυβλῶν ψα. ἐξ ἔστιν ἁψῆν, ὅπερ τὰ
ἡσυ ὀξύτονα ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ α, καὶ μέρος

ρις παρὰ χωρὶς ἰδίοις ἀνεγνωσμένοις. οἷον ἄγω ἄγου. Ἀγε δὲ ἐμοῖρα βαρβα. καὶ τὰ Ἄψαρ δ' ἡμόγων. ἀντὶ τοῦ ἤψαρ. Ϛ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων. οἷον ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκον. ἀνέρχομαι, ἀνῆρχόμην. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ χρόνου συνεγῶς ἐφυλάχθη Ϛ σὺν τῷ παραλαμβάνω. καὶ χωρὶς τοῦ εὑαρεστῶ, εὑηρέστουν. εὑορκῶ, εὑώρκουν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἐσθὲν ἐξεμεῖν κλίσις. Ἀφ' οὗ προσθῆναι χωρὶς τοῦ ἀνθέστω, ἀνθεστον. στ δὲ τὰ ἀνθῆς ὑπάρχω. Ϛ χωρὶς τοῦ συνηθροισμένη λεγομένου ἀνδίζομαι ἀνδίζομην. Ταῦτα μὲν ὁ χοιροβοσκὸς λέγει Ϛ ὁ ζηνόβιος δὲ ὁ τοῦ ἀπολλωνίου. λέγει δὲ ὅτι καὶ βαίω φαίνω, καὶ τὸ ἀβαίνω, οὐ μέτοχα τὰ ἀφ' ἧς ἐν τῷ παρατατικῷ. Ϛ ὡσαύτως μοῦ ἀείω, διὰ τοῦ ου ἐπὶ τὰ ἀφ' ἧς η. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ηε τὸ σημαῖνον τὸ ὑπῆρχε. ου ἀφ' οὗ ἐω. τὸ δὲ ἀνθεστον, Ϛ ἀνδίζομην, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἀμφιβάλληλον τὸ η. ἀνθεστον δὲ, στ τὸ ἠδημόμουν. ἀσυνήθως εἴχον. καὶ ἀνθέστηκα, ἀγνοῶ. ἀπείρως ἔχω.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΘΗΤΑ.

Ἀθαμάντιον. Καίμου ἐῶν μᾶλλον δέσαι κρανον, ὃς τὸ ἐμοῦ πραμπεδοῦν φθῖνις ἀθαμάντιον. ἔστι δὲ πεδὰς σύνθεσα λίαν καὶ λάμψις ἀθαμαντία, διὰ τὸ ἐκδύσεται τὰ θάμνα τὰ πλησίον αὐθαμῆ τὸ φορεῖσαι τὸ ἰδιον ὄγον κλέαρχος χάλως τὰς ὥρας, ὅτι ἀνέθρεψε τὸ δόμυσον. ἐφόρευσε δὲ αὐτὸ Ϛ ἡ σε μανεὶς δράπτομήσας ἔλαφος εἶναι. ὅθεν καὶ τὰς βασιλείας ἀρέσεσε. καὶ τὰς ἰοῦσας τὰς γυναικὸς ἐστερήθη. καὶ τοῦ ἰδίου ὄγου μελικέρτου. ἀμφοτέρων ἡσθάλασαν ἐμπεσόντων. καὶ οἰκησάντων πρὸ οἷα πρωτιδῶνος ἐναυτὸν. οὕτως εὗρον σχόλιον ἐς τὰ ἀρ

Ἀ θέμις, ἄδικος. ἄνομος. ἀπὸ τοῦ ἀμαυτικὰ ἀπολλωνίου. τοῦ θέμις. θέμις, θέμιστος, καὶ θέμιτος.

Ἀ θέσφατος, πολύς. ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ φατὸς. τοῦτο ἐκ τοῦ φημὶ τὸ λέγω. θεόφατος τις ὢν. καὶ ὁ συγκοπὴν Ϛ πλεονασμῷ τοῦ σ, θέσφατος. Ϛ μετὰ τοῦ ε πλατυντικοῦ α, ἀθέσφατος. ἀφαιρουμένου τοῦ ε, θέσφατος. Ϛ μετὰ τοῦ ε πλατυντικοῦ α, ἀθέσφατος. ἀφαιρουμένου τοῦ ε, πολὺ καὶ δαψιλές. οὐ οὐδὲ θεὸς ἑρμηνεύεται διὰ τὸ πλῆθος. οἱ θεόφατον καὶ ἄφατον.

Ἀ θέριζον, ἀπεδοκίμαζον. μεταφορικὴ ἐκ λέξις ἀπὸ τοῦ ἐκρίπτω Ϛ ἀποβάλλω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων. οἱονεὶ τῶν ἀχύρων. καὶ τῶν μὴ δυναμένων θερίζεσθαι καρπῶν, τῶν ἐκ τῆς ἄλωος ἀποῤῥιπτουμένων, Ϛ μὴ σωματομένων χρόνον. οἱ δὲ λικμῶντες ἐκρίπτουσι τοὺς ἀθέρας. φυτεστὰ ἄχυρα. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ θέρους θερίζω. καὶ μετὰ τοῦ στερκτικοῦ α, ἀθερίζω. Οὕτω τέμοι ἀθέριζον. ἀντὶ τοῦ ἀπέρριπτον. Τὸ δὲ ἄθερος, ἀπὸ τοῦ θέρω Τὸ θερμαίνω. ὁμοίως τῷ θερῶ. καὶ θέρσω ἀπολικῶς. ἀφ' οὗ θερσότης. καὶ θερμός.

Ἀ θερς, ἡ ριᾶ σχερς.

Ἀ θῆσθαι, ἀπὸ τοῦ ἰσιῶσι τὸ μὴ ποιεῖσθαι λόγου. οἱ ἀείδω καὶ ἀοίζω. οὕτως ὡρίων. ἀνὰ τὸ μάζω ἀπὸ θω. καὶ ἀθέτως καὶ

Ἀ θηνᾶ, οἱονεὶ ἀθρηνάτις οὖσα, ἀπὸ τοῦ θνη- ἀθέσμως.

νοῦ ἀθρῆν. καὶ ἀπὸ τοῦ θλάζω. ὁμοίως θησα. οἱ Γυμνὰ καὶ τεθησα τὸ μαστοῦ. γέγονε δὲ ὄνομα ἐκ ματος τοῦ θηνῆ θηλάζω σα. καὶ μὲν ἀπὸ τοῦ στερητικοῦ α, ἀθήνη. ἀμήτωρ δὲ ἡ θεός. ἐκ δὲ τῆς τοῦ δοκεῖ φασὶν αὐτὴν γεγενῆσθαι. ἀθήνη καὶ ἀθηναία, ὡς δίκη δικαία. καὶ ὡς τὸ ναυσικάα καὶ κράσπεδα τῶν δόα, ἃ ἐστὶ μακρὸν γὰρ ναυσικά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀθηναία ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται ἀθηνάα. Ϛ κράσπεδα τῶν δόα, ἃ ἐστὶ μακρὸν ἀθηνᾶ. Ϛ τὸ πασᾶται. λέγεται δὲ

Ἀ θηναῖα, ἠθεός. ἡδεῖα νη, ἀπική. < ἀθηνᾶ ἀντὶ εἰδος αὐλοῦ.

Ἀ θαλάττωρος. ἄπορος θαλάσσης καὶ πλοῦ.

Ἀ θαρίς, ἀκριβής. θαμασός. ὑπορόπτης. αὐθάδης.

Ἀ θηναῖς, ἡ ἐλαία. καὶ ἀθηναία, ἀγριελαία.

Ἀ θρέως, ἀκριβῶς. ἢ ἀθρεῖς, τὰ ἀκριβεῖς. καὶ ἀθερής, ὁ ἀγαθεριστικός. ἢ ὁ λαμπρός, ἢ ὁ μηφοῦ ἵζων τινός, Ϛ εὐβερίστης. ἢ ὁ δι' ἀλαμπρότητα ἀθρούμενος.

Ἀ θερίζην, ἄγην. καταφορὰν ἀφορμὴν. μέμφεσθαι.

Ἀ θερίσαι, καθυπνῶσαι ἢ ὀλιγωρῆσαι.

Ἀ θέμιτον, ἄδικον. παράνομον. ἀναρχον. ἀσεβῆ, ἢ νόμοις οὐχωμένου. καὶ ἀθεμίστησαι, παρανομῆσαι.

Ἀ θεσμία, παρανομία.

Ἀ θικτον, μαφόν, ἀκάθαρτον, καὶ παρθένος δὲ οὕτως ἐλέγετο. Ϛ ἀθίκτορας, ἀνεπάφους παρθένους. ἀνάνδρους.

Ἀ θουρον, ἄπληστον.

Ἀ θήνησι καὶ θήβησι, τὰ τριῶτα ἐπιρρήματα σὺν τῷ γράφεται, μὴ ὡφέλειν. ἐπάδικα τὰ ἀπὸ θεν ἐπιρρήματα καὶ τὰ ἀπὸ θι τὰ αὐτὴν παλαίγδαν φυλάττει καὶ ταὐτόν ἐστιν. οἷ, οἴνιθεν, οἴνιθι. λεσβόθεν λεσβόθι. ὀλυμπιάθεν ὀλυμπιάθι. θύραθεν, θύραθι. ἔοικε τὰ θήνησι καὶ θήβησι χωρὶς τοῦ ι γράφεσθαι. δῆλον καὶ τὰ θήνησι καὶ θήβησι χωρὶς τοῦ ω γράφεσθαι. ἀμφὶ γράφεται σὺν τῷ, διὰ τὸ συμπεσεῖσθαι τοῖς τριῶτοις ἰωνικοῖς δοτικοῖς. ἔστι δὲ ἡ δοτικὴ τῶν πλησιοπτικῶν θήβαις. Ϛ καὶ ἔκτασιν τοῦ θήβαισι. καὶ κατὰ τοπικὴν ἰωνικὴν τοῦ α ἐς ἡ θήβησι. Ϛ μὴ ἐκ τοῦ τροπεγραμμένου.

Ἀ θηρολοιτον, τὸ πτύον τὸ τοὺς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον. καὶ ἀθερολόητον, τὸ αὐτό. ου δὲ καὶ ὁ ξυλόγλωσσος ἀναγνωστέον. οὕτως ὡρίων.

Ἀ θίγανος, ὁμοίως θέλων τινὶ προστρίσαι. ἀπὸ τοῦ θίγω. οἱ δὲ τὴν αἵρεσιν ταύτην ἔχοντες, οὐδὲν πρὸς ἄμυγδαλαμβάνουσιν. < θλον, ἐκ τοῦ τλῶ τὸ, τῶν καρτερῶν τὴν μονῶν. πεδιδόμενον. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἔθελον. καὶ μετὰ τὸ ἐπιτατικοῦ α, ἀέθελον τὸ πάνυ ζητούμενον. καὶ κράσει τὸ αε, ἄθλον. καὶ ἄθλος τὸ ἀρσενικόν. διὸ καὶ προπερισπωμένη

Ἀ θλῆσαι, ποιῆσαι. ὅτι μετὰ τὴν καθαρισμοῦ < ται. ζηρὸν καὶ τὸν ἀγῶνα, ὡς καὶ τῶν ἀγώνων πάντων τῶν ἐνθήκη καλῶν, ὑστερον αἰθλιος οἰκουμένου πατήρ, ἐπιμελήσαν ἐποιήσατο τῆς τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος συστάσεως. ἀπὸ τοῦ τρυόων. ου ἀθλῶ. ἐκ δὲ τοῦ ἀθλῶ, ἀθλακὴ ἀθλητὰ καλοῦνται. οὕτως ὡρίων. Καὶ πολλὰ προ ἀθλήσαντα, ἀντὶ τοῦ ποιήσαντα. καὶ ποιήσαντα.

Ἀ θρίς. πόλις Αἰγύπτου. γράφεται δὲ, καὶ ἀθλίβις

ἢ ὁ πολίτης ἀθλιβίτης. νικάμωρ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥ. τὸ δὲλ
τα τῆς μηστευομένης ἀπὸ ὑπου ἐστὶ κεφαλὴ καὶ καρ-
δίας σχῆμα τῶν παρειςχομένων εἴλω μεθυσκόμενον.
ὅθεν τὴν νόμον ἀθριβὴν προσπόρευσαν. ὁ πορ εἴτις
βούλοιτο φάσκειν, οὐκάμως ἔχοι λέξαι, πλὴν
καρδίαν ἀπείων. οὕτως ὠρίων.

Αθρόοι. ἀθρόος προσπροξύνεται. ση τὴν αἰφνίδιον. πα-
ροξύνεται δὲ τὴν συνηθροισμένον καὶ δασύνε. ὄμηρος.
Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε τὰθροισμένα δασύνεται θρους
λέγεται τὸ αἰφνίδιον. καὶ κλίνεται θροός. καὶ μετὰ τοῦ
ἐπιτατικοῦ α ἀθρόοι. ἄνευ θρόου καὶ ἤχου ἀψόφητι

Αθροίζω, ἐκ τοῦ θρους, ὅσ τὸν θόρυβον. Οὐ γὰρ πάν-
των κοινὸς θρόος, γίνεται θροίζω. καὶ καταὶ συναί-
ρεσιν μετὰ τὸν ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω.

Αθλον, τὸ μὴ τεθηλασμένος παιδίον.

Αθέλδεται, δίνθεῖται. καὶ ἀθέλγδη τὸ ἀμέλγδη.

Αθὺρ, ὁ μὴν. καὶ τὴν ἀφροδίτην αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἀ-
θώρ. Ε μὴν αἰγυπτίων τοῦ ἔτους ἐπώνυμον ταῦτη
τῇ τοιαύτῃ κασιν. οὕτως ὠρίων.

Αθύρματα, παίγνια. παρὰ τὸ ἀθρεῖν θεάματα. καὶ παρὰ τὸ
θύω τὸ ὁρμῶ, θυρῶ Ε ἀθύρω. καὶ ἄθυρμα. καὶ ἀθύρῃ,
παίζῃ καὶ ἀγωνίζεται.

Αθρεῖν, τὸ μετέωρον στάσεως θεωρεῖν. θεωρῶ γίνεται.
Ε καταὶ συγκοπὴν καὶ ἐπίτασιν ἀθρῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρῶ
τὸ βλέπω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀόρω. καὶ τροπὴ
τοῦ Ω, εἰς Ω.

Αθως, ἀνδρωτήριον θράκης. σοφοκλῆς. Ἄθως σκιάζῃ
νῶτα λιμνιάσιος βοός. ἐν γὰρ τῇ λήμνῳ βους χαλκῆ
ἵδρυται, ἐφ' ἧ μετοῦ ἄθω ἡσκιαφθάνῃ.

Αθῶος, ὡς παρὰ τὸ ζῶ ζωή, ἰῶ, ἰωή. καὶ ἐκπεμπομέ-
νη βοή. καὶ φωνή, οὕτω παρὰ τὸ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ
ἡμῶ, θωή, ἡ ἡμία. ὁ γὰρ ἡμούμενος καταβάλ-
λεται πῃ. ἐξ ἀπλοῦ γίνεται θωός. καὶ μετὰ τοῦ στερη-
τικοῦ α, ἀθῶος ὁ ἀζήμιος. ἔχῃ δὲ τὸ ἐκ παραδόσεως
ἐπὶ δικῆς εὑρῆσθαι θωϊκὴ ὡς παρὰ τὸ ἀρ χίλοχος ἀστεθω
ϊκὴ λάβοι. ὠφελεῖ δὲ προπροξύνεσθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
ἐς α καὶ ἐς η θηλυκῶν διὰ τοῦ ος γινόμενα ὀξύνεται προ-
παροξύνονται. κεφαλή, ἀκέφαλος. ψυχή, ἄψυχος
ὥρα, ἄωρος. προσκεῖται τῷ κανόνι, ἁμὴ χαρα-
κτῆρος κωλύσει, διὰ τὸ κάρη, ἀχαρὸς ὀξύνεται γὰρ. ὡς
τὸ μασλαρός. ἀλλ' ἕτερος κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ
διὰ τοῦ ωος ἔχοντα τὸ ῦ πρὸ β συλλαβὰς προπαρι-
σωνται. χωρὶς τοῦ πολωός. ση τὸν θόρυβον. οἱ, ἀ-
χελῷος ἀιδῷος ἠῷος. οὕτω καὶ ἀθῷος. προσκεῖται
ἔχοντα τὸ ῖ, διὰ τὸ λαγωός καὶ παρωός. η δὲ τὴν
λεγόμενον παροιον. προσκεῖται ὑπὲρ δύο συλλα-
βὰς, διὰ τὸ κλωός. ση δὲ τὰ σίδηρα, ἀφορῶσιν οἱ
καταδίνοι. ἀλέγονται κλοιά.

Αθωος, σημαίνῃ τὴν ἐν τῷ ἄθω ὁρῳ τιμώμενον. κ τὴν
ἀκρίβειαν δὲ, ὠφελεῖ ἔχειν τὸ ῖ καὶ προπαροξύνε-
σθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄθως τοῦ ὄρους ἐξέπεσε. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἐς ως διὰ τοῦ ως παράγωγα σὺν τῷ ῖ γράφεται καὶ
προπαροξύνεται. οἱ, μύωπος μυωπός. παρωπος παρωπός.
μήρωπος μηρωπός. ἥρως ἡρῶος. οὕτω καὶ ἄθως ἀθῶος ὠ-
φελεῖν εἶναι. ἀμφὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀθῶος τοῦ
σὺν τῷ ἀζημίου, καὶ τὸ ἀποβάλλειν. καὶ προπροξύνε-
ται. οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Αθώου δίος. δίος ἱεροῦ ἐν ἄκρῳ ἄθω τῷ ὄρει, ἀθώου
καλουμένου. ζήτει δὲ ἀθόωλε.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΙΩΤΑ.

Αι, ἐπιφώνημα εὐχῆς σημαντικὸν. καὶ ση τὸ εἴθε. οἱ, Αι γὰρ δὴ οὕτως εἰκφίλος ὢν
μενέλαε. γίνεται δὲ, ἐκ τοῦ εἰ σημαίνοντος τὸ εἴθε, τοῦ ε γραπτέντος εἰς α. ὡς τὸ
εἶμοι γένοιτο φθόνος ἐν βρεαχίοσι καὶ χερ
σὶ καὶ νόμασι καὶ πολλῷ βάσει. καὶ εἰ γὰρ ὠφελεν, αἴ
εἴθε, καὶ εἶμοι χθιζοῖσι παρθένος, καλή τε καὶ τέρεμνα.

Αάζω. παρὰ τὸ αἰσχελιασμὸν ἐπίρρημα γίνεται αἰ-
άζω τὸ θρηνῶ. ὡς λίαν λιάζω.

Αιακὴ μὴ θεία, ὡς τὸ Διακὴ δολόεσσαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ
αἰακίας πόλεως ἀπωλλωνίας. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς
κίρκης νῆσος αἰακή. ἡ πλησίον τοῦ ἄδυ οὖσα. ἀπὸ τῶν
συναλγμάτων τῶν ἐν αὐλῷ. παρὰ τὸ αἰ αἰ θρηνητικὸν
ἐπίρρημα.

Αία, ἡ γῆ. παρὰ τὸ γαῖα ἀποβολῇ τοῦ γ. καὶ ἀπὸ τοῦ αἴω τὸ
ξηραίνω, αἶα καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. αἶα.

Αἰγιαλὸς πόλεως. τὸ γ ἴῶτα τὰ διὰ τοῦ ιγα διὰ τοῦ
ιβ. χωρὶς τοῦ πτιγα. οἱ, γέρινα τὸ ἀπαλόν. βέμ-
βριγα. καμάριγα. βέλιγα, ὁπῶ πόλεως. ἄρπιγα,
ὁπῶ ἵππος. ὁ πορ τινες διὰ διὸ γράφουσιν. καμάρι-
γα, λίμνη διὸ ὅδης, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ. Μὴ κίνῃ κα
μάριγαν. οὕτω καὶ αἰγιγα.

Αἴας, ὁ μελοπρός. παρὰ τὸ αἴω τὸ ὁρμῶ. ὁ μὴν ὠναίξω
καὶ ἔξαι ἔξας. ἡ μετὰ χ καὶ αἴξας. καὶ ἀποβολοῦ τοῦ ξ. καὶ συ
γκαιρέσει αἰας. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θαρσαλέως
Ε σφόδρα αὐτὸν αἴσσειν καὶ ὁρμᾶν ἐν τοῖς πολέμοις. ὁ
δὲ τελαμώνιος, παρὰ τὸ αἰ αἰ αἰάζω. θρηνητικὸν δέ ἐστι
ἐπίρρημα ὡς φησὶ σοφοκλῆς Αἰ αἰ τίς ἂν ποτ' ὤεεν ὧδ'
ἐπῴχυμον. φυμὸν ξυνοίσειν ὁπῶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δίς αὐαίζῃ ἐμοί, καὶ γὰρ, τριοῦ-
τις γὰρ κακοῖς ἐν τυγχάνω.

Αἶα, ὑπὸ κυρηναίων τιθεῖς καὶ μαῖα, καὶ ἀδελφὴ κρή-
της. καλεῖται δὲ καὶ κρήνη ἐν παιονίᾳ, καὶ φυ γο-
πὶ. ἔστι δὲ ὀκαρῶς αὐλῶν ὁμώνυμος.

Αἰγίς, τὸ τοῦ διὸς ἰφαιστότευκτον ὅπλον. οὐ χωρὶς πιθα
φασίν ἀπὸ τῆς ἀμαλθείας αἰγὸς, τῆς τὸν διὰ ἀναθρε
ψάσης, καὶ ἀπὸ τοῦ τὰς τροφὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν
κινεῖσθαι. αἰγίδες καταιγίδες οἱ ἄνεμοι. τὸ δὲ αἰγίς,

ὀχὴ

ἀπὸ τοῦ αἴσσω τὸ ὁρμῶ.

Αἰγιόχος, ἀπὸ τοῦ ὀχή, ὃ σημαίνει τὴν γοφήν, καὶ τοῦ αἴξ αἰγός. λέγεται γὰρ αὐτὸν τεθηλακέναι ἀμάλθειαν τὴν αἶγα. οἱ δέ, ὅτι σκεπαστήριον ἔχων αὐτῷ αἰγὸς ἀπὸ κριτικῆς αἰγὸς ληφθεῖσα. καὶ ἀπὸ τοῦ καταιγίζω τρὶς ἀνέμοις καὶ πνεύμασι. καλεῖται δὲ αἰγὶς ὁ ἄνεμος. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ αἶγα πρώτην χῆμαι τὴν τοῦ παντὸς θυγατέρα

Αἰγιαλός, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ τὴν αἶαν γείρειν εἶναι τῆς ἁλός. καὶ ἀπὸ τοῦ γαίω. καὶ ἀπὸ τοῦ δίκην αἰτοῦσ ἄλλεσθαι.

Αἰγόχοιο, αἰδιὰ τοῦ οἰο, θετικαλικὰ γενικά.

Αἰγίλιψ, δύσβατος καὶ ὀρθινὸς ὢν τος. Ἡ τε κατ' αἰγίλιτος πέτρης ἀνοφερὸν χέειν ὕδωρ. γέγονε δέ, ἀπὸ τοῦ λείψω μὴ χρῆσθαι, λείψ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, λίψ καὶ κατὰ συνθέσει μεδὰ τῆς αἰξ, γίνεται αἰγίλιψ. ἀφ' ἧς καὶ αἰξ οὐδὲν ἁλίσκεται ἀναβῆναι. οὕτως ὡρίων. ἔστι δὲ ἐκμαντικὴ ἡ λέξις

Αἰγίλουρος, ἀίλουρος. καὶ πλεονασμῷ τῆς γ συλλαβῆς, αἰγίλουρος.

Αἰγοφάτης, ὁ ζεύς. ὃς πρὸς νικάνορα ἐν θηριακοῖς.

Αἰγιάλφα, ὄνομα κύριον. ἀδράστου μὲν θυγάτηρ. διομήδους δὲ γυνή.

Αἴγιθος, ἀπὸ τοῦ θάλλω θηλάζω, καὶ τοῦ αἴξ, αἰγιθος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς αἰγίθος. ἴσως οὖν ὅτι δὲ αὐτὸν αἰγείω γάλακτι τροφὴν χρήσασθαι. οὕτως ὡρίων.

Αἰγας, ἐλίκνυτε καὶ αἰγας. αἰγας δὲ καλοῦσι τὰς ἐν πελάγει νήσους πολλῆς εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν αἰγαῖος.

Αἰγαίων, ὁ ἥλιος. ἀπὸ τοῦ αἴγλη αἰγλαίων καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ ὡς πρώνυμον. καὶ ἀπὸ τοῦ ταῖς ἀκτῖσιν αἴσσειν. καὶ ἀπὸ τοῦ γω τὸ γαυρίω, γαίων. ζ μεδὰ τοῦ ε ποιητικοῦ αἰζαίων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰγαίων.

Αἰανόν, δεινόν, χαλεπόν.

Αἰβεῖς, αἰετὸς ποργαῖοι.

Αἰβοῖ, ὡς οἰμοι. ἀπὸ τοῦ αἰθεσθαι καὶ ὠῶ θαυμασμοῦ.

Αἰγιαῖα, τὰ ῥωπικὰ φορτία. καὶ οἱ πωπράσκοντες αἰγιαιοπῶλαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα αἰγιαῖα ἀπὸ τοῦ νομίσματος. καὶ γὰρ τὸ αἰγιαῖον τάλαντον πλεῖον ἠδύνατο τοῦ ἀττικοῦ. ἐλέγετο δὲ τρὶς μὲν πολίτας αἰγιήτας. τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου αἰγιαῖα. καὶ αἰγιαῖος ὀβολός.

Αἰγιάλφα, ἡ νῦν ἀχαία. καὶ αἰγιαλεῖς.

Αἰγιάδες, ὑμθ ἐν τῇς ὀφθαλμοῖς. καὶ τὰς ἐν τῇς ὀφθαλμοῖς ὑπολόβους οὐλας αἰγιάδας λέγει.

Αἰγίλωψ, πόα τις, καὶ πάθος,

Αἰγίπωψ. ἀετὸς ὑπὸ μακεδόνων.

Αἰγὶς, ἡ καταίξ. καὶ ἡ ὀξεῖα πνοή, καὶ αἰ ἀποσίλψις τῶν ὀφθαλμῶν.

Αἰγοθὴς, ὁ αἰγοθήλας.

Αἰγυλὶς, λυγός.

Αἰγαὶ, πόλις εὐβοίας ἡ νῆσός ἐστι δυσχείμερος. ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος αἰγαῖον ἐκλήθη. οἱ δὲ ἀπὸ τοσειδῶνος οὕτως ὠνομασθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ αἰγέως τοῦ πατρὸς θησέως, καταπρημήσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. οὐ πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης πρὸς πλέον πι τὴν νῆσον.

Αἰγανέα, ἀκόντιόν τι μικρόν. ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἱέσθαι, ὅ ἐστι πορρέπεσθαι, καὶ πέμπεσθαι, καὶ γεῖσθαι. καὶ διὰ τὸ αἰγκύλην τὴν ἐξαίρειον δέρμα τις γεγονημένην. καὶ διὰ τὰς αἶγας. ἐπ' αὐτὰς γὰρ μάλιστα ἵενται. καὶ διὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄγρας.

Αἴγλος τὸ γειδιφθόγγον ὡς μέλος σώματος. τὸ δωρικὸν αἰγλαῖος. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ει, αἰ λέγουσι. τὸ δὲ κύπριον κύπριον λέγουσι. καὶ τὸ αἰγλος αἰγλαῖον πέλαγος.

Αἴγλρος, διὰ τῆς ει διφθ. εὑρῆσαι δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ι. ὡς τὸ καὶ αἰέρων ἔφυσαν εὐγενέστεραι. καὶ ρι εὐθαλέστεραι, καὶ εὐθρεπτότεραι. καὶ ὅτι τὰ τοῦ ρος ῥηματικὰ τῆς ει διφθόγγου πρόπαλιγγενῆ. οἷον, μάλαγρος, πέπων, πέπερος. ὀμφαλὸς ὀμφερός. ὅτι δὲ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνείρων ὠφελήθησαν. οὕτως οὖν καὶ αἰσχρὸς, αἰγρός. καὶ παρὰ τὸ αἴρω τὸ αἴρεσθαι καὶ αὐξάνεσθαι. ὡς πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης πρὸς πλέον τ

Αἰγυπιάζομαι, τὸ παρουσιάζομαι, καὶ σκυθρωπάζεσθαι.
Αἰδοῖος, αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἄξιος. οἷον, Αἰδοῖος Τέμοι ἐστὶ φίλε ἔκυρε δεινός τε. ἀπὸ τοῦ αἰδῶς, γίνεται αἰδῶος, ὡς πορ κῶος, καὶ ἠρῶος. Ϛ καλὰ ῥοπὴν βοιωτικὴν τῆς ω διφθόγγου ἧς οἱ, κοῖος, Ϛ αἰδοῖος. ἔχῃ δὲ τὸ αἰδῶος, τὸ ἐπιπροσγεγραμμένον, ὅπερ τὰ ἀπὸ τῶν ἧς ὡς διὰ τοῦ ωος παράγωγα, οὐ γράφονται καὶ παρίστωνται. μῦθος, μυθος ἥρως, ἡρθος. πάρος, παρθος. κὼς, κῶος. καὶ αἰδὼς, αἰδῶος. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς ἧς τὸ πεπαιδοσότητος. ἔστι δὲ εἴδωλα τῶν παραγώγων κτητικοῦ. ποσοῖ τύποι τῶν κτητικῶν, δύο. ὁ τε ἧσιος, καὶ ὁ ἧς ός. καὶ ἄμος. πόσας κλήξεις ἐπιδέχονται τὰ ἧς ος κτητικά, καὶ πόσας παραλήξεις καὶ φύσεις τὰ ὄντα καὶ τύπω καὶ σημαινομένῳ κτητικά. τύπῳ μὲν τύπω κτητικά σημαινομένῳ δὲ οὐκέτι. καὶ παραλήξεις μέν, δύο. τήν τε ἧσιος καὶ τὴν ἧς ος καθαρόν. ὡς ἀνθρώπιος. ἄργειος. ἀριστάρχειος. πλατωνικός. δημοσθενικός. παραλήξεις δὲ, ὀκτώ. τῶν ἧσιος τέσσαρας. καὶ τῶν ἧς ος, τέσσαρας. καὶ τῶν μὲν ἧσιος, ὧν τὰ ἴσα. καὶ τῶν τὸ παραλήγεται ὡς τὸ ᾳκνιηνός ῥωμαϊνός. καὶ τῶν ἄλφα, ὡς τὸ ῥοδιανός. καὶ τῶν υ, ὡς τὸ λιβυηνός, ἀλυηνός. Ϛ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀλυκρός. καὶ τῆς διφθόγγου, ὡς τὸ κεραμφηνός. Δαρφηνός. τῶν δὲ ἧς ος καθαρόν, ὧν ται. καὶ τῆς ει διφθόγγου, ὡς τὸ ὁμηρφος. ἐκτόρφος. καὶ τῆς αὶ διφθόγγου, ὡς τὸ ταλαντιαῖος. καὶ τῆς οἱ διφθόγγου, ὡς τὸ πανηρῖος. ἀγοῖος. καὶ τῶν ω, ὡς τὸ παρθος. ἡρθος. ὅθεν τὸ αἰδοῖος, ἐκ τοῦ αἰδῶος κτητικοῦ γίνεται κατὰ ῥοπὴν αἰολικὴν τῆς ω διφθόγγου ἧς οἱ. ἐκείνα δέ ἐστι τῶν τύπω καὶ τῶν σημαινομένῳ κτητικά, ὅσα ἧς τὴν γενικὴν τοῦ πρωτοτύπου ἀναλύονται. οἷον, γραμματικὸς λόγος, ὁ τοῦ γραμματικοῦ. ἀριστάρχειος βίβλος, ἡ τοῦ ἀριστάρχου. ὅσα δὲ οὐκ ἀναλύονται ἧς τὴν πρωτοτύπου γενικήν, ταῦτα τῶν μὲν τύπω ἐστὶ κτητικά. καθότι τὰ ἧς ος κτητικά, τῶν δὲ παραλήγεται. πλὴν τοῦ κεραμφηνός. εὐβοφηνός Δαρφηνός. καὶ δελφηνός. τῶν δὲ σημαινομένῳ οὐκ ἔστι κτητικά. ὀφθαλμικὸν γὰρ ἴαμα, οὐ τοῦ ἰατροῦ ἴαμα τοῦ ὀφθαλμοῦ λέγομεν, ἀλλὰ τοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἰατροῦντα. ὁμοίως δὲ καὶ πατρῷον, οὐ τοῦ πατρὸς ἡμῶν λέγομεν, ἀλλὰ τοῦ τὴν πατρίδα οἰκοῦντα. εἴδη δὲ τοῦ κτητικοῦ, ῥία. οἰκειωματικὸν μὲν, τὸ οἰκειούμενον ἔχον πρός τι ὧν. οἷον, οὐράνιος. ἐπιχθόνιος. θαλάσσιος. κύπριος. ὀδόντιος. γήϊνος. οἰκειωματικὸν δὲ, τὸ συνεκφαινόμενον τὴν μεθ' ἑαυτοῦ. οἷον, γραμματικὸς. συνεκφαίνει γὰρ τὴν γραμματικήν. καὶ ἀστρονομικὸς ὁμοίως. καὶ ῥητορικὸς καὶ φιλόσοφος. μερισμαστικὸν δέ ἐστι, τὸ μετέχον οὐσίας τινός. οἷον, κέδριος ὑλοφόρος, ὁμήρος. δερμάτινος. χάλκεος. χρύσεος. ταῦρος. βρότειος χεὶρ. διαφέρουσι δὲ τὰ μερισμαστικὰ τῶν μερῶν τοῦ σώματος. ὅτι τὰ μὲν μερισμαστικὰ, ἀφ' ἁπλῶν ὑλῶν. τὰ δὲ δηλοῦντα μέρος σώματος, ἀφ' ἐμψύχων παράγονται.
Αἰγυπιῶσαι. μελαίνας. καὶ ἐπικαῦσαι.
Αἰδύλος, θρασύς.
Αἰδώνια, θανάσιμα.
Αἰηνές, ἀεί. διόλου.
Αἰηνὰ, τὰ μικρὰ τῶν δένδρων, Ϛ ἄκαρπα. οἱ δὲ, τὰ ξηρά. ἄμοι, αἰηνές, αἰώνιον καὶ τὸ βλαβερόν.
Αἰητὴν, ὠὸν τοῦ ἡφαίστου πνευστόν. καὶ ῥιπώδης. οἱ δὲ, μέγα. ἄμοι τὸ μεθόρμης. οἱ δὲ, ὥς ἀετός.
Αἰδὼς, τιμή. φόβος. αἰσχύνη. οὐσία. πόθεν αἰδὼς, παρὰ τὸ αὐδῶ τὸ συγχέω μαι καὶ παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω. καὶ μεσάτου στερητικοῦ ά, ἀείδω τὸ οὐ βλέπω. καὶ ἀποβολῆς τοῦ ε καὶ συναιρέσεως τοῦ ά, καὶ ἰᾶς τὴν αἰδοῦς. ἀπὸ τῆς αἰς εὐθείας. καὶ ἐκ τῆς αἴδουσι νικῆς καὶ μεταπλασμοῦ.
Αἰδομάω, αἰδέσθην. Τὸ μὲν τάρβησα ἔλεγε Ϛ αἰδομάω βασιλικὰ ἀντὶ τοῦ αἰδέω αἰδῶ, τὸ συγχέω μαι βλέπου, καὶ αἰδημ.. τοῦ τρ, παρὰ τὸ αἰδῶς. τὸ δὲ, παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω. καὶ μεσάτου στερητικοῦ ά, ἀείδω Ϛ αἰδῶς. οἱ γὰρ συγχεόμενοι οὐ στέλλουσι τὸ ὄμμα. ὁ παθητικὸς ἐνεργείας, αἰδέομαι αἰδοῦμαι. ἡμῖν χή, αἰδεόμενος αἰδούμενος. τὸ δυϊκὸν, αἰδεόμεθον, αἰδουμεθον. καὶ ἀποβολῆς τοῦ υ, αἰδομεθον.
Αἰδῶ. Ἰστέον ὅτι τὸ αἰδῶ, ὁτὲ μὲν ἐστὶ μὲν εὐθεῖα, ὀξύνεται ὡς λῃστῶ. καὶ σαπφώ. ὁτὲ δὲ αἰτιατικὴ, περισπᾶται. ὡς τὸ, Τάτ' αἰδῶ ἀμμε καλύπτει. οὐ γὰρ πῶς δυνητέον τὸ ὦ, ἀπὸ ἀφαιρέσεως. ἀπὸ γὰρ τοῦ αἰδάω, γίνεται αἰδῶ.
Αἰδοίους τοὺς οἰκέτας λέγει, διὰ τὸ ἀξίους εἶναι αἰδοῦς ὡς ἂν τῶ, Τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδήσομαι, οὐ διὰ τὸ φιλοῦσθαί σε πρὸ ὀδυσσέως, διὰ τοῦτο προσίσομαί σε ὡς οἰκέτην. Αἰδεῖσθαι δὲ ἱερὰ καὶ, Αἰδοῖος μὲν τέσσι Ϛ ἀθάναρς. πρὸς δὲ κρὸς μεσάτου αἰδοῦς. ἔξηλεῖται οὖν τὸ πρὸ τοῦ ε ἐστιν αἰδοῖος. ἐπὶ σεμνῶν, Ϛ οὐ τὸ αἰδοῖον, σάτε γουναζόμενον αἰδοίου. ἀντὶ τοῦ, ἱκετεύω.
Αἰδω, ἀπὸ τοῦ εἴδω γίνεται ἀείδω. καὶ κράσει, ἄδω. ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ τί τὸ ἀ μακρὸν ὄν, τρέπεται ἐν τῷ παρατατικῷ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἧς τὰ πλεονάζοντα μεγέθη δεῖ τὰς ἐπεκτάσεις γίνεσθαι. τὰ δὲ φύσει μακρὰ, τὸ πλεονάζον οὐ χρὴ μέγεθος. οὕτως ζητητέον.
Αἰδία, παρὰ τὸ αἰδοῦμαι. γυμνῶσαι γὰρ καὶ νομῶσαι τὰ ἄλλα αἰδούμεθα. καὶ παρὰ τὸ ἀνοιδαίνειν ἐν τῇ σώματι οὐ σὰ ὀργῶντα. ἔστιν οὖν ἰωνικὸν, οἰδία καὶ προπαροξυτόνως ἧς ἄλφα, αἰδία. οὕτως ὠρίωνος.
Αἰδιέστερος, Ἰστέον ὅτι παρὰ χέστερος ὡς παρὰ αἰσχύλω ἐν πηνελόπῃ, οἱ, ἐπιγενος μὴ μικρὰς ἀρχέστερος, καὶ παρὰ αἰδιέστερος καὶ ἀφθονέστερος παρὰ ποιηταῖς δίκαιος τέθος ἰώνων γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικὰ διὰ τοῦ ες παρὰ φέρουσιν. οἱ, δικαιέστερος καὶ ἀρχέστερος. καὶ ἀφθονέστερος. ὠφειλον γὰρ τὰ παρειρημένα, δικαιότερος εἶναι

ἢ ἀφθογώτερος. Ϛ ἀρχαιότερος. οὕτω φιλόξενος ἢ ὁ πολυσυγκριτικῶν. ὡς πορ δὲ οὗτοι διὰ τοῦ ἐς σχηματίζουσιν, οὕτω καὶ οἱ ἀπλοῖ διὰ τοῦ ἰς. ποτίσαρχυ λέγουσι καὶ λαχίσαρχυ. καὶ ψευδίσαρχυ. καὶ λαλίσερον εὑρηκάστε. ἢ πῶ χίσερον. ἀριστοφάνης, πλαταιισᾶς. Ἰὼ ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάρυ. καὶ κλεπίσαρος. ἢ πληκτίσαρος λέγουσιν. ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ αι. ἴσαι τατα, ἀσμεναίσατα. προυργιαίτατα. ἡσυχαίτερον. ἀσμεναίσατα μὲν οὖν, πλάτων ἐν ἀπολιτικῷ. Ϛ ἴσαίτερα. ἢ πληκταίτερον. ἢ ἡσυχαίτατα. ἐκνοφῶν δὲ, Ϛ φιλαίτατα

Α ιέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες. οἱ δὲ, συγγενεῖς καλοῦσιν αὐλὰς ἢ ἀελίους. τοῦ δὲ αἰεί, δώδεκα ἁδσιν αὐφωναί. ἃς εὑρήσεις ἐς τὰκτῖνα.

Α ιέν, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν. σημαίνει δὲ τὸ διηνεκῶς. καὶ ἔστι ποιητικόν. Ῥιχῶς δὲ οἱ δὲ τοῦτο ποιητής. αἰέν. ἀεί. ἀεί.

Α ιεί, ἀπ νεως. Ἡ ὑπ ἔθνεα ἢ στ μελισσάων, ἀδινάων πέτρης ἐκπλαγουρῆς. αἰεὶ νέον ἐρχομενάων. σημαίνῃ οὖν, τὸ συνεχῶς τοῖς αθαι. ὡς δοκεῖν νεωστὶ αὐτὰς ἔρχεσθαι. καὶ δ τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις ἡ πῆσις, ἀπὸ τε τὰ μῆνα γίνεται. αἱ δὲ μέλισσαι, βραχεῖαν τὴν κίνησιν ποιούμεναι, ἐφίζουσι τοῖς ἄνθεσι. ἢ ἐπ θεῖσαι, πέπονται πάλιν, Ϛ πάλιν ἐφίζουσι. κατ ὀλίγον οὖν ἡ πῆσις, ὡς ποτ ἄρτι ἐρχομένων γίνεσθαι. ὡς τε ἢ φανταδὸν ποιεῖν, ὡς ἄρτι ἐξορμᾶσθαι.

Α ιεισκέτησι, τοῖς ἀεὶ τελεσιουργοῦσιν. ἢ τοῖς ἀεί τι πάρχουσιν. ἢ εὐθεῖα, ἀειγενέτης. ἐκ τοῦ ἀεί, καὶ τοῦ γενέτης. ἢ ἐκ τοῦ γείνω τὸ γεγωδ γενέτης. ἢ ἐκ τοῦ γείνω τὸ γεγωδ.

Α ιέμοινος, αἰδῖος οἷνος καὶ ἀδιάλειπος.

Α ιέλουρος. τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλ' ἀντίθεσις. πρὸ γὰρ τοῦ αἰόλου καὶ τὴν οὐρὰν, ἐτυμολογεῖται αἰέλουρος. οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Α ιετὸς. οἷον, Δι ἐτὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσι πέλωρον. Ϛ, Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν. ἢ τρι μέγιστον, ἢ σύντελῆ σημεῖα φαίνοντα. γέγονε δὲ αἰετὸς, πρὸ τοῦ αἴσσω. ὅθεν Ϛ ἀναλογώτερον οἱ ἀπλοῖ, ἀετὸς λέγουσι χωρὶς τοῦ ἰῶτα. ὡς κλαίω, κλάω. οὕτως ὠρίων.

Α ιετὸς, τὸ πηνὸν ῥῶον, καὶ τὸ ῥόφωμα.

Α ίζηλον, ἄφανῶν.

Α ιζύπτη, ἡ γῆ.

Α ιζύρον, ξηρασίαν.

Α ιζηός, μεσηλίας. πρὸ τοῦ ἀεί, καὶ τοῦ ζέω. ὁ ἀεὶ ζέων, Ϛ ἀκμάζων κατὰ τὴν ἡλικίαν, γίνεται ἀζεός. ἢ κατ ἐπαυξησιν τοῦ ε ἐς ἢ τα, ἀζηός. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ζεῖν τὸ αἷμα τῆς ἡλικίας. φυτέσι, θερμούμεναι. ἐπὶ δὲ τὰ ἐς ὁς λήγοντα καθαρὰ πολλὰ κατὰ τὴν ποιητὴν διάλεκτον τῶν ἢ τα πραλήγόμενα οὐκέτι εὑρεῖν,

ἢ μὴ τὸ ἀζηός, καὶ πηός. καὶ αὖλα ἐκ τοῦ θου. πρόσκειται καὶ κατὰ τὴν ποιητὴν διάλεκτον, ἐπεὶ τὸ παλληκός, ἀρχηκός, Ϛ ἀχηκός, βοιωτιάζουσι κατὰ τροπὴν τῆς εἰ διφθόγγου ἐς ἡ τα. ὅς τὸ, ὄρκος. καὶ λύκκος, λακωνικά. πρόσκεται ἀπλᾶ, διὰ τὸ πολυγηκός. εὐγηκός. ἐχεγηκός. πᾶν γὰρ τὸ γηκὸς σωτετέθησαν. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὐκ ἔχει τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ ἀρχίβιου, σὺν τῷ ἰῶτα οἶδεν αὐτό, λέγων γεγονέναι ἐκ τοῦ ἀζηίος. πρὸς ὃν ἀντιλέγει ὁ τεχνικός. ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ἀζηίος, οὐκ ἂν ἐφυλάσσετο ὀξύνεσθαι, ἀλλὰ προπαροξύνεσθαι. ἡ δὲ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, ἐς προπαροξυμένην σωέρχονται. ὄϊ, ἀχελῳΐος, ἀχέλῳος. ὑπορῳΐον, ὑπορῷον. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ὡς πορ ἀπὸ τοῦ αὐτῶλος γίνεται αὐτώλιος καὶ παραγώγην, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου φυλακτικοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ κάπρος κάπριος, οὕτω Ϛ ἀπὸ τοῦ ἀζηός ἀζηίος.

Α ιήτης, ὁ Θ κύριον καὶ πλεονασμοῦ τοῦ ι. ἀήτης δ. ἀπολλώνιος. Αἰήτην κείνην μὲν ἄφαρ δὲ χεύατο ἄελλαι. ἔδει δὲ φασεῖν αἰῆτα, ὡς πρξότης, πρξότα. ὀρέστης, ὀρέστα. ἀλλ' ἰωνικῶς ἔρρηξε τὸ ἄλφα ἐς ἡ τα. ἰῆται, ἄνεμοι.

Α ικμάς, τὸ ὑγρὸν καὶ πολύσπορον. ἀρχίλοχος. Προὔθηκε πανσι, δεῖπνον ἀικμὰς φέρων. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ αἰ. ἡ, τὸ ἀεὶ ὂν. καὶ ἀπὸ τοῦ γὰρ οὐκ ἔστι φανεῖν τὸν ἀπολλύμενον. οὕτω μεθόδιος.

Α ιθος. Ἰστέον ὅτι, αἰθός ἐστιν ὁ αἴθων. παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω. αἰθὸς δὲ, ὁ αἰθόμενος, φυλῆσιν, ὁ καιόμενος. οὕτω φιλόξενος ἐς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ.

Α ιθων ας, αἰετὸς αἴθων. πυρώδης καυστικός. ἢ αἴθων ι στιλβηρῶ, τῷ λαμπρῷ Ϛ ὀξεῖ. ἐὰν μὲν ὁ ὀξὺς ὄξωθῇ λαμπρότερος γίνεται. ἢ αἰθωνας λέβητας φησὶ πρὸς τὸ πῦρ ἐστηκότας. καλουμένους, ἐμπυριβάτας.

Α ιθούσησι σᾶς, ταῖς καταλαμπομέναις. ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἢ αἴθουσαι, διὰ τὸ αἰθεσθαι ἐν αὐλαῖς τοῦ χειμῶνος. ἢ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν.

Α ιθωνία, παρὰ τὸ αἰθίοψ. τοῦτο παρὰ τὸ αἴθω. τὸ δὲ, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω καταλοπήν.

Α ἴθωνα οἶνον, τὸν μέλανα. ἢ τὸν ποιοῦντα ἐρυθρούς. ἢ τὸν καυστικόν. ὃν δὲ τὸν χαλκόν, σημαίνῃ τὸν λαμπρὸν καὶ αἰθομένην ὀπὴν ἔχοντα.

Α ἴθουσαι, αἱ συλωταὶ καθέδραι. παρὰ τὸ συλαι ἔχουσαι. ἀφ' οὗ αἰθεσθαι ἐν αὐλαῖς τὰ πυρά. οἱ, Πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ αἰθούσης εὐερκέος αὐλῆς. ἢ ὅς ἔνιοι κλαμπόμενον. σημαίνει δὲ τὴν καταφωτιζομένην σοάν. καὶ τὴν μεσάτην πυλῶνα πασάδα.

Α ιθαλόεν, λέγεται τὸ καῦμα. ἢ πυρὶ καυσος ὕλη τῶν ὀρῶν. ἢ αἰθαλὸς, ὁ διὰ πύρος, ἢ ἐρυθρός.

Α ιθύσσειν, καὶ ἀναιθύσσειν. ῥίπτειν. πλεῖν. φέρεσθαι. ἀφ' τῆς αἰθύης τῆς ἐναλίας πορφύρης. καὶ αἴθυσμα, ὁμοιότητα, ἢ σκίασμα. ἢ κίνημα.

Αἰθρα, ἡ νοημόν. ἐξ ἀπινοῦ ἄιθρη. σημαίνει δὲ δύο. κύριον ὄνομα αἰθρη ὡς τὸ θυγάτηρ. καὶ τὴν αἰθρίαν, ἤγουν τὴν κατάστασιν τοῦ ἀέρος. ἤγουν τὴν εὐδιεινόν. ὡσεὶ σὺ αἰθρη.

Αἰθὴρ, παρὰ τὸ αἰεὶ θέειν κυκλοφορικῶς. φησὶν ἀριστοτέλης πῦ κυρκυλούμενον.

Αἰθίοψ, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. καὶ τὸ ὤψ ὠπός. ὁ σημαίνει τὴν ὀφθαλμὸν καὶ τὸ πρόσωπον ὁ κεκαυμένην ἔχων τὴν πρόσοψιν. λέγεται δὲ ἐκ τοῦ σφοδρότερον αἴθειν τὸν ἥλιον.

Αἰθέρα τὸν οὐρανὸν καὶ ἀέρα. καὶ ὡσὶ ἐμπρησμοῦ. ἐξ αἰθερίως καθαρῶς.

Αἰθιμα, ξύλα εὔκαυστα καὶ καπνὸς. αἰθιμος, ὁ ζερμὸς. καὶ μέλας.

Αἰθόλικας, τὰς πῦ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτίδας.

Αἰθων, ἀνδρεῖος, καὶ πολεμικός. ἰσχυρός. καὶ παρὰ τὸ χέω μα τὴν δὲ λέβητα, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. οἱ δὲ, λαμπρόν, καὶ μέλαινα, καὶ πολιόν. τὴν δὲ λέοντα, τὴν κατὰ ψυχὴν ἔμπυρον. καὶ δασύν. καὶ μέγαν. καὶ λιμὸν αἴθωνα τὴν μεγάλα. καὶ ἑαυτὴν φονεύοντα.

Αἰθω, τὸ καίω, ἐκ τοῦ δαίω τὸ καίω. ὑποβιβασμῷ αἰδω. καὶ πρὸ τοῦ δέλτα ἓξ θήτα, αἴθω. ἐκ τούτου αἰθάλη ὁ καπνός.

Αἰθάλη, αἰθάλη ἐκαλεῖτο ἡ λῆμμος. ἴσως ἀπὸ τῶν ἀναδιδομένων αἰθαλῶν, ἐκτῶν ἀφαίσου χαλκείων. αἰθαλίτης τὸ ἐθνικόν. ἀπὸ δὲ τοῦ αἰθάλη αἰθαλείτης. ὁ καπνώδης. αἰθάλη δὲ, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω γέγονε.

Αἰθαλίδης. οἷον, αἰθαλίδην κήρυκα θοόν, τὸν πάρεστι μέλεσθαι ἀπελίης. καὶ σκῆπτρον ἐπέρασεν ἑρμείης. ὁ αἰθαλίδης ἑρμοῦ παῖς ἰὼν ἑτέρηφι. καὶ μίαν ἡμέραν ὑπὸ τὴν ἅδην δῦναι. ἑτέραν δὲ ὡσὶ τὴν γῆν.

Αἰθάλφος, τὰ ἀπὸ τῶν ἓξ λος βαρυνόμενα ὑπερδύο συλλαβὰς. μὴ οὖτα ἐθνικά, διὰ τῆς ει δοῦ γράφουται. ἄιολος αἰόλφος ὁ ποικίλος. αἴθαλος αἰθάλφος. σῆ δὲ τὴν καπνόν. δαίδαλος, ὁ ποικίλος. δαιδάλφος. μεγάλος, μεγάλφος. ὃς ἀπὸ τοῦ μεγάλεος. βαρύτονα προσκέηται, διὰ τὸ ὀμφαλός, ὀμφάλιος. μὴ ἐθνικά, διὰ τὸ εὐδαιμόνιος.

Αἰθύσσω, ἀναστείνω. ἀνακινῶ.

Αἰθρηγενέτης, ὁ βορέας ὁ αἰθερίαν γεννῶν. καὶ αἰθρους καὶ ψύχους ἄπτος.

Αἰθρω, τῷ ψύχω. ἀπὸ τῆς αἰθρίας. Αἰθρω καὶ καμάττω. ἓς τὴν ὀλίσθανον. καὶ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦμα. ὅτι ἐπιμελῶς σὺν ταῖς αἰθρίαις τὸ ψύχος γίνεται. ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι λύθρω καὶ χαμάττω. τῶν γὰρ γαστρῶν οὔτε ἱδρὼς ἁρμόζει, οὔτε αἷμα. ἐκεχώρισο γὰρ ἀμφοῖν. ὑπὸ δὲ τῆς αἰθρίας ἐδεδάμασο, ὡς γαστρὸς ἀσκεωθείς. καταδὲ τὸ ἀρσενικὸν τὴν αἰθρίαν ἐξέπωσαν αἰθερον. ὡς τὴν πύλην πύλον. οἷον, ἐγὼ πύλω συγκύεσι βαλῶ. καὶ τὴν δείλην δείελον. ἐις ὅπερ δείελος ἐλθὼν ὀψὲ δύων.

Αἰθρον, τὸ ὀρθρινὸν ψύχος.

Αἰκίζω, ἀπὸ τοῦ ἀϊκής, ὁ σημαίνει τὸν σκληρὸν καὶ ἀποτομον. ἀϊκίζω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε αἰκίζω. καὶ αἰκία, ἧς τὰς διαφόρους ὕβρεις.

Αἰκες, ἂν ἐὰν. ὁ ἐξ εἰ σὺν δισμες σωματικὸν. καὶ ρο ποιητοῦ ε, ἧς α. οἱ γὰρ δωρικὴς, τὸ ε ἧς α μέτρουσι. τὸ γὰρ εἴθε, αἴθε λέγουσι. καὶ τὸ ἄρτεμις ἄρτα μις. οὕτω καὶ τοῦτο πλεονασμῷ τοῦ κεν, αἴκεν γέγονεν.

Αἰκάλλω, σαίνω, ἀγαπῶν, θωπεύω.

Αἰκαν, ἀλγεινόν. ἀλγινόν.

Αἰλος, ὁ ἀορίστου ὁ βασιλεύς ἐκαλεῖτο. ὅθεν αἰλοι ἐκμαλίζουσι. ἐξ αἰλίου πόλις παλαιᾶς. ὁ πολίτης αἰλιώτης. ὁ πιδὲ αἰλιος ἐκαλεῖτο, διότι σκιανὸς σύντοις χοιρινοῖς φησὶ. ἐκ πύρου δὲ αἰλιοι ἐκμαλίζουσιν αἰβασιλίδες. οὕτως ὡρίων.

Αἰλουρος, τὸ ζῶον παρὰ τὸ αἰόλλω, καὶ ἀνάγω τὴν οὐρὰν καὶ κινῶ καὶ αἰλούριος, ἐίζας οὕτω καλουμένων.

Αἰλα. ἀντὶ τοῦ καλὰ κύριοι.

Αἷμα παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος κσμαι. αἶσμα, καὶ αἷμα. δύο πάθη ἀνεδέξατο, χυμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ πνεύματος. χυμὸν μὲν, καθόλου γὰρ ἡ ζήτησις συζυγίας σὺν τρισὶν ἐκμαγίνοις ὀνόμασι τὸς γεννᾷ. πείθω, πεισμα. κλώθω, κλωσμα. ἄδω, ἆσμα. οὕτως οὖν ἔδει καὶ παρὰ τὸ αἴθω αἶσμα. μετάθεσιν δὲ πνεύματος. ἡ γὰρ αι δασὺ πρὸ μὲν ἄλλου συμφώνου ψιλοῦται. πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται. αἷμα, παρὰ τὸ αἱμαλέον εἶναι τὸ σῶμα τος. ἐμπεδοκλῆς, Αἷμα δ' ἀνθρώπων τοιοῦτον πορικάρδιον μόνιμα. αἷμα ἡ ψυχὴ κατὰ ἐμπεδοκλῆν. τινὲς δὲ καὶ ὅμηρον οἴονται ταύτης εἶναι τῆς δόξης σὺν τῷ λέγειν. Ψυχὴ δὲ κατ' οὐτα μένην ὠχέτην ἔσυτ' ἐπιφρονέουσιν. οὐκέτι δὲ ἀληθές. ὁ γὰρ ὅμηρος ἀθάνατον αὐτὴν καὶ ἔμφρονα εἶναι λέγει. διὸ καὶ τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς ὀδυρομένας ποιεῖ. Οἳ πότμον γοόωσα. καὶ σὺν τῷ ἄδην λαχοῦσας τῶν οἰκείων παραπομάτων ἕνεκα. σημαίνει δὲ δύο. τὴν γενεὰν. ὡς τὸ Αἷμος εἰσαλάθοιο καὶ αὖ τὸ αἷμα. ὡς τὸ, Αἷμα δ' ἀνηνοῦπτε διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος.

Αἷματόεσσα. ὁ καθόλου πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ν τελουμένη καὶ τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέπουσα ἓς α, καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιοῦσα τὸ θηλυκὸν ποιεῖ. αἱματόεις τὸ ἀρσενικόν. τὰ ἓς εις πάσας παραλήξεις ἐποιήσετε χεται, γ. τὰ ἓς εις ὀνόματα μεφυσιαστικὰ, πλεοναστικῶν τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς συλλαβὴν βαρύτονα, καὶ κ τῶν κ παραλήγεται, κ τῶν

ὁ. παροιμίως δὲ τῷ ὦ, ὅτε ἐν ἐκπλάσει ἐστίν. οἷον, τὸ εὐρώδες, ἐρῶδες. κατὰ συγκοπὴν, κνώδες. καὶ τῶν μὲν ὁ, οἷον, αἷμα ῥᾷδες. τιμώδες. σκιώδες. τῶν η. οἷον, τιμήεις. τελήεις. τὸ δὲ χαρίεις, ἀπὸ τοῦ χαρίεντος κατὰ συγκοπὴν. ὅθεν τὸ χαρίεντος, ἀναλογώτερον ἐστὶ τοῦ χαρίεις. ζ' πῶς οὐκ ἐγένετο αἷμα ῥᾷδα. φασὶν ὅτι ἐπὶ μὲν εὐθείας μετοχὰς διακρίνομεν. ἐκφωνοῦμεν γὰρ διὰ ἑνὸς ς τοιοῦσι τὸ θηλυκόν. χαρείς, χαρέντος, χαρέντα. τύπτων χάριεις ἐστὶ ποιήσει. χαρίεσσα τιμήεσσα. τὸ δὲ ἀμφιγυήεις, ζ' θυώδης, καὶ τὰ ὅμοια, κατὰ πλεονασμὸν ἐτέθη τοῦ ο, ἀντὶ τοῦ η. ἔστι γοῦν, καὶ σημαίνει τὸ μέλος. ἐξ αὐτοῦ γυώδης. καὶ πλῶτος τοῦ ὁ ἐστι γυήεις καὶ ἀμφιγυήεις. καὶ ἔστι θυόεν, καὶ σημαίνει μυρεψικὸν ἄνθος, ἢ βοτάνην. καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ θυώδης. καὶ πλῶτος τοῦ ο, θυήεις. τὸ δὲ αἱμαῤῥόης ἐστὶ μερυσιαστικόν. μετέχει γὰρ. τὰ γὰρ ἐς ης ἄπλωτα μερυσιαστικά ἐστιν. ἔστι γὰρ ὁ ἐς γράφεται διὰ τοῦ ι, ἤγουν ὁ μετέχων τοῦ. ἡ δὲ γράφεται διὰ τοῦ κ ἀπὸ τοῦ ἠών, ὃ σημαίνει τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου. ἢ γενικὴ ἠόος. ἐξ αὐτοῦ ἠοῦς. καὶ συγκοπῇ ἠώς. ἔστι δὲ καὶ πλατύης διὰ τοῦ η. γίνεται ἐκ τοῦ πλατύς, πλατέος, καὶ πλατύης.

Αἰλινον, τοῦ τὸ ᾠδὴ θρήνου ἐθίθετο. καὶ ἐν τοῖς ἐφυμνίοις δέ. γέγονε δὲ ἐκ τοῦ τιμὴν λίνου τοῦ τῆς καλλιόπης.

Αἰλόχροως, ἀντὶ τοῦ ποικίλος.

Αἰμάτη, μάχαιρα παρὰ σοφοκλεῖ.

Αἰμάτια. ἱμάτια.

Αἰμαλεὰ, μέλας ζωμός.

Αἰμαλεόν, ἀδηνῆ.

Αἰμαθουρία, τὰ ἀναλίσκοντα τοῖς κατοίκοις μόνοις.

Αἰμαξᾶσαι, φονεῦσαι.

Αἰμος, βάραθρος.

Αἰμοῦ, ὀβελίσκους.

Αἰμασιὰ, τὸ ἐκ χαλίκων ὑποδομὴ μόνον ἐκ λίθων, ἤγουν φατνός. ἀπὸ τοῦ αἵμα πεσεῖν τοὺς ὑπερβαίνοντας ὑπὸ τῶν κλίνων ἀκανθῶν τοὺς σωροὺς τῶν λίθων, ὡς παρὰ νικάνδρῳ. Τροχοὶ μάλα δ' αἱμασιάτε καὶ ἰλύος ἐρέοντες. ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ λέξις. οὕτως ὁρίζεται.

Αἰμωδιᾶν, τὸ τοὺς ὀδόντας ὀδῶν ἀθαμβεῖ ἔχων. κυνισμοῦ, ὡς αἱμάσσεσθαι παρὰ τὸ αἷμα. αἱμωδιᾶν δὲ λέγεται ἡ τῶν ὀδόντων πάρκη.

Αἰμων, ὁ ἔμπορος. αἱμονιᾶσθαι. ἐστὶ δαίω τὸ γινώσκω καὶ μανθάνω. ἀφ' οὗ δάσκαλος, καὶ διδάσκαλος. καὶ δαίμαλος. ζ' πλεονασμῷ τοῦ λ, δαίδαλος. ὁ ἐπιστήμων. καὶ δαίμων ὁ αὐτοδίδακτος. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ λ, ἄιμων. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. Αλάστορά τε χρόμιόν τε. αἱμονιάτε. κριόντατε. τοῦτο τὸ ὑποριστικὸν αἱμύλος. τὸ κτητικὸν, αἱμύλιος. καὶ αἱμυλίοις, τουτέστι πολακευτικοῖς, ἐμπείροις, ζ' συνεργοῖς. παρασυλλογιστικοῖς. καὶ συμπλοκικοῖς ζ' εὐμοίκοις

ἡ ἠσόδος, αἱμύλα κωφὴ λλουσα. ποικίλλουσα. ποικίλον. πανοῦργον δολερόν. αἱμύλος, ἔμπειρος συνεχὴς. πολυπλαχευτικὸς. ἐκ τοῦ αἵμων, ὁ σημαίνει τὸν ἀδημονα, καὶ ἔμπειρον. καὶ αἱμιλίοισι πολυπλακευτικοῖς λόγοις.

Αἰνείας, ὁ ἥρως ὁ υἱὸς ἀγχίσου. παρὰ τὸ αἶνος τὸ ἔπαινος γίνεται, αἰνέας καὶ αἰνείας. καὶ παρὰ τὸ αἶνος ὁ σημαίνων τὸν ἔπαινον. αἰνέας, καὶ αἰνείας. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αἰνείας κλίνεται αἰνεία δωρικῶς. ὥσπερ πατέρες οἱ βοιωτοί φασι τὸ λέγουσιν αἰνείαο. οἱ δὲ ἀπλοῖ ἐκτείνουσι μὲν τὸ ο τῆς κλητικῆς. συγκόπτουσι δὲ τὰ ας, καὶ λέγουσιν αἰνείω. ὥσπερ γὰρ γενικὴ ὁ ὁμαλὸς ἀφῆς φωνῆεν λήγουσα. καὶ ὡρισπουλλαβοῦσα τῆς ἰδίας εὐθείας, καὶ ἐκτείνεται τὴν παραλήγουσαν καὶ συγκόπτεται τὴν λήγουσαν. οἷον, καλοῦ σοφοῦ. καὶ ἐκτείνεται τὴν λήγουσαν καὶ συγκόπτεται τὴν παραλήγουσαν, οἷον, ἀρίζεω. ὡριαμίζεω. ἐν οἷς καὶ τὸ αἰνείεω. ὡρισμένον ἐστὶ φωνῆεν λήγουσα, διὰ τὸ ἀκμοθέτους. οὐ λήγει γὰρ ἀφῆς φωνῆεν ἡ γενικὴ. ὡρίσθαι δὲ ποσυλλαβοῦσα, διὰ τὸ ἄνθρωπος, ἀνθρώπου. αἰὼν γὰρ ἡ γενικὴ. ἀφῆς φωνῆεν λήγει. ἀλλ' οὐ ὡρισπουλλαβεῖ τῆς ἰδίας εὐθείας.

Αἰνος παρὰ τὸ αἰνῶ τὸ τέρπομαι, καὶ εὐφραίνομαι, καὶ διαχέομαι, ἴαινος ὁ διαχέων τὴν ψυχήν. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἰῶτα, ὡς ἴκιος, ἵκιος γέγονεν, ἄινος ὁ ἔπαινος. καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ αἰνῶ. παρὰ τὸ ἴαινω. οἷον, Ἰαίνει γὰρ δὲ φένας ἐίσω, καὶ Τοῖσιν ἀάσθη θυμός. ἔστι δὲ καὶ ἄινος ὡς λιος θρᾴκης. αἰνὸς δὲ ὁ φοβερός. ἢ ὡς μηρός. καὶ καινός. ἀφ' οὗ αἰνόθεν, καὶ αἰνῶς, καὶ αἰνότατα.

Αἰνὸς, παρὰ τὸ ἀδηνὸς. πλατυσμῷ τοῦ ε εἰς α. ζ' ἀποβολῇ τοῦ δ, αἰνὸς. ἢ παρὰ τὸ δαὶς. ὅθεν σημαίνει τὴν μάχην, γέγονε δαϊνὸς καὶ δαινὸς. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ δ, αἰνὸς, ὁ μάχιμος. Αλλά μάϊνον ἄχος ἔστε ἴσαι σέθεν ὦ μενέλαε ἀκεθάνης. ἤγουν ἀδηλούτως. οὕτως ὡρίωνται.

Αἰνῶς, ὡς τὸ Αἰνῶς ἀκάχησται ἰοιπότες ἡελίοιο. καὶ, Αἰνῶς ἀθανάτης θεᾶς ὥπα ἔοικεν, ἀντὶ τοῦ λίαν. παρὰ, ἀληθές. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκπληκτικῶς.

Αἰναρέτη, ὦ καὶ κακῶ κεκτημένη τὴν ἀρετὴν. αἰνὸν δὲ τὸ χαλεπὸν, καὶ δεινὸν, καὶ καινὸν. ἡ δὲ κλητικὴ ὥσαύτως ἔχει τὸ η τῇ εὐθείᾳ. οὕτως εὗρον σχόλιον ἰλιάδος ω.

Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ. οἷον, Περὶ δ' ἔστε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπαντων.

Αἰνεσις. παρὰ τὸ αἰνῶ αἰνέσω. τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος. τοῦτο παρὰ τὸ ἴαίνω. ὁ μέλλων, ἴανῶ. ἐξ αὐτοῦ ἴανος. καὶ ἐν ὑποβιβασμῷ καὶ κράσει, αἶνος. γνώμη. παροιμία. παράδειγμα. ἔπαινος. καὶ ἡ χρεογραφία. καὶ ψήφισμα.

Αἰγεῖν, τὸ ἀναβρέχειν ἢ λούειν ἀλλεσμένον σῖτον. Γίγνεται ἀνὰ δύο δ' ἀνακιγεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. οἱ δὲ βλάπτειν, ἢ τὰς χεροὶν ἀναρίβειν τὰς ἐπισμύνας κάμηλον. καὶ αὐγεῖν, ἐπαυγεῖν καὶ συγκαταθέλεσθαι πρὸς ὁμήρω. παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ, τὸ πρὸ αὐτείου. Νῆα δ' ὀλίζονα αὐγεῖν. σημαίνει δὲ τὸν ἔπαυλον. ὡς τὸ, Αὐτὰρ ὁ χθαμαλὴν μάλα τις μέλος ἀρήσεται αὐγὴν. ποτὲ δὲ γνώμης πρὸς μύθιον. ἢ πρὸς βεβλημένον λόγον πρός τι ὑποκείμενον. ἀφ' οὗ Αἴνος μάλα τις ἀμύμων, οὐ καταλέξας. Αἰγερὸς. ὁ αὐτοῦ αὐγέσω αἰνετός, καὶ αἰνετὸς καὶ ἐπαινετὸς πρὸς.

Αἴγιγμα, πρὸς βολήν. κόδειμος ἢ σκοτεινὸς λόγος. πρὸς τὸ αὐγίσω τὸν πρὸς βολὴν λέγω. φύρω πρὸς τὸ αὐγὸς. τὸ αὖ διαφθορικόν. οἱ γὰρ ἴωνες ἡνίκα ὑφεστῶν ποιοῦσι τὰ συμφώνου, ὅτε καὶ τὸ πρὸ λήγον φωνήεν ἐκτείνουσιν ἁπλᾶ. οἷον δεινὸς, αἰνός. μέχει, ἄχεις.

Αἰνὰ τενθοῦσα, ἀεὶ κακὸν γινήσασα.

Αἶνυμαι, τὸ ἁφαιρῶ. τὸ λαμβάνω. ὁμηρος. Ὃ δ' ἐξαίνυτο καμπύλα ζεύγλα. ἢ αἰνύμενος, ἢ ἀπαινύμενος. πρὸς τὸ αἱρῶ ἀείρω. ὡς πορῶ πείρω. ἀφ' οὗ πόρνασκε. καὶ Πέρνας νήσων ἀεὶ τηλεδαπάων, καὶ ἀπὸ φύτου πράγωγον, αἴρυμμι, καὶ αἴρυμαι. καὶ ἀπὸ βολὴν τοῦ ξ, αἶνυμαι. οὕτω μεθόδιος.

Αἶνυτ, ἔσηκτο. ἢ σημαίνει τὸ φονάω. ἢ ὡς πορ πρὸ τὸ βῶ βαίνω, οὕτω καὶ πρὸ τὸ κτῶ κταίνω. ἢ ἀπὸ βολὴν τοῦ τ, καίω τὸ πέπω. δεῦρο τοῦ αἴνω. καὶ κατὰ πρόγωγὴν αἰνύω, τὸ αἴνυμι παράγωγον δὲ μι. ἢ παθητικὸν αἴνυμαι. ὁ πρατικὸς αἰνύμην, αἴνυσο αἴνυτο. καὶ δεῦρο αἴνυτο θυμόν.

Αἰξὸν ὄνομα ἀρσενικὸν τὸ ζῷον παρὰ τὸ αἴσσω τὸ ὁρμῶ αἰξῶ αἰξ. καὶ κατὰ συναίρεσιν αἶξ. καὶ ὅμηρος. Ἰξάλου αἰγὸς ὁρμητικῆς. οὐ δεῖται τὸ ξ πρὸς ἀτα. γίνεται αἰξ ὀξύνεται. γίνεται δὲ καὶ τοῦ αἰόλλω, ὅ ἐστι τὸ κινῶ, καὶ τοῦ τῶξ, καὶ γλῶξ. πάλιν δὲ τῶν εἰς ξ ληγόντων ὀνομάτων, τοῦ μόνου διὰ τοῦ γ κλίνεσθαι.

Αἰξωνεύεσθαι, τὸ κατηγορεῖν. βλάσφημοι δὲ οἱ αἰξωνεῖς. δῆμος δὲ οἱ αἰξωνεῖς τῆς κεκροπίδος φυλῆς. καὶ αἰξωνεία πόλις.

Αἰόλον, τὸ ταχὺ παρὰ τὴν ἄελλαν. καὶ πολύφον, ἢ ὀξύ, ἢ ταχύ.

Αἰόλος, ιβ' ρία. ἔστιν ὄνομα κύριον. οἱ Αἰόλοι ποσοτάδης. καὶ ἐπιθετικῶς. αἰόλος ὄφις, ὁ καταστικτος ἢ ποικίλος. παρὰ τὸ αἴθω. ὁδηλοῖ τὴν συνουσίαν ἡνίκα γίνεται. ἔνθα αἴθω ὁρμαῖ ἢ αἴσσω. οὕτω μεθόδιος.

Αἰολόπωλος, ος ὁ τὰ χύνη καὶ εὐκίνητον ἵππον.

Αἰολοπώλους. τὰ χυπώλους, ἢ ποικίλως ἵππαζομένους. παρὰ τὸ αἰολεῖν ἢ κινεῖν ἢ πολλούς. ος δὲ καὶ τὸν εὐκίνητον. οἱ νῦν ἡνίοχοι.

Αἰολομίτραν, ποικίλην μίτραν ἔχοντα. ἀφ' οὗ καὶ εὐκίνητον πολεμιστήν.

Αἰολεῖς. ὀρέσης καὶ ἀχήνιον συνηθροισε πολλοὺς τῶν ὀνομαζομένων αἰολέων. ὡς μάντεις, ὅτι πολεῖσι κριβοιωρίησαν. ὡς δὲ μενεκλῆς, διὰ τὸ συμπολλῶν ἐθνῶν συνηθροῖσθαι. ἀπὸ τοῦ αἰολίζω. οὕτως ὡρίων.

Αἰολοῦν, καταντλεῖν. καταχέειν. λούειν.

Αἰπύν, διὸ ος. αἰπυβαρύνεως ὁ τῆς πόλεως. αἰπὺν δὲ τὴν μέσαν. ὡς τὸ, Φυγόντι πορ αἰπὺν ὄλεθρον.

Αἰπὺς, ὁ τῆς κυρίου. παρὰ βαίπτω, ὅ ἐστι βυθίζω. βαθύ. ὡς εὐρὺς εὐρυτὸς, οὕτω καὶ αἰπὺς, αἰπύτερος.

Αἰπὺς, ὁ χαλεπὸς καὶ σκληρός. καὶ ὑψηλός. παρὰ τὸ αἶπος ἀκρωτήριον τὸ σκληρόν. αἶπος γὰρ ὑψηλὸς λέγεται. ἀκρωτήριον.

Αἰπόλος, πρώην μου. καὶ αἰπεινὴ ὑψηλή. καὶ αἰπεῖα πόλις. ἀπὸ τοῦ γ καὶ πύκερως, ὑψηλὰ κεράσια ἔχων.

Αἰπὰ. Βράχεα δ' αἰπὰ ἐέδρα. ὑψηλὰ καὶ σύβατα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀκρωτηρίων. αἶπος τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ αἰπὺ αἰπεῖα καὶ κῦ συγκοπὴν αἰπὰ. οθεν τὸ ἄβραχύ.

Αἰπόλος. σημαίνει αἰξὸς, ἢ τὸ πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, αἰγοπόλος. ἤτοι αἰγονόμος, ὁ περὶ τὰς αἶγας ἀναστρεφόμενος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, αἰπόλος. καὶ παρὰ τὸ αἰπὰ, ὅ ἐστιν ὑψηλοὺς τόπους πορεύεσθαι. χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. ὅθεν καὶ αἰπόλια τὰ αἰγονόμια, αἰπόλια οὖλα. διαφ' οὐκ ἀναβιβάζῃ τὸν ἵππον, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ πολῶ μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα, πρόμας ἔχει τὸν τόνον. οἰονάφροπόλος, θυηπόλος. μυροπόλος. αἰπόλος. πρόσκειται μὴ μετὰ προθέσεως, διὰ τὸ πρόσπολος, ἀμφίπολος.

Αἴρω, ἀπὸ τοῦ ἀείρω κῦ κράσιν τοῦ α, εἰς ᾱ μακρόν, ἄρω. οὕτως εἰς τὸ ποσότητα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, ὅ ἐστι τὸ πορθῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ποιητοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμβάβολον. αἴρω ὁμέλλων αἱρήσω. τὸ ἀπαρέμφατον αἱρῆσαι. σημαίνει ἀποστέλλειν ἀπὸ τῆς πόλεως. αἴρω ὅτε ἐξ. τέσσαρα παρήσωμενα. καὶ δύο βαρυνόμενα. αἴρεω αἴρω τὸ πορθῶ. ὡς τὸ, Φῆ γὰρ ὅ γ' αἱρήσειν παρὰ μοῦνον πόλιν, ἀνίκητον πορθήσειν. αἴρω τὸ καταλαμβάνω. ἄρουν μὴ δέ τε λήθῃ αἱρεῖτω, καταλαμβανέτω. αἴρεῖν τὸ διαχωρίζω, ἄρουν διαιρῶ. αἴρω τὸ προκρίνω. ἄρουν προαιροῦμαι, καὶ αἱρετικὸς. ταῦτα τὰ τέσσαρα παρήσωμενα. βαρύνονται δὲ, ἄειρω τὸ νουθετίζω. ἄρουν αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ. καὶ ἐπαίρω. καὶ αἴρω τὸ προσφέρω. ἄρουν καὶ ἄρτος.

Αἰρόμενον, ἄιροντα λαμβάνοντα. παρὰ τὸ αἴρω τὸ σημαῖνον τὸ λαμβάνω. καὶ παρὰ πλεονασμόν, ἀιρῶ. ἀιροῦμαι. ἀιρούμενον. καὶ ῥοπῇ ἀιολικῇ, ἐράμενον. ἠοίοδος. ἐνέρτοις, ἐν ἡμέραις. Καὶ σε ἔολπα γηθήσειν βιότου ἐράμενον χλοδὴν ἐόντος.

Αρας, ὦπολλον ἵα χελαὸς ὁ πιθων, ὡς εἶδον τὸν μέκυν ἀραντας ἀχαιούς. δεῖγμα ὡσκῆν, ὅτι τὸ ἴεχῃ πρὸς γεγραμμένον κὴ παράδοσιν. Γυμνάσωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς, καὶ δείξωμεν, ὅτι οὐκ ὠφελεῖ ἔχειν τὸ ἰ. ἔστι δὲ αἴρω ἀφῶ. φύλαττε τὸν λόγον τῆς παραληγούσης μετὰ κὴ τὸν ᾱ ἀόριστον, ἆρα. ὠσμαίνω μαινῶ ἐμάνα. καὶ λοιπὸν εἰς ῠ τοῦτο γίνεται ἡμέρχη ἄρας χωρὶς τοῦ ἰ. λόγω δὲ ἀρχούσης ἔστιν ἡ ρα ὁ παρῶν ὁ ἀόριστος σὺν τῷ ἰ. ὡς παρὰ τὸ ἤτησα. κὴ ἀσχνῶ, ἤσχνα. κὴ ὠφελεῖν ἡμέλοχη εἰς φωνεῖν τὸ ἰ. τὰ δὲ τοιαῦτα συντάσσεται χωρὶς ἐκφωνοῦντι τὸ ἰ. οἱ, ἤτησα, αἰτήσας. καὶ ἀσχύνας. οὕτως οὖν καὶ ἦρα, ἆρας ὠφελεῖν ἆραι, οὐχ ἄρας. ἆρα οὖν οὐκ ἐκφωνούμενον τὸ ἰ οὐκ ἔχει ἀνάγκην. ἀλλ' ἐπειδὴ ὅτε χρόνος ὅτι ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ἰ, σχηματιστέον αὐτὸ οὕτως. ἔστιν ἀείρω ὁμοίως ἀέρω. ὁ ἀόριστος ἦρα, ὡς παρ' ἦρα. καὶ ἡμῖν χρὴ ἀείρας. καὶ ἡράσθη σοῦ ἀκηθέσα μακρὸν ἄρας. κὴ μὴν ἔχει μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ᾱ. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς ἆς τὸ ποσότητα.

Αἶρα, ἡ σφῦρα. καλλίμαχος. οἷον, Λάθρη δὲ, παρὰ φαίσιο καμῖνοις ἕρεφον αἰράων ἔργα διδασκόμενοι. παρὰ τὸ ἀείρω τὸ σημαῖνον τὸ φθείρω. τὸ αὐτὸ δὲ ᾱ ῥαῖστρις λέγεται, παρ' ἐᾶν. καὶ ὑπερθέσει φαῖρα. ἡ τὰ τυπτόμενα διαφθείρουσα. ἀπὸ τοῦ ἀείρω. ἄρα ποιεῖ μα βῆ στῶδες ἐκ παραφθορᾶς τοῦ σ' ἥρυγμένον. παρὰ τὸ ἀείρω τὸ φθείρω. καὶ αἰρόπολλον τὸ ἀραιὸν ὑπόκιλλον. παρὰ δὲ τὰς αἴρας ποιεῖν ἀπεῖναι κὴ χωρίζειν. κὴ διὰ δ' αἴρειν τὸ πολλοὺς, ὅ ἐστι τὸ ἐνεύτους.

Αἰριτώλιοι δῆμοι. σημαίνει δὲ καὶ ἐκτὸς αἰριτώλιοι, συγγενῶς τοῦ ο. οὕτως ἡρωδιανός. πῦ παθόν.

Αἴσανος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος, καὶ ὁ τῆς μυρσίνης. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ξόανον ὁ αἰριθαινὸς αἴσανος.

Αἶσα, ἡ εἱμαρμένη. ἡ μοῖρα. παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω. ὁμοίως δαίσω δαῖσα, ὃς βήσω βῆσα. κὴ πείσω πεῖσα ἡ πῆσμον. κὴ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἶσα. ἡ κάσω μεμερισμένη. ἔστι γὰρ ἡ αἶσα μοῖρα θάσσον. καὶ παρὰ τὸ ἀεὶ ἴσης εἶναι, ἡμῖν μεταβαλλομένη. παρὸ καὶ δίσως ἔφησεν

Αἴσιμος. ὡς παρὰ παρὰ τὸ πορεῖν πόριμος. κὴ παρὰ τὸ ἀληθὴς ἀλήθιμος, οὕτως ἔ παρὰ τὸ αἶσα αἴσιμος. οἱ, Πάντα κατ' αἶσαν ἔφατες. καὶ Ος κεν αἴσιμος εἴη. οὕτως ὡρίων.

Αἰσυμία, ἡμαρτεία, καὶ τὸ καθῆκον. παρὰ τὴν αἶσαν τὴν μοῖραν.

Αἴσων ὁ ἥρως. παρὰ τὴν αἶσαν. δοκεῖ ἀπὸ πλεονασμοῦ γεγονέναι.

Αἰσυκτὴρ, ὃς μύθους ὁ σὺν τεχνῇ κὴ κενὸς μῦθος. τινὲς δὲ μεσαίαν. μὴ καιρὸς γὰρ μέσα. ὁ μὴρος δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ νοσμίου καὶ καθήκοντος. ἀπὸ τοῦ αἴσης παράγωγον. ὁ μὴρος γὰρ τὴν αἶσαν. ὡς τοῦ καθήκοντος Τάπφ. αἶσα αἴσω, αἰσύω, αἰσυκτὴρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ αἰσυκτὴρ. οὕτω μεθόδιος.

Αἰσυμνῆται, οἱ βραβευταί. ὁ μὴρος, οἱ τῶν ἄισπου ἀποτεμόντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. αἰσυμνῆται. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς κρίτας ἄρχοντας τῶν ἀγώνων. αἰσυμνήτης, βασιλέως ἐπίτακτος. ἄρχων, κ' τύραννος. κ' παρέδρος. ἰδίως δὲ φησὶν ἀριστοτέλης ὑπὸ κυμαίων, αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι. κὴ αἰσυμνᾶχθος. ἀντὶ τοῦ ἠγεῖται. εὐριπίδης μηδείᾳ.

Αἶσα, καὶ ἡ ἥρως τὸ παλαιὸν οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐν οἷς καρποῦνται τὸν αἶσιοι.

Αἴσιον, μέρος. δεξιόν. δίκαιον. ἀγαθόν. κὴ παρ' αἴσιον, ὑπὸ μέρος.

Αἰσιμα, ἀγαθά. καθήκοντα, εἰ μαρμένα.

Αἰσυμνήτηρ, ὁ βασιλεὺς ὁ τὰ καθήκοντα ὑμῶν ἐν σέβων. καὶ αἰσυμνητὴρ ὁ σὺν τῷ καθήκοντι τιμᾷ. οἱ δὲ, παρὰ τὰ αἰσυμνᾶν ὅ ἐστι τὰ αὐτῷ μνήμην ποιεῖσθαι. καὶ ὁ αἰσιομήτης, ὁ αἰσιαβούλευόμενος. ὁ δὲ τύραννος τοῦ μαντίου.

Αἰσύμνθον, ἀπὸ αἰσύμνης πόλεως Θράκης. οἱ δὲ ἀπὸ βασιλέως γένους.

Αἴσυλος, ὁ ἄδικος καὶ ἁμαρτωλός. καὶ σωθέσει αἰσυλοερτὸς. παρὰ τὸ συλῶ, ἄσυλος πλεονασμῷ τοῦ ε' τὰ πηῦα. ὡς δ' ἀχαιὲς πέλαγος, δ' λίαν κεχηνός. ε' πλεονασμῷ τοῦ ι, αἴσυλος. οἷον εἰ ὁ πάνυ συλῶν, ε' ἁμαρτάνων. ἀπὸ δὲ τοῦ ι ἔστιν ὅτε ε' κὴ πλεονάζει. οἷον αἰσυλος. ὡς μὴ αἴσυλος λέγεται πλεονασμῷ τοῦ κ. πῃ δὲ αἰσυλος πλεονασμῷ τοῦ ι, ἄσυλα γὰρ τὰ ἄγαν συλητικὰ, κὴ ἁμαρτωλά.

Αἴσυλα, Αἴσυλα ἐξῆς. ἁμαρτωλά. παρόμοια. ἀδίκα. τὰ τῆς αἰσης στερήσεως ἀαίσυλα τὰ μὴ καθήκοντα. μήτε πρέποντα. κὴ παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω, ἄσυλος ὡς ἄξυλος. ἀφαιρετικῷ τοῦ ἄσυλον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἴσυλον. καὶ αἴσυλα. καὶ ἀφαιρέσει τῆς στερήσεως αἴσυλα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἐτώσιον. ἐτώσιον ἀχθος ἀρούρης. παρὰ τὸ ἔτης ὅ ἐστι τὸ ἀληθὲς, ε' ἐτώσιον. κὴ σωθέσει τῆς α, ἀετώσιον τὸ μὴ ἀληθές. κὴ ἀφαιρέσει τοῦ α ἔμφυτε τὸ αὐτὸ σημαινόμενον. οὕτω μεθόδιος.

Αἶσχος, ὕβρις καὶ ἡ αἰσχύνη. παρὰ τὸ ἴσχω ἴσχος. καὶ μετὰ τῆς στερήσεως αἴσχος. σύσωσαιρέσει, αἰσχος. ὃ οὐκ ἂν τις βούλοιτο ἔχειν. καὶ τὸ πάνυ ἰσχυρὸν τρὶς λαμβάνουσας αὐτό.

Αἰσχρὸς, ὁ αἰσχύνης μετέχων. αἶσχος, αἰσχρός. ὡς κυδος κυδνός. ψῦχος, ψυχρός. κὴ ἀπὸ τοῦ θηλυηθοῦ, Σάθη, σαθρός. κὴ λύπη, λυπηρός. οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αἰσχρὸς συγκένθαι.

Α ἰσχίος. ἀσχρός, ἀσχρότατος ἀσχρίων. καὶ ἀστοβο-
λητὸν ἀσχίων, καὶ ἀσχίος. ὡς μακρός μακρό-
τατος μακρίων, κμακίων. ἔρρωσθε τοῦ α, ἧς ἡ μι-
κίων μικίστος. μικίστη καὶ κράτιστος.

Α ἰσχύλος, ὁ ποιητὴς ὁραγωδοποιός. παρὰ τὸ ἰσχος,
ἀσχύλος. ὡς σιμὸς σιμύλος. παρὰ τὸ ἀσχίης ἀσχιά-
δης. παρὰ τὸ ἔχειν ἀδήμονα. ἀσχίης ἀσχίου. ὁ
καμών. τὰ διὰ τοῦ ιης καὶ ονης βαρύτονα κύρια. ἧς
οὐ ἔχει τὴν φωνήν. ὁ ιλεπίης λεπίου. Φιλοκρί-
της, Φιλοκρίτη. μηριόνης μηριόνη. χειριόνης, χειρι-
όνου. τελώνης τελώνη.

Α ἰσθμός, παρὰ τὸ αἰσθω. τοῦτο παρὰ τὸ αἰσθω. τοῦτο
παρὰ τὸ αἰθω.

Α ἴτυος. παρὰ τὸ αἴτη, ὁ ἐστὶ τὴν βλάβην. αἴτυος πλεονα-
σμῷ τοῦ ι. τὸ τι, ι. τὰ ἀπὸ τοῦ πω ποιητικὰ διὰ τοῦ ιμι ὀνό-
ματα ὀξύτονα παροξύνεται διὰ τοῦ ιτ. ἀρκῶ, ἀρ-
κίτος. αὐτῶ, αὔτος. ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ τῶν ὑποπεπωτω-
τῶν ὀνόματι. πρός πέλεχον. κῆ πρὸς ἄμμα ἔχει τὴν σχέ-
σιν πρὸς τὸ αὐτάρκου. τὸ γὰρ αὔτον τοῦ αὐτάρκους ἐστὶν
αὔτον. ὡς παρὸ χαλινὸς τοῦ ἀνδριάντος ἐστὶν αὔτος. κῆ
τὰ ἀπὸ μέρκος τοῦ λόγου ἐστὶν αὔτα. καὶ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ.

Α ἰτῶ, αἰτοῦτῶ, τὸ κτῶ μετὰ τοῦ ε ποιεῖται τὰ τινθύα ἀτῶ.
πλεονασμῷ τοῦ ι αὐτῶ. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς τοῦ μὴ
ἔχοντος ἀποδίδωμι. τὰ δὲ παθητικὰ ὡς τοῦ ἀπο-
διδόντος. αὐτήσομαι.

Α ἰτυν, ὄρος σικελίας. παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. αἴτυν. ὡς
φάγω. φάτυν. πίομαι πάχυν.

Α ἰτωλοί, οἱ καλυδῶνιοι. ἐπεὶ κῆ οἱ νοτιῆται αἰτωλοί.
καλυδὼν δὲ πρώτη πόλις τῆς αἰτωλίας.

Α ἰχμή, ἀπὸ τοῦ αἴσω αἴχη κῆ κράσει αἰχή. καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ μ, αἰχμή. ὡς δράξω δραχμή, τὸ λεπτὸν ὑπό-
μισμα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ αἷμα χέειν. κῆ παρὰ
τὸ αἰχμή, αἰχμῶ, αἰχμᾶς, αἰχμάσω τὸ πολεμῶ

Α ἰχμητής, ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω. ὁ μέλλων αἰχμάσω.
αἰχμητής. καὶ τροπῇ τοῦ α, ἧς η, ὁ πολεμιστής. ἧς δ'
ἴων παρὰ τὸ ὑμοῦ ἀπὸ τοῦ αἰχμή, ὡφελεβαρύνεσθαι. ὡς
παρὰ τὸ πνικὸν πνικτής. κῆ ποιητικὸν, ποιητής. τὰ δὲ
ἀπὸ τῆς β συζυγίας τῶν παρατατικῶν γινόμενα
ὀξύτονα περισπῶσι συλλαβὰς διὰ τοῦ ι μι. ἄρκω, ἄρ-
κιος. αὐτῶ, αὔτος. ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ τὰ ὑποπεπωτω-
τῶν ὀνόματι. πρός πέλεχον. κῆ πρὸς ἄμμα ἔχει τὴν σχέ-
σιν πρὸς τὸ αὐτάρκου. τὸ γὰρ αὔτον τοῦ αὐτάρκους ἐστὶν
αὔτον. ὡς παρὸ χαλινὸς τοῦ ἀνδριάντος ἐστὶν αὔτος. κῆ
τὰ ἀπὸ μέρκος τοῦ λόγου ἐστὶν αὔτα. καὶ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ.

Α ἰτῶ, αἰτοῦτῶ, τὸ κτῶ μετὰ τοῦ ε ποιεῖται τὰ τινθύα ἀτῶ.
πλεονασμῷ τοῦ ι αὐτῶ. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ,

λέχος ἦλθεν. ἢ τέκε πρωτοτόκον, ἣν αἰδοῖος ἥρπασεν. ἢς πρὸ μικροῦ. καὶ πολὺς αἰδοῖος. ὁ αἰδοιηρικὸς, ἅτε τέλμα. πρὸ τοῦ ἰζω. καὶ ἀφανής.

Αἰδοῖες, τὰ ἀφανῆ καὶ μὴ ὁρώμενον. ὡς καὶ ὁ ὅδος σύνθεσιν. φλόξ δὲ κεραυνοβόλητος ἐπέστυρτον ἄνακτος ἐμβὰν ὁστοῦν αἰδοῖος πατρὸς ἀλοιόστις. αἰδὲς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰδοῖες. βαθὺ. σκοτεινόν. μέλαν, ἀφανιστικόν.

Αἰώρα, ἑορτὴ ἀθηναίων. ἣν καλοῦσιν, εὐδείπνον. λέγεται γὰρ Ἠριγόνην τὴν Ἀνίγδου καὶ κλυταιμνήστρας θυγατέρα σὺν τῷ δάρεω τῷ πάππῳ ἐλθοῦσαν Ἀθήναζε κατηγορήσουσαν ὀρέστου. ἀπολυθέντα δὲ, ἀναρτήσασαν ἑαυτὴν πρὸς ὑψηλοῦ τῆς Ἀθηναίοις ὀνείδη. καὶ ἀπὸ χρησμὸν δὲ ἐπὶ ταύτῃ τελεσθῆναι τὴν ἑορτήν.

Αἰσυρα, καινόν. τὸ καλάθατον, οὐκ ἄντις αὐτῷ ἱδρύσατο.

Αἰδώνια. θανάσιμα.

Αἶδος κωλικὸν. μέρος τῆς ὁράσεως. καὶ παρὰ φασὶ κῶς τὴν παρὰ κεφαλαίαν. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ Δρέος.

Αἰδί, σέλευκος μὲν ἀπὸ εὐδείας τῆς αἰσθήσεως. ἀφ' ἃ τὰς ὅλας λήγοντας ὀνόματος ἀπὸ βαρυτόνων, εὑρίσκομεν παρ' ἴωσι χαθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι λεγόμενα. οἷον, μνησίδος, μνησίος, πάριδος, πάριος. τὴν δὲ αἴδος γενικὴν. οὐδεὶς ἴωνων αἶος ἔφασκεν. οὐκ ὀρθῶς εὐθεῖα αἶς. εἶδος τὸ βλέπω. ὁμοίως εἶσος ὀνόματος ἐναντίον, ἰσ διὰ τοῦ ι. ἐμφατικοῦ ἄ, αἶς. ἐν ᾧ οὐδὲν ἔστιν ὁρᾶν. καὶ ἡ γενικὴ αἴδος.

Αἰδὼς, ὁ ἀπὸ τοῦ ἰδὼ ἴδις καὶ κατ' ἔκθεσιν αἰδὼς, ὁ ἀγνώσεως ποιῶν. ἡ γενικὴ αἰδοῦ. ἡ δοτικὴ αἰδοῖ. ἐκ μετὰ πλασμοῦ, αἴδι. ὡς παρὰ τὴς ὑς μῦν δοτικῆς κατ' μετὰ πλασμὸν ὑς μῦν. καὶ λιτῶ, λιτῇ. τὸ δὲ αἰδὼς ἐπεπόθησεν ὀξύνεται. τὸ οὐδέτερον αἰδοῖες. οὕτως εὗρον ἐν ἐπιμερισμοῖς.

Αἰδροι. αἰδρίες, ἀμαθεῖς, ἄπειροι. ἡ ὅδος, Αὐτὸς δὲ ἀπὸ τοῦ χίσεται ἀμηχάνου αἰδρὶς ἐών. ἡ ὁ μέρος, Αἰδρὶ φωτὶ ἐοικώς. ἔστι ἐκμαθεῖν ὁ ἐπίσταμαι. ὁ μήσων εἴσω. ὁ μέσος μήσων εἴσομαι. οἱ, εἰσομαίνεμος ὁ τυδείδης ἐκμαθὼν ὅδε εἶδε. πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἴδρις. ἡμῖν δὲ τοῦ στερητικοῦ α, ἄϊδρις. ἡ γενικὴ, ἀΐδρεως, ὡς ὄφις ὄφεως. ἡ ἀΐδρει ὁ ἀΐδρι. οὐ δεῖ διὰ τοῦ ε. οὐ δ' ἔστι πρώνυμον μακροκαλάληκρον. ὥστε ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇσα ποιοῦσι πολυΐδρι δι'. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἴδριδα. ἐ παρὰ φυΐχω ἴδριδες. οὕτως εὗρον σχόλιον ἐν ὑπομνήματι Ἰλιάδος. ἡ ὅδος, ἀσώφρος ὁ ἀναίσθητος. ἡ ἀΐδροσύνη. ἀμαθία.

Αἰδρεία, ἀπειρία. Οὐ γάρ τις μεβίηται ἑκὼν ἀέθλων ταδήνται, οὐδὲ τὰ ἀϊδρεία. ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ μήδ' ἀγοῦτως.

Αἰκὰς. ὠκείας ἀνέμων αἰκὰς πνοὰς ἀναφορὰς. ἀπὸ τοῦ αἴσσω ἐκμαγὲς. τὸ δὲ αἰκὰς ἡ προπροξύνεται, καὶ ὀξύνεται. ἀπὸ μὲν τοῦ αἰκὴς ὀξύνεται. αἰκὰς ὀξύγραον, ὡς ἴωνες αἰκάς. ἀπὸ δὲ τοῦ αἶξ, αἰκὰς. καὶ προπροξύνεται. αἴχες δὲ αὖ ἐν τῷ πολέμῳ κλίσεις ἑφ' ἑκάτερα. ἀπολλώνιος δὲ, τὰς αὐτὰς ἐπιπνοίαστῶν ἀνέμων. οὕτως εὗρον ἐξ τὰ ἀργοναυτικὰ ἀπολλωνίου. καὶ Ἰλιάδος ο. Οὐδ' ἁρπρίτε ἔξωθεν αἰκὰς ἀμφὶς μθνον, ἀνὰ πρῦμνα προτιέμενον. ιγ δὲ διώξεις. ὁρμὰς φορὰς. κινήσεις.

Αἰλιον. κακοήλιον. οὐ γὰρ πολεμασμός.

Αἰξας, αἴσσω. ἐ ὁ πρατατικὸς αἶσσον. οὔτε χρονικῶς αὐτὸ ἠύξησαι, οὔτε συλλαβικῶς. τὸ δὲ αἴσσω πάντε ὁ ποιητὴς μακρὸν ἔχει.

Αἶον, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦρ. ἐπεὶ ἀφ' οὗ ἀπέπνευσα τὴν ψυχὴν, καθόμην ἀλαλήσας τὴν ψυχὴν. αἶον δὲ τὸ καθόμην. αἰῶ. ἡσῶδος. ἐὺ δ' αἶε δίκης, ἀπὸ τοῦ ἀνευε. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀκταίω γίνεται ἀκταῖος. τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου φυλακτομένου, καὶ τῆς αὐτῆς πάλη οὔσης. καὶ πόρσων πόρσος ὁ κυρίσκος, οὕτω ἀπὸ τοῦ αἴω, αἶος.

Αἶσος, ὁ ἄγνωστος. ἐ ἀφανής. καὶ αἰσῶσαι καὶ αἰσωθῆναι. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσημι δωρικοῦ ἴσαμι, ἶστος. ὡς δίδωμι δόστος. καὶ αἶσος κατ' ἔκθεσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἶστος, γίνεται ἴσῳ τὸ γνώσκω. πάλαιον ἴσκημι φιλοῦται. οὕτω ἐ ἐπίσταμαι. ἴσημι ἴσαμαι ἴσαται ἶστος. καὶ αἶσος. οὕτω μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων ἐξ τὸ ἐκματικὸν ἀπὸ τοῦ οὕτως. ἀπὸ τοῦ εἴδω ἶστος. ὡς εἶμαι, ἰμάτιον.

Αἰσῶσαι, ἀπὸ τοῦ αἰσῶ. τοῦτο πάλιν ἰσῶ. ἡμῖν δὲ τοῦ στερητικοῦ α, αἰσῶ. ἐ αἰσῶσαι, ἐ αἰσώσειαν, ὡς τύψαι. τὰ γὰρ μὴ ἰσάμενα ἀφανῆ ἐστιν. σημαίνει δὲ τὸ ἀφανίσαι καὶ διαχέαι. καὶ αἰσοῖ, πορθεῖ. ἀπολλύει. καὶ αἰσοσύνη ἡ ἀπώλεια.

Αἰθω, Ὁ δ' ἔβρα χεθυμὸν αἰθωνέων. καὶ αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴθε, καὶ ἤρυσεν. ἀπὸ τοῦ αἴω ἐκμαγὲς σημαίνοντος τὸ ἀνθύω, πάλαιον ὄνομα αἶσος. ἐκ τούτου γίνεται αἴσσω. καὶ παθητικοῦ τ θεῖθ, αἴθω. ἐξ οὗ ἡμῖν χρὴ αἴθων. καὶ κατὰ συναίρεσιν αἰθῶν. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀείρω γίνεται ἐέρες. ἡμῖν δὲ παθητικὴν ἐέρθω ἐκμα. καὶ καὶ ἀπὸ τοῦ αἴω, σὺν πάλαι γῆ αἴθος. ὡς ὁρμαγὲς, ὁρμαθὲς. ἀφ' οὗ ἐκμα αἰάθω.

Αἰχθῆναι, ἐ τῶσον αἰχθῆναι. ὁρμηθῆναι.

Αἰτης, ὁ ἐρώμενος. πάλαι τὸ ἄδω. ὅ ἐστι πνέω. ὁ ὡς πνέων τὴν ἔρωτα τῷ ἐρασθῆ. φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸ ἔρωτα ἐκ τοῦ ὡς πνεῖσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρωμένου. ὅθεν καὶ ὡς πνέλας καλοῦσι τοὺς ἐρασθεὶς πάλαι λάκωσιν. καὶ αἰτης κυρίως, ὁ μέσος. ὁ μὴ τεθρασὺς, μήτε ἴταμος. ἴτης οὖν αἰτης, ὁ μὴ ἴτης, ὅ ἐστιν ἴταμος. ἀλλὰ θυμήρης, ὡς ὁ ἐρασθεὶς. καὶ ὁ ἅμα τινὶ ἰὼν. τοῦ ἅ ὁμοῦ σημαίνοντος. οὕτω μεθόδιος.

Αϊτίας χόρδας. σημαίνει δὲ τὰς ἐρωτικὰς. ἡρωδιανὸς προπροξυτόνως λέγει, ἀπὸ τοῦ αἴτης αἰτηδὸς αἰτηδας. καὶ ἀποβολῇ τοῦ Σ. οἱ δὲ πεῖρον λέγουσιν, ὅτι ἡ ἶς οὕτως, οὐκ ὤφειλεν ἀποβάλλειν τὸ Σ. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἷς ἰσθμὸς οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ Σ. ἀμφότερον οὖν προξύνειν ἀπὸ τοῦ αἴτης.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑ

Ακαμψα, ἀπολλώνιος. ἐρεχθέως ὡς τις τε πελασγὶς γύαισιν ἀκαμψε. ἔστι δὲ ἑξάβδος τὸ καλούμενον βούκεντρον. ὠνόμασται δὲ οὕτως. ψῆλος ὁ τῶν αὐλητρίων ποταμός, ἀναβλύζων ἐς ἀνερχόμενος διὰ τοῦ θέρους, τὰ ὅρια τῆς τῶν αὐλητρίων πόλεως τὴν γραφὴν αλύων, καὶ μιγνύων ἀποκλύσει. ὕστερον δὲ ἑξάβδον λαβόντες, τὰς ἑαυτῶν γαῖας ἐγεωμέτρουν πρὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐσυμφοῦντο. καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἀποβασιν τοῦ ποταμοῦ τῇ αὐτῇ ἑξάβδῳ ἐγεωμέτρουν. καὶ γεωμετροῦντες ἕκαστος τὴν ἰδίαν γῆν ἀπελάμβανε, δι' ἁμάχης καὶ φόνου. ἐκλήθησαν οὖν ἡ ἑξάβδος σὺν ἡ ἐγεωμέτρουν, ἄκαμψα. ἡ ἱερεῦσα αὐτοῖς τοῦ καιροῦ ἀμήλου, ὅ ἐστι φουσάδη. λέγεται δὲ ὅτι θεσσαλός τις εὑρεθεὶς σὺν αὐλητρίᾳ, ἐπεκόησαν τῇ ἑξάβδῳ γεωμετρῆσαι τὴν γῆν. ἦλθε καὶ πελασγὶς ἔθνος, ἀπὸ τοῦ θεσσαλικοῦ. ἐρ γαθίνης δέ, ὁ γεωργός.

Α καδήμου, γυμνάσιον. ζῶσος ἐστὶ πρὸ τοῦ ἄστεως ἀπὸ ἀκαδήμου ὠνομασμένος. διὸ καὶ ἀκαδημία ζῶσι ἐναλλάξ. διπὴ δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ α̃ τὸν ἀκάδημον. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ε̃, τὸν ἐκάδημον. οὕτως ὡρίωνι.

Α κακὴτης. ὡς πρὸ τοῦ γυμνὸς γυμνῆτος γίνεται γυμνήτης, καὶ οἰδίτιος οἰδίτιδος οἰδίτιδης, οὕτω καὶ ἀκάκης ἀκάκητος, ἀκακήτης. τὸ δὲ ἀκάκητα, καὶ εὐρύοπα, ἢ μὲν ἔστι κλητικὴ ἀπὸ τοῦ ἀκάκης, καὶ εὐρύοψ ἡ. ἢ δὲ ἔστι εὐθεῖα, γίνονται κατὰ συνεκφορὰν τῶν αὐτῶν πρὸ τῆς ὀξυτόνως καὶ ὁμοφώνως.

Α καλήφη, θαλάττιόν ἐστι φυτὸν. δηξὶν καὶ κνησμὸν ἐν τῷ ἄπεθαι ἐμποιοῦσα, κατὰ ἀνάφασιν ἔχουσα ἀκαλὴν τὴν ἀφήν. ἡς οὐκ ἔστιν ἀκαλῶς, ὅ ἐστιν ἡ σύχωσα ἄπεθαι. ἡ πρὸ τοῦ μὴ ἔχειν καλὴν ἀφήν. ὅθεν καὶ τὸ λῆ, ἡ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιφη μονοσυλλαβοῦντα διὰ τοῦ ι γράφονται. οἷον, σῦφη ἡ πόλις. ἀγίφη, ἡ σκάφη. τὸ δὲ κνήφη, ἀκαλύφη ἡ κνίδη, στοιχειοῦται διὰ τοῦ η γραφόμενα.

Α καλάνθις καὶ ἀκαλάνθα. ἴσως ἐπισήμου χυμοῦ ὄνομα. πρὸ τοῦ ἀκαλόνθφην ἀκαλάνθις. οὕτως ὡρίωνι.

Α καλὸς, ἔστιν ἡ κατὰ τὸ ἠρέμα. ἐκ τούτου γίνεται πρόγωγον ἤκαλος. ὡς πέμπω πέμπελος. καὶ ἄγω ἀγελος καὶ ἄγελος. καὶ κατὰ συσολὴν ἀκαλὸς ὁ ἤσυχος. ὡς ἀπαλὸς. ὁμαλὸς. χθαμαλὸς. ὀξύνεται. τὸ δὲ ἤκαλος προπαροξύνεται. ὡς πάσταλος, κόκαλος, τάνταλος. ἐκτοῦ οὖν ἀκαλὸς γίνεται ἀκαλὰ πρὸς ἐέω, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἐκτοῦ οὖν ἀκαλὰ γίνεται ἀκαλαρεῖτης, ὡς πρατῶν ποιητήν. ἐξ ἀκαλαρείτα οβαθυρόου ὠκεανοῖο. ἀντὶ τοῦ ἡσύχως ἐέοντος. ὅθεν καὶ τὸ ρεῖ διφθογγον πρὸ τοῦ ἐέω.

Α κάμαγον πῦρ. πολὺ καὶ ἀπλήρωτον. ἀνόλουθον γὰρ τὸν ὠκεανὸν μὴ κῦμα τοῦ ὕδατος, μήτε παρὰ πεδάφη τὸ τῶν ἀνέμων, ὡς περὶ θάλασσα δούλη τοῖς πνεύμασι. θεῶν γὰρ γένεσις τέτυκται. ζῶς δ' ὅτε σῖν ἀκάμαντα. ἀκοπίαστον. ἰσχυρὸν. μέγιστον. πρὸ τοῦ κάμνω.

Α καμὼν τὸ χάρμην. οὐκέτι πλεονασμὸς, ἀλλὰ πλάγια κλίσεως. ἀκάμων τὸ χάρμας γὰρ, καὶ ἡ κλητικὴ ἀκάμαντα χάρμα. ἢ γὰρ ἶν πλεονασμὸς, ἐκτεταμένον ἐ χεῖν τὸ α̃. νῦν δὲ συνέλλεται. πλάνη δὲ ἡ κλίσεως. οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ ἄλφα μακρόν. τὸ δὲ τῆς γενικῆς ἄλφα, ἀεὶ ἐν συσολῇ πραλαμβάνεται. πλὴν τοῦ ἀθάνατος, καὶ ἀκάματος. καὶ ἴσως διὰ τὴν ἐπαλληλίαν ἐν ταῦθα ἐκτείνεται.

Α κάκητα, ὁ ἐρίσκων τὰς λύπας. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ ὄρους ἀκακησίου, καὶ πανοῦργον. οἱ δὲ, ἀγαθόν. οἱ δὲ, πρᾶον, καὶ ἠσύμνητον.

Α κάμηλος, ἡ κάμηλος. πρὸ τοῦ μὴ κάμνειν. καὶ ἀκάμαρχος. πολύμοχθον γὰρ τὸ ζῶον. οὕτω μεθόδιος καὶ ὦρος.

Λ καμύθιος ἡκύων. πρὸ τοῦ ἀκάλλειν τοὺς ἰδίους δεσπότας. μεθόδιος. καὶ ἀκαλυφὴ, ἄστεγος, ὑπαίθριος.

Α κάμπιος. ὁ ἐπὶ εὐθείας πορευόμενος. πρὸ τοῦ καμπὴν μὴ ἔχειν. μεθόδιος. καὶ ἀκάμπιοι δρόμοι, οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ.

Α καινὸς, πόλις μακεδονίας. ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐρυμάτων, ἐν ἄχοις, ὅ ἐστιν ἀκαινώθησαν φυτοῖς πεφυτεύθη. μεθόδιος. σημαίνει δὲ καὶ ἄμα.

Α καινὶς, ἡ ἀκανθυλλίς. σρουθίον δὲ τὰς ἀκάνθας καθήμενον ὡς λέγουσιν. οὕτως ὡρίωνι. καὶ ἀκάθιος, ἔνδος τι πῖλος. οἱ δὲ, τὸν ἄφωνον.

Α καινθα, ἀπὸ τοῦ τὴν ἀκὴν ἀνθεῖν. ὅ ἐστι τὴν ὀξύτητα.

Α καρὸς, σημαίνει τὸν ἐγκέφαλον, καὶ τὴν κεφαλήν. κλίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη. κλίνεται διὰ τοῦ χαρακτῆρα ὀξύνεται ὡς τὸ μαδαρός.

Α καρα, τὰ σκέλη κρῆτες.

Α καρα, πόλις τῆς ἀσίας, καὶ γῆν καλουμένην νύσα. ταύτην ἄθυμβρος κρὴς τῷ γένει ἀπὸ ἐρασμάνθυος πρὸ καρὸς οἰκήσας, καὶ τιμηθεὶς, μετώκησεν ἐς τὸν ζῶον τοῦτον. καὶ ὠνόμασεν ἄκαρα. καὶ τὴν διὰ τῆς πόλεως ἐόντα ποταμὸν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἄθυμβρον καὶ θύμβρον. οὕτω μεθόδιος.

Α χαρὴς, ὁ ἐλάχιστος χωρός. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἰ-

ουδὲ τὸν τῆς ἐλευθερίας ἔρωτα. ὃς ἀνὴρ ἀληθὴς καὶ γενναῖος ἐστὶν ἢ γυνὴ καὶ ἐν τοῖς ἀνάγκης καιροῖς ἀνδρείως καὶ καρτερικῶς ἀντέχεται τῶν ἀγαθῶν καὶ μὴ ῥᾳδίως ἐνδίδωσι τοῖς ἐναντίοις. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις καιροῖς ἐπιδείκνυται τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. ὁ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἔρως ἐστὶ πολλαχῶς. ἔστι γὰρ ἔρως ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἔρως ἀνθρώπου πρὸς γυναῖκα καὶ ἔρως γυναικὸς πρὸς ἄνδρα καὶ ἔρως γυναικὸς πρὸς γυναῖκα. ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον ἔρως ἐστὶν ὁ τῶν φίλων. ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς γυναῖκα ἔρως ἐστὶν ὁ τῶν ἐραστῶν καὶ τῶν ἐρωμένων. ὁ δὲ τῆς γυναικὸς πρὸς ἄνδρα ἔρως ἐστὶν ὁ τῶν ἐρωμένων καὶ τῶν ἐραστῶν. ὁ δὲ τῆς γυναικὸς πρὸς γυναῖκα ἔρως ἐστὶν ὁ τῶν ἑταιρουμένων. ἔστι δὲ ἐν τῷ ἔρωτι τῷ ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον καὶ τὸ τῆς φιλίας καὶ τὸ τῆς ἀγάπης. ἔστι δὲ ἐν τῷ ἔρωτι τῷ ἀνθρώπου πρὸς γυναῖκα καὶ τὸ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὸ τῆς ἀγάπης. ἔστι δὲ ἐν τῷ ἔρωτι τῷ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα καὶ τὸ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὸ τῆς ἀγάπης. ἔστι δὲ ἐν τῷ ἔρωτι τῷ γυναικὸς πρὸς γυναῖκα καὶ τὸ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὸ τῆς ἀγάπης. ὁ δὲ τῆς ἀγάπης ἔρως ἐστὶν ὁ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν καλῶν καὶ τῶν ἐπιτηδείων καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐλευθερίων καὶ τῶν ἀνδρείων καὶ τῶν καρτερικῶν καὶ τῶν ἐλευθερίων καὶ τῶν ἀνδρείων καὶ τῶν καρτερικῶν. ὁ δὲ τῆς ἐπιθυμίας ἔρως ἐστὶν ὁ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν ἐπιτηδείων καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐλευθερίων καὶ τῶν ἀνδρείων καὶ τῶν καρτερικῶν. ὁ δὲ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῆς ἀγάπης ἔρως ἐστὶν ὁ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν καλῶν καὶ τῶν ἐπιτηδείων καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐλευθερίων καὶ τῶν ἀνδρείων καὶ τῶν καρτερικῶν.

Α ΟΡΘΟΣ ΔΕ ΕΣΤΙΝ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΟΡΘΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΤΟ.

οἷον, Ἀκὴν λέγεμόν τι σιωπῶν. ἢ παρὰ τὸ ἄγη, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ ἐκπλήττομαι. καὶ διὰ μετάληψιν τοῦ γάμμα, ἀς κάππα. ὃ ἐστὶ καὶ τὸ λυγαῖον, ὃ σημαίνει τὸ σκοτεινόν, λυγόφως καὶ νυκτός. οὕτω καὶ ἄγκη καὶ ἄκη. καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ ὑ εἰς ι γίνεται ἀκή, καὶ ἀκὴν. οἱ δὲ ἐκπλήξεις καὶ ἀφωνίαν ἐμποιοῦσι. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὀξύτητος τοῦ σιδήρου. φυτέσιν, ἐπάκρας ἢ συχίας ἐγένοντο. ὄκνη, ἢ τα. τὰ ἀπὸ διαφόρων πώσεων ἢ ἐπιῤῥήματικὴν σύνταξιν μεταλαμβανόμενα, τὴν αὐτὴν ταῖς πώσεσι φυλάττουσαν. οἷον τὴν ἀπρίατην, ἀπριάτην, ἀγάστονον. οὕτω καὶ τὴν ἀκὴν, ἀκὴν τὸ ἐπιῤῥήμα.

Ακή, ἡ ὀξύτης. ἀπὸ τοῦ ἀκῶ, ἀκή. ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. Ἀρχίλοχος. Ἴσκε καὶ τὴν κύμα τρος κυανέου. Ϛ΄ καὶ κατὰ συστολὴν ἀκή.

Ακή, πόλις φοινίκης, ἡ νῦν καλουμένη πτολεμαΐς. οἱ δὲ ἀκὴν φασὶ καλεῖσθαι τὴν ἀπὸ πόλιν τῆς πτολεμαΐδος. ὅτι ἡρακλῆς δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως κατὰ πλῆθος θεραπευθεὶς, ἀκὴν ἐκτοῦ ἀκεῖσθαι προσηγόρευσε τὴν πόλιν.

Ακηδής, ἀφρόντιστος. ἀνελεήμων. κηδεμόνα μὴ ἔχων. κατὰ ἀκήδεστοι. καὶ ἀκήδεσαν ἠμέλησαν. κήδω γὰρ ἐστὶ μεριμνῶ. κήδομαι. ὀμόω, κηδῶ. καὶ μεταθέσεως συνεσῶτα. ὀμέλλω κηδέσω. κεκήδεκα κεκήδεσμαι, κηδεστός. Ϛ΄ ἀκηδής.

Ακηδία, παρὰ τὸ ἀκηδῶ. τοῦτο, παρὰ τὸ ἀκηδῶ. τοῦτο, παρὰ τὸ κηδὶς. κῆται, ἀκηδὶς. Ϛ΄ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀκηδὶς. καὶ ὀξυβαρῶς οὐ ἀκηδία. ἔστι δὲ ὄνομα μακεδονικὸν. γέγονε δὲ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ. ἀκηδία τὸ. οὕτως ὡρίωνος. ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ ἀργολικὰ, τὸ δὲ διφθογγικὸν γράφει. οἱ, Μὴ δὲ μ' ἀκηδείκητον ἀφορμήσητε

Ακήμασα, ἐπὶ τὸ ἐλκεῖ λιγρῷ φάρμακ' λιτόμενοι. ἀκήματέπλασε. παρὰ τὸ ἀκῶ, ἀκέσω. ὃς μεμέσω, μεμέσω. κῆται, τελέσω. σύνταξιν κατακέσης, Ϛ΄ ἀκέσρια. ἀντὶ τοῦ θεραπεύσια.

Ακήραρος, παρὰ τὸ κεράννυμι, ὠφέλειν ἐθέλουσα ἀκήραρος. ἀπὸ ποιητικῆς λέξεως. ἢ παρὰ τὸ κῆρας κήραρος. Ϛ΄ μὴ διὰ τοῦ ε, ἀκήραρος. Ϛ΄ ἀκήραρος, ὁ ἄφθαρτος

Ακήριον, ἀθανὲς ἀδύναρον ἀψυχοποιόν. κῆμι κήρων. μεκροποιόν. οἱ, Ὀρθωθεὶς δ' εὐμὴ θεν ἀκήριον ἠὐτὸ μέρος. οὐ δέ τέρως δὲ μὴν τὸ ὄμφρον εἶπεν. ὅτι οὐ ὄμφρος τὸ οὖφρος. καὶ οὐμφαρ οὐείραρος, ὡς ἢ παρ ἢ παρος. οὕτως ἀπολλώνιος.

Ακηδία, ἡ ἀκηδῶς διακεῖσθαι καταγαλακάζουσα. ἢ μηδεμίαν φροντίζουσα.

Ακηράσιον, ἀκέραιον. καθαρόν.

Ακήνιον, ἡσυχον.

Ακηχεδύνας, λύτας.

Ακίβδηλον, ἀδόκιμον. ὃ μὴ νομίσματος δὲ κυρίως. Ϛ΄ τὸ ἀπερχείρητον.

Ακλασος, ἡ οὐκλαδευομένη ἄμπελος.

Ακηχέδαται, Παρακηκυσίν ἀκηχέδαται. λυποῦνται. παρὰ τὸ ἀχῶ ἀχάζω. ὡς ἀνιῶ ἀνιάζω. ὁ παρακείμενος, ἤχακα. ὁμοίως ἤχαδα. ὁ παθητικὸς, ἤχασμαι. ἤχασται. ἰωνικῶς, ἠχάδαται. καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄδω, ἀκηχέδαται.

Ακηχεμένη, ἀχῶ τὸ λυποῦμαι. ἀχήσω, ἤχηκα. ὁ ἀττικὸς, ἀκήχεκα. ὁ παθητικὸς, ἀκήχεμαι. καὶ ἀκήχε-

Ακιδνός, ἀσθενής. ὀλίγος. Οὐδὲν ἀκιδνότερον μήνης. τέρον γὰρ ἐφ' ἀνθρώποιο. παρὰ τὸ ἀκίζω ἀκιδνός. Ϛ΄ ἀκιδνὸς ὁ εὐτελὴς καὶ ἐν ἀκισμοῖς ὢν ὡς παίζω, παιδνός. ἀλλὰ πάζω, ἀλλὰ παδνός. ἢ παρὰ τὸ κινῶ, ἀκινός. Ϛ΄ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀκιδνός ὁ μὴ κινούμενος. οὕτω μεθόδιος. οἱ δὲ, λεπτὸν, ἢ ἄφορμα. ἢ ἀδύνατον. καὶ εὐτελέστερον

Ακιδαλίη, ὄνομα κρήνης. ἔστι δὲ ἀκὶς ἀκιδος, ὄνομα κύριον. καὶ ἐκ τούτου ἀκίδαλος. καὶ ἀκιδαλίη. οὕτω χοιροβοσκός.

Ακικυάκης, εἶδος ἀνθους ῥόδου. παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν ὀξύτητα, καὶ παρὰ τὴν ἀκίδα, ἀλλήλων συντεθέντων διὰ τὸ ὁμοιοσύμφωνον. καὶ δῆλον ὅτι ἐξ ἀπλοῦ τοῦ κ, ὡς ἄμυ. ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρεχθος, ἐρικθόνιος. παρὰ τὴν ἔραν καὶ τὸ χθόνα. ἡ πρόθεσις δὲ διὰ τοῦ ω, ὠκιμυάκης φησί. ἔνιοι δὲ καὶ ῥοδωνιὰν τοῦτο, ὡς ὠ. ὡς ἀκὴ, ἀκὶς, καὶ ὠκὶς. ἢ παρὰ τὸ ὠκὶς, Ϛ΄ τὴν ἀκὴν, γίνεται ὠκιμυάκης.

Ακίκυτα καὶ σόλα μὰ τὰ μικυόμενα. ἀπ' ἠσιόδου δὲ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, ὁ τάφος. Μὴ δ' ἀπ' ἀκικυήτοισι καθίζειν. νόμος γὰρ παρὰ ἕλλησι τάφον μὴ κινεῖν. τοῦτέστιν ὀρύττειν.

Ακικύαγματα, οἱ χλεῶν ἢ δὲ ποδῶν ἀκικύαγματα. τὰ πυάγματα τῶν ποδῶν μετὰ ῥυθμοῦ, καὶ τῶν χλεῶν κινήματα, Ϛ΄ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ γ, κῆροπὴ τοῦ ἄδω, ἀκικυάγματα. ἡ ῥωδιανός.

Ακὶς, ἡ τοῦ βέλους σιδήριον. παρὰ τὸ ἀκὴ ὁ στὴν ὀξύτητα. ὅθεν καὶ κατὰ τὴν θέσιν τοῦ μ, ἀκμή. παρὰ τὸ ἀκὴ οὖν γίνεται ὑποθριστικῶς ἀκὶς. ὡς σκάφη, σκαφὶς. ἄμμη ἀμμὶς. μεθόδιος.

Ακιώτατον, ἄσπορον. ἄβρωτον. ἡ ὁδός. Δάφνης, ἢ πελέκης ἀκιώτατοι ἰσοβοήθ. ἄσπορα ἄβρωτα. κἰς δὲ λέγεται ὁ σὺν τοῖς ξύλοις σκώληξ. ἄλλοι γράφουσιν ἀκιρώτατοι, ἢ μὴ ἀλλοιοι.

Ακίχητα, ἀκατάληπτα. ἀπὸ τοῦ κιχῶ, ἀκίχητον. τοῦτο παρὰ τὸ κύω τὸ πορεύομαι. οἱ, Ἐκτορ σὺ μὲν ὧδε θέες ἀκίχητα δίωκων ἵππους ἀκίδαο δαίφρονος. ἀντὶ τοῦ ἀνυπόχειρα.

Ακίβδηλος, ὁ καθαρός. οἱ ἀκρύβδηλος. ἀπὸ τοῦ κρύβω. κρύβδηλος, Ϛ΄ κίβδηλος. κῆ πλεονασμῷ τοῦ α, ὁ μὴ κρυβόμενος, ἀλλὰ φανερός.

Ακίνδῦος παρὰ τὸ κινῶ τὰς ὀδύνας γίνεται κίνδῦος. κῆ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκίνδῦος.

Ακκίζεσθαι, τὸ μωραίνεσθαι, ἢ πρὸς ποιεῖσθαι εὐκόλως.

εἴρηται ἀπὸ ἀκμῆς τινος. ἢ τῆς ἰσορροπίας μεροπάτη γενέσθαι. ὃς καὶ τῶν καθ' ὅπερω διαλέγεσθαι. ὡσεὶ τοῖς ὁπλοις ἀκκίζεται. ἢ τῆς ὑβρεως ἔχεται. ἐταίρεται. γυναικίζεται. ἀρύπεται. ἢ μυραίνῃ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θέλοντα μὲν, πρὸς ποιοῦμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκισμοὶ γὰρ πρὸς ποιήσεις εἰσὶ, καὶ ὑποκρίσεις. ἀπὸ ἀκμῆς τινος σαμίας.

Ακλεῶς, ἀκλεῶς, ὡς μὴ δὲ φήμην τινὰ γενέσθαι. Μὴ μὰν ἀπουδείτε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην.

Ακμὴ, ἡ ἀκροτάτη ὀξύτης τοῦ σιδήρου κυρίως. ὡσεὶ ξυροῦ ἴσχεται ἀκμῆς. παρὰ τὸ ἥκω, οὗ ὁμοῦ ἐκπεπωκὴ, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. ἢ διὰ τῶν χοὶ ἰοῦσα. ἀκκὼν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀκμή. ἢ παρὰ τὸ κάμνω, γίνεται κατὰ συγκοπὴν κμῶ. καὶ μετὰ τοῦ ἄλφα στερητικοῦ, ἀκμὴ, ἡ μὴ κάμνουσα, ἢ μὴ κοπτῶσα διὰ τὴν μεότητα. ἢ πόρους μὴ δυναμένη ὑποστῆναι. οὕτω μεθόδιος. ἔνθα καὶ ὁ ἥλιος ἀκάμας παρ' ὁμήρῳ. διὰ τὸ ἀεὶ μένειν τὴν θεόν. σημαίνει δὲ βία. τὴν ὀξύτητα τοῦ βέλους. ἢ τὸ μέσον τῆς ἡλικίας. καὶ τὸ μέσον τοῦ καιροῦ. ὅς τε, Θέρους ἐν ἀκμῇ. καὶ ἀκμῶσαν, ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαν.

Ακμαῖος, ὁ νεανίας, ὁ μὴ ἀποκάμνων πρὸς τοὺς πόνους. ἢ ὁ ἀκμὴν ἔχων τῆς ἡλικίας, καὶ ἀκμάζων τῇ ἡλικίᾳ.

Ακμῆτον, μὴ κεκοπιακότον. ἀποπάσοι. μὴ κάμνοντον. παρὰ τὸ κάμνω, κμῶ. ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκμὴς. τοῦ κάμνω ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον. ἐξαὐτοῦ καμὴς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαμὴς. καὶ συγκοπῇ, ἀκμὴς. ἠρεμαίως. ἀνόπως.

Ακμηνος, λέγεται ἡ ἐπὶ τοῦ ἀκμάζοντος. ὁ δυσπειθής. Θάμνος ἔκμηνα φύλλος ἐλαίης. ἐρχέσθων ἐντὸς ἀκμηνος. θαλεθάων. ὁ θάλλων, καὶ ἀνθῶν. παρὰ τὸ ἀκμὴ, ὃ σημαίνει τὴν ἡλικίαν. τοῦτο παρὰ τὸ ἄτω, ἀγω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς μ, ἀκμὴ, ἄκμηνος. ἄκμηνος ὁ τοιοῦτος. ἄζηλος, ἄστος, διὰ τοῦ κ. ὁ γὰρ διὰ τοῦ κνος τύπος τὴν ὀξύτητα ποιεῖ. καὶ οἱ μὲν ἀπλῶς παρὰ τὴν ἀκμὴν λέγουσιν. οὕτω γὰρ τὴν ἀσθένειαν οἱ ἀπολλὼς λέγουσιν. οἱ δὲ σὺν θέρει, κατὰ στέρησιν τοῦ καμεῖν. ὡς δηλοῖ τὸ ἀτημέλητον. οἱ δὲ, κατὰ στέρησιν τῆς ἡμαθόεις. οἱ δὲ, τὴν κεκμηκυῖαν πρὸς τὰ σῶμα. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, λέγει τὸ ἄκμηνον πρὸ παροξυθέντως, παρὰ τὴν ἀκμήν. θέων δὲ ὀξύνεσθαι ἀξιοῖ, ὡς ἀγαθός. ἔμοιγε δὲ προσποιοῦσιν. καὶ παρὰ τὴν ἀκτὴν τὸ σῖτον.

Ακμων, σημαίνει τε σίδηρον, ἐφ' οὗ οἱ χαλκεῖς τύπτουσι, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τὸ στερεόν. οὕτω γὰρ αὐτὸν γενεαλογοῦσι. καλλίμαχος. Τῷ πεῖ δὲ μὴ σκῆπτ' ἀκμονίδην ἔβαλεν. εἴρηται δὲ ὁ μὲν τοῦ σιδήρου, παρὰ τὸ ἄλφα τὸ ἐπὶ τατινοῦ, καὶ τὸ κάμω. ἀκάμων τις ὢν, ὁ ἀκαμάτως φέρων. ἢ συγκοπῇ ἄκμων, ὁ παχυκάμμων. ὁ δὲ τοῦ οὐρανοῦ στερεὸς πατὴρ, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ ἀκαμάτου φύσεως. τῶν θεολόγων αὐτὸν πομφόλυγα τὴν ἀκμὴν αὐτοῦ τῆς στερεμνίας. καὶ προλαμβάνοντες οὐκ αὐτὸν, ὅτι ἄφθαρτός ἐστι. κεκμηκέναι γὰρ λέγουσι τοὺς τετελευτηκότας. τινὲς δὲ ἄκμονα τὸν ὠκεανὸν φασὶ, διὰ τὸ τοὺς ποταμοὺς ἀκαμάτους λέγειν. οἷον, Στρυμὼ ἀκάμαντι συνηθεὶς εὐνηθῆσα. ὠκεανοῦ δὲ υἱὸν τὸν οὐρανόν. οἱ δὲ, ἄκμονα τὸν αἰθέρα. αἰθέριος δὲ υἱὸς, οὐρανός. ὁ δὲ αἰθὴρ, ἀκάματος. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ πῦρ ἀκάματον. οἱ ἀκάματον πῦρ. μεθόδιος.

Ακμὴς, ἡ ἐρᾳστώνη. παρὰ τὸ μὴ δύναθαι κμῆσαι, κμῆσαθαι αὐτὴν τῇ διαχρεί.

Ανοίτης, ὁ ἀνὴρ. ἀνοίτις, ἡ γυνή. ἢ ἐπὶ πρᾶξεως ἄλλης νοίτης μὴ πραθῆσα. ἢ ὁ μόνοιτις. καὶ ἀχρήστως δὲ, καὶ ἡ δευτερογάμου μετέσχηκυῖα.

Ανοή, οὐ μὴ ἀνοήσῃ. τὰ γὰρ ἐς ὦ καθαρὰ λήγοντα βαρύτονα ῥήματα, τὴν παραλήγουσαν ἐν τοῖς ῥήμασι τοῖς ὁμόμασι, βραχεῖαν ἔχει. νοῶ, νοῶμι. φύω, φυή. ἀνοέω ἀνοή. λέγεται καὶ πρὸς ὅλον.

Ανολος, ὁ μικρὸς ψωμός. ὁ μηκέτι νολούεσθαι δυνάμενος διὰ σμικρότητα. ἢ καὶ ἐς μικρὰ τέμνεσθαι.

Ανόλιζων ἀνόλοις οὐ χάρας.

Ανόλασος, κυρίως ὁ ἀποπαύσας. παρὰ τὸ μὴ νολάσεως τετυχηκέναι. φυτεστι ποιητείας. ὡσεὶ δὲ τοῦ καταφερεῖς, παρὰ τὸ, τὸ μὴ νολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν.

Ανόλουθος, σημαίνει τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ποιούμενον. τὸ γὰρ ἄλφα, τὸ ὀπίσω σημ. καὶ ἐκ τοῦ ἐλεύθω ἔλευθος. ὡς παρὰ τὸ, Λῦε ἔρυσαν.

Ανόμη, ὁ λίθος διὸ ὀξύνεται ὁ σίδηρος. παρὰ τὸ νομῶ τὸ φθείρω καὶ λεπύνω. τοῦ ἄλφα ἐπὶ τατινοῦ. ἡ διαφθείρουσα, καὶ λεπύνουσα τὸν σίδηρον. καὶ εὐριπίδης, Κατανομᾷ μὲν οὖν ἀβίοτος βίου. νομὴ γὰρ τὸ λεπύνειν. ὅς τε ποιεῖν πυτεστι κινεῖν, ποιοῦσα. ἢ παρὰ τὸ ἀκμὴν τὴν ὀξύτητα. ἢ παρὰ τὸ νομῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ανομητὶ, ἄνευ πόνου. οὐ τὸ εὐπαθῶς, ἐξομητὶ μετὰ πόνου. καὶ κατὰ πρόθησιν τοῦ π, ἢ ἀποπομητὶ, ἀνομητὶ ἰωνικῶς. ὡς τὸ πῶς, χῶς. ποτε ποτε. ἀπὸ τοῦ νομὴ νομητί. Ε' ἀνομητί. ἄνευ ἀγῶνος Ε' μάχης. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν εὐμαρῶς νικώντων, ὥστε μὴ νομίσασθαι, πυτεστι πονεῖν ἐπιπάσασθαι. τοῖς γὰρ παλαίουσι λέγεται ἐκ τῆς βίας ἱδρῶτα γίνεσθαι, ἔνθα πονεῖν ταῖς χερσὶν ἀναλαμβάνειν. καὶ ἀνομητὶ, τὸ εὐχερῶς, Ε' σὺν θεῷ, ὥστε μὴ δὲ πονηρὸν τὸ εἰρῆσθαι.

Ανομωτὸν, βοτάνη δηλητηριώδης. ὅτι ἐν τοῖς ἀνομωτοῖς ὄρεσι τῆς μυσίας φύεται. καὶ ὅτι ἀκατάπαλαιστόν ἐστι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀληκ-

τῶν. ὧν οἱ νικηταὶ ἀκτηνιῶντες, οὐνωμοργοῦνται. νωνιοῦσθαι γὰρ καὶ τὸ παλαίειν. τὸ μὴ νικώμενον οὖν οὐ τὸ τῶν πωμούντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνους κατεργαζόμενον. εὐφορείων δὲ, σκληρῶς λέγει τὴν βοτάνην. ἣν οὐδεὶς δύναται νομίσαι, φυτὸς τι νικῆσαι. νωνιοργοῦνται γὰρ οἱ νικώμενοι τῶν παλαιόντων. οὕτω μεθόδιος.

Ανωπος, ὁ μὴ ἐπικεκυφώς, ἢ ἄγρωπος.

Ανων, θεραπευτὴν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀνούσιον.

Ανος, φάρμακον. βοηθός. ἴαμα. καὶ ἡ ἕλκωσις.

Ανολουθῶ, παρὰ τὸ νόλλυμι καὶ τὸ θέω τρέχω. ἢ ἐκτρῦ ἐλαύθω.

Ανομίαι, ὀφίδες τινές. καλοῦνται δὲ καὶ ἀνομύλαι. ἢ ἀνομύλια βοτάνη τις.

Ανύττισε. παρὰ τὸ ἀνομύζω. φυσᾷ παρὰ τὸ ἄχων. ὅσημαίνει τὸ δάκνω. τὸ δὲ ἄχων, παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν ὀξύτητα.

Ανομοδόντος. δοκιμάζων λέγεται τὸ ἐπιτηρῶν, ἔ δοκάζων τὸ αὐτὸ ἔ δοκῶν. καὶ ἀπὸ τούτου ἀνομοδόντος, ὁ ἐπιτηρῶν μήπου ἀνομύω βληθῇ.

Ανόρηκτος, λέγεται δὲ ἔ τὰ ἀπόρρωγα ἢ ἀκαλλώπιστον. καὶ ὁ ἀπλήρωτος. παρὰ τὸ νόρος, νορῶ νορέσω, κενόρηκα κενόρημαι κενόρηται, νορητὸς, καὶ ἀνόρηκτος.

Ανος, ἡ θεραπεία. παρὰ τὴν ἀκὴν. ἀκὴ γὰρ κυρίως, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. καὶ ἡ ἀπαλὴ τοῦ θεραπεία ἄνος λέγεται. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἰατρὸν οἱ φρύγες ἀκεσὴν λέγουσιν. οὕτως ὡρίων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ ἄχος φημὶ ἄνος. ἢ ἀπὸ τὴν λύπην ἀπολυόμενον καὶ ἰώμενον.

Ανοσήσας, ζῶς δ' ὁτεοῦς σαρκὶ ἴσσος ἀνοσήσας ὦϊ φάτυνης. οἱονεὶ ἀχοσήσας, φυτεσιν ὦϊ σάσθαις χεραίνας. ὅθεν ἐπιφέρει δεσμὰ διαῤῥηξάσθην πεδίοιο δὲ. καὶ ἀνοσαὶ, ἀπριβαὶ, ἢ ἀκριδιάσας, καὶ ὑπὸ τῆς βοφῆς ἀκρατὴς ὤν, κύφαι χανίσας, καὶ ἀτιμαγέλης γεγονώς. παρὰ τὸ ἄτω, ἄτος, καὶ ἀνοσῆς. καταβροπὴν φυῖ γ ἧς κ. ὁ ἐμπροσθεν θέλων ἔμπαλιν προκῦψαι. κ' ὁ ἀνοσήσας, ῥυπωθείς. τοῖτος γὰρ ὁ ῥύπωσος. ἀνοσήσας δὲ, μίξεως ἐπιθυμήσας.

Ανοσμα, ἀπρεπῆ, μωρὰ. ἄδηλα.

Ανυὸς, καλλίμαχος. Ἀλλ' ἐπανυὸς οὐκ ἔσχεν ἐπανυόντας. καὶ ἀνόου, ἐπανήνοον, καὶ ἀνυσήιον.

Ανύω, ἀπὸ τοῦ οἶμαι. κ' ἔστιν ὦ, τὸ μοῦ. κ' μυξὰ φυῦ ἐπὶ τὰ πινῦ ἄλφα, καὶ πλεονασμῷ φυῦ υ, ἀνύω. οἱ γὰρ ἀνύοντες πάντοσοῦν. κ' ἐκτρῦ κῶ τὸ νοιμῶμαι, γίνεται νύω. κ' μυξὰ φῦ στερητικοῦ α, ἀνύω. οἱ γὰρ ἀνύοντες οὐνοιμῶνται.

Ανυπῶ ἔστι ῥῆμα ἀνύω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἤνυσμαι, ἤνυσται. ἀφ' οὗ ἀνυστὸς. καὶ ἀνυΐζω ὁ μὴ ὢν ἀνυΐσω. ὁ ἀπλοῦς μὴ ὢν ἀνυπῶ. σημαίνει δὲ τὸ ποιῶ ἀνῦσαι. ὦϊ γὰρ τὸν διὰ φυῖ ζῶ ῥῆμα τῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, οἱ ἀπλοῖ ἀποβάλλοντες τὰς φυῦ μήσαντες, κ' ποιήσαντες, ἴδιον μήσοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὑβρίζω, ὑβρίσω, ὑβριῶ. λακτίζω, λακτίσω, λακτιῶ. μυκτηρίζω, μυκτηρίσω μυκτηριῶ.

Ανοῦμαι, παρὰ τὸ ἄχος ἀχοῦμαι, καὶ ἀνοῦμαι. ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἰῶμαι. κ' παρὰ τὴν ἀκὴν. φυτέσι τὸ δ' ὀξυμμένου σιδηρίου θεραπεύω. καὶ γὰρ τὰς δ' ὀξυτάτων ἐαφίδων ἰωμένας τὰ διερρηγμένα τῶν ἱματίων, ἀκεσίας φασίν.

Ακεόμενος, ἀκῶ, τὸ θεραπεύω. καὶ ἀκέομαι. ἢ μετοχὴ, ἀκεόμενος. καὶ κράσει δωρικῇ φυῦ ε καὶ ὃς τὴν ευ διφθογγον, ἀκέμενος. ὃς ἐρέβεος, ἐρέβευς. καὶ ἄκεον, καὶ ἀκέοντες ὁμοίως. ἄνος γὰρ κυρίως ἡ διὰ σιδήρου θεραπεία.

Ακρατος, ἔστι ῥῆμα, κερῶ. ὁ μήσων, κεράσω. καὶ κατὰ συγκοπὴν κράσω. ῥήματινον ὄνομα, κρατὲς. ἔ μιᾷ τροπὴ τοῦ ε εἰς α, ἄκρατος. ἐξ οὗ καὶ κρατὴρ. ἀφ' οὗ κρυᾶται ὁ οἶνος.

Ακρης. Κρητῆρι δὲ οἴνου μίσγου. σημαίνει ὅτι τὴν οἴνου τῶν ῥώων καὶ τῶν ἑλλήνων ἔμιστον. ὄχτι δὲ, οὐ σημαίνει τοῦτο. ἀλλὰ ἄκρητον, ἀντὶ τοῦ μὴ μίξαντες τῶν βαρβάρων τὸν οἶνον μετὰ τῶν ὑδάτων, τουτέστιν ἡμῶν. γίνεται ἐκ τοῦ κερῶ τὸ ἐπιχέω. κεράσω. κράσω. κρατὴρ καὶ κρητὴρ. ὃς ἄκρατος ἄκρητος. ἐκ τοῦ κεράσω. ὅθεν καὶ ἀκρασία. κράσω, κρασία καὶ ἀκρασία μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἀκρασία γὰρ ἐστὶν τὸ περιττὸν, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. λέγεται δὲ καὶ τὸ μὴ κατὰ νόμους συνουσιάζειν.

Ακραδζεφύρω, τῶ ἄκρως ἀέρι καὶ πνεύματι. πολύω. ἢ καθαρῶ. ἢ πρῶ ζω πολλῶ. ἢ ὅτι καὶ ἄκρου ἔχει τὴν θεωρίαν.

Ακράντου, ἀτελείωτου. ἀπλήρωτου. ἐκτοῦ κραίνω τὸ τελῶ. ὁ μὴ ὢν κρανῶ. ἐκράνου. καὶ ὡς πολλαχοῦ παρὰ τὸ χραίνω χράντος, καὶ φαίνω φάντος, καὶ ἄφαντος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ κραίνω κράντος, καὶ ἄκραντος. ἔ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀκράαντος ποιητικῶς.

Ακραγὲς, ἀθυμίας. χαλεπόν. δυσχερές. σκληρόν. αὐστηρόν. καὶ τὸ ἀεὶ κλαῖον πανδίον. τάτε ἀκραγὴς, ὀξὺ χολα.

Ακραν, ἀκμήν.

Ακράτη, ἡ κακομιλία.

Ακραία, παῖς θήλεια ὑπὸ μακεδόνων.

Ακραιφνὴς, ὁ καθαρός. κυρίως δὲ ὁ πρίφανης. παρὰ τὸ ἀκέραιον, καὶ τὸ φαίνω. ἀκεραιοφανὴς, καὶ ἀκραιφνὴς. συγκοπῇ. ἡρωδιανὸς δὲ φησι μὴ γίνεσθαι δύο συλλαβῶν συγκοπὴν. ἢ ἀκροφανὴς, καὶ ἀκραιφνὴς. τοῦ ὁ γραπτέον ἐστὶν. ὡς ὦϊ τοῦ μεσοπόλιος, μεσαιπόλιος. οὕτως ὡρίων. ἔ ἀκραιφνὲς. πρόσφατον. εἰλικρινὲς. ἀκέραστον. καὶ ἀμιγὲς. καὶ καθαρόν.

Α ηρ=ιμωγ ο,ηκ ζδδς. ο'ωτ ?ζ ηζ ηδω ηρ=ε ιμωγ ηδω ηρ=ε ιμωγ ηδω ηρ=ε ιμωγ

δημοσθένης, ἀκρωτηριασμένοι, τὸ λελυμασμένοι. ἀντὶ τοῦ ἐνωτικῶς ἠκρωτηριασμένοι.

Ακροκελαινιόων. τὸ ἄκρον μέρος τοῦ κύματος ζέων πολὺς μελαινόμενος. τριοῦτρι δ' ἴσην ὅλοι οἱ ὀξὺς ποταμοί.

Ακτὴ, ἡ ἀπλῶς. οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἄγω τὰς ἀλὸς τοὺς ἀκταίωνος. οἱ δὲ, ἀφ' οὗ τὰ πλεῖονα μέρη ἔχει θάλασσαν ἀμμώδη κέγχου. σημαίνει δὲ, βία. λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς, παρὰ τὸ καταάγνυσθαι ἐν τῷ ἀλήθεσθαι δημήτερος ἀκτήν. ἢ τὸ ἐξ ἧς τὸ πρῶτον. ἀκτὴ, καὶ ὁ ἀμφιαλὸς τῆς θαλάσσης ὁ παρὰ θάλασσαν, καὶ περιῴδης ὅ ἐστι. παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλάγω. παρὰ τὸ καταάγνυσθαι καὶ κλάσθαι ἐξ αὐτὴν τὰ κύματα. ἀκτὴς οὗ ἡ λίθ, παρὰ δ' ἄγω τὸ φέρω. ἄξω. ἤχα, ἦγμαι, γέγονεν αἰκῆς. οἱονεὶ ἡ πάντα χοῦ φερομένη. πάνυ γὰρ ἐστὶν ἐκτεταμένη. ἢ παρὰ τὸ αἴσσω, αἴξω. ἧιχα, ἧιγμαι, ἧικται, ἀκτὴς. ὁρμητικὴ γάρ ἐστιν. ἐπὶ δὲ τοῦ εὑρηκότος ἥσ χεται.

Ακτὸς, ἀκτοῦ τὴν πάνυ ἀθεόκριτος εἴρηκεν. ἀκτὸς ἢ ὁ ἐκράτησε. καὶ γὰρ ἐπακτῆρες οἱ ἐκρατοὶ. ἢ ὁ ἀπὸ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἁλιέων ἱδρυμένος. ἀγρευτὴς γὰρ ὀθεός. ἐναλήναις τιμώμενος.

Ακταίωρος, παρὰ τὴν ἀκτὴν οὐρᾶν, ὅ ἐστι φυλάττειν, ῥοπὴ τῆς οὖς ω. καὶ ἀκτωρᾶν τὸ παρὰ θάλασσαν φυλάπτειν. σημαίνει φύλακας. γεωργούς.

Ακταίνω, ἀπὸ τοῦ ἀκτάω. ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν. παρὰ τὸ ἧκται ἀκτὸς. καὶ ῥῆμα ἀκτῶ. ἀφ' οὗ τὸ νου ἀίζω παρὰ τὸ αἴσσω. ἀΐξου ἀκταίνω. καὶ ἀκταῖνον μῦθος, τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν.

Ακτάζων, ἀντὶ τοῦ ἕξαιτος ἁμάτου. ἀπὸ τοῦ ἅπτω ἀκτάζω. καὶ ἀκτάζω, ῥοπὴ τοῦ τῆς κ. ὡς ἀπικὴ, ἀκτικὴ. ἢ παρὰ τὴν ἀκτὴν. καὶ μυπέλιος, καὶ νυκτέλιος.

Ακτωρ. ὁ ἐν ἀκτῇ μενοινῶν. ἄγω βαρύτονον. ἕξου ἀγάγω. καὶ ἐκ τοῦ ἀγάγωμι πόλιν. ἀγορή. ἄγω. ὁ παρακείμενος, ἧκται. ἄκτωρ ὁ διανοούμενος. ἡγεμονικὴ, ἄκρος. καὶ ἀναφέρεται εὐθέως. ἔστι δὲ ἐκ προσηγορικοῦ, καὶ κύριον. ὅ φασί τινες ἀπὸ τοῦ ἄγω τοῦ κλῶ. ἀφ' οὗ Δ' ἄγειν ὀξέες ὄγκοι. ἄγω οὖν ἧκται, ἄκτωρ. φασὶ τὴν πατέρα τοῦ ἄκτορος ἀξέα, πρὸς τὴν γλαῦκον τοῦ σισύφου διαγωνιζόμενον ὀλύμπια, κατεάξαι αὐτοῦ τὸ ἅρμα. καὶ οὕτω τὸ πρᾶξιν ὀνομάσαι τὴν ὕβριν. μεθόδιος.

Ακυρος, παρὰ τὸ κύω κυτὸς, καὶ ἄκυρος. καλλίμαχος ἄκυθος ἡ πάντων μεταλήψεται χείου ἐχέησαν ἁμαρτῶν πεῖ σημαινομένου. δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ἐνεργητικὸν σημαινόμενον τὰς μὴ κυούσας.

Ακυον, ἀβλαβὲς.

Ακυρον, ἀμυγὲς. πρόθυμον.

Ακυλον, βάλανον πρινίνην. οἱ δὲ ἀδόξον ὑπολυδῶν. κηθομάργου καρπός. χῖοι μάκυλα. ἀχυλίτης ὡς ἐγώφημι.

Ακύκλιος, ἀπαίδευτος.

Ακυρὴς, ἀτυχὴς. καὶ ἀκυρήματα, ἀτυχήματα.

Ακώκυτον, ἀπαρασκάστου γῆν, ἢ ἀνόπλου. ἀφ' ὑπὸ τῆς λαβῆς.

Ακταῖοι, ἰχθῦς οἱ αἰγιάλιοι.

Ακτέαι, πέτραι.

Ακτὴ, ἡ τροφή. ἀλλ' ἕτερον κριθῆς.

Ακτῆβοι, δύσβοι ἠργηκότες.

Ακυθος, λέγεται καὶ ἄγονος. καλλίμαχος.

Οὐδ' ἀγάλακτες οἷες, οὐδ' ἄκυθοι. πᾶσαι δ' εἰσὶν ὑπάρχοι. παρὰ τὸ κύω, ἄκυος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ κύω ἄκυτος, ἄκυθος. ὡς λύω, λυτὸς, καὶ ἄλυτος. καὶ ὦρται, ὀρτὸς, καὶ ὀρθός. ἢ παρὰ τὸ κύθω τὸ κρύπτω, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα. κύθεται γὰρ καὶ κρύπτεται, ἡ τεγόνη, καὶ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. οὕτω μεθόδιος. ἔστι δὲ καὶ καινῶν τὸ λέγων, τὰ διὰ τοῦ υθος ὑπὲρ διὰ τοῦ υφ λοῦ γράφεται. μίκυθος, ὄνομα κύριον. μαμμάκυθος, ὁ μωρός.

Ακωκὴ, ἡ ὀξύτης τοῦ βέλους. παρὰ τὸ ἀκὴ, γίνεται κατὰ πλασιασμὸν ἀκωκὴ. ὥς ἑῶ, ἐδωδὴ. τὰ διὰ τοῦ ωκὴ ὑπερδίῳ συλλαβὰς τῷ ω παραληγόμενα, πάνια. ὀξύτονα μὴ ᾖσι, δίῳ. ἀκωκὴ, κῆωκὴ. κῆ τὸ στέωκη, ὄνομα πόλεως, βαρύνεται. ἢ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. ἔδω, ἐδὴ, ἐδωδή. ἄγω, ἀγὴ. κῆ ἀγωγή. οὕτω καὶ ἀκὴ, καὶ ἀκωκή. ἔστι καὶ πύργου σχῆμα.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΑΜΒΔΑ.

Λάβαστρον, ἡ ἀλάβαστρος. λήκυθος λιθίνη πρὸς μύρων ἀποθέσιν. λαμβάνει δὲ τὸ ρ ἀλάβαστος οὖσα. οὕτως εἰς τὸ διογένους ἐγκώμιον. σκεῦος ὑέλου, καὶ μυροθήκη. παρὰ τὸ λήθω, μετὰ τοῦ γερηπιθοῦ ἄλφα, ἀλάβαστον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀλάβαστρον, οὐ λαβέσθαι διὰ λᾳότητα ἀδύνατον. μεθόδιος.

Αλαβὴς, ὁ ἰχθῦς. ὁ ἑστερημένος διὰ χειρῶν κρατεῖσθαι.

Αλαζών. ὁ ἀπατεών. καὶ πομπαστὴς. ὁ ἐν ἄλῃ καὶ πλάνῃ. καὶ ἐκ τοῦ παρίεμαι ζῆν. οὐκ ἀξέπιτος εὑμάρης, ἀλλ' ἀπὸ ἀπάτης. ὁ ἐαυτὸν πομπάζων. παρὰ τὸ ἀνάλιον τὴν ἀγωγείαν. ἀγεῖν δὲ ἐστὶ τὸ ἢ ποιεῖν ἀ-

γω, καὶ μεῶ. ὁ ταν Δωμάμενος φάσκη μὴ Δύ-
ναθαι.

Αλάλη, ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἄναρθρος φωνή. παρὰ τὴν
ἄλα τὴν ἀεὶ ἡ χοῦσαν. ἄλη καὶ διὰ πλασιασμῶ ἀλά-
λη. βξοῦ ἀλαλάζω, ἡ ἀλάλαγμα. καὶ ἀλαλητὸς ὁ
θόρυβος. παρὰ τὴν ἀλάλην. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ
λαλεῖν. ἢ κατ' ἐπίτασιν. οἱονεὶ πολύλαλος ὁ χλος.
καὶ ἀλαλάζειν, τὸ μάχας λέγειν. παρὰ τὸ λῶ τὸ
λαλῶ. οὗ παράγωγον λάζω. καὶ διὰ πλασιασμῶ λα-
λάζω, ἡ ἀλαλάζω.

Αλεμῶν, βοηθήσας. ἐπαμύνας. ἔστι ῥῆμα ἄλκω. ὁ
μέλλων ἄλξω. βξοῦ ῥῆμα τὸ πίθον ὄνομα ἄλξ ἀλπός, ἀλ-
κή. ἀπ' αὐτοῦ ἄλκω: ὁ δὲ ἕτερος ἀόριστος, ἄλπον. ἡ μετοχὴ
ἀλκών. καὶ διὰ πλασιασμῶ ἀλαλκών. καὶ ἄλαλπον,
καὶ ἤλαλπον. ἀφ' ἧς ἔστιν ἀπροβαρύτονου θέματος, πα-
ραλήγεται ὅμοια ὁ δεύτερος ἀόριστος μακρᾶ παρα-
ληγούσῃ. ὠφέλεσ γὰρ συλλαβεῖν. κάλλιον οὖν ἐστὶ
λέγειν ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ παρισωμένου. καὶ διὰ πλασια-
σμῶ, ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλαλ-
κεῖν. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλαλπον.

Αλαλυσμενὶς, ἐπιθετικὸν τῆς ἀθηνᾶς παρὰ μέρω.
παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, ἡ τῆς ἤρας, καὶ διὸς. οἷον ἀλαλ-
υσμενὶς ζάς. ἡ ἀπαλεξητικὴν προθυμίαν ἔχου-
σα. ἢ ἐν ἀλκῇ μένουσα. ἀλκὴ δὲ καὶ ἡ μάχη. καὶ
ἀλκάζειν, τὸ μάχεσθαι. ἀλυσμένη, καὶ ἀλαλυσ-
μενὶς ἐν διὰ πλασιασμῶ. ὡς ἀταρτηρός, καὶ ἐτή-
τυμος. καὶ ἀπὸ τάλλω. ἢ ἀπὸ ἀλαλυσμένεως τινὸς
ἱδρυσαμένου αὐτῆς ναοῦ. ὡς βασιλάς, βασιλὶς.
καὶ θησίς. καὶ οἰνίς. μεθόδιος. ἡ ἀλαλυσῦσα, τῶ
μένω. ὅ ἐστι, τὴν δῶ ἀμύνουσα βοηθοῦσα. ἢ ἐν ἀλαλυσ-
μενὰῖς πολέμοις τὴς βοιωτίας τιμωμένη. χθὰ καὶ ἀλαλ
υσμένιον ἀθηνᾶς ἱερόν. ἢ ἡ ἀπὸ ἀλαλυσμενίου γε-
γενῆσα βοιωτοῦ.

Αλάλημαι. Αλάλημαι ἀντὶ εὐρυσυλλάβως ἄϊλος ἀῶ. πε-
πλάνημαι. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην γίνεται ῥῆ-
μα ἀλῶ. παράγωγον ἄλημι. καὶ κατὰ μεταβολήν,
τῆς συζυγίας ἀολικῶς γίνεται πρώτης συζυγίας.
καὶ διὰ πλασιασμῶ ἀλάλημι. τὸ παθητικὸν ἀλά λη-
μαι. καὶ ἀλάλησθε. ὁμοίως δὲ καὶ ἡμετέρα προπα-
ροξύνεται, ὅτι οὐκέτι παρακείμενος. ἡ γὰρ ἦν πα-
ρακείμενος, παροξύνεται. οὕτω ζηνόβιος. ὁ δὲ ἡρω-
διανὸς ἐν τῷ περὶ παθητικῶν λέγει. ἀπὸ τοῦ ἀλημι ὁ
παθητικὸς παρακείμενος ἤλαμαι. καὶ ἀπλῶς ἀ-
λήλαμαι. χθὲς γὰρ ἀλαλήμεθα πεῖ κύκλον. καὶ κα-
θ' ὑπόθεσιν ἀλάλημαι.

Αλαλήμενος. ἴσον ὅτι τὸ ἀλαλημένος, καὶ ἀκαχήμε-
νος, οὐκέτι παρακείμενοι, ἐπεὶ ὠφέλουν παροξύ-
νεσθαι, ὡς ὁ πεποιημένος. ἀφ' ἧς ἔστιν ὁ πλῶ ἄλημι, ἀκα-
χῶ ἀκάχημι ἐνεργῶτες. ὁ παθητικὸς ἀκάχημαι, καὶ
ἀλάλημαι ἀολικῶς. οἱ δὲ ἀολίζουσι τὴν παραλήγου-
σαν οὐ συστέλλουσι. καὶ ἤμετο χή, ἀλαλημένος. ὁ
ἀκαχήμενος.

Αλαλύκτημαι, Οὐδέποτε ἔμπεδον ἐμαυτῷ ἀλαλύκτη
μαι. πεθορύβημαι. ἀδημονῶ πάντως πλάνημαι. καὶ οἱ-
μὲν παρακείμενον. οἱ δὲ ἐνεστῶτα φασίν. ἔστιν οὖν, ἀ-
λῶ ἀφ' οὗ ἀλύω, ὡς ἀμῶ, ἀμύω. ἀφ' οὗ, ἀλύσω, ὡς ὀ-
ρύσω. ἡ ὡς πορύσω, ὀρυκτὸς, οὕτως ἀλύσω ἀ-
λυκτός. καὶ ὡς ἄτακτος ἀτακτῶ, οὕτως ἄλυκτος,
ἀλυκτῶ. οὗ ὁ παρακείμενος, ἠλύκτηκα. ὁ παθητι-
κὸς, ἠλύκτημαι. καὶ ἀπλῶς διὰ πλασιασμῶ, ἀλαλύ-
κτημαι. συνολικῶς κ, ἧς ἄλφα. ἔθος δὲ τῶ ποιητῆ ποι-
εῖσθαι ἐπὶ τοῦ ῥήματος τύπου πλῆθος. ὡς τὸ ἀλαλη-
σθαι. οὕτως δὲ ἐνεστώς ἐστιν ἀλυκτῶ. οὐ παράγωγον ἧς μι,
ἀλύκτημι. οὐ παθητικὸς ἀολικῶς ἀλύκτημαι. ἐκφ-
έροι γὰρ οὕτω ποίημαι καὶ ὄκημαι λέγουσι. Ζ' συνδιπλα-
σιασμῶ ἀλαλύκτημαι. ἐστὶ δὲ ποιητὴς πολλοῖς ἀο-
λικοῖς χρῆται. Ζ' μᾶλλον ἀκαχήμενος, καὶ ἀκάχ-
μενος. δύναται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ θορυβεῖσθαι. πα-
ρὰ τὴν ἀλάλην τοῦ ἀλαλῶ. ἀφ' οὗ ἀλαλύσω. ἀφ'
οὗ ῥῆμα τὸ πίθον ὄνομα ἀλαλυκτὴς, καὶ ἀλαλυκτῶ, καὶ
ἀλαλύκτημαι. μεθόδιος.

Αλακάτη. καὶ ἠλακάτη ἰωνικῶς. παρὰ τὸ ἄγω ἄξω
γίνεται ῥῆμα τὸ πίθον ὄνομα, ἄκτος. καὶ τὸ θηλυπρεπὲς,
ἄκτη. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἄλφα, ἀκάτη. καὶ πά-
λιν ὑποστελλούσης τῆς ἀ συλλαβῆς, ὡς παρὰ θέω
θεῖν γίνεσθαι, ἀλακάτη. ἡ ἄτουσα τὸ ἔριον, ἢ λῖνον.
οὕτως ὠρίων.

Αλαὸς, ὁ τυφλὸς. ὁ ἐστερημένος τοῦ λάειν. ὅ ἐστι βλέ-
πειν. ὁμηρος ὀδυσσείας τ. Δοσσάμενον τ' ἀλάων, ἀντὶ
τοῦ βλέπων. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλάος. ὁ πορι-
πλανώμενος. ἢ παρὰ τὸ ἀλάσαι ὃ σημαίνει τὸ ἐλαπῶ-
σαι, ὁ ἐλαπωθεὶς τῆς ὀφθαλμοῖς. μεθόδιος. Οὐ
δ' ἀλάσκοπιν ἔιχε. τουτέστιν, οὐδὲ τυφλὴν τὴν
καταίσκοπιν ἔιχε, τουτέστιν οὐκ ἐλαθεν αὐτόν. καὶ ἀ-
λαῶσαι τὸ τυφλῶσαι. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην.
οἱ γὰρ τυφλούμενοι ἀλῶνται.

Αλαπάζειν. λάπαθός ἐστι βοτάνη χερνωτικὴ τῆς γαστρός.
παρὰ τὸ λαπτὸν τινὸς καὶ τὸ πάθος. καὶ δι' μόνης τῆ-
ς φωνῆς παρὰ τῶν κωμικῶν τὸν μὴ πολὺν βόθρον, λα-
πάθου καλοῦ. διὰ τὸ κεκενῶσθαι. πλέον ἀσμῶ τοῦ
α ἀλαπάζω τὸ πορθῶ. ἀπολλύω. ἀναλίσκω. ἀλα-
πάξαι δὲ κυρίως τὸ κενῶσαι. καὶ παρὰ τὸ ἀλαπάζω,
ἀλαπαδνὸς ὁ ἀσθενὴς. ὡς ἀνίζω ἀνιδνὸς, ὁ κενὸς
δυνάμεως.

Αλάστωρ, ὁ ἁμαρτωλὸς, ἢ ὀφονάζης, ἢ οἰοφορῶν τὸν φόνον
ζάς. ἢ μᾶλλον χύσιπον τὸν φιλόσοφον ἐπὶ τοῦ ἁμαρ-
τωλοῦ ἢ φονέως, ἀπὸ τῆς ἐλάσεως. ὁ ἄξιος τοῦ ἐλαύ
νεσθαι διὰ φόνον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι τὸ πλανᾶσθαι. ἢ
ὁ ἀλάσας ἁλῶν. ἢ δὲ ἀπολλύων ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν,
ῥέζειν ἀλιτανόντως ἀδικεῖν. μήποτε δὲ ἐστὶν ὁ διὰ μέ-

γεθος τῶν πεπραγμένων αὐτῶν λιτῆς μὴ καὶ ἀξιούμενος. καὶ ὁριῶται φλυκτίδας πράττων. ὧν μὴ ἔστιν ἐπιλαβέσθαι. ὡς δὲ τροῦ δῖος, οἷον ἀλάσωρ ζῷς. ἀπὸ τοῦ τρῖς τὰ ἀλαστὰ πάσχουσιν, ἐπαμύνων. καὶ ὁ τὰ ἀλαστὰ τρυτέσι τὰ χαλεπὰ τκρῶν. μθν ανθρος.

Ο Ἀλάσωρ ἐτῶ, καὶ ζηλότυπος ἀνθρώπος. καὶ δαιμόνιος ἀλαστόρως. οὕτως εὗρον ἐις τὸ λεξικὸν τροχρικόν. συμφωνεῖ δὲ αὐτῆς καὶ μεθόδιος ἐίς τιμα.

Αλαστός λέγεται, ὁ μέθης ἄξια ποιῶν, διὰ τὴν καπνοπραξίαν. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλάσω, ὃς ἀποίσω ἄποτος. ὁδὲ Φιλόξενος λέγει. ἔστι ῥῆμα ἀλῶ τὸ πλανῶ. γίνεται παράγωγον ἀλάζω. ὃς ἀνιῶ ἀνιάζω. σκεδῶ σκεδάζω. ὁ μροῦ τρυ ἀλαστός, ὃς σκελάζω σκευαστός. καὶ ὀξυτόνως ἔῆμα ἀλαστῶ. σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. οἱ γὰρ πλανώμενοι χαλεπαίνουσιν. οὕτως ὡρίωνν.

Αλασπήσας, σχετλιάσας. λειποταξήσας. ἢ παρὰ τὸ λάζω τὸ λαμβάνω. ὁ οὐκ ἂν τις θελὴ λαβεῖν.

Αλαστον, πόνος ἄλαστον. καὶ ἀλαστα τὰ κακά, ἀνεπίληπτα πυαίνοντα. ἢ παρὰ τὸ λάζω. Λαζέτω δ' ἔχος. γέγονεν ἄλαστα, ὧν οὐκ ἂν τις λάβοι. ἀνεπίληπτα πυαίνοντα. φυτέσι φευκτά. ὡρίωνν. ἢ ἀτλητα. δεινὰ. μιαρὰ. ἢ μνησικακά.

Αλαρα, τὰ ποιητικὰ κάρυα. καὶ τὸν αὐλὸν τροῦ δόρατος καταξυόμενον. οἱ δὲ καὶ δένδρον ἀλαρίαν, ὅθεν ἔστι τὰ δόρατα αἰχμάβδοι.

Αλαίνω, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ πλάνω γον ἀλαίνω. ὅθεν δοκῶ δραίνω. σημαίνει δέξεσκευάσθαι, μαίνεσθαι. οἱ δὲ, ὀρύσσειν.

Αλαιθερές, χλιερόν. οἱ δὲ ἡλιοθερές.

Αλάομαι, ἀλῶμαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλᾶσθαι.

Αλαστάνομαι, ἀγανακτῶ. καὶ λυπᾶσθῶ.

Αλαῖος, ὁ ἀπόλλων. φιλοκτήτης γὰρ πλανώμενος ἔστι ταλίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἱδρύσατο πόλλωνος ἀλαίου ἱερόν. ἐνῶ καὶ τὸ ξόανον ἀπέθετο.

Αλιος, ἡλύσιον. πλανᾶται τὸ ἀλέω τὸ φρουρῶ. ὁ πολλοῦ ποιούμεθα. καὶ φρουρούμενον. τὰ γὰρ πολυπλανῆ φρουρεῖσθαι ἄξια. ἢ ἀμὴ λέγειν τις καὶ ὀνομάζειν.

Αλγεα, πήματα.

Αλγκοις, ἀλγηδών. καὶ ἀλγεῖς ἀρρώστης.

Αλδαίνειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἄλλεσθαι τὸ πηδᾶν κατὰ τὴν αὔξησιν.

Αλδήσκω, καὶ ἀλδήσκομι ληίου, αὐξάνομαι. καὶ ἀναλδήσκοντες ὑπερχθονίος, ἂν ἀναδιδόμενοι. αὐξόμενοι. παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλήσω ἀλήσκω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δέλτα ἀλδήσκω κατὰ μεταφοράν. τὸ δὲ ἀληλεσμένον οὐκ αὐξάνει ἢ παρὰ τὸ ἄλλεσθαι. βλαστάνειν καὶ ἀδρύνεσθαι.

λδήμιος, ἢ ἄλδος ὁ ζῆλος. ὃς συνάζηκε τῆς συρίας Τιμᾶται. παρὰ τὸ ἀλδαίνω, τὸ αὐξάνω. ὁ ὢν τῆς αὐξήσεως τῶν καρπῶν. μεθόδιος.

Αλέα, ἡ θερμασία. ἀλεὰ λέγεται ὁ ζῶος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος. παρὰ τὸν ἥλιον. ἅλιος γὰρ ὁ ἥλιος λέγεται. μετα φορικῶς δὲ καὶ πάντα ζῶα θέρμην ἔχοντα.

Αλεείνω, τὸ ἀφίστημι, καὶ ἀποκλίνω. οἱονεὶ ἐκ τῆς θερμασίας ἐκτρυχόμενος ἀποφεύγω. φαείνω. τὰ διὰ τροῦ φαινόμενα ὑπερδύω συλλαβὰς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. πλὴν τροῦ ὀδύνω ὀρίνω. καὶ ἕως τροῦ πρὸς τὰ πίνω κλίνεται.

Αλεαίνω, τὸ πλανῶμαι. πρὸς τὴν ἄλην τὴν πλάνην. καὶ ἀλεαινόμενοι θερμαινόμενοι. τὰ διὰ τροῦ φαίνω ῥήματα ὑπερδύω συλλαβὰς διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενα, ἄχρι τροῦ πρὸς τὰ τίνω κλίνονται. πρόσκειται διὰ τῆς ει διφθόγγου, διὰ τὸ ὀρίνω ὀδύνω. ταῦτα γὰρ ἔχει μήκονται.

Αλέασθαι, ἀποκλίναι. ἀναχωρῆσαι. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ πυρὸς ἀποφυγεῖν. ἀλέα γὰρ ἡ θέρμη τροῦ πυρὸς διὰ λέα οὖσα, ἀπὸ τροῦ δαίω τὸ καίω. λέγεται καὶ ἡ εὐδία καὶ ἠβοήθεια.

Αλεωρὰ, σημαίνει δὲ τὸ φυλάξασθαι. καὶ ἀλεωρὰ, ἀνάπαυσις βοήθεια.

Αλέω, παρὰ τὸ λέγω τὸ φρουρῶ, ἀφ' οὗ καὶ λγρος ἀφρονῆς. μθν ανθρος, Οὐδὲ λγρον ὑμῶν οὐ δὲ ἐπισροφὴν ἔχω. καὶ ἀλέω μεθ' ὃ τροῦ ἐπιταπτοῦ α. καὶ οὐκ ἀλέω. καὶ οὐκ ἀλέω ποιῶν ὄνομα κύριον. ἀλέω ἀλεΐζω παράγωγον, ἀλεύω. Δῶτα δ' ἀλέωνον. μεθόδιος. Σέθεν δ' ἐέω οὐκ ἀλεγίζω. σημαίνει τὸ κήδεσθαι. ἀλεύεται δὲ τὸ αὔξεται.

Αλεγεινῆς, ἀλγεινῆς. χαλεπῆς. οὐκ ἀπὸ τροῦ ἀλέω ἀλεγεινός. οὐ δὲ ἀπὸ τροῦ ἐλεῶ, ἐλεεινός. ἐπεὶ δὲ ὠφελε γράφεσθαι διὰ τροῦ ει. Ταὐδ' ἔθνος ὀξύτροχα μὴ ὄντα. πρώϊμα, διὰ τροῦ ἰῶτα γράφονται. οἷον τάχα, ταχινός, τύκα, τυκινός. ἀληθές, ἀληθινός. χθές, χθεσινός. ἀπὸ τροῦ ἄλτος ἀλτεινός, ἢ ἀλεεινός. ἔλεος ἐλεεινός, πλεονασμῷ τροῦ ε. καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου ὡς παρώνυμον.

Αλεεινοί, ἀντὶ τροῦ Ζῶ χείροφρι. Οἱ δ' ἀλεεινοὶ ἄνδρες ὧν τῶν ἀχιλλέως ἵππων. ἵλιάδος κ. ἀλεεινὰ παρέξοντες. ἢ πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀλύνασφι.

Αλεν, Οἱ δὴ τριάδες ἀγυάλεν. φιλοῦνται, εἴτε ὧν τροῦ ἐγκλίνεσθαι, ὡς φησὶν ὁ ἀσκαλωνίτης, εἴτε ὧν τροῦ συγγραφῆναι. ὃ καὶ μᾶλλον συγκατατίθεμαι. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος. ἀλῶ τὸ πλανῶ φιλοῦνται. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦλον. τὸ δεύτερον, ἦλθ. τὸ βλῆν ἦλε. τὸ πρῶν τῶν πληθυντικῶν ἄλομεν. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄλεν. καὶ ἦμετο χὴ, ἀλεὶς ὡς φανεὶς. ἀλέων. τὸ ὕστατον κτηθὲν ἐὰν ἀλῶμαι, ἐὰν ἀλῆται. συνολικὸν ὂν ἐγένετο, ἢ μεταβολὴ τροῦ ῶ εἰς ου.

Αλλεται. ἀφ' ἵππους ἄλλεται. ἀθροισθεὶς, ἢ πηδήσας, ἢ φυλαχθείς.

Αλεξῶ, κυρίως τὸ τῶν ωαιχὶ βοηθῆσαι. ωαρὰ τὴν ἄλοχον. καὶ ωαρὰ χρησίκωος δὲ κὴ τὸ ὀωος δήωοτε. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ ἀλξῶ. κὴ ωλεονασμῶ τοῦ ε ἀλέξω. ὁ ωορ ἅς ἐνεργῶ τὰ ἀνα χθὲν βαρύνεται ὑωὸ τῶν ἀπιόντων. μεθόδιος. ωαρὰ τὸ ἀλέγω ἀλέξω. ὁμὴ ωῶν ἅς ἐνεργῶ τα, καὶ πᾶ ωᾶται.

Αλέξανδρος, ωαρὰ τὸ ἐωαλεξεῖν τὴν ωαρίδα τοῖς ωολεμίοις. ἢ ωαρὰ τὸ ἄλεξιν εἶναι ἀνδρῶν, ἢ τοῦ ωβοηθῆσαι. ἀλέξω γὰρ τὸ ἀμύνω.

Αλεκτρίς, ἡ ὄρνις. καὶ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ᾳ ἐφομμένη θρίξ. καὶ ἀλεκτρυόνα ἔλεγον τὴν θήλειαν ὄρνιν. κὴ τὴν λόφον τῆς ωορφυρικεφαλαίας. ωορφυρᾶς δὲ κὴ τὰς ὑακινθίνας. Αλέκτορος, ἀλεύμενος.

Αλεξητήριον, ἀπὸ τοῦ ἀλεξῶ ἀλεξήσω, ᾧ τροῦ ἰῶ ἰάσω, ἀλεξιατήριον. καὶ συγκοπῇ ἀλεξητήριον. ἢ ἀπὸ τροῦ ἠλέξηται ωαθητικοῦ ωαρακειμένου, ᾧ ἀλεξητὴς, κὴ ἀλεξητήριον. τὸ ξη, βαῦ διὰ τροῦ η.

Αλεξιάρη, ἡ ὁδός. Νοιὸς ἀλεξιάρη, ωαίδων εὐκνημήτρα. ἀωαλέξουσα. καὶ ἀωείργουσα τὴν ἀρήν. ρυτέσι τὴν αὐτροῦ λιμοῦ βλάβην. ᾧ τροὺς ωαῖδας ἅ δουσα κὴ θάλλουσα. εὔκνημος. ἡ ᾧ χάρις. ἡ ἀναμευομμένη ἡ Αλεξίκακος, ἡ ἀωοτρεπτικὴ τῶν κακῶν. ἀπὸ τροῦ ἀλέξω. καὶ τροῦ κακοῦ. καὶ τροῦ ὦ, ᾗσι. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεργώτων ἢ μελλόντων ἐνεργητικῶν γινόμενα ὀνόματα ἐνσωθέσει, ᾗ ἔωουσι τὸ ὦ ᾗσι. οἷον, ἄρχω, ἀρχίστράτηγος. αὔξω, αὐξίφωτος. λύσω, λυσίμαχος. οὕτω κὴ ἀλέξω, ἀλεξίκακος.

Αλεός, ὁ ἠρωϊκῶς ωαρὰ τὴν αὐγῆς. ωαρὰ τὸ ἀλῶ ωάγωγον. ἀλάω. κὴ ὡς ωορ ωαρὰ τὸ λοχάω λοχεός, κὴ κελάω κελεός. σωρεύω σωρεός, οὕτω ἀλάω, ἀλεός. μεθόδιος. ἄλεος δὲ ὁ μάταιος. καὶ ἀλεόφων, ὁ ἀωάφρων. ἢ ὀθερμός. κὴ ἀνεός.

Αλθ, ἀλεές. ἔστιν ἀολλεές. σῆ τὸ ὁμοῦ. καὶ ηρᾶσει τροῦ α ὂ, ᾗς ἀ μακρόν. ᾧ ἀπὸ βολῆ τροῦ ἑνὸς λ, ἀλεές. ᾧ ἄλες. ὡς ωαρὰ καλλιμάχῳ ἐνλοχιάμβοις. ἐς τὸ ωρὸς τεῖχος ἱεροῦ ἀλεές δεῦτε. ἀπὸ τροῦ ᾗς τὸ ωρὸς τροῦ τεῖχος ἱεροῦ ὁμοῦ δεῦτε, οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Αλεσούριος, εἶδος ἰχθύος θαλαττίου. ὃν τινὲς καὶ τεύφημισμοῦ καλλιώνυμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τὸ λεόμενον θαλάττιον ἀδόλιον. ἁλόσουρα ἁλοσούριόν πον. οὐραῖον δὲ καὶ τὸ ἀδολίου ᾗ ὠθαμαν καλεῖν. μεθόδιος. ἔνιοι ποχον ποχυλίου.

Αλεῤῥίβανον, ὀῤῥίβας ωαρὰ τὸ τρίβω τρυῖ ἅλας. ἁλορρίβανον οὖν, κὴ ἀλεκῤῥίβανον κῦ ῥοπήν. ὡς κελαινοφὴς, κὴ κελαινεφὴς. ἀπὸ τροῦ κελαινόν, καὶ τροῦ φῶς. οὐ γὰρ ἀπὸ τροῦ νέφος.

Αλεῤῥόουσα, ἀληθουσα Ὀρφεικῶς ἐνὶ χαλκοῦν ἀλεῤῥόζουσα καλεῖν. ὅτι τὴν ἀντίποινον οὐκ ἐᾷς βασιλεὺς θηβῶν, θυγατέρα αὐτροῦ οὖσαν, ἐωοίησε χαλκὰς ἀληθείνη κριβάς.

Αλευάδα, εἰρηται ὡς τὸ φλέδα. οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν γῆν, δᾶν λέγουσι, καὶ δᾶαν. ὡς ᾧ τὸν γνόφον σκότον. φλέδα οὖν φλέγη. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀλευάδα. ἀλέουδᾶ. τροῦδᾶ, ἀντὶ τροῦ γῆ κὴ μμόνου.

Αλέω, φλέγω. ωαρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην ἀλεῶ. καὶ ἀλέω κυρίως, ᾧ ἀπὸ τροῦ ψυχρὸς ᾗς θερμαδῶαι ἀωοφλέγω. μεταφορικῶς δὲ, κὴ τὸ ἅωλως ἀνακλίνω ἀπὸ τροῦδε, ᾗς ᾧδε. καὶ ἡ ὁδὸς ἐνέργοις καὶ ἡμέραις. Δφ μὴν δὲ βροτῶν ὑωαλέου φήμην. καὶ ἔστι σχῆμα τος σωθέντου. ξῆ τὸ ᾗς τὸ σέω. ἀλέας μεταχῆ. τὸ δὲ ἀλέω ωαρὰ τὸ ἀλῶ. οἱ γὰρ φέροντες ωλανῶνται.

Αλέαρ, ἀπὸ τοῦ ἐφυλάξατο. Αλέαρ κῆρα μέλαιναν. ᾧ ἀλέαρ ὁ ωολύς ὅμιλος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τροῦ χέω χέατο. καὶ βοπῆ τροῦ χ ᾗσι ᾧ μετὰ τροῦ στερητικοῦ α, ἀλέατο.

Αλευρόπωσις. σιτώδων σώσων καὶ σῆσις. καὶ βοωῆ τροῦ σ ᾗς τ τῆσις. καὶ ωλεονασμῶ τροῦ τ μετὰ τοῦ ἄλευρον γίνεται ἀλευρόπωσις. τηλία ᾗσιν τὸ ἄλευρον, σιθουσιν. τὸ ποσκιον. οὕτω Φίλων.

Αλέκτωρ, τὸ ᾧ ον τὸ καρικιδίον. ωαρὰ τὸ λέγω τὸ ποιμῶμαι. οἷον, Τῶ δ' ἅρα ωαρκατέλεκτρωι. κὴ σῶμα ἐκματτόμενον λέκτρω. καὶ ἀλέκτωρ, ὁ ἐλάχιστα ποιμώμενος. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν λεκτρίων τουτέστι τῶν ποιῶν ἡμᾶς διεγειρόντων. καὶ ὁ ἥλιος δὲ ἀλέκτωρ λέγεται. ἀκάμαντον γὰρ αὐτὸν λέγει ὅμηρος. ἐπεὶ ἀγρύπνως τὴν σωτηρίαν ὁμοίως ἐπιτελεῖ. ἢ ἐλίκτωρ ὡς ὦν ωαρὰ τὴν ἐλικοειδῆ αὐτροῦ κίνησιν. ξῆ τεῖς τὸ ἠλέκτωρ.

Αλέρα, καὶ ἐλάρα. ἐλάρας γενεά. οὕτω ωαρὰ σιμωνίδη. ἀλέρα δὲ ωαρὰ τὸ ἀείρω, οἷον Αλέρας ὅσον. ὅτι δὲ τὸ ωρῶτον βῆτα ἀληθές, ωίστις φύρυ ἐπὶ τροῦ ωαρήσιός μετὰ ωροθήκης τροῦ ι λέγεσθαι τὸ ωατρῶνυμικόν. ἁλαριάδην δὲ φησι ωίτυον. καθ' ὑωόθεσιν ἄρα τὸ ἀλέρα γέγονεν. οὕτως ἡρωδιανός.

Αλεωρὴ, ἡ φυλακὴ. καὶ ἡ φυγή. καὶ ἡ μὲν φυλακὴ, ωαρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, ἡ τοῦ ὠρεῖν τὸ φυλάττειν. ἡ δὲ φυγὴ ωαρὰ τὸ ἀλέασθαι ἀωὸ τροῦ φυλάκτως. ἐκ τροῦ ἀλέωος οὖν, ἀλεωρὴ. ᾧ ἀλεόμεθα ἐπὶ φέρομεν ἐκκλίνομεν.

Αλῆπτης, ωαρὰ τὸ ἐνέφεσθαι, οὕτω καλουμμένη. ωαρὰ τὸ μηδέωοτε ἐωιλείπειν θέρους. ἢ ωλεονάζειν χάμωνος. οὕτω μεθόδιος.

Αλφα, ῆ τὸ ἄλφιμμα. ἀπὸ τροῦ ἀλείφω, ἄλφαρ. ᾧ καὶ ἀωοποωὴν ἄλφα. κλίνεται ἀλείφατος. ᾧ κλίνεται ἀπὸ τροῦ ἀωαθοῦς τροῦ ἄλφαρ, ἢ ἄλφας. οὐκ ἀωὸ τροῦ ἀλῆφα ὡς τινὲς. τὸ γὰρ κάρα, λίτα, ὕφα, ἄλφα, οὐκλίνονται. ὅθεν τὸ γάλακτος ἀπὸ τροῦ γάλαξ κεκλίσθαι φασίν. ἡ μαγκάθη δὲ ἡ εὐθεῖα. διὰ τροῦ γέγονεν ἀωοβολὴ τροῦ ξ. οὐ δὲν γὰρ οὐδέτερον ᾗς ξ λήγει.

Αλείπης, ἀπὸ τοῦ ἀλείφω. ἤλιφται, ἀλείπης διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. ὅσα γὰρ οἰκεῖ ἐκφωνεῖται, φυλάττεται τὴν εἰ διφθόγγου ἀλείπω ἀλείπης. ἄλιφτον φάρμακον. ἀνήλιφτος ὁ μὴ ἀλιφθείς. ἃ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρεται, σύνθετα οὐ τα, οὐφυλάττεται τὴν διφθόγγου, ἀμὰ διὰ τοῦ ι γράφουται. οἷον, ὑπωλιφὴς ἀνυπωλιφὶς. σημαίνει δὲ τὴν μὴ ἀλιφθεῖσαν πώποτε. προσκεῖται σύνθετα διὰ τὸ ἄλιφα, ἄλιμμα. οὐκ ἔστι γὰρ σύνθετον, ἀμὰ ἁπλοῦν. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἄλιμμα. Δεῖγμα ὡσκεῖ ὅτι γέγραπται διῴλω τῶ κωμικῶ δράμα. ἐπιγέγραπται ἀλείπρια. τὸ δὲ ἀλείπης ἀρσενικῶς ἀπαγορεύεται. ἀνὴρ δὲ τοῦ ἀλείπης, πανδοβρίβης εἰωθὲ λέγεσθαι. ἐκδὲ τοῦ ἀλείπης, φιλαλιφῶ. οἷς, ζῶς οὐκέστι πίστις ἐν ἀνδρὶ φιλαλιφοῦντι, κὴ πορίτας πανλαίτρας ἔχοντι, καὶ πολυπραγμονοῦντι ὅτι ἕκαστον τῶν μυρακίων.

Αλιφόν, λέγεται ἀρσενικῶς. οἱ οὖν ἰάσωσκε τὸν ἄλιφον καὶ τὰ γράμματα, ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ εἶδος πανηγυρίου. ἐτυμολογεῖται δὲ διαφόρως. οἱ μὲν γὰρ λέγουσι πρὰ τοῦ ἅλις ὄχλου ἔστι πλεῖον δαπανηλῶς κὴ ἀθρόως. οὐκ ἀκριβῶς δὲ λέγεται. πρῶτον μέν, ὅτι πανήκεστα καὶ τῶν κηρυγμάτων. ἔπειτα ὅτι οὐκ ἔστιν ἅλις ὄχλου ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἡ δὲ λέξις ἀπὸ τοῦ ἅλις ὠφέλειν διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. βέλτιον δέ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἄλφειν γίνεται, τὸ δὲ ἅλις ἀπὸ τοῦ ἅλις, ὠφέλειν δασύνεσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ πανηγυρίζειν τὸ πανηγύρεως ἐκτοῦ ἅπας πρᾶξαι, τὴν δασεῖαν τοῦ ἅπας ἐφύλαξεν. ἄμοι δὲ λέγουσι τὸ ἄλβος ἐστὶ τὸ σημαῖνον τὸ ἀθρόον. ὅθεν, πλατύ. ὄχλου ἐστὶν ἀθρόως πλεῖν. τύφις γὰρ ὁ χόμος ἀνῄκεται. τὸ μὲν γὰρ ἄλβος μακρὸν ἔχει τὸ α. τὸ δὲ ἄλφειν βραχύ. ἡ δὲ λέξις ἀπὸ τοῦ ἄλβος, ὠφέλειν τὸν μακρὸν αὐτοῦ ἔχειν. πρεῖπον οὖν λέγει ἀπολλώνιος ὁ τοῦ ἀρχίβιος, ὅτι πρὸ τοῦ λέγειν γέγονεν ἄλφειν. κὴ ἐπανθέσει τοῦς, ἄλφειν. τοῦ δὲ ἐπιτάπινον, κὴ τερκτάπινον, φυτεῖον μικρὸν ὁμαλόν, ἀμὰ πορφυρεῖς. πρὸ τοῦ εὐλεῖον. καὶ εὐλόγως φιλοῦνται. τὸ γὰρ ἀτερκτάπινον, κὴ ἐπιτάπινόν ὄν, φιλοῦνται. οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Αλείσιον, ὡσανεὶ οὕτω καλούμενος ὡς λέγει ὁ χοιροβοσκός. ἀπὸ τοῦ ἁλῶ ἁλέσω ἁλείσιον. Πέρης τὸ ἁλσυλλίς κὴ ἁλφάδου χρῆμα πολλοὶ κὴ κέκλιται, ὅσπερ κὴ πολλοὶ κὴ πρὸ ἁπλῶς.

Αλείτης, ὁ τὴν ἀμαρτωλὸν καὶ ἄδικον διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ὡς ἐν ταῦθα. φάτο γὰρ ἴσασθαι ἀλείτην. καὶ λέγεται ὁ χθροβυσκὸς ἀφ' ἧς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ. ὅτι ἀνεφάνη τὸ ὂν ἐν τῷ ἀλοίτης. ὅπερ σημαίνει ἐν αὐτῷ τὴν ἀμαρτωλόν. καὶ διὰ τοῦ υ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ὂν ἀναφαινόμενον, ἔχουσι τὸ ε ἐγκείμενον. ἅπερ οἷς, πείρω, πορά. ἀλείφω ἀλοιφή. οὕτως οὖν καὶ ἀλείτης. ἀλοίτης. τοῦτο δὲ πρὸ τοῦ ἁλῶ τὸ πλυνῶ, κὴ ὁλοθρεύω.

Αλήτης, ὁ Ἡρακλέους ἀπόγονος ὁ τῆς Ἠριύθου βασιλεύς. γένος δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ. ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἠριύθιοι ἀληΐδαι. εἴρηται δὲ ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς διὰ τὴν κάρυιδος θάνατον, ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκβληθείς, καὶ ληστεύων ἔσχεν αὐτὸν. σπ δὲ καὶ τὴν πλανήτην. ς' δὲ ἱστορικῶς ἀφ' ὅτου ῥηθμήτης, καὶ πεδήτης, καὶ πλανήτης οὐρήματικά, ἀμὰ πρώνυμα, ἀπὸ τοῦ πέδη, ἡ πλάνη, καὶ ῥῆμη, οὕτω καὶ πρὰ τοῦ ἄλη, ὃ σπ τὴν πλανήτην γίνεται ἀλήτης. οὕτω φιλοξένος ἦς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ. ἀλήτης διὰ τοῦ ι γραφόμενον, εὗρον ἐγὼ σημαῖνον τὸν ἁμαρτωλόν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λιτήν, ὅ ἐστι δέησιν.

Αλήτης, πυές τὴν ἠριγόνην τὴν Ἰκαρίου θυγατέρα. ὅτι πάντα χοῦς κ τοῦσα τὸν πατέρα ἠλάτο. οἱ δὲ, ἀπὸ ἀθου καὶ κλυταιμνήστρας φασίν. οἱ δὲ, τὴν τοῦ μαλεώτου τοῦ τυρρηνίου θυγατέρα. οἱ δὲ, τὴν μήδειαν. ὅτι μετὰ τὸν φόνον τῶν παίδων, πρὸς Αἰγέα κατέφυγεν ἀλητεύουσα. οἱ δὲ, τὴν πρόσφονον. διότι τοὺς ὑποὺς ἀλοῦντες πέμματα τινὰ προσέφερον αὐτῇ. οὕτω μεθόδιος.

Αλή. ἔστι πλανή. ἀπὸ βολῆ τῶν δύο συμφώνων γίνεται ἀνή. κὴ θπ ἀλή. κ πρὸ τὴν ἄλα, ὃ σπ τὴν θάλασσαν. κυρίως γὰρ ἀλή ἡ ἐν θαλάσσῃ πλάνη.

Αλητάω. ἀλητῶ τὸ πλανῶ, ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλητῶ ἀλητάω τὸ πλανῶμαι.

Αλείατα, τὰ ἐκ ὑροῦ ἁλυλεσμένα ἄλευρα. συγκοπῇ ἄλφιτα. κ ἐφθὸν ἄλευρον λέγεται καὶ ἄληρυ.

Αλήϊος, Οὐκέτι ἀλήϊος ἀνήρ, Ἰλιάδος. πένης ἄπορος. ἤτοι ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν ληΐον, ἤγουν σιτοφόρον χωρίον. κ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν, ἤγουν ἀγέλας τῶν προβάτων.

Αληΐον. ἤτοι, Οἱ καπνεδόν τὸ ἀληΐον οἷος ἀλᾶτο. ὅτι πάντες τυμολογεῖται τὸ ἀληΐον ἀπὸ τῆς γενομένης ἐν αὐτῷ τοῦ βελλεροφόντου πλάνης. λέγεται γὰρ ἐπὶ θεύτα τὸν βελλεροφόντην ἐφ' οἷς ἔπραξεν, ἐθελήσαι μετὰ τοῦ πηγάσου τὸν οὐρανὸν καταπεῦσαι. τὸν δὲ διαμνήσαντα, οἷστρον ἐμβαλεῖν τῷ πηγάσῳ. ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν βελλεροφόντην, καὶ κατενεχθῆναι ἐς τὸ τῆς λυκίας πεδίον. ἀλᾶσθαι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦτο πανηρωθέντα. τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν ἠῶ, δεχθεῖσαν τοῦ διὸς δῶρον πρὸς τὸ ἀκόπως πορεύεσθαι τὰς τοῦ ἡλίου ὁσμούσας. ἱστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἐφίλωσαν αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἄλης τοῦ βελλεροφόντου. οἱ δὲ, ἐδάσυναν, ἀπὸ τοῦ τὴν ἅλας ἐκεῖ πεπλῆσθαι, βέλτιον τὸ πρῶτον.

Αλησιὰς, ἡ ἀφροδίτη. διὰ τὸ πολλῶν ἐρασθεῖσαν καὶ πολυμνήμην. πιθανώτερον δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ ἄλσεως ἱδρυμένην πρὸς ποταμοῦ.

Αλήσια κϛ΄ ἐρησιν τοῦ ἀ ἀπὸ τοῦ λιΐζεσθαι. οὕτω μεθόδιος. λέγεται δὲ παροξυτόνως ἡ ἀσυλία.

Αληκτον, ἀκαταπαυστον. παρὰ τὸ λήγω τὸ παύω λέληχται ληκτὸς. καὶ ἄληκτος ὁ ἀκατάπαυστος ϛ΄ πολύς. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Αληκτον ὑμνεῖ τὸν κεκμηκότα λόγον. ἔστι δὲ ἐπιφώνημα μεσότητος, ἀπὸ ἀλήκτου. μέλλεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἡ ἐπιφώνημα. καινὸν δέ ἐστιν ὁ λέγων. ὅτι τὰ ἀπὸ ὁμοιοκατ. ἡ ἐπιφώνηματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, ἡ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἔχοντα πάσεσιν ἔχει

Αληθὲς, τὸ μὴ ληθήν. παροξύτονον τοῦ δικαίου. τὸ συναληθεύοντα τῷ ψεύδει. ἄληθες δὲ τὸ κατ᾽ ἐπιφώνησιν λεγόμενον.

Αλήθω, τὸ ὦσι τῆς μύλης σῖτον ἢ κριθὴν ἀλευρῶσαι εἶν. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλήθω. ὅς παρῶ, παρήθω. νῶ, νήθω. χνῶ, κνήθω. ἀλήθω τὸ αὐτὸ σημαῖνον τῷ παρωτρύνω.

Αλήμεναι, Πάντας ὦσι παρύμνησι ἀλήμεναι. ἀθροισθῆναι. συναφθῆναι. ὡς παρὰ τὸ βῆναι, βήμεναι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλήμεναι, ἡλοῦται.

Αληθαιος, ποταμός ἐν Ταλίαις. ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ ἀληθαίνειν τὰ βλαστήματα τῶν ἐν αὐτῷ λουομένων.

Αληθαίνω, τὸ θεραπεύω. παρὰ τὸ ἄληθω ἀληθαίνω. ἢ παρὰ τὸ ἀλδαίνω. τὸ δὲ ἄληθω τὸ θεραπεύω. ἐκ τοῦ ἄλδω τὸ αὐξάνω. τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Αληθες, ὦσι τοῦ ὑγιασθῆναι. παρὰ τὸ ἄλδειν. ὅ ἐστιν αὔξειν αὐξάνειν. τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξεται. καὶ ἄληθος φάρμακον.

Αληθαιάπις, ῥίζα πις.

Αλιβρύδην. τὸ καταβρύδην ἀπὸ θαλάσσης. μεταφορικῶς δὲ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν. παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὸ βρύδην ἀπολιπόν, πλεονασμῷ τοῦ β. ὡς σβόλη σβόλη. ἁλισβύδην, ἁλιβρύδην. λυπόφωνοι Εἰρικτῆς ἁλιβρύσασα λυγαίας δέμας.

Αλιας. ἔστιν ἅλις καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἅλιας. ἔστι δὲ μονήρες τὸ ἐπιφώνημα. οὐδὲν γάρ ἐστιν ἡδὺ ἢ ἐπιφώνημα προπαροξύτονον. τοῦτο δὲ μόνον. τὸ δὲ ἄπιον τοῦ ζ΄ νου, ὁ πλεονασμός. ἀπὸ τοῦ ἀξύνω, ὡς ὦσι τοῦ ἐκάς. ἐμπας. ἢ παραξύνω, ὡς τὸ ἀγέμας ἧσσο. οὕτως ἡρωδιανός.

Αλίαστος, Μάχην ἀλίαστον ἔχε. ϛ΄ Ὅμηρος δ᾽ ἀλίαστος ἐτύχθη. ιϛ΄ δὲ τὸν ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λιάζω τὸ σημαῖνον τὸ ἐκκλίνω. οἱ, Αμφὶ δ᾽ ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης. ὁ μὴ ὢν λιάσω ιϛ΄ ἐκπαγλοῦ οἱ λιασός. ἡ μεσὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀλίαστος. οἷον οὐ χάνητες ἐκκλίνοι. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ ἐῶ, ἀφ᾽ οὗ τὸ Αλεύατο νίφα πολλήν, ιϛ΄ ἀλίζω. ὡς φοιτῶ φοιτίζω. καλλίμαχος. Φοιτίζεν ἀγαθοὶ πολλάκις θεοί. ἀλίζω οὖν, ἡ καθυπόθεσιν λιάζω, λιαστὸς, καὶ ἀλίαστος. πολύ. ἄρειπον.

Αλίαρτος, ἡ πόλις. ἡ ὁ πὲκ τῶν ἁλιέων ϛ΄ τοῦ ἅλμυρου. τὸ ἐθνικὸν ἀλιάρτιος. λέγεται δὲ κλιθῆναι ὑπὸ τοῦ ἀλεξάνδρου.

Αλία, σκεῦος, ἐν ᾧ ῥίβουσι οἱ ἅλες, ἢ ἡς ὁ ἀποδιθύσκεται

Αλιάδες, ἑπτάλοι, οἱ διὰ θαλάσσης πλέοντες.

Αλιανθὲς. ἀκάτιον ἁλιευτικόν.

Αλιβάντας τοὺς ἐν θαλάσσῃ τελευτήσαντας. ἢ τοὺς ξηροὺς. ἄμοιρους διὰ πενίαν ἀτάφους.

Αλιβάποις, ποδυτῆρσι. ἡ ἁλιεργέα, ποδυτηρεργῷ. ἢ ἐν θαλάσσῃ ἐργασομένη.

Αλίζωνος. ἔθμός. διὰ τὸ ἁλίδιεζῶσθαι.

Αλιχάκκαβα, ὁ φυλλωτὸς καρπός.

Αλίβας, ὀμφικός, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, μήτε θερμότητα, ὅ ἐστιν ὑγρότητα. οἱ γὰρ ζῶντες ὑγροί. στ΄ δὲ καὶ ὄξος ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. ἔβηξαν οἶνον ἁλίβαντα πίνοντες. παρὰ τὸ μὴ λείβειν. ὁ μὴ λαβόμενος, ἢ πεπαλάμενος.

Αλιεύς, παρὰ τὴν ἅλος γενικὴν ἁλιὸς ἁλιεύς. ὡς ἀακιδεύς, ἀακιδεύς. ἡμιαυτιεύς. οὕτω φίλων.

Αλιζῶνες. οἱ βιωτικοί, ὀλιγοι. Αὐτὰρ ἁλιζώνων, καὶ ἐπὶ τροφὸς ἦρχον. ὅτι ἡ ἐν θαλάσσῃ διέζωσται καὶ οἱονεὶ χερσονησός ἐστιν, ὑπὸ τοῦ εὐξείνου, καὶ τῆς προποντίδος διεζωσμένη. οὕτω μεθόδιος. οἱ δὲ ἐθνικῶς, θεράκων, ἢ τῶν πολυφάγων.

Αλιμοῦς, δῆμος τῆς Αττικῆς. ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἁλῶν, ἁλιμός, καὶ ἁλιμοῦς. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα χωρία οὕτως ὀνόμασται. καὶ τὸ ἀπὸ τῶν ῥάμνων ῥαμνοῦς, δῆμος τῆς Αττικῆς. καὶ κυθάριστος, ἀπὸ κυθαρίστου, ἡ κυθαριστήσαντα, καὶ ἀμφιγένεια ἕλλη.

Αλιμυρήσαντα, ποταμὸν ἁλίου βρεχόμενον. ἢ ἡς θάλασσαν ῥέοντα. ἢ ἁλίκιρνάμενον.

Αλιμύω, τὸ κυλίω. οἱ, Μέλλον τας ἤδη παρθένους ἁλιμύειν. ἤγουν κυλίεσθαι. ϛ΄ Ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἀπαγε τὸν ἵππον ἁλίσας οἴκαδε, ἵν᾽ κυλισθῇ ποιήσας. παρὰ δὲ τὸ ἁλίω, ἁλίμυω. ὡς κυλίω κυλίμυω. ἢ παρὰ τὸ ἅλω ἁλίω καὶ ἁλιμύω, ὡς κυλιμύω. ἢ παρὰ τὸ ἅλις, ἡ τὸ διμύω. ϛ΄ συγκοπῇ ἁλιμύω. ἢ παρὰ τὸ κυλίμυω, κυλιμύω, ἀφαιρέσει τοῦ κ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἡς α. καὶ ἁλιμυδήθρας τὰς ἐν ῥοῖς κηρώμασι κυλίσθρας. ἢ συμφορήσεις κυλιμυδήθρας. ἁλιμυδεῖσθαι δὲ ἁμιλλᾶσθαι, καὶ συγκλείεσθαι. καὶ ἁλιμυδὸν, δρόμου ἁρμάτων.

Αλιχαρμασὸς, διὰ τὸ πρὸς τὴν ἁλίτης καρίας ὠχίσθαι. οὕτως ὦρος.

Αλιος, ἐπίθετον. ἔστι δὲ ϛ΄ κύριον. ἅλις ἁλὸς, ὡς χθὼν χθονὸς, χθόνιος. ϛ΄ πύξ πυχὸς, πύχιος. τὰ ἀπὸ μονοσυλλάβων ὀξυτόνων διὰ τοῦ ιος γινόμενα οὐδ. μὴ σημαίνοντα μέρος σώματος, μὴ δὲ μεφυσᾶν, μὴ δὲ κτηνικὰ ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ι γράφονται. οἱ, φὺξ φυτὸς, φύσιος. σὺξ συτὸς, σύσιος. μέρος σώματος, βόδος. αἷμα. χνόος. φλόξ, μεφισίασι.

Αλιον, στ΄ τὸ μάταιον. Ἡ ἁλιον τὸν μῦθον ὑπέστην μενεμέλαε; ἅλς, ἁλὸς. ἅλιον. οἱονεὶ τὸ ἁλὸς θά-

λασσαν ἐιπούμενον. καὶ ἀφανιζόμενον καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ θαλασσίου ὕδατος. τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἄχρηστον ἐστι πόσιν. οὕτως ὥρος. καὶ λίθιον θαλάσσης.

Ἁλισσα. πρὸ τοῦ ἀλείφω γίνεται ἄλιμμα. καὶ ἀπολιχῶς ἄλισσα.

Ἁλίσκρα, αὐχμρά.

Ἁλίσλοα, Ἁλίσλοα τὰ χθεῖκ. τῆ θαλάσσῃ πλέοντα καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιπλεόμενα.

Ἁλίπεδον, κυρίως τὸ πρὸ θαλάσσιον χωρίον. τὸ ἄλσος πέδου. καὶ τὸ ὁμαλὸν πεδίον. καὶ τετριμμένον. τὸ οἷον ἁλισμένον πέδον.

Ἅλις. ἐπίρρημα μεσότητος. ἔστι δὲ ἅλις πεποτήσθαι αὐδὲ τέρμα. τὸ ἱκανῶς καὶ αὐτάρκως τὸ πλήρες καὶ κεκορεσμένον, ἀσσύνεται. τὸ ἀθροισμόν ἢ ἀσσύνεται. ἄσσας. ἅλις. ἀπὸ οὖν τῆς ἁλός. ἐν αὐτῇ γὰρ ἀθρόον καὶ ἱκανόν ἐστι τὸ ὕδωρ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ποιοτήτου. ἀφ' οὗ ἅλιθα καὶ ἄλιθα τὸ πάνυ. ἀσσύνεσθαι. καὶ πρὸ τὴν ἄλλα εἶναι πολλὴν οὖσαν ἢ μεγάλην. καὶ ἀρκεῖ πᾶσαι πολὺ ἄθροον.

Ἁλιτεύης, ὁ πρὸ ἁλιεύς ὢν, ὁ πρατεύσας μόνος τῆ θαλάσσῃ. καὶ ἁλιτεύες, τὰ πρῆνον.

Ἁλίτω, τὸ ἁμαρτάνω. ἔστι καὶ βαρύτονον, καὶ ποριστὸν μενον. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἁλιτῆ, τὸ ἁλιτῶ. τὸ ἁλιτῆς ἱκετεύσας ἐρέσθαι. οὐδὲ καὶ ἁλίτης ὁ ἁμαρτωλός. ἡ χρῆσις τοῦ ποριστοῦ μόνου. Διὸς ἁλίτηται ἐφετμάς. καὶ ἁλιτεία. πρὸ ἁβῆναι, ἀδικῆσαι. καὶ ἁλιτημὼν ὁ ἄδικος.

Ἁλιταίνω. Ὃς τέτευ ἀφαδία ἁλιταίνεσαι ὀρφανὰ τέκνα. ἀπὸ τοῦ ἁλίτω ἁλιτῶ, ἁλιταίνω. καὶ ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης. ἡ πλάνη. ζῆς ἀνθ' ἧς ἄλλην ἀγάγῃ τῶν κατὰ πόνους μόχθων τέκνα. καὶ ἁλιβαίνω. ἀπὸ τοῦ ἁλιβόν τὸ μαρὸν καὶ πονηρόν.

Ἁλίπαρον κυρίως, τὸ κατεπαρμένον χωρίον. καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω καλεῖται.

Ἁλιβύτου, ἐν θαλάσσῃ καταποντισθέντος. καὶ ἁλίστρια, ἁμαρτία. οἷον ἁλτηρία.

Ἁλιβόκαρπον, ματαιότεκνον.

Ἁλιβός, ὁ ἁμαρτωλός. ἢ ἄδικος. οἷον, Εὐρεθεὸς τὸν ἁλιβόν. ἀπὸ τοῦ ἁλιτῶ, ἁλιβός. καὶ ἁλιβαίνω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἁλιτήριος καταχρηστικῶς.

Ἁλιβήμων, ἀπὸ τοῦ ἁλιτῶ ποριστῶ μόνου μόνου τος ἁλιτήσω, γίνεται ἁλιβήμων. ὡς φιλῶ φιλήσω φιλήμων. οἷον, Οὐτ' ἄσκοπος, οὐτ' ἁλιτήμων.

Ἁλιτήριος, σπ δὲ τὸν ἁμαρτωλόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἁλίτου βαρυτόνου πῃ ἁλίτης. ὃς ἀπὸ τοῦ ἁλιτήρ. ὡς ἀρότης ἀροτήρ. ἐκ τοῦ ἁλιτήρ ἁλιτῆρος, πῃ ἁλιτήριος. ὡς σωτὴρ σωτήριος. Τάρι, ῑ. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἅλς ῥηγνύμενα διὰ τοῦ ριος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται τῆς ῥίτης ἀπὸ τέλους τῆς πρὸ αὐτῆς συσσυλλαβούσης τῆς γενικῆς θεωρουμένης. οἱ, αἱρ, αἷρος, αἵριος. σωτὴρ σωτῆρος, σωτήριος. αἰθὴρ αἰθέρος, αἰθέριος. οὕτως οὖν ἁλιτὴρ ἁλιτῆρος, ἁλιτήριος. ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο, οἱ μάσματι σωεχόμενοι. λιμὸς κατέλαβε τοὺς τοῦ Ἀθηναίου. ἠρώτα ζον οὖν τινες ἁλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ οὖν ἐκείνων. τοὺς πονηροὺς ἁλιτηρίους ἐκάλουν. ὅμως. Λιμὸς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις. καὶ οἱ ῥήτορες τὰ τῶν ἁλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἐλέγοντο οὖν οἱ τοὺς ἁλοῦντας τηροῦντες καὶ ἁρπάζοντες ἁλιτήριοι. ὡς ἔτεινε δὲ τὸ σημαινόμενον, καὶ ἐπὶ τῶν μιαιφόνων οὕτω τῶν ἀπὸ τῆς σπορδείας, τῆς κῦ τοῦ πολεμου Σκομάχης. ἔστι δὲ καὶ πρόσωπον. ἀπὸ τοῦ ἁλιτραίνω τὸ ἁμαρτάνω. ἁλιτηρία δημητήρ, καὶ ἁλιτήριος ζάς. ὁπλιμοῦντος τοῦ Σκομάχου τοὺς ἁλοῦντας πάντας ἐφύλαττον. διὰ τὸ μὴ κλέπτειν τι τῶν ἁλούντων. ὅσοι οὖν ἐπόπτας καὶ τηρητὰς τῶν ἁλούντων τοὺς θεοὺς οὕτως ὠνόμασαν.

Ἁλία, καὶ ἁλίσας. πρὸ τοῦ ἁλῶ τὸ πλησιάζω, ἁλίω. καὶ ἀπὸ τοῦ κυλίω, ἀποβολῇ τοῦ κ, καὶ ῥοπῇ τοῦ υ εἰς α, ἁλίω ἁλίσω. ἧλισα. καὶ ἁλίσας τὸ κυλίσας. οἷον. Ἅπαντες ἵππον ἁλίσαντες οἴκαδε. μενεκράτης.

Ἁλίωσε, Οὐδ' ἁλίωσε βέλος. μάταιον ἐποίησε. καὶ ἁλιώσαι μάταιον ἡγήσασθαι, καὶ μαθεῖν. Ἀλκή, πρὸ τοῦ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ἀρκή, καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ ἀλκή. δύναμις. καὶ πρὸ τῆς ἀκμῆς τὴν ἡλικίαν. τοῦτο παρὰ τὸ κμῶ τὸ ποιῶ πῃ κμή. καὶ μεθ' ἕτερον κτητικοῦ ἀκμή. ἡμὴ ποιοῦσα, ἀλλὰ δύναμιν φέρουσα ποιοῦ.

Ἀλκή, πρὸ τοῦ ἄλκω μόνου τα. οὗ ὁ ἐνεστὼς ἀλκῶ. ἀφ' οὗ τὸ ἀλκτὴρ ἀθάνατος, γενικὴ ἀλκή. ὃς πρὸ τοῦ ἔλκω ὁλκή. καὶ κῦ μετὰ πλασμοῦ ἀλκή. οἷον, Ἀλκὴ πεποιθώς. ἡ ἀρκοῦσα οὖσα ὡς βοήθεια. κυρίως δὲ ἀρκοῦν τὸ βοηθοῦν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλξ ἀλκὸς ἀλκὴ τὴ δύναμέ τε θάρσηκεν. ὃς πλάξ πλακὸς πλακή.

Ἀλκυών, ἡ οὐρανία. κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά. διὰ τὸ ἕλκειν ἀλκήν αὐτὸν προσέτων, ὅμηρος. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφότερα μαστᾶσθαι. ἐς δ' αὖ τὴν ἐποτρύνεσθαι. οὕτω μενεκράτης.

Ἀλκαρ, δύναμις. σωτηρία. πρὸ τὴν ἀλκήν ἄλκαρ.

Ἀλκάζειν, τὸ ἀνδρείως πράσσειν τι. καὶ ἀλκάζουσαν

Ἀλκιμος, πρὸ τὴν ἀλκὴν τὴν ἰσχύν τὴν βοηθητικὴν ἀρκεῖν. σπ δὲ, ἰσχυρόν, θρασύν.

Ἀλκτῆρα, τιμωρόν. κωλυτὴν, βοηθόν.

Ἀλκμάν, οἷον κύριον. πρὸ τὴν ἀλκὴν ἀλκμάν.

Ἀλκμήνη, πρὸ τὴν ἀλκὴν ἀλκήνη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἀλκμήνη. ὡς ἄλκιμον ἀλκιμάων. καὶ πρὸ τὴν ἀκμήν. ἀκμήνη, καὶ ἀλκμήνη. οὐδέτερον δὲ ἔχομεν ἀπὸ τοῦ ῥυτοῦ πλέον. κύριον δὲ ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον. οὐδὲ δὲ ἐπὶ τῶν κυρίων ἐτυμολογίας λαμβάνειν. οὕτως ἥρως

Ἀλκμάρες, τὰ ἀλεξητήριον. κῦ διαγὸς πεπαθῶν. πλεονασμοῦ τοῦ μ. ἀλκάρες δὲ ἐστὶ τὰ ἀλαλητὰ, ὅ ἐστι βοηθοῦντα τὴν ἀρὰν, καὶ ἀπλοῦν τὴν βλάβην. μενεκράτης.

Ἀλκάος, οὐ χρῶνται οἱ ἴωνες ἐκβάλλουσι τὸ ι τῶν κτητι

κῶν, ἤγουν τῆς εἰδ, τὴν αὐτὴν πρόσωπον καὶ οἱ ἀπολῆς τῆς αἱ δ ἐκβάλλουσι τὸ ι. οἱ, θηβαῖος, θηβάος. ἀρχαῖος, ἀρχάος. ἀλκαῖος, ἀλκάος.

Αλκυών, εἶδος ὀρνέου. ὡς ἀπὸ τοῦ ἁλίκυμα. ἤγουν συναλάσσει. λέγεται καὶ ὑποθηρίστικῶς ἀλκυονίς. φασὶ δὲ ὅτι κῦμα ἀφανίζον αὐτῆ τὰ ὠά, καὶ ἀπὸ τοῦ ἁλὸς οὐσης ἀτεκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν, ὥρισεν ἡμέρας πινὰς εὐδίας, ἐν αἷς τίκτει, καὶ ἐκλύφει ἐπὶ ἐπά. ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας, τὰς γαλήνους.

Αλκυδών. ἀλκύων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. ὁ ἔστι μονήρες. οὐ γὰρ ἡς ὢν καθαρὸν λῆγον πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀλλὰ μόνον τοῦτο. ἡρωδιανός.

Αλυκή, σύνδεσμος διασαφητικὸς. ἐκ τοῦ ἁλὰ σωδέσμου τοῦ συμπλεκτικοῦ. ὁ τοῦ ἡ σωδέσμου διαζευκτικοῦ. ἀντὶ τοῦ παραλαμβάνει ὁ ἁλὰ σύνδεσμος, ἂν καὶ. οἱ, ἡμέρα μὲν ἐστιν, ἁλὰ τὰ νέφη οὐ χορῷ.

Αλλό, τι οἱ. τέσσαρα μέρη λόγου. ἁλά, σύνδεσμος. τὸ ὄ, ἄρθρον. τὸ ῥῆ, ὀνόματος. τὸ οἱ ἀντωνυμία.

Αλλάγετε. τὸ ἄγετε ῥῆμα ἐστιν, ἢ ἐπίῤῥημα; ὁ λέγομεν ἐπίῤῥημα. ἁλὰ καινόν ἐστιν ὁ λέγων, τὰ ἀριθμοῦ ἀναδεχόμενα μεδ' ἧς δεύσης τῶν προσώπων καταλήξεως, ῥήματά ἐστι, καὶ ὀφείλουσιν εἶναι ῥήματα. ἀλλ' ἕτερος καινόν ἐστιν ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐπίῤῥημα. ὡς γὰρ τὸ δεῦρο ὁμολογουμένως οὐκ ἐπίῤῥημα, ἐχόμενον δὲ προσακτικῆς συνοίας, καὶ συνεκδρομὴν ἀριθμοῦ ἐδέξατο. ὥς ἐν τῷ, Δεῦτε φίλοι τὴν ξένον ἁρώμεθα; οὕτω τὸ ἄγετε ἐπίῤῥημα ὂν καὶ τὰ συνεκδρομὴν τοῦ ῥήματος ἔσχε πληθυντικῶς τὸ ἄγετε.

Αλλάσω, ἀπὸ τοῦ ἅλος ἁλλάσω. τὸ ἅλος, ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι καὶ συγκοπὴν. ἀναιρετικόν ἐστι τῶν ὡρισμένων. οἱ, ἅλος οὐκ ἐγώ. ἅλος οὐσύ. οὕτως καὶ διὰ δύο λῦ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου. ἔστιν ἅλος πόλις θεσσαλίας δ ἐνός λ. ἰστέον ὅτι τοῦ ἅλλομαι κλητικὴ οὐκ ἔστιν. οἱ, ἅλε. ἡ γὰρ φύσις τῆς κλήσεως μάχεται τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὀνόματος. ἡ μὲν κλητικὴ πρὸς πρόσωπόν ἐστι προσώπου ζῳογωριζόμενον. τὸ δὲ ἅλος ἀγνοούμενόν ἐστι καὶ ἀπρόσωπον. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ κλητικὰ τῶν σωματικῶν. λέγω δὲ τοῦ, ὅς, ποῖος, πόσος. ἐκλέλοιπε. ἐπειδὴ τὰ σωματικὰ πρὸ προσώπων ζῳογουμένων γίνεται προσώπων, αἱ δὲ κλητικαὶ πρότερα ἐστὶν ὑποστάσεις ἢ ζῳωσμένων κλήσεις. ἡ τοίνυν τὸ σωματικὸν ἧς κλητικῆς κλητικὴ, ἅμα πρὸ τοῦ αὐτοῦ ὃς ἀπόλλος ζ πρόλλος λεχθείη. ἀπόλλος μ διὰ τὴν τοῦ σώματος φύσιν. πρόλλος δὲ διὰ τὴν κλῆσιν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς πρόλλ καλεῖν, καὶ ἀπόλλ ζητεῖν διὰ τοῦ σώματος.

Αλλος, διαζευκτικόν ἐστι σύναρθρον. ἐπειδὴ αἱ ἀντωνυμίαι πρώτην ἀξίαν σημαίνουσιν. οἱ, ἐγὼ, σύ. τὰ δὲ ἄρθρα ἀναφορὰν δηλοῦσιν, ἐναντία δ' ἐστὶν ἡ ἀξία τῇ ἀναφορᾷ. οἱ ἄμοι, ἀσύναρθρόν ἐστι, διότι ἐν ὀρθῇ κῇ ἐν πλαγίᾳ πώσει οὐδέτερα οὖν πώσει προσέλθη τὸ ἄρθρον, ἀκαταλληλότητα ποιεῖ. ζ ὅπου ἔστιν ἀντωνυμία. ἆρα οἱ ἅλοποι οἱ ἕλιθντες αὐτὸ ὡς ἀντωνυμίαν, ζ μὴ ὅπου πρόσωπον τὸ ἐκεῖνος, καὶ τοῦτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα αὐτῶν, ἀποβολῇ τοῦ ς. οἱ, ἐκεῖνο, τοῦτο, τὴν αὐτὴν πρόσωπον ἔχει ζ τὸ ἄμος οὐδέτερον. ἀποβολῇ τοῦ ν. στιγμείωσαι τὸ ἄμο, τοῦτο, ζ τὰ ὅμοια. ἕτερος δὲ λόγος ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀντωνυμίαν. πῶς δ' ἔστιν ἀντωνυμία, λέγεται ἀντὶ ὀνόματος. τὸ δὲ ἄμος ἐστὶν ἀόριστον. διότι τὸ ἐκεῖνος κῇ τοῦτος κῇ τὰ λοιπὰ κατὰ ἀξίαν ἐστὶ κ ἀναφοράν. τὸ δὲ ἄμος οὔτε ἀξίαν ἐστί, οὔτε ἀναφοράν. κῇ ἔστιν ὅπου τὸ ἄμος. ἄμο. τοῦτο. διὰ τὸ στιγμῆ ωμένον. τὰ οὖν τῶν οὐδετέρων προσημασιωμένα ἀπὸ ἀρσενικῶν ὁμοφωνοῦντα τὰ τῆ ἀντιπατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, τὸ ἄρθρον ἐστὶ τὸ διακρίνον. ἐὰν μὲν δέῃ σαφῆ, τοῦτο δηλον, εἴτε εὐθεῖα οὐδετέρου ἐστὶν, εἴτε ἀντιπατικὴ ἀρσενικοῦ. προσέρχομένων δὲ τῶν ἄρθρων, διαφορὰν ἔχουσιν. ἐὰν μὲν δέῃ σαφῆ τὸν σοφὸν, ἀντιπατικὴ ἀρσενικοῦ ἐστιν. ἐπεὶ οὖν ἡ ἄμος ζ τοῦ πρὸ ἀντωνυμία, οὐδὲ χουσι τὰ ἄρθρα τὰ ὀφείλοντα διάκρισιν ποιεῖσθαι τῆ, τε ἀντιπατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, κῇ τῇ εὐθείᾳ τῶν οὐδετέρων. τοῦτο χάριν στιγμῆς.

Αλλήλους, ταυτοπάθειαν σ, ἢ ἑτερο⟨μείωσαι. πάθειαν. οἱ, ἅμας ὁ τελαμώνιος, καὶ μενοικλῆς ὁ ηρέος, ἑαυτοὺς ἀπέκτειναν. τοῦτ' ἔστιν ἑκάτερος ἑαυτὸν ἀπέκτεινε. τὸ δὲ ἀλλήλους, ἀπὸ τῶν συμπεπλεγμένων. οἱ, ἑτεοκλῆς καὶ πολυνείκης ἀλλήλους ἀπέκτειναν. τοῦτ' ἔστιν ἑτέρους ἑτέρους.

Αλλήλοισιν. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ⟨ἕτερος ἕτερον. πικῶν οὐκ ἔστι, διατί, διότι ἡ τοῦ ἐκεῖνος σύνταξις τὴν συνεῖς δευτέροις προσώποις μετάβασιν δηλοῖ. τὸ γὰρ ἀλλήλους πληθυσμαν, τοιοῦτόν ἐστι. ἅμοι ἅμων πληθυσμαι. ἀλλήλους ἔμοσμαι. οἱ, ἅμοι ἅμους. ἐπιζευγνυμένης δὲ τῆς εὐθείας συντῶν ἀλλήλοις, μοκθήσεται τὸ ἅμοι ἅμοι. ὅπερ ἄλογον διὰ τὸ ἑπάλληλον τῶν δύο εὐθειῶν.

Αλλοπρόσαλλος, διάγνωμος. διὰ πρόσωπος, ἄμοτε ἄλλου φίλου καὶ φίλου ποιοῦ μικος.

Αλλοδαπὸς, καὶ ἀλλόδαπος. ἀλλοέθνης. ξένος, ὁ ἀπὸ ἄλλου δαπέδου ἤγουν γῆς ὤν. ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ἤγουν τῶν ἄλλων. καὶ παραγωγὴ ἀλλοδαπός. δι' ἣν αἰτίαν ἐκμόνων τῶν πληθυντικῶν λέγεται ἡ παραγωγὴ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν. ζ οὐκαθ' ἕκαστον ἀριθμόν. καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπειδὴ ἀνέφικτόν ἐστιν ἐξ ἑνικοῦ καὶ δυικοῦ ἀριθμοῦ ἑκάστην παραγωγὴν γίνεσθαι. οὐ γὰρ ἔστιν ἐπιφωνῆσαι ἕνα συνεῖναι ἀνθρώπων, ἢ δύο. ἀλλὰ συναπείροις. διὰ ταῦτα τὴν οὐσιαν ἔδοξαν ζ τὸ ἄμος συντῶν ἀλλοδαπὸς γινόμενον, ἀντωνυμίαν εἶναι. οὐκυρίως δέ. ἐπειδὴ μὲ χεται τῆ συνοίᾳ τῶν ἀντωνυμιῶν. ἃ δὲ ὁρίζεται ἀντωνυμία, ταῦτα οὐ τὸ ἄμος ἀναιρούμενα ἀορίστως. οἱ, ἄμος, οὐκ ἐγώ. ἄμος, οὐσύ.

Α Μὴ ὀκνήσῃς, φίλε, τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς ἀναγινώσκειν· ἐν γὰρ αὐταῖς οὐδὲν ἔστιν ἁμαρτεῖν. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ ὕφος ἀπλοῦν καὶ ἀφελὲς ὑπάρχῃ, ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐμοὶ μέλει· ἐπιθυμῶ γὰρ μᾶλλον τὰ πράγματα ἐμφανίσαι ἢ τοὺς λόγους ἐπιδείξασθαι. Ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῶν ὀνομάτων ἁμαρτάνω, συγγνώμης τυγχάνειν ἀξιῶ· ἐν γὰρ τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ οὐδεὶς ἔστιν ὃς ἐπανορθώσεται με. Ἐν τοσούτοις δὲ κακοῖς ἡ μόνη μοι παραμυθία ἐστὶν ἡ πρὸς σὲ διαγραφὴ τῶν ἐμῶν συμφορῶν· ἐν γὰρ τῷ γράφειν ἐπιλανθάνομαι τῶν παρόντων κακῶν, καὶ ἡδέως ἀναπολῶ τὰ ἐν τῇ πατρίδι ἀγαθά. Ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνα μὲν ἀπολώλεκα, τὴν δὲ σὴν φιλίαν ἔχω, ἀνάγκη σοι τὰ ἐμὰ πάθη ἀκούειν καὶ τὰς ἐμὰς συμφορὰς ἀναγινώσκειν. Ἐὰν δὲ ἀκούσῃς μου τὰ δεινὰ καὶ ἀπαραμύθητα ὄντα, μὴ θαυμάσῃς· οὐ γὰρ ἐμὸν ἦν τὰ ἐμὰ ἀγαθὰ διαφυλάξαι, ἀλλὰ τοῦ δαίμονος τοῦ ἐμοῦ καὶ τῆς τύχης τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ πατρίδι ἐτύγχανον ὢν ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις καὶ πλουσιωτάτοις καὶ ἐνδοξοτάτοις τῶν πολιτῶν· καὶ ἦν μοι γυνὴ καὶ παῖδες καὶ οἰκία μεγάλη καὶ πολυτελὴς καὶ φίλοι πολλοὶ καὶ ἀξιόλογοι καὶ ἀρχὴ ἐν τῇ πόλει οὐ μικρὰ οὐδὲ ἀφανής· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἀπώλεσα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ἐγένετο ἐμοὶ ἀντὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγαθῶν ἡ ἐρημία αὕτη καὶ ἡ ἀπορία καὶ ἡ ἀπὸ πάντων ἀνθρώπων ἀπεστερημένη ζωή

ὧν δὲ τῆς θαλάσσης. παρὰ τὴν ἁλὸς γενικήν, ἁλόσσιος. τὸ θηλυκὸν, ἁλοσσία. ὡς γηθόσυνος γηθοσύνη. καὶ ἁλοσύδνη πλεονασμῷ τοῦ δ. Μακρὸς τὲ θέτα

Ἁλὸς ἄχνη, τὸ χορτῶδες τῆς <καλῆς ἁλοσύδνας. θαλάσσης ἀπόβλημα. τὴν ἀφρόν. ὅθεν καὶ φύκιον λέγεται. κυρίᾳ ἀχνὴ συνάλιδι μυθικὴ. καὶ ἁλὸς ἔμπορον.

Ἁλουργὶς, ἐκτοῦ ἅλς ἁλός, καὶ τοῦ ἔργον, <ἁλίοιον. καὶ ἀπὸ θαλασσίου ὑφάλου γινομένη, καὶ ἐργαζομένη. καὶ λεγομένη πορφύρα. καὶ ἁλουργά, πορφυρά.

Ἁλοχος, γυνὴ καὶ ἐκ παρθενίας ἑτέρου λεχοῦς ἄπορος. καὶ ἔστι λέχος καὶ νοητὴ. καὶ λόχος. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, καὶ ἅμα, τὸ ἄλοχος. οἱονεὶ ὁμόλοχος τις οὖσα. καὶ μετέχουσα τῆς νοητῆς τοῦ ἀνδρὸς. ὡριῶν.

Ἁλογοι, οἱ μὴ πω ἀνηκμηκότες τὸν ἔρανον ἐρανίσαι. οἱ μὴ καταβεβηκότες τοῦ ἐράνου τὴν καταβολήν. οἷς οὐδὲ εἰς ἐστὶ λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν.

Ἁλογίου δίκη, ἣν φέρουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐκ ἀπαιτοῦντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

Ἁλοητὸν, δίκελλον τὸ σιδήριον θρακικῶς.

Ἁλοκας, βοηθήσους. διόδους. καὶ ἁλοκίζειν, τὸ ἀροτριᾶν.

Ἁλοπον, ἀλέπιον.

Ἁλύδας, ὄρος. οἱ δὲ λίμνην. εἶναι δὲ καὶ πόλιν ἁλύβην.

Ἁλύκιον, ψυχρόν, καὶ χλιαρόν. οἱ δὲ ἁλμυρόν. ἄμοιρα θαλάσσιον. ἁλυκώτερον δὲ, τὸ θερμόν.

Ἅλυς. ἀπορία. πλάνη. λύπη.

Ἁλιθαίνης, ἀδημονῆς, τρέμεις.

Ἁλυσθῆναι, ἀθῆναι.

Ἁλυσαίνειν, ἀδῶσαι τινα. ἀθύσαι.

Ἁλύσκυον, ἀθυρόν.

Ἅλτεα, ὄρος τῆς κελτικῆς. ἀπό τινος Ἅλτεως ὑπὸ τῶν Θεσσαλῶν ἀνηκμηκότος. καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς λευκῆς χιόνος, ἅλτεις ἐκλήθη τὰ ὄρη. καὶ παρὰ τὸ ἅλτην, ὅ ἐστιν ὑψηλόν, ἅλτις κεκλῆσθαι.

Ἅλτεως, ὄρος μέγα τῆς Εὐρώπης, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος. καὶ ἄλλο Δυτικώτερον. ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ῥῆνος ποταμός. Ἅλτεως δὲ λέγεται. καὶ διονύσιος ὁ περιηγητής. Τῆς δὲ πρὸς ἀνατολὴν διαφαίνεται Ἅλτεως ἀρχή.

Ἅλσος, τὸ σύμφυτον χωρίον. παρὰ τὸ ἅλδω, ἅλσω ἅλσος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρδω. ὁ μέλλων, ἄρσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἅλσος. καὶ παρὰ τὸ ἄμω τὸ ἀθροίζω, ἄμος. καὶ διὰ τὴν συνέμπτωσιν τὴν πρὸς τὸ ἄμος, τοῦ ἅλσος, καὶ ῥοπὴν τοῦ λ ἅλσος. τὸ τέμενος. καὶ ἀλσώδης, βοτανικῶς.

Ἅλς, ἡ θάλασσα. παρὰ τὸ ἁλίς τὸ συνεσταλμένον, καὶ ἠθροισμένον ὕδωρ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἅλις, καὶ τοῦ ἁλεῖς, τὸ συναφεῖς. ἁλὸς οὖν τὸ συνεσταλμένον, καὶ συνηθροισμένον ὕδωρ. καὶ παρὰ τὸ τὴν ἅλα τὴν θάλατταν, καὶ παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ συρρέφω ἁόλλις, τὸ σύνηθροισμένον ὕδωρ. καὶ συγγενῶς ἁόλις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ἅλς. καὶ παρὰ τὸ ἁλίζω τὸ συναθροίζω. Ἰστέον, ὅτε μὲν ἐστὶ θηλυκὸν δηλοῖ τὴν θάλασσαν, καὶ ἕως τῶν ἐμψύχων κλίνεται μόνον. οὐχ ὅτι μία ἐστὶ, πολλαὶ γάρ φασι θάλασσαι. οἱ, ἡ μὲν ἀρὰ, καὶ ἡ ἐρυθρά. καὶ ἄμφω. ἐπεὶ ὅτι ἐν χερσὶ φοῦ χεύρηται αὐτὰ, οὔτε ἁλϊκὰ, οὔτε πληθυντικά. ὅτε δὲ τὸ ἁλμυρὸν δηλοῖ ὅπερ ἐν τῇ σωτηρίᾳ οὐδέτερος ἄλας φαμὲν, ἀρσενικῶς λέγεται, καὶ δι' ὅλου κλίνεται.

Ἁλφ, καθηλαφ. ἅλλομαι τὸ πηδῶ. καὶ ὁ μέσος ἀόριστος ἁλάμην, ἅλω, ἅλαφ. καὶ συγγενῶν, ἅλφ, καὶ ἄλφ.

Ἁλτῆρες, καὶ σκευάσματά τινα κέχρηνται οἱ σφαιρισταὶ ἐν ταῖς γυμνασίαις. παρὰ τὸ ἅλλομαι. βαστάζοντες δι' ἁλτοῦ καὶ φέροντες, ἅλτηρες ἐν τῷ γυμνάσιῳ. μεθόδιος. ὁ δὲ φίλων ἐν τῷ πεῖρ ὠμαίῳ διὰ λέξεως

Ἁλυπος, ἀλμυρός. παρὰ τὸ <ἀπὸ τάρτης καὶ ῥοπὴν ἅλα ἅλιπος, καὶ ἅλυπος. ὡς γιφάλφα γυφάλφα. καὶ ἁλυκὴ, δασυνόμενον ἡ θάλασσαν ἔχουσα. φιλοῦνται δὲ ἁλύκη, καὶ μὴ ἔχουσα. καὶ ἅλυπος.

Ἁλυκρόν, ἐν θαλυκρόν. οἱ, Ἀπαύτη παύταθαλυκρὸς ἐγώ. ἔνθα τὰ γὰρ ἁλυκρά, καὶ χωρὶς τοῦ θ, καὶ μετὰ τοῦ θ

Ἁλυκτέον. ἄμοιρον ἐστὶ παράλημμα ὀκίρνος, ἄμοιρον τὸ ἁλυκτέον. τὸ ὑλακτέον, ἁλυκτέον.

Ἁλυκώδεδον. ἡ ὁδὸς, Δήσετ' ἀλυκτοπέδησι προμηθέα ποικιλόβουλον. ἁλυκτοπέδαις, πλεοναστικῶς τοῦ κ τυτέσι δεσμῶν, ὧν οὐκέτι λυθήσομαι. ζητητέος

Ἁλυκταίνειν, φάγειν. ἁλυ <τὴν ἡσιόδου θεογονίαν. κτεῖν, κλαίειν. λυπεῖσθαι. δυσφορεῖν. θορυβεῖν.

Ἁλύξαι, Αὐτοὺς δηλοῦν ἑαυτοὺς ὑπεκφυγεῖν. καὶ ἁλύξαι, τὸ ἐκκλίναι. ἀπὸ τοῦ ἁλύσκω. καὶ ἀπὸ τοῦ λύω ἁλύω, τὰ, καὶ πλεοναστικῶς, καὶ ἐπὶ τῶν δηλούντων. ἁλύω οὖν ἁλύσω. ὁμοίως ἁλύξω ἤλυξα, καὶ ἁλύξαι

Ἁλύσω, τὸ ἀδημονῶ. Ὅμηρος. Οὐκ ἐμοὶ αἷμα πίνοντες ἁλύσουσι πεὶ θυμῷ, ἰλιάδος χ. ἄγαν λυσσῶντες. μαινόμενοι. δυσφοροῦντες. παρὰ τὸ ἁλῶ, ἁλύσω. ὃς ὀρύσω. ὀρύσσω. καὶ ἁλυσμὸς. ἡ πλάνης διανοίας. καὶ παρὰ τὴν λύσσαν. καὶ ἔστι τὸ λύσσω βαρύτονον, ὃς μύσσω. λύσσοντες, καὶ συνεστάσι, ἁλύσσοντες. καὶ παρὰ τὸ λυσσάω λυσσῶ, λυσσάοντες. καὶ συνεστάσι παρὰ τὸ ἁλύσσοντες. μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ τρέμειν.

Ἁλυσκάζειν, τὸ φεύγειν, παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται. καὶ ἁλυσκάζουσα, ἁλύουσα

Ἁλυσσον, παρὰ τὸ τρὺς λυς- <σα. ζητητέος τὸ ἁλύσκω. σημαίνει ὁρίζεσθαι. ἔστι δὲ ἔμβολος βοτάνης ἐν ταῖς ὁδοῖς φυομένης πορφυρᾶς ἐχούσης φύλλα.

Ἁλυσις, ἡ ἐκ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ, πεπλεγμένου σφαῖρα. Ὅμηρος δὲ αὐτὸ σφαῖραν καλεῖ. οἱ. Σειρὴν χρυσῆν. εὑρισκόμενος δὲ ἅλυσις, ὅτι ἁλυτός ἐστιν. καὶ ἄλλη ἄλλης ἔχηρτηται. μεθόδιος.

Ἅλυς. ὁ, Ἀκτὴ πρόβλητι ἐοικὼς ἅλυς ποταμοῖο δεδηγμένος ἐρατεινῆς. καὶ ἐν Διὸς ἱερέρους ἶρις.

Ἅλυς, ποταμὸς Παφλαγονίας καὶ σιγῶσιν. ἴριν δὲ αὐτὴν Καλλίμαχος. εἴρηται δὲ ἅλυς, οἱονεὶ ἄλης ὡς ὤν. καὶ πλανήτης. ποιητικῶς δὲ διὰ τοῦ ῆ, ῥοπὴ

ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἐβάπτισεν Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· καὶ ἰδοὺ περιστερὰ καταβαίνουσα ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδεν ἀνοιγομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα·

ΤΟ ΑΛΦΑ.ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ ∾

Μετ᾽ ἐπιβολῆς ἐπιμελῶς ἀναγνωσθήτω τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει τῆς Βιθυνίας συναθροισθέντων, ἐπὶ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου βασιλέως κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἰσαποστόλου· ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τριακοσιοστοῦ δεκάτου ὀγδόου· ἐν μηνὶ Μαΐῳ, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης· ἐν ἔτει τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας τοῦ εἰρημένου κυρίου ἡμῶν· ἐν ἔτει δὲ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου

αι ἐρχόμενα ἡμῶν κ᾽ ἐθέριζον. πρὸ τοῦ ἐν ταῖς ζώναις ἀμᾶν. λέγουσι δὲ οὕτως οἱ πέριξ οἱ μάζαν οὐκ
Α μαθος, ἡ ψάμμος. πρὸ τοῦ ψάμαθος. πεπ᾽ ἔχοντες. ἀποβολῆς τοῦ ψ. καὶ ἄμυθός τις οὖσα, φυτεῖον ἀνεπί-
γνωστος, ἢν οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσαι. καὶ ἀμαθής. μεθόδιος
Α μαθύνω, πρὸ τοῦ ἄμαθον. ἀμαθύνω, τὸ ἀφανίζω. Πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει. καὶ μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἀμᾶ. φυ-
τεῖον, ἄμαθον καὶ ἀμαθῶνα ποιεῖ.
Α μαθαίνω, ἀμαθῶς ἔχω.
Α μαθής, σκαιός, καὶ βίαιος.
Α μαλδῦναι, καινοποιῆσαι, ἀποκρύψαι, ἢ ἄλαδε ῦναι.
Α μαλκίνω, τὸ μὴ ἐρίτιμον.
Α μαλλάνω, θραπτάνω. καὶ ἀμάλλιον σχοινίον, ἐν ᾧ
δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας. τὸν ὦν, οὐλοδέτην.
Α μαξιτὸς, ἁμαξᾶς ὁδευτής.
Α μαμάκετον. ὄμηρος. Ἰσόν ἀμαμάκετον. πρὸ τοῦ μή-
νης, μάκετος. διπλασιασμῷ μαμάκετος. καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ι, μᾶκαι, ἀμαμάκετος, ὁ μακρός, καὶ σωρ
φυής. τὸ δὲ πνεῖόν σου ἀμαμάκετον πῦρ. πρὸ τοῦ μα
μῶ, μάμακα. Χίμαιραν ἀμαμακέτην. ἅμα χολ. ἀ-
καταγώνιστος. φοβερᾶν, ἀνυπόστατον, ἢ ἀπροσμάχη
τον, καὶ μεγάλην. πρὸ τοῦ μαμάω, μαμῶ, τὸ πρόθυ-
μοῦμαι, μαμάκετος. ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν μᾶτρυ στερκ-
τικοῦ. πρὸς ἣν οὐδεὶς προθυμεῖται μάχεσθαι. καὶ
πρὸ τοῦ μάχη, ἀμαμάχητος, καὶ ἀμαμάκετος, καὶ
Α μαλδῶ κυρίως τὸ διὰ πύρος ἁφᾶ ἀμαμακέτην.
μίζω. ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω. ὁ μᾶρω, μαρῶ. ἀφ᾽
οὗ τὸ μαραίνω. μᾶτρυ στερκτικοῦ ἀμαρῶ. ῥο πᾶτρυ
ῥᾶς λ, ἀμαλῶ. καὶ πρὸ τοῦ ἀμαλύνω. καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ζ, ἀμαλδῦνω. τὸ χος ἀμαλδῦναι. καὶ τὸ ἀπλῶς
ἀφανίσαι. καὶ ὁμαλίσαι. πρὸ τοῦ ἄμμος, ἀμμῶ.
ἄς δοῦλος δουλῶ. ζ φίλος φιλῶ. πρὸ τοῦ ἀμύνω.
ζ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τοῦ ζ, ἀμαλδύ
νω. οὕτως ὡρίωνται. ὁ δὲ μεθόδιος, πρὸ τοῦ ὁμαλός, ὁμα
λύνω. ὡς καινός, καινῶ, κακύνω. ζ ἐπενθέσει τοῦ ζ,
Α μαλθακὸς, ἡ τροφὸς τοῦ δίος. καὶ πεθῆκε τὸ, ἧς α.
καλλίμαχος. σὺ δὲ θήσαο μᾶζον αὐτὸς ἀμαλθείης.
οἱ δὲ διφασιάζουσι πρὸ τοῦ ἐπὶ τῷ. ἔστιν γὰρ αὐτὸ
ἀμαλακίσαι. πρὸ τοῦ μὴ μαλάσσεσθαι, καὶ τὰ ὁμοῦ
σθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἡρακλέα καρτερικώτατον γε-
γενῆσθαι λέγουσιν, ἐπειδὴ ἔσχε αὐτὸς τὸ κέρας, ὡς καὶ ὁ
μῦθος. ἐπὶ τῆς τὴν ἀποιμίαν. ἀμαλθείας κέρας, εὐ
θενείας. καὶ ὑγιείας. ἀμαλθάσαι, πλησθῆναι ὕδατι.
Α μαλλή, ἡ ἀπαλή. ἡ δὲ λέξις μακεδόνων. ὅθεν καὶ πρό
μαλλα εἴρηται, ἡ πρὸ τοῦ δέοντος αὐξανομένη μυρί-
κη. μαλθῶ δὲ τὸ αὐξάνω. καὶ ἐπιχώριον αὔξησις, ἀμαλλή.
ἔστι δὲ ἀπαλή. καὶ ῥοπὴ ἀμαλλήσεως. ζ ἀμαλοῦ ἀμα
λῶς. ἀπαλοῦ, ἀπαλῶς. μεγίως. εὐηθόλως.
Α μαλλοδέτηρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμοῦντες. ἀμάλ
λαι δὲ ἡ ἐκ πολλῶν θραυμάτων σωμάτων.
Α μάλλαι, τὰ θραύσματα τὰ τοῦ σίτου. καὶ πρὸ τοῦ ἁμᾶ
σθαι, καὶ πρὸ τοῦ ἅμα ἀλλίσθαι τῆς χερσὶ τὴν τοῦ σί-
του μετὰ τῶν ἀσταχύων καλάμην.
Α μαῦν, τὸ θερίζειν. πρὸ τοῦ ὁμοῦ ἑπισσαῦν. οἱ, ἅμα σαῦν
τὸ ἅμα ζ ὑφ᾽ ἓν πολλὰ ἑλίκειν. ζήτει δὲ ἐν τῷ ἅμη.
Α μαύλαλον, τὸ ἀφανὲς πρὸ τοῦ ἀλκαίω. ἀμαλδῶ, ἀ-
μάλλαλον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον. ζ καθ᾽ ἑσπ
Α μαντες, οἱ πρὸ τοῦ ἐλαφηβοραμβᾶ ἀμάνδαλον.
βοΐδας ἄλωσιν διέβησαν ἐς τὴν ἤπειρον. καὶ ὠκησαν
πρὸ τὰ κεραύνια ὄρη. ἔκτισαν δὲ εὐβοίαν. ὅθεν ἀ-
βαντες ἐκλήθησαν, ἐν ὑπομνήμασι λυπηφόρους. καὶ
κατὰ μεταφορὰν, ἄμαντες.
Α μαμαξὺς, ἡ ἀναδενδράς. πρὸ τοῦ ἀμμίξαι. ἡ σῦνδε-
σμὸς ἡμιθνὴς. ἀναδεσμοῦνται. γὰρ αἱ ἀναδενδράδες.
ἀμμιξὺς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ζ ῥο τῶν ἀμαμαξὺς.
ἐπὶ χαρμος. ἔστι δὲ καὶ θαλάσσα, οὐ διὰ μαξὺς φέ-
ρει. σαφῶς διὰ τοῦ διὰ λέγει, ἀμαμαξύδες. μεθόδι-
ος. ἔστιν οὖν ἀμπέλου ἡ γένος. οἱ δὲ τὴν ἐσπερίου σα
φυλὴν. ἀλέξανδρος τὴν ἀβούβατον λέγει.
Α μαξα. φησὶ δ᾽ ἄνηρ ἀφυείος πήξασθαι ἅμαξαν. πρὸ τοῦ
ἄγω, ἄξω, ἄξα, ζ ἅμαξα. ζ ἀμαξὶς, ἡ μικρὰ. ὡς δ᾽
ὁ τάνης ὀχετὴν ἀπὸ κρήνης μέλανος ὕδατος ἐόον ἐκ
χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης ἐξ ἐχίνοιο βάλλων.
Α μάρα, ὁ ὀχετὸς. διὸ οὐ τὸ ἐν τῇς κή-
πῳοις φέρεται ὕδωρ. ἡ τάφος, ἡ ὑδροῤῥόη. πρὸ τοῦ ἅ-
μα καὶ ὁ μᾶλλον ἐξ οὗ τὸ ὕδωρ. ἡ ὅτι τὰ φυόμενα πλη
σίον αὐτοῦ φυτὰ οὐκ ἐᾷ μαραίνεσθαι. καὶ πρὸ τοῦ τὴν ἀ-
μᾶν ἀρεσθαι. ἄμη δ᾽ ἐστὶν ἐργαλεῖον ὁμοιογενὲς
ἡ δρεπάνῳ. διὰ τὸ πᾶν τὰς αἰμασιὰς ἐξ ἧς, τὰ πορίφαντα ζ
τοὺς τείχους. οἱ δὲ, τάφον. γέγηε.
Α μαρία, πρὸ τοῦ ἅμα ἄνω πρὸ τοῦ ἀγώνως τὸ αὐτὸ σημαινό
μενον. καὶ ἀμάραι, αἱ αὐτῶν ὠδῖνες οἱ λόχιοι τίτες. ζ ἀμά-
Α μαρυγὰς, ὁ ψὰς. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὅτε ἥκοι, πόροις.
ως. καὶ ἀμάρυγα. αἴθυια, φόρκια, ἢ ἄλωλος, καὶ κή-
Α μαρύσσω, τὸ λάμπω. ἡ πόδος. σιν. λαμπηδόνα.
Υπὸ ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσε. μαίρω, μαρῶ. ἐξ οὗ μα-
ρύσσω. ζ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω. καὶ ἀμάρυ-
γμα, καὶ ἀμαρυγὰς. σῆ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμ
ψεις. Χαρίτων ἀμαρύγματ᾽ ἔχουσα. ἡ πόδος. σῆ δὲ
καὶ τὰς τροχοὺς μετώπου ἐυῤῥοὰς, αὐτίκα εἴρηται διὰ τὸ
ἀμαυρὸν ἀλαμπὲς εἶναι ζ ἀμυδρὰ. καὶ πρὸ τοῦ ἀμά
ρας ἐοικέναι. ὀχετὸς. ὡς γὰρ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ, οὕτω
ζ αὗται τὸν ἱδρῶτα μεταλοῦσιν, ὡσὶ τὰ πρὸ ἑκάτε
ρα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ δὲ ἐκλάμψεις εἴρηνται πα-
ρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω. ἐξ οὗ καὶ διπλασιασμῷ μαρ-
μαίρω. καὶ μαρμαρυγὴ, ζ μάρμαρον. μάρων κύριον
ὄνομα. ἐκ τοῦ μαρῶ μέλλοντος μαρύσσω. ἀμάρα. ἀμά-
ρυγμα. καὶ μαρυγμαὶ, ἀμαρυγμὴ, καὶ ἀμάρυγμα. με-
Α μάρωνθος, πόλις εὐβοίας. ὠνόμασται δὲ ὁ θόδιος.
ἀπὸ ἀμάρωνθου βασιλέως. καὶ ὡς τινες ἀπὸ τοῦ μὴ μα-

ραίνεσθαι ἐπὶ ζώων. σὺν Δωρικῷ.

Αμαραντος. ἀπὸ τοῦ ἀμαραίνω τὸ ἀνθῶ καὶ ἀκμάζω. ἔνθα δὲ ἡ πειρῶσα κυταίδος, ἢ ἀμαραντῶσα. κῦρος πόλις τῆς ἰωλχίδος. ἔστι καὶ ἑτέρα κύτα τῆς εὐρώπης, ἧς ἀρχὴν τὸ εἰσπλοῦν τοῦ πόντου. ἐκλήθη δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνῃ. λέγεται δὲ οὕτως ὁμοιαστικῶς. ὅθεν κυταίδα τὴν μικρὰν λέγουσιν. ἀμαραντὸς, πόλις ἐν τῷ πόντῳ. ὡς δὲ χίμιος ὁρκῶν τῆς ἰωλχίδος. ἧς ὧν καταφέρεται ὀφάσις ἐν τῷ ταμός. φαίνεται δὲ ἀρμενίων ὄρος ἧς ἰωλχοῦ καὶ θάλασσαν. τὸ δὲ ἀμαραντῶν ἐν τούτοις τῶν ὀρέων ἐπιστατοῦντας ὡς κύριον. ἐν τῷ ἀμάρανται ὀξύνεται. λέγεται δὲ πρὸς διάφορον σημαινόμενον τὰ ἀμάραντα σώματα λυπηρὰ, οὕτω λέγεται καὶ ἀμαρίνους. πρὸς τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρίνω. ἐπὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας σημαινόμενον. ὡς ὁ δῶ, οἶδα πρώτου. τὰ πρὸς τὸ ἀμαρία σημαινόμενα, ἢ διὰ τοῦ ο, ἐν διὰ τοῦ ι γράφονται. χίτται ἧς τὸ ἁμαρτῶ. ἀμαρτρεπὴς, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν, ἢ πλοῦν φλύαρος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁμαρταινόντων τῆς ὁδοῦ.

Αμαρτωλός, πρὸς τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτήσω, ἁμαρτηλὸς καὶ ἁμαρτωλός. ἀμύλος. πανοῦργος. μοχθηρός. καὶ ἁμαρτωλία, ὁ καὶ ἁμαρία, καὶ ἁμάρτημα.

Αμαρία, κυρίως ἡ ἀτυχία. πρὸς τὸ μάρπτω ἁμαρπία. καὶ ἐλλειψίφρου τ, ἁμαρία. ἢ ὁ βούλεται μὴ μάρπτουσα, ὅ ἐστιν ἀτελοῦσα. ἔνθα καὶ μάρτυς, ὁ μάρψας καὶ ἁδρῶς τὸ ἀληθές. ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἀρτῶ σημαίνων τὸ ἁρμόζω. τὸ ῥέω οὖσα τοῦ σὺν ἡρμόσθαι ὃ βούλεται. τῆς ἀτυχοπροθέσεως τὸ ἄτυχον δηλούσης.

Αμαρτῶ, καὶ ἁμαρτάνω. ἐκ τοῦ ἁμαρτῶ τὸ ἀτυχάνω. ὡς ἥδω, ἀηδάνω. ἀπὸ τοῦ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω. ἁμαρτῶ οὖν, τὸ οὐ καταλαμβάνω. ἀλλ' ὅταν ἐπὶ θεοῦ ἁμάρτῃ. ἢ ἁμαρτήσαι, τὸ ἀτυχήσαι, σφαλῆναι. ἢ ἁμαρτήσεσθαι, ἀδικήσεσθαι, βλαβῆναι.

Αμαρτὴ, ἐπιῤῥήμα στερητικὸν ὁμοῦ, ἢ κτητικὸν τοῦ αὐτοῦ. ὁ μὲν ἀρίσταρχος ἐκτοῦ ἁμαρτήδην λέγει κτητικῶς. ὁ δὲ ἁπλοῦστατος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἐκτοῦ ἅμα καὶ τοῦ ἀρτῶ. καὶ τρίτως ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐπιῤῥήματος ἁμαρτὴ. καὶ ὁμαρτὴ. ζήτει ἧς τὸ ὁμαρτὴ. διαλέγου μεσότητος ἐπιῤῥήματος, ἐπαφὴ μέσου ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου κλίνεται. ζήτει ἧς τὸ ὄφιν. Δῆλον ὅτι σὺν τῷ ῥ. τὰ ἀπὸ ἧς ἢ ληγοντα ἐπιῤῥήματα ἔχουσι τὸ προσγεγραμμένον. οἷ, ἄλη. ταὼ τὴ. κρυφῆ. πλουδὴ. ἡδὴ. ὀπωπῆ. ἐστὶ δὲ τινα ἧς ἢ ληγοντα ἐπιῤῥήματα μὴ ἔχοντα τὸ ἰ. οἷ, ἢ θέμις. ἦν ὡς. φὴν ἑός οὐκ ἀπάλαξεν ὡς νέος στ. μὴ. νὴ. δὴ. ἰὴ. ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπιῤῥήματα, ἢ θαυμαστικὸν. ὠὴ. ἔστι κλητικὸν ἐπιῤῥήματα. ζήτει ὠή, σχετλιαστικὸν ἐπιῤῥήματα. ζήτει ἢ ἤδη, ἢ νῶν δὴ στ τὸ ἀρῶ ὡς. τοῦτο δὲ τὸ νῶν δὴ, οὐκ ἀνέχεται σωτάξις τοῦ νῶν. τὸ μὲν νῶν, σωτάσσεται σὺν τῶν ῥημάτων ἐνεστῶτι. νῶν γράφω. νῶν γράψω. νῶν ἔγραφα. τὸ δὲ νῶν ἢ, ἀντὶ τοῦ νυνὶ ἢ μόνον σωτάσσεται. ὡς ἀντὶ τοῦ νυνὶ ἢ μόνον γράφω. ἢ ἐμπαθὲς ἐπιῤῥήματα. ὦ. ἰὼ. ἐμπαθὲς ἐπιῤῥήματα. ὦ ἰὼ ἐπὶ χαρᾶς. ἰὼ ἐπὶ λύπης. ἰὼ ἐπὶ ἐκπλήξεως. ἰὼ ἐπὶ ἐπαίνου. ἰὼ ἐπὶ ἀπειλῆς. ἰὼ ἐπὶ ἀποτροπῆς. ἰὼ ἐπὶ ἐρωτήσεως. ἰὼ ἐπὶ ἀπορίας. ἰὼ ἐπὶ ἀποκρίσεως. ἰὼ ἐπὶ ἀποδοκιμασίας. ἰὼ ἐπὶ ἀποφάσεως. ἰὼ ἐπὶ ὑποκρίσεως. ἰὼ ἐπὶ ἀπαγορεύσεως. ἰὼ ἐπὶ ἀπαγγελίας. ἰὼ ἐπὶ ἀποστροφῆς. ἰὼ ἐπὶ ἀποδοχῆς. ἰὼ ἐπὶ ἀπορρίψεως. ἰὼ ἐπὶ ἀπαρνήσεως. ἰὼ ἐπὶ ἀποστάσεως. ἰὼ ἐπὶ ἀποκαλύψεως. ἰὼ ἐπὶ ἀποκαλύψεως. ἰὼ ἐπὶ ἀποκαλύψ

ἁμαρτεῖν, καὶ μὴ ἀποτυχεῖν τοῦ σκοποῦ. οἷον, ὁμοδρομία ἐστὶν ἡ τροχιὰ τοῦ ἁρματος. ὁμοδρομοῦσι δὲ οἱ ἵπποι, ὡς φυταλιά. καὶ δασεῖα ἐστὶν ἡ ἀρχή. ἀμαρτοχία, ἡ ἕξις τοῦ σωφρονεῖν τῶν ἁμαρτημάτων. ἀμαρτοχίαδε ἐστὶν ὁ τύραννος καὶ ἡ ἐγκάραξις τροχοῦ ἐστὶ τὸ τῆς γῆς. ζητεῖται τὰς ἐγκαράξεις

Αμαυρόν, τὸ ἀλαμπὲς, ⟨ ὡς τὸ ἀέρι ταθὲν λιὰ ὀρεώμη. παρὰ τὸ μαίρω, μαρῶ. πλεονασμῷ τοῦ υ, μαυρῶ. ὡς κλαίω κλαυσω. καὶ καίω καυσω. ἐξαίτου ἐρημαπιθῆναι ὀφθῆ. καὶ μὴ τοῦ σεκριθῆναι ἀμαυρὸς ὁ ἀλαμπὴς. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς αὐγῆς φερόμενος. καὶ αὐτὸς. σκο-

Αμβαλώμεθα. Μήτι δηλονότι ἀμβαλώ- ⟨ τειν ὁμολογίαν μεθα ἔργου. ἀναβαλλώμεθα. ὑπερτιθέμεθα. πᾶσα προθεσις συλλαμβανομένη τῷ σχοῦσα τὸ ἐσχάτου φωνήεντος,

Αμβατος. ἀνάβασιν ἔχουσα ὁδός. ἢ ⟨ καὶ τὰ ἑξῆς. πρὸς τῷ τείχει αὐλῶνα οὖσα ἀναβατός. ζητεῖται δὲ τὸ ἐπι-

Αμβλύς, ὁ οὐ δηλος ὁμὶ ὀξύς. παρὰ τὸ μῶλος ⟨ πόνος. ὅτι ὁ ἐν βουλισμὸς τῆς μάχης, μῶλος. ὡς ἰσαμος. καὶ ἀμῶλυς. ὁμὶ ἐπὶ μῶλον ὁρῶν ἐστὶ τὸ πολεμοῦντα μὴ λυπεῖσθαι. συναμῶλος, ὁ συμπολεμῶν τῷ

Αμβλυωπία. διαφορᾶ ἀμβλυ- ⟨ β. ἀμβλύς. βαρύς. ωπὸς, ἀμβλυωπία. φορᾶ διαφορᾶ ἀμβλυ, ὁ ἐστὶ τὰ ἀθρόα, καὶ τὰ ὄψει ὡς ὁμίχλη καθαρόν φῶς ἔχων, ἀλλὰ ἀθρόα. καὶ ἀμβλυώπει τὸ μὴ ὀξυδερκεῖν. ἀπὸ-κῶς δὲ τὸ τυφλώπει καὶ βαρύνεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἀπὸ τοῦ ἀμβλύς, καὶ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω. παρὰ τὸ ἀμ-

Αμβλῆς ἔχειν τοὺς ὄσσους. ἀμβλυώσσω, καὶ ἀπὸκῶς ἀμ-

Αμβλῶσαι, τὸ ἀτελὲς βρέφος ἀποβα- ⟨ βλυώπει. λεῖν. καὶ τὰ πρὸς τροφὴν καὶ ἀμβλωθρίδια καλοῦσιν οἱ ἰατροί. ἀριστοφάνης. Καὶ φρονεῖν δοκῶ μβλωκας δοκιμεκμῶν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων. ὁπόταν δὲ ὦσι τοῖς λεπομμύοις ὀφθαλμοὶ ἀποκαθῆσι, λέγουσιν αὐτὰς ἀμβλυώπειν. ἢ οὐ τελεσφορεῖν καρπόν. καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν, τῶν ἀτελῆ τὰ βρέφη βαλλουσῶν, λέγεται ἀμβλυώπειν, καὶ συνωπεῖν ἀμβλώπειν. καὶ διαφορᾶ ἀμαλῆσαι ὁ ἐστὶ τὴν τιμὴν ἀφανίσαι. ἀμβλῆσαι καὶ τροπῆ τοῦ η εἰς ω ἀμβλῶσαι. ἢ τὸ ὄζα μβλωσαι.

Αμβλωθρίδια τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.

Αμβιοῖ, ἀναπνεῖ. ἀναζῇ.

Αμβιον, χῦμα. κάδον.

Αμβλήδην τοάουσα. ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίου.

Αμβολάδην, ἀναβάλλων. καὶ ὄζυ πόβολης. ἀμβολαὶ τὸ δὲ ἀναβολαί. ἀρχή. καὶ προοίμιον, παρὰ τὸ εἰσμοιόπηδῆς.

Αμβολιερὸς, Ἀεὶ δὲ ἀμβολιερὸς ἀνὴρ ἄτης ποτὰ λάφ.

Αμβροτοι. διότι ἀθάνα- ⟨ τοι καὶ ἀναβαλλόμενος τὸ ἔργον. τοι οἱ θεοί, τῶν ἄμοιρον ἐστὶν αἵματος.

Αμβροτον, ἀθάνατον. οὗ βροτοί οὐχ ἅπτονται. ἀπὸ τοῦ ἡδύ. λαμπρόν. εὐῶδες. καλόν. ἐστὶ δὲ ἄμβροτα, κεκρυμ-

Αμβρόσιος ὕπνος, θάνατος. θαυμαστός. οὐ οὐχοῖ- ⟨ μβλωμα. οὐ τε βροτοῖς ἄφαυστος. καὶ ὁ ὑγρός. ὑγρὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ὕπνος.

Νήδυμος ἀμβλίχυθείς. καὶ ἀμβρόσιος ὃν ὄλεσε θεὸς λέγει ὁ ὑγρός. οὕτως ὡρος. ὁ δὲ θεόδωρος γράφει τὸν ἀφθόπον. ὅτι δὲ ἡ εὐδαιμονία. τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ὁμωνύμενα ἄπαντα πλὴν τῶν μερικῶν ἀσεμνῶν, διὰ τοῦ ι γράφονται. ἰος, ἰδαλάσιος. ἀπάσιος. ταράσιος. ἰκέσιος. ἐφέσιος. ἀνάρσιος. συραιθύσιος. οὕτως ὁ ἡρωδιανὸς αὐτὰ καθόλου, διὰ δύο ο γράφει. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἐπάριθμούμενα, οἷς διανθησιος. διανθησιος. ἐπιμηκυμαίνομενα, μέρος ἡ μεσυσπᾶν, διὰ τοῦ ὑφος κάρα, καὶ χύσιος σωρός. Ἄλλως. τὰ διὰ τοῦ ι κλιτικὰ ἀπὸ προπαροξυτόνου τῶν εἰς ις γινόμενα, ἢ μὲν μεταβάλλει τὸ ις, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷς, ἀκηράσιος. ἀμβροτος, ἀμβρόσιος. ἢ δὲ φυλάττει τὸ ις, διὰ τοῦ ει δίφθογγον. ἀρχέσαρος ἀρχέσατος. καλλίσαρος καλλισάτειος. χωρὶς ἡμιώσιος ἑβδομικός. ὡς τὸ βοιώτιος. καὶ αἰγύπιος, αἰγύπτιος. ἡ δὲ παρὰ τὸ ἄβροτος. τοῦτο, παρὰ τὸ βροτὸς. μετὰ τοῦ ερ, ⟨ πλεονασμῷ τοῦ ερ ἄμβροτος. καὶ γέτειος, ὃς μ. τὸ ἐπὶ τὸ ἀθάνατον. ἀμβροσία, ἡ ἀμβροσία. καὶ ἐστὶ τὴν ἀθανασίαν. ἀμβροσία δὲ, ἡ οὕτως σοφία ἀριθμῦ. ἀμβροσία, θεὰ τροφὴ. ἢ ἄβροσία τὸ οὐ μετέχουσιν. καὶ ἡ οὐχ οἷόν τε βρῶσαι ἄψαυστον. ἔστιν οὖν βρόσις βροσία, καὶ διὰ τοῦ ερ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀμβροσία. καὶ ἀμβρόσια χεῖται. καὶ ἀμβροσία καὶ διὰ τοῦ υ νύκτα, διὰ τῆς θείας νυκτός. ὧν δὲ τὴν θεὰν ἐστὶ. ἐστὶ δὲ τὸ

Αμβρακία, πόλις ἠπείρου. ἀφ' ⟨ τῶν θεῶν βραδμᾶ. ἧς ἐκλήθη καὶ χώρα ἀμβρακία. Ἡδὺ μὲν ποτὸν πολλῶν ἐστὶν οἴνων ἀμβρακιήων. ἀπολλώνιος.

Αμβω, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει

Αμβων, κυρίως, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος. ⟨ ἔστιν. παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει ἔστιν. οἷον πολλῶν ἡ δηλοπαδῶν τοὺς ἀμβωνας πορπιλείας. λέγουσι δὲ οἱ ἐρεσιοὶ τοὺς ψηλοὺς τόπους. οἱ, ἐπὶ οὔρεος ἀμβώνεται. παρὰ τὸ βῶ βώω. ὡς ἡρυὼ ἡρυών. καὶ ἀναβώω. καὶ συνθετικὸν ἀμβωνος. καὶ καθόλου προσανάβασις καὶ πρόχωμα καὶ ὄρους λόφος.

Αμβωμοῖσιν. ἐν τοῖς βωμοῖς. χεῦσε πατὴρ ὑφ' ὧν προφέρεται. ὁμοίως ἀρίσταρχος β μέρει ἴλιάδος. καὶ πρόπατρα. λέγει οὖν ἐν ἀγαχοῦ. Χαίρετε δὴ οὐρανοῦροι εὐρυμέτωποι ἐμοὶ δὲ βωμῷ. χρὴ γινώσκειν, ὅτι διὰ τοῦ μ γράφεται, καὶ πάθεσις ἡ τῶν ἀμφόλων

Αμέλγω, παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν.

Αμέλδει, φιλαρυῦν. δηλαδὴ. πανούργως. ἐπὶ ῥήματός ἐστι συγκαταθέσεως δηλοῦν.

Αμέγαρτον, πολὺ μὲν δηλοῖ τὸ εὐτελὲς καὶ μὴ ἄξιον φθόνου. οἱ γάρ μέγαρτες ὑβρισταί. ἐν τῷ ὑβρίζειν ἀνεπιφθόνητε. ἀξιεπιφορεῖν. καὶ διὰ τῆς ησι τοῦ α. παρὰ τὸ μεγαίρω τὸ φθονῶ, μέγαρτος. ὁ δὲ ἀμέγαρτος, ὁ μὴ φθόνου ἄξιος. φθόνος γὰρ τοῖς εὐτελέσιν οὐ πρόσεισι. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα θεὸν φθόνος ἔρχεται. σοφοκλῆς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πολύ. ὡς τὸ, φθόνον δ' ἀμέγαρτον ὤφελλεν. καὶ ἐπὶ τάσιν τοῦ α. ἡ δὲ ἀμέγαρτον τὸ πολλοῦ φθόνου ἄξιον. τὰ γὰρ μεγάλα φθονεῖται. τὰ δὲ εὐτελῆ οὔ.

Α μοιβή, ἡ μεταλλαγὴ καὶ τροπή. καὶ ἀμοιβαῖος, ἀντὶ τοῦ ἐξ ὑλίνους ἀντὶ στάτας. τρὶς ἐν ταῖς οἰκοδομίαις δηνοῖς,
Α μείζω, τιμῶν. καὶ ἀμείβου, ἄλλας. < σύλους. σον. καὶ ἀμείβεται τὸ παραιτεῖται.
Α μείβεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι. ἐναλλάσσειν. διέρχεσθαι, καὶ τὸ ἐν μέρει ποιεῖν.
Α μεταθέσμια, ἡ μετάθεσις.
Α μεταμορφοῦσθαι.
Α μείνης, ση τὸν παῖδα. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος. ζ κλίνεται ἀμείνητος. ὡς παρ' ἀμέλης ἀμέλητος ὅθεν καὶ τὸ ταμοῦ. ἐστὶ πλάξις ὑπὲρ β συλλαβὰς, ἔχουσα προτακτικὸν ἀμετάβολον, καὶ προπερισπώμενον, μήτε τῆ, μήτε τῖ, μήτε τῦ, μήτε τῶ, ἄπτωτα διὰ τοῦτο κλίνεται. ἐστιάλης, ἐστιάληος. ἀκέλης, ἀκέληος, ὅθεν καὶ ταμοῦ. κέλης, κέληος. ὑπόρης, ὑπόρηος. προσκεῖται μὴ τῆ, μήτε τῖ, καὶ ἐξῆς, ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ ἔχει τὴν ζ κλίσιν. ἀσχίμης, ἀσχίμου. μικριόμης, μικριόμου. κεβρυόμης, κεβρυόμου. τελώμης. οὕτως ὀχοιροβοσκὸς ἀπὸ τοῦ κάνουα τῶν ἀρσενικῶν.
Α μενκμός, παρὰ τὸ μῶμος ἄμωμος. καὶ πλεονασμῷ τῆς μὴ συλλαβῆς, ἀμενκμός. καὶ παρὰ τὸ μῶμαι μενκμός. ὡς πέπω πεπτμός. καὶ ἀμενκμός, ὁ ἀδόκητος, λεπτός. μάταιος. ἀφ' οὗ ζ ἐῆμα ἀμενκμῶσται δὲ οἱ ἀχμήν. ἀθεμήτως ἐποίησεν. ἀντὶ τοῦ ἀνέκαμψεν.
Α μέρδω, ἰλιάδος ν. ὅστε λ ἄμβλυ ν αὐτὴ χαλκείη. ἐστέρισκεν. ἠμαύρου. κυρίως τὸ μέρους στερῶ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στερούμαι. οἱ, Ὅτε δὲ τὴν ὁμοίου ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι. ὡς παρὰ τὸ σκαίρω σκαρῶ, τὸ σκαρίζω. ζ ἔρω ἐρῶ, ἐρίζω. οὕτω ζ παρὰ τὸ μείρω μορῶ, τὸ μορίζω. καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ ζ εἰς λ, μέρδω. καὶ μετὰ τὸ στερητικοῦ α, ἀμέρδω. μείρω μορῶ ἀπολικῶς μέρσω. ὡς φθείρω φθερῶ, φθέρσω. καὶ κείρω κερῶ, κέρσω. καὶ ἀμέρσω ζ αὐτοῦ.
Α μεύσιμον, ἀμαῦρον τὸ πορίζομαι. παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ σεύω. καὶ παρὰ τὸ μάω μάσιμος, καὶ ἀμάσιμος. τοῦ α, καὶ ὁμοῦ, καὶ πλεονασμοῦ δηλονότι. ὁ ποιητὴς τοῦ ν ζ μ. οἱ Ὅτῳ, καὶ ἀμάσιμον. φυτέσι πορίσιμον. ἀπολλώνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. Καὶ ἀμευσιεπὴς, διαλλάσσουσα, καὶ ἀμφιβολίαις τοῖς λόγοις.
Α μείβω, τὸ ἄβρα χύ. τὸ ἅπαξ πρότυπον β, καὶ μὴ συγκλίνεται. ση δὲ γία. τὸ λόγου ἀποδίδωμι. τὸ ἐναλλάσσω. καὶ τὸ κ μέρος. Οἱ μὴ ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχουν.
Α μηδής, ἀμηδής τε ζ συγγενοί. ἐνβάδην βουλευομένοις ὁμοίοις. σκυθρωποί. ση δὲ ζ ἀτέλαστοι, καὶ ἀχάριστοι. ἀπὸ τοῦ μηδῶ, καὶ μηδέω. τοῦτο παρὰ τὸ ἠέλιος τὸ εὐφαίνομαι. βοιωτικῶς τὸ θ εἰς δ ἀφθόγγου. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μηδῶ καὶ μηδέω. τὸ δ ὦν τοῦ βουλεύομαι διὰ τοῦ ἡ β, καὶ βαρύνεται. παρὰ δὲ τὸ ἄλω
Α μειδήεις, ὦσιν ἀμηδήσουσιν ἀγίας < τὰ ἀρέσκω ξ. ἠὐλίζετο, νύκτας τὰς φίκτας. ἐν αἷς οὐκέτι μηδιάσαι. οὐ δὲ γελάσαι. καὶ ὅτι φοβεραὶ θεοί, καὶ σκοτίαι.

ἀγίας, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἄγεσθαι τὰ μυστήρια. ἀπολ
Α μείλιχος, ἀμείλικτος. ἀσυμπαθής. < λώμιος. ἀπωμής. ἀπὸ τοῦ μηλίσσω. τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μέλιτος μελίσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μηλίσσω. μελίκτης, καὶ ἀμείλικτος ὁ ἀσυμπάθητος, ζ ἀδυσώπητος
Α μείωσις, παρὰ τὸ μέρος μοῖρα. < τος. ζ σκληρός. ἐκβολῇ τοῦ ρ ζ σωματικοῦ, μείωσις, ζ ἀμείωσις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀμείωσις. ὁ μὴ ἐλάττωσις τινός. ἢ παρὰ τὸ μηνόω, γενικὸν ἀμηνόωσις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀμείωσις. φυτέσι μὲν μηνόωσις, ἀπὸ τοῦ πάντων αἱρόμενος. τὸ γὰρ κρείττονα πάντες αἱροῦσιν.
Α μείνω. Κλέπτει δὲ μυκτικῶς ἀμείνω. ἀμείνω χωρὶς τοῦ ν ζ τοῦ, ἀντιπαθητικοῦ σκληροῦ. ἔστι γὰρ ἀμείνονα, ζ ἀμείονα. καὶ κράσει ἀμείνω. ὡς ἐλάττονα ἐλάττω, ἐλάττω. βελτίονα, βελτίω, καὶ βελτίω. τὸ δὲ ἀμείνω μετοχικόν ἐστι δοτικὴ ἀπὸ τῆς, ἡ ἀμείνων, τῆς
Α μήνου, βελτίου. < ἀμείνω.
Α μείωσις, ἡ λύσις μοῦ τοῦ πορίσαι.
Α μηνίας, παρὰ τὸ ἀμείνω ἀμείνονος, ἀμηνονίας. ζ ἀμηνίας ὅθεν κύριον. ἢ παρὰ τὸ μῆνος μηνίας. ζ ἀμηνίας καὶ σκληρόν. οἱονεὶ ἀπρόθυμος, καὶ ἀόρεκτος.
Α μή, τὸ γεωργικὸν, καὶ οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ ἅμα γέγονεν ἅμη. τὸ ἅμα καὶ ὑφ' ἓν ἕλκω πολλά. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν. ὃ ἐστι ποιεῖν καὶ θερίζειν.
Α μήτηρες, θερισταὶ ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν.
Α μήτρα. καὶ ἀμησάμενοι. τεμόντες. σωματοῦντες καὶ ἐωνημένοι. ζ σωματησάμενος. σαρώσας. σωάξας, καὶ θερίσας. ἀπὸ τοῦ ἀμῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἔω τὸ πορίζομαι. καὶ ἀμᾶσθαι, τὸ ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν. καὶ ἀμῶ τὸ λαμβάνειν πρὸς ἑαυτόν.
Α μητὸς, ἐκτοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω β συζυγίας τῶν πορισσω μήνω. ὁ μήνων ἀμήσω. καὶ ζ αὐτοῦ ἀμητός. διὰ φέρει δὲ ἄμητος, καὶ ἀμητὸς. ἄμητος γὰρ ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. ἀμητὸς δὲ ὁ θερισμός. οἱονεὶ αὐτὸς ὁ ἀμώμενος καρπός. τὸ α, μακρόν, τὸ πρότυπον μ, καὶ β. συγκέλλεται. σεσημείωται τὸ ἀμητὸς, καὶ ἀμῶ.
Α μήτωρ, καθομήτωρ.
Α μήτορας, καθαρίσας. κρητες.
Α μήρυτρον, τὸ ἀτέλεστον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίων μηρυμάτων, μήρυτρον, καὶ ἀμήρυτρον.
Α μηρὸν, νέον. οἱ, τὸ ἄμηρον οὐδετέρως ἐστὶν οἷον ὄρος.
Α μηςτωτὸς τις πλανητὸς. ἀριστο < ἄμηροι, οἱ ὁμηροι. φάνης. Ἀμικτα πρόσωπα ἐπέμφυσεν ἡμῖν τρυγί. ἀπὸ τοῦ ἐξαμᾶσθαι αὐτὸ πουλὺ ὑφ' ἡδονῆς, ὡς μέλιτι καταρδόμενον. καὶ παρὰ τὸ πολλὰ ἅμα ἕλκειν αὐτὸν ἀναστομοῦν καὶ ἐμβάλλοντα μύωνα εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ.
Α μήχανα, πρὸς ἃ οὐκέτι τις μηχανὴν εὑρεῖν. ἐξ οὗ ἐλλὰ ζ χαλεπά. δηλοῖ δὲ ζ τὸ ἄτεχνον. ζ τὸ ἄπορον μηχανῆς. Ἡμάλα δὲ καὶ ποτε χίος ἀμήχανος δῆλος ἦρη. Ἰσέον ὅτι δύο ση λέξις. καὶ τὸ μὲν δῶν ἀμενον μηχανὴν εὑρεῖν, καὶ πρὸς οὗ οὐκέτι μηχανήσα

θαι. ὁ πορκὰὶ ἐν τοῖς θαλέθοντι. καὶ ἀμηχανίη ἀπορία. δηλοῖ καὶ ἄβουλον. ἀπρόοπτον. ἐνδεῆ.

Αμίς, οὐροδόχον ἀγγεῖον. ἀριστοφάνης. εἶτ' ἔπτησεν ἀμίδα. πρὸς τὸ ὁμιχῶ τὸ οὐρῶ ὁμίς, καὶ ἀμίς. ὡς ὀνηρὸς, ἀνηρίδος, ἀνηρίδης. καὶ πρωνόμασται ὑπὸ τῶν ῥητόρων. ἄμη, ἀμίς. ὡς σκάφη, σκαφίς. καὶ ἀμίξαι, οὐρῆσαι. καὶ ἄμιον,

Αμία, ἰχθύς. ὡς φησὶν ἀριστοτέλης. σκῦφος ἀργυροῦν. λης. καὶ χαράδρια τὰ ἐν τῶν σωαγελαζομένων, ἢ σαρνοφάλωνα. χολὴν γὰρ ἔχει σύμμικτον τῷ ἐντέρῳ. καὶ αὐλῆνα. πρὸς τὰ ἁμαίειαι πρὸς πλέουσιν. ἔστι τὸ σωαγελαστικόν. καὶ ἄμιος ὁ ναῦφος. ἢ ἄμιστοι οἱ σωμβέχοντες.

Αμιθρῆσαι, σιμωνίδης τὸ ἀριθμῆσαι ἀμιθρόον ἐπὶ τοῦ καθ' ὑπόστασιν. ἐκ γὰρ τοῦ ἀμιθρός, ἀμιθρῶ ἀμιθρήσω. ἀμιθρῆσαι καὶ τὸ ἀριθμῆσαι. καὶ ἀφ' οὗ ἀριθμῆσαι καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ὡς πὶ τύλος τὶ τῶλος.

Αμίσυλλον ταῦρον. ὅτι δὲ τὸ μὴ κεντημένον. ἀδάπανον.

Αμίσαλλον. οἱ, Αμίσαλλοί τε γέροντες, καὶ χθιζὸν ἀφ' οὗ γ. ἀμίσγαλος, ὁ δυσάρεστος. ὁ μὴ ἄγαν μισόμενος. καὶ ἕτερον ἢ ἀχλλαγμένον.

Αμιθχίτωνας. ἀζώστους. καὶ μίγα, σὺν θώρακι μὴ χωμένους. ἀδεγχίτωνας. μίγαι γὰρ ἔφασαν χαλκᾶ πρὸ

Αμι χαλόεσσαν. τὴν ἀπρόσμικτον τῶν ἀλδίων. οὖσαν τῇ θαλάσσῃ ὅτ. διὰ τὸ μὴ ἔχειν λιμένα. οἱ, Καὶ λιμένων ἀμι χαλέοσσαν. πρὸς τὸ ἄμικτος ἀμικτός, ὡς βροτὸς, βρόγδος. καὶ γο ῶν γρῦ κ γδς χ, ἀμιχθάς. σ τὸ ἐλυνθῆναι, ἀμι χθέσσα. ὡς αὐδηθάς, αὐδηέσσα. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ἀμι χαλόεσσα. καὶ διὰ τὸ τῶν οἰνοπόλων ἀπρόσικτα σ ἀνήμερον, ὡς φησὶν ὅμηρος. Οἰχεται ἀγρὶς λιμένων μυχὸν οὐ πας ἀγριοφώνων. οὕτως ὦρος. καὶ ἀπρόσικτος καὶ ἀμιγὴς, διὰ τὸ τοὺς συνοικοῦντας πρὸς τὰς ὄχλους.

Αμμε. ὡς τὸ, Νῶϊ ἄμμε πολιμπολλᾶς χθέσσας οἴω. οὐκ ἔστι πληθυντικὸν, ἀλλὰ δυικοῦ ἀριθμοῦ. καὶ πλείονες μὲν ἀπὸ τοῦ ἄμμες ἀπολικῶς πληθυντικοῦ φασὶν ἀποβολῇ τοῦ ς τὸ δυικὸν γίνεσθαι, ὡς ἄμμες ἄμμε. πλείονες δὲ ἄλλως λέγουσιν. ἄμμε ἐκτάσει ἀπολικῶς, καὶ δωρικῶς.

Αμμι, Αμμι δὲ μόνως εὐθέως ἀγόρευε. ἀντωνυμία δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. χρῶνται δὲ διαφορᾶς χάριν. οἱ ἰωνες συγχέουσι τὸ ι, καὶ προσθετικῶς, ἢ μν. οἱ δὲ ὁμολῆς συγχέουσι τὸ ι καὶ βαρύνουσι, καὶ πλεονάζουσι ἕτερον σύμφωνον. καὶ συγχέουσι τὴν ἀρχὴν καὶ λοῦσιν αὐτήν. ὡς τὸ Αμμι δὲ ἔρεω αὔτως ἀνράσαντο. οἱ δὲ δωριῆς συγχέουσι τὸ ι καὶ ὀξύνουσι, ἢ μν.

Αμμὰ, ἡ τροφὸς καὶ ἡ μήτηρ. καὶ τὰ ὑποκόρισμα. καὶ ῥέα λέγεται καὶ ἀμμᾶς, καὶ ἀμμία.

Αμμορον, δύσμορον. κακόμορον. μόρος γὰρ ὁ θάνατος. καὶ ἀμμορίην τὴν κακὴν μοῖραν. καὶ ἀμμόριον, ἄτιμον καὶ ἀ-

Αμμος, ὁ ἄθαλος καὶ γυφερός. ἀμμὶς καὶ θάνατον. ἀμμος τὰ πρόβατα τὰ μικρά. πρὸ τὸ μέγος. μεδ' οὗ στερκτιπόδα, ἄμικος. καὶ συγκοπῇ ἀμμος. οἷον μεὶ ὁ ἀδίαμος. καὶ προνόμασται ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἀμμίς. καὶ πρὸ τὰ μοῦς, ὅτι ἐκ τῆς μαθακῆς αὐτῆς ῥίζης. ἐξ οὗ μυδάω, μυῖα, ἔμυος. οἷον μεὶ ὁ ἐξερημένος τῶν πιμελῶν ῥίζων. μεθόδιος. ζητητὴς ἢ ἄμμαμος

Αμμήνος. εἴρηται δὲ τὸ ἀρνός. ἔστι καὶ ποταμὸς πλὴν θεμίσκυρος. εἴρηται, ὅ πὶ διὰ τὴν ῥαχύτητα μεῖναι οὐκέτι μνός, καὶ ἀμνός.

Αμνιον, ὅμηρος ὁ ἀνατείας. Περσεὺς δ' ἀμνίοιο ἔχε. τὸ ἀμνὸν ἀγγεῖον. πρὸ τὸ ἁμὰ ἄμνιον, τὸ ὑπὸ ἁμαλὸς μαλὸς ἐκτεταμένον. ἀποβολῇ τοῦ ι.

Αμναμοι. οἱ, ἀπὸ τοῦ ἀμνὸς. κυρίως δὲ πρὸ τῶν κυρηναίων διάλεκτον, τοῦ τῶν ἀμνῶν ἀμνοί, ἄμναμοι λέγουσι. πρὸ τοῦ κεραστοφυῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἀμνὸς ἄμναμος. ἀμνάς. πρὸ τὸ μῶ τὸ ζητῶ. ὅτ. πρὸς

μὸς. ὡς πρὸ ἀφ' οὗ σφέτερος γίνεται ὡς ῥικὴ διαλέκτῳ σφὸς, καὶ ἀφ' οὗ ὑμέτερος ὑμὸς, οὕτω καὶ ἀφ' οὗ ἀμέτερος ἀμὸς δωρικῶς. καὶ θέμα ἐστὶ τῆς

Αμολγῶ, ὅμηρος Νυκτὸς ἀ- δωρίδος διαλέκτου. μολγῶ. τῆς ἑσπέρας, κτῶ μεσονυχίω. καθ' οὓς καιροὺς ἐμέλγουσιν ἑσπέρας δὲ καὶ ἡμέρας φάσκουσι τοὺς ποιμένας ἀμέλγειν τὰ πρόβατα, καὶ πρὸ τὸ μολῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ μολγῶ. ὅ μοῦ γρῦ στερκτιπόδα, ἀμολγῶ. σὺν ᾗ οὐδεὶς μολίσκει. οὕτως

Αμορυ. Αμοτον μεμαῶτε μάχεσθαι. πρὸ τὸ ὠρίων. τὸ μέσον μοῖρα καὶ ἄμορος. καὶ ἄμορυ, ἀνυποστόμηκτον. ἵνα καὶ τὸ ἐπιτατικόν. καὶ μοτὰ λέγεται τὰ ῥάκη τὰ πληρωτικὰ τῶν πληγῶν. ὅ καὶ ἀμορυ καὶ ἀποφασιν, τὸ μὴ πεπληρωμένον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων γραμμάτων ῥυτέων, μοτῶν. οὕτω καὶ ὠρίων. ἐγὼ δὲ εὑρὼν ἐν ὑπομνήμασιν ἰλιάδος, ὅ πὶ ἄμορυ λέγεται πρὸ τὸ ἀπλήρωτον. ῥίθακα καὶ μοτὰ. ἴσως ἀπὸ τοῦ μέρω. ἄμερον καὶ ἄμορον. καὶ ἀρωρυ ἀρρήκτου ἰσχυροῦ ἀπλήστου

Αμοχθος, πρὸ τὸ μὴ χθος ἄμοχθος. ὅτ. δὲ τὸ ἀκαπόνητον. πρὸ τὸ πρὸ τοῦ θ. καὶ ὁ πρὸ τοῦ γ, ἢ χ. ῥοῦ πρὸ τὸ μὴ ἐὰν γένηται θῆ χῆ.

Αμόργιος χίτωνίσκος, πρὸ τὸ ἀμόργη, ὅ ἐστὶ βύσσος χρώματος, ὁμοίου βύσσῳ. καθὰ καὶ θηραῖον, τὸ ἀπὸ θήρας τῆς νήσου. ὅτ. δὲ καὶ τὸ πολυτελὲς ἐθῆτα. οὕτω μεθόδιος. ζητητὴς ἢ ἀπομόρξατο. καὶ ἢ ἀμολγώσατο.

Αμορβὴς, καὶ ἀμορβές. ὅτ. τὸ μεσονύκτιον. πρὸ τὴν ὀρφνὴν ἀμορφνὴς. καὶ ἔλλειψει τοῦ ν, καὶ γο ῶν ῥῦ φῆς β. ὡς σὺν τῷ κῦφος, κῦβος. φερεσίκης βερεσίκης. ὅτ. δὲ τὸ ἀνολουθον. ὁ ἅμα πᾶσι ὀρμῶν. γο ῶν μῆς β. ἀμορβός. καὶ ἀμορβὴς. μεθόδιος.

Αμορμάω, ἀμορμάεσκεν. σὺν ὠδοιπορέω. οἱ, Σὺν ἡμῖν δὲ τελαρὸς ἀμορμάεσκεν ἁλοίτης. πρὸ τὸ ἀμορμάω. τοῦτο πρὸ τὸ ἅμα ὁρμᾶν καὶ πορεύεσθαι. ἀμορμάονται. σημαίνει τὸ δυσθυμοῦσι. μικανδρος. Νωθροὶ δὲ κάμνοντες ἀμορμάονται λεπρὸν ἄρουρα τῷ ὄμῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ποιλίαν λευκὸς.

Αμοιβοί. ἰλιάδος Ν. Οἱ ἐξ ἀλλήλων ἐναλλὰξ ἐρίζοντες καὶ ἀνίκης ἐριβώλακος ἥλθον ἀμοιβοί. ση. τὸ ἀντεπάλληλοι. ἢ ἀμοιβὴ ἀπὸ τοῦ ἀμείβω, ἡ τὴν ἐναλλάξεως παραίτησιν ποιοῦντες συμμαχῆσαι τοῖς ἑτέροις. ἀντὶ τῶν πρότερον σὺν ἐργοῦντες τὰ αὐτῶν πολιτῶν διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἔτι νῦν πολεμοῦσιν ἀλλήλοις, ὡς πρὸ τοῦ κεκμηκότες τὴν μάχην, ἴσα ῥίπτοντες αὐτῶν ἄλλοις ἀστοχοῦντες ἀστεμπτωτοῦς ἡνὸς ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ πρώτῳ, διὰ τὸ ἐξ αὐτὴν συμμαχῆσαι φύσει. λέγουσι καὶ ἀπὸ

Αμοιβκόν, ἡ ἀμοιβκὶς, ἴλιγγος, οἱ δὲ ἁδρὸν χοιράδος Ἀμοιβκὶς Δ' ἐδίκαζον. συμφορὰ δὲ ἀνούσιος ἐδίκαζον ἀνὰ μέρος. ἀπολλώνιος ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς. Καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβκδὶν ἐλάασκον. ση. δὲ τὸ συνελαγμένως. ἅμως ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄνηρεν. τὸ ἀντεπαλ

Αμεχόνη. Ἰστέον ὅτι ἡ ἀμφὶ πρόθεσις λέγεται λήλως. ἢ ἡ ἀμὲ πρὸς ἀπολεῖσθαι. ὁ, ἀμεχόνη. ἀμεπισχοῦσα. λέγεται δὲ ἀπὸ περιβολῆς ἱματίου. ἡ οὐ πολιόν. ἰὼ δὲ αὐτῆς ἱμάτια καὶ περίζωμα. ἐξ ἀμεχώνια β. καὶ χιτών. ἔστιν οὖν πρὸ ἱματίου λεπτοῦ. περίβλημα.

Αμεώνυμον, ὁ μὴ αὐτὸς ἐβηθεὸς, ἀμεώνυμον ἀνδρῶν. ση. ὡσεὶ

Αμεπείρωντες, διαπειρῶντες. ⟨τὸ πολεμον.

Αμενύθη, ἀνέπνευσεν. ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω ἀναπνύσω ἀνατέπνυκα ἀνατέπνυμαι ἀνεπνύθη. καὶ συγκοπῇ ἐκ τοῦ πλεονασμοῦ τὸ μ, ἀμπνύθη. ἀνέζωπυρήθη. ἠγέρθη.

Αμορρέαιοι. ὁ ἀμορρέαιος τοῦ ἀμορρέου ὄνομα ἔθνους. ὡσὶ δὲ τοῦ ζ'. ου, τὸ ἀμώριον, διὰ τοῦ ω μεγάλου

Αμπωμα, ἀνάπωμα. ἢ κατὰ συγκοπὴν ἄμ⟨ἢ σὺν ε. πωμα. ἀμπάζονται, ἀναβάλλονται. ζ' τὰ ὅμοια.

Αμπερος. πηρός. ὑστερος.

Αμολπαί, ση. μέλαν. ἀωρίαν. σκότος. ἢ φλογμός. καὶ σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγουσι τὸ γάλα οἱ ποιμένες. ζ' ξύλινον οἰνοφόρον. ἀμολγοὺς δὲ τοὺς δεξαμένους. ζ' ἀρπάζοντας, μάζα. ἀμολγὸς, ἡ τροφὴ μάζα.

Αμοργὶς δὲ. καλάμινος. δεξὶς ἢ σὺν δύμα τὰ ἀμόργια. οἱ δὲ, λιγνὰ ὑφάσματα. οἱ δὲ ἀπὸ ἀμύργου τῆς νήσου. οἱ δὲ ἀμοργίνους, τοὺς ἐρυθροὺς τὸ χρῶμα.

Αμπυκάζειν τὰς ἵππους πρόσθεν ἀπὸ προσώπου ῥίχας ποιάζειν. εἴρηται οὕτως καὶ ὁ τρόχος. καὶ δεσμοὶ δὲ ἄμπυκες.

Αμπυξ, ἡ γυναικεία ἀναδέσμη. ὅ ἐστι τροφίκες. ση. ἡ ὡσὶ χαλινοῦ δὲ εἴρηται. οἱ, χρυσάμπυκας ἵππους. ἀπὸ τοῦ ἀμφέχειν. ἄμφυξ, ἡ ἄμπυξ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναπυκάζειν ἢ ἀνέχειν τας ῥίχας. ἐκ μεταφορᾶς καὶ τοῦ τρόχος, διὰ τὸ κυκλοτερὲς εἶναι.

Αμπλάκημα τὸ ἁμάρτημα. ἀπὸ τοῦ ἀναπλέκεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σχοινίου. σειρὰ δὲ τοῦ σχοινίου λέγεται. ἐκ τοῦ πλέκω, πλακῶ. ἀναπλάκημα, ἢ

Αμπρέω. ὁ μὴ καλλίμαχος κυρί⟨ἀμπλάκημα. ὡς ὡσὶ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν. οἱ, Ἀμφ' ἐλαοῖσι ἐλκήθρων ἀμπρέοντες. ἀμπρὸν γὰρ κυρίως καλοῦσι τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας. οἱ, ἀμπρὸν πόδα τοῦ

διαμπερὲς τῶν ζυγῶν δεδεμμ. ἢ τὸ ξύλον τοῖς αὐχέσι τῶν βοῶν ζυγόν. ὁ δὲ λυπηθῶν, ὡσὶ τοῦ καὶ παθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν. οἱ, Ἀχλαινον ἀμπρέσουσι ἢ λιπροπέλος, ἀμπρὸν ἀνάπωλον ὂν ἢ ἀνάπωλος οὖσα. ἡ μὴ ἐν βίῳ. χουσα σὺν ἑαυτῇ τὴν πῶλον, ἤγουν τὸ πῶλον. ἢ πρὸ τοῦ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς ποιοῦντας.

Αμπελόεσσα. τὸ ἀρσενικῶς, ἀμπελόφις. εἴδωλον τῶν πραγμάτων μερυσιασθῆ. ἐκ τοῦ ἄμπελος. τοῦτο ἀνάπελος οὖσα πρὸ τοῦ ἄνω πελάζειν. ἢ πρὸ τοῦ

Αμπελῶν. Ἥρα ζ' ἀμ⟨σὺν αὐτῇ ἔχειν τὸν πόλον. πελῶν πρὸ τοῦ λιχόσκιον ἔγχος. ἢ ἀναστήσας. ἀναστείσας. διὰ πλασιασμοῦ μετοχῆς β' ὁρίσου. τὸ ἐξῆμα ἀναπάλλω. οἱ γὰρ ἴωνες σὺν τοῖς ἐξήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς θέσεσι ἀναδιπλασιάζειν. λάχωσι, λελάχωσι

Αμπωτις, ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι⟨λάβῃ, λελάβηκε. πόθεν φυγὰ καὶ διάστασις, καὶ πόθεν τὴν λύσιν. πρὸ τοῦ ἀναπίνεσθαι. κυρίως δὲ ἀμπωτις ἡ ἀναπεμπουσα ἐξηραμένα. ἐξιλία. διογένους ὁ περιηγητής. οἱ, Ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐξείρει. ἄλλοτε δὲ ἄπωτις ἐξηρησίν ἐπιτεθάφθαι μάθοισι. κυρίως δὲ λέγει ἡ ἀναχώρησις τῆς θαλάσσης, ἤγουν ἡ ἀναπεμπομένη θάλασσα. ἐκ τοῦ πῶμα, πώσω, πῶσις καὶ ἀνάπωσις ζ' ἄμπωσις κατὰ συγκοπήν. καὶ γραικικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μετέρχεσθαι τὸ σῶμα τοῦ πλοίου, ἢ ἐκ τῆς ἐπιφανείας ἧς τὸ βάθος ὑποχώρησις ὕλης. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ ἐξηγήσεως τῶν λέξεων ἱστορήσας. ἡ ἧς βάθος μέγας

Αμύρηγη, τὸ ἀτέλεστον, καὶ τέλος ⟨σις τῶν ὑγρῶν. μὴ ἔχον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀμύργυγη.

Αμυρος, πόλις θεσσαλίας.

Αμυροι, ζ' ποιοὶ κάθυγροι ζ' διαῤῥέοντες. ἀπὸ τοῦ μυρῆναι, καὶ ἐῆναι.

Αμυνος, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ ἀμύνου βασιλέως βε

Αμυδὶς, σημαίνει φῶς ἅμα. παρὰ τὸ ἅμα ⟨βεβρύκων. ἄμυδις. ῥοπῆς ἕνεκα τοῦ υ. ὅσοι δὲ ὄρκες σύρκες. τοῦ πνεύματος μεταβληθέντος. ὦρος.

Αμυδρὸς, παρὰ τὸ μύδρος. ὃ ση. τὸ πύρακτωμένον σίδηρον ἀμυδρὸς ὁ ἀλαμπὴς. καὶ σκοτεινός. τοῦτο παρὰ τὸ

Αμυγδαλὴ, παρὰ τὸ σύντηκαλύφη ⟨μύω τὸ καμμύω. τὸ μὴ τὸ ἔξω χλωρόν, πολλὰς ἀμυχὰς ἔχον. ὦρος.

Αμυσις, ἡ ἀπνευστὶ πόσις. παρὰ τὸ μὴ μύειν, ὅ ἐστι χανδὸν πίνειν. οἱ δὲ πολὺ μὴ μύοντα, ζ' σπάζοντα τὰ χείλη. ἢ παρὰ τὸ ἅμα πίνειν, χωρὶς τοῦ διαπνεῦσαι. ὥστε ἀπνευστί. ἔστι δὲ ζ' φιάλης εἶδος μεγάλης.

Αμυσχρὸς. ὁ καθαρὸς. ὁ μὴ ⟨ὢν σὺν πόρις ἐχέυγρος. μύσει χανθεὶς. ὁ ἀμύαντος. ζ' ἀμυσχρά. ἢ παρὰ τὸ μύσος μυσαχρὸς ὁ μυσαρός. μυσχρὸς ζ' ἀμυσχρός.

Αμύμων, παρὰ τὸ μύω τὸ ὑποκαμμύω. ὁ μὴ ὢν μύσος. ἐξ οὗ ῥήματος καὶ ὄνομα μύμων, ἡ ἀμύμων ὁ μὴ κεκαμμυμμένος. ἢ παρὰ τὸ μῶμος, μῶμων. ἄμωμος, ἀμώμων. ζ' ἐκ τοῦ ὦ ἧς ὦ ἀμύμων. ὡς χελώνη χελώνης. ὁ

ἀμώμητος καὶ ἄψογος.

Ἀμυμώνη, ἡ θυγάτηρ Δαναοῦ. ἀφ' ἧς ἀμύμονος γυναικὸς. πολλαὶ δὲ τῶν θηλυκῶν ὀνόματα τῆς ηληγμένα, ἐπ' ἀφ' τῶν ης ος γυναικῶν τῶν ἀρσενικῶν. οἷ, τέραφος, τερά τη. κάλυνος, καλύκη. ἄρπαλος, ἁρπάλη. βαρύνεται εἰς τ' ἐργαλείου. σώφρονος, σωφρόνη. χίονος χιόνη, οἷον ἡρωίδος. οὕτω καὶ ἀμύμονος, ἀμυμόνη. ⟨ ἐκτασιν

Ἀμυκάλαι, τῶν ῥιζικῶν βελῶν αἱ ἀκίδες. ⟨ ἀμυμόνη.

Ἀμυλος, βρῶμα, ἢ μὴ πεπωσὸς ὑπὸ μύλων. ἀρσενικῶς. καὶ ψιλοῦται.

Ἀμυσί, ἀπνευσί πῃ ἢ ἀθρόως.

Ἀμυλον, στέρεον. ἄκλαστον.

Ἀμφίβολοι, οἱ ἑκατέρωθεν περιβαλλόμενοι, ἢ βάλλοντες.

Ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. ⟨ ἀμφιγνωμοσύνη δωρόθεος.

Ἀμφίγονον, τὸν ἐκ προτέρας γυναικός.

Ἀμφίδεα, ψέλλια. Δεσμοὶ. ξύλοι ἀμφιδεῖς ὠὰ λύσις. παρὰ δὲ τοῖς τὰς ἀμφίδεον, τὸ σόμον τῆς μήτρας καὶ κατὰ μεταφοράν.

Ἀμφίδυλος, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος.

Ἀμφίεσον. πεπιεσμένον. ἢ πεπιεσμένος ἐσθής.

Ἀμφίγονοι, οἱ ἑτερομήτορες. ⟨ μοιον.

Ἀμυξ, ἐπίρρημα. ἐστὶ τὸ ἀμυκτικῶς. παρὰ τὸ μύσσομαι ταγόμενον ἐπίρρημα ἀποβολῆς τοῦ ω. ὃς ἀφ' οὗ δήξω, δάξω δακξ, ⟨ αὐ ζάξ. κλάζω, κλάξω κλακξ, καὶ ὀκλάξ. οὕτως ἀμύσσω, ἀμύξω ἀμυξ, ⟨ ἀμύξ. μεθόδιος. καὶ ἀμυχὴ ἀγροῖς ἀκροις δακτύλοις. οἱ δὲ, μικροῦ.

Ἀμυχὴ, τὸ ἕλκος τὸ ἐπιπολῆς τοῦ σώ- ⟨ ἐπιπολῆς ταχέως.
ματος. παρὰ τὸ ἀμύσσω. ἢ παρὰ τὸ μυχὸν μυχή. καὶ ἀμυχὴ, ἡ μικρὰ βάθος ἔχουσα. μεθόδιος.

Ἀμύσσω. παρὰ τὸ αἷμα, αἱμάσσω. βοηθητικῶς ἀφ' οὗ ἀμύσσω. ὡς μάθω μάθος ⟨ μῦθος. ἢ δὲ τὸ αἷμα τῶν καὶ ξέω τοῖς ὄνυξιν. ⟨ σὺν χόλῳ θυμοῦ ἀμύξας. καὶ σας. λυπήσας. τὸ θέμα ἀμύσσω. ὁ μέλλων, ἀμύξω. παρὰ τὸ μῦ ἐπίρρημα ⟨ μύζω. ⟨ ἀμύζω τὸ λίαν οἱ μώζειν. τὸ δὲ ζέω τὸ ζέσαι ἀφ' οὗ ζέσις ἀπολικῶς. καὶ ἀφ' οὗ μύζειν ἡ ἐκθλίβειν τὴν ψυχήν.

Ἀμύντωρ, ὁ βοηθός. ἀφ' οὗ ἀμύνω, ὁ ἐπίκουρος.

Ἀμύνω, τὰς ἀφ' ὧν παραλειπόμενα τοῦ ⟨ βαρύνεσθαι θέλει. ⟨ ἐπίτε τὰ μέλλοντα ἔχει τὸ ῦ. ἐξ οὗ περισσᾶται, προκαλάρχου ἔχει ὄφελον. οὗ τὸ τέλος ἀφ' ὧν παρὰ ῥῆμα ποιεῖ. ὀλύνω, ὄλλυμι. ἀμύνομαι. ἀποτρέψασθαι. ἀποσοβῆσαι. ⟨ ἀλεξῆσαι. ἢ βοηθῆσαι. στ δὲ καὶ τὸ τιμωρήσασθαι. ὥστε ἰδίαν σημαίνειν. ἀμύνομαι οὖν κυρίως, τὸ ἀποφαύσεως βοηθῆσαι. ἀφ' οὗ ἄμυνα ἡ ἐκδίκησις. φύσει δὲ παρὰ τὸ μύειν ἡ ἀποφάσις. μῦ φύει ἐπιτατικοῦ, ἄμυνα. ἢ μύνας στ φησὶ μελησμούς. ἔνθα ἀμύνειν τὸ ἀμελεῖν βοηθεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀμεύνω τὸ ἀποτρέπομαι, ⟨ ἀμεύνω. ὡς δύω δῦνω, ⟨ θύω θύνω. ⟨ εὐδοξία φύει, ἀμύνω τὸ μὴ δρόμου βοηθῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀμείβω, ἀμάω. ἢ ἀποθέσει τοῦ μ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἀμύνω. τὸ ὑπερχάριτος βοηθῶ.

Ἀμφαδόν. Ἀλλ' ἀμφαδὸν αἰκετύχωμαι. φανερῶς. ἀναφανδόν. φαίνω φανδόν. ἢ ἀμφαδόν. ἀμφαδὸν ἀμφαδίη. Ἡ καὶ ἀμφαδίην. φανερῶς.

Ἀμφακὴς, οἷνος ὑποξίσκεπος.

Ἀμφασίαν, τὴν ἀφωνίαν, ἢ ἔκπληξιν. οὐκ ἀφασίαν, οἷον, ὑποφασίαν. ἀπορίαν.

Ἀμφ' ὤνον, Κόρυθες Δ' ἀμφ' ὤνον αὐτευν. δύο μέρη λόγου ἐστίν. ἀμφὶ καὶ ὤνον ἀντὶ περὶ κεφαλαῖαι αὐτῶν ἕκαστος.

Ἀμφεσωνῆφι. οἱ, ἐν μεγάρῳ ⟨ ῥοὴν ἠχοὺ ἀπετέλουν. ἑκάστης ὥρας ἡμέρας ἀμφεσωνῆφι. διέρβεσκεν.

Ἀμφέσχετο, περιεβάλετο.

Ἀμφεστᾶτε, περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς λυπουμένη ἑστᾶτο. ἀφ' οὗ ὑφίσταμαι ὑποστῶμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐστώτην. τὸ γ, ἐστᾶτο. ⟨ ἀμφεστᾶτο.

Ἀμφήκεες, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένοι. ἀφ' οὗ ἄκω, τὸ ξ

Ἀμφιαχύα, ἰαχὴ ἑκατέρων ⟨ ἀμφοτέρων μεράων ὀξύ. πολύμηβον. ἐκ τοῦ ἰάχω ⟨ ἰαχή. ⟨ ἀμφιάχω. ὁ μήκων ἀμφιάξω. ἀμφιαχα. ἀμφιαχὼς ἡ μετοχή. τὸ ἐπιλυπούμενον ἀμφιαχύα. περιβοῶσα. ἢ ῥύζουσα.

Ἀμφιάραος, ἢ ἀμφιάρεως, ὁ ἥρως οἱ κλέος. ἢ παρὰ τὴν ἀέρα. ἢ παρὰ τὰς ἀράς. μάντις ἦν ἥρως.

Ἀμφιβέβηκας, Ὃς χεύσιν ἀμφιβέβηκας. περιβέβηκας. ὑπερμαχῆς. ἀφ' οὗ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων.

Ἀμφίβασιν, Δῆσε δ' ὀγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν ῥώων. τὴν ἰσχυρὰν ὑπερμάχησιν. κυρίως ἀμφίβασις ἡ περὶ τὸ νεκροῦ μάχη. περιβάντες δὲ τὸν νεκρὸν ἀπωθίζεσθαι

Ἀμφιβρότη, ἡ ἑκατέρωθεν τὴν ⟨ ὑπερτὸ σώματος. βροτὸν νοσεῖσα ἀπωθοῦσα. καὶ πρόθυμος ἰσθι.

Ἀμφίβληστρον. στ δὲ δι- ⟨ περὶ βροτὸν ἠργασμένη. κτυον. παρὰ τὸ βάλλω βλῶ βλήσω βλῆστρον. ⟨ μῦ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, πλεονασμῷ τ, ἀμφίβλημα.

Ἀμφιγυήεις. ὁ ἀφανὴς. ὁ βραδὺς ἐν τῷ περᾶσθαι. παρὰ τὸ γύα, ὅ ἐστιν ἄκρα. χεῖρες καὶ πόδες. ἢ ἀμφοτέροις τοῖς γύοις ὅ ἐστι τοῖς πόσι, χωλός. ζήτει δὲ τὸ ἀμφιγυῶσαι, ἀκρωτηριάσαι. ⟨ ἀμ ζάς.

Ἀμφιεφέα, Ἀμφιεφέα τεφαρέμεν. θηλυκῶς. ἀπὸ τῆς πόσεως. ἀφ' οὗ ἐρέφω καὶ τῆς ἀμφὶ προθέσεως. τὴν ἀμφοτέρωθεν ἐσκεπασμένην. τὴν τῶν βελῶν θήκην

Ἀμφήκης, ἀμφίβολον. ἢ ⟨ κην. ἢ πανταχοῦ ἰσχυράν. ἄκρον. ἐρίζω, ἤρισμαι ἤρισται. ὃς ἀφ' οὗ ἤρις ὁ καὶ ἀμφήρικος. ἀμφίλογον. ἢ ἔριδος.

Ἀμφαρίστερος, οὐκ ἄριστος οὐδὲ ἐξιός. ἀμφοτέρωθεν ἀρι-

Ἀμφερικὴ, πανταχόθεν περιφερομένη. ⟨ στερός.

Ἀμφήμβριος, ὁ καθ' ἡμέραν. καὶ ἀμφ' ἡμέρου ὁμοίως.

Ἀμφήρης, αὐλὸς ὁ ἑκατέραις χερσὶ καλαμώμενος σύμφωνος. καὶ τὰ μὰ ἀμφῆρες, ἀμφοτέραις γνάθοις

Ἀμφίβια. ζῷα τὰ ἐπὶ τῆς χέρσου ⟨ ὁμοίως ἐθέλοντα. ὕδατος ὁμοίως διατελοῦντα.

Αμφίδυμοι λιμένες, διὰ δύο ὁδοὺς ἔχοντες. ἢ σκευωμένοις, ἢ ἀμφισόμους. ὁ ἀφ' ἑκατέρου μέρους εἰσπλοιαν ἔχων. καὶ ἀμφίδυς τὸ ἐνδύς. ταὐτόθεν καὶ ἀπὸ δύσεως ἔχοντες καὶ σκέπην καὶ καταγωγήν. ΟΙ, ἀμφίδωοι, ἀπὸ τοῦ δώματος ἢ τὸ σκεπόμενον. οἱ ἀμφότεροι εἰσπλοῦς, τουτέστιν ἀπὸ δύσεως καὶ καταγωγὴν ἔχοντες. ὁ δυσσείας Δ. λέγεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς κυζίκου ἀμφίδυμος διότι ἀπὸ δύσεως ἑκατέρωθεν μέρους ἔχων. ΕΝ δὲ οἱ ἀκταὶ ἀμφίδυμοι. ἢ δίδυμοι.

Αμφίγυα, ὅμηρος ὡς τῶν δοράτων λέγει. οἱ, ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι. οἱονεὶ τὰ ἑκατέρωθεν γυῶσαι δηλαδὴ ἀμενα ὀξεῖς χολῶσαι δὲ πληξαι διὰ τῆς ἐπιδορατίδος, ἢ τὸ σαυρωτῆρος. ἔνιοι δὲ διὰ χαλκοῦ. οἱ δὲ μακροῖς δὲ ὀξέσιν.

Αμφίδρυφοι, ἐστὶ δρύπτω τὸ ξέω, τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐξεσμένον, ἢ ἐπαφαιρημένον. ἢ ἀμφίδρυφη, τὴν καλεμένην δὲ ἀπὸ τοῦ μέσου πεφαρμένην. ἢ δίδρυφη.

Αμφιδρόμια, ἑορτή ἐστιν ἐν ἀθήναις τελουμένη. καθ' ἣν ἐγκρυφίου ἄρτου ὀπτωμένου, ὑπὸ τῆς ἑστίας ἐπιτίθεται χοῦς. τὰ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ποιοῦσι ἢ μὲν σκευὴς εἰς τὰ βρέφη παρὰ τὴν ἑστίαν περιφέροντες, ἐπειδὴ πυροφόρος ἢ τροφὸς ἐπὶ τιμωρίᾳ πεφήμισται. μέμνηται πλάτων ἐν θεαιτήτῳ. Τοῦτο μὲν δὴ ὡς ἐοικεμόνις ἐστὶν ἐκ, ὅτι δὴ ποτε τυγχάνει ὄν. μὴ δὲ τὸν βοῦν τὰ ἀμφιδρόμια ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιθρεκτέον τῷ λόγῳ.

Αμφιελίσσας, αἰγῆς αἱ ἀμφοτέρωθεν τὰς κώπας ἐλαυνόμεναι. ἢ ἑκάτερα τὰ πλευρὰ τρεφόμεναι. ἐκ

Αμφιέννυμι, παρὰ τὸ ἔω τὸ ἕννυμαι ⟨ τοῦ ἑλίσσω. πλεονασμῷ τοῦ ν, ἔμμι. ΕΝ ἐκ παραγωγῆς ἐνύω καὶ ἐνύμι ΕΝ ἐπὶ τοῦ ἔθος ἔχουσιν οἱ ἀπολλὼς τὸ ἵημι παρὰ τὸ ἐπιφέρομαι. σύμφωνα, ὅτι, εἴρω ἔρῶ. φθείρω φθέρω, τὴν αὐτὴν ῥοπὴν ἔχει τῇ. ἢ μὴν ἐνύω, ΕΝ μὴ τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφινύω. καὶ ἐξαυτοῦ παράγωγον ἀμφίεννυμι. καὶ ἀμφίεννυτε, τὸ ἐνεδύετε.

Αμφίθυμοι. ἐνδεδυμένοι. ὡς τὸ, ὦμοι ἀναιδείην ἐπιθυμέει. γέγονε παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι. ὁ παρακείμενος ἔσχα. ὁ παθητικὸς ἔσμαι. ἢ μᾶλλον χιθυμένος. ἐπιθυμένος ὁμοίως νεφέλην. ΕΝ σωσθένης ἀμφίθυμοι.

Αμφισμύμην. μή ποτε ⟨ γεώργιος ὁ χοιροβοσκός. καὶ ταῦθα πρὸς πῆ ἐστιν ἡ πρόθεσις. πῆ δὲ διαφέρει τὸ χύμαι τοῦ ἀμφιέννυμαι. Καὶ αὐτὴ δὲ φάρος μέγα χύτον νύμφη. πῆ γὰρ πλέον τοῦ ἀμφιέσασθαι χιτῶνα

Αμφιετῆ, θύλη καθ' ἕκαστον ἔ- ⟨ τος. οὕτως ζηνόβιος. τος, ἤγουν ὅλου τοῦ ἔτους, ἢ καθ' ἕτος. ἢ ἀμφιεταζομένας, τὰς καθ' ἕτος γινομένας ἢ πρὸς ἐρχομένας.

Αμφικέφαλος, κλίνης εἶδος, παρὰ τὸ ἑκατέρωθεν ἀναπαύσεως ἔχειν καὶ προσκεφάλαιον.

Αμφίκαυσις, ἡ ὀρθὴ κρίθη. ἢ ἡμᾶς εὖρον καλοῦμεν δὲ οὕτω μὲν οἱ γεωπονικοί. οἱ δὲ κωμικοί, τὸ ἀνδρῶν ἀμφικαῶσθαι. οἱ δὲ τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν ἢ ἡλίου προσαγορεύουσιν ὥραιον διὰ τὸ πρὸ ὡρίμου καὶ ἀνθηρῶν τῶν ἀχύρων ἐπιτηδείως ἔχειν αἴσθησιν. μεταφορικῶς ἐρῆται μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐκαῶσθαι. οἱ δὲ τὴν πρώτην

Αμφικύπελλον, τὸ τηρίον παρὰ τὸ ⟨ κῶς. ΕΝ ἡμάχη. κύφον κύφελλον. ΕΝ κύπελλον. ΕΝ παρὰ τὸ χέω χύτελλον ὅπου ὁ πλοῦς χύεται. ἢ μᾶλλον τῆς ἀμφὶ, ἀλφικύπελλον, πλεονασμῷ ἑτέρου λ. τὸ ἐκπεριφερείας κύφον. ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω μέρη τὰ μέφη, κύφελα λέγονται. ἀρίσταρχος δὲ ἡμιμαίῃ τὴν λέξιν τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειαν. ἐφ' ὧν ΕΝ ἐκτὸς ἀποδίδωσι λέγει. ἤτοι Ο καλόν ἀλλὰ ἄμεινον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε χύσεον ἄμφωτα. ΙΟ, ΙΟΝ.

Αμφικτύονες, οἱ περιοικοῦντες. ⟨ ἀμφίκυρτα. τὰ ἀμφὶ κεῖσθαι ἀπὸ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί. ὡς φησὶν ὅμηρος. Εὐκτίμενον πολίεθρον. καὶ Εὐκτιμένην καὶ ἀλωήν. ἔστι οὖν οἰκίζω οἰκίσω. οἰκιῶν ἢ οἰκτιῶ κτῶ πλεονασμοῦ τοῦ τ. ΕΝ μὴν τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφικτιῶν. ΕΝ πόθεν τοῦτο διὰ τοῦ ἀμφικτύων. ὃς γράφεται φάλαθα ῥυφάλαθα. οὕτως ὤρος.

Αμφιμάσχαλος, ἡ τῶν δύο χλαίδας ἔχων, ὃς ἐλευθέρων. ὁ δὲ τῶν οἰκετῶν μίαν εἶχε. ΕΝ διὰ τοῦτο ἑτερομάσχαλος ἐκαλεῖτο.

Αμφικελεμνον. ἀμφοτέρωθεν ὁ κέλλων ΕΝ σημαίνων. οἱ δὲ ἀμφικελέμνους. ἀμφίβαρεῖς καὶ τὰς σατυρικὰς ὀρχήσεις. ἀπὸ τοῦ κέλλω.

Αμφιμήτωρ. οὐχ ὁμομήτριος, ἀλλὰ ὁμοπάτωρ ὢν ἀδελφός, ὧν μητέρες διάφοροι λέγονται. λέγονται δὲ ἀμ

Αμφίπολον, δούλην. θεράπαιναν. ΕΝ ⟨ ὠμηρίαι. ἀμφιπολεύειν. ἀπάζεσθαι ΕΝ θεραπεύειν ἢ περιέπειν. καὶ ἀμφιπολήσει. περιπορείας,

Αμφίσβαινα, ἀντιαστική. ἀμφίβημα. ἔστι δὲ εἶδος ὄφεως, ἔχοντος δύο ἑκατέρου κεφαλὰς ΕΝ ἀναβαίνοντος

Αμφίσκοπον, περιβλεπτικόν. ⟨ τος.

Αμφιβεβηκας. ὑπερασπίζῃ, ἢ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. ταῦτα γὰρ περιβεβληνται ἑαυτῶν τοῖς τέκνοις, ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιόντας. καὶ ἀπὸ τῶν περιβαινόντων τοῖς ἑαυτῶν πολέμου τεθνηκόσι καὶ ὑπερμαχούντων, ἵνα μὴ σκυλευθῶσι, ΕΝ ὑβριθῶσιν. ἢ μέσος καθήσαι ἐν αὐτῇ τιμώμενος ὡς περ πολιοῦχος. Κλῦθι μευ ἀργυρότοξε, ὃς χρύσην ἀμφιβέβηκας.

Αμφιλαφὲς, τὸ δασὺ παρ' ἑκατέρωθεν λῆπον, ἀμφιλαφὲς ἢ συγγενὲς παρὰ τὸ βάθος. λοχὰ δέμοι παρὰ τὴν ἀφὴν. οἱονεὶ παρὰ τὴν ἀφὴν ἑκατέρωθεν ὑποπίπτον διὰ τὴν δασύτητα. ὅ ἐστι πολὺ ΕΝ δασύ.

Αμφιλύκη, ἡ σκοτεινή. ἀμφιλύγκτις οὖσα. παρὰ τὸ λυκάφως. ἔστι λυγαῖον σκοτεινὸν παρὰ τὸ λύφην τὴν αὐγήν, ἢ μὴ ἐᾶν συγκρίνειν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται λύγη. καὶ πάλιν παρὰ τὸ γ εἰς κ λύκη. καὶ ἀμφιλύκη νύξ. ὡρος.

Αμφότερον, ἐπὶ μεσότητος ἀπὸ ἀμφοτέρως. παράγε

ται δὲ ἐκ τοῦ οὐδετέρου ἀμφότερον, τὸ ἀρσενικὸν, ἀμφότερος. Cf. ἀμφότεροι. ἐμοὶ καὶ οὐκέτι χά. τὸ τὸ δύο μαι-

Ἀμφω. ὀνόματος. τὸ ω, μέγα. τὸ < νόμενον κωλύά. ἄμφω, δύο. θεματικά. διότι οὐ πᾶν ἀπὸ ἐνικοῦ. τὸ δύο μαινόμενον κωλύά. καὶ διαφέρά τὸ ἄμφω τοῦ δύο; ὅτι τὸ δύο μὲν καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, Cf. διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικῶς. τὸ δὲ ἄμφω, διὰ τοῦ ω μεγάλου πάντοτε. Cf. ὅτι τὸ μὲν δύο, μετὰ τοῦ ἄρθρου σωτάσσεται. οἱ, οἱ δύο. τὸ δὲ ἄμφω, ἄνευ τοῦ ἄρθρου. ἄμφω σημαίνά τὸ ἀμφότερον. Ἀμφω ὁμῶς φίλοι θυμῷ.

Ἀμφότεροι, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον διδάξω. ἢ ἔστιν ἀπὸ τοῦ β τὸ α διδάξω. ἐπᾶδά τὸ ἄμφω θέμα ἔστιν ὡς τὸ δύο, διαφέρά δὲ τὸ ἄμφω τοῦ δύο. ὅτι τὸ μὲν δύο, πρώτην γνῶσιν ἔθετο τοῦ ἀριθμοῦ. τὸ δὲ ἄμφω, ἀναφορὰν ὑποτάσσεται τοῦ Διάδος. ὥστε ὅσα ἐστὶν οἱ δύο, τοῦ β ἐστὶν ἄμφω. διαφοῦ τὸ δύο λαμβάνά ἄρθρου πρόθεσιν. οἱ δύο. τῶν δύο. τὸ δὲ ἄμφω οὐ λαμβάνά. οὐ δεῖ γὰρ λέγομεν οἱ ἄμφω. ἤδη γὰρ τὴν ἀναφορὰν ἔχά. πρῶτον οὖν δεῖ πρὸ τὸ ἄμφω ἀμφότερος. οἱ, ἀμφότεροι μέμασαν. ἀμφότεροι σὺν. ἔπειτα Διὸς ἀμφοτέρω. καὶ συντιθέμενα τὸ ἄμφω καὶ ἔκτασιν τοῦ ὧς ω. διὰ τοῦτο οὖν ἔστιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον θέλω διδάξαι. ἀμφοτέρω δὲ ἔστι τὸ ἄμφω καὶ συντιθέμενα καὶ ἔκτασιν. οὕτως ἡρωδιανὸς πεῖται παθῶν. τὸ γὰρ ἀμφότεροι μέμασαν τὸ λεμιζόμενα, καὶ τηρούμενα τῶν ἐγκωσμένων διὰ τῶν πρὸ κάμνω λόγων. λέγά γὰρ τὸν ἕκτορα καὶ τὴν ἀλέξανδρον.

Ἀμφίων. ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, Cf. τῆς ἰάω μετὰ χῆς γέγονεν ἀμφίων. καὶ κράσει τῶν δύο ἰῶν μακρῶν, ἀμφίων. βαρύτονον δὲ γέγονεν, ἐπᾶδά τὸ ἀμφὶ καὶ συντεθέμενα, ἐὰν μὴ φυλάττωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν φυλάττουσι. οἱ, βὰς, ἀναβάς. στὰς, ἀναστάς. ἐὰν δὲ ἀλλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, τότε καὶ τὴν ἔννοιαν ἀλλάσσουσι. διὸ καὶ ὁ πάλος ἔθετο ἡ σύνθεσις τοῦ ἀμφίων. ἐπᾶδά τὸ ἀμφὶ ἐπὶ φωνήεντα λήγουσα προθέσεις, μετὰ χοντα τὴν τοῦ λόγου τῆς ἐκθλίψεως, καὶ τὴν τοῦ λόγου τῆς κράσεως. καὶ δεχόμενα τὴν τοῦ λόγου τῆς ἐκθλίψεως. οὐδὲ μετὰ χοντα τὴν τοῦ λόγου τῆς κράσεως. οἱ, προέσκε. προὔσκε μου. ἀμφιέρχομαι, ἀμφέρχομαι. ἀμφὶ δὲ δεχόμενα τὴν τοῦ λόγου τῆς ἐκθλίψεως, οὐδὲ μετὰ χοντα τὴν τοῦ λόγου τῆς κράσεως. οἱ, προέσκε. προὔσκε μου. ἀμφιάχε, Περιάχε τοῦ τρὸς ἀπείρων. ὅθεν συμφορὰ μεθα τὴν διὰ προθέσιν. οὐ τὴν γὰρ δεχομένην τὴν τοῦ λόγου τῆς ἐκθλίψεως, δέχεται καὶ τὴν τοῦ λόγου τῆς κράσεως, ὡς οἷον τοῦ διάνοιος. ἀπὸ γὰρ τοῦ εἶμι ἔγκω, ὅ ἐστὶ τὸ φέρω, γέγονε διάνοια. καθ' ὑποβιβασμόν, διάνοιος. καὶ κράσει τὰ καὶ ε, ἡς μακρόν, διάνοιος. ἡ γραῦν καὶ ἀμφὶ δέχεται τοῦ λόγου τῆς ἐκθλίψεως. οἱ, ἀμφὶ ἀγαθόν. Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα, οὐκ ὠφελε δὲ ἐξαθεῖν τοῦ λόγου τῆς κράσεως. λέγά δὲ εὑρισθένης ὁ γραμματικὸς ἐτυμολόγος τὸ ἀμφίων. ὅτι ἀμφίων ἐκλήθη διὰ τὴν ἀμφοδον, ἤγουν διὰ τὴν ὁδὸν γεγενῆσθαι. ὁ δὲ ἀριστοφάνης κωμικεύομενος λέγά, ὅτι οὐκ ὢν ἄμφοδος ὠφλεν κληθῆναι. ἄμοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οὐ γέγονεν ἀπὸ τῆς ἀμφὶ κήρυ ἴων. ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ ἰξίων, καὶ δολίων. οὕτω χοιροβοσκὸς ἀπὸ τοῦ τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ.

Ἀμφιθαλής, καὶ ἄμφω τρισυλλάβως θάλλω. ὅ ἐστιν ὁ ἔχων τρισυλλάβους ἀμφοτέρους ζῶντας. ὡσὰν ὦσι γονεῖς

Ἀμφίθετος φιάλη. ἡ ἰωνικὸν ἀπὸ μέρος < τροπὴ ὁ δύο. μαι ἔχουσα. ἢ ἄνευ ὠτῶν. ἢ ἀμφοτέρως τετρημένη. ἢ ὁμοίως ἐκ τοῦ σῶμα κεῖσθαι.

Ἀμφίος, λέγουσι τινές, ὅτι ὡς τοῦ ἀρτοῦ ἀκταίου γίνεται ἀκτῶος, καὶ ἀρτοῦ πλοίου πλοῦος, καὶ ἐάου ἐᾶος, Cf. ἀρτοῦ ἀρείων ἀρῶος, τοῦ αὐτοῦ τρόπου Cf. ἀρτοῦ ἀμφίων ἀμφίος. καὶ ἐπᾶδά τὸ ἀμφίων διὰ τοῦ ι, τοῦτο χάριν καὶ τὸ ἀμφίος διὰ τοῦ ι. οἷς ἐπῆλθεν ἀνάλογα καὶ ἡ σημασία. τὰ γὰρ ὡς ων κύρια ὡς ος γινόμενα ὀξύνεται, κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου λαμβάνεται. οἱ, ἀκτῶος, ἀπὸ τοῦ ἀκταίου ἐγένετο, καὶ τὴν σημασίαν τοῦ ἀκταίου ἐφύλαξεν. ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ ἀκταίων, Cf. ἀκταῶος. ἔθος οὖν τὸ ἀμφίος ἀπὸ τοῦ ἀμφίων ἐγένετο, ὡφελεῖ δὲ καὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου τὰ δύο ὀξύνεσθαι. ἀλλὰ μὴν οὐ λαμβάνεται καὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου τὰ δύο ὀξύνεται. ἀμφίων μὲν ὁ ἐστιν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ζήθου οἰκίσας τὰς θήβας υἱὸς τοῦ διὸς καὶ τῆς ἀντιόπης. ἄμφιος δὲ ἰὼν τοῦ σελάου υἱός. ὥστε δῆλον οὐ γέγονε ἀπὸ τοῦ ἀμφίων ὁ ἄμφιος. ἀλλ' ἐστὶν ἐπᾶδά, ὅτι ὡς τοῦ ἀπὸ τὴν ὑπὸ προθέσιν υἱὸς υἱός. ἐστὶ δὲ ὀξύνεσθαι τὰ μου. ὡς ἀπὸ ἀπόλλων ἰω. οἱ, Παρ' ἁμενᾶς ὑπὸ οἷος, οὕτω καὶ ἀπὸ τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν γέγονεν ἄμφιος ἐκ τάσεως γινομένης τοῦ ι πικῶς. οὕτως ὁ χοιροβοσκός

Ἀμφίῳ, εἴρηται ἐν τῷ κρεμῶ.

Ἀμφώες, τὸ δύο ὦτα ἔχον. ἀπὸ τοῦ ὦς ἐλλείψαντος τὸ υ ὄας, Cf. ὦς οὖδας οὖδος, ἦπαρ ἦπατος, οὕτως ὄας, ὄος. καὶ ὦς γένος εὐγενής, οὕτω ἀμφώης καὶ ἀμφώες. μεθοδικὸς. Cf. ἀμφωτερόμοιος, τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ὦτα

Ἀμφωτίδες, χαλκαὶ ἀσπίδες παλαισάριος < ἔχον. ὥστε περιτίθεσαν. περιωτίδες οὖν ἔστι Cf. ἀμφωτίδες. τῆς ἀμφὶ τὴν περίσημαινούσης. μεθόδιος. καὶ ἀμφωτὶς σκεπαστήριον ὠτός. καὶ ἀμφώτας χίτωνίσκος λέ-

Ἀμφοῦδις. ἀπὸ τοῦ < γεται. Cf. ἀμφίωτις. ἔστι ῥῆμα οὐδίζω. οὐ μὴν ὠνοὐδίσω. ἀποβολῆ οὖν τοῦ οὐδὶς. Cf. συνθέσει ἀμφοῦδις. ἀπὸ τοῦ οὐδὲν τὸ ἔδαφος.

Ἀμφορεύς, τὸ ἑκατέρωθεν διωτοειδὲς ἀγγεῖον. ὡς φησὶ θεόκριτος. Ἀμφορεὺς νεοτεύχης. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ μικρὰ μου κεράμου καὶ τοῦ ἑκατέρωθεν αἰρόμενον ἀμφοαιρεύς, καὶ ἀμφορεύς. καὶ συντιθέμενα καὶ πλεονασμόν. διὰ τοῦ δὲ μέσου ὑγροῦ.

Αμφόμον. Ισέον ὅτι ἐπὶ συγκοπὴν οὐκ ἐγένετο. ἐπειδὴ αἱ συγκοπαὶ σύμφωνα λέξει γίνονται. οἷον, πατέρος πατρός. ἀναμφιαμφίαν. τὸ δὲ ἀμφόμον, διὰ μέρη λόγου ἐστίν. ἀναφόμον γάρ. ἀμφοῦτε δὲ καὶ ἐκθλιπτικὸν ἐγένετο. ἐπειδὴ αἱ ἐκθλίψεις οὐδέποτε συμφώνου γίνονται, ἀλλὰ φωνήεντος ἐπιφερομένου. οἷον, κἀπόλλωνα, κατάπολλώνιον. βούλομαι ἐγώ, βούλομέγω. κρεῖττον δέ ἐστιν ἁπλοῦν, ὅπερ τὸ προῦπτον σχῆμα, ἔνδος ἐστὶ συγκοπῆς. χοιροβοσκός.

Αμφίπολος, θεραπαινίς. δουλίς. παρὰ τὰ ἀμφὶ προπέτεσιν καὶ τὸ πολῶ. πόλος, ἢ ἀμφίπολος. οἱονεὶ ἡ πᾶσι τὴν δέσποιναν πολοῦσα. φυτέσιν ἀναστρεφομένη. προπαροξύνεται. τὰ παρὰ τὸ πολῶ, καὶ χέω. μὴ μεσᾶ προθέσεως τιθέμενα προπερισπᾶται ἔχουσι τὸ ο μακρόν, οἷον, ὀμφεροπόλος. οἰωνοπόλος. οἰνοχόος. τὰ δὲ μεσᾶ προθέσεως σωτιθέμενα προπαροξύνονται. προπόσις.

Αμφίπολις, πόλις Θράκης. ἢ τις λος, προχοος. ἐκαλεῖτο πρότερον συνεχὲς ὁδοί. διὰ τὸ πορεύεσθαι καὶ πορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ συρμοῦ τὸ ποταμοῦ. μεριζόμενος.

Αμφιρρόπως συνοίας. ἀπὸ τοῦ ῥέπω τοῦ τροδος. σημαίνοντος τὸ κλίνω, ἢ ἐκτείνω. ἐπὶ ἀδήλου ἐπικειμένας τοῦ τέλους. ἀμφοτέρωθεν κλινούσας, ἢ καθελκυσμένας, ἢ καθελκυούσας.

Αμφις, τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μεταχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀμφιάραος ἄμφις. ὡς παρὰ αἰσχύλω. ὡς πορ ἀστράγαλος ἄστις. καὶ ἰφιάναστα ἴφις. κἀθραυκλῆς θράσυλλος. καὶ βαθυκλῆς, βάθυλλος ὑποκοριστικά. ταῦτα δὲ μεταχηματισμοὶ καλοῦνται, ἐπεὶ οὐ συμφωνεῖ ἡ καταλήξις. οὐδέποτε δὲ συγκοπὴ γίνεται ῥίτης συλλαβῆς. ἀλλοῦ δὲ πάλιν δύναμεθα ἀποκοπὴν ἔφαμεν, ἐπειδὴ τὸ ς ἔχει τῆς τελευταίας συλλαβῆς. ὅπου γὰρ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τηρηθῇ τὸ οι χρόνον, οὐ λέγεται ἀποκοπή. ὥστε μεταχηματισμός ἐστιν. ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αμφύσκη, τῇ χρῇ κυρτωθείσῃ. οἱ δὲ πύον ποροβόλον

Αμφώδων, οὖνος. λέγεται δὲ ἀμφώδοντα τὰ ζῷα, τὰ κατὰ τὰ ἄνω καὶ κάτω ὀδοντωμένα.

Αμφωξις, ὑπερφόρον ξύλινον, ἐφ᾽ οὗ ἀμέλγουσιν.

Αμφὶ. Ισέον ὅτι προθέσεις εἰσὶ τὴν μὲν φωνὴν ιη. τῷ δὲ σημαινομένῳ ιζ. ἢ γὰρ ἀμφὶ ζ ἢ περί, τὸ αὐτὸ σημαίνουσι. διὸ καὶ συντῷ ἅμα εὑρίσκονται. οἷον, ἕκτωρ δ᾽ ἀμφὶ πορὶ στρώφα. διαφέρουσι δὲ κατὰ τρεῖς τρόπους. ἢ μὲν ἀμφὶ, ἀποβάλλει τὸ ι. ὡς τὸ ἀμφ᾽ ἀγαθοῦ θεράποντα. ἡ δὲ περί, οὐδέποτε. καὶ ὅτι ἡ μὲν περί, ἀναστρέφεται, ὡς τὸ ἀγαμέμνονος πορὶ ζ᾽ ἀχιλλέως. ἡ δὲ ἀμφὶ. οὐδέποτε. καὶ ὅτι ἡ μὲν περί, ποτὲ μετάγεται εἰς ἐπιρρηματικὴν σημασίαν. ἧς μέρος λόγου πρωτεύει ἐπιρρήματα μεσότητος. ὡς τὸ, ἴδυμεν εὖ περὶ μθ᾽ σεῖω. ἐὰν πορισῶς. ἡ δὲ ἀμφὶ, οὐδέποτε. λέγεται δὲ ἡ ἀμφὶ, καὶ ἀμποὶ παρὰ ἀπολεῦσι.

Αμφὶς, ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἢ ἀμφὶς ἐπιρρήματα σημαῖνον τὸ χωρὶς. οἷον, θεοὶ πρόμου ἀμφὶς ἔοντες οὐ δυνάμεθα λέξει προθέσει, πλεονασμῷ τοῦ ς.

Αμφισβητῆσαι, τὸ ζητῆσαι. πλεονασμῷ τοῦ β. ἔστι δὲ ἀμφισταῖ. κ παρὰ τὸ ἀμφὶς κἠ τὸ βάζω, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀμφιλογῆσαι. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β. ὡς ἐν τῷ ἄδηρον ἄβδηρον. ἄβδηρος γάρ τις ἐστί. Ϛ δῶδη δόδη. κἠ οὕτω μὲν ὁ μεθόδιος. ὁ δὲ ζηνόδοτος, ὅτι δύναται μὴ παρὰ τὴν ἀμφισυγκεῖσθαι προθέσει, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπιρρῆμα. ἵνα σημαίνῃ τὸ κεχωρισμένως βαίνειν. τριοῦτροι γὰρ οἱ διδάσκοντες. ἢ δὲ τροῦτρ, εὐλόγως ἔξωθεν κέκλιται. σημαίνουσι δὲ, ἢ παρὰ ἐπιρρῆμα συνετέθη. ἢ δὲ παρὰ τὴν ἀμφὶ συγκεῖσθαι πλεονασμὸν λέξεως τοῦ ς, κἠ παρὰ λότως ἔξωθεν κλιθεῖκ. ἀπλῶς οὖν ὡς παρὰ προθέσεως οὔσης τῆς συνθέσεως, ἔσωθεν τὴν κλίσιν μετοίκεται. πλάτων συντορνία. ἔοικεν ἄρα οὐ πεῦ τρύτρυ ὦ φίλε ἠμφεσβήτησάμην. ἀνδρικῶς οὖν τῷ πεῦ μυστηρίων. Περὶ τρύτου ἠμφισβήτρυν οὐ τρίτε οἱ μὴ λύσαντες. ἡ δὲ ἔσωθεν κλίσις, φαίνεται παρὰ λότως ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τρὸς ἅπαν.

Αμφιρύων, ὁ περισσῶς ῥυθεὶς καὶ πολυθεὶς. ὁ ἥρως. παρὰ τὸ ῥύος, ὅ ἐστι πόνος. οἷον, κἠ πολύρυος ἤλασεν.

Αμφιρίτη. μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς μη ἐξῶ. φίλωνος ἰκέλος ἠθάλασσα. ὠφελε δὲ ὅσον ἐκ τῆς ἐτυμολογίας ὃν λέγει ὁ χοιροβοσκὸς Ϛ ὡρίων διὰ τῆς ει δ ῥ γράφεσθαι. παρὰ γὰρ τὸ ῥέω λέγεται ἀμφιρίτη. ἢ ἀμφοτέρωθεν φόβον ἡμῖν ἐμποιοῦσα. ἀπὸ τῶ χαρακτῆρι τῶν ἐς τὴ ἀκλυκῶν διὰ τοῦ ῑ ῥ. τὰ γὰρ ἐς τὴ λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἐνὶ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι. οἷον, ἐρετμή. μελέτη. ἀφροδίτη. οὕτως οὖν καὶ ἀμφιρίτη. προσκεῖται βαρύτονα διὰ τὸ τελεῖ. κὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ χαίτη.

Αμφιφαὼ, ἕνδος πλανητῶν τος τρεπόμενος τῇ ἀρτεμιδί. οἷον, μασοὶ ζοφαλίδας. ἀμφιφῶντας. ἵππια. διὰ τὸ κύκλῳ φωτὶ ζεσθαι ὑπὸ τῶν δαδῶν. ἢ διὰ τὸ πανσελήνου οὔσης πέμπεσθαι τῇ ἑκάτῃ. οὕτω μεφορείτης. ὅτι ἐν ἀγίνῃ ἔδραμον ζ σόδιος. πεῦ τὴν ἀσωπίδα κρήνην ὑδρεύσασθαι. ὅθεν κἀτὼν ἄγεσθαι ἀμφιφορείτης λεγόμενος παρὰ τῆς ἀγινήτιδος ἐν ᾧ ἐκδεχόμενοι τρὶς κεράμους ὕδατος πεπληρωμένους ἀναλαβόντες κἠ τῶν ὤμων φέρουσι πεῦ τῆς νίκης φιλονεικοῦντες κἠ μίμησιν τῶν ἡρώων. ἀμφορεύς δ᾽ σορός ὑδρίας. κέραμος. ἀμφορεύς.

Αμφίφαλον, ἀμφοτέρωθεν φαλοὺς ἔχουσαν πεῦ ἀνθήν. φαλοὶ δέ ἐσιν οἱ κἠ τὸ μέτωπον τῆς πορικεφαλαίας ἀπὸ διόσκοι χάριν ὑπόμου τιθέμενοι.

Αμφιφανῆ ἄστρα λίς φαινόμενα. καὶ ἀμφιφανὲς πορὶ λαμπὲς, ἐπιφανές.

Αμφοτέρως, ὁπότερος δήποτε. καθ᾽ ὁπτιακοῦν τρόπον. χρῆσις οἱ τὸ μέσιος. πλάτων τὸ ἐκπώματος τὸ τρόπον. ἐμίγε τιμὴ

ἔστι δὲ ἐκτορικὴ ἡ λέξις. ἔστι γὰρ ὁμοῦ ἀμφὶς ἴσον δυνάμενον τῷ, ἀμφοτερωθεν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐνδοιαστεία, τῶν ἀμφοτερωθεν γε, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πλοκῆς μέρους τῶν. ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πλευρικῶν γίνεται ἐπιρρήμα μεσότητος ἀμφίς. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τὸ καλὸς ἐπιρρήμα καλῶς, οὕτως ἐπὶ τοῦ ἀμφὶς ἐπιρρήμα ἀμφίς. ἡ συνθέσει μετὰ τοῦ σωφρονισμοῦ καὶ τοῦ σῶς ἐπὶ τὸ σωτηρίως ἀμφιγεώσας. σὺ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμφὶ φασὶν ἀμφιγεώσας. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμφὶς, ἐπὶ τὸ ἀμφίδρομον. ἐξ οὗ τὸ οὐδαμόθεν ἐπιρρήμα. ἡ ὡς ἐπὶ τὸ καλὸς ἐπὶ τὸ ἐπιρρήμα καλῶς, οὕτως ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς, οὐδαμά. ἐπὶ οὐδαμῶς.

Α μωμος. παρὰ τὸ μῶμος γίνεται ἄμωμος.

ξενος. στεφανούμενος ταινιώμενος.

Α ναλσνδρας, ἡ ἄμπελος, ἡ πρὸς δένδρου ἀνερχομένη. δένδρου, δενδρὰς. ς' ἀναλσνδρὰς, ἄμπελος ἡ ἐπὶ δένδρου.

Α ναζυγῶσαι, ζύγωθρον καλῆται ὁ ἱππέας. καὶ < δρων. ἐπιζυγῶσαι τὸ κλῆσαι. ἀναζυγῶσαι, τὰ θύρας ἀναπετάσαι

Α ναθηλήσῃ, ἀναβλαστήσῃ. τὸ θέμα < σαι. ἀριστοφάνης. θηλῶ. ὁ συζυγίας. ἡ παρὰ τὸ θάλλω θαλῶ θαλήσω. κλῆρος, θηλήσω. τὸ παρὰ τὸ θηλή. τὸ δὲ, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηκα

Α νάθεμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ στήλῃ ἀναθεῖναι. < λάζω.

Α νάθημα. ἄγαλμα. ἀνάθεμα. ὁ ἀνακληθρίς, στέγας ἐν μεγάροις. ὅτε ἡ δημήτηρ καθεζομένη ἐπὶ τῆς ἀνεκαλέσατο τὴν ἱππέα. καὶ ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τὴν στέγην, ἀνακληθρίδα καλοῦσιν. μεθόδιος.

Α ναοὶ, οἱ διόσκουροι παρὰ ἀπὸ τοῦ. παρὰ τὸ ἀνάομαι, ἀνάνεως, ὡς φυλάσσω φυλάνεως. μαλάσσω, μαλανεῖς. καὶ ὅτι ἀνάκας, ὅ ἐστι φιλανθρώπως ἐχέτω τοὺς θεοὺς τοὺς ἀθηναίοις. καὶ ὅτι πρὸς πλέοντας σώζουσιν ἀστέρες ὄντες. ἄνω ς' ἐκεῖ ἡμῶν ὄντες. ς' τὸ ἄνω δὲ σύνθετον ἀθρόως ἀπλῶς καλῶν, ἀνάκας. μεθόδιος.

Α ναικὰς, ἐπιμελὰς καὶ πεφροντισμένως, ς' πεφυλαγμένως. ἀπὸ τῆς ἀναίσσω γενικῆς δὲ εὐθεῖαν ἀναχθείσης ὡς φυλάνης. ἀπὸ τῶν ἀνάκτων. οἷς φορυφίδες εἰσὶ τῶν ὑπηνέων. ἀπὸ τῆς ἀνάνης δὲ εὐθείας σχηματίζεται. ἐπὶ δὲ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὀλοῶν λήγοντων ἀρσενικὰ οὐσιαστικὰ ἐπιρρήματα εἰς ως. οὔτε γὰρ ἀπὸ τοῦ φύλαξ ἡ ἄναξ, ἡ ἄρπαξ γίνεται ἐπιρρήμα. μεθόδιος.

Α νάκτωρ, οὐ πεποίηται παρὰ τὸ ἀνάσσω. οὐδενὶ γὰρ τούτων τῶν ῥημάτων παράκειται οὐδὲ τέρου παράσχημα τισμός. πεποίηται οὖν παρὰ τὸ ἀνάκτορος. οὕτω φιλόξενος, εἰς τὸ ξένιον αὐτοῦ.

Α ναοχαΐδη, τὸ ἐν πελάγει χάμωσος ὄντος σείλανος τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀμελεῖν. παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. σ' δὲ ἡ τὸ ἀναχωρεῖν. ἡ οἱ ἀναχωρεῖν. καὶ τὸ θῶ τῶν εἰκείων.

Α ναχυμβαλίζω. δίφροι δὲ ἀνεκυμβαλίαζον. ἀμφικρόφων

Α νακλῖναι, ἀνοῖξαι. ἀγαπετάσαι < καὶ ἀμφέπετο.

Α ναζυγοῦν φασὶ τὸ ἀνοιγνύναι κυρίως τὸν θύρανοίγα. λέγεται καὶ τοῦ ἀναφωνεῖν ἀνοιγνύναι τὸ στόμα. λέγεται ἀναζυγὴ, καὶ ἡ τῆς θύρας ἄνοιξις. καὶ κλεῖθρα τῆς ἀναζυγῆς. πλατὺ εὐμενίσιν. εὐθὺς ἀναζυγὴς

Α νάλογος, παρὰ τὸ λόγος, ἄλογος. < γονομφίης. εἶτα δ' εὐτέρα σύνθεσις μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ν ἀνάλογος, ὁ λόγου ἐχόμενος. ὅ ἐστιν ὁ κατὰ λόγου ὅμοιος. γίνεται δὲ πολλάκις ἐν ταῖς σύνθεσι στερήσεως τῶν προλαβόντων στερήσεων ἀναιρετικά. ἄτιμος καλοῦνται ἐπὶ στε

Α νάλφος, ὁ ἀηδής. ἀπὸ τῶν ὄψων τῶν μὴ < ρήσεις. ἐχόντων ἅλας, καὶ ἀηδῶν ὄντων. σημαίνει δὲ ς' τὴν ἀχεφοῦν. ὁ ἀδύνατος. καὶ ἀνωφελὴς, καὶ ἀτελής. παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω. καὶ ἀπὸ τοῦ πλήρωσις καὶ ἀνθέρεσος, ὡς φασιν οἱ ποιηταὶ ἀνόδυνατεία. ζ οὐ δὲ ἁλίς. μετὰ δὲ πρεσβε

ΤΟΑΛΦΑ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν :-

Ἀνὰ, πρόθεσις. ἐν τῇ σύνθεσι σ' τὴν ἄνω σχέσιν. ὡς ἄνοδος ἀναδρομή. ς' τὸ δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀνὰ καμψίν. ὡς τὸ ἀνάβασις ἀνάβλησις, ἀναβολὴ καὶ τοῦ < χω. θεσις. ἐκ τοῦ ἀναβάλλομαι τοῦ τιθέημαι καὶ βραδύνω. ὡς τὸ μὴ ἀναβάλῃ πάτερ. ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω, βέβληκα. βέβλημαι, βλῆσις καὶ ἀνάβλησις.

Α ναβαλλίδες, ταινίαι. οἱ δὲ σφαίρας ἀποδύσασαι.

Α ναβέβρυκεν, ἀναπέπωκεν. ἐὰν δὲ ἀνα < δογένης. βέβρυχεν, ἀναβρύει, ὅ ἐστιν ἀναπηδᾷ. καὶ ἀναβάλλε

Α να, Ἀλλ' ἀνάημέμονας. ἀντὶ τοῦ < ταμεδάφοφου. ἀνάστηθι. ὅλη ἡ λέξις ἀποπεπάθηκεν ἐκ τοῦ πῶς πρὸ τοῦ πρὸ τοῦ. ἡρωδιανός.

Α νάγκη, ἡ θεὸς παρὰ τὸ ἀνάσσω. καὶ τὸ πρᾶγμα ἀνάγκη. πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. ἢ δεῖται ἀπὸ ῥήματος, ἀγύω ἀγῶ, ἄγκη, ἀγκή, ἀγκάχω, στενάχω. παρὰ τὸ ἀγωνῶν, ἄγη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ ἀνάγκη, ἡ πάντα κρατοῦσα. καὶ ἀγκὰς, ἀγκὴ, καὶ ἀνάγκη. ἐπειδὴ τὰς ἀγκάλας κρατοῦμεν κατὰ δύναμιν, ἀφυκτότερον κρατεῖται. καὶ παρὰ τὸ ἄνος, πρὸς ἣν ἄνος οὐκ ἔστιν εὑρεῖν.

Α ναγκάζω, ἀπὸ τοῦ ἀναξ ἄνακος, ἐξ οὗ τὸ ἄνακτος, γενικὴν ἀνάκη, καὶ ἀνάγκη. ς' ὡς ἀπὸ τοῦ σπουδὴ, σπουδάζω, καὶ αὐγὴ αὐγάζω, οὕτως ς' ἀπὸ τοῦ ἀνάγκη ἀναγκάζω.

Α νάγωγος, ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς.

Α ναγαπανεύου, ἀνακράζου.

Α ναδιδυκίζῃ, ἀναταράττῃ. ἀπὸ τοῦ διδυξ διδυκος

Α ναδῦναι, ἀναδραμεῖν. ὕστερέψαι.

Α νάδρυμα, Καὶ θῆρες ἀνάδρυμα πρηύνονται. πυθέσθαι ἀνέγνωσαν δρυμα. ὡς ἀπὸ τοῦ δρυμός. οὐκέτι δὲ οὐδὲ σώζεται τῶν ῥιζῶν πρόσωπον ἡ συζυγία. σοφὸς μὲν καὶ σοφὴ, καὶ σοφὰ ὁμοίως. δρυμὸς δὲ δρυμὴ οὐκέτι. οὐκ ἔστι δρυμά. ἀλλὰ δρύμα, ὡς λύχνα.

Α ναδήμασα, στεφανώμασα. ἀναδεῖσθαι, τὸ ταινιοῦσθαι

Α ναδούμενος. παρὰ τὸ δέω δέσω δέδεκα. ἡ μετοχὴ, δεόμενος. καὶ κατὰ σύναιρεσιν ἀναδούμενος. οὕτω φιλό-

γας ἐρι μὴ γὴ ἀζηχὲς φατέμεν ϛ' τὸ τέμεν. ϛ' ἐπιφέρῃ, Ος τῦτ' ἐστὶν ἀναλγὴς ἀληταζόμενος ἀτέπωσας. ἀπὸ τοῦ ἀναλᾶσθαι. παρὰ τὸ ἄλις τὸ δαψιλῶς, ἢ ἅλος. ϛ' κϛ' στέρησις ἄναλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ ἄναλτος. κ' τὸ ἄλλεσθαι μὴ δυνάμενον. βαρύν.

Αναλκις, ϛύ ἀπόλεμος ϛ' ἀνάλκις. ἀσθενὴς. ἀδύναμος. ἐκ τοῦ ἄλκω ἀλκή. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάλκις. ἀνίσχυς. ἄφλος.

Αναλίσκω, τὸ παρεθὲν ϛ' δαπανῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἀνάλωμα. ἔστιν ἅλες σημαῖνον τὸ ἁρθρον. οἷ, Η χειμέριον ὕδωρ ἁλέν.. ἀφ' οὗ ἐξήμα ἁλῶ τὸ σωματροίζω. καὶ μετὰ τὸ στερητικοῦ α, ἁλῶ τὸ πλανῶ. φυτέστι, τὸ τὰ σωτηρίσμενα διασκορπίζῃ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλῶ. ϛ' ἐκφύρου παράτωπον ἀναλίσκω τὸ αὐτὸ σημαῖνον. κ' παρὰ τὸ ἅλις ἐπιφέρημα. καὶ παρὰ τὸ ἀναλῶ, ἀνάλωτος. καὶ ἀναλωτικὸς, ὁ ἀφανιστικός.

Αναλογία, παρὰ τὸ λόγος λογία, καὶ ἀναλογία. διὰ τῆς δύο στερήσεως ὁμοῦ οὔσαι καὶ λάθεσιν ποιοῦσιν. ὡς ἄῦτα ἄωτα, καὶ ἀνάωτα τὰ προβόατα. καὶ πηρὸν, ἄπηρον ϛ' ἀνάπηρον. καὶ πεπηρωμένον. ὧν πάντων δὲ τὸ πλεονάζει. ὡς ὧν τ' αὐτὸς, ϛ' ἀὐτὸς, καὶ ἀναύτης, ἀνάϋτον. κϛ' στέρησις καὶ ἀναίσχυντος. ὡρος. ρησις τῆς ἀνίας. ἀβλαβὲς. ϛ' ἀνάνιος, ὑπερήφανος. ἀλύπητος. καὶ ἀναινίως, τὸ ἀλύπως.

Αναλκις, ἀνάλκιδος. ὁ κανών. τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγορικὰ παρώνυμα μακρᾶ παραληγόμενα, διὰ τῦ δος κλίνεται. καὶ οὕτω. τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ βαρύτονα ἀρσενικὰ, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικὰ, διὰ τῦ δος κλίνεται. ἀδώνιδος, Θεόγνιδος. παρώνυμα μακρᾶ παραληγόμενα, εὐμήλος. λάριδος. μηλίδος. ἀνάλκιδος.

Αναξ, παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν. καὶ ὁ ἄνω αἴσωμεν κϛ' δύναμιν τοῦ κρατεῖν. κ' πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. ϖϛ' ϛία τὸν βασιλέα. ὡς τὸ, Δρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν. ϛ' τ δεσπότην. Αὐτὰρ ἐγὼν οἰνοπα ἄναξ ἑσομ' ἡμετέροιο. στ' δὲ ϛ' τ θεόν. Οφ' ἵλαον ἄναχτα.

Αναξυρίδας, φαμμάλια, βρακία. κ' τὰ βαθέα καὶ ἄβατα τὰ ὑποδήματα. οἷ, ἀναξυρίδας, παρὰ τὸ ἀναξυρεῖσθαι ῥοωτικῶς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀναξυρίδας μὴν τι ἄπορον τὴν σωκθεία βρακία

Αναπλήσεις, ἀναπληρώσεις. ἐκ τ ἀναπλῶ. φασὶν

Αναπλήσας, ἀναφυσήσας. κ' ἀθρόως ἀναλαβών. ἐκ τ πρήθω, ἀναπρήσας. ϛ' ῥοωτικῶς τοῦ ῥῆς λ, ἀναπλήσας οἱ δὲ καινοτέρως πισωεχόμενοι, πνεύμασι τὰς γνάθους πληροῦντες, τὰς ἐκφυσήσεις ἀποτελοῦσιν.

Ανάπνευσις, ἔστι πνύω ἀφ' οὗ γέγονε πνέω. ὁ μήκων, πνεύσω. ἀφ' οὗ πνευστός. καὶ ἄπνευστος καὶ ἄπνευσις. ϛ' ἀποβολῇ τοῦ τ, ἄπνευσις, καὶ ἀνάπνευσις. Ολίγη δὲ τὰν ἀνάπνευσις πολέμου. ἀν ταχίστη τὸ ὀλίγη.

Αναπωσόμενοι δ' ἀρνίες ὗες ἀχαιῶν. ἀναψύξωσιν. ἀνα

Αναμφιλέκτως, ἀναντιλέκτως. ϛ πωσωνται.

Αναπεμπάζεσθαι, ἐπαναλαμβάνειν, ἢ ἀναλέγεσθαι ϛ' ἀναπέμπειν. οἱ δὲ, τὴν ἀρχὴν καὶ κεφαλαιώτατα προφέρειν ἐπαναλαβόν.

Αναπωόμενον ὕδωρ, πηγὴ εὐδώδιμον. ὅπου καὶ ἄγαον ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀφ' οὗ τὰς μεσημβρίας, καὶ μέσας τὰς νύκτας ἀπολήγει καὶ οὐρεῖ. τὰς δὲ ἄλλας ὥρας συνεχῶς φέρεται. ὡς παρ' ὃν ὧν ἀνθρώπων καμνόντων. ϛ δὲ τὸν ὁρισμὸν ἀποτιτρώσκων. μεθόδιος.

Αναντες, καὶ ἄναντα, τὸ ἀνωφερὲς, ϛ' ἀνωφερῆ. κατάντα, καταφερῆ. παράντα, τὰ προμαλα. καὶ γλόφα. δ' χμα δὲ, τὰ πλάγια. ἰλιάδος ψ.

Αναπαύτι, δεσμωτήριον. παρὰ τοῖς βοιωτοῖς οὕτω καλούμενον. ὅς καὶ παρὰ τοῖς κυπρίοις ὁ κέραμος. ἀξιοῦσι δέ τινες ἀνάκοπον γράφεσθαι. ὅπερ ἐστὶ τὸ δυσκουρσον. ἀνάκες γὰρ οἱ δυσκουροι.

Αναπλέως. ἐκ τοῦ πλέως, ὁ πεπληρωμένος. μετὰ τὸ στερητικοῦ α, ἄπλεως ὁ ἐνδεής. καὶ μετὰ προθήκης ἐτέρας στερητικῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπλεως. καὶ τις ἐνταῦθα τοιούτοις προσῆθε μύθοις, καὶ ἀναπλουμένοις, καὶ φασὶν, ἐκ τοῦ στέρησιν δηλοῖ.

Αναλέγεσθαι, ἀναζητῶσιν καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ ἀναπείθειν, καὶ ἀναλογεῖν τὴν ἀνάγνωσιν.

Αναλφάβητος, ἀπαίδευτος.

Αναμορον, χήραν.

Αναπεφλασμένον, σύντεταμένα ἔχοντα τὰ ἀμφίβολα.

Ανάπηρος, ἐς μέσον πεπόρευται, εἶναι ϛ' ὦτα. ἀνάπηρος στεῖρα μόνος καὶ ἠχῶ μόνος. καὶ νοσώδης ϛ' λυσιπηρός. ϛ' ἀνάπηρος ἔρωτα, ὁ ἐπιβλαβὴς καὶ μὴ ὑγιαίνων πρὸς τὸ πάθος τὸ πρὸς θάνατον πηρός ὁ ἐμπαθὴς, καὶ ἠχῶ μόνος. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπηρος. ϛ' μεθ' ἑτέρας στερήσεως, ἀπήρος. ϛ' πλεονασμῷ τ ν, ἀνάπηρος, ὁ στεῖρα μόνος. διὰ δύο στερήσεων τοιοῦτοί μιαι

Ανάρσοι, ἄδικοι. ἐχθροί. ἔστιν ἀρῶ τὸ ϛ' ἐπίτασιν. ἁρμόζω. ὁ μήκων ἀπολικῶς, ἄρσω. ἀφ' οὗ ἄρσιος. καὶ ἀνάρσιος. κ' στέρησις τοῦ α πλεονασμῷ τοῦ ν. ὁ ἀνάρμοστος καὶ ἀσύμφωνος. ὡρος. πολέμιος. ὑβριστὴς. καὶ ἄναρσις, ψόγος. πόλεμος.

Αναρρύσεις, θυσία. ἀναρρύω, ῥύομαι. ἐπὶ δὴ θύοντες ἀνέκλωντο τοῖς μαχηλοῖς τῶν θυομένων ϖϛ τὰ ἄνω γέροντες. οὕτω δὲ ἑορτὴ ἐκαλεῖτο παρὰ ἀθηναίοις. ὁμήρος. Αὐέρυσαν.

Αναρρηθῆναι, ἀναιρεθῆναι. καὶ ἀνάρρησις.

Αναρῶσας μεγάροιο. τὰς ἐντῶ μεγάρω δόμους. οἱ δὲ τὰς ἀναβάσεις. ἀφ' οὗ δῖες ἄναι. ὁ δὲ φίλων, ἀμφίβολον εἶναι φησί. πότερον οὐδέτερον ῥῶσας ὡς χῶας, ἵν' ᾖ τὰ ἀνάρρημα τοίχου, καὶ τὰς ῥωγάδας τὰς ῥῶγας.

Αναρροιβδῆσαι μέγα ὕδωρ, ϛ βέλτιον δὲ τὸ πρότερον. ἀπὸ τοῦ ἀναρροφῆσαι, πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀναρροιφῆσαι. καὶ ἐπισχεθέσης τοῦ β ἀναρροιβδῆσαι. βατάνης τοῦ δασέος φ, ἢς τὸ φίλον Ζ. οἷ, Τρὶς μὲν τάνυσσεν ἐπὶ κῆμασι. τρὶς

λ ἀναῤῥοιβδ. ἠρωδιανός, ἀναστύφ. διογένης.

Ἀναῤῥίχαθαι, στ ῥ ἀναδύεσθαι τὸ ὕδωρ. ς ὁ οἱονεὶ ῥόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον, ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσω τοντες. ἀραχνιῶ, ἀραχνιᾶσθαι, καὶ ἀναῤῥίχαθαι, τοῦ β ἔστιν. οὕτω γὰρ ἐθιμώδης ὁ ἀνήρ. οὐκλίνεται δὲ ὁ πρατὰ τινὸς ἢ ἀναῤῥίχωμαι, ἀλλὰ ἀνῤῥίχωμαι. εὑρίσκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς ἀν συλλαβῆς πρὰ ἰ ποιητικῶς. ἀρίχωμαι. ἀμέως οὖν ἐσχημάτισται. ἀῤῥίχους λέγεται ὁ ὑφιστὸς ἐν ὕδατι ὑμίχλοις τοῖς βόθυσι. δῆλον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀῤῥίχω, ς ἀναῤῥίχω. ἀλλ οὖν γε οὕτω κρᾶσιν ἔστιν ἀραχνιᾶσθαι, ς ἀναῤῥίχᾶσθαι. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πεῖ παθῶν.

Ἀναῤῥίχωμενοι, ἀναλαμβανόμενοι τοῖς ὕψεσι. ἀντεχόμενοι τοῖς ποσὶν ἢ χερσὶν ὑμῶν ἢ ἀλλήλων. ἀρίσταρχος ἀφαίρεσιν. Πρὸς τοὺς ἀναῤῥίχᾶτάους ἡ ὁ οὐρανίου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀραχνίων. οἱ πύγες τὰ οἰκία ἡμᾶς καὶ ἔχοντες, ἀνωφέρονται.

Ἀνάγα, ὦ πρᾶχελεύσεως. ᾶ ἐκ τοῦ ς ὦ ὁ πρατανικός, ἔστω, ἔστας ἔστα. ς ὁ πρὸς τὰ κτικὸν γά. καὶ ἀνάγα. αὐ γὰρ προθέσεις ἀναβιβάζουσι τὸ ᾱ μου. ἢ ἀμέως. ποιῶ πρὸς τὰ κτικὸν ἡ μεθημοσύλλαβον ἐν τῇ οὐδετέρᾳ πρὸ ξύνεται. ἐς, ἄφες. δος, ἀπόδος. σχές, πρόσχες. ἡ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ πρὸ ξύνεται. οἱ, βῆθι, ἀνάβηθι. στῆθι, ἀνάστηθι. τὸ δὲ ἄνες, πρᾶ τὸ ἵημι τὸ συγχωρῶ. ὁ μὴν ων, ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν. ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος. ἡ δὲ πρὸς τακτικὸν ἐς. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ πρόθεσεως, ἄνες.

Ἀναισχύν. τὸ ἐξῆμα, σχῶ. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ, ἀναισχυ. ὁ μὴν ων, ἀναισχήσω. ὁ ἀόριστος, ἀνέσχησα. ὁ δεύτερος ἀνέσχον. καὶ ἡ μετοχὴ, ἀναισχύν. ἔστι δὲ πρώτης συζυγίας τῶν πρωτοπαθῶν.

Ἀνάῤῥεο. σχῆμι. ὁ μὴν ων, σχήσω. ὁ πρακείμενος, ἔσχηκα. ὁ πλαθετικὸς, ἔσχεμαι. ὁ ἀόριστος, ἐσχέθην. ὁ μέσος, ἐσχέμην. τὸ δεύτερον ἔσχεσο. ἡ ἐκβολὴ τοῦ ς, ἔσχεο. ς ἔσχου. ὁ μέσος πρὸς τακτικὸς, σχέο καὶ ἀνάσχεο. μέσος ἀόριστος δεύτερος πρὸς τακτικὸς κοινὰ διάλυσιν ἰωνικήν.

Ἀναστάς, ἐκ τοῦ ἵστημι, στήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην. ἡ μετοχὴ, ὰς ᾶσα. ς ἀναστάς.

Ἀναχθῆναι, ἀναδέξασθαι, ὑποδέξασθαι.

Ἀνάστασις. Τοὺς μὲν ἀναστάσεις. ἀναστάτους καὶ φυγάδας. ἀνάστασις, ἄνωστάσις, ἢ τριέτερος. ζ ἀναστάσεως ἀναστασμός. ἀναστάσεως ἀναστατικός. ἀνάστασις, ἄνωστάσις, ἢ τριέτερος. ζ ἀναστάσεως ἀναστασμός. ἀναστάσεως ἀναστατικός. Ἀναστασμός. Ἄλλοθεν ἄμος ἀναστασμός. ἄμος δὲ ἀμγόμενος. ἀνάγνωσις, ἡ ἄνωθεν γνῶσις. ζ ρους ἀναστάντες. ὅσα ὀνόματα ἔχει τὰ ἀνὰ τὰ ἄνω δηλοῦσιν. οἱ, ἀνατολή. ἄνω ἐπιτολὴ τοῦ ἡλίου. ἀναγραφὴ, ἡ ἄνωθεν γραφὴ, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀνάδοσις, ἀνάπαυσις. ἀνάλυμα. ἀναψυχή.

Ἀνάσαρος, ὁ καταλιπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ ὦ τῆς ἀνοδαπανῆς ζωῆς αἱρούμενος. καὶ ἀνάσαρον τὸ πολυπραγμονικόν.

σας. ᾶν ἀποικήσας, ἢ μεταστήσας. ἢ μεταγαγών.

Ἀγασκοῦν, τὸ πρὸς πιθέναι τὰ ἐλλιπῆ.

Ἀγάσιλλον, βίωμα. τὸ ἀπὸ μετώπου ὦ τὴν ὀρυ-

Ἀγασκολύψας, γυμνώσας. φὴν ἀνεστραμμένον.

Ἀγαφλαῦν, χθεσινὸν ἢ ἀοῦν. οἱ δὲ, σκυλῶσαι.

Ἀγάφορον, ξύλον ὃ πρὸς ὤμοις ἐπιτιθέντες, ἀφ ὧν τὰ φορτία δεσμοῦσιν.

Ἀγάστω, ἀνάξω. ὁ πρακείμενος, ἦγαχα. ὁ μέσος, ἦγαγα. καὶ καθ ὑπερβασμόν, ἄνηγα. ἡ ἰωνικὴ ἐν μὲν πρακείμενον μετάγουσιν ἐς ἐνεστῶτα. ἀνήγω ἀνώγω. ἀπὸ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀνύω, ἀνάσσω. ὡς πατῶ, πατάσσω. σαλῶ, σαλάσσω. καὶ πρᾶλήγουσαν ἐπιτείνεται τὰ διὸ στ, τ, α. ε. η. ι. υ. ῶ. χωρὶς τοῦ ο τοῦ μικροῦ. ὁ μὴν ων ἀνάξω. πρόθεσιν ἔχει τὸ ξ. ἡ δὲ τετάρτη διφορᾶται. ἔχω ἔχω τὸ ξ, καὶ μὴ τὸ ξ. ἴδιον ὅτι τὰ ἐς ζω ληγοντα ῥήματα, ἢ μὲν ὠσι διὰ συλλαβᾶ, ᾱ μὲν διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται. οἱ, πράζω, πράξω. ᾱ δὲ διὰ τοῦ ς. οἱ, κλίζω, κλίσω. ἢ δὲ ὠσιν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς. ἀεὶ διὰ τοῦ ς. πλὴν τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. θρυλίζω, θρυλίξω. γκρίζω, γκρίξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. τὸ δὲ βαγάξω, καὶ μυγάξω, καὶ τὰ ὅμοια Δωρικά ἐστι κατὰ πρόθεσιν τοῦ ς τῆς ἑξῆς. τοῦ δὲ σκνάζω ὁ ἐνεστὼς διφορᾶται. εὕρηται καὶ σκνάχω. ἀφ οὗ καὶ σύναχος, ἡ σοβαρία. καὶ πλὴν τοῦ ἀάζω, ἀάξω. ζητᾶται ἐς τὸ ἑρῶ. ἢ δὲ διὰ στ ἐκφέρεται ὁ ἐνεστὼς, ἀεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ. πλὴν τοῦ πλάστω πλάσω τὸ ἐργάζομαι. ἰμάστω, ἰμάσω. τὸ τύπτω. ἴμαστω, ἴμασω. τὸ δύναμαι πρέχω. ἐρέστω, τὸ κωπηλατῶ. πάστω τὸ ποικίλλω. λάστω τὸ βλέπω.

Ἀναστα, ἡ βασίλιστα. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀναξ γέγονε. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐς ξ ἐς α πρατόμενα, ἐθνικά ἐστι. φοίνυξ, φοίνιστα. χίλιξ, χίλιστα. τοῦτο δὲ μὴ ὂν ἐθνικὸν ὁμοίως οὐ λέγεται. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀνάστω. ὡς ἐλίστω ἔλιστα, καὶ ἀμφιέλιστα, ς μύστω, μύστα.

Ἀγασφῆλαι, ἀναῤῥωσθῆναι. σφῆλον δὲ τὸ ἰσχυρόν. γκεῖχορος ἐρισφῆλον ἔφη ἡ Ἡρακλέα. ἴσον τῷ ἐρισθενές.

Ἀγασκολοπισθῆναι. ἀνασαυρωθῆναι. σκόλοπες δὲ ξύλα ὀξέα. πρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, σκέλλοψ. καὶ σκόλοψ λέγεται. καὶ ἀνασκολοπευθῆναι.

Ἀνατε, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνάγνυτε καὶ τὰ συγκοπῆν. ἢ ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ ἄγε, γίνεται ἄγετε. οὕτω ἄνα, ἄνατε.

Ἀγαρν, ἀβλαβῆ. ἢ ἀναβῆ, ἐπιῤῥῆμα.

Ἀναυρος, ὁ ὀξύτονος σὺν τῷ μακρῷ τὸ ταμός. πρὸ τὸ μὲν ἔχει αὖρας. οἱ χειμαῤῥοί. ἢ διώρυχες. καὶ ὀχετοί. δίογένης.

Ἀναφαίρεσιν πλοῦσιν. πολύν. οὐ οὐδεὶς ἀταὶ τὶς ἀφαίρεσιν. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ ἀναφαίρεσιν πλεονασμῷ τοῦ ν.

Ἀγάχαρσις, ὀσμύθησο. πρὸ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν. ἢ τὸ χάσιν, ὃ ἐστὶ τὴν χαράν. ἢ τὸ χάρις. ἔστι καὶ ἰχθὺς ποιός.

Αναχασάμενος, ἀναχωρήσας. ἀπὸ τοῦ ἀναχάζω.
Αναχαιτίσαι, σκιρτῆσαι. κυρίως δὲ ἐπὶ
Αναίδεια, ζ. ὑμοι ἀναιδείᾳ ἐπιμένειν. ⟨τῶν ἵππων.
ση΄ τὴν ἀναίδειαν ἐνδυομένη. ὁ δὲ Φιλόχορος ἀναι
δῆς. ἀπὸ τοῦ ἀναδῆς. τοῦτο παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδῆς. ἀ-
Αναίδητος, ὁ ἀναίσχυντος. βί- ⟨αιδής, ἢ ἀναιδής.
αιος σκληρός. ὀξύς.
Αναισχυντῶ, οὐκ ἔχει τὴν ἀνα πρόθεσιν, ἀλλὰ τὰ ἁ σε-
ρητίσω. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀναίτιος, ἀνήνορος. ὥστε οὐκ ἀλό-
Αναίνομαι. ὁ δ' ἀναίμενος. ἀπὸ τοῦ ⟨γως ἡ ἔξωθεν κλίσις.
ἀνῶ. ὡς παρὰ τὸ λιτῶ λιτάνω. ἢ ὁρμῶ ὁρμαί-
νω, ἢ ὑφῶ, ὑφαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρῶ οὖν τὸ
ἀρόομαι, ἀρωμαίνω. καὶ συνήθεια τοῦ ρ ἀναίνω, ἀ-
ναίνομαι. ὥς σκιπποῦχος σκιποῦχος. οὐκ ἐπαινῶ. οὐ
συγκατατίθεμαι. ἢ παρὰ τὸ ναὶ ἐπιρρήματα ναίνω, ἢ
ἀναίνω. ἢ παρὰ τὸ αἰνῶ αἰναίνω τὸ οὐ κ ἐπαινῶ, οὐ δὲ
συγκατατίθεμαι, πλεονασμῶ τοῦ ν. μεθόδιος.
Αν δὲ μάκην. σὺν ταῦθα τὸ αν, ἐὰν ἀνακ συνέμπωσιν.
ἀπατητικὴ δὲ πώσει οὖν τάσσει. σή δὲ ἠρήμα προς-
τακτικόν. ἐμφάσει τῶν ἄλλων προθέσεων. οὐδαμῶς
μάκην. οἱονεὶ προσπορικόν. πυῖες δὲ λέγουσιν αὐτὸ ἐκ-
λυτόν. συνέμπωσιν δὲ ποιοῦσι κ τὴν ἀπατη-
κήν. ἀμφότερα δὲ προῳμά. τὸ γὰρ θηλυκὸν μάνος
μάκη, ὡς βλάβος βλάβη. τὸ δὲ ἀρσενικὸν, παρὰ τὸ μά-
κης μάκυ μάκην. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς.
Ανδάνει, πόλις τῆς μεσήνης, ἡ πρότερον οἰχαλία κα-
λουμένη. παρὰ τὸ ἁδεῖν, ὅ ἐστιν ἀρέσκειν. καθ' ἃ ἀπ-
φάσιν, ὅτι οὐδὲν ἤρεσεν.
Ανδηρα τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. ἤτοι τὰ χώματα,
τὰ ἀνέχοντα τῆ ποταμοῦ. παρὰ τὸ ἄνω ἔχειν τῶν
ἱερῶν, ἢ τὸ ἀνδύω.
Ανδρίας. ζητεῖται, ἆρα τὰ τὰς ας μακρὸν καὶ πα-
λαιὸν λαμβάνει, ἢ βαρύνεται, ἢ περισπᾶται. τὸ δὲ ἀνδρίας
κὴ ἡμᾶς σεσημείωται. ποῖον ἄρα ἀνάλογον ὡφέλειαν
ἔχειν τὰ ζ ἐπὶ τοσοῦτον περισπώμενον, ἢ βαρύνεσθαι. καὶ λέγου-
σιν, ὅτι βαρύνεται. ἐπειδὴ πάντα τὰ τὰς ας ἀπὸ τῶν
ης ος ἀπευθείας, ἢ ἀπὸ γενικῆς βαρύνεται. βέλος
βελίας. δράκων δράκοντος δρακοντίας. οὕτως ἄρα
ἀνδρὸς ἀνδρίας. ἢ πάντα τὰ τὰς μας μὴ ὄντα ὑπο-
κοριστικὰ, βαρύνεται. ἀκάμας. οὕτω καὶ ἵμας. μὴ ὄντα
ὑποκοριστικὰ, διὰ τὸ θωμᾶς ζ' νος μᾶς, ἀπὸ τοῦ θαυ-
μάσιος καὶ θώμιος. ἀνδρίαντα δὲ λέγει τὸν χαλκοῦν
ἢ τὸν λίθινον. ἢ καὶ τὴν γραφήν. καὶ ἀνδροληψία ἐγ-
κλήματος εἶδος. ἐὰν ἔξω τῆς ἀττικῆς ἀνὴρ ἀθηναῖος
τελευτήσῃ, καὶ μὴ ἀναδοῦσιν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πολῇ
ὄντες τὴν δοθεῖσαν ἐν τῇ αὐλίᾳ εἶναι, ἐφ' ᾧ αὐτοῦ
νόμου ὢν τῶν ἐκεῖ γ πολιτῶν ἄτειν ἢ ἀθήνας δίκην
ὑφέξουσας τ φόν γ. καὶ τοῦτο ἀνδροληψίον καλεῖται.
Αναισιμώτατα, ἀναλώματα. καὶ ἀναισιμῶσαι, τὸ ἀ-
Αναιθητῶ, ἀναισθητάλομαι. ⟨ναλῶσαι
Αναίκ, πενθερός. τινὲς ἢ μ.
Ανδραποδιστής, οὐ μόνον ὁ ἐπὶ ἐλευθέρου ἀνάγων ἢ
δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ δούλου ἀπὸ τῶν δεσποτῶν
Λυδίκτης, εἶδος παιγνίου. ⟨ἀπὸ ποταμῶν ἢ ἐπὶ πολ.
Λυδίκτην τεμάλλα ἢ δόδα τὰ μακρὸν ἀλέσθαι. παρὰ τὸ
δίκτυ τὸ βάλλειν. ἢ ἀνδίκτε ἀνάρριπτον.
Ανδροφόντης, ὁ φονεύων τοὺς ἄνδρας. ἀπὸ τῆς ἀνδρο-
κτονικῆς, καὶ τοῦ φένω τὸ φονεύω. ἀλλ' ἐγράφη ἀνδρο-
κτόνης. καὶ ῑ΄ παρὰ τὴν
Ανδρακάς, ἐπιρρήμα. κ΄ δεκαπλᾶ ⟨ἀνδρὸς χλιανήν.
ἄνδρα. παρὰ τὴν ἀνδρὸς χλιανὴν παράγωγον. κ παρὰ
τὸ ἄνδρα καὶ τὸ κάσω σωθὲν. ὁ κ΄ ἀνδρὰς ποσμῶς
τεταγμένος. κάσω, κάς. ὡς δάξω δάξ, ς' ὁ δάξ. ἀν-
δρὰς ἢ ἕκαστος. συνήθως ἐκὰς ἢ ἀνδροεκάς. ἢ συνήθως
ἀνδροκάς. ἢ τεθὲν ἀνδρακάς. ὡς παρὰ τὸ λέω πο-
ταλέω καὶ ποωτολέω. κυυάμυα κιωόμυα. σή δὲ
Ανδράποδον, ὁ φυγὰς δοῦλος. ⟨ἑκάστῳ, ἢ ἑκαμέρου.
παρὰ τὸ ἀποδόσθαι, ἢ παρὰ τ πέδην. τρὶς γὰρ αἰχμα-
λώτοις ἢ αἰσχίοσι διὰ τὸ δραπετεύειν πέδας ποιε-
Ανδράγρια, τὰ σκύλα. ἤτοι ὅτι ἀπὸ ⟨βάλλουσι.
ἀνδρῶν ἀγρεῖται. ἢ ὅτι ἀπὸ ἀνδρῶν. ὅταν γὰρ μὴ δῶσι
δόσιν ἀναίρεῖν αὐτοὺς αἰχμαλώτους, τότε τὰ σκύλα
αὐτῶν σκυλεύουσιν. οὕτως ὦρος. προπαροξύνεται
δὲ, ὡς τὸ ζωάγρια, μοιχάγρια. μίκανδρος δὲ τὰ κατ'
ἀνδρα λάφυρα. πολεμαῖος δὲ σκύλα ἡρημένα πα-
Ανδραχλος, πόα ἐν τοῖς ἡπείοις γι- ⟨ρὰ ἀνδρῶν.
νομένη. παρὰ τὸ ἀνδρί ἴκελος ἔσται ἀνδραείκελλος ς'
ἀνδραχλος κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν.
Ανδρόγεως, ἡ γενικὴ, ἀνδρόγεω. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο
Ανδραχθέσι, τρὶς ς' ἀνδρί δῶναι ⟨καὶ ς ἀνδρογεῶος.
μένοις βαρύνεται διὰ μέγεθος.
Ανδρόμεος, καὶ ἀνδρόμεα. κρέα ἀνθρώπου οὐδετέ-
ρως. ἀπὸ τ ἀνδρὸς ἀνδρόμος. ὡς δῖος, δῖομος κυρίως
ὁ πατὴρ ἡρακλέους. ἢ ἐν ἑτέροις παράγωγον κτητι-
κὸν ἀνδρόμεος. ὡς κέρμος κερδόμεος. Ο δὲ ἱερὸν
μαι ὁμιλοῦν ἀνδρόμεον. ς' ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι.
Ανδρόκμητος, σπλήκεκλιμ. Ανδροκμήτῳ ὦπ τύμ-
βῳ. ἀπὸ τοῦ καμεῖν, ὅ ἐστιν ἀποθανεῖν. ἐφ' ᾧ ἀνὴρ κε-
κμηκὼς καὶ τελευτήσας κεῖται. καμόντας γὰρ τοὺς
τετελευτηκότας ἔλεγον. οἷον, Βροτῶν εἴδωλα κα-
μόντων. κ οὐ ἀνδρες μεθ' καμάτου ἐποίησαν. ἀνδρο-
ποίητον. κ ἐπ' ἀνδρὶ κεκμηκότι γεγονότα.
Ανδροκτασίας, ἀνδρῶν ἀναιρέσεις. παρὰ τὸ κτῆμι κτί
σω, ἔκταμαι, ἔκτασαι, κτάσις, κ ἀνδροκτασία.
Ανδροτής. λιποῦσ' ἀνδροτῆτα, ς' ἡβην. τὴν ἀνδρίαν
σή ς' τ ἰσχύν. τὰ δὲ τῆ θηλυκὰ ἄπαντα βαρύνονται.
πολὺν τ ταχυτής, βραδυτής, ἀνδροτής, δικιότης.
Ανέδυ, ἀνῆλθεν, ἀνέβη. ἔστι λύω, παράγωγον λυμι. ὁ
λύτερος ἀόριστος, ἔδυν. τὸ γίνομαι ἔλυν, καὶ ἐλύν.
καὶ ἀνέλυν. καὶ ἀναδὺς. καὶ ἐκλυὺς.

Α νέλασεν, ἐκ τοῦ λέω λέσω ὁ ἀπαθητικὸς ὑπερσυντέλικος ἐλελέμην ἐλέλασο. καὶ συγκοπὴν τῆς δὲ συλ-
Α νέδην, ση΄ τὸ ἀνασάρκως εἶναι. ⟨ λαβὴς ἀνέδησεν. παρὰ τὸ ἕδος ἕδην καὶ ἀνέδην, τὸ ἀνὰ ἕδωσ. αἰσχύλος, φάσγανον ἀνέδην. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἀφίημι ἕδην καὶ ἀνέδην, τὸ μὴ ἐφεκτικῶς παράπαν. ὡς κλέπω κλέβδην. μεθόδιος. ση΄ καὶ τὸ ἐκλελυμένως. ἡς τὸ ὑποβλήδην.
Α νέεργεν, ἐκώλυεν. ἀπὸ τοῦ ἔργω εἴργεδ ἀλύσεως
Α νεκτὰ, ἀνασχετὰ. ὑποφορὴς ἄξια. ὑπο- ⟨ εἴδωσ. μοκτά. ἐκ τοῦ ἀνέχω ἀνέξω. ἀνδχα. ἀνδχμαι, ἀνδκται, ἀνεκτὸς καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ ι, καὶ ἀνεκτά. ἀνὴ τὸ ἀνεκτὴ χθὲς δ' ἱκάνευ.
Α νεκήκιεν, ἀνεφέρετο, ἀνήφ. ἀνεδίδοτο. ἐκτείνω τὸ πορρόωμαι, ἔκιον, ἔκιες, ἔκιε. πλεοναστικῶ τοῦ κ καὶ ἐκτάσει, κήκιε. καὶ ἀνεκήκιε. κκίω. καὶ δι' πλασιασμῶ, κικίω. καὶ προ ῶν ἰωνικῆ τοῦ ι ἡς κ. ὡς τιμύθιον, τημύθιου. ἐκήκιε, καὶ ἀνεκήκιεν.
Α νέγλαμψαν. Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμοὺ ἀνέγλαμψαν. ἀνέλυσαν. ὅταν γὰρ δεσμῶσι τὰ σχοινία κάμπτεται ταῖς σωναφαῖς. ἀγανάκαμπτοι ται δὲ καὶ ἀνορθοῦνται, ὅταν ἀναλύωνται. γλάμψαι γὰρ τὸ κλάσαι. καὶ γλαμπτοῖς ἀγκίστροις, τοῖς ἐπικεκλασμένοις. ὦρος.
Α νεπὴς, ἄφωνος.
Α νεμύτας, παρὰ τὰ ρανῆσιν οἱ ὄνος ὁ ἀνέμοις θυόμενος.
Α νεπιθόριστος, ἀνύβριστος.
Α νεπίνωτος, μὴ ἐπιθυμῶν.
Α νεμος, παρὰ τὸ αὔω τὸ πνέω ἄεμος, καὶ πλεοναστικῶ τὸ ν, ἄνεμος. καὶ ἀμελὴς τις ὢν, ὁ μὴ σπουδαίως τῶν μέλλοντων μὴ δὲ ἠρεμῶν κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. καὶ παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω, νέμος, καὶ ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ εμος βαρύνεται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἁπλᾶ, ἄπονα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. οἷον, πόλεμος. ἤρεμος. διαὶ ἐστιν ἁπλᾶ; ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ αἷμα συγκείμενα διὰ τῆς αι δίφθογγου γράφεται. πολύαιμος. σύναιμος. ἄναιμος. ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ τὰ ἡς μος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῶν ἐπαλήγοντα προπαροξύνονται. οἷον, ἔχεμος. τήλεμος. ἄνεμος. τὸ μὴν τοι θελεμὸς ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ θελημὸς, γρ. ὡς τοῦ ἡδύς.
Α νεμοτρεφὲς κῦμα. ἰλιάδος ο. τὸ ὑπὸ ἀνέμου ἠυξημένον ὑγρόν. ὅτι δὲ τὸ ἀγαμέμνονος δόρυ ἀνεμοτρεφὲς φησὶν, ὡς σὺν τῷ λ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀνέμου τεθυμιασμένου. ἰσχυρόν. τὰ γὰρ ὑπὸ δία, καὶ κατασκιαζόμενα τῶν δένδρων, εὐγενῆ μᾶλλον καὶ λιπον τὴν ὀρφνὰν ποιεῖ. ἀθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν. οἷς δὲ προσπίπτει ραχὶς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων βιαζόμενα πληγαῖς, εὔτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα. ὡς φησὶ πολύπαρχος σὺν μελέτῃ ὁμήρου.
Α νεμούριον, καὶ ἀνεμοδούριον. παρὰ τὸ ἄνεμος. καὶ τὸ οὖρος ὃ σημαίνει τὸ νότιον ἄνεμον.
Α νεμώνη, ἡ ἄνθος. διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι πρὸς τὴν ἀνεμον. καὶ οἷον ἀνεμαία τις οὖσα.
Α νεμώλιος, ὁ μάταιος. παρὰ τὴν ἀνεμουργικὴν, ἀνεμώνιος, καὶ ἀνεμώλιος. οὐκέτι σώζεται. τὰ ὑπὸ ἀνέμων ὀλλύμενα. ζ δὲ τῶν ἀνεμώλια βάζῃς. ἀντὶ τοῦ ἀνεμοφόρητα. ἀνέμοις ἐοικότα.
Α νεμβλίασα, ἐκ τοῦ συμβλιάζω τὸ ἀμφιβάλλω, καὶ δωρικῶ. ὡς τὸ, δοάσασα κέρδος ἔσεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἔβλεξε. ἐκ τοῦ δοάσω δωρικῶς τῷ ω εἰς ο τὸ ζ, δοάζω. ὡς γίασω, γίζω. ζ πλεοναστικῶ τὸ ι, διάζω καὶ συμβοιάζω. καὶ ἀνασυμβοιάσας τὰ δίκτυα κτως, ζ ἀναμφιβόλως, διὰ τῆς οι δίφθόγγου, παρὸς ἀντὶ διασολήν τὸ σὺν βυάζω τὸ σημαίνοντος τὸ σὺν αλίζομαι. Οὐ μὴν σωβυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. ἂν οὐ μὴ σὺν αλιεῖ.
Α νέπαφα, τὰ ἀνεπίληπτα. ὧν οὐκ ἅπτεται ἄψασθαι.
Α νεξικακία, παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῆς κακίας. καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχεσθαι κακίας.
Α νεπαφόδητος, ὁ μὴ ἐπιχαρὴς καὶ ἀηδής. ὡς ἐπαφόδητος ὁ ἐπιχαρὴς καὶ ἡδύς. ἀπὸ τῆς ἀφοδήτης. Κάμοὶ τὰ ψυχρὰ ταῦτα καὶ ἀνεπαφόδητα προσμάττει φιλήματα.
Α νέπαλτο, πάλλω τὸ πηδῶ, πάλλομαι, ἐπαλλόμην ἐπάλλου, ἐπάλλετο. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔπαλτο καὶ ἀνέπαλτο. ἀνεχαλίασθη. ἀνήλατο.
Α νέσιος, ἐσθὴς μὴ ἔχων. ἄοικος.
Α νέσαν, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν. ἵστημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔστην, ἔστης, ἔστη. ἔστημεν. ἔστησαν. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀολικὴν ἔσαν, καὶ ἄνεσαν.
Α νεσόβεον, σοβῶ τὸ ἔχω. ῥῆμα δὲ τὸ διώκειν. τὸ μὴ οὖν ἀνεσόβουν, ἀντὶ τοῦ ἀνέτρεχον πρὸς τυραννίδα. καὶ κατὰ ἀπόστασιν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σέβω. σωτάσσεται μετὰ ἀπατικῆς.
Α νεται. Ἠλθ νὺξ ἀνέτ. πεπόηται. ἐκτείνω τὸ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πράττω ζ πεπόηται. διὸ γνῶμα προσέρχεται.
Α νέτλε. Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην σιμόεις ἀνέτλε. ἀνέσχεν. ἀνέδωκεν. ἀνέφυσεν.
Α νεσσάκασιν. εὑρήκασιν. ἁλίσκασιν.
Α νῆς, παρὰ τὸ ἵημι καὶ ἀφίημι, ἐτὸς καὶ ἄνετος καὶ ἄφε-
Α νετὸς, παρὰ τὸ ἀνῆφθαι. ὁ ἄνωθεν σωκμ- ⟨ τος. μὸς ἡς συνέπεσθαι. καὶ ἀνετιότης. ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συνέπεια.
Α νευ, ἐπίρρημα χωρισμοῦ σημαντικόν. σωτάσσεται ἀεὶ γενικῇ. Δίκην ἄνευ ἐμέθεν. ἐπεκτείνεται καὶ ἡσθεν. οὐδὲν ἔχομεν ὅμοιον αὐτῷ ἐπίρρημα ἡς θεν λῆγον. αἱ μὲν ἡς εὐλεξὴς βαρυνόμεναι, ἄπωροί εἰσι. προπερισπώμεναι δὲ, πῶτικαὶ. ἀχίλευ, πηλεῦ. ἡς τὸ ἀπαύθεν.
Α νεωγμῷ. παρὰ τὸ οἴγω, οἴξω, ὦχα, ὤγμαι. ζ ἐν συνθέσει ἀνῶγμαι. καὶ πλεοναστικῶ τοῦ ε, ἀνέωγμαι. καὶ ἀνοίγω. καὶ παρατατικὸς ἀνῴγειν. πλεοναστικῶ ἀνέῳ-

ἡμερος, ἥμενος, ἡμένος. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἧμαι.

Ἀήθομαι, λελύθομαι. ἐξ ἀ πρ. μέσ. τοῦ πιθανῶ ἐθέω. καὶ γίνεται ἀφ' οὗ ῥῆμα ἀθής μὴ ἐθής. ὁ ἀπαθὴς ὁ ἀνεθισμένος, ἐθέμαι. ἐκ πρ. εἰ ται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, εἰθῆσθαι. καὶ μετὰ στερητικοῦ α πλεονασμῷ τοῦ η, ἀνήθομαι. συνήθεται πῶσει ἀπλατικῆ καὶ ρ λικῆ. ἀπὸ τοῦ ἠθής ἠθέω. ὁ ἀπαθὴς ἀπρακείμενος, ἔθμαι.

Ἀήθομαι, ἀνήθ. ἀνεφέρετο. μέσος ἀπρακείμενος. ὡς δηλοῖ τὸ θ. ὁ ὁμοίως ἀνεφερόμην, οὐδέποτε διὰ τοῦ ε ἐνεφέρετο. ἐστὶ δὲ ἀναθίστημι, ἀναθέω. καὶ ἀνθέω. ἐξ ὑποβιβασμῷ τοῦ ε, ἀνήθω. τοῦτο ὁ μέσος ἀπρακείμενος, ἀνήθομαι. σὺν ἠθῶς ῥᾳ πάντος τοῦ ἠθής. ὁ καὶ πικῶς ἀναλογασιασμῷ, ἀνήθομαι. καὶ οὕτως. ἐώ τὸ πέμπω. ἐέθω. ὡς φλέγω, φλεγέθω. καὶ ῥοῶ τῶν διὰ ἠθής ἠθῶ. καὶ σὺν θέσει, ἀνήθω. ὁ μέσος ἀπρακείμενος, ἀνήθομαι. καὶ ὁ ἀπικῶς, ἀνήνθα. καὶ ἐπὶ τοῦ ὁ ἀπικῶς ἀπρακείμενος τὴν ῥίζαν ἀπὸ ἀρχῆς συλλαβὴν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, συνολικῶ τοῦ ἠθής ἐ. καὶ ῥοῶ τοῦ ἠθής ὁ, ἀνήθομεν. Ὀφάσιαι μὲν πεθερμῶν ἀνήθωσιν. ἢ ἐκ τοῦ ἐθέω τὸ ῥέχω.

Ἀήκακα. Ἰστέον ὅτι βάρβαρόν ἐστιν, οὐ χευρισόμενον πρῶτον σύνθεσιν συχνήσει, ὡς λέγει ἡ ρωδιανός. συμφωνεῖ δὲ τῇ τῶν ἀλεξανδρέων δημώδη σύνηθεία εὑρίσκεται. λέγουσι δέ τινες ἀπικῶς εἶναι. ὁ ἀπρούκειται. οὐ γὰρ ἔχει σύνταξιν πρώτην καὶ β συλλαβὴν τὸ αὐτὸ σύμφωνον. Γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, ἀναγκάσω, ἠναγκακα. καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, ἀνήγκακα. διάσταται δὲ σύνθετον εἶναι. ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω τὸ τὰς ἀγκάλας λαμβάνω. καὶ ἐκ τούτου ἀγκάσω, ἤγκακα. ἐκ μὴ τῆς ἀναπροθέσεως,

Ἀνειρῆν, ἀναπειρῆν. πλατ. ἔχοι δ' οὖν ἀνήγκακα. λαβών, ἀνέρετὰ κρέα. ὅθεν καὶ ἡ ἄνερσις χυσῶν τε φάνων. ἀνέρστει. θουκυδίδης.

Ἀηλσεν, ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. σπ δεκτὸν τὸ ἐφοίνευσεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνωθεν λαμβάνειν τὸ συβάθειαν πνεῦμα τοῦ ἀνδρός. ἢ τὸ οἱονεὶ ἀνελκύσαι καὶ ἀναγαγεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκδέλφειν χοιρείου. ἀνελεῖν οὖν ἀντὶ τοῦ ἀνέπτειν ἐκ τοῦ μαντεύσασθαι. ἀπὸ τοῦ ἀνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα, καὶ πλήρους θαι τοῦ θεοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἀγνοιαν. ἢ τὸ σημαντικὸν τὸ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν ἐκ τοῦ φονεύειν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη.

Ἀηλαρος, ἀπαθής. ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ὁ μὴ ἐλαθεὶς δαμασθείς, ἢ ἐλασθείς. ἐλάω, τὸ ἐλαύνω. ἐλάσω. ἤλασα, ἤλασμαι, ἤλασται, ἠλάσθην. καὶ ἀνήλατος, ἀπροβούλευτος.

Ἀνήνηται. ἀναίνω ἀναινῶ. ὁ ἀόριστος, ἤνηνα. λῆγ τς. τὸ ὑποτακτικοῦ, ἐὰν ἀνήνω. τὸ παθητικοῦ, ἀνήνωμαι

Ἀμείνω. πρὰ τὸ εἶμα τὸ μάθου. ἐμσωθὲν δὲ ἀνείμων. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἠδής ἀληγόντων οὐδετέρων, τεσσαρασσωθέσεις ἀναδέχεται. ἢ γὰρ φυλάσσει τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ τὸ αὐτὸ γένος, οἷον δῶμα, δῶμα. γράμμα, σύγγραμμα. τάγμα, σύνταγμα. ἢ καὶ ἀπὸ γενικῆς γίνεται ἡ σύνθεσις φυλάττουσα τὴν ἠδος καταληξιν. οἷον γράμματος, ἀγράμματος. ἢ τρέπει τὸ α τῆς ἠδος τος κατάληξιν. οἷον σῶμα, εὔσωμος. ἢ τρέπει τὸ α τῆς τῶν καταλήξιν. οἱ, αἷμα, ἀναίμων. εἷμα, ἀνείμων. τὸ δὲ ἐρυσῤῥάπτης ἀπὸ γενικῆς. ὡς γράμματος, πολυγράμματος. ἄῤῥαπτος, ἐρυσῤῥαπτος. τὸ πληθυντικοῦ, ἐρυσῤῥάπτοις. ἐρυσῤῥάπτες μεταπλασμός.

Ἀμφιθύμη. Τῇ αὐτοῖς ἀνφιθύμη πραγματεία. ἀναπτεφιθύμη, ἢ ἔξω πολωμθύμη. ἀπὸ τοῦ ἔω γίνεται πράγωγον, εἶμι. τὸ παθητικοῦ, ἔεμαι. καὶ πράσει, ἕμαι.

Ἀμφλυσμός, ἀπὸ τοῦ ἀμφλύω. ἐστὶ δὲ ἀμφλύω, ἀμβλύνω. ἀμφλυσμός, ἀμβλυσμός. ἀμβλύνω δὲ ἀπὸ τοῦ ἀμβλύς. ἀμβλυσμός, ἀμφλυσμός. ἀμφλύνω δὲ ἀπὸ τοῦ ἀμφλύς

ἀνήμι, ἀνῆκται.

Ἀνήκη, ἐν τῷ σεμελίφωνον ὕπνος ἀνήκη. σημαίνει κατα-
λίωπε. ἔστιν ἀνὼ ἀνῆκυσε τακτικῶν, ἐκρυέω γιγνόμενον.
πλεονασμῷ τοῦ η, ἀνήκη. πλάτων, ἐν τῷ δημεάνηκεν

Ἀνῆκεν, ἀόριστος. ἡ παρακείμενος ἐνεργητικὸς ὕπνος.
νώς. οὐδέπω τε δὲ παρακείμενος τῷ ἀορίστῳ παρώτωσιν ἑστῶ-
σεσιν, ἀμὴ οὗτος μόνος. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔκκε.
καὶ ἀπλῶς τὸ κκα, γίνεται ἔακα κέω καὶ κατὰ μετάθε-
σιν. ὥς τὸ παράχωκεν. τὸ θέμα, ἴκμι.

Ἀνήκεστος, παρὰ τὸ ἀκῶ τὸ θεραπεύω. ῥῦθμον τὸ, Ἀκεώμε
θα θάσσον. ἀκέω ἀκῶ, ὡς τελέω τελῶ, τελέσω. μέλλω
μέκῶ, μέκέσω. ἀφῳῶν οὖν ἀκεστός, καὶ ἄκεσος. βοιωτοῦ
ἄλφα ἄφεσιν. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκέστος. καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ η, ἀνήκεστος ὁ ἀθεράπευτος. πολλάκις δὲ
τὸ η εἴωθε πλεονάζειν, ὡς τὸ Δαναΐδης ἀντὶ εἰκασος. ἀπὸ
τοῦ ἅκάζω ἅκαστος. καὶ στερήσει, ἀνείκαστος.

Ἀνηνύτιζεν, ἀθρόως ἀνέφερε. ἀπὸ τοῦ ἀνύω ἀνυτίζω.

Ἀνηθον, παρὰ τὸ ἄνω θέειν. διὰ τὴν ἐν τοῖς χόρτοις αὔξησιν.

Ἀνήλιτος, ὁ ἀμύητος δέτος. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ α,
ἀνήλιτος. ἀμάλιφός τις ὤν. προείληφε γὰρ τὸ πό-
δας. ἢ χωρὶς τοῦ προιδεῖν. τὸ γὰρ μὴ, στερητικόν.

Ἀνήλιος. ἔστι δήλιος ὁ φανερός. βοιωτοῦ δήλιος. ἀπο-
βολῇ τοῦ δ, ἥλιος, καὶ ἀνήλιος. ἡ γενικὴ τῶν πλη-
θυντικῶν, ἀνηλίων.

Ἀνήνιον, ἀδύλωτον. ἀχαλίνωτον.

Ἀνημοβολαία. ὡς παρὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς
ἐπὶ σώματος ὄνομα καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχθρὸς, θεο-
εχθρία, οὕτως οὖν ἀνημοβόλιον, ἀνημοβολαία.

Ἀνήνυται, ἐκτοῦ ἀνύω ἢ πανήνυμαι παθητικοῦ παρακείμενος.
ἀνύω, ἀνύσω. ἀνήνυκα ἀνήνυμαι. ἡ τὸ ἀνήνυσθαι
ἀπαρέμφατον. Διὸ δεῖται μὲν ἀνήνυσθαι. ἐνεργά πασαν
μὲν ἀπαρήνυσθαι. ἐφορμήθησαν δὲ ὑπολέχθαι. ἀντὶ
ὑπολέξασθαι. καὶ ὑπαντᾶ τὸν ἄρχοντα τοῦ ἑκτορος.

Ἀνήρ, παρὰ τὸ ἄνω τὸ σημαῖνον τὸ ἀνύω, ἐξοῦ, Μάλα μὺξ
ἄνεται ἐπὶ νύθι Δ' ἰὼν, γίνεται ἀνήρ. ὡς παρὰ τὸ ἄνθω
ἀνθήρ, καὶ ἄνω τὸ πνέω ἀνήρ. καὶ παρὰ τὸ ἄνω ἀνύω τὸ
ἀνύνερ. ἢ συγκοπῇ, ἀνήρ. παρακοπῇ δὲ ἀνδρός,
ὡς παρὰ τὴν γυναῖκα. τὸ νήρ, καὶ. πᾶν ἀρσενικὸν ἢ θη-
λυκὸν ἢ ἀμετάβολον λέγον, μακροκαταληκτεῖ. ἢ
ἄνως. τὰ δὲ κῆ ἐπὶ πᾶν τὸ χθόνιον διὰ τοῦ κ γράφεται.
πλὴν τοῦ χείρ. φθείρ. βέχειρ. σάφερ. ἔθερ. ἦμάτερ.
ἐλάτερ, ποταμός. λιχήρ, ποταμός. ἐλεάζερ. ἴρ,
καὶ φθίρ, καὶ ὤρ, ὄνομα κύριον μόνον διὰ τοῦ ι. σπάρ
δε τέσσαρα. τὸ ὑφύσμα. ὡς τὸ, Ἀνδραμοι ἔμπεπεμού-
σατο πολύβοιον. τὸ γήκμαντα. ὡς τὸ, Ἀνδρα μὲν ὦ
ἔδοσάν με πατὴρ ἢ πότνια μήτηρ. τὸ ὑφύσμα ἀνδρεῖ-
ον. ὡς τὸ, Ὦ φίλοι ἀνέρες ἐστέ. ἢ τὸ ἀνδρὸς ἡλικίαν
ἔχοντα. ὡς τὸ, Ὅστου μὴν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζε ἀριθμῷ.
ἀνὴρ ἀνέρος. τῶν δὲ ηρ ὁ ξωσμένων. ἢ συγκοπῇ ἀνδρός πλεονασμῷ τοῦ δ. ἀπὸ συγκοπῆς γενικὴ, μὴ μὴ
ἀθῃ θέλουσι τὰς ὀξυτονουμένας εὐθείας. ἡ ἀνδρός,
τὴν ἀμυδρός. ἡ παχύς καὶ μικρός, τὴν ἰκρός. κῆ Δ'
χρόνου γίνεται ὁ πλεονασμός τοῦ δ. καὶ κλίσιν,
ὡς τὸ ἀνέρος. συγκοπῇ, ἀνρός. ἢ πλεονασμῷ τοῦ Δ, ἀν-
δρός. κῆ γραφήν, ὡς τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ. ἢ πλεονα-
σμῷ τοῦ Δ, ὕδωρ. κῆ τὸ ἡ τικὴν ἀδῆλον. ὡς τὸ, ἐβόλε-
σεν Δ' ὀϊέρωϊ, καὶ ἐπείθερ μύθῳ. ἢ καὶ κατὰ ἀναγκαίαν
σύνταξιν. ὡς τὸ χεὶρ χθερός, ἄχερος ἐ ἄχερδος. ἔστι
δὲ εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους.

Ἀνηρείψαντο θεοί. ἀπὸ τῆς ἥρπασαν. ἔστιν ἔρα
ἡ γῆ. ἐκτοῦ γίνεται ἐρέπτω, τὸ δὲ γῆν καταβάλλω.
ἢ ἀνερέπτω. ἐ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀνερείπτω. ἐ ἀζω-
τοῦ ἀνηρείψαντο.

Ἀνήρης, ἀνδρώδης. οἱ δὲ, ἀνάρμοστος.

Ἀνήρης, ἀνάγδρους, ἢ χήρας, ἢ παθέμους. ὡς ξιφήρης.
ἐκτοῦ ἄνω τὸ πράπω.

Ἀνηρίτης, ἔστι δὲ νῆ χιλίδιον. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἠρέω δῶ τὸ
θαλασσίου δαίμονος. οὐκέτι δὲ πλεονασμός. ἀπὸ
παραγωγῆ. ἡρώδιος.

Ἀνηρίψασος, ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχῃ, ἀπὸ τοῦ βάλλω. ἀπὸ
τῶν συκῶν τῶν μὴ κραυσάντων καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπι-
βλῆθῆναι αὐταῖς τρὶς ὁλύνθους, ἀπὸ τῶν ἐριυεῶν.
τοῖς γὰρ ὁλύνθοις τῶν ἀγρίων συκῶν φύεται θρίαι ἐ-
μπίσυνόμοια, ἃ προσαγορεύουσι ψῆνας. φύτων οἱ γε-
ωργοὶ λαβόμενοι ἐφάπτουσι τῶν ἡμέρων ταῖς ἡμέροις
συκαῖς, ὅπως ἀλῶσιν ὁ καρπὸς μὴ ἀπορρέῃ. συνυόμῃ
γὰρ ἡς τοὺς φήνικας τὸ θηρίον, στερεοῖ τὸν φῶτα πα-
ράγει. διόπερ οἱ τῶν ἃ ἔλαβε μὴ διακαρφύντων, ἐ
πέλαβε τὸν ἀνηρίνασον. ἢ ἀπὸ τοῦ οὐκ ἠρίνασε. οὐ-
πορίεβλήθησάν σοι οἱ ἐριυεοί.

Ἀνηρον, ἄβλαπτον.

Ἀνήυορα. ἄνομα. ἀδύατον. ἀγλόν. ἄτεκνον. οὐγεννῶν γα
Ἀνήρεος, οὐκαλάραφος, οὐδὲ ἁρμός μῦ. ὁ λοξὸς νῦς.
Ἀνησις, παρὰ τὸ ἔδω ἔσος ἔστις. ὡς πιστὸς, πίστις. κῆ
σύνθεσιν ἄνεσις. καὶ ἀνησὶς ὁ ἄστος. ἢ παρὰ τὸ νῆστις,
ἄνηστις. ὁ ἐστερημένος σίτων. ὁ ἀγανῆστις.

Ἀνησίδαμος, ἢ τὰ δῶρα ἀναδιδοῦσα. δάμος γὰρ τὸ δῶρον.

Ἀνησίδωρα, ἡ γῆ.

Ἀνθος, παρὰ τὸ ἄνω θέειν κῆ γὰρ ἔχει ἐν τῷ αὔξεσθαι. οὐκ-
ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι. οὐδὲ θέειν ἄνω θέει, ἐ
αὔξεσθαι, τροπῇ κῆ ἄνθος λέγεται. ἰδίως δὲ πάντα τὰ φυ-
τὰ ἄνω θέουσι κῆ αὔξουσι, ἐ ὅμως ἄνθη οὐ λέγονται.
ὁμοίως δὲ ἔλαφος, παρὰ τὸ ἐλαύνειν ταχὺ ὀφείλειν, ἢ
ὅτι ποιεῖ τρύτου τὸ κέρας θυμούμενον. κῆ οὐκέτι
τρῦτον ποιεῖ, τρῦτον κῆ ἔλαφος λέγει. ἡ δὲ δίκταμος βο-
τάνη καὶ ὁμώνυμη, τρῦτον ποιεῖ, κῆ οὐδέποτε ἀν κληθείη
ἔλαφος. οὕτως ὡρίων ὁ Θηβαῖος.

Ἀνθοσμίας, ὁ ἀνθέων ὀσμὴν ἔχων οἶνος.

Ἀνθρυσκα, τὰ ἄνθη. παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν. λέγεται καὶ
τὸ ἄνισον παρὰ κρῆσιν.

Ανθηδόνες, αἱ μέλισσαι παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ανθία, εἶδος ἰχθύος. ἄνθιαι τινες καὶ κάλλιχθυες καλοῦσι. ἢ καλλιώνυμον, καὶ ἕλλοπα.

Ανθία, ἡ ἥρα. ὅτι ἀνίησι τὸ καρπούς.

Ανθης, βαρύτονον. καὶ παρὰ τὸ ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκὸν, ποιεῖ τὸ ἀνθη τῆς.

Ανθεμούς, ὁ χωρίον, ἢ ποταμός, ἢ λίμνη τῆς μαριανδυνίας. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου παθητοῦ πεπληρωμένου ἀνθέων. ὅθεν καὶ ἡ ἀνθεμόεσσα. μεθόδιος.

Ανθῶν, τὸ ἐπίρρημα. ἀπὸ τῆς ἀντιπροθέσεως καὶ τοῦ ὦν ὑποτακτικοῦ ἄρθρου. ὧν δὲ τῶν βοτανῶν οὐδὲν λείβει ἀνθῶν, ἢ τὰ ἀνθέων, ἵνα μὴ σὺν ἐμπέσῃ τούτῳ.

Ανθήλη, παρὰ τὸ ἀνθῶ ἀνθήσω ἀνθήλη.

Ανθέριξ, παρὰ τὸ ἄνθος. σημαίνει δὲ τὸ ἄκρον τῶν ἀσταχύων.

Ανθέρινος Ακρον ἐπὶ ἀνθερίκῳ καρπὸν θέον. παρὰ τὸ ἄνθος παράγωγον, ἄνθερος. καὶ ἀνθέρινος, ὁ καλὸς τὸ ἀσφοδέλου. ἔστι δὲ φυτὸν ἄθραυστον.

Ανθεμίδης. ὡς παρὰ τὸ λευκαλίων λευκαλίωνος, λευκαλιωνίδης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀνθεμίων ἀνθεμιωνίδης, ἢ ἀνθεμίδης ἢ συγκοπῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνθεμος ἀνθεμίδης, ὡς λεύκαλος λευκαλίδης, ὁ κρόμος κρομίδης, ὕλλος ὑλλίδης. ἢ ὡς τὸ βῆτα.

Ανθεστήρια, τὰ διονύσια. οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν ἑορτὴν λέγουσι. καὶ ἀνθεστηριῶνα τὸν μῆνα, καθ' ὃν ταῦτα ἐτελεῖτο. ἐπιδὴ μὴ ἔχει ταῦρον ἀθλον. ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπιφέρειν. ὅθεν καὶ παροιμία. Θύραζε κᾶρες, οὐκέτ' ἀνθεστήρια.

Ανθρωπος. παρὰ τὸ ἄνω θρεῖν, ἤτοι βλέπειν. μόνος γὰρ τῶν ἄνω ζώων ὁ ἄνθρωπος ἄνω βλέπει. ἢ παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὁρᾷ, ἢ ὅτι ἀναλογίζεσθαι εἰδὼς ἐνθυμεῖται, τῶν ἄνω ζώων μὴ λογιζομένων ἢ προορωμένων. οὐδὲ γὰρ ἵππος ἢ κύων ἢ σὴν ὁρῶν ἄλλον πράττοντα συλλογίζεται. ἢ παρὰ τὸ ἀνω τὸ βλέπω, ἄνωπος, καὶ ἄνθρωπος. ἢ παρὰ τὸ ἀνω ἐῶ πω. ἀνώπους τις ὢν. ἢ παρὰ τὸ ἀμαθρὸν ἔχειν τὴν ὄψιν, τρυτέον τὴν φωνήν. τὰ παρὰ πόδας κείμενα, ἄπωπτα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι. οἷον, μετώπου. ἐνώπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀνθρακῶδες ἔχειν.

Ανθερεών, ὁ ὢν τοῦ γενείου ὄπισθεν. διὰ τὸ δι' αὐλοῦ θορύβου τὸ πνεῦμα. ἢ ἐνθερεών τις ὤν. ὅτι καὶ τὴν χύμθεσιν τῆς φοφῆς κινεῖσθαι ἐν τῷ καταπίνειν. οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἄνθησιν τῶν γενείων. διὸ καὶ καλλικορούσι τοὺς εὐφορνίους ἐπὶ πολὺ τοὺς, Τέκνον μὴ σύγε μικρὸς ὑπ' ἀνθερεῶνος ἀνήσεις. λέγεται δὲ καὶ βοτάνη τις.

Ανθραξ, τὸ ἐκ καυθέν ξύλον ἢ ζῶν διαλαμπές. παρὰ τὸ ἄνθος, ἄνθαξ. ὡς βῶλος, βῶλαξ. ἐπλεονασμῷ τοῦ ξ, ἄνθρακ. καὶ τὸ ἀπὸ τινος ὕλης μεταβληθὲν καὶ μεταποιηθὲν εἰς πυρὸς φύσιν. ἔχει δὲ ὁ ἄνθρακ, φύσεις δύο. τὸ φωτεινόν, καὶ τὸ καυστικόν. ὃς τὸ ὕδωρ διφυὲς ἄνθρακα δέχεται. ἤτοι φωτεινόν, καὶ καυστικόν. φωτεινὸν μὲν τῶν διαφανῶν. καυστικὸν δὲ, τῶν ἁμαρτωλῶν. διφυὴς δὲ ἄνθραξ λέγεται ὁ χρυσὸς κατ' ἀναγωγήν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θέραξ. καὶ μετὰ τῆς ἀπροθέσεως, ἀναθέραξ. καὶ συγκοπῇ, ἄνθραξ. σημαίνει δὲ δύο. τὸ πῦρ, ἢ λίθος τινὰ τὴν χρόαν πύρινον, οὕτω καλούμενον. τὰ δὲ ἄξ ὀνόματα φύσεις μαρτυρεῖ παρὰ ληγόμενα, ἃ μὲν ὠνὴν ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτείνουσι τὸ ἄλφα. οἷον, θώραξ, οἴαξ. ἃ δὲ θηλυκοῦ, συστέλλουσιν ἀεί. οἷον, φύλαξ, πίδαξ.

Αγίς, ἐκ τοῦ ἰῶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γίνεται ἀνίω. καὶ χιλιάδος ε. ἢ ἀγίς. ἀπὸ τοῦ ἀναπείθεις.

Ανίθου, ἐπ' εὐθείας. κατὰ τὴν ὁρμὴν καὶ φορὰν τοῦ πολέμου. ἀπὸ θυμοῦ. οἱ ἀπὸ νοῦ τὴν ἀνά, ἀπὸ τοῦ κατὰ παραλαμβάνουσιν.

Ανίῳ χυμοῦ. κατὰ τὴν μάχην.

Ανία, σημαίνει τὴν χαλεπωτάτην καὶ δυσπαρηλύτην. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ θέρα πεύω καὶ ὑγιάζω, γίνεται ἵα. καὶ κατὰ στέρησιν καὶ πλεονασμοῦ τοῦ ν, ἀνία. ἐστέρηται γὰρ τῆς ἰάσεως. ἢ παρὰ τὸ ἄνω, ἀνία. διὰ μυστικήν τινα ἀρετὴν, ἢ παρακτικήν. οἱονεὶ καταδαπτικήν. τὰ δὲ διὰ τοῦ νια θηλυκὰ τῶν παραληγόμενα, συστέλλουσιν ἀεὶ ὀξύνοντα. οἷον, γωνία. ἀκρωνία. ἑξωνία. στενωπεῖον. ἡ ἀνία. ἐπιδὴ ἀπὸ τοῦ ἰῶ γίνεται, ὅπερ ἔχει μακρὸν τὸ ἰῶτα. παρὰ τὴν ἀνίαν ἀνιαρός. ἐξ οὗ καὶ ἀνιῶ ῥῆμα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἰέμαι γίνεσθαι. ἐμποδισθῆναι γάρ ἐστιν ἡ ἀνία.

Αγιηρέστερος. ἀνιαρὸς ὁ πρωτότυπον. Ἐστέον ὅτι τὰ ἐς ος λήγοντα ὀνόματα ὅσα οὐδέτερον ποιοῦντα, ἤτοι ῥιγηρὰ ὄντα, ταῦτα καὶ συγκριτικὰ ποιοῦσιν. οἷον, ἐλαφρὸς, ἐλαφρὰ, καὶ τὸ ἐλαφρόν. τὸ συγκριτικὸν, ἐλαφρότερος. ἀργὸς, ἀργὴ, ἀργὸν, ἀργότερος. λευκὸς, λευκὴ, λευκὸν, λευκότερος. οὕτως οὖν καὶ ἀνιαρὸς, ἀνιαρὰ, ἀνιαρὸν. καὶ ἀνιαρότερος ὁ συγκριτικὸς ὀφείλει εἶναι. ἀλλ' ἔστιν ἃ μὲν ὅτι παρὰ τὸ ἀνιαρὸς γίνεται παράγωγον ἀνιαρὴς. ὡς παρὰ ὁμαλὸς, ὁμαλὴς. γυμνὸς, γυμνὴς. ἀργὸς, ἀργὴς. καὶ ἐπιδὴ τὰ ἐς ος λήγοντα γενικὴν παραθέσιν δέχονται ἐπὶ συγκρισιν. οἷον, εὐτυχὴς, κακοτυχὴς, κακοτυχὲς. ἢ τὸ συγκριτικὸν, εὐτυχέστερος. εὐγενέστερος. εὐμελέστερος. ὑγιέστερος. σαφέστερος. πληρέστερος. εὐωδέστερος. ἐμβριθέστερος. παροξυτέστερος. οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀνιαρὴς, ἢ ἀνιαρὴς, τὸ ἀνιαρές. καὶ ἀνιαρέστερον τὸ συγκριτικόν. καὶ κατ' ἔκτασιν, ἀνιηρέστερον. ἁμάρτανουσι δὲ οἱ προφερόμενοι τὸ ες ἄτονον. ἀπὸ τοῦ ὀξυτόνου. ἐπιδὴ τὸ ῶν οὐδέτερον. ἔδει δὲ ἢ παρὰ τὸ κλέπτης, ἢ ψευδὴς, μὴ ὁλοσχηματίζεσθαι συγκρισιν.

οἱ σὰ πινοί, κλεπίσαρχ καὶ ψευδίσαρχ ἢ πόλιται συγκριτικόν, ἢ μαρτυρία τῆς κλεπίσαρχ, καὶ ψευδέσαρχ. οὕτω φιλόξενος.

Αγίσχαλον. ἄτονον, καὶ μὴ μελικτόν, καὶ ἀθήλαστον. διὸ-

Αγιγρός. ἀφ' οὗ ἀνιαρὸς καὶ λύσιτος καὶ ἀσυγκρισία καὶ ζημία. πλεονασμὸν τοῦ γ, ἀνιγρός. ὀλυσιτελής, καὶ βλαβερός. καὶ ἀνίγρα, δυσώδη. ἀκάθαρτα. φαῦλα. κακά.

Αγιμῶ, ἐκτείνω ἀναπροθέσεως καὶ τοῦ ἰμῶ τὸ ἀναλέγω. τοῦτο ἐκτοῦ ἱμάς, ὁ σημαίνει τὸ λῶρον. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸς τὸ μὴ καταλακλάθαι τὰ χύτα τὰ ἀγεῖα αὐτῶν, ἐκ δερμάτων αὐτὰ ἐποίουν. ἤτοι ἀσκοῦ. ἀνιμῶ οὖν, τὸ ἀναλέγομαι.

Αγιος ὁ ἱερὸς τοῦ ἀπόλλωνος. γίνονε δὲ παρὰ τὴν ἀνά προθεσιν, ἅγιος. ὡς παρὰ καὶ παρὰ τὴν ὑπο, ὑπαγος ζός. οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἀνία. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς ἅς τὸ ἀμφίος.

Αγίψαλλον. τὸ ἀβλαβῆ. τὸ ἀνάπαλιν τοῦ ἅπτεσθαι παρὰ τὸ ἴπτω. ἀνίψαλλον, ἀδιάφθορον. οἱ δὲ, ἡλικίας ἀξίαν.

Αγοχλίζω, τὸ ἀνέχω.

Αγούτατος, ὁ ἀγραμμάτιστος. παρὰ τὸ οὐτάσω, οὐτασμαι, οὐταγαι, οὐτασός καὶ ἀνούταρος. ἢ ἀπροβολὴ τοῦ σ, ἀνούτατος. καὶ ἀνουτὶ, τὸ ἀνάλογον.

Αγοικῆ. τὸ παρὰ τὸ ἔθνος ἠρημένον. ⟨στεως.

Αγοια. παρὰ τὸ γοῦς, γοός, γοία. καὶ μετὰ τοῦ σερ πτικοῦ α, ἄνοια. τὸ νοῖ, διφθογγον. διὰ τοῦ. τὰ παρὰ τὸ γοῦς, καὶ χοῦς, καὶ ξοῦς συγκείμενα, διὰ τῆς οἱ διφθόγγου γράφεται. οἱ, ἄνοια. σύνοια. σύνεσις.

Αγόστιμος. παρὰ τὸ γόσος, γόσιμος, ἢ ἀνόστιμος. τὸ δὲ γόσω, παρὰ τὸ γοσῶ. ἀνόσους τοὺς μὴ ἀποθνήσκοντας. διὸ-

Αγόστεος Ο τάνόστεος ἢ ποδαπτυδεῖ. ἐθιτέ. ὁ ⟨γενης. λεγόμενος πολύπους. οὗτος δὲ τῷ χιτῶνι οὐ προφύσει, ἀλλὰ τῷ φωλεῷ καθήμενος, τοὺς ἰδίους πόδας ἐθιτέ. κλείταρχος δὲ συγλώσσας τὸν πολύποδα ἐπὶ λακεδαιμονίων ἴουλον καλεῖσθαι.

Αγόρουσεν, ἀνόρμησεν. ἀνέστη. ἔστιν ὄρωρα δὲ γειρόμαι. ὄρνυμι μέλλων ἀπολικῶς, ὄρσω. Ορσολαομεδοντιάδη. τὸ δὲ ὄρωρα κατὰ παραγωγὴν, γίνεται ὀρύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρούω. ὁ μέλλων, ὀρούσω. ὁ ἀόριστος, ὄρουσα ποιητικῶς. οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ οἱ ἴωνες, σὺν ἄρχεσθαι ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους τοῖς ἰδίοις συνεσῶσι. ἢ σὺν σύνθεσει. οἱ Ημαρτες ἀνομόμοιο. τελφουμμόνου. τοῦ πλησιουμμόνου. παρὰ τὸ ἀνω, ἀνύω.

Αγοσαῖα δίεπαρ. παρὰ τὸ ὠνη, ὀωσαῖα. ἢ ἐγσύνθεσει, ἀνοσαῖα. καὶ ἐκδέχεται τὸ ανοδύνειναι. πράτης δέφησιν ἀνοσαῖαν τὸ τερ κιμέγνικεραμίδα τῶν τῆς ὀροφῆς. ἢ σανόσαιαν, καὶ μοῦται χελιδών. συνδ' αὐλίδι τῆς φωλίδος τὰ περὶ ἡρέως λεγόμενα μυθολογεῖται. καὶ πολυοπλῆς, φωλικὴ πολιτεύεται. μεθόδιος. κἀνόσαια, εἶδος ὄρνιθος. καὶ διὰ τῆς ὁ ὦνης, καὶ ὁράτως ἀναρτιῶ ὦσας. ἢ ἀντὶ προθέσις, ἢ ῥία. κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὃς καὶ ἡμᾶς ἐθέμεν. ⟨ὃς ἀρίσταρχος ἀναγινώσκων ἀνθ' ὑμῶν ἐγὼ τὴν σχολὴν. Τρώων ἀνδρεκάβητε δικασσάωντε ἕ-καστος. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως. ὃς τὸ Αγίτρι εἰμὶ-κέται, ἀντὶ τοῦ ἴσος οἰκέτου. καὶ τὸ σὺν ἀντίου. ὃς Αγίθεον καὶ κλωστά. τὸ σὺν ἀντιπούμενον τοῖς θεοῖς. ἀγίθεος δὲ ὁ Δυστάς, φυτέσι γὶ σόθεος.

Αγπάνδρα, ἐπίθετον ἀμαζόνος. ὁ μὲν ἀρίσταρχος, τὰς ἴσας ἀνδράσιν. ἔνιοι δὲ, τὰς ἀντιαζούσας καὶ ἐναντιουμένας τοῖς ἀνδράσι τὴν οἰκείαν δύναμιν. ἀφ' οὗ πολεμικάς. ὡς παρὰ Χοιρίλῳ φαμὲν καὶ ἀνδιπάλου. ἀνδιπαλος δὲ ὁ σύναντίος. καὶ ὁ ἀντιπαλαίων. καὶ ὁ κατὰ πάλου φυτεύσει κληρονόμος σύναντιούμενος. καὶ ἀντίχθρ, ὁ μέσας τῆς χθρὸς δάκτυλος. καὶ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄνοις, καὶ ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χθρί. καὶ ἀντιστάτης, ὁ ἀνθεστηκὼς σὺν μάχῃ.

Αναγας, ἀγάς. ἡρωδιανός. ἀναγάγτες, ἀγάγτες. καὶ ἀναγκήτην Δήμητρα, καὶ συγκωμῶν, ἀγκήτην, τὸ ἀνέγκασαν.

Αναῖα, ἡ ῥέα. παρὰ τὴν ἀντην. ὅτι τοῖς τελχίσιν, ἐναντία ἐγένετο. σημαίνει δὲ ἀντην, τὸ δεξ ἐναντίας. ἢ ἀνταίζουσα διὰ τῶν φαντάσματα, καὶ ἔχρας. ἢ ἀνταῖος, ὁ βλάβης αὐτος. ἀνταία καὶ ἡ ἐκάτης ἐπιθετικῶς. διὸ τέγνης ἱκέσιος. Αγτασθεν τὸ ἐάγθεν διγήνυτα. καὶ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν ἐάγθον. σημαίνει τὸ δεξ ἐναντίας. καὶ ὡς παρ' ἀρ τοῦ ὠκεα ὦκα, κρατεα κράτα, καὶ παρ θέσει κάρτα. καὶ σάφεα, σάφα, οὕτως οὖν καὶ ἀνία. οἱ, Αγτίαλεξανδρείας. καὶ ἀσυγκωμῶν, ἀντα. καὶ παρὰ τὸ αὐτῶ, ἀντα. ὅσσιτῶ, σσα. καὶ ἠρεμῶ, ἠρέμα. ἡρωδιανός. τὸ δὲ αὐτῶ, σημαίνει τὸ ἀπαντῶ, καὶ συντυγχάνω.

Αγτεσθαι. ἱκετεύειν. καὶ τὸ δεξ ἐναντίας ἐλθεῖν.

Αγταγηρος. πόλις ὑπὸ τὴν ἴδην παραθαλάσσιος. ὅτι ἀσκάνιος ἀχμάλωτος ἐγένετο ὑπὸ πελασγῶν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν πόλιν ἔδωκε λύσαι, καὶ ἀπελύθη. ἤτοι ἀπὸ ἀνδρὸς δεδομένην, ἀντα γηρος ὠνομάσθη.

Αγτάκλασις, ἡ ἀπόπτωσις ἐπὶ τὰ κίνησις. καὶ δεξ ἐκείνου πάλιν δεξιὸν παρήλθεν ὑπὸ τροφήν, ὃς ὑπὸ σφαῖρας.

Αγτήνωρ. τὸ τῆ, ἤτα. ὃς τὸ ἀστήνωρ. ἀντηνορίδης, ὃς κρονίδης.

Αγτήνους. τοὺς τῆς δάφνης ὀπωρας, τοὺς πρὸ τοῦ θυρόδαμνον.

Αγτησιν. παρὰ τὸ ἀντῶ, ἀντήσω, ἀντησις, καὶ ὑπαντησις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀντησις. Ηδὲ κατάντησιν θεμένη πρὸς καλέα δίφου.

Αγτήρης. σημαίνει τὸ δεξ ὁ ἐπορεῖδε ταύτης καὶ ἐπισκρίζεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐρείδω, τὸ ἐπανθουμβίζω. ὁ μέλλων, ἐρείσω. καὶ δεξ αὐτοῦ, ἀντήρεις. κατὰ τροπὴν τοῦ ε, εἰς τὸ η, καὶ ἀποβολὴν τοῦ ω,

οὐχ εὑρηται δὲ κενὸν ἁλμα συνχεῖσει. αὐδὲ ἄμμαι πῶσεις τὴν κλίσιν ὡς ἀπὸ ὀξυβάρεος εἰς λήγουσαν ἔχουσιν. ὡς ὡσ γὰρ ἀασις ἀασίδος, καὶ σανὶς σανίδος, οὕτω καὶ ἀντήρης ἀντηρίδος. ὡς ἐπ' εὐρυπρῴλη Κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος. ἀντήρεις, ἀντὶ τοῦ, ἀντερείσαντας. διὸ ἑξῆς.

Αντιγομφίοις. ὅτι οὐκ ἔχει τὸ λεκτὸν τῆς ἀντὶ προθέσεως. ἀπὸ κυρίου γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπους. ὥστε ἐπὶ τοῦ εὐλόγως ἀνελίθη ἐξωθεν, ὡς τὸ καθέλω, καὶ ἀνέπω. τὸ ἀνέπωρεν κεῖται τῶν ἀντιγράφων, ἐπεν ἐθέσει τε. ὡς ἀνεπωίουν. ἀντὶ τοῦ πλείοις δὲ οὐκ ἔχει τὸ τε ἐθέσεσιν. ἡμιπειρουν γὰρ. αὖ μετὰ προθέσεως συνπεθέμεναι λέξις, πρῶτον κλίνονται, καὶ οὕτω συνῆθεν ται. οἷ, ἄγω σωάγω. κτου, σωκτου. αὖ δὲ μὴ μετὰ προθέσεως συνπεθέμεναι λέξις, πρῶτον συνῆθεν ται, καὶ οὕτω κλίνονται. οἷον, φίλοσοφω, ἐφίλοσόφουν. οὕτως ὀχειροβοσκός.

Αντερέτης, ὁ ἀντικαθήμενος. καὶ ἀντηρετεῖν, τὸ αὐτὸ τοῦτο ξυνοῦ καθεζόμενος ἐρέσσειν.

Αντηλίος, ἴσος ἡλίῳ. εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ μετὰ προθέσεως συνῃθέμενα ῥήματα, ἀλλοῖ οὖν ταυτῶν σημαινομένων, ἔσωθεν κλίνονται. βάλλω, καταβάλλω, καταβαλλον. ἁδὲ τηρεῖται ἐνταῦθα, ἔξωθεν κλίνονται. μύω, καμμύω, ἐκάμμυον. εὕδω, καθεύδω, ἐκάθευδον. τὸ δὲ ἤμελλον, ἤθελον, καὶ τὰ ὅμοια, ἀπίκως. φιλοῦσι γὰρ μακρὰν ποιεῖν τὰς χὴν τῶν προχημένων. οὕτως ὀχηροβόσκος.

Αντιῤῥῶ. ἀντιῤῥήσας, διαῤῥήσας. παρὰ τὸ ῥέω, ῥήσω. ῥῶ, ῥήσω, ἐ ἀντεῤῥησεν. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω, γίνεται τερῶ. σημαίνει τὸ ῥυπῶ.

Αντιβολῶ. ἀντιβολήσαι, ἀπαντῆσαι. μετὰ σχέσεως. μολῶ, μολήσω, μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως καὶ τροπῆς τοῦ β, ἀντιβολήσω. ἴστεον ὅτι τὸ ἀντιβολῶ, ἔξωθεν ἐκλίθη. ἐπῆλθε τοῦ τὸ ἀπλοῦν οὐκέτι ἐκλίνετο. τὸ δὲ παρὰ τὸ λιτὸν ῥῶ ἀντεβόλησεν, ἔσωθεν ἐκλίθη διὰ τοῦ ε. καὶ τὸ σημαινόμενον ἕτερον ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ. Τοιοῦτοι δή μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν. τὸ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰμονίᾳ ῥάμῳ, διὰ τοῦ ε ἀντεβόλησε, διὸ κλίσεις ὑστέρων. ζήτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σὺν ἐτυχε, καὶ ἱκετεύω.

Αντισηκῶ. οἱ μὲν λέγοντες ἀπὸ τοῦ ἴσος ἴσου, γίνεται ἰσῶ ἰσόω, ἰσώκω. καὶ βο ποιητοῦ μακροῦ ὡς μακρόω, ἰσηκῶ. ἀντισηκῶ οὖν, τὸ ἀντεξισάζω. οἱ δὲ, παρὰ τὸ σηκῶ τὸ βοηθῶ. σώκειν γὰρ λέγεται τὸ ἰσχύειν. ὅθεν καὶ σῶκος ὁ ἐρέμνης. ὁ σημαίνει τὸν ἰσχυρὸν, καὶ βοηθόν. ἀπὸ τοῦ σώζω, σῶκος, ὁσωσῆκος θεός. σῶκος, σωκῶ, καὶ ἀντισηκῶ βο ποιητικῶς. οἷον, Ζῶκος ἐριούνιος.

Αντιφερίζω. παρὰ τὸ φέρω, φερίζω. ὡς θέρω, θερίζω. καὶ ἀντιφερίζω τὸ ἀνταποῦμαι, καὶ ἀξιοῦμαι. καὶ ὅλος. Ἀφωνῆσ ὅς κε θέλοι προς ηρείσσομας ἀνὴφερίζειν. καὶ ἀντιφέρεσθαι, τὸ ἀνταποῦσθαι. οἱ δὲ, ἀντιλέγειν.

Αντιλήπτωρ. λήβω, λήψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον. ὁ μέσος, ἐλαβόμην. ὁ δὲ εὐκτικὸν, λαβοίμην, λάβοιο, λάβοιτο. καὶ μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, ἀντιλάβοιτο. λήβω, τὸ λαμβάνω. λελήμμαι, λέλημαι, λήπτωρ, καὶ ἀντιλήπτωρ. τὰ παρὰ τὸ λήβω γινόμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ ηπ γράφονται. οἷον, πρόσληψις. σύλληψις. ἀνάληψις. ὁ ἄγως. διότι ἀνεφάνη τὸ ἄλφα, ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.

Αντλίος. παρὰ τὸ ἀντωξήκημα βαρύτονον, γίνεται ἀντῶ πορι ποιούμενον. ἀφοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐπιῤῥήκημα, καὶ ἀντλίος. ὅθεν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ παρὰ ἐπιῤῥήκημα τῶν γινόμενα διὰ τοῦ ιος, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἰφι, ἰφιος. πρωι, πρωίος. οὕτω καὶ ἀντλίος, ὁ ἐξ ἀνάγκης. καὶ τόπου μόνου ἡμῖν τε, καὶ οὐ καταγραφήν. Οὐδέ τις ἔτλη μάχεσθαι ἐπερχόμενον, ἀντλίοι ἔσαν ἀπωλοντες. καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐναντίος. κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἐξ οὐ ἐπὶ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ἐν τῇ σωζούσῃ ἀναπέμπει τὸν τόνον. οἷ, ποικίλος. παμποίκιλος. ἀγκύλος, μεσάγκυλος. ἀθηναῖος, Φιλαθήναιος. πλησίος, παραπλήσιος. αὐόλος, πανούργος. τὸ γὰρ πορυθαύολος, οὐκέτι ἐγκείμενον τὸ αὐόλος, ἀπὸ τοῦ αὐόλλω ῥήμα, τὸ κινῶ. χωρὶς ἁμαρτίας οὐ παρέχει ἕνεκα ἐνεργείας, προξύνεται διὰ τὸ βουπόλος ἐπὶ βουπόλος. τοῦτο δὲ ἕνεκα ἐνεργείας, ταὐτὸν τῷ ἐφύλαξεν ἐν τῇ συνθέσει. ὁ τρὶς ἐπὶ βουπόλος. τὸ δὲ ἐναντίος, παρέλκυσαν ἔχει τὸ ἐν προθέσει. τὸ γὰρ ἀντίος καὶ ἐναντίος, παρὰ τὸ ἐπὶ κηρύτου χάριν, τοῦ ἁπλοῦ τῷ πολυφύλαξεν, ὡς σχεδὸν μὴ χρωμένης συνθέσεως.

Αντιόωσα. παρὰ τὴν ἀντὶ προθέσεως, γίνεται ἀντίος. καὶ ἐπιῤῥύτου ἀντίῳ, ἀντίας, τὸ ὑστατῶ. δεύτερας συζυγίας. ἡμῖν χὴ, ἀντίωσα, ὡς βοῶσα. καὶ ποιητικῶς πλεονάσας μῶ τοῦ ο, ὡς βοόωσα, γελόωσα. τὸ τηλεθώωσα δὲ ἐξ ἀμαμαώωσα μόνου, διὰ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ ὁμώνυμος καὶ λέξις. ὅτε μὲν δηλοῖ τὸ ἀντιλαμβάνω, ἀντιλαμβάνωσι λάσεται. ὡς τὸ, ἐμοὶ λέχος ἀντιάσασα. συγκυροῦσα. ὅτε δὲ τὸ μετέχω, τυγχάνω, ὑστατῶ, γίνεται καὶ σωλάσεται. Ἀντιόωντα ταῦρωντε καὶ ἄρνωντε ἑκατόμβης. πλεονάσμῶ τοῦ ο, βοόωντα τάτε φέρεσθαι. καὶ Ὀρόωντ ὠιοίοντα πατρός.

Αντλῖς. ὁ ἐναντιούμενος τῇ βία, ὅ ἐστι τῇ δυνάμει. καὶ ἀντιβίοισι φρεσὶ ἐναντίοις, καὶ στασιαστικοῖς.

Αντίωξις, καὶ βως. παρὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τοῦ ωκάω.

Αντίβιον. ἐπιῤῥῆμα τροπικόν. τῆς ἀντὶ προθέσεως τὴν ἐναντίαν σχέσιν δηλούσης.

Αντίασεν, ἱκέτευσεν. ἀπήντησεν. καὶ ἀντιάσαι, συναντῆσαι, καὶ ἐλθεῖν, μετὰ σχέσεως. παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἐπιτυχεῖν, καὶ ἱκέτευσεν, καὶ παραγενέσθαι.

ⲁ ⲡⲓⲙⲁⲧⲁⲓⲟⲥ· ⲉⲩⲱⲁⲡ ⲛⲁⲓ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲉⲓⲛⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲡⲓⲙⲁⲧⲁⲓⲟⲛ·

ⲁ ⲡⲓⲙⲁⲧⲓⲟⲛ ⲉⲩⲱⲁⲡ ⲛⲁⲓ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ·

ⲁ ⲡⲓⲙⲁⲧⲓⲟⲛ ⲉⲩⲱⲁⲡ ⲛⲁⲓ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ·

ⲁ ⲡⲓⲙⲁⲧⲓⲟⲛ ⲉⲩⲱⲁⲡ ⲛⲁⲓ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ· ⲡⲁⲣⲁⲕⲁⲗⲉⲓ ⲡⲁⲛⲧⲁⲥ

Αξιόχρεως. τοῦ ἀξιόχρεως, Ϛ ἀνάπλεως, Ϛ ἀγήρως. τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. δεῖγμα ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἐς ν λῆγον ἀπαθὲς, βραχυκατάληκτον θέλει. ξύλον. πέρον. λουτρόν. χωρὶς τοῦ πᾶν, καὶ τῶν παρὰ τοῦτο. οἷον, δίπους, τρίπους. προσκυνεῖται ἀπαθὲς, διὰ τὸ ποιοῦν, καὶ χυσοῦν. καὶ ὁσοῦν, καὶ χαλκοῦν. ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως γέγονε. καὶ τὸ δίπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόον καὶ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δεύτερος. ὁ καρχαρόδων, καὶ τιμὴ ἀγέγονε. τὸ μ, πλεονασμῷ τοῦ ι. τὸ δὲ, τρύ. ὁ ἀνάπλεως, καὶ ἀξιόχρεως, τὴν ἀπὸ κλιτάσει ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ ἀξιόχρεον, καὶ ἀνάπλεον τῶν διὰ τὸ. οὕτως ὀχοιροβοσκὸς ἐς τὸν τεταρτον κανόνα τῶν οὐδετέρων.

Εἰεπᾶκη ζ τάγη. ἀξιολογώτατον. ὀπῶ ζ τέρων. ζωὴ ζῶν.

Αοιδὸς, καὶ ἀοίδιμος. παρὰ τὸ ἀείδω, ἀοιδὸς. τὸ ἀείδω, καὶ σπαλοιφὴν γέγονεν ἄδω. ὁμοίως ζ ἀοιδὸς, ὠδὸς. καὶ τὸ ἀοιδὴ, ὠδή. ἀπὸ τοῦ ἀοιδὸς, ἀοιδῶ ῥῆμα παρῆκται. εἶτα ὥς κιθαρῳδῶ κιθαῳδῶ, μείζω μῳδῶ, οὕτως ἀοιδῶ, ἀοιδῶ. καὶ ζ παραγωγὴ ἀοίδιμος. ἢ παρὰ τὸ ἀοιδὴ, ἀοίδιμος. ὥς τὸ φή, ῥόϊμος. φυτευτὴν ὁ ἀεὶ ἐν ᾠδαῖς ὀνομαζόμενος. ἢ μιμνήσκομενος, ἤτουν διαβόητος, καὶ θαυμάσιος. ὥς ὃ, Ὁ πίστως ἀνθρώποισι πελώμεθα ἀοίδιμοι ἐσομένοισιν.

Αοτου. ἄφωνον. ἢ ἀόρατον. καὶ ἄοτος.

Αορ. παρὰ τὸ ἀείρω, ἄορ, τὸ ξίφος. ὁ τοῦ ὄλου. ὄλυ.

Αορτὴρ, καὶ ἀορτὴρ. ὃ ἀπὸ τοῦ ἀείρω μου. ἢ παρὰ τὸ ἄιρω, ἀρτὴρ, Ϛ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀορτὴρ. ἢ οἱ μὰς ὃ οὐ τὸ ξίφος προφέρεται. Αὐτὰρ πεὶ πουλυλεΐου ἔσχε νυστοισιν ἀορτὴρ

Αοσκητὴρ. παρὰ τὸ ὄσσον, ὁσοστὴρ, ῥεστὸν ὀλιγοστὸν. καὶ ἀοσκητὴρ, ὀβοκθὸς. ὀάνδ ὅσσος Ϛ κλιδόμος βοηθῶν αὐτομάτως. ἔθος δὲ τοῖς παλαιοῖς τοῦτο ποιεῖν θαυμαζομένοις μαντείας βοηθῶν.

Αοχος. ἀοχήσω. διανοηθήσω, ὑπουργήσω, καὶ ὑπηρέτης.

Αολλέες. ὅτ τὸ σωρηθροισμένοι. ἐπὶ δὲ παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰληφθαι. φυᾶ ὃ ὁμοῦ σημαίνοντος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄθρω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ συρέφω, καὶ εἰλῶ, γίνεται ῥῆμα τὸ ἀθροῶ ὅθεν ἕλλης. καὶ μετὰ τοῦ α ἄθροα τὸ ποιοῦν ὁμοῦ, ἀέλλης. καὶ βοῶν τ ἐδος ὃ, ἀολλὴς. Ϛ ἀεὶ θάλλων ὑπὸ πλήθους τικοῦ, ἀολλέες. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀολλὴς, γίνεται ῥῆμα ἀολλίζω, τὸ σωαθροίζω. ἔξου τὸ, Ἀολλίσασα γεραιάς.

Αωρτ. Ἠοὶ παρ Εἴφος μέγα πυλεΐου ἐν ἄωρτ. ὁ μὲν ἡρωδιανὸς, λέγει ὁ τὸ σημαίνον τὸ ἁρμοσον. φυτευτὴν παρὰ τοῦ Εἴφους. ἀπὸ τ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μὴν ὠν ἀπολικῶς, ἄρσω. ὁ παρακείμ, ἦρκα. ὁ παθητικὸς, ἥρμαι. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἤρμην, ἤρσο, ἤρτο. ἰωνικῶς ἢ συστολὴν, ἄρτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἄωρτο. ὡς παρ Εὐθαξ ἐώθα. τινὲς δὲ λέγουσι τὸ ἐνηρέμα τὸ. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄιρω, τὸ ἠνυῶιξα καὶ ἠρεμῶ. ὁμοίως, ἄρω. καὶ ἀπολικῶς, ἄρσω. ἦρκα. ἤρμην, ἤρτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μακροῦ ζ μακρόν, ὦρτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω

Αῶρες, ἀγωνάικες. παρὰ τὸ ποιητικῶς, ἄωρτο. τὸ μὴ δύνασθαι, καὶ σὺν ἁρμόσθαι τῷ ἀνδρί. γίνεται ὄαρος, ἠεύθετα ὄαροι. καὶ μετὰ πλασμοῦ, ὄαρες, καὶ ἀσύμφωνοι θέσει καὶ ἕκτασιν, ἄωρες.

Αωροι. ἦροι. ἀσύμφωνοι καὶ πάντες ἄωροι. ὀλυσσεῖ ἀσ μ. λεπτοὶ καὶ ἀσθενεῖς. ἢ ξυσφύλακτοι διὰ τὸ δειλόητα. ἢ ὠμοί, καὶ ἄγριοι. εἰς μεταφορὰς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπαιρωμένων καρπῶν. ἢ οὐδεμιᾶς φονῆς ἄξιοι. ἢ δυσερμήνευτοι. οὐ γὰρ ἔχεται αὐτοῖς ἡ πορεία. ὦρος, καὶ ἄωρος. Ϛ πλεονασμοῦ, τοῦ α μὴ ἐν πλέοσι. ὦρος γὰρ οὐ σπος. καλλίμαχος. Πολλάκι καὶ κανθῶν ἐλάσασα ὦρον ἄωρον. καὶ σαπφώ. Ὀφθαλμοῖς δ' ἐμέλας χρῶτα ὦρος. ἢ ἄωρος τὸν ὑπνον, ὃς μηδενὸς φροντίζοντα. ὥρα γὰρ ἡ φροντὶς. ῥᾴθυμος καὶ ὀλίγωρος. ἢ ἐν ἀώρῳ γινόμενος τῆς νυκτός. οἱ δὲ, ὃν ἀφύλακτον. ὥρα γὰρ ἡ φυλακή. ῥᾴθυμος καὶ παρὰ ἀπηνεῖς οἱ ὦροι. ἀλλίμαχος δὲ Ϛ μεσάλην τρὶς ἀγρίους. ἄωρον γὰρ ὃν ὠμόν. τὸ δὲ ὠμὸν, ἄγριον. ὅθεν καὶ τοὺς ὠμοὺς τῶν καρπῶν, ἀώρους φασίν. οἱ δὲ τὸ μέγα, τὸν μὴ ὅρον ἔχοντα. ἢ τοὺς ἀγνοοῦντας. οὕτως ἐπαφόδιτος, ἐν ὕδατος ἀνήματι τῆς μὴ ὀδυνοσείας. ξυνοὶ δὲ ἀπέδοσαν ἄμωροι ἢ ἰχθυοφόροι ἢ ἰχθῦ φέροντες. καὶ ἀμωρόοισιν, ἰχθυοφορουμένοις.

Αωρία. ἔστιν ὥρα ὅσ ὀφῶς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄωρος. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀωρία. κατὰ σκότος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὁρῶ, ὃ βλέπω. ὁ μέσος παρακείμενος, ὦρα. καὶ μετάληψις ὄνομα.

Αωροτέρα. πρεσβυτέρα.

Αῶος. ὁ ταμὸς τῆς κύστεως. ἀῶ γὰρ ὁ ἄδλως ὠνομάζετο. καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκίστου βασιλεύσαντος. φίλος δὲ ὁ κεφαλαστεύς καὶ ἀῶος ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς κληθῆναι. τ γὰρ θείας μητέρα οὐσίρυαν, καὶ ἀῶ ἀπὸ καλοῦσι. Φιλέας δὲ πρῶτον βασιλέα ἀῶον οἱ νῆσοι ὅλα καὶ κεφάλου. ἀφ οὗ καὶ ὄρος τὸ ὄνομάσθη ἀῶιον. ἔχουβ ταμῶν φερομένων στεράχου τ κλιτέως, τ ἔμα τούτων ὁ πρῶτος, ἀῶος κέκλικε. καὶ διὰ τὸ πρὸς τ νῶ τετραμμένην ἔχειν τ ῥοῦν, καθὰ φησὶν ὁ πρῶτος. Κορυκίῳ στεύμενος ἐξ ὀρέων ἀναγλιχῶν ὄντων. δύναται δὲ οὕτω καλεῖσθαι καὶ ὃ κιλικία ἀῶα πάλαι ὠνομάζετο.

Αωτ. Λίγνιότε λεπτὸν ἄωτ. πρὸ ἱφασικῶς, λιγοῦν πρὸ βόλαιον. ἄωτ, σημαίνει τὸ ἄνθος. καὶ Οἱ ὁ ἀώτω. καὶ Τί πάνυχον ὕπνον ἀώτεις. ἀντὶ τοῦ ἀπονθίζη τὸν ὕπνον. ἐν δὲ τούτου καθεύδεις. καὶ ἀώτε ἴτε, ῥῆμα πρὸς τακτικόν. ἀντὶ τοῦ ἀπονθίζεσθε τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄσατε. οἷον, καθεύδετε ὕπνον. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀνώτατον. καὶ ἀκρωτήριον. καὶ ὕψος. καὶ κατὰ μετάληψιν, σημαίνει τὸ ἀνθοῦν τὰ καρπὸν ἀπὸ τ ἄκρου ποδὸς ἕως κεφαλῆς. καὶ ἀρσενικῶς, ἄωτος.

Α ἀπαλός, ἁβρὰ τῇ ἀφῇ. ὁ τῇ ἀφῇ ἡδέως ἔχων ἁφαλός τις ὤν. ἐκ τοῦ ἁπαλός, ἁπαλή. ἁφή, ἁφαλόν, ᾱ ἁπαλόν. ἀντὶ τοῦ εὐαφές, καὶ εὐφερόν.

Α πάλαμνος. ἀβλὸς. ἀδύνατος. ἄχθος. ἀτεχνος. ὁ μὴ δυνάμενος πάλαμᾶσθαι, ὅ ἐστι τεχνάσασθαι, πάλαι θήσεσθε. ἰαθήσεσθε. ἀληθήσεσθε. ἐργάσασθαι. ἀληθῶ, ἀληθήσω. ἀληθήσομαι, ἀληθησον, ἀληθήσεσθε. ἡ ἀπαλαθήσεσθε. πρὸ τοῦ πάλαι τὸ ἄλλο, τὸ αὐξάνω.

Α παραρεύω. ἡ ἀπὸ παρόθεσις, ἐν ταύτῃ δηλοῖ τὸ χωρίζεσθαι. ὁ δὲ ἀπαραρῶν, ἐκ τοῦ γίνεται τοῦ λέγω.

Α παμείρεται, ἀπομεχώρισαι. ἐκ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω. ἡ μᾶλλον τοῦ στερκτικοῦ ᾱ, ἀμείρω, ᾱ ἀπαμείρω.

Α πάμφα, πόλις βιθυνίας. πρότερον μυρλέα καλουμένη. ἢ λαβὼν δῶρα πάλαι παρὰ φιλίππου τοῦ μακεδόνος ὁ ζηίλας, μετωνόμασεν ἀπὸ πάμφας, ἀδελφῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἀπάμας. ἑρμηνεύουσι δὲ τῷ πᾶν τῶν ἀνθρωπείων λαμψάντων λόγω. οὕτως ὦρος.

Α πανεύθεν. ἐπιρρήματα ποιητικὰ. ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεως. ἀνα, ἀνευ, ἀνευθεν, ᾱ ἀπανεύθεν. πρὸ ἀπόθεν, ᾱ χωρὶς. ἡ ἄτερθεν, καὶ ἀπάτερθεν, τὸ αὐτό.

Α παρκάδες. παρκηρος αἰθωνος πνοαῖς, ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνεούσαις. λυκόφωνος.

Α πάρισματα. λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δέ ἐστι τὰ τοῦ φουσιανοῦ γένους ἀνθρωπτηριάσματα. ἰῶ γὰρ ἀγομένου, τῆς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀνθρωπτηριασμοῦ. τὰ δὲ ἀνθρωπτήρια εἰρομένους καὶ συρράπτοντες διὰ τῶν τοῦ μικροῦ μασχαλῶν ᾱ τοῦ γραχήλου παραρεῖθρα τῶν μικρῶν. καθάρσιος σοφοκλῆς. Υφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθης. ζητεῖται τὸ μ. ὅτι δὲ καὶ ἐγκόλπου τοῦ αἵματος ᾱ ἀπέπυον, αἰσχύλος μαρτυρεῖ, καὶ ἀπολλώνιος, ὁ τὰ ἀργοναυτικά. Ηρως δ' αἰσονίδης ὀδάρματος τὰ μυθαπόλλας, γὰρ δ' ἀπέλιξε φόνου. ἐκ τοῦ λείχω, τὸ ἀπολέσαι. Τρὶς δ' ὀδάτος ἔπυσ' ὀδόντων ἡ θέμις. αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάσεσθαι. καὶ ἀπάργματα, αἱ μεγάλαι ἀρχαὶ τῶν θυσιῶν τῶν τελείων. παρὰ τὸ ἄρχω ἀπάρχω, ἄρτμα, ᾱ ἄρτμα, ὡς ὄμηρος. Ἄρτματα θῦσι θεοῖς αἰδοσυνέτηισιν.

Α παρτία, ὁ καὶ παρὰ τοῖς οἰνοχόοις πώμος. τὰ λεγόμενα ἔπιπλα. λέγεται δὲ ἀπάρτη, ἀπὸ τοῦ ἁπτῶ. παράτιτον, ἀπὸ τοῦ ἁρτίζω, τὸ ἀρτίως ὅ ἐστιν εὐαρμόστως συμπληρῶ. ᾱ ἀπαρτία. ἀπαρτηλογία, ἡ ἀπαρτισμονή. ἀπάρτια, τὰ ἔπαστος. παρὰ τὸ πῶ, τὸ ἐπίω. καὶ ποάκι βοτάνη. καὶ ποηὸς, ᾱ φοηὸς. ἡ πρώτη γὰρ γονὴ ἀπὸ δρυὸς. ποώδων, παράγωγον, ποατῶ. ὡς μῶ, τὸ ζητῶ, μοτῶ. ὅθεν καὶ μαστός. πέπασμαι, πέπασαι, πέπασται, πάστος, ὁ βεβρωκώς. ᾱ ἄπαστος, ὁ ἄβρευστος. Οδ' ἄκμητος, καὶ ἄπαστος ἄσιτος. νῆστις. καὶ ἀπαστία, ἡ νηστεία. λέγεται δὲ καὶ ἀπαστύς.

Α πάτη. ἐκ τοῦ ἀπαφῶ, ἀπάτη, ᾱ ἀπατῶ. ἡ ἀπάτη, ᾱ πολεμήσω τῷ π, ἀπάτη. ᾱ ἀπατηλός, ἐκ τοῦ ἀπάτη.

Α πατούρια. ἀπαλὴ ὡρα, οὐ χορδὸς τῷ, ἀπατήσω. μυσός, ἀπὸ τοῦ ἀπατουρία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῷ διονύσῳ πρὸ τῆς ἀνθεστηριῶνος μηνὸς. ἡ ἀπατουρία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῷ διονύσῳ πρὸ τῆς ἀνθεστηριῶνος μηνὸς. ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ μιμούμενοι τὸν διόνυσον ἐν τοῖς ἑαυτῶν οἴκοις, ἐξ αὐτῶν ἀθηναῖοι. ἀμπυσιάσουσι δὲ καὶ τοὺς ἐν ἀγρῷ πατέρας. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐν ἀγρῷ ὄντας, ᾱ πατέρας ἔχοντας. ἡ ἀπάτη. ξάνθος βασιλεύσας τῶν βοιωτῶν προσκαλέσας τὸν πρὸς μονομαχίαν θυμοίτην τῶν ἀθηναίων βασιλέα πανδίονα τῆς χώρας. ὁ μὲν θυμοίτης, ἀνεῖλε λίασε. μελάνθιος δὲ τῶν ἀθηναίων βασιλεὺς μονομαχήσας ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἐνίκησε τὸν ξάνθον, θύσαι τῷ διονύσῳ φανήναι δὲ τὸν διόνυσον τῷ ξάνθῳ ἀιγέαν ἀμφιπεσόντα τῷ μελάνθιῳ καὶ τὸν μελάνθιον ἀμύνασθαι, ἀλλ' οὐ μόνος, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους εἰ ἐπισταλῶσιν ὑπὸ τοῦ ξάνθου. νικήσαντες οὖν ἀθηναῖοι, ἀπατήνορα μὲν διαπροσηγόρευσαν. ἀπατούρια δὲ, ἑορτὴ τῷ διονύσῳ.

Α πατωλία. ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις. ὅτι τότε ἤρχεται ἡ ἀρχὴ χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι. ἢ τότε ἐπαυλίζεσθαι τῶν ἀνδρίων ἡλικιωτῶν.

Α παυρῶ τὸ ἀφελῶ. ἀπὸ τοῦ αἴρω, τῶν ἀνδρίων ἡλικιωτῶν. αὐρῶ. ὡς κλαίω, κλαύσω. ᾱ παύω παύσω. ὁ παταπτηνὸς, ἀπὸ τοῦ παυρῶ, τὸ ἀφελόμενον.

Α παυθαδίζω. ἀπὸ τοῦ αὐθάδης, αὐθαδιάζω πλεονασμῷ τοῦ τ. ἐκ δὲ τῆς αὐτὸς αὐτῶν υμίας ᾱ τ' άω, αὐθάδης, παφῶ, τὸ ἀπατῶ. ἀφῶ τὸ καλῶς λέγω. ὡς ἀμορφολέ γωναῖκα. ᾱ κατ' σύνθεσιν ἀπαφῶ. χύθεν, τὸ ἀπαφίσκω, τὸ ἀπατῶ, ᾱ παλαμίζομαι. ἡ ἀπὸ τοῦ ἀπόθεν δηλοῖ. καὶ ἐγκλιτικὸν τὸ φῶ, τὸ φαίνω. ὃ ξ οὐκαὶ φσκαίνω, φευάκη.

Α παυρῶ. ἐκ τοῦ αἴρω τὸ πανυφίζω, πλεονασμῷ τοῦ ῶ, ἀπαυρῶ, ἀπαυρήσω. ὁ ἀόριστος, ἀπηύρησα. ἡ μετοχὴ, ἀπαυρήσας, καὶ ἀπαυρημένος.

Α παῦσος. παῦσος, ὡς ὁ ποιητὴς φησί. Οσ ἐν ἑτέροις δὲ δημοσθένους ἀπαύσου. παῦσος δὲ εἴρηται. παρὰ τὸ τ' αὐτῷ προσορμίζουσαν ἐκλιπεῖν παῦσαι καὶ προσπίσαι. παῦσος. ᾱ πλεονασμῷ τοῦ α ἄπαυσος. ἥρως

Α παυσανίης. ἀυλείης, παρὰ τ' αὐλήν. ᾱ διανός. ἀπαυσανίης. ἀπὸ τοῦ λαμπροτάτου.

Α πάσας. ἡ ὁδὸς, κοιρανέων γὰρ τοῦ μεμειήσεται ἀπάσασθαι. ὅρος τῆς μεμέας ἀπάσας. ἀφέσας ἧς ὤν. ὅθεν ἀφίσταται οἱ ἴασοι ἧς τ' ὁρόμου τοῦ μεμείου ἀγῶνος. ἀφέσας, καὶ ἀπάσας. νέμεα δὲ πόλις θεσσαλίας.

Α πασσαμ, ἀπέλαβον. διαπρο προξυμεῖ. παῖνεγκημα ἧς αὖ λήγον χρόνῳ βραχὺ παραλήγοντος μὴ ἀπλοῦν ἢ σύνθετον ὅ ἐστιν ὑπερβυλλαβὰς προπροξυμεῖ. μηδωρισμεῖ προπροπρισσᾶται δὲ μακρᾶς οὔσης. ὅθεν τὸ μὲν ἀπασσαμην γίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὸ ξ. τὸ δὲ ἀπῶσαμην οὐκέτι.

Α. ἀπέχθη. ἐχθρὸς γενόμενος. μισηθῆς, ἀφ' οὗ ἀπέχθω. Ϲ' ἀπεχθήρω, μισέω. ἔχθρος, ἐχθροῦ. ἐχθήρω, καὶ ἀπεχθήρομαι. ἀφ' οὗ ἔχθω, ἔχθομαι, ἠχθόμην, ἤχθη, Ϲ' ἀπήχθη. ἐμισήθη.

Α. ἀπέφθιθον. ἀφ' οὗ φθίθω ἔστιν ἐνεστὼς μὴ ἁρμηθὲν ἐν χρήσει. ὁ παρατατικὸς, ἔφθιθον, Ϲ' ἀπέφθιθον.

Α. ἀπέκτενε. κτείνω, κτενῶ. μέσος παρακείμενος, ἔκτονα.

Α. ἀπεσύπαζον. ἀπεδίωκον. παρὰ τὸ τύπτω, ἀπετύπαζον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Α. ἀπεβουκόλησα. ἐν σωκθείᾳ, ἀπεβόσκησα, Ϲ' ἐπεβούκησα.

Α. ἀπέχθησαι, ἀπέχθω, ἀπήχθην. ἐὰν ἀπέχθω μαι, ἐὰν ἀπέχθηται. κἠἀπεβλήθη τὸ τ. ἀπεχθῆσαι.

Α. ἀπεβουκολῶ, τὸ ἀπατῶ, κ' τὸ ἀπεπλανῶ. ἀφ' οὗ βουκόλος, βουκολῶ, καὶ ἀπεβουκολῶ.

Α. ἀπέκταρ. ἐκτοῦ κτῶ, παράγωγον, κτῆμι, ἔκταμαι, ἐκτάμην, ἔκτασο, ἔκταρ, καὶ ἀπέκτατο.

Α. ἀπεσφακέλισε. προεπάθη, κ' ἀφυιδίως ἀπέθανεν. οἱ δὲ ἰατροὶ, ἀπὸ τοῦ ἐσάπη.

Α. ἀπήμυκεν, ἐνέγκω. φοῶ, ἐνείκω, ἤνεικεν, καὶ ἀπήμυξεν.

Α. ἀπεμαπασμός, φυγὴ ἐπὶ σίαν τὴν διὰ φόνον ἀνθυσίου. καὶ ὅλως ἀποδημία τοσούτου χρόνου ἀπαλλαγῆς, ἕνεκα μίσους, κ' ἔρωτος.

Α. ἀπεμόρξαρ. τὸ ἀπεπίασεν. ἀφ' οὗ ἀμέλγω, ἀμελξάμην, ἀμέλξαρ. καὶ τῇ θηλείᾳ τοῦ ἔδος, Ϲ' τοῦ λ

Α. ἀπεβήσ Ϲ, ἔστι τὸ θέμα, βῶ, ἔβην, ἀπεμόρξαρ. βήμι, βήσω. ἔνθα μεταγέται ἡ ς ἐνεστῶτα. ὁ παθητικὸς, βήσομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐβησόμην. τὸ ῥῆμα ἐβήσ Ϲ, καὶ ἀπεβήσ Ϲ.

Α. ἀπεσκολυμμένος, ὁ γεγυμνωμένος. σημαίνει κυρίως τὸ ἐκτεταμένος. πολλοὶ γὰρ ἢ ἐρίξη ἢ ὠὴ τοῦ ἀκρου ἢ ἐφύλαπον ἀνθύρευτον θεοῖς ἀνατιθέντες. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὠὴ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου. ἢ τὸ δέρμα ἀφηρημένου.

Α. ἀπέλεθρον. ἀμέτρητον καὶ πολλὴν δύναμιν. ἀπέλεθρον δ', μέτρου τῆς. μακρὸν, πολὺ ἀπέλεθρον. ἰλιάδος ε'.

Α. ἀπρείσια. ἄπειρα τῷ πληθει πολλά. παρὰ τὸ ἄπρος, ἀπρέσιος. καὶ οὐδετέρως, ἀπρείσια.

Α. ἀπελος. τὸ ἕλκος, καὶ ῥᾶγμα. παρὰ τὸ μὴ προς πελάζειν τὴν σῆκα, ἀλλὰ διηρῆσθαι. καὶ γὰρ ἕλκος, παρὰ τὸ διᾶλκύσθαι τὴν σῆκα ἐκ τῆς τομῆς. ἢ τὸ ἀφελόμενον. ἢ ἀπὸ τῶν θεσσαλικῶν ἀπέλων, ἄπερ ἐστὶ πολυφάρμακα. ἵνα διλῇ τὸ ἀθεράπευτον.

Α. ἀπρωπόν. ἄγριον, καὶ ἀπημῆ, ἢ σκληρόν, ἢ δυσπαραίτητον. γυρνόν. ἀπράπιστον.

Α. ἀπερωὴς. ὁ τῆς ὁρμῆς καὶ προθυμίας κωλυτὴς, ἐκ τοῦ ἐρωὴ, ἡ ὁρμὴ, Ϲ' προθυμία.

Α. ἄπρος. ὁ μὲν ἀμαθὴς, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πεῖραν. ὁ δὲ μέγας, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πόρας, ἄπορος καὶ ἄπρος. λέγει δὲ ὧρος. ὅτι σημαίνει χιτῶνα, διὲξοδον μὴ ἔχοντα, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ ἐν πολυξένῃ. χιτῶν σ' ἄπρος

ἐν Αὐλητῆριος κακῶν. κἠ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν ὀρέσκ. Ἡ πόσιν ἀπείρω πορ ἰβαλοῦσ' ὑφάσματι.

Α. πηλὴ. ἡμιδὰ ὀργῆς ἐπίπληξις. παρὰ τὸ ἀπειλῆν, ὅ ἐστιν ἀπειργεῖν. ἀπολικῶς, ἀπέλλειν. ὁ γὰρ ἀπειλῶν ἐν θέλοντα τοῦ παράπλειν, ἀπείργει. κ' παρὰ τὴν ἀπο, καὶ τὸ ἕλκω. ἢ ἀπὸ κλείουσα τῶν ὀλόντων. ἔστι δὲ ἀπειλὴ, λόγος συρέφων τὸ λοιδ. ἢ λόγος ἀπειρητῶν τῶν ἁμαρτημάτων. ἢ παρὰ τὸ ἀποθέσθαι ἐλεοῦσι. ἢ εὐχόμεθα. ἢ ὑποσχνοῦμαι. ἡ γὰρ ἀπειλὴ, ὑποσχέσις ἐστὶ κακοῦ. σημαίνει δὲ ῥῆμα, τὸ καυχῶμαι. ὡς τὸ, ὡς ποτὲ ἀπειλήσει, ὅτε μοιχᾶται ἑρυχθών. ὧὶ δὲ εὐχῆς, Οὐδὲ ἠπείλησεν ἄνακτι. ὧὶ δὲ ὀργῆς, Αἶψα δ' ἄνασσ' ἀς, ἠπείλησε μῦθον.

Α. πηλητῆρες. καυχησαί. ἀπειλοῦντες, κἠ ἀπαγγέλλοντες. ῥὶς δὲ ῥιοῦ τοις, κἠ καυχήμασίας λέγουσιν.

Α. πηλήτην, ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἠπείλησα, ἠπειλησάτην δυικὸς. καὶ συγκοπῇ τῆς σα συλλαβῆς, ἀπειλήτην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶ, ἠπείλουν. τὸ δυικὸν, ἠπειλήτην, ἠπειλείτην. συνολῇ τῆς ἀρχῆς, καὶ τροπῇ τῆς ει δίφθογγου εἰς τὸ η, ἀπειλήτης. ἡρωδιανός.

Α. πηλεγέως. ἀπροόμως. σκληρῶς. παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω. ἀλεγῆς, κἠ ἀπηλεγῆς, Ϲ' ἀπηλεγέως. κἠ ἀπηλεγέως κῆ τροπῇ, ἐπιῤῥήματα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦς ἀπληγέως. καὶ καθ' ὑπόθεσιν ἀπηλεγέως κῆ ἀντίφασιν. ὁ μὴ ἁπλοῦς, ἀλλὰ σκληρός.

Α. πηλοίησεν. ἀπέπηψεν. ἀφ' οὗ ἀλοιῶ, τὸ τύπτω,

Α. πηλημμένοι, σεσηλημμένοι. συγκεκλ- ἀλοίησα. σμένοι. κεκρατημένοι. ἀπὸ τοῦ λήβω, τὸ λαμβάνω. ὁ παθητικὸς παρακείμ, λέληλημαι. ἐλήλημαι ἀπλῶς.

Α. πήορος, ὁ ἀπηρτισμένος, Ϲ' διεξῳός. παρὰ τὸ ἀείρω,

Α. πηνήναντο. ἠρήνησαντο. ἐπάορος, καὶ ἀπήορος. ἀφ' οὗ ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηκα. ἤνηκάμην. ἠνήναρ. τὸ ῥῆμα τῶν πληθυντικῶν ἠνήναντο.

Α. πῆμεν, ἔστιν εἶμι διὰ τῆς ει δίφθογγου, σημαῖνον τὸ πορεύομαι. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ. ὄἰ, Ϲ' κίρνα ὡς εἶμι. τουτέστι κέρασον, ἵνα πορευθῶ. τρύπυ ὁ μέσος παρακείμενος, ἕᾶα. κἠ καθ' ἕκτασιν, ἧα. τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν, Ϲ' κῆ συγκοπῇ, ἦμεν. ὄἰ, προῆμεν. τὸ δεύτερον ἦτε. κἠ σωθήσεται τὰ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. Α. πῆτε βεβουλευμένοι. Δῆ γινώσκειν ὅτι τὸ ἀπῆμι κἠ τὰ ὅμοια, σὺν τῷ ῑ γράφεται. ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, εἶμεν ὡς συμβουλεύτικον. κἠ καθ' ἕκτασιν ἀπῖμεν τοῦ ε δῆ κ, ἤωμεν. τρύπυ ὁ μέσος παρακείμενος ἕᾶα, κἠ καθ' ἕκτασιν ἧα. Ϲ' κῆ διάλυσιν, Ηια πολλὰ θεοὶς ἰόντος μένος. τρύπυ τὸ ἦα γέπαφὲ ἀφεῖναι, καὶ ποιητὸν τὸ ὑποσωτίλιον, ἦμεν. καὶ συσωθέσει ἀπῆμεν, καὶ παρῆμεν, κἠ ἔξῆμεν. τὸ ῑ τοῦ πληθυντικοῦ, ἀποβέσει. καὶ κῆ συσολὴν ἀπῆσαν, ἀφ' οὗ ῑμι ἐστὶν ὁ παρατατικὸς, ἴην. Ϲ' τὸ πλη-

θωτικὸν, ἵεμεν, ἵεμαι, ἵεσαι, καὶ διΐεσαι. σημαίνει δὲ, τὸ διέπεμπον.

Ἀπήμων. παρὰ τὸ πάθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπαθον. πάσω, πῆμα. ὃς βήσω, βῆμα. ἄπημος, ἢ παρωνύμως ἀπήμων, ὁ ἀβλαβής. ὃς τὸ ἀνάιμος, ἀναιμῶν. τοῦτον γὰρ ἀναίμονες ἔφασι καὶ ἀθάνατοι καλεῖσθαι.

Ἀπήνη. παρὰ τὸ πήνη, ἡ πήνη, ἡ πλεονασμῷ τοῦ η, πήνη, ἡ ἄπηνης ὁ σκληρός. καὶ ὁ ἄπαθον τοῦ πάθω, ἔπαθον, ὁ ἔστιν ἔπαμα ἔλαθον. ἄπηνος γὰρ ὁ ἔπαμα. καὶ μετὰ ἰώτας τῶν ι διφθόγγων ἀπίων. ἀπίονος, ὁ λάβρος, ὁ σκληρός, ἀπήνης, ἀπήνιος. ἀπηνής. ἠλέξις, ἀπίκη. ἔφεκται καὶ ἀπήνης. λάβρος γὰρ οὐ πᾶς ὁ ἀπηνὴς. οὐ γὰρ πᾶς ὁ ἀπηνὴς ὠμὸς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ὀργάνων. ὁ ἄμουσος, ὁ ἔχθρος. ἀπολλώνιος. Καίτοι θεοὶ σὺν ἀπήνῃσιν αὐτὸς ἕπεται ἑτέροις.

Ἀπορης. παρὰ τὸ ἀράω, τὸ βλάβην. ἀπορης, ὁ ἀβλαβής. καὶ παρὰ τὸ πορον, ἀπορης, ὁ ἀβλαβής. οὐ γὰρ ἔστι τῶν διὰ τοῦ ηρης. ἐπεὶ ἐβάρυναν αὐ, ὃς τὸ κωπήρης ξιφήρης. καὶ ἀπηρὴς, ὑγιὴς, ἀνόσιος. καὶ ἀπήρως, τὸ ἀβλαβῶς. ὃς ἀπηχὼς, τὸ σκληρῶς.

Ἀπία. ἐξ ἀπίης γαίης. ἀπὸ τῆς πελοποννήσου. τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ἀιγιάλεια, ἀπὸ αἰγιάλεως τοῦ ὑγροῦ ἰῶντος. τοῦ δὲ χρόνου προϊόντος, καὶ μελείσης τῆς ὀνειδους. ὕστερον δὲ πάλιν, ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ ἄπιδος τοῦ φορωνέως παιδός. καὶ παρὰ τὸ ἄπιδα, ὁ ἐξ ἀπίδος. ἀπία δὲ καὶ ἀξήροις ζώοις ὑπάρχουσα. ἐκτὸς πίων ἄπιος, ὁ ἐξ ἀπίδος, ἢ ἐκ τοῦ πίω. ἀποβολῇ τοῦ π. ἐκ τούτου οὖν ἄπιος. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀπία, ἡ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διψήσασα. ὡς ὅμηρος, Πολυδίψιον ἄργος φίλον. ἡ δὲ πόλις, ἐστὶν ἡ ἰθάκη. ἡ δὲ χώρα, ἀπία. ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν πεφυτεῦσθαι ἀπίους, τὰς ὀχνίας τὰς ἀπιδέας. ἄργος δὲ, ἀπὸ ἄργου τοῦ πανόπου. τελευταῖον δὲ πάντων, πελοπόννησος. ἀπὸ τοῦ πέλοπος, ὃς ἦν πίων. ἀπιος. ἡ ὀχνη καλουμένη ἰκτινῶς. ὁ πέλοπος. τὴν πρωθυστερησιν ἐποιήσατο ἡ ἀπία γεγονυῖα, ἀντὶ τῆς πελοπος. καὶ ῥᾳδιουργεῖται ἀπία γεγονυῖα, ἀντὶ τῆς πελοπος. καὶ ἀπιος. ἐξ ὠροῦ γὰρ ἡ ἀπιος, ὑπὸ τοῦ χυλοῦ αὐτῆς. καρποῦ, βοτάνης καλουμένης. διογένης.

Ἀπίκια. ἔδος πλανητῶν. ἀπὸ ἀπικίου τινὸς, ἑωμαίου εὐγράφικρυ ἐπιγοηθέσα.

Ἀπτύσσω. ἀπὸ τοῦ πτύω, ὃ ἐστὶ τὸ πτύειν. ἔστι παρὰ τὸ πτύσσω, πτύω. ὃ ἐστὶ πτυχὴς, καὶ πτυτικὸν διδασκαλικὸν. μόνος γὰρ καὶ πρῶτος ἀπτύσσω εἶπε. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ φύω, γίνεται ἀφύσσω. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πτύω, γίνεται πτύσσω. καὶ μεσάτου τριπτοῦ α, ἀπτύσσω. ἀπτύσσω, τὸ ἀπτύστως ἔχω, τὸ μὴ φρονῶ. τὸ δὲ πεπτυμένον, ἀπὸ τοῦ πτυμένον. ὁ σοφώτερος ἀπτυκτικὸς παρακείμενος, πεπτυμαι καὶ μετοχὴ, πεπτυμένος. ὁ σοφώτερος, καὶ σοφώτερον.

Ἀπωθησεν. Οὐ γὰρ ἀπώσατο μύθων ἀθήνης. τὰ δὲ ὠθούμενα ἐήματα καὶ πλήττοντα ἐήματα καὶ πλῆθος χόρτου δηλοῦντα πολλαχοῦ μεταγόμενα, ἢ φωνήεντι πεπληθυσμένῳ διχρόνῳ ἢ βραχεῖ παραληγόμενα. οἷον, στείχω διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἢ στιχῶ, διὰ τοῦ ι. φείδω, φιδῶ. ἀξ οὗ, πεφιδήσεται. δαίω, δαῶ. κείρω, κερῶ. ἢ γὰρ καὶ μὴ διὰ χόρτου, ἀλλ' ὁμῶς δηλοῖ βραχὺ φωνήεν γεγονὸς ἢ συλλαβὴ οὕτως ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ πείθω, γέγονε πιθῶ. ὁ μέλλων, πιθήσω. ὁ ἀόριστος, ἔπιθον. ὅθεν τὸ, Ἀπειράφατο πιθήσας. ἔστι δὲ ἀπιθῶ ἐήμα. τὸ πι, ι. ὁ μὲν, ἐκ τοῦ ἀπαθὴς ἔστι. καὶ οἱ μὲν, ἐκ τῆς συνηθείας διὰ τῆς ει διφθόγγου φασίν. ὁ δὲ κανὼν, διὰ τοῦ ι. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, λέγει ὅτι τὰ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς πλεοναστικὸν συλλαβὴν παραληγουσαν. οἷον ἔστι τὸ, φείδω, φιδῶ. οὕτως ἔστι καὶ τὸ πιθῶ. διαφέρουσι δὲ τὰ ἐήματα ἔχοντα τὸ θῶ προσκείμενον. ἀπὸ τῶν εἰς θω λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ πείθω, πιθῶ. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ω λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ ἀπαλύω, ἀπαλῶ. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς μι λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ ἵστημι, στήσω. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς νυμι λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ ὄμνυμι, ὀμοῦμαι. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ημι λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ ἀφίημι, ἀφήσω. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ω λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ ἀπαλύω, ἀπαλῶ. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς μι λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ ἵστημι, στήσω. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς νυμι λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ ὄμνυμι, ὀμοῦμαι. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ημι λήγοντα ἐήματα, ὡς τὸ ἀφίημι, ἀφήσω.

Ἀπλους. ὡς ἁπλοῦς παρὰ τὸ πλόος, ὁ πέλω, ἔπλων, μυθ. ἁπλόος, ἁπλοῦς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλφα τὸ σημαῖνον τὸ οὐ καὶ πλοῦς τὸ πέλω, τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχω, ἄπλοος. ἁπλοῦν. τὸ οὐ ὑπάρχον. ἀσημάντως τὸ οὐ καὶ πλοῦς τὸ πέλω. ἄπελος. καὶ συναιρέσει ἄπους. ἄπουν τὸ ἀπλοῦν.

Ἀπλω, εὐθέτα, καὶ ἁπαλὰ. καὶ ἐκτὸς ἀπλῶ, ὁ σημ. τὸ εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω. ἀφ οὗ, Ὁ δ' ἐμὲ παλάμας ἐν τῷ σαωρῷ ἀπλώσας.

Ἀπλητα. ἀπήρατα. πολλά. παρὰ τὸ πλῶ, πλήσω τὸ πελάζω, πλητὸς, ὁ ἄπλητος, ὁ ἀπρόσιτος. διογένης.

Ἀπλητὶς. τὸ ἀπλοῦν ἱμάτιον. ὁ παρ' ὁμήρῳ, ἀπλοΐδα καλεῖ. σοφοκλῆς, Τρύχει καλυφθεὶς θεσσαλικῆς πλητίδος. παρὰ τὸ ἁπλῆ, ἁπλὶς, καὶ ἁπλητὶς. παρὰ τοῦτο, καὶ τὸ ἁπλήϊος. ὁ φρὴς πρόσωπον ἁπλοῦς ἔχων.

Ἁπλας, ὑπὸ δήμους ἔθους λακωνικοῦ. ὠμομάθηκε δὲ ἀπὸ τοῦ ἁπλῶς, καὶ οὐ τετυχημένως γεγενῆσθαι. ἁπλοῖ δὲ οἱ λάκωνες, καὶ οὐ παρίεσι τὰς καταλήξεις.

Ἀπο, σημαίνει δύο. τὴν πρόθεσιν, ὃς τὸ Οὐ μέν πως ἔτι ἀπὸ δρυὸς οὐδὲ ἀπὸ πέτρης. καὶ τὸ ἄπωθεν. ὃς τὸ, Πολλὸν ἄπωθεν πλωτοῖσι πόλιος. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῶν δισυλλάβων προθέσεων. ὧν τὰ οὐκ ἀναστρέφονται. αἱ δὲ λοιπαὶ, ἀναστρέφονται. οὐκ ἀναστρέφεται ἡ ἀνὰ, ἡ διὰ, ἡ κατὰ, ἡ ἀμφὶ, καὶ ἡ περὶ. ἄμφω μίαν μεταξὺ δύο ὀνομάτων κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὑρεθῶσι, σωζόμενα παραμβαινόμενα, τότε ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις. ὃς τὸ, Νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. μίαν δὲ μεταξὺ δύο ὀνομάτων, τοῦ μὲν, κυρίου ὄντος, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ, ἐν τούτοις πᾶσιν ἀναστρέφεσθαι λέγεται πρόθεσις. ἡ δὲ κατὰ πρόθεσις ἀναστρέφεται, μίαν ὑπὸ τὰ πέντε λέξεις μεσοῦσης τινὸς ὀφείλει συλλαβεῖν, μὴ παραπιθεμένης ἐν τῷ μέσῳ οἱασδήποτε λέξεως. ὃς ἐν τῷ, Ξύλον κατὰ βοσκομένων. ἀνάστρεφόμενα προθέσεις, ὅτε μεταξὺ β

κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὑρεθῶσι, σωζέσθω πρὸ τῆς ἀλλη-
γούσης τὸ πρόθεσιν. οἷον, Νεῴων ἄπο, ἐκκλισιάων. Ἀγα-
μέμνονος πορικὰ καὶ ἀχιλῆος. καὶ ἐὰν μεταξὺ δύο ὀ-
νομάτων πρόθεσις ᾖ. οἷον, Μάχη χύκυδιανείρη.
Ἀπὸ ἧς ἀλόχου. οὐκ ἀναστρέφεται, ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ πρό-
θεσις συνταττομένη μετάγεται, ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἔννοι-
αν. ὡς ἐν τῷ, Φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης. καὶ δηλοῖ
χωρισμόν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀπέχω, τὸ πορρέῳθεν ἐμαυτὴν κα-
θίσῳ, καὶ ἀποβάλλω, ἐπὶ ἀποριπτῶ. ἐπὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων.
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποκαλακτίζω. ἡ ἀπὸ στ τοῦ ἀποτασιν ἐπὶ ἀ-
ποπληρώσιν. Ἡμῖν ἀπὸ λυτὸν ἀμῦναι. ὅ ἐξῆς ἀπα-
μῦναι. δύο φυλάσσει τὴν ἰδίαν ἔννοιαν. ὅτε γὰρ ἡ πρό-
θεσις τοῦ σύνταξιν ἐλλιπῶς ἔχει πρός τι τὸ ἀποφερόμε-
νον, τὴν ἰδίαν ἔννοιαν φυλάσσει. ὡς τὸ, Νήποινοι, οἱ κῆβοῦς
ὑποπρίοπος ἠελίοιο καθοιτο. πρὸ ἐμοῖγε ἐκάμοι, τοῦ πρὸ
πρόθεσιν κατὰ τὴν ἀρχὴν ὀξύνουσι. καὶ καθόλου ὅτε συ-
μπληρωτική ἐστι τῶν ῥημάτων αἱ προθέσεις, τοῦτο τὴν
ἔννοιαν ἀντέχονται. οἷον, Ἐπεὶ οὐ τοι ἐκὼν ἐρέω. Οὔνεκα
καλὸν ἔπος ἐπάλλοὐκ ἔστιν. Οὐ γὰρ ἐπάνῃς, οἷος
ὀλυσσεύς. Οἱ περὶ βουλὴν ἀναγὼν περὶ δ' ἔσεται μά-
χηται. ἡ πορεῖ, ἀντὶ ἐτέρας κλῆται τῆς ὑπορεῖ. τὴν
ἰδίαν οὖν ἔννοιαν φυλάττει. πρόθεσις γὰρ αὐτὴ ἑτέρας
προθέσεως λαμβανομένη, τὴν ἰδίαν ἔννοιαν φυλάσσει.
οὕτως ἔχει τὸ, ἀμφὶ δὲ δαὴρ ἐθέλῃ περὶ πάντων ἔμμεναι
ἄλλων. καὶ αἱ προθέσεις καθ' ἑαυτὰς οὖσαι, ὀξύνονται
ἀναστροφὴς δ' ἔστιν ἰδίου, τὸ τοῦ ἰδίου ἀναστέμματος.
ἀναστροφὴ ἔστι μετάθεσις ἔθους. ἀπὸ ἔθου, ὡς τῆς ἔθου
φασίν. ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μεταλαμβάνοιτο, ἐγκλιτικῶς
ἀναγινώσκεται. ἡ δὲ ἧς σύνθετον, ὀρθοτονεῖται. Ος
ἔθου εἴνεκ' ἐπάσχομεν. ἐπεὶ οὐ ἔθου ἔστι χρεῖος. ὀξύνε-
ται γὰρ ἡ οὐ ἀποφασις ἧς ἀπλῆν μεταλήψιν αὐτῶ-
νυμίας. ἐὰν ὀρθοτονήσωμεν, ἔσται σύνθετος. οὗτος. οἱ,
ἔθου εἴνεκα. ἐπὶ ἕνεκα καὶ ὀρθοτονεῖται. Ἀπὸ ἔθου
ὥσαν. ὅθου ὁ σιδώνιος μέμφεται ἀρισάρχῳ, μὴ ἐγκλι-
τικῶς ἀναγνόντι Πρόσθου ἔθου φέρονται. ἡ γὰρ
διάνοια ἀπλῆν αὐτὴ τὴν μεταλῆψιν. ἐμέ, σέ, ἑ. ἀπὸ
τοῦ ἐμίου πρόσωπα ποιοῦσι τῆς θου συλ-
λαβῆς, ἔθου. ἀπὸ ἔθου, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἀπεμίζουσι. ἔστι μίμπω. φοῦσι κατὰ πρόσωπον διωρικήν, γίνε-
ται μίζω. οἱ δὲ διωρίζουσι τὰ ἀπὸ μίπω ἐνεστῶτα, ποτὲ μὲν
ἀπὸ ῥέζω ποιοῦσι, ποτὲ δὲ ἀπὸ βάσκω. Ἀπεροπῶσι. λεύτε-
ρας σύζυγίας. ῥέπω, ῥοπῶ, ῥωπῶμαι, ἐρωπῶμεν.
Ἀπεχθήσαντο. ἀριστοφάνης. Τοὺς ἄνδρας ἀπεχθήσαν-
το τοὺς παιδαποδώρους. διεχθήσαντο. ἀπεκτάνθησαν.
Ἀποβατικῶς. ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπορροι τὰ ἐλαυ-
νόμενα ἅρματα ἅμα θεώμενοι τῶν ἱππικῶν, ἀποβαίνουσι διὰ
τοῦ βόθρου ἐπὶ τὸ δίφρον, καὶ πάλιν καταβαίνουσιν ἀπαύ
στως. καὶ ἐν τῷ ἀγώνισμα πεζοῦ ἅμα καὶ ἱππικοῦ.
καλεῖται δὲ ἀποβατικῶς ἡνιόχος, ὁ ἐξ οὗ δηλονό-
τι τὸ ἀγώνισμα ἐποιήσατο.

Ἀποτυμπανίσαι. οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ
τυμπανίζω. ἀποτυμπανίζω ἐπὶ ξύλου, ὅπερ σκυτά-
λην καλοῦσι. ὅτι δὲ παλαιοῦ, ξύλοις ἀνήρουν τοὺς πο-
λεμίους. ὕστερον δὲ τῷ ξίφει.
Ἀποδέκται. ἄρχοντες κληρωταὶ δέκα τὴν ἀριθμόν.
καὶ ἀφυλὴν ἔσην. οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπε-
δέχοντο τὰ γράμματα τῶν ὀφλόντων τῷ δημο-
σίῳ. διὰ τοῦτο γάρ, καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. ἔτι τὰ
ὀφειλόμενα τοῖς ὀφλόμενα, καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρή
ματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον ἅς ἀχρὴ ἀναλίσκειν.
Ἀποθοῦσας χοῖρε γίγαρτε. ἀκαυτέφαγες, ἀποδώσας.
Ἀπροσαπόου, ὄνομα δίκης. ἢ ἔθους δίκης τῶν με-
τρίων τῶν προσάτην μὴ γεμόντων. ἦρξε γὰρ ἕκα-
στος αὐτῶν, ὃν ἤθελε τῶν πολιτῶν τινὰ προστάτην
τῆς ἐπιμελησόμενον καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων
ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς πορ ἐγγυητὴν ὄντα.
Ἀπροσαπόου, ὄνομα δίκης ἐστὶ χωρὶς τοῦ ρ, κατὰ τῶν
ἀπελευθερουμένων δεδομένης τοῖς ἐλευθερώσασιν ἐπ'
ἀμφίσβητα ἀπὸ αὐτῶν. καὶ ἕτερον ἐπιγράφονται
προστάτην. καὶ ἐπὶ ἀπελεύουσιν οἱ νόμοι τοῖς μὴ τοῖς
ἀπελευθέρους τοῖς ἀπελευθερώσασι, μὴ ποιῶσι. καὶ
τοῖς μὲν ἁλόντας, πάλιν ἔδει δουλεύειν. τοῖς δὲ νι-
κήσαντας, τελέως ἤδη ἐλευθέρους εἶναι.
Ἀπορίασαι, πλησίασαι δοῦναι.
Ἀποσαλεύσας. ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος, καὶ σάλῳ
Ἀποπάμενος. ἔστι ποτῶ, καὶ συγκοπῇ, ὁμολήσας.
πῶ. πᾶς. καὶ πῆμι. τὸ παθητικόν, πάμαι. πάμενος
καὶ ἀποπάμενος. ἐκ δὲ τοῦ ποτῶ, πῶ. ποτῶ. ἀφοῦ τὸ,
ἀμφεποτᾶτο. ἐπὶ ποτάζω. ἀφοῦ τὸ, ἐποτάθη. καὶ ἀπο-
ταμύω, ποτάνυμι. ποτῶ. ποταίνω. ἐπὶ συγκοπῇ καὶ
διαλύσεως μῶ, παπαίνω. παπανῶ. παπανοῖσι. ἐπὶ
μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποπάνοισιν.
Ἀποτμήξαντες. τμῶ, τὸ ωπῶ. ἀφ' οὗ παράγωγον,
τμήσω. τμήξω. τὸ δὲ τμῶ, ἀφ' οὗ τμή.
Ἀποπροσωπίζεσθαι. ἀποστρέφεσθαι, ἐπὶ μὴ θέλειν τὸ πρό-
Ἀποκρίματα, ἀντερείσματα. σωπον.
Ἀποσαθρῶ. ποῤῥέῳθεν σαθρὸς γίνομαι. ἀφ' οὗ ἰσημ.
τὸ παθητικὸν, ἴσαμαι. σαθρῶ, ἐπὶ ἀποσαθρῶ, ἐποῤῥέ-
Ἀπορρῶ. τὸ ὁμαλοῦ. θουκυδίδης. Καὶ κα- ρημα.
τέβησαν ἐς χωρίον ἄπορρον. ἄβατος.
Ἀποχειρίασεν. ἀποκίρτησεν ἀφ' τῶν χοίρων.
Ἀπύλου. ἀπόσυρου τὸ αὐλοῦ. καὶ ἀποσυλῶσαι, τὸ
ἐπάραι τὸ αὐλοῦ. τύλος δὲ τὸ αὐλοῦ.
Ἀπεμύλαινον. δίεφθαλίζον. ἤγουν τελίζον σκάζον
Ἀποσφήλας. σφάλλω. σφαλῶ, ἔσφαλα, κτες.
καὶ ἔσφηλα ὁ ἀόριστος. ἡμιχθὴς, σφήλας, σφήλαντος.
τὸ εὐκτικόν, σφήλαιμι, σφήλαις. σφήλαι. καὶ ἄνευ
τοῦ, σφήλας. τὰ δὲ ἀπὸ μῖ εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ ἀορί
στου ὄντα, οἱ ἀπολλᾶς διὰ τ εἰα προφέρουσι. θεῖαμι,
θεῖεν. καὶ ἀποσφήλαιμι, ἀποσφήλαν.

Α ωοδίοωομαι. ωρώτης συζυγίας. δίοωομωῶ, δίοωομώσω. ἀφ' οὗ δίος, ἡ φῦ ωομός. σημαίνει δὲ τὸ ἀφορέωεσθαι. διὰ τοῦ ἀφροωαίου δίος.

Α ωοδόωμος μείζων. Ϛ δαίμων ἀφορέωεσι τὰ ἄγη. ὅτι τὸ μεταξὺ λέγουσι τινὰ ἄοικον τὴν εἰρμὸν διαωήπλη τοῦ ῥόγου ἃς τινὲς ἀμαθῶς, ἀφροδίοωομωμένας

Α ωοθεύσουμεθα. ἀφροδαμούμεθα. ⸌ σκαιούς. λέγεται καὶ ὡὶ τοῦ.

Α ωοσκόλυπε. κυρίως, τὸ δέρμα ἀφήρπ.

Α ωοσλεπίσμένοι. ἀωεξυσμένοι. σλεπὶς γὰρ ἡ ξύρα.

Α ωοβράσαι. τὸ διαπίσαι πυροὺς, ἢ ἄλευρα. ὅθεν καὶ τὰ ἀφρασματα, σκύβαλα πυρῶν.

Α ωοθριάζειν, κυρίως τὸ ἀφελεῖν φύλλα συκῆς. καὶ καχεκτικῶς δὲ τὸ ὁπωῦν ἀφαιρεῖν.

Α ωοσαλεύσας. ἐωιτηρήσας.

Α ωοστεπίκαται. τὰ σύκα ἀφιβέβληκε βρωθέντα.

Α ωοσικώσας. καὶ κλείσας ἐνισκω.

Α ωοσμῶν. ἀφρέχθρωρος τὸ σμῦν. σμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ ωροσάντη χωρία. λέγεται καὶ ὡὶ μέσῳ τὸ ἐκδιαστήματος ἐμβάλλειν. κυὶ ὡὶ σιδήρου, τὸ ἀφρεφεῖν τὴν

Α ωοσκυβίσαι. κυρίως τὸ ωοὶ ιτεμεῖν τὸ ὡὶ ⸌ ἄκην. κεφαλῆς δέρμα σὺν τοῖς θριξί. καὶ καχεκτικῶς δὲ, τὸ

Α ωοχάσαι. ἀφρεξῆξαι, καὶ διαφθ- ⸌ ἀωοκόραι. ραι, καὶ διαχῆσαι, σημαίνει καὶ τὸ φλεβοτομῆσαι.

Α ωεχοιλισμένος. διεξωὸς. διεζευγμένος.

Α ωόδωε. ὡὼν ωρος ακτῖνα δισύλλαβον βραχυκατάληκτον ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ σὺνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, ἐλθὲ, ωρόσελθε. βᾶιθι, ωρόβαινε.

Α ωοδχε. τὸ ἀωαλλάσσου, καὶ ἀναχώρει. ἀφ' οὗ σείχω. δεύτερος ἀόριστος ωρος ακτῖνος. καὶ ἀωόφασθε. ἀφ' οὗ ἐφάμην, ἔφασο, φάσο, τὸ ωρος ακτῖνον. τὸ

Α ωόερσε. ἐμθάμε κῦμ' ἀωόερσε. ⸌ ἀωαγείλατε. ἀνὶ τοῦ ἀωέωνιξε, δὲ ἔφθαρε. ωρὰ τὸ ἔρρω, τὸ φθείρω. ὁ μέλλων, ἐρῶ. καὶ ἀιολικῶς, ἔρσω. τὰ φῦ δευτέρου μέρους ἀόριστα δισύλλαβα ὑωάρχοντα, καὶ τὸ δεύτερον ωρόσωωον διὰ τοῦ οι ἐκφέρονται. οἷς ἀωολουθῇ καὶ τὰ ῥῖτα ωρόσωωα ἀναδεχόμενα τ ρ ν. οἷον, θοῖτρ, ἀωόθοιτρ. σχοῖτρ, ἀωόσχοιτρ. ωρόοιτρ.

Α ωοαίρεο. ἀφ' οὗ αἱρῶ τὸ καὶ λαμβάνω, καὶ τὸ ωροαιροῦμαι, αἱροῦ. κῦ διάλυσιν, αἱρέο. Ϛ μὴ τῆς ἀφαιρέοιθυρην. καὶ ἀφαιρεθῆναι, τὸ ἀρπάζειν. ὁ ἐστιν, ἀφαιρεθῆναι. κῦ τὸ αἱρετὸς τῆς ἀφ- ⸌ μὴ συγκωτείσης. θεθῆναι ἐνιαυτὸν ἡμιόλιος. ε. διαλιμπάνων ἀωόθεσθαι. ὡὼν ἀωαρέμφατον, φυλάσσεται δὲ ὁμοίως ἐν τῇ σὺνθέσει

Α ωοθανεῖν. καὶ ἀφ' ωρόθεσις ἐν ταῖς θαχωρισμένοις λοιποῖς. ἀφθανεῖν. καθαχωρίζονται δὲ οἱ ἐξ αὐτῶν τεθνεώτες. κῦ ἀωέρχεσθαι, τὸ χωρίζεσθαι πλὰ ἀωέρχομαι. κῦ ἀφ-

Α ωολαύω. ἀφ' οὗ λῶ τὸ θέλω, ⸌ μοι σθαι ὁμοίως. ωράγματος, λαύω. ὡς χέω, χαύω. καὶ ἀφλαύω.

Α ωοκυλίω μαι. ἔστι ῥῆμα κτῶ, δηλοῦν τὸ φονεύω. ἐξοὺ τὸ ἀωέκτατο. οὐ ωράγματος, κτάομαι. καὶ ἀφβολὴ τοῦ, κτίω. καὶ καθ' ὑωερβιβασμόν, κυλίω. καὶ ἀφκυλιόμενοι, τὸ διαφθειρόμενοι. ἀφανωπόμενοι. ἀφλυόμενοι. λυωούμενοι. ὀδυνώμενοι.

Α ωεκάμυμαι. τὸ μικῶ. καὶ ὅμηρος. Α ωέκαμον ωάντας ἀρίστους. κυρίως, τὸ φονεύειν. ἀφ' οὗ κάμω τὸ φονεύω, γίνεται κάμνω. καὶ ἐκαμόμην, καὶ ἀωεκάμνω. μεταφορικὴ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ὡὶ τῶν φονευόντων καὶ μικωμένων λαμβάνεται. κ ωρὰ τὸ χῦνω μι, τὸ λαμβάνω. ἀφ' οὗ ἀμυναθεῖν καὶ λαμβάνειν ἀλλοι ωρὶς μικωμένους. ωλεονασμῷ τοῦ κ.

Α ωολωωεύειν, τὸ μὴ ῥαδίως ωίπτειν.

Α ωοφοῦνες. τὸ ἐκκλίνειν, τὸ ἔξω γενέσθαι τῆς δεσωοτικῆς ὑωηρεσίας.

Α ωοφραδῆναι. ωρὰ τὸ φρῶ, τὸ ⸌ τικῆς ὑωηρεσίας. ὑωηρετῶ. τὸ ποιμαίνεσθαι. ἔστι ῥῆμα φρήθω. ὁ φράστερος ἀόριστος, ἔφραθον. ἀφ' οὗ φράσθαι. καὶ ἀωοφραδῆναι. κῆ καὶ ἀνῦφασιν. φρῶ δὲ τὸ ἐνεργῶ. οὐ φρήσω ωράγματος. οἱ δὲ ποιμαίνοντες, οὐ λέγουσι ἐνεργοῦσιν.

Α ωοβρίξας. ἀφ' οὗ βρίξας, τὸ ἀωοπυγάξας. ωρὰ τὴν ὀρρᾶν, Ϛ τὸ ῥίζη, ὅ ἐστι καταπάττη, βρίζω. ἐνθεν καὶ βρίζοντες ῥίζοις. ὥστε κυρίως τὸ ἀφ' οὗ ρᾶς καὶ μεθ' ὁρᾶς φήνυσάζη καθευδήσαι. βορίξαι γάρ ἐστι, ωρὰ τὸ βρῖ ἐωὶ τὰ πολλὰ μόριον. βαρύνονται γὰρ οἱ ὑωνωκαὶ ἀφερόμενοι.

Α ωολιβάζω. ἀωέλθω. ἀωοῤῥάμω. ωρὰ τὴν λιβάδα. καὶ γὰρ λιβάς ἐστι, ῥεῦμα ωόου. ποιητικῶς ἀωορρώσω. καὶ ἀφ' οὗ ῥώσω. τὴν λιβυκὴν ἀωελάσω. ὁμοίως ὁ ῥαψωδὸς, ἀνὶ τοῦ ἐναλοία. καὶ ωρὰ τὸ λῖ, σημαίνον τὸ λίαν, καὶ τοῦ βαδίσω. τὸ ταχέως ἀωελθεῖν ἐκδεχόμενος. καὶ ωορρώτερω.

Α ωολιγαίνειν, ἀφικνεῖσθαι, καὶ ωαραφθείρεσθαι, καὶ βάζεσθαι.

Α ωολιταργῆν, τὸ ἀωελθεῖν ταχέως. ωρὰ τὸ λίαν, καὶ τὸ ἀργόν, ὅ ἐστι ταχύ, ωοιητικῶς οὕτως.

Α ωολυμαίνω. λύματα λέγονται τὰ καθάρσια. καὶ ἀωὸ τοῦ ῥύωος. ωρὰ τὸ λυμαίνειν, ἤτοι φθείρειν τὸ ὕδωρ εἰμένον. ἀφ' οὗ τοῦ λῦμα, λυμαίνω. καὶ ἀφλυμαίνω, τὸ ἀφ' καθαίρω. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καθάρσιόν ἐστι. καὶ τὰ ωορισπώματα, ἅ τ' ἀωορίσπου θάλασσαν βάλεται. ὡς εὐριπίδης. Θάλασσα κλύζη ωάντα τὰ ἀνθρώωων κακά.

Α ωοψύχειν, τὸ ἀφοβίζειν. καὶ ἀφ' ωνεύματι ζειν. ἀφωλύνειν, καὶ ἀφ' ειπεῖν.

Α ωοδρύφοι. ἀφ' ωᾶ. ἀφ' οὗρᾶ.

Α ωοφυλακίζη. βιάζεται. ἀφ' τῶν ὠμὰ σῦκα ῥωγόντων, καὶ ὡὶ τὰ ἄγια μετῆκται.

Α ωοφθίμου. φθαρέντα. ἀωοθανόντα. ἀφ' οὗ φθίω.

Α ωολιχμήσουται. ἀφ' λείξουσιν. λείχω, λιχῶ, καὶ λιχμῶ, λιχμήσω.

Α ωοφθείω. ἀωοφθαρείτω. ἀφ' ⸌ χμῶ, λιχμήσω. οὗ φθείω, φθίομαι, φθιόμενον. κῆ καὶ ἀσυζυγωτὴν,

φθίμενον. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθίω, φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίμην, φθίσω.

Ἀποσκορακίζω. ἀπὸ τοῦ κόραξ, κόρακος. κορακίζω. σημαίνῃδε, τὸ καταλιμπάνω. λέγουσιδέτινες, ὅτι ἐδόθη χρησμὸς τισὶ τῶν παρακαθημένοις τῶν πολιτῶν λαβεῖν ἄνδρα, ἵνα ἐὰν ἴδωσι λαμπούς κόρακας ἐν τῇ πόλει ἢ μέλλοντας εἰσπετᾶσθαι, μὴ εἰσπετᾶσθαι ἀλλὰ ἀπελθεῖν. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει κόρακας τοῦτο ποιοῦσι τρέφειν. λαβόντες δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει κόρακας τοῦτο ποιοῦσι, καὶ λευκάναντες ἀπλοῦς μὲν ἀπέδοσαν, ἀπελθόντας δὲ ἐξω τῶν τειχῶν. οἷς δὲ ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἐν τῇ πόλει, ἀποκορακίσαι ἀπέφηναν. κἀκ τούτου τοῦτο πολλαχοῦ ἐπὶ τῶν ἀποπεμπομένων ἐλέγετο.

Ἀποκοτταβίζω. Ἡ σόδος μὲν ἦν ἀπὸ τοῦ κοττάβου, ἀπὸ χλωροῦ τάμνω. ἔστι τὰ κλάδος ἡ χεῖρ. μὴ ὀλυγίζειν φησὶν ἐν τῇ ξηρὸν ὄλυγα. χλωρὸν δὲ τὸ ζωμῶδες αἷμα. ἀσεβὲς γὰρ ὀλυγίζεσθαι ἐν τῇ θεῷ. βοιωτοὶ χρησμὸν ἔλαβον. ζητοῦσι τὰ ἀποσκορακίσαι. ὅτε ἀφαιρεθήσεται αὐτῶν ἡ πόλις, ὅτε λευκοὶ κόρακες φανῶσιν αὐτῇ. τοῦ οὖν χρησμοῦ ἀπορουμένου τί ἂν εἴη, οἰκοι, καὶ μέθη ποτὲ γινόμενοι, συμφωνήσαντες τοὺς κόρακας καὶ ἀφέντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν διὰ τὸν χρησμόν. φοβηθέντες δὲ οἱ τοῦ διαπραξάμενοι, ἀποβάλλουσι τοῦ πόλεμον. τοὺς οὖν ὑπὸ τῶν λευκαινομένους, ἀποκορακίσαι ἔφασκον. ὁ δὲ ποιήσας συμφωνήσαντες, ὀνομάζουσι τοὺς κόρακας. ἀποκορακίσαι οὖν, ἀντὶ τοῦ ἀποκρούσασθαι, καὶ μεταμίσους ἐξελάσαι.

Ἀποχή. σημαίνει φάρμακ. ιθ, Ἀποχὴ γὰρ παρὰ τοῖς ἰατροῖς καὶ ταῖς κριτικαῖς, καὶ μόνη ἡ προθυμία δηλοῦται τοῦ εὐφημεῖν. ἴσεον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς ἀθηναίοις, ἡ πᾶσα ὡμῶς σῶν τῷ γράφεται. καὶ ὡμοὶ οἱ τοιοῦτοι. τὰ δὲ ἀπὸ ὁμοσύλλαβα ὦσι τοῦ ἐνεστῶτος μετὰ προθέσεως σῶν τεθέντα, τὴν πρώτην ὡμὴν τάσιν φυλάττουσι. σῶ, πορίσω. θλῶ, σῶ θλῶ. κλῶ, κλῶ. ἀπὸ οὖν ἐστι χῶ χῆ μετὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ ἀπὸ ῥήματα θελῶ ἔχει καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα καὶ τρίτα ὀφθόγγου τῇ μετὰ τοῦ ι. θλῶ θλᾷς θλᾷ. ποιῶ, ποιᾷς ποιᾷ. χῶ χῇς χῇ. δηλονότι ἡ ἀπὸ χῆ φαμὲν πᾶσα ὡμῶς. πρόσκειται σύνθεσει, διὰ τὸ ἔχω, παράσχου. πρόσκειται μετὰ προθέσεως διὰ τοῦ ἄζω. παρὰ δὲ τοῖς μετέροις, βαρύνεται, κἀχωρὶς τοῦ ι. καὶ ὡμῶς τριβύτως. τὰ ἀπὸ τῶν ἀπὸ μὴ σωτεθέντα, ἀναβιβάζουσι τὸ ο. ἀλλοῖ, σῶμι. φημί, σύμφημι. οὕτως οὖν ἔστι χῶμι, χῇς, χῇσι, καὶ κατὰ ἀποσυγκοπὴν χῇ. Οὐχῇ ὡμὴ ἀλλοῖ εὐθέως. κἀσῶθέσει, ἀποχῇ. οὕτω

Ἀποψάω. Αὖθ οἱ παρὰ τὸ ἀλέω ἀλήσω. ζητοῦσι τὸ ἀποκλασθήσονται. ἄψ ἀποψάσωσιν. ἀντὶ τοῦ ἀποκλασθήσονται.

Ἀποψεμπασθαι. ἀποπέμπεσθαι. ἀποδώσουσιν. ἀπαιτῆσαι πρός τινα δίκῃ, καθαίρεσθαι.

Ἀποφηλᾶ. Μέγα δὲ σφᾶς ἀποφηλᾶ τὸ πολὺ. οἱονεί, ἀποσφαλῆναι. ἀποτυχεῖν ποιήσει τοῦ ἔργου. ἀπὸ τοῦ σφάλω, σφαλῶ, σφάλλας.

Ἀποωσθέντωσαν. ἀπὸ τοῦ ὠθέω. ὤμην δὲ παρὰ τὸ ὠσέω, ὠθήσω. καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔωσα. καὶ σεσημείωται οὖν ὁ δεύτερος ἀόριστος καὶ ὁ ἔχεσα ὄξειαν χέοντες διὰ τοῦ ς. ὅ ἐστι χαρακτὴρ τοῦ παρῳχημένου ἀορίστου. κἂν δὲ ἀνεπαφθῶμεν εὑρέθη. ἔστι γὰρ ς ὁ ἔωσα καὶ ἤνεγκα παρῳχημένος ἀόριστος διὰ τοῦτο καὶ κεκφερόμενοι. ὁ δὲ τῶν παρακειμένων ἔχει ἰδιοτρόπως δεύτερον ἀόριστον. ἀπὸ τοῦ ἔωσα, ὦσται τὸ προσακτικὸν, καὶ ἀπαρέμφατον ὦσαι. ἀπὸ τοῦ ὄσω, ὀσῶ. ὀσήσω. ὀσήσει, χωρίσει. ἀπὸ τοῦ ὀχῶ, ὀχήσω. ὀσεῖται.

Ἀποῶσαι, ἀποῶσ. καὶ ἀποῶμι καὶ ἀποῶ, ἀποῶμεν.

Ἀποῶσθαι. ἐρῶ, καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐρόουν. ἀφῆ. ἀπὸ τοῦ ῥῶ ῥᾷς τὸ θέμα, καὶ ἕτερον ῥωσ λαμβάνει ὁ παρατατικὸς. ῥῶ, ὁμοιοῦται, ῥῶσω. ὁ ἀόριστος, ἔρρωσα. ὁ δεύτερος, ἐρρωσάμην. ὁ παθητικὸς, ἐρρώθην. ἐρρώθης, ἐρρώθη. καὶ ὁμοιοῦται δεύτερος, ῥωσοῦμαι, ῥωσῇ, ῥωσεῖται. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπορρωσεῖται, πλεονασμῷ τοῦ ρ. αἱδὲ ἀφωνήσαντα λήγουσαι προθέσεις, ἐὰν σύνθεσιν μεθ' ἑτέρας συλλαβῇς ἀπὸ τῆς ἀρχομένης, πλεονάζουσι τὸ ἕτερον. ἃ καὶ οὕτως. ὅσα τῶν μερῶν τοῦ λόγου καθ' ἑαυτὰ στῇ, ταῦτα ταῖς ἀπὸ τοῦ ῥ ἀρχομέναις λέξεσι σωτιθέμενα, οὐδὲν πλασιάζουσι καὶ ἕτερον ῥ. οἷον, χυσορρήμων, χυσόρραφος. ὅσα δὲ οὐσημαίνῃ, ἀνάγκη σὺν ταῦτα σωτιθέμενα, πλεονάζουσι τὸ ἕτερον ῥ. οἷον, συῤῥοια. ἐπιῤῥῆμα. ἀνάῤῥηξις.

Ἀποταβίζῃ. τὸ λεπτυνόμενον πρὸ τοῦ πυρίου ἀμίχλῃ, ὥστε φόβον ποιῆσαι.

Ἀποφλαυρίζοντες. ἐπιπαθάζοντες. ὀξὺ τελίζοντος. ὡς ἀπὸ μικροῦ ἀπορρεφόμενοι. ἀεὶ γὰρ τὸ φαῦλον ἐπὶ τοῦ μικροῦ τάττεται. φαῦλον οὖν ἐστι, ὃ μὴ ῥᾳδίως βασιμῷ τοῦ λῃ πλεονασμῷ τοῦ ῥ, φλαῦρον.

Ἀποχώντως. ἱκανῶς. ἀρνούντως. ἀπὸ τοῦ χῶ συζυγίας δευτέρας τῶν παρισωμένων. ἡ μὲν χῇ, χᾷ. ἔστω χῶ. ἔστω χῇ. ἡ εὐθεῖα τῶν παθητικῶν, χᾶμαι, χῶ. ἔστω χῇ. ἔστω χᾶται. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποχῶντως.

Ἀπομόρξαι, ἀπομόρξω, ἐξ οὗ ἐνεστὼς ἀπομόρξω. ἐκτοῦ ἀμέργω, τὸ ἐκπίεζω. μετὰ θέσεως τοῦ ῥ ἄνευ τοῦ λ, ἀμέλγω. ἐξ ἀμολτὸς, ὁ ἐκπιεζωμένος τὰ πρόβατα. τὰ δὲ τῶν ῥημάτων, ἃ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ι σύμφωνον, βαρύνεται. οἷον, ἀμέργω. στέργω. εἴργω. χωρὶς δὲ μὴ ἐχόντων ὁμοίως προκειμένου διὰ τὸ στεργῶ, ἔχει προκείμενον τὸ γεωργῶ. τὸ δὲ ἀμέργω, οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ ἀμόργη, ἐκτοῦ ἀμέργω γίνεται. ἔστι δὲ λιῶ. τὸ ὕσσω ἀπὸ μὴ τοῦ ἐλαίου, καὶ τὴν γύγα τοῦ οἴνου. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης πορφυρᾶς. ἔχουσι ἀμόργια ἱματία λέγονται τὰ πορφυρᾶ. ἐκτοῦ ἀμέργω, καθαίρω τοῦ ἄχος. ὡς ἄχομαι, ὀργάμος. γίνεται ὁ μέργω, καὶ ὁ μόργω, ὡμόργξα, ὡμορξάμην, καὶ ὡμόργαν. καὶ ἀπομόργαν σωματικῶς.

Αμοργὶς δὲ, τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλικος τὸ λεπτότατον μέρος. ὅθεν ἀμόργη.

Ἀπολῆς. ἔρημα ὁρίσιν οὐθὲν συζυγίας πέμπτης τῶν βαρυτόνων. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἀπόλλω. τοῦτο παρὰ τὴν ἀπὸ παρόθεσιν τοῦ ὀλλῶ ἔρημα. ἡ ἔκτροῦ ὀλῶ ἔρημος, γίνεται ἀπολῶ, συζυγίας πρώτης τῶν εἰς ω μι μόνων. τὸ παθητικὸν, ἀπολέομαι ἀπολοῦμαι. τὸ μέλλον, ἀπολέεται ἀπολεῖται. ὀλῶ, τὸ ἀπόλλω. τὸ παθητικὸν, ὀλόμαι. ὁ παρατατικὸς, ὠλόμην, ὠλοῦ ὠλέτο. καὶ ἀπώλετο. ἡ ὄλω, ὀμόσω, ὀλῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ὤλον. ὁ παθητικὸς, ὠλόμην, ὤλου. ἡ παρὰ τὸ ἕλω, τὸ φονεύω, γίνεται ὀλῶ. ὡς πέλω τὸ ὑπάρχω, πολῶ. μόσω, μοῶ. ὀλῶ. οὗ ὀμόσω, ὀλέσω

Απολωλότα. ἀπὸ τοῦ ὀλῶ, ὤλα, ἡ ὁλωλα, ἀπικῶς, ὀλῶ, ὀλέσω. ὁ παρακείμενος, ὤλεκα. ὁ μέσος, ὦλα.

Απόμαθαν. ἀπολαῦσαι. ἀπὸ τοῦ ὀμῶ τὸ ἀπολαύω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρημα, ὀμημι. ὁ παθητικὸς συνεσῶς, ὀμαμαι, καὶ παρὰ τὸ ἔμφαρμι μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόμαθαν. σῶ, τὸ ὀφελῶ, ὀμημι. τὸ παθητικὸν, ὀμαμαι. ἡ ὁ παρατατικὸς, ὠμάμην. τὸ ῥῆμα τῶν πληθυντικῶν, ὠμαντο, καὶ ὤατο.

Απωλικεία. τὸ μετὰ ἀναισθησίας ἢ παρέσεως συμβαῖνον πάθος. καὶ ἀπὸ πληκτος, ὁ ἀναίσθητος. [στέον ὅτι ἡ πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐν τοῦ μι μόνον τὸ ἔχει τὸ κ, καὶ τὸ ε. ἀλλ' ἡ μία ὁ συνεσῶς μετὰ παραλήγουσαν φύσει καὶ θέσει, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἶ, οἰκῶ, οἰκήσω. ποιῶ, ποιήσω. πλὴν τοῦ ἀρκῶ ἀρκέσω. ἡ μικῶ, μικέσω, τὸ ψιλοῦ φικῶ. τὸ γὰρ μικῶ μικήσω, δευτέραν δὲ συζυγία. καὶ ἡ μία καθαρὸς ὁ συνεσῶς, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἶον, ποῶ ποήσω. καὶ ἐὰν διχρόνῳ παραλήγεται, διὰ τοῦ η. ψιλῶ, ψιλήσω. κιχῶ, κιχήσω. πλὴν τοῦ ἀρῶ, ἀρέσω. ζ καλῶ, καλέσω. ζ τὰ ἀπὸ τῶν ἄρσενικὰ, διὰ τοῦ η ἔχει. οἷον, κλύτος, κλυτῶ, κτυτῶκω. κτυτήσω. δυτῶς, δυτῶ, δυτήσω. καὶ τὰ παρασύνθετα. οἰνονόμος, οἰνονομῶ, οἰνονομήσω. ζ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων θέματα μεταγόμενα εἰς περισπώμενα. οἶ, οἰκτείρω, οἰκτερῶ, οἰκτειρήσω. ἕλκω, ἑλκῶ, ἑλκήσω. καὶ τὰ διφορούμενα κατὰ τὰς συζυγίας, διὰ τοῦ η ἔχουσι τὸν μέλλοντα. οἷον, ξυρῶ, ξυρᾶς, ξυρᾷς, ξυρήσω. ἑλεῶ, ἐλεᾶς, ἐλεᾷς, ἐλεήσω. ζ τὰ μονοσύλλαβα. σχῶ, σχήσω. ῥῶ, ῥήσω. μῶ, μιῶ, μιήσω. καὶ τὰ διέξους λέκφερόμενα βαρύτονα. οἷς δὲ τοῦ μέλλοντος περισπωμένου συλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἶ, θέλω, θελήσω. μέλω, μελήσω. τὰ δὲ μικδὲν ἐκτὸς ἔχοντα, παραληγόμενα δὲ τῷ ε, ἢ τῷ ο, διὰ τοῦ ε ἔχουσι τὸν μέλλοντα. οἷον, τελῶ, τελέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. πλὴν τοῦ μολῶ, μολήσω. τρῶ, τρήσω. ὠφελῶ, ὠφελήσω. [στέον δὲ ὅτι καὶ ταῦτα διφορεῖται. καλέσω, ἢ καλήσω. φθονέσω, ζ φθονήσω. κορέσω, ζ κορήσω. ἀηδέσω, ἢ ἀηδήσω. χορέσω, ἢ χορήσω. φορέσω, ζ φορήσω. ἀηδέσω, ζ ἀηδήσω. πονέσω καὶ πονήσω. ἡ μὲν σωματικῶς, πονέσω. ἡ δὲ ψυχικῶς, πονήσω.

Απόλλω. παρὰ τὸ ἀπολύω τὸν ἀνθρώπων τὴν καρδίαν. ὁ ἀπωλαύω, καὶ ἀπολύω ἀφ' ἡμῶν τὰς ὁδούς. ἰαρὸς γὰρ καὶ μάντις. ἡ παρὰ τὸ ἀπολύω τὰς ἀκτῖνας. ὁ αὐτὸς ζ τοῦ ἡλίου. ἡ ἀπὸ τοῦ πάλλω τὰς ἀκτῖνας τὰς ἰδίας. ἡ παρὰ τὸ ἀπολῶ ἡ λύω τὸ σῶμα τῆς οὐσίας, καὶ τὸ σκότος. κλίνεται ἀπόλλωνος. τὰ δὲ λῶν ὀνόματα εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπερδισύλλαβα, φυλάττουσι τὸ ω εἰς τῆς γενικῆς. ιθ, ἀσκάλων, ἀσκάλωνος. δόλων, δόλωνος, βαρύνεται. τὰ δὲ λῶν λήγοντα ὑπερδισύλλαβα, βαρύνεσθαι θέλει, ἐὰν μὴ ᾖ πυρεκτικά. οἷον, ἀσκάλων. τὸ ἀμπελῶν δὲ καὶ μηλῶν, πυρεκτικά. στεμμείωται τὸ βαβυλῶν, ἢ τὸ μυαλλῶν θηλυκά. ὁ σημαίνει τὴν μοιχίδαν. οὕτω καὶ λιμαχος. ἀπόλλων ἡ κλητική. ἢ τὰ δὲ ὧν σύνθετα. ὁ τέτρασυλλαβος ἡ κλητική, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. ιθ, ἀγαμέμνων. ὀλβιόδαιμον. καινόδαιμον. ἀμφιμέλαινον. χαμαίλεον. σύοσχον. κυλλοπόδιον. πρόσκλιτα. ὁ τέτρασυλλαβος ἡ κλητικὴ διὰ τὸ ω χαλινοχίτων, καὶ ψιλοπλάτων. ταῦτα δὲ ὅσα ὧν ἔχουσι τὴν κλητικὴν, ἀπὸ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται καὶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. προσκλιτα. σύνθετα διὰ τοῦ ι κεῖται καὶ μα χαονκαὶ ἀρεταῖον. ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἐπειδὴ ἀπλᾶ εἰσι, καὶ οὐχὶ σύνθετα. στεμμείωται τὸ ὦ λαοπέδαιμον καὶ πολλαῖμον, προπεριισπώμενα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ εὐδαίμων τὸ κύριον μὴ προπαροξύνεσθαι ἐν τῇ κλητικῇ ἀπὸ περισπᾶσθαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου. ἐχθρὸν δὲ προπαροξύνει. ἔυδαιμον, ὡς καινόδαιμον.

Απωφώλιος. ὁ ἀπαίδευτος. καὶ ἀπροφώλια τὰ ἀπαίδευτα. γέγονε δὲ παρὰ τὸν φωλεόν. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. παρὰ τὸ ἐν αὐλοῖς φωλεύειν, καὶ διαρρίβειν. φησὶ οὖν ἀδιδάκτους, ἀπροφωλίους ἐκάλουν. ἡ παρὰ τὸ φῆλος, ὃ σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα. φήλιος, ἢ ἐνσωθέσει, ἀπροφήλιος. ἢ γρῶ, ἀπροφώλιος. ὡς ἀρῶ, ἀρῶτος, καὶ ἐρῶ ἐρῶτος.

Απορώξ. τὸ ἀπόρημα. ἔστι ἐρῶσω, τὸ σχίζω. ὁ μέλλων, ἐρώξω. ἀπροβολή τῶ, ἐρώξ. ἀπόρημα. ἀπόσπασμα

Απορρῶγες. Απορρῶγες λιμένος ποτὶ πέπτηγαν. ἀκταί, ἢ λιμένα πεπευκῶν. ἀπερρηγμένα, ἀπεσπασμένα ἀπὸ τῆς γῆς καὶ διάστημα ἔχουσαι. δ' οὗ

Απόποια. ἀπόποια σημαίνει δύο. τὴν ὀείς πλοις. ὑπερηφανίαν, ἢ τὴν θρασύτητα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι τὸν νοῦν. ζ γὰρ θρασύτης δεῖ ἢ ἄλογος τόλμα. ἡ ἀπὸ προθέσεις, χωρισμὸν δηλοῖ. τὸ τεσσῦ ἡ χωρίζουσα τοῦ δέοντος. καὶ ἀπροφάσθαι, τὸ οἰονεὶ ἀποφάσεις ἔχειν τοῦ νοῦ. καὶ ἀπροδόκιμος, ὁ κεχωρισμένος τῆς δεούσης δόξης. ἢ ἀπόβλητος, ὁ ἀπροβολῆς ἄξιος. ὁ ἀδόκιμος.

Ἀποπλεῖα. τὸ μετὰ ἀναιδείας καὶ προπέτειας πάθος. καὶ ἀποπλήκτης, ὁ ἀναίδικτος. ὃ οὐκ ἂν πλήξειας προς πεπληγμένος.

Ἀποφράδες. ἀποφράδας λάσιος. μοχθηρός. ἔλεγον οἱ ἀπὸ τοῦ τὰς ἀποτρεψομένας ἡμέρας, ἃς οὐ θέμις λαμβάνειν χείρονος εἶναι τῶν ἄλλων. ἃς δὴ καὶ ἐπωνάδας καλοῦσι φθίνοντος τοῦ μηνός. τετράδα. πέμπτην. δευτέραν. καὶ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον. διὰ τὸ οἱ ἀποφράδες πεθεῖν τὸ τῆς σελήνης φῶς ἐναντίας. ἐπὶ δὲ μικροῖς δὲ ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλεσαν. οἷον, Ἀνθρώπους ἀποφράδας ἡγεῖτο ἀπιστίαν. πρὸ τοῦ φῶς ἐρῆμα, φάζω. ὁ μέλλων, φάσω. ἀποβολὴ τοῦ ω, φᾶς. ἐναντίως δὲ ἐπὶ, ἀποφράς.

Ἀπομύιος. οὕτως ὁ ζῆλος πρὸς τοὺς ἡλείοις τιμᾶται ἡρακλέους ἱδρυσαμένου ὑπὸ ἀπρόσιτον τῶν μυιῶν.

Ἄπορος. κυρίως ὁ ἀδιόδευτος. πόρος γὰρ ὁ πρόσιμος τόπος, καὶ μηχανήματα ἔχων. ἔνθεν καὶ ἀπορία, ὃ, πρόβλημα ἀπορίας, οἱ ἀνήκοοι. τῆς ἀπορουμένης ἀπορίας, ἀντὶ τῆς ἀστερήσεως καὶ μὴ ἔχειν, ὡς ἐν τῷ ἀπορηθῆναι, ἂν ἀπορηθῆναι, καὶ ἀφορμὴ πιστά. ἐναντίως δὲ ἐν τῷ ἄτιμον, ἀντὶ τοῦ ἄτιμον.

Ἀπόρρωθος, ὁ οὐκέτι προσφερόμενος τὴν πόλιν. καὶ ἀπρόσκοπος. ἔστι καὶ δαίμων ἀπόρρωθος.

Ἀπόσιτος. ἀποσίτου. οὐκέτι σιτιζόμενος, ὅ ἐστιν ἡ μεληδόνος. μὴ ποθούμενος. ἐκτὸς τοῦ θέω τοῦ θῶ τοῦ θέσω. τοῦ θῆκα, τοῦ θέσομαι, τοῦ θεῖναι. τοῦ θεός, καὶ ἀπόθεστος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθούμενος.

Ἀποσεσιπῶσθαι, ἀσμα οὕτω καλούμενον. ὅτι μὴ τὰ ἀπορρεφθῆναι τὰ ῥεφθῆναι, ἤγουν τὰ συνῳδὰ ποιήσαι μέλη ὄντες ἀπόλυτα. χρὴ γινώσκειν ὅτι τὰ ἀπὸ σιῶπητὰ ὀνόματα πρατόμενα ῥήματα, οὐκέτι μένουσι σιῶπητα, ἀλλὰ γίνονται πρασιῶπητα. οἷον ἄπιστος, ἀπιστῶ.

Ἀπόταφον. τὸ μὴ χωρὶς ταφέντα, εὐσεβής, εὐσεβῶ. μὴ ἄγαν χρὴ τοῦ τῶν ἄλλων μεμφθῆναι τάφου. ἢ τὸ ἀποῤῥιφὲν ἢ ῥιφθὲν τῶν προγονικῶν τάφων.

Ἄπορῶ. ἀπορία. ἐκτὸς ἄπορος. Καὶ πότε γίνονται τὰ ὀνόματα ἐκτῶν ῥημάτων, καὶ τὰ ῥήματα ἐκτῶν ὀνομάτων. ἢ πῶς καὶ ἴσον συλλαβῇ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν, ὀξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, τὰ δὲ ῥήματα προπερισπᾶται, τότε ἐκτῶν ὀνομάτων πράττονται τὰ ῥήματα. οἷον, μόλος, μολῶ. χυτὸς, χυτῶ. ἄπορος, ἀπορῶ. ἢ πῶς δὲ πάλιν ἴσον συλλαβῇ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν, ὀξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, βαρύνονται δὲ καὶ τὰ ῥήματα, τότε ἐκτῶν ῥημάτων πράττονται τὰ ὀνόματα. οἷον, λέγω, λόγος. φέρω, φόρος. ἐξ ἧς προπαροξυτόνου τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν ὀξύνονται, τότε ἐκτῶν ὀνομάτων πράττονται τὰ ῥήματα. οἷον, ἴσος, ἰσεύω. δίφος, διφεύω. χωρὶς τῶν ἀπὸ μελλοντικῆς ἀποβολὴ τοῦ ω, ἐλπίζω, ἐλπιῶ. ἐλπίς. ἰσχύω, ἰσχύσω. ἰσχύς. ἐξ ἧς προπαροξυτόνου συλλαβῇ τὰ ὀνόματα τοῖς ῥήμασιν, ὀξύνονται τὰ ὀνόματα, τότε ἐκτῶν ῥημάτων πράττονται τὰ ὀνόματα. οἷον, μαρτυρῶ, μαρτυρία. εὐδοκῶ, εὐδοκία.

Ἀπόπαρος. ἡ τῶν στιβάδων διάζωστρος κένωσις. ἢ ἀπὸ παρατῆσαι πρὸς τὴν ὁδόν. τὸ ἀποξὺ τοῦ παροξυνόμενον. ἢ ἀπὸ πάτημα, αὐλὸς ῥοικύβαλος. εὐπωλὶς χρυσογενεία. Τίγαρες ἐκ φθορᾶς ἀπὸ πάτημα ἀλώπεκος. κρατῖνος ὁρᾷ τὸ τηνί. Τοῦ κερκύωνα ἐσθίοντα ἀπὸ παγῶντες ὠμοῖς λαχάνοις εὑρὼν ἀπέπαισεν.

Ἀποθύμια. λυπηρά. τὰ μὴ καθαθύμια. ἀπὸ τοῦ θύω, θυμός, ἀφ' οὗ ἀποθύμιος. ἐχθρά, προσαπορῆ. ἀπορμή. ἀπὸ τοῦ μικροῦ, ἀποτέτμηται τὸ χ. ἀπὸ τοῦ τελείου κῆ σὺν ῥμοσμένου ἢ ἐς μέγεθος μικροῦ.

Ἀποσαθῆ, ὀξύνεται. ἂν ἀφεσ ὡς ἐπὶ ῥοῆς ἐνδιαστήματος.

Ἄποινα. οἱ μὲν ἐκτοῦ φόνος, ἄφοινος. πλεονασμῷ, ἄφοινος, καὶ ἄποινος. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ποινὴ ἡ τιμωρία. ἢ ἐκτοῦ φονᾶν, ὅστις τὸν τοῦ τῶν ἀναιρουμένων. ἐναρμονίως γὰρ ἐπὶ φονῆσι. φόνος φονῆ, πλεονασμῷ τοῦ ι φοινή. καὶ προσηκτοῦ δασέως ἐς ψιλόν, ποινή, ἄποινος. ἄποινα δὲ τὰ ὑπὲρ φόνου διδόμενα λύτρα. τὰ ὑπεξαιρούμενα τοῦ φοινικοῦ ἐγκλήματος. λέγει καὶ ἔγκλημα δευτέρας συζυγίας. ἀποινῶ, ἀποινᾶς, τοῦ τεσσαρακαιδεκάτου ἐγκλήματος τῆς προτέρας. λέγει καὶ ἔγκλημα ἀποινα λαμβάνω. καὶ ἀποινᾶσθαι, ἀφαιρεῖσθαι. καὶ τὸ χεῖμα ἐξεθαι.

Ἀπούρας. ἐξῆν αὐρᾷ, τὸ ἀπολαύω προῤῥήσεως συζυγίας τῶν προπερισπωμένων. οἷον, Πλανώντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. ὁμοίως αὐρήσω. ὁ ἀόριστος, ἤυρησα. ἡμαρτημένως ἤυρησα ὁ ἀόριστος. ἐσυλλαβήθη, αὖρας. καὶ συνθέσει ἐπροπερισπᾶτο, ἀπούρας. ἐπαύρησα ὁ ἀόριστος, ἐσυλλαβήθη. ἐπαυρα. προπερισπᾶται ἐπὶ τῆς ἐπὶ, ἀπαυρα, καὶ προῤῥήσεως ἀπαυρα. ἡμαρτημένως, ἀπαυρας. καὶ προπερισπᾶται ἀπούρας. καὶ ἀπαυρας. ἐπαυρα. ἤκουσα, ἔλαυν γὰρ ἔλαυρας αὖτος ἀπαύρας. τὴν ἀπολαυσθεῖσαν μου ἀφελόμενος καὶ λαβὼν κατέχεις. οἱ δὲ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσωθέντων τοὺς ἐρωτικοὺς πόνους. ἀπουρήσας, καὶ συνθέσει, ἀπούρας.

Ἀπριάτην. καὶ ἐπὶ ῥήματος δεῖ ἀνοίγειν, τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἀνευρόσεως, καὶ ἐκλυκῶς. ἀπὸ τοῦ ἀπρίατος καὶ ἀπριάτην. πριάω, πριάσω, πεπρίακα, πεπρίαμαι, πεπριάτην, πριατὸς, καὶ ἀπρίατος μετὰ τοῦ σεσημειωμένου ὀκωμωδός. πριῶ οὖν, πρίημι. ὀξύνεται δὲ πριωμοι φησὶν ὁκωμωδός.

Ἀπρίξ, τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν. ὁλκὴ ἀπὸ σελάχους. μὴ ἀσφαλῶς. πρὸς πεφυκότως. καὶ σχοινίου. καὶ πρίοι δὲ, χοῦς ἢ ἀκάνθης. ἔστι πρίζω, πρίσω, καὶ δωρικῶς, πρίξω. ἀποβολὴ τοῦ ω πρίξ. μὴ μετὰ τοῦ σεσημειωμένου ἀ, ἀπρίξ. τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἰσχυρῶς κρατῶ, ἀλλὰ προσπάσεως. ὥστε μὴ πρίζεσθαι, μηδὲ ἀποσχίζεσθαι τοῦ κράτους τὸ κράτος τοῦ κράτους. ἢ μὴ πρὸς τὸ κράτος μόνον τὸ κράτος.

Ἀπροϊμάσος. ἄψαυστος. ἀθίκτος. ἢ μὴ ἐπιζήτητος. ἀπὸ τοῦ προϊμάσασθαι. ἀθίκτος δὲ ἀμείψασα. Ἀλλ' ἔμεινε ἀπροϊμάσος ἐν ἱμεραίοις. πρὸ τοῦ μὴ ἐπιζητῶ. ἢ μὴ ἐπιζήτητος

μλήν. πρὸς μίξιν. ἢ πρὸ τοῦ μαστεύω τὸ ζητῶ. οὗθεν καὶ μαστός. ὁ ἐπιμασάμενος, ἐπιλαβόμενος. ἀφαμμός.

Α προσήτης. ἔστιν εἰμὶ τὸ πορεύομαι. ὁ πορ ἐπὶ μὴ τῆς ἐμπνοῆς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. συνδέτης πλησιαστικῆς καὶ ζωϊκῆς, διὰ τοῦ ι. τὸ ζωϊκόν, ἱκόν. τὸ πλησιαστικόν, ἱμον. τὸ δεύτερον, ἴτε. καὶ βεβαιωτικόν, ἴτης, καὶ προσήτης. πρὸς ὃν τις εὐχερῶς πορεύεται. ζμβατὸν στερητικοῦ ἄλφα, ἀπρόσιτος. πρὸς ὃν τις πορευθῆναι οὐδύναται.

Α προσευχία. ῥαθυμία. πρὸ τοῦ μὴ προσέχειν.

Α προθύρα. κρύφα. λάθρα. ἀπὸ τοῦ θύω.

Α πριάτην. πρίαμαι. τὸ παθητικόν, πρίαμαι. τὸ ἐπιρρήμα, ἀπριάδην. καὶ ῥοπὴ τοῦ λ τὸ τ, ἀπριάτην.

Α πτερ, ῥῆμα. καὶ σωτάσσεται μετὰ γενικῆς. ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῶν αἰσθήσεων γινομένη συνέργεια γενικῆσωτάσσεται. ἀνθύωσον. γεύομαί σου. πλήν τῆς ὁράσεως. ὁρῶσε. βλέπωσε. διὰ τί, ἐπειδὴ αἱ μάλιστα αἰσθήσεις κατὰ τὴν συνέργειαν τοῦ σώματος. καὶ ὡς δηλαδὴ ἐξε πρὸς τὰς ἄλλας κατὰ τὸ σημαινόμενον, δηλαδὴ καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν.

Α πτερος. Τὸ δὲ ἄπτερος ἔπλεπε μῦθος. ταχὺς πρὸς τὸ πτᾶσθαι, ἢ ἴσον πτερος. ἢ διὰ στέρησις δηλοῖ τὸ ὅμοιον, καὶ τὸ ἴσον. οἷον, Α τάλαντος ἄλοχος. χῖοι δὲ, οὐ πραπὰς, ἀνέμμορος. χῖοι δὲ, ἄπτερον τὸ δύσμενον. ὀρθόν.

Α πέρα. πόλις κρήτης. ὅτι αἱ στερηθεῖσαι ποτὲ πρὸς τὰς μούσας ἔριν ἐλθοῦσαι, καὶ ἡττηθεῖσαι, ἐκ τὰ πέρα ἀπέβαλον.

Α περέως, πρὸ τοῦ σόδω. ὡς πρὸ τοῦ ἀφορέως. ὅτι τὸ ἔστιν ἀπωτέρω, ἀπέρω. οὕτως ἡρωδιανός. ἔστι ταχέως, ἐπρίμως, ἀφοβίστως. οἱ δὲ ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἠδέως. χῖοι δὲ, ἠμελημμένως.

Α πήν. τ μηδέπω πάσαν. πρὸ τοῦ πέτω πέτην, καὶ πήν, ἢ ἀπήν. ζ ἀπῆνες, ἄπτεροι. οἱ μὴ πεπαθηζυγάμενοι. μικροὶ. ἐλιάδος ἰῶτα. ἀπῆσι.

Α ποετικός, ὁ ἀποόμενος διὰ λόγων, καὶ ἀποήτης, ὁ μὴ ποούμενος ἐν τῇ ἱστορίᾳ. ὁ θρασύλογος, καὶ ὑβριστής.

Α ποετάς. τινὲς δασύνουσι. ζ ἡρη ἀποετικός. ὡς καθαπομμένη τῇ ἐστίᾳ. ἐμφατικώτερον δὲ τὸ φιλοῦν. ἄαπον δέ ἐστι τὸ ἀηδόν. ὥστε εἶναι δηλοετάς. καὶ ἀποήτε ἐν τῷ λέξει. θρασεῖα, καὶ ὀλοή.

Α ῥῶσος. ἀνήνυσος. ἀπὸ τοῦ ῥεύθω, ῥευσός, καὶ ἄῥῶσος.

Α ῥωμδάκωτος. οὐρατέζης κυλιξ. ἀῥύπωτος.

Α ῥύρου ῥίπτοδας, ἀνεπιτηδείου πρὸς ῥύρος χέσιν. ἀπὸ τοῦ μύρου χάριν τοῦ μύρου ἐποίκω.

Α ῥῆς. ὁ πατὴρ, εἴρηται ὑπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ πάππα ὁ ππα τοῦ πατέρα. ἀφαιρέσει τοῦ καταχρηστικῶς, ἄππα. ἀππᾶς. καὶ ῥοπὴ τοῦ π εἰς φ, ἀπφῦς, ὡς δηλαδὴ ῥώμορον, ὁ ἄνευ τῆς ἀπὸ μὲ στιεζομένου, οὗς, οὐδὸν ὄνυσος. ἐμπεῖναι, καὶ μὴ γεύεσθαι. χῖοι δὲ ἀνέλπιστον. ὁ λοχμὴς.

Α ρα. σὺνδεσμος συλλογιστικὸς. ὁ ἀρ ἐκτὸς ἄρα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τέλους. καὶ ὁρᾶ ἐκτοῦ ἄρα κατὰ ἀποβολὴν τῆς ἀρχῆς. ἔστιν ἅπαξ οὗ τοῦ τρόπου, καὶ τοῦτρ. ὁ γὰρ σύνδεσμος, οὐκ ἔστιν ἐκτοῦ ῥα. ὁ γὰρ ῥα, ἐγκλιτικός ἐστι, ζ ὑποτακτικός. ὁ δὲ ἀρ οὐκ ἔστιν ἐγκλιτικός. ζήτει ἐν τοῖς διαφοραῖς.

Α ρὰ, ἡ εὐχή. πρὸ τοῦ αἰρέω τὰς χεῖρας εὐχόμενοι. καὶ πρὸ τοῦ ἀρύω, ὃ ποιοῦσι τὸ καλεῖσθαι ἔτι παῖδα. καὶ μᾶλλον συρανιόυσιοι. Ἀρύετε δὲ φύλλα. ἐν ᾧ ἐποιεῖτο καλεῖσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι. ἀρύω, ἀρά. καὶ πρὸ τοῦ ὄχεος βλαπτικοῦ ὄμπνος. ἀρὰ ἠβλάβη. καὶ ἀραῖα, βίαια. δεινὰ. χαλεπά. ὀδύνηρά. σημαίνει καὶ τὰ ἐυκταῖα.

Α ραιός. ῥαίω τὸ φθείρω, ἐν ῥαιός. ζ πολεμιασμικῶς, ἀραιός. μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ῥ εἰς τὸ α. ὃς καὶ ὦν τοῦ ῥέζω, ἔρδω. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου.

Α ραιὴν. ἀσθενῆ. ἀδύναμον. ἔστιν ὅτε σπ καὶ λεπτήν. πρὸ τοῦ ῥαίω, μετὰ τοῦ ἐπιταπτικοῦ α, ἀραιή. ἢ βλαβερὰν. ἢ μακράν, ἢ εὐκταίαν.

Α ραιτασπειδής, καὶ συγκοπῇ. ἀραιτασπειδής, ὡς σπειδής σπειδής, συγκοπῇ τοῦ ο.

Α ραιότερος. βαρύτερος. ἀραιός, ἀτυχής, ἄβλιος.

Α ραβος. κτύπος. κυρίως ἡ ἐνόρμβον. ἀράβοος, ζ ὄρραβος. ἢ κυρίως ἡ ἐπὶ τὸ ἔραν βοή. ἔραβος ζ ὄραβος. ἢ κυρίως ἡ ἐπὶ τὸ ἔραν βοή. ὄραβος, ζ ὄραβος. ἢ κυρίως ἡ ἐπὶ τὸ ἔραν βοή. ἔραβος ζ ὄραβος. ὀξύτονον τὸ ἀραβῶ. καὶ ἀράβησεν, ἤχησεν, ἐνόρμησεν. καὶ ταχέως δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου. πρὸ τοῦ ὄρεα, ζ τὸ βοή.

Α ράσσω, τὸ ἀπτεμνω. πρὸ τοῦ ὄρης ὀξύβαρυς. κυρίως γὰρ ἀράσσω, τὸ διὰ σιδήρου τέμνω. Α τὸ δὲ ῥυφάλλω ὄρασσω. ἢ πρὸ τοῦ ῥῶ τὸ φθείρω, ῥάσσω.

Α ραιὰς, τὰς βλαπτικὰς γῆς. πρὸ τοῦ ῥαίσσω ὃ ἐστι φθείρω. ὅθεν καὶ φιλοῦνται, ἵν᾽ ἢ τὰς γραπτικὰς,

Α ράξης, ποταμός. πρὸ τοῦ ἀράσσω. ζ οὐφορβίδας. σσω. ὅτι ἀπὸ τοῦ κακῶς καταῤῥήγνυται. καὶ ἀραρ, ποταμὸς τῆς κελτικῆς, ἀπὸ ζ ξὸς, βοτάνης τις. τοῦ ἀρηρέναι τῷ ῥοδανῷ ποταμῷ.

Α ραρύας. ἔστι ῥῆμα ὄρω, τὸ ἁρμόζω. ὁ μῶμος, ἀρῶ. ὁ μέσος πρακείμενος, ἥρα. ἔστι καὶ πορισσώμενον, ἀρῶ. ἀφ᾽ οὗ ὁ μῶμος, ἀρέσω. φύρυος πρακείμενος, ἦρχα. ὁ μέσος, ἥρα. καὶ κατ᾽ ἀναδίπλασιασμὸν ἀπὸ τοῦ, ὄρηρα. ἡ μετοχὴ, ἀρηρώς. ζ ῥοπὴ δωρικὴν τοῦ ἦς α, ἐν ὁ μέσος ὄραρα. ἡ μετοχὴ, ἀραρώς, ἀραρότος. ὡς γεγραφότος. ἄϊδος μετοχὴ ἀμήχανος πάθος ὦσι, διὰ τὸ μικροῦ κλίσιν. καὶ τὸ ἁπλοῦν, ἀραρύας, τὰς ἁρμοστικὰς

Α ραριημ. ἔστιν ὄνομα πρὸ τῶν ποιητῶν, ζ σμένας. ἀρῆ. ἀφ᾽ οὗ, ῥῆμα ἀρῶ. φύρυος παθητικὸς πρακείμενος, ἠρεῖσθαι. ἡ μετοχὴ, ἠρῆσθαι. καὶ κατ᾽ ἀναδίπλασιασμὸν, ἀραρῆσθαι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀραρῆσθαι.

ταῦτα ἡ ρωδιανός. οὕτω ζηνόδοτος.

Ἀρά χνης. παρὰ τὸ ἀναιρεῖ χαλθαι. καὶ παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. ἀπὸ τῆς τῶν ποδῶν ἀραιότητος. ἡ ὁδός. Ἀραιστότης ἀράχνης ἀρσενικῶς, λέγει τὸ ζῷον. ἀράχνη δέ, τὸ λεπτότατον ὕφασμα τοῦ ἀράχνου. καὶ παρὰ τὸ ἧς τὴν αἴραν αἴρειν τὰ ἴχνη.

Ἀράχνια τὰ ὑφάσματα τῆς ἀράχνης. παρὰ τ ἀραιότητα, οἵεστι λεπότητα. ἀραιὸν γὰρ τὸ λεπτόν. καὶ παρὰ τὸ ἀράσσω, ἀράχνιον, ὡς δέμω, δέμνιον. ποιῶ, ποίημα. ἤτοι τὸ εὐσχίσμον. καὶ τὸ συνηρμοσμένον. χνοῦς γάρ ἐστιν ὁ συνηρμοσμένος, καὶ ἀνυφασμένος.

Ἀρβηλον. σκιλίον σκυβάλιον πυφερές. ἐξῆς δὲ κεῖται ὅλον.

Ἀρβύλη. ἐυρισθένης. Αὐτάων ἀρβύλησιν ἁρμόσας ποδί. λέγει δὲ κεῖ παρωνύμως θεόκριτος. Πᾶσα λίθος παίουσα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει. παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσίν, ἁρμύλη, καὶ ἀρβύλη. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος πορφυρουν εἰργασμένον.

Ἀργαλέος, χαλεπός. οἷμαι παρὰ τ ἄρκυ τ πόλεμον, ἀραλέος. κεῖ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος. καὶ παρὰ τὸ ἄλγος, ὀλύσας καὶ κακὰ ἐμποιῶν. μεθ' ὑπερθέσεως τοῦ λ γ ρ. ὁμοίως τῷ ὑδρηλοί. ὑδρηροὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ ἀναλογώτερον. σιγηρός, σιγηλός. ὑψηρός, ὑψηλός. ὁ γὰρ ὕψος ἠρμ. παράγονται τὰ τριῶτα ὀνόματα, ἀπὸ τριῶν μορῶν τ ἄλγυ. ἀπὸ τοῦ ὁμ. ἀπὸ ἐρίμαλος, καὶ ἀπὸ ἐπιθ ἐρίμ. ἐρίμφα, ἐριμφαλέος. ζήτει γὰρ τὸ ἐριμαλέος.

Ἀργανθών. οἱ, Ἀμφ' ἀργανθῶνι φορέος πορφύρεος τε κιόνων. τινὲς δὲ ἀργανθώνην αὐλὴν φασίν. ἐυφορίων δὲ ἡ Φιλίας ἀργανθώνιον λέγει τὸ δι' ἀ τοῦ ι. οἱ, Χθιζὸν μοι κνώσσοντι παρ' ἀργανθώνιον ἦλθες. σημαίνει δὲ ποτὲ μὲν τὸ φορεῖον. οἱ, Μυσὶ πωλοῦντα παράρρεον ἀργανθώνης

Ἀργαφίης οἱ, Νιψάμενοι κρήνας ἔδραμον ἀργαφίης. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε, ἀπὸ γεγράφου τοῦ ποσειδῶνος. τὸ δὲ συντελὲς σὺν τῷ ἑρμῆ κρήνης γαργαφίης. ὁ παρμένιος, ἀνευ τοῦ γ. καὶ ἑλλείψεως ἀπὸ ἱστορίας.

Ἀργεμον, τὸ κατ' ἀπόφασιν λεγόμενον λεύκωμα σὺν τῷ ὀφθαλμῷ. παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευκόν. ἢ ἀργεμώνη βοτάνη.

Ἀργεννός, ὁ λευκός. παρὰ τὸ ἀργὸς, γίνεται ἀργεῖνος, ὡς ἔρας ἐρατεινός. ἢ ἀργεννός. σὺν δίᾳ μὲν τοῦ ι, πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν. ἀπὸ τοῦ ἀργεννός, τὸ θυλυκὸν, ἀργέννη. ὡσὶν τρίτων ἦσος μεσὰ συμφώνου. ἐκτοῦ ἄργος ὁ στ τ καθαρὸν, ἀργεινός. ὡς ἔλεος ἐλεεινός. καὶ ἔθος ἀφ' οὗ τὸ τῶν ἐρίφων γίνεται διαλέκτου, τὸ ἰρέφων ἦς ν. τὸ γὰρ πρεῖδω πρέσδω λέγουσι, ἢ τὸ σύνδεσμον. καὶ τὸ ἐρεβεννός, ἀπὸ τοῦ ἔρεβος, ἐρεβεννός. οὕτως ἀργεινός ἀργεννός. οἱ δὲ σικελοὶ τὸ σημαῖνον. τὸ μὲν γὰρ πρέσδω, πρεῖσδω λέγουσι. καὶ τὸ οὐ μῦν, οὐ μῦν. Αὐτὰρ καὶ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνῃσι. στ λαμπραῖς λευκαῖς.

Ἀργος. παρὰ τὸ ἀργῶ, ἀργὸς. καὶ ἀργὸς, ὁ τὰ χιόνια. ὁ ἐπαργῶν τοῖς ποσὶ δι' ὠκύτητος. ἢ τὸ ποδάρκης γὰρ τὸ ταχεῖς λέγομεν. καταχρηστικῶς δὲ ἢ ὠὴ τοῦ λευκοῦ λαοῦ. καὶ δι' οἱ ποιητὰι τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ πάντα οὕτω καλοῦσι. παρὰ τὸ τὰ χιόνια ῥεῖν ὁρᾶν τὰς ὁρᾶσθαι ποιᾶν. παρὰ τὰ ἄμα οὕτως ἀφ' οὗ τὸ κυμόνον. ἢ κύνας ἀργοὺς, τινὲς τοὺς λευκούς.

Ἀργος, ἐκτοῦ ἀργὸς, ἀργενικῶς.

Ἀργὸς, σημ δύο. τὸν λευκόν. ὃς τὸ, Αἰετὸς ἀργὴν χιόνα φέρων. καὶ τὸν τὰ χιόνια. ὃς τὸ, Ἅμα τῷ γε δύο κύνες ποδὰς ἀργοὶ ἔποντο.

Ἀργος, σημ δ. ὡσὶν μὴ τῆς πελοποννήσου Πολλῆσιν νήσοισιν, ἢ Ἄργει πανπάνδοκον. ὡσὶν δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐν πελοποννήσῳ. Οἱ Ἄργος εἶχον ἢ ῥωθάτε τὰ χθόεσσαν. ὡσὶν δὲ τῆς θαλάσσης, Νῦν αὖτις ὅσοι τὸ πέλας γίνοιν Ἄργος ἅπαντα. ὁμοιάζει δὲ κεῖ τὸ Δυστέως κῦμα. Ἀν δὲ κύων κεφαλῆν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχεν, Ἄργος ὁ Δυστῆος.

Ἀργεῖ. ἀπὸ τινος Ἄργου ἐν πελοποννήσῳ κατοικήσαντος. Ἱστέον δὲ ὅτι ὦται αὐδοτικαὶ, ἐὰν μὲν ἔχωσιν ἐπιφερόμενον, σύμφωνον διαιροῦνται. Διὸ μὴ δεῖ πάλλας ἀθήνη. ἢ δὲ φωνῆεν, οὐ διαιροῦνται. Ὡδ' ἀράσσειόν τε μοῦνον δολιχόν. ἐὰν μὴ κωλύκη μέρος. ὃς τὸ Χαρίζομαί κη, ποσσείω. τινὰ δὲ κεῖ χωρὶς μετὰ ἐπιλλαξάν. οἷον, Η δεῖ οἴνω.

Ἀργὸς. ὀνοθερός, κεῖ δυσκίνητος. μᾶλλον δὲ ἀνεμέργητος. παρὰ τὸ ἀργὸς ὢς εἶναι, κ βοηθείας δεόμενος. παρὰ τὸ ἀρήγω τὸ βοηθῶ. ἢ δὲ σι μαίνῃ τὸν καθαρὸν καὶ λευκὸν, γίνεται παρὰ τὸ ἀὴρ ἀέργος, ὁ ἀργὸς. διὰ δὲ τοῦ γ ὁ ἀὴρ ὁ διαφανής. κεῖ διόσμος ἅτε λεπτομερέστατος ὤν.

Ἀργὴς, τὸ κύριον βαρύνεται. οἷον, Ἀργῆτα πρὸ δόατος ὦκα πτεροῦντες ἔβησαν. δηλοῖ τὸν ἀπηλιώτην ἄνεμον. ἀπὸ λλῶνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. τὸ δὲ ὦὴ ἐπιπολῆς τοῦ ὄρους, ὀξύνεται. ἀργεστὴς. ὡς Ἀργέστεω ὀπὸς οἷος. οἷον, τοῦ λευκοῦ. κεῖδος φυτοῦ, ἀφ' οὗ ἡ μᾶζα κατασκευάζεται.

Ἀργώ. ἢ μᾶζα, ἀφ' οὗ ἀργοῦνται. εἴρηται δὲ ἢ ἄργος αὐτὴ κατεσκευάσθη, ὡς ἡ ἱστιαία ἱστρινός. καὶ ὅτι σὺν ἄργει τὴν πόλιν κατεσκευάθη, ὡς ἡ ἱστιαία ἱστρινός. καὶ ὅτι τὰ χθαλῶν. ἀργὸν καὶ τὸ τὰ χύ. χθὰ καὶ λήθαργος. ὁ τὴν λήθην τὰ χύσιν. πρώτην δὲ αὐτὴν γεγονέναι φασίν.

Ἀργεῖαν. ἔστιν ὄρους ὄνομα τῆς μεσηνίας. ἔχει δὲ τὸ γεῖ διφθογγον. ἀπὸ τοῦ ἀργὸς. τὰ γὰρ ὃς ἂν οὐ φαίνῃ τὴν εἰ διφθόγγῳ πρὸ λήγεσθαι, παιὰν. ποτὶ δαιμὰν.

Ἀργὶς. ὡς ποτὲ πρὸ τὸ γυμνὸς γίνεται γυμνὶς. γανὸς γανὶς. ποτὲ, ποτὶς. ὁμαλὸς, ὁμαλὶς, οὕτως οὖν καὶ ἀργὸς, ἀργὶς. ὁ λευκὸς, κ λαμπρός. κλίνεται ἀργῆς. Βῆ δὲ καταχορηγήσαν ἐπὶ τῶ ἀργῆ τι φαίνω. ἢ ἀπατηκὴ, ἀργῆτα. καὶ κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολὴν, Λυκάονος ἀργέτα δῆμον. καὶ πάλιν. Ἀργέτι δημῷ. τῷ λευκῷ λίπει.

Ἀργεφόντης. Ἑρμοῦ. κ ὅτι ἀργός ἐστι φόνου, τουτέστι καθαρός. ὁ ὡς γὰρ ἐστι τῷ λόγῳ. κ ὅσον ἄργει

πρῶτος πεφυκώς. ὁ γὰρ ἐρημῖτης, πρῶτος ἐν τῷ ὄρει ἐφάνη. καὶ ὁ ἐν ἀργῇ τὰς φαντασίας πρῶτος ἐποιήσατο. γὰρ ὡς φασι τῶν ὀνείρων ὁ ἐρμῆς. καὶ ἐπειδὴ τὸν ὄρτυγα ἐφόρευσε λίθῳ βαλών, κελευσθεὶς πρὸ τοῦ κλέψαι τὸ ἰὼβοῦν μηχανήσατο. ἐφύλαττε δὲ αὐτὴν ὁ ὄργος βουλήσει ἥρας, ἔχων ἐν ὅλῳ τῷ σώματι πανταχοῦ ὀφθαλμούς. ὡς πρὸς ἀπὸ τοῦ ἀργοφόβης ἀλεξίβροτον ἀλεξίβροτος ὁ ἀργεφόντης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀργειφόντης. διδύμους δὲ διὰ τὸ γράφ. λέγεται γὰρ ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπὶ τὰ πολλὰ γίνεται ἀριδείκτης, οὕτω καὶ αὐτοῦ πρόσωπα, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρι, γίνεται ἀριφόντης. ἢ πλεονασμῷ τοῦ γ ἀργιόδους. ὁ μεγαλόδους, πολλὴ δὲ ἡ χ γιφόντης. χῆσις τῆς λέξεως. πρὸ ἀπὸ ἀρι ἐπὶ τὰ πολλὰ γίνεται ἀριόδους, γίνεται ἀριόδων. ὡς ἀρίζηλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργιόδων. ὡς ἀνοια ἀγνοια. ζ ἐρᾶια, γρᾶια. ἢ γὰρ πρὸ ἀπὸ ἀερὸς, ἀερόδους ἰωνικῶς. οὕτω γὰρ ὑφῶσι τὸ πρῶτον χ.

Αργίλος, ἐστὶν κλευκήτη.

Αργενοῦσαι. ἀργιλώδεις. ἢ σὶ δὲ αἱ πᾶσαι τὰς καρπὸν ἀνέσεις φῶλαι κ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μιλόβοφοι. καθάπερ κ σκύρος, καὶ αἱ λεγόμεναι ἀργιοῦσαι.

Αρτια, ἡ ἀπὸ τοῦ χή. πρὸ ἀπὸ τοῦ ἄρχω, ἄρτια. ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ ἀρτάομαι, ἄρμα. γέγραμμαι, γράμμα.

Αργυρόπεζα. λαμπροὺς πόδας ἔχουσα. βασιλικὴ. πέ-

Αργυροτυπώμενα, λέπουσι τὴν λάκτην. ζα τὸ πους.

Αργύριον, ἐκ τοῦ ἄργυρος. τοῦτο πρὸ ἀπὸ τοῦ ἀργὸν τὸ λευκόν. ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ, οὕτω καλοῦσιν. ἄργυφα μῆλα.

Αργυρόηλον, τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον. ἐκ τοῦ ἀργοῦς τὸ κτητικὸν ἡ τὸ ἥλος. ἴσως ὀφείλει πάντα ὁμοίως ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ εἴτε τὸν ἀργύρωσιν εἴτε τὸν χρυσῶ, ἢ ὥθασιν ἀργύριον καλεῖν οἱ μὲν ἡητορικῶς. οἱ δὲ κωμικοὶ, ἀργύρια πολλὰ θ-

Αργύφεον. ἄργυφον πρόσωπον, ἀπὸ τοῦ ἀργὸν. ὡς ποιῶς. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ σχημάτων λέξεως. ὅτι γίνονται πάντες σωληνῶδεις, καὶ ἀπὸ μόνου ῥήματος. οἷον, ἀπὸ τοῦ βῶ, κάραβος. καὶ ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θηλάζω, αἰγιθος. ζ ἀπὸ τοῦ ἀργῶ οὖν φυσιμαίνοντος τὸ φαίνω, ἄργυφος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀργύφεος. οἷον, Αμφὶ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγ' ἔνυτο. Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πληθυντικὸν ἐποίησε. σημαίνει δὲ τὸ μὲν λευκὸν, ἢ λαμπρόν.

Αργυφέη ἐθεῖτι. ἡ σὶ ὁδός.

Αρδμός. ἔνιοι τὰ μὲν, ὁδοὶ τὰ δὲ ἄρδμός ἐστι πάντα τὰ βοτρύσιν. ὁ ποτισμός. πρὸ τοῦ ἀρδῶ περισπώμενον. ἢ γὰρ ἰὼν ἀπὸ βαρυτόνου, ἄρδμος ἀνίων.

Αρδμός, ὁ ποτισμός. μίκανδρος. ἔνθα. ἡ καὶ ἀρδμοῖο μεσημβρινοῦ αἰξαντος.

Αρδην, ἐπίρρημα. σημαίνει τὸ ὁμοῦ. πρὸ τοῦ αἴρω, τὸ ἐπαίρω. ἢ πρὸ τοῦ ἄρδω τὸ ἀρμόζω, ἄρδην. τὸ τὰ ἐν τῷ ἅμα γινόμενον, ἁρμοζόντως γίνεται.

Αρδις. ἡ ἀκμὴ τοῦ βέλους. καλλίμαχος. Αλλ' ἀπὸ τόξου αὐλὸς ὀιστευτὴς ἄρδιν ἔχων ἑτέραν. εἴρηται πρὸ τοῦ ἄρδω τὸ ἁρμόζω. ἢ ἔρμαι, ἤρται. ἄρτης. ἔνθα πῦλάρτης. καὶ ὡς ποτὲ πρὸ τοῦ προφήτης γίνεται πρόωπον προφῆτις, οὕτω καὶ ἄρτης ἄρπις καὶ ἄρδις. οὕτως ἐπαφόδιτος. ζήτητις ὁ ἁρμάριον, καὶ ἀργυρίδιον, καὶ ἄρδιπος.

Αργυρόπεξος. πυτεσὶ ὁ λαμπρὸν τὸ ἔξον ἔχων. ἐκ τοῦ ἀργὸν τὸ καθαρὸν, ἢ λευκόν. πρὸ τοῦ αἰγλαός. πρὸ τοῦ αἰγλη, αἰγλαόν. ἀποβολῇ τοῦ ι σμῦδαθέσι, ἀλλοῦ. καὶ ῥοπὴ τοῦ λ, ἀργόν.

Αρεω, ἰλιάδος σ. ἐμφορεῖ δὲ ἡ σι ἄρεω ἀλκτῆρα γενέσθαι. οὕτως ἀρίσταρχος. ζ ἔστιν ἀπὸ εὐθείας τῆς ἄρεως. τοῦ ἄρεω. ὡς πείρεως, πείρεω ὑός. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον οὕτως. ἐμοῦ δὲ ἐδέησεν ἀλεξητῆρα γενέσθαι τοῦ ἄρεω. πυτεσὶ ἀπορεπιπομπωλυτὴν, ἢ βοηθὸν τοῦ πολέμου. οἱ δὲ, ἀρῆς ἀλκτῆρα. βλάβης καὶ κακώσεως κωλυτὴν. τὸ δὲ δῆσεν δι' ὅλων, ἀπὸ τοῦ ἐδήσατο καὶ συνέπεσεν. ἡ πολλὰ χρείαν μου τῆς βλάβης βοηθοῦντα γενέσθαι. πρὸ μετὰ τοῦ βαρύνεται τὸ ἔδησεν ἀπὸ τοῦ δίδω. οὕτω δὲ ὁ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πολιὰν ἔδησεν. συνεπόδισέ μου τὴν ἔξοδον. ὥστε ἀλκτῆρα μὲ γενέσθαι πρὸς ὅλου, ὅ ἐστι βοηθοῦ. πολεμαῖος δὲ ὁ ἀσκαλωνίτης περὶ Πομπηίου τὸ ἔδησε φησίν.

Αρή, σημαίνει δύο. τὴν εὐχὴν, Αράων αἰῶν μηλιάδαο γέροντος. καὶ τὴν βλάβην. ἐμφορεῖ δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

Αρέθουσα, ἡ πηγὴ. πρὸ τοῦ ἄρδω τὸ ποτίζω, ἄρσω. ἴ. ἡ ποτίζουσα ἄρδην πάσας τὰς κρήνας καὶ ῥύακας τα-

Αρωγαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀρεωγαι. μοὺς.

Αρετὰν, ποταμὸς πρωτογιάδος χώρας. πρὸ τὴν ἀρέτην τὴν τῶν ἀκαλκίμου, ἧς μάρτυρά φησιν ἐμὴν ἅμα φιλοστέφανος.

Αρετὴ. πρὸ τοῦ ἐρῶ ὁ ἐπιθυμῶ, ἐρατὴ. καὶ ἔρατα τὰ δῶρα, τὰ ἐπέρασμα καὶ καλά. πυτεσὶ, ἡ φιλικὴ. καὶ ἡ μετάθεσιν τοῦ ι εἰς τὸ ε ἀρετὴ, ἡ ἐπέρασις κτῆσις. ἧς ἐρῶσιν ἢ κτήσασθαι πάντες. ἢ πρὸ τοῦ ἄρω, ἀρέσω, ἀρεστὴ, καὶ ἀρετὴ. ἡ πᾶσιν ἀρέσκουσα. λέγεται δὲ καὶ ἡ κατὰ πόλεμον δύναμις. πρὸ τοῦ ἀρκῶ τὸ ἀμύνω. λέγεται δὲ ἀρετὴ καὶ ἡ ἐν πολέμῳ πρᾶγματι ὑπεροχὴ. πρὸ τοῦ αἴρω, τὸ προαιροῦμαι. σημαίνει δὲ καὶ ἱερεῖα. τὴν κατὰ πόλεμον ἀνδρείαν. Οἷόν ἀρετὴν, οἷος ἐστί. ζ ἔνθα ἀρετὴ διαιρεῖται ἀνδρεία. ὅτε δὲ φιλῶς, χωρὶς τῆς ἀνδρείας. Αλλ' ἐθέλῃς ἀρετ σημῆναι ἐμέν. σημαίνει καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν. οἷον, Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. σημαίνει δὲ τὸ κατὰ φόνους, καὶ εὐκλειαν. καὶ πλοῦτον. καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν. καὶ τὴν ἐμπορίαν.

Αρεσος. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀρέσκω. ἔδει γὰρ ἄρεκτος ἔσται. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρέσω, ἄρεσος. ὁ ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος συνεορτὴν ἄρεως ἐτέχθη. διὸ οὕτως ὠνόμασται. ἀπὸ τοῦ ἀρετὴ, γίνεται ἀρετῶ, ἀρετᾶς. ἔνθα δ' Αρετῶσι δὲ λαοὶ

ὑπ᾽ αὐτῶν καὶ Ὅμηρος. Οὐκ ἀρεταὶ ἃ κακὰ ἔργα. οἷον, οὐκ ἀρεταὶ ταῦτα τὰ κακὰ ἔργα. οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνουσι. πορίσασθαι δὲ τὸ ἀρετᾶσαι. καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας ῥῆμα. οὐ γὰρ ἔστι δοτικῆς πτώσεως.

Ἀρέσκω, παρὰ τὸ ἄρω, τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀρῶ, ἀρέσω. ὡς τελῶ, τελέσω. καὶ ἀρέσκω. τὸ γὰρ ἀρέσκον ἁρμόδιον. καὶ τὸ ἁρμόδιον ἀρεστόν.

Ἀρεσόμεθα. ἐξιλεωσόμεθα. θεραπεύσομεν. φιλοφρονησόμεθα. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρᾶς.

Ἀρεστήρ, εἶδος πλανητῶν τῶν κρίσεις θεοῖς ἀφιερωμένος. ὡς πορ καὶ τὸ πόπανον. παρὰ τὸ ἀρέσκω. ὁ κρίσθεοῖς ἀρέσκων. ἀρέσω οὖν, ὁ παρακείμενος, ἤρεσμαι. ἀρεστής, καὶ ἀρεστήρ. ὡς ἠθλητται, ἀθλητής. καὶ ἀθλητήρ.

Ἄρθος. ὁ ἁλεξανδρεὺς φιλόσοφος συνέστησε τὴν ἄρθρωσιν ἐτέχθη. διὸ οὕτως ὠνόμασται.

Ἀρείων, ὁ βελτίων. παρὰ τὸ ἄρης. ἴων ἢ κυρίως ὁ καὶ πολέμων καλλίων. οὕτω τὰ ῥᾴδιος συνῃρῆσθαι ποιῆς.

Ἄρειος πάγος, δικαστήριον ἀθήνησιν οὗ τῶν καλουμένων. καὶ οἱ δικασταὶ ἀρεοπαγῖται. πρώτη γὰρ κρίσις ἐκλήθη ἐγκλημάτων. ἡ ὅτε Ἄρης ἁλοὺς ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Ἁλιροθίου. ὅτε ἀπέκτεινεν Ἁλιρόθιον Ἄρης, βιασάμενον Ἀλκίππην τὴν θυγατέρα Ἄρεος καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρός, ὡς φησὶν Ἀγάνιππος ἐν πρώτῃ.

Ἀρειμάνιος, ὁ πολεμικός. ὡς πορ παρὰ τὴν Ἄρηϊ πολιτικήν, γίνεται ἀρειφατος ὁ πολεμικός. φυτέσιν ὅσαι πολέμοις ὀνομαζόμενος, ἢ ὁ πεφονευμένος, ἢ ὁ πρόπορον καὶ ἀρήμανος διὰ τῆς ει διφθόγγου, παρὰ τὴν Ἄρηϊ πολιτικήν.

Ἀρῆι. σημαίνει τὴν ἐν πολέμῳ ἀπωλήν. Μηδ᾽ ἐτελευτᾶλεόισιν ἐπεσσεύηαι ἀρῆϊ ἐπέτω καὶ ἀρῆι. ἢ τὴν βλάβην. ἢ παρὰ τὸ Ἄρεος, γενικὴν ἀρεᾶ. πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀρῆϊ. καὶ ἰωνικῶς, ἀρῆι. ὡς πείνα, πείνῃ. ἢ παρὰ τὴν Ἄρηϊ πολιτικήν, ἀρῆϊ καὶ ἀρῆι. λέγει δὲ ἐν τῷ καθόλου ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι τὸ ἀρῆϊ παράγεται καὶ κατὰ τόπον, ἐν καιρῷ τῆς χρόνου. οὔτε γὰρ ὁ ξύλεσθαι ὠφελῶν, οὔτε ἐκτείνῃ τὸ ᾶ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια ὁ ξύλεσθαι μενα ἐκτείνοντα τὸ ᾶ, ὥσπερ οὐσίωλαμβάνεται. οἷον, παρῆϊα, φορβῆϊα. σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον τοῦ ἀλγοῦ τὸ πορισόμον. τὸ καπίστριον. ἡ οὖν τὸ ἀρῆϊα οὐκ ἔστι ὠνόμασται ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σάς, ἀπὸ τοῦ παράγματος. τὴν γὰρ ἀπωλὴν σημαίνει. ἢ λοιπὸν οὔτε ὀξύλεσθαι ὠφελῶν, οὔτε ἐκτείνῃ τὸ ᾶλφα. ἀπὸ ἧς πρῶτη ταῦ ὡς εἴρηται, ἀπὸ δὲ Γλαυκίππης, ἔστι ἀρῆϊ ἀρῆϊ. σημαίνει δὲ τὸ ἀπωλῶ. ὧν δὲ τοῦ φυτοῦ, ἀρία διὰ τοῦ ι καὶ παροξύνεται. Χείτης τε πρὴνης ἀρίας πωιούμεθα γόμφους.

Ἀρηρώς, καὶ ἀραρώς, εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀραρίσκω.

Ἀρηϊος, πολεμικός. παρὰ τὴν Ἄρηϊ. ὀνομα ἀρσενικόν. ἐπιδοὺς τῶν παραγώγων κτητικοῦ. Ἄρης. τρεῖ, δίφθογγον. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄρης, εἴτε πορισσυλλαβοῦσιν, εἴτε ἰσοσυλλαβοῦσιν, διὰ τοῦ γινόμενα κτητικά, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. ἰορδάνης. ἀσχίνης. ἀσκληπιάδειος. χωρὶς ἁμπρέσεως τοῦ τ. ἄρης. διὰ τοῦ ι κέτης, ἰκέσιος. δεσπότης δεσποσίος. συμπότης, συμποσίος. Φιλήτης ὁ κλεόνικος, Φιλήσιος. Ἄρης οὖν, Ἄρηος. καὶ ἰωνικῶς διαλύσει, ἀρείος. καὶ χρῶσι, ἀρήϊος. ὡς ὁ Δυσπάρηος. ὁ Δυσπαρήϊος μέγα δῶμα.

Ἀρηίφιλος. ὄνομα σύνθετον, ἐκ δύο τελείων. ὡς χειρίσοφος. δουρίκτητος. δουρικλειτος. οὕτω καὶ Ἀρηϊκαλὰ φυὰ ἀρ᾽ Χάονος ἰωνικῶς, ἀπολικῶς καὶ δωρικῶς. καὶ τὸ φίλος, γίνεται ἀρηίφιλος ὁ πολεμικός. ὁ φιλῶν τὴν Ἄρηϊ.

Ἀρηϊθόος. σημαίνει τὸν πολεμικὸν, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ τα χύμενον. γίνεται ἐκ τοῦ θόος, μετὰ τοῦ Ἄρηϊ.

Ἀρηϊφάτης, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένος. ἐκ τοῦ φω τὸ φονεύω, παράτου φημί. σημαίνει τὸ αὐτό. καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας. ὁ παρακείμενος, πέφηνα. ὁ πανηπινός, πέφαμαι. πέφαται. ὄνομα ἐκ μα πινόν, φατός. ἡ Ἄρεος δὲ γενικὴ, ἀπὸ τῆς Ἄρεως ὑπάρχει εὐθείας. τῆς γὰρ τοῦ Ἄρης εὐθείας πτῶσις οὐ χεύρηται. πλὴν τῆς Ἄρβυκλητικῆς, ὡς δημόθεν ες. καὶ πόθεν λέλαθεν ὅτι οὐκ ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἄρης Ἄρους, καὶ Ἄρεος. ὡς δημοθένεος δημοθένους. ἐπαθὴς καὶ ἰωνικῶς γίνεται διὰ τοῦ η Ἄρηος. καὶ ἀπτικῶς Ἄρεως. τὰ δὲ ρι αὐτὰ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἀρσενικῆς εὐθείας εἴωθε σχηματίζεσθαι. οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ἀρσενικῆς καταλήξεως. οὐ γὰρ ἡ δημοσθένης ἢ δημοσθένεως κυρίως.

Ἄρης Ἄρκτεβροτολοιτος, ὁ πόλεμος. ἢ ὁ τῶν πολεμίων ἔφορος. παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην βλάβην ἐκ τοῦ πολέμου. ἢ παρὰ τὴν χαρὰν, χάρης, καὶ Ἄρης. ἢ παρὰ τὸ ἀείρω. Ἀφερὲ δὲ τοὺς μὴ ἀναλαῶν. ὀνομαστικὴ καὶ μεγαλύνων τοὺς ἄνδρας. ἢ παρὰ τὸ ἀὴρ ῶ, ὁ ἀναιρετικός, ἄρης, Ἄρης ἔλλειψει τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ ἄωρ, ἄορος. καὶ ὡς οἰδίπορος οἰδίπους, βρίπους, βριπόδης, οὕτω καὶ ἄορ ἄορος, ἀορόης. καὶ συνεσταλμένως, Ἄρης. ἴων ἢ ὁ ξιφηφόρος θεός. ἢ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω. παρὰ οὖν τὸ ῥῶ, γίνεται ῥῆς. ὁθεν καὶ ῥῆσις. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἄρης. παρὸ οὐκ ἔστι διαλέγεσθαι. συνεχὴς γὰρ τέλος πολέμου. ἐστέων δὲ συνιβουλή. καὶ γὰρ τὸ συναγωνιστὸν ἁρμόζον. παρὰ τὸ εἴρω. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶμαι. ἴων ἢ ἀάρης, καὶ Ἄρης. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν καθολικοῖς. ὅτι δὲ ὠνύτε. τὸ πολεμοῦ.

Νῶν δ' ἔρχεσθον δεῦπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρκα. Τὸ πρὸ μητρὸς θεοῦ Ἄρες ἄρδην βροτολοιγὲ μαιφόνε. Τὸ ὅδωρ. Αἵματος ἀσαι ἄρκα τὰ λαυρίου τὸ λεμιστήν. Καὶ τὸ ῥᾶμμα, τὴν πλησμονήν. Ἐνθαμάλιγα δ' ἵνα τὸ ἄρκος ἀλεξήνορος ὁ ἰσχυροῖσι βροτοῖς. Ἔστι δὲ καὶ ἄρκος ἄρκτος, ὄνομα ἥρωος. Οὐ μέμνηται ὁ ποιητής.

Ἀρκτῆνον δὲ καὶ αὐλοθιλίτου δεδαϊγμένου ἢ τρ. γέγονε δὲ κατ' εὐφημισμόν, παρὰ τὸ ἀρῶ καὶ ἄρδω. παρὸ οὖν τὸ ἀρᾶν, ἄρκτος, καὶ ἀρκτή. οἱ εὐκτικοὶ τοῖς τοξευτικῆς ἢ ἰδιότητα. Ἀρκτῶν δὲ τὸ κυνὸς εἶδος καὶ τὸ ὄνομα ἔθηκαν. βλαπτικὸν τὴν ἀρὰν, καὶ ἀποτευκτικόν. καὶ εἰρκτῶν, ἀεὶ διαμένειν ἐσόμενον. ὀξύνεται. τὰ γὰρ ἐκτὸς ἐναντία καὶ τὰ παρακείμενα, ὀξύνεσθαι θέλει.

Ἀρκτήσιον, τὸ ὅσον ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ὅπου θυσίαι μετὰ τὸ ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ ἄστεως Ἀθηναίων, ἐκ Βραυρῶνος ἐποιήσαντο. παρὰ τὰς ἀρᾶς οὖν, ἀρκτήσιον ὁ τόπος ἐκλήθη. οὕτω Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀτθίδων.

Ἀρκτῆρ. ὁ ἱερεύς. παρὰ τὰς ἀρᾶς ἀποιεῖ. καὶ παρὰ τὸ ἀείρειν τὰς χεῖρας εἰς ὕψος. καὶ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ. καὶ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρᾶς, ἀράσω, ἀρατὴρ καὶ ἀρκτηρίων ἰωνικῶς. βοιωτῶν ἄλφα ἀφεῖται.

Ἀρήν. ἔστιν ἀρὰ ἀπὸ τοῦ χή. ἐκ τοῦ γίνεται ἀρήν, τὸ ἐπὶ τιθεῖον ἀφ' οὗ χὴν παρόβαρυ. καὶ κλίνεται ἀρὴν ἀρῆνος. ἀφ' οὗ τὸ ἀρνὸς κατὰ συγκοπήν. καὶ ἀπροβλήτου τοῦ α, ῥὴν. οἷον, πολύῤῥηνος, πολυβοῦται.

Ἀρκύη, πόλις τῆς Μεσσήνης. ἐπιῤῥηματικῶς, ἀρκύησθαι ἔβαν. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρκύη. εὐαρμόστως γάρ. ὡς οὖν σάσω σαγήνη, καὶ λάμω λαμπτήρ, οὕτω καὶ ῥῦμα. ὦρος.

Ἀρήγω. ἀρήξω. βοηθήσειν. καὶ ἔστι κυρίως τὸ μετ' εὐχῆς βοηθῶ. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀράσω καὶ ἀρήσω. ἀρήγω. παρὰ τὴν χρῆσιν πολέμου ἀρήγω. ὡς παρὰ τὸ βοηθῶ λέγει τὸ ὦ βοηθεῖτε. παρὰ βοηθὸς ὁ πολέμιος. ἀπὸ τοῦ παρεπομένου. ἀρήγω οὖν ἀρηγός, καὶ ἀρωγός. ὡς παρὰ ἐρυμός. ῥέω, ἐρύω.

Ἀρηγόνες. ἀρηγῶν, σημαίνει τὸν βοηθόν. καὶ ἀρηγόνθω ἡ σὺν θεάων. ἡ δὲ ἰωνικὴ ἀρεσονίη, ὠφελίη ἀρήγοντος κλίνεσθαι. ἀφ' ἧς ἔστι σκλυνοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ ἀρήγω. ἐκ γὰρ τῆς ὦ λήγοντος ὀνόματος. ἐκθότε κῆς ὦ σκλυνθῶ, ἀπὸ τῶν τῆς ὦ ῥημάτων. οἱ πείθω, πιθῶ. κλώθω, κλωθῶ. καλύπτω, καλυψῶ. κῆς ὦ, τέρπω, τέρψω. χέω, χεῶ, κῆ χῶ. οὕτως οὖν κῆ ἀρήγω, ἀρηγῶ. τὸ ρη, η. διαλυ. τὰ διὰ τοῦ ηκω ῥήματα.

Ἀρημόν. τὸ κατειλημμένον ἢ παρὰ τὸ ποιοδύσμενον. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι. οὐ γὰρ παρὰ τὴν ἀρὰν εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρήσω, ἠρημαι. καὶ ἀρημόν.

Ἀρήφ. ἡ ἔμπροσθεν. ἐκ τοῦ ἄρω. ὁμωνῶν, ἀρῶ. ὁ παρακείμ, ἦρκα. ὁ μέσος, ἦρα. Ὁ ἀπικῶς, ἄρκρα. οὐ παρὰ συντέλικος, ἠρήρειν καὶ ἀρήρειν ποιητικῶς.

Ἀρεμός, ἡ φιλία, καὶ ἡ ἀρμονία τῆς ψυχῆς. ἄρω. ἥρμαι, ἁρμός, ὡς κείρω, κορμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἀρθμός. ὡς τείρω, τορμός, καὶ τορθμός. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω. οἱ γὰρ ἐν φιλίᾳ ὄντες, διαλέγονται ἀλλήλοις. Καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μεδάσφισιν. ἀπολλώνιος, καὶ ὄμηρος. Ἡ μὲν ἐμαρτιάθην, ἡ δὲ καὶ αὖθις δέ τε μοι ἀρθμήσαντε.

Ἀρθρον. παρὰ τὸ ἄρω, ἄρτρον καὶ ἄρθρον. ὑπὸ γὰρ τούτων βασταζόμεθα. καὶ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. παρὰ τὸ ἀρηρέναι ἀλλήλοις.

Ἀρθρέμβολα. ἄρθρα γὰρ λέγονται αἱ τῶν μελῶν ἁρμονίαι. καὶ ἀρθρέμβολα ὄργανα τιμωρητικά. παρὰ τὸ ἐξαρθρουμένου ἐμβαλλόμενον. ἄρθρον καὶ τὸ πρόταπόμενον τῶν πώσεων. ἐκτοῦ συναρτᾶσθαι τοῖς πωτικοῖς. καὶ μηδέποτε διχᾶ αὐτῶν εὑρίσκεσθαι. ὡς που γὰρ τὰ ἄρθρα διορίζειν φασὶν αὐτάτε καὶ τὰ παρακείμενα αὐτοῖς, οὕτω καὶ τοὺς χωρίζειν τὰς διαφορὰς τὰς πραγμάτων διάρθρωσιν ἐμφαίνοντα. λογικὴ γὰρ διαρθρωσις καὶ ποιήσις ἡ ἐπιφερόμενον ὄνομα φανερόν. πότερον, ἄρ' ἐστὶν, ἢ ἐπῆλυ. καὶ πότερον, ἐφ' ἑνὸς ἢ πλειόνων. Τὸ ἄλφα οὐκέτι μέρος λόγου, ἀλλὰ μόριον. ὡς που γὰρ τοῦ σώματος μέρη ἐστί, κεφαλή, χεῖρες, πόδες. μέρη δὲ τῆς κεφαλῆς ἐστιν ὀφθαλμοί. ὦτα. ὀδόντες. χειρῶν, δάκτυλοι. ὄνυχες. τῶν δὲ ποδῶν, ἀστράγαλοι, σφυρά, οὕτω καὶ τῶν μορίων τοῦ λόγου, μέρη ἐστὶ τὰ μόρια. σημαίνει τὸ ἄλφα, ἐπί. στέρησιν. ποιότητα. ὁμοῦ. καινόν. ὀλίγον. ἄθροισιν. πλεονασμόν. στέρησιν, ὡς τὸ, ἄφιλος. ὁ ἐστερημένος τῆς φιλίας. ποιότητα, ὡς τὸ, ἄξυλος ὕλη, ἡ πολύξυλος. καὶ ἄτλας, ὁ πάνυ καρτερικός. ὁμοῦ, ὡς τὸ, ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἤγουν μήτρας. καινόν, ὡς τὸ, ἄφωνος, ὁ καινόφωνος. ὀλίγου, ὡς τὸ, ἀμαθής, ὁ ὀλιγομαθής. καὶ ἄπορος, ὁ ὀλίγην πεῖραν ἔχων. ἄθροισιν, ὡς τὸ, πᾶς, ἅπας. πλεονασμόν, ὡς τὸ χύ, ἅτα χύ. Στερητικὰ μόρια πάντε. ἄλφα, ἄποινος, ὁ μὴ ἔχων ποινήν. γε, νεκρός, ὁ ἐστερημένος ψυχῆς. μη, μῆνις, ὁ ἐστερημένος σιγῶ. γω, γωνιός, ὁ ἐστερημένος τοῦ θορμοῦ, ὅ ἐστι πανδαῦ. ο, ὀδός. ὁ ἐστερημένος τῶν ὀδόντων. καινόσος, ἡ ἐστερημένη τοῦ σοῦ. ἤγουν τῆς ὑγείας. Ἐπιτατικὰ μόρια, ἐπί. ἄλφα, ἄστερος, ὁ πολύς. μη, μήδυμος, ὁ πάνυ ἡδύς. ζα, ζάπλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος. λα, λάβρος, ὁ πάνυ βαρύς. δα, δάφοινος, ὁ πάνυ μέγας. ἐρι, ἐριαυχήν, ὁ μεγαλοδράχηλος. ἀρι. ἀρίζηλος, ὁ πάνυ φανερός. πληθυντικὰ δὲ ἡ γ βου. βουγάϊος, ὁ πάνυ γαυριῶν, καὶ σεμνυνόμενος. Ἡ περὶ προθέσεως ὀξυνομένη, σημαίνει τὸ προϊοῦσαν. ὡς τὸ, Περὶ μῦσε φίλῳ.

κῆδωρικῶς ἔθος, ἐπὶ τοῦ ἔθος. κηδικὰ δῆμα ἀπὸ τοῦ ἔθος, ἀπροβάλλῃ τὸ καὶ ἀρχὰς συμφωνοῦν. οἷον, μέχρι, ἄχρι.

Ἀρίζηλος. πᾶν δωρικῶς ἀρεῖ. καὶ τὸ φίλος ὀφανερός, ἀρίδηλος. ἐκ τοῦ δαλός, ὃ σημαίνει τὸ πεπυρακτωμένον ξύλον. ἀναδύσει τοῦ τόμου, καὶ ἐπιφορᾷ τοῦ α εἰς η δηλος. πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται ἀρίδηλος. καὶ ἐπιφορᾷ τοῦ ἐκ τοῦ σ ζ συλλαβή, ἐπὶ τοῦ σ ζ, ζῆς, καὶ ἐπὶ ἀρίζηλος. οὕτως εἰχεν ἡ ζῆς τὸ ἀρχαῖον. εἰς τὸ μέγα δὲ οὕτω. παρὰ τὸ δῆλος. ἄδηλος. ζ προθέσει τοῦ τί ἀίδηλος. κατὰ ἐνθεσιν τοῦ ς, ἀίδηλος. καὶ ἀρίζηλος ἐπὶ τοσόνδωρ τοῦ ρ. οὕτως κατὰ τὴν ἐπὶ τομὴν τῶν βασιλείδου πᾶν ὁμηρικῆς λέξεως. ἀμὸν δὲ παρὰ τὸ δῆλος ζ τὰ ἀρίζηλος πλεονασμῷ τοῦ σ ζ προ ᾶ, ἀρίζηλος. κατὰ τοῦ ζῆλος, ἀρίζηλος. οἱ γὰρ ἄριστοι ζήλου, ἄγαν ἔκδηλοι.

Ἀριφηλῆς. εὐχερῶς ἀποπατούμενοι. ἀρισφαλῆς. ἰσχυρῶς σφαλεροί.

Ἀριδείκετος, ὁ ἄγαν ἐμφανής. ὅμηρος. Ἀλκίμοε πάντων ἀριδείκετε ἀνδρῶν. παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω τὸ δηλῶ τὸ φανερῶ, παράγωγον δεικνύω. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἔχῃς. ἐμῷ, ἔμῳς, οὕτω δείκω, δείκῃς. ζ συνῃρημένως, ἀριδείκῃς. ὁ σαφῶς δεικνύμενος. καὶ ἄγαν ἀποπατικώτατος. ἀπὸ τοῦ δεικανάασθαι τὸ δεξιοῦσθαι καὶ ἀποπάζεσθαι.

Ἀριφραδέα, εὐεπίγνωστα. ἔυσημα.

Ἀρίγνωτοι δὲ θεοί, διάδηλοι. φανεροί. διαφανῆς. ἀπὸ τοῦ ἀρι ζ τοῦ γνωτὸς, ἀρίγνωτος.

Ἀρισκύδης. κόρυθι λη. παρὰ τὸ ἀρι, ζ τὸ σκύζεσθαι. ἡ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως ἀρτεμίδωρος.

Ἀριστρεφέες, διὰ τοῦ στρέφοντες. ἔκδηλοι. Δεῦρο γὰρ ἀφέρεχ ηλοῦ ἀριστρεφέα ἤπερ ἀρίστη. ἀριστρεφέα μῆτιν ἐνικῶς. ἔστι δὲ καὶ οὐδέτερος πληθυντικῶς, καὶ ἀρσενικῶς. ζῆς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαίνετ' ἀριστρεφέα. καὶ ἀρσενικῶς, ἀπλατική. φράσατο δ' ἵππων ἀριστρεφέα στρούχοντα. καὶ οὐδέτερος. ζῆς καὶ σοὶ ἕδδος μὲν ἀριστρεφές.

Ἀρϊήκθος, εὐήκθος. ἀπολλώνιος. ῥίμφα μελαντείοις ἀρϊήκθοις. γίνεται παρὰ τὰ ἀρι ἐπὶ τὰ πίπτω, ἡ φαίνω.

Ἀρίστυλλος, ὁμοίως παρὰ τὰ ἀρισφάλη. εἴρηται δὲ ὑπομονῆς ἀρίστως, ὁ ἀρίστοκλῆς. ἀρακλῆς. ὡς τὸ παρὰ τὸ ἡρακλῆς, ἥρυλλος. ἢ παρὰ τὸ θρασυκλῆς θράσυλλος, ἢ παρὰ τὸ βαθυκλῆς, βάθυλλος ὁμοίως κύριον, ὃ ἑρώμενος ἀναιρεῖται, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρίστοκλῆς, ἀρίστυλλος. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀττικολεξίνου ἱστορίᾳ, ἢ περὶ παθῶν. διογένης, ἐπὶ τοῦ ἄριστος. καὶ ἀριστοφάνης ἐν τῇ μουσῶν ποιήσει, ἀρίστως ἐπὶ τοῦ ἀρίστου. τὸ ἄριστον ὑποπαθῶς ἀριστεύς, ἀρίστη, ἀπὸ τοῦ ἄριστος. τὸ ἄριστον ὑποπαθῶς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ἀρείων συγκριτικοῦ. τὸ δὲ ἀρείων, παρὰ τὸ ἄρης ὁ πόλεμος. κυρίως γὰρ ἀρείων, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ κρείττων. ἐκλελεγμένος ἐν ἀριστείᾳ. ἀπὸ τοῦ ἄριστος, ἄριστος ὡσὶ τῆς εὐωχίας, ἀόριστον ποιεῖ. ἀόριστος γὰρ καὶ ἀκαιρον. συντεθεικὸς ἐκ τοῦ ἀ μακροῦ καὶ τοῦ ἄρεα. τοῖς ἀρεῖ ἄρεα προσοῦσι πᾶσι κλίνεται. ὡς καὶ τὸ δεῖπνος. ἀριστεύς, ὁ ἔθος ἔχων ἀρίστου.

Ἀριστερός, ἀπὸ τοῦ ἄριστος ἀριστερός, ἢ ἀριστερά. ὡς παρὰ φοβερός, φοβερά. ἔστι δὲ καὶ εὐφημισμόν. ὡς παρὰ εὐώνυμος ὀνομάζεται ἡ ἀριστερὰ χεὶρ καλοῦμενος.

Ἀριστερά, τὴν εὐώνυμον τὴν ἀριστερὰν καλοῦμεν. τὴν οὐκ οὖσαν ἀρίστην, ἀλλὰ τὴν ἑτέραν οὖσαν ῥᾳστώνην. ἔστι δὲ καὶ ἀνθιφρασιν, καὶ εὐφημισμόν. οἰκονόμου, παρὰ τὸ οἶκος μετὰ συμφώνου τοῦ κ τοῦ ε, ὅτε ἔχει θηλυνόμενος, ἡ οἰκονόμος. σοφός, σοφή. καλός, καλή. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡς ος ἀρσενικά, σωματικῶς παραμενα θηλυκά, ὁμοίαν κλίσιν ἔχοντα τῶν ἀρσενικῶν. οἷον, ὁ παρθένος, ἡ παρθένος, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ ἡς ος ἀρσενικὰ ποιοῦντα θηλυκὰ μὴ ὄντα ποιητικὰ τῶν γενῶν, ἡ μὲν καθαρεύοντα, ἡς ᾶ ποιοῦσι τὸ θηλυκόν. οἷον, ὅσιος, ὁσία. κύριος, κυρία. φοβερός, φοβερά. χωρὶς ἡ μὴ παραλήγουσι τῷ ο. τότε δὲ ἡς η. ὀγδοος, ὀγδόη. ὁλοός, ὁλόη. χωρὶς τοῦ ἀθρόος, ἀθρόα. ἡ δὲ μὴ καθαρόν, ἡς η ποιοῦσι καλός, καλή. εἰσὶ δὲ μὴ ποιητικὰ τῶν γενῶν. τὰ γὰρ ἡς ος σύνθετα, ποιητικά εἰσι τῶν γενῶν. καὶ ὁμόφωνα τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς. οἷον, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσοφος. ὁ ἀθάνατος, καὶ ἡ ἀθάνατος. ἡ δὲ ὠσπερ ἄπολις, οὐ χρόμοφωνοῦσι. οἷον, ὁ θεός, καὶ θεά. ὁ σοφός, καὶ ἡ σοφή. ἡ μὴν τριάπικά, ποιοῦσι τὸ σωματικόν. ἡ μὲν ὠσπερ ἄπολις, ὁμοφωνοῦσι. οἷον, ὁ θεός, καὶ ἡ θεός. ὁ σοφός, καὶ ἡ σοφός. εἰ δὲ σύνθετα, ποιοῦσι ἡς ἡ τα οἷον, ἀρίζηλος, ἀρίζηλη, ἀθάνατος, ἀθανάτη. καὶ εἴτι

Ἀριθμός. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἁρμός, ὁμοίου. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ καὶ ι, ἀριθμός. ἀφ' ἁρμονίας γὰρ μονάδων ἐστί. ἢ παρὰ τὸ ἀείρεσθαι ὃ σημαίνει τὸ σώματα θροίζεσθαι, γίνεται ἀλίζω τὸ σωματροίζω. ἁλισμός, καὶ μετὰ τοῦ λ εἰς ρ ἡ μετὰ τοῦ σ εἰς θ, ἀριθμός. οἱονεὶ ἡ σώματροισις τῶν μονάδων.

Ἀριθμηθήμεναι. παρὰ τὰ ἀριθμῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἀριθμός, ἀφ' οὗ τὸ ἀναριθμος, ἴδιον τὰ ὡς λοίγιος, βώμιος.

Ἀρίσβη, πόλις. ἀπὸ ἀρίσβας τοῦ γαίρος τεύκρου. ἢ ἐπὶ μεδάρδαμος. λυπόφωνος. [ἡμᾶς ἀρίσβη μὴ κρῆσαν εὐγενῆ πόρην.

Ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ. ἀρκέσω, ἤρκεσα.

Ἄρκιος. ἱκανός. ὠφέλιμος. τὰ διὰ τοῦ ιος προπαροξυνόμενα παρὰ ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα παρημμένα, διὰ τοῦ ι γράφονται. ἄγω, ἄγιος, ἁρμόδιος. ἴζω, ἴδιος. ἀρκῶ, ἄρκιος. φιλοῦνται. πλὴν τοῦ ἄρχω. τοῦ χθόνιος τὸ πνεῦμα ἐφύλαξε. παρὰ τὸ εἴργω γίνεται τὸ κωλύω. σημαίνει δὲ τὰς βρόχους τὰ δίκτυα.

Αρκω, εἶδος δικτύου ἐκ πα χέος σχοινίου. οἷς ἁσι πρὸς θήραν λέοντος, ἢ ἄρκυν, ἢ ἐλάφων. ἀπὸ τοῦ εἴργω.

Αρκυον. πρὸ τοῦ ἀρπάζω, ἅρπυον, ϛ' ἄρκυον. ἐστι τὸ δεσμὸν ἁρέσαι πρὸς τὸ ἁρπάζειν. ἢ πρὸ τοῦ ἑλκύω, ἕλκυον. ῥοπὴ τοῦ ὑ εἰς α καὶ τοῦ λ εἰς ρ, ἄρκυον.

Αρκυωρεῖσθαι, φυλάττειν τὰς ἄρκυς.

Αρκυς, ὁ ἀπὸ τῆς ἄρκυος ἐγείρων. ἀρκύριος, ὁ ὡσὶ τῆς ζώνης τὸ ἀρκυφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ. ἀπὸ τοῦ κ'

Αρκτος τὸ ζῷον, εἴρηται παρὰ τὴν τοῦ ἄρκυος. τὸ ἀρκῶ, ὁ σημαίνει ἐπέχω λέγει. ἄρκυς, ϛ' πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄρκτος τὸ ἐπέχον ἑαυτῷ ζῷον. φασὶ δὲ αὐτὸ διὰ ζῆν τὴν χάμαι κατὰ ἐκτὸς ἐπὶ σάκρυ ῥοφεῖς.

Αρχείσιος, ὁ ἥρως, ὁ πάππος ὁ Δυστέως. παρὰ τὸν ἀρκέσω μόνον τὰ, ἀρκέσιος, καὶ ἀρκείσιος. οὕτως ἡρωδιανός. ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ τὸν κέφαλον οἰνοῦν τὰ ἐν ταῖς ἀπάντου κληθείσαις κεφαλληνίαις νήσοις, ἃ πάντα ἐστὶ πολύοντα ἐρόμενον τὸ θεὸν κελευσθῆναι ὧν ἂν ἐν τῇ χηθηλεῖ συμβαίνειν. παραγενόμενον δὲ εἰς τὴν πατρίδα, ϛ' δὴ ἐν τυχόντα δρῦκτων κ' χρησμοῦ συμβαίνειν. τὸ δὲ ἐξ κύμονα γενομένην μεταβαλεῖν εἰς γυναῖκα. ϛ' τεκεῖν παῖδα ἀρκεί-

Αρκέσιον. οὕτω καλούμενον ἀπὸ τοῦ ἄρκτου. τῆς κρητικῆς ἴδης. παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι. φασὶν αὐτὸ οὐ πάντα ἐρκτὸν ὀνομασθῆναι. ὅτι τὸ κρόνου αὐτοῖς φεύγουσι, καὶ εἰς αὐτὸ καταδῦσι καὶ κρυπτομένοις, ἐπήρκεσεν. οὕτω ξενίων ἐν τῇ πεκρητικῆς.

Αρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. οὗ τὸ ὄζημὲν πάντα τὰ ἐρωτικὰ ἀπορρέφονται. παρὰ τὸ τὰ ἀρωτικεύθειν. ἢ τὸ βλάβην κρύπτουσα. ἀράκευθος καὶ ἄρκευθος. καὶ διὰ τὸ ἔχειν τὰς ἀκάνθας κεκρυμμένας.

Αρμός, ἡ ἁρμογὴ καὶ σύναφὰ. παρὰ τὸ ἀρῶ ὁ ϛ' ἁραρῶ διπλασιασμῷ. ἥρμαι, ἁρμός. τῆς δασείας προσελθούσης, ὡς εἴρω, εἱρμός.

Αρμόζω, ἐκ τοῦ ἁρμοῦ. φοῦ τὸ παρὰ τὸ ἀρκεῖναι καὶ σύνκρημόσθαι. παρὰ τὸ ἁρμόζω, ἁρμόπτω δωρικῶς.

Αρμῶ. ἁρμὸς ἁρμοῦ, ἁρμῶ αὔ τὴν δὴ θὴν μετὰ τῆς θεν ἐς ἐπιζέρημάτην καὶ σημαῖναι, καὶ ἐφύλαξε τὸ αὐτοῦ γραφὴν. οἷον, ἁρμῶ. σημαίνει τὸ ἀεί ὡς. ὁ δὲ τεχμηὸς λέγει ὅτι παρὰ τῆς συρανθυσίοις διὰ φυῖ, βαν'. ἐκάνοι γὰρ ἁρμοῖ λέγουσι καὶ τὰ συνολὴν φυῶ ἐς τὸ. ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Ἁρμοῖ δὲ δαναῶν ἧ ὡς ἀπὸ βουγενέως. ἢ τὸ ἀρῆϊος, καὶ ἁρμοδίως. Ἁρμοῖ που καὶ εἰνῶ ἐπέρεχεν λεπτὸς ἰουλος. οὕτω θέλει ὁ ἀρτεμίδωρος. πρὸς τίθησι δὲ ὅτι τὸ ἁρμοῖ ψιλούμενον μ, ἢ τὸ ἀρῆϊος, δασυνόμενον δὲ, τὸ ἁρμοδίως. μεθόδιος. ἔστι καὶ

Αρμενον. ἢ τὸ προφανές. παρὰ ϛ' παρὰ λυπηφορῶ. τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἀραρῶ, ἀραρκυῖαν. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρμενον.

Αρμα. παρὰ τὸ αἴρω. καὶ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. ἢ ϛ' ρία. παρὰ μὲν ἡσίοδον, τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν. παρὰ ζωμαίοις τὸ ἅρμα. καὶ ὁ ὁμαι τὸ λεως ἐν τῇ βοιωτίᾳ. ἢ δὲ ρυὰ πὶ δα,

Αρμαλιή, ἡ τροφή. ϛ' πὶ δὲ ἀπέρι πλοῦ εἰκ ϛ' κηθώρηκα. ἁρμαλιῆς. ἡ ὁδός. παρὰ τὸ ἁρμόζειν τὴν ψυχήν. καὶ παρὰ τὸ αἱρεῖν τὰ σώματα, ϛ' ἁρμός. ὡς καθαίρω, καθαρμός. οὕτως αἴρω, ἁρμός. ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἁρμὰ, καὶ πλεονασμῷ τῆς λ συλλαβῆς, ἁρμαλιὰ. καὶ ὁ πὶ δίκην ἅρμ ϛ' φέρειν τὰ σώματα. ἁρμαλιὰς, ὁ χλος ὁ σκευοφόρος, καὶ ἁρμαμαξιὰ, καὶ ἁρμαξιὰ διαφέρει. ϛ' φόρος. ἁρμαξιὰ μέν ἐστι τὸ ἅμα ῥέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι. οἱ, ὁμοδρομία τις οὖσα. ῥοχὸς δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν δρόμον ἔλεγον. οἱ, Τὴν ἔχεμενέλαος ἁμαξιὰς ἀλλείπων. ἰλιάδος ψ. ἁρμαξιὰ δὲ, τὸ ἀπὸ τῶν ῥοχῶν χος. δηλονότι τύπος, ἡ ἐχάραξις τοῦ ῥοχοῦ. Οὐδέπω λλὴ γε τέτωσῴρων ἁρμαξιὴ καὶ ὁπωσοῦν ἐνλελειπῆ νῦν.

Αρμάμαξα. ἡ πρὸς ἀνδρῶν καὶ δέρα κατασκευασμένη ἅμαξα. οἱ, ἅρμα, ϛ' ἅμαξα. ἢ ἀνδράμαξα τις οὖσα. ἢ ἀνδρὸς ἄπουσα.

Αρμάτειον μέλος, Ἁρμάτειον μέλος, βαρβάρως. εὑρετὴς δέ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιβοηθῆσαι τῷ ἑκτορι ἑκτοῦ ἀχιλλέως ἅρματος ἐλπομένου. καὶ ὅτι ὡς ἅρματος φύγες ἄγοντες τὴν μητέρα τῶν θεῶν, μέλος πὶ ἐπιφθέγγοντο. ὅπερ ἑκτοῦ πρεπομένου μέλους, ἁρματείου ὠνόμασαν. οἱ δὲ, ὅτι τὸ παλαιοὺ τὰς παρθένους γαμουμένας, ὡσὶ ὁ χήματος ἦν. ὅθεν καὶ παράχους, τὰς παραυμφους ἐκάλουν. ϛ' τὰ ἐπαδόμενα μέλη καὶ τὴν μέναιον ἀπὸ τοῦ φέροντος τὴν νύμφην, μέλος ἁρματείου ἐκάλουν. ἄλλοι δὲ ὅτι ἁρματεὺς τις ἦν ὃς ἀθηναῖος ἔγραψε μέλος σῴζον. ὅπερ ἀπὸ τοῦ εὑρόντος, ἁρματείον ἐκλήθη. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ σωτῆρος καὶ ἐπευσεμένου δρόμου τὸ ἅρματος, τὰ σῴζοντα μέλη ἁρματεία καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ ὅτι οἶκος τοῦ ἅρματος ὁ ἐξὶς καὶ λεπὸς γίνεται. τὸν οὖν ὀξὺν καὶ λεπὸν φθόγγον ἁρματείον ἑκτόρειον ὁ εὐριπίδης ἐκάλεσε. καὶ εὐνοῦχον ἡσάγει λέγοντα. φιαῦται δὲ τῶν εὐνούχων αἱ φωναί. οὕτω δὲ ζυμος καὶ ἀλέξανδρος. ἢ παρὰ τὸ ἁρμαίνειν, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον ἢ τῶν φρυγῶν διαλέκτου. ὡς φησὶ παλαμήδης ἰσοριθμὸς ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν σωσαγόρων. μεθόδιος. ἢ τὸν ποθόρον οὐ ἄδυσι φεύγοντα ἑπόμενοι ἵπποις.

Αρμη, νύμφη, ἡ τροφὸς ποσειδῶνος. εἴρηται δὲ καὶ ἄρμη ἡ νύμφη σημαίνουσα καλουμένη. ὅτι τὸν ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς ῥέας ἐκτρέφειν, πρὸς τὸν κρόνον ζηρῶντα, ἀπεκρύψατο. καὶ ἐντεῦθεν ἄρμη ὠνομάσθη. οὕτω θησὶς ἐνοριθμιακῶν γράφει.

Αρμη. πόλις βοιωτίας. ἔστι δὲ καὶ θεσσαλίας. ἀπὸ ἄρμης τῆς αἰόλου. ὁ δὲ κράτης φησὶ παρὰ τὸ ἄρμας. ἐπὶ τὴν δεῖα γὰρ ἐς τὸ ἄρμας ῥέφειν ἡ πόλις. καὶ οὐ κατὰ θησέα. ὡς γὰρ αὐτὸς φησὶ καὶ τὴν κώμην καὶ τὴν

ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ τείχους τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ὄρους τοῦ Γολγοθᾶ· ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ τὸ νότιον μέρος τοῦ ὄρους τοῦ Σιὼν ἕως τοῦ ἀνατολικοῦ τείχους τῆς πόλεως· ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ τὸ ἀνατολικὸν

πω πρτε μδλα τω μεγαλουπλλη, πεσαρωμ. αρόω, ἀρῶ, ἀρόσω. ὀμῶ, ὀμόσω. ὀμῶ, ὀμόσω. καὶ βῶ, βόσω, ἐρέφω. ἐμῶ ἐμώσω δὲ ἐς ὁμόμοιαν κ̀ φιλίαν ἄγμ διὰ τοῦτο. ὁ πρατηρικὸς, ἥρου, ἥρομ, ἥροβ, ἥρους, ἥρος, ἥρου. Cῥ ἀπὸ τοῦ ἐμφαρμ, ἀρόμ ἀρομῶ. ἀρῶ. στρία. τὸ ἔυχομαι. ὡς τὸ Ηρᾶδοτος ραιός. τὸ ἀρεσμῶ. οὐδὲ μὴν ὦ, ἀρόσω. βξοὖ καὶ ἄροπς. βξαὐτοῦ ἀρῶ τὸ λαμβάνω. οὐδὲ μὴν ὦ, ἀρέσω. βξοὖ ἀρέσω, τὸ λαβεῖμ.

Αρπασος. ὁ ποταμὸς καρίας. πρότερον δαφμοῦς καλούμενος. εἴρηται δὲ διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ ῥοῦ. καὶ ὅτι ἁρπάζει τοὺς ἐπιόντας αὐτῷ. οὕτως ἱστορεῖ ἀπολλώνιος ὁ τῶ περμπῶ καὶ δεκάτῳ τῶν καρικῶν.

Αρπαλίων, ὄνομα κύριον παρ' ὁμήρῳ. παρὰ τὸ ἁρπάζω ἅρπαλος, ὡς ἰξῶ, ἰξαλος. Cῥ ὡς ἄφασος, ἀφασίων, οὕτως ἅρπαλος, ἁρπαλίων.

Αρπαλέως, ἁρπακτικῶς. ἀσμέμως. ἡδέως. προσφιλῶς. ἐπιθυμητῶς. Cῥ ἁρπαλέως. ὁμοίως, καὶ ἁρ-

Αρπεδόεσσα. ἡ ἄλση πελιδνή. καὶ παλίμπ. συγκοπὴν. παρὰ τὸ ἁρπὶ συγκειμένη. πέπονθε δὲ ἵνα μὴ σημαίνῃ ταινὴ ἄλση ὁμαλὴ ὁδός. ὁδοὺ γάρ ἐστιν ἐπίθετον. πέπονθε δὲ ὁμοίως τῷ ἐρυθρὸς ἀπολικῶς. ἐρίθυρις γὰρ ἡ μεγάλη θυρίς. οὕτως ἡρωδιανός, καὶ διδύμος. οὐκ ἄρ πεδὲς, οὐ μέμνηται νίκανδρος. ἔνθα κάρηκε μὲν ἄρπεδὲς αὖτως. ἀλλ' οὐ νίκανδρος ἀπὸ ἐπιτάσεως μόνης δοκεῖ τὴν λέξιν παραλαμβάνειν.

Αρπω. βξοὖ τὸ ἁρπάζω. συχνῆσι μοῦνοισίδα πρωτότυπον. τὸ δὲ ἁρπῶ αὐλικὸν παράγωγον, ἀπὸ τοῦ ἅρπη πεποιημένον. ἅρπη δέ ἐστιν εἶδος ὀρνέου, ὡς φωνὴ, φωνῶ. αὐδὴ, αὐδῶ. σιγὴ, σιγῶ. οὕτως ἅρπη, ἁρπῶ.

Αρπη, εἶδος ὀρνέου. ὁμοίου ἀετῷ, καὶ ἁρπῆς ἰδέας ἀκριτον εἶναι. ὅμηρος Ηδ' ἅρπη ἠΰτε ταν ὑπέρυμνα λιγυφώνω. σημαίνει δὲ δύο. παρὰ τὸ ἁρπάζω, ἁρπακτικόν γὰρ τὸ ζῶον. Cῥ ἅρπη κόρεσσεν. παρὰ τὸ ἁρπῶ, ἅρπη. παρὰ τὸ ἁρπάζω ἁπλῶς ἡ ὁδός. Δεξιτερὴ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἅρπην μακρὴν καρχαρόδοντα. φίλου δ' ἀποτμήδεα πρὸς ἑὸν μῦθον ἤμησεν.

Αρπυια. ἡ ὁδός. Ηδ' ὥκειαν τέκον ἵριν, ἠυπόμους δ' ἅρπυιας ἀελλόπος ἠνεμοέσσας. Cῥ ἅρπυια ἀνκρεῖον. ἀπὸ ἁρπακτικὴ καὶ θεά. παρὰ τὸ ἁρπῶ τὸ ἁρπάζω, ἅρπυια. ὡς αὐθῶ, αὐθυια. καὶ ἄγω, ἀγυά.

Αρσις. ὁ ἔρως. ὡς παρὰ πρθενίῳ ἐνκριματόρα. Αμφοτέροις ἐπιβὰς ἅρπασ' ἑλκίσαρ. παρὰ τὸ ἁρπάζειν

Αρτις. ἁρπίδες, τὰ ὑποδήματα, ἃ τὰς φέμας. δὴ Cῥ κρηπῖδας καλοῦσι. παρὰ τὸ ἐάπω, ἐαστις, καὶ ἐαπίδες. πολλυ ἐρεφηδὸ τὰ ὑποδήματ Cῥ κ̀ μεδάθεσιν, ἁρπίδες οὕτω σαλούστιος. καλλίμαχος. ἐν γὰρ μυροίζῃσι θήκε σὺν ἁρπίδεσιν. ὅτι δ' ὑφῶνται τῶ πεῖ πνευμ̀ φησι, τὰ προτασόμενον τ̀ρ τ̀, συγκλεται Cδασύνεται. ἔνθεν ἐπιπμήσας ἀντιστρῖς φιλοῦσι τὰ ἁρπίδες. πλὴν ἡμέτιξεῖπεν ὅτι τὸ προτασόμενον λέξεως, δασύνεται. ὕστερον δὲ, ἡμλοῦται. ὅταν σὺν τῇ αὐλῇ λέξει ὑποβιβάζηται. ἐμῦθ δρυμ. ἐαπίδες, ἁρπίδες.

Αρραρ. οἷον, ἄφθαρτος. ὁ μὴ ῥαιόμενος. ἢ ὁ ἀκαταγώνιστος. καὶ ἀνεκφάστος, ἀρρηκτος πς ὤν. ἢ ἰσχυρός, ἢ δυσκίνητος. φρύμιχος δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥῶ, οὐδὲ μὴν ὦ, ῥάσω, ὡς δράσω, ῥατὸς Cῥ ἄρρατος πλεονασμῶ τοῦ ρ. μεθόδιος. ἔστιν ὄνομα κύριον.

Αρραβών. ἡ ἀπὸ τῆς ὠνῆς ἀπὸ τῶν ὠνουμένων δραμμήν προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. μνᾶνδρος. Μικροῦ μὲν ἀρραβῶνα μέτωσεν εὐθὺς καταβαλών. οἱονεὶ ἀρραγῶνα πς ὤν. ἀφ' οὗ γὰρ δεῖ ὁ ἀρραβὼν, οὐ μετακινῆσαι δεῖ ἀπ' αὐτοῦ. ἐκ τοῦ ἀρράγω οὖν εἴρηται. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥαβός, ῥαβῶν, κ̀ προσθήκη τῆς α στερήσεως καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀρραβών. ὁ μὴ συγχωρῶν ῥαβῆναι τὴν πίστιν τῶν συναλλαττόντων. οὕτως ἐπαφόδιος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρρᾶσθαι, οὐ καλῶς.

Αρραβωνίζω. ἐκ τοῦ ἀρραβών ἀρραβῶνος.

Αρρενικόν, ἐκ τοῦ ἄρρην τὸ γένος.

Αρρενωπός. ἐκ τοῦ ἄρρην ἄρρενος καὶ τοῦ ὤψ ὠπός, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον, ἀρρενωπός. ὁ ἄρρενος πρόσωπον ἔχων καὶ τὰ σωματικὰ χνη. ἤγουν ὁ ἀνδρῶδης, καὶ ἰσχυρός, καὶ δυνάμενος πρὸς ἑκάτερον ἀνήκοντα χθῆναι. ἔτι δὲ καὶ τὰ σωματικὰ χνη, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλου.

Αρρηκτος. ἀδιάρρηκτος, στερεὰ, παρὰ τὸ ῥήγνυμι.

Αρρηφόροι. καὶ ἀρρηφορία ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησι τῇ Ἀθηνᾷ, συνακιρρεφορίων μνημή. λέγεται δὲ διὰ τοῦ ε, ἐρρεφορία, παρὰ τὸ ἄρρητα καὶ μυστήρια φέρειν. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ε, παρὰ τὴν ἔρσην τὴν κέκροπος θυγατέρα, ἐρσηφορία. ταύτην γὰρ ἤγουν τὴν ἑορτήν.

Αρρηφορεῖν. τὸ χυσοφόρῳ ἐσθῆτα φορεῖν. Cῥ χυσᾶ. τὸ σαρδιανὸς δὲ παῖδες ἐχειροτονοῦντο καὶ εὐγενεῖς, ἀρρηφόροι. ἀπὸ ἐτῶν ἑπτὰ, μέχρις ἑνδεκα. τούτων δὲ δύο διενεμήθησαν τοῖς διὰ τῆς ὑφῆς τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἔχουσι. Cῥ τῶν ἄνω τῶν πεῖ αὐλοῦ. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν

Αρρίχος. ὑφήμιος. ῥᾳδίως χοῦς μέλιτος καὶ χυσᾶ. βριλητίου δύο ἀρρίχω. τὴν μὲν τῶν μελιδυέων, τὴν δὲ τῶν φιαλέων ἰσχάδων. καὶ τῆς ἡθίας ἀσαφίδος, καὶ μύρτων ἑτέρου φέρνιον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄειρω τὸ αἴρω ἐκ τοῦ ἀείρω ἀφαιρεθέντος αἴρω. ἄρριχοι δὲ λέγονται ὑφήμιοι σύνιοι. οἱ, ἀναρρίχοι οἱ τὰ ἀναιρούμενα ἔχοντες. φυτεύσι τὰ βέλη. ἀρσενικῶς ἰωνικῶς. θηλυκῶς ἀττικοί.

Αρρωστος. παρὰ τὸ ῥώννυμι ὁ κακῶς ἀπὸ τοῦ μῶ, ῥώσω. ῥωστός, Cῥ ἄρρωστος. ὁ ἐσχηκὼς τὴν ὑγείας. ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ῥώννυμι, ἀπὸ τοῦ ῥώομαι.

Αρσαντες. ὀρσαντες κ̀ θυμόν. ἀρμόσαντες κ̀ ψυχήν. ἀρεσόμ̀ ἡθυμῆρες ποιήσαντες. κ̀ ἀρεσάμενοι. ἀπὸ τοῦ ἀρέσαντες ὀρσαντες, κ̀ ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω ἁρμόσω ἥρμοσα. κ̀ μετ χ̀, ἁρμόσας, ἁρμόσαντες, κ̀ κ̀ συγκοπὴν, ὄρσαντες.

Αρσην. παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω ἢ τὸ μετέχω. ὁ γὰρ ἀνὴρ τῆ γυναικὶ ἐπιβρύει. ἄρδω. ἄρσω. ἄρσην. ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν. ἡ γὰρ διαρρυεῖσα ποσὶς λέγει ὁ ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τὴν γυναῖκα. ἢ παρὰ τὸ ἔρδω τὸ πράττω. ὁμοίως, ἔρσην ἡ ἄρσην ὀξυνόμενον. φυτεστὶν ὁ πρακτικός. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῶ περὶ γάμου καὶ συμβιώσεως.

Αρσίνοος. ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι. Θυγατέρες ἀρσινόου μεγαλήτορος.

Αρσινόη, πόλις ἐν συρία ἣν βουλὴ κτίσμα. ἣν δὲ τοῦ βουλοῦ, πηγὰς ὀξυρεύγεται πλείονας, καὶ ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους. ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασθαι. ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι. ἀφ' οὗ ἡ ἄρσιν ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων τῆ σπορᾶ. οὕτω στερίνος ἐν τῆ ἐπιγρμῆ τῶν φίλων ὅρος.

Αρταμος. ὁ μάγειρος. Ηδὸ βέβηκε χάρας ἀρτάμων φυγών. παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὅ ἐστι μερίσαι. ἢ σὺν αρμόσαι. αἰσχύλος. Τοσαῦτα κήρυξ ὀξέμου διάρτασον. ἄρταμος οὖν, ὁ διαρτῶν τὰ κρέα. καὶ ἀρταμῆσαι,

Αρτάνη. ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀλύσις. ⟨κρεμομῆσαι. σοφοκλῆς δὲ ὧν δεσμοῦ συνάψιγμα. Πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν. ἀλύσεσι.

Αρτάβη, μέτρον ἐστὶ πορσικὸν. ἀπίνης μέδιμνος.

Αρτεμὶς. ζῶον εἶδον ζώοντε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα. ἔστι γυῖον, παρὰ τὸ ἀρεμὲς. καὶ καθ' ὑπόθεσιν, ἀρτεμὶς. οὕτω φιλόξενος. ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῶ ὑπομνήματι τῶν παθῶν φησὶν ὅτι ἀτεμὶς ἐστὶν οὐσία καὶ μὴ τετμημένος. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ, ἀρτεμὶς.

Αρτεμις, ἡ θεός. ἀερότεμις τις οὖσα. ἡ γὰρ ἀέρα τέμνουσα. ἡ αὐλὴ γάρ ἐστι τὸ σελήνιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμὴ ποιῆσαι. λέγει γὰρ ἡ θεὸς ἀναιρετικὴ τῶν γυναικῶν. καὶ ὅμηρος. Τίς γὰρ σε χρὴ δάμασε τανηλεγὲς θανάτου. καὶ δουλιχήνους, καὶ ἄρτεμις ἰοχέαιρα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμὴς παρωνύμως ἄρτεμις, φυτεστὶν ἡ αὐλὴ καὶ ἀνεπίληπτος διὰ τὴν παρθενίαν. παρθένος γὰρ ἡ φιλοσώφων. καὶ ὅτι ἄρτια καὶ τέλεια καὶ ἀνέλλιπῶν ἐποίησε τὰ καλὰ κόσμου φανῆσαι.

Αρτημα. ὁ τελαμών. ἀξοῦ ἄρτηται τὸ βαλλάντιον.

Αρτηρία, παρὰ τὸν ἀέρα τουτέστι τὸ πνεῦμα τηρῶν. ἀεροτηρία τις οὖσα. πνεύματος γάρ ἐστι δεκτική. ὡς παρ' ἡφαίστῳ μάντος. ἀρτηρία δὲ πνεύματος ἀπλῶς. καὶ ἀντηρία τις οὖσα. ὅτι ἄλλεσθαι δοκῆ, παλμοὶ ποτὶ

Αρτιος. σημαίνει τὴν ὑγίειαν καὶ τετελειωμένη. ⟨οὖσα. γίνεται παρὰ τὸ ἀρτῶ τὸ ἐρῶ, ἄρτιος, ὡς ἁρμόζω ἁρμόδιος. ἴσος καὶ ἡρμοσμένος.

Αρτίπους. ἄρτιος, καὶ ὑγιὴς ποσὶν ὁλόκληρος.

Αρτιέπεια, αἱ ἀπηρτισμέναι καὶ τελείαι λέξουσαι. καὶ ὁδὸς ἐν θεολογία. ζῶς ἔφασαν νοῦραι μεγάλου διὸς ἀρτιέπειαι. καὶ ἀρτιέπειαι χρώμεναι.

Αροτίζω. ἐκτοῦ ἀρδῶ τὸ ἀρεμόζω, ἀφ' οὗ ἄροτος. καὶ συγκοπῆ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω. κἔκτου ὄρτιος γίνεται.

Αργος. ἄργος ζῶον ποικίλον ἀπὸ τοῦ εὐχύκλου καὶ εἰδοῦς.

παρὰ τὸ αἴρω, τὸ προσφέρω. ὁ καθ' ἑκάστην τῶν σωμάτων ἢ μᾶλλον προσφερόμενος. ἱ πασικράτης προσήματα τὰ σιδηρᾶ λέγει. καὶ ἀπὸ τοῦ αἴρω καὶ ποιοῦσι τὴν ζύγαμιν.

Αρτύω. τὸ ἁρμόζω, καὶ εὐτρεπίζω. Πυκινὴν κερτύουσι βουλήν. παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων, ἄρσω. ἦρμαι. κρται. ἄρτος, καὶ ἀρτῶ, καὶ ἀρτύω, πλεονασμῶ τοῦ υ, ἀρτύνω. ἀπὸ τοῦ ἀρτύνω, ἀρτύνθη τὸ κατεσκευάσθη. ἐκδέχου ἀρτῶ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω, ὡς τὸ ἀπαρτίζω.

Αρύω. τὸ ἀντλῶ. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρύω. ὃς πλήθω, πλησθύω. ἔρω, ἐρύω, καὶ ἐρύσω. ἄνω, ἀνύω, ἢ ἀνύσω.

Αρύβαλλος, παρὰ τὸ ἐρύω. ἐρύβαλλος. καὶ ἀρύβαλλος. καὶ παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἔστι τὸ καλούμενον βαλάντιον. καὶ μύρου θήκιον. ἀριστοφάνης. Κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω ἀμβροσίαν καὶ λάδανον καὶ σοῦ καὶ λάρυγγος δὲ σκοροδάλμην.

Αρυβαλίδα, λήκυθον δῶρον.

Αρυτῆρες. φερεκύδης, ἀντὶ τοῦ ἐρύτηρες. πρόδηλον τὸ ἀρημένον. ἐρύτηρες δὲ λέγονται οἱ ἀγαποὶ. καὶ τὰ πλεονασμοῦ τοῦ α, ἄρυτηρες.

Αρύσμους. ἀσχημονας.

Αρυσις, καὶ ἄρυσις. ἀρυσίχους, φυτεστὶ χυσίου χόους. ἀρυσὴρ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄρυσις, οἷον, κύαθος. ὧν ἔστιν ἀρύσασθαι

Αρχαῖος. δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ⟨νοτύλη. Οὕτως δ' ἀρχαῖος εἶχον. ἔστι δὲ οἷον, ἀπλῶς καὶ ἀκάκως. φιλοῦσι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. τὸ δ' ἐναντίον τοῦ ἀρχαίου καλούμενον νεώτερον ποιόν. τὸν ὧν κακῶν δηλονότι καὶ πονηρόν.

Αρχαιρεσιάζειν. τὸ περὶ χειροτονίας τοῖς πολλοῖς ζητεῖν.

Αρχων, ὀνομάζεσι μερχίνων, παρὰ τὸ ἄρχω. μετάγεται ἀπὸ μερχῆς ὡς ὄνομα. τὸ δὲ ἄρχω, αἴρω τὸ ἐπαίρω. μνημονεύουσι σχεδὸν πάντες οἱ ῥήτορες. ἔστιν οὖν ὁ ἐπώνυμος ἄρχων ἀφ' οὗ ἡ οὐσία αὐτοῖς ἐμέρισθη. ὧν δὲ εἷς τῶν συνέδρων. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἓξ. βασιλεύς τε καὶ πολέμαρχος καὶ ἄρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον ὡς περ δημοσθένης ἐν τῶ περὶ λάκριτον ἀπολογία γράφει.

Αρχώνης. ὁ ἄρχων ὠνῆς οὐ πλησσῶν.

Αρχος, ὃς ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἀγὸς, οὕτω καὶ ἄρχω, ἀρχὸς, ὁ ἡγεμών, παρὰ τὸ ἄρχειν. ἐν δὲ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις ὀδυσσεύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέτρον τὸ προσκείμενον τῶ καλουμένῳ, δακτυλίω. πορφύριος δὲ τῶν ἐντέρων πάντων. εἴρηται δὲ ὅτι ἄρχει τῶν ἐντέρων κάτωθεν. τοῦτο γὰρ πρόδηλον ὅτι τὸ αὐλὸ καὶ πορφύριος καὶ ἀρχὴ νομίζεται.

Αρχὶ τέκτων. ἡ καὶ τὴν τῶν οἰκοδομημάτων ἐπιστάτην. χυρίως δὲ τὰ ἀρχόντων τεκτόνων, τὴν τῶν διαθέσιμον τῆ σκευάσμασι ἐπιτροπῶντα. καὶ τὴν σκευάσαν τὰ θεμελιωσάμενα πρᾶγμα. παρὰ τὸ ἄρχω τὸ τέκτων.

τὰ δὲ πρὸ τοῦ ὄχ τὸ σωτερθέντα, διὰ τοῦ γράφονται. ἀρχιτρά της.

Αρχιθεωρος, ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δέ εἰσιν οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς ἃς τοὺς ἑλληνικοὺς ἀγῶνας. καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίων θύοντες.

Αρχολίπαρος, ὀλιγοστρώμων ἢ μᾶλλον ἀρχῆς τυχὼν ἐκ τοῦ ὄχλου λιπαινόμενος. οὕτω τραγικοὶ λέγουσι πρὸ βλασφήμων.

Αρχοντολυπάδης. ὁ ὡς πορεῖ τὰς ἀρχάς.

Αρχομαι, ἀρχόμενος. ἡ καὶ τὰ συγκοπῇ, ἄρχμενος. ὡφέλε δὲ ἄρχμενος. φυλάξαι δὲ τὸ χ, δοκεῖ ἰωνικὸν εἶναι, καθὸ τὸ ἔρεμα, ἔρχμα φασίν. ἐνεστῶτος οὖν ἡσυχιάζεται μόνον καὶ, συγκοπὴν παθοῦσαι. ὡς τὸ, λεγόμενος, λέγμενος. ὁ ῥώμενος, ὅρμενος. δέχόμενος, δέγμενος. τινὲς δὲ λέγουσι πρακείμεθα.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΙΓΜΑ.

Ασαλὴς, ἀκάθουπτος, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. ἀσάλης ὁ ἀμέριμνος. ἀσχόλος. Ασαλὴς μανία. οὕτως Ἡρωδιανός, καὶ Ἀπολλόδωρος. ἡ γὰρ ἀσαλεία ὁ σωφρονιστὴς τῆς ἀμεριμνίας καὶ ἀλογιστίας ἀνακαλεῖ.

Ασάμμυθος, λευκὴν πώγωνα ἔχων. καὶ ὁ θρὶξ οὗτος σὺν τῷ λοιπῷ. πρὸ τοῦ τὴν ἄσιν τοῦ ῥύσεως τοῦ σώματος μυῦσθαι. ἐκ τοῦ ἀσαμίνθους βάντες εὐξέσας, λοῦσαντο.

Ασαυτῆ, Ασαυτῆ φίλος ἢ τορεδητύος ἢ δὲ ποτῆτος. τὸ θορεσθῆναι. κυρίως τὸ μὴ πορευθῆναι ὑπνου ἐλθεῖν. ἀέσαι δὲ τὸ νοῆσαι μνησθῆναι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡδω, ἀφ' οὗ τὸ, Ησαρ δὲ ἀϋπνος ἡ δὲ ποτῆτος πῖνων. ἡσαυτῆ, καὶ προσῆτ ἡδεῖα, ἄσαυτο. ἄσαι δὲ λέγουσι μὲν τοῦ πορέσαι καὶ πλησθῆναι. Δι μᾶρος ἄσαι ἄκρα. ἐπὶ δὲ τοῦ βλάψαι, Ασέ με δαίμονος ἄσαι κακή. ὁ δὲ ἀπίων, ἐκθέμενος ἀμφοτέρας τὰς δυϊκὰς μοίρας, ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τῆς ἄτης, ὃν οἱ, ἀτῆσαι. πληρωτικὰ γὰρ τὰ κακά.

Ασβεσος. Ασβεσος Ἀπίων πρὸ τέλους. ἀκατάπαυστος. πολύς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ μὴ σβεννυμένου πυρός.

Ασεβὴς. ἀπὸ τοῦ σέβω, σεβής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσεβὴς. οὐ σεβόμενος. ὁ κακῶς. οἱ ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ, τὰς θεοὺς λυτρούσας γενικὰς ἀπὸ τῶν θεὸς εὐθείας γινομένας, διὰ τοῦ εος προφέρουσι. Ε ἀσεβοῦς. τὰ θεὸς ὁ ἐύφημα σύνθετα ξύνθετα ἑρματικὰ, θεοὺς ἔχοντα τὴν γενικὴν, φύω, εὐφυὴς, εὐφυοῦς. ἡ ἀπατικὴ, διὰ τοῦ λέγει τὴν ἀσεβῆ. οἱ γὰρ ἀπίονες οὐ κοινῶς πάντων τῶν ἀπατικῶν τῶν ἀπὸ τοῦ θεὸς ἐπιθέτων προσλαμβάνουσι τὸ ν. ἀντὶ τῶν κυρίων. τὴν δημοσθένην λέγει, καὶ τὴν ἀριστοφάνην. ξύνθετα δὲ τῶν ἐπιθετικῶν, οὐδαμῶς. τὸ μὲν ἀσεβὴς. τὸ γὰρ ε κῆ ἄλφα θεὸς ἡ κιρνᾶται, ἡνίκα πρὸ τοῦ ἔχει σύμφωνον. θεὸς δὲ καθαρὸν, καὶ θεὸς ἡ κῆθεος. τὸ μὲν εὐφυέα, κῆ εὐφυῆ, Ε εὐφυᾶ. θεὸς δὲ ἐχέθεος, θεὸς ἡ ἐχέθεα. ἀρσυρέα, ἀρσυρᾶ. τὸ δὲ καινὰ κῆ ὀσὰ, οὐκ ἀπὸ τοῦ καίνεα κῆ ὀσέα, ἀλλὰ θέσει ἰδίας πρωχῆς, καινοῦ, κῆ ὀσοῦ. ὡς ἀσεβές. Τὰ θεὸς ὁ σοῦ ἔχοντα τὴν γενικὴν, θεὸς σοῦ τὴν κλητικήν. διὰ τοῦ καὶ τὰ οὐ πολλά. τὰ γὰρ θεὸς ὁ ὁμοῦ θεοῦ ἔχοντα τὴν γενικὴν, ἡ μὲν ὡσηκύρια, καθ' ὃ τοῦ οὐδετέρου, τοῦ θεὸς. βαρυνόμενα δὲ, ἀναβιβάζουσι τὸ ο πρὸ τοῦ ῶ τῆς κλητικῆς. ὦ δημόθεοι. ὦ μητρόφωνες. κῆ κῆρος, μεγακῆτης, ὦ μεγάκητες. ἡ δὲ ὀξυτόνως κῆ ἐπιθετικῶς, τὸ μὲν ὦ τὸ ο πρὸ φυλάττει τῆς κλητικῆς. ὦ εὐγενές. ὦ εὐτυχές. ὦ μοιογενές.

Ασελγὴς. σελγοὶ, ἔθνος σωφρονέστατον. ἢ θεσπεσιασέλγης, οἱ μὴ σωφρονες.

Ασελγὴς. πρὸ τοῦ θέλω τὸ α στατικὸν κῆ σκοπίζω, θελγὴς. καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τὰ πιθανά, ἀθελγὴς, κῆ ἀσελγὴς, ὁ ἐναντίως καὶ σκολιὸς κῆ τὸ νοῦν. κ ὁ τι σελγὴ, πολὺς ἢ τῆς πονηρίας ὁ πολὺ κακῶς ὀζων οἱ ἀνθρωποι, Ε ἀμηχάνου ἐπὶ πόνου. μετὰ τοῦ ἐπὶ τὰ πιθανά. ὅθεν καὶ ἀσέλγεια. πορνεία. ἀκαθαρσία. ἐπιμέτρως πρὸς πολλοὺς ἡδονήν.

Ασελγαίνω. κυρίως τὸ πρὸ φύσιν τοῖς γυναιξὶ μίγνυσθαι. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὡς δηποτε ἀνθολασγαίνω. εἴρηται δὲ ἀπὸ τινος ἐλεπίδος γυναικὸς ἀπίκης. πρώτης τριακοντήρους ἀσωτίαν εὑρούσης. ἐλεγαίνω οὖν ἐστι τὸ ἀσελγαίνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ μετὰ τοῦ ἐπὶ τὰ πιθανά, ἀσελγαίνω. οὕτως ἀλκίφρων. ἐπαφρόδιτος δὲ, πρὸ τοῦ λέχος λεχαίνω. τὸ λέχους ἐπιθυμῶ. καὶ κατὰ μετοχὴν, λεγαίνων. ὅθεν ἀρχίλοχος. λέγαι γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ ἀνθολάσαι. πλεονασμῷ, ἐλεγαίνω. καὶ σύνθεσει τῆς ἐπὶ τὰ πιθανικῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσελγαίνω. Ε κυκλέως θυγάτηρ ἐλεγνίς, ἄσωτος οὖσα ἰδίως. ἧς κατὰ μετήρ ἐκπορεύσης τὰ ἀδιόν κυβοώσης, Δίζεο δίζεο δὴ μεγάλ' ἄνδρα ἃ ὅς σ' ἔτι μίλητον καταξέσσεται ἀμφὶ γυναῖκα.

Ασελήνα. ὄρνις οὕτω καλουμένη. ἄπορόν μέν, καρσί. πρὸ τοῦ γραχὺ ἀφ' ἡθάδος ὡς ἐφάνη σὺν τοῖς τετρασκαιδεκάτοις ἡρακλείας. μικάνορος δὲ, ἐν τοῖς ἀπολοῖς. ὁ πφησὶν σὺν αὐτοῖς τῆς σελήνης τῶν συριμίων συγκαθαδούσης, σύνεβαινε φησὶν ἅμα τοῦτο ἀσελήνους εἶναι, Ε μὴ μετέχοντας.

Ασήμαντρον. ἀφύλακτον. ἀφόβητον. τοιμθήναι μὴ ἔχουσα. ἐκ τοῦ σημαίνω.

Ασφράγιστος, ἀπόμαντος.

Αθμὰ, ἡ ἀναπνοή. πρὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω. ἄσω. κσμαι, ἄσμα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄθμα. κ πρὸ τοῦ ἄκμα. πόθεν ἐστὶ θέσει τοῦ θ. τὸ γὰρ ἀνάλογον ἴσως ἄσμαι. ὡς παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ. χώω, κῆ χθῶ. κῆ πρὸ τοῦ χαμαὶ χαμαλὴ, καὶ χθαμαλὸς, τὸ ποιλότατον. καὶ φθέγγεσθαι πρὸ τοῦ φθῶ, τὸ ἁφῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄθμα, ἀθμαίνω.

Α ασυνής. ἀπὸ τοῦ ἄστεος, ἡ δύναμις. μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀάστυνής.

Α σις, ἄσιν. ἴλυν. ὅ ἐστι τὴν ψαμμώδη. ὅθεν καὶ ἀσφόγειον. Α σιν. ἄσις. ἡ ἀκαθαρσία. ὅμηρος. < αι, ἀϊάσασθαι. Τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθεν καλύψω. ἔστι δὲ πρώϊμον, ἄσιν, ἄσις. ὥσφημι, φήμις. τὸ δὲ ἄσιν, γέγονε παρὰ τὸ ἄγω, ἄσω. Ἀσαὶ ἐδαίμονος ἄασα. ἄσω, ἄσιν, ὥσμην ἄσω μην μιν, κύησω, κύημι.

Α σα, προμηθέως μήτηρ ἡ ἀάσα, ὡς λυπήφων. καὶ ἀπάτη τις, ἡ ἀάσα ὠνόμασται.

Α σιάπις. ἀσιάδος. κρούματα τῆς κιθάρας. οὕτως ἀριστοφάνης ἔστι πρωδῶν τὸ ὀξέρε χθέος εὑρι πτίδου. ἡ μίχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. εἴρηται δέ, ὅτι ἐν ἀσίᾳ τῇ πολλῇ τῆς λυδίας κεῖται, ἐν τῷ πρώτῳ πρωτον εὑρέθη. καὶ τὰς πρώδας δὲ ὡδὰς ὑπὸ μιόβης καὶ τῶν λυδῶν γυναικῶν εὑρεθείσας, ἃς βύκκας ἀχθῆναι. ὅθεν καὶ λύδιος ὁ ῥόθιος μετωνομάσθη. καὶ παρὰ δόπτιος.

Α σιος. παρὰ μακρόν, καὶ λοῦμαι. καὶ παρὰ τὴν αὖσαν, αὔσιος, καὶ ἄσιος, καὶ παρὰ τὸ αἴσω, ἄσιος. ὡς ὀρθῶ, ὀρθώσιος. κλήσω, κτήσιος. ἀμήσω, ἀμήσιος.

Α σω σιλλήβων. ὄνομα πώσεως γενικῆς. ἡ εὐθεῖα, ἀδάς. ἐκλήθη οὖν ἀδὰς ὁ λήμων, ἀπὸ ἀδόου τοῦ πότου, ὃς ἦν βασιλεὺς λυδίας. κλίνεται ἀδόου. ὥσπερ χλίας, τοῦ χλίου. καὶ τὸ ἰωνικὸν, ἀδέω. ὁ καινῶν. οἱ ἴωνες τὰς ᾱ σου γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν ᾱς καὶ ᾱς ης γινομένας, διὰ τοῦ εω προφέρουσιν. οἷον, ὀρέσης, ὀρέσου, ὀρέσεω. ἀτρείδης ἀτρείδου, ἀτρείδεω. πηλείδης, πηλείδου, πηλείδεω. ἀγυιάς, ἀγυιοῦ, ἀγυιέω. ἕταρον μεγαθύμου ἑρμείεω. ὅτι διὰ τοῦ εω ἰωνικὰ γενικὰ, ἁμὲν ἀρβαρυζόντων ἰώνων γενικὰ ὦσι, προπαροξύνονται. οἱ, ὀρέσου, ὀρέσεω. ἀτρείδου, ἀτρείδεω. οὕτως οὖν < ἀδέω. χωρὶς μὴ κατὰ πάθος ὦσι, διὰ τοῦ ἑρμείεω, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἑρμῆ. < ἡ χθόνος. Ἡρκς ἑρμείαο τε καὶ ἠφαίστου. βορέου, βορέεω. < συγκοπῶν βορέω, καὶ εὐμμελίεω, εὐμμελίω πριάμοιο. οὕτως οὖν, ἀδὰς, ἀδόου, ἀδέεω ἰωνικῶς, ἢ συγκοπῶν, ἀδῶ. καὶ ὁμοίως οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ < πάθος ἔχει. ἤτοιν < συγκοπήν. συνιζάνει μέντοι, τὰς ἀπὸ τῶν ᾱς ἐυθείᾳ γενικὰς, οὐ προφέρουσιν οἱ ἴωνες τὰ ᾱ σου, ἢ διὰ τοῦ εω, ὡς πηλείδεω. ἢ διὰ τοῦ αο, ὡς ὀρέσαο βοιωτικῶς. θετταλικῶς, καλοῖο. δωρικῶς, ἀτρείδα. ἰωνικῶς < ἀττικῶς, ἀτρείδου.

Α σιγῆς. ἀδρύοντες, οἱ < ἀσύνετοι καρηνοῦντες. καλλίμαχος. Δῆλα δὲ οἱ ἀσιγεῦσιν ὦκα βιπήρεα ἐρεπάσας. εἴρηται ὅτι ἡρακλῆς τοὺς δρυόπας λησάμενος τὰς ἀπὸ τῶν πεύκων ὕθλῳ χωρίων ἐν τῷ πελοποννήσῳ μετώκισεν. ἵνα διὰ < τὸ λυπηθῆναι τῶν ἐποικούντων εἱρεσιώνην τοῦ καθυέρθαι. καὶ διαφθῦρ, ἀσιγῆς ἄλλοις ὠνομάσθαι, ὥσπερ κεῖται < τὸ πρότερον σινομένους.

Α σκαλαβώτης. ζῴου εἶδος ἐοικὸς σαύρᾳ, ἐν ῥῖς τρίχοις ἀνέρπον τῶν οἰκημάτων. ἀπὸ τοῦ ἀκαλαβὸς τὸ ἡσύχως, ἐπὶ τοῦ βαθέος ἡμαρτῆς, ἀκαλαβώτης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Α σκάνιος, ὁ υἱὸς ἀγγείου τοῦ βοός. εἴρηται δὲ ὅτι ἀγγείας ἐπιβαμίᾳ χρησάμενος ἀπὸ ἀσκάλωνος, ὑπὸ τε ἀσκάλου τοῦ τότε βασιλεύοντος τῆς χώρας ξενισθείς, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν φιλίαν, τὸν υἱὸν ἀσκάλιον προσηγόρευσεν. ὃς τὴν ὁμώνυμον διαλέκτῳ ἀσκάνιος

Α σκάλαφος. ἀπὸ τοῦ ἀσκαλεῖς τῆς < ὠνομάσθη. φῆς. ὀλίγον σκληρός.

Α σκαρίζειν, σημαίνειν τὸ κινεῖσθαι. σκαίρω, σκαρίζω, καὶ Α σκάντης. κλινίδιον εὐτελές. οὐ πόρρω τῶν < ἀσκαρίζω. ἀπὸ τῶν σκίμποδος ὀνομάζεται. καλλίμαχος. Καὶ τὸ μὲν ἐπὶ σκάντα κάθισεν. καὶ ἀριστοφάνης ἐξέτ ἀσκάντην λαβών. καὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος, πρώτα τόρα. Καὶ ἅμα ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος ἐκάθεζε πρὸς ἐμέ. ὁ δὲ κράβατος οὐ πρὸς εἴρηται δὲ πρὸς τὸ κάμνειν. οὕτω δὲ ἐκάλουν τὸ ψιάθιον. ἀκάντης καὶ ἀσκάντης, ἡ εὐτελὴς κλίνη. μὴ δὲ κάμνειν ἔχουσα.

Α σκελές. Ἀλλὰ ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεί. ἀμετακίνητος. καὶ ἀπὸ στερήσεως τῶν σκελῶν. ἢ ἀδιαλείπτως, καὶ ἄγαν σφοδρῶς. καὶ ἀσκελέως, τὸ σκληρῶς. παρὰ τὸ σκέλω τὸ ξηραίνω, γίνεται ἀσκελές. τὸ ἄγαν σκληρόν. ὅθεν καὶ σκέλος. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἐσκληκέναι. ὅθεν καὶ ἀσκληπιός, ὁ μὴ ἐῶν τὰ σκέλη ἐσκληκέναι καὶ ξηραίνεσθαι. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλου σῶμα δηλοῖ. καὶ γὰρ τὸν ἐπὶ σαύρου τύραννον ὀφθαλμῶν τα θεραπεύσας, ἐκλήθη ἀσκληπιός. πρότερον δὲ ἦπιος ἐκαλεῖτο. καὶ ὅτι τὰ ἀσκελῆ ὄνεστι σκληρὰ τῶν ὀσπρίων ἤγουν ἥπια ποιεῖ. καὶ ἀσκληπιὰς, βοτάνη τις.

Α σκητής, διὰ τὸ ὡς ἀσκοῦν μενεῖν οὕτω τὸν ἀσκητήν. ὅρος δὲ ἀθλοῦ, ὁ πόνος τῆς ἀσκήσεως. καὶ ὁ ἀθλητής, ἀπὸ τοῦ ἀσκῆσαι, ἐκτοῦ ἀσκός.

Α σκηθής. παρὰ τὸ σχέθω, καὶ σύνθεσιν καὶ ἔκτασιν, καὶ βροπὴν. ὁ ὑγιὴς καὶ ἀκώλυτος τοῦ πράττειν. ἀβλαβὴς θεραπευθεὶς καὶ σωζόμενος.

Α σκός, ἐκτοῦ σχίζω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. ἢ παρὰ τὸ σχῶ, σχήσω, ἀσχός, καὶ ἀσκός, ὁ ἀβλαβὴς, καὶ ὑγιὴς, καὶ μὴ ἐσχισμένος. ὅθεν καὶ ἀσκοτὸς ὁ ἀβλαβὴς, καὶ ὑγιὴς, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀσκοῦ.

Α σκῆσαι δὲ, τὸ θεραπεῦσαι. ἐπιμεληθῆναι. ἀθλῆσαι

Α σκοφορεῖν. ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγόντων < ποιήσασθαι. πράττεται. τὰ δὲ ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακται. οἱ μὲν οὖν μέγιστοι χίτωνας ἐνδεδυμένοι χιτῶνα ἔχοντες φοινικοῦν, καὶ τὰ σκάφας φέρουσιν. ὅθεν καὶ ἀσκοφόρος λέγεται. οἱ δὲ ἀσκοί, ἐαθῆτα ἔχουσιν ἢν βούλονται. καὶ ἀσκοὶ καλοῦνται τῶν ὠμῶν φέρουσι. καὶ διὰ τοῦτο ἀσκοφόροι καλοῦνται.

Α σκώματα. καλοῦνται δὲ τὰ δέρματα τὰ ἐπιῤῥαπτόμενα τοῖς κώπαις ἐν ταῖς ῥίπεσι. διὰ τὸ μὴ ἅλς

φέρ ἡ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. ἀριστοφάνης. Δσκώματα Ϛ λίγα καὶ πὶ πανδίατα πέμματα ἐς Σικελίαν. ὅτι ἀπὸ ἀσκῶν γίνονται, καὶ ἄρχισάμενοι. καλοῦνται δὲ ἀσκώματα καὶ οἱ γλάθοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλκευτικῶν ἀσκωμάτων. ἀφ' ὧν φύσαι χαλκευτικαί.

Λ σμενος. ἥδω τὸ εὐφραίνω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἧσμαι. ἡμέρχη, ἡσμένος καὶ ἄσμενος, ἀπὸ τῆς ἧδα. ἐξ οὗ, ἀσμενίζω. καὶ σωασμενίζει, τὸ σωευφραίνου. τινὲς δὲ λέγουσι μὴ εἶναι μετοχήν. ὅτι πᾶσαι αἱ τοῦ παρακειμένου μετοχαὶ, προπαροξύνονται. πρόσοὐσφαμὲν ὅτι λέγουσιν οἱ τεχνικοὶ μετοχὴν εἶναι παρακειμένου. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἡσμένος. καὶ συνολκὴν ἀρχούσης, ἄσμενος. καὶ ἅμα τῇ συνολκῇ, ἀναβίβασε τὸν τόνον καὶ προπαροξύνεται.

Λ σκωλή. ἀναπαυσις ὀλίγη. Ϛ ἀσκωλάν, ἀργόν.

Λ σούρ, ὁ κρατὴρ ὑπὸ φοινίκων.

Λ σκωλιάζω. ἀσκωλιάζειν φησί, τὸ ἐπὶ θαλάσσης ὥσπερ ἐφαλλόμενον. ἢ στερούμενον τῶν καταφύσιν. εἴρηται παρὰ τὸ σκώληξ, ὃ ἐστι σκόλοψ, τῶν ἐμπιπτόντων ἀλλεσθαι ἀπὸ τῶν παρυπτομένων σκόλοπας καὶ χωλεύοντα. ὁ δὲ ἐπὶ χαρμοσύνῃ τῶν ὡρῶν σκωλοβατεῖν φησι. σκωλιάζειν οὖν, Ϛ καταπλεονασμόν, ἀσκωλιάζειν. τινὲς δὲ οὐ πλεονασμόν φασι τὸ, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀσκὸν γίνεσθαι. κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν λέγεται φησὶν ἀσκῶν ἄλλεσθαι. οὕτως ἐπαφόδιτος.

Λ παίζω. ἔστι ῥῆμα παῶ, κῆ σημαίνει τὸ διαχωρίζω. ἐξ οὗ γίνεται παίζω κῆ παραγωγή. ὃς φῶ, φάζω. βῶ, βάζω. κῆ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπάζω. τὸ μὴ διαχωρίζεσθαι, ἀλλ' ὡς τῆς φιλίας ἡνῶσθαι. ἀπάζεται κῆ στέρησιν τοῦ μὴ παῶ. ὁπόθ διαλυόμενος Ϛ ἐχθαίρω, ἐχθραίνω, ἀποπαῶ ἀπ' ἐκείνου ἐαυτόν. ὡς ὡσὶ τὴλεμάχῳ. Ἡρακλῆ ἐκ χθρὸς χεῖρα παίσειν ἀντιπόοιο. ἐκτοῦ οὖν συναλοιφὴν ἀντεχεσθαί τινος κῆ φιλίαν, ἀπάζεσθαι εἴρηκεν. ἀπὸ τοῦ ἀπάζω, ἐκμαπτικὸν ὄνομα, ἀπαστός. καὶ οὐδέτερον, ἀπαστόν. ὁμοίως καὶ ἀπάσω. ἀφ' οὗ ἀπάσθης. κῆ ἀπασθῶς, τὸ προσηνῶς κῆ φιλοφρόνως. ἐστὶ δὲ παρασύνθετον, ἀπὸ τοῦ ἀπάζω σύνθετον. τὸ γὰρ ἀπάζω, σύνθετόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ῥήματος. ἀφ' οὗ τὸ παῶμαι. κῆ παράγωγον, ἀπάζω. Ϛ προσῆλθεν ἡ Ϛ ἐπὶ τάσις καὶ ἐποίησε τὸ ἀπάζω. τὸ δὲ ἐπαπάσθαι, ἔστι τὸ ἀπάζεσθαι. ἀρέσκειν, ἀπάσιος. τὸ θηλυκὸν, ἀπασίη. λέγεται καὶ ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπασθῶς.

Λ πάσιος. ἡ διὰ τοῦ ἰος παραγωγὴ παρὰ μέλλοντα γενομένη, βίτην ἀπὸ τοῦ τέλους ἔχει τὸ ὀξύ. ὀρθώσω, ὀρθώσιος. ἀμύνω, ἀμύνσιος. ἀρκέσω, ἀρκέσιος, καὶ ἀρκεῖσιος. ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἅρσω, ἄρσιος, ὁ ἁρμοζόμενος. καὶ ἀνάρσιος, ὁ μὴ ἁρμοζόμενος. ἄλφ, ἄσω, ἄσιος, καὶ κῆ ἀνθέσιν ὄσιος. κτήσω, κτήσιος. ἄξω, ἄξιος. οὕτως οὖν, κῆ ἀπάσω, ἀπάσιος. κῆθ ωμάσιος. ὀξύνεται δὲ ἀνεπιθέτως ὀξὺς. τὸ δὲ ωλκὸς, ἀπὸ τοῦ ωλκὴ ἔχει μέσον χρόνον. ὁ γὰρ ἄωλκὴς ὁ ἄωρος ωέλασος. ωλκὴς, ωλκὸς. ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, ἀπὸ τοῦ τέλους. οὐ τέτονε δὲ τὸ ωλκὸς ωαραλαμβάνοντα. οἱ γὰρ λάκωνες τὰ ωαραλαμβάνοντα, ἀπὸ τοῦ ρέω ποιοῦσιν ἀπὸ τοῦ ρόος. ῥύαξ, ῥύακος. ῥύακες, ῥύακοσιος. ῥύακος λέγουσιν ὑπομνησθέντες τοῦ προτέρου ρ. ωλοῦτος, ωλούσιος. τὸ δὲ ωλκὸς, ωλκίος λέγουσιν. ὡς ζεὺς ωλούσιος. ωλούσιος, ωλκίος λέγουσιν. ὡς ζεὺς ωαραλαμβάνοντα. ωαραπέλω, ωαράπωλος. ωελάζω προσεγγίζω. ἐκμαπτικὸν ὄνομα, ωλακὸς καὶ ωλκὸς. καὶ κῆ ἀπὸ τοῦ ρ ἀπὸ τοῦ σ, καὶ κῆ ωαραγωγὴν, ωλκὸς. ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος.

Λ παστόν, τὸ ἡδύ. ῥῦ α κατ' ἐπίτασιν ὄντος. ὁ ποθ' ἑαυτὸς ωρὸς ἑαυτὸν ἐπιπαστά.

Λ πάραπος. κυρίως ὁ ωτερώδης ὄρνεος, ὁμωνύμως ὄρνεος.

Λ πάλαθος. εἶδος ἀκάνθης. μίκανδρος. ἐγὼ δὲ ῥέζαμμοι τε καὶ ἀπάλαθοι νομεύεται. ωαρὰ τὸ ωῶ, ωάλαθος, καὶ ἀπάλαθος.

Λ παλιεύθην ζ χ ὁ οὐκ οἶδ' εἴτις ἰχθὺς ὑπὸ τοῦ δ λέαρος τῆς ἡδονῆς ἀπαλιεύθην ζ ἐγὼ χ ὁμοίως τὸ ἄγκιστρον.

Λ παλεύω. παρὰ τὸ ἀπὸ ἀπὸ τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῆς θαλάσσης. ὁῦ. πῶ, πεύς, πλεονασμῷ τῆς λι συλλαβῆς, παλιεύς. κῆ μετὰ τὸ ταπικοῦ α, ἀπαλιεύς.

Λ παλιευτὴς, ὁ ἁλιεύς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πάλλω, Ϛ τὸ λιάλλω. ὁ ποθ' ὧν τὸ λιάλλω. ῥῦ α κ πλεονάζοντος, κῆ ἐπιτάσιν σημαίνοντος. ὅθεν καὶ ἀπαλιευτὴς, ὁ ἐκ τῆς ἁλὸς ἀπῶν τοὺς ἰχθῦς.

Λ πειρος. ἔστι ῥῆμα ποῶ. ὁ ποθ' ἑτέρου παρὰ τὸ ἐπέω τὸ ἀνθολουθῶ. ὡς παρὰ τὸ ἕχω, σχῶ. ἐξ οὗ τὸ ποαθῆναι κῆ ὡσὶ ποαθῆναι ποσίν.

Λ πειρος. ἐκμαπτικὸν ὄνομα, πειρὸς. καὶ μὴ ῥῦ στερητικοῦ α, ἄπειρος ἀθήρ. οἱονεὶ ὁ πολὺς καὶ μέγας καὶ δῦάμενος ἀῤῥήκτως χθονεῖσθαι. καὶ οὐ καθ' ἓν ἐφικνούμενος ὁδῷ παρακολουθητικὸς διὰ τὸ μέγεθος. κ παρὰ τὸ ποῶ τὸ κρατῶ, πειρὸς καὶ ἄπειρος.

Λ πειρον. ἀπλήρωτον. πολύν. λυκόφρων. Αλλ' ἄπειρον χέασα πάμμιγα βοήν. δύναται δὲ κῆ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω ἔπειμι. ἄπειρα τὰ οὕτω πολλὰ κῆ μεγάλα, ὥστε καὶ ἀῤῥήτα ὑπάρχειν τοῦ λέγεσθαι.

Λ περχὲς, ἀδιαλείπτως. τοῦ α κατ' ἔκτασιν. φυτὲ σὶ τοὐγαθὸν ἐπευσυμένου, παρὰ τὸ περχω. σωευχῶς. ἰσχυρῶς. ταχέως.

Λ πφαγον. ἀπὸ τοῦ πέφαγω. οὗ ὁμοίως, πείσω. ὁ παρακείμενος, ἔπφακα, ἔπφασμαι, ἔπφασαι, ἔπφασται, πφασός, καὶ ἄπφασος. ἄπορος.

Λ πιστὴς, πεζὸς ὁπλίτης. πολεμιστὴς. ἀπὸ τοῦ ἀπίφ ζω οὗ ὑ πορ ἀπίφ. ὁμοίως, ἀπίσω. ἔπισα. ἐπισμαι. ἔπισται. ἀπιστὴς.

Λ πὶς. ἀπὶς σημαίνει δύο. τὸ μὲν ζῷον. ὡσὶ τοῦ ἐρεπτοῦ. διὰ τὸ κύκλου ποιεῖν τοῦ σώματος κῆ μὴ ταχέως

ἐκτείνω ἡδυμήνως. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὄλου. οὕτως
συσπάω ἑαυτὸν, τὸ λεμφθῆναι μάχεσθαι. τὸ δὲ ὄλον, πα-
ράγω, πάσχω. ἐκτείνω, κῆμι καὶ νάω. ὁμήγω,
πάσω. ἀπροβολὴ τοῦ ω, πάις τὸ μακρόν. παρὰ τὸ ἀπο-
πάλλω κῆ διατείνεσθαι. μὴ τσερηθῆναι τοῦ ἀπίς.
ἡ μὴ τοῦ μακρὰν εἶναι ἀπὸ πλησίον εἶναι. ἡ ἀπίς
σχῆμα ἐστὶ τὸ μὴ ἡδέως ἐκπίνεσθαι μεμιγμένον μόνον, ἀλλ'
πῦ φέρεται κεκυκλωμένον, ἢ παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ πίνω
φορεῖται ἐν τοῖς
ποιοῦσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ἀφ' οὗ ἐίψαπις. ἀπίδος, ὁ
καμάκιον. τὰ δὲ ἐκ θηλυκὰ, διὰ τοῦ ἐκφερόμενα ἀπλᾶ
εἴτε σύνθετα, διὰ τοῦ κλίνε. ἀπλᾶ μὲν, κρὴς κρη-
πῖδος. σύνθετα δὲ, βοώπις, βοώπιδος. ἐλικώπις,
ἐλικώπιδος. διὰ τοῦ ὀξύνε. τὰ δὲ πις θηλυκὰ δισύλ-
λαβα ἃ μὲν ἀπροσυμφώνου ἄρχονται, βαρύνονται.
θέπις. ῥάμπις. ἔστι δὲ βαρβαρισμὸν ὅλου. ἃ δὲ ἀπρο
φωνήεντος, ὀξύνε. ἀπίς, ἐλπίς. ἐμπίς, εἰδυσκώ-
πιδος. ἡ μὴ ἀπροπῆς ἀπίδος, ἀπι-
δώτης, δηλονότι πλοίας μῶν τῶ. ἃ δὲ παρὰ τὸ ἀπί-
δος, οἱ, ἢ μᾶλλον ὑπὸ πάσχουσι ἰδία, παράγουσι. οὐ πλεονάζ.
ὡς παρίδιος, ἰδιώτης, ἢ ἁλιεὺς ἁλιώτης, κῆ ἀφηλιώ-
της, οὕτως ἀπίδιος, ἀπιδιώτης.

Απλησθῆναι. φασὶ γὰρ εἶναι πλησθῆναι τὸ παρεσθῶσις κῆ
στερώπης. ἀπὸ πλόδωρος δέ φησιν ἀσκηπιάδης οὕ-
τω λέγειν, ἢ πλησθῆναι τὴν γαθέκην. ὅταν οὖν εὕρωμεν
οἱ ἀπλησθῆναι γαῖον, πλεονασμὸς τοῦ ι ποιητικὸς ἐστὶ τοῦ α.
ἡρωδιανὸς πεῖ παθῶν.

Απουδεί. ἀνευκαιρο παθείας, καὶ χωρὶς πόθου.

Αποτοῦ, τὸ ἐπὶ ἢ καὶ πλησίον. εἴρηται παρὰ τὸ ἐπὶς. συ-
κριτικὸς τύπος, ἐπίτερος, ἐπίωνέστερος. κῆ τὸ οὐδέ-
τερον ἔστου κῆ ἄστου. ὡς μέγας, μεγάτερος μειότερος,
μέστου, κῆ μάστου. Ἡ ἐπὶ τοῦ τὸ οἶδα, ἢ ἐπὶ μάστου.
ἀπὸ τοῦ μακροτέρου. οὕτως ἔστου, ἄστου. οὕτως εὕρου
ἐν σχολίοις τοῦ ῥηθέντος ἀπολλωνίου. ἢ παρὰ τὸ ἄπτω
καὶ προστιθέφ. καὶ ἀνολισθον, ἄστω, ἄστου. μὴ πω,
Αοὐ τεθέλησθα. φησὶν ἀρίσταρχος, μία σημαί- > μίστω.
νῃ τὴν λέξιν. τινὰ, ἄτινα. ὅστα. ἐ ἀεὶ φιλοῦνται.
δασύνεται δὲ ὅτε δηλοῖ τὸ ἄτινα. ἐ ἔστι κῆ ἡρωδιανός,
δύο μέρη λόγου. τὸ ἅ, ἀόριστον ἐ τὸ σα, ὅ ἐστι μεταριθμη
δηλοῖ τὸ τινά. καὶ ἡ παραλήγουσα φησὶ δασύνε.

Αστυρία. ἡ βαβυλωνία. τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο εὐ-
φάτις, ὕστερον δὲ χαλδαία. τὸ τελευταῖον δὲ, ἀπὸ ἀ-
σσυρίου τοῦ σύσσυ ἀστυρία, ὡς ξενοκράτης ἐν πρώ-
τῳ χρονικῶν. Αὐτὴ καὶ ἀστυρίνης ἐπέβαινε χθονός. ἐμ-
βαθασιμώτατη θυγατέρα ἀσσωποῦ. ἡ πλησίον τῆς σιμώ πως
τῆ, ἕως ἀπαμείας κῆ ἔτι κάτω. ἡ κῆ μᾶλλον πρὸς τὴ θα-
λάσσῃ τὴν ποτὲ μὲν ἐπὶ πρὸς δηλονότι ἐπὶ δὲ
καλεῖται πᾶσα συρία. διὰ τὸ συρῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
καὶ τὰ κλυσμοῦ μβριθοῦ χωμάτου. ἀστυρία δὲ, ἡ ἐπὶς
τῆς συρείσης γῆς οὖσα. ἡ τῆς ἐπὶ ποιητικῶς, παρὰ τὸ μὴ
σύρεσθαι. ἀστύριοι, τὸ ἔθνος. καλλίμαχος. Ἡ ἀ-
στυρίων ἡμεδαπὴ στρατιή. καὶ ἡ μισυμὴ πόρσα,
ἡ μισυδὲ ἀστύριοι. εἴρηται παρὰ τὴν ἀστάραπον τὸ ἐ-
πολυπραγμονήσαντα. ἐκβολῇ τοῦ κ, ἄστατος.
ἐ γρῶσι, ἄστυρος. κῆ παραλωπῇ, ἀστύριος. ὡς μάθω,
μῦθος. ἀστυρίους τοὺς ἐν τῷ πόντῳ. παρὰ τὸ μὴ κέ-
πουρος εἶναι. ἢ ἡ ἀστύριος.

Αστυ. τὰ πρόλογα τῶν αὐτῶν βραχέα ἐστί. σεσημείω-
ται τοῦ μᾶλλον, καὶ θάστυ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα σεσημ-
μένα μῦνα, ἀπορευδαίμων παρὰ τὸ ἀθηναῖος. ὡς τὸ ἐ ἄστυ
τὸ εὐχερές. μάστω, ἀπὸ τοῦ κύριον. καὶ ἐλάστω.

Ασταχώ. ὀτταχύς, ἡ ἐστὶν ὁ τὴν σῖτον σωρεύων. ἡ κῶ,
πσω, πκω, στάχω, καὶ ἄστα χω. ἢ παρὰ τὸ συντάξῃ
τὴν σῖτον εἰς ἓν. πρὸ παροξύνεται. πᾶν γὰρ ὄνομα ἐς
ων λῆγον ὑπερδίῶ συλλαβὰς πρὸ παροξύνεται.

Αστάρτη, ἡ θεός. ὀνομαζόλουεῖ. λέγεται δὲ ἀπὸ με τα
φορᾶς τοῦ ἄστρου. ἄστρον δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνάθλασμα.
ἀφ' οὗ τὸ εἶδος καλεῖται ἔχον ὄνομα ἄστρου. λοιπὸν
παρὰ τὸ ἄστρον, ἀστράτη, κῆ συνθέσει μῶ, ἀστάρτη.
ἢ παρὰ τὸ ἀριστερὰ. καὶ συγκοπῇ, ἀστράτη. ἔφορος γὰρ
τῶν ἄστρων ἦν θεός.

Αστερφής. Ἀλλ' ἀστερφὲς ἔχεσκεν. καὶ ἀστερφέως, ἀ-
μετακινήτως. ἰσχυρῶς. παρὰ τὸ στέμβω τὸ κινῶ σύνε
χῶς. ἀστεμβὴς οὖν ὁ ἀκίνητος, καὶ ἀστερφής. ἢ παρὰ
τὸ στρέφω στρεφής, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀ, ἀστρε-
φής. καὶ συνθέσει μῶ, ἀστερφής. καὶ ἐλλείψει τοῦ
ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἢ μεταθέσει τοῦ ρ ἧς μ, γί-
νεται ἀστερφής. καὶ ἀστερφὲς, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέ-
βαιον. κατὰ ἀποφασιν τοῦ στεμβάξαι, ὅ ἐστιν ὑβρί-
σαι. λυπόφρων δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυστεμφακτα. μεμπτά.
Δύς ζηλος ἀστεμβακτα τιμωρουμένη. βοῶσα δοῦ
κλύτατον δεσπότην ποσίν.

Αστερωπὴ, ἡ ἀστραπὴ. παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὤπας τοῦ
ὁρᾶν, διὰ τῆς ἀνθιλαμπτούσης λαμπηδόνος. ἢ παρὰ
τὸ ὄπτω, ὀπτή. κῆ μὴ τῆς ἀστέρος γενικῆς, ἀστεροπτή. κῆ
ἀπροβολῇ τοῦ τ, ἀστεροπή. καὶ τὸ στεροπὴ ὁμοίως. ἐ
στεροπηγερέτης, ὁ ἀστραπίνης.

Αστεροπητης. ἀστραπίνης. ἀστραπᾶς ποιῶν.

Αστος, ὄνομα. ἐκ τοῦ ἄστυ. σημαίνει δὲ τρία. λέγεται κυ-
ρίως ὁ ἐν ἄστυ διαιρίβων. κῆ ὁ ἦθος χρησάμενος οὕτως,
ὡς ὁ μῶν υσης. ὡς ἐμὸν τὸ πολίτου ἀστὸν τῶν θεῶ. λέγε
καὶ ὁ τελωνοποιός.

Αστὴρ. ἵστημι, στήσω, στὴρ, κῆ ἀστὴρ. ὁ μὴ ἱστάμενος παρὰ τὸ
ἄστατον ἔχειν δρόμον. κυρίως ἐπὶ τῶν πλανητῶν λέγε
ται ὁ μὴ στάσιν ἔχων, ἀστατὴρ, κῆ ἀστὴρ. κῆ χρησικῶς δὲ κῆ ἐπὶ
τῶν ἀπλανῶν. ἐκτείνεται διὰ τοῦ ᾱ ἀστᾱρ καὶ συγκο-
πῇ τοῦ τα, μὴ τοῦ πρὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀστὴρ ἀστρός. ὅς
μὴ ἔχει μίμημά τι ἡ ἀστὴρ κῆ ἐπὶ οὐ συγκοπᾶται. τὸ δὲ
ἴστρος, βαρύνεται ἐστίν. ἢ δὲ εἰκασία ὅτι ἡ κῆ ἀστρός ἐστι κῆ
οὐκ ἔχει εὐθεῖαν διὰ τὸ ρος ὀξύτονον εἶναι μὴ δύνα
ἐστὶ πεῖν, ὅτι τὸ ἀστὴρ παλόγως ὀξύτονον μᾶλλον τῶν

ἄμωυ ὑ περδιὸ συλλαβὰς ὄυτωυ βαρυτόνωυ. ἐ πειὸὴ πραλόγως ὀξύυεται ὁ γασὴρ, ρύπυ χάριυ κὴ τῆς γλωϊκῆς πραλότως ἀνεδέξατο τὴυ συγκοπὴυ. διαφὴ δὲ ὡς πορ γίυεται ἄυδρα καὶ θύγατρα, ὀυ γίυεται κὴ μήτρα κὴ πάτρα. ἵυα μὴ σύυεμπέσὴ τῆς μήτρα κὴ πάτρα, ὁ σιμαίυὴ τὴυ πατρίδα. χοιροβοσκός.

Ασκηνος, ὁ λυσυχὴς. καὶ ὤκυος. πρὰ τὸ στάσιυ μὴ ἔχειυ, μὴ τοίκησιυ. σύυεστι δὲ ῥῦπρ ὤκυπ.

Ασίβηνος, ἀπάτὴς. ἀδιάβατος. ἀπὸ ῥῦ σείβω, ὁ μβήωυ δεύτερος, σιβῶ. Ϛ μετάγεται ἡς ὐυεσῶτα. καὶ γίυεῖ, σιβῶ, σίβησω, ἐσίβηκα. ἐσίβημαι, ἐσίβηται, σίβητὸς, καὶ ἀσίβητος. μετὰ ῥῦ σερκτικοῦ α. τὸ δὲ σίβω, πρὰ τὸ σῶ.

Ασίκυα. οὕτως οἱ ἀττικοὶ ἐκάλουυ τὸ ἐλεύθερουυ χωρίουυ, κὴ μὴ ὑποκείμεναυ χὴσὴ. εἴρὴται δὲ ὅτι πρὶς ὑποκλμίοις χέεσι χωρίοις, ἡ ὡθασιυ ἐγκαλαπὴναι τὴυ σκληυὴυ, ἣυ ἐκάλουυ ὄροὴ. σὺυ ἧ ἐκεχάρακτο τὸ χέος, κὴ ὀχὴσὴς. ἵυα μὴ πλαυὴθεὶς ἕτερος ὡς ὦυ καθαρῶ αὐτῶ δωρεισὴ. τὸυ δὲ ἐλεύθερουυ, ἀσίκυ ἐκάλουυ.

Ασρουυ. πρὰ τοῦ ἀῶ, τὸ καίω, αὐσω, γίυεται ἄυσρουυ. Ϛ ἀσρουλὴ τί, ἄσρουυ κὴ ἀστρ. ἢ πρὰ τὸ σῶ, στσω, στρ.

Ασριας. καλλίμαχος, Δέκα δ' ἄσριας ἀμυυλάτρουυ. εἴρὴται ὑποσὴριστκῶς. ὡς γὰρ ὁ πρὸ ἐμίου πόρὴις, Ϛ ὁ χαλαῖος, χάλὴς, καὶ ὀλάσαυρος, λάσρις. κὴ ἀμφιάραος, ἄμφις, οὕτως καὶ ὁ ἀσράγαλος, ἄσρις.

Ασροβολίως, σὺυ ῥεχῶς. πλάτωυ. οἱ δὲ, ταχέως.

Ασροβολὴθὴυαι. τ, μόσω τιυὶ καταχεθὴυαι ὡς τῶυ πωδίωυ. κυρίως δὲ τὰ τῶυ ἐλάφρωυ καταβλὴθέυτα ὡς τὴυ ἐπιφολὴυ τοῦ κυυός.

Αθαύω. Ζωπαθῶ. ἀδῦπατῶ. καυοπαθῶ. μοχθῶ. χαλεπαίυω, ταλαυπορῶ.

ΑΠίασας, τὰς ὑποφυλλίδας τῶυ βοτύωυ. οἱ δὲ, ἀκτίυους αὐγὰς. ὀμῖοι, ἄσριγας. καὶ ἄσριγας ἄμοι.

Ασράγαλος σημαίυει τρία. ἐ πὶ μὲυ τοῦ ποδὸς, πρὰ τὸ ἀσραβῆ καὶ ὀρθὴυ φυλάττὴυ τὴυ βάσιυ, κ' ὁμὴ πρὸς τὸ μβήυὴ καὶ ἐσάναγκουῶς, ἀλλὰ πρὸς τὸ κιυὴθὴυαι. ἀσράγαλὸς πιῶυ. καὶ πλεοναστκῶς μῶ τοῦ ῥ, ἀσράγαλος. Νεάτωυ θ' ἀσράγαλου. ὡς δὲ τῶυ ωωπαίωυ ὀστέωυ, πρὰ τὸ ἐμπεπάρθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι, μὴ δεκιυὴθὴυαι καταστρεφὴυ τοῦ ἄλφα. οἷου, Ἐκδέμοι αὐ χὴυ ἀσραγάλω ἐάσὴ. ὡς δὲ τῆς πωδιάς, οἷου,

Αμφ' ἀσραγάλοισι χολωθείς.

Ασραβὴς, ὁ ἄῤῥεπος. πτωμάτος. Αμὰ χορυ ἀσραβὴ κιόυα. πρὰ τὸ στρέφω, στρεφὴς, καὶ ἀσραβὴς καταπροσωπὴυ.

Ασράβὴ. ὡς ὠκεύουυ εἴρὴται ξυλίυου. ἤτοιυ τὸ ὡς τῶυ ἱστῶυ τιθέμευορυ ξύλορυ. ὀὴραστρὸὴυ οἱ καθεζόμευοι. οἱουεὶ ἀσραφὴ θὴς οὖσα. πρὰ τὸ μὴ στρέφεσθαι καὶ πτῶσὴ τρὶς καθεζόμβόυου. λέγοιεν δὲ αὐλὸ τὸ ῳωτροφόρουυ πορξύγιου. οἱ δὲ, τὴυ σωμα τῆτορυ ἡμίορορυ, ἀσράβὴυ λέγοιεν.

Ασφαβαλίζὴυ. ὁμαλίζὴυ, ἀπευθύυὴυ.

Ασφαιρὴ, πρὰ τὸ ἀσάτως καὶ ἐάορυ πωεσθαι. ἢ πρὰ τὸ ἀσέρος ὁ πὴυ ἔχειυ, ἤτοιυ διάπυρος ὡς ἀσὴρ. κεκτῦ ἀσέροπὴ. ῥζωλοῦ καὶ πρὰ παγωγὴυ, ἀσεράπω, κὴ ουσ πωπὴ, ἀσράπω. ἢ παρὰ τὸ σεῤῥῶ ἄπεσθαι οὐδ' ἀὴ ἐφίπποις.

Ασυ, ἡ πόλις. φιλόχορος ἐυ τῶ πρώτω τῆς ἀτθίδος φὴσὶυ. Ασυ δὲ προσηγορευσαι τὴυ πόλιυ, διὰ τὸ πρότερορυ πομάδας καὶ πορὰδὴυ ζῶυτας, τότε σωελθεῖυ κὴ σὴκὴσαι ἐκ τῆς πλάυὴς ὡὶ τὰς ὑπωίας οἱ κήσεις, ὁθεν οὐ μεταυέστησαυ. οὕτως ὡρίωυ πεῖ ἐθυικῶυ. ἢ πρὰ τὸ ἄυω ἵσασθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφ' ὑψηλῶυ τὸ πρωυ τὰς πόλεις ὠκοδόμουυ.

Ασυβοώτὴυ, ἐπιθετικῶς τ κήρυκα. ἀφ' οὗ τὸ ὦ τῆς Ἰλιάδος, πρὰ τὸ εὐ ἀσβοᾶυ, βοᾶ, βοώτὴς.

Ασυάναξ. οὐχὸς τοῦ ἕκτορος. οὐ κεῖ πρὰ τὸ ἀυάσσω τὸ βασιλεύω, ἀλλὰ πρὰ τὸ ἀυαχὼς ἐχειυ τοῦ ἄσεος τὸυ ἕκτορα. καὶ ἀυακὰς εὐ τεῦθεν Ἰδὸ σκούρους ἀπιυοὶ, ὅτι ἐπιμελῶς αὐτοῖς ἐχὴσαυ τὸ διὰ τὴυ ἐλεῖμυὴυ τὰς ἀφυίδας ἐκ πορθοῦυτες. οὕτως ἀσκληπιάδὴς ὁ μυρλεαυός. Ἰλιάδος ζ. Τὸυ δ' ἕκτορ μὶ σκαμάνδριοι καλέεσκευ, αὐτὰρ οἱ ἄμοι ἀσυάνακτοιος δ' ἔρυτο Ἰλιου ἕκτωρ.

Ασυπαλαία. μοῖρα τῆς σάμου οὕτω καλουμβόὴ. ὅτι πατροκλῆς Ϛ τεμβρίωυ ἀποικίαυ στείλαυτες εἰς σάμου πρὸς τοὺς ἐυοικοῦυτας τὰς κάρας ἰωυίαυ θέμευοι, ὠκησαυ πρὰ τὴυ σχοίυου ποταμόν, καὶ εἰς δύο φυλὰς τὴυ πόλιυ διέυεμυὴσαυ. ὧυ τ μὲ, σχοίυαυ ὠυόμασαυ ἀπὸ ῥῦ σχοίυου ποταμοῦ πρακλμβόυου τῆ πόλὶ. τὴυ δὲ, ἀσυπαλαίαυ ἀπὸ ῥῦ παλαιοῦ ἐκβστε όυτος ἄσεως. οὕτω θεμιστοκλῆς ἐυ τῆ χερυσῆ βίβλω.

Ασυς ὁυ, τὸ ἄσυ. καλλίμαχος. Ἡμὶ ἀερτάλὴουσα μέγα ῥύφος ὑ ἡζώρου, ἀσυροὶ ἧς ἀυέβαυυεν. εἴρὴται πρὰ τὸ ἄσυ ὑποσὴριστκῶς, ἀσυρόυ. οὕτω θέως ἐυ ὑπομυὴμασι τῶυ ῥῦ β αἰόλου.

Ασυποῤῥ. σιλλοφωυ. τυροπωλ.

Ασυφέλικτου, ἀκίυὴτου. ἀστεῖου. ἀπὸ ῥῦ συφελίῤῥ.

Ασύφὴλος. χῦς μὲ ἀσύφὴλου ἐυ ἀρχαίοις ἔρεξευ. ἄῤῥὴμου, ἢ ἀπαιδευτου. ἀδόκιμου, καὶ ἀγόκτου. πρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω ἢ τὸ φὴλῶσαι, ὃ σιμαυτὸ τὸ ὀλῶσαι ἢ ἀπατῆσαι. ἔχουυ καὶ φὴλος ὁ ἀπατὴλός. καὶ φὴλὴκες τὰ σύκα. Ἰαὼμὰ μόυτα, τῆ δὲ ἰδέα, πέπωρα. ἢ φὴλὴκὶῤῥ, ἀπὸ τ φὴλὴξ φὴλὴκος. ῥῦ πρὰ τὸ σφάλω, σφάλὴξ, ἢ σφὴλὴξ. ἢ πρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῶ. ἢ ὡς πορ πρὰ τὸ σώσω, σωτὴρ, σωτὴρ, σωτὴρ, σωτὴρ, σωτὴρ. ἀρκέσω, ἀρκεσ- λαος, οὕτω καὶ πρὰ τὸ ἄσω καὶ φὴλος, γίυεται ἀσύφὴλος, ἢ ἀσύφὴλος. ὡς δίφος, δίφος. ἢ μόωυ χος, μόωυϊ χος. ἢ πρὰ τὸ σοφὸς, γίυεται σόφὴλος. ἢ μὴ τ σερκτικοῦ α, ἀσόφὴλος. Ϛ μεταβολὴ ῥῦ ὐ εἰς υ. ὡς ἀῦρὶς, ἄυρὶς. ἀσύφὴλος.

Ατᾶλος, παρὰ τὸ ἄ-ταλος. κῦ ῥοπῆς, ἀτᾶλος, ὁμὴ πῶς. ἢ παρὰ τὸ τλῆναι, τᾶλος, καὶ ἀτᾶλος. ὁμὴ δὲ πῶ δῦάμενος καὶ πασθῆναι.

Ατᾰλᾰ́φουα, ἀ-ταλο-φόρημα ἔχουσα. πρυτέσι μὴ πῶ. ἀνόκτουα. ἢ μὴ δῦάμενου τλῆναι καὶ πασθάθαι.

Ατάλλω, παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερῶ. ῥ ὑσμλῶ, γίνεται τλᾶς. καὶ ἄτλας, ὁμὴ δῦάμενος τλῆναι. ὀξάυτου, ἀτάλλω, ὁ ἀπαθὴς, καὶ μὴ καθαπαθῶν.

Ατάλαντος. Δρκῖ ὁμοτάλαντος. οἱονεὶ ἴσοτάλαντος. ἰσόζυγος. ἰσοσταθμος. τάλαντα γὰρ τὰ ζυγὰ φασί. καὶ ταλαντεύομεν, ἀντὶ τοῦ ζυγοστατοῦμεν.

Ατηλώτη. ὠνόμασαι οὕτως ἡ τριήρης. ἀφ' ἁτηλώτης τῆς ἡρωίνης τῆς ἐν ὠκεανῷ.

Ατάρβητος. ἄφοβος. παρὰ τὸ τάρβος. καὶ ἀθαρβὴς ἡ ἐστιν. ὁμὴ θαρρῶν βοὴν ὑπομένων.

Ατάρμυκτος, τὸ ἄφοβον. κυρίως, τὸ μὴ μῦον. ἐυφορίων. Οπὶ τὰ τάρμυκτα ῥέπτω ὄμμα. παρὰ τὸ ἄτερ, καὶ τὸ μύειν. τὸ ἀτερμύες. ἢ παρὰ τὸ τάρβος, ἀταρβύκτου, καὶ ἀτάρμυκτου. καὶ γὰρ ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν, ὡς λυθόφωνον. σημαίνει καὶ τὴν θρασύν.

Ατάρτηρος, παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ. συγκοπῇ, ῥῶ, ῥήσω, ῥηρός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀ, ἄῤῥηρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ ἀ, ἀταρτηρός. ἢ παρὰ τὴν ἄτην τὴν βλάβην, ἀτηρός, καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμόν, ἀταρτηρός. Αταρτηροῖς ἐπιτάσει. σκληροῖς, καὶ χαλεποῖς.

Ατᾰ́ω, τὸ θαυμάζω, καὶ ἐκπλήττομαι. Ατᾰομένου κακὰ ἔργα.

Ατάρτος, ἡ εὐθεῖα ὁδός. παρὰ τὸ ῥέπτω, ῥέψω. ὁ δὲ ἕτερος ἀόριστος, ἔῤῥαπον, γίνεται ἐκ μεταπτώσεως ὁμοίως ῥαπτός. μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀ, καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀτάρπτος. ἐξ ἧς ὁδοῦ, οὐκέτι ῥαπτὸν καὶ ἐκπεπτωκέναι. ἢ καὶ πολύτροπος. ἡ πολλὰ γὰρ σχίζεται ἡ ὁδός. καὶ ἀτάρπητος, ἡ αὐλή. ἢ ἄῤῥαπτος. παρὰ τὸ ῥέπτω, ῥαπτός. καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ ἀ, ἄῤῥαπτος, ἡ πολλὰς τρίς ἄλλοις τρόπους ἔχουσα.

Ῥαπτός, ὁ οἰκεῖος. ῥαπτὸν γάρ ἐστι τὸ πατῆσαι. ὅθεν καὶ τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον ἀπόσπασμα τῆς σαφυλῆς, ἄῤῥαπτος οἶνος, καὶ ἀπότροπος λέγεται. οὕτως ὦρος.

Ατάφαλος, ὁ ἀδῖνος. ὁμηρος. Υβρισαὶ δ' ἀυλὴν καὶ ἀτάφαλοι ἀνδρες ἔχουσι. παρὰ τὸ ἀτῶ, τὸ βλάπτω. ὡς αἰθω, αἴθαλος. καὶ δαίω, δαίδαλος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἀτῶ, ἀτάφω, ἀτάφαλος. καὶ ἀτάζαλος. καὶ ῥοπῆς τοῦ ζ εἰς δ, ἀτάθαλος. ὡς μάζος, μάδος. ἢ παρὰ τὸ σὺν ἄταις πάσχειν, ἤγουν σὺν βλάβαις καὶ ἀδικίαις.

Ασφάραγος, ὁ λαιμός. ὁ λάρυγξ. Οὐδ' ὅπα πω ἀσφάραγος μελίκτατα μοῦφα φέρῃμι προπίειν ἀμφιβόμενος ἐπέεσσι. καὶ πάλιν, ἐρισφάραγος πόσις ἔσται. παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν. δηλοῖ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἀ στερητικὸν καὶ σφάραγος. ἄλλως δὲ καὶ ἀσφάραγος. ἢ παρὰ τὸ πω, πάραγος καὶ ἀσφάραγος. πίνεται δὲ ἐν τῷ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκανθῶδες ὑποφυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω μὲν οἱ ἀπλοῖ, διὰ τοῦ φ. οἱ δὲ λοιποὶ μὴ ἀκριβοῦντες, διὰ τοῦ π λέγουσι. καὶ ἁπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὄρμενα ἀπαράγους καλοῦσιν. οὕτως εὗρον ἐν τῷ λεξικῷ τῷ ἐκπρικῷ.

Ασφάλαξ. παρὰ τὸ πω, γίνεται πάλαξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀπάλαξ. καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς φ, ἀσφάλαξ. τὸ γὰρ ῥέον τοῦ ἁρπαστοῦ π εἰς φ βάθος, οὕτως ἵστερχεται. καλεῖται ἀσφάλανθος.

Ασφαλὴς, ἑδραῖος. ἀπὸ τοῦ σφάλω.

Ασφοδελὸς, ἀσφόδελος λέγεται. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, σφοδελός. βαρύνεται ὁ παρὼν. ὀξύνεται ὁ τόπος ὁ πρὸ ἐχων αὐλούς.

Ασχαδὲς, ἀκατάστατον. ἀσχύλος.

Ασχέθω. οὐ γέγονε παρὰ τὸ σχέθω. ἐλέγετο δὲ ἀνσχέτος. ἀπὸ παρὰ τὸ σχῆμι. ἀφ' οὗ ἔσχηκα ὁ παρακείμενος. καὶ ἐσχέθην ὁ ἀόριστος. ὁμοίως, σχήσω. ἐξ οὗ καὶ σχέσις. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἵστημι, γίνεται θετὸς, καὶ ἄθετος. οἱονεὶ, καὶ ἀσύνετος καὶ ἀβέβαιος, καὶ μηδέποτε συνιὼν τῷ μὴ πρόκριμα. καὶ εὔθετος, καὶ ἵκμι, ἑτὸς, καὶ ἄφετος, καὶ δόμι, δοτὸς, καὶ ἡρόδοτος. καὶ δέδεμαι, δετὸς, οὕτω σχῆμι, σχετὸς, καὶ ἄσχετος. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, σχῶ, σχετὸς, ὁ κρατητὸς. καὶ ἄσχετος, ὁ ἀκράτητος.

Ασχάζω, ἀδημονῶν. λυπούμενος. χαλεπαίνω, καὶ γανακτῶ. παρὰ τὸ ἄχω. οἷον, Νῦν δ' ἄχομαι, τόσα γάρμοι ἐπέστευσα κακὰ δαίμων. γίνεται ἀχάλλω. ὡς παρὰ ἄγω, ἀγάλλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσχάλλω. ὁμοίως, ἀσχαλῶ. ἐξ ἀόριστου ἐνεστὼς ἀσχάλω. δευτέρας συζυγίας, ἀσχαλῶ. τὸ μέσον, ἀσχαλάᾳ, ἀσχαλᾶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α πάλιν, ἀσχαλάα, ὡς τὸ βοάα. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρὸ τέλους α, βραχύ. τὸ δὲ ὦ τέλους, μακρόν. πᾶσα γὰρ συλλαβὴ πλεονάζουσα, βραχυτέρα θέλει εἶναι τῆς συμπλεονάζειν λέξεως. καὶ παρὰ τὸ σχῶ. σχάλλω, καὶ ἀσχάλλω, ὃ ἔτι ἔχειν οὐδὲ ἀμεθα.

Ασωμος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀσώματος καὶ τὰ συγκοπὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ σῶμα, ἄσωμος.

Ασωφρὼν, παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωτὴρ, καὶ ἄσωτος. ὡς γνωστὸς, γνωτός.

Ασωτὸς, ποταμὸς βοιωτίας, πλησίον θηβῶν. παρὰ τὸ ἄπτω τὸ ῥύπτω, καὶ τὸ ὠψ, ὠτὸς:

Ατα θαλία, ἀμαρτία. ἀδικία. κυρίως μὲν ἡ παρὰ τὴν θάλατταν βλάβη. ὅθεν παροιμία, ἡ παρὰ τὴν οἰκουσαν ταξία. ἢ παρὰ τὸ τῆ ἄτῃ θάλπειν, καὶ αὐξάνεσθαι. ὅμηρος. Κῆλοι δὲ σφε τέρηισιν ἀταθαλίῃσιν ὤλοιντο.

Ατα λαύρου, ξάνθυμου. ὀλίγωρου. ἀρισοφάνης δαμαίσιν. Οὕτως ἀνὴρ ἰς ἀταλαύρως ἠποίησε διάκειται. σημαίνει δὲ τὸ καθαρεύειν, καὶ ἐνεργεῖν. ταλαύρος, βραδύπους, ἀθλίως. εἴρηται δὲ ὡς δολιχαύρος, παρὰ τὸ τάλας, καὶ τὴν αὖραν, ταλάυρος, ἢ ταλαύρωρος. κυρίως δὲ λέγεται ὁ πρὸς τὴν πόρον τλῶν, ῥυτὴς καρτερῶν. οἷον, ταλάυρωρος. ἢ πλεονασμῷ τοῦ υ, ταλαύρωρος. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς μεφικοὺς ταλαυρώρους ὠνόμαζον, τοὺς τλῶντας πρὸς τὴν πόρον. ἢ παρὰ τὸ πῶρα, ὁδηλοῖ τὸ πάθος.

Ατέμνω, στερῶ. παρὰ τὸ τέμω. ὁ παρατατικὸς ἔτεμον τοῦ τέμνω. γίνεται ἀτέμω. καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, ἀτεμβῶ. ἢ παρὰ τὸ ἄτω τὸ βλάπτω. ἀτεμβῶ τὸ βλάπτω στερῶ. οὕτως ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. Οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβῆναι οὐδὲ δίκαιον ξείνους τε λεμάχου.

Ατέχνως, ἀπλάστως. ἀδόλως. τέχνη γὰρ ὁ δόλος. Αμφὶ δὲ δεσμοὶ τε χυήσιν τέσε ἔχουσι πολύφρονος ἡφαίστοιο. τε χυήσιν ἔντες ἐ χυῦρ. ῥυτὴς δολεροί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς καθάπαξ. οἱ δὲ, ἐν ἴσῳ τῷ οὐ πικρῶς τῇ ἀληθείᾳ. οἱ δὲ, τὸ παρά πολλῶν καθόλου. Ἰστέον ὅτι περισσῶς μὲν, ἀντὶ τοῦ σαφῶς, ἢ βεβαίως, ἢ ἀσφαλῶς, ἢ φανερῶς, ἀτέχνως. προξύτονως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, καὶ ἄνευ τέχνης. περισσῶς, σημαίνει τὸ ἀληθῶς. ἐκ τοῦ ἀτέχνης, ὁ ἀπλοῦς. προξυτόνως, τὸ μαθῶς. ἀπὸ τοῦ ἄτεχνος, ὁ ἀμαθής.

Ατέρπνος, ὁ ἀγρυπνος παρὰ ἐγγίνοις. παρὰ τὸ ἄτερπῆ τὸν ὕπνον, γίνεται ἀτέρυπνος. ὁ χωρὶς ὕπνου ὤν. καὶ συγκοπῇ τοῦ υ, ἄτερπνος.

Ατεράμων, ὁ σκληρός. ἀρισοφάνης. Αχαρνικοὶ δὲ ποιοὶ γέροντες ἀτεράμονες. παρὰ τὸ τείρω, τέραμος. ὃς πλέκω, πλόκαμος. πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀτέραμνος. τὸ οὐδέτερον, ἀτέραμμον. ἀ παραίτητον. δεινόν. ἀνθρεσον. πολύ. παρὰ τὸ τέρσω τὸ ἄπαλόν. τεράμων ὁ ἄπαλός. ἢ ἀτεράμων, ὁμοίως ἄπαλος, ἀντὶ σκληρὸς ἢ ἀπηνὴς ἀνθρωπος. ἀτεραμονῶν τὸ μὴ τέρσει, ἀντὶ σκληρόν. ἢ τὸ εὐχερῶς τειρόμενον, οἷον βλαπτόμενον. τεραμνὸν γὰρ τὸ ἄπαλόν. λέγεται δὲ ἀτέραμνα καὶ τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια. ἀκαὶ κεραδόλα προσαγορεύεται.

Ατενίζω, τὸ παρατηρῶ, καὶ ἐκτείνω, καὶ λίαν ἐπισταμένως ὁρῶ. ἀπὸ τοῦ τείνω, ὁμοίως. τενῶ. καὶ παραγωγὴ, τενίζω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τὰ πνοῦα, ἀτενίζω.

Ατειρὴς, παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, τερῶ. ἀτερὴς, καὶ ἀτειρὴς, ὁ ἀκαταπόνητος. ἢ παρὰ τὸ τέρσω, γίνεται ἀτερὴς, καὶ ἀτειρὴς, ὁμοίως ἄπαλος, ἀντὶ σκληρός. οἱ,

Ατειρεὰς χαλινοῦ, φύσει δύσρωτος. λαμπρὸς, παρὰ τὸ αἰθήρ.

Ατέκμωρ, ὁ τέλεσος, ἀσυλλόγιστος, ἄσημος. παρὰ τὸ ἄτερ, καὶ τὸ τέκμαρ. τὸ ἄνευ καὶ χωρὶς τέλους.

Ατέμβιος, μεμψίμοιρος.

Ατεγκτος, ἄπειρος καὶ ἀναίσθητος. ὁμοίως τε παρὰ τὴν πόρωσιν καὶ τὸ ῥοῦν ἤθους σκληρούμενος, καὶ μαλακτόμενος. κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος, ξηρὸς ὁμοίως δακρύων καὶ ὁμοίως ἱδρῶν, ἄτεγκτος.

Ατη. παρὰ τὸ τῶ, ὃ δηλοῖ τὸ λαμβάνω. οἱ, Τὴν κύκλωψ πίε οἶνον. ξηρὸν ἐκμαπιὼν ὁμοιάζω, τὴ. καὶ μετὰ τοῦ στερκτικοῦ α, ἄτη. ἢ οὐδεὶς θέλει λαβεῖν. τὴν γὰρ βλάβην, πάντες ἐκφεύγομεν. ἢ παρὰ τὸ ἄω, τὸ βλάπτω. ὁμοίως, ἄσω. ξηρὸν ποιῶν, ἡ βλάπτουσα τὴν ψυχήν. καὶ προπερισπωμένως. τὸ α, μακρόν. οἱ μὲν, ὅτι ἔστιν ἀάτη, καὶ κατὰ κρᾶσιν, γίνεται ἄτη. οὐκ ἔστι δὲ. πλεονασμὸς γάρ ἐστι τοῦ α. ἁπλῶς. ἔστιν ἀεὶ τὸς, ὁμάλως καὶ ψευδῶς. γέγονεν ἐκ τοῦ ἔτεος. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀετὴ. καὶ κράσει τοῦ αε ἦς α μακρόν, ἄτη. σημαίνει δὲ λύσσαν. ἐστὶ μὲν τῆς σώματος φθοροὺς θεὰς, θυγατέρα ἄτη. ἢ πανώλεις ἀάς. ἐστὶ δὲ τῆς βλάβης, ζηλοτυπίας μέγας προμηθὴς ἄτη συνέδησε βαρεῖν.

Ατιμέλητα, ἀπροσόκητα, ἠμελημένα, ἀφρόντιστα. ἀπὸ τοῦ τὶς, ὃ σημαίνει τὸ λάβε. ἀτιμελῶν, ἀτιμέλητος. ὁ γὰρ τὶς μὴ ἐπιλαμβάνεται, οὐ δὲ φροντίζει.

Ατης, ὁδύνη ὑποστὰς ἐπιθετικῶς. ἀπὸ τῆς ὠδυνομένης ἐκ τῶν πταισμάτων ἢ ἀσεβείας ἀτης καὶ φθορᾶς.

Αὐῖφ. Ὁ δὲ πρῶτον μὲν αὐῖφ ἔρχεται. ἀτμαύῖφ. ὑπερορῶ. αὐῖω τὸ τιμῶ, αὐῖω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῖ, αὐῖφ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτμαύῖφ, συγκοπῇ. ἡ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ αὐῖω. ἡ δὲ τὸ βλάπτω, ἀπὸ τῆς ἄτης, αὐῖφ.

Ατμαύῖφ, παρὰ τὸ αὐῖμῶ, ἀτμαύῖφ, τὸ ὑβρίζω. ὃς βῶ βαύῖφ. τοῦτο παρὰ τὸ ἄτιμος. τοῦτο παρὰ τὸ τιμή. τοῦτο παρὰ τὸ αὐῖω. τὸ τ, μακρόν. ἔστι δὲ τὸ αὐῖμῶ καὶ δευτέρας συζυγίας, καὶ ῥίτης. ἀτιμοῦται λέγεται τὸ καταλύεσθαι νόμου ὁλοσχερῶς κρίνεσθαι. ἀτιμοῦται μὴ πῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁλοσχερῆ ἀτιμίαν. ἀτιμάζει δὲ πῖς ὑβριζόμενος χαλεπὰ πράγματα. ἔχουτο, ἐπὶ τοῦ ξυλουμῶ μαι. τουτέστι καταχειριμένος. καὶ, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τοὺς νόμους ὑμῶν κρίνατε. πάλιν τὸ ἀτιμῶ, ἡ ῥίτη συζυγία, διαφέρει τῆς δευτέρας. ἡ μὲν γὰρ ῥίτη συζυγία παρασύνθετος ἐστὶν, ἐκ τοῦ ἄτιμος. ἡ δὲ δευτέρα σύνθετος, ἐκ τοῦ τιμή. ἔχουσι καὶ τὸ, ἠτίμησεν, ἀτίμως ὕβρισεν.

Λπιτάμφη, τὸ πτῆνυμα καὶ ἐκρέμαμα ἐκμηκύνω. ἐκτὸς ἀταλὸς, ἀπὸ τοῦ ταμφή. καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀτιτάλλω. Τοὺς μὲν τέσσαρας ἀυλοὺς ἔχων ἀτιτήλῳ φάλαγξι.

Αὐτλας, ὄρος λιβύης. πολυΐδρις δὲ ὁδὶ θυραμβοποιός παρίστησιν αὐτὴν ποιμένα γεγονέναι. καὶ φησὶν ὅτι

παραλυόμενος ὁ παρεστὼς ἐπερωτῶ μή ὅστε ὑπὸ παν-
τὸς φῶς εἶη, καὶ πόθεν ἀφῖκτο. ἐπεὶ δὲ λέγων οὐκέτι φθά-
νει, ἀνάγκη ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς γοργόνος πρόσωπον
καὶ ἀπελίθωσεν αὐτόν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄρος, ἄτλας
ἐκλήθη. οὕτω λυπηφόνος ἐν ὕδασι μιμάται δὲ
καὶ τὸν θεόν. οἷον, Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει. τοῦ
ἀπὸ τῆς στάσεως. ἵν' ἡ ὁμὴ τλῶν καὶ ἀνάγκη ποιῶν,
μὴ ἐνθυμούμενος φέρων δ' οὐ καλὰ πάλασιν. ἐπεὶ γελοῖ-
ον ἂν τοὺς θεοὺς μὴ πιστεύειν ἑαυτοῖς καὶ τὸν πανσοφο-
βουμένους.

Ἀτιμάω, ὁδοῦλος, ἀτιμάζω. καλῶται παρὰ τὸ τιμὴ ἀ-
τιμία, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀτιμία. οἷον, οὐάτιμος. ὁ
πολύτιμητός τις ὢν τῶν μαζόντων. τοῦ ἐπι-
τατικοῦ.

Ἀτιμάζες, οἱ δοῦλοι. οἱ ἀτιμάζοντες ἀεὶ καὶ πα-
σάθαι. ἀτιμεύω, γίνεται παρὰ τὴν ἀτιμία τὴν
δοῦλον. ἀφ' ὧν τοῦ ἀτιμία, ἀτιμῶ. καὶ ἀτιμεύω τὸ
δουλεύω. ἡ θηλυκὴ μετοχὴ ἀτιμεύουσα.

Ἀτμός, ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ὕδατος. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω. ὁ
παθητικὸς παρακείμενος, ἧσμαι, ἀσμός, καὶ ἀτμός.
ὡς τὸ ἀτμίς.

Ἀτμητος, ἀφ' οὗ τέμω, τμή. ὥσπερ μῶ, μνή, καὶ οἰ-
κοδομή, καὶ νέμω, νομή. εἶτα, τμῶ. καὶ κράσει, τμῶ,
τμήσω, τέτμηκα, τμητὸς, καὶ ἄτμητος. ἐκ τοῦ τμή,
τομῶ, ὥς τι μή, τιμῶ. φωνή, φωνῶ. σκνή, σκνῶ. ἐκ
τοῦ τμῶ, γίνεται ῥήματι θηλυ ὄνομα, τμητὸς, καὶ κῦ
συγκοπὴν, τμητὸς, καὶ ἄτμητος. ὥς καμητὸς, ἄκ-
μητος. οὕτω φιλῶ ὡς τὸ ῥήματι θηλυ αὐτοῦ.

Ἀτοπον, ἀντὶ τοῦ θαυμαστοῦ ἢ ἀλόγου τάττεται.

Ἀτος, ἔστιν ἄδω τὸ πορσυνῶ. ὁ μὴ ὤν, ἄσω. ἔξαιτοῦ
ὀνόματος ἄτος. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄ, ἄατος. ὁ
κράσει, ἆτος. ὁ ἀνήρετος, καὶ ἀπλήρωτος. ἢ παρὰ τὸ
ζητῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα μετὰ τοῦ ἐπιτα-
τικοῦ ἄ, ἆτος. ὁ γὰρ ἀνήρετος, πάντοτε ἀτεῖ. ἢ ἀπὸ
τοῦ ἆσαι τὸ πορέσαι κατὰ ἀποφασιν. ὁ μὴ κεπορεσμέ-
νος. καὶ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἀπολλοιτο ἆρης ἆρος πολέμοιο.

Ἀτμίς, καπνός. ἀτμός. πνοή. ἔστιν ἀσμὶς ὁ σημαίνων
τὸ θαυμαστὸν πνεῦμα. καὶ μορφωτικὸς, ἀτμὶς. ὡς ἐφίκτο.
ἐφεσμὴ, καὶ ἐφετμή. οὕτω σημαίνεται ὁ τοῦ Ἰλλυρίου.

Ἀτρακτος, κυρίως σωανικὸν ἐργαλεῖον. ἐφ' οὗ τὸ νῆμα
περιέλκεται. καὶ κατὰ χρῆσιν ὡς ἐπὶ βέλους. Τὸν
γὰρ βάλον τὰ ἄτρακτα οἱ δὲ σοφοκλῆς. εἴρηται δὲ κατ'
εὐφημισμὸν ἀπὸ τοῦ ἀτρακτος ὤν. ἀεὶ γὰρ ταράσσεται.
καὶ ὅπου τὸ ἄτρακτον τὸ νῆμα φέρει. ἀπὸ τοῦ τ ταράσσω
γίνεται. ὡς δὲ τὸ βέλους, ἀπὸ τῆς τ ξύλου ὁμοιότητος
εἴρηται μεταφορικῶς.

Ἀτρακτυλὶς, εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ὅτι αὐτῶν
ἀγροίκων γυναῖκες ἀπὸ τῆς τρὶς ἄτρακτος ἐποίουν.

Ἀτρεμαίσω, ἡσύχως καθέζου. Ἰλιάδος β. ἀπὸ τοῦ τρέμω
μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄ, γίνεται ἀτρεμὴς. καὶ ῥῆμα
ἀτρεμῶ, τὸ ἡσυχάζω. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀτρέμα, ἀτρέμας.
ἔστι δὲ καὶ ἆς ἄτρεμα. ὡς παρὰ τὸ ἠρεμῶ, γίνεται
ἠρέμας, καὶ ἠρέμα. οἷον, Ὀφθαλμὼ δ' ἀγίδι χρόα καλὸν ἔχει
ἄτρεμα φοίβος ἀπόλλων. ὥς σιγῶ σῖγα. καὶ αὐτῷ, αὐτα,
οὕτως ἀτρεμῶ, ἀτρέμα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, ἀτρέμας.
τουτέστι, χωρὶς θορύβου. ἡσύχως. ἠρέμα.

Ἀτρεκὲς αἰ μέσευ αβαλών. ἀληθὲς αἰμα βέβαλον. καὶ
ἀτρεκέως, βεβαίως ἡμα μεσότητος. παρὰ τὸ δέρκω τὸ
βλέπω, ὄνομα δερκής. καὶ κατὰ βαίτασιν τοῦ α, ἀ-
δερκὴς. ὁλίγον ὑπὸ βλεπόμενος. καὶ καθ' ὑπόθεσιν
τοῦ ρ, καὶ τροπῆς τοῦ δ εἰς τ, γίνεται ἀτρεκὴς. ὑπὸ
πολλῆς ὀξυωπίας ἀληθὲς θηρᾶται. ἢ παρὰ τὸ
τρέχω, τρεχής, καὶ ἀτρεχής, ὁμοίως παρὰ τρέχων τὴν ἀλή-
θειαν. ἢ οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν εὐφροσύνῃ. ἢ
παρὰ τρέω ὁ σημαίνει φοβοῦμαι, γίνεται τρεκὴς καὶ ἀτρεκὴς.
καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀτρεκὴς. ὁ γὰρ εὐθαρσὴς καὶ εὔ-
θυμος, τὴν ἀλήθειαν λέγει. ἢ παρὰ τὸ τρέπω, ὁμοί-
τρεπόμενος.

Ἀτρὶς, παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι. ὡς γὰρ παρὰ τὸ
τρέφω γίνεται τροφὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέχω, γίνε-
ται τρεύς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρὶς, ὁ ἄφοβος.
ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,
ἀτειρὴς. καὶ συγκοπὴν, ἀτρὶς, ὁ ἀκαταπόνητος.

Ἀτρειδὴς, παρωξυμμένον, ἀπὸ τοῦ ἀτρὶς. Τὰ ἀπὸ
τοῦ ευ ξ ψ ῥηματικὰ παρωξυμμένα τοῦ δης, διὰ
τοῦ ι γράφεται. μεμμονίδης. φοινικίδης. καὶ τὰ
ἀπὸ τοῦ ηδος, βηλὸς, βηλίδης. λάος, λαγίδης. μή-
νως, μηνωίδης. κῆσωαιρέσει, μηνώδης. πανάριστος,
πανάριστίδης. ἥρως, ἡρωίδης. κῆσῶ αἱρέσει, ἡρώδης.
δεῖπνος ἔδηται χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν ηδεος. ταῦτα γὰρ
διὰ τῆς ει γράφεται. αἰγὶς, αἰγείδης. καὶ χωρὶς τῶν
ηδος ἀπὸ τοῦ μηλέως, μηλείδης. εὐνέως, εὐνείδης.
καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν ηδος. ἀλκάμων, ἀλκείδης. κῆ
χωρὶς τῶν ἀπὸ τῆς ηδος ἔχοντων τὴν λοϊκήν. ταῦτα δὲ
ἁμὲ βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ ι γράφεται.
εὐτυχὴς εὐτυχοῦς, εὐτυχίδης. πλαθάνης, πλα-
θάνους, πλαθανίδης. τυνδαρίδης. ἀχαμήνης ἀχα-
μήνους, ἀχαμενίδης. ἁδὲ μακρᾷ παραλήγεται, διὰ
τῆς ηι. εὐήρης εὐήρους, εὐηρείδης. εὔκλης εὔκλους, εὐ-
κλείδης. ἡρακλῆς ἡρακλοῦς, ἡρακλείδης. χωρὶς τοῦ ω.
θρασυμήδης, θρασυμήδους. δίκηρους, δικηρείδης. θε-
οκύδης, θεοκυδίδης. καὶ κράσει τοῦ ε εἰς τὴν ου,
θουκυδίδης, θουκυδίδου. ταῦτα καὶ μακρᾷ παραλή-
γεται, διὰ τοῦ ι γράφεται. ταῦτα μὲν παροξύνεται ὅτε,
ὡς ἰχθύης ἰχθύεως ἰχθυεύς. Τὰ πρὸς δὲ παρ-
ωξυμμενοῦντα, παρετάθησαν διὰ τῆς ει δφ. λυσθεί-
δης. κηδείδης. καλλείδης. ἀχιλλείδης. ἐχεφυλλεί-
δης. σκυθρωπείδης. θαρρελείδης. φιλομηλείδης.
φιλομηλείδης ἐπάλαισεν ἀνασάς. ταῦτα μὲν παρὰ
τῶν ἀπὸ δης παρωξυμμένων, καὶ τῶν τὸ πρὸ παρωξυ-

μικῶν. τὰ δὲ μὴ πατρωνυμικὰ, διὰ τοῦ ι γράφεται. λητρίδης, ὁ τῆς λητρὸς. δαναΐδης, ὁ τῆς δαναΐδος. μητροβίδης, ὁ τῆς μητροβίας. ὅθεν τὸ φιλομηλείδης κύριον λέγεται εἶναι. ἢ γὰρ ἐκ μητρωνυμίου, διὰ τοῦ ειδης γράφοιτ' ἄν. ἀπὸ οὖ δὲ ὄμηρος ἀπὸ μητρωνυμικοῦ σχήματος ἔγραψε πατρωνυμίου. τὸ δὲ τυνδαρίδης, οὐκ ἀπὸ τῆς τυνδάρεως ἀπλῶς, ἀλλ' ἀπὸ τυνδάρου διά τι. Διαφέρει τὸ πατρωνυμικὸν, τοῦ κτητικοῦ. τοῖς μὲν πατρωνυμικοῖς σὺν δέχεται τὰ ὀνόματα τῶν παίδων σωτάσεθαι καὶ μή. ἢ γὰρ ἀδελφοῦ ὄντων τούτων ἔνια σημαῖναι βουλοίμεθα τῷ πατρωνυμικῷ προσθέμεν τὸ τοῦ παιδὸς κύριον ὄνομα. οἷον, ἀτρείδης μενέλαος. πριαμίδης ἕκτωρ. ἢ δὲ μὴ ὧσιν ἀδελφοί, οὐχ εἷα προσθήκης κυρίου. ἀρνούμεθα γὰρ τῷ πατρωνυμικῷ. πηλείδης ἐφόνευσεν ἕκτορα. τὰ γὰρ πατρωνυμικὰ αὐτόθεν ἔχει τὴν σημασίαν. καὶ μήτε τοῖς υἱοῖς ἐπάντοτε, μήτε τοῖς τοῦ κυρίου. τὰ δὲ κτητικὰ οὐ χοῦτως. ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι πρὸς. ἢ δὲ τις φαίη πλατωνικὸς, οὐ προσυπακουομένου τοῦ νόμου κ χιτῶνος, ἀτελὲς ἐστί. διὸ ἀναγκαίως δεῖ ἐπιφέρειν τοῖς κτητικοῖς προσηγορικὰ, κ κύρια. οἷον, ὁμηρικὸς λόγος. βασιλικὸς δόμος.

Ἀρείδαι, ἀθῆναι, αὐλαι, ὀπαὶ τῶν πλαθιωτικῶν. ἔχοιεν τὸ προσγεγραμμένον καθ' ἃ παραλήγουσαν. ἔστι γὰρ ἀρειδης καὶ ἀθηναις. καὶ κατ' ἐπέκτασιν, γίνεται ἀρείδαι καὶ ἀθήναι. καὶ καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ α ἢ ης, ἀτρείδαι καὶ ἀθῆναι. καὶ μὴν τὸ προσγεγραμμένον. λέγει δὲ ὁ τέχνης, ὅτι ὡς μὲν οἱ ἀθηναῖοι τῆς διφθόγγου τὸν φωνήεντα ἐκβάλλουσι. οἷον, ἠκάλφ, ἠκαλῷ. εἰδαι, ἦδαι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἴωνες τῆς αι διφθόγγου τὸ ν φωνήεν μόνον ἐκβάλλουσι. οἷον, ἠκάλφ, ἠκαλῷ. εἰδαι, ἦδαι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἴωνες τῆς αι διφθόγγου τὸ ν φωνήεν μόνον ἐκβάλλουσι. λέγω δὲ τὸ α ἢ ης. ἀφ' ἧς γίνεται ὅτι πρὸ τῶν ποιητικῶν πάσαι αἱ ῥίζαι ὀπαὶ καὶ ἐκτείνουσι τὸ α ἢ ης. εἴτε ἐκτέκτασται μόναι ἦσαν, εἴτε ἀνεπέκτατοι. οἷον, σὺν πάλλαις, σὺν πάλλησιν, σὺν πάλλης φορεῦσι. καὶ πάλιν σύβηστας, σύβηστος. δύο δὲ πτῶσιν φοῦμεθα μὴ ῥέψαντα τὸ α πρὸς τῶν ποιητικῶν. οἷον, Ὅτε θεὰς ἀφάασθε πρὸ ἀνδράσιν εὐκνήμοις. καὶ λιμέσι τε ἐν ἀκταῖς. ἀφ' ἧς γίνεται ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἄρθρων, ἡ μία μὲν ἧς ἐς ἢ εὐθεῖα τῶν πλειόνων, προθέσει τοῦ σι γίνεται ἡ δοτικὴ πρὸς τοῖς ποιηταῖς, καὶ τοῖς ἴωσιν. οἷον, αἰαντες, αἰάντεσι. κύκλωπες. λαμπάδεσι. μητέρεσιν. ἡ μία δὲ μὴ εὑρεθῆ ἧς ἐς ἡ εὐθεῖα τῶν πλειόνων, γίνονται αἰρεταὶ δοτικαὶ καθ' ὑπόθεσιν τοῦ σι. οἷον, καλοῖς, καλοῖσι. μούσαις, μούσαισι. ἀρείδεσι. φυτὰ δὲ γίνεται, ἐπὰν δὲ πᾶσα δοτικὴ πλειόνων ποιητικῶν θέλῃ ἔχειν πρὸ τοῦ ι τὸ ς. ἢ δῶμα, ἢ ἐνεργεία. ἐνεργείαμεν, οἷον, αἰασι. δῶμα δὲ, οἷον, φοίνιξι. πέλοψιν. ἐπεὶ οὖν τὸ καλοῖς καὶ σοφοῖς οὔτε δῶμα οὔτε ἐνεργείαν ἔχει πρὸς πρότι, φύσει χάριν ἐπεκτείνονται διὰ τοῦ ι, ἵνα εὑρεθῇ πρότι πρὸς. ὧν δὲ τῶν οὐδετέρων, ἐπὰν ἡ οὐδὲ τὸ λήγειδες ἢ εὐθεῖα τῶν πλειόνων ποιητικῶν, ἐκ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν γίνονται αἱ δοτικαί. οἱ, σώματος, σωμάτεσιν. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς ἀφ' ὧν ὁσότητος.

Ἀρία, πόλις τυρρηνίας. ἱστορεῖται δὲ ὑπὸ δολομήδους κτισθῆναι καὶ ὠνομασθῆναι ἀθηρία. ὀθὲν πᾶς ἀνὴρ ἀπὸ τῶν τόπων ἐκείνων ὁρμώμενος, σὺν ἐβδομήκοντα ἀθηρίαν συνέβαθμον. οἱ δὲ παραφθείραντες τὸ ὄνομα, ἀτρείαν αὐτὴν ὠνόμασαν.

Ἄρυτος, οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥύχω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥύω ῥυτὸς καὶ ἄρυτος. σημαίνει δὲ τὴν ἀκαλαισθησίαν. ἔνθεν καὶ ἀρητῶν. ἀκάματος, οὐ ῥυομένη.

Ἄρυτα, ἀκάματα, σκληρά. καὶ ἰσχυρά. ἢ δὲ καὶ βλαβερά. οἱ, ἄρητα. παρὰ τὸ ῥῶ ῥήσω. ῥητὸς ἄρητα, μὴ τοῦ σερκτικοῦ α. ῥοπὴ τοῦ ἢ ὡς, ὡς ἄλμη, ἁλμυρός.

Ἀρυτῶν, ἡ αὐλή. εἴρηται παρὰ τὴν ῥυτάνην, ἣ τὸ ὀπὸ συῤῥέ. ἀντὶ τοῦ ἀζευκτος. παρθένος ἡ ἀνήθεος. ἡ ἄρωτος, καὶ ῥυφερά.

Ἀρύτετος. Παρὰ τὴν ἁλὸς ἀρύτετοιο. παρὰ τὸ ἁλίαλόν τῆς θαλάσσης τὴς ἀκαλαισθήτου καὶ πολλῆς. ἡ τῆς ἀκάρπου. ἡ μὲν παρὰ τὴν ῥύσιν ὡς χύσις, οὐ πλεονάζει. ῥύσις δὲ ἔστιν ὁδὸς μετρίας πόρου, ἢ τοῦ ὕδατος ἢ καρποῦ, ὡς παρὰ ὅμηρον ἡλίου ὁ ῥυσηφόρος, ἀντὶ τοῦ κριθοφόρος. ἢ πλεονασμὸν τοῦ ο. ὡς σῦκον τὸ κρυόδες, ὀκρυόδες. ὡς παρὰ ἀρχίλοχον. ῥύσιν οὐκ ἔχουσαν. ἢ μὴ ῥυτὸν μὴ ἔχουσαν. οἱδὲ, ἀδένδρου. οἱδὲ, παρὰ τὸ ῥύπτω πλεονασμῷ. ἄρυτος ὁ ἄρυτος, ἢ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀρύτερος. οὕτως ἡρωδιανός. ἢ παρὰ τὸ ῥύχειν. ἀφ' ὗς ἀπιχισμοῦς.

Ἀπὰ, ἐπίφθεγμα ἢ μᾶλλον νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. εἴρηται παρὰ τὸ ἀπάνευθε μακεδόνας. ἰστορεῖ τ

Ἀπὰ, οὐ τὸ ἐπίφθεγμα, ἀλλὰ τὸ ἀπίνου. ὡς τ. ὁ πρὸ ὁμοιότητος, ἄσπασεν. οἱ, ἀσπασεμνόωσι μὴ σφίσι. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ δωρικοῦ, τοῦ σημαίνοντος τὸ πυά. ὁ πρὸ πλασιασμῷ τοῦ ς μὴ τὰ, ἄσπαλέγεται. ἡλοῦται. ἰστορεῖται, διαλύοντες λέγεται ἀπικῶς. οἱ μὲν τὸ πυὰ φιλοῦμι. δασύνεται δὲ τὸ ἄπυα. τὰ παρὰ ἀπίνοις διαλύοντες γραφόμενα, παρ' ἡμῖν διαλύονται. θάλαπα, θάλασσα, ὀρύπω, ὀρύσσω. δημοσθένης. Ἀπαδελέχθη. τύτεσιν, ἄπυα. φερεκράτης δὲ ἐκ χρεῶν τοῖς ἐπαρίθμου, τοῖς δὲ καταλάντοις. ἀλλὰ προθήσ ἔφη ἄπασι τὴν πυτα. ὁκωμπόσδε, χρονικὸν αὐτὸ παραλαμβάνει. πήθου χελιδὼν τὴν ἡκα ἄπαγγέλλει. λέγει ὁπότε χελιδὼν γίνεται. ὁμηρος δὲ, ὡς φιλοφρονήσεως αὐτὸ λαμβάνει, φοῖνιξ ἄπαγε ραιέ.

Ἀπινός. τὸ ἐθμινόν, ὁ ἀθκμνῶος. εἴρηται παρὰ τὸ ἀκτὴ, ἀκτινός, καὶ ἀπινός. ἀκτὴ γὰρ ἐκαλεῖτο καὶ ἀπικὴ. ὅθεν καὶ ἀκταῖοι οἱ ἀθηναῖοι ἐκαλοῦντο.

Ἄρυγες, ἀξηραμένον καὶ ἀβύθετον. ἄμοι, ἀδρὸν καὶ πολύ.

Απαγας, ὁ ὄρμις οὕτω λέγεται ὑπὸ τῶν ἀπικῶν
ἡ ὠὴ τῶν ὄρτυγων ἀπὸ τῆς φλοιὸς
γενομένη ῥῆξις. οἱ δέ, τῶν κλωμῶν ὄρτυγων τὰ ἡμίδια.
τίθεται καὶ λέξις ὠὴ τῶν ἐλαχίστων.

Απάραγος, παρὰ τὸ ἀπάραγος ἢ ἀπάραγος. καλλίμαχος, Οὐδὲ
τ' ἀπάραγον γνοὺς ἐδίδαξεν.

Απεσθαι, τὸ ἅλλεσθαι καὶ πηδᾶν. παρὰ τὸ ἀίσσω τὸ ὁρμῶ,
ἀΐσσω. γίνεται καὶ διὰ τοῦ ο ἀόσσω, ἄπω.

Απινυρτῆς, τὸ ἀγορασμῶ τὰ πινύτου. καὶ ῥήματα
Αἰτύζω. Ὀδυρόμενα παρὰ τὸ αἰτύζω ἀπινυρτῆ. καὶ
βολέω. ἀντὶ τοῦ κτίπω σώματι καὶ ψυχῆ.

Αφίφω, ἀφομοιῶ. ἀπὸ τοῦ ψάω ψαλεύσω. ἀφῶ, ἀτηρίφερόμ. κτίπω. οὕτως εὗρον ἐν τῷ πο-
μνήματι πυκάνδρου ἐν θηριακοῖς.

Αττύζομενοι, ταραττόμενοι. ἀπὸ τοῦ ω, τὸ ταράττω. ἀπὸ τοῦ
ττω, καὶ κτ παραγωγὴν, ἀτύζω ἀολικῶς.

Αυχῆν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τυχῆν πλάτων λαμβάνει.

Αυχθείς. ἐστὶ τεύχω τὸ ἐπιτυγχάνω. ὁ μέλλων, τεύξω.
ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον. ὁ παθητικὸς, ἐτύχην. ἡ
μετοχὴ, ὁ τυχείς, καὶ ὁ τυχθείς κτ πλεονασμοῦ τοῦ θ. καὶ
μετὰ τοῦ σ ἐρηκῶσα, ἀτυχθείς. ὁμοίβολομένου τυχῆν,
καὶ ἀποστρεφομένου ἀπὸ τοῦ διαμάρτειν. σπ δὲ ὁ κτ πλα-
γείς, φοβηθείς. Παρὰ τὸ φίλου ὀφθὲν ἀτυχθείς. ἰλιάδ-
Αταμμένη, ἀτηρὸν ἐχομένη. σοφοκλῆς. Ἐκ τῶν ὀδυσ ξ.
σὺ δὲ σχεδὸν λημμάτων τοὺς πλείονας ἀταμμένους ἰδὼν
Ατέρυτα. ἐν ἀτηρῶ τα, βλαπόμ. καὶ στεφομένου.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Υα, ὦα παλαιὸν ποιητικὸν. τὰ ξηρὰ
ξύλα. καὶ βόας αὔας, τὰς ξηρὰς βύρσας.
καὶ βαλέας. παρὰ τὸ αὕω τὸ ξηραίνω.

Αυλή. παρὰ τὸ αὖτις, αὐτὴ καὶ αὐλὴ, διὰ τῆς
αἰόλικῆς. σκόπτεσθαι παρὰ τὸ ἐπισχεθῆναι
ἡμᾶς. ἐναύλομαι, τὸ θεωρῶ. ἰλιάδος ψ.

Αυδὴ, ἠφωνὴ. παρὰ τὸ αὐτὴ καὶ ἀΐω. διὰ τῆς αὐλῆς ἐξ
φωνήεντος τὰ τοῦ ἀοῦ. ἀπολλώνιος δὲ, παρὰ τὸ αὕω τὸ
φωνῶ. ὁ ποιητὴς διαιρέσει, αὐωλείᾳ. καὶ βλῆ αὐλοῦ αὐλῆ.
καὶ ἀοιδὴ, ἀυδή. Αυδᾶ ὁ, ἡ φωνήεις. ἐξ αὐδᾶμι καὶ εὐθε-
νόω. παρὰ τὸ αὐδῆ, αὐδῶ. ὃς στὴ, στῶ. αὐδάω αὐδῶ.
ὁ παρατατικὸς, ἤυδαον ἤυδων. τὸ μέλλ, ἤυδαε ἤυδα. ἐξ
ὑποστακτικοῦ, αὔδαε αὔδα. Αυεδ' ὄρκις ἑτέρω-
Αυέρυσαν. Ἰστέον ὅτι τὰ ε, οὐ μόνον τὸ ὁμοῦ θεν.
σπ ὡς ὠὴ τὸ ἅλοχος, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς ὠὴ τοῦ ἀνώ-
λουθος. οὐ μόνον γὰρ τὸ ὁμοκέλευθον σπ, ἀλλὰ ἐξ ὑπο-
πίπτω κέλευθον ἔχοντα. ὁ δὲ ἀνώλουθος, ὁ πιθα-
νὸν ἀνώλουθος. κύριον ὂν ὁμοκέλευθος. καὶ ὀπίσω ἔχων τὴν
ὁδόν. τὸ δὲ ε τοῦ μεταξὺ τοῦ ὀπίσω, ἀπὸ τοῦ ἄψ γέγονεν ἐκ
ἀποβολῆς. ὥστε μὴ τὸ ἔρυσαν, ἀέρυσαν, ἐξ πλεο-
σμῷ τοῦ υ, αὐέρυσαν. φυτεύσῃς φρὼ πίσω ἀνέκλασαν τὸ
ῥάχυλον τθυομένου ἱερείου, ὡς παρὰ τὸ χέω ἐχύθη καὶ ἐρύσαν.

Αυθάδης, αὐτάρεσκος. θυμώδης. θρασὺς. ὑπερόπτης.
ἀπὸ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, ἐπὶ τοῦ ἀδῶ, αὐτοάδης καὶ
αὐθάδης, οἷς αὐτὸ ἀρέσκων. ἀδάγ γὰρ τὸ ἀρέσκειν. καὶ
προσηγορικὸν ἡδύς, αὐθάδης. κλίνεται αὐθάδης, αὐθά-
Αυθέντης, ὁ φονεύς ὁ ἑαυτοῦ κτείνων. τὸ δὲ δοκεῖ:
ἐν τῇ σωτηρίᾳ ἕτερον, εἴρηται ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω:
ἐπὶ ἐκθλίψεως δακτύλου, ἅμος, ὁ φόνος. ὁ θέρισμὸς,
χύτης. μετὰ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, αὐτοέντης. καὶ ἐπεὶ
φιλοῦν φιλεῖσθαι. αὐτοέντης ἡδονῆς. ὃς ἑαυτὸν βάλ-
λων πρὸς χύτεσιν, οἷς πρὸς βέλος. τὸ δὲ ἐν τῇ σωτηρίᾳ
ἔοικε παρὰ τὸ αὐτὸς καὶ τὸ χύτης. ὁ ἑαυτὸν ἐπαφεὶς ἁπ-
πτα, ἐπ' ὧν αὐτεξούσιος ἐπὶ μὴ ἄλλου ἢ ἑαυτοῦ ὤν.
Αυδήεσσα. χύδαξ. ὀνομαστὴν. ὁμοιόφθογγον. ἐπιγλαω-
πιθέων ἢ πρόμηθις, ἢ αὐδήεσσα ἐπικίρκην
Αυθέκαστα. τὰ ἁπλᾶ καὶ ἀληθῆ. οἱ, αὐτὰ φαρμακίδα.
τὰ χρώμενα. ἐπὶ λοιπὸν αὐθέκαστοι, οἱ σαφεῖς ἐπὶ σύντομοι.
Αυθημερόν. προπαροξύνεται ἐρήμα. αὐτόθι ἡμῶν τὸ αὐθήμε-
ρον. τὸ δὲ ἐν τῇ σωτηρίᾳ σχέσει λαμβάνει. ὁμη-
ρος. Αὐτοῦ οἱ μοῖρα τελεύξει. Αὐτοῦ κ' ἔμπεδα κάχοιτο.
τὰς τόπων σχέσεις, ἄν ἐκφέρῃ. ἐπὶ ὡς παρὰ τὸ ἄρχου,
ἄρχοθι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι. καὶ ἀπὸ τοῦ λέσβος,
λεσβόθι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτὸς, αὐτόθι. καὶ συν-
παρομοιωθὲν, αὐθι. διαφέρει τοῦ αὖθις. τὸ μὲν αὐθι, προπαρο-
ξύνεται ἐρήμα ἀπὸ τοῦ αὐτόθι. τὸ δὲ αὖθις σπ, τὸ πάλιν καὶ μετα τοῦ-
τα. τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα τὰ περιφυῆ λέγεσθαι, καὶ ἄνευ
τῆς, διὰ τὸ τῆ. αὖτις, καὶ αὖθι. μέχρις, καὶ μέχρι. αὖθις,
ἐπ' αὖθι. καὶ τὰ βαρυνόμενα ἐπιρρήματα ἀπὸ τρεφομένοις
τῇ διφθόγγου. οἱ, αὖθι. πόσφι, ἄν χωρὶς ἄρχι, ἄν ἐγ-
γύς. ἴφι, ἄν ἰσχυρῶς. μαίχῃ, ἀντὶ τοῦ μάχῃ. ἢ χῇ, ἀντὶ τοῦ
ὄφου. ὑψί, ἀντὶ τοῦ ἐν ὕψει. τετράκι. ἑξάκι. πολυ-
κι, πολλάκις, ὀλιγάκι.

Αυίαχοι, ἄβρομοι. πολύηχοι. καὶ παρὰ τὸ ἰαίνω ὀξύτονον φω-
νήν, ἰαινός. καὶ κτ πλεονασμοῦ, καὶ κτ στέρησιν, ἀίαχος.
καὶ πλεονασμῶν τοῦ υ, αὐίαχος. καὶ παρὰ τὸ ἀία χή, ἰαχός,
ἐν συνθέσει αὐίαχος. ἵνα σημαίνῃ τὴν ξηρόφωνον.
Ἰστέον ὅτι ὅτε μὲν παρίσχεται τὸ ι καὶ τὸ υ, ἡνίκα προ-
κεῖται αὐλῶν φωνῆεν προτακτικὸν. καὶ κτ διάστα-
σιν. οἱ, αὔω, παῖς, δημοσθένει, ὁ ἰὼ ἀνήνας. τοῦ δὲ
ἵνα μὴ νομισθῇ εἶναι διφθόγγου. ὅτε δὲ οὐ προσλαμβάνει
προτακτικὸν φωνῆεν, οὐδὲ παρίσχεται αὐλό. οἱ, ἰα-
Αυλὸς, τὸ φωνῆεν κτῆνος ὄργανον. παρὰ τὸ αὔω χη. ὑλη.
τὸ φωνῶ, αὐλὸς. ὃς δαίω, δαλὸς. σπ τὸ ἐς εὐθὺ ἀνανεω-
τικὸν τοῦ ἄματος. Αὐλικὰ δ' αὐλὸς ἀναῤῥίψας πα-
χεῖαν λθεν ἄματος. καὶ πορόνης μέρος, καὶ τὰς πορόνας.
Αυλοῖσι διδύμοισι πάροιθεν δαίδαλα ἤκεν καὶ τὸ νοι-
νῆ οὐμενον μουσηθὸν ὄργανον. Αὐλῶν συρίσσω τὸ ἐ-
νοπὴν. καὶ τὸ ἁδρὸν. καὶ συνθέσει, δίαυλος. εἴρηται δὲ
διὰ τὸ εὐτονότητα. καθ' ἣν καὶ αὐλῶνας, τὰ μεταξὺ
τῶν φαράγγων ἐπὶ πολὺ μῆκος φερόμενα ὀνομάζου-
σι. καὶ ἐπαύλεις, τὰς μετὰ τὰς κελεύθους ἀναπαυ-

σεις. ἀπὸ τῶν μουσικῶν ὀργάνων. καὶ τὸ διάστεμα τοῦτο
ἐστὶ τέχνημα τὸ πνεῦμα τῶν αὐλούντων διαθέσ.

Αὐλοῖσι δὲ ὑμοῖσι. τοῖς τῆς μήνης ἀνατεταμένοις,
αὐλὸν καλεῖ. δίδυμον δὲ τὸ συμφυές. ἀφ᾽ οὗ αὐλίς.

Αὐλῶπις, ὑφάλλα, ἢ ἐκ πολλῶν μερῶν ἐστὶ ποικίλων
συνεστῶσα. καθάπερ καὶ τὰ τοῦ αὐλοῦ μέρη. ἢ ἀφ᾽
οὗ ἁρμόττουσα. καθὰ αὐλὸς ἐστὶ τὴν τῆς γλώττης
ἀφ᾽ ἧς βολήν. ἢ αὐλίσκον ἔχουσα, καθ᾽ οὗ πήγνυται ὁ
λόφος. ἔστι δὲ εἶδος πορφυρᾶς κεφαλαίας. ἢ ποικιλόφθαλ-
μον, ἢ στρογγύλον. καὶ αὐλωπά, ὁμοίως.

Αὐλωπία, πόλις ὑπὸ κροταγιατῶν κτισθεῖσα, ἧς ἀπὸ
τῶν προκειμένων αὐλῶν ἔχουσα τὸ ὄνομα. ὕστερον δὲ
τῷ χρόνῳ καλωπία ἐκλήθη.

Αὐλή, ὁ περιττειχὴς μόνος καὶ ὕπαιθρος τόπος.
παρὰ τὸ ἀῶ τὸ πνέω, ἀϋτή, καὶ αὐλή, ὁ πορισπνεό-
μενος τόπος. Αὐλῆς ἐν χόρτῳ. ἐν τῷ περιφράγμα-
τι τῆς αὐλῆς, ἐν τῷ μεσαύλῳ. χόρτοι δὲ οἱ ξηροὶ, ὅτι
ἀπὸ χόρτου κατεσκευάσθησαν.

Αὐληρίς. ἔστιν αὐλητὴρ αὐλητῆρος. εἶτα παρώνυ-
μον, αὐλητηρίς. ὡς σωτὴρ, σωτῆρος, σωτηρίς. καὶ
ἑτὴρ, ἑτῆρος, ἑτηρίς. ἢ ῥιετηρίς.

Αὐλίς, ἀπὸ τοῦ αὔλοθι αὐλισθῆναι ἢ ἐλληνικὸν πρα-
τὸν. ἢ εὐθεῖα, αὐλίς. ἔστι δὲ πόλις τῆς βοιωτίας. ἐκ τοῦ
αὐλίζω, αὐλίσω, αὐλίς. καὶ ἡ μετέχει. ἐστὶ δὲ ἐκεῖ
σωκτροίθη ἄστας ὁ ἑλληνικὸς στρατός.

Αὐλὶς. ἐπὶ οὗ σὺν ὅλῃ ἢ τείχεος, ἀῦλιν ἔθεντο. ἢ αὐλι-
σμοῦ ἐποίησαντο. ἐστρατοπεδεύσαντο. ἐκοσμήθησαν.
ἐκ τοῦ αὐλή. ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὁμὶς. κλίνει δὲ αὔλιος, ἢ αὐ-

Αὐλὸς, σάδιον. ἢ τὸ δισάδιον, δίαυλος σύν- λεως.
θετον. ἢ τῶν βασιλικῶν ἱματίων τὸ ἔμπλεγμα. αὐλὸς
ἢ εἶδος ἀνθολάσου σχήματος. λέγονται δὲ αὐλαῖαι, ἢ
τὰ παρὰ πετάσματα τῆς σκηνῆς, ὡς παρὰ τῷ θεο-

Αὐλαξ, πεπλασμένον πῶλον. διώρυξ, καὶ ἀρό- λόγῳ.
γου ῥίβος. παρωνόμασται παρὰ τὸ αὐλός. αὖλαξ γὰρ
λέγεται ἡ βαθεῖα τομὴ. ἡ ἐπιμήκης διαχάραξις τοῦ
ἀρότρου. αὐλὸς δέ ἐστιν ἡ ἐπιμήκης παράτασις. παρὰ
τὸ ἀύω τὸ φωνῶ. ὁμοίως, αὔσω. ὄνομα ἐκ μεταπτώσ,
αὐλὸς, αὐλισμός. ἐκ τοῦ αὐλῶ τὸ βαρυτόνου. αὐλισμὸς
δὲ ἐστὶ τῆς ἀναστροφῆς. ὡς τὸ, Ἡυλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
καὶ αὐλισθῆναι. ἔστιν ἅλες τὸ ἀθρόον. ἐκ τούτου γίνε-
ται ἁλίζω, καὶ ἁλιζόμενοι. οὗτοι στρατιῶται ἀθροιζόμενοι.

Αὐλιον ἄντρον. Ἡ δὲ καὶ αὔλιον ἄντρον. παρὰ τὸ ἐν αὐ-
τῷ αὐλισθῆναι τὸν διόμυσον.

Αὐος, ὀξύκρος. ὄνομα ἐκ μεταπτώσ. ἐκ τοῦ αὐω, τὸ οὐβρέ-
χω. ἢ ἐκ τοῦ αὐω τὸ ξηραίνω, γίνεται αὖος ὁμοίως ὑγρός.
ἀφ᾽ ἧς αὖσις καὶ καῦσις ὡς τηδέτιος.

Αὐόμη, ἡ ξηρότης. παρὰ τὸ αὐω τὸ ξηραίνω, αὐόμη. ὡς
ἔχω, ἐχόμη. καὶ πείρω, πορόμη. καὶ βάλλω, βελόμη.

Αὐρόσχας, ἢ ἄμπελος. μέμνηται Θεόκριτος ἐν ἡρα-
κλεῖ. Αὐρόσχαλα βόρμων ἰκαριωτίνης. ἐραστὴς δὲ
ἐν ὠθαλαμίῳ, τὸ καυτὰ βόρμων κλῆμα. εἴρηται δὲ
ἐπαναιωρημένης οὖσα ὀσχή. ὀσχὴ γὰρ τὸ κλῆμα.

Αὐρα, ἡ λεπτοτάτη πνοὴ τοῦ ἀνέμου. ἐξῆς δὲ παρώνυμον.
παρὰ τὸ ἀήρ, ἄρα. ἢ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔρα. μετα-
χθὲν γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἐστὶ θηλυκὸν γένος. ὡς ξυστὴρ,
ξύστρα. γαστὴρ, γάστρα. δύναται δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ ἀήρ ἀέρος
γενέσθαι, ἀέρα. ἢ κατὰ κράσιν, αὖρα. ὡς γράες, γραῦς.
ἢ γάες, γαῦς. καὶ ἀήρ, αὐήρ. ἢ κατὰ ποσότητα τοῦ ᾱ εἰς ᾰ. ὡς
μήτηρ, μήτρα. ἄθερα.

Αὐριον. παρὰ τὸ αὐω ἀπολιθὸν ὀστοῦν ἡμέραν, αὔριον,
ἢ αὔριον, τὸ χθεσινόν. καὶ παρὰ τὸ αὖθι, ὃ καὶ αὐρίζω ὡς.
ἀφ᾽ οὗ, Αὔριον τῆς ἁμάξης. καὶ παρὰ τὸ συναυλεσθαι ὑπὸ τοῦ

Αὐστης, ἴσαυα, ἴσαυστης. καὶ ὑπορρι- ηλίου.
βασμῷ, αὐστης. ἴσαυα γὰρ χώρα ἐστὶν, ἧς ἥλιος ἴσης.

Αὐσον καὶ ὁ μὲν ἴβυκος αὔσιον λέγει. οἱ, Οὐ τὸ αὔσιον
πᾶς ἴυδεως. ὁ δὲ ἀλκμᾶν, Ταυσία πάλλακίω. ὁ δὲ
ποιητὴς, καὶ διάστασιν καὶ χρόνου τὰ ἄζηκα. οἱ, Τὴν αὖ-
κην ὁδόν. οὐδεὶς γὰρ τὸ σχηματισμοῦ αὐλοῦ καταῤῥωσ-
σεν. ἀμὲ δ᾽ ἀκούομαι ὅτι πρῶτον τῶν παρ᾽ ἴβυκον. δεύτε-
ρον, τὸν παρὰ ἀλκμᾶνι. τρίτον, τὸν παρὰ ὁμήρῳ καὶ διά-
στασιν. οὕτως ἡρωδιανὸς πεπαθῶς.

Αὐσονες, οἱ ἰταλοί. ἢ αὐσονία ἡ ἰταλία. οὐκ ἀπὸ αὐ-
σονος τοῦ κίρκης καὶ καλυψοῦς καὶ ὀδυσσέως. ἀλλ᾽ ὅτι τὴν
ἰταλίαν οἱ πρῶτον οἰκοῦντες ἔσχισαν αὔξειαν ἔλεγον. ἢ
κατὰ μετάθεσιν τοῦ ζ εἰς σ, καὶ τοῦ ε, εἰς ο. αὔσο-
νες, οἱ αὔζονες. οἱ αἴζωνες.

Αὐσαλέας. Αὐσαλέας δ᾽ ἔφηκε πρηΐδας. αὐχμη-
ρὰς. ξηράς. παρὰ τὸ αὐω τὸ ξηραίνω. ἧς οὐσος, καὶ

Αὐτή. παρὰ τὸ αὐδή, αὐδή. αὐαλέος, καὶ αὐσαλέος.
καὶ ὁμοῦ, αὐτή. ὡς ἐν τῷ μελετῶμαι μελεδῶναι. παρὰ
τὸ μελέτη. μελέτη γὰρ ἡ φροντίς. ἢ παρὰ τὸ αὔω
τὸ φωνῶ, γίνεται αὐτή. ὡς καὶ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω,
αὔω. καὶ ἧς αὐλοῦ αὐλμή, καὶ αὐτμὴ ἡ ἀναθυμίασις.

Αὐτει, πάντας ἀρίστους ἐφώνησε τοὺς προσεκαλέσ. αὐτέω
αὐτῶ. αὐτέου, αὐτεῖν. καὶ τὸ μόνον, αὐτεε, αὐτει.

Αὐστηρός. παρὰ τὸ αὐω τὸ ξηραίνω. ὁ μόνον, αὔσω. ἧς
οὖν αὐστηρός. ὅτι στρυφνὸν. ξηρόν. ἀντὶ τοῦ σκυθρω-

Αὐτὴ, ὅτι δύο. τὸ βοηθῶ. ὡς τὸ, Αὐτὴ δ᾽ οὐρα- πὸν.
νίωνι νίκε. καὶ τὴν μάχην. ὡς τὸ, Μὴ σοφὰς αὐτῆς.

Αὐτάρκης, παρὰ τὸ αὐτὸς, καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ. ὁ ἑαυτῷ
ἐπαρκῶν καὶ βοηθῶν. ἢ ὡς τὸ ὠδάρκης. τέσσαρα εἰσὶν
ἐπιῤῥήματα παραλαμβανόμενα βαρύτονα. συμ-
περιπατεῖται δὲ ἐφ᾽ ἓν τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. αὐ-
τάρκως. αὐθάδως. μοσσώδως, καπηθῶς.

Αὐτε. ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται
ἄτε. ἢ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὖτε. Αὖτις δ᾽ ἧς ὀπί-
σω πάλιν χθονί. σημαίνει τὸ ἧς ὑστέρου, καὶ τὸ ἐκ δευτέ-
ρου. ἐκ τούτου ἧς, καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ
ἧς τὰ ὀπίσω, γίνεται αἶς. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐρύσω, τὸ
ἀέρυσαν αὐέρυσαν, οὕτω καὶ ἄπις ὁ σί. τὸ πάλιν,

γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ, αὖτις. διαφέρῃ δὲ τ πάλιν. τὸ μὲν δὴ πάλιν δηλοῖ τὸ πάντων. καὶ τὸ ἐξ ὑστέρου δηλοῖ. τὸ δὲ αὖτις δηλοῖ χρόνου. τὸ ἐπὶ ὕστερον δηλοῖ.

Αὐόνη, λύσιν. κρᾶσις. ἀμυχμός. φθορά. καὶ πάθος.

Αὐριον, παρὰ τὸ αὖρα. ὃ καὶ μᾶλλον ⟨ξηρασία. βούλεται τὸ ἑωθεν σημαίνειν διὰ τὸ, Αὔριον δ' ἐκ τοῦ ταμοῦ ψυχὴ πεφόβηται πρό.

Αὐρίζειν, ἐπιοῦσιν. καὶ τὸ ἐξ αὔριον ὑπερβάλλεσθαι.

Αὐτμή, σημεῖον ἀναπνοῆς. εὐωδία. ὀσμήν. φωνὴν. ψυχήν. λιγυράν. καπνόν.

Αὐχένα. Αὐχένα δ' ἀρχὴν καὶ λυγαμβένα ὀθόνην. ἔστιν βαρύτονον μεσότητος καὶ χόνου δηλωτικόν. σῆ δὲ, παρὰ χεῖμα. εὐθέως. ὡς πορ παρὰ τὸ πολλά, πολλάκι. καὶ ὀλίγα ὀλιγάκι, καὶ δέκα, δεκάκι. καὶ παρὰ τοῦτο δωρικῶς φυτάκι, ὡς παρὰ πανδάρω. Τουτάκι πεξαμβένης. οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐλά, αὐλάκι. καὶ κῦ ἀνιδέσιν, αὐλίκα καὶ παυλίκα. τὸ τι, ἵ. διαφ. τὰ δὲ καπαβαρύτονα βούλεται τὸ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου σημαίνειν. οἷον, αὐλίκα, ἡμίκα, πανίκα.

Αὐχήτης, ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος. ὁ δὲ, ἐψέματος. καὶ ὁ βαρύχωρος. καὶ ὁ ἀμυχής. καὶ ὡς ἔνιοι, ὁ δευτερίας. καὶ ὁ ἐπὶ ⟨τόπος. πεφυτευμένος.

Αὐτὰρ, Αὐτὰρ ἐπεὶ νόσφιν ἐθέντο. ἐπαφὴν δὲ ἐνόσφιν ἐθήκαν. αὖταρ καὶ ἄταρ, ποιοῦσι δὲ καὶ ἀναλογώτερον. καὶ λέγουσιν ὅτι τὸ αὖταρ ἐκ τοῦ ἄταρ καὶ πλεονασμόν ἐστι. τὸ δὲ ἄταρ, οὐδέποτε λύεσθαι ἐκ τοῦ αὐταρ καὶ ἀποβολὴν τοῦ υ. κατὰ γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενον δὲ τῆς τοῦ σωτῆρος διαθέσεως μετὰ τὴν ἀποστασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, ἐκτείνεται τὸ α. ὁ δὲ χρόνος ἕτερος λόγος. ὀῖ, κλαίω, κλάω. αἰετὸς, ἀετὸς. οὐρᾶος, οὐράδιος. κεφάλαιος, κεφαλάδιος. εἰ περ οὖν καὶ ὁ αὖταρ σύνδεσμος ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν ἐκ τοῦ πρώτου θεν ἐν τῷ ἄταρ, παρείπερ καὶ κατὰ τοῦτο ἔκτασις. διαφέρει δὲ τοῦ δὲ. ὅτι ὁ μὲν αὖταρ προτάσσεται. ὁ δὲ δὲ, ὑποτάσσεται. ὀξύνεται, καὶ βαρύνεται. οἱ μὲν οὖν ὀξυτόνως ἀναγνόντες ὡς καλλίμαχος. οἱ δὲ, βαρύνουσι, λόγῳ τοιῷδε. πᾶσα λέξις εἰς αρ λήγουσα, βαρύνεται. οἷον, ἄφαρ. ἄθαρ. δάμαρ. σέαρ. οὐθαρ. ἐκτέον ὅτι οὐδεὶς συμπλέκει σύνδεσμος κατηγορικῶν, καὶ βαρεῖα. πάντες δὲ ὀξύνονται.

Αὐτως, βραχέῖα μεσότητος παρὰ τὸ αὐτὸ. σημαίνει δύο. τὸ ὁμοίως, ὡς τὸ, Ὡς δ' αὔτως μενέλαος ἀρήϊος ἔμπεδε ἔδησε. ⟨ αὔτως μὲν φασὶ φατέμεν. σημαίνει καὶ τὸ ματαίως. ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐμὲ αὔτως κῆδα δεύομενον. Καὶ αὔτως δ' ἐπέτεσ' ἑρμῆς. ⟨ φίλου ται πρὸς ἀλλήλους διασολήν τοῦ ἑτέρου τοῦ σημαίνοντος τὸ αὐτως. ἢ δὲ μάτην σημαίνει, φίλουται. τὸ σερκτικὸν ἀ φίλουται. Πόθεν παράγεται τὰ τῆς μεσότητος βαρέα. ἐκ τῶν πληθωτικῶν γενικῶν. καὶ πῶς ἔστιν ἡ ἰδιωτικὴ τοῦ ὀνόματος. ἔστιν ἑτὸς, ὁ ἀληθής. μετὰ τοῦ σερκτικοῦ α, ἄτρος. κλίνεται ἀέτου. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθωτικῶν, ἄετοι, ἀέτων. ἐξ αὐτοῦ βραχέος, ἀέτος. ⟨ πράσει τοῦ α ἐστὶν αὐ διφθογγος, αὔτως.

Αὐτὸς, μέρος λόγου ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία δὲ, ἐκτὸς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τοῦ ὀνόματος. ἀντὶ ὀνόματος γὰρ παραλαμβάνεται. τὰ δὲ παρὰ τοῦ ὀνόματος, διὰ τὸ μεγάλου γράφεται. ἀντωνυμία πρωτοτύπως ἐστὶν, ἡ παράγωγος. ἡ πόθεν γίνεται, ἐκ τοῦ ῥίζου πρωτοτύπου. ση δὲ τέσσαρα. πρωτότυπος ἀντωνυμία, αὐτὸς. οὗτος, ἐκεῖνος. ὅδε, ἡ ὁδεῖα κῦ παραπλήσιον. αὐτὸς ὁμόνος. ὃς τὸ, Τυδείδης αὐτὸς περ ἐών, προμάχοισιν ἐμίχθη. αὐτὸς ὁ τότος. ὃς τὸ, σὴ τ' αὐτοῦ ⟨ λαοῦ ἐρυκάκετε. αὐτὸς, τὸ σῶμα. ὃς τὸ, Αὐτὰρ ὁ δ' ἐλώρια τεύχε' ἐκύλινδεν ὀπίσσω. αὐτὸς, ὁ κατ' ὀξοχήν. ὃς τὸ, Εἰδέ κε μὴ δώσουσι, ἐγὼ δέ κε αὐτὸς ἑλωμαι. καὶ ὃς τὸ, Οὐκ ἄπελος οὐκ ἀνθρώπους, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος. καὶ αὐτὸς, ἡ ἀντωνυμία. ⟨ μία.

Αὐτοκράτως, αὐτοκελεύστως. αὐτοκλήτως. αὐτοβούλως αὐτοπροθύμως. παρὰ τὸ μύω, τὸ προθυμοῦμαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, μέμαμαι, μέμασται, γίνεται μαστός, ὃς βέβασται, βατός. καὶ αὐτόμαστος, ὁ αὐτοπρόθυμος. καὶ ἀπὸ τοῦ μαστεύω τὸ ζητῶ, καὶ τῶ τὸ σημαῖνον τὸ αὐτὸ, μαστός. οἳ ἐπιζητοῦσι τὰ βρέφη. ⟨ ξ αὐτοῦ, αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτητος. ὁ μὴ παρ' ἑτέρου αἰτιζητηθείς, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπαγαγών.

Αὐτόγυον. διὸ εἶδη ἔστιν ἀροῦσιν. καὶ τὸ μὲν καλεῖται πρωϊνὸν, τὸ δὲ, αὐτόγυον. καὶ τὸ μὲν ἐκ συμβολῆς ξύλου ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται πρωϊνὸν, τὸ τὴν γῆν πρὸς πεπρωτα ἔχον. τὸ δὲ ἐξ ἑνὸς ξύλου ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται αὐτόγυον. τὸ δὲ ἔλυμα ξύλου ἐστὶν, ἃς ὁ ῦῖς σιδηρᾶ οὖσα ἐνέπηγται, καὶ τὴν γῆν σχίζει. ὁ δὲ κρατεῖ ὁ ἀρῶν, καλεῖται ἐχέτλη. τὸ δὲ διὰ τ ἐλύματος διαβεβλημένον ξυλάριον ἃς ὁ ἠχέτλη καθίεται, ἀλυκ. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ γυόμ ὃ πρὸς βοῦς γύης. τὸ δὲ ἀπὸ τ γύου ἃς τ ζυτὸν, ἰσοβοεύς. τ δὲ ζυγοῦ τὰ τιθέμενα πρὸς αὐχένας τῶν βοῶν, οἱ μὲν, ζεύγλας. οἱ δὲ, βοείας. οἱ δὲ, μέσταβα καλοῦσιν.

Αὐτοκράτωρ. μεμπτέον οὖν τὴν συνήθειαν τὸ αὐτοκράτωρος ὀνόματος. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ, κρατήτωρ εἶναι λέγει. παρὰ γὰρ τὸ κραίνω, δεῖ κράντωρ. καὶ ἐν συνθέσει, αὐτοκράτωρ. ὁ αὐτοῦ κρατῶν.

Αὐτόκρανα, αὐτόδηλα. αὐτοκράαντα.

Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφός. οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων

Αὐτόδιον, ὁ λυσιτελείας θ. ὃ ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐλθόντα.

Αὐτόγνωτος. ⟨ δ' αὐτογνώτου ὠλεσεν ὀργά. σοφοκλῆς. ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμονος τρόπου.

Αὐτόχθονοι, αὐτοκτίσται. οὐ κατασκευασταὶ, ἀλλ' αὐτοκτίσται.

Αὐτόχθονα. ἔστι τὴν τοῦ χείρονος πρ ⟨ τοκτίσται. ὅσον ἐν τοῖς ὀρεσδιήγει. οἰκησιν ἔχων φυσικήν.

Αὐτάγιος. ὁ ἀγάμενος ἑαυτὸν. θαυμασίως ἔχων ἑαυτοῦ. ὡς δ' ἔνιοι, αὐθάδης.

Αὐτόρεκτον, οἷον, τὸν ἑαυτὸν ἀποτείνοντα.

Αὐτότατα μέλη, ὡς ἂν εἴποι τις αὐτοτά, οὐκ ἔχοντα τὸ ἰδιωτάσοντας.

Αὐρκά βδαλον σκάφος. λυπόφρων. ἀναυλόχητον τὴν μικρὰν λέγει. οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐλοσχέδιον πλοῖον. οὐδέ πω σὺν ὁρμῷ καὶ λιμένι καθα λεγόμενον. ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐλοκάβδαλον δέ, τὸ ἁψὶς καὶ ὥσαύτως Ϛ αὐλαυρίτου τετμημένος. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται. τὸ ὃς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐλοκάβδαλον.

Αὐτομυχεί, ἐπιῤῥῆμα. σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐλῇ τῇ μυχτί. ἤγουν αὐλοῖς ὄμυξιν.

Αὐτοβοεί, αὐλόθεν σὺν τῷ φωνῇ. ἢ εὐθὺς ἅμα τῇ βοῇ τὸ πρᾶγμα συντελεσθῆναι ἐπὶ τοῦ πολεμικοῖς ἔργοις, οἷον, τὰ χέως. παρὰ δὲ τὸ τέμνω, ἐπὶ τοῦ καθ' ἁρπάγης. ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ. οὕτω θουκυδίδης.

Αὐτρλήκυθος, ὁ πένης. ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῖς τὰς ληκύθους φέρειν ἀντὶ τοῦ βαλάντια. οἱονεὶ ἄσωτοι, παρὰ τὰς συμβολὰς ἐν τῷ ληκύθῳ ἔχειν καὶ φέρειν τὰ συμπόσια. ἢ ὡς αὐλὸν τὴν ληκύθου μόνον ἔχοντες.

Αὐτόχειρα, αὐλὸν τὸ πρᾶγμα. ἀντὶ τοῦ ἡρῷον.

Αὐτοσχεδιάζειν ἐκ τοῦ σὺν ἐπῆς. Μάρις δ' αὐλοσχεδιάζουρί. καὶ αὐλοσχεδίου, σὺν ἐπῆς. Ϛ αὐλοσχεδίην ἐκ χειρός

Αὐχμός, ἡ ξηρότης. εἴρηται παρὰ τὸ ὁμοίως. αὔξω μήκυνε. καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, αὐχμός. ὁ μὴ ποιῶν αὔξεσθαι. κυρότης γὰρ ἔφη. καὶ παρὰ τὸ αὖω τὸ ξηραίνω, γίνεται αὐχμός. τὸ μὲν τὸ ποιητικόν, αὐγμός. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ, αὐχμός. καὶ παρὰ τὸ ἄφ' τὸ ξηραίνω, ἀχμός, καὶ αὐχμός.

Αὐχήν, ὁ μάχλος. παρὰ τὸ αὐχμός, ὃ σημαίνει τὸν καυσάξηρον τόπον, γίνεται αὐχμήν. καὶ παρὰ τὴν αὐχμήν, αὐχήν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸ αὔω, ὁ χήν, καὶ αὐχήν. ἐφ' οὗ ὀχεῖται ἡ κεφαλή. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν Ϛ γαυριᾶν, γίνεται αὐχήν. γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι, ἀνατείνομεν αὐλόν. οὕτω δὲ καὶ μάχλα χηλιᾶν πυὰς λέγομεν. οὕτω μεθόδιος.

Αὐω, τὸ ξηραίνω. παρὰ τὸ αὔω τὸ βρέχω. μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀ, ἄυω. καὶ κατὰ συναίρεσιν αὖω, τὸ ἀξάνομβρίας γινόμενον. τὸ δὲ φωνῶ, παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται αὔω. καὶ ὀμήω, αὔσω. τὸ δὲ λάμπω, ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ λέγω, γίνεται φαύω. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ φ, αὔω. διὸ καὶ δασύνεται. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸ λάμπω, ἀξοῦ καὶ αὔριον. τὸ ξηραίνω, ἀξοῦ καὶ αὖος, ὁ ξηρός. τὸ κράω, ἀξοῦ καὶ βάγαυσος, ὁ παρὰ τὸ πῦρ ἐργαζόμενος. τὸ βοᾶν, ἀξοῦ, Αὖε δ' ἄρκτος ἑτέρωθεν. ἔστι καὶ αὔω τὸ καθεύδω. μικαυδρος. ἐγγὺς θανεῖν καὶ ἁμάρτοι χήσικα τὰ σίβου συλλυκὲς αὔφ. ἀντὶ τοῦ καθεύδει, καὶ διαῤῥιβφ. εἴρηται παρὰ τὴν αὔαν· αὐολικῶς τὴν ἡμέραν. τὴν ἀρηϊῶοι αὐολῆς, αὔου φασί. κυρίως αὔω λέγεται, τὸ ἕως τοῦ ἕως καθεύδω. τὸ δὲ ἄω, σημαίνει φλύω. τὸ πνέω, οὗ ὁ μέλλων, ἀήσω. καὶ τὸ ποιμαίνω, οὗ ὁ μέλλων, ἀέσω. ἀφ' οὗ καὶ ἀεσίφρων.

Αὐως, ἡ ἠώς. φυτεσγενῆ ῥηματικόν. οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς αὐολοῖς. σαπφώ. πολλὰ δὲ αὔως. ἐπειδὴ φαινομένης αὐτῆς, τὰ ζῶα θρέπεται. καὶ ἀγκλοις ἐπὶ τὰ ἔργα καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ἔστερε πάντα φέρων ὅσα φαεννὸς ἐσκέδασ' αὔως. εἴρηται παρὰ τὸ αὔω τὸ βοῶ, αὔως.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ

Ἀφαδὸς, ἐχθρός. παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. ἡ ἀφαδία, ἡ ἀπέχθεια. ἔστω λίσσυ θρα πέτας. Δοκῶ μοι μὴ ὁρᾶν ἀφαδίαν. εἴρηται παρὰ τὴν ἀρὸ καὶ τὸ ἀδεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρέσκουσα. ἀφαδία οὖσα, ἡ ἀφανδάνουσα. οἱ ἐχθροὶ δὲ τριοὺ τρι ἀφανδάνον τες καὶ πολέμιοι.

Αφάμαρτον, ἀπέτυχεν. ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ.

Αφαμαρτεωνὸς, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

Αφαλόν. Κωΐειν ταυρείην ἀφαλόν τε καὶ ἄλοφον. τὴν ἐκ ταυρείου δέρματος, ἀφαλόν τε καὶ ἄλοφον καὶ ἐπὶ τὴν δεῦσιν, ἵνα λανθάνῃ. φαλοὶ γὰρ τὰ ὠὰ τῶν πτηνῶν κεφαλαιῶν μικρὰ ἀποδύσια. λόφοι δὲ αἱ τρίχωσεις.

Αφαχα, σύρων μὴ δυνάμενος λέξις. δύναται δὲ καὶ ἑλλάδα γλῶσσαν, ἤγουν τὸ σημαινόμενον ἢ πεῖ ῥῆμα, περίλημμα. πολυλαλούσης τῆς ἀφροδίτης ἐκ τοῦ ἄδω καὶ τὴν πρώτην, καὶ τὴν ἐσχάτην περιβολήν.

Αφανίσαι, οἱ παλαιοὶ οὐχὶ τὸ μολῦναι ὡς νῦν, ἀλλὰ τὸ τελέως ἀφανῆ ποιῆσαι.

Αφαρ, ἐπιῤῥῆμα μεσότητος ἀντὶ τοῦ εὐθέως. παρὰ τὸ ἄπω ῥῆμα τὸ εὐθέως. οὕτω τὰ χέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι, καὶ ἱεσθαι γινόμενον. ἀξοῦ καὶ οἱ ἴωνες καὶ οἱ ἐφέσιοι ἀφαρεὶ λέγουσι τὸ ταχέως, Ϛ ἀσκόπως ποιῆσαι ἢ φθέγξεσθαι. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸ ταχέως, Αφαρ δέ σε πάλλας ἀθήνη ἔσχεθ' ἑμῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πρόχρον καὶ παραχρῆμα. Αφαρ δὲ χθὲς ἁμύνῃ ἢ σὺ Ϛ ἡμῖν. καὶ τὸ ἀφνίδιον. ὡς δ' ἄφαρ ἐκρώων ἐλάσαι ἀτομώνυχας ἵππους. Ϛ τὸ ἐξαδίως. Αφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν.

Αφάρτερος. τῶν δ' ἵππων οἱ μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι. τὰ χύτεροι. παρὰ τὸ ἀφαρ ἐπιῤῥῆμα σημαῖνον τὸ ταχέως. ἔνθεν οἱ ἀλεξανδρῆς, ἀφαρεί λέγουσι τὸ ἐπουδασμένως Ϛ ταχέως καὶ ἀπορισκέπως ποιεῖν φιλέλλην.

Αφαρῆς, οὐ ἠρέως. Αφαρῆτε δὴ ἰὼν ῥέοντε. ὁ δὲ ἀπολλώνιος καὶ πίνδαρος, ἀφαρὴς ὕπνος φιλεῖ τοὺς τὸ εὐθὺ ἰέναι. εἴρηται οὖν παρὰ τὸ φαρὸς τὸ παρὰ τοῖς βαγμηνοῖς συστελλόμενον. καὶ παραγωγῇ, ἀφαρῆς. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς φησὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων, παρὰ τὴς ἄρης συγκεῖσθαι. Ἰωνδάρης, ἀμφιάρης Ϛ ἀμφιάραος. γενικῶν Ϛ τὸ ἀφάρης οὕτως. εἶτα παρώνυμον, ἀφαρῆς. ὁ δὲ κράτ-

της, ἀπὸ τοῦ ἄφαρ ἐπίρρημα.

Ἄφαρος, ἡ ἀναρρίασος γῆ. φάρος γὰρ ἡ ἄρουσις. οἷον, ἄαρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, ἄφαρος. καὶ ἀπλῶς δὲ ἡ ἄρουσις, ἀπὸ τοῦ αἴρω ἢ διαιρῶ. ἡ φάρος, ἀπὸ τοῦ φάρσαι, ὅ ἐστι σχίσαι. καὶ γὰρ διαφάρους φασὶ χιτῶνας, τοὺς δύο μέρη κεχωρισμένους. ἡ φάρσος, τὸ σχίσμα τῆς ἐδάφους. ὡς τὸ φ.

Ἄφαυρος, ὁ ἀδρανής. ἢ ψιλὸς ἄγαν παῦρος καὶ ὀλίγος καὶ ἀδύναμος. ἢ ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ λέπω· ὁ μὴ ὤν, φάσω, γίνεται φαυρος, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄφαυρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἄφαυρος. ὁ μηδὲν ὢν μανος δ' ἀσθένειαν λέξαι. ἢ ὁ μηδενὸς λόγου ἄξιος. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, πρόσωπον ἐπίρρημα, φάω. ἡ ἐξ αὐτοῦ φάρος ὄνομα. ἡ κατὰ στέρησιν, ἄφαρος. ἡ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἄφαυρος, ὁ ἀλαμπὴς καὶ ἀτελής. ὁ ξύγεται δὲ τὸ φαρός, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πρὸς καλλιμάχῳ ἡρημένου. οἷον, Ἡ ἄφαρον φαρόωσι. ἄφαρον δὲ τὴν ἀτεώρητον γῆν, παρὰ τὸ φέρω. ἡς τὸ φέρτερος.

Ἄφαυρά, ἀθενῆ. ἀμαυρότερα. ἢ νωθρότερα.

Ἀφάσσῃ, τὸ ψηλαφᾷ. παρὰ τὸ ἅπτω, ἀφή, ἀφῶ, ἀφάσω, τὸ τῆ ἀφῆ ὑποβάλλω. ὡς μάθλη, μαθλάσω.

Ἄφεσθε, ἀποθετε ἢ χωρὶς ἔσηκατε. ἢ συγγνώμην. ἀφέσασι, πρέσβεσιν ἔσασιν. ἐσήκασι δὲ συγγνώμην.

Ἄφεμα. ἐκ τοῦ ἵημι, ἵεμαι, εἶκα εἶμαι, ἕμα, ἐν σωσθέσει, ἄφεμα, τὰ ἀποσκλήματα.

Ἀφετήρ, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἑτῆς, καὶ ἑτήρ, καὶ ἀφετήρ.

Ἀφ' ἑστίας ὄρχεται, γυτέσιν ἀποβλύσας ἑστίας ὄρχεται. ἑστίαν γὰρ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον τὸ σκεῦος, οὐδὲ μὴν αὐτὴν τὴν θεάν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκίαν. καθὰ ὅταν λέγῃ πᾶς τις βασιλέως ἑστίην ἐκάσω. ἐν τρισὶ μὲν λέξασθαι ἐφέσιοι ὅσοι ἔασιν, ὅσοι οἰκίαν ἔχουσι. καὶ ἐν τῇ σωφροσύνῃ λέγεται. ἀφ' ἑστίας ὄρχεται, γυτέσιν ἀποβλύσας οἰκίας ὄρχεται.

Ἄφελής, ὁ ὑγιὴς τὸ σῶμα καὶ ὁλόκληρος. οὕτω παρὰ Ἀθηναίοις. παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι μέρους τοῦ σώματος, ἀλλ' ὑγιὴς εἶναι. λέγεται δὲ ἀφελὴς καὶ ὁ εὔνοθος, ὃν οὐδεὶς ἐλοιδόρησε τὴν εὐνοθίαν. ἀριστοφάνης ἴσασιν. Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἐλθεῖν καὶ τῆς σάσεως πρέσυρας. καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο ἀθήνηθεν, εἰ ἀφελεῖς καὶ ὁλόκληροι. λέγεται καὶ ὁ ἀπλοῦς ἐν τῷ βίῳ.

Ἀφελῶν πεδίων, ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρων, καὶ λάσεσιν τῶν μεγάλων καὶ ἀνεπικωλύτων.

Ἀφέλεσθε. ἐν τῷ μὲ ἀφέλεσθε ἐγεδύντες. ἐπειδὴ δέδωκότες μοι ἀσπίδα ἀφείλεσθε. καὶ ὑβρίσετε ἐς ἀσπίδας. οὐ γὰρ ἐμέ. ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω, ἐν σωσθέσει, ἀφέλω. ὅπερ ἀθηναῖοι ἐν ἐσῶ, ἀφέλομαι. τὸ πλεονασμῷ, ἀφελόμεθα. τὸ δεύτερον, ἀφέλεσθε.

Ἀφερτήν. οἷον, Ἀφερτὴν δ' ἀρετήν. ἀπὸ τοῦ φέρω, γίνεται φερτός, καὶ φερτή, ἐν ἀφερτή. ἐκ δὲ τοῦ φερτός, προφερέστερος τὸ συγκριτικόν, καὶ προφέρεσθαι.

Ἄφεσις, ζεῦξις ἐν ἀρότῳ τιμᾶται. εἴρηται δὲ ὅτι, δεύκαλίωμα τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου διαφυγών, καὶ ἐς τὴν ἄκραν τῆς ἀρτοῦς διασωθείς, ἱδρύσατο βωμὸν ἀφεσσουδίου. ὅτι ἀφείθη ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἡ δὲ ἄκρα, ὑστέρου μετέα ἐκλήθη. ἀπὸ τῶν ἄρτου βοσκημάτων ἐκφυνεμομένων. οὕτως ἀρχαῖος ἐτυμολογεῖ ἐν τῷ τῶν βιβλιακῶν.

Ἀφθῶ, ἐς τὸ ἔς.

Ἀφῆκα, ἐκ τοῦ ἵημι. ὁ μέλλων, ἥσω. ἧκα, ἐν σωσθέσει, ἀφῆκα. Ὁ δ' ἀφήμενος οὐ καλέγει. ἀντὶ τοῦ πρέζω καθεζόμενος.

Ἄφλυαι, τὸ ἀπολῦσαι ἐγκλήματος. ἀφῆναι, τὰς ἐπισμυήμας κριθὰς ταῖς χερσὶ ῥίψαι.

Ἀφέωκα, τὸ θέμα ἀμφίβολον. ὁ παρακείμενος, ἀφῆκα. εἶτα ἐλλείψει τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἀφέωκα. οὐ μὴν δὲ τὰ ἀμφιβαλλόμενα παραλαμβάνει. ἀλλ' ὡς παρὰ τὸ πέπω γίνεται πέπωκα, καὶ πέπωκα καὶ ἀρόωμεν τὸ ἧς ω, οὕτως ἕωκα. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔωκα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἧς ω, ἀφέωκα. ἐν ὁ παθητικὸς παρακείμενος καὶ τὸ ῥίπτω ἀφέωται. οὕτως ἠρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. τὸ δὲ θέμα, ἵημι. ὁ παρακείμενος, ἀφῆκα. καὶ ἀπλῶς, ἀφέωκα. οἱ γὰρ ἀπλοῦν ἵκα πλεονάζοντι τὸ παρακείμενον, τότε μὲν τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν, ῥέπουσιν εἰς ω. ὁ παθητικὸς, ἀφέωμαι. καὶ τὸ ῥίπτω τῶν πλημμελητικῶν, ἀφέωται.

Ἀφιδ. ἐστὶ ῥῆμα ἰδ παρατατικοῦ καὶ δασυνόμενον. ὁ παρατατικὸς, ἵουν, ἵδς, ἵδ. καὶ ἐν σωσθέσει, ἀφίδ. καὶ προίδ. ἀφίκω δὲ ἐκ τοῦ ἀφίκνημι, ὡς ἐξίκω παρατατικός. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἵκω ἵκνημι, καὶ ἵκημι, οἱ παρωχημένοι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἧς ω ἧσιν ἐν χρήσει εἰσὶ παρ' ἀπὸ τοῦ ἧς μι. ὡς ἵπτω ἐν χερσὶ ἔβην. Καὶ ἐδόλωσαν αὐτῷ ἐρασμάτα. καὶ τὰ μὲ παρὰ τὰ προσωπα τοῦ παρατατικοῦ, γράφεται διὰ τοῦ κ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἧς μι. τὰ δὲ δεύτερα κῆρίτα διὰ διφθόγγου, ὡς ἀποπαρωχημένα.

Ἀφιᾶσιν. ἐστὶ ῥῆμα, ἵημι. τὸ δεύτερον, ἵης. τὸ ῥίπτω, ἵησι. τὸ παρῶν τῶν πλημμελητικῶν, ἵεμεν, ἀφ' οὗ τὸ ἀφίεμεν. τὸ δεύτερον, ἵετε, καὶ ἀφίετε. τὸ ῥίπτω, ἱᾶσιν. ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν πλημμελητικῶν τῆς ἰδίας μερχῆς. ταῦτα δὲ τὰ ῥίπτα προσωπα τοῦ ἧς μι πλημμελητικῶς οἱ ἴωνες προσῳδοῦσι, καὶ συσολῇ τῆς παραληγούσης, προφέροντες. ἀφιᾶσι. τιθέασι. δίδασι. ζευγνύασι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱᾶσιν ἰωνικῶς, ἱέασι. καὶ ἐν σωσθέσει, ἀφιέασι. ἐν δὲ συναιρέσει ἀττικήν, ἀφιᾶσιν. ἰᾶσι, πέμπουσιν. ἰᾶσι, πορεύονται.

Ἀφήτωρ, ὁ τοξότης. Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐν τοιχέεργε. ἢ τοῦ ὀβελιαίου. ἢ φλιά. παρὰ τὸ ἵημι, ἧτης, ἢ ἀφέτης. ὡς τιθημι θέτης, ἢ δίδωμι, δότης.

τῶν. λα δὲ γίνονται καὶ ἀπὸ τροπῆς ἥρ. θέτης, θε-
τήρ. ζ σωθέσει, ὑμνοθετήρ. δότης δοτήρ. οὕτως
ἔτης, ἐτήρ. καὶ ὃς δοτήρ, δότωρ ἐάων, οὕτως ἔτης
ἔτωρ, καὶ ἥτωρ, ζ ἀφήτωρ, ὁ ἀφεὶς τὰ βέλη. κ ὁ ἡλί-
ος. ἥτοι ὁμοφήτορος, ὁμοίως τῶν ἀποτροφητευόντος καὶ
μαντευομένου, τῷ, τεττίγηπι καὶ τῷ πλουτῶνι.

Αφθα, ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φθόη.

Αφέξω. ἐκ τοῦ ἔχω, ἕξω. ἀπέχω, ἀφέξω. Οὐδ' ὅτε περὶ λοι-
μοῖο χεῖρας ἀφέξει. βοῶπις ὁ πότνια ἥρη. πάσει.

Αφίσμεθα. ἔστιν ἥκω. ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος,
ἵνα ὁ μικτὸν. τὸ δεύτερον, ἵπου. καὶ ἐν συνθέσει, ἀφίπου.
ἀπὸ τοῦ ἵκω. ἵξω, ἵσμαι, ἵσμεθα, καὶ ἀφίσμεθα.

Αφικνίζω. εἴρηται ἡ λέξις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱπ-
πων τῶν σκληρωσομένων καὶ ἀποθεσκομένων ἡνίων καθε-
στώτων. ἀφηνιάζειν οὖν ἐστι, τὸ σκληρύνεσθαι ζ ἀπο-
θεσκεῖν τῆς εὐθείας ὁδοῦ εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἡνίον, ὃ
σημαίνει τὸν λῶρον. ἡνιάζω, ζ ἀφηνιάζω.

Αφλαστον. ὀν, Ἀφλαστα καὶ φώστωνας ὠργυωμένους.
τὰ ἀκροστόλια τῆς νηὸς καὶ τὰ ἀνάθεματα. ἔυθλαστα
γάρ. καὶ τὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. ὁ πορ λέγεται ζ
πορωνίς. ζ ὠμοφόριον τῆς θύρας. καὶ τὸ ἐν τοῖς βι-
βλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα, ὅ τε σημαῖον ποιοῦμεν.
διαφέρει δὲ τῶν πορύμβων. ἄφλαστα μὲν λέγονται τὰ
πρυμνήσια. πορύμβαι δὲ τὰ πρωρήσια.

Αφλοισμός. οἷον, Ἀφλοισμὸς δὲ περίσσωμα γίνεται.
γέγονε παρὰ τὸν ἀφρόν. ἀφρισμός, ζ ἀφλοισμός. κ
παρὰ τὸ ἀφρίζω, ἀφρισμός. καὶ μεταβολὴ τοῦ ρ εἰς
λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. κ παρὰ τὸ φλέω, φλοισμός.
καὶ ἀφλοισμός. ἔστι δὲ φόρος ποιός, ἢ ἀφρός.

Αφνος. ἔστιν ἔνος, ὁ ἐναύλος. καλλίμαχος. Τετράν-
νου δαμάσσου παῖδα μεσορίδη. ζ πρὸ ὁμήρου. Ἦνις
ἠκέστας, φυτεστὴν ἐναύσιας. παρὰ τὸ ἔω τὸ πλήθω.
ἐκφύγγιον γίνεται σύνθετον, ἄφνος. ὁ ξένος ἐναύσ-
σωματος πλοῦτος. πλοῦτος δὲ ὁ ἐκ πολλῶν. ὁ ποι-
νὴς, οὐ δεύτερος χρῆται τῇ λέξει. πῖνες δὲ ἀρσενι-
κῶς. Τὸ ἀπὸ ἐναύλου περιοὺς μέσους. ἢ ἄπορος,
τὸ μὴ ἐν πορίᾳ, μὴ ἐν πορίσουσα χρημάτων. Οὐ δὲ σ
ὀίω ἄφνος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν. ὅτε μὲν κλίνεται
ἄφνος ἀφένου, ἀρσενικῶς ἐστιν. οἷον, Οὐ τὰ ρετὴ ἀφέ-
νοιο. ἄφνος λέγεται ὁ ἄνθρωπος ὁ πλήρης τοῦ ἀφέ-
νου ὀξυτόνως. ὅτε δὲ ἔς ἄφνος ὡς τέμενος, οὐδέ-
τερόν ἐστι. τὸ ἄφνος, τοῦ ἀφένους. ἡδυπνοή, τῷ ἀφέ-
νει, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄφνῃ. παρὰ τὸ ἄφνος, γίνε-
ται ἄφνως κατὰ συγκοπὴν, ὡς κέχρηται πίνδαρος.
Οἱ δ' ἄφνῳ πεποίηκαν. ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα,
ἀφνῶ. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀφνήμων. ἀνδρομάχος. Πολλὰ
δὲ μῆλα τά πορ ἀφνήμονας ἀνδρας.

Αφνός, ἐκ τοῦ ἄφνος. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀφένεος.
ἡ κατὰ συγκοπὴν, ἀφνεός. ἡ ἀφνός βιότοιο, ὁ πλού-
σιος. ἢ οἷον ἀπενεός, ὁ μὴ πενόμενος.

Αφνω. παρὰ τὸ ἀφανής ὄνομα, γίνεται βαρύρρημα ἀφα
νῶς. ἡ συγκοπῇ ἡ ἀπροβολῇ τοῦ σ, ἄφνω, τὸ ἐξ αὐτοῦ ἄφνης

Αφοδος, ὁ ἀποπατος. οἷον εἰ ἔξω τῆς ὁδοῦ γινόμενος.
πάτος γάρ ἡ ὁδός. λέγεται δὲ ἄφοδος ἡ ἀναχώρη-
σις. ὡς που καὶ ἔφοδον τὸ τελευτῶν λέγομεν.

Αφόρδιον, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ τὸ ἄξιον ἀπελάσας. εἴρη-
ται παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφορίδιον, καὶ
ἀφόρδιον. συγκοπῇ. τὸ ἀφορίζεσθαι καὶ ἀπελαύνε-
σθαι ἄξιον. ἢ ἀφοδία, καὶ ἀφορδία.

Αφοσιοῦται, τὸ πληροῦται. ἀπὸ τοῦ ὅσιος, ὁ σιῶ, καὶ
ἀφοσιῶ, τὸ τὰ νενομισμένα ἐν ταῖς τελεταῖς πληρῶσαι.
ἧς τὸ ἄφος. ἰλιάδος ξ.

Αφόωντα. Καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα. ψηλαφῶν-
τα. ἀπὸ τοῦ ἀφή, ἀφῶ. ἀφόωντα, ἀνθ' οὗ λαμπρύ-
νοντα. καθαίροντα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀφῶ, ἀφάω. ἀφά-
οντα, ἀφῶντα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀφόωντα.

Αφρων, παρὰ τὸ φρὴν τὸ προϊὸν. μετὰ τοῦ στερητικοῦ
α, ἄφρων.

Αφραίνω, ἐκ τοῦ φρήν, φρενός, φραίνω καὶ ἀφραίνω.
καὶ ἀφαίνοντα, ἀφαινοῦντα. ἀνοηταίνοντα.

Αφρήτωρ. ὁ φρατρίαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων. φρατρία δὲ κυ
ρίως, τὸ τριτημόριον τῆς φυλῆς. ἄφιλος. ἢ ἄπολις

Αφρουτίσηκας, ἀμεριμνήσας, ἢ ἀμελήσας, ἀπὸ τοῦ
ἀφρουτίζω. τοῦτο παρὰ τὸ φρουτίζω, φρουτίσω. πλεο-
νασμῷ τοῦ τ μετὰ περισσωμένης, φρουτίσω, καὶ
ἀφρουτίσω, ζ ἀφρουτίσηκας μετὰ τοῦ στερητικοῦ
α. τὸ φρουτίζω, παρὰ τὸ φρουτός. τοῦτο παρὰ τὸ τὰς φρέ-
νας ἔχειν. οἱ γὰρ φρουτίδας ἔχοντες, τὰς φρένας πη-
μαίνονται.

Αφρός, ἐκ τοῦ προϊῶ, γίνεται προῶ, ζ πρῶ, καὶ φρῶ
ῥῆμα. ἐκ τούτου γίνεται φρός. καὶ μετὰ τοῦ βαίτα-
κισμοῦ α, ἀφός. τὸ μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενον.

Αφοσιώσας, ὁ καθάρας. ἢ ξενώσας, ἢ τὴν ὁσίαν ποι-
ήσας, φυτεστὴν ἡκέσιος, ἢ τῷ ὡσαύτως τῷ θανάτῳ μνή-
σας. ὅσιον λέγεται τὸ καθαρὸν τὸ ὀφειλόμενον. διὰ
τοῦτο καὶ τὴν ὁσίαν τῶν ἀπελθόντων φαμέν. φυ-
τεστὴν οὐδὲν ὀφείλω αὐτοῖς, λοιπὸν οὐκέτι μοί ὑπεύ-
θυνος. ἢ μᾶλλον ἀφοσιούμενοι, τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον
καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποιῶ. παρὰ τὴν
ἄφος, ὃ σημαίνει τὴν γαστέρα καθαρόν. ἀφοσιοῖ γὰρ καὶ
καθαίρει τὰ ἐν τῷ θώρακι ὑγρά.

Αφρεον, ἢ φρίζον. ἀφρέον ἔπεμπον.

Αφροδίτη, παρὰ τὸ δύναμιν ἐκ τοῦ ἀφροῦ, ἢ που ἀνέρχε-
σθαι τοῦ θαλασσίου. ἐκεῖθεν γὰρ ἀνῆλθεν. ἢ ὁδὸς
τὴν ἀφροδίτην, ἀφορμήσαν θεῶν κίκλησκεν. Οὐδέ
νεκυ ἀφθορέφθη. ἀταρκυθέρειαν, ὅτι προσεκύρσε κυ-
θηρόις. ἢ δὲ Φιλομήδεα, ὅτι μηδέων ἔξεφαάνθη. πῖ-
νες δὲ παρὰ τὸν ἀφρὸν τῆς σωουσῆς. ἔφορος γάρ
ἐστιν. καὶ τὸ συθαλάττιον αὐλῆς τὴν γένεσιν εἶναι. Φῖ-
νες δὲ παρὰ τ ἀφροσύνην. ἡ γὰρ ἀφροσύνη, συναναβάλ

τὴν φρονήσει. ἢ τοῦτο τὴν ἀθηνᾶ. ὁ δὲ δόλυμος παρὰ τὸ
ἄβρον τῆς δίαιτης. δίχως δὲ ἡ ἀβροδίαιτος. ὅτι πολὺ
αὐλὴ διὰ τὸ κάλλος χλιδῆς. καὶ ὅτι οἰκατεχόμενοι τὴν
δὲ τὴν θεῶν ἄβροι καὶ πολυτελῆς. γρ̄ β τῶν φ συρακόσιοι ἐστι
δηλον ἐκ τοῦ μακεδόνος μὲν γὰρ φίλιππον βίλιπ-
πον καλοῦν. καὶ τὸν φαλακρόν, βαλακρόν. καὶ τοὺς
φεύγας. βεύγας. καὶ τοὺς ἀνέμους διὰ τὸ φυσᾶν φυσή-
τας δόντας, βύκτας. ὅμηρος, βυκτάων ἀνέμων.

Αφαδία. ἡ ἀπορία. ἐκ τοῦ ἀφραδής. τοῦτο ἐκ τοῦ φά-
λω, φραδής. καὶ μετὰ τοῦ στερκτικοῦ ά, ὁ ἄβουλος.
καὶ ἄφρος. καὶ τὸ θλυπόν, ἀφραδία.

Αφραδίησιν. ἀβουλίαις. ἀφοσίωσις. ἀπὸ τοῦ φράλφ,
ἔφραδον, φραδία, καὶ ἀφραδία. καὶ ἀφραδέοντα,
ἀσωτεύοντα. καὶ ἀφραδέως, ἀνοήτως. ἀσωτέτως.
ἀπείρως. ἀπὸ τοῦ ἀφραδής.

Αφροδίτη, σημαίνει δύο. ὧν μὲν τῆς θεοῦ, Αμφιάρεω
φιλότητος ἐυστεφάνου ἀφροδίτης. ζ ὧν τῆς σωου-
σάς. Καὶ ἐκλελάθον τὰφροδίτης τὴν ἀρ

Αφυὴς. ἐκ τοῦ φυή, ὃ σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τὴν θέ-
σιν. Αμφοτέρην δὲ φυὴν ἔδακεν. μετὰ τοῦ στερκτικοῦ
ά, ἀφυὴς. ὁ κακότροπος.

Αφύη. ἰχθύδιον μικρὸν καὶ εἴρηται δὲ ἐμμελῶς
ωσανιάκις. πλεονάκις δὲ πληθωτικῶς. ἀριστοφά-
νης. Οὐ πώ τ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. εἴρηται δὲ
παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μέγεθος φύεσθαι, φύω. φυὴ ζ ἀφυή. καὶ
μὴ πεφυκυῖα. τοῦ ά καθ' ὃ σημαίνοντος. ὁ πωπαιανός.
ζῷδε καὶ ἡ πεδανὴς ἀφυὴς ὀλίγη πελὶς ἔθνος οὔτινος
ἐκτεγάσσω ἀφ' αἵματος οὐδὲ τρίκωλον. ζ μεθ' ἑτέρου
ζήτει ἔχω. ἐκδὲ λιθέλης οὐ νομὶ ἐπικλήδην ἀφή-
τιδες αὐδάωνται. γράφεται ἀφυήτιδες.

Αφωστέον. τὸ ἰλυώδες καὶ συρφετῶδες. παρὰ τὸ ἀφύω.
ἀφοῦ τὸ ἀφύσσω. ὃ σύλαω ὑλάσσω ὀλύω, ὀλύσσω
φορτίζομαι. γίνεται ἀφυστέος. ὡς πίσσω, πιστέος. καὶ
πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀφυστέος. τὸ ἀφυσσόμενον ὑπὸ
τοῦ ῥεύματος. τρέπει γὰρ τὰ διττὰ ἁπλᾶ. ἢ παρὰ τὸ
φεύγω, φυστέον, καὶ ἀφυστέον. τὸ μὴ ἀπορρεῦν ἢ
καταφορᾷ τοῦ ῥεύματος.

Αφύσσω. ὁ μέλλων, ἀφύξω. ἀπὸ τοῦ ψ τὸ βρέχω, ὁ μέλ-
λων, ὔσω. ᾗ συνσωθέσει ἀφύσσω, πλεονασμῷ ε τέ-
ρου σ. φύτεσι τὸ ἀπό τινος ἐπιῤῥέον τος ἀπὸν-
τλαῖν καὶ ἀπαῤῥύεσθαι. κ' ἐκ τοῦ ἀρύω τὸ ἀπὸν τλῶ,
ἀρύσσω. ᾗ τροπῇ τοῦ ἀ μεταβόλου εἰς φ, ἀφύσσω,
ἀφυσσόμενοι. ἐκ τοῦ φύω τὸ κρατῶ. ἐν τῷ ἀραιοῖ φύχει-
ρι. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ά, ἀφύω, ὁ μέλλων, ἀφύ-
σω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ μεταπιπτόντος τοῦ χ εἰς
εἰς σ ἐνεστῶτα, ἀφύσσω. ἀμετρέπτως δὲ, ἐπὶ δὲ τὰ ἀπὸ
μελλόντως εἰς σ ἐνεστῶτα πραπόμενα, ἄχρι τοῦ πρά-
τα τινοῦ κλίνεται. ὡρικὴ δὲ ἡ λέξις. ᾗ πλεονασμῷ τοῦ
λ, λαφύσσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυσσω μᾶσκῶν.

Αφυλίσω. πρὸς τὴν ἰλύν. καὶ κατὰ μετάθεσιν, ὕλις.
καὶ σὺν σύνθεσει, ἀφυλίσω.

Αφυκτος. παρὰ τὸ φεύγω, φευκτὸς. ὥς ἔχω, ἐκτὸς, ᾗ ἔ-
χω, ἐυκτὸς. ζ κατὰ μόνας τοῦ ε, φυκτὸς, ᾗ ἄφυκτος.
ἢ τὸ τετυκται.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ

Αχαὶς πέλαγος. παρὰ τὸ χάω. χαῶ.
χαὶς. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ά,
ἀχαὶς. τὸ λίαν κεχηνός. δηλοῖ δὲ καὶ
ἀνοησίαν καὶ μὴ χάσκειν τῇ στέρησιν.

Αχάλκευτα, σκεῦος ἢ ἐπιτήδειον χρή-
σιμον. εἴρηται παρὰ τὸ χάλκη. χαλκή ἀχάλκευτα ἐπι
τατικοῦ ὄντος.

Αχαιὸς, ἐθνικόν. πόσα χῶς λαμβάνεται τὰ ἐθνικά,
τετραχῶς. ἐκ πόλεως. ἐξ ἔθνους. ἐκ χώρας. ἐκ βασι-
λείας. τὸ δὲ ἀχαιὸς, ἀπὸ ἀχαιοῦ βασιλέως. τὰ διὰ
τοῦ αιος, ἢ ἔχοντα πρὸ τῆς αι δίφθογγου τὸ χ, πρω-
παραλήγεται. οἷον, ἀχαιὸς. ζοχαιὸς. στενμείωται τὸ
ἀχαιὸς. καὶ τὸ εὐρυχαιός.

Αχαιδες. ἔστι δὲ ἐθνικὸν, ἐκ τοῦ ἀχαὶς. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀχάω,
καὶ σημαίνει δύο. τὸ δὲ ἀχαιὸς, εἶδος τῶν ὑπὸ πεπω-
νότων τῷ ὀμόματι, ἐθνικοῦ.

Αχαϊνέα, ἡ ἔλαφος. ἀπολλώνιος. Ηὐτάρῳ ται ἀ
χαϊνέην καλέουσιν. ἀπὸ ἀχαϊνέας πόλεως, σὺν ᾗ εἶδε
ἅσιν ἐλάφων μεγάλων.

Αχαὶ, ἡ δημήτηρ παρὰ ἀπιθὶς. ἀριστοφάνης ἀχαρ-
νεῦσιν. Οὐδ' ἂν τὴν ἀχαὶ ῥᾳδίως ἠνέσχετ' ἄν. εἴρη-
ται παρὰ τὸ ἄχος τῆς κόρης. κ' ὅτι μετὰ κυμβάλων
ἡ χοῦσα τὴν κόρην ἐζήτει. κ' ὅτι τρὶς τὰ γράμματα με-
τασᾶσιν ἐκ τῆς ἀγάρας ἡ δημήτης κατ' ὄναρ φανεῖ-
σα, ἐκέλευσεν αὐτὰς ἀπολουθῆσαι τῷ γεμομένῳ κύω.
καὶ ὅπου ἂν πωσῶνται ἐκ πόλιν κτίσαι. καὶ ἱδρύ-
σαν τὸ ἱερὸν ἀθηνᾶς δημήτερος.

Αχαιμένης. ὁ ἥρως, ἀφ' οὗ καὶ οἱ πορσικὰ ἀχαιμενίδαι. γέ
νος ἦν πόρσεως. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν
πρόπαππον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀχαΐας. οὕτω γὰρ ἐθέλαος
εὐθυτέρω τῶν ἱστοριῶν.

Αχέρων, ὁ εἰς ἅδου ποταμός. παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι χα-
ρᾶς φησὶ ἐκ καπόντας. κ' ὅτι τὰ ἄχεα ῥέων. καὶ καθ'
ὑπόθεσιν, ἀχέρων.

Αχερουσία, λίμνη ἐστὶ πλησίον ἡρακλείας πόντου. ἐν
θαμὲν εἰς αἰδαο καταβάτης ἐστὶ κἀλευθος, ἀκτὴ

τε προβλῆς ἀχεροιδίας ὑψόθι τείνων.

Ἀχερδός, ἡ ἀγρία ἄπιος. ἀχερός τις οὖσα. ἡ δυσχερὴς τοῖς χρῶσι λαβέσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ Ζ, ἀχερδός. ὡς δρέπω, δρεπάω. οἷον, μοχθηρός ὢν καὶ τὴν γνώμην ἀχερδούσιος. ἢ ὃν σκληρός. ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης.

Ἀχέων, λυπούμενος. παρὰ τὸ ἄχος, ἀχέω. ἀχέων δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀχέω.

Ἀχελῶος, ποταμός μεταξὺ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας. παρὰ τὸ ἀχινῶς δὲ πῶν ὕδωρ ἀχελῶος καλεῖται. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῶος. διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τὴν πρώτην προσηγορίαν καλεῖται. καὶ Ὅμηρος. Πρὸ οὐδενείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει.

Ἀχῆνες, οἱ πένητες. ἢ παρὰ τὸ ἀχεῖν τινὲς οὕτως. οἱ μηδὲν ἔχοντες. ἢ παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἠχεῖν. ὧν ἡ πενία τὰ ἀπλᾶ ποιεῖ καὶ χαῦνα.

Ἀχήρης, ὁ λυπηρός, ἐκ τοῦ ἀχερής. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἀχήρης. διαῤῥεῖται. οὐ γὰρ ἔστι τὸ τοιοῦτον διὰ τοῦ ηρης. ὁ τόμος οὖν λέγει τὸ σχῆμα, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχήρης, ὡς εἶφος εἰφήρης.

Ἄχθος θρούρης. παρὰ τὸ ἄνω ἀκτῆς, καὶ ἄχθος. ὡς ἔχω, ἐκτός. τὸ ἀτόμενον καὶ βαρυνόμενον. καὶ παρὰ τὸ ἄχος, πλεονασμῷ τοῦ θ.

Ἀχίλλης, παρὰ τὸ ἄχος λύειν. ἰατρὸς γὰρ ὢν. καθὰ τὸ ἄχος οἱ ἐσθλὸν ἐπικενεῖν καὶ τὴν μῆνιν τοῖς Ἰλιεῦσιν. καθὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι χίλης, οἱ ἐσθίοφης. ὁλωσδὲ οὐ μετέσχε γάλακτος, ἀλλὰ μέλιτος ἐλάφου ἐγκεφάλου καὶ μυελοῦ ὀρείου. ὅθεν καὶ μυρμιδόνων ἐκλήθη καὶ θάφησιν εὐφορίων, ἐς φθίην χίλιοι κατῆιε πάμπαν ἄπαστος. τοὔνεκα μυρμιδόνεσσιν ἀχιλλέα φημίξαντο.

Ἀχολαξ, ἡ λιθώδης, καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς

Ἀχλύς, σκοτία. ἀόρασία. ἢ ἀγαν ἀλύουσα λίθος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπορρύπτουσα παρὰ τὸ ἀλύω τοῦ α ἐπιτατικοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄχω ἀχλύς καὶ ἀχλύς. παρὰ τὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν ὀχλεῖν καὶ λυπεῖν. ἔστι γὰρ, καὶ βραχὺ τοῦ γίνεται χύω, χύσω. ὡς παρρέω, ῥύω. ἀπροβολὴ τοῦ ω, χλύς. ἢ πλεονασμῷ τοῦ λ, χλύς. ἢ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀχλύς, ἡ πάνυ κεχυμένη. ζόφος γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἅλως. ἢ ἄγαν συγκλείουσα καὶ ἀπορρύπτουσα.

Ἀχνάς δημι, κακῶς παρὰ τὸ ἀλκάω. ἔστιν ἀχῶ. παρὰ τὸ ἄχος, καὶ ἀχάζω. ἀχάζημι, καὶ προσθήκῃ τοῦ ζ ἀχνάζω. πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάς δημι. οὕτως ἡρωδιανός. παρὰ τὸ

Ἀχνη, στ΄ δῦ. τὸ ἄχυρον. ὡς δ΄ ἄνεμος ἄχνας φορέῃ. λέγεται καὶ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσσῃ. Ἀχνὴ πεπρύφθαι. ἄχνη πᾶσα λεπότης ὑγροῦ τε καὶ ξηροῦ. ὡσὶ μὲν ὑγροῦ, Ἀπὸ πύῃ δ΄ ἁλὸς ἄχνη. ὡσὶ δὲ ξηροῦ, Κείνῃ καρποῦντε καὶ ἄχνας. παρὰ τὸ ἔχω, ἐχνη. καὶ μετὰ τοῦ γερκτινθοῦ α, ἀεχνη ἥτις οὖσα. καὶ μὴ δύναμένη ἔχεσθαι καὶ κρατεῖσθαι διὰ τὸ λεπομερὲς καὶ τρόμον. ἀλεξανδρὶς δὲ ὅπου σκληνώδης λέγει αὐλὴν παρὰ τὸν αἰξωμένον τα εἶναι. ὡς τεύχω τεύξω, τέχνη. ἀπροβολὴ τοῦ ι. ζήτει ἂν ὁ ἐχθής.

Ἀχνὶς, καὶ λύπη. παρὰ τὸ ἄχος, γίνεται παρώνυμον ἀχνὶς. καὶ πλεονασμῷ μὲν τοῦ ν, ἀχνὶς. Οἱ τῆς ὀλοφυρομένης, ἀμφ΄ ἀχνῖ ἐβεβήκει ἀώτῳ.

Ἀχνυμαι. ἐκ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχύω, ἀχύνω πλεονασμῷ τοῦ ν. ὡς δύω, δύνω. συνυπερβιβασμῷ, ἀχνύω. ἢ παρὰ τὸ ἀνιάω, ἀχνυμαι. ὁ παθητικὸς συνεσταλμένως, ἀχνυμαι.

Ἀχος, καὶ λύπη. ἐκ τοῦ χῶ τοῦ βλοῦντος τὸ διαχεῖσθαι. ὀξοῦ καὶ τὸ χαίρω. γίνεται ἀχῶ. παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι, ἀλλὰ σῴζεσθαι τῷ ψυχρύνω τὸ λύπης. ὅθεν καὶ τὸ χαίρειν εἴρηται, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν ψυχρύνω τὸ τῆς καρδίας. καὶ παρὰ τὸ ἔχω κατ΄ ἀναφασιν ὁ οὐθελήσεις ἔχειν καὶ χῶ τὸ χωρῶ, χος. μετὰ τοῦ γερκτινθοῦ ἄχος. τὸ μὴ χωρούμενον διὰ τὸ λύπης. καὶ χῶ, τὸ χέω. μετὰ τοῦ γερκτινθοῦ, ἄχος. τὸ μὴ χεόμενον. καὶ παρὰ τὸ ἔχω.

Ἀχῶρα. ἀρσενικῶς, τὰ σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γνείῳ πίτυρα. ἀριστοφάνης. Δεχὴ γὰρ ἄλλου τοῦ μὲν ἀχῶρα ἐκλέγεται ἀεὶ ἐκ τοῦ ἁλεύου. ἢ εὐθέα, ἀχώρ. καθὰ ἀπροβολὴν τοῦ μ ἀπὸ τοῦ ἀχνώρ ἀπὸ τοῦ ἀχνη. ὁσημαίνει πᾶν λεπομερὲς καὶ πνῶδες. ἀχὼρ δὲ σημαίνει τὸ πίτυρῶδες τῆς κεφαλῆς.

Ἀχεὰς, ἡ ἀγρία ἄπιος παρὰ τὸ ἀχλυσιν τὸν ἐν τῷ ἐσθίεσθαι γλυκυμένην ὑπὸ ἀλῶν. καὶ ἡ μηδέπω σὺν χείρει γεγονυῖα.

Ἀχεσπρον. ἀπόλυτρον καὶ καθαρόν. παρὰ τὸ χεαίνω χεανῶ, χεσπρος καὶ ἄχεσπρος. καὶ ἀχέρασπρον. οὐ μὴν δέπω χειρώματος. καὶ τὸ μὴ δέπω σὺν χείρει γεγονός. καὶ ἀχόανπρον, τὸ μὴ χοὸς ἀφαμένου.

Ἀχέρδος. ἐκ τοῦ χείρει μετὰ τοῦ γερκτινοῦ α, ἀχέρδος οὐ μὴ ἔχοντος χείρα. καὶ ὡφελεῖν εἶναι ἀχέρδος. ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ δος α καὶ η θηλυκῶν σωτηθέντα, προπαροξύνονται. πύλη, εὐρύπυλος. ἀπὸ τοῦ δὲ τοῦ δος ἔχοντα σὺν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ ἄλφα, προπερισπᾶται ἔχει τὸν τόνον. Ὁ πρωτέρου, ἀχερδίου. ἀπὸ δὲ ὀνόματος μετὰ χθὲς ὡσὲ ῥῆμα τικὴν σύνταξιν.

Ἀχέρδον. ἔστι ῥῆμα χέω, δηλοῖ τὸ ἄπομαι καὶ πλησιάζω. ὀξοῦ πρὸ ἄγωγον, χέρδω. ἀφ΄ οὗ τὸ ἔχρεε, τὸ ἐπεβάρυνεν. ὀξοῦ χέης, ὁ μετὰ τοῦ γερκτινθοῦ α, ἀχέρδης. καὶ ἀχέρδον, τὸ ἀδύνατες, καὶ βάρους ἀμέτρου. οἷον, Ἀχέρδον ἴδωμεν. ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτως καὶ ταπεινῶς. ἰλιάδος β. ὡσὶ δὲ τῆς πηνελόπης. οἷον, Ἀχέρδον ἢ δ΄ ἐτέλασσεν. ἐπὶ πλάστου καὶ ἐπιπόλαιου, μέχρι τοῦ τὰ χείλη δ΄ ἀνοίγειν.

Ἀχείος, ἔστι κτητικὸν, ἀπὸ τοῦ ἀχέρδος καθ΄ ἕκτασιν τοῦ ε εἰς η. καὶ διασάσφησιν, ἀχηίος, οὗ, Ἀχηὶς δ΄ ἀμύνετο λαῷ.

Ἀχείς. ἔστιν ἄχεος. καὶ ζωτικὴ ὀλικὴ τῆς οὐδετέρου εἰς η, ὡς ὕδωρ τὸ φοβούμενος, φοβήμενος, γίνεται ἀχείς. καὶ ὡς παρὰ τὴν χοιάν, γίνεται μελαχοινίς, οὕτως ἀχοινίς. καὶ καθὰ συγκοπὴν, ἀχείς.

Αχει. ἕως. ὡραὰ τὸ μὲ χει ἐπὶ ῥήματος γίνεται καὶ ἀπὸ βολὴν τοῦ μ, καὶ μεταθέσει τοῦ ε ἧς α.

Αχνη. ὁμηρος τὸ ἐπὶ πολλάζουσι τὴν θαλάσσης ἀφρῶδες. ἱππουρά της τὸ λεπτὸν ξύσμα τοῦ λίνου. ἀσχύλος δὲ τὸ καπνοῦ. καὶ ἀριστοφάνης οὕτως. Αχνὴ πνοῦ.

Αχος. ἡ ἀχαμής ποιοῦσα τοὺς παθόντας. ἐκ δὲ τῆς πολλῆς λύπης, φθέγγεσθαι ἐπέχομεν.

Αχυρον. ἡ καλάμη καὶ λοιπὸν θεῖσα, ἄχυρον λέγεται. εἴρηται παρὰ τὸ ἀεὶ χυρόν τι ὄν. οὐδὲν ἔχον ἐχυρόν.

Αχυρμιά, οἱ τὸ ποιοῦντες τὰ ἄχυρα λικμώμενα ἐπὶ φέρονται. ἀχυριαὶ τινες οὖσαι. πλεονασμῷ τοῦ μ.

Αχύνεται, σημαίνει τὸ πολύ. μὴ καιρός. ἔνθα πῦρ μὲν ἀείρομεν ἠὲ ἀχύνεται ἔρεσεν ὕδωρ. τὸ πολὺ χυτρὶς δὲ πολὺ ἐκζέσαν πῦρ. ἐυλαβεῖται τὸ ὕδωρ. ὁ πολὺς λιποψυχεῖ ἐὰν ἡσθένησι τὸ ὕδωρ. ἐγράφη δὲ τὰ κατ' ἐπέκτασιν. ὡς ἄξυλος. ἀπὸ τοῦ χύω. χέω. χύνω χύνεται, ἢ ἀχύνεται :~

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ :~

Ἄψα. κυρίως αἱ σωναφαὶ τῶν μελῶν καὶ ἀχρηστῶς δὲ καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἅπτω, ἅψω, ἅφον. ἡ ἅψεα, τὰ ξηλωμένα συγκείμενα καὶ σὺν ἡρμοσμένα. μὴ καιρός. Τῶν δὲ τε καμμόντων ὀλίγος πορὶ ἅψεα θυμός.

Ἁφετός, σημαίνει τὸ ἀμέμπτως. κατασκευάζεται ὡς παρὰ τὸ ἀφοφέως. ἀπὸ τοῦ ἄφοφοι ἀφόφων, γίνεται τὸ ἐπέρημα ἀφόφως. ἡ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀφοφέως. διαιρεθὲν δὲ οὐκέτι. ὅμοιον δὲ τὸ ὑπὸ καὶ τὸ ἀπερέως παρὰ τὸ πόδω. ἀπὸ τοῦ περέως τὸ τα χέως.

Ἀψίνθιον. εἶδος βοτάνης πικρᾶς. ὡς καὶ τὸ ἀβρότονον. χρῶνται δὲ τῶν κωμικῶν, ἀψίνθιον καλοῦσι. καὶ ἔστιν ἥπερ ἀψίνθιον. οὐ οὐκ ἄντις πόδια πικρότητα. καὶ παρὰ τὸ ἅπτω. οὗ οὐδεὶς ἅπτεται.

Ἀψίνορον. παρὰ τὸ ἄψ ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, καὶ τὸ νόρος. τὸ εὐθέως νόρον λαμβάνον, καὶ ταχέως πληρούμενον. καὶ ἄφιμα χία, ἢ πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ἀψὶς, σημαίνει τὸν δεσμόν. ὡς τὸ, Μήτωος ὡς ἀψῖσι λίνου ἑλόντε πωλάρου. εἴρηται παρὰ τὸ ἅπτω τὸ σημαῖνον τὸ δεσμῶ. οἱ, Βοέους δ' ὀξήπεσι ἱμάντας. καὶ ἅψας ἀμφοτέρους εὑρεφὲς ἔντεσιν οἷος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ βροχοῦ τὸ ἐπὶ καμπὴς ξύλου. παρὰ τὸ ἡσιόδω. οἱ, Τρισσοὶ θαμοὶ δ' ἄψῖσι τάμνηι δωδεκάδωρα ἁμάξης. γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸ ἅπτω, ἀψὶς. ἡ ἀπομήνη τῆς ῥοῆς. ὠφέλε δὲ βαρύνεσθαι καὶ συστέλλειν τοὶ ὧτα. τὰ γὰρ ἄκρος ὀπὸ ἀπὸ μέλλοντα γινόμενα, καὶ βαρύνεται καὶ συστέλλει τὸ ι. μέμπτω, μέμψις. ἔξω, ἕξις. λέξω, λέξις. οὕτω καὶ ἅπτω, ἅψις ὠφέλειαι. ὅθεν ἡ ὁδὸς ἀγαλογώτερον εἶπεν ἅψις βαρυτόνως. ἔστιν οὖν ἅπτω, ὃ ἐπιδέχεται τὴν ἅψιν ἐκτείνει τὸ ι, τρύχω χάριν καὶ ὀξύνεται. τὰ δὲ ἅψις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπερμίαν συλλαβὴν ἀπλᾶ ἐκτείνοντα τὸ ι ὧν τέλους ἔχοιεν τὸν τόμον. οἷον, κυνηγίς. κρηνὶς. σφαγὶς. οὕτως οὖν καὶ ἀψὶς. προσκλίνεται ἀπλᾶ, διὰ τὸ ταυνπρῆνις σύνθετον. τὰ ἅψις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπερμίαν συλλαβὴν ποιοῦντα, ἀπορρέφουσι τὴν εἰ διφθόγγου. σαγὶς, ῥαγὶς, βολὶς, θυρὶς. προσκλίνεται ὀξύτονα, διὰ τὸ ἀντίρρας. ὑπερμίαν συλλαβήν, διὰ τὰς εἰς, ποιοῦσι λεκτρύμενα. τὸ γὰρ εὐσεβὴς καὶ εὐχωλὴς, διὰ τὰς εἰς διφθόγγου πράφοισι οἱ βοιωτοί.

Ἄψυρτοι, ἔθνος σκυθικόν. ὧν ἐν τῇ κλίνεται τὸ σῶμα. Τοῦ ἀψύρτου κεῖται ὀστέα κλῖνα μετ' ἀνδράσιν ἀψυρτεύσιν. ἀπολλώνιος.

Ἀφορέος, ἐπίρρημα μεσότητος, ἀπὸ τοῦ ὁ πάθος ὁρμητος. γίνεται ἐκ τοῦ ἄψ, καὶ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω τὸ ὁρμῶ. πλεονασμῷ τοῦ ρ. οἱ, Ἀφορέοις ἐλλεδέ.

Ἀφορέου. οἱ, Ἀφορέου ὠκεανοῖο. παρὰ τὸ ἄψ καὶ τὸν ῥόον, πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ αὖφα, ἀφορέος. ἀμφότερα γὰρ δύνανται εἶναι.

Ἀψ. σημαίνει δὲ εἰς τὸ πίσω. ἀπὸ τοῦ ἄ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, ἄψ, κτῆ πλεονασμοῦ τοῦ ψ. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀνολουθῶ. ὁμήρω, ἕψω, ἕψ, καὶ ἄψ. ἐάσω δὲ λέγειν αὐτὸ εἶναι ἄοψ. τὸ μὴ ὀπίσω. τὰ ὀπίσω οὐκ ὀπὰ καὶ οὐ θεωρητὰ, ἄοψ οὖν, καὶ ἄψ. ἡρωδιανὸς δὲ μηδέποτε τὰ διπλᾶ πλεονάζειν. πλούταρχος δὲ ἀπὸ τοῦ ὀπίσω τὸ ἄψ λέγει εἶναι. τοῦ ὃ ἡς ἄρα πέρος καὶ τοῦ π ἡς ψ. τοῦτο δὲ βίαιον. σῆμα. τὸ ἡς τοῦ πίσω, καὶ τὸ μετὰ ταῦτα. ὅς τε, Ἀψ δ' ἡς ἰλίου ἦλθον. σῆμα καὶ τὸ ἔσω. ὅς τε, Ἀψ δὲ πόδας ἴων καταρέζει.

Ἀγκυρα. πόλις γαλατίας. οἱδὲ, φρυγίας. ἱστορεῖ μυριόδατης δ' ἀριοβαζάνης, μετὰ λυδας τῆς γαλάτας συμμαχήσας, διώξας τοὺς ὑπὸ τὸ πολεμαίου γαλέντας ἀπὸ γυπίου ἄχει θαλάσσης, καὶ λαβὼν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μαθὼν τῆς νίκης ἧς πολισμόν δοὺς, χρήσασθαι καὶ ὁμολόγησαν οὕτως.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΛΦΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :~

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

Α βάκτης, ὁ ῥαβδοῦχος. λάλος. μανιώδης. βακχευτὴς. λέγεται δὲ καὶ ὀπαδὸς. κρατῆρος. Χαῖρε χρυσόκερως βακτροφόρε κήλων πάντων. παρὰ τὸ βάζω τὸ λαλῶ, βάξω, βέβαγμαι. βέβαχται. βαγὰς, ὁ πολλὰ λαλῶν φλύαρος.

Βάβαξ, λάλος. φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βαξ. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμόν, βάβαξ. ἀριστοφάνης. Κατοίνων ἐστρωφᾶρμοσι τὰς. ἔστι καὶ βαβάρισμα βαβαὶ βαβαιάξαι μασπιὸν βαβῆ σμα.

Βάβαξ. μάταιος. ἀνθουσιῶν ἀναιδὴς.

Βαβυλὼν, πόλις Ἀσσυρίας. ἣν σεμίραμις ἐτείχισε τῶ πλίνθοις τὸ τεῖχος. εἴρηται δὲ ἀπὸ βήλου. ὃς κτίσας αὐτὴν, ἀπὸ αὐτοῦ προσηγόρευσε. καλὰ γὰρ καλοῦνται τὰ σύριγμα ἢ ὀ τὴν ἰδέαν, βῆλος. δοκοὶ δέ μοι βήλων. καὶ ἐνδιπλασιασμῶ, βαβηλὼν. καὶ βαβυλὼν κατὰ γροιὴν τοῦ η ὡς υ, ὥς τηρῶ τηρος καὶ τυρός. τὸ ἀσφυλακὴν καὶ τήρησιν γάλα.

Βάδην ἀποίητος, ἡρέμα παραγινομένου, ἢ θάττον, ἢ τάχεως. μέμανδρος. Τὸ δὲ λεγόμενον τοῦ θάττον, ἢ βάδην. παρὰ τὸ βαίνω, βάδην. ὡς πορτείνω, τάδην.

Βαθμὸς, παρὰ τὰς στρατηγοῦς, ἢ ἐφ' ἕνα τὰς φάλαγγας.

Βάζω, σημαίνει τὸ λέγω. οἷον, σὺ μὲν λόγους φάσις. βάζουσι, κακῶς δὲ οἱ πολλοὶ φρονοῦσι. παρὰ τὸ βοάω, βῶ. καὶ ὡς πορ παρὰ τὸ φῶ, φάζω. καὶ ὁ μέλλων, φάσω. καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ, φάσκω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βῶ, βάζω. ὁ μέλλων, βάξω. ἐκδέχεται τοῦ βάζω, γίνεται καὶ βράζω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ. δύναται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ βοή, βοάζω, καὶ συγκοπῇ, βάζω. ὡς παρὰ τὸ ἀῶ τὸ ὀξύνω, γίνεται βοήσω, καὶ συγκοπῇ, θήσω.

Βαίον, παρὰ τὸ βία γίνεσθαι. σημαίνει τὸν κλάδον τοῦ

Βακχεύω, σημαίνει τὸ μεθύσκομαι. καὶ βακχεύτης, ὁ μεθυσής. παρὰ τὸ βάκχος ὁ σημαίνει τὸν οἶνον. τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος ὁ σημαίνει τὴν λύπην, καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ὁ γὰρ ἔχων λύπην ἢ ἡδονὴν μεθύει ἐμπίπτων, ἀφίησιν αὐτὴν ἡ λύπη. ὑποπίπτει γὰρ ἡ μέθη τὴν λύπην.

Βάκχος, μαινόμενος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάκχος. καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ, βάκχος. ὥς τι χή, ἴακχος. ἴακχος. οἱ γὰρ μεθύοντες, πλείονι τῇ φωνῇ, καὶ σὺν θουσιῶντες χαίρονται. λέγεται δὲ ὁ ἱερὸς διόνυσος ἀνήρ. Σκλαυδίος, ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς. κ στέφανος.

Βακτηρία, ἀπὸ τοῦ ἐρείδειν τὴν βάσιν ἐπαύλης. ῥυτὴρ ἢ στήριγμα εἶναι τοῦ πορευτοῦ καὶ βαδίζειν εὐπόλως. κ παρὰ τὸ τὴν βάσιν τηρεῖν.

Βάκκλος, ὡς μέν τινες λέξιν τὸ ἑκκρινὲν εὖρον σημαίνον οὕτω. μέγας μὲν ἀνὴρ καὶ γυναικώδης. ὡς δέ τινες ἐτυμολογοῦσι, ἀπὸ τετμημένου τοῦ αἰδοίου. εἴρηται δὲ οἰονεὶ βιάνθολος ὡς ὤν. ὁ βία καὶ μανία πολὺς γεγονώς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς Γάλλους οἱ πρὸ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ὀργιάζοντες, καὶ ἑαυτοὺς ἐκτεμνοντες. βιάνθολος, καὶ βάνθολος. Σοφοκλῆς δὲ ὡς ἢ, ὥς ἐλαφος, ἐλαφηβόλος.

Βάκκλος, ὁ ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχων. κήλωμα τὸ αἰδοῖον. ῥάθυμος καὶ κήλωμα ὄνομα ὁ σωφρονιστικός. ἢ ἄκκλος. καὶ πλεονασμῶ τοῦ β καὶ τα, βάκκλος. ὥς ἐρόδος.

Βάθος, παρὰ τὸ μετὰ βίας θέσθαι. ῥοδοβρόδος.

Βαθύλαυ αὐλακα. ὁ παρὰ βάθος τὸ χίσμα ὑπὸ ἀρότου. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βαθείας φέρειν τὰς κεκρυμμένας.

Βαθυζώνους, βαρβάρων γυναικῶν τὰς ἐπὶ θαλάσσῃ. ἀπὸ τοῦ βαθέως ζώννυσθαι.

Βαθύλιμος. βαθείας λειμῶνας ἔχουσαν. ἀπὸ τῆς λίμνης. λιμῶνος γὰρ οἰκῆς. βαθυλείμωνος, καὶ κατὰ συγκοπήν.

Βαθὺς, ὡσὶ τοῦ βάθους γὰρ βία ὁρμῶμεν. ἢ ἐκ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων, θύσω. Σαθὺς. ἐν ᾧ τις δέχεται οὐδάτων.

Βαθυλήϊος, ἀντὶ τοῦ πολυλήϊος. πολύστροφος. ἀπὸ τοῦ ἐκτῆς ζώσεως πολλῶν μάτων.

Βαθυπόλων. τέλος τὸ ἱμάτιον καλοῦσι γυναικῶς. βάρβαρον καὶ τὸ βαθυπόλου ἀπὸ τοῦ ἐκτῆς ζώσεως πολλῶν μάτων.

Βάθρον, τὸ θεμέλιον. καὶ βάθρα, αἱ ἅλματα. ἔστι δὲ ἐναμπτικόν. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται βάσγωτον βῆμα, κυβίβημι. ἀξοῦ τὸ μακρὰ βιβάς. ἐναμπτικὸν ὄνομα, βάθρον, καὶ βάθρου. ἐφ' ὧν ἔστι βαίνειν. σημαίνει καὶ τὸ βῆμα ἐφ' οὗ καθίζομεν. καὶ βάσιν τοῦ ἀνδριάντος κύτος πόδος. καὶ ὁ ἔμβας, καὶ βαθμός. ἴσχνοι πόδες.

Βαλανάγρα, ἡ κλείς. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸ βάλανον. βάλανος δέ ἐστι τὸ ὠὸν τὸ μυελόχλοον στόμα, ὃ καλεῖται

μάπαιον. οὕτω τὴν ἐκτῶν ῥητορικῶν.

Β αλάωπον, τὸ ἀνόητον. διὰ τὸ βάλλειν τοὺς σὺν αὐτοῖς.

Β ακτηρία, ἡ ἐν ἀγρῷ ὀρθή. ἐχέω γε δὲ αὐλὴν οἱ σὺν αὐτῷ οὐσία καὶ οἱ δικάζοντες. τὴν δὲ καμπύλη, οἱ ἄγροικοι.

Β ακίας, βόρβορος. ψηλός, ὑ τὸ ταραχῶδες.

Β ἄκρον, βακτηρία, καὶ δρέπανον.

Β αλαωφόν, τὸ λουτρόν. τινὲς δὲ λέγουσι πρὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὰς ἀνίας. καὶ Ὅμηρος πρὸ ετυμολογεῖ λέγων. Λοῦε σ' ἐκ ῥινῶν ὁδὸς μεγάλου, ὄφρα μοι ἐκκάμῃσθυ μοφθόρον εἶλε γύον. οὐ λέγουσι δὲ καλῶς. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐκ φύτου, ὡφελε γράφεσθαι διὰ τοῦ ῑ. ἀνῄ ἐστιν ἡ ποιότης ἀπὸ τῶν βαλάνων εἴρηται. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βαλάνους ἔχον ἔθος ὑποκρίνειν. πρὸ τοῦ τὰς βαλάνους αὐξειν, φυτεύειν τὰς δρῦς. οὕτω δὲ καλοῦνται οἱ δρῦες, ἀπὸ τοῦ φύτου. ἐνταφόδιος δὲ πρὸ τοῦ αὔω τὸ σημαῖνον τὸ καίω. ἵνα μὴ ὑποκαίωσιν αὐτούς.

Β άλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός.

Β αλβὶς, ἡ ἄφετηρία, καὶ ὁ καμπτός, ἤτοι ἡ ἄφεσις τῶν δρομέων. ἢ σανὶς ξύλα δύο, ἀφ' ὧν σχοινία διατείνεται. ἀφ' ἧς βαλβίδος, ὀξέως ἐχόμενοι ἀπωθούμενοι. λυπηφῶν. ἐπὶ τῶν ἄκρων βαλβίδα μικρὸν ὄγκον ἀνδμ. πρὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται βκλός. οἷον, Βκλῶ ὡς λιέω. καὶ ὡς πρὸ τοῦ ψῆφος γίνεται ψηφὶς, οὕτως πρὸ τοῦ βκλὸς βκλὶς. καὶ πρὸ τοῦ ἡδύ, πλεονασμῷ τοῦ δ, βαλβὶς. βάσις τις ὑψηλή. καὶ βαλβίσιν, ἀντὶ τῆς ἀρχῆς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. ἢ διὰ τοῦ υ ὑπολογος γυμνὴ γραμμή, διὰ τὸ ἐπαύλησθαι βεβηκέναι τοὺς δρομέας βαλβὶς καλεῖται. καὶ ὁ τῆς ἀφετηρίας τόπος.

Β αλίας, ὄνομα τοῦ ποδὸς τοῦ Ἀχιλλέως. ἔνιοι καμπῆρα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ποικίλον. εὐρίπιδης. βαλιὰν ἔλαφον φοινίσσων. καὶ φάλιος ὡς ὠμὸς λευκὸς μέτωπος, καὶ ὁ λευκός.

Β αλίαι, αἱ ταχεῖαι. πρὸ τοῦ βάλλειν καὶ τὰ χέως φέρεσθαι τὰ βαλλόμενα. καὶ πρὸ τοῦ πάλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. ὅθεν οἱ, Βαλίαις ἀσκαίρων ἀρωγαῖς. καὶ πρὸ τοῦ βαίνειν ἁλίς. καὶ βαλιὰ, διαποίκιλος. ἢ τὸν διόλου σου θρᾴκιον.

Β άλλις, εἶδος ὀρνέου ἄνθους. ὁ δηλονότι ποιεῖν ἀναζητητὴς τὰ ἐσθίειν τὰς ὁμοίως τὴν ἀρυόνην. ὅθεν εἰ βία λλίσπουσα. ἐπὶ δὲ τῆς ἀδηλοβίου ἄνθου ποιεῖν, καλεῖται βάλλις.

Β άλε. ὡς πρὸ τοῦ ἅτε πρὸς ἀκτῆνα τοῦ ῥήματος μεταλαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἐκβαλεῖν ῥῆμα πρὸς ἀκελάστεως ἄτε. οἱ δὲ ἀπὸ μοιῶ μοῦσα. καὶ ἀπὸ τοῦ φέρε πρὸς ἀκτῆνα τοῦ ῥήματος φέρε, οὕτως ἐπὶ τοῦ ἔβαλον, ἔβαλες. ἔβαλε, οὗ τὸ πρόσταχτικόν, βάλε. μεταπεπτωκὸς ἐπὶ σχετλιασμοῦ ῥῆμα, ὦ φεῦ. οἷον, Βάλε βάλε κηρυξ φωνή. τοῦ πλεονασμῷ τὰ ἀντὶ σχετλιασμοῦ ὄντος ἐπὶ ῥήματος ὡς πρὸ τοῦ ποικίλη, ἀδεῖλε, ἀβάλε. ἀμφότερα μίαν σημασίαν ἔχουσι. τὰ, καὶ τὸ βάλε καὶ τὸ ἀβάλε. ἐστὶ δὲ ἰδιαίτερα. καὶ ἰδιαίτερα βάλε. καὶ συνῳθέσει τὸ ἀβάλε. ἐπὶ ἀφαιρέσεως,

Β άλλετε, σὺ τρέχετε. βολὴ δὲ κυρίως, ἡ ἀπὸ τοῦ τόξου πεμπομένη.

Β αλάωπον, μαρτύριον ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν.

Β άλον, ῥῆμα ὁριστικὸν πληθυντικὸν δυϊκόν μικτὸν εἶναι καὶ ἐνικόν. ἔβαλον ἐμὲ χθόνιον πρὸ τὰ τινῶν. ἔστι πρὸ τὸ βάλλω, δηλονότι βολή. ὅθεν ἔλλω, σολή. ἀπὸ δὲ τοῦ βάλλω, γίνεται βαλίζω. κλίνεται τὸ βάλλω ἕως τοῦ πρὸ τὰ τινῶν καὶ μόνου.

Β άλλω, πρὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω γίνεται. ὅθεν θῶ, θάλλω, ζῶ ἰάλλω. οἱ δὲ βάλλοντες διὰ βαίνουσι. σὺ δὲ ῥία. ἐπὶ τοῦ προϊέμενον ἐπὶ τὸ χθόν. Βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλε. ἡμῖν τοῦ ἐπιθέσθαι. Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε δόμοις ἔνι ἑκτέα καλά. ἡμῖν τοῦ ἐν ἡμῖν οἰκήσουσι. Τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἔοντα χαμάδις βάλε.

Β αλῶν. αἱ δὲς ὧν λήσουσαι μᾶ χαὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται. θραμὼν. ἐλθών. πωών. οὕτως οὖν καὶ βαλών. ἀνῄκται τὸ πέφυκα. αἱ γὰρ δὲς ὧν λήσουσαι μᾶ χαὶ, ὁπότε ἐν ἐπιπλοκῇ ἔχουσι σύμφωνον, ὧν τὸ δεύτερον ἔστιν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνονται. τέμνων. κάμνων. τύρις ὅμοιον τὸ πέφυκα.

Β αλαωφόν, διφθόγγου. διὰ τί. τὰ ἀπὸ τῶν δὲς εἰς διὰ τοῦ φόν γινόμενα οὐδέτερα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει. κουρεύς, κουρφόν. κναφεύς, κναφφόν. γραφεύς, γραφείου. γραμματεύς, γραμματφόν. καὶ τὰ διὰ τοῦ φόν οὐδέτερα μονογενῆ ὑπὲρ δὲς συλλαβὰς, πρόμας τὸ μου ἔχοντα, διὰ διφθόγγου γράφονται. οἷον, μαγδφόν. παρχαρχφόν. ὀρφανοτροφφόν. ἰαρφόν. ἰαμβφόν βυρσοδεψφόν. ἐπισκοπφόν. οὕτω καὶ βαλανφόν. πρόσκλιται μονογενῆ, διὰ τὸ ἐναντίον. πρόμας τὸ μου ἔχοντα, διὰ τὰ αὐτόλιον, καὶ ἀρτοπώλιον. ὑπὲρ δὲς συλλαβὰς, διὰ τὸ παιδίον, οὐκ ἀναστρέφοντες τὸ καὶ νόμος. οὐ γὰρ πάντα τὰ δισύλλαβα διὰ τοῦ ῑ. ἰδιότροπα τὸ πωχφόν, πορφφόν, πρωτφόν, καὶ δευτερφόν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. ἀπὸ δὲ τῶν διὰ τοῦ ευω

Β άμμα κυζικηνόν, τὰ κάθαρμα ἀσχημοσύνη. ἢ ὅσ. ἀπηνὶ λέγουσι. διὰ τὸ ἴλημα. ἐσκώπουν τὸ δῶμα

Β αμβαίνω, διὰ ζῶ. βέμφρις πρόσωπον, καὶ ὑπὸ λακία. τόμου ἡ χθρὶς ὁ δόντας. καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ σιμῶς φθέγγεται. ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἡ λέξις ἡ ποιητική. Τάρβησέν τε βαμβαίνων. θράσος δὲ διὰ τὸ μα γίνεται τὸ δόντων. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πρὸ τῶν μὴ ἐθραίαν τὴν φωνὴν ἐχόντων. οἱ γὰρ καὶ λάσχετοι ὑπὸ φόβου, οὐχ οἷοί τε ἐθραῖοι ἀμφοτέραις ταῖς βάσεσιν εἶναι, ὡς φησιν ὁ ποιητής, ἀλλὰ μετρικλάζειν καὶ ἑπάμφοτέρους τρισὶ πόδας ἰάζειν. ἔστιν οὖν βαίνω. καὶ ἀναδίπλασιασμοῦ, βαβαίνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, βαμβαίνω. τὸ ὑπὸ τόμου ἡ χθρὶς ὁ δόντας, καὶ ἀνάρθρως λέγειν.

Β άναυσος, κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πῦρος ἐργαζόμενος. βαῦσος γὰρ ἡ κάμινος ἐτρικῶς. σοφοκλῆς. Οὐδὲ βάναυσον τέχνην ἐκτήσω. εἴρηται δὲ πρὸ τοῦ τὰς βαύσους αὐτοῦ. φυτεύειν τὰς καμίνους καὶ αὐτόν. καὶ λαβεῖν κεδὲ ἡ λέξις ὡς πάντα χθρὸς τέχνην.

ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Ἀμμωνος· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Θηβαίου· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωίου· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἰσμηνίου· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀκραιφ

εὖ διάφθορον. ὥς τὸ ἐμέο, ἐμεῦ. ἐπέομαι, ἐπεῦμαι. μέρμηρα ἔργα. Τὰ ἁπλᾶ εἰς λήγοντα ἀρσενικὰ, εἰ τεμοι σύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἄπαντα ὀξύνονται. δηλονότι ποιοῦ λεκτούμενα. βασιλεύς. ἀχιλλεύς. πηλεύς. ζεύς. φεύς ὁ διώκυσος. γεύς, ὁπόθεν τὸ γάμου. δρυεύς, ὁπόθεν τὸ λεως σκυλυκία, ἔνθα ἀνεβάφη ἡ μαυρα. στεύς, ὁ σκώληξ. τὸ φλεύς καὶ γεύς, οὐ σώζεται ἐπὶ τοῖς βήμασι. τὸ δέσεις, οὐδὲ ἐν χρήσει εὑρηται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ κατὰ τὰς πλαγίας. προσκεῖται ποιοῦ λεκτούμενα. οἱ γὰρ ἀπολλῶς, βαρύνοντες λέγουσιν, ἀχίλλευ. πήλευ. φιοῦ τον δὲ τὸ ὄρες ἀπολικῶς. ποιοῦ γὰρ ὄρκος λέγεται. προσκεῖται ἀρσενικῶς, διὰ τὸ γεῦς ἡγρεῦς πεῖσω μάω. ἁλὰ ἐπὶ λυκάδος ἡ γοῦς ἡ γρᾶς. Ἰστέον ὅτι τὰς ως, ἐὰν μὴ ἔχῃ πρὸ τοῦ ε σύμφωνον, σωζεται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. οἷον, ἐρεχθιεύς, ἐρεχθιέως, καὶ ἐρεχθιῶς. πρεύς πρεαύεως, καὶ πρεαῶς. τοῦ ε δὲ ὡς ὠκιρρομβόου. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ καθόλου τὸ ε, οὐκ ἰρρᾶται. οἷον, βασιλέως, ἀχιλλέως. ἐπεὶ δὲ γίνονται ἀπὸ ως εἰς ῶν ἀλοιφὴν τοῦ ε ὡς ω, τὰς ἀπὸ τοιαύτας ὡς ἀμόνον ποιοῦσιν. οἷον, τὴν ἐρεχθιέα, τὴν ἐρεχθιᾶ. τὴν πρεαύεα, τὴν πρεαῦ. ἐπὶ δὲ τῶν μακρόν ἰωνικὴν πρὸ τῆς συναλοιφῆς. πᾶσα γὰρ γενικὴ ὡς ος λήγουσα θέλει ἔχειν τὴν ἀπὸ τικὴν τῶν ἐνικῶν ὡς ᾶ ὁμόφωνον τῇ ὁ μόχρονον. οἱ, αἱ αὐτός, αὐτή. ὁμοίως, πηλέως, πηλέα. οἱ μὲν πρὸ ἀθηναῖοι, ἐπὶ δὲ πηλέως ζ ἀχιλλέως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, τοῦτο χάριν καὶ τῆς ἀπὸ τικὴν ποιοῦσῃ ὡς ᾶ μακρόν. ἵνα ἴσοχρονος γένηται τῇ διὰ τε γενικῇ. εὐρισθένης. Καὶ μὴν δὲ δωρικὰ τόν δὲ πηλέα πέλας. εἴδος τῶν ὑποπεπωνυμένων τῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν πρὸς τὰ προσηγορικὰ τασόμενα, τάξιν ἐπιθετικὴν ἔχουσιν. ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος. ὁ προφήτης σαμουήλ. ἐπιθέτοις δὲ συμπλεκόμενα, προσηγορικῶν. προσηγορικὰ δὲ ὁ καλὸς βασιλεύς. ὁ εὐκλεὴς πολίτης. ἔστι δὲ ὅτε τὰ ἐπίθετα τὰ αὐτὰ προσηγορικὰ γινόμενα κατὰ θετικά. τὰ μὲν ὑποκείμενα, τὰ δὲ προπεπτόμενα. δίκαιος. σοφός. μέγας. ὁ σοφὸς δίκαιος. ὁ μέγας δίκαιος. τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὄντα, πολλάκις προσηγορικῶν κατὰ ἐπιθετικῶν σώζουσιν τάξιν ἐπέχουσιν ἀπλοῖς ὑποκείμενά τε καὶ ἐπιπτόμενα. οἷον, δίκαιος, σοφός. μέγας. σοφός. ὁ σοφὸς δίκαιος. ὁ μέγας δίκαιος.

Βάσκανος. ὁ κακίζων καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, κατηφῆ ὁμένος ἐπὶ τῷ φθονερὸς ἀγαθῷ. ὀφθονερὸς καὶ βλαβερὸς. οὕτως ἀρισοφάνης. οὕτως εὐριπίδης. φερεκράτης δὲ ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ λαμβάνεται λέξιν. οἷ, Ὀλαγώς με βασκαίνει καὶ λυπεῖ. εἴρηται δὲ φάσκανος ἀπὸ τοῦ φάω. ὁ τρὶς φάεσι καίων. ἤτοι διαφθείρων διὰ τοῦ βλέμματος. καὶ ἐκ τοῦ βάσκανος, βασκαίνω, καὶ φασκαίνω. ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω δημοσθένης ἐν τῷ περὶ κτησιφῶντος καὶ τρὶς ἑξῆς. Βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδὲν ἔστι πολίτευμα ἐμοῦ φησιν. ἀντὶ τοῦ φιλάτιμον καὶ συκοφαντικόν.

Βάσκιθι. πῶς ὡς ἀπιθανὸν καὶ οὐκ ἂν πραθέσθαι. ἀλλὰ καινῶς ἐξηγοῦ λέγων, ὅτι τὰς μὴ λήγοντα μετὰ προθέσεων φιλοῦσι συντίθεσθαι. μέτεμι. σύνειμι. μετάγω δὲ λέξεως οὐδέποτε. τὸ οὖν ἴθι, ἀπὸ τοῦ εἶμι. κατάγως. τὰς ἰς, πρὸ αχθέντα προσακτικὰ καὶ ἀρχὴν οὐσῶν τιθέντα, πλὴν τῶν προθέσεων. ὥστε δῆλον ἐν πραθέσθαι εἶναι ἀναγινώσκειν αὐτό. τὸ δὲ βάσκε, ἀπὸ τοῦ βάσκω. τοῦτο πρὸ τοῦ βῶ, βήσω. πλεονασμῷ τοῦ κ βήσκω. καὶ τοῦτο πρὸ τοῦ κ ἧσα, βάσκω. κἠπὶ δὲ οὐδέποτε βαρυτόνως μόνων διὰ τοῦ κ ἐκφέρεται, μεθ' ἃς συνεσῶτα. βαρυτόνως εἴ τε, διὰ τὸ πλακῶ. Κἀκακῶν δὲ πεβασκέμεν ὕας ἀχαιῶν. ἀντὶ τοῦ κακῶν δὲ πεβαίνειν, καὶ σὺ κα-
Βασκέμεν, ἐπεὶ ἀπροσυνεσῶτος. καὶ οἱ δῶ- νοῖς ποιεῖν. ρις τὰ ἄσειν ἀπρέμφατα, διὰ τὸ ἐμεῖν προφέροιδι. τοῦ ἐκ τοῦ βῶ, βάσκω. ἐπεὶ τὰ ἐπίμετα τῆς δευτέρας συζυγίας διὰ τοῦ ασκω γίνεται. οἷον, γηράσκω, γηράσκω. ἁλῶ, ἁλάσκω. καὶ κατὰ πραγωγήν, ἁλασκάζω, ἁλάσκαζον.

Βαστάρα, σημαίνει κυρίως τὴν βάκχην ὡς ὡρίων λέγει. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὡφερνὴς καὶ πόρνος τινὴ, εἴρηται βαστάρα. λυπηφών. Ἡ δὲ βαστάρα στεμμῶς καὶ σωρεύουσα ποιλαν φρόμοις, τῆς πανομόρφου βασσάρας λαμπυρίδος. λαμπυρὶς δέ ἐστιν ἁλώπηξ. λέγει βάσσαρος ἁλώπηξ ἡρόδοτος ὁ κυρηναίων. λέγει βάσσος οὖν δέτερος, καὶ ἡβῆσαι.

Βασσαρίδες, αἱ βάκχαι. πρὰ τὸ διάγειν βήσσας. ὅ ἐστιν ὀρεσσίοις τόποις. ἢ πρὸ τὸ βασσάρη τὸ λεγόμενον πόδημα. ὅπερ εἴρηται πρὸ τὸ τὴν βάσσαν ἁρπέσθαι. λέγουσι βασσάρας αἰθρακίας βάκχας. χίτωνας οὖν ἐφόρουν ἀπὸ τοῦ βάκχου διονύσου, ἀπὸ τῶν βασσῶν.

Βάσσων, ἐπὶ χαρμος, βάσσον χωρίον, ἢ βαθύτερον. εὔγαιον. ἀπὸ τοῦ βαθὺς, βαθύτερος. βαθίων. βάσσων.

Βασσαρα χαλίσαι, βαχηλάσαι. βάσσαρας δὲ τοὺς χηλοὺς οἱ βοιωτοὺς καλοῦσι. βάσσαρας, τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς.

Βάπαλος, ἐπώνυμον τῶν δημοσθένους. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν μαλακὸν καὶ βδελυρὸν καὶ αἰσχρὸν οὕτως. ἀπὸ βαπάλου τινὸς αὐλητοῦ. ὃς μαλακὸς ὢν, καὶ αὐλήματα τοιαῦτα ἐφεῦρεν. οἱ δὲ, βάπαλον ὅθεν πρὸς τοῖς παλαιοῖς τῶν μαλακιζομένων τὸ πρωκτόν. ἀπὸ τοῦ τύπτεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ βαπαλίζεσθαι. οὕτως εὗρον ἐν τῷ ἐκτρινίου λεξικῷ.

Βαπαρίζειν, εἴρηται τὸ μόλις λαλεῖν. ἀπὸ τοῦ βάρυ τὸ θηρίου τὸ ἐν τῇ κυρήνῃ τὸ ἀπὸ τῆς θήρας ἀπρικίαν ἀναγαγόντας ἰσχνοφώνους ὄντας. ὡς γὰρ βαρβαρίζειν, οὕτω βαπαρίζειν κατὰ μίμησιν φωνῆς. ὡς τὸ πωπωζειν. ὃ καὶ πιθανώτερον. εἰ γὰρ ὁ βάρις πρὸς τὸ ἐπέχεσθαι τὴν φωνὴν ὠνόμασται παρὰ τὸ λίζειν, εἰ τοιοῦτον ἔχον τὸ προφερόμενον. ἡδέως ἀπολογία, ὅτι τὸ πολυλογίαν. ἀπὸ βαπάλου τινὸς αὐλητοῦ, μακροὺς καὶ πολυμελεῖς ἔχοντος τοὺς αὐλοὺς καὶ τοιούτους ἐξευρόντος ἐπὶ τῷ ἔργῳ καὶ βαπαλίζεσθαι οὕτως εὗρον ἐν τῷ ἐκτρινίου λεξικῷ.

χυρήνην ἀπὸ τοιχίας ἢ ἡ σαρμοπίλαλος ἡ ὦν. ἀπὸ τοῦ φυκηρὸς μὴ εὐθυσόμους μὴ δὲ βαιὰ κεχημένους τῇ γλώττῃ, ἀλλ' ἐπιστεσυρμένως φθεγομένους καὶ ἀπαρασήμως, βατταρίζειν φασί. βατταρίζειν οὖν ἐστὶ τὸ οἰκ-

Βαθία, λέγει ἡ ὁ βάρις ἔχων τὸ ὦσις. ⟨θεία βερβερίζειν. ἀπὸ δὲ βάρος, βαθία διὰ τοῦ ι. ὡς ἀπωλὸς, ἀπωλία. τὸ ἐθμινὸν, βαθεῖς, ἢ βαθιάδης. ὦν δὲ τὸ ὦσι, ἐπαφόδηλός φησιν, ἀπὸ τοῦ πατῶ, πάρος. ἢ ἀπὸ τοῦ πάρυτος ἢ ἴπασιν. τρισὶ δὲ ἐν ταῖς ὀδοῖς ὁ λιθιάστης ἢ σὺν ἐχθρὸς ἡμῖν, πάρις ἔλεγον. πάρος οὖν πάτεια. καὶ πλεονασμῷ δὲ τοῦ ι, πατθία ⟨βαθία. ἔστι δὲ τὸ ὦσι ἐν τῇ πε-

Βάθια, τὸ ὦσι τῆς ἰοίας ἀπὸ τῆς βαλείας ⟨κινεῖσθαι. τῆς δαρδάνου γυναικὸς δεῖται γενέσθαι τὸ ἐρι χθόνιον. ἐνύσσομι μάτι λυσιφόρους. οὕτως ὦρος. ἀμὸ δὲ εὑρομὲν τοῖς ἐκφρίσι τὸ λέξιν οἰκείαν τιθέασι μαίουσαν, ἀπὸ μάτωρος ἐπωνομασμένην δεσπότου. ἢ σκεῦος, ἢ ὠσμοῦ, ἢ χωρίου. λέγει δὲ ⟨τῆς συκαμίνου ὁ καρπὸς ὁ ὦ-

Βάτος, ἢ ἄκανθα. εἴρηται ⟨ἀπὸ βάλσαμος ἡ μύρα. φασὶν ὁ μὲν ὦν βατὸς ἡ ἔστιν ὁ τόπος ὁ πρόξυτόνως. ⟨φιᾶται τὰ πολλά. ὡς ἀπὸ τοῦ κύρτος, κύρτος. ξάνθος, ξάνθος. λευκὸς, λεῦκος, οὗ θηλυκὸν κύριον. οὕτω βατὸς, βάτος. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥώτος, ἢ βατορρώτος. φίλων.

Βάτραχος, ἀπὸ τοῦ βοᾶν τὸ χαλᾶν ἔχειν, βοάτραχος ἐλέγετο. ἔστι δὲ τὸ ὦσι μὴ ἡ λέξις. ⟨βατραχὶς, ἡ μαλθουχεά.

Βατὴρ, ἢ ἀρχὴ τῶν πεντάθλου σκαμμάτων. Αὐτὸς μὲν γὰρ καστβατῆρα τὸ λογουφικῶς. ὁ πὶ τοῦ ὦ καιρότατον ἢ τὸ πρῶτον. ἐκμαϊκὴ δὲ ἔστιν ἡ λέξις. οὐκ ἀπὸ τοῦ βαίνω, ἐγένετο γὰρ βάντης, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ βίβημι βατὴρ.

Βάτης, ἀπὸ τοῦ βαίνω. βάντης ὡφέλκυσεν εἶναι, ὡς φαίνω φάντης ⟨ἱεροφάντης. ἢ ἀπὸ τοῦ βίβημι, βάτης ἢ διαβάτης ἢ ὑποβάτης. Φίλων. βάτης. ἔστι τὸ ἐμβατὴς βῆμα. ὁ πλατυπόδης ἔβην. τὸ β τῶν δ γιγνῶν, ἔβατον. τὸ γ, ἐβάτην, τῆν μεσηγύοι. ⟨ην. καὶ ἀφαιρεῖται τὸ ε, βάτην.

Βαῦνος, ἡ κάμινος. ἀπὸ τοῦ αὔω, τὸ καίω. Ἵνα μὴ πόθεν ἄνθεν αὔοι. ἔστιν ὦν. ἢ πλεονασμῷ τοῦ β, βαῦνος. λέ-

Βαυκίδες, ὑποδήματα γυναικεῖα πολυτελῆ. ⟨τὸ δὲ οὐδὲν μῦς. ⟨ἐ βασκισμὸς, ὄρχησις. ἢ βαυκίζεσθαι, τὸ θρύπτεσθαι. ⟨ἐ βαῦ τὸ κενοὶ μίζειν. Καὶ βαυκαλίσεται μεφ' ἡδονῆς κωμῳδεῖ.

Βαύκαλον. κιζόμενον. τυφερόν, ἢ ὡραῖόν. βαυκᾶν γὰρ τὸ βελύεσθαι. ἀπὸ τοῦ βδελύω. τῦφος ἀπὸ τοῦ ⟨τυφερόν. βδέλλα. τῦφος ἀπὸ τοῦ βδέλλω τὸ μέλπω. βδάλλειν δὲ λέγουσιν οἱ ἀπὸ τοῦ μέλειν. ⟨ἐ γὰρ ἡ βδέλλα, μέλ-γουσι νέοι χυμὸν ἐν τῷ αἵματι ἐπιπαῖον. ⟨ἐ βδέλλα, τῦφος

Βδέλυγμα, δυσοσμία. ἀπὸ τοῦ βδε-⟨λύσσω. βδελύξω. βεβδέλυχα. βεβδέλυγμαι. βδέλυγμα. ἀπὸ δὲ τοῦ βδέλυγμα, ⟨ἐ ὁ βδελυγμὸς, καὶ ὁ βδε-

Βδελυρὸς, ὁ ἀηδὴς, ἢ τὸ μι-⟨λυγμίας, ⟨ἡ βδελυγμία. σάπτεσθαι, ἢ ἀπὸ τρέφεσθαι ἄξιος. ἢ βδελύπομαι εἴρηται, ἀπὸ τὴν βδέλλαν. ἀπὸ τοῦ βδάλλω, βδαλυρὸς, ὡς λήθω, λαθαρὸς, λέσω, λεσῦρός. τυτέσιν ὁ ἀναιδὴς ἢ

ποιῶν τὰ χόθεν ἐλκόμενα ἢ ἀρπάζειν βουλόμενος. ἀπὸ τοῦ μῦ-

Βδόλος, ἡ δυσωδία τοῦ χυμοῦ, ἢ ⟨σοις ⟨ἡ βδελυρία. ποιεῖ δὲ ἡ. Τὸν βδόλον οὐκ ἔστιν ἢ ἰᾶσθαι δύνανται. ἀπὸ τοῦ ὄζω, ὄζολος. ὅθεν καὶ ὀζόλαι οἱ λοιμοὶ καλοῦνται, διὰ τῆς ἐκ τοῦ αἰτιατικοῦ δυσωδίας. ἀφαιρέσει τοῦ ὄ, ζόλος. ὡς τὸ δύρεσθαι, δύρεσθαι. ποιεῖ τὸ ζῆς βδ, βδόλος. ἢ τὸ ῥῆμα, ὄζῃ. βδεῖ. ὡς τὸ ῥοιζῶ, ῥοιβδῶ.

Βαυαὶ, αἱ ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ βαιοῦ τοῦ δυστέως κυβερνήτου ἐκλήθη. πλευτήσαντος κατὰ τὸν ἄορμον τῆς Ἰταλίας. τὸ ἐ-

Βαιοὺ, ὀλέγου ἢ μικροῦ ⟨θυμοῦ, βαιάτης. ἢ ὀλίγου. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω, βαιοῦ. οὐ ἔστιν ἐπ' ὀλίγου βῆναι. ἢ ἀπὸ τῆς βῆν, ἢ ὡς τὰ χέω ἀφ' χέ, ἢ τὰ χέ-

Βαίων. ὁ ὡς ἢ βλέπων ⟨ὡς λήθ. ἐστὶ τὸ ἡ βαιός. λέγει. ἔστιν ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ πλησίον κωβιῶ. ἐπὶ χαρμονὴ δὲ βαιόν φασι λέγειν. ἢ ἀπὸ τῆς πίνω ἰς δὲ ἀποιμάζεσθαι. Ἢ μὲ βαίων κακῶσαι ἰχθύς. ὦν φιλήδονον εἶναι.

Βαίτυλος, λίβανον τόρος τῆς Ἰλίου πόλεως. βαίτυλος δὲ ἐκλήθη ἢ ὁ λίβος, ὃν ἀπὸ Διὸς ὁ ἥρως καὶ Πέλοπα. εἴρηται δὲ οὕτως ἡ ἐξ αἰβαίτης αἰτοῦ ἀποβαλοῦσα, καὶ τὸν ἥρω-ωνα δίδωκε. βαίτης δὲ ἐστὶ τὸ διφθέραν. ἢ ἀπὸ τοῦ βαίτη, βαίτηλος. βαίτη, στέγασμα προβάτου, ἢ αἰγός.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε

Βεβαιῶ, ἀπὸ τοῦ βέβαιος. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βαιοῦ, οὗ ἐστὶ τὸ μικροῦ ἢ ἀληθές. τοῦτο ἐκ τοῦ βίβημι, βήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβην. ἡμέτερος, βὰς βάντος. ἢ βέξαλος ὑβαῖος, ἢ βαιός. ⟨ἐ ἢ ἀναδίπλασιασμοῦ, βέβαιος. ἢ ἀπὸ τοῦ βιβῶ, βίβαιος, ὃς τιμῶ βίμαιος. καὶ βοῶν ἀολικὴ τοῦ ἴδιον. ὡς ἀχίμαχος, ἀχέμαχος. ἀδίκαιος, ἀδέκαστος, ἢ βέβαιος. ὁ ἀσφαλὴς ⟨ἑδραῖος ἢ βεβηκώς. τρόπος ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀστηρίκτων. τὰ διὰ τοῦ αἰος ἀπὸ ῥημάτων εἴτε κύρια, εἴτε προσηγορικὰ, προπαροξύνονται διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται. οἷον, πηδῶ, πήδαιος. ὑλῶ, ὕλαιος. λύω, λύαιος, οὗ θηλυκὸν κύριον. ματῶ, μάταιος. οὕτως οὖν ἢ βιβῶ, βίβαιος. οὕτω θεα-

Βεβαία, πίστις οὕτω καλουμένη κυρία. ἐστὶ ⟨ἔννης. μολογία δὲ τεύχους, ὃ ἐν τῇ πίστει τῶν ἐν τῇ νήσῳ πρὸ τοῦ δα τοῦ ἐκλιπόντων τὸ ⟨ς τὸ λαμῶν ἢ πηγῶν, μόνη ἀπὸ τῆς ὁμοίως διέμφυτο πολύυδρος. ἀπὸ τοῦ βέβαιος οὖν ⟨ς ἀνελλι-

Βεβάσιν. ἀπὸ τοῦ βεβήκασι ἀπὸ τοῦ μῶ ⟨τος, βεβαία. ἢ συγκοπῇ ἢ προπῆ τῆς ἡ ἧς α. ἢ ἡμικὰ οἱ ἴωνες ἐν τῷ ἐκμαγεῖ ἀφαίρεσιν ποιησόντων τοῦ συμφώνου, τότε ⟨ς συ-

σολὴ πρὸ πολουθεῖ. οἷον, ἔστηκα, ἔσταα. βέβηκα, βέβαα. βεβαὼς, βεβαότος. ἢ βεβὼς, βεβῶτος. ἢ πλεονασμῷ, βεβαὼς, βεβαῶτος, ἢ ἐμβεβαῶτα. ⟨ἐ ἐπιδὴ ἡ γενικὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καινόν ἐστι τὸ θηλυκοῦ, ἐχθίων ἐστῶσα. βεβῶ-

Βέβαμεν, ἢ βεβάμεν. ἡ μὲν προπαροξύνεται ⟨σα. τεθνῶσα. ἀπὸ τοῦ βεβήκαμεν γέγονε κατὰ συγκοπήν. ἡ δὲ παροξύνεται, ἀπαρέμφατόν ἐστιν. οἷον, Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῶ βεβάμεν σχεδὸν ἐντε μάχεσθαι.

Β εβίηκε. Τοῖουγδ' ἄχος βεβίηκεν ἀχαιούς. κ' πεπόνηται. βεβίασται. ἀφ' τοῦ βιάζω, βιάσω, βεβίακα κ' ῥοωθ'
Β έβουλα. Καὶ γδ' ἐκαλυ Ταμμήτρας προβέβουλα. προπρομηθήκα. προτετίμηκα. ἀφ' τοῦ βούλω βαρυτόνου, ὁμοίως, βουλήσω. ὃς μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω. ὁ πρακτικός, βεβούληκα. ὁμέσος βέβουλα. κ' βεβολήκα. ἰλιάδος ι. Πέμπτει δ' ἄτλητον βεβολήκατο. ἕκαστον δὲ ἔχει ποιητικὴν τοῦ ε εἰς η, διὰ τὴν ἑπτάλληλίαν τῶν βρα χέων. τῷ χηλ Τετρωμένοι ἦσαν. ἐλυσπῶντο. ὡς μισομάτης, βεβλήκατο. ὡς δὲ ψυχῆς, βεβολήκατο. φιοῦτον δὲ ἐσ) κ' τὸ πεφοβήκατο, κ' τὸ δεδμήκατο. ἀφ' τοῦ βάλλω, ἐκμαγεῖον ὃ ὃ, βολή. ἀφ' τοῦ βολή, ἐκμαγεῖον βολῶ, βολήσω, βεβόληκα, βεβόλημαι. ὁ ὑποστιγμὴ ἐλλιπὲς, ἐβεβολήμην, ἐβεβόλησο, ἐβεβόλητο. Ϛ' ἰωνικῶς, ἐβεβολήκατο. λέγεται δὲ ὁτὲ χωρὶς τοῦ ἀφ' πεποιωμένα τὰ προσυλλαβοῦντες πρὸ τοῦ ἔχοντος τὸ ε. οἷον, πεποίηκα, πεποίημαι. οὕτως οὖν κ' βεβολέατο. καὶ διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν βρα χέων, ἐκτάσις γέγονε τοῦ ε εἰς η. βεβολήκατο. οὕτως ζηνόβιος, κ' ἄμοι.
Β εβηλος, ὁ μὴ ἱερός τόπος. ἀκάθαρτος Ϛ' βατὸς πᾶσιν. ἀφ' τοῦ βῶ, βήσω, βηλός. κ' διὰ πλασιασμῶ, βέβηλος, ὁ βάσιμος πᾶσιν. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀβήτου. λέγει βέβηλος ἀνήρ, ὁ μιαρὸς Ϛ' ἀκάθαρτος, κ' μύητος. ἀφ' τοῦτου. ὁ σὺν ἀνιέροις τοῖς ἄξιος διαβρίβδην. σοφοκλῆς δὲ σὺν οἰδίποδι, βέβηλον τὴν ἰδιώτην φησί.
Β εβρώσεις. Χρήσιμος δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται. ἀφ' τοῦ βρῶ, βρώσω βέβρωκα, βέβρωμαι, βέβρωσαι. μετ' ὀλίγον μήσω, βεβρώσομαι. τὸ ῥῖγος, βεβρώσεται.
Β εβρώθοις. Ζωμὸν βεβρώθοις πριάμου. φάγοις. βρῶ, βρώσω, βέβρωκα. ἐκτρύτου, ἐκμαγεῖον βεβρώκω. ῥοωθ κ' ἕσθ, βεβρώθω. ὁ παταληκτικὸς, ἐβεβρώθουν. ἡμιωχή, ὁ βεβρώθων, τοῦ βεβρώθοντος. τευκτικὸν, βεβρώθοιμι,
Β έβρυκες. ἀπὸ τοῦ βρύχω, βρύξω, βρύξ. < βεβρώθοις. καὶ ἀναδιπλασιασμῶ, βέβρυξ.
Β έρκος, ὁ φραγέτης. καὶ βερκεδεύω, φραγετεύω.
Β εελφεὸς, ἔστιν ὀνομάτων ἀδώλου, τὸ λεγόμενον βάαλ. κ' λέγεται παρὰ ἑβραίοις, βηλ. κ' φαγὼρ, ὀνομάτων τόπου. Ϛ' διαλύσαντες τὴν ἕξιν εἰς ε, Ϛ' ῥοωθ τὰ ἄξια ε, πσ' σύνθετον βεελφεγ
Β έθρον, βέρεθρον. Ϛ' συγκοπῇ < τῶς ἤτοι τὸ βηλ σὺν φεὼς. ωθ, βέθρον. κράτης Ϛ' εὐφορίωνος οὕτω.
Β έρεθρον, ὁ ωηλώδης τόπος καὶ καταβατὸς ποιῶν τοὺς ἀνθρώπους. ἀφ' οὗ δὲ ἀφ' τοῦ οἰονεὶ βέρεθρον εἶναι καὶ βάθος ποιοῦν τῶν ὀρθρευόντων τοῦ ὄρθρου. κ' τὴν θραυσμόν. Πολλοὶ δὲ κ' χθονός ἐστι βέρεθρον. σπ' Ϛ' τὸ σκότος κ' τὸ βάθος. Ϛ ἐξῶ δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου.
Β έλος. ἀπὸ τοῦ βάλλω, τὸ πρόσκω. ὡς γὰρ ἀπὸ μικροῦ θαλλόμενον, βέλος εἴρηται.
Β ελένοι, ὀπτρια. Καὶ τῶν βελένων. ἀριστοφάνης.
Β έλεμνα, βέλη. ἔστι δὲ κ' ἐκμαγεῖον. ἀπὸ τοῦ βέλος, βέλεμος. ὡς ἔχω, ἔχεμος. τίλεμος. πλεονασμῶ τοῦ ν, βέλεμνος. κ' βέλεμνον, κρωδιανός πᾶσι παθῶν. Ἱστέον οὖν διακρί-

νουσι δ' εὐθέα τῶν οὐδετέρων κ' ἀθηλυκὰ ἀπαλλήλων, οὕτως. ὁ τε ῥῆμα καθ' ἑνὸς Ϛ' τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου φέρεται καθ' οὗ κ' τοῦ δετέρου ὀνόματος, ὁ τε τοῦ δετέρου εὐθέα ἐστίν. ὡς πῖπτ τὸ βέλος ἔπεσεν. αὐτὸ δὲ πίπτ τὸ βέλος. τοῦτο δὲ εἶδος εὐθείας, τὸ δ' ἀθέσιον τοῦ ῥήματος ἑλκομένης ἑαυτοῦ. πασσάλου ἀπέθανε. γύναιον ὑφαίνει. ὁ τε μὴ τοῦ ῥήματος ἀθλίας προφοτε, τότε τοῦ δετέρου ἀθλιωτέρους. ὡς τὸ βέλος ἤρεισεν. ἄμος δὲ ἀράσας. ἀράξει δὲ τὸ βέλος. τὸ κρέας ἔκλεψε. τὸ μαχαίρ
Β ελόων, ἀπὸ τοῦ βέλος Ϛ' < ριον ἔλαβεν. οὕτως ζηνόβιος. τὸ τύτου ὀξύτητα. κ' ἀπὸ τοῦ λη βάλλεσθαι. τὰ δὲ τοῦ ὁμ, ἃ μὴ οὐσιαστικά ἐστι, πάντα βαρύνονται. οἷ, βελόων. πρόων. ἀρχόων, τοῦ σχοινίου. ὡς δὲ τοῦ πράγματος, ὀξύνεται. οἷ, κλοῦν. καλλοῦν. ἀρχόν, ἀκρίς.
Β ελλεροφόντης, βέλλερα δὲ τὰ κακά. ἔστιν οὖν ὁ προκαλούμενος πάντα τὰ κακά. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο ἱππόλοος. ἀνελὼν δὲ βέλλερον τὸν ἰωβάτου, βελλεροφόντης ἐκλήθη. Τὰς τῆς ἀρσενικὰ, μονοτασύνθετα παρὰ τὸ κράρος, μὴ δὲ ἔχοντα οὐδέτερον ἄς ες, ἄς οὖν ἔχει τὸ γλυκύν. οἷ, πολίτης, πολίτου. δεσπότης, δεσπότου. μητιέτης, μητιέτου. βελλεροφόντης, βελλεροφόντου. προσκεῖται ἀρσενικὰ, διὰ τὸ φιλότης. μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κράρος, διὰ τὸ συγκράτης, συγκράτους. μὴ ἔχοντα οὐδέτερα, διὰ τὸ συγκαέτης συγκαέτους, συγκαέτες. τοῦτο δὲ ἔχει μ' τὸ σωματικὴν ἡλικίαν, συγκαέτης, βαρύνεται. ἡδὲ χρόνου συγκαέτης, ὀξύνεται.
Β έλτερος, οὐ παρὰ τὸ βάλλω γέγονεν. ἐπεὶ βάλτερος ὤφελεν εἶναι. ὡς παρὰ τὸ θάλλω, θάλος, θάλτερος παρὰ τὸ βέλλω. ὅθεν κ' βολὴν Ϛ' βέλος. πσ' ἐκμαγεῖον ὃ ὃ, βέλτερος. κ' τὸ συγκριτικόν, βέλτερος. οὕτως ὡρίων. ὁ δὲ φιλόξενος ἀπὸ τοῦ συγκριτικὰ λέγει, ὅτι τὸ βέλτερος καὶ φέρτερος, οὐκ εἰσὶ συγκριτικά. ἔτεμα τὰ δέ εἰσι συμπεπωμένα τύποις συγκριτικοῖς. οὐδὲ πάντα τὰ ἀπὸ τοῦ ἀγαθὸς, παρωνυμικά εἰσιν. οὐδὲ πάντα τὰ ἀπὸ τοῦ κακὸς, κ' τὰ κακά. Ϛ' ὅλως ἐκτρύτου. οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἐσθλὸς λέγει συγκριτικὸν μ' στερήσεως λεγόμενον. ὥστε ἀβέλτερος φαμέν, δηλονότι οὐ συγκριτικόν. τὸ δὲ ἀτυχέστερος οὐκ ἐν τῶ συγκριτικῶ εἰληφεν σύνθεσιν, ἀλλὰ παρὰ τὰ τυχὴς ἐσχημάτισται.
Β ελτίων. ἐκ τοῦ βάλλω κ' βέλλω, πσ' ἐκμαγεῖον ὃ ὃ βέλτος. ἐκ δὲ τύτου, πσ' συγκριτικὸς τύτος ἀπὸ τοῦ βελτίων. κ' ὑπερθετικὸς, βέλτιστος. ὡρίων.
Β έλεθος, τὸ βάθος. παρὰ τὸ βάθος. βέθος Ϛ' βέλεθος πλεονασμῶ τοῦ λ. ὡς πάθος, πέθος, Ϛ' πέλεθος.
Β έμβιξ. ὁ τρόμβος ὃν οἱ παῖδες τρέφοντες καὶ παίοντες μάστιγι, παίζουσι. πέμπτης ἡλικίας ὤν. παρὰ τὸ πέμπεσθαι
Β εμβρὰς, εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. < Ϛ' ἐλαφρὸν εἶναι. Ϛ' ἰωνικῶς ἁρμὸς δὲ αὐλῶν ἀπὸ τοῦ βράδυς καλεῖ. Βράδυες δέ τε καὶ κίχλαι. λαοὶ δράνοντες ἄλκιμοι. πσ' δεξαύλης σκευασθεῖσα ἀπὸ τῆς, ἡ προσαγορευομένη μεμβράφυα. ἀριστώνυμος, Τῶν μεμβραφύων προστοικεῖον τὸ καρκινοβατῶν. Ϛ' αὐθις. Οὐ τὰ φύκη νῦν ἔστι σαφῶς, οὐ τὰ ὧν ἐμβρὰς

καινοδαίμων.

Βέροια, πόλις μακεδόνων, ἣν φασὶν ἀπὸ Βέρητος τοῦ υἱοῦ κτίσθαι. Φέροια, καὶ κατὰ μακεδόνας, Βέροια, ὃ σημαίνει τὸ φίλιππος. ἀπὸ τοῦ Βερσίκη, Βερσίκη, ἡ νικητικὸς τοῦ Πτολεμαίου. Ϛ τὸ κεφαλήν, κεβαλὴν λέγουσι.

Βεστῖνοι, ἔθνος Σικελίας. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδεις εἶναι. βέστια δὲ τὰ θηρία καὶ τὰ τῶν ἐρωμαίων διάλεκτον.

Βέχθρα, ἔθνος Σκυθικόν, ὃς ἄπαρθρον. ἡ μὴ τρῦς, σάπερδος.

Βέσπον, τὴ μάλιστα ὑπὸ λακώνων. οἱδὲ, βέσπου. διὸ χύνες.

Βεῦδος. καλλίμαχος. ἐν δὲ πάρῳ, καλάτιες ἀπόλαβεῦ δὲ ἔχουσαι. ἢ δὲ τὰ ποικίλα, καὶ πορφυρᾶ ἱμάτια. δίδυμος, λαδέρματα βοεύδεα, καὶ τὰ εὐδίαν ἡμῖν παρέχοντα. ἡρωδιανὸς δὲ εὔδεα, ἢ πλουτοσμῷ τῷ β, βεύδεα. παρὰ τὸ εὔδιον. διὸ χύνες. ἔστι πόλις, κύπρου ναιὰς ἱμάτιον πολυτελὲς. παρὰ ἑρμογένει δὲ ϛ ἄγαλμα.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

ΒΗτὰ τὸ σοφοῦ, ὃ ἢ δευτέραν ἔχοντα τάξιν, ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν.

Βῆ πεῖ παῖται. Βῆσδακέω, ἀνέπορθον. παρὰ τὸ βῶ, βῆμι, ὃ βᾶ ὁρίστος, ἔβην. καὶ παρὰ τὸ βίβημι. ὃ βᾶ ὁρίστος ἔβην. τὸ Γ, ἔβη. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν, βῆ. ἴστέον ὅτι μετὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κλητικοῦ μορίου, ἅμα μακρὰ συλλαβὴ ὑποληπτέον, παρίστανται. οἱ, ἔφης, φῆς. ἔβην, βῆν. ἃ δὲ βραχέα, ὀξύνεται. ἔβαν, βὰν. ἔσαν, σάν.

Βῆ, τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς. οὐ μὴ βαὶ λέγεται ἀττικῶς. κρατῖνος διὸ ὑσαλεξάνδρῳ. Οὗ ἡλίθιος ὡς πορ προβάτου βῆ βῆ λέγων βαδίζει. ἐκφρικηδὲ

Βείομαι, ἰλιάδος ο. Τῶ ἐρὰ καὶ οὐλιάδος ἐστὶν ἡ λέξις. βείομαι φασίν. ἐὰν οὐδαμῶς κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. διὸ οὐδαμῶς τοῦ διὸς ὦν τροφὴν ποιήσομαι. δημήτριος δὲ ἀμφιβήσομαι ἀντὶ τοῦ ζῶ. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οὐ γάρ μοι δι' ὀρὸν βέη. οὐ προβήσομαι τὸ ζῆν πολὺν χρόνον. βέωέστι, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, βείω. ἰλιάδος χ. Ἕκτορ τέκνον ἐμόν τί νυ βείομαι. ἀντὶ τοῦ ἕως τί ἔτι βιώσω. καὶ ζήσω.

Βηλός, βαθμὸς θύρας. ἢ ὁ οὐρανός. οἱ, Ῥίψαι ποδὸς τὰ γῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. ἀπὸ τῆς τοῦ βεβηκέναι φύσεως ἐπὶ πάντων, ἢ τοὺς ἀστέρας κεῖσθαι φασὶν ἐίρηται. τῷ δὲ τόπῳ καθάπερ οἱ ἀριστάρχειοι, βηλὸν ὡς πηλόν, τῶν θεῶν βαθμόν. ἕτεροι δὲ τὸν βηλὸν εἶπον τὴν ἀνωτάτω πάντων καὶ περιέχουσαν τὴν πάντα ἀέρα. ἄμοι δὲ, τὸν περίοδον τοῦ αἰθέρος καὶ τῶν ἀστέρων. φίλιες δὲ κατὰ χαλδαίους, τὸν ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν. οἱ δὲ κατὰ δρύοπας τὸν ὀλυμπον. ἀμφίον δὲ τὴν βατιράλεγμην. ποιητὴς δὲ ὅσ ὁ βηλὸς τοὺς θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν. Καί οὐδὼ ὧν λιθέω. ὁ δὲ ποιητὴς ὑπολαβὼν τὸν οὐρανὸν, πύλας ἔχοντα. ἐπὶ παρὰ τὸ βήσω μήσομαι. ὧν ἐπιβαίνουσιν οἱ θεοὶ ὁπόταν ἐς ἐξιόντες.

φλιαὶ

βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι. ὡς ἡ ὁδὸς, ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι. ἡ δὲ πανύασις δὲ τὰ πεδία βαύολα λέγει.

Βῆμα, παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. τὸ δὲ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις σύμβαμα, παρὰ τὸ βίβημι. τὸ δὲ βᾶμα Ϛ σχῆμα, κατὰ τὸ διωρισμένως φωνὴν εἶρηται. ἐὰν βήματι σχήμα. σχῆμα δὲ ἡ βῆμα δηλονότι ποὺ ἀναθρόον ὀφ' οὗ τε πλοῦς τῶν μαθημάτων, ἀλλ' οὐδὲ πλοῦς τῶν χωρίων ὑπερέλλεσθαι. κατὰ βαθμοὺς δηλονότι Ϛ τάξιν προϊέναι. Ϛ μὴ τὰ μὲν προηγούμενα παραλέγειν. ὑπερδὲ τὰ ἑξῆς μυθεύειν. ὅθεν καὶ προοίμια. Εἶτα καὶ ὑπὸ τὰ πρόσω. τὰ δὲ ἡ προοίμια ὧν τῶν μέσων μυθεύειν τὰ προοίμια. πρὸς δὲ τῶν τελῶν καταλήγειν μάτην ποιουμένων. βῆ-

Βῆσσα, ὁ βασιμώτατος καὶ ὑψηλὸς μασ τόπος. καὶ ὑψίλος τόπος. παρὰ τὸ βήσω μήσομαι, ἢ βῆσσα. πλεονασμῷ δὲ τέρου σ. διὸ ὧν ἐστι βῆσσαις πορεύεσθαι. οἱδὲ, πόλιν λοκρίδος φασί. συστέλλει τὸ ᾱ, ὡς κῆσσα.

Βῆσσαν, πηλὰδα ὕδωρ ἔχουσαν Ϛ μεσότητα τοῦ ῥοῦ. τὴν σπάλθην. ἄμοι τὸ ἄμυδρον.

Βητάγων, ὁ πρόμος ὑποφοινίκων.

Βηχμός, μυσαπμός. Βήθυλος, εἶδος ὀρνέου. δὴ θύλος ἰῶν. ῥέπει τὸ ὀδ' ἅδε β. ὄι, δελφοί, βελφοί. συνή-

Βητάρμονες, οἱ ὀρχησταί. παρὰ τὸ βαί- σαι, συβύσαι. νειν ἁρμοδίως. διὰ τοῦ βαίνειν μετὰ ἁρμονίας. βηάρμων Ϛ βητάρμων. πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγει δὲ βητάρμους, Ϛ συνόπλιος ὀρχήσεις. ὄι, Ϛ καίρουσι τὰ βητάρμονα συνόπλιον ἁλίασον τε.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι

ΒΙα, σὺν β. τὸ δύναμιν, ὡς τὸ Ϛ ἡ δὲ βίη λέλυται. Ϛ τὲκ δύνασείας ἀδικίαν. ὡς τὸ Τὴν ἐὰ βίηφι ἐπουρσαπύρων. Ϛ βίη δὲ ἀτονήσκολιὰς κρίνειθέμις ἂς. τὴν ἀδικίαν. ἢ τὸν τὴν οἰκείαν λέγουσιν. Οὐ τε βίας ῥώων ὑ πεδείδισαν οὔτε ἴωκάς. ἀμφότερα παρατίθησιν ὁ σοφὸς τὸ δύναμιν, Ϛ πλεονασμῷ τοῦ β, βία. τὸ δὲ μὴ δύνάμεως Ϛ βίας ἁπλῶς φασὶ παράπαν, βία εἴρηται. τὸ δὲ ἴα, παρὰ

Βίβημι. ὁ παρατατικὸς, ἔβην τὶς ἴμος. τὸ θλυπτὸν, ἰα. Αμφ' ἄρ' ἔβη πρίαμος. βαίνειν λέγει τὰ ἁπλῶς διασκελῶν βαδίζειν. ἀναβαίνειν. ἢ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάδοσις. ὁ μέλλων, βήσω. μετὰ γε δὲ ἁδὲς συνεσῶτα Ϛ μέλλοντα οὐκέχει. τὰ δὲ ποιητικὰ, ἀπὸ μέλλοντος ἁδὲς συνεστῶτα μὴ γόμενα, ἀ χειρὶ παρατατικοῦ κλίνονται.

Βιβάω, βιβῶ. ὁ μέλλων, βήσομαι, βήσει. ἐκ τοῦ βιβῶ τὸ βαίνω. δευτέρας συζυγίας τῶν πεισωμῶν, βιβάουσα. Μακρὰ βιβῶντα. μεγάλα διαβαίνοντα. Καὶ ὁ σοφὸς ἐν μακρὰ βιβάσθων. παρὰ τὸ βιβάζω, βιβασὸς. Ϛ ὃς ἁρμόζω ἁρμοστὸς ὁ ὁρμαθὸς, οὕτω Ϛ βιβαστός. Ϛ ῥῆμα ἐξαιροῦ, βιβάσθω. ἀπὸ τοῦ βιβῶ, βιβάσθω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς. κ μοιχὴ, βιβάσθων, πεῖ πατῶν.

Βίβλος. διὰ τὸ φυὲ βίους βάλλεσθαι εἰς διαβαίνων. αὐλῆ. κ παρὰ τὸ βύω, τὸ ἀσφαλίζω. καὶ βιβλίον.

Βιβλίδες, τὰ βιβλία, καὶ χοιρίδια τὰ ἐκ βίβλου πεπλεγμένα

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α῀

Λέξε, ὁ ἑὸν ἐμὸν ἡγεμόνα ἐξαίρετος ἐν ἅπασιν ἀνὴρ ἑταῖρος· ἐξ ἱππάδων ἀρχὴν ἐμοὶ σὺ πρῶτος ἐκ Τροίας μολών· νῦν δ' ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν μόνος μόνοις ἐμοὶ ξυνέστηκας, ἐν δεινοῖς ἀρωγός, ἐν κακοῖς ἐπίσκοπος· ἐν τοῖς δὲ χαίρειν οὐκ ἐπίσταμαι λόγοις· ἐν τοῖς δὲ κέρδεσιν ἐπίσταμαι μόνοις.

δὲ κυψέλου τὸ εἰρίνθου τὸ ρεάνου. εἴρηται δὲ βλαισὸς ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον τοῦτο, ὁ ἐπὶ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς πόδας. καλεῖται δὲ αὐβὸς ὁ διεστραμμένος ἢ τὸ ἐναντίον διεφθαρμένος τὸ ἴσον τῆς βάσεως.

Β λαῖτης, ὁ λαὸς. κλάδος. ὄζος.

Β λαμπόμενος, ὁ βλαισόποδος.

Β λέφαρον, τὸ βλέπων τὸ φάρος. ἢ παρὰ τὸ αἱρεῖσθαι αὐτῷ βλέπειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡμᾶς βλέπομεν, ἢ παρὰ

Β λέπουσις, βλέψις. τὸ βάλλειν τοὺς ὤπας.

Β λέπυρα, μύξα. οἱ δὲ, διὰ τοῦ π, πλέπυρα. ζ πλέπαλα ἀπὸ τοῦ πλήσσω, τὸ πλησίον.

Β λεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες.

Β λέμμυες, ἔθνος βάρβαρον λιβυκόν. ἀπὸ βλέμμυος ἐνός τῶν ἀγριάδων τριῶν ὑποστατῶν. ἔστι δὲ ὀρόπους, κυνοκέφαλος, κυβλέμμυς. τοὺς καταρρέοντας φασὶ τοὺς πνεύσαντας. τῆς πάρος αὐθαλέως βλεμμύων ἀνέχου-

Β λεμεαίνω. παρὰ τὸ βρέμω βρε- σαι νολῶν αι. μαίνω. ζ βροντῆ τοῦ ῥ ἁπλῶς πλεονασμῷ τοῦ ε. ἰλιάδος ο. ζ θέλει βλεμεαίνων. τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἀγαπῶν, καὶ ἐπαιρόμενος. μαρναίνων καὶ ἐνθουσιῶν. σφοδρῶς ἐπιῤῥέων ὑμενος. ἔνιοι δὲ τῷ βλέμματι φοβῶν. οἱ, τὴν δύναμιν διὰ βλέμματος ἐνδεικνύμενος.

Β λεῖς, ζωὴ χαρμος, τυροβλεῖς. φασὶν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ βληθεὶς κυκᾶν συγνωστὴν τὴν ζθ, βλεῖς. καὶ ἀπὸ τοῦ βλῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβλην. οἷον, Πόθεν δὲ ὠλενὸς εὐπέτες ἔβλης. ἡμέτερχη, βλεῖς. κίνημα δὲ κυοῦ συγνωστὴν. οὕτως ἡρωδιανὸς πεῖ παθῶν.

Β λείμην. ἔστι βλῶ, βλῆμι, βλήσω, ἔβλην. ὁ μέσος δεύτερος, ἐβλείμην. τὸ εὐκτικὸν, βλείμην. τὸ δεύτερον, βλῶ. ἰλιάδος υ. ζ ἐστὶ δὲ βεβλῶσθαι μένος. ἐὰν δὲ βλητὸς πολεμῶν, ἐνεργῶν.

Β λῆτρ, ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω. βέβληκα. ὁ παθητικὸς, βέβλημαι. ἐβεβλήμην, ἐβέβλησο, ἐβέβλητο. κυκᾶν συγνωστὴν, ἔβλητο. οἱ, ἔβλητο πρὸς γῆθος. εἶτα ἀφαιρέσει.

Β λῆσθαι, βλῆσθαι. ἀπὸ τοῦ ζ οἱ, βλῆτο δὲ οὐτικὰ κίσος βλῶ, βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, βεβλῆσθαι. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν τῆς βε συλλαβῆς. πρὶν βλῆσθαι μενέλαον.

Β λήμ. ἀσκηθεὶς. ὡς πορ τοῦτο σμένος ἀναδρομὴν ἔπαθε τοῦ λόγου, οὕτω καὶ τὸ βλήμ, ἐκ τοῦ βεβλημ κατ'

Β ληχοῦν, τὰ θυμὸν ἐπὶ ὁμήρω, καὶ ἀπὸ τοῦ συγνωστὴν. ω, καὶ ἄμοιρος. πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ φησὶ λέγει. ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ. εἰρηκε δὲ τὸ λέξιν ἐπὶ μὲ τὰ θενοῦς, παρὰ τὸ βλῆχην τὴν τῶν προβάτων φωνὴν οὐδὲν οὖσαν.

Β ληχός οὖν ζ ἀβλῆχος, τὸ ἁπλοῦν σημαινομένου μέρος, ὃ ἐστὶ χυλὸς, ἄστα χυ. ἢ ἀπὸ τοῦ βέβληται, βλῆχος, ὁ καταβεβλημένος πεπωκώς, ἀπὸ τῶν παλαιῶν τὸ ὀξεῖ ἰσχυρὸς, ἀπὸ τοῦ βέβληκα. ὁ καταβάλλων.

Β λῆρος, ὁ ἀπὸ τοῦ πλήκτρος. ὁ ὑπὸ τῶν ὀξέων νοσημάτων αὐ-

Β λήρουσι. βλῶ, βλήσω, βλῆρον. φυσιδίως πλευτῶν. ἢ δὲ φησὶ κατὰ τὰς ἁρμονίας τόμφους φησὶ τοὺρους. καὶ βλῆρα, ἐμβλήματα.

Β λήρ, ἀπολικῶς, τὸ λεαρ. οἱ ἀπολλὸς τὸ δ ζ β γέτουσι. φησὶ δὲ λφῖνας, βελφῖνας φασί. ζ φησὶ δελφούς. βελφούς. οὕτως οὖν λεαρ, βέλεαρ. κυκᾶν συγνωστὴν κύουσα λοιφήν, βλῆρ ποιῆται. οὕτω ζ οἱ βοιωτοὶ ποιοῦσι.

Β λίσαι, τὸ τὰ κηρία ἐκλείψαι τῶν μελισσῶν. ἀπὸ τοῦ μέλι, μελίζω. καὶ κατὰ συγκοπὴν κηρο, βλίζω. ζ ἀπικῶς, βλίπω κυ βλίπ. τὸ ἀφαιρῶν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. φυτέσιν ἐκποιεῖ ζ καὶ ἐκλείβ. ὡς τὸ κι-

Β λιμάζω, τὸ ἐπιθολαβῶ, ζ μαθαίνω.

Β λιμπαλαφῶν τὰς ἡδονὰς, καὶ τοὺς μαστοὺς καταλαμβάνων τῇ ἁφῇ, ζ ἀπὸ τοῦ ἀπτεσθαι τῶν ἀπτομένων τῶν συγγενικῶν. ζ διεγείρων τὰς ἐπιθυμίας ὡς φησὶ κράτης. ζ μαλακὸν κυ πέρα τὸ χεωλίδου ὡς τοὶ. κυ δὲ ἐβλίμαζον αὐτὸ ἢ δὲ ἐφόμπιζον οὐδέν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φλίβω, ὅθεν ζ φλιά. ζ ὁ μικρός. Πολλῆσι φλιῆς παρασταδὸν φλίψ ἐλώμου. παράγωγον, φλιμάζω. καὶ ὡς φλίβω, θλίβω, οὕτω φλιμάζω, βλιμάζω. φαεινὸς δὲ ζ σύμμαχος, παρὰ τὸ βλιμάζειν τὸ μαζοῦ ἐγκειμένου. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ὡς τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ζυγῶν. καὶ βλιμάζειν, τὸ ἁπτεσθαι τοῦ μέλιτος. καὶ βλιμάζομεν. φασὶν ἄμοι οἱ φασὶν, ὃς ζ βλύω λέγεται. παρὰ τὸ φλύω τὸ ἀναδίδωμι. οἷον, Ἀλλὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. καὶ κατὰ προσωπὴν τοῦ φ ἁς βῆτα. ὅμηρος. Οἴνου ἁπτὸ βλύζων. ἀντὶ τοῦ ἀπτεμῶν. ὁ ῥόος ὀνομαστοποιία. καὶ συνωθεῖται εὐπωλίς ἁμὰ βλυθοιῦσαι, καὶ χλοῦσαι τὴν πόλιν. ἄμοι δέ φασι κλιμάζειν τὸ διαστρέφειν. κλίμαξ δέ ἐστιν ἐξάδος ὀργάνου βασανιστήριον. οἷον, Τὴν κλίμακι διαστρέφονται. οἷον, τὰ μέλη στρεβλούμενοι.

Β λίτυρι καὶ σκιλδαψὸς ἄλογον. γέγονε δ' ἤδη πρόιμῶδες. ὡς καταριθμεῖσθαι συκαλόγω φαρμάκων. ἰόβας δὲ τὸν σκιλδαψόν, ὀργανον μουσικὸν ἀπὸ δίδωσι. τὸ δὲ βλίσυρι, χορδῆς μίμημα, οὐκεῦ.

Β λοσυρός, καταπληκτικός. φοβερός. δεινός. παρὰ τὸ σοβαρῶς καὶ ἐπιθυμῶν λάσθαι, ἢ βλέπων. οἱ δὲ λαμπρός, ἢ χαλεπός. ἄμοι σεμνός. ἢ δὲ πορπὸ βλοσυρῶπις φύσις ἐστὶ, φυτέσι φοβερὰ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν. ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ σύρειν τὰ ὄμματα. βολαὶ γὰρ τὰ ὄμματα.

Β λωμός, ὁ ψωμός. καλλίμαχος. Ὅσσον βλωμοῦ πίονος ἠράσατο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ψωμός, βλωμός. τοῦ ψ εἰς βῆτα βραχέως. ἢ παρὰ τὸ φλωμός καὶ κατὰ πρόσθεσιν, βλωμός. σημαίνει δὲ τὸ κλάσμα τοῦ ὄγκου. ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω, βρωμός, καὶ βλωμός. ὡς παρὰ τὸ βῶ, βωμός. ἄμοι δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα. ἡ ὁδός. Τετράβυφον ὀκτάβλωμον.

Β λῶσις οἷον, Δίφου τέτυκται βλῶσις. ἢ ἕδρα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορευτικόν. ἴσως μόλησις οὖσα. πρόσθεσις τοῦ μ εἰς βῆτα.

Β λωθρή. οἷον, Ἠὲ πίτυς βλωθρή. μακρὰ. μεγάλη.

ἡ ἀναδρομή. Ϲ αὔξησις. εἴρηται παρὰ τ ἀὐέρα ἡ τὸ μολ ϝ. μολαιθέρη ϝις οὖσα, ἡ ἅς τ ἀὐέρα μολίσκουσα. Ϲ κ συγκοπὴν Ϲ ζοπὴ τοῦ μ ἅς β διὰ τ ἀσῦλλαβίαν, ἡ ἐκτάσει τ ο ἅς ω, βλωθρή. ἡ παρὰ τ μολ ϝ ἡ τ θορ ϝ. ἡ ταχέως μολίσκουσα Ϲ θοροῦσα.

Βλώσκω, σημαίνει τ αὐξάνω. ἀπ τοῦ μολῶ, γίνεται παράτατον, μολίσκω. ἡ ὤς γελῶ, γελίσκω. ἡ γαμῶ, γαμίσκω. Ϲ μεταθέσει, μολίσκω. ἡ ὑπ θέσει, βλοίσκω. ἡ κ συγκοπὴν ἡ ἔκτασιν τ ο ἅς ω βλώσκω. Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν ἀπ τῆς πρώτης συζυγίας παράμενα, διὰ τ ἴσκω γίνονται. οἷ, τελίσκω. Τὰ δὲ ἀπ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ άσκω. οἷον, γελάσκω.

Βλίω. παθητικὸν δὲ λέξις ἀπ τῆς βλί συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τ ι γράφεται. χωρὶς ἡμιὰπ κλίσεως ἐν μ ὀχῇ αὐτ. πρόσκειται ἀπ κλίσεως ἐν μ, διὰ τ βλῆμι, ἡ βλῶ

Βλίσαι, τὸ συνεχῶς βαδίσαι. Βλίσκοι, οἱ βοιωτοί.

Βλίμη, ὁ προπηλακισμός. Βλίτυς, λάχανον.

Βλιαρόν, ἀντὶ λαπαρόν. Βλίνας, φύλλον συκῆς.

Βλίκανον, σπ τ βάραθρον. Βλίτυρόν ἐστι φυτὸν ἡ φάρμακον, ἄχορδος μίμημα.

ΤΟΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥΟ

Βοᾶ. βοάω, βοῶ. ἐκ τ βοή βοῶ βοᾷς. τ παθητικὸν βοῶμαι. τὸ δεύτερον, βοᾶσὺ, καὶ παρὰ σύ. ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. τὸ δὲ βοᾷ ἡ γελᾷ ἀπ ἐμφατικοῦ, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ὃ ἀπὸ τ παταπίνω γίνονται τ ἐβόα Ϲ ἐγέλα. Ϲ ὁ παταπίνω, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ ὅλα τὰ ἅς μ ληγοντα ἐν μ, οὐδέποτε ἔχει πρὸ τ μ ἀνεκφώνητον. Δῶ δὲ γινώσκομεν ὅτι τὸ βοᾷς ἡ γελᾷς, οἱονεὶ ἅς βοῆς καὶ γελῆς λέγουσι. Ϲ μηδεὶς οἰέσθω ἀπ τ βοᾷς Ϲ γελᾷς γίνονται ἐκ προσῳδίαν τ α ἅς η, ἀλλ ἀπ τ βοάς Ϲ γελάς ἐκ κράσεως. οἱ δὲ ὡρικῆς, φασὶ, γίνεται τ η ἅς α. τὰ δὲ τοιοῦτα παράγωγα ἅς μ, κάντε λέχη, κάντε ρ, διὰ τοῦ κ ἔχει τ μ ληγοντα. οἷ; πω, πιμπλῶ, πίμπλημι, πλήσω. χέω, κίχημι, χήσω. σω, ἴσω, ἵστημι, στήσω.

Βοῶσι, ἔστι βοάοιμι. Ϲ κράσει, βοῶμι. τ ῥῖτου τῶν παθητικῶν, βοάοισι, βοῶσι. βοάωγε. πλεοναστικῶς τ ο

Βοή, κυρίως ἡ μάχη. ὅθεν Καὶ βοὴν ποιητικῶς. ἀγαθὸς μενέλαος. ἡ βοηθὸν, τὸ ἅς βοὴν θέν. βοὴν ἀγαθὸς, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ σκυθικὸς. ἡ μὲν δειλία, θραυσθεῖσα τ πνεῦμα, βραχίστην ἀπορράζει τ φωνήν. βαίνω γὰρ ὡς πρὸς ἀνοίγοντας ἡ βοή.

Βοή, οἷῷ προσηγορικόν. παρὰ τ βέω, βοή, ὡς χέω, χοή. τ σημαῖνον τ βαίνω. ἔχουπλεοναστικῶς τ ι, βειῶ. οἱονεὶ ἡδιὰ τῆς ραχείας ἀρτηρίας βαίνουσα Ϲ ἐκπεμπομένη φωνή. ἡ παρὰ τ βέω, τ ῥέφω. ἡ ἐκ τῶν ῥεφομένων πνευμάτων ἀπεμπομένη. Τὰ ἅς η λήγοντα καθαρὰ διὰ συλλαβατῶν παραληγόμενα, ὧν πορ κατὰ ρχας τ εὐ παρχουσ, οὐ ευ. πνέω, πνοή. χέω, χοή. τ βο, μικρόν. διαφ, τὰ ἔχοντα τ ε ἐγκείμενον.

Βοηθός, δῆλον τ σημαινόμενον. εἴρηται ἀπ τ ἅς βοήθεια. ἡ ὁ ἅς τ βοηθοῦ, ἡ ταχύς. Ϲ βοηθῶ, τ ἅμα τῇ

Βοηδρομῶ, τ μὴ πρώτως παρατίνεσθαι. βοηθῶ. καῖρες δὲ ἂν βοηθῶ. φυτεύω τ μάχην δραμών. ἔστι δὲ ἡ βοηδρομία, ἑορτὴ Ἀθήνησι καλουμένη. καθ ἣν ἡμέραν ἐβοηθῶ ὁ Θρύθιος πρώην πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τ ποσειδῶνος. ἔρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίοις ἐβασίλευε.

Βοηδρομίας, βοηθείας, συμμαχίας.

Βοηδρομιών, μὴν παρὰ Ἀθηναίοις εἴρηται. ὅτι ἐν Ἄλῳ ἐν Ἀττικῇ βοηδρόμος ἀπόλλων. τ δὲ ἀρχὴν ἔλαβεν ὅτε πολέμου συνάπτοντος Ἀθηναίοις, ἡ ἐλευσῖνα συμμαχήσαντος Ἰωνος τ συγγενοῦς, ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι. ἀπὸ οὖν τῆς τ τραπέζης βοῆς τῆς ἐπὶ τῶν ἀσφαλουσῶν, ὅ, τε ἀπόλλων βοηδρόμιος ἐκλήθη καὶ θυσία, καὶ ὁμήν. καὶ τὰ βοηδρόμια ἐτελεῖτο ἑορτή. Φερεκύδης δὲ ἐν τρισὶ λόγοις, διὰ τῆς φωνῆς σημεῖον, ἡ τ πρότερον ἀξύνετον συνοῦσαν εὗρε καὶ διήρθρωσεν.

Βοί. Ἰστέον ὅτι ἐν τούτῳ οὐσιαστικὸν ἔσται ὃς λήγοντι, λητοῖ. οὐδέποτε δὲ ὁ τοιοῦτος ἐνικὸς μονοσύλλαβος ἐκφωνεῖται τ ι. οἷ, τῷ ῷ, τῖ τῖ. ὃν ἔστιν τ ἀναίρεσιν βοί, βοΐ, ἔμελλεν ἐκφωνεῖσθαι τ ι ὁ πρέστιν ἄρτιον. τὸ δὲ ι, ὅτε μὴ ἀνεκφώνητον, ἡ μακρὸν φωνήεντος.

Βοιωτός. ἀπ ἡμικτηρᾶς οὖσα αὐτ λαθεῖν βλογλο μένη τ τα τέρα, ἐξέβιψεν ἅς βοῶν. παρὰ τοῦ μὴ βοῶν γράφεσθαι, βοωτὸς ἢ βοιωτὸς ἐκλήθη. εὐφορίων. Τοὺς ἀποστιδῶνος δάμασα μένη τεκεμήτης. βοιωτὸν ὀνομάνη, τὸ δὲ καλέουσι βοτῆρες, ὅπι ἐρατοῦσιν

Βοιωτία, ἡ χώρα. ἀπὸ βοιωτὸς βοῶν ἀπεθήκαν οἱ πρῶτοι. τ ὑοῦ ὑρίης τῆς ἀολίδος καὶ ποσειδῶνος, βασιλεύσαντος τῆς χώρας. ἀπὸ τῆς καθηκούσης μένης βοὸς τῶν κάδμου. τὸ πρότερον, ἀονία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν καρηνωτάων αὐτόχθονων. μετωνομάσθη δὲ βοιωτία, ἀπὸ βοιωτ ποσειδῶνος καὶ ὑρίης. ἐν δὲ καὶ βοιωτὶς μῶσι τ προπάτορα ἀοῦν βοιωτ. καθ ἕτερους δὲ ἀπὸ τῆς ἐλαθείσης

κῆ· τὸ πῶθόχεκον ὑ πὸ κάρμου βοός. ἀλαπῦσα τὸ αὐτ ἡ βοῦς ἀς ἑκάλμα τὰ μέρη ἀνακλιθῆσα ἀπέθανεν.

Β οα, ἴδας, ὁ ἥρακλῆς ὁ τοῦ βόας τ Γηρυόλγ ἄλωπ τῶ δῦί.

Β οάγρια, τὰ ἐκ βοῶς ἀγρευόμεν α λάφυρα. ἔσ καὶ βόα-

Β οειάς, τὰς ἐκβοείωπ βυρσῶπ ἀασί- γρος πο ταμός. δας. ἀπὸ τοῦ βεβυρσῶσθαι τῆς βοείοις. κῆ βοειάς, τὰς

Β οός πόδα. οἱ μὲ ἀπίνοι, πῶς ᾧ γρος ἀασίδας ὁμοίως. λέγουσιν. πῶς δὲ τῶν τεθνηκότων, βόφον πόδα φασίν. ὡς πα ρὸς κλῆρον, πῶς ᾧ γρος. πα ρῶον δέ, τελευτή-σαντος. πρ ὸ μικρῶ δὲ συπχ ᾶται. οἷ, ζῶς ἀπὸ πῶν ἐξειψ βοὸς πόδα πῶν τοῦ μικροῦ. κῆ πῶν τοῦ ᾧ γρος, Ας ἀφ' ἑ ἰπαπείωνο πλέωπ. κῆ ἀς τὰς διαφορὰς, βοὸς πους ὁ τ ᾧ γρος. βόφος δὲ, πῶν μικροῦ.

Β ους, τὸ ᾧ ον, πρὸ τοῦ βῶ, τὸ τρέφω. τὸ τρέφον ἡμᾶς ἐκ τῆς πεῦ τ γῆν ἐργασίας. οὐδὲ ἁμεθα δὲ λέγειν πῶν τῆς ἀ πατικῆς τῶν πληθυντικῶν, τοὺς βόας ᾳ βοῦς. τὸ γὰρ α ᾳ ο, οὐκ ιρῶται εἰς τ ου διφθόγγου, ἀφ' ἧς ω. ἀφ' ἃ λέγουσιν ὅτι ὁ μοφωνία γέγονε τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, ᾳ τῆς ἀ πατικῆς. πᾶσα γὰ εὐθεῖα πληθυντικὴ ἀς σ λήγουσα κῆ σύνηρκμένη κῆ τὸ τέλος, ἔχει τ ἀ πατικὴν κῆ κλητικὴν ὁ μόφωνον ἀῦτῆ. οὐ κλίνε βοῦς βγός. τὰ δὲ ἀς σ λήγοντα μὰ διφθόγγ, ἀπο βάλλουσι τὸ υ πρὸ τοῦ κ τῆς γενικῆ. πῶν τοῦ κλεὶς, κλῆδός. πᾶς, πᾶσός. κῆ δᾶς, δᾶδός. βοῦς, βοός. ᾳ τὸ σύνηρκμένον οὐκ ἔχει. οὐδέ ποτε δισύλ-λαβος γενικὴ ἀπὸ μονοσυλλάβου εὐθείας, γινομένη σύναίρεσιν ἐπὶ δέχε. τῶ βοΐ. καὶ τὸ σύνηρκμένον οὐκ ἔχει. οὐδέ ποτε δισύλλαβος δοτικὴ βραχυκατάληκτος, σύναιρε ται. ἡ ἀ πατικὴ, τὴν βόα ᾳ βοῶν. ὠβοῦ.

Β οᾶτις, εὐόφθαλμος. καλή. εἶδος τῶν ὑποπεπωκότ

Β οῶν, σῆ γ. τὸ μᾶ χή. τῶ ὀνόματι, προσηγορικόν. Αὐτὰ ὁ μακρὰ βοῶν. ᾳ τὸ ᾧ ον. Μυκηθμοῦ δ' ἤκουσε βοῶν. σῆ κῆ τ ἀπίδα. Χαλκοῦτε εἰμοῦτε βοᾶν τ εὐ-

Β οῦς, σῆ δύο. τὸ ᾧ ον, Αὐτὰ ὁ βοῶν ἱερευ- ποικτάων. σεν. ᾳ τ ἀπίδα. Βόας ὡας. ᾳ βοῶν ἀζαλέην. βοῶν δω ρικῶς τ ἀπίδα, ὅτι ἐκβοείων δερμάτ. σωεκδοχι-κῶς, τὸ ὅλον. ἔστι βοῦς, κῆ εἶδος πλακοῦντος ὃ δόμε-νον τοῖς ᾧ ροφωνίᾳ καταβαίνουσι. διότι οἱ καταβαί-νοντες ἀς τὰ ἄδυτα, μυκηθμῶν ἀφάνουσαι.

Β όθρος. δῆλον τὸ σημαινόμενον. ὄμικρος.

Β όθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πῦτύσιον χῦθεν καὶ χῦθεν. πρὸ τοῦ βῶ, βέω, βέθρος, καὶ βόθρος, ᾳ ἀνῦφασιν. ἐφ' ὃν οὐδεὶς βαίνῃ. ἢ πρὸ τοῦ βάθος, βάθρος, κῆ βόθρος. ἢ πρὸ τοῦ βάραθρον συγκοπῇ κῆ ῥο πῆ τοῦ α ᾳ ο.

Β οθιος. ὡς πορ πρὸ τοῦ θρασύς, πῦ θράσιος, οὕτω καὶ πρὸ τοῦ βαθύς, βάθιος κῆ βόθιος, ὀλάκκος.

Β ολβός, πῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀπὸ τῆς πρὸς τῶν ἐκπῆς βολβῶν ἐμφερείας πῶν δὲ τοῦ ἐσθιομένου, πρὸ τοῦ βία

Β όλβιον, τ πλημμοδα πῆ πόρον. ἀναβάλλεσθαι. βόλιον ᾳ ὧν. κῆ πλεονασμῶ τ τ. κυρίως δὲ ἡ βοός.

Β ολεσθῆναι. οὕτω λέγε οὖ ἡ πόρος τῶν βοῶν κῆ τῶν ὑπο-ζυγίων βάλλε. οἷ, τοὺς πορθμῆας. λέγε κῆ τὸ πος λι-μήν, χῦθα δέχονται αἱ ἄγκυραι.

Β όλιον, βόλβιον δὲ ἴωνες. οἵτε ἀμοιβῆ ἴπποῦ ἀς. οἷ, βολβίου καστανήτην. εἶτα Νήτ ποσειδῶν κῆ βολίθι-νον. θάτερον κῆ πρὸ ἀγωγήν. εἴρηται δὲ οἷον εἰβοός λιτ. ᾳ ἀμφ τημα τὸ πορθμῆας. ᾳ πλεονασμῶ τ β, ὡς φέ-

Β όλινον, κώμη Φῆς τῆς ἀχαΐ- ρω, φέρβω, βόλβιον. ας. πλησίον παρῶν καὶ τ καλουμένην ἀγελεώνην. εἴ-ρηται δὲ ὁ πὸ μύφη Φῆς διώνυμον ὑ πὸ ἀπόλλωνος ἐρῶντος, κῆ τοῦ δὲ τ τόπον μὴ οὖσα ἀγρεύεσθαι, ἐξ-ελίψαν ἑαυτ ἀς θάλασσαν. ὅθεν τὸ χωρίον οὕτως ἐκα-λεῖτο. ἀπὸ τῆς βολῆς τῆς νύμφης.

Β όλιμος, τ πρατωνίαν ἀπέδωκε, κῆ τὸ σημαινόμενον εὖρον ἀς τὸ ἐκκρινόμενον λεχίνην. ἔστι μὸλιβος. κῆ κ ἀναλ-λαγήν, βόλιμος πρὸ συρανοῦσίοις.

Β όμβος, ψόφος Φῆς. ὠνόμασται δὲ ἡ λέξις κ μίμησιν τῆς γινομένης φωνῆς. κῆ βομβᾶν βζάλλειν τὸ ἠχεῖν. καὶ βομβόλυξ. πομφόλυξ.

Β ομβύκη, ὄπ αὐλητρίδος. πρὸ τ βόμβου τῶν αὐλῶν. ᾳ βόμβυξ, αὐλοῦ Φῆ εἶδος. καὶ ᾧ ον, ἀφ' οὗ τὰ βομ-

Β ομβηδόν. Ἠ μελιοστοιδῆ βύκινα ὑφάσματα. πέ γηχε καπνιόωσι βομβηδὸν κλονέοντ. κυρίως βόμ-βος, ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος. Φῆσι δὲ τῆς βοξύνης λεγομένης μελίσσης. ἀπολλώνιος. τὰ δὲ ἀς δον ἐπὶ ἐ ἡμασία ὀξύνοντ, χωρὶς τοῦ χῦθον.

Β ομβυλιός, εἶδος πρατωνήσιον μελίσσης. εἴρηται δὲ πρὸ τοῦ βομβᾶν. ἔστι δὲ ᾳ πο τριούσιον. ἀπὸ μετα-φορᾶς τ ζώου. καὶ τὸ αὐλοποιὸς πως κατεσκευάζε, ὥστε πολλοὺς τ βομβᾶν. ᾳ τὸ ἐλαφηρὸν δὲ ἀπὸ τοῦ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ᾳ ο ἐκπώματος, βομβυλιός

Β όρμος, βρόμος. ᾳ καθ' ὑ ποθέσιν, βόρμος, λέγε. καὶ βόρμος. ἔστι δ' ᾧ οφὴ τετρασύλλα-βος.

Β ορᾶ, ἡ ᾧ οφή. πρὸ τοῦ βῶ, τὸ τρέφω. ὁ μῶ ων, βόσω. βο-ρός, καὶ βορᾶ. ᾳ αὐλῶν βοράζω, τὸ τρέφω.

Β οραῖς, πρὸ τοῦ βορώτατα τὰ σώματα ἡ μῶν ποιοῦν κῆ ὑγιάζοντα. ὁ μὲ ὡρίων ὠνόμασται ποιεῖσθαι τ λε-ξιν φῆ κ μίμησιν τ γινομένῃ ἦχου κ τ πνοὴν αὐ τ. ὁμοίως δὲ, πρὸ τοῦ βάρος, βορέας. ἢ πρὸ τοῦ βῶ, τὸ τρέφω. ὁ τρέφων κῆ αὐξάνων τοὺς καρπούς. ἢ πρὸ τοῦ βορᾶ. βο-ρᾶς γὰρ ἡμῖν ἄπιος ᾧ οφῆς αὐξων τοὺς καρπούς. ἢ πρὸ τοῦ βαίνειν αὐτὸν ἐξ ὄρους πρὸς ἡμᾶς.

Β όρβορος. πρὸ τοῦ βάρος, βάρβαρος. καὶ βορ πῶν τοῦ α ᾳ ο, βόρβορος. βόερος ᾳ λέγε τὸ πορίπωμα τῆς γαστρός. τοῦτο ᾳ ἐν τοῖς ἄνω κείμενον βάρος ἐμποιᾷ. ἢ πρὸ τοῦ βορᾶ, βορός. ἢ ἐκ τῆς βορᾶς πόρος. δισύλλα-βος πλεονασμῶ ᾳ τοῦ ε, βόρβορος. ἢ ἐκ τῆς ᾧ οφῆς γινομένη ὕλη.

Β οσόρ. ἑβραϊκὴ λέξις. σῆ δὲ ἱμάτιον ἐκπωκικὸν ὑβεβαμ μένον. λέγε δὲ κῆ τὸ σῶμα. ὡς τὸ, Οὗ τὸ ἐρύθημα ἐξάμ πτε λύβοσόρ. ᾳ οὗ ἡ νος τὸ σῶμα, ὀξάμ πτε λύσιν βεβαμμένον.

Β ολωσσία, ἡ ἁλείθυια. βολὰς ᾳ τὰς ὠδῖνας ὠνόμαζον.

βόλος ὑ. ὁ κρίκος τῆς κώπης ἄγρα, ἡ. ὁ τῶν κύ-

Βόσκω, ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ βέφω. βωσκάσραλος. ὁ μὴ ὢν βόσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, βόσκω. ὡς πρόσω, πρόσκω. θύσω, θύσκω. ἔξου βόσις ἡ τροφή. καὶ συ-

Βόστρυχος, ὁ πλόκαμος τῆς τριχός. σοφοκλῆς. βώτης. Νεωρὴς βόστρυχον τε τμηθῇ. ἀπὸ τοῦ βόστρυχος ἡ βόστρυχος, ὁ βοστρυφώδης. μεσάσχημος δὲ βοστρυφοῦς ἀποθέσθαι. Πλοκάμοι βοστρύοντες ἐπερρώοντο κι-

Βόστορος, οἱονεὶ βοὸς τόρος. ὠνόμασται γὰρ ὁμοίως ἀπὸ τῆς ἰούς τῆς θυγατρὸς κάδμου. ταύτην δὲ ἡ ρα κὶ ξήλου οἱ τρόνε ἔπεμψεν. ἡ δὲ ἐλαυνομένη ὡς πορόρ θρηϊκίαν τόμα βοστόρον. ὃν πάρος ἰὼ ἡ ρκὶς ἐνέσησεν ἐνήξατο πότις ἐοῦσα. φύλαρχος δὲ ὁποῖοί τε ἔυξείνου πόντου ἦσαν ἀποικοι γεωργίας. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐμπορίου. διὸ καὶ βόστορος ἑκάστου μέρους ἑκάλεσε τὸ πελάγους ὅπερ ἐστὶ πλάτος. τινὲς δὲ τοὺς στενοὺς τοὺς ῥηθέντας, βοστόρους ἀρηθαι. ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ εἰ τοὺς τεθνεῶτας ἤθελον ἀπὸ τῆς πέραν διαβήναι σχεδίας πλησύντες ἡ βοῦς ὕστερον ξεύξαντες ἐπὶ τοῦ τὸ δὲ πρᾶγμα οὖν. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν μάχα

Βοτάνη, ἀπὸ τοῦ βία τείνεσθαι, ἤτοι αὔξεσθαι.

Βοτὰ, ἀπὸ βατα. καὶ βοσκήμ. καὶ τὸ λεόμ βοτ, ἀπὸ

Βοτὴρ, ὁ ποιμήν. καὶ τὸ βόσκεσθαι καὶ βοτὴρ βόσκημα. διὰ τοῦ, ἡ διὰ τοῦ ω. ὅθεν καὶ τὸ κτῆμα μηλοβοτῆρας. τοὺς βοσκήτορας ἡ γουμένους τῶν μήλων. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ βέφω. βόσω, βοτὴρ, καὶ βότειρα. ὡς σωτὴρ, σώτειρα. καὶ βότης. ὁ ποιμὴν ἡ βούτης λέγεται, πλεονασμῷ τοῦ τ. ἡ συβώτης ἡ συβώσιον ἐκλάσει τοῦ ὡς ὦ. ὁ δὲ Φιλόξενος, ἀπὸ τοῦ βόσκω, βοτὴρ ἀπροβολὴν τοῦ κ.

Βόπιον, ἔθνος μακεδόνων. ἡ βοπία ἡ χώρα ἀπὸ τῶν βοτῶν. ὅθεν πολυβρέμματός ἐστι. καὶ τὸ ἔθνος. καὶ ἀπὸ τοῦ βοτ, βοπιανή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, βοπιανή. καὶ ἀπὸ τοῦ βότ-τος ὁ μὴ σαμένου τῆς ἐκ στε ἀφαιρέσεως.

Βόπφα, πόλις μακεδονίας. καὶ διὰ τοῦ ε φίλου, βόπεα. τοῦτο τὸ ἐθνικὸν, βοτεάτης. τὸ δὲ ἐθνικὸν τοῦ βόπφα, διὰ τοῦ ι. ὡς στράβων ἐν ζ. καλεῖται δὲ ἀπὸ βόπφωνος ἥρωος ἢ πόλις. οἱ οἰκοῦντες, βοπιᾶοι. καὶ βοπικὴ, ἡ χαλδαϊκὴ γῆ. καὶ βοπαϊκὴ καὶ βοπαϊκὴ

Βόρυς, ἀπὸ τοῦ σιν, πορύς, ἢ βόρυς. κτητικὸν. ὁ τοῦ σιν καὶ τὸ τοῦ ρέων. ἢ ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ πατῶ. ὁ τῆς πόσι βιβόμενος, φυτεῖ πατούμενος.

Βορυσθὴν, σωτερα μόνως ὡς ἐν βόρυς σχήματι.

Βουβάλιον, ἡδύσμος χρυσοῦς πῶν πρὸς μῆ τῶ καρπῶ. δίῶλος ἐν πάλλακῃ. Βουβάλια καρπῶν ἀπὸ τοῦ μέγα φο-

Βουβάρας, εἴρηται διὰ τοῦ χ μετὰ τοῦ κ μάστα. πρόσφατον βουβάλου δέρμα χουσαν. καὶ βούβαλον μέγα καὶ πολύ. ὁ μεγαλόφωνος. ἢ ὁ μεγάλως βαρύς. ἀπὸ τοῦ βουῦ ἐστὶ πόλις, καὶ τὸ βάρος ἔχουσα. καὶ καὶ κτίσμα. καὶ βάρος ἔχον. καὶ καὶ κτίσμα. πόλαλέξανδρος δὲ λέγει, ὃν καὶ βαρυγέταν εἰρηκασι.

Βούβοσις. πολυφαγία. Βουβωνία, νόσος.

Βουβασις, κώμη τῆς αἰγύπτου καὶ θεός. ὅπερ ἐστὶν ἰὼ ἡ μάχου ἔβοῶν μὴ βλαθῆσαι δὲ μὴ τὸ διὰ τῆς καὶ θαλάσσης πλώουσι φασὶ αἰγύπτου παραγενομένην, ἐμβᾶσαι τὸ ῥοφῶ δους τοῦ τοῦ τὸ φοῦ τῶν χηλῶν, ἰχνηκτῶ πλῶ συνεχέραξεν. ὁ δὲ τῆς χώρας βασιλεὺς ἐωρακὼς τὸ μὴ τῆς ἐμπροθίας χηλῆς τὸ ἶσον ἐμφερές. τὸ δὲ τῆς ὀπισθίας τὸ ὠ. ἰὼ τὸ βοῶν ὠνόμασε. τὸ δὲ κώμη, βούβασιν ἀπὸ τῆς τοῦ βοὸς βάσεως. ὥστε κὴ τοῦτο τὸ χωρίον ἡ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. δεῖ γὰρ φῶ. ὁ μὴ ὢν ἡ ρωδιανὸς φησὶ διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ εἶναι σχήματι βοὸς μὴ ὅπου πλοῦν φησὶ

Βούβασος, πόλις αἰγύπτου. ἡ βουβαστὶς ἢ λιθεῖα. πόλις. τὸ ἐθνικὸν, βουβασίτης.

Βούβρωσις, κυρίως ὁ μέγας λιμός. ὅπερ οἱ βοῦς λυμαίνεται, ἡ τοὺς βοῦς βρῶσιν ποιοῦσα ὁ χαλεπὸς λιμός. ὡς δὲ τὸ, ξηρὰ κακὴ βούβρωσις ἐλαύνεται. ἰλιάδος ω. ἀπὸ μεγάλη ἀπὸ λύπη. χίοι δὲ βούβρωσιν τὴν οἰκτρὰν.

Βούδιον, πόλις θεσσαλίας. οἱ δὲ, ἡ πειρου.

Βούγαιον, ἐργαστήριον βοῶν. οἱ δὲ, μεγάλαυχον. ἀμαθῆ. ἀλα-

Βούζυγία, γένος ἀθηναίων ἔθνος. βοῶν καὶ ἀναιδῆ. ἱερωσύνην ἔχον. βούζυγης γάρ ἐστι τῶν ἡρώων. πρῶτος βοῦς ζεύξας, τὴν ἤροσεν. ἀφ' οὗ γένος βουζυγία.

Βουβών, τὸ ἀπ' ἑκάτερα τῆς ἥβης μέρος. συναρχῆ τῶν μηρῶν κειμένη. εἴρηται δὲ ὁ τὴν βαλανίδα ἔχων ὑπηρέτης. ἀπὸ τοῦ βῶ, βῶν. καὶ σωθέσει τοῦ ἐστὶ πηδῶ τοῦ, βουβών. ὁ μεγάλως βαίνων. καὶ διὰ τοῦ μεγάλως βαίνομεν. βουβῶνα λέγει καὶ τὸ πάθος τὸ ἐξ ὑφος βαίνειν. ἀπὸ τοῦ ἐστὶ πάρεσθαι καὶ μεγάλως βαίνειν ἐξ οἰδήματος. ὁ δὲ τινὲς φασὶ βομβῶνα, ὡς λέγει ἡ ρωδιανὸς ἐν τῶ καθόλου. μόναν δὲ ἐν τῶ γεωργῶ. οἱ, βουβῶνι ἐπήρθητῶ γέρουτι. καὶ ἔτημα ἀπὸ τοῦ βουβῶνος. ἔστι καὶ βουβῶν πόλις λυκαονίας, ἀπὸ βουβάνου λιμνοῦ. ὁ πολίτης βουβώνιος ὡφλεῖν εἶναι. ἀπὸ ἔστι βουβῶνος. εἴρηται ἀπὸ τοῦ βου ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου ληφθέν, ὅτι τὸ μέγα, ὡς ἐν τῶ βούτυρος. καὶ βούπαλος κύριον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐστὶ πηδῶ ἡ γαῖα σύνθετον, βούγαιος. καὶ ἀπὸ τοῦ γαῖα ἡ γαιήεν. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ γαῖα γέγονεν. ἡ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς πῆς. ὁ μεγαλόφωνος. ὑ. ὡς ἀπὸ

Βουθόη, πόλις ἰλλυρίδος. εἴρηται, παρὰ τὸ βοῦς γαίειν. ὅτι κάδμος ἐπὶ βοῶν ζεύγους ἐκθηβῶν ταχέως ἐς ἰλλυριοὺς ἀπαγόμενος ἔκτισε πόλιν. καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν ἡ ροὴ θοὰς φυγὰς, βουθόην ὠνόμασεν. καὶ ἀπὸ τοῦ βουτοῦτον, καὶ βουθόη. τὸ ἐθνικὸν, βουθόαιος.

Βουθοίκ, πόλις τῆς ἰλλυρίδος. σοφοκλῆς ὁ γομακλῆ. Βουθόη δὲ φίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάθη. εἴρηται ἀπὸ τοῦ βοηθοῦντες ἀπασχέσθαι. βοθία, πόλις ἰωνίας. τὸ

Βουθερᾶ, ἐνῶ τὸ πῶ βόες θέρουσι καὶ ἐθνικὸν, βουθιᾶος. μοῦται. Βυκάνη, ἡ φάλαγξ τῶν βοῶν. ἀπὸ τοῦ κάπτω τὸ ἐθία, τῶ κάπη. τροπῇ τοῦ ι εἰς οι βοῦς κάποιος Βύκαια πόλις φωκίδος ἐν τῶ παυσανίᾳ. ὠνόμασται δὲ ὅτε τὸ δευκαλίωνος καὶ πύρρας κατακλυσμοῦ φεύγοντες, ἀπ' αὐλῶν διεσώθησαν. καὶ σημαίνου τοῦτο καὶ ἐν ταῖς τῶν

ἀνάπονΤες, μεΓάλην βοῶν ἐπελαυνΥσιν αὐλὴν ἐπιβοΔυΤες ἐξ ἐπεβούς κ᾽ τὰ ἀΡια, κ᾽ καΓακάοισιν αὐΤ. ἀρτοῶΤ καί᾽ Τ βοῶν λέΓ᾽ βούκαια, κ᾽ βουκαῖς.

Βούχαμος, μΥνάνδρος, Βούκαιός τἀλλοι κ᾽ ὁροίΤυπος. Ϛ᾽ θεόκριΤος. σΤ δὲ Τ ἀροΡιασκὴν, Τ τοῖς βόσι καίΥονΤα Τ᾽ τὴν. φυΤεῖ ὡπόνΤα καὶ σχίζονΤα.

Βούκερα, λίμνη Ἠλίς ἐπΤὲ μ᾽ καλ᾽ μΥλλη. μῶν δεῖ ὁδὸς βοΤάνης ἀρΤ Τ σχήμαΤος Τ ἐΡὰ Τ θέσιν. ἐπηδὴ κέραΤι βοὸς ἔοικε. Ϛ᾽ μίκανδρος ἐναλεξιφαρμάκοις ἐΡὲ Τυμολογεῖ αὐΤ λέΓω. Ἄλλος δὲ βύκέραος χίλη κόΓουορ. ἀκεραίας ἐυκαμπΤὴς ἐπΤάλοισιν ὑπκυεμένοισιν ἀεξ᾽.

Βύκέρας, ἡ Τὴν λις ἡ ἐπερμάΤον. διόΤιμος. Βύκεραῖς, κρήνη ἐν ἐπλαΤαιαῖς, ἡ Τις ὠνόμασαι, ἐπὶ λυβος ἐξέφΤοις δὲ ἐπέκΤισε ἐπλαΤαιὰς μετὰ Τ ὠὸν δεύκαλίωνος κ᾽ κλυσμοῦ. βοὸς αὐλῶν ἡ Γ᾽ μΥήνης κ᾽ χεκοσμοῦ, ὡς ἐπΤε κάρμω. κ᾽ ἐκΤίσΤε καΤ᾽ κλιθῆσαι Τῶν κέραΤα Τὰ ἑαυΤῶν Τὴν, Ϛ᾽ κρήνην ἀναφανῆναι, κ᾽ ἀπὸ Τ κέραΤος Τ βοὸς, βύκεραίδα καλεῖσθαι. οὕΤω θεωνΤρὶς ὕσΤερον μήσι Τὰ αὐΤῆ. καλλίμαχος οὕΤω Ϛ᾽ σΤερῖνος ἐν Τῇ ἐπὶ γραμμῆ Τῶν Φίλωνος πεῦ πόλων ἐπολύΤδος λέγει Τ χεκοσμοῦ.

Βουκέφαλος, ὁ Ἰ ἐπΤος οὐ ἀλέξανδρος ἐκέκΤηΤο. οὐχ ὡς πΥεσί οἱ ὁπΤ βοὸς κέραΤα εἶχεν. φύσει δὲ ψαλὶς. ἐνῆσαν γὰρ οὗΤοι ἀλεξάνδρῳ χρυσοῖς. καὶ οὐδὲ Τὰ κέραΤα βουκέφαλος ὠνόμασαι, ἀπ᾽ ὁπΤοῦΤος ἐν θεσσαλίᾳ ἐκαλοῦνΤο οἱ Ἰ ππους ἔχοντες ἐγκεκαυμμένους βύκράνιον. ὅΤι δὲ Τῶν θεΤαλικῶν Ἰ ππων ἡνίες ἐκαλοῦνΤο βουκέφαλοι, δηλοῖ ἀριΤοφάνης ἐν ἀναγύρῳ. Μὴ κλαῖ᾽ ἐγὼ σοι βύκέφαλον ὠνήσομαι. Ϛ᾽ πάλιν. Ψήχει ἡ βέμα Τὸν βουκέφαλον καὶ ἐπΤασαθαι. λέΓ᾽ ὁ ἐΓκεχαραγμένον ἔχων Τῆς ἰσχίοις βούκράνιον.

Βοῦβις, κ᾽ βύβλίΤης ἡ Τὴ. εἰρηΤαι δὲ ΤὰΡὶς βύβλοις. βύβλοι δ᾽ ἐσΤὶν οἱ ὑψηλοὶ κ᾽ ὀρώδεις, καὶ Ϛ᾽ ώλοφοι ΤόΤοι.

Βύόα. ἀλλ᾽ ὑΤις Τάχα ἐΤαίβου- ⟨ ΤΡὰ Τ βαίνΥ᾽ ἄνω. σόα ἔλλΥφις Τ ς, Ϛ᾽ πνεῦμα Τροσῆλθε Τ᾽ δασύ.

Βύηλοι, οὐμόνον οἱ Τῶν βοῶν νομῆς, ἀλλὰ κ᾽ ζῶα Ἠλίου Τὰ καλοῦνΤαι. κ᾽ βύηλισμός, μελοΤοιΐας Ἠλίος εἶδος

Βύηλος, ἡ Τρι βύηλος Ἠλίς ὢν. ΤΡὰ Τ ⟨ κ᾽ ὀρχήσεως. ποιᾶΤαι πεῦ Τὰς βοῦς, ὅΤ ἐν ΤΡΥφῇ Ϛ᾽ διαΤρίβῃ. ἡ βύηλος ὁ ἄμα Τοῖς βύσὶ κέλλων. βύηλολοῦσ᾽ κ᾽ Τὸ σοΠίζομαι. δίδυμος δὲ ΤΡὰ Τ ηνομᾶσθαι Τρικκα, ἵ ἡ βύηλος. ὡς ἐπωνόμος. Ϛ᾽ κΤ᾽ λοσΤὴν, βύηλος, Ϛ᾽ βύηλᾶν, βόας μέμᾶν. ΒύλυΤὴς, ἡ δειλινὴ ὀψία, ὅΤε οἱ βόες ἀΤο

Βούλιμος, ὁ μέΓας κ᾽ ὠὴ ΤεΤαμ᾽ ⟨ λύου Τῶν ἔΡΓων. λιμός. ΤΡὰ Τ βοῦ ἐπιΤαθῆναι μόριον, κ᾽ λιμός.

Βούλω, βαρύνΤ᾽. ἐπηδὴ Τὰ ἁλῶ λήϊα Τὰ καθαρὰ διοὐλλαβα ΤΡαλήϊόμενα ΤῆΤου διΦθόΓω, Τὰ μὲ βαρύνου, Τὰ δὲ βπεισῶν Ἰ αι. βαρύνου, βούλω, κ᾽ οὐλω. ὁμηρος. Οὐλὲ ΤεκΤ᾽ μέΓα χεῖρε. πεισώμενα οὐλῶ, ΤΡὰ Τ οὐλὴ Τ ΓραῦμαΤα. χΥθὰ καΤαύλωσας. καὶ λοὐλῶ, ΤΡὰ Τ λοῦλος. ἀΠὸ δὲ Τοῦ βούλω, ΤΡάΓωγον βουλεύω. ὥς ἄρχω, ἀρχεύω. Βύλη, ὁ ἡ ἐκμαΤεῖον. εἴδωΤ Τῶν ὕσΤερον ἐπιπωνυΤ Τῶν ὁμωΤοκοσμικῶν, ΤροσηγορικοῦΤ. ΤΡὰ Τ βέλλω, βολὴ. ἡ σύσΤοιχος Τῆς Γνώμης φορά. ἡ ἐπιβολὴ Τῆς ψυχῆς. κ᾽ πλεονασμῷ Τοῦ υ βύλη, ἡ Τ μοῦσ᾽ ἐμβολή. κ᾽ ΤΡὰ Τ βάλλω, βαλή, κ᾽ πλεονασμῷ, βύλη. ἐΡάΤη δὲ Τὰ ἄΡης ὁ, ὡς ἐν Τῷ ἡμέρα, ἡμερόβιος. ἡ ρα ἡ ρόδοΤος. ὥρα, ὡροσκόΤος. σΤ δὲ Τ ἄθροισιν Ϛ᾽ Τὸ ΤροβούλευμαΤ. ὡς Τ, Βύλὴν δὲ ΤΡῶΤον μεΓαθύμων ἵζεγερον Τ. κ᾽ Τ Γνώμην, Χρεὼ βύλῆς ἐμὲ κ᾽ σὲ διοΤροφέας ὠμεν ἐλαε. κ᾽, Διὸς δ᾽ ἐΤελείεΤο βύλή. κ᾽ Τ Τροαίρεσιν, κ᾽ Τ θέλησιν. ὡς Τὸ, Νῶν δ᾽ ἐμὲ μενεΤυΓερᾶς θέΤι δὸς βύζήνεΓκε βύλᾶς. Βύληφόρος, ΤΡόβύλος. ἀρχιβύλος. ἡγεμών. ἄρχω. βύλευΤικὸς. σΤ ΤοΤε μ᾽ Τ βασιλέα, ὡς Τ, Ουχὴ ΤΡῶΤον χίον᾽ εὐδείην βύληφόρον ἄνδρα. ΤοΤε δὲ ἐΤιθεΤικῶς αὖ ἐκκλησίαν, ἐν αἷς αὖ βύλαὶ ἀναφέρονΤ. ὡς Τ, Τοῖσι δ᾽ οὐ ΤάΤορι βύληφόρος. Τὰ ἐκ β τελείων σύνθεΤα ὀνομΤ᾽ ἀπὸ εὐθείας. ὡς Τ, Φησί, ζωηφόρος, Ϛ᾽ ἑωσφόρος. ἀπὸ Γενικῆς, οὐδείς οὐδενός, οὐδενόσωρα. ἀπὸ ὀπΤικῆς, ὄρνι, ἀρνίφιλος. ἀπὸ ἀπΤΑΤικῆς, ΤΡόδα, ΤΡοδαλείριος. ἀπὸ δεκΤικῆς μόνον, οὐ Τ σύνΘ᾽ Ϛ᾽ ἐπὶ μὲ ΤΡῶΤα πῶσις Τ ΤΡόσωπος ἐφ᾽ ἑνὸς Τῆς κΤικῆς. ἡ δὲ κΤικὴ, ἀπλοΤελὴς ἐσΤ. κ᾽ πολλάκις ΤελφοῦσΘ᾽ ἀπὸ πλήρους. ὡς Τ, μάκαρ ἀΤρείδη μοι ὀνήσεαι ὀλβιόδαιμον. κ᾽ πάλιν, ὀλ γεμὲς λαερΤάδη πολυμήχαν᾽ ὀδυσσεῦ. Τὸ δὲ ΤελφοῦΤ, μεΤὰ Τ ἀΤελοῦς οὐσῶΤΘ᾽. Τὸ δὲ Γωμαμαῖς, οὐκ ἀπὸ Τοῦ ὠΓύαι, κ᾽ Τοῦ μαίνομαι ἐκ μΤ, ἀλλ᾽ ἀπὸ ΤΡῶΤ᾽ ἀπὸ Γωμαινὸς. ἐσΤὶ δὲ Τὸ ῥῆμα φέρω ζῶς Δᾶμος ἄχνας φορεῖ. ἀΦ᾽ οὗ φορικὸς. ἀπὸ δὲ Τ φέρω, φερΤὸς, χΥθὰ Τὸ συμφερΤὸν. Τὸ συΓκριΤικὸν, φερέΤερος. κ᾽ ΤροφερέΤερος, Ϛ᾽ ΤροφερέΤαΤος ὑΤΡὸ Τοῦ φέρω κΤ᾽ Τέλος σωΘῆ. ΤΡαχέως δὲ κ᾽ κΤ᾽ Τ ἀρχήν. ὡς Τὸ, φέρεκλος, φερέΤαχω. φερσεφόνη. τελεσφόρος, Τὸ ξοφόρος. οὕΤως οὖν ΤΡὰ Τὸ βύλη Ϛ᾽ Τὸ φέρω, Τ βύληφόρος. Τὰ δὲ ἐς η λήϊα Τὰ θηλυκὰ σύνθεΤα, κ᾽ φυλάσσοισι Τὸ η, κ᾽ ῥέΤοισιν. οἱ, Τῇ, Γκεν᾽ ἡς. ὀδίτη, ὀδοῖ᾽ ἡφαΤος. κρήνη, κρηνοφύλαξ. ΤαῦΤα δὲ Τὰ ΤΡὰ Τὸ φέρω ΤΡοξύνεΤ᾽ ἀμὴ ἄρα ΤύΤοσκωλύοι, διὰ Τ εὖ μόριον κ᾽ Τὰς Τροθέσεις, κ᾽ Τ α Τ᾽ ἑρκήσιν. ἔὐφορος Τρόσφορος.

Βουλεία, ὀχεόμενος Τοῦ βουλεύω. ὡς ΤΡΟΤΡα- ⟨ ἄφορος. ΤηΤεία ἀΦ᾽ οὗ ΤΡαΤηΤεῖ. ΒούΤρισις, ἐΤὶ λαχαίνου ἀγρίου Γένος. ὅμοιον Τῷ σιγάΤι Ϛ᾽ Τὴ λαμψάκη. βούΤρισις δέφασι λέΓ᾽ διὰ Τὸ ἐρὶς Γευσαμένους αὐΤῆς, μεΓάλως ἐπιΤΡαῦσθαι. ΤουΤέΤι φυσᾶσθαι. Τὸ γὰρ βοῦς ὠὴ Τοῦ μεΓάλου ἔΤασον οἱ ἀρχαῖοι. Ϛ᾽ βούΤασδα, Τὸ μεΓάλην ΤαῦδαΤ.

ΒουΤράσιον, ΤόΤος οὕΤω καλούμενος, Ϛ᾽ πόλις, κ᾽ ΤοΤαμὸς, κ᾽ χώρα Τῆς ἴλιδος. Τὸ ἐθνικὸν, βουΤρασιάς, Βούσιρις. ὁ ἡρως ὁ Τῆς αὐΤοῦ ΠουβασιΤ- ⟨ κ᾽ βουΤράσιος. λάς. ἀΦ᾽ οὗ Ϛ᾽ ἡ πόλις οὕΤω καλεῖΤαι. εἴρηΤαι ΤΡὰ Τὸ βοῦς εἴρειν. ὁ δῶν ἀμενος μόνος ζευΓνύειν δύο βοῦς.

ἀπὸ τοῦ βοῦς ὁ τὴν σειρὰν, ἢ οἱ ἰσχυρὸς καὶ ἀνδρῶδης, ὡς τε δι' ἀναθαμβοῦ ἀλλ' ἢ σειρᾶς. ὡς παρὰ Κλεαίρχῳ λέγεται. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι. ὠφέλε διὰ διφθόγγου. τὰ δὲ διὰ τοῦ ϊ ρις, ἀπὸ τρέφεται τὴν εἰ διφθόγγου. οἷ, ὅπερ ἐστὶ ὁ διόμυσος παρὰ αἰγί. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως οὕτω λεγόμενης. ὁ ὄμβρος. καλάσπερις λιμοῦ ἱμάτιον. ἶρις ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος. κίρις, ὁ θῶ ταμοῦ. φῖρις, ὁ θῶ δούλης. σῖρις, καὶ ξίρις, πότε μὲν διὰ τοῦ ς λέγεται αὐτό, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ξ. καὶ ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ι γράφεται. ποτὲ δὲ διὰ διφθόγγου. κράπαλον δὲ διὰ τοῦ ι. σῆ δὲ ἀρωματίνην φυτὸν. χωρὶς ἡμικέχει τοῦ ἀπὸ προυσοχάμηλον, διὰ τοῦ χείρ, χάρος, χεῖρις. σῆ τὸ χειρομάβουρα, πόλις τῆς ἀχαΐας, ἣν ὠκισεν ἐξάδιος < γιπον. ὁ κένταυρος. καὶ ἐκ Δάλου τὰ βουσάσια ἐφυλάπτω. διὸ καὶ βοῦρα ὠνομάσθη. ἀπὸ τοῦ τὰς βοῦς ὠρύειν, ὅ ἐστι φυλάπτειν. βούρα τὸ δεξαμενὴ οἰοβοοσάσεις οἰκιάδαο.

Βούασις, εἴωθε δὲ τὰ προσθήκη τοῦ ι ποιεῖν ἀπὸ τοῦ βοός, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκάμηλον δηλοῖ. ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς βούσιον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππος, ἱππόσελινον. ἐθυμόνιππος γώμονα, τὸ μεγαλόγνωμον. βοῦται, βουκόλοι. Βοῦται, λατῖνοι τὰ ἐκ ὠρᾶς καλοῦσι λείψανα. παρὰ τὸ φῶ τὸ λάμπω, τὸ φῶτα. βοῶ τοῦ φῶ ς βῆ ὦ ς οὗ, βοῦται.

Βουτάδαι, δῆμος ἀπὸ τῆς οἰκίδος φυλῆς, ἀφ' ἧς οἱ δημόται. καὶ οἱ ἀπὸ βούτου. οὗτος δὲ ὁ βούτης τὴν ἱερωσύνην ἔσχε. καὶ ἀπὸ Διὸς βουτάδαι ἐκαλοῦντο. καὶ βουζόφος τάξις ὡς φασὶ τῆς ἱερωσύνης. ἡ πρέφουσα τοὺς βοῦς, ὡς τε θύειν ταῖς θεοῖς δημοσίᾳ. καλοῦνται δὲ ἕτεροι βουτεάδαι, οἱ ἀποίκοι τοῦ βούτου.

Βουφάδης, τὰ ς ης ς οὗ ἔχοντα τὴν γενικὴν, διὰ τοῦ αδης, διὰ τοῦ ϊδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν. ἱππότης, ἱππότου, ἱππότης. δότης, δότου, δοτάδης. κύριον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ϊδης διὰ τοῦ ῑ μ. πατρωνύτης, πατρωνύτου, πατρωνῡδης. ῥιόπης, ῥιόπου, ῥιοπίδης. οὕτω βούτης, βούτου, βουτῑδης, τοῦ ποσειδῶνος υἱός. τὰ δὲ ης ος διὰ τ αδης ποιοῦσι τὰ πατρωνυμικά. οἷ, αὐξέντιος, αὐξεντιάδης. ἀσκληπιός, ἀσκληπιάδης. ἥλιος, ἡλιάδης. οἰλιάδης οὐκέτι νῦν, οἰλεύς δὲ. ἐποίησε οἰλείδης εἰχεν εἶναι. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλαχοῦ ἀπροβάλλουσι τὸ α. οἷον, ἐροχθονιάδης, ἐροχθονίδης. τελαμωνιάδης, τελαμωνίδης. τὰ δὲ ης ας ἴσον συλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν. βορέας, βορέου, βορεάδης. αἰνέας, αἰνέου, αἰνεάδης. κέας, κέου, κεάδης. πυλέας, πυλέου, πυλεάδης, ἢ κατὰ συγκοπὴν, πυλάδης. δημέας, δημέου, δημεάδης, ἢ

Βούτυπος, ἱερεύς τις, ὃς τρισὶ βοῦς ἐν ταῖς < δημάδης. θυσίαις τῷ πελέκει τύπτων ἔθυε.

Βούτυπος οἷα πόδα τανύων. ἀπολλώνιος.

Βουζῶτες, ἢ βουθρωτὸς πόλις τῆς ἠπείρου, ὡς φησὶ τεῦκρος ὁ κυζικηνός. ὅπερ ἐλέγου ἐκ τῆς πατρίδος ἧς τὴν ἤπειρον παρεγγόμενον, θύοντες δὲ ἐπιβατήρια, ἢ βοῦς οὐκ αἰρίαν λαβοῦσα φωνὴν, φεύγει. ἐπόλεμον καὶ τὴν ἢ πειρου διανήξαμένην, ἧς ἐστὶν ὁ ξέρξης. ἐκαίετο πεσοῦσα, ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἔλενος συμβόλῳ θείῳ χρησάμενος, κτίζει πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος, βουζῶτιν αὐτὴν ὠνόμασε. τὸ ἐθνικὸν, βουζώτιος.

Βουφόνια, ἑορτὴ ἧς παρὰ ἀθηναίοις τὰ βουφόνια. ἐν ᾗ πολλοὶ ἐθύοντο βόες. καὶ ἡ γραῦς τὴν κιροφορίῳ ὀνομένην βουφόνειον, ἐβουθύτουν. βοῦς ἔθυον. < τελάρτη ῑ.

Βούχετα, καὶ βουχέτιον. ἔστι δὲ πόλις τῆς ἠπείρου, οὐ δεπερως ὁ πληθωτικῶς λεγομένη. ἣν φησὶ φίλοχορος ὠνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν λητὼ, ἐπιβεβημένην βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, καὶ τὸν δευκαλίωνος καθαρκλυσμόν. μέμνηται δὲ τοῦ ἐθνικοῦ καλλίμαχος. ἐξάλιος οὐδὲ κεν ἀνὴρ βουχέτιον ἔλκειν.

ΤΟΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥΡΩ-

Βραδὺς, παρὰ τὸ βάρος βαρὺς. καὶ σὺν τῷ θέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β. βρᾶ, ἀπὸ τοῦ ῥᾴδιον μ' καὶ πλεονασμοῦ τοῦ β αἰολικῶς, βράδιον. καὶ συγκοπῇ βρᾶ. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν χοιροβοσκός.

Βραβῆον, ἀπὸ τοῦ ῥάβδος, ῥαβδῆον. καὶ προπαροξυτόνως βραβῆον, παρὰ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. ἔχουσι δὲ βραβευταὶ, οἱ τὰς βασιλικὰς ῥάβδους κατέχοντες, ἐν τοῖς γυμνικοῖς τοὺς στεφάνους διδόντες. καὶ βραβῆον λέγεται ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν διδόμενος στέφανος τῶν γυμνικῶν. ῥβεῖ, διφθόγγου. τὰ διὰ τοῦ ειον κτητικά.

Βραβεύει, ἐπιψηφίζει. διαιρεῖ. καὶ βραβευτὴς, διοικητὴς. ὁρίστης. βραβευταὶ δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὰ ῥάβδον ἀπὸ φοίνικος καὶ πίτυος ἅμου διδόντες σύμβολα τῆς νίκης, ῥαβδευταὶ τιμῆες ὄντες. καὶ σὺν τῷ θέσει τοῦ ρ. καὶ διαλλάκται. ἐν βραβῆα, αἱ διαλλαγαί.

Βράβηλα, τὰ καλούμενα δαμασκηνά. θεόκριτος. Ὀρτυγάκεσ βαρβήλοισι καταβρίθοντες ἔραζε. ἀθήναιος δὲ ἐν τῷ β τῶν δαπνοσοφιστῶν, στελεύκου ὀνομάζειν κοκκύμηλα, ἐν βράβηλα καὶ βάδρυα. εἴρηται δὲ βοράβηλα τινὰ ὄντα, τὰ τ' βορᾶ ἐκβάλλοντα. ἔστι γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ καὶ μαλόδρυα τινὰ ὄντα. δαμασκηνὰ δὲ κατ' ἐξοχήν, διὰ τὸ ἐν δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα εἶναι εὐθαλέστερα καὶ καλλί-

Βραγχιάζω, ὁ μέλλων, βραγχιάσω. ὁ ἀόριστος, < ονα. ἐβραγχίασα. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ. παρὰ τὸ βρέχω, τὸ βρόχος. ἐν βροχίων, τὸ συνεχῶς βρεχόμενος. ἡδύοινος βράχος τῆς θαλάσσης. ὠνόμασται δὲ τοιαῦτα φασὶ τὸ λέξιν κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐλοβραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ. ἢ βρόγχος λέγεται ὁ λαιμὸς ἐν φάρυγξ. ὃς καὶ βράγχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται. ἀφ' οὗ τόσον ἐβραγχήκης. ἀφ' οὗ τὸ πάθος ἐκάλεσαν βραγχιᾶν. ἐμὲ δὲ οἶμαι παρὰ τὸ βαρβαρίαν χὴν ἔχειν, τὸ τὴν φωνήν. ἐν βαρυχιᾶν, καὶ βραγχιᾶν. βραγχιᾶν δὲ τὸ ἡσυχάζειν ὁ λύρεσθαι, ἐν τὸ σπαράττειν τὸ φωνὴν χεῖσθαι. καὶ βράγχος, μόσιμά τινες τὸν βρόγχον.

Βρά͂ζη, ϖαρὰ τὸ βῶ τὸ λέγω, ϖαρ' ὃ βάζω. καὶ ϖλεονασμῷ τοῦ ρ,
Βράστω, τὸ ζέω. ὅθεν καὶ ἀναβράστωλεγεται βράζω.
κῶς. ὡσὶ ϖρῦ ἀ ϖοτε λέσμαρος λαμβάνοντες τὸ λέξιν.
ἀριστοφάνης. Δυαβράπω κίχλας. ἀντὶ τοῦ ἕψω.
Βράστων, εἴρηται ϖαρὰ τὸ βάρος, καὶ βαρῶ βαράστω, καὶ
κατὰ συγκοπὴν, βράστων. ὁ βρασμὸς καὶ βραχὺς, ἑκάτερον σημαίνει. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ βρασμὸς, γίνεται βρασύτερος, καὶ βρασδίων, καὶ βράστων. καὶ ἀπὸ τοῦ βραχὺς, βραχύτερος, βραχίων, βράστων. ὅθεν καὶ ὁ ϖοιητὴς εἰδὼς ἀμφότερων σημαντικὴν τὴν λέξιν, ἐϖὶ μὲν φέρει δασαφῶν καὶ λύων τὰμφίβολον. Βράστων τενός, λεπτὸν δὲ τεμάχης. ἰλιάδος κ. ἀντὶ τοῦ βρασύτερος, ἐλάστων. καὶ ταραστόμενος καὶ ἀκαλαστατῶν ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ. οὐ σταθερός, καὶ ἄτακτος.
Βραχὺς, κατὰ τὸ ϖοιητὸν τὸ λῆς ρ. ϖαρὰ δὲ τὰ ϖοτὲ βεβλῆσθαι μέρος ἐξ ἐλάστονα γενέσθαι εἴρηται. οὕτως καὶ ρακλείδης
Βραχίων, εἴρηται διὸτι βραχύτερός ἐστι τοῦ βραχὺς, ὡς φησὶν ὦρος. ἔστι τοῦ λοιποῦ μέρους τῶν χειρῶν. καὶ ἐκ τοῦ βραχὺς καὶ τοῦ κίων, βραχυκίων ὑϕ' ἓν ἐστι.
Βράχω, ϖαρὰ τὸ ἠχῶ. ὀνομαστοϖοιία ἡ λέξις ἐστὶν. Ἀμφὶ δὲ οἱ
Βρέχω, ὁ μὴ ϖίνω, βρέξω. ϖαρὰ τὸ βρόχος. καὶ βράχε. ϖαρὰ τὸ βάλλω, βλῶ. καὶ βρῶ, βρέχω, ἀπὸ τοῦ χέω τῶν ὑδάτων. ὅθεν καὶ ὄμηρος, ὀνομαστοϖοιία ἐστί. φύουτα τὰ ἐνεργητικὰ οὐ χέευρηνται. ἐϖὶ δὲ τὰ ϖαθητῶν εὐθέων ἐνεργητικὰ ὀξυνόμενα ἐν μαρα ϖρῶτα καὶ δεύτερα ϖρόσωϖα οὐκέχω. οὐδὲ γὰρ βρέχω ἐγὼ, οὐδὲ βρέχῃς σὺ, ἀλλὰ βρέχει ὁ ζεὺς ἀϖὸ τοῦ ὄμβρος καὶ ὄμβρημα καὶ ϖᾶς λόγος τελέως ὀξύνομαρος καὶ ἐν μαρος σύνισταται. οἱ, λέγει ὁ ϖλάτων. δημητρῴδημοδέσμης. χωρὶς τούτων, οὐδὲν ἔστι τελέσιον. ἐὰν γὰρ εἰ ϖῶ ἀναγινώσκῃ, ὀφείλω ϖᾶσαν καὶ τὸ ἐϖόμενον. καὶ θεόδωρος, καὶ ἄμος. διὸτι ϖολλοί εἰσιν οἱ ἀναγινώσκοντες. ὅταν δὲ ἐρωτηματικῶς εἰ ϖῶ βρέχῃ, καὶ βρουτᾶ, διὰ τοῦ ϖροσῳδίζεται καὶ τὸ ἐϖόμενον. διὸτι εἷς ἐστιν ὁ ταῦτα ϖοιῶν, φυτεστὴν ὁ θεός. ὡς ϖορ καὶ εἷς τοῦ βασιλέως. οἷον, ἔδωκεν ἀξίας. ἐϖοίησε ϖαθαρίας. καὶ οὐ λέγει ὁ δεῖνα, ἐϖὶ δὲ εἷς ἐστιν ὁ ταῦτα ϖράττων.
Βρέγμα, καθ' ὃ ἐχόμην, τὸ ὑ ϖερ μετώϖου μέρος. ἀϕ' οὗ τὸ ἐνῳρινθὲν λεξινον. σὺ δὲ ϖρὸς ἐτυμολογοῦντας, φησὶ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρανίον. ὅϖερ ὁ ϖοιητὴς βρεγμὸν καλεῖ. ὡς ϖορ ϖαρὰ τὸ ἔχω γίνεται ἐχμὸς καὶ μεσοχμὸς, οὕτω καὶ ϖαρὰ τὸ βρέχω, βρεχμὸς καὶ βρέχμα. ἐϖὶ δὲ σὺ ϖρὸς ὑετοῖς καὶ σὺ ταῖς ἀμαις καταχύσεσι τῶν ὑγρῶν, φῦϖερ ϖᾶν βρέχεται.
Βρέμω, ἡ χὴ κυρίως. ὅθεν, Μέγα βρεμέθ' χαλεϖαίνων. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ὁρμὴν. ϖαρὰ τὸν βρόμον τοῦ ϖύρος ἔχων ϖεϖοίηται. ἀϕὸ δὲ τοῦ βρόμου, ἀϖὸ τοῦ βρέμω.
Βρεντήσιον, χωρίον τῆς ἰταλίας. ϖερὶ οὗ ἀδριάν, ἀϖὸ βρέντου τοῦ ἡρακλείους. καὶ ὡς εὐλίμενος οὖσα. ἐνὶ δὲ σόματι λιμένες ϖολλοὶ συγκλείονται. ὡς ἐοικυῖα τοῖ-

μων κεφαλὴ ἐλάφου, οὕτως ὠνόμασται. ἔχ' λιμένας κέρασιν ἐλάφου ϖαραϖλησίους. βρέντου δὲ καλοῦσι τὸ ἔλαφον μεσάϖαιοι. καὶ βρέντιον μεσαϖαιοῖς κεφαλὴ τῆς ἐλάφου. τὸ ἐθνικὸν, βρεντέσιος.
Βρεϖανοί, ἔθνος ἀϖὸ κελτοῦς τῆς βρεϖάνου θυγατρός. βρεϖιάδες ἦσαν τῶν ἀϕρίων. ϖαρὰ μὲν ἔχουσα βρέμμου. οἱ δὲ, βρεντανίδαι. καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔδει βρεντανός, ὡς ϖαλίβιος. νῦν δὲ λέγουσι βρεμμοί. ϕασὶ καὶ βρεντανίδες νῆσοι ἐν τῷ ὠκεανῷ. τὸ ἐθνικὸν, βρεντανοί.
Βρέϕος, τὸ νεογνὸν ϖαιδίον. κυρίως οὐκ ἀνθρώϖου. καλλίμαχος ἐν γίτωσι τῶν ἀϊόνων. καὶ οὐ σκύμνου ϕθίσει. ϖαρὰ τὸ βράϖω τὸ ἁμέλγω. τὸ βράϖου τὸ γάλα. ϕοτῶν τὰ ϕύσει. καὶ βροτὸς ἐστὶν ὁ ϕῶς ϖροελθών.
Βρέμβος, μύρου τῶν ϖαχέων, ὡς ἡ βάκχαρις. οἱ δὲ, ἀνθίνου μύρου. καλοῦσι δὲ καὶ ὀρνεόν τι βρέμβον. ὃ ἔνιοι ϖοδοτυϕον καλοῦσι. καὶ ϖερὶ οἱ δὲ βρεντθίδα τὴν θρίδακα
Βρενθία, διότι ἐν ἰζίαις ϖολλαὶ, οἷς ἐρυθαίνονται λέγουσι. τὰς γάθους αἰγωλῶνες. οἱ δὲ, ϕύσεως ἄρχουσαν οὐκεῦ.
Βρέδον, ἔλαφον, καὶ κεφαλὴν ἐλάφου.
Βρενθύεσθαι, μεγαλοϕρονεῖσθαι, ἐοικὸς εἰθρύϖτεσθαι. βισαντῖνος ϕησὶν ἐν τῇ χρησομαθίας οὕτω. βρέμβον δὲ μύρον. καὶ οὕτως ἐν τῇ ἰάμβοις. τρισὶ δ' ἀναλαζόνας καὶ θυϕεροὺς, μύρῳ χρίεσθαι ἀπολουθεῖ. καὶ ἀϖὸ τούτου δηλαδὴ τριὼθρυϖτομένοις ϖῶς ϖαρὰ τὸ ἀναξαίνω δύρειν θυομένοις λέγουσιν. οὕτως εὗρον ἐν τῷ ϖαλῷ βιβλίῳ.
Βρενθυόμενοι, ὑϕιχαίνοντες. ὀργιζόμενοι. θυμοῦμενοι. καὶ βρενθύεσθαι, τὸ λίαν θυμῷ μετωρίζεσθαι, ϖαρὸ καὶ ϕαίνεσθαι ὀργίζεσθαι. ϖαρὰ τὸ μὴ βάρους θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. σὺ δὲ καὶ ϖερὶ ϖομένοι, μέγα ϕρονοῦντες.
Βρέτας, ϖαρὰ τὸ βρότος, βρέτας καὶ βροτῶν. τὸ βροτοειδὲς ἄγαλμα, τὸ βροτῷ ὅμοιον. κυρίως δὲ τὸ ἀϖὸ ξύλου ϖεϖοιημένου ἀνθρώϖου ἄγαλμα. εἴδωλον. μορϕή. κυρίως δὲ τὸ ἀναίσθητον.
Βρεττία, μέλαινα ϖίσσα. ἢ βάρβαρος ἀϖὸ τοῦ βρεττίων
Βρέϕος, ϖαρὰ τὸ ϕέρβω τὸ ϕέϕω, ϖαρ' ὃ ϕέρνος ἐθνικὸν. βος. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, βρέϕος. τὸ δὲ ὁμόϕοϕος. καὶ ϖαρὰ τὸ ϕῶς ϕῶς βεβηκέναι.
Βριαρός, ὁ ἰσχυρός. καὶ βριαρώτερος. ϖαρὰ τὴν βίαν, βιαρός. καὶ ϖλεονασμῷ τοῦ ρ, βριαρός. ἔνθεν βριάρεως, ὁ ἑκατόχειρ θεός. καὶ ϖαρὰ τὸ βρίω, ἀϕ' οὗ καὶ βρίθος τὸ βάρος. καὶ ὡς ϖορ ϖαρὰ τὸ τράχος γίνεται τράχις, οὕτω καὶ ϖαρὰ τὸ βρίθος βριθὺς. ζ βριθύ, μέγα σβαρόν. καὶ βριθοσύνη. καὶ βριάω βριῶ, ἐνικὸν. καὶ ϖρώτυμον, βριαρεὺς. ὡς τομεύς, τομεύς. ζ' ἀϖὸ τοῦ τυ βριαρεὺς γενικὴ, ἀττικῶς βριαρέως. καὶ αὐτὴ ἡ εὐθεῖα ἀναχθεῖσα
Βριαρόν, σθενερόν. φοβερόν. σα, ἐποίησε τὸ βριάρεως. ἰσχυρόν. βριηρόν, μεγάλως κεχαρισμένον.
Βριάρεω. οἷον, Βριάρεω ὠρᾶ. ἔστι βριάρεως καὶ εὐθεῖα ὡς μοῦνος. ἡ γενικὴ βριαρέου, καὶ δοτικὴ γενικὴ, βριαρέοῖο, καὶ συγκοπῇ, βριάρεω.

Βρίακχος, θηλυκῶς ἡ βάκχη. ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα. σοφοκλῆς. ἐπὶ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον.

Βρικώδης, μεγαλόφωνος. βαρύφωνος. μέγα καὶ βαρὺ βοῶν. παρὰ τὸ βρίθω ἡ πύθω, ὅ ἐστι φωνῶ. ἡ μέγας,

Βρίζω, ῥιγῶ μᾶλλον. ἔμπροὺ καὶ βρίζοντα < ἡ ἄδηλος. ἰδίως ἀλγεῖ μέμονα. ἰλιάδος Ω. ἡ συχάζοντα, ἡ μυστάζοντα. καὶ ὑπνοῦντα, ἡ ἀμελοῦντα.

Βρίξαι, τὸ μὴ βορᾶν καὶ βοφῆν καθευδῆσαι. βορίξαι φίλον. σημαίνει καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι καὶ καθεύδειν.

Βριζῶ, θεὸς παρὰ δημίλιοις. παρὰ τὸ βρίζειν, ὅ ἐστι καθεύδειν. βριζῶ, θεὸς διὰ συνουσιῶν μυστευόμενος.

Βρίκελλος, ἐστὶ βαρβαρικὸν τὸ ὄνομα. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ προσώπων βαρβαρικῶν. καὶ εἴρηται οἱονεὶ βροτῶν εἴκελος, ἡ βριετῶν εἴκελος. βρίτες δὲ ἔθνος βαρβαρικόν. ἄλλοι δὲ βρικέλλους τοὺς κελεύοντας. παρὰ τὸ βρῖ, καὶ τὸ κέλομαι. ἡ τρισὶ σὺν ὁδοῦ.

Βριμάομαι, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι. παρὰ τὸ βρῖ, τὸ σὺν ὀργῇ βαρύνεσθαι. λέγεται καὶ βριμῶ, ὅθεν καὶ βριμοῦσθαι καὶ βριμῆσαι. καίτοι δοκεῖ παρὰ τοῦτο τὸ βριμῶ παρῆχθαι τὸ βριμάομαι τὸ θυμοῦμαι. ἡ βριμθμένη, ὀργιζομένη.

Βριμώ, ἡ φερσεφόνη. ἡ αὐτὴ δὲ λέγεται καὶ ἑκάτη. ἀπολλώνιος. Βριμὼ νυκτὶ πολὺν χθονίην συνέροισιν ἀνάσσων. ἑρμῆν ἐραστὴν τὸν κυνηγετοῦσαν, ἐξιούσῃ θελῆσαι βιαίως μιχθῆναι, ἡδὲ συνεβριμήσατο αὐτῷ. ὁ δὲ φοβηθεὶς ἀπέρρωσεν. καὶ συντεύθεν βριμὼ προσηγορεύθη.

Βρίσαι, μύμφαι οὕτω καλούμεναι. καὶ ὅτι βλίσαι. καὶ γὰρ μελισσουργίαν αὗται τὴν ἀρίστην ἐδίδαξαν. βοῶσι τὰ λῷστα ῥ. ἡ παρὰ τὸ βρύω, ὅ ἐστιν ἀνθῶ τὴν ἐλαίαν. ἢ ὡς τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν ὑποδείξασαι ἀρίστας τοῦ διὰ τῆς ἀμβροσίας. καὶ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ καταποιμίσαι αὐτὸ, καὶ καταβαυκαλίσαι ὅτε ἐπεθήκοντο αὐτοῦ. βρίσαι, τὸ ἐπελθεῖν βαρέως.

Βρισαῖος, οὕτως ὁ διόνυσος. καὶ ἅμα διὰ τοῦτο, παρὰ τὸ βρίζειν ἐν ὄρεσιν. ὁ ὀρμηνεὺς. ἢ δὲ διὰ τοῦτο, ἀπὸ κρατῆρος λεσβιακῆς κρήνης. ἧς μέμνηται ἀνδρομέων. ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῇ βρίσῃ φησὶν ἱδρύσθαι ὑπὸ μάκαρος.

Βριλησσὸς, ὄνομα τόπου τῆς ἀττικῆς.

Βρίμη, ἡ ἰσχύς. ἀπολλώνιος ἀργοναυτικοῖς. Ἡφαίστου δὲ τοῦ βρίμη φαρμάκου. παρὰ τὸ βρῖ, γίνεται καὶ βρίθω. ὁμήρου, βρίσω. ὅθεν καὶ βρίθη ἐκμαγεῖον, βρίμη. βαρύνεται. τὰ δὲ ἅλις μετὰ γενικῆς πτωτικῆς παραλήγόμενα, βαρύνεται. φήμη. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μέτερον σύμφωνον, ὀξύνεται. γραμμή.

Βρισεύς, ὁ ἥρως. οἷον, Κούρην βρισῆος. παρὰ τὸ βρίθω τὸ βαρῶ, βρίσω, βρισεύς. ἢ παρωνύμως, βρισηΐς, παρὰ τὸ βρίθω. παρὰ τὸ βαρύνειν τῷ κάλλει πάσας τὰς γυναῖκας. ἢ παρὰ τὸ βαρύνειν τοὺς ἐρῶντας. ἐβάρησε γὰρ καὶ ἔβλαψε τοὺς ἐρῶντας, διὰ τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὴν ἀγαμέμνονα.

Βριτόμαρτις, καὶ ἄρτεμις καὶ νύμφη. καλλίμαχος. Ἑλλόφονον βριτόμαρτιν εὐσκόπων. τῆς δὲ θεοῦ βριτομάρτιδος, ὅτι τὰς βρίσας νύμφας ὁ μαρτεῖ. καὶ μεμάθηκε ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν φησὶ χρησμοῦ δοθῆναι ὅτι ἐκ τῆς μήτρας τῆς ἑκάτης γεννήσομεν, μεταστήσει τῆς βασιλείας αὐτόν. συνθείσης δὲ τῆς ἑκάτης, τὰς συμπαρούσας ὥρας τῇ λοχείᾳ ἀναβοῆσαι, βρίτομαρτυρίαν ἀγαθόν. παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἐπιφθέγμα, ὠνομάσθαι τὴν θεόν.

Βρόδον, βρόδου ἔστι καὶ τὰ διὰ λέκτου παρὰ τὸ ῥόδον. πλεονασμῷ τοῦ β. ὡς παρὰ ἐυῤῥίδες, βρυῤῥίδες. καὶ ῥίζα, βρίσδακ διὰ λυσιγνῶ. Βρόμος, κυρίως ὁ τοῦ ὄρους ἦχος. πεποιημένη δέ ἐστιν ἡ φωνὴ κατὰ μίμησιν τοῦ ἀστραπτελουμένου φόφου ἐν οὐρανῷ. οἵ, Τόσσος γε πελὰ βρόμος οὔρεος ἀὐσομένοιο. ἡ παρὰ τὸ βρέμω, βρόμος. ὡς λέγω, λόγος. καὶ βρομήσει, φυσήσει. διογένης.

Βρόμος, ὁ διόνυσος. παρὰ τὸν βρόμον. καὶ γὰρ τῆς σεμέλης κεραυνωθείσης, ἡρπάγη ὑπὸ τοῦ ἑρμοῦ, κατὰ βούλησιν τοῦ διὸς ἐκμέσου τοῦ πυρός.

Βρουτὴ, παρὰ τὸν βρόμον, βρομή, καὶ βρουτή. ἔμπυρος γὰρ φανότως ὠνόμασαι.

Βρόταχος, τὸν βάτραχον ἴωνες, καὶ ἀριστοφάνης. καὶ παρὰ ξενοφάνει· βάτραχος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, βράταχος, καὶ βρόταχος.

Βρότος, τὸ αἷμα, ἀπὸ τοῦ βρέχω. κυρίως γὰρ βρότος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐδέποτε ἄλλου ζώου. καὶ βρότεον αἷμα τόσον, ἐπὶ χάραβρος τόσον. τὰ ἡμάγμενα, ἡ ἡμάγμενα. οἱδὲ, βροτόεσσα τὰ λαμπρά. σημαίνει καὶ χειμάῤῥοον.

Βροτὸς, ὁ ἄνθρωπος. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέμορα, γίνεται μορτός. καὶ κατὰ ὑπόθεσιν καὶ μοτὸς τοῦ μ εἰς β, βροτός. ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν φωνήν. ἢ ὁ καὶ βιβρώσκεται θανών. ἔστι δὲ σωρὸν ὑμοῦ. ἀνθρώπου. βροτός. μέροψ.

Βροτολοιγέ, ἀνθρωποφθόρε. παρὰ τὸ βροτὸς, καὶ τὸ λοιγός. ὀξύνεται. τὰ δὲ θέσεος ὀνόματα δισύλλαβα ὀξύτονα, ἐν τῇ σωτῆρι ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, καινός, ἄκαινος. σοφός, ἄσοφος. φίλος, ἄφιλος. οἰνος, ἄοινος. ἐωμαῖος, πολυρωμαῖος. χωρὶς τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν λαμβανομένων. οἷον, ἀχαιός, φιλαχαιός. βοιωτός, φιλοβοιωτός. καὶ χωρὶς τοῦ ἰαμός, ἀρχίαμος, καὶ ἀγακλεής. καὶ χωρὶς τοῦ μὴ διὰ σημασίαν τινὰ φυλαχθῆναι ἐν τῇ σωτῆρι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, ὡς τὸ, βροτολοιγός, ἵνα φυλαχθῇ καὶ ἐν ἔργοις. βροτολοιγὸς ἄρηϊ ὀφθείρων τρὶς ἄνδρας. φύσει χάριν καὶ ὁ τοιοῦτος ἔφυλάχθη. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὀξύνοιτο, ἔμελλε παρέχειν ἔμφασιν ὅτι πάθος ἐστί. καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα ὀξύτονα, χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη. ὡς ὁ τοῦ λιθοβόλος ὁ λίθοις βληθείς. λιθόβολος δὲ, ὁ λίθοις βάλλων. καὶ κάραρτμος, ὁ τὴν κάραν τμηθείς. καρατόμος δὲ, ὁ τὰς κάρας τέμνων, οἷον, ἐπωδὴ μήου. τὰ δὲ παροξυνόμενα,

σημαίνοισιν ἐνέργειαν. οἷον, ἡ μὲν γοργὼ λέγεται καρά τμος, ὡς ἀπὸ τμηθεῖσα τῆς κεφαλῆς. ὁ δὲ ὠρσεὺς καρατόμος, ὁ τῆς γοργοῦς τὴν κεφαλὴν τεμών. τὸ δὲ κλειτὸς καὶ κλυτός, ἀφ' οὗ μετὰ ἀπλῶς τοῦ σωτεθῇ ὑπερμέγα συλλαβήν, φυλάττει τὴν ὀξεῖαν τάσιν. οἷον, κλεὸς, ἀγακλεὸς. ἀφ' οὗ μετὰ πωτικοῦ, καὶ ἀπλῶς μονοσυλλάβου, προπαροξύνεται. πρόκλειτος, ὁμομάκλυτος. τὸ δὲ λυρικλυτὸς, ἐν παραθέσει.

Βρόγχος, ὁ λαιμός. καὶ βρόχος, ὃν καὶ φάρυγα καλοῦσι. καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων, τὰ βράγχη ἔχοντα. παρὰ τὸ βρέχω, βρόχος ὡς ὗς. ὁ ἐν τῷ στόματι καὶ πνεύμονι βρεχόμενος. ἡ μὲν σωτῆρα, βρόγχου καλοῦ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι βράγχου. ἔνθα καὶ βραγχίαν.

Βρόχος, ἐπὶ τοῦ σχοινίου. τὸ περιτιθέμενον ἐν τῷ λαιμῷ. κυρίως δὲ βρόχος λέγεται, ὁ ἐξ ἀγκύρας ἐνημμένος. καὶ τὰ ἀποτεία σχοινία, διὰ τὸ βρέχεσθαι. καὶ ὁ ἐπιτιθέμενος τῷ βρόγχῳ, κυρίως τῷ λαιμῷ. πηγὲς δὲ παρὰ τὸ βρόχου ἀγχειν. σκληρὸν δὲ τοῦτο.

Βροτὸς, ὡς μὲν ἐνήμερος ὁ μεσήμβριος, ἀπὸ βρότου πηγὸς αὐλὸς χθονὸς. ὁ δὲ ἡ ὁδὸς, ἀπὸ βροτοῦ τοῦ αἵματος, καὶ ἡμέρας. ἄμβροι δὲ ἀπὸ βρότου τοῦ αἵματος. ἐμπνευσθεὶς γὰρ αἵματος ἔρευγος φαίνεται. καὶ ὀνομάζεται τῷ ζώῳ, τὸ ἀπὸ ἢ παρὰ τοῦ μέρος φερόμενον αἷμα. οἱ δὲ θεοὶ καὶ ἀντιδιαστολὴν ἀναίμονές φασιν. ἢ παρὰ τὸ μείρω, μὴ τός. ὃς φθείρω, φθαρτός. κύριον βροτὸς, οὐ τὸ μοῖραν πεπωκώς.

Βρουμάλιον, παρὰ τὸ βρῶμα ἀγορίων βρωμάτων γέφεσθαι ἅλις. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή.

Βυζάντιον, ἡ πόλις. διὰ τὸ βύζαντα τὸν θράκης βασιλέα.

Βρυγμός, μόσος. ἀπὸ τοῦ τρίς ὀδόντι πιέζον τα ψόφου ἀπότελῆ. ὡς ἐν ἔτει συμβαίνει. ἔβρυωμένα, δάκνουσα. καὶ ἐπικράτησε τὸ βρύκειν τοὺς ὀδόντας, ἐπὶ τῆς σωρείσεως τεθῆκε. βρύκειν δὲ τὸ λάβρως ἐσθίειν. ἀπὸ τοῦ βίβρωσκω ὁδόντας.

Βρόχος, τὸ λίπος τοῦ κρέατος, καὶ ἡ φάρυγξ, δι' ἧς καταπίνομεν. θεόκριτος. ὡς μέλι γλυκὺ τοῦ κὴρ βρόχθοιο γλυκίον. παρὰ τὸ βρέχω, βέβροχα, βρόχος. καὶ βρόχος, ἡ πλεονασμοῦ. ἢ διὰ πίνομενον, βρέχει. ἔστι καὶ ὄργανον, βρέχεται. ἐπειδὴ μέγα ἐστὶν ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ γλυφομένου ποιοῦ ἢ χοῦς ἐν τῷ καταπωμένῳ.

Βρωμητὴς, χορτοφάγος. καὶ ὄνος διὰ τοῦτο. λιμοῦ ὀγκούμενος.

Βρῶσις, παρὰ τὸ βρώσω μέλλοντα, γίνεται βρῶσις, ἡ τροφή. ὡς λέξω, λέξις. ἡ βρώμη. ὡς κωλύσω, κωλύμη. καὶ φιλήσω, φιλήμη. ϛ δὲ τὴν βρῶσιν. οἷον, μνησάμεθα βρώμης. ἡ βρῶμα, παρὰ τὸ βρώσω μέλλοντα. βρῶ γὰρ τὸ ἐσθίω, ἐνεργῶς.

Βροῦχος, εἶδος ἀκρίδος. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν, βρύχος. καὶ βροῦχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. τὸ αὐλὸ δὲ καὶ μάγαξ καλεῖται, παρὰ τὸ μασᾶσθαι. μάγακι στόβωρον ἐν αἰλίγκιος. κλειτάρχος δέ φησιν ὅτι κατὰ ἀμβρακιώτας, μάγαξ καλεῖται

Βριτμός, ἡ σίτταρμος ἐδωδή. κρισμός ἡ ἀκρίς. ὀδόντων. ἡ μύλων ἀπόνησις. ἐκ τοῦ βρύκω, βριτμός. ὡς γύω, γιτμός.

Βρύκω. παρὰ τὸ βορᾶν, βορύκω, καὶ βρύκω, τὸ ἐσθίω. ἐκ τύρου βρυκανός. ὃς πείθω, πιθανός. ἴκω, ἱκανός. ϛ ὃς πεύκη, πευκανός, ϛ πευκεδανός, οὕτως καὶ βρύκω, βρυκεδανός. ὁ πολυφάγος. ἡ μακρός. σημαίνει δὲ τὸ ῥῆμα, τὸ σωρεύειν τοὺς ὀδόντας μετὰ φόβου.

Βρύπα, ἃ καὶ βρύτεα. τὰ τῆς σαφύλης βότρυος. πτίσματα. ἃ ἔλαιαι, ϛ ἔμφυλα λέγουσι. παρὰ τοὺς βότρυς, βρύπια. οἱ δὲ ἀπίνοι, τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀλέσματα.

Βρύποντες, οὕτως οἱ ἀθηναῖοι τοὺς ὠρέποντας ἔλεγον. παρὰ τὸ βρύχειν, ὅ ἐστιν ὀρέγεσθαι. ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἐκτρεπόμενον λέξιν, εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν, ἀπὸ τοῦ ὀρύποντες.

Βρύπῃ, ἐσθίῃ. διογενιανός. εὗρον ἐγώ:

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ

ΣΥβλος. πόλις φοινίκης ἀρχαιοτάτη. εἴρηται ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ τιθέμενα βιβλία, ἄσηπα διαφυλάττει. οἱ δὲ φασί, ὅτι, ἴσις ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πόσεως παραγινομένη, κλαίουσά τε τὸν ὄσιριν, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἐκεῖσε ἀπέθετο βύβλινον ὑπάρχον, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ εἰλωφυομένης βύβλου. ἡ πόλις Βύβλου τάχιαλον, ἡ σιδῶν ἀνθεμέεσσαν. τὸ ἐθνικὸν, βύβλιος, ϛ βυβλίας.

Βύβλιον ἡ βιβλίον διαφέρει. βύβλιον λέγει τὸ ἄγραφον. οἷον, ἐν ᾧ τὸ βυβλίου σου πάντα βαῦ. δηλονότι ἄγραφον. βιβλίον δὲ τὸ γεγραμμένον. ἔστι δὲ καὶ πόλεως. ἐξ οὗ καὶ βύβλιος οἶνος. ἀπὸ βύβλου πόλεως.

Βύζην, ἱκανῶς ἢ δαψιλῶς. ὡς τὸ χύδην βεβρισμένος.

Βύκης, ὁ πολιτικὸν. παρὰ τὸ βάκχος, βάκχις, ἢ βύκης. ὡς ἴασος, ἴασις. ἡ οἶνος, οἰκὶς. ἡ ϛ τὰ ἐς

Βύκτης. ἡ χύτινος. ὁμηρικὰ λάλα υ. ὡς βάθος, βυθὶς ἠχῶν. ὅμηρος. Βυκτάων ἀνέμων. ϛ λυπόφων. Βύκτας ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοός. παρὰ τὸ βύω. βέβυσμαι. παράγωγον, βύζω. ὁ παρακείμενος, βέβυκται. ἐξ αὐλοῦ, βύκτης. ἢ πεποίκται ἀπὸ τοῦ βυθοῦ, ϛ τὸ ἀράττειν. ἢ παρὰ τὸ βῦ, βύκτης. τὸ δὲ βῦ, ὠνὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο. ϛ σύφρων, βύβα ἀντὶ τοῦ μεγάλου καὶ πλήρης ϛ μεγάλα βύζην. ἐς τὸ ῥῆμα.

Βυούσης. μύω, τὸ καμύω. ὁ μύων, μυὼν. γο τῆς μῦς ἐς β, βυὼν. ϛ μετάγεται ἐς ευ ἔσω τα. βυὼν, βυεῖς. ἡ μετοχὴ, βυῶν, βυοῦσα.

Βύνη, ἡ λευκοθέα ἡ ἰνώ. οἱ, βύνης καὶ λέκριαι αὐδήσεσι. εἴρηται παρὰ τὸ ἐς βυθὸν δύνην, βυθοδύνη, καὶ συγκοπῇ, δύνη. ἡ παρὰ τὸ δύνω, δύνη. ἡ καταδύσα

ἐς θάλασσαν. καὶ βύμη κῆ ῥοπὴν. ἄμοιβαλάμη. ἢ πεύκη, ὡς παρὰ λυπηφρονι.

Βύρσα, παρὰ τὸ δέιρω, τὸ ἐκδέρω. ὁ μὴν ὡς αἰολικῶς, δέρσω, ζ δέρσα. ζ βύρσα, ἡ ἐκδερομένη τῶν σωμάτων. ἢ παρὰ τὸ ῥύω, ῥύσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βύρσα καὶ ὑπορβιβασμόν. ἡ παρὰ τὸ ἐξερομένη τῶν ἱδρῶτι.

Βυρσοδέψης, παρὰ τὸ δέψαι, ὅ ἐστιν ἀπαλύναι. ὁ αὐτὸς δὲ ζ σκυτοδέψης καλεῖται.

Βυθός, τὸ ἄφατον βάθος. ῥοπὴ τοῦ ᾱ ζς υ. ἢ παρὰ τὸ βύζω, βυσός καὶ βυθός. ῥοπὴ τοῦ ᾱ ζς σ καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου σ, γίνεται βυσσός. τὸ βάθος.

Βύσσος, εἶδος βοτάνης. ἐξ οὗ κῆ τὰ ἀπ' αὐτῆς βαπτόμενα ἱμάτια, βύσσινα λέγονται.

Βύζαντες, λίβυες πεῦκαρ χηδόνα τῆς λιβύης ἔθνος. ἀφ' οὗ ἡ πόλις, βυζάντιον. κῆ βυζάντιοι ὁ λιβύη. βυζάντιον δὲ τὸ σιθράκης βασίλειον. πόλις θρᾴκης πρὸς τῇ προποντίδι. πρὸς τῷ μέρει τῆς εὐρώπης. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ βύζαντος τοῦ κρεούσης τῆς ἰοῦς θυγατρός κῆ ποσειδῶνος. ἢ ὅτι τὸ τόλου βύζης ἰὼν ἡγεμών. μεταγομάθη δὲ χωρησαντι πού πόλις κῆ μέα ἐώμη. τὸ ἐθνικόν, κωρησαντιπολίτης ἀνευ τοῦ υ. τὸ κτητικόν, βυζάντεια διὰ διφθ.

Βυσσοδομέυω. Δόλον φέσι βυσσοδομέυων. ὁ ὁ ἐν ἑαυτῷ σιβάθει διαλογιζόμενος. καὶ κεκρυμμένα βουλευόμενος, ἢ σιθυμούμενος. βυσσοδομέω, σιβυθῶ τῷ οἰκοδομέω. παρὰ τὸ βυσσός, κῆ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ. τὸ σιβάθει κατασκευάζειν. ὡς τεμένη πρότερον γεωθῆναι, πρὶν ὑποδέχειν ἄνω.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ω.

Ζωκαρος, τὸ ἔαρ ὑποζοίκιον. παρὰ τὸ τῶ βίω χαρὰν φέρειν. βώχαρος, κῆ βώκαρος. καὶ ποταμός δὲ σαλαμῖνος οὕτω καλούμενος.

Βᾶλος, ἡ πῆ. παρὰ τὸ βιῶ τὸ βέφω. ὅθεν κῆ βᾶστρον. ζξ αὐτοῦ βᾶλαξ. ὡς λίθος, λίθαξ. ἢ παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν ἁλοᾶσθαι ποπομμένη πῆ. ἢ παρὰ τὸ πωλεῖσθαι καὶ συνεχῶς παρ' αὐτῶν τρέφεσθαι. πῶλος καὶ βῶλος. ἢ ὅτι βαλλόμενος λύεται.

Βωμός, σημαίνει δύο. τέμενος. ἱερεῖον ὅπου θύουσι τοῖς θεοῖς. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ὁ βεβηκὼς καὶ ἱδρυμένος πρὸς θεοῖς πρὸς θυσίαν. ὧν τίθεται δὲ τὰ ἱερὰ παρ' αὐτῷ. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν τὰ αἵματα ἐν αὐτῷ. δηλοῖ δὲ ζ τὴν βάσιν ὡς παρὰ ὁμήρῳ. Ἁρματα δ' ἀνδρομοῖσι τίθει. παρὰ τὸ βῶ, ὅ ποιοῦντα τιθέμενα βέβηκε.

Βωμολόχοι, κυρίως ἐλέγοντο οἱ ὧν τῶν θυσιῶν ὧν τοῖς βωμοῖς λοχῶντες. ὅ ἐστι καθεζόμενοι, καὶ μετὰ πολακείας προσαιτοῦντες. οὕτω δὲ ὑπ' ἐργοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν ἀφθυόντων, ποιοῦσι πολακεύοντες. μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ παρασιτικῶς φύτις ἕνεκα ὠφελείας τινὰ πολακεύοντες ἀνοί. εὐπολοι κῆ ταπεινοὶ κῆ πανοῦργοι τιμωμένοις ὧν κέρδεσι διὰ τοῦτο καὶ ζῆλοι τε κῆ σκώπται. οἵτινες κῆ βωμαχεύματα, κῆ βωμολοχεύματα. Οἱ δὲ ζ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐλητὰ ζ μάντεις. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ κυρηναῖος, τὰ εὐτράπελον, κῆ γελωποιόν. τινὲς δὲ τὰ μετὰ τινος εὐτραπελίας πολακα. κῆ τὸ πανοῦργον

Βωμολοχίαις, Οὐσὶν ἥδες ἔμοι ζ κῆ συνηφάντην. γεβωμολοχίαις καὶ γλίσχραις ἐλπίσιν ἐγκαλωπίζεσθαι. πολακείαις, γελωτοποιίαις.

Βώμαξ, ὁ βωμολόχος. ὁ τὰ ἀπὸ τῶν βωμῶν περιποιούμενος αἴρων. τάσσεται δὲ κῆ ὡς τῶν μελακιζομένων. λέγει καὶ βώμαξ ὁ μικρὸς βωμός ὑποθηριστικῶς. οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο οἱ εὑρόντας. εἴρηται παρὰ τὸ βοὸς μυκηθμόν παραπλήσιον ἔχειν.

Βωλίτης, σημαίνει τὸν βουπόλον. καλλίμαχος. Οἵους βωλίτησιν ἐνικρύπτουσι παῖκες. διατί, ὡς πολίτης.

Βῶξ. παρὰ τὸ βοάζω, βοάξω, βόαξ. καὶ κῆ ζ σωσαίρεσιν, βῶξ. εἶδος ἰχθύος. σύνθετον δέ ἐστι μετὰ τὸ σεσωσμένου τοῦ δ τέλους. ὥς τε ἐγκεφαλον τὸ βοῦ ἑστὸς τὸ τινος καὶ τὸ ὄψ. τριοῦτος γὰρ οἱ ἰχθύς. ὅμοιον καὶ τὸ κάλυξ, παρὰ τὸ καλύπτω μῆκος τα. τὸ κεκαλυμμένον ὁδόν. ἡρωδιανὸς δέ φησι κῆ δισυλλάβως λέγεσθαι. ὡς ἀριστοφάνης. Ἀλλ' ἔχουσι γάστερα μεσήν βοάκων. κῆ φερεκράτης. Πλήρης. ἀνὰ φωνὴν οὐκ ἔχει. σημαίνει ἰχθῦς τεφασὶ τὸ παράπαν. Νὴ τὼθεὼ οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος ἢ βόαξ. ἀριστοτέλης δὲ, ὅτι φωνὴν προίεται. καὶ οὕτως ὠνόμασαι.

Βώσεσθε, Πῶς τιμὼς βώσεσθε συσάμμοροι. ἀπολλώνιος. σημαίνει τὸ βιώσεσθαι.

Βωστρῆ, καλῆ. βοᾶν. παρὰ τὸ βοῶ, βοάξω, βοαστής. ἔνθα ἐνήμα βοαστρῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ καλῶ. καλίξω, καλλιστής, καὶ καλλιστῶ.

Βώτορες, βοσκήτορες. νομῆς. παρὰ τὸ βῶ ἐνήμα βέβοται, βότης, κῆ βοτήρ. ὡς ἐλάτης, ἐλατήρ. κῆ ἐκτάσει βώτωρ. ὡς μήτης, μήτωρ.

Βώτιον, χωρίον πεῦ τὸ ἴλιον. ἧς ὅκατα χθεὶς ἀγαμέμνων ἐπεβώσατο πρὸς τὴν ἀρτεμιν εὐμενῆ αὐλῶ χλιέσθαι πλέοντι. καὶ ὠνόμασαι οὕτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς τάξεως, βώτιον.

Βωτιάνειρα, ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας καὶ τρέφουσα. ὡς σωτὴρ, σώτειρα. κῆ δημήτηρ, δημήτειρα. οὕτως ἀνὴρ ἀνδρὸς. καὶ μὴν φυβῶ τὸ τρέφω, βωτιάνειρα, κῆ καλλιάνειρα.

Βῶ, σημαίνει τρία. τὸ τρέφω, ζξ οὗ ζ βοῦς. ζ βόσις, ἡ τροφή. ὁ μῶ, βόσω. βοσ τὸ πατῶ, ζξ οὗ κῆ βότρυς. βῶ τὸ βαίνω, ζξ οὗ ὁ μῶ, βήσω. ζ βίβημι φωνεύομαι. ζ βῆμα, καὶ βῆσα. βῶ τὸ λέγω, ζξ οὗ καὶ βάζω.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΓΑΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ·

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

Γαμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἁμαῦ τὴν, ἢ τριθερίζειν. θερε παν ὧν δες γάρεσιν. ὧν ἡ ὀτύπος τ γράμματος ὁ Γάγαι, πόλις μοισέων. λυκίας. εἰρηται ὁ ἢ ρόδιοι λυκίους αὐτοὺς τότων ἐν ὧ καρικήσουσιν, ἐβόων γάγατην παγχάφων ἡδω ρίζοντες. ἐν τεύθεν τὸ ὃν ἐτέθη τὴν πόλ. ἢ ὁ πυέμος στρατηγῶν ὁδόν, ἐν τοὺς λυκίων ἡ κιλίκων λησεύοντας κ θάλασσαν ληκήσας, νυκτὸς χειμῶνι περιέπεσε. καὶ κινδῦνευούσης τῆς νεὼς τῶν ἐμπλεόντων ἀναβοησάντων τὴν σωρίδα φωνὴν ἡ γάγα, ἐκ τοῦ ἐπιφθέγματος προσεσχον καὶ ἐσώθησαν. ἡμέρας δὲ γενομένης κατὰ τὴν τότον ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς λευθείσης φωνῆς, γάγαι.

Γαγαμών. παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω, γίνεται γάζω. ἡ ὥς σκεδῶ σκεδάζω σκεδασμός. κλύζω κλυσμός. ἐ καὶ κατακλυσμός, οὕτω γάζω, γασμός. καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ καὶ διπλασιασμῶ, γίνεται γαγάμων γαγάμονος. ητ δὲ τὸ λαμβάνον δίκτυον. ἔστι κυρίως γαγάμη, σαγήνη, ἢ δίκτυον. ὅθεν καὶ οἱ σαγηνευταὶ γαγαμοῦλοι οἱ σαγηνεύοντες. ἐ γαγγαμεύς τις, ὁ τῇ γαγάμῃ ἐργαζόμενος.

Γαγαλίζω, παρὰ τὸ γελῶ, γελίζω. ἐ ῥοπῶν τοῦ ε εἰς α, γαλίζω. καὶ κατ' ἀναδίπλασιασμὸν ἑτέρου γ, γαγαλίζω, τὸ εἰς γέλωτα ἄγω.

Γάγγραινα, πάθος διαβρωτικὸν σαρκῶν. παρὰ τὸ γράω ὃ ἐστι τὸ ἐσθίω. καλλίμαχος. Διζηθῶν ἔγρας κηδόμενος. ἀντὶ τοῦ κάθισεν. γίνεται γράινα. ἡ ἐν διπλασιασμῷ, γάγγραινα.

Γάδειρα, τὰ γάδειρα λέγονται πλησθιωτικῶς. ἀπὸ τ γῆ καὶ τοῦ δειρά. οἱονεὶ γῆς δειρά. τὰ γὰρ γάδειρα, τῆς γῆς ὄζοχήεσιν. εἰς τὸ γάλλος.

Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. γάζα διὰ θησαυρὸς εἰς τὸ ῥηγρινόν. καὶ πλοῦτος καὶ ταμεῖα γάζας. διὸ

Γάκιμος, ὁ στεισμὸς κ ἀθηναίους. ὁ τὴν γῆν κινῶν. ἔστι δὲ καὶ ῥηγρικὴ ἡ λέξις.

Γάλα, παρὰ τὸ γῦμαι ἡ ἀλλόμαι. τὸ ἐκ τῶν γύων ἀλλόμενον.

Γαλῆψος, πόλις θράκης. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ γαλήψου τοῦ ἐκ θάσου καὶ τηλέφης. ὁ πολίτης, γαλήψιος. τὰ δὲ ἔθνος ὑπερδιὰ σύλλαβὰς, ὀξύνεται. σκινδαψός, ὀργάνου ὄνομα καὶ κύριον. φίθεται καὶ κατὰ τὸ δεύτερον. ὡς τὸ τραγέλαφος. χέραψος. καλυφός.

Γάλα. παρὰ τὸ καλὸν εἶναι ἁς ἀναζοφήν. κάλα, ἢ γάλα. ἐκ δὲ τοῦ γάλα, γαλήνη. ἡ παρὰ τὸ καὶ ἐφεσαμῶς ἡ θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ γελᾶν γελάνη οὖσα. ἐ γαλήνη, ἡ παρὸν ἔχουσα ἢ ἡδύθεαμα. ζήτει ἐς τὸ γάκιμος.

Γαλαθηνός, ὁ ὑπὸ τιθηνὸν ἢ ὑπομάζιος. ὡς παρὰ τὸ μὴ δεῖσω μέλλοντα, τῷ δειμός. κλείσω κλειμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μὴ θήσω μέλλοντα, δηλονότι τὸ θρέψω, τῷ θημός. ἢ ἐν σωθήσει μὴ τοῦ γάλα, γίνεται γαλαθηνός. ὁ ὑπὸ τὸ γάλα ἀχθεφόμενος.

Γαλαξία, χώρα. ὠνομάσθη ὡς φησὶ θεμιστοκλῆς ἀπὸ γαλάκτου κύκλωσις καὶ γαλαξίας ὑγοῦ. ἢ διὰ τὸ ἐν αὐλῇ ὑπὸ καὶ σαρὸς αὐτοῦ σουκαταλαφθῆναι γάλλους στρατιώτας, ἡ χώρα. ἡ δὲ πόλις, ἄγκυρα.

Γαλόω. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἔστι γάλως. ἐ ταδιαλύσει τοῦ ω, γάλοως. ὡς τὸ, ἐξαθόως δ' ὡς πόντου ἔβη. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει ὅτι ἔστιν εὐθεῖα ἡ γάλως. ἔστι δὲ ἡ ἀνδρὸς ἀδελφή. κλίνεται τῆς γάλω. οἰκαιῶν. τὰ δὲ βαρύτονα κ ἀπροβολὴν τ σ κλίνονται. τῆς κέω. ἡδοτική, τῇ γάλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γαλόω. διαφορᾶ καὶ βιβάζει τὸν τόνον, ἐπὶ δὴ οὐδέποτε ὡς τὸ τέλους θίβεται ἡ ὀξεῖα. χωρὶς τῶν ἀπικῶν. κλίνεται δὲ καὶ γάλως, γάλωτος, ὡς γέλως γέλωτος.

Γάλλος, ὁ φιλοπάτωρ πτολεμαῖος. διὰ τὸ φύλλα κισσοῦ καὶ σελῆχθαι, ὡς οἱ γάλλοι. ἀεὶ γὰρ ταῖς διονυσιακαῖς τελεταῖς, κιστῶ ἐστεφανοῦντο.

Γάλλος, ὁ τὴν μητρῖτῶν θεῶν ὀργιζόμενος. ὁ ἄλλος τις γινόμενος καὶ μεταβαλὼν τὴν φύσιν ἐξ ἀνδρός. ἐ οὔτε ἀνὴρ ὢν, οὔτε γυνή. ἐξετέμνοντο δὲ οἱ τελούμενοι τῇ θεῷ. ἢ ἀπὸ γάλλου ποταμοῦ τῆς φρυγίας παρ' ὃν ἐτελοῦντο.

Γάδειρα, ἢ ὡς φησὶ κλαύδιος ἰούλιος ἐν ταῖς φοινίκης ἱστορίαις. ὅθι ἀρχαλεὼς υἱὸς φοίνικος κτίσας πόλιν ὠνόμ

μασε τῆφοινίκων γραφῆ. Γάδον γὰρ ἀπ' αὐλοῖς, φ ἐκ μικρῶν ὠνοδομημένον.

Γαλεάγρα, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή. Γαλεροῦ, ἱλαροῦ. ἡσυ. πραοῦ. τάοστε ταὶ δὲ ἀπὸ βλεμμάτων. καὶ γαλερωπὸς, ὁ Γαλεροῦ καὶ ἐπιτερπὲς βλέπων.

Γαλιάσκων, ὁ τὴν βραχίονα ἐλάττω ἔχων.

Γάλωνες, χῶμα ἱππων τὸ ὁμοφυὲς. τὰ πεφράγματα.

Γάμος. πρᾶ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω, ταφοίνικες. γίνεται δάμος, καὶ Γάμος. ὁ δαμασσηνὸς τῶν θηλειῶν. ὅθεν καὶ τὰς παρθένους ἀδμάτους λέγει ὅμηρος. οἱ, Παρθένος ἀδμής. οἱ δὲ, πρᾶ τὸ γλυκαίνω Γάμος. ἐτυμολογοῦσι δὲ πρᾶ τὸ δύο ἅμα εἶναι, καὶ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς Γ. Γαμβρὸν δὲ τὸν νυμφίον, ἢ τὸν καταγαμίαν οἰκεῖον. ἐναλλάσσεται δὲ τὸ ὄνομα πολλάκις. σοφοκλῆς δὲ τὸν πενθερὸν ἀντὶ τοῦ Γαμβροῦ λέγει.

Γαμηστέω, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ Γαμήσω μέλλοντος. καθόλου δὲ τὰ ἀπὸ ενεστώτων ἢ μέλλοντων διὰ τοῦ ῶ γινόμενα πρᾶ τοῦ ω ὑπερδύο συλλαβὰς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει. οἷον, ἀπὸ μὲν ενεστῶτος, ὁλῶ, ὁλείω κιχῶ, κιχείω. κρατῶ, κρατείω. ἀπὸ δὲ μέλλοντος, ὄψω, ὀψείω. βρώσω, βρωσείω. οὐκ ἀναλήψῃ ταὶ κἀμοῦ τὸ ψῶ ψίω, τὸ ἐμβρωμαλίζω. ἐπιθήσουσι δὲ καὶ ὑπερδύο συλλαβάς.

Γαμηλία, ἡ ἅς τοὺς φράτορας διδομένη ἐπιγραφή, καὶ θυσία τοῖς Γάμοις, ἣν ὠνομάζου καὶ νυμφευτήρια. οἱ δὲ φασὶ Γαμηλίαν θυσῆσαι, ἣν ἔθυον τοῖς δημόταις οἱ ἅς τοὺς ἐφήβους ἐπιγραφόμενοι καὶ μέλλοντες γαμεῖν. ἐγίνετο δὲ ἑκάστου τῆ ἡρακαὶ ἀφροδίτη. ἢ χαριστ. λυσιφρων. Καὶ γαμηλίους ἀξιθυκλάς.

Γαμήλια, πρᾶ τὸ Γαμῶ, Γαμήσω, Γαμήλια. ὡς δὲ μῶ δεμήσω, δεμήλια. καὶ θεμήλια. ἢ ὡς πρᾶ τὸ καστοικῶ καστοικήσω καστοικήσια, ϛ καστοικέσια. ἔστι δὲ θυσία τοῖς ἐν τῷ δήμῳ θεοῖς. ἡ ἅς τοὺς φάτρας ἐπιγραφὴ τῶν ἐφήβων, Γαμηλύριος ἐλέγετο. Γαμήλιος, ὁ ἅς τοὺς Γάμους πολασσόμενος πολανοῦς.

Γαμβρός, πρᾶ τὸ Γάμω, Γαμβρός. ἢ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ β. ἢ πρᾶ τὸ Γάμος.

Γαμψός, ὁ κεκαμμένος. πρᾶ τὸ κάμπτω, κάμψω, Γαμψός. ῥοπτικὴ ἅς Γ. ὡς καμψώνυχες, Γαμψώνυχες.

Γαμφηλὴ, ἡ γνάθος. ἡ σιαγών. πρᾶ τὸ κάμπτω, γάμπτω. καὶ ὡς πορ πρᾶ τὸ θάπτω, τάφη, οὕτω καὶ πρᾶ τὸ Γάμπτω, Γαμφὴ, καὶ Γαμφηλή.

Γάνος, πρᾶ τὸ Γαίνω τὸ λαμπρύνω, ϛ γάνος. Λαμπρὸν γανόωντες. ϛ Γεγανωμένος. ἢ Γάνυται δὲ γεωργὸς ἐν τοῖς σπόροις. χαίρει καλλωπίζεται. πρᾶ τὴν γῆν, Γῶ Γανῶ. τὴν θάλλουσαν τοῖς φυτοῖς. τὴν λαμπρὰν καὶ χαρᾶς ἡμῖν αἰτίαν γενομένην.

Γανυμήδης, ὁ ἥρως ὁ τοῦ Διὸς χόρος. πρᾶ τὸ γάνος μήδεσθαι τῷ Διΐ. ὁ πορέστι τὸ πόμα τὸ λαμπρόν. εὐριπίδης. Οἰνοβόρους ἐν Δαναοῖς γίνεται γάνος. ἢ πρᾶ τὸ Γάνυσθαι τοῖς μήδεσι σωτῆρος ὡς εὐμήδης.

Γαργαλίζει, καὶ γγ. ὑποσύγγ. πρόσπαιε. ἐρεθίζει. καὶ Γαργαρίζει, ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὡστε ἐμέσαι.

Γάργαρος, πόλις τῆς Ἴδης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ πεφυκυίας. ἣν καπόπωνα λέλεγες. ἔξῃς διὰ τὸ πυρώδες ὑποκαταβῆναι οἱ Γαργαρῆς, καὶ οἰκῆσαι αὐτὴν ὑπὸ πεδίον Γάργαρον. ἐκείνη δὲ ἐρημωθεῖσα, καλεῖται παλαιὰ Γάργαρος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαργάρου τοῦ υἱοῦ. ὥς φησι λοιπὸν συμφιόσοφιλόσοφος. οὕτως ἐπαφόδιος ἐν ὑπομνήματι τῆ Ἰλιάδος, πραξιθέμις κλείταρχον ἀγγίτην λέξιπο γράφον. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ Γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν Γαργαρεῶνος. καὶ γὰρ τὸ σῶμα τοῦτο ἀπὸ πάχους ἅς λεπτὸν καὶ ὀξὺ λήγει.

Γαργαρεών, ὡς ἱπποκράτης ἡ λεγομένη σταφυλή. ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ θερατείᾳ αὐλῆς. ὡς δὲ σώρανος, τὸ ἄκρον τῆς λάρυγγος. ἀπὸ τοῦ ὁμοφαδοῦς ἤχου τ' ἐν τῇ καταπόσει γινομένου.

Γαρίμας, ἐκ τοῦ μαρίκας. ἢ ἐκ τοῦ Γαρίκας τὸ μαρίκας. βάρβαρον δὲ τὸ ὄνομα, ἧ ἡλίσις, καὶ ὁ τόμος. ἡρωδιανὸς πεῖ παθῶν.

Γάρνον, τὸ ἔσω τῆς πλημμυρίδος. ὀρυγμα ῥᾳδ.

Γάστριον, πέμμα ἔσικε μῶδες, πρᾶ τὸ κρησ.

Γαυσόν, σκαμβόν. χωλόν. στρεβλόν. διεστραμμένον. Γαυλοὶ λέγουσι καὶ τὰ φοινικὰ πλοῖα. καὶ Γαυλιτικὰ χήματα πρᾶ τὸ ξενοφῶντι, τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων.

Γαφάσας, σκώληξ. ὑπὸ τὸ συρανοῦ ὤν. ὁ ἡμῖς χύτερον. καὶ Γηφάγοι, οἱ πέρυσι. ἄπορροι. ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σπιζόμενοι, ῥοφῆς ἀμοιροῦντες.

Γαστερόχειρες καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. καὶ Γαστέρες, οἱ ῥοφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι. καὶ Γασρίδες, οἱ τὰς ἕλμυθας ἔχοντες.

Γαστήρ, πρᾶ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται Γαστήρ. ἡ πάντα τὸν βίον μὴ πληρουμένην λαμβάνουσα. ἐκ τοῦ Γαστήρ, γίνεται Γάστρα. ἡ ἅς κύτος χωνευθεῖσα τοῦ λαμβάνειν Γάστρην μὲν ῥίπτουσα.

Γασρίζεσθαι, λαμπρότερον ῥέφεσθαι. λαμπρῶς διαταῦθαι. Γάσρις γὰρ ὁ πολυφάγος ἢ ἀπρατὴς πεῖ

Γασρίμρος, πόθεν ἐτυμολογεῖται. ϛ τὴν Γαστέρα. οὐδεὶς οὔτε γραμματικῶν οὔτε ἐπῶν ἐμνημόνευσεν. ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζώων μέμνηται. ῥοπτικὸν λέγων. καὶ ὁπόταν γένηται ἀπὸ σήψεως, μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος. ϛ ἀφ' οὗ συμβῇ, οὐ παύεται γιγνόμενος, ἕως οὗ ἐκβιβάσωσι τὴν γῆν, ἅς ἐπιφάνειαν ἔλθοι. ϛ ἐλθὸν, θνήσκει ἅς ἡμέρας. ἔρχεται δὲ μέρος βροχῆς καὶ βρέχει ἑπτὰ ὡς αὐλοῦ. ϛ ἀναζῇ μικρὰ πεῖ γιγνομένων. καὶ ἐκ τούτου οἱ μετὰ τοὺς ἀρχαίους φιλοσόφους ὁρμηθέντες, τοὺς πολυφάγους Γασρίμρους ἐκάλεσαν. δύναται δέ τις εὐσεβῶς τοῖς οὖσιν ἐπιλαβεῖν τὰ ἠρημένα. πᾶν γὰρ πάθος, ἀπὸ σήψεως

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γεωπεῖναι, παρὰ ἠροδότῳ οἱ ὀλίγην ἔχοντες. οἱ οἰκεῖως πεινῶντες γῆν. Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος. παρὰ ⟨ὧρος. ἑκαταῖος. Καὶ καλῶν ἥρ᾽ ὁ Τιτὼς ὁ γέγειος ἔχειλος. καὶ ἐγγεγεια ἀνθεα μὴ κωλύοντε. παρὰ τὸ γέα τὸ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, γίνεται κτητικῷ τύπῳ, γέιος. καὶ διὰ πλασιασμῷ καὶ συναιρέσει, γέγειος. καὶ παρὰ τὸ γέα, γέφος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέγειος.

Γεγάασι, γεγένηνται. ἀπὸ τοῦ γείνω, γέγονα, γεγόνασι, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ γ, γεγάασιν. ἐγεγάασιν. ἐκγεγένηνται. κατ᾽ οἰκονομίαν.

Γεγαωμένος, λελαμπρυσμένος. ἢ χαίρων. ἢ διακεχυμένος. ἢ κεκαλλωπισμένος. καὶ γαωθείς, οἱ καλλωπισθείς. καὶ γαώσας, ἐπὶ τοῦ λαμπρῦναι. ἢ γαῦλος, λευκάνας. καὶ γαυρός, λαμπρός. λευκός. ⟨ γάνος, ὕδωρ. χέρμα. φῶς. λίπος. αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ὑπὸ δὲ κυπρίων, παράδεισος.

Γεγαῶτα. ἐκμαγῶ, ἀξοῦ καὶ τὸ γείνω. ὁ μέλλων, γήσω. ὁ παρακείμενος, γέγηκα. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ βέβηκα, βέβαα, οὕτω γέγηκα, γέγαα. ἡ μετοχὴ, ὁ γεγαώς, τοῦ γεγαότος. τὸ θηλυκὸν, γεγαῦῖα. ἐλλειπόντος ἐκγεγαῦῖα. ἢ ἐκ τοῦ δίος συγκοπῆσθαι. καὶ τὸ γεγῶσα παρ᾽ αὐτὸ. καὶ ὡς γάρ ἐστιν ὁ λέγων. αὖθις ὡς με τοιαῦτ᾽ ἀπαθῆς, διὰ τοῦ ὁ κλινομένου, τὸ θηλυκὸν ἔχει διὰ τοῦ α. ἡ δὲ κατὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ἔχει διὰ τοῦ ω. καὶ τὸ θηλυκὸν μετὰ τοιοῦτον ἦσα. ἐγὼς, ἐγῶσα. γεγὼς. γεγῶσα. ἀπὸ τοῦ γεγῶ τὸ γίνομαι, ὁ μέλλων, ⟨γῶσα. γενήσω. ὁ μέσος παρακείμενος, γέγηνα. ἀπροβολήτου γέγηνα. ἡ μετοχὴ, γεγαώς. γοῶσα τοῦ ἦσα. καὶ ἔστι στοιχεῖον μέλλοντος τὸ γεγαώς, μεμαώς. βεβαώς. ἐγαώς. ἀπὸ δὲ κατὰ κράσιν γίνεται, γεγὼς, γεγῶτος. μεμὼς, μεμῶτος. βεβὼς, βεβῶτος. ἐγὼς, ἐγῶτος. Ϛ τὰ θηλυκὰ, γεγῶσα. μεμῶσα. βεβῶσα. ἐγῶσα. μὴ τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὸ γεγὼς, τὸ μεμὼς, καὶ τὰ ὅμοια. ζητεῖς τὸ κεκτημότα.

ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟ Α.

Γᾶ, ἡ γῆ. καὶ ἡ Γαῖα. καὶ ἡ Γῆ. καὶ ἡ Γαῖα. καὶ ἡ Γαῖα. καὶ ἡ Γῆ. καὶ ἡ Γαῖα. καὶ ἡ Γῆ. καὶ ἡ Γαῖα. καὶ ἡ Γῆ

ἀριθεοί. καὶ ἀσυσολήπλαμβάνεται ὡς ἡ μετ' ἀλλήλων. γέλαστος γὰρ ἡ γλαυκὴ καὶ ἀσυσολήπλατοῦ α. τὰ δὲ ἐπιλοίπα συλλαβικῶς τὰ πρόσωπα τῶν πλησιαστικῶν καὶ ἀλληλοποιῶν ἐπὶ τὴν πρὸ ἀλληλούσαν τῆς γλαυκῆς τῶν μετοχῶν. οὕτως ἡ γόρδος.

Γελάω, τὸ ἥκιστα. πρὸ τῆς τ τῶν τοιούτων μετέρα. ἐστὶ γὰρ γέα. ἐξ οὗ ἐξήμα, γέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γλήω. ἡ πρὸ τοῦ ρ εἶτα, γλῆν. ὧν μὲν τῆς γλυκύτητος, διὰ δύο μ. ὧν δὲ τῆς ποιότητος ἡ κακίας, διὰ ενός. ἐξ οὗ γλυκὺς, ὀκτικός. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γλήω γλιόμενα ὀνόματα, διὰ ενός ἢ ἐκφέρονται. οἷον, γλιεσίς, γλιέθλιον

Γνιέθλη, ἡ διὰ ενὸς αὐλοῦ ἐποίησε τὸ τε χθέμερον ἡμέρα. πρὸ τοῦ γλιῶ, γλιέθρα. καὶ ἰωνικῶς, γλιέθρη. ὡς πολυμνῶ, πολυμβήθρα. ἢ καὶ πρὸ τοῦ ν, γενέθλη. ὅθεν καὶ τὸ γλυκὺ. ἀπὸ τοῦ γλυῶ, γλυκὺ. ὡς ἀπαλῶ, ἀπαλὺ. ἁλῶ, ἁλὺ. ὠνῶ, ὠνὺ. καλλίμαχος. Τὴν δὲ γλυκὺν οὐνοῖδα.

Γνῶ, τὸ πρὸ πῶ. ὁμοίως, γλυσῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔγεγον. ὁ μέσος, ἐγεγόμην. ζητεῖς τὸ ἐγνωκέναι.

Γνεθλιαλογία, μαντεία πρὸ τῆς γλυκύτητος.

Γνέθλια, ἡδὺ σὺν αὐλοῦ ἐποίησε τὸ τε χθέμερον ἑορτὴ. καὶ γλυέσια, ἡδὺ σὺν αὐλοῦ μνήμη.

Γνεά, πρὸ τοῦ γλύος, γλυεά. σημαίνει δὲ ἓξ. ὧν μὲν οὖν τῶν τοῦ πρώτης τῶν ἀνθρώπων γλύοις, Οἰκοφύλλων γλυεή, τοιήδε ἀνθρώπου. ὧν δὲ τῆς εὐγενείας, Γνεὴ μὲν ὑπέρτατός ἐστιν ἀχιλλεύς. ὧν δὲ τῆς ἡλικίας Οὐδὲ νέ ἐὼν γενεηφιλέων τάρ. ὧν δὲ τῶν προγόνων, Τῆς Γάρρης γενεῆς, ἧς γλῶες πορ. ὧν δὲ τῶν ἐκγόνων, Κρείοντων δ' ἀντεδίου γενεὴ πολυμοῖτέ τυκται. ὧν δὲ διαστήματος χρόνου, τῶν μὴ κατ' αὐλὸ βεβιωμένων. Τῶν δ' ἡδὺ γλυκὺν μὲν γενεά.

Γένος, ἐκ τοῦ γένω τὸ σημαίνοντος τὸ πρὸ τοῦ, γίνεται γένος. ὡς σθένω, σθένος. μόλω, μόλος. καὶ μείφω, μέφος. ζητεῖται δὲ ἡ γενικὴ πτῶσις.

Γένδρον. πρὸ τοῦ γένος, γένδρου. ὡς δόλος, δόλδρου. ἀπὸ οὖν τοῦ τὰ γένδρα σελλόμενα, καὶ διαιρεῖται τὰ γένδρα. λέγεται δὲ ἱστορίας. ἔθνος γὰρ εἶναι σκιὰ καὶ πέντε χιλιάδων, ἑπτὰ ἐλθόντων πρὸς ἑωμαίους. ἐκ εἶναι δὲ ὀλίγιοι τινες, ἀνοίξαντες ἑτέρας πύλας, ἔφερον τὰς σκλαβηνίας. ἔτι δὲ οἱ σκλάβοι ὀλίγοι ὄντες, ἔφερον τὰς γυναῖκας αὐτῶν. καὶ πιθέμενοι αὐτοῖς σχῆμα ἀνδρῶν ε' γλυφάδας, ὃ ξίφη χορτ. ἰδόντες δὲ τὸ πλῆθος τὰ ἔθνη, ἠρώτων τίνες ἑωμαίους ἥσαν οὗτοι. καὶ ἔλεγον λογίβαρδοι. τοιοῦτοι βαθφάνειαν καὶ μακρὰν ἔχοντες.

Γνυφάς, ἐκ τοῦ γένφον. ἡβαθφάνειαν. γενφάδες αἱ κατὰ τῶν γλυείων γλυόμεναι τοίχες. τίνες γὰρ ἐθφράδες, πρὸ τῶν τοίχων σὺν ὧν πεφύκασι τὰ γένεια. οἱονεί, κένις τίς ἐστιν. ὅτι κενόν ἐστι τὸ κατ' αὐλὴν μέρος τῶν ὀστέων. σημαίνει δὲ καὶ σταθμόν. Μετὰ Γναπτῆσι γενύων

Γελῶ, σημαίνει δὲ καὶ φωνὴν ἐξάπουσαν ποιᾶ. πρὸ τοῦ γλάω, καὶ σὺν παρθέσει τοῦ γ, γελάω. καὶ κατ' ἀναδίπλασιασμόν, γεγλάω. οἱ γὰρ ἐξαπουόμενοι, γλωσσήματα. ὁ δυμος δὲ φησι γεγλᾶσθαι εἶναι, τὸ ἐξ πᾶσαν ποιὰν ἀφιέναι φθογγὴν τὴν φωνήεντα. ἢ πρὸ τοῦ γλάω γλῶ, γέγλα. καὶ καθ' ὑπόθεσιν ἡ αὔξησις. γέγλα, καὶ γεγλῶς ἡμεγλῶμεν. ἀπὸ οὖν φλῶ, βοῶ οὖν φ τὸ χ. ἐξ οὗ, γεγλῶ, γεγλῶσα, γεγλῶκα. ἀπὸ οὖν γλῶ, γλῶμα καὶ γεγλᾶσθαι καὶ κατ' ἀναδίπλασιασμόν. καὶ ποιητικῶς, γεγλῶμεν. ἀπὸ οὖν γλόω, ὁ δεκαὶ τὸ γλόωσι, γίνεται μέσος πρακείμενος γεγλῶς. ἐκ βοῶ. κράζω. ἐκ οὖν γλῶ, μέσος πρακείμενος, γέγλα. ἡ μετοχή, γεγλῶς. ἐξ αὐτοῦ γεγλότερος συγκρίνεται. τὸ γεγλότερον ἐπιξήμα, σημαίνει δὲ ἀνδυσότερον. ἢ λαμπρότερον.

Γελωκῶμαι, γυναῖκες, αἱ τὰς κόμας ἐμπεπλῶσαι

Γέλως, πρὸ τοῦ γλάφω γλάφω, ὁ ἐξ οὗ συβοής. πρέφω. πρῶτον τοῦ γλάφω μῦες τινὲς κινούμενοι, ποιοῦσι τὸ γέλωτα. ἢ πρὸ τοῦ τὰ γῆα λύω, ὁ ἐξ οὗ τὰ μέλη. ἢ πρὸ τὴν ἕλκω ὁ σημαίνων τὴν θερμασίαν. οἱ γὰρ θερμοί, πολλὰ γελῶσιν. ἢ πρὸ τοῦ χέω, χέλως, ὁ γέλως. οἱ γὰρ γελῶντες, ἐκκεχυμένην ἔχουσι τὴν ψυχήν.

Γελοῖος, ὁ καὶ γελαστός. πρὸ τοῦ γέλως γελῶ, γελώϊος. ὡς παρῳϊος. καὶ βοιωτικῶς, γελοῖος. οἱ δὲ βοιωτιάζοντες ἢ, ἀντὶ τοῦ οἱ δὲ φθόγγου ἐποίησε. τὸ παρῳϊος, παροῖος λέγοντες, ἢ τὸ ἠρῳϊος, ἠροῖος. ἐξ οὗ ἢ γελοίϊον. τὰ δὲ διὰ τοῖος ὀνόματα ὑπερδίφθογγα συλλαβὰς ἄπαντα προπαροξύνεται. οἷον, πωτοῖος. ἀμοῖος. ἑταιροῖος. οἱ δὲ μεταγενέστεροι τῶν ἀττικῶν, τὸ γελοῖος, καὶ ὁμοῖος, προπαροξύνουσιν οὐκεῦ. γέλοιος λέγεται, ὁ γέλωτος ἄξιος. γελοῖος δὲ, ὁ γέλωτα ποιός.

Γελαστὸς καὶ ἀγέλαστος. ὁ μικρός. Δεῦτε ἴωμεν ἐργαγέλαστα καὶ οὐκ ἐποίκτα ἴδω. διὰ δεῖ γελᾶν. καὶ ἀγέλαστα, ἐφ' οἷς δεῖ μὴ γελᾶν, ἀφ' οὗ ἀγέλαστος. πρὸ τοῦ γελῶ, γελάζω, γελαστός. ὡς πτελῶ πτελάζω, πτελαστός πτελανῶ πτελανάζω. καὶ συγκοπῇ, πτελάζω.

Γεμέωσι δὲ πᾶσαι ἄδες. γεμῶμαι, γεμῆτε, γεμῶσι. καὶ πλεονασμῷ ποιητικῶς τε, γεμέωσιν. οὕτως ἡρωδιανός

Γεγάμεν, γεγενῆσθαι. πρὸ τοῦ γῶ γήσω, γέγημα. ἀπαρέμφατον, γεγάναι. καὶ δωρικῶς, γεγάμεν. ὡς πεθέναι, πεθέμεν.

Γεγυρωμένοις, ἠρυκημένοις. κεκαμμένοις.

Γέγυραν, αὐλήν, ἢ δεσμωτήριον.

Γέλα, πόλις σικελίας. ἀπὸ γέλα τοῦ ποταμοῦ, σὺν ᾧ πρὸ κεῖται ἡ πόλις. ὁ δὲ ἀνθίφημος ἐδείκνυε τὸ ἐξόδιος, καὶ χρόνον ἐς δελφοὺς πραγόμενος, ἐκέλευσεν ὡς δεῖ αὐτὸν πρὸς συσμὰς ἀποικίαν, πόλιν κτίζειν. ὧν δὲ τὴν ἀπορος δοκεῖ τὸ ἀεῖ, ἐγέλασε. καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος, ὠνόμασε τὴν πόλιν Γέλαν. τὸν πρακείμενον ποταμόν. τὸ ἐθνικὸν, Γελῷος, οἷον. Γέλαν δ' ἀνέδα-

γένυς μὲν ὁ τόπος τῶν σιαγόνων. γένειον δὲ αὖ τὸ ἄκρον τοῦ γενείου. γενειήσεται, γενήσεται. γενειᾶς, ἀνὴρ φαλακρός. εὐγενής. συγγενής. μέγας.

γέννα, ἐκ τοῦ γείνομαι. γεννάω. ὁ δεύτερος, ἔγνων. ὁμόσε, ἐγνωρίκη μὴ ἐγένετο, καὶ γέγονε. οἷον, Γέγονε δ' ἰμάθλην. σημαίνει τὸ ἔλαβεν. ἔλω τὸ λαμβάνω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλον, ἐλόμην, ἔλου ἔλετο. καὶ καταλαμβάνω, ἕλκω. καὶ προσήκω τοῦ λῆς ἢ δωρικῶς, ἂς ἦλθεν ἤνθεν, γίνεται χάρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέννα.

γένος, ὡσὶ γένους σύστημα ἐκ διάφορα ἀνδρῶν συνεχῶς. οὗ οἱ μετέχοντες, ἑκαλοῦντο γεννῆται. οὐκ ἦν γένος ἀγνώτοις προσήκοντες. οὐ δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. ἀφ' ὧς περ οἱ δημόται καὶ οἱ φράτορες ἐκαλοῦντο, νόμων πολιτικὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γεννῆται συγκεχυμένοι ὀργίων ἦθεῶν. ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν. καὶ οἱ ταὐτοῦ γένους μετέχοντες, κατ' ἀρχὰς πολλὰ ἱερὰ ἔχοντες. οἱ δὲ, ὁμογαλάκτους φάτρας συγγενεῖς τοὺς γεννήτας.

γένος, ὡσὶ ἔθνους τάττεται. καὶ ὡσὶ πόλεως. καὶ ὡσὶ συγκράτους. καὶ ὡσὶ τέκνου, καὶ ὡσὶ σπέρματος.

γνούσιος, παρὰ πλάτωνι ἀντιδιαιρῶ. ὡσὶ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ συνουσίας. οἷον, ὁ γεννητικός.

γέρων, παρὰ τὸ ἔρδω τὸ φθείρω, ἔρδων καὶ γέρων. ὁμοίως τὰ φθορᾶς ἕνεκα τῆς ἡλικίας ῥεόμενος. πλεονασμῷ τοῦ γ. καὶ παρὰ τὸ ἐγείρω ἐγερέω. τοὺς φθειρεσθαι διὰ τὸ θνητὰ τοῦ εἶναι. καὶ παρὰ τὸ ἐγείρω ὁρᾶν τὸ κεκυφέναι, ἐπεὶ αὐτὴν μεμυκότα πορίσματα. καὶ παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρᾶν πλησίον ὄντας θανάτου καὶ τὰ φουλλομένους. καὶ παρὰ τὸ γέρας ὃ σημαίνει τὴν τιμήν. καὶ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. λεκτικοὶ γὰρ οἱ γέροντες, ἔρωμεν καὶ γέρωμεν. καὶ ὅμηρος. Γήραϊ λυγρῷ πεπιεσμένοι ἀγορηταὶ ἐσθλοί.

γέρυτος, ὀκαμών. τὰ ἀγρῶν λιθοτὰ διοῦλλαβα, μικρὰ τὰ συγκριτικὰ, φυλάσσοντα τὸ ω. φάρων, φάρωνος. πέρων, πέρωνος. ἄκρων, ἄκρωνος. ἄμβρων, ἄμβρωνος. σάφρων σάφρονος δὲ, παρὰ τὸ ἔστι. τὸ δὲ γέρων, ὅς μετέχοντι ἐκλίθη. σπανίως ἐκλινόμενος τὴν φέρων, φέρουσα. οὐκέτι δὲ μετέχει, μὴ ὄνομα. ἐπὶ μὲν μετοχῆ, φυλάττει τὸ ω ὡσὶ τῆς κλητικῆς. ἐπὶ δὲ μετοχῆ καὶ μὴ τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, τὰς αἰτίας ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς. τὸ δὲ ὦ γέρον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

γερόντειον, τὸ τεῖ διφθογγον τὰ ἀπὸ τῶν ἡς ὠν βαρυτόνων, διὰ τοῦ ν τὴν κλητικὴν, διὰ τῆς ει διφθόγγου. λέων, λέοντος δρυά. τὸ κύριον διὰ τοῦ ι. δράκων, δρακόντειον αἷμα. γέρων, γέροντειος. ἀνακρέων, ἀνακρεόντειος. λαομέδων, λαομεδόντειος. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἡς ων πεπερωμένων. ξενοφῶν, ξενοφῶντος. δημοφῶν, δημοφῶντος. ποσειδῶν, ποσειδῶνος. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἡς ων βαρυτόνων μὴ κλινομένων μόνων. διὰ τοῦ ν τὴν κλητικὴν. ἔχει. θέων, θεόντειος. γύφων, γυφόντειος. πλὴν τοῦ ἀπόλλων, ἀπολλώνιος. ἀμμώνιος. τὰ θηλυκὰ ὡσαύτως τάσσεται, διὰ τοῦ ο μικροῦ φάττα. ἀπολλωνιὰ βάξις. καὶ ἀμμωνιὰ φήμη.

γερόντες, γερόντων. πλεονασμῷ τοῦ ε, γεροντέων. γαῦται, γαύτων, γαυτέων. ἡ διαιρεσίς ἐστι καὶ οὐ πλεονασμός. ὁ μὲν γὰρ τόπος διελείφθη. ἡμεῖς γὰρ πεσσῶται, δηλοῦσι τὸ διαίρεσις. ἡδὲ βαρύνεται, δηλοῦσι τὸ πλεονασμός. ἢ οὐ διαίρεσις. οὕτως ἡρωδιανός.

γέροντα μῦθον, καὶ γέροντα πρᾶγμα ἑτέρως. ἡμέρα σεληνιακή. ἡ οὐδέτερον. ς' ἀρχαῖον, ς' παλαιόν.

γερούσιος. ἡ γερουσία. παρὰ τὸ γέρων. γερούσιος οἷος, ὁ ἄριστος. ὡς ἑκών, ἑκούσιος. ς' ἐθέλων, ἐθελούσιος.

γέρας, ἡ τιμή. παρὰ τὸ γῆρας. αἰδοῦς γὰρ ἄξιοι ς' τιμῆς οἱ γέροντες. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ εἶπον μῶ, ἔρας ς' γέρας. οὕτως ἔρα. τὰ γέρα, ὅ ἐστι τὰς τιμάς. ἀπὸ τούτου τὰ γέραα, ἰωνικῶς. ς' ἢ συγκοπῇ, γέρα. γέρα πεσεῖται, γέραρος, ὁ τίμιος. παρὰ τὸ ἀνὴρ καὶ ἔχειν. γέρας, γεράος. καὶ παράγωγον, γεραιρός. ὡς μελίτης, μελιτηρός. ἢ συγκοπῇ, γεραρός, ὁ τῶν γερῶν ἄξιος.

γεραιός, ὁ πρεσβύτης. ἀπὸ τοῦ γέρας γεραιός, καὶ γεραίτερος, οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχηματίσθαι. γεραιὸς οὐδ' ὅλως γάρ ἐστι παρὰ τὸ γέρων συγκριτικὸν ἀπαρασχημάτιστον γάρ ἐστι τοῖς ἄλλοις γένεσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραιός, γ' γεραιότερος. ὡς παλαιός, παλαιότερος. καὶ ς' συγκοπῇ, γεραίτερος. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἡς ρος συγκριτικὰ, ἢ διὰ τὸ λέξῃ, ἢ διὰ τὸ μεγάλου. ὅθεν τὸ γεραίτερος, ς' μεσαίτερος, ἢ φιλαίτερος, καὶ συγκοπῇ γίνονται, ἀπὸ τοῦ μεσαίτερος, ς' φιλαίτερος. ς' τῶν ὁμοίων. ὅθεν ἀμφιγνοοῦσιν οἱ λέγοντες μεσαίτατος, ς' φιλαίτατος, ς' ἀρετικώτατος. οὐ τῷ φιλόξενος ἧς τὰ συγκριτικά.

γεραῖραι. παρὰ ἀθηναίοις γυναῖκες ἱέρειαι. ἃς ὅσιλλᾶς καθίστασιν ἐσαρίθμους τοῖς δωμοῖς τοῦ διονύσου διὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. οὕτω διονύσιος ὁ ἁλικαρνασεύς. γεραιστάδες. οὕτω νῦν φασὶ καλοῦνται σύες. παρὰ τὸ γῆρας τῆς ἡλικίας. ὅθεν τὸ διαβρέφουσαι, ἀντὶ τοῦ γεραίρουσαι.

γεραιστός, ἀκρωτηρίου εὐβοίας ἱερὸν ποσειδῶνος. παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ γεραίρεσθαι τὸν ποσειδῶνα. παρὰ τὸ γεῦω, γεράω. γεραστός.

γεραίστιον, χωρίον τῆς ἀρκαδίας, παρὰ τὸ γέρας, ὅθεν φαμὲν ἐστί, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν διαπαρσανωθῆναι.

γέρασος, γερασοῦ διαφέρει. γέρασος μὲν ἀπὸ τοῦ γέρας. ὀξύτονον. γέρασος δὲ, ἀκρωτηρίου ἅμα καὶ ἐπωνύμου εὐβοίας. ἐν ᾧ ποσειδῶνος ἱερόν.

γερήνιος, ὀξύτονον. παρὰ τὸ γέρας. καὶ ἀπὸ τοῦ γερήνη γερήνιος, ὁ ἐν γερήνῃ κώμῃ τῆς πυλουφαφείς.

γέραμος, ὁ ὄμβρος ὑπὸ κυρηναίων. παρὰ τὸ τῇ ἐαίρῃ. οὕτως ἐρέγνιος φίλων ἐν τῷ πεὶ χρησομαθίας. φησὶ δὲ τὴν δευτέραν δασύνεσθαι.

ιερεμιου προφητου προς τους εν βαβυλωνι αιχμαλωτους
κεφαλαιον α
και ταυτα τα ρηματα της βιβλου ους απεστειλεν ιερεμιας ο προφητης προς τους καταλοιπους των πρεσβυτερων της αιχμαλωσιας και προς τους ιερεις και προς τους προφητας και προς παντα τον λαον ους ωκισεν ναβουχοδονοσορ εν βαβυλωνι εκ ιερουσαλημ
και εξηλθεν ιεχονιας ο βασιλευς και η μητηρ και οι ευνουχοι και οι αρχοντες ιουδα και ιερουσαλημ και οι τεκτονες και οι συγκλειστοι εξ ιερουσαλημ
και ωκισεν αυτους εν βαβυλωνι μετα ιεχονιου του βασιλεως ιουδα και παντων των δυναστων ιουδα και ιερουσαλημ
και ελαβεν ναβουχοδονοσορ τον ιεχονιαν και τους δυναστας και τους ξυλοκοπους και τους τεκτονας εξ ιερουσαλημ και ηγαγεν αυτους εν βαβυλωνι
και ενεδυσεν ιεχονιαν ιματισμον πενθικον και τους δεσμους αυτου και τα ιματια της αιχμαλωσιας αυτου και εθαψεν αυτον εν ταφοις βασιλικοις μετα των αποθανοντων εν βαβυλωνι
και εδωκεν ναβουχοδονοσορ τοις υιοις ιεχονιου τοις καταλοιποις βασιλεα εν ιουδα και εν ιερουσαλημ
και εγραψεν ιερεμιας εν βιβλιω τα ρηματα ταυτα και εσφραγισεν εν τη χειρι βαρουχ υιου νηριου υιου μαασαιου και εν τη χειρι ελιεζερ υιου ελκιου και εν τη χειρι ιωσηπου υιου ιωακειμ και εν τη χειρι ιωσηπου υιου ιωακειμ και εν τη χειρι ιωσηπου υιου ιωακειμ

ὅ ἐστι πολλήν. γειόμορος οὖν, ὁ γεωμόρος.

Γειοτόμος ἄροτρον, ἡ γῆ. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει. μάχεται ἡ φύσις τοῦ ὀνόματος τῇ φύσει τῆς σημασίας.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

Γη, παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ. ἡ πάντα χωροῦσα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ χῶ. βοσκῶ τοῦ χάω, γῶ. ἀφ' οὗ πάλαιστρα, χείω.

Γοῖος, Οὐδὲ ἀμφοτέρωθεν ὁ δεχείσθω.

Γαγεύς. χωρὶς τοῦ ι. οἱ γὰρ ὡριδής, Γαγεὺς λέγουσιν ὡς φησὶν Ἡρωδιανός. ὅλα τὰ μὴ χωρὶς τοῦ ι. ἐπιφέρει δὲ τῆς γῆ εὐθείας ἔχει τὴν σωθησόμενον. οἷον, γῆ σεσωμένη. γῆ σωθήσομαι. γῆλοχής. ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Γῆλοχέες θεράποντες ἀσπιστῆρι λέβητος. χοιροβοσκός.

Γῆδος. ζῶον ὀπτὸν τῶν προπετύπων, ἡ γῆ. ἡ γῆ, καὶ γέα, ἐκ τοῦ γυτέγω γέ γῆδος. λέγεται δὲ ὁ δίγαμος ὃ καὶ ἔστι γέα διὰ τοῦ ε. καὶ ἐπὶ δὲ γῆς καὶ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς χωρικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται καὶ παραλήγει τῷ ε καὶ ο, τότε γίνεται διὰ τοῦ δίου ἡ παραγωγή. ζ προσέρχεται καὶ τὴν παραλήγουσαν τῷ ι. οἷον, πράξεως, πραξιδίου. λέξεως, λεξιδίου. βοῦς βοός, βοΐδιον. νοῦς νοός, νοΐδιον. οὕτως οὖν καὶ γέα γέας, γειδίον διὰ τῆς ει διφθόγγου. καὶ καθ' ἑκατὸν ἀπικὴν τοῦ ε ἁπλῆ, γήδιον. διὰ τοῦ η καὶ ι. ὡς παρὰ ἡκάζω, ἠκάζον. καὶ εἰδεῖον, ἠδεῖον. πῶς δὲ φύσει, ἢ τεῖς ἐστι πῶς κτητικῶν τοῦ χοιροβοσκοῦ.

Γήπεδον, σημαίνει τὸ χωρίον. ὡς παρὰ ζ̓οἰ πήπεδον, τὸ πᾶν καὶ οἰκήσεσιν ἀπαρτιζόμενον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ πῆ, γήπεδον.

Γήπαδες, οἱ λεγόμενοι λογίβαρδοι. οἱονεί, γεπάπαδες. οἱ γε τῶν παῖδες.

Γήθος, τὸ χλωρὸν κρόμμυον. ἀριστοφάνης. Μήτε κηπεύειν μέω. παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἔτθον. τὸ αὐλόεντες ἐκ τῆς γῆς ὄν. λέγεται δὲ καὶ γήθυον. γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἡς ὅσα δίσυλλάβων οὐδετέρων, διὰ τοῦ θος γινόμενα οὐδετερόμορα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. οἷον, δάνος, δάνειον. γένος, γένειον. βρέντος, βρέντειον. ἔστι δὲ εἶδος πολυτελοῦς μύρου. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, γίνεται γήτος, γήτειον. πρὸς κλῆσιν γενικήν, διὰ τὸ ἄτος ἄστιον διὰ τοῦ ι. ἀπὸ οὐκ ἔστι πόθος. ὁ ἅγιος γὰρ καὶ ἡ ἁγία καὶ τὸ ἅγιον.

Γηθοσύνη. παρὰ τὸ γῆ, γίνεται γήθω. καὶ γηθήσω γηθοσύνη, ἡ χαρά. παρὰ τὴν γῆν δέ, ἐπειδὴ ἄλλουσα τοῖς καρποῖς, χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ. ὅς τε, Ἡκε γηθήσαντο πρίαμος. ἔστι συζυγίας πρώτης τῶν πεισωμένων.

Γηρωτομῶ. τὸ ρω, μέλλ. ἐκτοῦ γήρας γήρως, γήρως. καὶ τοῦ τομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι. τὰ δὲ παρὰ ἀπικῶν γενικῶν σύνθετα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. οἷον, ἡρωφόρος. κερωφόρος. γηρωτόμος. καὶ παροξύνονται. τὰ γὰρ ἀπὸ ῥήματος συντεθέντα ὀνόματα, παρόμοιας ἔχουσι τὸν τόνον. τὰ δὲ ἀπὸ ὀνόματος, παροξύνονται.

Γηραιός. παρὰ τὸ γέρας ὃ σημαίνει τὴν τιμήν. ἔστι καὶ γὰρ τοῖς γέρουσι ἡ τιμή. τὰ γοῦν παρ' αὐτῶν συγκείμενα, διὰ τοῦ η γράφεται. οἷον. καλόγηρος. βαθύγηρως. ὑπόγηρως. κλίνεται κατ' ἀπαρβολὴν τοῦ σ.

Γηράς. λέγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ γηράσας, καὶ τὸ συγκοπὴν, γηρᾶς. οὐκέτι δὲ ἐν τελικῇ κλίσει. ἀπὸ τοῦ γηρῶ, γίνεται γήρημι. ἡ μετοχὴ, γηράς. ὡς παρίστημι, ἱστάς. τὸ ἀπαρέμφατον γηρᾶναι, ὡς ἱστάναι. ἡ γενικὴ γηράντος, ὡς ἱστάντος. οἷον, Γηράντων ἀνδρῶν. καὶ ἡ δοτική, Γηράντες στρατεύσιν. ἀντὶ τοῦ τοῖς γηρῶσιν. ἡ αἰτιατική, Γηράντας ἥμας. ἔστι δὲ παρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ γηρᾶς, ὡς παρὰ τὸ τιμᾶς. οἱ, τιμῶ, τιμᾶς. μὴ τιμᾶς. οὕτως οὖν μὴ γηρῶ, γηρᾶς, καὶ γηρᾷς. μὴ γηρᾷς. γηρεῖς σὺ οἰκείοις. ἡ γερυσία, γηρέυτης, ὡς παρὰ πλεύτης. ξενοφῶν. οἷον, Ἀνδρὸς γηρέυτης πολλοῦ ἀφανεστέρου.

Γῆρυς, ἡ φωνή, παρὰ τὸ γέρας. ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσι πρέπει. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ. ἡ διὰ τῆς ρ αχείας ἀρτηρίας χωροῦσα.

Γηρύω, οὗ ῥως ὁ σὺν ἐρυθρίᾳ τὰς βοῦς ἔχων. ἔχω σχηματίζεται τὸ ὁμοιοτέλευτον γηρύω, γήρυον ὡς, γηρύονκς. ἀφ' οὗ κλίσις διάφορος. παρὰ τὸ γηρύω οὐ ἔστι φθέγγομαι. πλεονασμῷ τοῦ υ. καὶ ἔστι βαρύτονος μὲν ἡμῶν χή. ὀξύνεται δὲ τὸ ὄνομα. καὶ κατὰ μετάπλασμόν. γήρυον ὡς, ζ̓ γηρυόνκς παρέπωνον ὄνομα βουπλῶ. κρανοποιός. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πῶ παθῶν, λέγει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ γηρυόνκς εἶναι. κῦ ἀπαποπὴν τῆς ης συλλαβῆς. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο ἡς ω, γηρυών. ὡς πόθος, πῶς.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι

Γάνος. μεγάλου. ἰσχυροῦ. γίγαντία, ἡλυκία. καὶ γίγαντες οἱ οἰκοῦντες.

Γίγας. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γίγεγάς. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμόν, γίγας. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς εἶναι. οἷον, Οὓς κατέκτανε γίγαντας ἐπώνυμον σὺν μακάρεσιν. οὕνεκα γῆς ἐχθίονες, καὶ αἵματος οὐρανίοιο. οὕτως ὀρφεὺς ἐν τῷ ὀγδόῳ τοῦ ἱεροῦ λόγου.

Γιγωνίς, ἄκρα μεταξὺ μακεδονίας καὶ θετταλίας. καὶ γίγωνα ἐν τεύθρᾳ ὀδόντος εἴρηται ἀπὸ τῶν γιγάντων. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέοντος ποταμοῦ γίγαρος.

Γίλλυμος, ὁ τρεφόμενος τόμφος ὑπὸ τῶν θυρῶν καὶ ὑπὸ τοῦ θώρακος. οἱ τροφεῖς. ζ̓ φιλήματος εἰδός τι.

γιγνώσκω. ἔστι ῥῆμα γνῶ, γνώσω. κ) ηράσει τοῦ ο κ) ηκ ἥξω, γνώσω. ὡς ὀλόμενος τα, ὀλοδώνοντα. πλεονασμῷ τ κ, γνώσκω. ὡς ὀλῶ, ὀλέσκω. κ) μετάγουσι τὰ ριζοῦντα ἥξειν ἐσῶντα. διὸ πρὸ κ οὐκέτι χαρακτηρίζεται βαρυτόνου μήκους. πλεονασμῷ τ γ, γνώσκω. ἐκ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, γιγνώσκω. κ) ἐκβολῇ τοῦ ε γίνεται γνώσκω. κ) μεταθέσει ἀπὸ τοῦ θέσει ἥξω φύσει μακρόν, ὀμνήω ου οὐκέτι χά. διαῤῥ. τὰ δὲ ἥξω λήγοντα ἑπτά, μέλλοντα οὐκέτι χά. πλὴν τοῦ θνήσκω, θανέω. ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ δὲ διδάξω, οὐκ ἐκ τοῦ διδάσκω, ἀλλ ἐκ τοῦ διδαχῶ. ἀφ οὗ καὶ διδαχή. ἀλλὰ κ) τὰ διὰ τοῦ ανω βαρύτονα. λανθάνω. λαμβάνω. μανθάνω. καὶ τὰ διὰ τοῦ ηνω. φαείνω. οὐ δὲ τὸ ὀρίνω καὶ ὠδίνω καὶ πορδιὰ τοῦ ι. κ) τὰ διὰ τοῦ ω παρὰ συνεσώτων καὶ μελλόντων γινόμενα. οἷον, ὀφείω, βρωσείω. θείω. πλὴν τοῦ κλείω. ταῦτα δὲ παρὰ συνεσώτων γινόμενα, ἔχουσι παρατατικὸν. οἷον, τελῶ, τελείω, ἐτελοῦμην. ἀξοῦμαι, ἐτελείουν βουλή. τὰ δὲ παρὰ μήκους γινόμενα, οὐ δέ παρατατικὸν ἔχει. οἷον, βρώσω, βρωσείω. πλὴν τοῦ ὄψω, ὀψείω. εὑρέθη δ ὤψεον. κ) τὰ διὰ τοῦ υθω. οἷον, μυθῶ, μυθέω. κ) τὰ διὰ τοῦ εθω. φλεγέθω. τελέθω. κ) τὰ διὰ τοῦ αθω. κυάθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω, μετὰ τοῦ πλοκῆς συμφώνου, ὡς τὸ ἐρέχθω, ἄχθω. καὶ τὰ ἥξω βῶ τῶν παρ αλήγοντα. κ) μόνου κ) μ ἀφώνου, βαρύνεται. ὡς τὸ στέβω, φέρβω. καὶ τὰ ἥξω βαρύνεται τῶν παρ αλήγοντα. ὡς τρέγω, τρέχω. τὸ δὲ μήθω, ὡς ἀπὸ πεποιημένου ἔχει τὴν κλίσιν. ζ τὰ ἥξω μῶ. οἷον, μίμνω. τέμνω. κάμνω. ὁμοίως ἔχει κ) τὸ δέμω, τέμω. ὁ δὲ παρακείμενος ἀόριστος ὡς ἀπὸ πεποιημένου. ὁμοίως ἀνέχοι κ) τὸ κέμπη συζυγία τῶν βαρυτόνων, τὸ πρώτην συλλαβὴν διπλασιάζει, ζ λήγει ἥξω ἀμετάβολον. οἷον, καρκαίρω. μαρμαίρω. μορμύρω. πομφαίνω. ὁμοίως κ) τὰ ἥξω λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ ω, β συμφωνα καὶ τὸ μ πλοκῆς. ὧν τὸ δεύτερον γίνεται ἀμετάβολον. οἷον, μέμβλω. ὄφλω. ἔγω. δάκνω. κ) τὰ ἥξω καθαρὰ τὴν δίφθογγον παρακείμενα. ὀπύω. κ) τὰ διὰ τοῦ υω ὑπερβ συλλαβὰς ποιοῦσι παράτασιν ἥξω μι. πνέω, πνυμι. κ) τὰ ἀπλᾶ βαρύτονα. ἀλέξω. ἄξω. ἔψω. κ) τὰ ποιητικὰ, ὡς τρόσω, ἐκ τοῦ πω. ζ λεύσω, ἐκ τοῦ βλέπω. κ) πέσω, ἐκ τοῦ πίπω. κ) πνεύσω, ἐκ τοῦ πνέπω. κ) τὰ παρατατικὰ ἀπὸ μήκους ἥξω συνεσῶτα. ὡς τὸ ὄρσω. ἄξουσι τὸ ὄρσε. κ) ἄξω, ἄξετε παρὰ μοιβίκην, ζ τὰ ἥξω δῶ, δέ ἔχει παρατατικὸν τὸ λ κ τὸ μ. οἷον, πίμπλω, κυλίνδω. ἔλδω. μέλδω. ταῦτα πάντα ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται.

γ ἴημι, παρὰ τὸ γίγνω. τὸ γ μακρόν. κ) τὰ βεβαρυτονημένα κ) μικὰ ἀπροβάλωσι σύμφωνον, ἥξω φύσει μακρὰ μεταβαίνει γ ἰῶ, τὸ σημαῖνον τὸ ἀπελθεῖν, διὰ τοῦ ῑ. οἷον. κ) ὠφελεδιὰ δοῦ, εἶτε τὰ ἀπ αὐτοῦ ἔχει τε. γέγονα, γεγένημαι, καὶ ἐγενόμην, καὶ ἐγενάμην. ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γείνομαι τὸ γενάομαι. τὸ δὲ ῑ μετὰ τοῦ γ τὸ γίγνομαι. τὸ δὲ ῑ μετὰ τοῦ γ τελεῖται, ἀπὸ τοῦ γίγνεται γέγονε κ) ἀπροβολὴν τοῦ γ. τὸ δὲ γίγνομαι, διὰ τοῦ ῑ. ἐπλήθη ἀπὸ τοῦ γίνομαι. ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γίγνομαι. τὸ ε γὰρ ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γινόμενον, ἐξέπεσε τοῦ οἱ, μέμνω, μίμνω. τέκω, τίκτω. οὕτως οὖν κ) γένομαι, γίγνομαι.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΑΜΔΑ.

Γάλως, τὸ γάλα. ἐκ τοῦ γάλακτος γλυκὺς, γίνεται γλάνος καὶ γλάος.

γλάξ, βοτάνης εἶδος γαλακτοποιητικῆς. παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴν τῶν ἐθιούσης, γάλαξ, καὶ γλάξ.

γλαίμοις, τὰ λαμπρύσματα τῶν τριχεφαλαίων. οἷον ἀστέρας.

γλάμιξα, ὁμοιοπαθῶν οἱ καὶ θοίψωδεῖς. καὶ γλαμυξιᾶν, τὸ γλαμᾶν, ὁ παρέστι λημᾶν.

γλαμυρὸν ζ γλαμῶδες, ὑγρὸν κ) καιόμενον δακρύοις ὅμμα. καὶ γλαμυροῖς, ὑγροβίοις.

γαλακτοφάγος. ἰλιάδος υ. Καὶ ἀγαθῶν ἐπαινολογῶν γαλακτοφάγων ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἤτοι λαμπρῶν, καὶ ἐνδόξων. κ) ἐθνικὸν ὄνομα οὕτω καλούμενον ἴππους ἀμελγόντων. γαλακτοφάγοι γάρ φασιν. ὅθεν καὶ γαλακτοφάγους αὐτοὺς εἶπεν. ἐκ τοῦ ἀμέλγω, ἀμολγὸς, καὶ ἴππομολγὸς, οἱ ἵπποις ἀμέλγοντες. οἷον ἀρηθύμενοι γάλακτι, καὶ λεπτῇ κ) λιτῇ διαίτῃ. καλῶς οὖν εἴρηται δικαιοτάτους. ἐπιθυμίαι γὰρ πλειόνων ἐπαδικίαν ἄγει. φυσιοῦσθαι καὶ λυμαίνουσι, καὶ οὐ πρὸς Λακεδαιμονίοις ῥάδιον ἦν εὑρεῖν. ἀβίων δὲ ἤγουν βιοῖς μὴ χρωμένων. οἵ ἐστι τόξοις. τοὺς δὲ τοξότας σφενδόνας φασίν. κ) τὰ ἀκατέκτασιν, ἤγουν πολυβίων καὶ πολυετῶν. κ) τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἐγνωκότων. ἐπιφέρει δὲ δικαιοτάτων, κ) μὴ βιαζομένων. ἔστι δὲ καὶ ἔθνος Σκυθία. οἱ ἁμαξόβιοι καὶ νομάδες ὀνομαζόμενοι.

γλαρὶς, λιθοξόου ἢ ἐργαλεῖον. καλλίμαχος. Καὶ γλαρίδες σαφύληκτε καθισμήκτε μολίβδης. παρὰ τὸ γλάπω τὸ ποιλαίνω τῶν λίθων. κ) ἀπὸ τοῦ γλαφυρὸς γλαφυρὶς, καὶ κατὰ συγκοπὴν, γλαρὶς. σμίλη, κ) ῥίνη, κόρυγμα.

γλαύξ, τὸ τῆς νυκτερίδος. ὃς τῇ ἀθηνᾷ προσαναθέτεται. παρὰ τὸ γλαύσω, γλαύξω κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ω. ἔστι γὰρ ὀξυτόνητον τὸ ὄψον, ἐν νυκτὶ ὁρᾶν δυνάμενον. διὰ μόνης δὲ ἱστορεῖται ὅτι μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σρηνοφάγων μὴ τυφλαττεσθαι. ὅτι πολυπόρους καὶ θερμὸν πεφυκὸς ὀφθαλμοὺς ἔχει. ὅσφορᾶς ὀξύτητα τὴν μυκτῆρα ὑπάρχον, διαιρεῖ δ ἀναμίγνυσι τὴν ὅρασιν. διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήνοις ὀρᾷ διὰ τὸ πύρωδες τῶν ὄψεων.

Γλαυσιδν, ἢ λάμπουσι. ὁ Διὰ Γλαυσιδν δ' ἀστραπουσί. ἀξοῦ Γλαυκῶσις. καὶ γλαυσσειν, φαυσκειν. Γλαυκός. τὸ ἐπὶθ Θ ν τὸ σημαῖνον τὴν ἔχουσα τὰ πυρώδη τὰ ὄμματα. παρὰ τὸ Γλαύσσω, Γλαυκός. ὡς λεύσσω λευκός. παρὰ δὲ τὸ Γλαυκός, γίνεται ἐκθλιπτικὸν παράγωγον, Γλαυκῶ, καὶ Γλαυκιῶ. Γλαυκή, ἰσχυρά, ἢ λευκή. Γλαυκὸν γὰρ, λαμπρόν. θρασύ. ἰταμόν.

Γλαύκιος, ὁ τὸ Γλαυκὺ ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. παρὰ τὸ Γλαύσσω, ὅ ἐστι λάμπω.

Γλαυκόπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι, καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἀφ' οὗ Γλαυκωπὶς ὁ αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσας.

Γλαυκῶπις. ἤγουν Γλαυκὸν ὀφθαλμὸν καλόν. ἢ Γλαυκὸν ἡ κόρη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐκθλίβειν τὸν ὀφθαλμὸν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζειν τὸν ὀφθαλμὸν, ὅ ἐστιν ἀποθύσειν. ἢ ἀπὸ τοῦ Γλαυκὰ ὀπτίζεσθαι. τουτέστιν ἐκπέσεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ Γλαυκὸν ποιοῦσα ὁρᾶν, ὁ λυκαβκπόσκαλφαι. ἢ παρὰ τὸ Γλαύσσω, Γλαυξῶ. ἀξοῦ καὶ ἡ Γλαυξ, τὸ ὄρνεον.

Γλαφυρή, ὄμμα. ἡ Γλαφυρὰ τὸ ἀρσενικόν, ὁ Γλαφυρός. γίνεται παρὰ τὸ Γλάφω τὸ διορύττω. ἀξοῦ καὶ Γλάφυρα τὰ περῆκον. σημαίνει δὲ τὸ αἰτιατικὸν. Γλάφω. Γλάψω. ἔΓλαφα. ἡμῶν χή, Γλάψας. οἷον, ξύλας ἐνέφραμάσθοισι διαΓλάψας ἀλίησιν. Ὅμηρος. διανοιλάναντα.

Γλαφυρόν, ἡδύ. ποιῶν. βαθύσοφον. ἔμφορον, ἀκριβές. ὡσὶ τοῦ ποιῶν. παρὰ τὸ Γλάπτω, τὸ ποιλαίνω, ἢ διορύττω. ἀξοῦ Γλάμματα. καὶ γράμματα. Γλάπτω Γλαφυρός, ὡς λέπτω λεπυρός. ὡσὶ δὲ τὸ ἡδύ, τὸ διορύττον ἢ κινοῦν τὰ ἀνθηρὸν πρὸς ἡδονήν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὡσὶ τῶν ἄλλων. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα. Γλαφυρᾶφόρεμτξ, ἢ γεγραμμένην καὶ κενοιλαμμένην. καταχρηστικῶς λέγεται Γλαφυρὸς ἄνθρωπος, παρὰ τὸ Γλάπτω. ἢ παρὰ τὸ Γλάφω. Γλύφω, Γλαφυρός. ὡς θρύπτω, τρύφος. καὶ ὡς δάσος, δασύς. πάχος, παχύς. οὕτω Γλάφος, Γλαφύς. ἐΓλαφὺ τὸ ποιλον πρόλαιον. ἀνῳον. Γλάνηκ. κινδυνικὸν τὸ ὀφθαλμοῦ. ⟨φυ περῆκον, ἡ ὁδὸς. Γαλήνη θις οὖσα. καὶ συγκοπὴν, Γλήνη. παρὰ τὸ γαληνιοῦσθαι τὸ ποιῶν διὰ ἀΐδιος τὴν τῶν ὁρατῶν ποικιλία. ἢ παρὰ τὸ αὶ Γλήνη, αὶ Γλήνη. καὶ ἀποβολὴ τῆς αὶ συλλαβῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ Γλαύσσειν, ὅ ἐστι λάμπειν. ἢ σὶ γὰρ ἐμπειροι. ὅθεν καὶ ὁλέων παρ' Ὁμήρῳ Γλαυκιόων.

Γλήνεα, κόσμια. πολλῆς θέας ἄξια. ἀξιοθέατα τὰ τοιαῦτα χρήματα, παρὰ τὸ αὶ Γλήνη τὸ λαμπρότητα. τὰ ποικίλματα. οἱ δὲ, ζῴδια.

Γλεῦκος, τὸ ἀπὸ τῆς Γλήνου ἀποσταζόμενον αὐτομάτως καὶ ἀραιὸν ἀπὸ τῆς σταφυλῆς. ἔστι δὲ τοῦ Γλυκὺ Γλεῦκος.

Γλήνη, κόρη. ὀφθαλμός. ⟨κὴ λιπαρώτατον. πανάγιον. οἱ δὲ, καλὸν ὄσκος ἄξιον. καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην, πρόσωπον. καὶ Γλήνας, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν.

Γλαυσὸν, λαμπρόν. καὶ Γλαύσσει, λάμπει. φαίνει. φαύσκει. κὴ Γλαῦξ ὄν, ἐπίλαμπον.

Γλαυκίζειν, τὸ ἀμβλυώττειν.

Γλίσχρον, ἰδιαιρικῶς τὸ ἐχόμενον καὶ μὴ διαπωμένον. Γλίσχρως δὲ τὸ εὐτελῶς καὶ λεπτῶς διατεθῆναι.

Γλισσᾶς, ὁδῶ τοῦ λεως. κλίνεται δὲ Γλισσᾶς. κὴ ὦφελον εἶναι Γλισσᾶ, ὡς θωμᾶς, θωμᾶ. μητᾶς, μητᾶ. ἀπὸ ἔστι δὲ καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Γλισσάζω Γλισσάκτης. ὡς θημόκτος, τιμήτης. παρέλκεσθαι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Γλίσχρος. ἀπορρέφεσθαι δὲ τὸ εἰ διφθόγγου. Γλίον τὸ ἰσχυρόν. Γλία, κόπελα. Γλιῶσαι, τὸ παίζειν.

Γλιχύτης, κατὰ τυχὴς. κὴ ἐρωτικὴ.

Γλιχῶ, κὴ φιλῶ λός, κὴ παρίερος.

Γλίττα, ὁ ῥύπος.

Γλίσχρος. ὁ λίχνος Ϛ ἐπιθυμῶν ἐφυβρίστως. διονεὶ λίσχος, ὁ λίαν ἐπιποτὸν ἐχόμενος. πλεονασμῷ τοῦ Γ. καὶ παρὰ τὸ Γλίχω. ὡς κόπτω, κόπτρος. κάπτω, κάπτρος, ὁ Γλιχόμενος προφῆς ὑπὲρ τὸ δέον. ἢς δὲ τὸ ἐκπρεπῶς λεξικῶν εὑρον ἐν τῇ λέξει ἐμπαθὲς, πολλῶδες. Ϛ Γλίσχρος, κατὰ τυχὴς. φιλῶλός. σκνιφός. πανύρι πρός.

Γλιχόμενος, καρτερῶν, κ ἐπιθυμῶν. ἀριστοφάνης ἐν γεωργοῖς. Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὠφαὶ Γλίχη. Γλίχει, λίαν ἔχει. ἐπιθυμεῖ. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ Γ, Γλίχεσθαι.

Γλουτὸς, τὸ σφαίρωμα τῆς πυγῆς. κ τὸ ὑπὸ τὸν πρωκτὸν μέρος ὁπισθίων τῶν μηρῶν. διὰ τὸ ῥυφερόν. κὴ ἀπαλόν, κὴ Γλιῶδες, οἱονεὶ Γλοιοί τινες ὄντες. Ϛ διὰ τὴν μαλθακότητος χύμευσιν. κ τ λ. ἀγουσι ἢ.

Γλοιὸς, ὁ ὠθρός. κὴ Γλοιὸν, τὸ λιπαρὸν καὶ μὴ μοχθηρὸν τῶν ὑγρῶν. Ϛ Γλοιάζειν, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν Ϛ κακοηθεύεσθαι. οἱ δὲ, διαγελᾶν.

Λυκὺς. παρὰ τὸ Γλεῦνος ὅ ἐστιν ὀμφὸς ἀπορράφειν ἐκ τῆς ληνοῦ οἶνος. τὰ δὲ ἑξῆς ὡς ἔχει, ποιῶσι συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά. οἷ, ὁ βραδὺς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδύ. τὸ συγκριτικὸν, βραδύτερος, βραδίων, βραδύστος. οὕτως οὖν καὶ Γλυκὺς, Γλυκεῖα, τὸ Γλυκύ. καὶ τὸ συγκριτικὸν, Γλυκύτερος, Γλυκίων, Γλύκιστος. ὅθεν τὸ πρεσβύτερος, Ϛ νεώτερος παραλόγως. ἀπὸ παρασχηματίστως ἀπὸ τοῖς Ζηνοδώτοις. ἀπὸ μήποτε ὁμοιότροπα συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ τοῦ λύπου ταῦτα. φιλόξενος.

Γλύκιον. ὁ ἢ τὰ ἑξῆς ὡς συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ὡσὶ τῆς κλητικῆς. ἀρείων, ὦ ἄριστε. βελτίων, ὦ βέλτιστε. ὦ Γλύκιον.

Γλύσσων, ὁ Γλυκύτερος, παρὰ ἀριστοφάνης. Γλύσσονα σῦκα. παρὰ τὸ Γλυκύς, Γλύσσων. ὡς βραδύς, βράσσων.

Γλύκων, εὐηθης. ⟨βράσσων.

Γλυφὶς, παρὰ τὸ Γλάφω, Γλύφω. Γλυφὶς, ἡ χηλὴ τῆς ἀκίδος. ἤγουν ἡ ἐκεισε ὠθοῦσα τοῦ βέλους, ἢ ἐναντία θεμένη τὴν νευρὰ τοῦ τόξου. παρὰ τὸ ἐμπεΓλύφθαι. ὅ ἐστι κεισε ἐλάσθαι. ἢ παρὰ τὸ Γλάπτω, Γλαφὶς, καὶ Γλυφὶς. οἷον,

θλκε. Ἀ'ὁμοῦ. γλυφίδας. τὰ λαβὼν καὶ γεῦρα βόφα. Τὰς ἀπὸ τῆς περοῖς ἀντρμὰς τοῦ βέλους. γλυφὶς ἡ ἡ κεφαλὴ τοῦ κόμου. λαϊγέας χαλκίοις ὡῶι γλυφίδεσιν ἀρήρφ. λέγεται γλυφὶς, καὶ τὸ γλύφον ἐργαλεῖον. ὁ καὶ γλύφανον ὠνόμασε θεόκριτος. λέγεται δὲ καὶ τὰ σίνθεσιν, ὡς γλυφίς.

Γ λύφιον, ἀντὶ τοῦ πικρὸν καὶ ὄρος. ὅθεν νύμφαι γλυφίαι.

Γ λῶσα, ἀπὸ τοῦ γλῶ γλώσω γλῶσα, καὶ γλῶσα. ἡ ὑπὸ γλῶσσαν οὖσα τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ. ἢ διὰ τῆς τὰ τῆς ψυχῆς βουλεύματα γιγνώσκομεν. ἢ ἀπὸ τοῦ κλώθω κλώσω κλῶσα, ἢ γλῶσα. κλωθομένης γὰρ τῆς γλώσσης, ἁρέρχονται οἱ λόγοι. ἢ διὰ τὸ εὐχερῶς κλάσθαι. καὶ γὰρ κλωμένη τὸ χάραγμα φωνὴν ἀποδίδωσι. διὰ δύο σσ. τὰ ἀπὸ ἀπιθῶς. Τόσσα, βραχύ. τὰ ἓξ ἀλίγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινόμενα, συστελλόμενα. οἷον, κνίφω, κνίσω, κνίσα. ἴζω τὸ καθέζομαι. ἴζα, ἐίζα. ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἄμαξα. μῶ τὸ ζητῶ, μώσω, μῶσα καὶ μοῦσα. σημαίνει δὲ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὅθεν τὸ, Τοῦ δ'ἀπὸ μὴ γλῶσσαν πρύμνην τάμε χαλκός. καὶ τὴν διάλεκτον. ὅθεν τὸ, Οὐ δὲ πάντων ἐστὶν ὁμόθροος οὐδ' ἰατῆρι, ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο. σημαίνει καὶ σκεῦος. ἀξοῦ καὶ γλωσσόκομον, τὸ τὰς γλώσσας δεχόμενον. τὰ δὲ ἀπ' αὐτὴν, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφήν. ἀπὸ γλώσσος. ἑτερόγλωσσος. πολύ-

Γ λώσσασσις, ὁ τῆς γλώσσης οἷον ἀσσίδιον. ἀπὸ γλώσσος. προβολὴν ἐχούσης μικρὸν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμούντων.

Γ λωποτροφεῖν, πορίζεσθαι, καὶ σωμύλλεσθαι.

Γ λωποδυτεῖν, ἁρπάζειν.

Γ λώσαρτον, σόμφιον, καὶ τὰ χύ γλώσσου.

Γ λωποποιός, ὁ τὰς αὐλαίας γλωπίδας ποιῶν.

Γ λωποπωλοῦσιν, ἐν ᾧ οἱ αὐλαῖαι ἀπετίθεσαν τὰς γλωπίδας. εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον ἀμπεχόνιον οὕτω εὐφημούμενον. φοινικίδα καὶ σκώπτουσι.

Γ λυκωπὶς μία, ἡ ὡσεὶ τὸ ζῆν ἡδονή. καὶ οἷον φιλοψυχία. λέγεται ἁπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή.

Γ λωχίν, ἡ τοιαύτη. καὶ οἷόν τε διλώχιν. γλῶσσα ἀκίδας ἔχουσα. φυτεστι διγλώσσω. ἀπὸ τοῦ γλύφω γλωσσῶ. ἀπὸ τοῦ γλύφω γλωσσῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ γλάφω γλωχίν.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Γ Νάθος, ἡ ἀφά. ἀπὸ τῆς γναμπτῆς καὶ κάμπτης κλάσις. ἡ καμπομένης ἀγωγή. οἷον, Φυσὴ γναθὸς ἀνθρώπου ἢ ὕδα.

Γ ναθμός, οἷον, Γναθμοῦ δ'ἔξελάσαι μῦς ὡς λιβοτείρης. ἔστι δὲ ἡ γνάθος. ἀπὸ τοῦ γνάπτω, γέγναπται, γαπτός, καὶ γναθμός. ὡς κέκλασται, κλαυθμός. ὁ δὲ ἡρῳδιανός, γνάθος. Ϛ' πλεονασμῷ τοῦ μ, γναθμός. οὔνομα προσηγορικόν. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ κάμπτω. ῥοπὴ τοῦ κ ἁγ. ὡς πόνυ, πόμυ. γίνεται γνάπτω. ὁ ναθητικὸς ἀπὸ κειμένου, γέγναμμαι, γναμμός. καὶ ῥοπὴ τοῦ μ ἁγ δ, γναθμός.

Γ νάμπτω, ἐκ τοῦ κάμπτω. σύνηθες δὲ τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάπτω. ἀνεγνάφθη δὲ ἡ αἰχμὴ, ἀνευρύμ. καὶ ἐπέγναψε γὰρ ἄνδρας, ἀνευρύμ. συνήθεια. Οἱ δ'ὡς τὰ αὐτοῖ γαμψώνυχες. καὶ τὸ ἐοίκαμεν ὑπὸ συνηθείας ἀφεῖν, ἔοιπμεν. μετὰ τῆς ἀναπροθέσεως, ἀναγνάμπτω. ἡ δὲ ἀνά, σημαίνει τὸ ἐξυγέρου ἐπάνοδον. Τὰ ἁγ πῶ λήγοντα ῥήματα, βαρύνεται. βλάπτω, βάπτω. ὄπτω. τὸ δὲ ὀπτῶ, ἐκτοῦ ὀπτωβαρυνόμενον διήλλαξε. χωρὶς ἁμὴ προκατάρχει ὄνομα. διὰ τὸ ἀελπτῶ καὶ ἀνέλπτω. ἔστι δὲ ἄελπτος καὶ ἀνέλπτος.

Γ νήσιος, γνήσω, γνήσιος. ὡς θαυμάζω, θαυμάσιος. ἢ κατὰ συγκοπὴν, γνήσιος. ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γνησθείς, καὶ μὴ νόθος. ἢ ἀπὸ τοῦ γνητὸς, γενητόσιος, ἢ γνήσιος. ὡς πλοῦτος, πλούσιος. ἢ συγκοπῇ, γνήσιος. αὐδὲ ναὶ δοιαὶ ἀπὸ τῶν ποιητῶν, τετράχως λέγονται. γνήσιος, ὁ ἐκ νομίμων γάμων. νόθος ὁ ἐκ παλλακίδος. πρὸ θέσεως, ὁ ἐκ πρὸ θέσεως γομιζομένης. καὶ σκότιος, ὁ ἐκ λαθραίας μίξεως.

Γ νόφος, ἡ σωφία. ὁ ζοφώδης ἀήρ. ἀπὸ τοῦ κνιόφ φάοις εἶναι, κνόφος ἢ γνόφος. ἢ ἀπὸ τοῦ νείφω, νόφος. Ϛ' πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ ἀπὸ τοῦ δύνω καὶ τοῦ νέφος, γίνεται δύνοφος. καὶ ἐν συγκοπῇ, δνόφος καὶ γνόφος.

Γ νοίκης, ἐκ τοῦ γνῶμι. ἡ μοχθηρὰ, γνοιὸς. καὶ τὸ εὐκτικὸν, γνοίκη, γνοίκης χοίου φωτός. τὸ πληρες, γνοίκησε, ἀντὶ τοῦ μάθοις ἄν.

Γ νύξ, ὡῖ γύκτα. παρὰ τὸ γύω, γύαξ. καὶ, γνὺξ δ' ἐρίσας ὁ μώξας. ἀντὶ τοῦ ὡῖ γύκτα ἔπεσεν.

Γ νύστης, ἀργὸς, ἢ ἐκλυτος.

Γ νύστοι, συγγνοί. καὶ οἷον γεγυγμένοι. καὶ τὸ κατεγνωσθαι ἐπὶ μὲν, τριῶν γνήλοι. ἢ ἔκτεταμένοι. σφαλοί. ἄμοι, καὶ κφς.

Γ νώμη, ποιά τις διάθεσις. παρὰ τὸ νοῶ νοήσω, νοήμη. καὶ κατὰ κράσιν, νώμη. κλεονασμῷ τοῦ γ, γνώμη. καὶ γνωματεύοντες.

Γ νωματεύω, ἐγγινώσκω ὅσον οὔπω ἀφηρημένοι. ἀπὸ τοῦ γνώμη καὶ τὸ ματεύω τὸ ζητῶ. σημαίνει δὲ τὸ διακρίνω. καὶ διαγινώσκω ἀκριβῶς.

Γ νώμων, ὁ ὁδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων. ῥύθμιον καὶ προβατογνώμων εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὸ χρόνου ἀπαύστου διαγινώσκεσθαι. ῥύθμιον καὶ λφ πω γνώμων, ὁ ἡδὺ καὶ βεβλημένως τοὺς ὁδόντας. ἐμὲ δὲ εὑρομεν ἐν τοῖς ἐκτορινοῖς τὴν λέξιν σημαίνοντας. γνώμων ὁσσῖνες. λέγεται καὶ γνώμων κανόνιον τιμαχωνιον. καί τι σχῆμα γεωμε-

ζινόν. καὶ διοπρινοῦ ὀργάνου μέρος. καὶ δικὴ καὶ ἀστρολομικοῦ. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα λαμβανόμενον. καὶ γνώμονες, ἔχοντες ἡνίας ἀθήνησι λέγονται. καὶ οἱ ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ γνῶναι.

γνώριμος, ἀπὸ τοῦ γνώσω μέλλοντα, γίνεται γνώσιμος. ὡς ὠνήσω ὠνήσιμος. καὶ βοηθητικὸς ἀπὸ τοῦ ῥ, γνώριμος.

γνωτὸς, ὁ ἀδελφός. ἀπὸ τοῦ γνώσω μέλλοντα, τὸ γνωτός. οὗτος τῶν ὁμογνωμόνων μᾶλλον γινώσκει. καὶ ὅμαιμος μὲν γνητὸς, γνησία δὲ γνωτός. ἔστι δ᾽ ὅτε σημαίνει καὶ τὸ φανερὸν καὶ γνώριμον. ὡς τὸ, γνωτὸν δὲ μάλα καὶ ὅσοι ἀνθρώπων ἐστίν.

γνῶσμα χήσω, γνόντα. ὅθεν προσκρεῖττον ἀνδρὸς ἐστὶν ἡ μάχη. καὶ συχήσω. καὶ μεταβουλεύσασθαι. καὶ τὸ ἥδικε κυρωθὲν ἡ γνώμη μάχεσθαι. καὶ τὸ φόβῳ τὴν ἑαυτοῦ ἀφεῖναι. τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.

γνώσεται, ὁ κανών. οἱ ἴσως ἐπὶ τῶν ῥητῶν προσώπων τῶν παθητικῶν ἀπιβάλλοντες τὸ τ, δεύτερον τοῦ οὖν. οἱ, βούλεῖ, βουλεται. οὕτω γνώσεῖ. γνώσεται.

γνῶτε, ἐκτὸ γνῶμι γνώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων. ἡ μετοχὴ, γνοὺς γνόντος. καὶ τὸ προσακτικὸν, γνῶθι γνώτω. γνῶτε. φυλάττει δὲ τὸ ἀπαλήγουσαν τοῦ προσώπου τῶν παθητικῶν. ἐκτὸ γνῶ, ἐπὶ ἀπαρεμφάτου γνῶμι. ὁ μέλλων, γνώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν γνῶ, ἐὰν γνῷς, ἐὰν γνῷ. γνῶ δὲ καὶ ἀρειδικῆς.

γνώσομαι. ἵνα γνώσομαι καὶ οἶδε. ὁ ἀπὸ μέλλοντα καὶ οὗτος ὑποτακτικὸν ἐστὶν ἐνεστῶτος καὶ ἀπαρεμφάτου. ἔστι γνώσω ἐκτὰς συζυγίας τῶν παθητικῶν. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ω καθαρὰ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω μεγάλου. σώω. ζώω. χώω. ῥώω. ῥιθαρώω. πλώω καὶ γνώω οὕτως. ὁμοίως δὲ τὸ πολῶ καὶ τὴν γραφὴν οὐκ ἐν τόποις. οὐ δὲ καὶ τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν. οὗτος γὰρ καὶ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας ἐστί. καὶ ἀπὸ φιλοξένως τὸ ἐφίλοξένωσα. τὸ ἀλῶ, καὶ βῶ, καὶ ἐστῶ ἔχουσι καὶ ἑστάκειν ἔσχον, καὶ πολεμασμὸν φύω. ἐκ δὲ τοῦ γνώω, ὁ ἀπαρακείμενος, ἔγνωκα. ὁ παθητικὸς, ἔγνωσμαι. ἔχουσι δὲ τὸ ἐγνώσθην.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

Γογγύζω, ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ τὴν φωνὴν ὑποκλαίω. ἀπὸ καλῶ. καὶ τὰ ἀναδιπλασιασμοῦ, γογγύζω. πλεονασμῷ τοῦ τε γρύζω. πλεονασμῷ τοῦ ε. ὅθεν ἐκ τοῦ γρ, γογγύζω. οἱονεὶ τὸ τὴν φωνὴν ὑποκλαίω. καὶ τὸ γογγύζω ἀπὸ τοῦ γογγύζω πλεονασμῷ τοῦ ε. ὡς ἐκ τοῦ ἀρέκτος.

γόγγρος, εἶδος ἰχθύος. ἀπὸ τοῦ γρώζω τὸ ἐσθίω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλίγγρα. γράω. καὶ ἔγραον, ἢ ἤθισαν. ἀφ᾽ οὗ ἐκματτήου ὄθεν γρὸς ὁ καθ᾽ ἑαυτὸ οὐκ ἐκτός. σὺν δὲ πλασμῷ μῶ, γόγγρος. ἀπεθίσθη δὲ τῶν πολυτρόπων τὰς πλεκτάνας.

γοιοῦνται, πλατύνεται. ἐλαύνεται. χαλκεύεται. κάμπτεται. πυλαίνεται. μελαίνεται.

γόμφιοι, μύλοι. σφῆνες. δεσμὰ. ἄρθρα. σύνδεσμοι ὀδόντων. ἀπὸ τοῦ κάμπτω, τὸ γάμπτω. καὶ ἀφ᾽ οὗ γόμφιος. ἀπὸ οὖν γάμπτω καὶ κάμπτεται ἡ προφή. ἐπὶ δὲ τῶν σφηνῶν, γόμφοισι σύναρηρεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡμετέρων γομφίων. ὡσπερ γὰρ ἀσφαλῶς ἁρμόττουσι οὗτοι ἡ σφῆνες τὰ διαβαλλόμενα αὐτοῖς, οὕτω καὶ οἱ γομφίοι τὰς διαιρεθείσας αὐτοῖς σανίδας.

γόμφος κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον. ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι. ἀπὸ κειμένου, γόμφος, καὶ γόμφος.

γόνος, ἀπὸ τοῦ γείνω, γόνος. ὁ σπὼς. σημαίνει δύο. τό τε μὴ ἀποτοκον. Οφαίδιμος οἷος ζωὸς γόνος. τάττεται καὶ ἐπὶ τῆς τοκῆς. Γόνος δ᾽ οὐ γίνεται αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ οἰκείου, Ἀπολέξῃ τὸν ἐμὸν γόνον ἀξερέουσα. ἀνδρὸς τὸ ἐμὸν γόνος.

γόνυ, ἀπὸ τοῦ γονάω τὸ ἐνεργῶ, γόνυ καὶ γόνυ. καὶ ἀπὸ ὧν γονίαν ἀπετελεῖν ἐν τῷ κάμπτεσθαι τὸ σκέλος. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ἧς πηγνύειν. κλίνεται γόνυος. καὶ ἐν ὑποθέσει, γουνός. καὶ γόνατα, γονάτων. ἀπὸ τοῦ κ ἧς. Γ. παρὰ τὸ γόνυ ὄντα. βοᾶται τοῦ κ ἧς. Γ. παρὰ τὸ γόνυ ὄντα. ἐνεργεῖ. γόνατα γόνυα καὶ γοῦνα. καὶ γούνων, ἀπὸ τῶν γονάτων. καὶ ἀπὸ τῶν γουνάτων.

γόος, ὀθρηνος. ἀπὸ τοῦ βοάω, βόος. καὶ γοάω, γοος. καὶ ἀπὸ τοῦ γέω τὸ χέω, γέγονε γοος γόου. ἐξ οὗ καὶ ὄνομα ἀρσενικὸν, γοερός. τὸ θηλυκὸν, γοερά. τὸ οὐδέτερον, γοερόν. καὶ ἐπίρρημα, γοερῶς.

γόης, ψευδὴς. ἀπατεών. ἀπὸ λογισμῆς.

γόον. Οἱ μὲν ἐξ ἑνὸς ὁμοίου ἔκφρασιν ποιοῦν. ἀπὸ τοῦ ἐγώ. ἐξεῤῥήθην. ὁμοίως δὲ τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω δευτέρας συζυγίας ἀπὸ τοῦ εἰμαι λέγει, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ. ὁδὲ ἡρωδιανὸς, δευτέρᾳ ἀορίστου. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐκλυτῶ ἐκλυτον, οὕτω γοῶ, ἔγοον. καλλιον οὖν καὶ ἀπὸ συνολικῆς λέγεσθαι παρατατικοῦ χόου. ἀπὸ τοῦ ἐγόμεθα ἀπολλωνίου. οὕτως ἐκ γόδορος.

γορὸς, ἀπὸ τῆς ὀρῆς ὀρὸς καὶ γορὸς. γορὸν, τὸ ὄφον τὸ τεραπτὸν ἐδες. καὶ γλυκυπικῶς, γορόεις. ῥᾳδίως γὰρ ἰσοροῦνται καὶ καθηδύνουσι. ἀπὸ δὲ τοῦ γορὸν τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ ἀπαθὴς μὴ, καὶ ὀξύτης τῶν ὀφθαλμῶν, ἀπελιθοῦσα τὰς ὁρώσας χιλιάδας ἐ. Γοργῶν ὄμματ᾽ ἔχων. γοργότητος. καὶ ἀπὸ τοῦ γοργὸς ὄντος. ἐστὶ φοβερά. ἀπὸ δὲ εὐθείας τῆς γορὸν, γοργῶν εἰ ἀπὸ τὴν γενικὴν. ὡς σαφὴς, σαφοῦς.

γόργυρος, ὁ δι᾽ ὄνυσος. ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ ὠθεῖν τὴν σάμου.

γόργυρον, δεσμωτήριον. Γοργυραῖος νόμος. βορεώδης. καθόλου δὲ ἐλέγχου οὕτω τὰς διὰ συνεξιτήτων κατασκευὰς, καὶ μὴ ἐπ᾽ εὐθείας. ὡς τὸ γέργυρα.

γοργὸς, ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ τὴν φωνὴν ὑποκλαίω. καὶ τὰ ἀναδιπλασιασμοῦ, γογγύζω. πλεονασμῷ τοῦ ε. ὅθεν ἐκ τοῦ γρ, γογγύζω. οἱονεὶ τὸ τὴν φωνὴν ὑποκλαίω. καὶ τὸ γογγύζω ἀπὸ τοῦ γογγύζω πλεονασμῷ τοῦ ε. ὡς ἐκ τοῦ ἀρέκτος.

γοργὸς, εἶδος ἰχθύος. ἀπὸ τοῦ γρώζω τὸ ἐσθίω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλίγγρα. γράω. καὶ ἔγραον, ἢ ἤθισαν. ἀφ᾽ οὗ ἐκματτήου ὄθεν γρὸς ὁ καθ᾽ ἑαυτὸ οὐκ ἐκτός. σὺν δὲ πλασμῷ μῶ, γόγγρος. ἀπεθίσθη δὲ τῶν πολυτρόπων τὰς πλεκτάνας.

γοργὸς, ὁ ταχὺς καὶ ἐπιτήδειος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν. ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ ἐσθίω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλίγγρα. γράω. καὶ ἔγραον, ἢ ἤθισαν. ἀφ᾽ οὗ ἐκματτήου ὄθεν γρὸς ὁ καθ᾽ ἑαυτὸ οὐκ ἐκτός. σὺν δὲ πλασμῷ μῶ, γόγγρος. ἀπεθίσθη δὲ τῶν πολυτρόπων τὰς πλεκτάνας.

γοργὸς, ὁ ἐπὶ κακῷ ταχύς. ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ ἐσθίω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλίγγρα. γράω. καὶ ἔγραον, ἢ ἤθισαν. ἀφ᾽ οὗ ἐκματτήου ὄθεν γρὸς ὁ καθ᾽ ἑαυτὸ οὐκ ἐκτός. σὺν δὲ πλασμῷ μῶ, γόγγρος. ἀπεθίσθη δὲ τῶν πολυτρόπων τὰς πλεκτάνας.

γοργὸς, ὁ ἐπὶ κακῷ ταχύς. ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ ἐσθίω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλίγγρα. γράω. καὶ ἔγραον, ἢ ἤθισαν. ἀφ᾽ οὗ ἐκματτήου ὄθεν γρὸς ὁ καθ᾽ ἑαυτὸ οὐκ ἐκτός. σὺν δὲ πλασμῷ μῶ, γόγγρος. ἀπεθίσθη δὲ τῶν πολυτρόπων τὰς πλεκτάνας.

γοργὸς, ὁ ἐπὶ κακῷ ταχύς. ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ ἐσθίω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλίγγρα. γράω. καὶ ἔγραον, ἢ ἤθισαν. ἀφ᾽ οὗ ἐκματτήου ὄθεν γρὸς ὁ καθ᾽ ἑαυτὸ οὐκ ἐκτός. σὺν δὲ πλασμῷ μῶ, γόγγρος. ἀπεθίσθη δὲ τῶν πολυτρόπων τὰς πλεκτάνας.

γοργὸς, ὁ ἐπὶ κακῷ ταχύς. ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ ἐσθίω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλίγγρα. γράω. καὶ ἔγραον, ἢ ἤθισαν. ἀφ᾽ οὗ ἐκματτήου ὄθεν γρὸς ὁ καθ᾽ ἑαυτὸ οὐκ ἐκτός. σὺν δὲ πλασμῷ μῶ, γόγγρος. ἀπεθίσθη δὲ τῶν πολυτρόπων τὰς πλεκτάνας.

γοργὸς, ὁ ἐπὶ κακῷ ταχύς. ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ ἐσθίω. ἀφ᾽ οὗ καὶ γλίγγρα. γράω. καὶ ἔγραον, ἢ ἤθισαν. ἀφ᾽ οὗ ἐκματτήου ὄθεν γρὸς ὁ καθ᾽ ἑαυτὸ οὐκ ἐκτός. σὺν δὲ πλασμῷ μῶ, γόγγρος. ἀπεθίσθη δὲ τῶν πολυτρόπων τὰς πλεκτάνας.

φασος ἡ φαυσίων, οὕτω τὸ ῥοῦθος ὀργυθίων, ὁ ὀργώτατος. ὠρέωμαι δ' ἠρωϊκῶς ὑπόμοια.

Γοῦθος. ὁ ἀρχαῖος σκυθῶν τῶν καλουμένων οὔθων. ἔοικε δ' ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν κληθῆναι. τὰ δὲ πολλὰ ἐθνικὰ ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων καλοῦνται. οὕτως ὦρος.

Γοῦρος, ληκύθου εἶδος. ὠρὰ τὸ τοῦ ὀρέως ὑοῦ.

Γουοῦμαι καὶ γουνάζομαι, ἱκετεύω. καὶ μὴν γουάσομαι. γουήσω. λιτανεύσω. ἱκετεύσω αὐτόν. κυρίως δὲ τὸ τῶν γονάτων ἁπτόμενον ὥρος παρὰ τὸ ὀρέγω μὲν τὸ γόνυ, τὸ γουῶ, τὸ γουοῦμαι. ἀπὸ δὲ τοῦ γουάζομαι, τὸ γουωδάλως, ἐν τῷ γουμνοτάτῳ Ϛ' γουάσομαι. καρπίμως χωρίων τῆς γῆς. λέγεται δὲ γουνὸς, ὁ ὑψηλὸς τόπος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ σώματι γονάτων ἀπὸ τοῦ ἔχειν. ὥσπερ γάρ τινες, ὀρθὰ χύνται τοῦ τόπος. ὁμοίως ἀπὸ τῶν γονάτων ὀσωδῶν καὶ μεγάλων ὄντων. πολὺν γὰρ ἐν τοῖς ὀρεσιν Ϛ' περιῶδεσι τόποις τὰ φυτὰ αὔξεσθαι. ὠρὰ τὸ γλύφω ξύσμα, γλυφὸς βαρύτονον, ὡς λέγω, λοῦς. ὁ ὁμοίως καὶ τὸ γλυπτὸς γονυπετὴς γονεύς, ὀξυτόνως. πλεονασμῷ τοῦ υ, γουνεύς. ὁ γλυπτὸς γονυπετὴς τόπος. ὁ ὀνήσιμος, καὶ κάρπιμος. ἡρωδιανός.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ

Γραικός, καλλίμαχος. Γραικοὶ καὶ ἡμετέρης ἀδελφός. παρὰ τὸ ῥαῖσαι, ῥαικὸς καὶ γραικός. διὰ δὲ τὸ πολὺ ἀνδρεῖον, οὕτως οἱ ἕλληνες ἐκάλουν τὸ. καὶ ἀπὸ τοῦ βάκχος βάκχου γραικοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ ἕλλην βάκχος ἕλληνος, καὶ γραικός.

Γραῖα, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω. ἡ τὸ χόρτου διεφθαρμένη. ἢ παρὰ τὸ γεραιός, γεραιὰ. καὶ συνεσταλμένη, γρᾶα.

Γραῦς, ἡ παλαιὰ γυνή. ἀπὸ τοῦ πράσσω ἔστιν γρᾶα. ἐσθίουσα ξύλα. ἢ τὰς ῥυτίσι καὶ ξεσμένη. ἢ παρὰ τὸ ῥαίω, ῥᾶυς καὶ γρᾶυς, ἡ διαφθαρεῖσα ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι ὅ ἐστι καὶ ξέεσθαι. γρᾶυς, ἡ καὶ ξυσμένη τὸ σῶμα διὰ τὸ γῆρας.

Γραβὶς, ἡ λαμπὰς, παρὰ τὸ γράφω τὸ ξύω. ἡ καὶ ξεσμένη καὶ διεσχισμένη. ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι τὸ ξέεσθαι, γραυδὶς. ἡ καὶ ξεσμένη λαμπάς.

Γραπτὶς, ὀξυτόνως ὑλίδωμος. ἀπὸ τοῦ καταγράφεσθαι ταῖς ξυσὶ. καὶ γραπτὴ γυνὴ, οἱονεὶ ὑπόξυστος γραχύς. Γράσσω, ἡ χλωρὰ κρίθη. παρὰ τὸ γράω ῥῆμα. δηλοῖ τὸ ἐσθίω. καλλίμαχος. Ὃς ἀζηῶν ἔγραεκεν δεμόνος. ἄμωος δὲ εὗρον τὸ ἶχον ἐγώ. οἱ, καὶ τόνος ἀζηῶν ἐγράκεν δὲ μοῦνος. πύρυ ὁμῶν γρᾶσσω. καὶ γράσσος ὁ μωρὸς καὶ ἀνούσατος. κυρίως δὲ ὁ ἐν τοῖς τῶν προβάτων ἐρίοις συναγόμενος ἰὸς. Ϛ' γράσσος, ἡ τῶν μαλλῶν δυσωδία.

Γράσσος, τὸ λιπαρὸν καὶ πιμελώδες παρὰ ῥωμαίοις.

Γράδιον, σὺν τῷ ι. καί τινες οὕτω ἐσθίουσι καὶ τὸ γραΐδιον ἔχει τὸ ι, πύρυ χάριν καὶ τὸ γράδιον. οἷον, Γραϊδίων πολυσυρτῶν. παρὰ ἀριστοφάνει. οὐ κεῖσι δὲ καὶ ἀναγκαστικὸς οὗτος ὁ λόγος. ἴδου δὲ καὶ τὸ αὐχμὸς οὐκέχει τὸ ι, καίτοι γε αὐχμοῦς ἐπλεόνασε τὸ ι. ταὐτὸ καὶ πρόσωπον καὶ τὸ γράδιον μὴ ἔχον τὸ ι, ἐν τῷ γραΐδιον ἐπλεόνασε. Δῆλον δὲ ὅτι οὔτε ἀπὸ τῆς γραΐας ἔδει δῶμα μὴ ἔχειν τὸ ι, οὔτε ἀπὸ τῆς γρᾶυς γραός. ἀπὸ μὲν τοῦ γρᾶυς, ὅπερ ἐστὶ καὶ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γλωσσικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο. τότε δὲ ὡς ἔμαθον διὰ τοῦ ου καὶ ἡ ἀναγωγή. οἱ, μῦς μυός, μύδιον. βόρω βόρυος, βορύδιον. βιβλίον, βιβλίδιον. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ γρᾶυς γραός, γραΐδιον. ἀπὸ δὲ τοῦ γρᾶια γραΐας ἔδει, οὐ δύναται πάλιν ἔχειν τὸ ι. ἐπεὶ καὶ πάλιν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου τῆς γλωσσικῆς ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο, καὶ τὴν αι δίφθογγον παραλήγει. τότε δὲ διὰ τοῦ ου καὶ ἡ ἀναγωγὴ καὶ ἀπὸ τοῦ οι, κεφάλαιον κεφαλαίου, κεφαλάδιον. ωτίλαιον ωτιλαίου, ωτιλάδιον. οὕτως οὖν καὶ γραΐας γράδιον, χωρὶς τοῦ ι. ἐπεὶ ἡ πρόθεσις ἔχει τὸ ι, οἷον ἀποκρίνομαι ὑπολαμβάνω, καὶ ἐπὶ ὤμοις ἐπὶ τῷ

ὀχαρακτήρ. γράμμα ἡ ἐπιστολή. γράμμα τὸ ψήφισμα. γράμματα οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων. ιο, Γράμματα δ' ἐνταῦθα οἱ στοιχεῖα. καὶ παρὰ τὸ γράφεσθαι, ὅ ἐστι καταξέεσθαι. ὡς ῥέφω τὸν θρέμμα, οὕτω καὶ γράφω γράμμα. ὅμηρος. Ἐν μὲν ἀναμάθοισι διαγράψαθαι. γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ συγγράμματα. ὡς καλλίμαχος. Γράμματα δ' οὐκ ἐλίσσει ἀποκρυφα. καὶ ὁμήρου δὲ καλεῦμαι γράμμα. ᾠδὴ καὶ γραμματικὴ ἡ παρὰ τοῖς γεγραμμένοις ἀπὸ προσοχῆς ἐπὶ βιβλίοις. καὶ ὡς ἀπὸ παρὰ τὸ γράμμα γραμματικὸς καὶ γραμματικὴ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γράμμα γραμματικὸς καὶ γραμματικὴ.

Γραμματεῖον, ἀμφίβολον εἴτε τὸν καὶ βιβλίον. διὰ τῆς ει δ. εἴτε διὰ τοῦ ι. Εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ γραμμάτιον τοῦ σημαίνοντος τὸ μικρὸν γράμμα, διὰ τοῦ ι μ. ὡς ὀψάριον, ὀψαρίδιον. λαχανίον, λαχανίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ γράμμα δύο γίνεται σημαίνοντος τὸ μικρὸν δέλτος, διὰ τῆς ει δ. ὡς ὠδεῖον, ὠδίδιον. γραφεῖον, τὸ ἐπὶ τῶν πάλαι τῶν ἁλοφου, γραφείδιον. κ. μιχαήλος ἐν τοῖς ἀντιφέρμασι.

Γραικίον, παλαιόν. Γραικὸν, ἀνθηκοῦμμικτα.

Γραικὸς, ἑλληνικός. ἔθνη. ἑλληνικοὶ δὲ οἱ τὸ προθέντες, γραικὸς, κρηνίτης δὲ γρηνίτης, ὁ ἐκ τῆς κρηνης. καὶ ἀπὸ τοῦ κη γρῦ γιῶ, γηνίτης καὶ γρηνίτης, ὁ ἀπὸ τοῦ γιῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ γιῶ καὶ γρῦ γραῦς, γέγονε γραΐνης. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῆς αι δ. ἐκ δὲ τοῦ γραικοὶ ἐνίκησαν οἱ ῥωμαῖοι.

Γρίσμα, τὸ κέρδος. βαρβάρους.

Γριπεύς, ὁ ἁλιεύς. παρὰ τὸ γρίσω παρωνύμως. καὶ ὁρᾷς πῶς γρίσω, τὰ ἁλιευτικὰ λίνα.

Γρηγορῶ, παρὰ τὸ ἐγείρω. οὐ ὁμῶς, ἐγερῶ. Ἐγρηγορῶ τὸ ε δ ὁ, ἐγορῶ. καὶ γρηγορῶ τοῦ ε δ καὶ γρηγορῶ.

Γρίτος, τὸ δίκτυον. παρὰ τὸ ἀγρεύω. συνδεία φυλακὴ. τὸ δασὺ ὁ καὶ γρίφος καλοῦσι. παρὰ τὸ γράφω, ὅ, ἐστὶ ξύω. ὁ τῶν ξύων. γράφος, καὶ γρίφος. λέγουσι γρίφοι καὶ τὰ δίκτυα καὶ τὰ συμπόσια καὶ ζητήματα. ὁ δὲ παρὰ τὸ ἀγρεύω, ὅ ἐστι ζητῶ. ὁ παρὰ τοῦ λουσθῆναι τὴν ἄγρα καὶ τὴν θήρα. ἡρωδιανός. καὶ γριφώδης, τὸ δύσκολον, καὶ σημαινόμενον λόγον.

Γρίφος, ζήτημα. αἴνιγμα. δύσκολον. ᾠδὴ καὶ τὴν χλεύην, γρίσμα φασί. γρίφου οὖν λέγει τὸ δύσλυτον αἴνιγμα. ἴσως γὰρ φιάλην ἐμούσαν οἱ μοῦσαι ἔλεγον αἰνίσσεσθαι τοῖς συμποσίοις ἀηδίοις. καὶ ἐπέλυσεν, ὁ ἀφορηθεὶς ἔσω τὸ φιάλην. Τὰ δὲ φος δισύλλαβα μονογενῆ ἀρσενικὰ, ἐνίφωνα κατὰ θέλουσι παραλήγε-

αθαι. λόφος. ῥῖφος. νέφος. κέπφος, εἶδος ὀρνέου. οὕτω καὶ γρίφος. τὸ δὲ ἔρυφος, οὐκέτι ἀλλ' ἀπὸ ταλαιπώρου μονογενῆ, διὰ τὸ κῦφος. δισύλλαβα, διὰ τὸ φίλοιφος. σπ δὲ τὸ φιλοσόφοις ἀσκήσαι. ἄχρις. πᾶσα λέξις ἀφ' οὗ τὸ ρι ἀρχομένη, διὰ τοῦ ι μ. γρίψις, ὁ οὐρανός. γρίνος, τὸ δέρμα. γρίσαι, ὁ χοῖρος. ἀριστοφάνης Γριωμένα, σπένδομενα δέφουσι δρομέως ὄμος. ἢ πᾶσα μῶδος συμπαθοῦντα. οἱ δὲ σπελίζοντα.

Γρώνη, ἡ οἰκία καὶ τὸ δέ μ μήν τὸ ἔρα. ἡ δεχομένη τὰ σκεύη. παρὰ τὸ γῶ τὸ χορῶ, γώνη ς γρώνη. κλίνεται Γρωμοί, θερμοί δρύινοι τινές ὄντες. καὶ σπαγρώνης. λληνικὸν δὲ ἡ ς. ιο, Γρωμοὶ μὲν δαὶ ὀφθαλμὲς ἀφαυσος ἀνεσκ. χρωμοί, τὰ τῶν γεραιῶν ξύλα. ὅς τε γέρουτα, γέρμα. κλίνεται γέρμος γρωός. σπελεγρυτῶσος, ὁ ἐπικαμμήνη χος. δαλός. λυπηφῶν. ἔχων τὸ εἶμα. ἐρυθρὸν δὲ τὸ ἐπικαμὲς παρὰ τὸ ἰὸν ἀολλεῦσιν. ἤτοι ἐρυθρὸν κηρὸν τὸ β δς π ς πλεονασμῶν τὸ γ, γρυτὸς. καὶ παρὰ τὸ ῥέω, ἐρυτὸς, καὶ γρυτὸς. ἢ ἐφ' ἑνὶ μέρει ἐρέουσα εἰς. σημαίνει καὶ τὸν συγγενῆ.

Γρυτοῦσθαι, σπιέσθαι τὸ πῆ βαλλομένην. καὶ ὡς παρὰ ἐρυσοῦσθαι ἀπὸ στισμοῦ. οὕτως ἀντιφῶν.

Γρυτοῦσθαι, συγκάπτεσθαι. γρυτάζειν, τὸ ἐρυτοῦσθαι λέγει. οἱ σπὸ τῶν παλαιῶν ξυλιφίων. ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. ἀνθρῶν δὲ φησὶν ἀληθείας β. Καίων τὸ πῆ ἐγκόπτω, γρυτάριον ποιῶ. ἢ μελάνθιος. Σῶσμός φησι γέγονε ἔγρυπος ἡ πῆ.

Γύαλον, τὸ οἰλωμα. σπὸ θώρυπος γύαλον, ἀπὸ τοῦ οἰλον τὸ θώρανος. κυρίως δὲ τὸ οἰλον τῆς χθρὸς λέγει γύαλον. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ ς λαμβάνω, πῆ παρὰ τὸ γωτὸν γύω. ἀφ' οὗ γύον. καὶ πλεονασμῶν τῆς αλ συλλαβῆς, γύαλον. ἢ παρὰ τὸ χωροῦσα καὶ λαμβάνουσα. ὡς

Γύης, ὁ μέρος ἢ πῆς, ς μέρος ἀφ' οὗ πύω, πύαλον. γρου. ς τ μὲν μέμνηται ὅμηρος ἐν σωθέσει, σπεντηκοντόγυον, σπεντήκοντα γύων, ὅ ἐστι σπεντήκοντα πλέθρων. γύης δὲ μέρος πῆς. οἱ δὲ σπεντήκοντα ζευγῶν. τὸ δὲ ἀρόσιμον ὁδός. Περίοδος δὲ γύης. παρὰ τὸ γαῖα, πῆ γύης. ἰω ἡ γύης τῆς γύης. καὶ μετὰ χάσεως τῆς χ μιᾶς ἐς εὐθεῖαν, πῆ ὁ γύης τ γύου. ὡς παρὰ ἀρά χης ς ὁ ἀρά χης τ ἀρά χου.

Γῆ, κυρίως σπὸ τῶν πολλῶν λέγει. παρὰ τὸ σπὸ τῆς γύης ὅ ἐστι τῆς πῆς ἴεμαι. σπὸ δὲ ταῦ τῆς βέβηκε. καὶ ἀπρώτητος καὶ μὴ πατουμένη τῶν ἀνθρώπων διὰ χθρὰν καὶ πολλῶν πῆ. ἢ παρὰ τὴν πῆν, πῆ γῆια. ς γρο. σπὸ τ η δς υ, γῆα. ἰάπετος καὶ σπὸ τῶν χθρῶν. οἱ, γῆας δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας τὴν χθρας. πῆ δὲ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γύω ς γύου. ὡς πῶ, πύω. ς δῶ, θύου. καὶ πλεονασμῶν τ ι. ἰ μὴ γύου, τὸ λαμβάνου, καὶ δεχόμενον. διάλυται δὲ καὶ σπὸ τῶν μικρῶν πόλεων τὰ πεδία καὶ ἠλέκις. ταῦτα δὲ χερσὶ καὶ ποσὶ βαίνουσι σπὸ τῆς γύης τῆς πῆς. καὶ μαχητικῶς δὲ καὶ σπὸ τῶν λοιπῶν μερῶν.

Γ γώσω, βλάψω. χολώσω. κυρίως τὸ τὰ γῆα ποιεῖν τὰ μέλη βλάπτειν. λέγεται καὶ ἀπὸ γώσης, βλάψης. τὰ μέλη ἐκλύσης. ἔστι τὰ καὶ ὦσι βλάβης ἁπλῶς. καὶ παρηκριβωκὼς δὲ καὶ ὦσι τοῦ ἁπλῶς βλάπτῃ.

Γ υμνός, ὁ ἀνευ ἱματίων. ὡς παρὰ τὸ σκύφος, σκύμνος, ἢ σεσυωσεμνός, οὕτω κύπτω κυμνός, ἢ γυμνός. ὁ δηλοῖ οὕτως κύπτῃ κρύπτῃ τὰ αἰδοῖα ὑπὸ αἰδῶ. ἢ παρὰ τὸ τὰ γῆα μόνα ἔχῃ, τουτέστι τὰ μέλη.

Γ υμνάσια, οἱ τόποι ὅπου ἐγυμνάζοντο. κυρίως οὖν ἐστὶ τῶν ἀθλητῶν. ἐπῆλθε γυμνοὶ ἢ γωνίζοντο. ἐπῆλθε παρῶ τὸν γυμνὸς ὁ ὁρισμὸς ἔδραμεν ἐν ὀλυμπίᾳ, ὡς φησὶν ὦρος. ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος καὶ οἱ ἀγῶνες γυμνάσια. ἢ λουτρὰ, ἢ ἱππικοὶ ἀγῶνες, ἢ κωνητήρια. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς πορίζωμα φορᾷ ἐν τοῖς αὐλοῖς, ἢ οὕτως ἀγωνίζεσθαι. κῦ δὲ Γ λαυκέτης γυμνὰ ὀλυμπιάδα ὁρᾷ πόα ὁ μὴ ἐν πύλαις πεσόντας. γυμνάσιον λέγεται καὶ ἡ φῶς ἀγαθή. ἀφ' οὗ καὶ γε γυμνασμένος ὁ φανερὸς ἐν δέλτοις μένος.

Γ ύψις, ὁ γωνιακὸς δίκης, καὶ μελανὸς. παρὰ τὸ γωνή, παρωνύμως γύψις. ὡς δάφνη, δάφνις, ἢ νύμφη, νυμφίς.

Γ ύαλα, τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα. ζώνας. τέμενη. περύγια. ποτήρια. πύχας. σολισμούς. παρὰ βόα-

Γ ύαλος, κύβος. τετράγωνος λίθος. λοιπόν.

Γ υάλας, εἶδος ποτηρίου παρὰ μακεδόσι.

Γ υμνῆτοι, οἱ ἀκτήμονες πένητες.

Γ υμνασία, ἄσκησις. μελέτη.

Γ ωνή, παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, ταῦ γωνή. ἡ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. ἢ παρὰ τὸ γείνω, γίνεται γωνή. καὶ ῥοπὴ τοῦ ὡς ὑ ἀιολικῶς. ὡς ὅμοιος, ὑμοῖος, ταῦ γωνή. ἀκλιτον δ' ἐστίν. ἐπῆλθε τὰς μὴ λήγουσας δι' ου συλλαβὰς τῶν παραληγομένας ἐκτεταμένον ἔχουσιν. οἷον, μοῦνη ἡ πρόφασις καὶ πρόποσις. βοῦνη ἡ θεὸς, ἢ τις καὶ μετὰ ὕστερον ἐκλήθη. φοῦνη, οἷον κύριον. τὸ δὲ γωνὴ συγκέλλεται· ἡ νότος οὖν ὥσπερ ἥρως ἄκλιτον ἐστίν. εὑρηται δὲ παρὰ φερεκράτει. ἡ ἀπατηλὴ, τῆ γωνῆ. οἷον, ζῆς ἄρτι νῦν καὶ μητέρα εἶναι καὶ γωνήν. ἐπὶ ἀπατηλῆς τῶν πλησιοπικῶν, ἀντὶ τοῦ ὁρῶ τὰς γύας.

Γ ωναικός. Ἰστέον ὅτι ἑτερόκλιτόν ἐστιν. ἐπῆλθε καὶ τὸ ἐλλιπὲς ἡ γύναικος εὐθεῖα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα τῶν γλώσσῃ. ὁ ἀὶξ καὶ ἡ αἶξ. ὀρνεαίξ, ἢ ἡμιαίξ. ὀθρᾶξ, ἢ ἡμιθρᾶξ. τοῦτο δὲ ἐπῆλθε τὸ σημαινόμενον κωλύειν ἀρσενικόν. οὐ γὰρ λέγει ὁ γύναιξ, ἀπέλιψεν. ἔστι δὲ ἡ γυ-

κή, γυναικός. ὡς ἀπὸ τῆς γύναιξ εὐθείας.

Γ υναικάνες, ἐκ τοῦ μαίνω μανῶ, ἢ τοῦ γυνὴ γυναικός, γίνεται γυναικάνες κατὰ συγκοπήν. οὐκ ἀπὸ τῆς γύναικὸς κλητικῆς ἔχει τὴν σύνθεσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γυναικός, λέγει γε γὰρ ἡμᾶς γυναικανεῖς. καὶ καθ' ὑπερβατὸν, γυναικανες. ἢ λέγει ὅτι ὡς παρὰ τὸ τιμὴ τιμάθεος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γυνὴ, γυνομανεῖς. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ ο εἰς τὴν αι διφθογγον. ὡς παρὰ μεσόπολις μεσαιπόλιος, γυναικανες. σημαίνει δὲ ἤτοι ὑπὸ γυναικὶ μαινόμενον, ἢ γυναῖκας εἰς μανίαν φέρων διὰ τὸ κάλλος. ἀλλ' οὔτε τὸ βακχέβακχος ἀπὸ κλητικῆς λέγει σύνθεσιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βάκχου, γέγονε βακχέβακχε. ἡ ῥοπὴ τοῦ ο εἰς ε. ὡς ἀμφορίβαμον, ἀμφερίβαμον.

Γ ύρινοι, οἱ μικροὶ βάραχοι. παρὰ τὸ γυρὸν τὸ πυφερές. τοιοῦτοι γὰρ εἰσί.

Γ υρινῶ, οἷον κύριον λεσβίας ὑπόρης. εἴρηται παρωνύμως, παρὰ τὸ γυρίνος ὁδηλοῖ τὸν βάραχον, γυρινῶ. ὡς ἔραρος, ἐράτω. καὶ κλέος, κλεῶ καὶ κλῶ.

Γ υρὸς, γυρὸς ἐν ὠμοισιν. ὀδυσσείας τ'. ὁ πορφερὴς ἢ στρογγύλος, ἢ κυρτός. τὸ θηλυκὸν, γυρά. ἀφ' οὗ ἡ γυρὰ πέδαι. καὶ βόθρος.

Γ υρῶσαι. ἄρατος. Καὶ φυτὰ γυρῶσαι. σημ' τὸ φιαλῶσαι ἢ πυφάξαι. ἢ βόθρον ὀρύξαι ἐν ᾧ τὰ φυτὰ καταθέσθαι. παρὰ τὸ γύρον ποιῆσαι ἐν τῷ περιφάσαι.

Γ ύψος, οἱονεὶ ἡ ὑψος ἡ ὑψοῦσα. ἢ ἐψηφισμένη πῆ.

Γ ὺψ, παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ ὕλη.

Γ ῶ. Γῶ, σημαίνει τέσσαρα. τὸ χῶρον, ἀφ' οὗ ἡ χωριτικὴ ταῦ τ. τὸ λαμβάνω ἢ δέχομαι, ἀφ' οὗ ἡ γωρυτὸς, ἢ τῶν βελῶν θήκη. χωρυτὸς ἡ ὑποῦσα. παρὰ τὸ χωρεῖν ταῦτα, τουτέστι τὰ τοξα, ἢ τὰ βέλη. ἡ ἡ τὰ ἐκτὰ χωρεῖται. τὸ γλωγῶ, ἀφ' οὗ ἡ γωνή. τὸ φωγῶ, ὀθόνη ἢ γεγωγώς.

Γ ωνία, ἔστι δύω τὸ παράπω. ἀφ' οὗ γίνεται πόνος πονῶ. καὶ ῥοπὴ τοῦ π εἰς κ, πονῶ, πόνου, ὁ γόνυ, τὸ μὴ καρπὸν καμπόμενον. ἐκ τοῦ γόνυ, τὸ κτητικὸν, γωνία κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ὁ πορ ἐστὶ καμπὴ τε ἢ κλασμένων σχήματι φύσει πεποίηται.

Γ ωνίδιον, ὡς τὸ ἀργυρίδιον.

Γ υμνάζω, τὸ σωπᾶσθαι, καὶ φείδεσθαι, καὶ γρομάζειν, ὁ οἴεσθαι τὴν ἧττον πάλλομένην. ἢ ὡς παρ' ἄλλοις ὑπόσιμος.

Γ υλιός, εἶδός ἐστι πόρας γραπτικῆς, ἐν ᾧ ὦσι σκόροδα καὶ πρόμυα. ὀξύνεται δὲ οὐχὶ παροξύνεται. διὸ χύτρας ἀπλοῦν ὁδοιπορικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων ὦσι χρῶνται οἱ γραπτοί τινες. ἔστιν οὖν γραπτὸν πότηρον.

Γ ύλιον, χοῖρον, ἢ λέοντα. σ' δὲ καὶ τὴν ἡρακλέα:-

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΜΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ:-

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ· ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ·

ΝΙΚΟΛΑΥ

ΤΟΥΒΛΑΧΟ

Α δες, λαμπάδδω. ἔχει τὸ ι. ἐὰν δὲ εὕρηται κῦ διάσασιν δαίδων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δαίω τὸ δίανοίπω καὶ κάω. ὁ μήων, δαίσω. καὶ λοιτὸν ἐκτοῦ δαίς, κῆ δᾶς κῦ σωαίρεσιν. ἔμφυε δὲ τὸ ι ἀνεκφώνητον.

Ἀάφρα, ἡ πορσεφώνη παρὰ ἀθηναίοις. παρὰ τὸ δᾶδα. ἐὰν δὲ μῦ δάδων ἐπιτελῆται αὐλὴ τὰ μυστήρια. ἡ

Ἀαήρ, ἀνδρὸς ἀδελφός. παρὰ τὸ ὅτι δᾶδα φορᾶ. δαίω τὸ γινώσκω. ἀφ' οὗ τὸ ἐδάην. δαήρ, ὁ συγγνώστειων τοῖς κατέπιγαμιανοὶ κείοις. τινὲς δὲ παρὰ τὸ δαίω τὸ κάω εἴγε τρύφις ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν λαμπαδηφορᾶν. οὕτω καὶ παρὰ τὸ πατῶ τὸ σωουσιάζω, πατὴρ.

Ἀακρόν, λαμπρόν. ξηρόν. καυματηρόν.

Ἀακίμων, παρὰ τὸ δαίω δαῶ τὸ μανθάνω, δάκω, δάκμων. ὡς δῶ δῶδῶκα, δῶδάκμων. ᾠδα δεδάηκα, ᾖδαω μεν.

Ἀακμονέστατα, τεχνικώτατα. ἐμπειρότατα. ἐπιστημονικώτατα. καὶ δαημοσύνη, μάθησις.

Ἀαίζων, διανοίπων. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ νοίπω. καὶ παρὰ τὴν δαΐην τὴν μάχην, ὁ καταμαχόμενος. σημαίνει καὶ τὴν νίκην καὶ τὴν τέχνην.

Ἀαὶς καὶ δᾶις, ἡ λαμπὰς. ἀριστοφάνης. Ϛ ὀὺ ἔργον ἦν ὧδὰς ἰέναι πάλιν φλόγα. παρὰ τὸ δαίω τὸ κάω, δαὶς. ὃς καὶ οἴπω, νοητὸς. καὶ λεπῶ, λεπτὸς. ἔστι δ' δαὶς ἡμάχη, παρὰ τὸ δαίω τὸ διανοίπω. καταδιάλυσιν δαίω. κῆ πολεμασμῶ τοῦ ζ, δαίφω. ὁ μήων, δαίσω. ὀξύνεται δαὶς. κλίνεται δαΐδος. ὁ κανών. τὰ δὲ ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ δος κλίνεται. οἷον, ἐλπὶς ἐλπίδος. δαὶς δαΐδος. ἡ δοτικὴ, δαΐδι. καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δι συλλαβῆς, δαΐ. ἔνθα δαΐλυγρὴ. ὀξύνεται δαίφω, ὁ πολεμῶ ἢ φρόνημα ἔχω. παρὰ τὸ δαΐ δοῦναι καὶ φρὴν, καὶ τὸ φρήν. ὁ τὰ πρὸς πόλεμον φρονῶν. σημαίνει καὶ τὸ σωφρονεῖν. παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω. ἵν' ἡ ὁ δεδακὼς φόνου. ἢ παρὰ τὸ δᾶ ἐπὶ τὰ πόνου. ὁ μεγάλως φονᾶν. τὰ δὲ ἐκδότε λείων συγκείμενα ὀξύνεται, ἀπὸ εὐθείας σωζέται, ὡς τὸ ἕως, ἑωσφόρος, ἡ ἀστραγερμανικὴς, ὡς τὸ οὐδεὶς οὐδενός, μὴ τὸ ὥρα ἡ φρονῆς, οὐδενὸς ὑγιὴς, ὡς τὸ ἀνήρ, ἀνδρὸς ἀγαθός. ἡ ἀνδρεία, ἡ ἀνδρικὴ, ἀνδρεῖος. ἡ ἀνδρὸς ἀπατικὴς, ὡς τὸ μοιχὸς, μοιχεία. Ϛ ὁ ἀνδρὸς, ἀνδρεῖος. ἡ δὲ κλητικὴς μόνου, οὐ συνίζεται. ὁ δὲ τοῦ δαίφρονος ἀντιπαραθετικὸς, οὐ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετὴν. παρὰ τὸ δαῶ τὸ μανθάνω, δαήμων. Ϛ ὁ ἀδάμου, δαίφρων. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν πρωτοτύπων μῶν γινόμενα ὀνόματα, κτῶ παραλήγουσιν, ὡς τὸ, ἁμαρτῶ ἁμαρτητής. μισῶ, μισητής. κτῶ. κτητής. ὡς τὸ, ἁλῶ, ἁλώσιμος. οἰκῶ, οἰκήσιμος. ἁμαρτήσιμος. οὕτω δαῶ δαήσω, δαίφρων. καὶ παρὰ τὴν διάφρονησιν καὶ τὸ φρήν, διάφρων. σημαίνουσι τὸ αὐτό. Ϛ ἐὰν δὲ παρὰ βιβασμῶ, δαίφρων. σάφων. ἐχθρόφρων δὲ, δάκνω, παρὰ τὸ δᾶ ἐπὶ τὰ πόνου μόριον, πολεμος. καὶ τὸ κάμνω τὸ νοίπω, γίνεται δακάμνω. ὀξύνεται δὲ καὶ τὸ δακνάω, ἀπὸ βολῆ τοῦ ι καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι. εἶτα πάλιν ἀπὸ βολῆ τοῦ ι Ϛ συναίρεσιν, δάκνω. καλλίμαχος. ἕλκος ἐχίζανῶον ἐρέπτεται ἄγριον ὄδαξ.

Ἀάκητρον, θηρίου ἑρπετοῦ. παρὰ τὸ δάκνω, δάκητρον καὶ δάκετρον, καὶ δάκετρος. δάκια τὰ μικρὰ θηρία.

Ἀάνος, τὸ θηρίον. παρὰ τὸ δάκνω. τὸ νδαρος. Ϛ μὲ δὲ χὴ φεύγει δάνος ἀδεὲς ἀνόμακη γορίαν. σὺ κῆ δῦπμα ὃς παρὰ νικάνδρω. Ϛ ἔνθα σῆμα δέ τι δάκεος αἱμορρόουσαν.

Ἀάκτυλος. διὰ τοῦ ρο παροξύνεται. τὰ δὲ εἰς ψω. τοῦ υλος ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν διὰ δευτέρου συμφώνου μνημονευομένην προσηγορικὰ ὄντα, προπαροξύνεται. οἷον, σπόγγυλος. γόγγυλος.

Ἀάνρυον, ὃς ἐστὶ παρὰ τὸ ἐκδέω ἐκδέομαι τὸ ἐκδῶ. παρὰ τὸ δάκω τὸ δακάνω. ἢ παρὰ τὸ δάκνω, δάκνυον καὶ δάκρυον. δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς ἢ τῆς καρδίας, ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ἢ παρὰ τὸ δάκνεσθαι τὰ ὄμματα ὑπ' αὐτοῦ.

Ἀάκρυσι, δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. ἡ εὐθεῖα, τὸ δάκρυον. καὶ ὠφείλασιν εἶναι δακρύοις. ἀλλὰ κατὰ μὴ πλασμὸν, δάκρυσιν. ὡς τὸ πρόβασιν. ἢ ὡς τέλους συλλαβὴ ἢ τοις, ἢ σι γράφεται. προβάφις, πρόβασι. ἑξακάτοις, ἑξακασι. τετάλοις, τέταλσι. πᾶν δὲ πλῆθος ἔχει ἀμετάβολον πρὸ τοῦ τέλους, τοῦτο ἔχει καὶ ἐν τοῖς ἐπιθέτοις. ἑκάτωρσι, ἑκάτωρ. ἑκατόρσιν, ἑκάτορ. τὸ δὲ δάκρυ, γένος κατὰ τοῦ δάκρυον. οὐκ ἀπὸ

τὴν, ἀλλὰ καὶ σχηματισμοῦ. τὸ δάκρυ τοίνυν. ἡ γεννική, δάκρεος. ἡ δοτική, δάκρει. καὶ τὸ πληθυντικὴ, δάκρεα. ὡς πώεα, πώεασι.

Δακρυόεις, παρὰ τὸ δάκρυον. τὸ δὲ δάκρυον, καὶ παρὰ τὸ κρύος καὶ τὸ δᾶ ἐστὶ τὸ πίνω, καὶ παρὰ τὸ δᾶ, καὶ τὸ κάω τὸ καίω. ἔστι δάκρυα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δάκρυ. καὶ παρὰ τὸ δάκρυον, ὁ δάκρυ. ἔστιν ἀπὸ συνθέτου λέξεως ἀπλῆ. ἔστι δὲ ἡ δάκρυσι, καὶ δάκρυ. πολὺ δάκρυσι, δάκρυσι. οὕτως ἡ ῥοδιάνος πεῖ παθῶν.

Δάκρυς, δακρύω. δακρύσω. ἀπροβλήτου, δάκρυσι. καὶ μετὰ τὸ πολὺς, πολὺ δάκρυσι, πολυδάκρυος. προπαροξύνεται. Τὰ ἁπλᾶ σύνθετα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ὀξύτονα τὸ παροξύνεται. καὶ ἄνωθεν. τὰ ἁπλᾶ σύνθετα ὀνόματα, εἴτε βαρύνεται, εἴτε ὀξύνεται, εἴτε περισπᾶται, ἐν τῇ συνθέσει συστέλλουσι τὸ υ, παροξύνεται. οἷον, ὀφθαλμὸς, λευκώλενος

Δάκτυλος, παρὰ τὸ δράσσω, δράκτυλος ἁπλῶς. παρὰ γὰρ τὸ δράσσεσθαι. καὶ παρὰ τὸ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεκται, δέκτυλος, καὶ δάκτυλος. καὶ δάκτυλοι, οἱ δεκτικοὶ ὄντες τῶν δίδομένων. καὶ παρὰ τὸ δείκω, τὸ δεικνύω, δείκτυλοι, καὶ δάκτυλοι. δι' ἀμφοῖν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται. λέγονται δὲ δάκτυλοι, καὶ οἱ πορεύοντες. καὶ νομίζουσι δακτύλους ὠνομάσθαι, διὰ τὸ δάξαι, δακτύλους ἡμᾶς ὄντας. καὶ δεκτύλους, τοὺς δεκτικοὺς, καὶ ὑποδεκτικούς.

Δάκτυλα, ζήτει ἐν τῷ λύχνα.

Δακτύλιος, ἐπὶ τῆς ἔδρας. καὶ διὰ τὸ δακτύλοις ἐοικέναι, καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς προπυλότητος τοῦ σημαντῆρος τῆς σφραγίδος. ὁ δὲ φορούμενος δακτύλιος, ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δάκτυλον εἶναι. λέγονται δὲ δακτύλιοι, οἱ τετρημμένοι λίθοι, δι' ὧν τὰ ἀπόγλυφα σχοινία ἀναπίπτουσιν. ἐκτὸς ἐκτρίπτου. λέγεται καὶ τοῦ πηδαλίου ὁ ἄκρος. ἐπὶ τοῦ ἐπάνω τῆς θύρας.

Δαλὸς, ὁ πεπυρακτωμένος ἄνθραξ. καὶ λαμπὰς, καὶ ξύλου ἀπόκαυμα. καὶ δαδίον καὶ μύφλεκτον. λέγεται δὲ ἐπὶ δαλὸς, καὶ δαελὸς παρὰ σάφρονι. παρὰ δὲ τὸ δαίω, δαλλὸς. καὶ παρὰ τὸ δαίω, δαερὸς. ὡς φαίνω, φαενὸς. καὶ ἀττικῶς, δαελὸς. ἐπὶ ἰωνικῶς, δαυλὸς. καὶ ποιητικῶς, δαλὸς. παρὰ δὲ τὸ δαίσω μέλλοντα, γίνεται δαυλὸς. καὶ προπαροξύνεται

Δάμαρ, καὶ γαμετὴ. παρὰ τὸ γάμου, ἁπλῶς υ, δαυλός. Γάμαρ καὶ δάμαρ. καὶ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι καὶ ὑπεξεύχεσθαι ἀνδρί. γωνή. Φίλη.

Δαμάζω, παρὰ τὸ δέμας ἁπλῶς, οἷόν ἐστι ξηραίνω.

Δαμάσαι. δαμῶ παρατατικῶς. ὁ μέλλων, δαμάσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαμον. ἐδάμην, καὶ ἐδάμημεν. ἡμετρικὴ, δαμείς. τὸ γὰρ μάρτυρα οὐκέτι κλητικόν. ὁ ἀόριστος γὰρ παθητικὸς ὢν καὶ τὰ ἑξῆς ἅπαντα ὁμοίως τὰ μετοχὴν. τὸ εὐκτικόν, δαμείην. τὸ πληθυντικόν, δαμείημεν. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δαμῆμεν καὶ δαμεῖεν. Τὰ ἁπλᾶ μὲν εὐκτικὰ καὶ εἰμὶ διφθόγγῳ. Ἄλλοι δ' ἄμοιροι δαμῆναι. πρὸ τέσσαρα ὕστατα ἅπαντα. δαμείησαν δὲ ὡφελήσειαν.

Δαμᾶ, ἰλιάδος ᾱ. ἐπὶ δημοῦ πολέμου τε δαμᾶ. ἐπὶ δαμάζῃ. καταπαύῃ. ἐνεργῶς. γέγονε δὲ παρὰ τὸ δέμω τὸ δαμάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαμον. κἂν που τύχοι τὸ ἐοῦν ἀμεταβόλως, ἁπλῶς αὐτὸ λέγω ὁ δεύτερος ἀόριστος. ὁμώνυμον δεύτερος, δαμῶ. καὶ μετὰ τοῦ ὁμώνυμον ἁπλῶς ἐνεργοῦντα. καὶ γίνεται δαμῶ, δαμᾶς, δαμᾶ. πλείονες δὲ οὕτω. δαμοῦμεν, καὶ ὁμώνυμον, δαμάσομεν. τὸ ῥῆμα, δαμάσει. καὶ ἀπροβλήτως εἰ συλλαβῆς, δαμᾶ. καὶ ὡς ἡ ῥοδιάνος. ἀπὸ τοῦ δαμάζω, γίνεται δαμῶ καὶ κατὰ συγκοπήν. τὸ παρωχημένον, δαμῶ. παράτατον, δαμάζω. ἀόριστον δάμμω. καὶ ἁπλῶς, δάμμημι. ἀπὸ τοῦ δαμῶ, Τὴν μετὰ μῶ τοῦ καὶ δάμμημι ἐπέκτασι. ἐδάμων, ἐδάμαζον. ἐδάμην. δεδάμηκα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δέδμηκα, καὶ δεδμήκην. ἐδαμάσθην καὶ ἐξῆς ἀπλᾶ.

Δάμνησι. δαμάζῃ. ἀναιρῇ. ὑποτάσσῃ. Τῷ δάμνησιν ἁπλῶς ἀνθρώπων. ὁ σίδηρος, ἀνευρίσκει. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, σὺν τῷ. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ δάμνημι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δάμνω ὑποτακτικοῦ. τὸ δὲ δάμνω, ἀπὸ τοῦ δαμάζω κατὰ συγκοπήν.

Δαμάς, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαμάσω μέλλοντα, δαμᾶς. ὡς θαυμάσω, θαυμᾶς. ἐπὶ δώσω, δώς. καὶ σώσω, σώς.

Δαμασκός, πόλις συρίας. πεῖ τὴν ἀντιλίβανον. εἴρηται ὅτι δαμᾶς στρατεύων μετὰ διονύσου ἐκ θεσ, σκήνην πηξάμενος, ἵδρυσατο ἐκ συρίας θεοῦ ξόανον. ὃ ὢν δαμᾶς κωμη, δαμασκός. καὶ ὅτι ἀσκὸς εἰς τῶν γιγάντων. ὃς μετὰ λυπυρίου τὸ διόνυσον ἔδωσε, καὶ ἐς ποταμὸν ἐνέβαλεν. ἐφ' οὗ εὐθὺς δὲ ὑπὸ ἑρμοῦ. καὶ ἀσκὸς ὀξεδάρη, καὶ ἐκ ἐτάφη. ἐκ τοῦ ταφέντος ἡ πόλις ἐκλήθη. καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα, ἀσκοὺς καλοῦσιν.

Δάμασος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαμάζω, λοιπόν. δαμάσω. δάμασος. ὡς ἰάω, ἰάσω, ἴασος. ἐκ δὲ τοῦ δεδάμασαι, δαμάσωρ, ὁ κύριος. ὡς τετέλεσαι, τελέσωρ. καὶ δαμασορίδης.

Δάμις, ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ παρώνυμον, δωρίδι διαλέκτῳ. παρὰ τὸ δῆμος, γίνεται δῆμις, καὶ δάμις δωρικῶς. ὡς παρὰ τοῦ δουρός, γίνεται δοῦρις ὄνομα κύριον.

Δανά, τὰ ξηρὰ ξύλα. οὕτω καὶ ἁπλῶς τὸ ξηρὸν πᾶν. οἷον, διάτε ξύλα δανὰ κέασσι. παρὰ τὸ δέω τὸ σπολύω χρόνου, γίνεται δανά. τὰ διὰ τοῦ χρόνου ξηρά. καὶ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. Τὰ ἁπλᾶ καῦσιν ἐπιτηδεία. ἔυκαυστα. θερμά

Δανάκης, νόμισμα, ὅ ἐστιν ὄνομα βαρβαρικὸν πολέμου ὁ βολοῦ ὃ τοῖς μεγίστοις ἐν τοῖς στόμασιν ἐτέθησαν. καλλίμαχος. Τούμεκα καὶ μέκυες πορθμηίου οὐ πιφέρουσι. μοῦνη ἐπιπολίων ὅτε θυμοφθόρεσκεν. ἀλλ' οὐσανίοις ἐκτομάτεσι μεὸς ἀχερουσίας σπείβάθρου δανάκης. ἀχερουσία δ' ἐστὶ λίμνη ἐν ἅιδου. καὶ διὰ πορθμεύοντι οἱ τελευτῶντες, τὸ προφρηθὲν νόμισμα διδόντες τῷ πορθμῷ. εἴρηται δὲ δανάκης, ὁ τοῖς δαναοῖς ἐμβαλλόμενος. δαναοὶ γὰρ οἱ μεγάλοι. φυτεσίξηροί. δανὰ γὰρ τὰ ξηρά. ἡ ρακλείδης ἐν τῷ δευτέρῳ πορισμῶν.

Δάνδου, παρὰ τὸ δάνος, ὃ σημαίνει τὸ δῶρον. εὐφορίων.

Τῶ ἐάοι δάνος ὠ πασιν ἔκτωρ. ὥς οἱ νῦν τέλος, τέλθον, οὕτω δάνος, δάνθον. καὶ ἀνιφάσιν, τὸ μὴ δῶρον. ῥύφων δέ ὅτι ἀπὸ κοινῆς ὁ φησὶ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου δώρου τάττεσθαι τὴν λέξιν. διδυμος δὲ, τὸ χθονίζον χέος. παρὰ τὸ δίνη, δάνος καὶ δάνθον. ἢ παρὰ τὸ δίδοσθαι μὴ ἀνίας. διὸ γλῶσσ, μυρίδος ἰσχύν. γέρας.

Δάος, ἥλαμπας. παρὰ τὸ δαίω. Δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα. τὰ δ' ἄρσος οὐδέτερα ἔχοντα παρὰ τὸ τέλειος τὸ ᾶ, συστέλλει. φάος. χάος. πλὴν τοῦ φᾶρος. πρᾶος.

Δαπάνη, παρὰ τὸ δάπτω τὸ ἐσθίω, δαπάνη. ὡς θήκη, θήγάνη. ἀπὸ τοῦ ἀναλίσκω, ἀπάνη. πεφώ, πεφόνη. ἢ δάπτω, δάπη. ζ' πλεονασμῶ τοῦ ᾶ, καὶ ῥοπῆ τοῦ τ' ἄρσεν. Τί γὰρ οὕτω δάκνη ὡς δαπάνη. ζ' ῥῆμα, δαπανῶ. κῆ παράγωγον, δαπάνημα.

Δάπεδον, παρὰ τὸ δαπέτα πίνειν. ζ' πεδικός. πουτέστι τὸ μέγα καὶ πλατὺ πέδον, ὅ ἐστιν ἔδαφος. τὸ δὲ δα, γίνεται ζ' ᾶ μετάθεσιν τοῦ δ' εἰς ζ. οἷον ζ' ζάπλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος.

Δάπιδες, τάπητες. παρὰ τὸ ἐν δαπέδω στρώννυσθαι.

Δάπτω, τὸ ἐσθίω, καὶ τὸ διὰ στόματος παράπτω. ὀξοῦ ζ' τὸ δάψαι. Μὴ μέλι παρὰ μυκτὶ κύνας καταδάψαι ἀχαιῶν. κῆ δάπτης, ὄνομα. παρὰ τὸ δαπάνη, ὅτι ἀπὸ τοῦ ζᾶ γέγονεν ἀιολικῶς κῆ τάπτω, γίνεται δάπτω. κυρίως γὰρ τὸ λάβρως ἐσθίειν σημαίνει.

Δάρας, παρὰ τὸ ἐν τῶ αὐλῶ χωρίω συλληφθῆναι δαρδανὸν ἀπὸ ἀλεξάνδρου. ὑπὸ δὲ ἀναστασίου κῦσθεν, ἐκληθη ἀναδιζόμενοι, οὐ μόνον οἱ δανιζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δανίσαι. δανίσην δὲ διὸ γλῶσσ, καὶ τὸν δεδανισμένον.

Δαρδάπτω, ἀπὸ τοῦ δάπτω. κῆ ἀναδιπλασιασμοῦ, δαδάπτω. κῆ πλεονασμῶ τοῦ ρ, δαρδάπτω. τὸ καὶ ἐσθίω. τὸ δὲ δάπτω, ζ' καὶ τὸ δίελλω, καὶ τὸ πτῶ, καὶ τέμνω. Διὰ δὲ χρόα καλόν ἔδαψεν. ἔβρωσεν. ἔκτεινεν. καὶ δαρδάπτομαι, διὰ σπαράττομαι.

Δαρδος, τὰ ἀπὸ τῶν ἄρσεων διὰ τοῦ εως γινόμενα παρὰ μίας ἔχοντα τὸν τόνον, διὰ τῆς εῖ δίφθογγον. δῆρις, δαρδος. καὶ ῥοπῆ, δαρδος. οἱονεὶ ὁ πολεμικός. ἢ τις, ὄνομα πόλεως. καὶ ἠτεῖος ὁ πολιτικὸς μάντις. μάντις μαντεῖος. ὁ ἀπόλλων. ἔφορος γὰρ τῆς μαντείας. προσκεῖται παρὰ μᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ἐπὶ δὲ ἀπὸ τοῦ μάντις, γίνεται χύριον μάντις.

Δαρδανος, μόμισμά τι ἐν χρυσοῦν. ὁ παρὰ δαρδος παρὰ τὸ σεσηνόκεν. ἀπὸ τοῦ δ' δαρδος, δαρδανὸς. κῆ ζ' συγκοπῆ.

Δάρης, παρὰ τὸ δείρω καὶ ἐκδείρω, γίνεται δέρης. ζ' ῥοπῆ, δάρης. ἀπὸ γὰρ ὡς ἱερεὺς ἔσχε καὶ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δάης. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ, δάρης. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω, δάρης. ὀξοῦ καὶ τὸ δῆρις.

Δασεῖα, τὸ πνεῦμα. παρὰ τὸ σφοδρόν τι καὶ μέγα εἶναι πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς. παρὰ τὸ δα ἐπὶ τὰ ἔνδον, κῆ τεύω τὸ ὁρμῶ. τὸ σφοδρῶς ἐκπεμπόμενον πνεῦμα.

Δάσκιος, ὁ μεγαλόσκιος. οὐκ ἀπὸ τοῦ δασύσκιος καὶ συγκοπῆ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δα ἐπὶ τὰ πιοῦ. οἷον, Δάσκιον ἅψ ἐλάσαντες ἕλος σὺν ὕδατι βροτῶ.

Δασύλλιος, ὁ διόμυσος. ἀπὸ τοῦ δασεῖαν λαβεῖν τὰς ἀμπέλους. δασὺς, ὑλώδης τόπος ζ' σὺν δένδρων. δασυλλὶς, χῶρος.

Δάσασθαι. Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσασθαι. καλῶς ἐμερίσασθαι. ἀπὸ τοῦ δαίω, δάσω, δάξω. καὶ δάσονται, φατοῦνται, ἢ μυριοῦνται.

Δασμὸς, ὁ μυρισμός. παρὰ τὸ δάζω, ἀφ' οὗ τὸ δάζομαι. καὶ ἐδάσαντο. δέδασμαι, δασμὸς. ὡς σκεδάζω, σκεδασμός.

Δασπλῆτις, ἡ ἐριώλης. Καλόν δασπλῆτα δασμὸς πορυβός. ἢ δὲ κυρίως τὴν δυσπόρητον πέλασον. ὦ οὐκ ἄντις πόρος πελάσσει διὰ τὸν φόβον. παρὰ τὸ δῆ, τὸ ὀργήν. ἢ μέγας πόρος πελάζουσα. ἢ ἄγαν χαλεπὸς οἷς ἂν πόρος πελάσσῃ. ἢ δασπλῆτις λέγεται ἡ ἐριώλης, παρὰ τὸ πλησίον τοὺς ἁμαρτωλοὺς θεοκρίτος δὲ ἑκάτης αὐλὸς εἶναι φησὶν ἐν δέρφ λέγει. ἡ μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη. ἢ ἄπληστος τιμωρός. κῆ ἀσπλῆς.

Δάσπλητα. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ δάσπλητα ὄνομά ἐστι λιμοῦ. καὶ βρυσμός. ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως καὶ πάσσης καὶ μάσσης ὄνόματα τὰ αὐτὰ μῶν. ζ' ὀσφρόνη. ὅπερ τινὲς ὀρέξιν λέγουσιν. ἔστι δὲ χώρα οὕτω καλουμένη συρία. τὸ σ' ἐν συλλήψει μετὰ τῶν ἐπιφερομένων συμφώνων. ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν διάστασει, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ δέχεσθαι ἐπιφερομένην συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σ. ἐν γὰρ ἰῶ τὸ σ' ἐν διαστάσει, κῆ ἐλήγουν συλλαβὴν ἐν τῶ σῖτα, εἶχεν ἂν ἐπιφερομένην συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σῖτα, διὰ τὴν κανόνα τοῦτον. Πᾶσα γὰρ συλλαβὴ καταλήγουσα ἐν σῖτα, ἔχει κῆ τὴν ἑξῆς συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σῖτα ἀρχομένην. οἷον, μύσω. πλήσω. καὶ τὰ ὅμοια.

Δασμοφορεῖν. τοῦ τὸ ἀπὸ βάλλον τὸ ἴδιον παρὰ τοῖς δωριεῦσι, γίνεται ὀξεῖα τάσει δασμοφορεῖν. δασμοφορεῖν δέ ἐστι τὰ δημόσια φέρειν. δασμὸς γὰρ μέρος φόρου. ἀπὸ χή. Δασμοφορεῖν οὖν, τὸ φόρους λαμβάνειν.

Δατῶ, τὸ μερίζω. καὶ Δατούμεθα, μερίζομεθα. οἱ, Δατεόμεθα λαὶς ἀχαιοί. ζ' χθόνα τοῖσι Δατεῦντο. ἀντὶ τοῦ ἐμερίζοντο βαδίζουσαι. ἰλιάδος ψ. μυρισμῶ γὰρ τινὶ ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν. ἄμοτε ἀμφαχοῦτῶν πολλῶν τιθεμένων. παρὰ τὸ δασὺς, δασῶ. καὶ σύλλειψιν τοῦ σῖτα, Δατῶ. κῆ παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω. ἀφ' οὗ τὸ δάζω, καὶ δάσω. ὀξοῦ τὸ δασὺς καὶ ἄδασος. καὶ κατ' ἔλλειψιν, ἄδατος. ζ' ἄδασα παρὰ σοφοκλεῖ σὺν ἄσαντι, τὰ ἀμέριστα καὶ ἀδιαίρετα.

Δατητὴς, παρὰ ἀπὸ τοῦ δατῶ, ὁ διανεμητὴς. ἀριστοτέλης. Τίν' οἶδα τητᾶι. ἀπολλόδωρος διὰ τῆς φησί. παρὰ τὸ δαίω, δασὸς. κῆ ῥῆμα, δασῶ. ὁ παρακείμενος, δέδασμαι. κῆ σύλληψις τῆς, δέδαται. ἀφ' οὗ ὁ δατητὴς. ὡς πεποίηται, ποιητὴς. διαιρετῆρες. μυρισταί.

Δαῦλον, δασὺ ἡμῖφλεκτον ξύλον.

Δαῶλος, ὁδασύς. παρὰ τὸ δάσος, γίνεται ἐκθλιμμα δασῶ. ὡς τεῖχος, τειχῶ. ἀφ' οὗ φησὶ τὸ ὕδωρ, τετείχηται. ἐκ τοῦ δασῶ, γίνεται καὶ παραγωγὴν, δασαίνω. ὡς χεῶ, χεαίνω. κλῆθω, θαίνω. εἶτα καὶ συγκοπὴν, δαίνω. ὁμοίως, δαύσω. καὶ ὡς παύσω παῦλος, οὕτω δαύσω, δαῦλος. καὶ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ὁμοίως, δαίσω, δαιλός. καὶ προσθήκης υ, δαυλός. ὁ καιόμενος καὶ δασύς. τὰ γὰρ δασέα, ταχέως καίονται.

Δαυλὶς, πόλις ἐν τῷ παρνασσῷ κειμένη. μῦθος δὲ ἐκ τοῦ γεγονέναι τὰ κατὰ τὸν τηρέα καὶ τὰς ἀδελφὰς πρόκνην καὶ φιλομήλαν. εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολύδασος ἔχειν. δαῶλον γὰρ τὸ δασύ. αἰσχύλος. Δαῶλος ὑπῆν κἀμφάδες ὕθμην. καὶ Δαυλίδα. ὅτι παῖς διὰ ἀδελφᾶς ἐκ φωνιλίδη κὸ τηρεύς. ᾄσθεν καί τινες, δαυλιάδα καλοῦσι. καὶ ἡ πόλις δέ φησι, δαυλία καλεῖται. καὶ δαυλίαν πορφύρην, ἀπὸ τοῦ ἀνδύω. ἀριστοφάνης διὰ τὸ μῦθον. ᾄδουσι τὴν δασεῖαν.

Δαῶω, τὸ οἰμῶμαι. παρὰ τὸ δαῶ. δαῶσαι γὰρ ἐτάρας συνέθεσαν. λέγει δὲ ἡρωδιανός, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀξ κλείξις παρὰ τὸ παφῶ. κῆ παῦ παρὰ τὸ δέω τὸ δῶ. ὁμηρος συνόδου στείαν Πῶς ἀνέγωσε δέοιμι. ὁ δὲ συναλοιφὴν, γίνεται δῶ. τοῦτο τὸ δῶ καὶ ἀπὸ παραγωγὴν, γίνεται δαῶω. κυρίως τὸ δῶ. εἴρηται καὶ ὠῶ τοῦ καθεύδειν. οἱ γὰρ καθεύδοντες, δεσμοῦ μέλοις ἐοίκασι.

Δαῶω, τὸ καίω παρὰ σημαινόμενον. Μηρίων δὲ δαῶμεν. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, γίνεται τῶ τῶ. δαῶ χμοῦ, ἔυκαυσον ξύλον.

Δαφοινὸς, ὁ αὐχένος, κέρυθρος, μέλας. κυμάλλου παρὰ τὸ δὴ τὸ φοινὸς. ἢ ἀπὸ μελάνος φοινὸς. φυλέσιν ὁμέλας. φόνος δὲ τὸ αἷμα. καὶ ἀφ' οὗ ζα, ζαφοινὸς, καὶ δαφοινὸς ἐν γόοις. ὁ φόνιος ἄγαν. παρὰ τὸ δα ζ τὸ φόνος. καὶ παρὰ τὸ δαίω. ἐκ τοῦ φόνος, τὸ θλιβῆναι, φονῆ. ζ πλεονασμῶ τοῦ ι, φοινῆ. ζ τὸ ἀρσενικὸν, φοινὸς. καὶ μετὰ τοῦ δ, δαφοινὸς. διὰ τοῦ καὶ ἀναβιβάζει τὸν ο. τὰ γὰρ ἐς ος ὀνόματα, ἐν τῇ σωτῆρι ἀναβιβάζουσι τὸν ο. οἷον, τέλος, ὁ ἡ τέλεσος. τοῦ δ δὲ διὰ τὸ σημαινόμενον, ἐκωλύθη βαρύνεσθαι. χωρὶς ἀρφησῆ φημὶ διὰ σημασίαν τινὰ κεκώλυθε. διὰ τὸ λοιπὸς, βροτολοιτός. καὶ χωρὶς τῶν ἐθνικῶν. ἀχαιὸς, πανάχαιος. καὶ χωρὶς τοῦ ἴαρὸς, ἀερχίαρος.

Δάφνη, τὸ φυτόν. δαοφόνη δὲ οὖσα. ἡ ἐν τῷ δαίεσθαι φονεύουσα. ἢ ἐπεὶ γὰρ κατομάνη. μαρτυρεῖ θεόκριτος. Χὤς αὖλα λακὴ μέγα καὶ κατέρρισεν.

Δαφοίτας, οἱ ἀπόλλωνα παρὰ σύρανθυσίοις.

Δέω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ δεσμεύω. τὸ φοβοῦμαι, δέδοικα δέος, ὀφόβος. τὸ παρέπω, δέδοικα, ἔδεον, ἔδεες. ἔδεε. κατὰ κράσει, ἔδει τὸ ἔπρεπε. τὸ ἱκετεύω, δέδοικα καὶ δέησις.

Δαίω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ μανθάνω, δέδοικα καὶ ἐδάκην τὸ ἔμαθον. δαίω τὸ μερίζω, δέδοικα δαίτρος, ὁ μάγειρος. δαίω τὸ εὐνοῦμαι, δέδοικα δαίσδαις, εὔνοια.

Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἥρωος. ὑποπρόθεσις. παρὰ τὸ δαίω, σημαίνει τὸ ἐπίσταμαι, δαίδαλος, οἷον πολύμητις. καὶ πλεονασμῶ τοῦ δ, δαίδαλος. παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω. ζ δαίδαλα, ποικίλα κατασκευάσματα, τὰ ἐκ δαήσεως καὶ ἐμπειρίας ὄντα. παρὰ τὸ δαίδηται τὰ ἐκμαθήσεως γεγονότα. κατὰ τοῦ δαιδάλου, τοῦ ποικίλλοντος τὰ ἴδια ἔργα. κατὰ δαιδάλης αθηνᾶς μάμμης, κροφοῦ. ποῖ δὲ ἐπὶ τῆς παρθένου δημιουργούμενον, ἐπ' αὐλητῆ ἀναφέρεται.

Δαιδάλεον, τὸ ποδαιδάλῳ σκευασθέν. τὰ ἀνδριάντα. καὶ δαιδάλεον, τὸ ποικίλον τῇ σκευῇ. ἔστι δὲ παρὰ τὸ δαιδάλος καὶ τὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. τοῦτο παρὰ τὸ τοῦ δαιδάλου κυρίου ὀνόματος μηχανοποιοῦ. ὃς πρῶτος κατεσκεύασε ποικίλα καὶ διάφορα ζῶα. καὶ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, γίνεται δαιδάλειος. καὶ ἀπὸ τοῦ δαιδάλλω τὸ ποικίλλω. παρὰ τὸ δαίω, παρὰ τὸ γ δαιδάλλω. ὡς ἄω, ἀγάλλω. καὶ ἴω, ἰάλλω. καὶ πλεονασμῶ τοῦ λ τὰ, δαιδάλλω.

Δαίμων. δαίω τὸ μανθάνω, δέδοικα καὶ δαίμων. οἱονεὶ δαήμων τις ὤν. καὶ παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω, γίνεται δαίμων. ὁ πάντα ἐπιστάμενος καὶ γινώσκων. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, δαίμων. δαίμονα θήρης. καὶ παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὅτι κάστῳ ἀπομερίζων.

Δαιμόνιος, μακάριος, θαυμαστός. παρὰ τὸ δαίμων, δαίμονος. τὸ μο, μικροῦ, ὥσπερ οἰκοῦ. τὸ ιι, ι, ὡς ἐπίθετον. δαιμόνιε, μακάριε. καὶ δαιμόνιον, φαῦλόν τε. καὶ δαιμονίη, εὐδαίμων καὶ μακαρίη. οὕτω δὲ καὶ κακὴ καὶ φαύλη.

Δαίνυμι, ἐυωχοῦμαι. ἀπὸ τοῦ δαίνυμι, τὸ παθητικὸν, δαίνυμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδαινύμην, ἐδαίνυσο, ἐδαίνυτο. τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδαίνυντο. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε. Τὰς ω λήγοντας ἡμιβαρύτονα ποιοῦντα παράγωγα. διὰ τοῦ μύω, ἢ μῦ διφθόγγω παραλήγεται, δι' ἑνὸς ἀμεταβόλου ἐκφέρεται. οἷον, δαίω, δαινύω. ἢ δὲ ἐνὶ φωνήεντι, διὰ δύο. οἷον, ἔω, συνύω. σβέω, σβεννύω. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν, δαίνυμι δαινύω, καὶ δαίνυμι, τὸ ἐυωχοῦμαι. ζ δ οὖν καὶ τὸ δαινύμενος. ὡς ὀρέγω, ὀρεγνύω, ὀρέγνυμι.

Δαὶς, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω. ὁμήρου, δαίσω. ἀπροβολητῶ, δαὶς, ἡ μερισμένη χία. τὸ δὲ παλαιὸν διέγενεμον τὰς τροφάς. καὶ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ἐπεὶ διὰ πῦρός γίνεται πάντοτε. διαπυρ τὰ ἄμα ζῶα ὠμοφαγα καὶ ὠμησταί. Δαὶς εἰσις. πάσῃ ὁμοία, ἡ ἴσομοιρος καὶ μερισμός. Δαὶς εἰσις. πάσῃ ὁμοία, ἡ ἴσομοιρος καὶ μερισμός. ὅθεν, Μοῖρας δασάμενοι, δαίνυντο τέρι κυδέα δῶτα. ἢ ς τὰ πᾶς. ρία ἢ σιγμὴς ες ὀνόματα. ἀρσενικὸν, ὁ πᾶς. θηλυκὸν, ἡ δᾶς. οὐδέτερον, τὸ σᾶς. σημαίνει δὲ τὴν ζημίαν, τὸ ἄλευρον. ἀστεισμείωται.

Δαυτάλειος, ὁ εὐωχητικός. ἀφ' οὗ δράμα ἀριστοφάνους

ὠνόμασαι δαιταλῆς. γίνεται παρὰ τὸ δαιτεύς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς. καὶ γίνεται παρὰ τὴν δαῖτα τὴν ἐυωχίαν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ ἐυωχοῦμαι, δαιταλεύς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, δαιταλεῦσι. δαιτυμόσι. θιασώταις, ἢ συμποτάις. καὶ σωδαιταλῆς. ἤτοι ἐυωχηταί. δαιταλεύς, οὗ τὰ δεῖπνα προευόμενος.

Δαισάνη, πισάνη. ἀπὸ σὺν ἐπισμέμουσι ἐψηθῆσα. παρὰ τὸ δαίσασθαι ὅ ἐστιν ἐυωχῆσθαι κεφθῆναι. τὴν γὰρ πρώτην βοφὴν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἄρτων οὕτως ἐποιοῦντο.

Δαιτήριον, τὸ πος ἐν Ἰλιάδι σαδίου. ἀπὸ τοῦ ἐναίρω καθημένου ἡρακλέα μεθ᾽ ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐγέα πόλεμον, τὰ λάφυρα τοῖς συμμάχοις δαίσαι, ὅ ἐστι μερίσαι. δαιτήριον, οἱονεὶ μεριστήριον.

Δαίτωρ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίτωρ. ὡς παράξω παράκτωρ. καὶ ἄξω, ἄκτωρ.

Δαίρος, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω ἢ γνήσιος, γίνεται δαίρος. μερισής. μάγειρος. ὁ μερίζων τὰ κρέατα. ἄξουσι καὶ δαιρεύω, τὸ μερίζω. καὶ δαίρος, μερισής. ἢ δαίρος πόνος, ὁ τοιοῦτος.

Δαιρὲς εἶσις. τῆς ἐξ ἴσου μεριζομένης ἐυωχίας καὶ συμφωνῆς. οὕτω γὰρ εἰστῶν τε μεριζόμενοι τά, τε πρόβατα καὶ τὸν ποτόν.

Δαίτης. Τοῦ ἢ δαίτης ἦν τὸ σαρ. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς δαιτὸς γλωσσικῆς. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δαίσω μήσουτος. διὸ καὶ βαρύνεται.

Δαιτὸς, τόπος ἐν Ἐφέσῳ. εἴρηται ἀπὸ τριῶν τῆς ἁλιάδος. κλυμένη θυγάτηρ βασιλέως, μετὰ ποσειδῶν τε καὶ ἐφήβων, ἧς τὴν τόπον τοῦ παρθενομένη, ἔχουσα ἢ ἄγαλμα ἀρτέμιδος, μετὰ τὴν ἐκ τλεμένους φυγὴν καὶ τέρψιν, ἔφη δεῖν τὴν θεὸν ἐυωχῆσαι. καὶ αἰγὸς μὲν σελίνα καὶ ἄλφα τινὰ σωθέντα ἀνέκλινεν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐκ τῶν πλησίον ἀλοπεκίων ἄλας λαβόντες παρέθηκαν τιθεῖς ἀντὶ δαιτός. τῶν δ᾽ ἑξῆς ἐνιαυτῶν μὴ φύρου γενομένου, μήνις τῆς θεοῦ καὶ λοιμὸς κατέλαβε. καὶ πόρος καὶ μέροι δ᾽ ἔφθειρον. χρησμὸς οὖν ἐδόθη δοῦναι μνᾶς ἴσας τὴν θεόν, καὶ δαῖτας ἀντὶ τῆς τετελεσμένας, κατὰ τὴν τῶν ποιῶν καὶ τῶν ἐφήβων βόσιν. ἢ ἐκ τοῦ συμβάντος τοῦ σαμμύου τοῦ λοιμοῦ, ἢ, τεθνεὼς καί ὁ τόπος ἀπὸ τῆς δαιτὸς, δαιτὸς προσηγορεύθη. ἢ ἀπὸ τυδέως τινὰ κάπηλον αὐλόθι κατοικήσαντα παρέχειν τὰ πρὸς δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ὧν δὲ τὸ κύριον αὐλοῦ ὄνομα ἔφεσος, ἀφ᾽ οὗ καὶ πόλις.

Δαίσιον, ἐδώδιμον. δαίσιος μὴν παρὰ μακεδόσιν. ἐρ σι-
Δαιτυμόνες, ἐυωχηταὶ, καὶ ἐυωχούμενοι. τονος.
δαιτυμών, ὁ τὴν δοίμνην παρέχων.
καὶ μάγειρος. ὡς τὸ
διοχλῶν :~

Δέατο. ἀπὸ τοῦ δέω, δεδέαται, καὶ κατὰ τὰ συγκοπώμενα, δέαται. καὶ ἀπὸ τοῦ δέδεται. καὶ ἐξαιρέτως δεδέατο, ἀντὶ τοῦ δεδεμένοι ἦσαν ἰωνικῶς. ἀπὸ τοῦ ἐδέδεκτο. Προάστειον δέμοι ἀγκέλιος δέατο ἔστι δαίω τὸ καίω. ὁμήσω, δαίσω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δάσω. ὁ πανταχοῦ κείμενος, δέδακα. ὁ πανδακτινός, δέδαμαι. οὐ πεφυσιωμένος τέλινος, ἐδέδαμην, ἐδέδασο, ἐδέδαρο. ἀποβολῇ τοῦ δευτέρου δ καὶ σωματοχομήσου, δέατο.

Δέπμενος. ἀπὸ τοῦ δεδεπμένος, καὶ κατὰ συγκοπήν, δέπμενος, ὡς δεῖσθαι παρακείμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ δεχόμενος, ὡς δεῖσθαι ἐνεστώς. τὸ δὲ χ, ἐκ τοῦ γ μετεβλήθη. τῆς συντάξεως οὕτως ἀποκρυπτούσης. ζήτει ἐκ τοῦ δέχμενος.

Δεδέχαται. ἐκ τοῦ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδειγμαι, δέδεξαι, δέδεκται. καὶ ἰωνικῶς, δεδέχαται. καὶ πλεοναστικῶς δεδέχαται.

Δεδάαται. δαίω τὸ μερίζω. ὁ πανδακτινὸς παρακείμενος, δέδαιμαι, δέδαται. ἢ παρὰ ἰωνικὸν, δεδάαται. καὶ ὠφελε συγκαλῆσθαι ἡ παρακήουσα. ἀπὸ δὲ τοῦ μέρος ἔμμετρον. Διχθὰ δεδάαται.

Δεδμήαρ. δαμῶ, δμῶ. δευτέρας συζυγίας. δέδμηκα. δέδμημαι, ἐδεδμήμην. ἢ ἰωνικῶς, δεδμέαρ. ὁ καινόν. τὰ δὲ τάριτα ἰωνικά. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε ἧς η, δεδμήαρ, χρόνου ὑποστατικοῦ.

Δεδμῆφ, ἔζηπο. διεγηγέρτο. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ϋπνος. δαίω, δαίσω, δέδαικα ὁ παρακείμενος. ὁμέσος, δέδαικα. βοσκηθῆναι ἧς η, δέδμηκα. ὁ ὑποστατικός, ἐδεδμήκειν. καὶ σωματοχομένως δεδμῆφ. Πάντη γάρ σε περὶς ἔφανος πολέμοιο δέδηε. ἀπὸ τοῦ πυκινὸν κλωσσον. ἐδέσμευσαν.

Δέδια. ἔστι δέω τὸ φοβοῦμαι. ὁμήσω, δέυσω. ὁ παρακείμενος, δέδεκα. ὁμέσος, δέδια. καὶ μεταθέσει τοῦ ε ἧς ι, δέδια. ἡμέτερχη, δεδίως, διὰ τοῦ ι.

Δέδοικα. δείω τὸ φοβοῦμαι. ὁ παραπεπωκώς, ἔδειον. ὁ παρακείμενος, δέδοικα. ὁμέσος δέδοια. ἔστι δείδω τὸ φοβοῦμαι. οἷον, Δείδωμι πατάσσω. ὁ παρακείμενος, δέδοικα. καὶ διὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν δ, ἐράσθη τὸ ἔσχατον δ ἧς κ, καὶ γέγονε δέδοικα. ὁ δὲ ἀλεξανδρος οὐθὲν παρεὶς, θαυμασίως ἀποκρίνεται λέγων. ὅτι πολλάκις ἐκμαθὼν ἀπὸ μήσουτος ἧς ενεστῶτα μετατιθέμενα. κῆ ῥέπει τὸ ς κ ἧς τὸ χ κ ἧς τὸ κ. οἷον, σμῶ, σμήσω. σμήχω, σμήξω. ὀλῶ, ὀλέσω, ὀλέκω. οὕτως οὖν ἐκ τοῦ δείσω μήσουτος, ἐλύετο ενεστῶς, δείκω. καὶ ἐκ τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, δέδοικα. διὰ τοῦ δείκω ἐλύετο, κῆ οὐ χιδείχω. ἐπεδὴ τὰ ἧς χω ἐκμαθόντα, τῆς διφθόγγου παραλήγεται, πλὴν τοῦ στείχω, λείχω. οὕτως ἡγοῦμαι. ἀπὸ τοῦ δεδδίκαμεν, κατὰ συγκοπήν, δέδοικμεν. τὰ γὰρ ἧς μὴ πληθυντικὰ καθαρὰ θέλει εἶναι.

ἐὰν δ' ἄπου σύμφωνον χλίνται, κατὰ πάθος λέγεται
ἔνται. φέρομεν, φέρμεν. ἔοικαμεν, ἔικμεν. ἐπεποίθομεν ἐπέποιθμεν.

Δεδδίκω. λέγει ὁ ἡρωδιανὸς ὅτι ἀπὸ τοῦ δέδοικα ἀπαρεμφάτου ἀφ' οὗ ἐνεστῶτα παράγομενα. οἷον, δέδοικα, δεδδίκω. ὡς ὄλωλα, ὀλώλω.

Δεδοκημμένος, παθητικῶς παρακείμενος ἀπὸ τοῦ δοκῶ. ἀντὶ τοῦ δοκεύων, ἐπιτηρῶν, ἢ δεχόμενος.

Δέδορκα. δέρκω, δέρξω, δέδορκα ὁμέσως παρακείμενος. ἢ ἔστι δρῶ τὸ βλέπω, ἔξου δρήσω τὸ ποιμῶμαι καὶ ἀνύφασιν. ὁμήσω, δράσω. ὁ παρακείμενος, δέδρακα. καίτοι τοῦ ἀόριστου, ἐδόρθησε, δέδορκα.

Δεήσῃς, ὄνομα ἐκ μεταπτώσεως. γίνεται ἐκ τοῦ δεῶ, δεήσω. δεδέηκα. δεδέημαι, δεδεήσομαι, δέησις. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα, σώζει θαι θέλει. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δεῶ, οὐ χέυρηται συχνήσει. ἀλλ' οὐδὲ τὸ δέω βαρύτονον. ἀλλὰ τὰ παθητικοῦ παρακειμένου. δέομαι, ἐδεόμην. κλίνεται δεήσομαι. ὀκανῶν. τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου δευτέρου προσώπου γινόμενα ὀνόματα, διὰ καθαροῦ τροῦς κλίνεται. καὶ τὸ ἀπίθανον, δεήσεως. ὀκανῶν. καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων ἢ ε μεταβάλλουσι.

Δέκαρς, ποθέν. παρὰ τὸ δέχω τὸ λαμβάνω, δέκαρς, καὶ δέκαρς. δεκτικὴ γάρ ἐστι πάντων τῶν ἀριθμῶν ἡ
Δεκάς, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ δέχομαι, δεκάς. < δεκάς. διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ ἄπειρου. ὀρφεὺς δεκαλαδύχου ὠνόμασεν, ὅτι πάντες οἱ ἀριθμοὶ ἐξ αὐλῆς φύονται. δέχομαι δὲ χάς καὶ δεκάς. ἡ ἔχουσα ἐν αὐλῇ πάντα ἀριθμόν. ἐκ δὲ τοῦ δεκάς, γίνεται δέκατος. καὶ ἀθλικῶς, δεκάτη. ἢ παρὰ τὸ ῥέζειν τὴν ἑβδόμην, ἢ παρὰ τὸ τὰ χορηγούμενα δεῖν, ἤγουν δεσμεῖν.

Δεκαχορδῶ. παρὰ τὸ δέκα ἀριθμοῦ καὶ τὸ χορδή. τοῦτο παρὰ τὸ χέω, στήκω. χορδή, καὶ χορδὴ τὸ χέον ὠδήν.

Δεκατευτήριον, ἀπὸ τοῦ δεκατευτής. τοῦτο παρὰ τὸ δεκατεύειν. σημαίνει δὲ τὸ δεκάτην εἰς παράπεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὸ τὴν δεκάτην εἰς φέρειν ὧν ἔχει τις χρημάτων. ἢ δεκάτην εἰς παράπεσιν. τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα, ἐδεκατεύοντο τοῖς θεοῖς. διὸ κυρίως κατεῦσαι, τὸ καθιερῶσαι. καὶ μεταφορᾶν δὲ τὸ δεκάτην ὁποσοῦν λαβεῖν, καὶ ἀπαιτῆσαι. θουκυδίδης δὲ ὧν τοῦ τέλους τὴν δεκάτην ἔθηκε, καὶ τὸ δεκατεύειν. ὅθεν καὶ δεκατευτὰς φησὶ τελῶνας ἔλεγον, φησὶ τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. καὶ δεκατηλόγους φησὶ αὐλούς. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν. ἐπωδὴ ἐθερά πευον τὴν δέρτεμιν ἀπὸ παθέμοι πεῖ τὴν δέκατον χόμον.

Δεκαφύϊα, τὰ δεκαπλάσια. καλλίμαχος. Τῶν ἔτσοι δεκαφύϊα φάρξ φάγια ἴσα ἔμεν. καὶ δεκαφύϊον. εἴρηται οἱονεὶ δεκαφύω. δεκάκις πεφυκότα. τὸ γὰρ φύω, ἀολικῶς φυίω φασί. καὶ τὸ ἀλύω, ἀλυίω.

Δεκαδοῦχος. δέκα μετὰ ἔχομαι δύο τοὺς διάπαντα καταστάντες. ἑκάλεγον μήνι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων, δεκαδοῦχος. ὡς δηλοῖ λυσίας.

Δεκάδας, τοὺς τῆς αὐλῆς δεκάδας καὶ ἐπὶ τῶν αὐλῶν δεκάρχας.

Δεκαδαρχίαι, τὰς ἐπὶ λακεδαιμονίων καταστάσεις ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας σωζεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί. καὶ φιλίππου μὲν ἐπὶ θετταλοῖς, δεκαδάρχην κατέστησεν, ὡς δημοσθένης ἐν ἐκτῷ φιλιππικῶν.

Δεκάσαι, τὸ διαφθεῖραι τοὺς δικάζοντας καὶ τοὺς ἐκκλησιαστὰς χρήμασι καὶ δώροις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ δέκα ἀθροιζομένους λαμβάνειν τὰ δῶρα. πρῶτον δέ φησι δεκάσαι μέλητα. ἔξουν καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι, τὸ δεκάζεσθαι. καὶ ἐριθεία εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. ἄμως. λύπος ἔστιν ἔρως, μορφὴν ἔχων τὸ θηρίου. πρὸς δὲ τοὺς ἐναθήναις ἀνεσκλώσαντας δικαστηρίοις. πρὸς οὓς οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι, ἀνεστρέφοντο. ῥύθιον καὶ ἡ παροιμία. Λύπου δεκάς. ἔξουν τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι τὸ δωροδοκεῖν.

Δεκελφὸς πόλεμος, ὁ πελοποννησιακός. < κέλεσθαι. ἀπὸ μέρους τὸ τελευταῖον. τὸν αὐλὸν δὲ καὶ ἀρχίδαμον. δεκελφὸν μὲν καθὸ δεκέλεσθαι ἀθηναίοις ἐπολέμησε χίδαμος. ἀρχίδαμον δέ, ὅτι ἀρχίδαμος αὐλοῦν ἠγείτο. τὸ λέ, διφθόγγου. διὰ τοῦ. ἀπὸ τοῦ δεκέλεια, δεκελέαινός, καὶ δεκελικός. ὡς βοῦς βοός, βόφος, βοφακός. Βοφακάζειν.

Δέλεαρ, τὸ τῷ ἀγκίστρῳ παρατιθέμενον. ἐφ' ᾧ τις ἁλῶναι ἀγρεύεσθαι καλεῖται. ἔστι δὲ ἔθει παρ' ἰδέσιον λέθριον δείλατα διαῖς. παρὰ τὸν δόλον, δόλαρ. καὶ προπερισπ δέλεαρ. καὶ παρὰ τὸ ἕλος. ἕλεαρ, καὶ δέλεαρ. διὰ τοῦ ε ἐλεῖν. καὶ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι τὸ ἀπατᾶσθαι. καὶ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω. τὸ πρὸς δεσμούμενον τῷ ἀγκίστρῳ. καὶ παρὰ τὸ δέλω, τὸ δηλεάζω.

Δελήτου, τὸ δέλεαρ. σοφοκλῆς, ἔχε τὸ δελήτιον. κωμῳδῶν. οἱ δέ, τὸ ἄγκιστρον ὧν τὸ δέλεαρ ἔγκειται. παρὰ τὸ δέλεαρ, δελεάτιον. καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε ἄ, δελήτιον.

Δελφὺς. δελφὺς καὶ δελφινία, ἡμέρα. ἡ γαστήρ. ὅτι ἀδελφοποιός ἐστι, καὶ ἀδελφὰ ποιεῖ τὰ τικτόμενα. ὅθεν καὶ ὁμόδελφος, ὁ ἀδελφός.

Δέλφαξ, ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. ἢ ἰχάρμος. Δέλφακά τε τὴν γείτονα τῆς ἐλευσινίοις φύλακες. παρὰ τὴν δελφὺν τὴν μήτραν. κυρίως γὰρ ὧν τῆς θηλείας λέγεται. δέλφαξ, ἡ δελφὺν ἔχουσα.

Δελφάκιον, τὸ χοῖρον. καὶ δελφανοῦσθαι, τελφοῦσθαι τὰς σῦς. διοχύνης.

Δέλφικα, τὴν γῆν ὁδαρῶμαῖοι. ἐπεὶ πρῶτον ἐν δελφοῖς γέγονεν. ἡ γῆ ὁδαρὸν τὸ διόνυσον οἷον ἀδελφινόν. καὶ δελφινόν. καὶ δελφίς, παρὰ τὸ δέλφω.

Δελφοί. καὶ δελφὸς ἀνὴρ τὸ εὐμενὴς οἱ πύθιοι, ἀδελφοὶ πάντες ὄντες τῇ ἀφαιρέσει τοῦ α. ὅτι τὰ διονύσου

ροὶ πρὸς ἑκατέρους.

Α ενδεᾶ δὲ ἐξέσω μηδὲν ἐπιβάλλειν.

Α εἰ γὰρ ἐπιβάλλει τι κατὰ μηδενὸς λόγου ἀφαιρεθέντος, ἴσον ἔσται τὸ ὅλον τῷ μέρει· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Α ἐὰν ἀπὸ μεγεθῶν ἴσων ἴσα ἀφαιρεθῇ, καὶ τὰ λοιπὰ ἴσα ἔσται.

Α ἐὰν ἀπὸ μεγεθῶν ἀνίσων ἴσα ἀφαιρεθῇ, καὶ τὰ λοιπὰ ἄνισα ἔσται, καὶ τὸ μὲν τοῦ μείζονος μεῖζον, τὸ δὲ τοῦ ἐλάττονος ἔλαττον

Δέρη, ὁ ὦμος καὶ δειρὰ καλεῖται. καὶ ἐκ τούτου, δειροτομῆσαι. κυρίως δὲ δέρη καὶ δειρὰ καλεῖται ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ὁ τῶν ἀλόγων ζώων ῥάχις, διὰ τὸ ἐντεῦθεν ἐκδέρεσθαι. καὶ μᾶλλον ἐπὶ ἀνθρώπων. ἔστι δὲ παράγωγον παρὰ τὸ δέρω, δέρα καὶ δέρη ἰωνικῶς, καὶ δειρή. καὶ παρὰ πλεονασμὸν τοῦ ε, εἰράτις οὖσα. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγειν. ἀφωνητική.

Δέρος. τὸ κῶδιον. αὐτοῖς ταῖς εὐθείαις, ἢ τοῖς ἰωνικοῖς ἢ ἀποβολῇ, ἢ ἀναβολῇ τοῦ ο, ἢ ἀπὸ τοῦ δέρας καὶ κώας ἐποιήσαν. ἢ παρὰ τὸ δείρω, δέρος. ὃς μείρω, μέρος. καὶ φθείρω, φθόρος.

Δέρρις, ἡ μάλλινον παχύ, ἢ δέρμα, ἢ δύλιχνον παρὰ τὸ ἐντετάσθαι, ἢ τὰς θύρας τὰς αὐλείας βαλλόμενον. ἔστι καὶ ῥῆμα. εὐπορῶ. [illegible] μέλαινα δερρίνη μὴ φθισομένη. ἢ τοῦ ἱμαρτίου. ἢ δὲ τοῦ παρὰ τὸ τετάσθαι, ἢ τὰς θύρας, δέρις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, δέρρις. λέγεται καὶ τὰ ξηρὰ δέρματα, καὶ μάλακτα. καὶ κατ' ἐναντίωσιν δὲ, καὶ τὰ τῶν δέρματα.

Δέρματα, τὰ ὄμματα. δέρξις γὰρ ἡ βλέψις. ὃς ἀπὸ τῶν βλεφαρίδων καὶ τῆς ἐνεργείας ὠνόμασαι. δέρκεσθαι γάρ, τὸ βλεπόμενον δέρχεσθαι δηλοῖ. ἐκ τοῦ δρῶ, παράγωγον, δρέκω. καὶ ὑποβιβασμῷ. λέγεται καὶ αἱ ὁράσεις, καὶ δέρματα.

Δέρρον. Δέρρον ἔσω δίφθογγον τὰ ὀλυσιτείας λ. παρὰ τὸ δέρω, δέρρον, τὸ δέρμα. ὃς μείρω, μέρρον. καὶ φέρω φέρρον. ἐν δὲ τῷ ἐκφορικῷ λεξικῷ, εὗρον σημαίνειν τὸν ἐκ βοὸς πλοῦν. τὴν ὑποδοτὴν σάρκα ποιμενικήν. ἢ τὴν ὑποκειμένην τῷ ἀστραγάλῳ μῆνα, ἢ τὴν δορά. ἄλλοι δὲ τὸ ὑποτῶν ἰάρδων λεγόμενον ἴρον. ἀρίσταρχος δὲ τὸ δέρμα καὶ ταύτην τὴν χοιράδα τὴν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμφιον δὲ τὸ ἀμφὶς δέρρον. ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅ ἐστι κρούειν. οὕτω δὲ διαιρέσεσιν αἱ ἀνεθίωσιν οἱ ὕστερον τὴν κρούσει τοῦ ἀμφὶς. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἑνικὸν πληθυντικόν. ὃς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτω καὶ δέρω δέρρον.

Δερμηστής. λυσῶδες μὲν τὸν σκώληκα φησὶν οὕτω λέγεσθαι. ἀρίσταρχος δὲ, τὴν ὄφιν. εἰκὸς ἀπὸ μέρους τὸ δέρμα ἐθίων. ἐκ τοῦ ἔδω.

Δερμύλλη, ἀμφοτέρως. οἱ δὲ, ἐκδέρη.

Δέρμα, κυρίως ὧν ἀλόγων. παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω. καὶ ὧν τῶν λοιπῶν ζώων, παρὰ τὸ τέρμα εἶναι τοῦ σώματος, ὅ ἐστι πλήρωμα. ῥοπὴ τοῦ τῆς Δ, δέρμα. ἔξωθεν γὰρ ἐπιβέβληται πᾶσι τοῖς σώμασι. καὶ δέρμας ὄν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, δέρμα. ἄμφως. δέρμα τὸ παρατεινόμενον ὅλῳ τῷ σώματι. ὅ ποιητικώτερον, λέγεται καὶ ἐξιμός, καὶ σύφαρ, καὶ στέρφος, καὶ ἀνθρωπίνη. ὧν ἀλόγων, πάσκος, ἢ μάνος. εἴρηται δὲ τέρμα ὁ οἰονεὶ τέλος τοῦ σώματος. καὶ δέμα διὸν. τὸ δεσμῷ ἐοικός, παρέμφατον τοῦ ε. ἄσκαρδον, καὶ ἀκρικὴ. κοινὸν δὲ καὶ ἰατρικὴ. διὸ καὶ τεύξεται ἡδρὰ. τὸ ἀπὸ στερροῦ δέρμα.

Δεβιστήρ, τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος, δεριστήρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β. πλεονάζουσι δὲ τὸ β συρακούσιοι. ὡς ὧν τοῦ ὀλβὰ χίλιοι. ὀλὰ χίλιοι γάρ ἐστι τὸ ἀπαδὲς τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ καινὸν ἐν ᾧ ἀπεβλήθη τὰς οὐλὰς, καὶ τὰς ὀλάς.

Δεσμός. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δέδεσμαι, δεσμός. πᾶν ῥῆμα τῆς δ τῆς συζυγίας τῶν εἰς μω μάνω, ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἢ διὰ τοῦ ὀξυτόνως προσκφέρεται. χεύω, χευστής. μαθῶ μαθητός. μαθητής. ἢ διὰ τοῦ βαρυτόνως. ὁμόσω ὁμόστης. ἀρόσω, ἀρότης. οὐκ ὀρθῶς. τὸ δεσμώτης, ἀπὸ τοῦ δεσμώσω μὴ ὀφείλειν δεσμωτὴς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμός.

Δεσποτής, παρὰ τὸ δεσπόζω, δεσπόσω, δεδέσποκα, δέδεσμαι. τὸ δίγαμμον, δεδέσποται. δεσποτὴς ἀξιῶ τοῦ. καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ σ, ἀνεβιβάθη ὁ τόνος. ἢ παρὰ τὸ δέω, δεσμώτης, καὶ δεσπότης. ὁ δεσμῶν πολλὰ βάλλων καὶ δουλαγωγῶν. ἢ δεσπότης ὃς ὤν, ὁ δεσπότης ἐμποιῶν τοῖς οἰκέταις, καὶ ἀποβολὴν τοῦ ι. ἢ κλητική, ὦ δέσποτα. καὶ διὰ τοῦ οὐκέτι χρώμεθα κλητικὴ δεσπότα, ὡς ὀζόλης ὀζόλα, καὶ λέγει, ὅτι τὸ δέσποτα ἀπὸ εὐθείας γέγονε τῆς δέσποτος δεσπόρου ὡς μαρτυρεῖ ἡσίοδος, ἀδέσποτος. ἢ κλητικὴ, δέσποτε. καὶ χρῶμεθα τοῦ ἐξ α. ἢ καὶ μετὰ πλασμὸν ἐφύλαξε τὸν τόνον τοῦ δέσποτε δέσποτα. δεσπότης, δεσμότης, διὰ τὸ πάντα πολὺ ἔχειν καὶ συγκρατεῖν.

Δέσποινα, σύνθετον. δεσποινὶς, ἡδέος ποιοῦσα. ἀπὸ τοῦ δεσποινὸς ἀρσενικοῦ καὶ συγκοπὴν δέσποινα. ὥσθε ὄφατον, θέσφατον. πλεονασμῷ τοῦ ν. ἢ ὡς παρὰ τὸ αὐτὸ, γίνεται αὐτοῦναι, καὶ βαίνω, ἀμφίβαινα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω, γίνεται δεσπόζαινα. καθόρισεις ζᾶ, ζῶν αἱρέσεις τὸ καὶ ἐς τοῖς διφθόγγοις, δέσποινα. οὐδὲ παραλήγει ἀπὸ τῆς ἀρσενικοῦ. ἐποιήσαν ἀφελεῖναι θηλυπρεπῆ δεσπότης ἀπὸ τοῦ δέσποινα.

Δυσχερεῖς, οἱ ἀσκοί, διὰ τὸ ἐκτῶν ἀχέων δεῖσθαι.

Δετή, ἡ λαμπάς. ὁμηρος. Καὶ ὁμέναι δετάι. ἀπὸ τοῦ δίδημι ἐρράγος, γίνεται δετὸς καὶ δετή. ἢ ἐκ δεδεμένων δάδων λαμπάς.

Δεύω, σημαίνει δύο. τὸ βρέχω, ὅς τὸ, Δεύουσι δὲ δάκρυσι πολλοί. ἡσίοδος. Πίλου ἔχειν ἀσκητί. οὐατα μὴ κυδεύκ. εἴρηται παρὰ τὴν δία. ὑετίος δ' ἐστὶν ὁδός. κυρίως δὲ τὸ ὑετὸν δίος ὑεσθαι, ὅ ἐστι βρέχεσθαι. δεύω, καὶ δεύω. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ χέω, πλεονασμῷ τοῦ υ. τὸ δὲ ὁμοῦ βρέχεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνδεοῦμαι. ὃς τὸ θδέκασεν δὲ ὁ ἰκέσιος ἄκρον ἱκέσθαι. δεξοῦ καὶ τὸ Ηδ' ἐθὺ καὶ χεόμενα δ' ἐπιδεύεσαι. ὁ ἀνεσῶς, δέω τὸ χέω. καὶ ποιητικῶς πλεονασμῷ τοῦ υ, δεύω. ἐκ τοῦ δεύω, γίνεται δεύεται. καὶ οἱ ἵππους ἀποβάλλουσι τὸ τοῦ βίτου πρόσωπον, καὶ ποιοῦσι δεύτερον. σημαίνει δὲ τὸ αὐδεῖς εἰ. χέηζεις. ἔστι καὶ πεπασώμενον. δεέω, δεήσω, ἐδέησα,

ἐδέηστε. καὶ πλεονασμῷ, ἐδεύησε.

Δευομ, ἀνδευόμ, χηζομαι. παρὰ τὸ δεύω τὸ χηίζω.

Δευσία. ῥῆμα εὐκτικὸν παθητικὸν, β΄ πρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. κλίνεται εὐκτικοῦ β΄ πρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, ληθέασιν ἀπ΄ ῶ, α. τὸ δ΄ πίθοιμι, πιθοίατε λέγουσιν. οὕτω κλῆρος. Ἕτοιμα ἀπολλύς βέπουσι τὰ μεταβολοῦντα α.

Δεῦρο, κλδεῦτε. ἀπὸ τοῦ θέω, φρασσάτω, ἐφράσθω. γίνεται δεύσω. καὶ προπαροξυτόνως ἔχει τὰ εἰς ρ΄ καὶ ρῦ σεις τὸ ρ, β΄ δεῦρο, κλδεῦτε. οἱ δὲ προκαλούμενοι, θέουσι πρὸς τοὺς καλοῦντας. ἔστι δὲ τὸ δεῦρο χρόνου δηλωτικόν. κλγράφεται ὡς παρακλ τὸ δὶς μικρὸν καὶ μέγα ἀπλῶς. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα προσακτικόν. καὶ σημαίνει δύο. τὸ ἐντεῦθεν. ὡς τὸ, Δεῦρ΄ ἴθι νύμφα φίλα. καὶ Δεῦρο μαχησόμενος. σημαίνει καὶ ἔξελθε. ὡς ἐν τῇ θεία γραφῇ. Λάζαρε δεῦρο ἔξω, ἀντὶ τοῦ ἔξελθε. τὸ πληθυντικὸν ἀόριστον, δεῦτε. ἢ γὰρ ὁ καινὸν λάβοι αὐλὸς ἐπιῤῥῆμα, ἀνοικιόν ἐστιν. ἐπαδὴ τὰ ἐπιῤῥήματα ἀριθμὸν οὐκ ἐπιδέχονται. καινὸν γάρ ἐστιν ὁ λέγων. ξήτει ἡς τὸ ἄγετε, καὶ βάλετε. ἐκ τοῦ δεῦρο, δευρί.

Δευσοπόιος ποινηρία, ἡ ἔμμονος καὶ ἀνίατος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἔμμονον ἐχούσης τὴν χρόαν. διὰ τὸ ἀκριβῶς καὶ καθόλου βεβάφθαι δευσοποιὸν γάρ, τὸ δυσέκπλυτον καὶ δυσεξίτηλον.

Δευσοποιόν, τὸ ἔμμονον, κλμὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα. τὸ γνησίως βεβαμμένον.

Δεύτερος, ὀνομα ἀρσενικόν. εἶδος παραγώγου. γίνεται παρὰ τὸ δεύω τὸ λείπω. ὁ λειπόμενος τοῦ πρώτου. ἢ παρὰ τὸ σω δεῖσθαι ἑτέρῳ ἀριθμῷ. καθόλου τὰ διάτρυτερος ὀνόματα εἴτε ὀξύνονται εἴτε βαρύνονται, διὰ τοῦ ε΄ φιλοῦ γράφεται. οἷον, κρατερός. σοφώτερος. ἰκτερος, ὕστερος, οὕτω κλ δεύτερος. Δεύτερον ὡθόρηκα πυκτικὸν σχῆμα. Ἐπιῤῥῆμα χρόνου δηλωτικόν.

Δεύταρος. παρὰ τὸ δεύω καὶ δεύομαι τὸ λείπομαι, β΄ δεύτερος, κλ δεύταρος. ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ φέρω, φέρτερος καὶ φέρταρος. ἢ κλ ὁ λειπόμενος τινὸς τῇ τάξει καὶ μὴ πρῶτος. Ος δεύτατός ἐστιν ἀχαιῶν. καὶ δεύτερον αὖ τὸ δυοστεαίδων.

Δεύυσος, ὁ διόυσος. ἀνακρέων. Πολλὰ δ΄ ἐρίβρεμον δεύυσον. τοῦ ῥα πατὴρ ἦς ἐ, γίνεται δεόυσος. οὕτω γὰρ σάμιοι προφέροισι. καὶ σωσαιρέσει, δεύυσος. ὡς Θεόδωρος, θεύδωρος. χῖοι δ΄ φασιν ὅτι ἐπαδὴ ἐβασίλευσε Δύσης. καὶ παρὰ δὲ τὴν ἰνδῶν φωνήν, δεῦσος ὀβασιλεὺς λέγεται.

Δέχομαι, εἴρηται παρὰ τὸ δεξιῶ. κυρίως δὸς λέχεσθαι, τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαβεῖν λέγει.

Δέχεται. ἐκ τοῦ δεδέχεται, κλ συγκοπῇ δέχεται.

Δεξιῶ. ἀπὸ τοῦ δέχω, δέξω. κλ πλεονασμῷ τοῦ ι, δεξιῶ. καὶ ἐδεξιοῦτο, τὸ λυτήριον, ἐὰν φιλοφρόνως ὑπεδέχετο.

ἧς τὸ καινόν ἀπὸ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.

Δέκτο, ἐκτοῦ δέχω. ὁ παρακείμ, δέδεγμαι, δέδεξαι. ὁ παθητικὸς δέδεγμαι, δέδεξαι. ὁ δὲ ἀπρόσωπος δέδεκται. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ πλασιασμοῦ, δέχθαι. οὐ παρατατικὸν ἔλιπτο, ἐδεδέγμην. τὸ μέλλ, ἐδέξομαι. ὑποτακτικὸν χρόνου, δέδεγμαι. ἐκ τοῦ δέχω, οὗ τὸ παθητικὸν δέδεγμαι, κλ δέκτο. ἐὰν δέχωμαι, μετὰ δὲ χύω. κλ πλεονασμῷ τοῦ ν, δεχύνω. ὡς πληθύω, πληθύνω. ὁ μὲν παρθένος τὸ ν, δεχύω. ἀφ΄ οὗ δὲ χυμὸς τὰ ρτης συζυγίας τῶν εἰς μι. ζήτει εἰς τὸ δέχομαι. ὄξυνε, Δέχυσο μῆτερ.

Δῆμα. κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ΄ ἑκάστου τῶν πωλουμένων. ἔστι δὲ τόπος ἐν ἀθήναις ἐν μπορίῳ εἰς οὗ τὰ δείπνατα ἐνομίζετο καλοῦσθαι οὕτως. ἀπίθανον δὲ ἔστιν ἔθος, τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τόπῳ, κλ αὐλοὺς πρὸς τόπους. οὕτως εὖ

Δῆμος. παρὰ τὸ δῶ ῥος τὸ ρ΄ κτορικὸν λεξικόν. δεῖ δῆσω, δέδημος. ὡς φιλῶ, φιλήσω, φιλήμος. Αλλὰ μάλα ῥᾳδίως δεδήμους. ἐυλαβεῖς. φοβεροί. αὐ

Δῆλα, εἰ τὴν ἀσέληνον νύκτα. παρὰ τὸ σκιωτηροί. δῆλος γίνεται. ἢ φόβου ἐμποικτική.

Δ εἰδῶ. ἀπὸ τοῦ δόιος, δοίω. ἢ δίω. ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ, δίδω. ὅθεν καὶ δεισιδαίμων, ὁ εὐλαβὴς καὶ ἄλλος

Δ εἰδία. ἐκτὸς δείωσι τοῦ φοβοῦμαι, β΄ παρὰ πιθοῖς. γωγος δίδω. ὁ μέσος παρακείμ δίδια. κλ πλεονασμῷ δίδια. τὸ μέλλ, β΄ δείδια. τὸ πρίφν, δείδιτε. Δείδιτε δὲ μὴ λαμόν ἀπολμήσῃ. ἡ μετοχὴ, δείδιώς δείδιότος. ἢ τὸ δείδιμεν, ἐκ τοῦ δείδιαμεν κατὰ συγκοπήν.

Δ εἰδίμεν, ἐμέν ἐστιν οὐ παρατατικὸν τελικὸς, διὰ τῆς η δ΄ β΄ πλ. ἀπὸ τοῦ δείδω, οὐ παρατατικὸς τελικὸς, ἐδείδη. ἐδείδημεν. κλ κατὰ συγκοπήν, δείδιμεν. ἢ δείδεσι μέσος παρακείμ, διὰ τοῦ β΄ πλ. ἀπὸ δὲ τοῦ δείδιαμεν κλ δείδιμεν πλεονασμῷ τοῦ ι΄ καὶ τοῦ ἀρχήν.

Δ εἰδῶ, ἐκφοβηθῶ. δείδω, δείδοικα. διάθεσις ἐνεργητικὴ οὐκέτι παθητικὴ. β΄ ἐκφοβῶ κλ φοβοῦμ. Καὶ οὐ σεέοικε καινὸν ὡς δείδιοτε σθαι δήλιαν. φοβεῖσθαι. ευ

Δ εἰδῶθι. ἐς δείδω. β΄ μετάθεσις τοῦ γ δήλ λαβεῖσθαι. δῶ. παράγωγον δείδημι. ὁ παρατατικὸς, ἐδείδιν. τὸ πληθυντικὸν, ἐδείδιμεν. κλ τὸ προσακτικὸν, δείδιθι.

Δ εἰκελον. λέγεται κλ δείκηλον. β΄ δέ ἄλμα, ἢ ὁμοίωμα. οἷον, Δείκηλα προϊάλλειν. καὶ δείκελον ἰφιγένης παρὰ παθεινίῳ. ὡς παρὰ τὸ πέμπω πέμπελος. β΄ δὲ τῶν πολλῶν συνιαμβικῶν ὄντα, οὕτω κλ ἀπὸ τοῦ δείκω τὸ δήκνυω, β΄ δείκελος. Ἐκτάσει τε τῆς τὸ η΄, δείκηλον, τὸ ἴνδαλμα. κυρίως ἐρικταιωῖ τὰ ἄλμαστος τοῦ δοῦς. τὸ διὶ εἰκέλου. κλ χρηστικῶς δὲ τὸ οἷον δή ποτε ἴνδαλμα. ἐπαφόδυ ρος δὲ λείπεται τὸ ἰ΄ ἢ κατὰ ἀρχάς. ἰδείκελον τὸ ἰδυ ανεκάστου ἐμφαίνον ὁμοιότητα. ἢ παρὰ τὸ δείω δείκω, δείκελον, τὸ ἴσον δήλ καὶ φόβω πεμπτικῇ, ὡς εἴδωλον. διαφέρει δὲ τὸ δείκελον Ἐ εἴδωλον, κλ τὸ φωνήεν κλ

τὴν σημασίαν. παρὰ δὲ δημοκρίτῳ, καὶ τεῖδος ὁμοια τοῖς πράγμασιν ἀπορροια.

Ἀφκελίσαι, μιμηταὶ παρὰ λάκωσι.

Ἀεικαια, τὰ ποικίλα ὑφάσματα ἐμοιρφὰς ἔχοντα. καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα δείκαια καὶ δείκηλα.

Ἀφκανᾶται, προσαυδᾶ. προσαπάζεται. φιλανθρωπεύεται.

Ἀφκὲς, λαμπρόν. πεφανὲς. ὅμοιον. γράφε τὸ ἀφκὲς καὶ λευκές.

Ἀφκυόμενος, δεξιούμενος λόγοις. Τὰ δ' Ἀφκυόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς. παρὰ τὸ Δέξαι. οἱ γὰρ δεξιούμενοι τινὰς, δοκοῦσι Ἀφκυόεσθαι τοῖς δεξιουμένοις τὰ ὄψα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ Ἀφκὺς. Θῆκεν ἄεθλα Ἀφκυόμενος δαναοῖς. ἰλιάδος ψ.

Ἀείκω, σημαίνει δύο. ἐκ τοῦ δεύκω τὸ βλέπω. βροτῶν τὸ δοκεῖν ἰῶντα. ἐκ τοῦ δείκω, γίνεται τὸ Ἀφκυόω. ἔστι καὶ δίκω τὸ βάλλω. καὶ δίκω, τὸ δακάνω.

Ἀείκελε. οὕτως ἀναγνώσῃς. Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκελος μορφήν. ἀπὸ τοῦ δείκνυσθαι ἀπὸ τοῦ δοκεῖν. ὅσοι δὲ ἀνέγνωσαν Ἀφκυῖ, βουλόμενοι ἐκ τοῦ δηκυῖς παραλαμβάνειν καὶ τὰ συνολίκην, ἁμάρτηκαν. ἀούσαρον γὰρ. οὕτως ἡρωδιανός. Ἀφκυόω δείκνυμι. ὁ παρατατικὸς, ἐδείκνυον, ἐδείκνων, ἐδείκνυ. καὶ τὸ προστακτικὸν, δείκνυ τὸ τῆς μιᾶς γαστρὸς εὐσεβὲς πολύανδρος. ἢ ὡς μάκκαβαίων ὁ θεολόγος. ὡς πρὸ τοῦ ἴσκω, ἴσκις. ἴσκομόμμα. προσφκτήριον, τὸ πρὸς τῆς σάμου. ὅπου ἂν ᾖ σφακτικὸν. αὐλῶ ἢ ἀθηναῖ δι' ἑρμᾶ φερε τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος δεικνύουσα τῷ προσφ, ὅτε αὐλὸν ἀπέφλασεν ὦπιν τὴν γοργοπομπὰν. παρὰ τὴν Ἀφξιν οὖν, Ἀφκτήριον.

Ἀφξις. Ἀείκω. καὶ ὁμοίως, δείξω. Ἀφξις καὶ ἀποφξις.

Ἀείελος. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τὸ ἕλος. ἰλιάδος φ. Εἰσόκεν ἔλθῃ δείελος ὀψὲ δύων. ἡ δείλη, δείελος εἴρηται. ὡς ἡ ἑσπέρα, ἕσπερος. ὠλὴ, ὠλος. χολὴ, χόλος. σύνηθες ἴσως τὸ ε πλεονάζειν. ἥλιος, ἠέλιος. Ἀφλιόν, Ἀφλειόν. οἷον, Ἀφελιόν κλιόντος ὑποζόφου ἠελίοιο.

Ἀείλη, παρὰ τὸ αὖ Ἀφλον καὶ ἐλλείπειν τὴν ἕλη. φυτέστι τὴν θερμασίαν. δεέλη, καὶ κατὰ κράσιν δείλη. ἀπὸ δὲ τοῦ φύω. οἷον, ἡ δείλη τῆς δείλης, γίνεται ἐπιρρηματικὴ σύνταξις. οἷον, Δείλης ἤλθον, ὡς παρὰ τὸ ποικίλη. ἔστε ται καὶ ἠώς ἡ δείλης ἡ μέσον ἦμαρ. ἄμωσ. παρὰ τὸ αὖ δεῖν τὴν ἰκανὸν τὴν ἕλην. ἀπὸ γὰρ τῆς μεσημβρίας ἀμυδροτέρα γίνεται ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης. λέγεται δείλη καὶ δηλέλη καὶ δεείλη.

Ἀείλος, σημαίνει δύο. τὸ ἀθυμον, παρὰ τὸ δεῖλος, δειλός. καὶ ὡς ποτὲ ἀπὸ τοῦ βιάσωμαι γίνεται βιηλός, οὕτως ἀπὸ τοῦ δείδω δείσω, σημαῖνον τὸ φοβοῦμαι, τὸ δηλός. ὡς μητρὸς Ἀφλαΐου, ζῶμοι ἀμφὶ Ἀφλοὶ. καὶ τὸ παρημελημένον. ὡς τὸ, ξυνὸν ὅτεδ' ἀφλὸς ἀνὴρ ὅτ' ἄλκιμος.

Ἀφλιῶ, ἐκ τοῦ δειλός.

Ἀφλαϊρίων, ὁ δηλός. ἀριστοφάνης. ζῶ δειλαϊρίων πῶς ἦλθες. σὺ δ' ἐρμῆ ἡ λέξις. παρὰ τὸ δηλός καὶ τὸ ἄκρος. ὁ ἄκρως δηλός. εἴρηται καὶ δείλακρος, καὶ δηλάκρα. καὶ δηλακρίνας. δηλακρίνων οὖν, ὁ ἐλεεινός. ταλαίπωρος. ἀχθος.

Ἀφμος, ὁ φόβος. ὡς παρὰ τὸ ἄνθος τὸ ἄνθιμος, καὶ ἀπὸ τοῦ κύδος, κύδιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δείμος καὶ δῆμος, ὁ δέος ἐμποιῶν. ὄμμα τρέπων δρεος ποιδί. ὄμπρος. Δῆμός τε φόβος τε.

Ἀφμα, ὁ φόβος. ἐξ οὗ καὶ ἐφημα. ὡς παρὰ τὸ ποιήσω μέλλοντος, γίνεται ποίημα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ φοβοῦμαι πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δείω. ὁ μιμῶν, δείσω. γίνεται δῆμα δείματος. Δήματῶ, παρὰ τὸ φόβον. παραγωγὴ ἀπὸ ὀνόματος. ὡς τὸ Δῆμα δημαλέος. ἀπὸ ἐρήματος, ὡς τὸ οἰδῶ οἰδαλέος. καὶ ἀπὸ ἐπιρρήματος.

Ἀφμαλέος, εὐλαβής. ὡς παρὰ τὸ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δῆμος, δημαλέος. Δῆ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπερβῆς συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν. οἷον ἀργαλέος. νηφαλέος. στεμμάτων μὴ μαδὲ δὴ τέσσαρα τάττα. δαιδάλεος, ἀπὸ τοῦ δαιδάλλω. ἔστι. Σηπεισάλεος. Κορεισάλεος διφρος, ὡς παρὰ ἀνδρομάχῃ. ἀπὸ τοῦ σεισάλλω, ἀπροβολή τοῦ ι. ἀταθάλεος, ἀπὸ τοῦ ἀτάθαλος, πλεονασμῷ τοῦ ε γέγονεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ταθάλλω. αὐθάλεος. τοῦ δὲ δι φορᾶται, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. ἀπὸ τοῦ αὐθω γὰρ οὐ πάρχει. ὡς νηφω, νηφάλεος. νηίκα δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αὐθάλλω γέγονε καὶ ἀπροβολὴν τοῦ ι. ὡς Πύθ' αὐθάλεοι πρηκτῆρες.

Ἀφμάμενος. τὸ θέμα δέμω τὸ οἰκοδομῶ. ἔδειμα. ἐδείμαμεν. ἡμαρτῆ, ἀφμάμενος.

Ἀείδεκτε, ἐδεξιοῦτο. Δείδεκτο χεῖρα.

Ἀέδοικα, ἀπὸ τοῦ δείκω.

Ἀφυ. Ἀφυώνθην. δέουσι γάρ τὸ πέλαβον. ἀναγκαίως ἐνόμισα. ὡς παρὰ τὸ πλέον γίνεται κατὰ κράσιν τοῦ ε ὁ ὡς εἰ δίφθογγον, πλάδιον λαλίστερα, ἀντὶ τοῦ πλέον σαδίου φλυαρώτερα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέον γίνεται ἀφυ. Ἀφυ τόδε χρεών. ἢ ἀπὸ τοῦ πλέω, πλαφυ. ὡς δέω, Ἀφυ.

Ἀείου. ἀπὸ τῆς δέου χρωικῆς καὶ αστέου, γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, δέιος καὶ αστείος. οἱ, Χλωροὶ ὑπὸ δείοις καὶ κρανκτ αστείου. ὡς τὸ σῖτμα.

Ἀφυος, προπαροξύνεται. ὁ ψυκτήρ. παρὰ τὸ δέος ἐμποιῆσαι.

Ἀφυος, ὁ φόβου ποιητικός. ὡς δὲ τὸ ἐρητορικὸν εὕρου. πανοῦργος. ἱκανός. ἀπολάκευτος. σοφός. ἔμπειρος. ὡς παρὰ τὸ ἔλεος γίνεται ἐλεεινός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέος, γίνεται δεινός. καὶ κράσει, Ἀφυος. ὁ φόβου ἐμποιητικός. ὅθεν ζ' αὐος, ὁ χαλεπός.

Ἀείωρ, κῆ Ἀφυία, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ Ἀφυος. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα ἄπαντα, διὰ διφθόγγου

ηράφη, ἀφηνολόχος. ἡ ἐρήμη ἀφίημι. ὁ ἀφ' οὗ ἀπέθανε.

Δ ἄφατος, ὁ ἀπ' ἐμοῦ ἀρθῆναι λεγόμενος. ἀφάτου καὶ ἀφατοσύνη. ἄφατος δὲ ὁ ἐσπέριος. ἐκ τοῦ ἀφ' ἑσπέρας φαίνεσθαι. ἀφάτου δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀφ' ἑσπέρας φαίνεσθαι. ἀφατόν ἐστι, ὁ καιρὸς τῆς δόφης. ἡ ἀφατοσύνη, ἡ ἀφατόν ἐστι ἀπὸ τῆς δόφης μέχρι τῆς δόφης. ἀφατόν ἐστι τὸ

εὑρετὴς καὶ προφανής. ἀπὸ τοῦ πρὸ καὶ φάω, φῆλος. καὶ ὁπὸ
προῶν γὰρ εἰς τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω. οὐ μέμνηται
ἀλκαῖος. ἔστω μὴν καὶ οὐδέτερον τοῦτο μαρτυρεῖν τας. καὶ
ὡς εἰκῶ, εἴκελος, οὕτω δέω, δέλος. τὰ τοῦ πρόδηλα,
ἐναργῶς εὑρίσκον). ἀπὸ δὲ τοῦ δέω, κατέκτασιν δήω.
Δῆλος, ἡ ἱερὰ τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. εἴρη- ⟨ ἀφ' οὗ τὸ δῆλος.
ται δὲ ἡ κρυπτομένη αὐτὴ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὀφείλουσα δῆλην
ἐποίησε, καὶ ἐδόκει ἵνα ἦ λητώ. Ζηλήσασα δὲ ἐραθεῖσα λη-
τοῦς τῆς Διὸς θυγατρὸς ἕνος τῶν τιτάνων ἐφοίβης,
ἔπεμψεν αὐτὴ ἐποίησεν. ἡ τις δεκαμηνιαίου χρόνου διαν-
χωρομένου πρὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐς ἀστερίου τὴν
νῆσον μίαν οὖσαν τῶν κυκλάδων. ἐκ τὲ ἐλθοῦσα καὶ
ἁψαμένη δὸς φυτῶν ἐλαίας καὶ φοίνικος, δι' ἀμφοῖν
ἀπεκύησε παῖδας. ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. καὶ τὴν
νῆσον ἐκάλεσε δῆλον, ὁπόθεν ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐρρίζωθη.
Δῆλος, ὀφανερός, ἐκ τοῦ δαλός, προῶν τοῦ ἄλφα ἐς η
Δηλῶ, τὸ φανερῶ. ἐκτὸς δῆλος, ⟨ ἐν ἀναδύσει τὸ τόμον.
καὶ τὸ βλάπτω. ὄζου τὸ δηλήσονται. καὶ ἐδήλησαν τε,
ἢν ἔβλαψεν. ἔτι ἀπὸ τοῦ δῆρις ὁ ἡ τὸ μάχην, δηρῶ,
καὶ δηλῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡκῆλα τὰ βέλη. οἱονεὶ τὰ φθαρτικὰ
ἐν βλαπτικά. προῶν τὸ ἧς σ. ὡς καίω, δαίω. ἔτι δη-
λῶ τὸ βλάπτω. ἐν δηλητήριον, τὸ θανάσιμον, ἐν βλα-
Δῆμος, τὸ πλῆθος. ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω, ⟨ πίνω.
δέω, δῆμος καὶ δῆμος. ὅσων δεδεμένος ὄχλος. ὡς μέ-
νω, μῆνις καὶ μῆνις. ἢ ἀπὸ τοῦ δῆμας, δῆμος. οἷον, ἐν
σώμασὶ ὑπάρχω. ἢ δίδημι τὸ δεσμῶ. ὁ μήων, δῆσω.
καὶ ἐξ αὐτοῦ δῆμος. τὰ δὲ πολιτικά, διὸ σωτάξεις
ἐποίησε χεται τῷ λόγῳ τῆς φωνῆς, καὶ τῷ λόγῳ τοῦ σι-
μαινομένου. ἡ μὲν φωνὴ ἑνική. τὸ δὲ σημαινόμενον,
πληθυντικόν. τὸ δῆ, ἦτα. διὸ πεύρεθη ἀπὸ τῆς
δωριεῦσι λεγομένου Ζᾶμος. καὶ ἡμεῖς τὰ τῶν δωριέ-
Δηλοῦσι. ἀπὸ τοῦ δῆλος τὸ φα- ⟨ νερόν, καὶ τὸ ὅτι ἐν στάσεως, σημαίνει τὸ φανε-
δῆλος ὁπότε, τὸ φανερόν.
Δήπου, ὡς δὴ δήπουθεν. δῆλος ὁπότε ἔκτυπος τόπου.
Δῆτα, οὕτω. δῆθεν. ὡς δὴ μάλιστα ἐκ τοῦ δηθύνω.
Δημεύειν, τὸ θύος οὐσίαν δημοσιοῦσαι. καὶ τὸ ἐνδημεῖν,
Δημός, ἡ δύο. ὀξυτόνως τὸ λί- ⟨ χμιοι τὸ δημαγωγεῖν.
πους. ἔτι ποιεῖ δημῶ. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω. ὁ δεύτε-
ρος ἀόριστος, ἔδαον. δαμὸς καὶ δημός, τὸ καιόμενον ἐν
ταῖς θυσίαις. καὶ δι' οὗ καίονται αἱ θυσίαι. καυστήριον γὰρ τὸ
λίπους. ὡς ἀπὸ τοῦ θύω, θυμός. ἔτι χύω, χυμός, οὕτω
ἔτι δέω τὸ καίω δημός. καὶ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμῶ, δεμός
ἔτι δημός. κατ' ἀναφορὰν τὸ εὐδιάλυτον. καὶ τὸν δημό-
τητα κατὰ διάλεκτον. ὡς ἐν τῷ μ' ὄμηρος. δημὸν τὸν δη-
μότητα φησί, τὸν δημοτικόν.
Δημάδης, οὐκ ἔχει τὸ ἴ. ἀπὸ τοῦ δημέας, τὸν δημεά-
δης. κατ' συναίρεσιν, δημάδης. καὶ ὠφείλεται ἐς τὸ κ
γίνεσθαι ἡ κράσις. ἀπὸ δὲ τὸν χαρακτῆρα, ἐς ἃ ἐγέ-
νετο. τὰ γὰρ ἐς δὴς παρωνυμικά. καὶ τούτου παρωνυ-
μινοῦ οὗτα, κατὰ τὸ θέλω πρὸ ἁλιήτεσθαι, κατὰ τὸ ἅλφα. οἷ,
πωλεῖδης, ἀνακίδης, εὐριμάδης. πυλάδης. οὕτως
Δημολάκης, πεῖβάκης. ⟨ οὕτω καὶ δημάδης.
Δήμαρχος, ὁ δήμου τινὸς ἄρχων. ὃς ἔστι κατὰ χώραν δήμου
πρόσταξε, καὶ ἀπεγράφετο τὰς οὐσίας ἑκάστου πρὸς τὰ
Δημόσιος, δημόσιος βασα- ⟨ δημόσια ὀφλήματα.
νιστής, καὶ ὁ δήμιος. ἤτοι ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ φωνεύειν κλη-
ρωθείς. σοφοκλῆς. Οἷος δ' ἀνὴρ ὢν δημόσιος οἴχεται. εἴ-
ρηται παρὰ τὸ κοινὸν τὸ φωνεύειν. ὁ ἐκ τοῦ δήμου ἐπι-
τετραμμένος κοινῶν. κατὰ τὸν ἄρχοντα, δημόσιος.
Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δοῦλος. ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δι-
καστηρίοις ἔτι τοῖς κοινοῖς ἔργοις. ἐκ τοῦ ἐκτρικοῦ, δῆμος
δημότης. καὶ δημόσιος. δημοσιεύειν, τὰ δημόσια ὑπη-
Δημοδέστερος, ἀσχημονέστερος. ⟨ ρετεῖν ἐπὶ μισθῷ.
διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντα γινόμενα διὰ τοῦ δήμου.
Δημοθοινία, τοῦ δήμου εὐωχία. ἡ θυσία.
Δημοῦσθαι, παίζειν. οὕτω πλάτων. καὶ δημώτατα, παί-
Δῆμα, τὰ δημόσια. τὰ πρὸ τοῦ δήμου δέκα- ⟨ γματα.
ρέτως λεγόμενα τοῖς βασιλεῦσιν. ἰλιάδος ρ. δῆμα
πιόντι, καὶ σημαίνοντι ἕκαστος. τὰ δὲ δήμενα πρὸ
Δημιουργός, ἐργαστήριον. ⟨ τὸ δημοσιεύειν.
Δημιουργός, πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις. ἔστι γὰρ τοὺς τεχνί-
τας. ἀφ' ὧν καὶ τῶν αὐτοποιητὴς θεός, δημιουργὸς εἴ-
ρηται. δημιουργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο πρός τε ἀρτείοις καὶ
θεσσαλοῖς, οἱ πεντάτελη. ἵνα σημαίνῃ τὰ δημόσια
ἐργαζομένους, καὶ διαφορουμένους ἔχοντας. πρὸς τοῖς
ἀπινοῖς καὶ τοὺς πλανοῦντας ἐργαζομένους γυναῖκας.
λέγουσι δ' οὕτω τοὺς ἐμπείρους. σὺν ὁτὲ δὲ τοὺς ὁμοίως ποι-
οῦντας. λέγουσι δὲ οἱ πεντάς χαλκουργίας καὶ τῶν τε-
χνῶν ἐπιμέλεσθαι. ποιοῦσι γὰρ μολοβδοῦν χαλκοῦν πρὸς χοντας
Δημήτηρ. πρὸ τοῦ γῆ καὶ τὸ μήτηρ γῆμήτηρ ἧς ⟨ χάρας.
οὖσα. καὶ προῶν τὸ γῆς σ. ἢ δήμομήτηρ ἐν συγκοπῇ. ἢ
πρὸ τοῦ τελῶ τὸν ἐν τελουμένων τὰ ἀροτριάσει. ἢ πρὸ
τοῦ δίω τὸ εὑρίσκω. ἢ πρὸ τοῦ δαίω τὸ καίω. λαμπαδοῦ-
χος δ' ἦθεος. ἢ δὲ καὶ αὐτὴ τὸ θεόν, καὶ τὸ καρπῶν, καὶ τὸ σῖ-
τον, καὶ τὸ γεωργικὴν ἐπίσκεψιν.
Δημήτερος ἀχτή. διὰ τὸ καταγνυσθαι ἐν τῷ ἄλω τὸ τρά-
χω τὸ ναῦς. καὶ ἄωτον τὸ σῖτον ἐν τῷ μύλῃ θραύεσθαι.
Δημήριος, ὁ πυκτής. φιλοῦσι δὲ θεοὶ καὶ οἱ πυκταὶ. καὶ ἐπὶ-
δηλον ἐν ταῖς ἀμφισβητήσεσιν ἔτυπον φησὶ ἀμφισβητῶν-
Δήν. ὅμηρος. Δὴν δ' ἄνεω ἧσαν. φυτέσιν ἐπι- ⟨ τας.
πολὺν χρόνον, ἄφωνοι ὑπῆρχον, καὶ ἡσύχοι. ἀπὸ τοῦ
αὐὼν ὁ ἡ τῆς ζωῆς χρόνου. πλεονασμῷ τοῦ δ, δαιών.
καὶ συγκοπῇ δών. καὶ πρὸ τοῦ δών. τὰ δὲ ἧς καὶ ἐπιρρήματα,
Δηναιὸς. ἰλιάδος σ. Ἦτοι δηναιοὶ δὲ. ⟨ διὰ τὸ ἡ μᾶν.
τὰ βουλεύματα, ἀπὸ τοῦ μήδεα προῶν τὸ μ ἧς γ. καὶ πρὸ
τοῦ δίω ἐπιρρήματα. χρόνου γὰρ δοκεῖται ἡ βουλή. χρῆσθαι. Καὶ
παῦσι δηρὸν βουλεύειν ἐν ἔχη καὶ πολλὸν ἀμφοτέρων. καὶ
πρὸ τοῦ δίω τὸ εὑρίσκω, δῆμος. ὡς κτίσω, κτῆμος.
Δηρόν, ὀνόματος ἐπιρρήματα. πολλὰ γὰρ ἐστὶ τοιαῦτα.

ὡς ἀπὸ πέρατος τῆς ὁδοῦ τὴν ὁδόν. καὶ ἐπὶ ἐρήμου
Πέραν τ χθαμαλόρρουν τῶν κεράων. ς ὠρώιος, ὡρωία.
ἡ αὐτὴ τακτική, ὡρωίαν. ἡ γρο ὠπὸ βοιωτικὴ, ὡρώικην. ἐξ
οὗ τὸ ὡρώκην ἐπὶ ἐρήμου. οὕτω δὲ γρόν, ὅτε ἐπὶ πολὺ χρόνου.
Δημαιος. ὁπὸ ἀρσενικῶν. ὁ πολυχρόνιος. ἰλιάδος ε.
Μᾶλλον δημαιος. τοῦ δ' ἑτέρου, δημαίου. ἡ συγκοπῇ,
δημοῦ. ἡ γρο τ ἡδρ, δηρόν. ἡ μετάληξις ἐπὶ ἐρήμου
μακρὰν ποιοῦσιν αἱ τάξιν. τὸ δ, ἢ, ἡ τροχὸν μικρόν. ὅπερ ἀπὸ
ὀνόματος ὡρή χθη. τὰ γὰρ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς
ἐπὶ ἐρήμου μακρὰν ποιοῦσιν αἱ τάξιν μεταγόμενα, ἡ τ αὐτ γρα-
Δῆρις, ἡμάχη καὶ ἔρις. φὴν τοῖς πτώσεσιν ἔχθ.
Δῆρις ἀπὸ τοῦ ἐρεσθαι πολεμόκλονον ἔργον ὄρνυσι. ὡρὰ τὸ
δα ἡ τ ἔρις, δάερις τις οὖσα. ἡ μεγάλη ἔρις. ἢ ὡρὰ τὸ
δηλεῖσθαι, δῆλις ς δῆρις. ἢ ὡρὰ τὸ δαίω τὸ σφάζω ς
πω πῶ, τοῦ ὁπὸ δαΐς βαρύτονον. καλλίμαχος. ἐξοδαΐ
ἔρχομένων. ς ἐκτάσει τοῦ ᾱ ἅδη, δῆϊς. ς πλεονασ-
μῷ τοῦ ρ, δῆρις. ἐκ τούτου τοῦ ἐρῆμα δηρίω καὶ δηριῶ
ὡρισωμένου ἡ βαρύτονον. ὡς νοῆις, νοῆϊω. δῆρις δη-
ρίω, καὶ δηριῶ. οἷον, Δὴ τότε δηριόων τε ποσειδάων τε
ἀπόλλων.

ΤΟΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥΙ.

Δία, ἡ μάξις, οὕτω πρότερον καλουμένη.
ὅμηρος. Διΐ ἐναμφιρύτῃ. ἀπὸ τῆς δῖος
γλωσσικῆς. διόπερ ἐν αὐλῇ ἐγράφη ὁ ζῆς.
καλλίμαχος. ἐμβλῆϊ τ, τὸ ἔσκε παλαι-
ότερον οὖσαν μάξις.

Διαβασιλίζεται, τῆς βασιλείας ἀντιποιῆται.
Διάβολος, ὡρὰ τὸ διαβάλλω. τὰ δὲ ὡρὰ τὸ βάλλω
συγκείμενα, διὰ τοῦ ὁ μικροῦ γράφεται. οἷον, ἐλα-
φηβόλος. ἑκατηβόλος. ς διάβολοι, ἀκατηγορικοί.
Διαβούλιον. οὐδέτερον ὑποθετικῶν. ὡρὰ τὸ βουλή.
προπροξύνεται. ὡσαύτως οὐδέτερον καθαρὸν μονογενὲς
τῶν εἰς μων ὡραλήγοντα μὴ ὑπερβάσεις συλλαβάς, προπρο-
ξύνεται. εἴτε κύριον. εἴτε προσηγορικόν. εἴτε ὑποθε-
Διαίνω, τὸ βρέχω. τὸ γραίνω. ὅμηρος. Δίαι- ς τικόν.
νε δ' ἐμὴν μέλαν ὕδωρ. κυρίως τὸ ἐκδίδος βρέχεσθαι.
διός δῶ, διαίνω. ὡς μῶ, μαίνω.
Δίαυτα. δαὶς δαυτὸς, δαῦτα καὶ δίαυτα.
Διαυτηταί, κριταί. ς διαυτάω, διακρίνω.
Διαεισεῖ, γνωρίσει. διαγνώσει. γνώσει, μαθήσεται. ἰλιά-
δος Ξ. Δυρίου ἧν ἀρετὴν διαείσεται.
Διαδικασία. οὐ χάριν πάσας δίκη, ἀλλ' εἰς περί τι-
νος ἀμφισβήτησις ἐστί. λέγεται διαδικάσαι πρός τὸ
δημόσιον, ὡς ὀφλομένῳ αὐλῶν χιλίων ἐν τῇ δίκῃ μὲν εἰσὶν
οὖσα. διὸ λύσις. ἡ δὲ κρίσις τοῦ ἐπὶ τῇ δίκῃ εἰσιόντος πρὸς λά-
Διακένθαι. οἱ, ἀδύκιμα- ς τυρίαν καὶ εἰς τάγμα.
σόνεστι. διένθους τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί.
Διαβούλια, τὰ ἐκλογισμῶν ἀτόπων παίσματα.
Διακναιόμῃ, ξεόμενος, ἢ λυπούμῃ. ἡ διακεκναισμέ-
νη, διεφθαρμένη. Διακλιμακίσας, διαπαλαίσας.
κλίμαξ γὰρ ς κλιμακισμὸς παλαισμα τοιοῦ.
Διακαυλιεῦσαι, διακληρῶσαι. καῦλος γὰρ λέγεται ὁ κλῆ-
ρος. κράτης. Πυλίην ἀπὸ προτέρου τὴν καῦλον ἀριθ-
μήσας. καὶ ἐγὼ ὃς καυλίων μάλιστα χεωμένων.
Διαγράψαι, ἂν ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα. λέγεται δὲ διαγρά-
ψαι, ς τὸ διαξύσαι. ἀπὸ τῶν ὡρισγραμμένων ὡραι-
Διανθυράζεσθαι, τὰ ἀλλήλους βλέπειν. ὡρὰ τὸ ς οὐμῶ.
διάγλαισις θέας τῶν ὀφθαλμῶν, ς μὴ ἐπ' εὐθείας βλέ-
πειν. ἢ τὰ τεύχεσι, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγεσθαι.
Διακωδωνιζόμενος, διαφημιζόμενος. ἐπὶ πλέονος ἐπὶ τῶν
διαπεζομένων λαμβάνεται. τέτακται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφ-
θαρέντος. οὕτω λυόντας. ἀπὸ τῶν ἱππων μετήνεκται.
φόβησι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς ἀγαθοὺς ἵππους,
ἢ μὴ καταπλήσσονται τὸν πολέμου θόρυβον τοῖς
κώδωσιν ἀφοβοῦντες.
Διακριδόν, διακεκριμένως, ἐνδιακρίσει. ἐξ ἐπιφορᾶς
Διακριθῆτε. Ἄλλοι δὲ διακριθῆτε τάχιστα. ἰλιάδος Γάμα. ἀντὶ τοῦ διαχωρισθείητε. τὸ θέμα, διακρίνω. κριθῶ, κέκρικα, κέκριμαι, ἐκρίθην. κριθείς, κριθέντος, κριθείην. ἐκ τοῦ διεκρίθην πλεονασμῷ τοῦ ι τοιικῶς, τοῦ διεκρίθην. τὸ ἐυκτιμένου διακριθείημεν, διακριθείητε. ς κζ συγκοπὴν, διακριθῆτε. ὡς τὸ διαπεπολεμημένος ἐκ τοῦ πεπολεμωμένος ς συγκοπὴν. ἐυκτιμένου παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.
Διεκωδώνησε, διεπείρασεν. ἐπειδὴ πειθόμενοι τοῖς κώδωσιν οἱ τὴν φυλακὴν ἔχοντες, ἀπὸ παντὸς ἐπιόντος τοῖς τεταγμένοις φυλάττειν. ς κτὴν τῆς τὸ
Διάθεσις. ἐχόντων τὴν διαθέσει οἱ ἔκ- ς διεσκόπησε. τορες τῇ γνώμῃ καὶ διανοίᾳ τῶν πραττόντων. καὶ τὸ διαθῆναι λόγου. καὶ τὸ ἐξαπατῆσαι. ς τὸ διαπεπολεμῆσθαι. καὶ διαθήκας γράφειν. λαμβάνεται τὸ πολλὰ τὰ προσόντα καὶ τοῦ πάσχειν.
Διαβάτης, ὀργανόν τι τεκτονικόν.
Διάγειν, ἀπέλκειν, καὶ ἐξαπατᾶν.
Διαγραφή, ἡ οἰωθήκη ς τῷ ζωγραφικῷ πίνακος.
Διακίκλισον, διάστισον. κίκλος δὲ ὄρχησις ἢ σῆσις τῶν χειρῶν.
Διακρία, ἢ διακριτὴς οἱ εὐβοεῖς, ἀπὸ ὄρους τῆς εὐβοίας.
εἴρηται ὅτι ἐν τῇ πρὸς ὄρει τῆς εὐβοίας διεκρίθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ καλλίστου τῶν γεγονότ, ἢ φαυστος καὶ ἑρμῆς καὶ ἀθηνᾶ. καὶ ἢ φαυστος μὲν ὁ τῶν ἄνω θαυμάστου θεὸν ἔργου. ἑρμῆς δὲ οἰκείαν χρησιμώτατον. ἀθηνᾶ δὲ βοῶν. ἀπὸ τῆς διακρίσεως οὖν, τὸ, τεχώριον καὶ οἱ εὐβοεῖς ἀπὸ μέρους ὠνόμασαν.
Διάκρος. ὡρὰ τὸ διάκω, διῆκται, διά- ς μάθησαν. κτωρ διάκρος. καὶ μεσάγει ἡ χθονικὴ ἐς εὐθεῖαν. ὁ τοὺς λόγους διάκων. ὅμηρος. Διακτόρω ἀργεϊφόντῃ. ἄγον τε τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν. ἀγγελιαφόρω. ἢ διακτόρω καὶ σαφεῖ κ τὸ λέγειν. καὶ διαγγέλου τε καὶ σημαίνοντος τὰς ἀγγελίας. ἐκ τοῦ τρέω τὸ σαφηνίζω. ἀφ' οὗ ἀριστοφάνης. εἰ μὴ τετρήσω τοῦτο κ λακήσομαι. τοῦ οὖν διάκρ-

ρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ᾽ πᾶσα. ὁ δι᾽ ἀσάφειαν ἵζειν ἐν τῷ λέγειν. ὧν δὲ τὸ ἑρμοῦ φασι, παρὰ τὸ ἐπ᾽ ἄρτῳ τὸ τελευτὴν ποιεῖσθαι τὸν πομπήιον. καὶ ὁ Διόδωρος τὰς ψυχάς. τοῦ δὲ ἑρμοῦ ζητεῖται. παρὰ δὲ τοῖς ἀγοραίοις ποιηταῖς, ἁπλῶς ὧν τοῦ διανοουμένου ψέγεται. καλλίμαχος. ἐπὶ γλαυκὸς τὸ ζητεῖται. Ἀλλὰ θεῆς ἢ τις μεδὲ ἀκρος ὀὲλλαχε πάλλας. διάνοιαν καὶ διαγωγὰ τῶν ψυχῶν.

Διάνοια, ἀπὸ τοῦ ἐνέκω τὸ φέρω καὶ προσεπέγκω. ἐνοῦν θέσει, διασκέκω. καὶ ῥημάτιον ὄνομα, διάεμενος. καὶ ἀδύνατον ἔστιν καὶ χρόνῳ, διάεμνος. καὶ ῥάστειν τοῦ καὶ ἐξῆς μακρόν, διάμνος. ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα. τινὲς παρὰ τὸ νομίζειν τὸ ὑπρετεῖν ἐξ ἔθους, τὸ ἐωθεῖσθαι. ὅθεν τὸ ἐξηθεῖς ὄυσα.

Διανορθῆς, μεμεσωμένος.

Διακηρυκεύεται, διὰ κηρύκων συνθήκας ἢ πρεσβείας ποιεῖται. παρὰ τὸ κῆρυξ κήρυκος. κηρυκεύω ὃ διὰ κηρυκεύω.

Διάλεκτος, ἥρι καθ᾽ ἣν ἕκαστοι ἄνθρωποι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν. καὶ ἀπὸ τοῦ διαλελέχθαι καὶ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων. ἑκάστη γὰρ αὐτῶν διακέκριται τῆς ἑτέρας. ἀπὸ τοῦ δεδιαλέχθαι ὡς κρατησεύουσα.

Διαμαχάξ, διόλου. διαπαντὸς. δικαίως. δεδιαμένως. ἀπὸ τοῦ διαρπάζω, διαρπάξω. ἀποβολῇ τοῦ ω, καὶ χρωτὸς τοῦ ρ ἕως μ.

Διαμπερές, διαμπάξ. διόλου. παρὰ τὸ πέρας, διαπέρας. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ καὶ μεταθέσει τοῦ ω εἰς τὴν τοῦ α ἕως ε, διαμπερές. φυτέσει τὸ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἕως τοῦ τέλους πέρας.

Διαλείμματα, διαστήματα. διαχωρίσματα. Θεὸς ἐν ὀργῇ, ἢ οὐκ ἐκδιαλλαγμάτων ἐνεργῶν ὡς ἐν τῷ προεπικωδώνος βασιλείας ἕως τὴν χειροῦ ἐμμησιν.

Διαμῶ, τὸ θερίζω. σχήματος σωθέτου. ἐκ τῆς διαπροθέσεως, καὶ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω. ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας. ὁμέλλων, διαμήσω. διάμησε. τὸ δὲ ἀμῶ ἐκ τοῦ ἄμη, ὅ ποτ᾽ ἐστὶ γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἢ λεγομένη

Διαμυλλαίνειν. ἀριστοφάνης. διαμυκᾶσθαι ὀφρυωσῇ τῆς χείλεσιν ἀπὸ τῶν μύλλων. μύλλαι δὲ τὰ χείλη. ἢ μύσαξ. ἢ τὸ ἐσθίειν ἢ πιεῖν ἢ διατρέφειν τὰ χείλη.

Διαμυδαίνεται, διαπτοᾶται, ἢ διαρρεῖ, ἢ διηθεῖται.

Διάνοια, ἡ ἐνθύμησις. διανοούμενος ὅσα, ἢ διανοουμένη.

Διαμερής. ἡ εὐθεῖα διαμερής. σχήματος πᾶσιν ἑτέρου. καὶ ποθὲν διαχωρίζεται τὰ πᾶσιν ἕτερα ἐκ τῶν συνθέτων. ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ ζ ου. τὰ μὲν γὰρ σύνθετα, προπαροξύνεται. τὰ δὲ πᾶσιν ἕτερα, ὀξύνεται. ταῦτα δὲ ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ ῥήματος ἔσχον τὴν σύνθεσιν. οἷον, ἐκλέγω, ἐκλεκτός. βούλεκτος δὲ προπαροξύνεται, ὅτι ἀπὸ ὀνόματος ἔσχε τὴν σύνθεσιν. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ λεκτός. οὕτως οὖν καὶ διαμερῶ διαμερήσω, διαμερητός.

Διαπρύσιον. Ἡδέως δὲ διαπρύσιον. ἀξάνουσον. μέγα, καὶ διαβόητον. παρὰ τὸ πεύθομαι, ἐπύθόμην, πύσιον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ. καὶ ἀπὸ τοῦ παρὰ παράω, παράσιον. ἢ κατὰ συγκοπὴν, παράσιον. καὶ προπαῆ, πρύσιος, καὶ διαπρύσιος. ὡς μάθω, μῦθος, μύθιος.

Διαπραθέειν, διαπραθῆναι. ὡς τὸ φαγέειν. τοῦ φάγω. τοῦ παρὰ τοῦ παρθῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπραθον.

Διαπτώς, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

Διαπίφισθαι, πίφεσθαι διαπωλεῖσθαι. κυρίως κἀπὶ καὶ τὸ μάχεσθαι.

Διαπαπαλευθήσεται, ῥόπῳ βύρσης διαταθήσεται πατ-

Διαπεδίζω, βασανίζω, καὶ ἐπιμελῶς τάλοις. ἀξετάζω.

Διαπέσῃ, τὸ ἐκπολεμῶσαι διασωθῆναι.

Διαπερῶσαι, ἀνευρεῖν. διαζῆσαι.

Διάπρον, ὀξύτροχον. σαφὲς. ὀξύηχον. λέπει ἡ ὀξυάξ.

Διαυλία. ὅταν δύο ἄδωσι.

Διαπαγκρατίζω, ἀπατῶ. κρατῖνος. Τοῦτον μὲν καλῶς διεπαγκρατίκισας λόγον. εἴρηται ἀπὸ τῆς παγκρατίου, ἢ ἐστι παρὰ τὴν ὁμὴν ὡς ἡφαιστάχη. ἢ τὸ ἰσόρροπον ἀπὸ τοῦ πάλαι, ὡς φύσει οὖσα. τινὲς δὲ τὸ παγκράτιον ἔλκεσθαι ἀπὸ τῶν πᾶν καὶ κρατῶ ἢ κράτη, οἷον τὸ παγκράτιον. ἢ παγκρατίζω, καὶ παγκρατίζω.

Διαπαρθενίσαι, διαλαλῆσαι. διαφυσῆσαι.

Διαπαθήκισαι, τὸ διαπαῖξαι ἀπὸ τῶν παθήκων. φιλοπαιγμονήσαντος δὲ τὸ ζῷον.

Διαπαπαλεύω, τὸ διερευνῶ καὶ ζητῶ ἐπιμελῶς. ἢ τὸ διατείνεσθαι πατάλοις βόπωβύρσης. ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. καὶ διαπεπαπαλευμένα, διεσφικωμένα, ὡς ἱερεμίου δὲ πάπαλον διφθαίρουσι διὰ πυκνότητα. δύνανται εἶναι ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν μὴ ἐχόντων παπάλου τόπον. οἷον ἐπακριβέστερον μένα. ἢ μὴ διαφορὰ, ἀπὸ τῶν ψυχομένων δερμάτων.

Διαῤῥήδην, τὸ φανερῶς, καὶ ἀσφῶς. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω. ὁμῶ, ῥήσω. ἐξαυτῆς ῥήδην. καὶ συνθέσει, διαῤῥήδην, καὶ ἐπιῤῥήδην.

Διαῤῥαῖσαι. ῥαίω τὸ φθείρω. γίνεται ἀπὸ τοῦ φθαίρω δωρικοῦ. τοῦ ρ ἀπὸ τοῦ φθείρω. οἱ γὰρ δωριεῖς, τὴν φ διφθογγον, ἁπλοῦσι εἰς π. τὸ κύπαρον, κύπαρος λέγοντες, ἢ τὸ εἴκειν, ἄικειν. τὸ ραῦ, διφθογγον. καὶ ὅτι ἐκ τῆς παραγωγῆς ἀπλοῦται ἔχει, καὶ ὅτι καινόν ἐστιν ὀλέγων. ὅθεν τὰ διὰ τοῦ αω ῥήματα ἀσωμάτα ὄντα, καὶ τὸ δεύτερον κῆρυγμα προσωπον, διὰ τῆς αῦ γράφεται. οἷον, παλαίω. ἀπὸ δὲ τοῦ φθαίρω, ἀποβολῇ τῶν δύο στοιχείων, αἴρω. ἢ μεταθέσει, ῥαίω.

Διαρύπτω, διαρύπτω. διαντλῶ. ὡς ἀρύτω, τὸ ἀντλῶ.

Διαῤῥικνοῦσθαι, τὸ τὸ ὀσφῦν φορτικῶς πιέζεσθαι. πρὸς τῆς γοφωνίου. ζιφίζει ἢ πατοδίζει ἢ διαῤῥίκνυ. ἐκ τοῦ ῥικνόω. ἐρεικνῶ τὸ χίζω ἢ ἐρίκνω. ἅμα τῷ πλεονασμῷ τοῦ συμφώνου, σὺν ἐς ἀλκὴ διφθόγγος.

Δίας, ὁ ἥρως. εἷς τῶν πτώων. ἀπὸ τὴν Διὸς γωνίαν, Δίας. καὶ εἷς τῶν πελοποδῶν. γίνεται ἀπὸ τοῦ Διός, δείας. καὶ ἐν συναλοιφῇ, δεῖας, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ὁ

Διαδία, ἑορτὴ ἐπιτηδευομένη μάλιστα ὑπὸ Διὸς ἐμποιῶν. τῶν δίι. ἀπὸ τοῦ διὰ τὰς ἄσας τὰς ἀνίας. οἷον, Μὴ μοι ἔδοισθ' ἄσαι. καὶ ἀσόμενος ἡμέρ χή. διασάσαιον, ἢ ἀπορρέποντος

Διάσμα, ἡ πρώτη τῶν μασσίου ἐργασία. ⟨σα τὰς ἄσας. καλλίμαχος. Διάς μοι φάρεος ἀρχήν. ἀπὸ τῆς δαΐσεως τοῦ μερισμοῦ. ἐπεὶ τρὶς τέμνομεν διαμερίζοντι. δὲ δασμαιοῦν, δάσμα. καὶ πελεοπασμῶν τοῦ, δίασμα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ ἄσω, ἄσμα, καὶ ἄσμα, καὶ δίασμα. τοῦτο τοῦ ἄω, γίνεται ἀπολικῶς, ἄζω. ⟨ἄζομαι καὶ διάζομαι. οἱ δὲ ἀπολῶς τὰ λύω σῦ, ἀς ζ βέβασται. οὕτως δὲ καὶ τὸ μέσσω, ἀπὸ τοῦ μέσας, μέζω φασὶ καὶ μείζω. καὶ τὸ ὀλίσσω, ἀπὸ τοῦ ὀλίτος, ὀλίζω.

Διασφάξ, ὁδιεξῶς τόπος. ἡ ὁδὸς. ἀπὸ τοῦ ὄρεος ἔστι διασφάξ. καὶ διὰ τῆς διασφάκος, ἀσωπὸς ⟨ξ. εἴρηται ὡς ἀπὸ τοῦ θερίζω θρίζω, θρίξ. βασάζω βασάσω, βασάξ, καὶ μετροβάσαξ. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀσῶ ἀσάζω ἀσάξω, ἀσάξ. ⟨σφάξ, καὶ διασφάξ.

Διαστείσις. ἔοικεν ὡς ὁμοπαθοῦς διάστεισι ἀπὸ τοῦ ἠκριμφθαι καὶ διαστεῖσθαι πρότερον. εἰ ἀβάλλεσθαι, ἵν' ἀκανὼ ὑργηριμᾶλλον ὦσι.

Διαστεσοδημμένος. τεταραγμένος. ἄτακτος. τεθορυβκημένος. σοβαρῶς καὶ ὑπερέχειν. ἀπὸ τοῦ στεύω ἐνεμά. κατὰ συν

Διασαλακώνισον, ἀντὶ τοῦ διάθρυ⟨μαίνου τὸ ὁρμῶ. ψαι. διαγαυρίασον. ἀριστοφάνης. Τρυφερὸν ὑπὸ διασαλακώνισον. σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους. ἀπὸ τοῦ σαλοῦσθαι, ὅ ἐστιν ἀκριβῶς διαβαίνειν, καὶ οἰονεί σείεσθαι ἀπὸ τῶν σάλου. Ὁρῶ γὰρ ὡς ὀμφακα διασαυλούμενον. ἀριστοφάνης.

Διασαυλούμενος, ἀβρυνόμενος, καὶ διαθρυπτόμενος. ἀπὸ τοῦ σαῦλον τὸ τρυφερὸν καὶ ταῦρον. σημαίνεται δὲ καὶ ἐν ἰάμβοις. Καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς νεοζυγής.

Διασελλάν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑλλάν. οἱ, ἐν τῷ διασελλάν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα.

Διασκανδίκισας, ἐδιεύρισπίδισας. σκάνδιξ δὲ λάχανον. ἡ δὲ μήτηρ εὐρισπίδου, σκανδίκας ⟨ποιῆσαι φασκεν.

Διαστήτην, διέστησαν, καὶ διεχωρίσθησαν. ἀπὸ τοῦ ἵστημι. ὁδὲ ὕστερος ἀόριστος, ἔστην. τὸ ῥῖφον τῶν δυϊκῶν, στήτην. τῶν δυϊκῶν χρῆσις, ἀττικῶς ἀρεμόδιος.

Διατρύτῳ, δεικτικὴ ἀντωνυμία, καὶ μᾶλλον ⟨ποιῆσαι δείκνυσι.

Διατάχοις, ⟨ποιῆσαι ἐπιτάσεως. ἐκτὸς ⟨κινοῦ. διὰ προθέσεως καὶ τοῦ τάχοις.

Διάς. ὡς ἀπὸ τοῦ δράκω δρᾶκω τος, δρακοντίας, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δίος, γίνεται δῖας. καὶ πρόσθ, δίας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δίας ⟨θείας, διὰ τοῦ τ κλίνονται. τὸ δὲ θείας καὶ δίας, ἰσοσυλλάβως.

Διατωνὴς, ⟨ποιῆσαι τοπικόν.

Διάαστίδιος, πρᾶτος λέγεται ὅτι πηγὴς μὲν ἀπὸ τοῦ ἀστίδος πεδίου. ἀστίδιος τὸ πεδίον ἢ ἀστίδι

Αἰτήσομαι, αἴθω, λῆς, δῖ πλοῦς ἡμᾶς. καὶ ὅτι ὑμῶν κατὰ
τὴν βαφὴν τῶν τριοῦτρος, ἐνίοτε καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκέ-
χρωσο. σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ. Ἰδοὺ δὲ φοινὸν μά-
θλητα δι' ὑμῶν. ἐκ τοῦ ἐκτορικοῦ. ὁλοὸχρώματι κε-
Αἰδάσκω, δαίω τὸ βαΐσαι. ὁμήρου, ⟨χρωμένους.
δαίσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, δαίσκω. ὃς μεθύσω μεθύσκω.
ἐκ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, δι δαίσκω. ὃς ῥώω, ῥώσκω,
καὶ ἐῤῥώσκω. καὶ ἀπροσδιορίστως, δίδασκω. οὐδέποτε
δὲ τὰ ἀρχικῶς ῥήματα ποιητικὰ ὄντα διφθόγγῳ τὴν διὰ τοῦ
ι πρωτογενῆ. ὅθεν βαΐμεμπος ἀρίσταρχος ἀκέστῃ
εἰσκομίσαντες διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι τὴν διὰ τοῦ ι. πρός-
κλαυσις ποιητικὰ, διὰ τὰ ἀπολικά. οἱ δὲ ἀπολλώνιος βυζάσκω καὶ
μυζάσκω, διὰ τῆς αι διφθόγγου λέγουσιν. ἡρωδιανὸς δὲ λέ-
γει διὰ τοῦ ηι χρῆσθαι ὡς φησὶ πρὸς τὸ ἀσκῆσαι τὸ σημαῖνον τὸ δι-
δάσκειν καὶ, ἀσκῶ, διάσκω. ⟨ἐπιτίθεσθαι τοῦ δ, δίδασκω.
ἀπὸ δὲ τοῦ διδάσκω, διδάσκαλος. ὃς ἴξω, ἴξαλος. καὶ
Αδάσκαλον, οὐκ ἀθήνησι τὸν ⟨πρὸ τοῦ διδάξαι τὸν καλόν-
κτεον. ἰδίως δὲ διδασκάλοις λέγουσιν οἱ ἀπὸ ποιητριστοι-
κὰς τῶν διθυράμβων καὶ τῶν κωμῳδιῶν, καὶ τῶν βαρω-
διῶν, καὶ τριμοσιηνῶν. ἐκ τοῦ δαίω, δαίσω, δαίσκω, τὸ
μανθάνω. ὃς ὀλέσω, ὀλέσκω. καὶ ὅτι τὰ ἀρχικῶς ῥήματα
οὐθέλουσι πρὸ αὐτῶν τὸ ἀνεκφωνήτου, τοῦ δάσκω.
καὶ μεταγράφεσθαι αὐτὰ. καὶ πλασιασμῷ, διδάσκω. διὰ
τοῦ ἀναδιπλασιάζει, ἐπὶ δὶς διδάσκω, δι' οὗ θέλει
Αισύμοις. πρὸ τῶν ποιητῶν διδύμοις γοῦν. ⟨μαι.
δίφυες. ὃς καὶ ὀλοὶ δίδυμοι. δίδυμα ὄρη δὲ, οὐσημεῖς
Αἴδυμοι, δύο. διὸ χθὼν. ⟨δίδυμον.
Αἴδυμος, ὀρχίς. πρὸ τοῦ δύο, δύμος. καὶ συνδιπλασι-
ασμῷ, δίδυμος. τὸ δὲ δύο, ἀριθμοῦ σημαντικὸν ὂν. καὶ
πρὸ τοῦ ἐπὶ ῥήματα, τοῦ δίστος δίστυμος. καὶ κατὰ
Αἴδυμος, ὁμοιοδετέρου τε χθεὶς ⟨ἀνθέσεσιν, δίδυμος.
ἐκμᾶς συλλήψεως. πρὸ τοῦ δύω, δύμω. δίδυμος, ὁ-
σὺν ἑτέρῳ ὀφελθὼν τῆς μήτρας. δύω, δίδυμος.
Αισύμη, νῆσος μία τῶν ἀπολίδων. εἴρηται ἀπὸ τοῦ χη-
Αισυμαῖος, ἀπόλλων. ⟨μαῖος, δι' ἣν πως φαινομένην.
Cδιδυμέω, ἀπὸ τῶν συμπλήκτων διδύμων. καὶ πλοί-
μαχος. φοῖβέτε Cζεῦ δίδυμον χθόνα.
Αἴδωμι. ἐκ τοῦ δῶ, κ' ἀναδιπλασιασμόν, δίδω. καὶ ἔξω τοῦ
πρόσωπον ῥῆμα ἅσμι, δίδωμι. Α ταρ καὶ δῶρα δίδω-
σομεν. ἔστι δὲ ποιητικὸν κατ' ἀναδιπλασιασμόν. ἀπὸ τοῦ
Αδώσομεν, δίδωσομεν, δίδοῦσι περισπωμένως. ἐκ τοῦ
Διδῶ, ἠέραθεν σα ἀμείου ἡρωϊς. φασὶ ⟨δίδω δίδω.
δὲ αὐτὴν ἐλέσθαι, ἤτοι ἐλίσσαν ὀνομάζομένην, κλη-
θῆναι ὕστερον τὴν τυρίων φωνὴν, διδώ. διὰ τὸ πολλὰ
πλανηθῆναι ἀπὸ φοινίκης ἀπάρασαν σὺν κάρ χηδόνα.
τὴν δὲ φοινίκων φωνὴν πλανῆτιν διδὼ προσαγορεύ-
ουσι. πυραμίδα τὴν ἀνάψασαν, κἀαυτὴν τῷ πυρὶ ἐμβα-
λοῦσαν, οἱ τύριοι κλαίοντες, καὶ τὴν πυρὰν περιεχό-
μενοι, διδὼ ἀνεκάλουν, ὅ ἐστι πλανῆτιν.
Δίδη, ἀπὸ τοῦ δέω, δίδω. πρὸ τοῦ δίδημι, τὸ δισμῷ.
ὁ πρὸ τοῦ δίνω, ἐδίδην, ἐδίδης, ἐδίδη. ὅθεν καὶ δίδη-
μόσχοισιν λύτοισιν. ἐν δὲ δήσετε ταῖς ἀπαλαῖς λύτοις, καὶ
τρίβλασι μασιτροῖς ἀπαλοῖς ἐδέσμευσεν. Ἰλιάδος λ
Δίε. δείω τὸ φοβοῦμαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδιον, ἔδι-
ες, ἔδιε, κ' δίδιε. Περὶ δὲ δίε ποιμένι λαῶν. ἐδίδιμεν.
Δίεπε. δίε τὰ σεν. ἐδίωκεν, κ' δίεκόσμει. δίε πε τὸ εὐ-
φημίζω, κ' ἔπω τὸ ἀνθολουθῶ, C' δίεπε. ὁμέσος πρα-
Δίεσθαι, κ' πρόδοσις προ πρὸ ξύ- ⟨μείμμ, δίφασ.
μι. ἀπὸ τοῦ δίω τὸ σημαίνοντος τὸ διώκω, τοῦ πράτ-
τον δίημι. τὸ παθητικὸν, δίεμαι. τὸ βίπτω, δίεται. καὶ τὸ
ἀποπέμφασθαι. ζωρὸν δίεσθαι δώκμι. καὶ δίε-
σις προπάσης δίεσθαι. κ' ἀπὸ τοῦ δίω βαρυτόνου σημαί-
νοντος. τὸ διώκω. C' δίεται, διώκεσθαι.
Διεξίμεναι, διεξελθεῖν. ἀπὸ τοῦ διεξίεμαι προθέσει τοῦ
μι, διεξίμεναι.
Διέφθορας, ἀντὶ τοῦ διέφθαρσαι. ἀπὸ τοῦ φθείρω μέσου
πρακτικοῦ.
Διέφασαι, πρὸ ἴβυκι. ἔστιν ἔφθαρσαι. C' κατὰ πάθος,
ἔφαρσαι. C' καθ' ὑπέρθεσιν, ἔφρασαι, καὶ διέφασαι.
Διέτμαγεν. Τμήγω τὸ κόπτω. ὁμοίως τμήξω. ὁμέσος
πρακείμενος, ἔτμηγα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτμαγον.
ὁ παθητικὸς, ἐτμάγην. καὶ τρίτην τῶν πλειθυντικῶν
κατ' συζυγίαν, ἔτμαγεν διὰ τοῦ τε. C' ἐνεστῶτι, δίετμα-
γεν, ὧν δίεχρίσθη. ἡ μετοφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σω-
Διεσκαριφησάμεθα, ὧν διελύ- ⟨μαντ. διεσχίθη-
σαμεν. σκάριφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος καὶ φύλλον. ἔστι
δὲ τὰ τριῶντα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως
ἰσοπράτης. καὶ σκαριφήσαθαι, τὸ ὡς στεφανωθῆναι
φύλλοις. καὶ μετὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.
Διεκραγώσατε, σπράνεώξατε. πρὸ τοῦ κάρα, διεκρα-
γώσατε. καραγῶ, καὶ διακραγῶ. δακρύσιν τῶν ποθῶν ἢ
ἀλοιφῆ, κάρα ἔσται. οὕτως ἀμάραντος ὁ πομπα-
μάζων τὸν ἀπόλλωνα θεοκρίτου. οὐκ ὡς γραφὴ λυ-
Διεδοικίκησε. διέγραψε τὴν ⟨κίδας, κ' θαλύσια.
χάρι, προσύλλησαν τὴν ποίησας ὡς διίσυχα. καὶ διέξυ-
ψεν. ἐκ τοῦ ἐκτορικοῦ.
Διεσαρδάνωσε. διετέλασεν. οὐκ ὡς διὰ χύσει, ἀλλ' οἱ-
ονεὶ σαρδάνιον γέλωτα.
Διεκωδώνισεν, ὧν διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἢ δὲ με-
ταφορὰ, ἀπὸ τῶν περὶ τὸν λόφον τρῖς κώδωσι τὰς φυλα-
κὰς νυκτὸς, καὶ ἀπὸ τῶν δοκιμάζοντος τρισὶ μὲν χίμοις ὄρ τυ-
γας ἤχουσι κώδωνος. καὶ ἀπὸ τῶν ἱππων. φώβασι δ' οὕτω δο-
κιμάζοντες ἵππους, ἁμὴ κατὰ πλήσιον.
Διεσμιλευμένος, ἠκριβωμένος. ἐξεσμένος. περικεκαθαρμένος.
Διεσοδήσατε, διεσείσατε. διεθύσατε.
Διευκρινήσαμεν, διαλύσαμεν. ἀπὸ τοῦ εὖ διακρίνω.
Διερός, ὑγρός. καλλίμαχος. Διερὴν δ' ἀπέσεισε φλοιόν
φιν. λέγεται διερός, καὶ ὁ ζῶν ἐκμεταλήψεως. ὅ-
μηρος. Οὐκ ἔστιν οὕτως ἀνὴρ διερὸς βροτὸς. φυτέσι ζῶν
C' ἐρεθισμός. ὁ δυσεισίας ζ. οἱ δὲ ζῶντες, ὑγροί. αὐοι-

δοῦτες θεωῶτες. ἀπὸ τοῦ διαίνω τοῦ γράνω, γίνεται διαρός. ὡς μαίνω, μαρός. λιπαίνω, λιπαρός. καὶ ἱερὸς, διερός. διερῶ ποιῶ. ὀδυσσείᾳσι. μεταφορικῶς τῇ νηί. καὶ ἱδ' ἁλὸς ἱερὸν ὕδωρ, τὰς νηῦς καλῶ ἱεροπρεπῶς. οἱδὲ, τῶν ὀξέων ἡ ταχεῖα. καὶ τῶν θαλασσίων. διερὸν δ', χλωρόν. βεβρεγμένον.

Αἴζω καὶ δίζομαι, τὸ ζητῶ. δίζημαι, ζήτησα. ἀπὸ τοῦ δὶς ζῆσις ἔπειτα ῥῆμα. ἀφ' οὗ τὸ δίζησάζω. ζ' ἀπὸ τοῦ δύο, δοιάζω. ὀρθῶς οὖν τὸ δίζω ἀπὸ τοῦ δὶς. οὐδὲ ζητῶν, ἀνδιχοῦ οἱ ἀῶν ζητᾶ. ὁ γὰρ ἁπλῶς, οὐδίχομαι, ἀλλ' ἁπλῶς χρῆται τῷ ῥήματι.

Αἰσχῶ, ἐκτὸς διὰ προθέσεως ζ' τοῦ ἄζω. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄζω σωτεθέντα, διὰ τοῦ η δι'. ξυλησχῶ. σπατησχῶ. ὀδμησχῶ. δικησχῶ. ὀμνῦμι, δικησόω.

Αἰνυξεκές. δινυξεκές, τὸ ἐπὶ μηκες ζ' ἀδιάλειπτον. ἀπὸ τοῦ ἀριθμητικοῦ, ἑνεκές. τὸ ἧνωμαι καὶ ἀδιάστατον. μετ' ἐκτάσεως καὶ συνθέσεως, δινυξεκές. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνέκω, ἐνεκές καὶ διανεκές. καὶ μετὰ θέσεως τοῦ ε ἕξις, δινυξεκές. καὶ ἀπὸ τοῦ δίνικω τοῦ ἐκτείνω δινικές. καὶ πλεοναζομένου τοῦ ς συλλαβῆς.

Αἰπήρης, οὐ πεῖρας οἶνος. εὐρισπίδης σιφοῖσιν. Μελάθρων ἐς δίπηρες ἔσχατον. ἀπὸ τοῦ δὶς, δίπηρης. ἰῦ κοδίστερης. ἀπολλώνιος δὲ ζ' τὰς γαῦς ταῖς ἐχούσας δύο κώπας γρεῖς στέγας δίπηρες καὶ διήρεις λέγει. καὶ ἀπὸ τοῦ δὶς δήρεις. ὡς πορ ἀπὸ τοῦ μόνος μονήρης. καθὰ χρηστικῶς δὲ λέγεται ὁ μόνος τοῦ δίστεγος, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὁποσοῦν ἀνίστεγος. ὡς πορ ζ' δίστεγος ὁ πλείονας λέγεται.

Αἰπήρεσα. Διπήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν. Ἰστέον ὅτι τὸ διπήρεσα ἀνῴκται καὶ τὸ μόνον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω γινόμενον. ἐρέσσω δὲ ὁμόνων. καὶ ὥφελεν εἶναι ἐρέξω. Τὰ δὲ διὰ δύο σ ἐνφερόμενα καὶ τὸ ἐνεγκῶν, διὰ τοῦ ξ ἐνφέρουσι τὸ μόνον τα. χωρὶς τοῦ πάσσω, πάσω. πλάσσω, πλάσω. ἀλλ' ἔστιν ἁπλοῦν ὅτι ζ' τοῦ στεμφύω μὴ δόντος. ἠρωδιανὸς δὲ φησὶ ἀπὸ τοῦ πάσσω μόνου τοῦ ἐρῶ. ὁ μόνων, ἐρέσσω. ὥστε λῶ τελέσσω. ὁ ἀόριστος, ἧρεσα. καὶ διήρεσα.

Αἰπφυσε, διένυψεν. ἀπὸ τοῦ διαφύσειν, καὶ ἀφύσαν, ὅ ἐστιν ἀντλῆν. ὅτε ἀντλῶν διαπεπλῆρται ἀντλουμένου.

Αἴζυγες, ἐζευγμένοι.

Αἰθύραμβος, ὁ διόνυσος. Εὐοῖθε τόμεσ τοῦ διονύσου. ὅτι συνδιθύρω ἀπὸ τῆς νύσσης ἐράφη. καὶ ὁμωνύμως τῷ θεῷ ὁ ἁπλοῦς ὕμνος. καὶ ἀπὸ τοῦ δύο θύρας βαίνειν τὴν τε κοιλίαν τῆς μήτρας σεμέλης, καὶ τὸν μηρὸν τοῦ διός, ἀπὸ τοῦ δεύτερον τετεχθαι. ἀπό τε τῆς μήτρας, καὶ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ διός. ἰῦ κοδίς θύραζε βεβηκώς. πίνδαρος δὲ φησὶ λυθίραμβον. καὶ δόξειε πικρμόν ἄλλου τινὸς εἶναι τοιοῦτον. λύθιε ἄμμα λύθιε ἄμμα. ἰῦ κλυθίραμμος ζ' διθύραμβος κῶμος καὶ πλεοναζομένου. ἡρωδιανὸς δὲ φησὶ τὰ πάσσω μόνου μικὰ μὴ σωθέντα.

Αἰπασσάλη καὶ ἀνίπασσα, τῶν ἱππασσάλων. ὡς πορ δηλωμοσία καὶ ἀντωμοσία τοῦ αὐλοῦ ἄμφω δηλοῖ.

Αἰπολία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη διὶ πολιαίῳ, ἤγουν ἐν ἀκροπόλει τιμωμένῳ. πολιοῦχος γὰρ ἡ ἀκρόπολις ἔλεγον. λέγεται καὶ διὶ πολιεῖ, ὡς πορ βαλλαντίον. ἡ ἅς ἀποφθεγγόμενοι τοῦ πελάνου κῆρυκος.

Αἰθυμία, δίχοστασία.

Αἰφιλος. ὡς πορ ἀπὸ τοῦ ἀρκτικὸν μ' ἀρκίφιλος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ διί, διίφιλος. κηράσει τῶν δύο ἰ ἅς ι μακρόν, δῖφιλος.

Αἰωνεύς, ὁμόφλοιος ζ' ὁξάνθος. ἀπὸ τοῦ διὶ δοτικὴν γένους καὶ τοῦ νέσσειν. οἱονεὶ ὁ ἀπὸ τοῦ διὸς πεπωκώς. καὶ τοῦ διὸς πεπαμένος, τοῦ διαφανοῦς καὶ μεγάλου, καὶ καθωφερουῦς, καὶ ὑπὸ τοῦ διὸς πληρουμένου. ἐπεὶ δὲ διαπερᾷ τοῦ ὕδωρ ἐκ. καὶ τὴν ἀέρα διὰ πετῆ καλοῦσιν. εὐρισπίδης, λαμπρότερος καὶ πρίν. καὶ διὶ πετέστερος, ἀντὶ τοῦ διαπετέστερος.

Αἰκτυον, ἀπὸ τοῦ δικεάθαι τὰς ἰχθύας συναιρῶ, ὁ ἐσβάλλεσθαι. δίκω τὸ βάλλω. δίκτυον ζ' δίκτυον κῦ πλεονασμοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ δίκω τὸ εἰπῶ δίκος, ὀξίπους μ. καὶ τὸ κῦ τῶν ἰχθύων εἰπούμενον, δίχθυον, ζ' δίκτυον. ἀπὸ δὲ τοῦ δίκτυον κῦ ἀποβολῆ γίνεται δίκυ.

Αἰϊξ, ἡ αἶξ. ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ἀϊξ. καὶ ἀϊκτὸς ὁ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω. ἀϊκτὸς ὁ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω. ἀϊκτὸς ὁ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω.

Αἰϊκτὸς,

πλὴν τοῦ ἐρείκη εἶδος φυτοῦ. εὐ μείκη ὄνομα κύριον. μείκη, ἡ φιλονεικία, ἐκ τοῦ μίνω. καὶ ἄμιτος. ταὲ χόντα ἀναφαινόμενον τὸ, διὰ τοῦ ι γράφε. οἱ μῦσος μῖσος. δίκη, δίκη. ἀφροδίτη, ἀφροδίτη. σημαίνει τέσσαρα. τὴν ποινὴν νοουμένην δίκην. ὡς τὸ, Ὑμεῖς δὲ καταφάσατε καὶ αὐτοὶ τὴν δὲ τὴν δίκην. καὶ τὴν δικαιοσύνην. ὡς τὸ, Δίκη δ' ἴθυνε θέμιστας. ἢ τὴν τιμωρίαν. ὡς τὸ, Τοῖς δεδίκην κρονίδης τεκμαίρεται. ἢ τὴν ἀδικίαν. ὡς τὸ, Οἱ ἱερὰ φυλάσσουσι δίκας καὶ σκέπλια

Δίκτη, ὄρος τῆς κρήτης. καὶ ἄπρακτη μήνη ἔργα. τὸ λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ ἕτερος. ὄρα τος, Δίκτω ἐν εὐώδει ὄρεος, σχεδὸν ἰδαίου. ἀπὸ τοῦ τὸ δίκτυον. εἴρηται ἀπὸ τὸ τέκω τίκτω. τίκτα τίς οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκ τε χθηναι τὸ δία. ἀγαθοκλῆς δὲ ἐκλυσιν ὄνομα εἶναι τὸ δίκταιον ὄρος. οἱ δὲ ἁπλῶς φασιν εἶναι τὴν δίκτυ. καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἁλιευτικῶν δίκτύων. ἐν ταῦθα δὲ διὸς ἄγαλμα ἀλύσιον ἵσατο. λέγεται καὶ δίκταιον.

Δίκρου καὶ δίκροον, τὸ δίκρανον ξύλον. ἀριστοφάνης. Δίκροῖς ἐώθειν τὴν θεὸν κεκράτημασιν. καλλίμαχος. Διάτρου φίλτρον ἀφραμήνη. εἴρηται ὅτι δικάρου φέρει. τὸ δύο ἄκρας, ἢ δύο κάρη ἔχου. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δίκρου. ἀπολλώνιος δὲ, ἀπὸ τοῦ δικάρανον φησὶ συγκεισθῆναι. ἀλέξανδρος δὲ, ὅτι ἀσκληπιάδης ἐν τῷ τῶν ὠμοπλατῶν ἀπὸ τὸ ὦρος, ὃ σημαίνει τὴν κλάδου. ἢ ὅθεν καὶ ὠρυθαλὶς ἡ δάφνη λέγεται. καὶ ὠρεξάμην, τὸ τρὶς κλάδους σροῶν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον ἀπὸ τὸ κέρας. ὅθεν καὶ κέρος. ἴου ἢ δίκερος καὶ ὑποθέσεις δικρέος καὶ γρόωπον ἓξ ὃ, δίκροος.

Δίμυμον, ὄρος φρυγίας. εἴρηται δὲ διὰ τὴν δίμοιρον τὴν τῶν θεοφορήτων. πρῶτον γὰρ ἐκ θεὸν ἤρξαν τρεῖς κάρχοι εἶναι οἱ ἀνδρωποειδεῖς. οὕτως ὦρος ἐν τῷ πρὶ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐλῷ δύο ἀνδρωτηρίων, ἐπεὶ δύο ἄκρας ἔχει. Δύρα γέγονε δὲ ἡ δρυὸς ἐν ὄπος φιλοκύμης ὀνομασθεῖσα ἐν τῷ πόντῳ. ταύτην τοι τεκνωθεῖσαν οὖν ἀρτέμιδι δίδυμος ἑωρακώς, καὶ βιασάμενος, ἐποίησεν ἔγκυον. ἰδὼν δὲ ἄρτεμις ἐδυσώπησεν ἀποκλείσασα φόβου μήνη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἡμέρα, ἔρχεται ἐκ τοῦ πόντου ἐς κύζικον. καὶ ἀνελθὼν οὗτος ὄρος δίδυμα ποιεῖ. διὰ ἃ ἐκάλεσε τὸ ὄρος δίμυμον.

Δίμη, ἡ συρφή. ἐκ τοῦ δύω τὸ βρέχω δύμη. ἢ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ χο ὠ τοῦ υ, ἧς ι, δίμη. καὶ ἀπὸ τοῦ ζάω διὸς δίμη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, δίμη. καὶ ἀπὸ τοῦ ἵς, ἵος, ἡ δῶ ἀμμις, ἵμη καὶ δίμη. ἡμᾶς δῶ ἀμεως συρφή. καὶ ἐκ τοῦ ἕλω τὸ συρέφω γίνεται ἵλη καὶ δίμη. ἐκ τούτου ἐστὶ τὸ δῖ, μακρόν. καὶ γὰρ τὸ ἰλαδὸν τὸ μακρόν. τὸ δῖ, ἰ. τὰ διὰ τοῦ ιμη θηλυκὰ μονόχρονα, μὴ ἀπὸ ἐπιθέτου χρόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. μονόχρονα εἰσὶ, διὰ τὸ ἐκ τος, ἐκείμη. μὴ ἀπὸ ἐπιθέτων γινόμενα, διὰ τὸ φωτειμός, φωτειμή. καὶ τὸ κύριον ὄνομα, φωτειμή. μᾶλλόν τε ὑπὸ ἐρείκης εἶδος φυτοῦ. εὐμείκης ὄνομα κύριον. μείκη, ἡ φιλονεικία, ἐκ τοῦ μίνω. καὶ ἄμιτος. ταὲ χόντα ἀναφαινόμενον τὸ, διὰ τοῦ ι γράφε. οἱ μῦσος μῖσος. δίκη, δίκη. ἀφροδίτη, ἀφροδίτη. σημαίνει τέσσαρα. τὴν ποινὴν νοουμένην δίκην. ὡς τὸ, Ὑμεῖς δὲ καταφάσατε καὶ αὐτοὶ τὴν δὲ τὴν δίκην. καὶ τὴν δικαιοσύνην. ὡς τὸ, Δίκη δ' ἴθυνε θέμιστας. ἢ τὴν τιμωρίαν. ὡς τὸ, Τοῖς δεδίκην κρονίδης τεκμαίρεται. ἢ τὴν ἀδικίαν. ὡς τὸ, Οἱ ἱερὰ φυλάσσουσι δίκας καὶ σκέπλια

Δίκτη, ὄρος τῆς κρήτης. καὶ ἄπρακτη μήνη ἔργα. τὸ λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ ἕτερος. ὄρα τος, Δίκτω ἐν εὐώδει ὄρεος, σχεδὸν ἰδαίου. ἀπὸ τοῦ τὸ δίκτυον. εἴρηται ἀπὸ τὸ τέκω τίκτω. τίκτα τίς οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκ τε χθηναι τὸ δία. ἀγαθοκλῆς δὲ ἐκλυσιν ὄνομα εἶναι τὸ δίκταιον ὄρος. οἱ δὲ ἁπλῶς φασιν εἶναι τὴν δίκτυ. καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἁλιευτικῶν δίκτύων. ἐν ταῦθα δὲ διὸς ἄγαλμα ἀλύσιον ἵσατο. λέγεται καὶ δίκταιον.

Δίκρου καὶ δίκροον, τὸ δίκρανον ξύλον. ἀριστοφάνης. Δίκροῖς ἐώθειν τὴν θεὸν κεκράτημασιν. καλλίμαχος. Διάτρου φίλτρον ἀφραμήνη. εἴρηται ὅτι δικάρου φέρει. τὸ δύο ἄκρας, ἢ δύο κάρη ἔχου. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δίκρου. ἀπολλώνιος δὲ, ἀπὸ τοῦ δικάρανον φησὶ συγκεισθῆναι. ἀλέξανδρος δὲ, ὅτι ἀσκληπιάδης ἐν τῷ τῶν ὠμοπλατῶν ἀπὸ τὸ ὦρος, ὃ σημαίνει τὴν κλάδου. ἢ ὅθεν καὶ ὠρυθαλὶς ἡ δάφνη λέγεται. καὶ ὠρεξάμην, τὸ τρὶς κλάδους σροῶν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον ἀπὸ τὸ κέρας. ὅθεν καὶ κέρος. ἴου ἢ δίκερος καὶ ὑποθέσεις δικρέος καὶ γρόωπον ἓξ ὃ, δίκροος.

Δίμυμον, ὄρος φρυγίας. εἴρηται δὲ διὰ τὴν δίμοιρον τὴν τῶν θεοφορήτων. πρῶτον γὰρ ἐκ θεὸν ἤρξαν τρεῖς κάρχοι εἶναι οἱ ἀνδρωποειδεῖς. οὕτως ὦρος ἐν τῷ πρὶ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐλῷ δύο ἀνδρωτηρίων, ἐπεὶ δύο ἄκρας ἔχει. Δύρα γέγονε δὲ ἡ δρυὸς ἐν ὄπος φιλοκύμης ὀνομασθεῖσα ἐν τῷ πόντῳ. ταύτην τοι τεκνωθεῖσαν οὖν ἀρτέμιδι δίδυμος ἑωρακώς, καὶ βιασάμενος, ἐποίησεν ἔγκυον. ἰδὼν δὲ ἄρτεμις ἐδυσώπησεν ἀποκλείσασα φόβου μήνη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἡμέρα, ἔρχεται ἐκ τοῦ πόντου ἐς κύζικον. καὶ ἀνελθὼν οὗτος ὄρος δίδυμα ποιεῖ. διὰ ἃ ἐκάλεσε τὸ ὄρος δίμυμον.

Δίμη, ἡ συρφή. ἐκ τοῦ δύω τὸ βρέχω δύμη. ἢ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ χο ὠ τοῦ υ, ἧς ι, δίμη. καὶ ἀπὸ τοῦ ζάω διὸς δίμη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, δίμη. καὶ ἀπὸ τοῦ ἵς, ἵος, ἡ δῶ ἀμμις, ἵμη καὶ δίμη. ἡμᾶς δῶ ἀμεως συρφή. καὶ ἐκ τοῦ ἕλω τὸ συρέφω γίνεται ἵλη καὶ δίμη. ἐκ τούτου ἐστὶ τὸ δῖ, μακρόν. καὶ γὰρ τὸ ἰλαδὸν τὸ μακρόν. τὸ δῖ, ἰ. τὰ διὰ τοῦ ιμη θηλυκὰ μονόχρονα, μὴ ἀπὸ ἐπιθέτου χρόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. μονόχρονα εἰσὶ, διὰ τὸ ἐκ τος, ἐκείμη. μὴ ἀπὸ ἐπιθέτων γινόμενα, διὰ τὸ φωτειμός, φωτειμή. καὶ τὸ κύριον ὄνομα, φωτειμή. μᾶλλόν τε ὑπὸ ἐρείκης εἶδος φυτοῦ. εὐμείκης ὄνομα κύριον. μείκη, ἡ φιλονεικία, ἐκ τοῦ μίνω. καὶ ἄμιτος. ταὲ χόντα ἀναφαινόμενον τὸ, διὰ τοῦ ι γράφε. οἱ μῦσος μῖσος. δίκη, δίκη. ἀφροδίτη, ἀφροδίτη. σημαίνει τέσσαρα. τὴν ποινὴν νοουμένην δίκην. ὡς τὸ, Ὑμεῖς δὲ καταφάσατε καὶ αὐτοὶ τὴν δὲ τὴν δίκην. καὶ τὴν δικαιοσύνην. ὡς τὸ, Δίκη δ' ἴθυνε θέμιστας. ἢ τὴν τιμωρίαν. ὡς τὸ, Τοῖς δεδίκην κρονίδης τεκμαίρεται. ἢ τὴν ἀδικίαν. ὡς τὸ, Οἱ ἱερὰ φυλάσσουσι δίκας καὶ σκέπλια

Δίκτη, ὄρος τῆς κρήτης. καὶ ἄπρακτη μήνη ἔργα. τὸ λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ ἕτερος. ὄρα τος, Δίκτω ἐν εὐώδει ὄρεος, σχεδὸν ἰδαίου. ἀπὸ τοῦ τὸ δίκτυον. εἴρηται ἀπὸ τὸ τέκω τίκτω. τίκτα τίς οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκ τε χθηναι τὸ δία. ἀγαθοκλῆς δὲ ἐκλυσιν ὄνομα εἶναι τὸ δίκταιον ὄρος. οἱ δὲ ἁπλῶς φασιν εἶναι τὴν δίκτυ. καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἁλιευτικῶν δίκτύων. ἐν ταῦθα δὲ διὸς ἄγαλμα ἀλύσιον ἵσατο. λέγεται καὶ δίκταιον.

Δίκρου καὶ δίκροον, τὸ δίκρανον ξύλον. ἀριστοφάνης. Δίκροῖς ἐώθειν τὴν θεὸν κεκράτημασιν. καλλίμαχος. Διάτρου φίλτρον ἀφραμήνη. εἴρηται ὅτι δικάρου φέρει. τὸ δύο ἄκρας, ἢ δύο κάρη ἔχου. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δίκρου. ἀπολλώνιος δὲ, ἀπὸ τοῦ δικάρανον φησὶ συγκεισθῆναι. ἀλέξανδρος δὲ, ὅτι ἀσκληπιάδης ἐν τῷ τῶν ὠμοπλατῶν ἀπὸ τὸ ὦρος, ὃ σημαίνει τὴν κλάδου. ἢ ὅθεν καὶ ὠρυθαλὶς ἡ δάφνη λέγεται. καὶ ὠρεξάμην, τὸ τρὶς κλάδους σροῶν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον ἀπὸ τὸ κέρας. ὅθεν καὶ κέρος. ἴου ἢ δίκερος καὶ ὑποθέσεις δικρέος καὶ γρόωπον ἓξ ὃ, δίκροος.

Δίμυμον, ὄρος φρυγίας. εἴρηται δὲ διὰ τὴν δίμοιρον τὴν τῶν θεοφορήτων. πρῶτον γὰρ ἐκ θεὸν ἤρξαν τρεῖς κάρχοι εἶναι οἱ ἀνδρωποειδεῖς. οὕτως ὦρος ἐν τῷ πρὶ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐλῷ δύο ἀνδρωτηρίων, ἐπεὶ δύο ἄκρας ἔχει. Δύρα γέγονε δὲ ἡ δρυὸς ἐν ὄπος φιλοκύμης ὀνομασθεῖσα ἐν τῷ πόντῳ. ταύτην τοι τεκνωθεῖσαν οὖν ἀρτέμιδι δίδυμος ἑωρακώς, καὶ βιασάμενος, ἐποίησεν ἔγκυον. ἰδὼν δὲ ἄρτεμις ἐδυσώπησεν ἀποκλείσασα φόβου μήνη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἡμέρα, ἔρχεται ἐκ τοῦ πόντου ἐς κύζικον. καὶ ἀνελθὼν οὗτος ὄρος δίδυμα ποιεῖ. διὰ ἃ ἐκάλεσε τὸ ὄρος δίμυμον.

Δίμη, ἡ συρφή. ἐκ τοῦ δύω τὸ βρέχω δύμη. ἢ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ χο ὠ τοῦ υ, ἧς ι, δίμη. καὶ ἀπὸ τοῦ ζάω διὸς δίμη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, δίμη. καὶ ἀπὸ τοῦ ἵς, ἵος, ἡ δῶ ἀμμις, ἵμη καὶ δίμη. ἡμᾶς δῶ ἀμεως συρφή. καὶ ἐκ τοῦ ἕλω τὸ συρέφω γίνεται ἵλη καὶ δίμη. ἐκ τούτου ἐστὶ τὸ δῖ, μακρόν. καὶ γὰρ τὸ ἰλαδὸν τὸ μακρόν. τὸ δῖ, ἰ. τὰ διὰ τοῦ ιμη θηλυκὰ μονόχρονα, μὴ ἀπὸ ἐπιθέτου χρόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. μονόχρονα εἰσὶ, διὰ τὸ ἐκ τος, ἐκείμη. μὴ ἀπὸ ἐπιθέτων γινόμενα, διὰ τὸ φωτειμός, φωτειμή. καὶ τὸ κύριον ὄνομα, φωτειμή.

μᾶλλόν τε ὑπὸ ἐρείκης εἶδος φυτοῦ. εὐμείκης ὄνομα κύριον. μείκη, ἡ φιλονεικία, ἐκ τοῦ μίνω. καὶ ἄμιτος. ταὲ χόντα ἀναφαινόμενον τὸ, διὰ τοῦ ι γράφε. οἱ μῦσος μῖσος. δίκη, δίκη. ἀφροδίτη, ἀφροδίτη. σημαίνει τέσσαρα. τὴν ποινὴν νοουμένην δίκην. ὡς τὸ, Ὑμεῖς δὲ καταφάσατε καὶ αὐτοὶ τὴν δὲ τὴν δίκην. καὶ τὴν δικαιοσύνην. ὡς τὸ, Δίκη δ' ἴθυνε θέμιστας. ἢ τὴν τιμωρίαν. ὡς τὸ, Τοῖς δεδίκην κρονίδης τεκμαίρεται. ἢ τὴν ἀδικίαν. ὡς τὸ, Οἱ ἱερὰ φυλάσσουσι δίκας καὶ σκέπλια

Δίκτη, ὄρος τῆς κρήτης. καὶ ἄπρακτη μήνη ἔργα. τὸ λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ ἕτερος. ὄρα τος, Δίκτω ἐν εὐώδει ὄρεος, σχεδὸν ἰδαίου. ἀπὸ τοῦ τὸ δίκτυον. εἴρηται ἀπὸ τὸ τέκω τίκτω. τίκτα τίς οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκ τε χθηναι τὸ δία. ἀγαθοκλῆς δὲ ἐκλυσιν ὄνομα εἶναι τὸ δίκταιον ὄρος. οἱ δὲ ἁπλῶς φασιν εἶναι τὴν δίκτυ. καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἁλιευτικῶν δίκτύων. ἐν ταῦθα δὲ διὸς ἄγαλμα ἀλύσιον ἵσατο. λέγεται καὶ δίκταιον.

Δίκρου καὶ δίκροον, τὸ δίκρανον ξύλον. ἀριστοφάνης. Δίκροῖς ἐώθειν τὴν θεὸν κεκράτημασιν. καλλίμαχος. Διάτρου φίλτρον ἀφραμήνη. εἴρηται ὅτι δικάρου φέρει. τὸ δύο ἄκρας, ἢ δύο κάρη ἔχου. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δίκρου. ἀπολλώνιος δὲ, ἀπὸ τοῦ δικάρανον φησὶ συγκεισθῆναι. ἀλέξανδρος δὲ, ὅτι ἀσκληπιάδης ἐν τῷ τῶν ὠμοπλατῶν ἀπὸ τὸ ὦρος, ὃ σημαίνει τὴν κλάδου. ἢ ὅθεν καὶ ὠρυθαλὶς ἡ δάφνη λέγεται. καὶ ὠρεξάμην, τὸ τρὶς κλάδους σροῶν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον ἀπὸ τὸ κέρας. ὅθεν καὶ κέρος. ἴου ἢ δίκερος καὶ ὑποθέσεις δικρέος καὶ γρόωπον ἓξ ὃ, δίκροος.

Δίμυμον, ὄρος φρυγίας. εἴρηται δὲ διὰ τὴν δίμοιρον τὴν τῶν θεοφορήτων. πρῶτον γὰρ ἐκ θεὸν ἤρξαν τρεῖς κάρχοι εἶναι οἱ ἀνδρωποειδεῖς. οὕτως ὦρος ἐν τῷ πρὶ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐλῷ δύο ἀνδρωτηρίων, ἐπεὶ δύο ἄκρας ἔχει. Δύρα γέγονε δὲ ἡ δρυὸς ἐν ὄπος φιλοκύμης ὀνομασθεῖσα ἐν τῷ πόντῳ. ταύτην τοι τεκνωθεῖσαν οὖν ἀρτέμιδι δίδυμος ἑωρακώς, καὶ βιασάμενος, ἐποίησεν ἔγκυον. ἰδὼν δὲ ἄρτεμις ἐδυσώπησεν ἀποκλείσασα φόβου μήνη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἡμέρα, ἔρχεται ἐκ τοῦ πόντου ἐς κύζικον. καὶ ἀνελθὼν οὗτος ὄρος δίδυμα ποιεῖ. διὰ ἃ ἐκάλεσε τὸ ὄρος δίμυμον.

Δίμη, ἡ συρφή. ἐκ τοῦ δύω τὸ βρέχω δύμη. ἢ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ χο ὠ τοῦ υ, ἧς ι, δίμη. καὶ ἀπὸ τοῦ ζάω διὸς δίμη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, δίμη. καὶ ἀπὸ τοῦ ἵς, ἵος, ἡ δῶ ἀμμις, ἵμη καὶ δίμη. ἡμᾶς δῶ ἀμεως συρφή. καὶ ἐκ τοῦ ἕλω τὸ συρέφω γίνεται ἵλη καὶ δίμη. ἐκ τούτου ἐστὶ τὸ δῖ, μακρόν. καὶ γὰρ τὸ ἰλαδὸν τὸ μακρόν. τὸ δῖ, ἰ. τὰ διὰ τοῦ ιμη θηλυκὰ μονόχρονα, μὴ ἀπὸ ἐπιθέτου χρόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. μονόχρονα εἰσὶ, διὰ τὸ ἐκ τος, ἐκείμη. μὴ ἀπὸ ἐπιθέτων γινόμενα, διὰ τὸ φωτειμός, φωτειμή. καὶ τὸ κύριον ὄνομα, φωτειμή.

Αἰωμοσία, ὅρκος ἐστὶν ὃν ὠμνυον οἱ φόνου ἀγῶνα διώκοντες ἢ φεύγοντες. ἀμφοτέροις δὲ ὤμνυον ἢ μὴν ἀληθῆ λέγειν.

Αἰκροτρυμαῖος, ἡ λόφος ἔχων ἑρετῶν ἔχουσα, ὡς τορ γιήρης ἢ ρης.

Αἴομμυς, ὁ τῶν αἰκείας καὶ τῶν θηλυς.

Αἰόσαυγας, τὰς ἡμέρας. τὸ φῶς.

Αἰόσμμία, τὰ ἐκ τοῦ ἀέρος σημεῖα.

Αἰόσκουροι, οἱ ἐλέμης ἀδελφοὶ. ἡ ζήθος καὶ ἀμφίων.

Αἰμωτοῖσι, τεθοικιλμένοις. τετορμευμένοις. τὸ ἀπὸ τοῦ διγῶ τὸ συρέφω. τορμευτοῖς, ἢ σροπύλοις ἀπὸ τῆς τῶν κλιμακτήρων περιφερείας. ἢ εὐθεῖα διγῶν τὰ λέχος. τὸ ἀρσενικὸν διγῶτος. καὶ τὸ θηλυκὸν, διγῶτη, ἢ περιφερὴς εἰοικυῖα δίγῳ. Δῖγος δὲ ὁ τόρμος, ἀπὸ τοῦ διγῆσθαι ἢ κυκλοῦσθαι. ὅθεν καὶ τὸ διγῶ. ἢ ἐκ τοῦ δί-

Δῖγος, σημαίνει εἶδος ὀρχήσεως. καὶ εἶδος τοῦ μη, διγῶ. τηρίου. καὶ συροφῆν, καὶ τόρμου, ἀπὸ τοῦ διγοῦσθαι. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς.

Αἰνέυοι, ἀναστρέφοιτο. ὅθεν καὶ αὐσυροφαὶ τῶν ἀνέμων, λῖναι λέγονται. διγῶ, διγέυω.

Αἰόγμηρος, ὁ οὐ τὼ δοῖε γωνιζόμενος. ὁ λυγαῖος. διογενὴς. διὸ λύκης. εὐ λυκὴς.

Αἰόμος, ὄνομα κύριον, ἥρωος ἀθηναίου. ἀφ' οὗ δῖομαὶ ἑορτή. ἀπὸ τὴν διὸς λυκίην δόμος. ὡς ἀνδρὸς, ἀνδρόμεος.

Αἰομήδης, ὄνομα κύριον. σὺν θήβῃ ἀπὸ τὴν διὸς λυκίην ἡ τὸ μήδω. τὰ δὲ ἀπὸ τὴν διὸς λυκίην σωτιθέμενα, ἀπὸ βάλλουσι τὸ ς. οἷον διὸ λύκης. διοτείθης. τὰ ἐς κύρια ἀποσώζεται, ἃ ς οὐκ ἔχει τὴν λυκίην. ὠμοτερωτὴς. εὐ ωθὴς. οὕτω διομήδης. σεσημείωται, τὸ θεοκρίτης. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιτης ἃ ς οὐκ ἔχει τὴν λυκίην. λεπτίτης. αἰσχίτης. οὕτω δὲ τὸ αἰδης αἴδου. ἀπὸ τοῦ ἰδῶ. ὅτι οὐδὲν αὐτίκα ἴδοις.

Αἰόμυσος, οἱ μὲν διόμυξον αὐλὸν ὀνομάζουσιν. ὅτι σὺν κέρασι λυόμενος ἔμυξε τὸ διὸς μηρόν. ὡς σκόμβρος. οἱ δὲ διόμυσον. ἐπὶ τὸ βασιλεύς ἐλυτερμυόσης. διόμυσον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ ἴμβοι. ὡς ἴόβας. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ τῆς μύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι. ἐπεὶ ἐντεῦθεν ἐλυκήθη ὡς πίνδαρος καὶ ἀνέγραφη. οἱ δὲ, ἀπὸ τὸ πολλὰ διανύσαι καὶ κατορθῶσαι, ὡς ἀλέξανδρος ὁ θάσιος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ δομεύσαι καὶ κτίσαι τὰ σώματα πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς πυκινός, πυκιμός. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διὸς ὑετοῦ κεράννυσθαι, ὅ ἐστιν ὕδασιν, ὡς πιθανὲ ἀριστόδημος. καὶ ὅτι διὸς ὑμνητὸς ἐτέχθη. καὶ ἀπὸ τὸ δάος δαόσωος. καὶ προπαροξυτόνως, ἧς ι. ἀπὸ τοῦ ἡλείοις ὁ αὐλὸς τῶν ἡλίων νομίζεται. ἴμ' ἢ ὁδαίων. ὁ τοῦ δάους, ὅ ἐστι πυρὸς καὶ φωτὸς αἴτιος. καὶ ἀπὸ τοῦ μέυω διόμευσος καὶ διόμυσος. ὁ τοιοῦτος διανεύειν καὶ μὴ σαθεροῖς εἶναι φρονήμασι. καὶ ἀπὸ τὸ πολλὰ διαλῦσαι, διάλυσος, καὶ προπαροξυτόνως ἧς ὁ καὶ τρυλλίς.

Διόμυσος ὁ θρᾷξ. ἰστέον ὅτι θρᾷξ ἐλέγετο, καὶ διὰ τὸ βαχὺ τῆς φωνῆς, καὶ ὅτι τὴν ἀληθείαν θρᾷξ ἦν. οὗτος δὲ ὁ διόμυσος μαθητὴς ἦν τοῦ ἀρίσταρχου. καὶ τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον ἐγραφήκασιν τῶν ἱκετηρίδων αὐτοῦ τὴν βαιωδίαν ἐξηγράφη. διὰ τὸ ἀγροικίζεσθαι αὐτὸν παρὰ τὴν βαιωδίαν.

Διόμυσος ὁ ἀσκάλαφος, ἐλέγετο καὶ ὅτι σωτεχῶς ἐμέμνητο τοῦ ὁμηρικοῦ ἔχου. οἱ δ' ἀμφ' ἀσκάλαφον δ' ἰάλμενον καὶ ὀρέστην. καὶ ἐπῳδὴ μακρὸς καὶ λεπὸς ἦν καὶ ὠχρός. φιοῦ τὸν δέ ἐστιν ὁ ἀσκάλαφος τὸ ὄρνεον.

Διοπεύθη, τὸ ἐπιμελήθη.

Διόπωρος ὁ βασιλεύς καὶ ὁ ἐπιμελητὴς καὶ ἐπόπτης, ἀφ' οὗ διέπωμεν, καὶ διοπεύειν παρὰ τὰ ἰώπας. χθὰ καὶ ὀφθαλμὸς βασιλικὸς, ὁ καθάσκοπος.

Διοπεύω, κατασκοπῶ, ἀπὸ τοῦ ὄπω. ἡ διοπήρα τὴν σκοπὸν. καὶ διοπετεύων, ἐπιπεύων. ἐφορῶν. ἐπισκοπῶν. καὶ διοπετέας, τοὺς βασιλέας.

Δῖος. ὡς παρὰ τὸ τοῦ χῖος χίϊος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς διός γενικῆς δίϊος. καὶ πράσει τῶν ὀξυτόνων δῖος. σημαίνει δὲ ῥίζα. τὸν χθόνιον. ὡς τὸ, Δῖος ἀχιλλεύς. καὶ Δῖος ὀδυσσεύς. καὶ τὸ μέγα. ὡς τὸ δῖς ἄλα δῖαν, ἀντὶ τοῦ θαλάσσαν θείαν, καὶ θαυμαστήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀγαθόν. ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. Δῖος συβώτης. τὸ δὲ ι. τέσσαρα γάρ ἐστιν διφθόγγους κτητικά. θός καὶ κός, διὰ διφθόγγου. Δῖος καὶ χῖος, διὰ τοῦ ι.

Διόσκουροι, οἱ τοῦ διὸς ἐπιμελούμενοι. τὸ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι κοινῶς λέγεται. καὶ ὅτι τοῦ διὸς κοῦροι, ὅ ἐστιν υἱοί.

Διόσκορος, οἱ μὲν παραθέσει λέγουσιν, ὅτι κατὰ διὸς σκηνὴν τὴν ὑπὸ θέσει ἀπὸ βάλλει τὸς. ἤτοι τὸ διόσκορος ἐφύλαξε τὸς. ἔστι δὲ ὄνομα μυθικόν. οἱ δὲ ἐν συνθέσει λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ διὸς λέξεως ἐν συνθέσει οὐσῶν γίνεται παραγωγαί. οἱ ἱερά πολις, ἱερα πολίτης. κῆφος πάτος, ἀρχαπατίτης. μεά πολις, μεα πολίτης. οὐδέποτε δὲ ἀπὸ διὸς λέξεως ἐν παραθέσει οὐσῶν παραγωγή. οὔτε τεμένιον. οἱ, θεὸς θεοῦ, ὁ ναὸς τῆς θεοῦ. ἡρακλῆς ἡράκλεος, ὁ ναὸς τοῦ ἡρακλέους. ἀλαθὴς ἀλαθέος, ὁ ναὸς τ' ἀλαθοῦ. τέμενος δὲ λέγεται τὸ ἀφιερωμένον χωρίον θεῷ, καὶ ἡρῳῖ. ἤτοι ἔστι διόσκορος οὔτε μέγιον, φυτεσίν ὁ ναὸς τ' διοσκόρου, δῆλον ὅτι οὐ παρήχθη ἀπὸ διὸς λέξεως ἐν παραθέσει οὐσῶν. ἆρα οὖν ὁ διόσκορος ἐν διὸς οἴκῳ ἱδρυμένος ἐτιμᾶτο ὡς θεός;

Διόσκουρος, ἀπὸ συναιρέσεως τοῦ διόσκορος. ὁ αὐτὸς τῷ διόσκορος.

Διοσπόλεις, ἀπὸ συνθέσεως τοῦ διὸς καὶ πόλις. ἡ διοσπολίτης. τὸ δὲ διόσπολος καὶ διόσπολις, ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ πόλις εἴρηται. τὸ δὲ διόσπολος καὶ διόσπολις, οὐκ ἔστι συνθετα. ζήτει ἐν τῷ χοιροβοσκοῦ. παρὰ τὸ διὸς πέλω διόπολος, καὶ διόσπολος.

Διπλῆν ἐκτάδην, τὴν μεγάλην, ὡς τε καὶ διπλῆ αὐλῆ χρώμενον ἔχειν.

Διπλακα, ἰλιάδος Γ. ρν δὲ διπλοί δα. διπλοῦν ἰμάτιον. ὅ ἐστι χλανίδα διπλοῦν. διπλῆν. εὐθεῖα, διπλαξ. ρν δὲ τὸ χλαῖναν. οὕτω καὶ διπλυχα. ἐκ τοῦ διπλοῦς, διπλαξ. ὡς λίθος λίθαξ. τοῦτο ἐκ τοῦ διπλόος.

Διπλόη, σημαίνει τὴν πανουργίαν. καὶ ἐκ τοῦ διπλόος. τοῦτο ἐκ τοῦ διπλόω ἤγουν πτέλω, ὃ νυν πτέλοος καὶ διπλόος γονικοῦ ἐστι.

Δίπυχα, ὁμοίως δεύτερον. γέγονε δὲ ἐκ τοῦ δίπυξ ἀφαιρέσει τοῦ. τοῦτο ἐκ τοῦ πύαστω τὸ σφαλίζω, πύξω, πύξ. καὶ μετὰ τοῦ διό, δίπυξ δίπυχος κλίνεται. καὶ μετάθεται εἰς εὐθεῖαν. καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δίπυχον. διπυχα ποιήσαντα. διπλώσαντα τὴν κυίσαν. μὴν δὲ λέγει τὸ ἐπιπτύξαντα.

Δίπολίς, ἔστιν ἡ λῆμνος. ἔχει γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ φαιστίαν καὶ μύρινναν.

Δίς καὶ ῥίς. ἀπὸ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις. χρόνου τὸ α καὶ τὸ κ. καὶ κατασωίζηται, δὶς καὶ ῥίς. τὸ δὲ δὶς καὶ ῥὶς, ἐν συνθέσει ἀπὸ βάλλει τὸ ς. οἷον δίμνους. δίπηχυς. ῥίπηχυς. ῥίπηχυ. στοιχεῖον τὸ δὶς παρέσκηται τὸ ῥύσφυλλον, εἶδος βοτάνης παρὰ νικάνδρῳ. συνηθέμενον δὲ αὐτῇ τοῦ δὶς ῥὶς λαμβάνεται.

Δίπρόσωπος, ὁ διὸ πρόσωπα ἔχων. καὶ ῥίπους, ὁ ῥὶς πόδας ἔχων.

Δίς ἠβήσαντα, τουτέστιν ἀναζήσαντα. δὶς ἔχων. φησὶ γὰρ μυστικὴν τελουργίαν οἱ θεοὶ τὸν τέλοπα ἀνεζωοποιῆσαι. καὶ ῥισόζωος παρὰ ἀισχύλῳ.

Δισάζειν, τὸ διχῶς βουλεύεσθαι. καὶ τὸ διὸ στάσεις ἔχειν καὶ διανοίας.

Δίσκος, σημαίνει λίθον ῥοχθοῦς ἢ γυμνάσιον ἢ ῥοϊκὸν ἐπὶ τὴν ἄθλον. παρὰ τὸ δίκω τὸ ῥίπτω. δίνησο ῥιπούμενος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς.

Δίκω, εὐρισκόδης δίκετε παῖδα δίκετε ῥομβὰ σώματα μαιμάδες. σίνδαρος οὕτω παρετυμολογεῖ. δίκετε πέμπω χεῖρα κυκλώσας. ἀπὸ δὲ τοῦ δίσκου τούτου, οἱ νῦν ἀργύρεοι δίσκοι ὠνομάσθησαν. ἐπεὶ κυκλοτερεῖς εἰσὶ, καὶ ὅμοιοι ἐκείνοις. παρὰ τὸ δίκω τὸ βάλλω δίσκος πλεονασμῷ τοῦ ς, ὁ βαλλόμενος.

Δίφιλος, ὡς παρὰ τὸ φίλος γίνεται ἀρχίφιλος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δῖος, δίφιλος. καὶ πράσει, δίφιλος.

Δίφρος, κυρίως τὸ ἅρμα. ὡς τὸ, Δίφος δὲ χρύσειος καὶ ἄργυρεος ἱμᾶσι δέδεται. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δίω φέρειν τὸν μαχόμενον καὶ τὸν ἡνίοχον. ὡς τὸ, Ἀνδ' ἑβάτην ἐν δίφροισι παραιβάτα ἠνιόχοιτε. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας. σημαίνει δὲ τὸ θρόνον. ὡς τὸ, Τὴν δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη. καὶ μνήσαντος. ἑκάθητο δ' ἐπὶ δίφρου μητέρα τε καὶ πατέρος.

Διφροφόροι, αἱ ταῖς καμηφόροις εἴωθον προδίφρους ἐπιφέρεσθαι. ἡρωδιανός. τοὺς πέρσας φορείοις φερομένους διφροφόρους μόνους.

Διφθέρα, ὅσα κατ' ἐκείνην δηποτοῦ φέρεται τὴν διφθέραν. τὸ γραμματεῖον, ἢ βυβλίον, ἢ βύρσαν, ἢ δέλτον. οἱ, δυοφέρειν, τὸ ἐν τῇ δυὸ μέρεσι φέρεσθαι γράμματα.

Διῴφω, σημαίνει τὸ ψηλαφῶ. ἰλιάδος ω̄, Τήθεα δ᾽ ἰφῶν. ζητῶν ἐρευνῶν. καλλίμαχος. Μηδ᾽ ἀπὸ τῶν ἐμεῦ δ᾽ ἰφᾶτε μέγα φορέουσαν ἀοιδήν. παρὰ τὸ ἅπτω, ἁφή. ἁφῶ ὁ δι-αφῶ. ὁ ἡράσει, διφῶ τὸ τῇ ἁφῇ ὑποβάλλω. ἐκτοῦ ἁφή, γίνεται ἁφῶ ἁφάσω. ὡς αἱμῶ, αἱμάσω.

Δίχη, τὸ δίχως. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα. παρὰ τὸ δίς ἐχω ἔρημα, δίχη ὁ δίχα, ὡς δι χη ὁ γίχα. Δίχα φρεσὶν ἤ νόημα βουλή. καὶ ἀπὸ τοῦ δίχα τῶν δίχθα. καὶ δίχθαδίας καὶ ρας, δίχομοίρας.

Δίψα. παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ἵψα καὶ δίψα. ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα.

Διχόμηνος, διχομήνου, διχομήνω. καὶ τὸ μεταπλασμὸν διχομηνίς. ὡς πολυπάταγος πολυπατάγω. ἔστι καὶ διχομηνίς, διχομηνίδος. διχομηνίδι. ἡ αἰολικὴ, διχομηνίδα. ἔστι δὲ, ἡ πεμπτὴ καὶ δεκάτη. μεταπεπλασμένα δὲ λέγονται, αὐτὸ περὶ φάσυλλαβὰς οὖσα.

Διώνυσος, κατ᾽ ἔκτασιν. ἀεὶ δ᾽ ἔστιν ἡ ἔκτασις ἡρωδιανός. παρὰ τὸ ποιητὴν, Διὰ φύω μεγάλου καὶ φύω μακροῦ. ὡς τὸ, Διωνύσοιο θύηνη. καὶ δι᾽ ὑνος δέφησι. ἰλιάδος ζ. ἐγὼ δὲ ἀνέγνων παρά τινι, ποθὲν ἐκλήθη διόνυσος, ἐν ἀνάτῳ διονυσιακῷ οὕτω. Τὸν μὲν πορικύψαντες θεὸν χθονίου τρικερῆο. ἐμμανίοις κιοτῆσι φίλεχοΐδες ἔστεφανῶραι. εἰ τὰ μὲν θ᾽ ἑτέρους ἔχοις. Λαβὼν μανίδος ἑρμῆς τὸν διόνυσον δίλλου ὅπ παρῴκησε θέθηκεν ἐπωνυμίην τρικερῆο κικλήσκων διόνυσον. ἐπεὶ ποδὶ φόρτην ἀείρων ἱερὸν ἐχωλαίνων κρουνίδης βεβριθότι μηρῷ. νῦσος ὅπ γλώσσῃ συρανοστίδι χωλὸς ἀνοὺφ. καὶ τὸν ἀρ πλόκευτην ἐφημίσαν ῥαφιώτην. ὅπ ἱμὴν ἐνώδυνι πατὴρ ἐρέρεφα μηρῷ. διόδωρος δὲ ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ τοῦ τῆς νύσης λέγει διόνυσον. ὡς συνύσι παρὰ νυμφῶν ἀναφερόμενα τοῦ διὸς μηροῦ ἐκτεθέντα. καὶ τὴν μηρὸν ὄνομα λέγει τόπον.

Διονῦς, ὁ δηλωτέον.

Διωβελία, ὀβελοὶ δύο, οὓς ὁ δῆμος καθήμενος ἐμισθο-

Διώκω, παρὰ τὸ δίω φάσημαίνον. ἀφ᾽ οὗ τὸ, φόρεφ. Πόλεος πεδίοιο δίονται. ἐν κῇ παραγωγὴ διώκω.

Διώκτην. ὁ ἢ οἱ ἀπὸ ποιοὶ καὶ συνήθεις δι σι πρόσωποις τῶν δυϊκῶν τῆς δυϊκῆς χρῶνται ὡς ἀριστοφάνης καταμιβολεῖ. Τὸν ἀδύτου ὑπὸ πεπωτες, ἐκβαίνετον τ᾽ ἀπάτερα τῆς ὀρχήματος. τριῶν τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν. Διώκτην ἐμμενὲς ἀεί. ἄπορ χρῆσι φασὶ διὰ τὴν κριθίνην ποδάκην τὸν ἀμφίμακρον, μὴ δυνάμενον παραλαμβάνειν ἡς συμφωνον λήγειν. οὐκ ἦν ἄρα γὰρ εἶναι διῶκτης. ἀκαθάρτου δὲ ὄντος ἀμφίμακρος.

Διῶται, σημαίνει τὸ διώκειν. ἔστι ῥῆμα δίω. παρά τινος, δίημι. ἔξου καὶ δίεται ἵπποι ἀερσίποδες. τὸ ποτακτικὸν, ἐὰν δίῳ, δίωμαι. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, δίωνται.

Διώνη, ἡ θεός. ἀπὸ τοῦ διὸς, διώνη, καταὶ ἔκτασιν τοῦ ὁ ζω. ὅτι αὐτὴ παρὰ τοῦ γέγονε γαμετὴ τοῦ διός. ἢ ἀπὸ τοῦ δίδω, διδώνη καὶ διώνη. ἡ δίδουσα τὰς τῆς γενέσεως ἡδονάς. ἢ διεύνηις ἐστὶν ἡ πρώτη διευναθεῖσα. καὶ ἀπὸ τοῦ διαίνεσθαι τὸ ὑγραίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ γῇ.

Διώρης, ὄνομα κύριον. ἢ ἀπὸ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ ὁρῶ, διάορης. ὁ ἐκτάσει τοῦ ὁ ζω. καὶ πρόσει τοῦ ι τὸ α εἰς ι μακρόν. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ ὑλη ὑλήορης παράγωγον, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς διὸς γενικῆς διώρης. Διώρεος ἄλκιμος υἱός.

Διώχης, δίφος ἅρμα φος. ὁ διῶ οἷός τε ἔχειν.

Διώρυξ, ἀπὸ τοῦ ὀρύσσω ὀρύξω ὄρυξ. καὶ συνθέσει, διώρυξ.

Διωλύγιον, μακρόν. μέγα. δεινόν. χαλεπόν. ἐπιπολύδινον, ἡδξάνουσον. τὸ δ᾽ ὅλου ἰόν, ἐκτάσει τοῦ ο ζω, ε πλεονασμῷ τοῦ γ.

Διωλύγια παράπαιγια, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπά. ἄπορ ἀπώλεσεν ἀνθρώπους παρὶ πεσόντας αὐλοῖς.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ

Δμῶ. παρὰ τὸ δαμάζω. καταβασυγκοπὴν δμῶ, τὸ ἀναιρῶ καὶ ὑποτάσσω. ἀδάμαστος δὲ ὁ ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος.

Δμηθήτω, δαμαθήτω. φυτέστραφος ε ἐπιφθόγγου γένεται. ε δμήτειρα, δαμάστρια, ἡ δμήτης.

Δμῶες, οἱ οἰκέται. παρὰ τὸ δμῶ μῶγα. ἀπροβολὴ τοῦ ω, δμῆς. κῆρο τῆρο ὑ κῆς ω, δμῶς. ὡς ῥῆξω ῥῆγμος ε ῥωγμός. ἰῦ ἡδεῖ μιμῶγος ἡ ὑποτεταμένος τινί. ὁ θεράπων.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν

Νοφερόν, τὸ μέλαν ἢ σκοτεινόν. Δνοφερὸν χέσι ὕδωρ. παρὰ τὸ νέφος νεφερόν. καὶ ζο τῶν ε πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ γνόφος γνοφερόν ἢ δνοφερόν. ἢ κνόφος κνοφερόν. ἀμαυρὸν καὶ ζοφῶδες.

Δνοπαλίζω. δνοπάλιξις ἡ διὰ χειρῶν κίνησις καὶ ἐκτύναξις. Δνὴρ ἀνδρὸς ἐδνοπάλιζεν. τουτέστι διὰ χειρὸς εἶχεν, ἢ ἀνήρπαζεν. ἐφόνευεν. ἐχέκασε τὸ δὲ καὶ σὺν τῷ ὁ συστείας ξ. Τὰ σὺν ἐάκεα δνοπαλίξεις, ἀντὶ τοῦ διὰ χειρὸς ἐξῆς. ἀμφιέσει. συνέρραψας. ἢ παρὶ πτύξῃς. παρισπρέψεις. εἴρηται παρὰ τὸ δονέω καὶ τὰς παλάμας, δονοπαλίξαι. καὶ σὺν συγκοπῇ. ἢ παρὰ τὸ δονῶ καὶ τὸ πάλλω, δνοπαλίζω. ἀπὸ τῶν δύο τῶν ὁμοιοσυμμύων. ὡς ἐριχθόνιος καὶ ἐρεχθεὺς καὶ γοφόν ἐδύνησεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλαπαδνός, γίνεται λαπαδνός. καὶ καθύποθέσιν τῶν στοιχείων τῶν τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς τρίτης, γίνεται δνοπαλός καὶ δνοπαλίφ.

Δάσαρ, σὺν τῷ διάσε. Δοάσαρ κέρδιον εἶναι. ἔδοξεν. ἐνόμισε. λαμβάνεται καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ δάσω φασί τινες. ἀφ' ὧν ἀφλεκτεῖναι ὁ ἀόριστος ἃ, ἔδοξα. κυρίως οὖν τὸ μὴ σὺν μᾶλλον ἐσθίειν. παρὰ τὸ δαίς. δαιδός. δαιδάζω. λίθος, λιθάζω. ὁμοίως, δαιδάσω. ἐδαιδασάμην, ἐδαιδάσατο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἀολικῶς, ὃς ἔστεται ἔστεται, ἐδαιδάσατο. καὶ ἀπροβλήτου, δαίσατο. ὅμοιος δὲ ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοκιμάζω, δοκάσατο ἀπροβλήτου τοῦ κ. ὥστε οἱ μέλλοντος τοῦ κ. οἱ δὲ, φυσὶ ἵνα μὴ παρ' ἄλλου ὦσι καμνόντων ἀποῦσις, οὕτως ἡρωδιανὸς καὶ ἄλλοι. δάσατο, ἔδοξεν. δαιδάσατο, ἐδίσασε.

Δόγμα, οὐ παρὰ τὸ δοκῶ δόκημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα. ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον. ὁ μόνων, δόξω.

Δοκέω, παράγωγον ἀπὸ τοῦ δόγμα. δοκῶ βαρύτονον. σημαίνει δὲ τὸ ἐπιτρέπειν. φυλάττεσθαι. προσέχεσθαι. καὶ δόκησις, σκοπὴ. ἀπαντήσεις.

Δοκὼ, ἀπλῶς παρώτης συζυγίας τῶν ὑποπτεύω μόνων. προσδοκῶ δὲ σύνθετον, δευτέρας. ὡς προσδοκῶ, ἀπλῶς μόνως ἐστὶ συζυγίας δευτέρας. σύνθετον δὲ, παρώτης. ἱεροσυλῶ, ἱεροσυλῆς.

Δοκίμου, ἐκ τοῦ δόκιμος. φυσὶ ἐκ τοῦ δοκῶ. παράγωγον, δόκιμος. καὶ παρὰ τὸ δέχω. Δοκιμασία, ἡ δέξετασις.

Δονὸς, τὸ τὴν σπέρμην ἀνέχον ξύλον. παρὰ τὸ δέχω, δέχομαι. δονὸς, ἡ δεχομένη τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη. δέξουμέλαν δόνος, ὃ καὶ δόνος. καὶ παρὰ τὸ δέκω δονὸς. ὥστε μὴ εἶναι πάθος. τὰ δὲ παρὰ τὸ δέχω καὶ τὰ διὰ τοῦ κ. οἱ ἐξῆς δόνος κῆ ἀντὶ τοῦ χῆς κ. σπ δὲ κῆ σὺν ἔρραν ὃ δόκανα, τάφοι πυῤῥὸς σὺν λακεδαιμονία. βούλησιν. παρὰ τὸ δέξασθαι τὰς ἰωνδαρίδας φανταστὰν ἐχούσας τάφων ἀνεωγμένων. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ, δόκανον.

Δολιχόν, οἱ δυθάτε. καὶ δολιχόν, ὃ καὶ πολύ καὶ μακρόν χρόνον. καὶ δολιχόσκιον ἔγχος, τὸ μέγα καὶ μακρόν, ἢ μακρὰν σκιὰν ἀπὸ τελῶν. ἢ μακρὰ πορευόμενον. παρὰ τὸ κίδνημι.

Δολιχαύλοις, τὰς μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας. αὐλὸς δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἐπιβεβαρημένης ὕδος, ἀφ' οὗ σὺν ἔθη τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον. αὐ παρὰ τὸ ξύλον, καυλός. αὐλὸς δὲ φυσιδίου τὸ κοῖλον. καὶ δολιχόχειρες τινες, μακρόκωποι. καὶ

Δόλοφ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δόλος. τὰ ὅμοια. γράφεται φυσὶ ἀπὸ τοῦ ψῆς ψ, δόλοφ. ὡς αἶθος, αἰθοφ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, αἰθίοφ. καὶ σκόλος, σκόλοφ. ἡ χρωμένη τῶν πληθυντικῶν, δολόεσσα. καὶ ὡς ἡ φαῦσος ἡ φαυσία, δόλωψ δολίωψ, οὕτως δολόεσσα δολοεσσία, ὄνομα κύριον. πρέπει δὲ τὸ ὄνομα ἥρωϊ. κῆ δὲ δολίωψα ἐγνώμεν οὕτω κληθέντα. οὐδὲ ὠψυμοι οἱ κυζικηνοί. καὶ ὁ παρὰ τῶν οἰκετῶν καὶ λάσκοποος δόλωψ. καὶ δολίος ὁ οἰκέτης πανουργός. ἀπὸ δὲ τοῦ δόλοπος, καὶ ἐθνικῶς οὕτω

Δόλος, παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ. ὁ σωλῆν κληθείς. τρὶς ἁλισκομένους. ὡς τὸ, Ἀλλά σφω ἐδόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξῃ. ὅμηρος. ὡς χέω χόλος, καὶ θέω θόλος, οὕτω δέω δόλος. ἢ παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δῆλος. ὁ δηλούμενος καὶ βλάπτων, γρ. ὡς τοῦ κῆς ὃ.

Δόλιος, παρὰ τὸ δόλος. φυσὶ παρὰ τὸ δέλεω δελεάζω. ἐκδὲ τοῦ δόλος, γίνεται δολιῶ. ὁ παρατατικὸς, ἐδολίεον ἐδολίουν. τὸ μέλλον τῶν πληθυντικῶν, ἐδολίουσαν. καὶ ὠφλεκτεῖναι ἐδολίεον ἐδολίουν, ὡς ποιέεον ἐποίουν. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιῶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν ἥς σ ὀξύτονον, ποιοῦσι τὸ μέλλον, τῶν παρωτῶν ποιούσυλλαβον. οἱ ἐμάθομεν, ἐμάθοσαν. ἔδομεν, ἔδοσαν. τῶν δὲ ἐχόντων τὴν μετοχὴν ἥς ὀξύτονον, ποιοῦσι χειμείαν κήρασιν. οἱ, ἐνοσμήθημεν, ἐνοσμήθεν. ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ νοσμήθεν. καὶ φυλάσσεται παρὰ τὴν τοῦ χειμῶνος τῶν μετοχῶν.

Δολομήτα. ὦ δόλια βουλευόμενε. τὰ ἥς ὀξύτονα καὶ παρὰ τὸ κῆ παρὰ τὸ μῆτις ἔχοντα, προπερισπῶνται. πενόμητα. ἀγκυλομήτα. πολύμητις. ὁμός, οἶνος. παρὰ τὸ μῶ τὸ οἰνοποιῶ μόνον ἀκάκητα. ὡς μέμω, μόμος. ὁ οἰνοποιούμενος οἶνος.

Δόμεναι. ἔστι δόσις. ἡμέτερος, δοὺς δόμος. ἐκ τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ δευτέρου ἀορίστου, δοῦναι. φάσθαι δὲ οἱ δωρικῆς ὡς τῶν ἥς μαι ἀπαρεμφάτων τοῦ δευτέρου ἀορίστου προτιθέναι τὴν με συλλαβήν. καὶ ἡ μῶσις δοῦφωνήσεται, τὸ σὺν ἀπορρίπτειν. οἱ δοῦναι, δόμεναι. θῆναι, θέμεναι. εἶναι, ἔμεναι. κῆ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἔμμεναι. ἡ δὲ σὺν φωνήσει, φυλάσσεται τὸ σ. οἱ, σῆναι σήμεναι. βῆναι, βήμεναι.

Δομῶ. ἔστι σὺν καὶ σημαίνει τὸ κινῶ. πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ γρ. ὡς τοῦ ε ἥς ο, δομῶ τὸ συρέφω. σημαίνει καὶ

Δόναξ, ὁ κάλαμος. καλλίμαχος. καὶ δονάκι πληθυντικῶς τὰ λίπω ἑόον ἀσεριώνος. παρὰ τὸ δίνω τὸ στρέφω, δίνος. ὃ ὡς λίθος λίθαξ, οὕτω δίνω δίναξ. γρ. ὡς τοῦ τ ἥς ο, δόναξ. ὡς κλίνω, κλόνος. οἱ δὲ παραστόμενοι, συστρέφονται. καὶ παρὰ τὸ

Δόνακες, κάλαμοι ἁλιευτικοὶ, καὶ αὐλοί. μαθ. πρότερον δὲ τὰς θύρας ἀπὸ κέρατος ἐποίουν καλάμοις. στ δύο. καλάμοις ἀπὸ τοῦ σὺν δύσει τὸ φυτείαν ὁράσθαι. οἱ σὺν δύσει. Συμμίξας δόνακας, μυρίκης τε ριθηλοὺς ὄρθρους. καὶ αὖλον τὸ καλάμοις ἔχοντα. ἰλιάδος ς. Παρὰ ῥοδανὸν δόνακα. τὸ καλαμῶδη, εὐδάσειον. εὐκίνητον. διὰ τοὺς σὺν αὐτῷ πεφυτευμένους καλάμοις.

Δοξοποσία, ἡ κενοδοξία.

Δόξα. παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέξα καὶ δόξα. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, ἐδόκησα ἔδοκα. καὶ γρ. τοῦ κῆς ἥς ξ. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ βαρύτονον, δόξω. ἰλιάδος χ, Οὐδ' ἄρα πω δόξης. οὐκ ἀποδοκήσεως καὶ ἀχασμοῦ. ζήτει ἥς τὰς διαφορὰς ἥς τὸ Σ.

Δόρυ, σημαίνει δύο. τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. καὶ τὸ ξύλον μέν, ὅταν παρὰ κίονός φησι. Ἑκατὸν δὲ δοῦρα θάμνοιξ. καὶ Ὅμηρος. Καὶ δὴ δοῦρα σέσυτο νηῶν. καὶ τὸ ἀκόντιον, ὅταν τὸ ἐν μάχῃ δόρυ θηξάμενος φησί. Πάλιν, Αἷμα κελαινὸν ἔρωσι πεδὸν δουρί. εἴρηται ἀπὸ τοῦ δρῦς δρυός, δόρυ. ὡσπερεὶ τὸ λεγόμενον ξύλου ὑπὸ τῶν παλαιῶν. ὅς μήτις δρυμός, καὶ δρύφακτος. καὶ παρὰ τὸ δέρω τὸ λεπίζω. φοῦ γὰρ φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα. καὶ παρὰ τὸ δρύπτω. καὶ ἐκ τοῦ δρῦς. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ἐκ δρυῶν καὶ λεπίδων κατεσκεύαζον. καὶ ἐκ τοῦ θορὼ, ὁ σημαίνει τὸ πηδῶ θόρυβος, τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀναχωρῶ. ὡς ὁ ποιητὴς λέγει παρεπιμολογῶν αὐτό. Ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης. ἢ ἴσως καὶ τὸ δέρμα, δόρυ.

Δορυξόος, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξέω. οὐδεὶς δὲ λέγει ἑλληνικῶς δόρυξος. ἀλλὰ δορυξόος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δόρυξος. ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα.

Δορυκτήτην, δορίαλωτον. ἀνχμάλωτον.

Δορύκλιον, παρὰ κλινάριον, ἀπὸ φάρμακον. βαρύ. Ὁ δορύκλιον. τὸ δορύκλιον τῶν θανασίμων ὑπάρχον πτῶμα. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὁμοίως καὶ τῷ πευσίνῳ, γάλακτι παραπλήσιον. ἅπερ εἰ καὶ κλάσειε, γάλακτος ἀφαιρέσει. ὅθεν καὶ ὠνόμασται τῷ ποιητῇ, διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον. δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτω κεκλῆσθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι καὶ διὰ τὴν

Δορίαλλος, λέγεται καὶ δόριλλος. ἀριστοφάνης. Αἰγωνάκες τὴν δορίαλλον φάγουνται. ἔστι δὲ τὸ γωναικεῖον αἰδοῖον ἐφ' ὕβρει λεγόμενον ὡς τοιοῦτο δορίλλου. καὶ παρὰ τὸ δείδω τὸ τυπόμενον. καὶ τὸ φιλλόμενον τὰς θρίχας καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον. οὕτω γὰρ παλαιὸν ἐψίλουν ὡς δηλοῖ ἀριστοφάνης, Ἠβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμένη.

Δόρτος, ὁ δαφνος. καὶ πᾶν τὸ ἐσθιόμενον ἔδεσμα. κυρίως καὶ ἐσθιόμενον τροφή. ἀπὸ τῶν δερμάτων. ὅτι ἐπὶ τῶν δερμάτων καθήμενοι, ἐσθίουσι. καὶ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδοῦσιν. καὶ παρὰ τὸ τρώγω τὸ δρέπεσθαι. καὶ παρὰ τὸ ἔρασθαι ἡμᾶς τῆς ὄψεως, ὅ ἐστι ποθεῖσθαι. οὕτως ὁ ἔρως. ἐμὲ δὲ φησιν ὡς εὗρον σχόλιον παρακείμενον ἐν τῷ β τῆς ἰλιάδος. δόρτος εἴρηται, παρὰ τὸ, οἱονεὶ πᾶσι θεσθαι τὴν μάχην τοῖς πολεμοῦσιν τοὺς δρέπτας, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. οὐ θᾶμα δὲ ἦν τὸ ποιητὴν πάσης τροφῆς ἐπιμᾶσθαι. καὶ γὰρ τὸ ποιεῖσθαι καὶ χάρουσι μαθήματα, καὶ ἅμα μυρία δή.

Δορκας, τὸ τῆς ἐλάφου θῆλυ μόνον. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, δερκὰς καὶ δορκάς. ὀξυδερκὴς γὰρ τὸ ὄμμα, καὶ εὐόμματος.

Δόρξ, ὁ ἢ τὸ ζῷον. ἢ θηλυκῶς δορκάς. παρὰ τὸ δέρκω μᾶλλον. δέρξω. δέρξ. ἢ δόρξ. ὡς σπάω σπῶ, σπᾷ. ὀξυωπὲς γὰρ τὸ ὄμμα.

Δορὰ, δέρμα. κρῆτες δὲ τὴν δορήν. τὸ ὄμμα.

Δορίδες, μάχαιραι μαγειρικαὶ ἀπὸ τοῦ ἐκδέρω τὰ θύματα.

Δοράζει, ποιλάζει. μᾶλλον δὲ ποικίλλει.

Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.

Δορυς, κωρύνους. δέρματα.

Δορυσσόος, ἀνδρεῖος. ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σείοντα, καὶ ὀρμῶντα.

Δορυφόρος, τὴν φύλακα τῶν τυράννων. ἢ τὸ κωφόν

Δόσκος, ἔδαφος δεύτερος ἀόριστος παρὰ προσωπον. ἀπολεῦσι. καὶ πάντα φέρων ἀγαμέμνονι δόσκος, ἐδώδιμον. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἰωνικῶς κλινόμενα ἀπὸ τῆς γένεσις οὐσίας τῶν εἰς μι, καὶ τῶν παρισωμένων διὰ τὸ ἐκφέρονται προστ. ἐδίδων, ἐδίδοσκον. ἔδων, ἔδοσκον. ἐχύσοσα, ἐχύσοσκον.

Δοκὸς, ἐκ τοῦ δέδμαι παθητικοῦ παρακειμένου, δέδοται, δοτός. δοτινὸς, καὶ δοτικὴ.

Δόρυ. Ἰστέον ὅτι τὸ σὺν δόρυ ἢ σὺν ἀσπίδι παρὰ ἀρισοφάνει γίνεται οὕτως. ὡς πορ ἀπὸ τοῦ πῆρας γίνεται πῆρος, καὶ ἀπὸ τοῦ πέρας πέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δόρυ δόρατος, γίνεται δορός. καὶ κατὰ θέσιν ἡ δοτικὴ δόρει. ὡς πορ τεῖχος τείχει. τὸ δὲ δουρὶ ἀπὸ τῆς δουρὸς γενομένης δοτικῆς. Δουρὶ δ' ἐπαίσσων, ἀντὶ τοῦ σὺν δόρατι. καὶ ἐκ τοῦ δρῦς δρυὸς. ὑπορθέσει, δουρὸς καὶ δουρί. καὶ δουρικλυτὸς, ὁ κατὰ τὴν μάχην κλυτὸς.

Δοῦρα, δόρατα ξύλα. Ἰστέον ὅτι τὰ γοῦνα. καὶ δόρυα γένει καθ' ὑπόθεσιν τοῦ, γοῦνα, καὶ δοῦρα. καὶ ἀπὸ τοῦ γούνατα καὶ δούρατα. κατὰ ἀποβολὴν τῆς τα, γοῦνα καὶ δοῦρα.

Δουρηνεκὲς, δόρατος βολὴν. δόρατος μήκους, ἀποσημαίνον δόρυ διατεῖναι.

Δουλιχόδειρος, ὁ μακρὸν ἄχηλος. παρὰ τὸ δολιχὸν τὸ μακρὸν καὶ τὸ δειρὴ, δουλιχόδειρος. ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν ἕδρα καὶ ἕδρη ἠλικῶν γενόμενα.

Δοῦλος, παρὰ τὴν δύνη, ὅ σημαίνει τὴν κάκωσιν, δύκλος τις ὤν. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ, δοῦλος. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, δέλος καὶ δοῦλος. τρισὶ γὰρ αἱ χμαλώτοις ἐδέσμουν. ἢ παρὰ τὸ δόλος, δοῦλος. ἡρακλῆς δὲ ἐν τῷ παρ' ἑκὼ, καὶ δεῖ, σχηματίζει παρὰ τὸ δέω τὸ ἐλλείπω, δέλος καὶ δοῦλος, ὁ ἐλλείπων τὴν ἀρετὴν, ὡς φησιν ὁ ποιητής. Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαούρειται εὐρύοπα Ζεὺς ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δοῦλιον ἦμαρ

Δούλη, εἶδος τῶν ὑποπεπωκότων τῷ οἴνῳ ἕλκη μετὰ πρόσπτ. ἔχει γὰρ τὴν δέπωσιν. καὶ πόσοι πόποι τῆς δουλείας, βλῆς. τὸ κατὰ δημιουργίαν, Οἵ τ' ἀμφὶ σύμβωμα δοῦλα σά. τὸ κατὰ δικαιοσύνην. Ἐπεὶ δὴ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. λέγεται δουλεία καὶ ὧν τῶν ἀργυρωνήτων. ὡς τὸ, Ἦ ῥα σὰ δοῦλον.

Δοῦπος, ὁ κτύπος. φόφος. οἱονεὶ ὀδόπους ὅπερ ἔχων. καὶ ὁ δέος ἐμποιῶν. ὠνόμαται δὲ ποιῆται δὲ ἡ λέξις. ὄζου, Δούπησε δὲ πεσών. σημαίνει τὸ ἀπροσδοκήτως πεσόντα ἐν τῷ πολέμῳ. ἢ χήσαι. καὶ, Δεδουπότος ὀδύσσεως, ἰλιάδος ψ. ἐν πολέμῳ τεθνεῶτος.

Δόχμος, ὁ πλάγιος. παρά τινων ἀπὸ τοῦ δοχμός. θεόκριτος. Δόχμος ἀπὸ προβολῆς κλιμακηδὸν εἰς. καὶ ἀποδοχμῶσαι, ἀποκλῖναι. παρὰ τὸ δέχω, δοχμός. ὡς βρέχω, βροχμός. ἢ καὶ οὐσιαστικῶς, ἡ ὁμαλὴ εὐχερῶς δέχεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Δόχμη, ἡ πλαγία, ὅ ἐστι τὸ τετραδάκτυλον τῆς χειρός. ἀριστοφάνης. Καὶ πρὶν ἡμέραν φορέσαι, μάζαν λαβὼν δυοῖν δοχμαῖν. παρὰ τὸ δέχω, δοχμή. τὸ δὲ κλινόμενον μέρος τῆς χειρός. καὶ δι' οὗ δεχόμεθα τὰ διδόμενα. ὡς ὀρθῶς ἔξω ὁρᾶν χμή, ἢ τῶν ὀβολῶν βαλλήτης. Ἐξαίσιος ἀχμή. ἢ παρὰ τὸν χμός. ἐπειδὴ πλαγία τῇ χειρὶ μεροῦμεν. ἔστιν οὖν μέρος ϛ.

Δοχμιαῖος, εἶδος μέτρου ἀπὸ πασσάλου. ἔστι δὲ μονόμετρον ὑπορχηματικόν. οἷ, ἐγώ, δ' οὐ τεσοί. ἔστι δὲ εὑρεῖν πολυφωνότατον. μᾶλλον δὲ ὅλως, καὶ ἅμα. ἀπὸ δὴ τοῦ ἅμα. ἴαμβος, ἰαμβικός. δάκτυλος, δακτυλικός. πανικόν. βακχεῖος. οὐχὶ μόνον ὀρθοὶ ἀλλὰ ῥυθμοί. ἐνίοτε τὴν πρώτην δάκτυλον. ἢ δὲ μονὰς πρὸς δυάδα. ἡ δυὰς πρὸς τριάδα. ἡ τριὰς πρὸς τετράδα. ἡ τετρὰς, πολυσυλλαβία. τριμονάδος. ἐν τῷδε χμαικῷ, τριάζεσι πρὸς τρισὶ τάδε, ἡ δυὰς ἡ πολυσύλλαβος. οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς οὐκ ἠδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός. ἐκινήθη γὰρ μόνον ὁ χμαικὸς, ἐν ᾧ τὴν ἀνισότητος μάζον κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται. ἐν τῷ μέτρῳ οὖν ὁ χμαικὸς. ὡς ἐμπαίπτων ἐναλλὰξ τῶν ὀκτὼ χρόνων:

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ̄

Δρῶ, σημαίνει τέσσαρα. δρῶ τὸ πρατῶ. ὃ ἐξ οὗ δράκτυλος καὶ δάκτυλος. δρῶ τὸ ὑπρετῶ, ὃ ἐξ οὗ καὶ δραπέτης ὁ ἀπὸ δρῶ τῆς δουλείας. δρῶ τὸ βλέπω. ὃ ἐξ οὗ ὑπόδρα ἰδών. καὶ δρηθῶ κατ' ἀναίφασιν. οἱ δὲ νοιμώμενοι, οὐ βλέπουσι. δρῶ τὸ πράττω. ὃ ἐξ οὗ καὶ δράμα. ἐκ τοῦ δρῶ, παράγωγον δράσω. ὁ μέλλων, δράξω. διὰ τοῦ κ̄ ἔχει τὸ ς̄. ἡ δὲ ἔχουσα ὁ ἐνεργῶς, τότε ὁμόλογον διὰ τοῦ ξ̄. πλήττω πλάσω, πλάσσω. ἐλάσω, ἐλάσσω. ἐλάσω, ἐλάσσω. πάσω, πάσσω. λεύσω, λεύσω.

Δράματα. πληθυντικῶς μὲν λέγονται τὰ δράματα. σημαίνει δὲ τοὺς τάχυας, ὅσους δύναται ὁ διερισμὸς τῆς ἀριστερᾶς πεπληρῶσθαι. δράματα τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. παρὰ τὸ δράξασθαι, σημαίνει τὸ λαμβάνειν. Ἐξ ὧν ἐλάττων τὸ πλῆθος τῶν κερμάτων, ἢ

Δραχθῆναι, σημαίνει τὸ νοιμᾶσθαι. καὶ τῶν ὀβολῶν. καταδαρθῆναι, τὸ νοιμηθῆναι. καὶ δραχθῆναι καθύπνωσιν. ὡς καρδία, κραδία. εἴρηται παρὰ τὸ δέρμα. δραχθῆναι γὰρ κυρίως λέγεται τὸ ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ. παράγωγον δρήθω, τὸ νοιμῶμαι καὶ ἀναίφασιν. οἱ γὰρ νοιμώμενοι, οὐ δρῶσιν ἐνεργοῦσιν. ὁ μέλλων δρήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον. ὁ μέλλων δεύτερος, δραθῶ. καὶ παρὰ τὸ ἐμφατικὸν, δραθῆναι. καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ει διφθόγγου, γίνεται δραθέναι.

Δρέκω, παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω. ὀξυβερκὴς γὰρ τὸ ζῷον. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδρακον, ὡς ἔπραθον, ἐκτῶ πορθῶ. καὶ ἔβρακον ἐκτρέπω. ἔδραμον ὠφείλειν εἶναι. ἀλλὰ καινόνεσιν ὁ λέγων, ἔνιοι δὲ καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων. ὡς ἔχθρα, κάπνου τύχη. ἔσῃ ἀμεταβόλως, ὡς αὐχμέω ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἢ ὄμβρος, ἔστε δράκον ἀντὶ τοῦ ἴδε. καὶ οὐ δι' ὠ διὰ δράκοντι ἡλίου, ἀντὶ τοῦ ἴδοι.

Δρακίος, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δράσσω, ἢ κατὰ τὸ δρατόμενος. ὁ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, ἢ ἀπὸ

Δράμα, ποίημα. πρᾶγμα. παρὰ τὸ δρακτικὸς. δρῶ τὸ ἐνεργῶ. ἀφ' οὗ καὶ δρᾶσαι τὸ πρᾶξαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδραμαι. ἔξαιρεῖται τοῦ δράμα. λέγεται δὲ δράματα καὶ τὰ ὑποκείμενα τῶν θεατρικῶν μιμημάτων γινόμενα, ὡς ἀνυποκρίτου. ὡς φησὶν ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ ἡρακλέους δειπνοῦντες ἐγίνοντο χόροι. καὶ τὰ ἐκ συσκευῆς δὲ καὶ καινουργίας δρώμενα καταλήγουσι τὸ πλῆθος ὑπὸ τῶν δραμάτων.

Δρᾶναι, οἱμαι ἀπὸ τοῦ δρῆμι ἔδρην, τὸ ἀποπέμφασθαι, δρᾶναι. κάλλιον οὖν ἀπὸ τοῦ δραίνω δρανῶ ἔδρανα δρᾶναι. ἔστιν ἰλιάδος χ̄. καὶ δράνδην. ἰσχύδην. δύνασθαι.

Δρᾶξ, σημαίνει ἴσον τῇ χειρὶ οἱονεὶ δρά ἐνεργῶν. ξανθὴ καὶ πορὶ λαβεῖν. παρὰ τὸ δράξω μέλλοντα, δρᾶξ. ὡς δήσω, δῆς.

Δράξων, ἡ λεγομένη σικελική. ὅτι δὲ τοὺς κατὰ τὸ ρὰ τῶν ἀλφίτων καὶ τοὺς ἄλλους πάντας δραπομένους καὶ ἀρπάζοντας. οὕτως ἔρατο Φαίνης καὶ Σοφοκλῆς καλῶν. παρὰ τὸ δράττεσθαι. ἐξ οὗ τὸ δλο χλόου εὗρον ἐγὼ δράξω, σημαίνει τὸ πορνοβοσκόν.

Δρέμω, ὁμόλογον δραμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραμον. καὶ παρὰ τὸ ἐμφατικὸν δραμεῖν. τὸ ἐκμα, δέρμω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐδάρμην. καὶ ὑποτάσσει, ἐδράμην. ὁ δεύτερος μέλλων, δραμῶ.

Δρατέτης, ὀφυσᾶς. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπρετῶ. καὶ ἀπὸ δρῶ, τὸ ἀποφεύγω. ὅθεν ἐστὶ δρατέτης. ὁ μέλλων, δράσω. καὶ μετὰ τοῦ τέτω σημαίνει τὸ ἀφίπταμαι, γίνεται δρατέτης. ὁ ἀρπᾶς καὶ ἁρπαγὰς τῆς ὑπρεσίας. καὶ ὁ τὸ δρᾶν, ἤτοι τὸ πράττειν ἢ πτεύων. τυτέσιν ἐκ

Δρατεῖλλα, ὅθεν παιδιᾶς. ἔστι δὲ τῆς κλίνων. μυίλλα καλουμένης βόσος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τῶν παίδων ὁμόλογος μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς βοῶν τηροῦ. φυλάττου. οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες οἱ φυλαττόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι. εἴρηται παρὰ τὸ δρατέτευκα καὶ φεύγω τοὺς παίζοντας αὐτήν.

Δράστηριον τικῶς κατ' ἐπιβολήν. δραστήρας, μαστείρους. διανοήσεις. Δρατέται, δῶρα ῥί.

Ἀρήσφραι, διάνοιοι. θεράπωνται.

Ἄρησαι. δρησήρες, οἱ ὑπουργοῦντες ἢ διανοούμενοι.

Ἀρησμοσύνη, θεραπεία. ὑπηρεσία.

Ἀράσις, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ὅρασιν. παρὰ τὸ
ὁρῶ, τὸ πράττω καὶ τὸ βλέπω. τὸ δρᾶ ἢ δράξ ἢ ὑπὸ-
δραξ ἢ ὑπόδραξ. ἢ δραρὶ, οἱ ὀφθαλμοί. ἢ δρατέτης,
ὁ παρίβλεπόμενος μὴ ἀλῶ. δρῶ δράσω οὖν, δράσις.
ὃς πράξω, πρᾶξις. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὁρῶ, ἀφ' οὗ καὶ
δράσις ἡ βλέψις, δέδραται. δρατὸς καὶ δραρὶ, οἱ ὀ-
Ἀρατὰ. Περὶ δὲ δρατὰ σώματα γήφ. ⟨φθαμοί.
ἐπεσπάρευε δὲ τὰ ἐκδεδαρμένα σώματα τῶν ἀνηρημέ-
νων ἀνδρῶν. ἰλιάδος ψ. ὃς φθείρω φθαρτὸς φθαρτὴ
φθαρτὰ, οὐ τῶ δείρω τὸ ἐκδέρω. δαρτὸς. δαρτά. καὶ
καθ' ὑπόθεσιν, δρατὰ, καὶ κατὰ μετάθεσιν. ὃς ὀφιόπ-
πατρον, ὀφιόπατρον.

Ἀρωμαλος. σοφοκλῆς τυμπανισθεὶς. ἐπεὶ ἡ ἀθηνᾶ
δοκεῖ πρὸ αὐλῶν αὐλίσαι τὸ δράνον τὰ ταῖς κέρασι τῶν
βυγαράσιν. ὅτι σὺν αὐλίζονται κατὰ τὸ ἐπὶ ὁς κερόπωπα
δεῖ φύλλ. ὅτι σὺν αὐλίζεται μιᾶ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει
δράνον πρόσυμβρέουσα τῇ θεῷ.

Ἀρα χμή, σταθμὸς ὡρισμένος, ἢ τὸ συνάθροισμα τῶν
ἐξ ὀβολῶν. παρὰ τὸ ῥέω ῥα χμαι. ῥα χμή. τὸ παλαιὸν
γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὀβολοῖς κεχρημένων ἀντὶ νομίσμα-
τος, οἷς τὴν χεῖρι δραξαμένοις δύνατον ἦν πορίλα-
βεῖν, τούτοις ῥα χμὴν ἐκάλουν, παρὰ τὸ δράξασθαι.
αὖθις δὲ ἑκατὸν ῥα χμαὶ, τοιοῦτόν μνᾶν μίαν. ὡς τὸ ἑρε-
τμός. καὶ ὡς τὸ ἀρχόμενος πῦ τοῦ χωρὶς Γ.

Ἀρεπτόν, δίκην ἐκῶς ἀπολαυστικόν. ῥυπτικόν. καὶ ὅπως
τότε ἀρπαστόν. Καὶ τὸ ῥεπτὸν σκευώρησαι παρὰ σοῦ
φίλημά.

Ἀρέστηρ, ῥυτῆρ. τέμνει. ἢ ῥεστεῖς, οἱ ῥυπτοί.

Ἀρεπάνη, ἡφαιστία. διὰ τὸ ἐκδεκερύφθαι τὸ ῥέπεσθαι
ὠὸν κρόνος τὸν πατέρα τῶν αὐδίων ἐξένηψεν. ἢ ὅτι
τὸ παρὰ ἡφαίστου δὴ μηχάνημα, ἵνα τις ἢ τῶν ἄλλων θε-
δάξηται θερίζειν.

Ἀρέπανον, χώρα τῆς σικελίας. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐκδεδράφθαι
τὸ ῥέπεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τέμνω τὰ αὐδία τοῦ οὐρανοῦ ὁ
κρόνος. ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος. ῥεπανοειδὴς γάρ ἐστιν ὁ τόπος.
ῥεπάνου δὲ χώρα βιθυνίας πρὸς τῷ βοσπόρῳ κεί-
Ἀρῆσος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ῥάσσω μέλ- ⟨μψη.
λοντα, ῥάσσος, ἢ ῥῆσος γρ. ὥσκληκώς, κτῆσος, ⟨
ἑκώς, ῥῆσος, καὶ εἰκώς ἴσος, κύριον.

Ἀρία, κόνδυλος. Ἀνὰ ῥία βιαστικὸν λαφεύτε. οὐκ ἀπὸ τοῦ
ῥίπτω καὶ τὸ συντιθὲν. ἀμφὶ ὡς πορ ἀπὸ τοῦ θύος γίνε-
θύου, καὶ μέγαρος μέγαρου, οὕτω ῥίος ῥίου. καὶ ὡς
μύρου μύρα, οὕτω ῥίου ῥία. ἀνὰ τοὺς σωδέκα ῥίους
Ἀριμὸς, παρὰ τὸ τὰς ἴτυας μύειν. ἢ παρὰ ⟨τόπους.
τὸ δόρυ καὶ τὸ μῦος.

Ἀρίφος. ῥίφος συρανιούσιοι. φέρω τὸ ῥίφου. δίφορος
γὰρ καὶ ῥίφος.

Ἀρόσος, καὶ τὰ παράληψις τοῦ ῑ. οἷον, ἡ παρὰ τοῦ δίς
σοσυμβίνη δίσοσος τις οὖσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῥ,
ῥόσος. ἢ παρὰ τὸ ῥέω τὸ βρέχω, ὕσος. καὶ προπῆ τοῦ ῡ
ῥσος, ῥ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, ῥόσος. ῥοσόφ,
ῥοσοῦ, ῥοσοῦσα. καὶ ὁ παθητικὸς ἐνεργῶς, ῥοσού-
μενος. ἢ παρὰ τὸ ῥέω ῥόσος, ἢ ῥόσος. ἢ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ
παρά πω, καὶ τὸ σῶος. ἢ σώους ῥῶσα τοὺς καρπούς.

Ἀροί τη, ἡ πύελος. ὁ δὲ ἀπωλόδωρος φησὶ τὴν σκάφην,
ἐν ᾗ βαπτίζεσθαι τὰ βρέφη. παρὰ τὸ ῥεῖν ὃς τὴν σορόν. ἢ
ἀπὸ σχύλος. καὶ ἔστι παρὰ τὸ ῥύρυ καὶ τὸ οἰστὸν, τὸ ῥάμ-
ματον. τὸ ῥύρυ τὸ ἐκ δρυὸς ἐποιήθη ἐπὶ τὸ ἐκ δρυὸς
ἐποίησαν ἡμῖν. καὶ ὃς τὸ λέχεσθαι τὸ σκῆνος.
καὶ τὸ ἐν ἐρημοσπόνῳ, διὰ τοῦ γράφεται. παρὰ
τὴν δρῦν τὴν ξυλίνην. καὶ ἴσως ὅτε μὲν σημαίνει τὸ
πύελον, διὰ τοῦ υ. ὅτε δὲ τὴν σορόν, διὰ τῆς οι.

Ἀρῶπακίζεσθαι, ταπεινοῦσθαι τῷ πιπτοῦσθαι. ἄμφω δὲ
τὰ τὰς ῥίζας τοῦ πάντος σώματος μαδᾶν χείσμασι.

Ἄρυα χαρμεῦ, ῥυόμενα χαρμεῦ ἀναίδηκτε. ἐκωμω-
δοῦντο γὰρ οἱ ἀχαρμεῖς, ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. πο-
λέμιοι δὲ, ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τὰς παρεμβάσους. θυ-
τάδαι καὶ προπάλτοι, ὡς δικασταί.

Ἀρύϊνος, ξύλινος. ὡς ἄνθρινος εἴποι τις λίθινος. πᾶν δὲ ξύ-
λον ῥῦς καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ ῥυμώ,
ὁ σύνδεσμος τόπος ἀφ' οὗ τῶν ῥυῶν. οὕτω γὰρ ἐκάλουν
πᾶν δὲ ξύλον. καὶ χερσὶ δὲ, ἢ ἀπὸ ῥύα οὐ μόνον
βαλάνους, ἀλλὰ πάντας φυτοῦ καρπὸν ἐδώδιμον. ἐ-
γερώδρυα, πάντα τὰ παλαιὰ φυτά. ῥῦν γὰρ ἐ-
κάλουν πᾶν ξύλον ἀφ' οὗ τοῦ ἀρχαιοτέρου. καὶ ῥυ-
τόμος, ὑλοτόμος. ξυλοτόμος. τὸ δὲ ῥῦς, ἐπὶ μὲν εὐ-
θείας, μακρὸν ἔχει τὸ υ. ἐπὶ δὲ τῆς ἀμφικλίσεως,
βραχύ. ὁμοίως καὶ τὸ ἰχθύς. Ϛ σῦς συός. ὗς, ὑός.

Ἀρύομαι, ὀνομαστικῶς. παρὰ τὸ ῥύομαι ὑπὸ τῶν πολε-
μίων τοὺς ἑταίρους, μετέθεσαν Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸ ὠμὸν ἦ-
θος. καλοῦνται δὲ ἀπὸ ῥύου ὄνου ἀπόλλωνος καὶ
Διὸς τῆς Λυκάονος.

Ἀρυόχοις, παρὰ τὸ πελεκῶ. οἱ μὲν, κρίνουσιν ἀπὸ ὑπο-
μνήματος μεγάλου ἐπὶ βελίσκων καὶ μόνου, οὓς καλα-
μᾶσθαι ἐπὶ τῇ, ὡς ἐπὶ ἀλῶν τρέχειν. οἱ δὲ, μο-
λιβδὰς τὰς θέσεις αὐτῶν κάτωθεν. ἔστι τὰ ῥυκνὸν
ἀνωέστικεν. ἀμφοῖν δὲ ἀνὰ ῥύακος, ξύλα ὀρ
θὰ, ἐφ' ὧν ἡ πρόσωπις ἐρείδεται τῆς πλευμένης μεώς, ἢ
τοῖς πρίσματα. καλοῦνται δὲ ἄνθηται καὶ ἐπιγκονίδες.

Ἀρυφάκτης, ξυλίνους θώρακας. ἢ τοὺς νῦν καλουμέ-
νους καγκέλους. τὰ διαφράγματα ἢ πύκτεις μα-
τα. εἴρηται δὲ κυρίως πάντα τὰ ἀπὸ ξύλων γινό-
μενα. ῥυόφακτος ὡς ὢν ὁ ἐκ ῥυῶν φατνώσεως. πάλαι
γὰρ τὰ πάντα ξύλα ῥύας ἐκάλουν καὶ ῥυμόν.
ἢ παρὰ τὴν ῥῦν καὶ τὸ πακτῶσαι, ὅ ἐστι πῆξαι, ῥύπα-
κτος καὶ ῥυόφακτος.

Ἀρύπω, τὸ παράπω. ὅμηρος. Ἀρυπάμενοι δ' οἰνύ-

χεσι παρὰ τὰς δρῦς. παρὰ τὰς δρῦς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἀρτάζοντες τὰς βαλάνους παρεπαίοντες ἐμήλοις ἐσθίεσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ δρύω, δρυμάσω ῥῆμα τὸ παράπαν. καὶ ἀπὸ τῶν παρειλεγμένων δρυάς εἴρηται.

Δρύφαλλος, τὸ λέμμα. ὁ φλοιός. παρὰ τὸ θλίβειν. Οὐ δὲ παροιχίζης δρύφαλλα παρὰ τὸ δρύπτειν, ὅ ἐστι λεπίσαι. ὁ ἀποδρυπτόμενος φλοιός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ φύλλον δρύφαλλον. ὡσὶ τοῦ στελίνου ὁ παθέ-

Δρύφακτοι, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, κλίος. ἤτοι τὰ κάγκελλα.

Δοῖδυξ, ὁ καλούμενος ἀλορίβανος. παρὰ τὸ δαδύσσω τὸ ταράσσω. ὁ μίμων, δαδύξω. ἀπροσδιορίστως δὲ λέγεται ὁ δύων, δαδῦξ. καὶ βραχυντικοῦ τοῦ α ἅλιος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοῖδυξ. τὰς ὑξ ἄπαντα, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται. πλὴν τοῦ προῖξ.

Δοῖσι, ἐκ τοῦ δίδωμι ἐδίδοσαν. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδοσαν. δοὺς, δόντος. τὸ εὐκτικὸν, δοίην. τὸ πληθυντικὸν, δοῖμεν. καὶ συγκοπῇ, δοῖμεν. καὶ δοῖεν τὸ γ΄ πληθυντικόν.

Δοιάντειον πεδίον μέμονται, ἀπὸ τοῦ δοιάντης ἥρωος.

Δοιὼ, ὀμοιόμα. ἡ εὐθεῖα τῶν ἐγκλιτικῶν, δοιός. οἱ γὰρ δωρικὸς τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀναλογίαν φυλάττουσι. καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλεοναζούσῃ τῷ ι. ἔστι δὲ ἐκτείνω τὸ δεσμεύω, δοός. καὶ πλεοναστικῶς τοῦ ι, δοιός. ἡ γενικὴ, δοιοῦ. ἡ εὐθεῖα τῶν συνικῶν, δοιώ. ἢ ἐκ τοῦ δῶδι διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, γίνεται καταδιάλεκτον. πλεοναστικῶς τοῦ ο, καὶ δωτικῆς τοῦ υ, δοῖ. ἐκ δὲ τοῦ δοιός, γίνεται δοιὴ, ἔνδοιαί. ἐλιάδες. ἓν δοιῇ δὲ σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι. φυτέστιν ἐν διγαμῶ. ἐν δὲ χρησάσθαι. παρισσᾶται. δαπικὴ γὰρ. ἀπλοῦν θεῖα τὸ δοιός.

Δύω, παρὰ τὸ σωθῆναι ἑτέρῳ ἀριθμῷ. βαρ' ἓν ψιλῶ καὶ διφθόγγῳ. ὁ ταμβαρύνεται, γράφεται διὰ τοῦ ψιλοῦ. ὅτε δὲ ὀξύνεται, διὰ τῆς οι δίφθ. Αὐταρ ὁ δὲ ὑπερεδύω. ὧδε γὰρ διὰ τὸ μέγα μέγα. ποιῶς μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀπικῶς δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ποῖον ἐστιν ἀναλογώτερον, τὸ διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐμάθομεν γὰρ ὅτι πρία ἐστὶ στοιχεῖα τελικὰ τῶν συνικῶν. α. ε. ω.

Δυάζειν, τὸ διγάζειν. παρὰ τὸ ἐν δύο γάσεσθαι εἶναι. ἢ παρὰ τὸ δεδέσθαι τὴν ψυχὴν, καὶ μὴ δέ ποτε ἑτέραν βέπεσθαι γνώμην.

Διάζω. παρὰ τὸ δοιὸς, διάζω, ὡς ἵππος ἱππάζω.

λω ἀριθμῷ τῷ ἑνί. τὸ δὲ ὂν ἀπολελυμένον ἐστὶ παρὰ τὸ ἔστην ζ΄ τὴν ἄφεσιν. κ΄ παρὰ τὸ δίδυμον. μόνῳ δὲ προσῆκε δυὰς διίστασθαι ἀπὸ τῆς μονάδος. ὅθεν οἱ πυθαγόρειοι, τόλμαν ἀμήχανον ἰσότητα καὶ παρὰ τὸ δύο, δυάς.

Δυϊκὸς ἀριθμὸς, οὐ μόνον ὁ ὅτι ἐπὶ δυοῖν λέγεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἑκάστην πῶσιν δύο πώσεις ἔχειν.

Δῦδεχὶ τῶν α. τὸ δῦ, μακρόν. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος τῶν ἅλις μι. ἔδυν. ἔδυς. ἔδυ. δῦ.

Δύω, τὸ ἐν δύσασθαι ἱμάτιον. ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμῶ. ὡς χέω χύω. κ΄ συνθέσει, ἐν δύω ζ΄ χὴν δυσις. δοκεῖ γὰρ δεδέσθαι τὴν ἐσθῆτι. ἀπὸ δὲ τοῦ δύω, βαρ' δῦμι τελάρτης συζυγίας τῶν ἅλις μι. ἡ δὲ τελάρτη ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων. οἷον δύω δῦμι. ἡμέτερον χή, δῦς. κ΄ τὸ ἀπαρέμφατον δῦναι, ὡς φάς φάναι. κ΄ δύμεναι ἀόριστος δεύτερος καὶ μήν. ἀπὸ τοῦ δῦμι.

Δύσεαι, ἢ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκήν. ἰλιάδος ι΄. ἢ μὴ ἄνα λάβῃς τὴν δύναμίν σου καὶ καταλθῇς ἐν τῷ πολέ-

Δύσετο τὸ τ΄ ἠέλιος. ἐχέτην δείλεσε. ἅς κλ μωβοκθήσων. δείλην ἐβάτην. ἡμέρα γὰρ ἴσως ζ΄. Δύω, δύσω. κ΄ μεταξὺ μήν ἅς ἐνεστῶτα. Δύσω, Δύσομαι. ἐδυσώμην. ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμός, οὕτω κ΄ δύω σάμην. Δυσμή. ὅτε σωδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκότος κ΄ σωπᾶται. παρὰ τὸ δύω, κ΄ δῦμι. ὁ παρακείμενος, δέδυκα. ὁ παθητικὸς, δέδυσμαι. κ΄ ὄνομα ῥηματικὸν, δυσμή. καὶ Δυσμαὶ Δυσμῶν, ὅπου δύει καὶ ὑπὸ γῆς Δύνει ὁ ἥλιος.

Δύος, ὁ πρὸ ἀνέσ, παρὰ τὸ Δύω εἴρηται τὸ ἀριθμοῦ, καὶ τὸ φῶς. παρὰ τὸ σκότει σων Δυάζεσθαι.

Δύναμις, ἡ ἰσχύς. κ΄ παρὰ τὸ δαμνύω, κ΄ παρὰ τὸ Δύνω. ἡ δύνουσα κ΄ παράπουσα κ΄ δαιροῦσα τὸ ἀνθιστάμενον.

Δωάσης, ἀπὸ τοῦ δῶάζω. ὁ μίμων, δῶάσω. δεδύνακα. δεδῶασμαι. δεδῶασαι. δεδῶαται.

Δωήσεαι, ἀπὸ τοῦ δῶω δῶῶ δῶημι, δῶήσομαι δῶήσεται.

Δύνωνται, ἀπὸ τοῦ δῶημι. οὗ τὸ παθητικὸν, δῶαμαι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶωμαι. ζ΄ ὠφελεῖν ἐὰν δῶῶμαι ὡς τιθῶμαι. ἀηὰ καμνῶν ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἡνίκα εὑρεθῇ ὁ ἐνεστὼς τῶν ἅλις μι ἐνχήσει, τότε προπεπώσεται τὰ ὑποτακτικά. οἷον τίθημι, ἐὰν τιθῶμαι. ἵστημι, ἐὰν ἱστῶμαι. ἡνίκα δὲ οὐχεύρίσκεται ἐν χήσει, τότε προπαροξύνεται. οἷον δῶημι, ἐὰν δῶωμαι. τὸ δὲ δῶημι, ἐν χήσει οὐχεύρίσκεται. καὶ τὸ πληθυντικὸν, δῶωνται.

Δύνασαι. Ἰσέον ὅτι τὰ ἔχοντα τὴν ἐνεργητικὴν μετὰ χὴν ἅς σ ὀξύτονον, προπερισπᾶται τοῦ καταὰ τὸ ῥίφην τ΄ ἅς σ, οἷον ῥᾳ ῥᾷς. ἀπὸ τοῦ ἀποικίζω, ἀποικίζομαι, ἀποικίσομαι. ὁμοίως ἀποικίσω. οὕτως οὖν δύνασαι δύνασαι, ὅτι διὰ δυοῖν. ζ΄ ἐπίστασαι, ὅτι ἐπίστασαι. ἀπὸ τοῦ δύναμι καὶ ἐπίστημι, δύναμαι κ΄ ἐπίστασμαι. τὸ δὲ δύνηκ΄ ἐπίστη, κ΄ πάθος ἅ σιν ἀπὸ τ΄ δύνασαι ζ΄ ἐπίστασαι. ἰωνικῶς, δύνεαι καὶ ἐπίστεαι. καὶ κράσει τ΄ ε καὶ ἅς η, δύνηκ΄ ἐπίστη. χειροβοσκός.

ΤΟ Α΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ΄

Υοῖν. ὡς παρὰ τὸ ἄμφω τῶν ἀμφοῖν, οὕτω καὶ ἀπὸ τ΄ δύο δυοῖν. λέγεται ζ΄ δυεῖν, προπερισπωμένου τοῦ ε.

Δυὰς, παρὰ τὸ δῶ τὸ δεσμῶ. ἴ γ΄ ἡ ποιὲκ σωμδέσεως πρῶτος ἀριθμὸς. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μονάδος. κ΄ παρὰ τὸ σωμδεδέσθαι ἀλ-

Δυσί. Ἴσεον ὅτι ὡς τῶν ἀριθμῶν ὅσοι μὲν ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ ρία χωνθηλοῖσιν, οὐκλίνονται. τὰ γὰρ ἀρθρα μόνα δια λαμβάνῃ. ἐπεὶ τὰ ἀριθμητικὰ πάντα χρῆται τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξεν. ἆρα οὖν τὰ δύο ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ ρία χωνθηλοῖ, οἱ δύο τὸ κῃ αἱ δύο ς τὰ δύο, δηλονότι οὐκέτι φλεκλίνεται θαι τῆς δυσίν. ἔστι δὲ ἅπαξ, ὅτι πολλάκις αἱ δύο λεκτικλίνουσι τὰ πάντα, ὡς παρὰ λκαίω. ἧς τὴν δυοκαίδεκον, ἀπὸ τ δυοκαίδεκα. καὶ πάλιν καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐλεγείοις. ἓν δὲ ῥινηόντων μοῖραν ἀφύλαξε μίαν ἐκ τοῦ ῥινήοντος, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν ῥιάοντα. καὶ αὖθις δὲ τὸ δύο εὕρηται κλινόμενον. ς παρὰ τὸ δύο δυσὶν ἀνθυφέρεσθαι, ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. οὐ χεῖμόν κῃ ται, ἀλλ' ὁτὲ μὲν δυσὶν, ὁτὲ δὲ πλείοσι. τῶν οὖν χόντι ἑπομένων τοῖς κλίνεται τὸ δυσί.

Δύη, ἡ κακοπάθεια. οἷον, Δύην ἔχει ἡ λιθάσατο πολλήν. ἀπὸ τ δῶ τὸ δεσμεύω. ὅθεν, Σωδεῖτε ταχέως φυτρυῖ τ κυνοκλόπον. οὐ παράγωγον, δέω. ἀφ' οὗ, Πῶς ἂν ἐγὼ στεῖμι. ὁ δυστείας ε. ἂν δεσμεύοιμι. κραρῖμι. καὶ δεμός καὶ δεσμός. ὡς δέω, θεσμός. ἀπὸ τοῦ δέω οὖν, ε δύω. ὡς ἐέω ἑύω, ἑύσις. κ χέω χύω χύσις. δύω οὖν δύη, ἡ σωδεδεμένη τῷ πάσχοντι. ἢ πάντα σωδέδεται δυσὶ τὰ ρία κακοπαθῶν. ἢ λύη ἧς δύσα, ἡ λύουσα τὰ μέλη. ὅθεν καὶ λοῦλος ὁ δύσις τυχὴς καὶ κακῶς πάσχων, δύηλος τις ὤν.

ἄνευ τοῦ ου καὶ δυηπαθείας. κακοπαθείας. δυσὶ τὰ ρίας.

Δύμη, ἡ πόλις τῆς Ἀχαΐας. λυπόφρων.

Δύμητε βουρεῖσιν ἠγεμὼν ὅ χλου. λέγεται δ' δύμαι καὶ δυμαῖαι, ὅτι πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀχαΐας κεῖται. δύς μηθὶς οὖσα ἡ δύμη. ἢ ἀπὸ δύμης ἡρωίδος.

Δύμας, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ δεσμῶ, δύμας. Υἱὸς δὲ δύμαντος.

Δύπης. Δύπαι λέγουσι τὰ αἰάσθαι, ἢ ὁ δύπης. καλλίμαχος. Δύπαι τ' ἄλος ἐρχόμενοι ἐν δοιοὶ καὶ νῆες. παρὰ τὸ δύπω, δύπης. ὡς ὄπω ὄπης, καὶ ἐπόπης. δύνανται δὲ λέγεσθαι καὶ δύπης ὁ πολυμβητής. παρὰ τὸ δύνω ἐν ἁλὶ ὃς τὴν θάλασσαν.

Δύρεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὀδύρεσθαι.

Δυρράχιον, πόλις ἡ πειρωτικὴ κληθεῖσα ἐπιδάμνος. μὴν δὲ δυρράχιος. ὅτι κατ' τ τόπον πρόχυσις ἀκρας τεωλόφου, τὸ κῦμα πρὸς πίπτον καὶ σχιζόμενον, ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην. ὅθεν διὰ τ ῥαχίαν ς δύσορμον, δυρράχιον ὠνόμασαν τὸν τόπον.

Δυσαής, ὁ ἄνεμος. Δυσηθὲς δυσαέος ὄρνυ μλώιο. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω καὶ δυῶ. ὀκακῶς πνέων. τὸ δ δυσανέων, ἐκτάσιν ἔχει τοῦ ε, ἧς τὸ η. τινὲς δὲ τοῦ ξεφύρου ἐπίθετον φασὶ τοῦ ἀπὸ δύσεως ἄνεμος, ὅπ δυσηθὲς ἐκ ζόφου ἐέ.

Δυσάμμορος, παρὰ τὸ μόρος δύσμορος. ἢ πάλιν παρὰ τὸ μόρος, ἄμμορος. τοῦ ἀ ἀντὶ τ καχοῦ κέμμνου. ς καὶ ἀλλεπάλληλον σύνθεσιν, δυσάμμορος. ὡς ἡλίκες, ὁμηλίκες, καὶ σωομηλίκες.

Δυσαριστοκία, ἰλιάδος σ. ἐπὶ κακῷ τὸ ἄριστον τετραχύμα. ὡς ἀνῆκεν εἰπεῖν ἐπὶ δίχα σθέντα ἔυτεκνον.

Δυσαλθές, τὸ δυσπάρυ. οὐδετέρως. τὸ ἀρσενικὸν, δυσαλθής. ἐκ τοῦ δυσ καὶ τοῦ ἄλθω τὸ θεραπεύω.

Δυσβήκης, ὁ Δύσβαντος. παρὰ τὸ Δύσβαντος, Δυσβάτηρ. καὶ ἐν συγκοπῇ.

Δυσβάρβανος, Δυσκαταπόντος. βάρβακα γὰρ ἄγρια λάχανα Δύσβλυτα.

Δυσγάργαλις, Δυσυπόταντος. ἡ γαλίζειν τὸ ἡδέως τέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.

Δυσερμία, ἡ δυσκατηχία. ἡ κακὴ ἕξις τῆς χία. εὐερμίαν γὰρ τὴν ἕξιν τῆς χίας καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ ἐρμὴν ἧς πολλὰ παραλαμβάνειν βιωφελῆ.

Δύσερις, φιλόνεικος. ἡ παρὰ τὸ Δις μόριον, ς τ ἔριν.

Δυσμαχής. Καὶ πολέμοιο δυσμαχέος. παρὰ τ λυπηρὸν ἔχον τὴν σὺν τῷ πολέμῳ γινόμενον.

Δυσπλεγής, ἡ ταπλεγής, ἐπὶ τ θανάτου λέγεται ὁ μακροχρόνιμος. ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ πλοκαμῶ μαι. οἷον, Λέξον μὲν μετάχιγα. ἡ παρὰ τ ἔλεγον τ θρῆνον. ἢ ἀπὸ τοῦ χαλεποῖς θρήνοις παρίσωσιν.

Δυσπλίου, δυσπαθὴς. ἀντὶ τοῦ ὀξυπλοκάμου. δυσαγώνοις. δυσμεθόχοις. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἱππων. ἡνίας δὲ τὰ

Δύσκολος, ὁ δυσάρεστος. παρὰ τὸ κελλῶ. ⟨λῶρα. ὁ δυσχερῶς τινὶ ἐχόμενος. ἀπὸ τῆς σωδεούσης καὶ ἐχούσης πολλῆς. οὐκ εὔθετος. ἄχρηστος.

Δυσκέλαδος, δύσηχος.

Δυσκλέα, ἄδοξον.

Δυσμενής. παρὰ τὸ μένω ς Δισμενής, Δυσμενδ. καὶ ἀπὸ τούτου δυσμενάω. τὸ ἀπεχθῶς διάκειμαι. εὐρισθένης. ς χέτλια φιμαίνομαι, καὶ δισμενάω τοῖσιν βουλεύουσιν ἐμοί. τοῦ τὸ ὄνομα ἐστὶ σύνθετον ἐκ τοῦ δυς. ς ἄκλιτον εἴτε παρὰ ῥῆμα γέγονεν, εἴτε παρ' ὄνομα οὐδέτερον καὶ κατὰ λόγον ὠξύνθη. ὡς δ παρὰ τὸ κρατῶ, γίνεται παρὰ κράτης, ἄρος εὐαγής, οὕτω παρὰ τὸ μένω, δυσμενής. ἡ θηλυκὴ δισμενέος.

Δύς παι, ἐπὶ κακῷ ὀνόματι μένε, οἷον ζήσας ὡς πάρις. δυσώνυμε. καὶ δυσπάριτον χωρίον, τὸ ἄβατον. οὕτως σκοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει.

Δυσταλέας εἴζας. ἀπολλώνιος τὰς κακῶς ἀναδεδεμένας. ἀπὸ τοῦ πάλλω, ἢ δυσχερῶς γινομένας.

Δυστέμφελος, δυσπάρεσος. δυστρόπος. δυσκίνητος. χαλεπός. μεμψίμοιρος. εἰδέσεγαυστιλίνης δυστεμφέλου. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυστεμπολούντων σιτία.

Αυστόος, ἀπὸ τοῦ στόος τὸ δι' ἀφῦ ὁ μικροῦ. ιγ΄ ῆ ὁκακῶς σωθησόμενος. ῆ ἀπὸ τοῦ σοῶ, ὁ σημ τὸ δίδωμι. καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ βῆτα, γίνεται σοβῶ. ιγ΄ ῆ ὁκακῶς δίωκόμενος. οὕτω δὲ καὶ τὸ δρυστόος καὶ λαοστόος τινὲς ἐτυμολογοῦσι.

Αύσηνος, δύσις τυχὸς τα λαύσωρος. ἄβλιος. ῆ ἀπὸ τοῦ σῆμαι. οἱ οἰεί, ὁμηδὲν ἀμενος σῆμαι. ῆ ἀπὸ τοῦ σείω, ὁ σαύσω, ἐφ' ᾧ Δὼς ἐπορέχημος ὁ ἀείκακός.

Αυσχερές, τὸ Δὺς κακῶς ὑπὸ τῶν χειρόνων κατεργαζόμενον, ὡς τὸ εὐχερές.

Αυσωρήσονται, Δὺς φυλακτήσουσι κακὴν φυλακὴν, καὶ νύκτα δι' ἄξουσι.

Αυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι. φοβεῖσθαι μὲν ὑπὸ οἰας. σκυθρωπάζειν. οἱ δὲ παλαιοί, ὑπὸ τοῦ κρίνειν καὶ ἐλέγχειν λαμβάνουσι. δύσωπεῖν δὲ εἴρηται, ἀφ' ὅσον οἱ καταικρημνοι κακῶς ἔχουσι πρὸς ὤσασθαι. οὕτως εὗρον ἡς τὸ ἐκπρεπὲς λεξικὸν τὴν λέξιν. ἔ ἡς φανεκφώνητον ἡρωδιανός. ἔνιοι δὲ καὶ μὴ τῶν ἀπὶ χῶν, ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἡ δὲ σωπὴ θα, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱκετεύειν καὶ ἀπαιτεῖν κέχρηται.

ΤΟ Α΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΩΔ-

Ἀωδωναῖος, ὀξεῖα. ἰλιάδος ω΄. Ζεὺ ἄνα δωδωναῖε. ἐνχωρίων τῶν ὑποβορέων τὴν δωδώνην ἱδρυμένε. ἐνθεσπρωτία. Δευκαλίων μὲν ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἄλου χωρίου καταικλυσμοῦ, ἀπὸ χωρίου ὡς τὴν ἀπειρον, ἐμαντεύετο τὸ δρυί. πελιάδος δὲ χεκοσμοῦ ἀλσῶ δρύσις καὶ οἰκίζει τὸν τόπον συναθροίσας τοὺς πελλφθέντας ἀπὸ τοῦ καταικλυσμοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ δὸς καὶ δωδώνης μᾶς τῶν ὠκεανίδων, δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ θεσπρωτοβουλωκῇ

Αὦμα, τὸ οἰκημα. ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω, ⟨ακεσοδώρω. δόμημα. ᾗ κ' συλλογικὸν, δῶμα. τὸ δὲ δομῶ, παρὰ τὸ δέμω. τὰ γὰρ ἡς ὦ λήγοντα βαρύτονα ἐκβαλόντα τὸ ε παραληγόμενα, ᾗ οἷα πεποίηται, βέβηκε δὲ ἡς ὦ. δέμω, δομῶ. γέμω, γομῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ δέμω δόμα, ᾗ δῶμα κατ' ἔκτασιν. ἡ ἐκ τοῦ δομῶ δομή σωδε δόμη καὶ δε δόμημαι, δῶμα τὸ οἰκημα. βαρ' διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ κ' ἀπὸ τῆς ιη΄ δῶ. δόμα δὲ τὸ δεδόμενον διὰ τοῦ ο

Δῶρον, ἡ παλαιστή. εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ ⟨μικροῦ. πλῆσαι διὰ τῆς χειρὸς ἡμᾶς δωρεῖσθαι ἀφ' ἧς μεμέ-

Δῶρον, τὸ δεδόμενον. παρὰ τὸ ⟨ται ἡ παλαιστή. δώσω μέλλοντα, δῶρον ᾗ ὄν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δῶρον. ἢ δοκεῖ σημειῶδες εἶναι τὸ ὄνομα καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου βαρ', ὡς παρὰ καὶ τὸ ἄλωτος. οὐδὲν γὰρ ὄνομα ἀπὸ τῆς βίτης συζυγίας τῶν ἡς μι διὰ τοῦ ω μεγάλου βαρ' πλὴν τῶν δύο τούτων. διὸ καὶ τὰ παρ' ἀλλοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου βαρ'. οἱ, ἀθηνόδωρος. μεγαλόδωρος. ἀμαλώτος. ἀνάλωτος.

Δωροφάτους, ἐμφαντικῶς ἀπώρω. ἐκ τῶν δώρων βεφομλμένους.

Δωρὶς, ὄνομα θεᾶς διὰ τὸ χλωρομλμήκη δωρεῖ ἀνθρώ-

Δωροδόκος, καὶ ὁ δίδους, ⟨ποις. ⟨ὁ λαμβάνων.

Δωρίσσης, ἡ μήτηρ τῶν διδύμων. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ὑπὸ λήξεως αὐτὴν λαβεῖν σαν ἀπὸ θράκης, δοθῆναι ἀνιωτῷ ἱερέως τοῦ δηλίου ἀπόλλωνος ἀνὰ Ἰσσουδῶρον.

Δωριάζειν. ἐκλήθη καθόλου δωριάζειν τὸ παφαίνεσθαι πάσαν μοῦσαν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας, διὰ τὸ τοὺς δωριεῖς χεῖσθαι οὕτως. ἀπὸ τοῦ πελοποννήσου ὁ παιδικὸς μέρευον ἄζωστοι καὶ χίτωνες. ἱμάτιον μόνον ὠῖ θάτερα ἐπισπώμενοι, καὶ παφαίνουσαι πολὺ τὸ σῶμα. καθάπερ καὶ ἐν ἀρχαίοις ὕμνοις ἔστιν εὑρεῖν ἐν ὑπομνήμασι ἑκάστης. οὕτως ὦρος.

Δώς. ἡ σόδος. Δὼς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ. σημ δὲ τὸ δόσις. ᾗ παρὰ τὸ δώσω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ ω. ἔστι ἄκλιτος. ἐπειδὴ τὰ ἡς ὡς μονοσύλλαβα ηκλυκά, καὶ πτῶσιν, ᾗ κύριαν ἡσῦν. οἱ, κλῶς. κτλῶς. κηρῶς. κῶς. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως. ἐπεὶ οὖν τὸ δὼς θηλυκὸν, οὐκ ἔστι κύριον, οὔτε προσηγορικὸν, τοῦτου χά-

Δώτη. Δώτη μέλιττις ἔδωκεν. ⟨ριν ἐστὶν ἄκλιτον. ἀδώτη δ' οὔτις ἔδωκε. φυτέσι, τῶ μεταληπτικῶ καὶ εὐσεβῆ. ἐπλάσαντο δὲ τὸ ὄνομα, ἐπὶ οὐ κλίνεται ὡς παρὰ τὸ δώς. φυτέσι τῷ ἔχοντι προαίρεσιν δίδου, ἐπὶ μνη-

Δώσων, οὕτως ἐκαλοῦ τὸ εἰς τῶν ἀντιπό- ⟨δεν ἔχειν. γων. ὁ υἱὸς δημητρίου. ὃς ἔγημε χευσῆδα τὴν μητέρα φιλίππου τοῦ ὑποδεομένου χλομέου. εἴρηται δὲ διὰ τὸ φιλότιμον, καὶ διὰ τὸ πολλὰ δεδόσθαι καὶ χαρί-

Δωτίνη, ἡ δωρεὰ. παρὰ τὸ μέλλοντα ⟨ζεσθαι. δώσειν. καὶ γοῦν τοῦς ἡς τ. ἀλέξανδρος δὲ, σύνθετον εἶναι τὴν λέξιν παρὰ τὸ τὸ δόσιν τίθησιν. ἡ ἀποτιμωμένη δόσις. καὶ ἀπὸ τοῦ δέδοται δοτὸς καὶ δωτίνη. καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ὁ ἡς ω, δωτίνη. ὡς παρὰ καὶ δοτῆρες οἱ καὶ ταμίαι. Παρὰ νυσὶν ἔσαν ὅπλοι δοτῆρες. καὶ κατ' ἔκτασιν, Θεοὶ δωτῆρες ἐάων.

Δῶσι, ἰλιάδος α΄. Δι κέ σφιν ζάς δῶσι πόλιν ῥοίκιον. ἀπὸ τοῦ ἐάσω τὸ ὀζάς παράσχῃ οἰκητὴν πόλιν. λέγει δὲ τὴν ἴλιον. ἔστι δίδωμι, δώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδων. καὶ ὑποτακτικὴν, ἐάω δῶ. δῶς. δῶ. καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, δῶσι.

Δώωσιν. εἰ δέ κε μὴ δώωσιν. ἐὰν δὲ μὴ παράσχωσιν. ἐὰν δῶσι. ⟨ὁ πρῶτος τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δῶμεν. δῶτε. δῶσι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, δώωσι. καὶ δώκασι. δῶσι, πληθυντικὸν, ἀπὸ τοῦ δώσουσι καταβάσεως.

Δώη, ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δώσω, ἔδων ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἡ μετοχὴ, δοὺς δόντος. καὶ τὸ εὐκτικὸν, δοίην. ⟨ὁ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο ἡς ω, δώην. δώης. δώη.

Δωδέκατος, ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ δέκα, γίνεται δυοδέκατος. καὶ κράσει τοῦ υ καὶ ο ἡς ω μέγα, δωδέκατος.

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟΥΒΛΑΣΤΟΥ

Τὸ στοιχεῖον, ἁπλᾶ τὲ ἐστὶ κατασιν τὴν ἐς μέσον καὶ τὴν κυκλοτερῆ. τὸ μὲν γὸ κυκλοτερὲς καὶ ἀπὸ ξύλου ὄντος ἀϊῶνος μιμεῖται τὰ ἀστέρις. τὸ δὲ ἐς μέσον μακρὰν ἔχον, τὲ ἐκτασιν τοῦ ἀϊῶνος.

Εὐθασίνεϊ. καὶ ἐγκλινόμῃ, δηλοῖ ἀντωνυμίαν β΄ προσώπου. πώσεως ἀπὸ ἀφικῆς. ὡς τὸ οἱ, ε΄. Ε μέλλοντα, ἀπ' αὐλοῦ. καὶ πάλιν, ἐμὲ. σὲ. ε΄. ὀρθογωνούμῃ δὲ πάλιν, δηλοῖ ἑαυτοῦ. ὡς τὸ, Κάλεον δέμῃ ἐς ἐϊ. Ισέον οὐκ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐμί, εἰς, εἰ, γέγονεν, ἕκαστος. ἐστὶ ἰώφλειν ὀξύνεσθαι. Τὰ δὲ ἀποβάλλοντα ἐς, τ΄ αὐλοῦ τόνου φυλάσσει. ἀπὸ ἀπὸ τοῦ ἔω βαρυτόνου τὸ ὑπάρχω. ὁ σαθηνὸς σύνεσις, ἔομαι. ζήτει ἐς τὸ ἐμὲν.

Εἶα, πρακελευσμοῦ ἐστὶν ἐπίρρημα. ὡς ποτὲ πρὸς τὸ ῥέω γίνεται ῥέα καὶ ῥᾳ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω σημαίνοντος τὸ ἐκπέμπω, γίνεται ἕα. Ε πλεονασμῷ τοῦ ϊ, εἶα. πρακλίθεται δὲ τ΄ χρῆσιν ὁτεχνικὸς, οὕτως. Εἶα δὴ ξύλου ἀτειρέμοισε αὐλῷ.

Εἶαρ, τὸ αἷμα. καὶ ἀφεροσότης, ὁ αἱματροσότης, ὡς φησὶ καλλίμαχος. Τοὶ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔδαπσεν. γέγονε δὲ πρὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. τὸ τ΄ ἰέναι μὴ πορεύεσθαι ἡμᾶς αἰτιον. ὡς τὸ εἴλω εἴλαρ, καὶ ἕδω ἔδαρ καὶ εἶδαρ, οὕτω καὶ εἴω εἶαρ. ἀπὸ τοῦ ἐϊ, ἰῶ καὶ πεύχρως ἐκπεμπόμενον.

Εἶαρ, τὸ ἔαρ. πρὸ τοῦ ἐω τὸ ἐκπέμπω. καὶ ἐκρέον. πω, ἔαρ καὶ εἶαρ. τότε γὸ ἐκπέμπονται οἱ καρποί.

Εἴαται. ῥῆμα πρὸ ταθηνοῦ τῶν ἐς μι ἰωνικῶς. ἐκτὸ ἐῶ τὸ κάθημαι, πρὸ γωνον ἔημι. τὸ σαθηνὸν, ἔεμαι, ἧμαι. ἧμην. ἥμεθα. ἧσθαι. Ε τὸ ἰωνικὸν, ἔαται. οἱ καμνώω. ἡμῶν τὸ ἀπὸ ἀφικῆς ἡμῶν φύσει μακρᾶ πρὸ λήγεται τοῦτο. οἷον δημῶν ἕαται σὺν, ἢ καθέζονται. Ε εἴαται πλεονασμῷ τοῦ ϊ. ὡς τὸ κεῖται κεῖσθαι. εἴωθεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῶν δύο ῥημάτων λέγειν τ΄ κεῖσθαι, κεῖται. καὶ ἰωνικῶς, κέαται. ὡς ἀπὸ τοῦ εἶα τὸ εἰμὶ Γάροισι. ἐῶ, ἔημι. τὸ ω προφερόμενον. πρῶτον τῶν πλειόνων, ἔεμι. τὸ σαθηνὸν, ἔεμαι, ἧμαι. ἧμην. ἥμεθα. ἧσθαι. Ε τὸ ἰωνικὸν, ἔαται. οἱ κάμνω. ἡμῶν τὸ ἀπὸ ἀφικῆς ἡμῶν φύσει μακρᾶ πρὸ λήγεται τοῦτο. οἷον δημῶν ἕαται σὺν, ἢ καθέζονται. Ε εἴαται πλεονασμῷ τοῦ ϊ. ὡς τὸ κεῖται κεῖσθαι. εἴωθεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῶν δύο ῥημάτων λέγειν τ΄ κεῖσθαι, κεῖται. καὶ ἰωνικῶς, κέαται. ὡς ἀπὸ τοῦ εἶα τὸ εἰμὶ Γάροισι. ἐῶ, ἔημι. τὸ ω προφερόμενον. πρῶτον τῶν πλειόνων, ἔεμι. τὸ σαθηνὸν, ἔεμαι, ἧμαι. ἧμην. ἥμεθα. ἧσθαι. Ε τὸ ἰωνικὸν, ἔαται. οἱ καμνώ

σιν ἐπεφήμ. τὰς δὲ δολοῦσας τῶν ἡδῶν δώριον μέλος
ἔχειν ὡς τὸ αὐλό σωκῆται δ' φυγὰς δ' λυδίας μιξο αν-
εἴδωλον, ἡ ἀπὸ τ σώματος σκιοειδὴς ‹ δηλ. δ' ιας.
ἀποῤῥοια. ἡ τ φάσμα. σκιῶδες ὁμοίωμα. ἡ φαν τα-
σία σώματος. σκιὰ ὡς ἀερο δὴς. ὥς κὴ βακχυλίδης.
Μελαγκεθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς ἰθακησίου. δ' ὁ ποιητὴς
ὡς τῆς ἀνδρικλείας. Τρὶς δ' μοι ἐκ χειρῶν σκιὴ εἴκελον
αὐλὸς δὲ κύ ποσάσις. ἡ ἀλήθια. δεῖ οὖν ὁμοῦ ὡς φαν τα
σία σωμ ποιεῖ χουσι τοῖς ὁρῶσιν. οὐ μὴν κὴ ὑ ποσάσιν
ἀληθῆ. ἐπ' οὖν ποιεῖ τὰ εἰδώλ τὰ φαίνομαι, κ ποιεῖ τὰ εἰδώλ
τὸ ὁμοιῶ. ὁμοίωμα γάρ ἐστι ψυχὸς σώματος τὸ εἴδωλον.
εἴδω, εἴδωλον, ὡς ἔω, ἔωλος. φείδω, φθίωλος. αἰ-
εἴδω, σ ἐπὰ. τὸ ὁμοιῶ. ὡς τὸ, εἰδω- ‹ τῶ, αἰτωλός.
μὴν γαλόωπὸς ὑψηγορος δαμάσσ. καὶ εἰδομ ἀκάμαν-
τι, ἀντὶ τ ὁμοιωθεὶς. εἴδω τὸ φαίνομαι. ὡς τὸ, Τοῦδ' ἀρι-
κὴς εἰδ ται εἶναι. ἐπ' ταὐτὰ δὲ τ εἰδ ται ἄρα, ἀν-
τὶ τοῦ φαίν ται. εἰδῶ τὸ βλέπω. τὸ θεωρῶ. ὡς εἰδομ
ἡ φασιν κλυτοτέχνην. ὁ πρατα πίνος, ἐδομ. καὶ τὸ
πρὸς τα κὴν ἰδεῖ. ἰδεῖ ὁ μὸς τ θεοῦ. τὸ δὲ τὸ εἴδω
ποιεῖ τ ὁρισ πνοῦ ἐνεργ πνοῦ μόνον διὰ διφθόγου. ποιεῖ
δὲ τῶν παθ κῶν καὶ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ ι. εἴδω τὸ
γιγνώσκω. εἴσω, εἴσομαι, εἶσα, ἀντὶ τ γνώσ. καὶ μαθή-
σι. Καὶ μὴν δὴ σάφα εἰσεται. ἐκ τύφου π πειθο μέ-
νου ἡδῶ ἡδήσω τὸ μανθάνω. ἰδοῦ τὸ, Ἡρκ μὴ δὴ
πάντας ἐμοὶ ἐπέλθητε μύθους ἡδήσειν. ἀντὶ τοῦ
μὴ ἔλθητε ἐμοὶ λόγους μαθήσεσθαι καὶ γνῶναι.
εἴδω τὸ ὀρμῶ. ὡς τὸ, εἶσαν γὰρ μετ ἐπ' ἀριστερά.
εἴδω τὸ πομπεύω. ὡς τὸ, εἶσαν γὰρ λίμνην. εἰσὶ κὴ διὰ τοῦ
η δῶ. Ἵνα εἰδόμεν ἄμφω. ἰλιάδος α. ἂν ὅπως μά-
θωμεν ἀμφότεροι ἐγώ τε καὶ σύ. ἡ δὲ συνολὴ ἀνέδω-
κε τὴν τόμον. οὐ γὰρ ἐπ' ξύνεσ κὲ τὴν πάμφιλον.
εἰδείσω, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ γιγνώσκω. ὁμοίως, εἰσω. ἐξοῦ ὁ
μέσος παρακείμ οἶδα. ἡμερ χὴ, ὁ ἠδῶς τοῦ ἠδῶτος.
τὸ θηλυνόη, εἰ ἐξ ἐισήγας. κὴ εἰσήγκοι παραπλήσιον,
π ταῖς ἐπισ μήσιν ἀυτοῦ καὶ ἐμπειρίοις φρεσὶ δαι-
δῆς, ἀπὸ τ μέσου παρακ μένου. εἴδω τὸ ‹ ποιέας.
γινώσκω. ὁμοίως εἴσω. ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα. ἡ
μερ χὴ, ὁ ἠδῶς τ ἠδῶτος. τὸ ἐυκλεὴς, εἰδυῖα. οὐ
κλείδ ἡ μερ χὴ διὰ τ τ, ἵ μαι τὸ ἐυκλοκόη ἠδκ μὴ
δοσιν τῆς μ ἠδκ π ἠδδίκην. ὥς πω παρὶ μ πειρι-
παποίην. ἐ ὁ μ ὃ ἠδκ. ἠδδίκην. ἐ τὰ ἔ χοντα τὸ
ἐυχλοίην ἠδκ, πω ὧσι τὸ ὕποτακτικὸν. οἱ τυφθεί-
κη, ἐὰν τυφθῶ. λελεχθείκη, ἐὰν λελεχθῶ. τούτου χάριν δ'
τὸ ὕποτακτικοῦ. ἐὰν ἠδῶ. ἠδῆς. ἠδῆ. διογένης.
εἶσι, ἀναφωνοῦμ τῶν ἀγγέλ, οὐκ ὧν ἀπὸ τ ποδόσεως λό-
γου τίθε. ἀγγ ὅτε δὲ ἐ πιφέρε, κ ἑτερόμ τίθ ἀν ἀρχὴ λό-
γου. ἐσ. ἡμί. ὁ παρατατικὸς ἦν. ἡ μερ χὴ ‹ γου. ἀγγέλ τε.
εἶς ἕμ τος. τὸ ἐυκλεὴς εἶκη. τὸ πλήθυ ντικὸν, εἶκμ. κὴ συν
ποῦ ἦμεν, εἶμεν. ἐ τὸ ρ εἶσι. ὁ καινόμ. ὡς δὲ π κὴ συν
ποῦ δῖμεν ἀπὸ τ δοίκμεν. ἐ εἶμεν ἀπὸ τ εἴκμεν,
οὕτω καὶ τὸ ρ. τὸ δὲ εἶμεν, κὴ συνποῦ π τὸ ρίτ.
ὡς τὸ ποσμικθείκμεν, κὴ ποσμικθῆμεν. καὶ τὰ ὅμοια.
εἶσι, ἀτελὴς. συνκατάθεσις μὲν τῶν ἡρημένων, σωκ-
φὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. π δὲ ἀπὸ τ εἶμι τ παρακεί-
μένου ἐστὶν ἀπαρέκμεν εἶσι. ἀντὶ τ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως.
ἔστι γὰρ ἐπαρέκμενα ἀφορισθέν. π δὲ τοῖς κὴ ἡρημέ-
νοις. ἐπιλεγόμενον ἀφορίζ αὐτά. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπ-
εἴθε, ἀπὸ τ ἐ γένοισ εἴθε. ‹ ται ἀπόθεσις λόγου.
εἴθαρ, ἀπὸ τοῦ εὐθὺς εὔθαρ καὶ εἴθαρ.
εἴκω σ π ὠμεν. ἐίκω τὸ ὁμοιῶ, ρ λικὴ σὺν τάσσεται.
ἔξοῦ ἐ ἠκάω τὸ ὁμοίωμα. ἐ ἠκάζ. εἴκω τὸ παρέσω,
ἔξοῦ ἐ τὸ ἔοικα. εἴκω τὸ ὑποχωρῶ ἔξοῦ κὴ οἶκος. εἴκω
τὸ ὑποτάπομαι, ἐ ἐν σωθέσει ὑ ποείκω. ἔξοῦ κὴ ἑ-
κὼς, ὁ ὑ ποείκων κὴ ὑ ποτα πόμ. κὴ ἕτερομ π ποτί-
φασιν, κἀπω, ἐκ τοῦ παρεπομμύω, τὸ θέλω. παρέπεμ
γὰρ τοῖς ἐπαπειλοῦσι τὸ θέλμ. τὸ γὰρ εἰξας ὠθυμῶ,
ἀπὸ τ εἴκω, εἰξω ὁ ἀόριστος εἶξα. ἡμερ χὴ εἶξας, οὐ-
δὲν ἐμοὶ σ π, ἢ μὴ τὸ θελήσει ὑ παχώρησεν. ἔξοῦ π κὴ
ἀπροβολὴν τ ι, ἡ εἰκὼς μετ χή. ἔστι δὲ κὴ ἕτερον εἰκω.
εἴξασιν, π εἰκασι παρὰ ἀπλοῦς. ‹ κτείας τὸ κ.
ὁ ποῦ ἴσως τῶν βοιωτῶν διαλέκτω ἐσχημάτισαι. οὗτοι
ρ τὸ κ, ἀς τὸ ξ μεταβέποουσιν. οὕτως ἔχει κὴ τὸ, Οἱ
ρ ξοι οἱ λίκη λακεδαίμονα. δευτέρου ἀορίστου π τὸ
κ ἀποπερῶντος. ἀριστοφάνης.
εἴξασι τοῖς ἐρίοισι ποεπαμμύοις. ἔστι εἰκω τὸ ὁμοιῶ. ὁ
μέσος παρακείμενος, εἶκα. κὴ ποσὶ βοιωτῶν τὸ κ
ἀντὶ τ ξ, εἶξα. ρ τῶν πλεθυντικῶν εἴξασι. οἱ δὲ πα-
ρακείμενος ἐστὶ, δηλονὲκ τῆς ἐχούσης σι λητούσης.
εἰκάζω, ὡς ποῦ παρὰ τὸ μίμημι μιμάζω, οὕτω παρὰ τὸ
εἰκὼ ἠκάζω. εἰκασμαι, εἰκασαι, εἰκασται, ἠκασμαι.
μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀείκασος. κὴ πλεοναστικῶ τ ν,
εἴκελος, π ὁμοιος. ἀπὸ τ εἴκω τὸ ‹ ἀνείκασος.
ὁμοιῶ εἴκελος. ὡς ἀ ἐγω ἀ ἔγελος. τοῦτο μὲν τὴ
ἀπλότητι π διφθόγου πολλάκις κὴ ι. ἐν δὲ τῆ σω
εἰκοβολῆσ, τὸ ἠκάζ οἱ ἀθη- ‹ σέσι ἀεὶ διὰ τ ι.
ναῖοι, παρὰ τ ἠκαίως καὶ ὡς ἐτυχεβάλλ. ἠκὴ τὸ ὡς
ἔτυχε, τὸ μάτ. ἐκ τ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. παρὰ τὸ
ὑποχωροῦντα ὡς ἐτυχε ποιεῖν τὰ ἑαυτοῦ πράγμα
εἰκὰς, ἀπὸ τ εἴκοσι π ἠκάς. τὸ ‹ τὰ πολιτικῶς.
δεκάσαι, ἀπὸ τ εἴκειν τρὶς συσίδεκα. φυτεστ, δὶς
εἰκοσος, ὀξύν. τὰ ἀς τοὺς λήγοντα ‹ τὰ δεκά.
ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ τ τὸ σ, τὴν τε
παραλήγουσαν ἀς ος παραγωγὴν, ὡς ποσότητος
ταστόμενα ὀξύνεται. πολλοστός. ἡκοστός.
εἰκοσιπέντα, εἰκοσιπέντε τὰ ποιητά. ἰλιάδος χ. ἀντὶ
τοῦ ἡκοστόν. ἡκοστὰ πλασίονα. ἡκοσάκις ὀξύνου-
σθαι δυνάμενα τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν. τὸ δ' ἐρί-
ζειν, ὀξύνεσθαι δ'. κὴ μεταίρει τὰ τέκνα θεῶν, θεαῖς
ἐριζόντα, εἰκοσιπέντε τὰ, τουτέστιν ἐρίσαντα, ὅ ἐστιν ὀξύ-
νουσα. οὕτως ἔχει κὴ τὸ, Νέστωρ ὁ ἰὸς ἐρίζε. κὴ ἐρι-

ζέμεν· οὐκ ἐθελήσει. ἔστι γὰρ ὡς ἡωσάβοια πρὸς εἰνοσιγέρίζοντα, φυτεστιν, ἴσούμενα. τὸ δὲ ν, φυεἰνοσιγ ἐστιν. ὁ γὰρ εἰνοσιγ ἀριθμὸς προλαμβάνῃ αὐτό.

Εἰνώς, πρέπων, ἢ ἀνθοῦν θον. ἐυλογον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα, ἡς ῥητορικῶν. ἔστι δὲ μετοχὴ οὐδετέρου. ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ πρέπω. εἴξω. εἴκα. ἡ μετοχή, οἰκὼς φυοἰκότος. ἢ τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐοικός. ἢ ἐχώρησεν ἡς ἐπὶ ῥήματα συντάξεως.

Εἰκάδιος. ἀπὸ τοῦ εἰκὰς ἡκάδος, ἡκάδιος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ἢ τῇ εἰκάδι τ μηνὸς ἑορτὴ ἐπετελεῖτο τῷ ἀπόλλωνι. καὶ ἐλέγετο ἡ ἱερὰ ἡκὰς. ἐπὰν δὴ οὖν ἢ τὰν τῇ τῇ ἑορτῇ ἐχούσῃ ἡμέρᾳ, λέγεται ἡκάδιος.

Εἴλαρ. Εἴλαρ μνῶν τε ζ ἀπῶν. σημαίνῃ τὸ φύλαγμα καὶ τὴν ἀσφάλειαν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἕλω τὸ συλλείω. φυῦρ παρὰ τὸ ἕλος ἑλῶ καὶ ἕλω. οἱονεὶ ὁ τόπος ὁ συλλειόμενος ὑπὸ τοῦ ὕδατος. τὸ εἰ, διφθογγον. διότι εὑρέθη καὶ ἐν τῇ ἐυλῇ, ὅ ἐστι τὸ σκώληκα.

Εἰλαπίνη, ἑορτὴ. ἐυωχία. καὶ μετὰ ὁμονοίας τοῦ διπνον. ἀπὸ τοῦ ἕλλεσθαι ἢ τὸ συνδεῖπνον ὁμοῦ πλείονας. καὶ παρὰ τὸ εἴλας ζ τὸ θοίνη, γέγονεν ἑλαθοίνη καὶ ἑλαπίνη, κατὰ συναλλαγὴν τῶν στοιχείων. οἱονεὶ ἡ καλὰ εἴλας ζ συνοφὰς οὖσα ἐυωχία. ἢ τὸ πολυτελὴς ἐυωχίαν. παρὰ τὸ λαφύσσω, λαπίζω, ὅ ἐστι τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ἢ παρὰ τὸ λάπτω λαπίνη λαπίνη. ἢ πλεονάζει ἡ εἰ διφθογγος. ἢ ὁμηρος ἰλιάδος κ. Διεὶ δ' ἐνδαίτῃσι, καὶ ἑλαπίνῃσι παρέσται. ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὅτε καὶ τὰς εἴλας ποιῶσιν. εἴρηται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ἔλαττον ἄζεσθαι τοὺς ἐυωχουμένους, τουτέστι ταράττεσθαι.

Εἰλαπινάζω, ἐυωχοῦμαι. ἢ ἑλαπινασής, ὁ συμποτής. Εἰλαφίδιον πολύφημον, τ ἐλάφου νεόν. ⟨ τῆς.

Εἰλέωσι, σωφλῶσι. συγκλείουσι. ῥῆμα ὑποτακτικόν, ἐκ τοῦ ἑλῶ. καὶ εἴλῃ, ἀντὶ τοῦ σωκλῄσῃ, σωείκλῃε. ζ εἰλομένων, σωαθροιζομένων.

Εἰλεσία, πόλις Ἀθηνῶσι. Φιλοκτήτης γὰρ παρὰ χυόμενος ἐς Ἰταλίαν, ἱδρύσατο Ἐλεσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἀπὸ τοῦ ἐν ἐκείνῳ συγκεκλῆσθαι τῷ τόπῳ. παρὰ τὸ ἑλῶ οὖν, ἑλεσία. ἐν ὑποπτῇ μαστὶ λυπόφρονος. ὥρος.

Εἰλεός, ὁ τ μαλθακὴν γάστραν. παρὰ τὸ ἕλος ῳ ἑλεός. ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλεός, τὸ μαλθακὸν γαστέριον, καὶ ἀνίδιον. ζ ὁμηρος ἰλιάδος ι. Καὶ ἢν ἐλεοῖσιν ἔχευαν. διασύρεται ἀπὸ τοῦ ἐλαύνῃ νῷ, ἐφοῦ νῷ ποῦσι τὰ κρέα. καὶ ὅτι ἀπὸ ἐλαίνω ξύλων καὶ ὀξέλειων ἐράβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μάγειρικαὶ γάστραι.

Εἰλεῖθυια, θεὰ τῶν τοκετῶν ἐφορος. διὸς καὶ ἥρας θυγατέρες. ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω τὸ παραγίνομαι, ἐλευθυια. ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι ἐλεύθυια. ζ ρο ὧν τοῦ ἡς ι, ἐλείθυια. καὶ ἀνελείθυια, ἢ ἄγνως.

Εἰλήλουθα, ἐκ τοῦ ἐλεύθω. ὁμόσος παρακειμένῳ, ἤλευθα. ζ τὸ ἀπίνω, ἐλήλυθα. πλεονασμῷ τοῦ ο βοιωτικῶς, ἐλήλουθα. καὶ παρακειμένου φυῖ, ἐιλήλουθα. ἀφ' οὗ τὸ παρωχημένων πλπθωτικῶν, ἠλήλουθα. κῆ συγκοπῇ, ἐῖλήφα, ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω. ⟨ ἠλήλουθμεν. ὁ παρακείμενος, λέλῃφα. ἀπροβολῇ ζ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰλῃφα. ἢ μετοχὴ, ἠλῃφώς ἠλῃφότος. ὡσαύτως ζ τὸ εἴλῃχα, ἀπὸ τοῦ λήχω τὸ λαγχάνω, λέλῃχα ζ εἴλῃχα. ὧν γὰρ τῶν ἀπὸ τοῦ λ ζ μ ἀρχομένων ῥημάτων, οὕτω ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους ἴωνες καὶ ἀττικοί.

Εἴλη, ση τὴν θερμασίαν. ἐκ τοῦ ἕλη πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. Καὶ τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὠπημμένων.

Εἰλικρινὴς, ση τὸν καθαρὸν ζ ἀμιγῆ ἑτέρου. παρὰ τὸ ἕλη θερμασία καὶ τὸ κρίνω. ὁ ἐν τῇ ἕλη κεκριμένος ζ πλεονασμῷ τοῦ ι. οὐδαμῇ δὲ ἢ παραλήγουσα σωτεθλάσθαι. εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἕλη γεγονεν, ὤφειλεν ἢ μὲ ψαι τὸ η ἢ ἧς ὁ κῆ χρυσάθαι εἰλοκρινής, ἢ φυλάσσῃ τὸ η κῆ χρυσάθαι ἡλικρινής. τὰ γὰρ ἡς η λήγοντα θηλυκά, τεραχῶς σωτίθεται. ἢ γὰρ φυλάττῃ τὸ αὐτὸ τέλος ὁποῖόν τε κῆ τὸ αὐτὸ χρῶς φυλάττει. οἷον μάχη, ἀνδρομάχη. ἢ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος κῆ παρὸς λαμβάνῃ τὸ. ὃς τὸ τιμὴ, μισοῦσιν. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος ἧς ος, ὃς μάχη, πρόμαχος, καὶ σύμαχος. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος ἧς ον, ὃς πύλη δύλον καὶ τρίβολον. ἄμπωτος. τὰ γὰρ ἡς η λήγοντα θηλυκὰ ἐν τῇ σωτιθέσει, ἢ φυλάττῃ τὸ η, ὃς τὸ ἡγεμονίη, βοὴ, βοηθὸς, ἢ τρέπουσιν ἧς ο, ὃς νύμφη, νυμφοστόλος. τιμὴ, τιμόθεος. ἕλη οὖν, ἐλοκρινής. καὶ παρὰ τοῦτο ἡ ἧς ι, ἡλικρινής. ἔστι γὰρ ὁ ἔχων λαμπρὰν καὶ καθαρὰν τὴν ψυχήν.

Εἰλιγκηςἄγρωστις, θεόκριτος. ἢ ἐν τῇς ἐλεσιγκυομένη. ἐρυσόλος ζ ἢ ἐπὶ πολὺ δηϊκυομένη. πλεονασμῷ

Εἰλίσσω. ἀπὸ τοῦ ἑλῶ ἑλίσσω. βῶ διὰ τοῦ ι. ⟨ τοῦ ι.

ἐπεὶ δὴ οὐδέποτε πρὸ τῶν δώδεκα ἔστιν ἢ δίφθογγος, πλὴν τ κρείσσων, καὶ τ ἐξ αὐτοῦ ἐρήμου κρησσῶ.

Εἰλίσσω, ἐπὶ θεσιν τῶν βοῶν, ὅτι ἐλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τ πορείαν. εἰλίποδες, οἱ ἑλοῦντες ἐν τῷ βαδίζειν τοὺς πόδας. φῂ ὁ ὦρος ὁ ὦ εἴτε ἀπὸ τοῦ ἑλῶ γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω ἑλίποδες, διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ ἡς ω λήγοντα ζ συλλαβαμῷ συλλαβὴν συγκόπουσιν ἐν τῇ σωτιθέσει. οἷον, μαίνω, μανφόνος. ἰανύω, ἰανύπους. οὕτως οὖν κῆ ἑλίσσω, ἑλίποδες. σημειοῦται παρὰ κράτητι, τὸ ἐθελόσυχος, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω. ση δὲ τ θέλοντα συχνάζειν. τὸ δὲ ἀλεξίκακος ζ ἀλεξιφάρμακος, ἀπὸ πεπωμένου γέγονεν. ἦν δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἑλῶ, ἐυλόπους πάλιν διὰ τοῦ ι. τὰ δὲ ἀπὸ πεπωμένου γινόμενα ὀνόματα, ἢ διὰ τὸ ῳ ὡς τὸ μισῶ, μισοῦντος, φιλῶφιλόθεος, ἢ διὰ τοῦ ι. οἰδῶ, οἰδίποους. ἑλῶ, ἑλίποδος. τοὺν ἢ γέρανος καὶ ἡγέλοχος, διὰ τοῦ ε ῳ ὡς ἀπὸ βαρυτόνου εἰσίν. ὥς τὸ μῶμενος λαός. εἴτε τὰ ἡς τῶ διὰ συλλαβὰ τῶν ἢ παραληγόμενα βαρύνεται. θήγω. τοὔτω τῶν κνόμων καὶ τὸ ἡ γῶ ἐξοῦ τὸ ἡ τοῦμαι, ὥφελε βαρύνεσθαι, ἀλλὰ παραλόγως πεπωμένα ἐστί.

ἐν τῷ οὖν ἠγέλοχος, ὡς ἀπὸ βαρυτόνου γινόμενον. καὶ τὸ ἠγεμών, καὶ ἠγέμαχος. ζήτει ἂν τὸ δαίφρων.

ε ἑλυός καὶ ἕλυθμός, σημαίνει τὴν καλάδρισιν. τὸ γὰρ φωλεόν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἕλυθμοι περὶ ὧδε ἀεί. ἴαμβος γὰρ χύν ὑφαρπάζων θαλάμην ὀλιγηρέα τεύχων ἔνδον ἕλυθμον ἔχεσκεν. ἔστι τὸ ἐνορεάσαι φορβῆς. γηχύν δὲ θάλαμον λέγει τὸν ἐν δόλάτῳ καλάδρισιν. παρὰ τὸ ἕλύω. ἔνθα ἑλυθμός, τὸ κεκαλυμμένον. πεπιβεβλημένον.

ε εἴλυμα. ἐκ τοῦ ἕλω ἕλύω ἕλύσω, γίνεται εἴλυμα. τὸ σκέπασμα. καὶ ἕλύεται, τὸ καλύπτεται.

ε εἰλυσπᾶσθαι, τὸ ὁμοίως τῷ ὄφει καὶ τῷ σκώληκι κινεῖσθαι. καὶ ἕλυσπώμενα, τὰ παραπλησίως τοῖς ὄφεσι καὶ σκώληξι κινούμενα. ἀπὸ τοῦ ἕλεσθαι καὶ σπᾶσθαι. ἵ γράφεον. ζήτει ἂν τὸ ι.

ε ἑλυφάζω, παρὰ τὸ ἕλῶ ἕλύφω καὶ ἕλυφάζω. ἡ ὁδὸς. Δημος δὲ φλόγα ἕλυφάζων. ἂν ἕλῶν καὶ ἀναστρέφων. οὗ δὲ καὶ τὸ φῶς παρέχω. ὡς τὸ, Πηλεΐδεω θυμῷ δαίδων στέλας ἕλυφάζεν. παρὰ τὸ ἕλω καὶ τὸ φῶς, ἕλυφω ε ἑλυφόων, ἕλῶν. ταράσσων. ‹ ἕλυφάζω.

ε εἵλωτες, παρὰ λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γινόμενοι. ἀπὸ τοῦ ἕλους. ἐπειδὴ πυνθάνονται πρότερον ἐν τῷ ἕλει καὶ ἐβουλώθησαν. ἕλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ. ἔνθα οἱ οἰκέται. καὶ ἕλωτεία, ε ἑλωτεύειν, τὸ δουλεύειν. εἵλωτες οἱ ‹ ἡ δουλεία. δόντες μεσηνιακὴν ὁμοπατρίους ὄντες Πελοποννησίοις δοῦλοι λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ πρῶτα χέρσ-

ε ίματα, ἱμάλια. σύνδυματα. παρὰ τὸ ‹ θέντες. ἐῶ τὸ συνδύομαι, εἶκα, εἶμαι, καὶ εἶμα. τὸ εἰ, διφθογγον. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἵματα τοῦ σημαίνοντος τὰς ἡμέρας. καὶ καλάπτια διάλεκτον. οἱ γὰρ ἀπολλῶνες ἔμμα λέγουσι. καὶ τὸ ἀπείρω, ἀπέρξω. καὶ λευχείμων. τὸ δὲ ἱματίζω, καὶ ἱματισμός, καὶ ἱματοπώλης, καὶ ὅσα παρὰ τὸ ἱμάτιον, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτι δὲ ἐκτὸς σωθέσεως ὄλου. οἱ τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον. ἢ δὲ ἐγράφετο διὰ δου, θουμάτιον ἀπὸ τοῦ θύω. τὸ δὲ καὶ τοῦ θύω τὴν οὐ διφθογγον κιρνᾶται. τὸ δὲ ἱματισμένον. εὑρὼν ἀπὸ τοῦ διὰ δου.

ε ιμαρμένη, καὶ εἱμαρτὸν. ὡς ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, τὸ λέληφα καὶ εἴληφα, οὕτως ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ σημαίνοντος τὸ μοιρίζω, μοιρῶ. μέμαρκα. μέμαρμαι. ἀποβολῇ τοῦ μ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἱμαρμαι. εἱμαρμένη εἱμαρμένη. ἐκ δὲ τοῦ εἱμαρμαι, εἱμάρμην εἱμαρμένη. ἐκ δὲ τοῦ εἱμαρται, εἱμαρτὸν εἱμαρσο εἱμαρτο, οὗ πρόσωπον τελικὸς. ἐκτικὸς δὲ δι' α γράμματος Ϛ' ἀθροισθείσης τῆς ἐπιφωνήματος μιᾶς πρὸς ἓν ἑλληνιστὶ ἔλαβε.

ε ιμάς, σύνδυμος. τὸ θέμα, ἔω τὸ συνδύομαι. ὁμῶ, ὁμάω, ἐσω. ὁ παρακείμενος, εἶκα. ὁ παθητικὸς, εἶμαι. ἡ μετοχὴ, εἰμάς, καὶ ἐπὶ μάς.

ε ἵμ. ἀπὸ τοῦ ἐμὶ γίνεται τὸ πρῶτον τῶν πλεοναστικῶν, εἰμὶ. φυλάττει τὸ εἰ διφθογγον. οἷον Ἡμῖς δ' εἰμὲν τοῖοι. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχομεν. ἐσμέν.

ε ἰμί. ἐμὶ τοῦ ὑπάρχω, παρὰ δὲ διφθόγγου. ὅτι τὰ ἐμοῦ φύσει μακρὰ παραλήγει. ἵνα μὴ σῶμεν τὸν ἠμὶ πλέω. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ φημὶ ἀποβολῇ τοῦ φ.

ε ἰ. τὸ σύ εἰ, παρὰ τὸ ἔομαι παθητικοῦ. τὸ δεύτερον, ἔῃ. καὶ τὰ ἀπὸ ἐμοῦ γραφόμενα δεύτερα πρόσωπα παθητικὰ διὰ τῆ, παρὰ τὰς ἀπὸ τοῦ εἰ διφθόγγου. κρᾶσιν τοῦ ε τῆς εἰ διφθόγγου. τοσοῦτον, γί-γε ἀπὸ τοῦ ἐμί. οὐ μόνον ἀπολουθεῖ. καὶ μονοσυλλαβοῦσι τοῦ σ τὰς τ, παρὰ ἀποβολῇ τοῦ ι, παρὰ τὸ εἰ. εἰ τὰ πρὸς λαμβάνει τὸ σ, ἵνα τὴν ὀφλομένην μακρὰν ἀποβάλῃ. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥί τὰ πρόσωπα μακρὰ παραλήγει. τύπτω. οὕτω καὶ ἐμί. τὸ δεύτερον, εἶς. καὶ τὸ ἐστί. ἀποβολῇ δὲ τῆς καὶ προσθέσει τοῦ τ, ἐμί. ὁ παρατατικὸς, ἦν. ἤμην. ἐχ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ὦ. ὡς. ἀπὸ τοῦ ἐμί. τὸ δεύτερον, εἶς. ἀποβολῇ τῆς μεταβολῇ τοῦ τόνου, εἶ. τὰ δὲ ὑπαρκτικὰ ῥήματα, παθητικὰ οὐκ ἔχουσιν. οἷον, ὑπάρχομαι. ἐμί, οὐ λέγεται. οὕτω ἐγώ, οὐ λέγομαι. τὸ δὲ καταρχὰς τεθὲν, βαρύνεται. ὅς τε, ἔστι πόλις. βαρύνεται δὲ καὶ μετὰ ἀποβολῆς. καὶ μετὰ τοῦ ἀγα. ἐχ καὶ. καὶ μετὰ τοῦ τε.

ε ιμί, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔω. καὶ ἐπεὶ τὰ ἐμοῦ φύσει μακρὰ παραλήγεται, πλεοναζόμενα τῷ ι ἐχ γίνεται ἐμί. καὶ ἔστι συζυγίας τετάρτης. οὐκ ἐράω δὲ ἐμί, ἵνα φυλάξῃ λείψανον τοῦ ἀπίνου. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων ἴσα σύλλαβα παρίσταται πρωτοπρόσωπα. ῥῶ, ῥῶμι. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων, περισπασύλλαβα. δίδω, δίδωμι.

ε ἶμι, ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι. τοῦ παρὰ τὸ ἔω. καὶ πλεοναζομένῳ τῷ ι, εἶω. ἐχ ἐξαιρέσει τοῦ ε. καὶ συζυγίας, ἶμι. οἱ δὲ πορεύομαι. καὶ τὰ μὲν ἐνικὰ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὰ δὲ πληθυντικὰ, διὰ τοῦ ι. ἔστιν ἰμὶ διὰ τοῦ ι ἀπὸ τοῦ ἰημι καὶ συζυγίας. τοῦ εἶμι τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. ὡς ἀπὸ τοῦ ῥῶ διὰ τοῦ ι. ὁ παρατατικὸς, ἤια. τὸ πληθυντικὸν, ἴομεν διὰ τοῦ ι. ἵνα τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι μὴ παραλήγουσα συστέλλεται. τὸ ῥῖγον, ἴσαν. ἀπὸ τοῦ ἴμεν. τὰ παρεμφαρτικὰ, ἴμεναι. καὶ συζυγίας, ἴμι. Οἰκαδ' ἴμεν σὺν νηυσί. τὰ τέσσαρα δὲ τὰ οἰκεῖα παραλλήλεσθαι. ἰλιάδος α'. ἔστι τοῦ εἶμι τὸ ῥῖγον τῶν πληθυντικῶν, εἶσι. καὶ τὸ ἴωμεν, ἴασι. Καὶ τὰ τελικὰ δυϊκὰ, ἰλιάδος ω'. ἀπαντᾷ. προστακτικὸν δὲ τὸ ἴθι. τοῦτο δὲ ἀόριστος, ἰοῦ. ἰ. καὶ ἴτω. ἰτὸν δὲ ἀόριστος, ἰοῦ. ἰ. καὶ ἴτω. ἴτε δὲ ἀόριστος, ἰοῦ. ἰ. καὶ ἴτωσαν. ἰόντων

ἔκλασις
ἐπέκλασις

σωμάτων

ὠνόμασαν δεοὐτως οἱ μ ἀπὸ τοῦ ἐριοῖς καταστέφεσθαι.
κ παρὰ τὸ εἰρεσθαι, ὃ ἐστι συμπλέκεσθαι τοῖς καρποῖς. οἱ
δὲ, ὃ φασιν εἴρουσι τὸν θεὸν οἱ ποιηταὶ μ τὴν θυσίαν τὴν
κλάδον. καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ ἡμηρυθάλλαν. κ ἀπὸ τοῦ τὰς
κλάδους συνδεῖσθαι τὰ δεσμὰ ἡρεμάμενα. κ ἀπὸ τῶν
στεμμάτων. στέμματα γὰρ τὰ ἔρια λέγουσιν οἱ ἀπὸ ποι-
λυπούρου δὲ φησὶ ἀφορίας γινομένης ἀθηναίοις, τοὺς
ἐποίησε λεσθῆναι κ χρήσμου. ὃν, ἱκετηρίας.

Εἴρηνη, ὄνομα ἡλικίας. παρὰ τὸ εἰρεσθαι καὶ λέγεσθαι, ὁ καὶ
λέγω ἢ δημηγορῶν. ἢ γὰρ τὰς ἐκκλησίας εἰρας προσ-
ηγόρευον. ἢ μὲν παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, διὰ διφθόγγου.
ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱερὰς εἶναι, διὰ τοῦ ι ὠτα.

Εἰρήνη, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. κ παρὰ τὸ εἴρημαι ἐπὶ
αὐτῆς. κ διὰ τὸ ἠρεμεῖσθαι τὸν πόλεμον.

Εἰρκτὴ, παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω. τοῦτο ἀπὸ τοῦ εἴρω,
καταπρόσωπον τῶν διὸ ει, ἐς τὴν ει διφθογγον.

Εἰρμός, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω.

Εἰροπόνος. τὰ ἔρια κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι εἰρια.
ἀπὸ τοῦ ἔριον, καὶ τὸ πέκω τὸ ξαίνω ῑ ἐριοπόνος. ὃ
πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ συγκοπῇ τοῦ π, ἠροπόνος.

Εἰρονόμος, τὸ ἔρος πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται εἶρος. ὅθεν τὸ,
Ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. σημαίνει δὲ τὸ ἔριον. γίνεται
ἐκ τοῦ ἔρρω τὸ κάμνω, ἔρρος. καὶ ῥο ποιητοῦ ἀμεταβό-
λου ἁπλῶς τὰ, εἶρος. ὁ μετὰ ταλαιπωρίας ἐργαζόμε-
νος. ἐκ τοῦ εἶρος καὶ τοῦ νομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι γίνε-
ται, ἢ τοῖς ἐριοις ἐπιμελούμενος.

Εἴρυσθαι, στ τὸ φυλάξαι. ἔστι γὰρ ὑῶ ἐρύσω εἴρυκα εἴ-
ρυμαι εἴρυσται, καὶ τὰ ἀπρέμφατον ῥύσθαι, ὡς λελύ-
σθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔρυμα, τὸ παθητικὸν ἔρυμαι. καὶ τὰ πα-
ρέμφατον ἔρυσθαι, προπαροξυτόνως. καὶ πλεονασμῷ τοῦ
ι. ὡς ζεύγνυμι, ζεύγνυσθαι. τὰ αὐτὸ καὶ ῑ ἕλκύσθαι.
ἢ μὲν ἀπὸ τοῦ ἑλκύω, εἱλκύσθαι. ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ ἕλκυμι,
εἱρύσται, ἰλιάδος α. ῥύσται, ῥύσθαι. εἱλκυσθαι.
ται. φυλάττουσιν. ἢ ῥύω, εἴρυμι. τὸ παθητικὸν, εἴ-
ρυμαι. τὸ ρ, εἴρυνται. καὶ ἰωνικῶς, ῥύαται.

Εἰρύσασθαι, τὸ φυλάξαι. μέσος ἀόριστος α παθητικὸς.
ἀπὸ τοῦ ἐρύσασθαι τοῦ ἐρύω ἐρύσασθαι. καὶ ἰωνικῶς πλε-

Εἴρυσε, ἀρίστου ἀρχος προπαροξυτόνως. παρ-
ονασμῷ.
μυ γὰρ ὑγρὸν ὄντος, ὡς τὸ ἐξέυγυτο. οὕτω μυρίους τὸ τυ-
ραννίσω προπεπωκὰς ἀπὸ τοῦ εἴρυμι, ἤρυτο. ἰλιάδος θ. Ἀνὴρ δ' ὑπὸ δίος μόον ἤρυσαν φ. καὶ ἀόρ. κρα
τήσειν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω.

Εἰρωνεύεσθαι, ψευδολογεῖν χλευάζειν. ὑποκρίνε-
σθαι, παρὰ τὸ εἴρωνος εἴρωνος, ἤρωνεύω. ὅθεν καὶ ἤρω
νεία. τὸ δὲ εἴρων παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἴρων
ὁ ἀπατεών. οὐδὲ ἀλόγως παραλογιζόμενος. ὁ ἅμα μὲν
φονῶν, ἅμα δὲ λέγων.

Εἶρω, τὸ λέγω. παρὰ τὸ ὦ, ὃ σημαίνει τὸ λέγω. οὗ παράγω
γὴ μή. ἀφ' οὗ τὸ, Ἡ καὶ κυανέῃσιν. ὅσσον τ' ἀνὴρ, ἀτείρω,
ἔθω, ἐθείρω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὦ, εἴρω. ὅθεν καὶ εἴ-

ρηται, τὸ καὶ τὰ γλῶσσαν λέγεται. σωτείρη δὲ λέγουσι τὴν
ἐν τῷ ἀναγινώσκειν σωπάποντας καὶ λόγον ποιοῦν-
τας. ἢ τὸ ἐκπρεπῆ. ὁ δὲ σέλευνος, ἀπὸ τοῦ σωτειρ-
μένα καὶ σωτηρμοσμένα λέγεσθαι τοῦ λόγου τὰ μέ-
ρη. τοῦτο δὲ τὸ εἴρω, ὅτε μὲν φιλοῦται, σημαίνει τὸ
λέγειν. ὅτε δὲ δασύνεται, σημαίνει τὸ σωπᾶν.

Εἴρω, τὸ ἐρωτῶ. ὁμοίως, ἐρῶ. ὁ ἀόριστος παρῆχθη εἶρα. ὁ
δεύτερος εἶρον. οὐκ ἔστι δὲ ἐνεστὼς ὁ μέσος δεύτε-
ρος ἀόριστος, ἠρόμην. εἶρου. εἶρετο. τὰ παρέμφατα,
ἔρεσθαι. κατὰ συγκοπὴν εἶναι ἐρέσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἠρόμην τοῦ
τὸ φέρεσθαι κατὰ δέρεσθαι. τοῦ εἶρα τὸ ὕστατα κατὰ μονὰς, ἐὰν
ἔρω. οὐκ ἔστιν ἐνεστὼς. τὰ παθητικὰ, ἐάν ἔρωμαι, ἐὰν
ἔρῃ, ἐὰν ἔρηται ἐνεστὼς κατὰ συγκοπὴν. εἴτε στε ἔ-
ρηται. τοῦ εἶρω τὰ παθητικὰ εἴρομαι. ὁ Ὅμηρος. εἰρό-
μενοι παῖδας τε καὶ ἄλοχον πολύτιν, ἔρο
μαι. ἔρῃ, ἔρεῖ. κατὰ συγκοπὴν ἐρεῖ τὰ. ὁ παρατατικὸς, ἠρό-
μην ἤρου ἤρετο. ὁ ἐπιτατικὸς ἐπήρετο. τούτου τοῦ εἴρω ὁμοίως
ἐστὶ καὶ ἐρῶ. καὶ μετὰ τοῦ ἐξ ἐνεστῶτα πάσσω μι. ἐρέω ἐρῶ.
ἔστι δὲ ἐνεστὼς, ὁμοίως ἐρήσω, καὶ ἐρήσομαι.

Εἶρετο, σημαίνει τέσσαρα. τὸ ἐπηρώτα. ὃς τὸ, Εἶρετο
δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. καὶ τὸ ἠρώτων,
οἷον, εἴρομαι παῖδας τοῦ καδμου. σημαίνει δὲ τὸ λέγειν,
ὃς τὸ, Εἶρετο δεύτερον αὖτις. καὶ πληθωτικῶς εἶρον τὸ
ἀπὸ τοῦ ἔλεγον. Εἶρον τὸ δὲ καὶ δεκάς.

Εἷς, διὰ τοῦ δασύνεται. τὸ ἐκ τῶν ἀριθμῶν δασύνεται. διὰ τοῦ πεῖ-
σται. τὰ δὲ ἓς ὁμοῦ μὴ ποιοῦντα ἑκρύμενα, ἔχον-
τα οὐ δεύτερου πρασχηματισμὸν ἀπορρέφεται τὸ ἑξάμε
τρον. ὁμοῦ δεῖται, διὰ τὰς μερχὰς, οἱ τυφθεὶς. ποι-
οῦντα ἑκρύμενα δεῖται, διὰ τὰ εὐχωλὰς καὶ εὐσεβὴς. οἱ δὲ
βοιωτοὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν. εἷς ἑνός. ὁ καινός.
τὰ δὲ εἰς μονοσύλλαβα ὁμοῦ ἀρσενικὰ διὰ τοῦ νος κλί-
νεται. οἷος τεὶς, κτενός. δεὶς, δενός. εἷς, ἑνός. ὁ πορίσο-
δῶν αμοῦνται τῶν ἓς. ὁ πορ μεδ' ἑαυτοῦ, οὐδεὶς, οὐδε-
νός. καὶ μεδ' ἑαυτοῦ μή, μηδεὶς. προσκέκτηται μονοσύλλα
βα, διὰ τὰ ὑπερδύο συλλαβὰς. οἷον, χαρίεις, χαρίεν-
τος. προσκέκτηται ὁμοῦ, διὰ τὰς μονοσυλλάβους μετ-
χὰς. οἷον θεὶς θέντος. εἷς, ἑνός. ἕξουσι καὶ τὰ ἀφεὶς ἀ-
φέντος, ὁ ἀπολύσας. προσκέκτηται ἀρσενικὰ, διὰ τὰ
κλεὶς κλῃδός σκλυτός. τὸ δὲ εἷς παράτεσιν καὶ ἄφεσιν
ὁ ἀπολελυμένος. καὶ μεμονωμένος. διαφέρει δὲ τοῦ δεὶς καὶ
πρόσωπον. πρῶτον, ὅτι τὸ μὲν εἷς, δασύνεται καὶ πεῖσται.
τὸ δὲ οὐδεὶς, οὔτε δασύνεται οὔτε πεῖσται. δεύτερον,
ὅτι τὸ μὲν εἷς ἀριθμητικόν ἐστι. τὸ δὲ οὐδεὶς ἀόριστον. τρί-
τον, ὅτι τὸ μὲν εἷς, οὔτε ζωϊκὰ ἔχει οὔτε πληθωτικά. τὸ
δὲ οὐδεὶς καὶ ζωϊκὰ ἔχει καὶ πληθωτικά. οἱ οὐδὲ μ-
γες τῶν οὐδενῶν. τέταρτον, ὅτι τὸ μὲν εἷς, τὸ θηλυκόν,
μία. τὸ δὲ οὐδεὶς, ὁμοφώνως οὐδεὶς. καὶ παρὰ τὸ ἔω τὸ
ὑπάρχω, ὁ εἷς. τὸ θηλυκὸν μία τέλλω. λῶ γὰρ καινόμενοι
φασὶν οἱ μαχόμενοι. ὁμοῦ εἷς λέγει, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ ποιοῦ-
θέλουσιν εἶναι. οἷον οἰδῶ καὶ οἶδα. οἱ δὲ ἓς καὶ αἷς.

τῆς εἰς προθέσεως ἀφαίρεσιν.

Εἰσιέρχησαν, ἀστεφθάρη. ἀστεπάδησεν. ἀσηλθεν. ἀσρῶ τὸ ἀστέρχομαι. ὁ μὴ ὢν, ἀσρήσω. ὁ ἀόριστος, ἀστέρχησα. προσῶν τοῦ ε ἀσιν ἀστέρχησα. κῆ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. κὲκ τοῦ ἀστέρχησα.

Εἴσοδος, κὰ ἀπόδοσις. κῆ ἀσρά πτω, ἀπόστολος. ⟩ ἐρῶ.

Εἰς πυλῆς, ὁ ἐρώμενος. καλλίμαχος. Μὲμβλεψο δ' εἰς πυλῆας, ὁ πάντεθ' ὑβρίζων ἰόν. οὐ πάντοτε ἔρωτος ἀσπεύδομεν. λακεδαιμόνιοι δ', ἀσπαφάσι τρέφειν. κ' ἀπὸ τοῦ ἐπαθαγρίοις ἐρωμένοις. ἐπυλῆς ἀσῶ κῆ ἀσπυλῆς.

Εἰσκλῆς, μέσος ὑπερσυντέλικος. ἐκ τοῦ ἐσκλῶ ἐκλασμένος. διὰ τοῦ μὴ σὺν μεσεσκλῆς. τὸ δὲ δεύτερον κῆ προσωπικῶς τῷ ἰδίῳ συνεσχόμην, ἐπελεόμασε τὸ ι καὶ γέγονεν εἰσκλῆς.

Εἰσάμην, ὁμοιωθείς. ἐκτοῦ εἰσῶ τὸ ὁμοιῶ. ὅτ δὲ ἐξ ἰδρυσάμην. ἐισάμενοι πρὸ ἀθήνας συνεπολίτευον ἐμέλοντο.

Εἴσιεν, ἀν ἐκάθισεν. κῆ μὴ τῆς καθέζα κῆ δέ, κὶ δὲ εἴσιεν.

Εἴσατο, ἐδόξεν. ἐφάνη. ἐκ ⟩ Καθέδσεν σὺν θαλάσσῃ. τὸ εἴσω τὸ φαίνομαι. ὁμοίως, εἴσω. ὁ ἀόριστος, εἶσα. ὁ μέσος, ἕσάμην. τὸ εὐκτικὸν, ἕσαίμην.

Εἶτα, ἑξῆς ἐπιφορημα τάξεως. κῆ ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ δὴ γὰρ δῆτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἶ, εἶτα.

Εἰῶσιν. ἔσιν ἐῶ τὸ συγχωρῶ β συζυγίας τῶν πεισω μῶν. τὸ πληθυντικὸν, ἐάομεν ἐῶμεν. τὸ γ, ἐάουσιν ἐῶσι. Ε πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐῶσι. Καὶ οὐκ ἐῶσιν ἐκπρόσω. πλεονάζει δὲ τὸ ι. ὡς πρὸ Ε ἐκτοῦ ἐώλουν γίνεται ἐίωλον.

Εἴωθα. ἔσιν ἐθωσικῶν τὸ ὀξύβαρυ ἐίδια πράττομαι. ὁμοίως, ἔσω. ὁ πρακείμενος, εἴκα. ὁ μέσος, εἴθα. κῆ πλεονασμῷ τοῦ ω, εἰώθα. εἰώθε. καὶ σὺν ἀρχομένῳ, ἐώθα. Αἰεὶ γὰρ μοι ἐώθεν ἐνικλαῦν. ἀν ὀξύνουσ' ἔχει μοι ἐμποδίζειν. οἱ γὰρ ἀπολύσ τὸ εἰώθα, ἐώθα λέγουσιν.

Εα. Ἦκεν ζῶς ἀμεν ἡμῶς ἐαχελῶοῦ τωσιν. ἔσιν ἰῶ. κῆ

Ἐάγη. ἔσιν ἀγῶ κλάω. ὁμοίως, ἄξω. ⟩ διάλυσιν ἔα. ὁ ἀόριστος, ἔξα. ὁ β, ἤγου. ὁ παθητικὸς, ἤγην, ἤγης, ἤγη. κῆ

Ἑαδῶς. ἔσιν ἥδω τὸ εὐφαίνομαι. ⟩ κῆ διάλυσιν, ἑάγη. ὁ β ἀόριστος, ἥδην. ἥδες. ἥδε. κῆ καθ' ἁδιάλυσιν, ἑαδε. ἔσιν ἄδω τὰ ἀρέσκω. ὁμοίως πρακείμενος, ἧδα. διαλύσει, ἑαδα. καὶ ἡμετρικὴ, ἑαδῶς ἑαδότος. κῆ ἑαδόμενος, τὰ ἀρέσκοντα. κατὰ τὴν δω, ἡσω, ἧκα, ἧδα, κῆ διαλύσει,

Ἑασας. Ε ὠείμενος πρῶτον ἑασας. φυλάσσει δ' ἐχαρ ⟩ ἑαδα. ποιήσας. ἀπὸ τῆς δω, ἡσω, ἧσας Ε συναιρέσει, ἑασας.

Ἑάλη. Αἰγείας δ' ἑάλη. ἀν σωνεσράφη. πρὸ τοῦ ἁλῶ τὸ ἐκκλίνω Ε πλανῶ. οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τὴν ὀρθὴν πλανῶντες, οὐκ ἐπιστρέφοντες. ὅθεν κῆ τὸ, ἀσιωπῶσ' ἄλλεξ, ἀν ἁλάλαται. ὅ ἐστι συστραφῆ. ἁλῶ. ὁ μὲν ὢν, ἁλῶσω. ὁ β ἀόριστος, ἧλον. ὁ παθητικὸς, ἥλην, ἁλοῦμαι μετρικὴ, ἁλεῖς. τὸ β, ἧλης. τὸ γ, ἧλη. Ε διαλύσει, ἑάλη. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὡς πρὸ ὁ ἕξ ἦν δεύτερος ἀόριστος, τῇ μὲν φωνῇ ἐνεργητικὸς ἐστι. τῇδε σημαίνει παθητικὸς, οὕτω κῆ ὁ ἧλων β ἀόριστος ἀφ' οὗ ἁλῶσω μόνον τὸ γ λαμβάνομεν, τῇ μὲν φωνῇ ἐνεργητικὸς ἐστι. τῇδε σημαίνει παθητικὸς, οὕτω

Ε ὁμοφωνοῦσι τῶ ἀρσενικῶ τὰ θηλυκὰ. οἷον οἱ δῶτε καὶ αἱ δῶτε. οἱ ἐπὰ καὶ αἱ ἐπά. οὕτως ὠφελε κῆ τὸ θηλυκὸν ὁμοφωνῆ τῷ ἀρσενικῷ. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι πᾶσα γλωσσικὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τελος τῆς γλωσσικῆς ῥέψασα ἅδ' ἄλφα, καὶ τὴν πρὸ αὐτῆς ου φύσει μακρὰν ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιᾷ. οἷον, χαρίεντος, χαρίεσα. εἷς, ἕμπρος. ὠφελε εἶναι ἔσα τὸ θηλυκόν. τῶν οὖν μονογενῶν μαχομένων, τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος ὁμοφωνῆ τῷ ἀρσενικῷ, τοῦ δὲ κῆ πρασχηματισμὸν ποιοῦντος ἔσα, ἀπέλιπε, καὶ ἐλλειπῶς ὡς ἀπὸ τοῦ ἰὸς ἀρσενικοῦ σημαίνοντος τὸ μόνον. τὸ θηλυκόν, ἵα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μία μιᾶς. καὶ λέγει οἰκονομῶν τὸν τόνον. τὸ γὰρ μᾶς, καὶ ἵας, ἰωνικὴν ἔχει τάσιν. ἐπεὶ δὲ καινῶν ἐστιν ὁ λέγων ὡσεὶ τῶν ἅδ' ἄλφα βρα χυκαταληκτούντων, ἐθάσαν οἱ ἴωνες βαρύνειν τὰς λέξεις ὥσκαὶ ἡμᾶς. οἷ, ἄργα. ὄργα. πλάτα. θέσπα. ὁ τὰν δὲ γέγκται ἡ τῆ γενταία συλλαβὴ μακραίωνικῶ ἔθη, κῆ βιβάζεται ὁ τόνος. οἷ, ἀργὰ. ὀργὰ. θεσπά. τοῦτο οὖν ἐστι τὸ ἁρμῆ τῶ τεχνίτη. τὸ δὲ μᾶς κῆ ἵας, ἐπεὶ δὲ οὐ γενικὴ μία κῆ ἵα εἰς τὴν γενικὴν κῆ δοτικὴν μακρόκτητα, τοῦτο χάριν τῶ ἰωνικῶ ἔθη καταβίβασε τὸν τόνον κῆ πεισάτω. οἷ, ἵας, ἵᾳ. μᾶς, μᾷ. ὅθεν Ε ἀπὸ μία γενικὴ ἐπὶ δὲ οὐκ ἐγένετο μακρόκτητος, οὐκ αὐτὸν βιβάζει τὸν τόνον, ἀλλὰ προσῳδεῖ ὁμοίως τῇ εὐθεία. οἷ, ἵαν,

Εἰσοκεν, ἔσιν ἐπιφορημα χρόνου δηλωτικόν. ⟩ κῆ μέχαν. ἐκ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ τοῦ ὅ ἄρθρου ἀναφορικοῦ, κῆ τὸ κεν σὺν δέσμου. κῆ ἀπροσῶπα ἐν οἷς οὐ σὺν θέσει ἔστιν, κὲν σὺν παραθέσει. Ε λέγουσιν, ὅτι καινῶν ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἅδ' ἑλληνικὰ ἐπιφορήματα χρόνου δηλωτικά, θέλουσιν ἔχειν προτακτέον τὸ σὺν. ὁπότε. σὺν ὁτὲ. ἐκάστοτε. Ε ὅτι οὐδέποτε οἶκεν σὺν δέσμος καταχρᾶς σὺν ὅτι θετέον. οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐπιφόρημα χωρὶς τοῦ κεν σὺν δέσμου λαμβάνεται πρὸ τῶν ποιητῶν. εἰσοκεν κύμας ποίκιλ' ἔλοιτο. ἕως οὗ κύματα ποικίλλοι. ἔστι δὲ ἅπαξ ὅτι αὐτὸ προτάσσεται τοῦ ἐπιφορήματος τοῦ ἐπὶ ἀόριστον ἐκτεινομένου. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἵκωμαι. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθω. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθω. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθοιμι. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθοιμι. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθῃ. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθῃ. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθωσι. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθωσι. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθοιεν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθοιεν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθῃσι. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθῃσι. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθωμεν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθωμεν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθητε. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθητε. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθωσιν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθωσιν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθοιμεν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθοιμεν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθοιτε. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθοιτε. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθοιεν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθοιεν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθωμεν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθωμεν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθητε. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθητε. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθωσιν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθωσιν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθοιμεν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθοιμεν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθοιτε. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθοιτε. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθοιεν. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθοιεν. ὅτε κεν ἐπὶ νῆας ἔλθῃσι. ὅτε ἐπὶ νῆας ἔλθῃσι

κήδου χήλωμαι. ἐὰν ἐλήφθην ἐπ' ἐσοῦ, κήδου κ' ἐλήφθην σε. ἔστιν ἁλῶ τὸ πορθῶ. ὄζου πράσσω, ἅλωμι. ὁμήσω, ἁλώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἥλων. τὸ ἵστημι, ἥλω. καὶ διαλύσει τοῦ ἡ ἧς ε καὶ α, ἐάλω, τὸ ἐλήφθη.

ἐαν. ἐκπρῶτον σωματικοῦ συνδέσμου κήρυ ἂν πρακτικοῦ, γίνεται ἤαν. κήπροβολικῆρυι, ἐὰν. ἀφθη. κ πρὸ τοῦ ἐάθη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, κπρὸ τοῦ ἐπω τὸ ἀνηλοῦσθω, εἰ φθη. ἴ ἢ, ἐπινηλούθη. κήσυνδιαιρέσει τῆς δι' ὀφθόγγου ἧς ε κήα, ἐάφθη. ἔστι δὲ τὸ πάθος μονήρες, καὶ οὐδέποτε ἄλλῳ ὅμοιον. οὐ γὰρ ἧς ε καὶ ι διελύθη, οὐδὲ ἧς ὑ ε, ἀλλ' ἧς ε κήα.

ἐά, σημαίνει δύο. τὰ ἀγαθά. ὅς τε, Θεοὶ δ' ἔτ' ἦρες ἐάων. καὶ τὰ ἑαυτοῦ. ὅς τε, ἐὰ πρὸς δώματα καλά. εἴρηται δὲ ἢ τὰ ἀγαθὰ ἰδίως τοιοῦμεθα. τὰ δὲ κακὰ ἀπαλλοτριοῦμεν. ἐοῦ δὲ τὸ ἴδιον, παρὰ τὸ ἑῶ τὸ πορεύω. ἰοῖ, ἐπεὶ χέωμεν πολέμοιο. στ τὸ ἀγαθόν, ἀφ' οὗ ἐός. τὸ θηλυκόν, ἑή. ὅς ἀγαθὸς ἀγαθή. τὸ πληθυντικόν, ἑαί. κήδιαλύσει, ἑάων. ὅς πυλάων πυλάω. φθεῖ δὲ κλείς, ἐπὶ τῶν ῥίων γλυφών. ἔστι δὲ ἀρσενικόν, εἰός, οἰ ἀγαθός. τὸ θηλυκόν, ἑή. κήτοὐδέτερον, ἑόν. τὸ δὲ ἑὸν οὐκ ἐκλίθη. ἀλλ' ἐὰ τὰ ἀγαθά, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ ἑῷ μετοχῇ.

ἀρ, παρὰ τὸ αὔω, ὃ σημαίνει τὸ φαίνω, ἢ τὸ λάμπω. ἐπὶ τοῦ αἵματος. διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν τὸ αἷμα. ἐπὶ δὲ τοῦ καιροῦ, παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω. τότε δὲ ἐκ πέμπουσι οἱ καρποί, ἀπὸ τοῦ τὰ σωζόμενα τῷ χειμῶνι κήμεμυκότα τότε προΐεται.

ασι, ῥῆμα τῶν ἧς μι ἰωνικῶς. τὰ δὲ τὰ ῥήματα ἰωνικά. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ ἡμί εἰς, ἐσί. τὸ πληθυντικόν, ἐσμέν, ἐστέ, ἆσι. τὸ ἰωνικὸν ἔασι, ὑπάρχουσι. τὸ δὲ ἡμί τὸ ὑπάρχω, τελάρτησέστι συζυγίας τῶν ἧς μι. κήγίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, παράγωμαι ἐμί. κήἐπεὶ τὰ ἧς μι φύσει μακρᾶ πραραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι καὶ γίνεται ἠμί. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα ἧς μι ἴσα συλλαβαῖς πρωτοτύποις. οἷον δύνυμι δυνύω. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων πλεονάζῃ μίαν συλλαβήν, οἷον τίθημι. ατα, ῥῆμα τῶν ἧς μι, παθητικὸς ἐνεστώς. σίωθεν ὁ ποιητὴς φησὶ τ κεῖμαι σ' ἧται ποιῆ, ὅς ἀπὸ τοῦ ποιέω ποιῶ. ἔμαι γὰρ ἐστὶ κήκράσει, ἧμαι, ἧται, ἵεται. κήιωνικῶς, ἕαται. οὕτω κῆμαι κεῖμαι καὶ κεῖται. Δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακεῖται χθονός. καὶ σὺν μὲν τοῦ ἡ μαι ῥῦ κάθημαι, τὰ δύο εε ἧς κήκρᾶται. σὺν δὲ ῥῦ κῆμαι, τὰ δύο εε ἧς τὴν ει διφθόγγου. κέεμαι κῆμαι. διαῒ, ἐπὶ δὴ ἡ ἀρχὴ ἀπλῶς ἐστιν ἡ αἰολία. ὅτι τὸ μὲν, ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται. τὸ δὲ, ἀπὸ συμφώνου.

ασκεν. ἐάω ἐῶ, ἐάσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, ἐάσκω. τὸ α, κατὰ συστολήν. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σκω ἀπὸ κρημένων ἰωνικὰ, βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

ανός, τὸ ἱμάτιον. Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ. τὸ α, μακρὸν σ' βρα χύ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. γενοίσεσθ' ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι. ὁμήσω, ἕσω. ὄζ. ἄλλου πράγματος ἐπὶ νύω, πλεονασμῷ ε πρὸ τοῦ υ. ὄζ. ἄλλου ἑανοῦ, τὸ ἐνδυόμενον. ὁδὲ παράξ ὄζ κεῖται ἑανόν τὸ λεπτόν. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἀφίημι. ὅς κήτὸ, ἑανοῦ κασίτερον. τὸ λεπτὸν ἐλλατωμένου. ἑανόν, σημαίνει φύλλα. χρυσοῦ μακρὸν ἑανόν, σ' πέπλον, παρὰ τὸ χέω συνῳδὰ τῷ χύσθαι. ὅς τε, Πέπλον μέγα καὶ ἐέλδωρ ἑανοῦ. καὶ τὸ εὐδιάχυτον. ὅς τε, ἑανοῦ κασίτερον. ἀπὸ τοῦ καὶ τὸ χωνεία ἀνίεσθαι. ὅταν δὲ λέγηται ὅτι ἑανὸς λιπὴ κάλυψεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιβολαίως σ' λεπτῶς ὑφάσματι.

βασον, ἀντὶ τοῦ ἔασον. συγχώρησον. οὕτως συνεκθύσι οἱ καὶ λάκωνες. γέγονε δὲ πλεονασμῷ τοῦ β. τὸ γὰρ ἔασον, ἔβασον φασί. καὶ τὸ ἔαται, ἔβαται. σ' τὸ ἔα, βλασκηνότες. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἡκοισιν ἔβλα σ' ἔβα. σκηνότες ἀπίκως. βεβλασκηνότες, ἀποβολῇ τοῦ β. ὡς πορ βεβριτωμένης, ἐβριτωμένης. οἱ γὰρ ἀπηνεῖς ἀποβάλλουσι σύμφωνον. οἱ δὲ ἀπολλᾶς, πρὸς μέμονεν τὸ ἐπερύτωμαι. οὕτως ἡρωδιανός.

βδομος. ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ, ἑπτόμος σ' ἑβδομος κ' σπανίως τῶν στοιχείων. ὅς σ' παρὰ τὸ κτῶ, ὄκτος σ' ὄγδοος. ἢ παρὰ τὸ ἑπτὰ, ἑπτόμαδος καὶ ἑβδόμαδος γρ ἀπὸ τοῦ πλειάδων σ'. σ' κ' συγκοπῇ, ἑβδομος. ὡς παρὰ τὸ ῥία, ῥίαρος καὶ ῥίγος.

βδομευόμενα. ῥῖς ἀρτεμχθῆσι πασὶ τὰς ἑβδομάδας καὶ τὰς δεκάδας ἡμέρας. σ' τάγε ὀνόματα ἐθέσαν παλαιοῖς. οἱ μὲν, τὴν ἑβδόμην. οἱ δὲ, τὴν δεκάτην. ἐκ τοῦ ἑπτὰ βδομήκοντα. τὰ διὰ τοῦ ηκοντα ἀριθμητικὰ, θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ κφωνηθὲν τὸ η. ἀπὸ γὰρ τῶν τ ἑξ, γέγονεν ἑξήκοντα. σ' τοῦ ἑξάκις, ἑξήκοντα γράφομεν ἧς η. τὸ δὲ ἑβδομήκοντα σ' ὀγδοήκοντα, διὰ τοῦ ο. ἀλλ' ἐφθη κὰ διὰ τοῦ ηκοντα ἀριθμητικὰ, οὐ θέλουσι πρὸ πάλληθαι οὔτε τῶ ο, οὔτε τῶ ε, ἀλλ' ἀνάγκης ἕνεκεν ἔρεψε τὸ ο ἧς η, κήγέγονεν ἑβδομήκοντα σ' ογδοήκοντα. καὶ ὁ ἐνενήκοντα, γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἐννεάκοντα. σ' καθ' ὑπόθεσιν, ἐννενήκοντα. σ' γράφομεν ἧς η, ἐνενήκοντα.

γδούπησεν, ἐδούπησε. σ' πλεονασμῷ τοῦ γ.

γυθήκη, σκεῦος ᾧ. οἱ δὲ, ἄλλος χωρὶς τοῦ σκευῶν. κ' τὴν γῶν ἀλοθήκην, παρὰ τὸ ἐγείρω κάθαι.

γρίς, ἐπιβέρεμα τοῦ πιόνος. ποίας σχέσεως τῶν τοιούτων, τῆς συλλαβῆς. ἐκ τοῦ ἐγείρω ἐγίσω, ἐγίς, σ' ἐγρὶς. κ' ῥαθύμους ἧς υ. ὡς ἀφροδίτη, ἀφολύτη. κ' παρὰ τὸ γύη τὴν σ' γῆν καλουμένην, σ' τῆς συμπροθέσεως, γίνεται ἐγρίς. ὡς ἀντὶ τοῦ συγῆ, ἧς οὐδὲν τῶν ἄλλων στοιχείων πλησιάτερον ἀνθρώπῳ χερσαίῳ ὄντι. κ' παρὰ τὸ γῆ σ' τ συμπροθέσει, ὁ ὅστις τὸ πλησίον. ὁ πλησιέστερος γρίς. πυτέρω, ὡς τὰ συναερικβαλόντα οὐκέτι γρίς. μικτὰ μίμνει. ἀλλὰ κεχωρισμένα παρὰ τὰ συγκεχυμένα.

Ενίζω, ἀπὸ τὸ ἐνίς. τοῦτο ἀπὸ τὴν σὺν προθεσιν καὶ τὸ
νῶ. κυρίως ὁ πλησίαστερος ὑπάρχω.
Ενσκνής, ὁ ἀσθμος. ὀξυσθμῶν, οὕτω καλεῖται.
Ενίον, ἐνίστερον. ἀπὸ τὸ ἐνίς ἔνιον. τῆς πρώτης συνῆ
σθῆν. οἱ δὲ ῥήτορες ὅταν τὸ σὺν τῷ νῶ θέλωσι δηλῶ
σαι, ἔνιον λέγουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.
Ενύη, ἡ ἐπὶ ἀσφαλείᾳ πίστις, ἢ ὅμοις χειρῶν, ἢ γά
μου. ἔμπροσθεν ἐνυῶ, τὸ ἐκδίδωμι καὶ καυτενυῶ. ἀπὸ
τὸ νῶ, ἔνυη, ὁ ἐνύη, ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἑστηριγμένη δό
σις. δοκεῖ δὲ καὶ τῶν ἀνωμάλων στοιχείων σταθηροτέραν εἶναι.
Ενυῶμαι, ὁποτὲ σὺν χερσὶ φυλάττω. ὅθεν καὶ ἐγχείρισαι, τὸ
δοῦναι. κυρίως δὲ, ὁ τὸ ὑποκείμενον ἀντέχομαι.
Ενυαλίξαι, ὁ ἐγχείρισαι. ἀπὸ σχῆμ. κυρίως τὸ ἐνύη
σαι ἀπὸ τοῦ γόνυ, καὶ τὸ ἐς χεῖρας ἀπὸ σχῆμ. γόνατα δὲ αἱ
χεῖρες, ἀπὸ τοῦ ὧ τὸ χωρῶ καὶ δέχομαι, καὶ λαμβάνω.
ἀπὸ τοῦ λαβεῖν ἐν σωνέχειν ἐδημιούργησεν ἡ φύ
σις. ἐκ τοῦ ὦ, ἀπάνωθεν γύω. ἀφ' οὗ ἐν γύωρος. ἐν ἑτέ
ρᾳ ἀπαναγκαίᾳ γυίζω. ἐν σωνθέσει καὶ πλεονασμὸν τῆς
αλ συλλαβῆς, γυαλίζω. κυρίως δὲ λέγεται γυαλί
ζειν, τὸ ἐς χεῖρας δοῦναι καὶ πᾶσχειν.
Ενυητὴς, ὁ ἀναδεχόμενος δίκην. λέγεται ἐγγυᾶσθαι,
καὶ τὸ μνηστεύσασθαι.
Εγγέγαρυ. Ἀμφω δ' ἐγγέγαρυ φασὶ μὲν ὀρόφου ἡλίου. ὁ
μέσος ἀπακείμ. ῥίγη πρόσωπον τῶν δυϊκῶν. ἀπὸ
τοῦ τείνω ὁ μέσος ἀπακείμ, τέγομαι. ὡς κείρω, κέκαρμαι.
καὶ τὸ δυϊκὸν, τέγαρυ. ἐν συνθέσει καὶ, ἐγγέγαρυ. ἐν με
τὰ τὴν σὺν πρόθεσιν, ἐγγέγαρυ.
Ευλαὶ, Μῆμοι τόφαμενοι θοὰ λίκμον ὑὸν μυῖαι καλ
ζῦσαι καὶ χαλκοτύπων ὠτειλὰς, ἐυλὰς ἐγγύωνται. ἀπὸ τοῦ μὴ σκώληκας ἐγκνήσωσι. ἀπὸ τοῦ τείνω
τὸ γλυῶ ἐν τῆς σὺν προθέσεως. ἐν θήκῃσι δαίμυαι θ'
ταῖς σῆξιν, ὀξὺ οἱ σκώληκες θήκην ται. ἐυλαὶ δὲ εἴρη
ται, ἀπὸ τῆς ἑλκῆσιν οἱ σκώληκες. ἐκ τοῦ ἕλω τὸ
συστρέφω, ἕλη. κλῆρος ἐκ τοῦ ἵς υ, ἐυλή.
Εὐλωτράστωρ. ἐστὶ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ δι' ἀγλώσσης καὶ
διὰ λόγων γέφεσθαι.
Εγέρθω. ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἔγερθω, γίνεται ἔγερτος. καὶ γρο
Εγλυέσθην. τείνω, γλυῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγλυον. ὁ μέσος, ἐγλυόμην. τὸ δυϊκὸν, ἐγλύ
σθον. τὸ δίπτυ, ἐγεγλύσθην.
Εγκάναξον, ἀντὶ τοῦ ἔσχες. ἀριστοφάνης. Ἀκράτου ἐγ
κάναξόν μοι πολύν. ἀπὸ τοῦ κανῶν. οἱ δὲ στρατιῶται
ἐπὶ τοῦ θορύβου τάττουσι τὴν λέξιν. ἀπὸ τῆς κανα
χῆς, ἡ ἐπὶ τοῦ θορύβου. ἐγκανάξαι οὖν, τὸ ἐχέσαι μᾶλ
λον ἀφόρου. ὁ ἐστὶ πολύ, ὥστε ἠχεῖν ἢ θορυβεῖν.
Εγκατα, τὰ χίτερα. ἀπὸ τοῦ ἐγκατέχειν τὴν γοφήν. λέ
γεται δὲ τὸ ἡ ἀπὸ κοιλίας, ἐν τὰ πνεύμονα.
χίτερον δὲ, οὐκ ἐγκαρπον. τὸ δὲ χίτερον, οἷον ἕτερον ἐν
οὐχ ὅμοιον. ἢ ἀπὸ τοῦ σὺν τῆς κλῆσιν τῶν μελῶν.
Εγυτερα, οἱονεὶ σὺν δύο τέρατα ὄντα. ἀπὸ τοῦ δι' ὠ
τῶν ἐξῆν τὰ ἀπὸ τῆς γοφῆς πρὸς τὸ μέσον. ἢ ἀπὸ τοῦ
Εγκασιν. ἡδονικὴ τῶν πλησιαστικῶν, ὁρᾶσθαι.
ρῖς ἐγκάρσιον. καὶ ἀποβολὴ τῆς ρι συλλαβῆς, ἔγκα
σιν. οὐκ ἔστι δὲ συγκοπή. μάχεται γὰρ ἡ τέκτασις
συγκοπῇ. σύμπτωσις δὲ. ἀμφοῖν οὖν μετὰ πλασμοῦ
λέγειν. ἔστι δὲ ἐγκάρσιον. καὶ μετὰ πλασμοῦ, ἔγκα
σιν. ὡς προβάρις, πρόβασιν. ἄρσις, ἄρασιν.
Εγκαφος, τὸ ἐλάχιστον. εὐπόλις. Οὐτὰ ῥλέλησαι τῶν
ἐμῶν, οὐδ' ἔγκαφος. ἀπὸ τοῦ ἐγκύπτω, τὸ μὴ δὲ ἐγκύ
Εγκάρσιον, πλάγιον. ἀπὸ τοῦ χείρω ψαι ἀρκῶν.
τοῦ κόπτω. ὁμοίως ἀπολικῶς, κέρσω. ὀξὺ αὐλοῦ κέρσιος
καὶ ἐγχώριος καὶ ἀπροσκόπτως, ὁ πλάγιος.
Εγκάρδιον, τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ ἀπόμυ τῆς καρδίας.
καὶ τὸ κρύφιον. καὶ τὸ ὀξὺ ἰσχυρᾶς διαθέσεως.
Εγκέφαλος, ἀπὸ τοῦ ἐγκαθῆσθαι τῇ κεφαλῇ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγ
κεκαθῆσθαι τὰ φάη. καὶ ἔγκρανος, ἀπὸ τοῦ ἐγκαθῆσθαι ἰδί
ώτερον τῶν κρανίων. τί δέ ἐστιν ἐγκέφαλος. λευκὸς ἐν
μελανὸς, ὡς ἀπὸ ὀξυδόρκου τινὸς πεπονημένος, θερμὸς ἐν
Εγκέλαδος, ὑπὸ ἣν ἔχουσι τὴν κίνησιν τὴν πο
λεμικὴν ἀπὸ τοῦ λοῦσα, καὶ ἐγκελευομένη. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγκε
Εγκνίδας, πλατίας. σανίδας. λάδυτοῦ γίγαντος.
Εγκαλῶ, ἔγκλησιν ἔσάγω κατὰ δίκην.
Εγκεκαυμένη, ἐζωγραφημένη. ἐπεὶ ἐγκαυτὰ λέγον
ται οἱ ζωγράφοι, οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους. ἴσως
ἀπὸ τοῦ κῶ τὸ πυρὶ καίω. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.
Εγκενοσυρωμένος, ὑπόκρανος. κεκαλλωπισμέ
νος. ἀριστοφάνης. Ἐμὲ γὰρ γυφῶσαν ἐγκενοσυρωμέ
νην. εἴρηται ἀπὸ τοῦ νοσύρα, ἣ ἐστὶν ἰὼ μήτηρ μεγα
λέου, ἐν ἀλιμαίου ὄντος τοῦ ὑποκρανος. καὶ καλ
λωπίσμασι πολλοῖς χάρουσα. ἡ δὲ τὸ λεξικὸν κλῆ
ται ἀπὸ τοῦ γυφῶσαν.
Εγκενορδυλημένος, ἀριστοφάνης κέχρηται τῷ τοῦ σφαλι
σμένος, ἢ σωεστραμμένος. ἀπὸ τοῦ νορδύλην, ἅ τινες ἐστὶν
ὀδύνη τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πλησμονῆς χυμῶν. ἢ τινες
ἀπὸ τοῦ κάραξ εἴρηται. καὶ νορδύλην καί τινες λέ
γουσι τὸ συνείλημα τῆς κεφαλῆς. ὁ παρ' ἀθηναίοις μικρὸ
βυλον καλοῦσι. παρά τισι δὲ κίδαριν. ἐστὶ δὲ ἐκτρικὴ.
Εγκιλικίζειν, τὸ παγκρατιάζεσθαι ἀπὸ τῆς τῶν κιλίκων παγ
κρίας. κίλικες γὰρ ἔθνος εἰσὶ παγκρίαδιαβαλλόμενον. φε
ρεκράτης. Ἀεὶ παθ' ἡμῶν ἐγκιλικίζουσιν οἱ θεοί. ἐκτρι
Εγκιμονόμενον, βαβυλωνίοις ἀριστοφάνης. Ἀνὴρ κρικὴ.
ὃς ἡμῖν ἐστιν ἐγκιμονούμενον. ἐκτρικὴ. παράπαν γὰρ ἐμπο
Εγκοβωμα, ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων, ὃ λέγε δίζειν.
ται παρ' ἀθηναίοις, ὀχθοιβος. ὑπὸ δὲ ἄλλων, κοσύμβη.
εἴρηται παρὰ τὸ κόμβον. κόμβος γὰρ ὁ ὑψηλὸς τό
πος. ἀφ' οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι.
ἀπολλόδωρος. Τὴν ἐκπωμίδα πύξας δι' ὅλως ἄνω
θεν ἐν ἐνόμβωσάμην. ἐπὶ χαρμονῆς. Εἴτε μὲν ὅτι κε
κόμβωται καλῶς ἀμύκω. εἴρηται ἄνω.
Εγκομψῶς λέγεται, τὸ μὴ πονηρῶς ἢ ἐνεργεῖν καὶ τεχνι

γεσθαι. ἀπὸ τοῦ νόμις νομῶ, καὶ ἐλεγομῶ. οἱ γὰρ ἐπιτρόμενοι πρὸς πράξεις, καὶ ἐπιδρόμον ἐτείροισι νόμιν.

Ελύετο. τὸ ἐλύετο, ἢ ὀκτὼ ἀπὸ τῆ θείᾳ γραφῆ. καὶ δόκησιν. ὡς τὸ, ΙΗCOΥC ΧΡΙCΤΟC ἐλύετο ὑπὸ ἡμῶν καὶ ἄρα. καὶ ἀπαγωγὴν. ὡς τὸ, Εἰ ὧν ὁ θεὸς λυσιτελείτω φῶς. καὶ ὑποβολὴν τοῦ ὑποκειμένου. οἷον, Ηγωνή φυλώτ ἐγεγῶ σπληκάλος. καὶ αὔξησιν. ὅη, Οι νόκιος φῦ σιγάπατος ἐλύετο δ' ἄνδρου μέγα. καὶ μείωσιν, ὡς τὸ, Γέγυα γέρων, καὶ οὐκέτι σὺν ἐμοὶ ἰσχύς. καὶ ἐνέργειαν, ὡς τὸ, Ελύετο ὁ θεὸς ἐλαττοῦσθαι τριάς φῦ νόσμου. καὶ πάθος, ὡς τὸ, Γέγυα ὅστε ἰκωφὸς καὶ ἄλαλος. καὶ πρόληψιν. οἱ, Οσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι.

Γκώμου, ἀπὸ τοῦ συνκώμαις ἀσέλγεσθαι. κώμας δ' ἔλεγον οἱ παλαιοὶ φύσεσι νομοῖς, καὶ τὰ ἄμφοδα. ἤρχον δὲ τῆ γυκὶ, οἱ πλείονες πρὸς πλῆθος μεγέθους ἐβλάβησαν. καὶ ἵς τὰ ἄμφοδα ἱσάμενοι ἐκαπηλόγουν καὶ ὑβριζον τὴν ἀδικοῦντα. τὴν δ' νύκτα ἤρχοντο τινὲς καὶ ἔλεγον ὅστις ἐποίει κακὰ πράγματα καὶ ἐκαπηλόγουν αὐτούς.

Γηρασόχολοι. ὀξύχολοι. κεκραμένοι χολὴν σὺν τῆ κεφαλῆ ἔχοντες. οἱ δ' ἰχθύες σὺν τῆ κεφαλῆ ἔχουσι τὴν χολήν.

Γκτῆνες, οἱ βοσκηρίου τοὺς ὠνομάζοντο. ὡς πορκάτυαντες. διὰ τὸ κτήνη δεῖσθαι καὶ χορηγεῖσθαι.

Γκυπὶ, ἐπιρρῆμα σημαῖνον τὸ σὺν χεῖρ. ἀρ χίλοχος. Χάτην ἀπώμων ἐγκυπὶ κεχαρμῆ. τουτέστι πρὸς αὐτῶ τῶ δέρματι. πρὸ τὸ κύτος, ὁ γὰρ κύτος καλεῖται.

Γκυσὶ χολος. πρὸ τοῦ κύσου, ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χολος, καὶ ἀπὸ τῆς νοτύλης. κύσον γὰρ ἐθάσσον οἱ χωμικοὶ καὶ τὸ πρωκτὸν καλοῦσι. πεῖ οὖν νοτύλη. ἔστι καὶ ῥητορικὴ.

Γκυκλίους, λῃτουργίας τὰς καθ' ἕκαστον σύνταξιν. κύκλος γὰρ ὁ σύνταξις. ἀπὸ τοῦ ἐγκυκλεῖσθαι τὴν τῶν ἡμέρων ἐγκυκλίου, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐκβαίνειν τὸν κύκλον.

Γλαθῆναι, ἐγλυφῆναι. ὡσὶ τῶν μεσοτῶν κυρίως, πλαγιομένος. ἐκ τοῦ γεγλυμμένος. ῥᾳ τὸ λέπος. οἷον, ὡς οἰκέται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

Γλώσθην, καὶ ἠδῶσθην. ἰστέον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν ἔσμι. ἦσαν γὰρ ἂν οὕτω. Γλῶμι. ὁμοίως Γλώσω. ὁ παρακείμενος ἔγλωκα. ὁ παθητικὸς, ἔγλωμαι διὰ φῦ. ἐπὶ δὲ σὺν τοῖς ἔσμι τὴν παραλήγουσαν συστέλλει τὰ παθητικά. οἷον, δέδωκα δέδομαι, ἐδόθην. τέτυπκα τέτυπμαι, ἐτύπθην. καὶ ἀπὸ φῦ δῶκμι δῶκσω δεδῶκα. καὶ ὁ παθητικὸς εἴχει εἶναι δεδῶκμαι. καὶ ἐδώσθην. ὡς βίβκμι βίκσω βέβκα, βέβαμαι ἐβάθην, καὶ παρεβάθην. ἀπὸ ἔσμι ἀπὸ τῶν ἔσω. ἔστι Γώω ῥῆμα. ὁμοίως Γώσω. ὁ παρακείμενος, ἔγωκα. ὁ παθητικὸς, ἔγωσμαι. ὁ ἀόριστος, ἐγώσθην. καὶ ἀπὸ φῦ δῶάζω. ὁμοίως, δῶάσω. ὁ παρακείμενος, δεδῶακα. ὁ παθητικὸς, δεδῶασμαι. ἐδῶάσθην. καὶ ἀπτικῶς, ἠδῶάσθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δῶῶ δῶήσω. δεύτερος συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων δῶήσω. δεδῶηκα. δεδῶημαι. ἐδῶήθην καὶ ἠδῶήθην.

Εγρω δ' ἐξύπνου. διηγέρθη. ἐγρηγόρκασιν. ἐκ φῦ ἐγείρω, ἔγρω. ἔγρομαι. ἐγρόμην. ἔγρου, ἔγερε.

Εγρεκύδιμος, ἡ ἐγειρουσα κυδιμοῦ τοῖς σκαπτοῖς.

Εγρηγόρσιον, τὸ τοιοῦτον ἐγρηγορέναι εἴτε βρῶμα, εἴτε ἄλλο τοιοῦτον. φερεηράτης ἐγρηγόρσιον, τουτέστι πανσιγύαλον. ἐγρηγορικὴ.

Εγρηγορῶ, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, ἤγερκα. ὁμόσος, ἤγερα. Σάτυπκῶς, ἐγήγερα. καὶ προπερισπωμένου ἐς ὁ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ, ἐγρήγορα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα τὸ ἐγρηγορέω ἐγρηγορῶ. ἐγρηγορήσω. ὁ παρακείμενος, ἐγρηγόρικα. καὶ ὁ μέσος ἐγρήγορα. σὺν δὲ τῶ μὰ συλλαβὴ ἀπὸ πεπερισπωμένου. καὶ προσθέσει τοῦ θ, ἐγρήγορθα.

Εγκερμῶ, ἐγείρω. ὁμοίως ἐγερῶ. ὁ παρακείμενος, ἤγερκα. ὁ παθητικὸς, ἤγερμαι, καὶ ἐγήγερμαι. ὅτε τὸ θέμα ἔχει ἀπὸ τοῦ α. ε. ο. οἷον οἱ πλείονες ἰδίου παρακειμένου συμφώνου παραφερομένου. μὴ οὔσης τῆς προτεραοσυλλαβῆς λήκτικῆς. ἀλλὰ τῆς δευτέρας ἀρκτικῆς. μήτε δὲ χηται ἀπὸ μακρᾶς, ὡς τὸ ἄδω. ἦ μετὰ χὴ ἐγήγερμῶ. διαφέρουσι. αὔξησιν μὲν χαὶ, προπάροξύνεται. πλὴν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. καὶ οὐτως ἐμὴ κῦ πάθος ὧσιν ὡς τὸ ὄρμημαι ὥρμενος. καὶ ὧν τῶν ὁμοίων. Ἰστέον ὅτι τὸ ἐγρήγορα, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω. ὁ παρακείμενος, ἤγερκα. ὁμόσος ἤγορα. καὶ ἀπλῶς, ἐγήγορα. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ καὶ ἐπιθέσει ἐγρήγορθα. ἰλιάδος κ. Φθέγεο δ' ἤκεν ἰκέσθαι. Σὺ ἐγρήγορσε ἄνωχθι. καὶ χθὲς ἀν πορευθῆς ἐγρηγορέναι κέλευε ὥφελε πρὸ προξύνεσθαι, εἴτε συγωθῶ ἐστὶ τὸ ἐγρηγορέναι, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐγείρω. ὅτι τὰ ἔξεσθαι ἀπαρέμφατα ἔχοντα πρὸ τοῦ θῆτα μετάβολον, προξύνονται. χεκόρθαι. τε τλῆθαι. ἐσσάρθαι. καὶ ἐπεὶ τὰ παραλήγοντα τῆς συλλαβῆ ἀπολιχάζουσιν, ὡς ἔφθορθαι. μέμορθαι. τέτορθαι, προπροξύνονται. ὅθεν καὶ παραλήγουσα ἀπολικωτέρα ἀπὸ τοῦ ὁμοσομοίως.

Εχελυς, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, σὺν τῆ υλη, ὃ δῶ ζωγρεῖσθαι. ἀριστοφάνης ἱστορεῖ. Ως περ γὰρ οἱ τὰς ἐχέλεις θηρώμενοι πειρῶνται, ὅταν μὲν ἡλίμνη καλὰ τῆ λαμβάνουσιν οὐδὲν, ἐὰν δὲ ἄνω τε καὶ κάτω τὴν βόρβορον ἀνακυκῶσιν ἀναιροῦσιν.

Εχέλη, χώρα Ἰλλυρικὴ. οἷον, Ἀμφράσιν ἐχλέεσιν ἐφέσιοι. κλίνεται ἐχέλιος. τὸ δὲ παρὰ ἀριστοφάνει. Τὰς ἰχθῦς τῶν ἐχελέων. ἀπὸ τοῦ ἔχελις ἐχέλεως δῦν, ὡς ἔχος, τὸ δόρυ. παρὰ τὸ ἔχω ἔχος. ὀφις ὄφεως. Ἰστέον ὅτι ἔχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἱ ἀρχαῖοι ὁμηρος. ὁ δὲ σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔχος κέκληκεν. οἷον Τὸ δ' ἔχος ἐν ποσὶ κυλίνδεται. Ἢ τὸ πῦρ, οἷον, Ἔχος ἱέμενος τὸ τ' ὀρμὴν ἔχον. ἢ τὸ λανθάνον.

Εχεσπάρτος, τῆς ἔχεσθαι μανόμενος.

Εχέσπαλι, πάλιν ἐσκιαγραφῆσθαι τὰ δράματα. πολεμ-

νοι. ἔστιον δὲ αὖλα πρὸ τῆς αὐλέσεως, μὴ πολὺ δὲ ἄφεστηκ
κλαθέμενα. ἐκ τοῦ ἔγχος κ᾽ τὸ πάλλω τὸ κινῶ διαθέσε
ως ἐνεργητικῆς. διαῦλ, τὰ ἀφ᾽ ὃς σύνθετα ἀφ᾽ ἐνέργει
καὶ ἀφ᾽ πάθος ἀναλυόμενα, διὸ τόνους ἐπιδέχονται.
ἐχείμαρος, ὁμαιχμόμενος τῶ διαπ. παρὰ τὴν ἔχε
δοτικήν. κ᾽ μὴ ῥαΐγω, τὸ μαίνομαι.
ἐχείνοι, τοῖς ἐπιδραῦσιν. ἡ εὐθεῖα, ἐχεῖα. κ᾽ ὠφελε
προπροξύνεσθαι. τὰ δὲ διὰ τοῦ φα ὡς πραπιάπα
τα πόμενα, προπροξύνεται. οἷ, ἀμάλθφα. ἔστι δὲ ἡ
αἶξ, ἡθρεφαμάλθεια τὸ δια. ς᾽ ὑπώρφα, ὑπωρεία. τὸ δὲ
ἐχεῖα, ποιητικῶς ἀξετάθη. ἐκ τοῦ ἔγχος ἐχέα,
ὡς ἰτέα κ᾽ συκέα. κ᾽ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐχεῖα. οἱ δὲ ἀ
πίνοι ἐκ τείνοντες τρᾶ, ὡς ἀντῶ ἱερδα κ᾽ ἱερεία, ἀναλ
λαγὴν μ᾽ τοῦ τόνου ποιοῦσι. φυλάττουσι δὲ τ᾽ γραφήν.
ἐγχείριδιον, βιβλίον ἢ ἕτερόν τι, ἢ ξίφος, ἢ ὄργανον ἐμπ
πτον. παρὰ τ᾽ ἐν χειρὶ δ᾽ κ᾽ ἐγχείριδιον. κ᾽ παρὰ τὴν
ἔγχελυ δ᾽ κ᾽ κ᾽ τὸ ἰδίου, ἐγχείριδιον. κ᾽ πλεονασμῷ τοῦ
ς ἐγχειρίδιον. τὸ ἴδιον τοῦ ἔγχους.
ἐγχρογάστορες, οἱ ἐκ τῶν χειρῶν ζῶντες.
ἔγχουσα, εἶδος βοτάνης. ἢ κ᾽ διὰ τοῦ α λέγε᾽ ἄγχουσα.
ἀπίνοι δὲ διὰ τοῦ ε. ς᾽ ἐχουσᾶζε᾽ ὡς τῶν γωνικῶν,
τὸ τὴν ἐχούσην χρίεσθαι τὸ πρόσωπον. Ἀχούσην προσέ
οικε καὶ κάνθῃ σι τε τάλφου. κ᾽ μάμφψίας. Ἀπονοπαδίζ
σι δυοῖν ὀβολοῖν ἐχούσαν κ᾽ ἡμιμύθιον. εἴρηται παρὰ
τὸ ἐχθρὸν τὸν τῆς ἐρυθρόν. οἱ, ἐχεούσα ἅλις οὖσα. ἐξῆ
κ᾽ ἐκτρικὴ. Κοσμεῖσθαί τε τὴν ἐμὴ σολὴν. ς᾽ ἡμιμυθιοῦ
σθαι, κ᾽ ἐχουσᾶζεσθαι τὸ πρόσωπον.
ἐχυρίζω, τὸ ἀποκτείνειμι. ὡς τῶν ἐν ταῖς χύραις ἐκ
θεμένων βρεφῶν. ἐκ τοῦ ἐκτρίπτω.
ἐχυρίσριαι, αἱ τὰς χοὰς τῆς τετελευτηκόσιν ἐπιφέ
ρουσαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάπτειν καὶ τὸ χυρίσαι. ὥς
ἀριστοφάνης. ἐχυρίσριας δὲ λέγει ς᾽ ὅσαι τρὶς ἐναγεῖς κα
θαίροντῶν αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου. ς᾽ τὰς θρηνητρί
ας. ς᾽ γεμίνη καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκ τιθείσας ἐν χύ-
ἐγχρίπτουσα, πρὸς ῥίπτουσα. ραις τὰ βρέφη.
πρὸς πελάζουσα. προσεγγίζουσα. οἱονεὶ τοῦ χέω τὸς
πρόσαπο μῆνι. παρὰ τὸ χέω, καὶ τὸ ἄπω τὸ προσε
γγίζω. ἢ παρὰ τὸ ἐν χέω, ὅ ἐστιν ἐς χέω τὰ πάνυ ἐγγύς, ὡς
τε ἐφάπτεσθαι. ἐγχέω οὖν ἐγχράω. παράτασιν ἐγχρά
πτω, κ᾽ ἐγχρίπτω. ἐκβολὴ τοῦ α, κ᾽ τροπὴ τοῦ υ εἰς ι.
ἐγχέω, ἐγγύς. ς᾽ πρὸς αὐλῶ τῶ χέω. ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς πρ
συλλαβῆς μ᾽ τῆς ἐν προθέσεως, ἐν χέω. γράφεται δὲ
μ᾽ τοῦ ν, κ᾽ μεσάτου ς᾽. ἐν χέω πουρία, ἡ πλὴν ς᾽ πρὸς
τὸν χέω τα. ς᾽ ἁπλῶς τὸ ἐν χέω τοῦ πρὸ δηλοῖ ἐγγύτά
τω. πάνυ ἐγγύς, ὥστε ἐφάπτεσθαι τοῦ χέω τος. ἀπὸ τοῦ
ὀχέω τοῦ χέω ἀπίκως, τῶ χέω. τὸ δὲ ἐν χέω πουρίας,
οὐκ ἔχει τὸ ἐφ᾽ ἐν τὸ εἴρηται. ἐν χέω κεκαρμένος.
πρὸς αὐλῶ τῶ χέω τὶ, οἷον σὺν ἔπω, καὶ πλησίον φυδέρ
μασος, τὰς ῥίζας ἀξυρημένος.
ἐχώριος, ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ὤν. φυτείαν ὁ ἐπιδημῶν, εἴτε
ξένος εἴη, εἴτε ἀστός.
ἐγὼ, διαῦλ ὀξύνεται. ἀπρωτότυπον ἀντωνυμία ἐν
ς᾽ οὐσα ὀξύνομ᾽. ἐγώ. ἡ γενικὴ, ἐμοῦ. οἰκειωτ. οὐκ ἔχει.
διαῦλ, ἀπρωτότυπον ἀντωνυμία κανόνας οὐκ ἔχ
σιν. ἡ δοτικὴ, ἐμοί. Ἰστέον ὅτι ἡ ἐμοὶ κ᾽ σοὶ δοτικαὶ, ὀξύ
νονται. ἡ δὲ ἐπιπρωτατικὴ ἐδείκνυτο πάσας πτώσεις
θαι ὡς δοτικὰς. λέγουσι δὲ ὅτι ἡ ἐμοὶ καὶ σοὶ ς᾽ σφίν
ἀντωνυμίαι ὀξύνονται. ἡ κλητική, οὐκ ἔχει. διαῦλ. οὐ-
δεὶς ἑαυτοῦ καλῶ. τὸ δεύτερον, σύ. τὸ γ᾽ πτον, οὐκ ἔχει.
διαῦλ, οὐδεὶς τοῦ ἀπόντα καλῶ. πόσοις προσώποις
σύνεστιν ἀντωνυμία. δισίν. ἐγὼ αὐλός. σὺ αὐλός. ἐκεῖ
νος αὐλός. πόσαι εὐθεῖαι τῶν ἀντωνυμιῶν. ἑπτά. ἐγὼ.
σύ. ὅς. ἡ γενικὴ, ἐμοῦ. σοῦ. οὗ. ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ, γίνεται ὁ
ἐμός. ἡ ἐμὴ. τὸ ἐμόν. ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ, ὁ σός. ἡ σή.
τὸ σόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ὅς, ὁ ὅς, ἡ ἥ, τὸ οὗ. γυναικὰ. γῶϊ, σφῶϊ,
σφῶε. ἀπὸ τοῦ γῶϊ, γίνεται γωίτερος. ἀπὸ τοῦ σφῶϊ,
σφωίτερος. ἀπὸ δὲ τοῦ σφῶε, πράτωτος ἀντωνυμίας οὐ
γίνεται διὰ τὸ μονόκλιτον αὐλῆς. πλησθῶ πι καὶ,
ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς. ἀπὸ τ᾽ ἡμεῖς, ς᾽ ὁ ἡμέτερος. ἀπὸ
τοῦ ὑμεῖς ὑμέτερος. ἀπὸ τοῦ σφεῖς, σφέτερος. πό-
σαι θεμαϊστικαὶ ἀντωνυμίαι, ἑννέα. οὗτος. αὕτη.
τοῦτο. ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτό. ὁ ἐκεῖνος, ἡ ἐκείνη, τὸ
ἐκεῖνο. ὁδὲ ς᾽ ὁ δεῖνα κ᾽ πρατωγήν. αὐτὰ δὲ καλοῦν-
ται θεμαϊστικαὶ κ᾽ δεικτικαὶ ς᾽ μονοπρόσωποι. θεμαϊστι-
καὶ, ὅτι ἑκάστη φωνὴ ἐαυτῆς ἐστι θέμα. κ᾽ οὐ καλεῖται
ἑτέρα, ὑπὸ τῆς ἑτέρας. μονοπροσώποι καλοῦνται,
διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρῶτον πρόσωπον.
ἐγὼ ποίου προσώπου, πρώτου. ποίου γένους οὐκ ἔχει.
διαῦλ, γένη τῶν πρωτοτύπων ἀπὸ μὲν τῆς φωνῆς οὐ δι-
ακρίνονται. διὰ δὲ τῆς ὑπαυλῶν δείξεως, οἱ ἐγώ.
ἐγὼν, δωριέων διάλεκτός ἐστι. προσλαμβάνει τὸ ν᾽. ς᾽
τὴν σὺ ἀντωνυμίαν λέγουσι μ᾽ τὸ τ, τύ. ὁ πρὸ πρὸς
θέσει τοῦ η, γίνεται τύνη. κ᾽ καὶ ὁ ποιητὴς ἐκκλίνων
τὴν χαρακτῆρα τῶν φωνηέντων, εἰ μὲ τὸ ἐγὼν μετὰ
τ᾽ν. ὡς τὸ, Καί ἐμὲν βαίνοντα ῥοος ἐών. τὸ δὲ τύνη, ὁ πρὸ
τοῦ ν ἐστιν, ἀντωνυμία. ὡς τε, Τύνη δ᾽ ἔστηκας. κ᾽ ἡ πρὸ
οδος. ἴθυνε θέμισας τύνη. ς᾽ τῶν δοσῶν ἀντωνυμιῶν κατ᾽
ἔκτασιν γινόμεναι. πρὸ γὰρ τ᾽ ἐμὲν, ἐγώνη. ς᾽ πρὸ
τὴν ἔμεν, ἐμίνη. τίνη, φίνη. οὕτως ς᾽ σύνηκαι ἐπεκτα-
σιν τῆς νη συλλαβῆς. οὐ γὰρ μόνον τὸ ν᾽ ἐπλεόνασεν,
ἀλλ᾽ ἡ νη συλλαβή. οὐ γὰρ λέγουσιν οἱ δωριεῖς τύν, ἵνα
πλεονάσῃ μόνον τὸ ν᾽, ἀλλὰ τύ λέγουσι, καὶ τύνα. ὅλη
πρᾶ ἡ νη προσῆλθε συλλαβή. ἐπεκτέταται δὲ τὸ
ν᾽, ἵνα μὴ ἡ ἐπέκτασις μείζων τῆς ὅλης λέξεως γί-
γηται.
ἐγωγε, ἀσύνταρθρος ἀντωνυμία. διὸ πὰ χρῆ-
θρα ἀναφορικὰ δηλοῦσιν. ἀναφορὰ δέ ἐστιν ἐν γνωσμένου
τινὸς ς᾽ ἀπόφρασις ἀναπόλησις. ἡ δὲ ἀντωνυμία, πρώ-
την δείξιν δηλοῖ. σὺ καὶ ταύτα δὲ ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. Ἰστέ
ον δὲ ὅτι οἱ ἀθηναῖοι, τὸ ἐγὼ, ἔγωγε λέγουσι. ς᾽ ἔστιν ὅτε
μέρος λόγου. ἦσαν δὲ μέρη λόγου, ἐγώγε ἔμελλον

εἶναι. πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυνομένη μὴ περισπωμένου ἐγκλιθῇ τοῦ μορίου, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν. οἷον σοφός, σοφός τε. καλός, καλός τε. ψευδής, ψευδής τε. οὕτως οὖν καὶ ἐγώ γε. ἀλλὰ μὴν ἔγωγέ εἰσι προπαροξύνομενον. καὶ ὅλον, εἰ μέρος λόγου δοίη τις γε ἐκτάσεως οὐσίας. Οὐδέ σ' ἔγωγε λίσσομαι. προπαροξύνεται. ἔστι γὰρ ἀπηνές, ἄσκηπτόν μοι γε. οἷον, Παρ' ἐμοιγε κἀμοί, οἱ κέμε πιμήσουσιν.

Γῶμαι, ἐμὸς οἶμαι. καὶ τὰ κράσιν, ἐγῶμαι.

Γῶδα, ἐγὼ οἶδα. οὕτω μὴ λήσοις ὁ ὠρίων.

Γώνια. πᾶσα συλλαβὴ ἡ μὴ λήγουσα εἰς μακρὸν λέξει, ἢ σώζεται μετὰ ἑτέρας συλλαβῆς ἀεὶ χορὸς μὴ νικᾷ ἀπὸ τοῦ Γ. κ. ξ. χ, βέβαιον τὸν ἡ τοῦ Γ. προσκεῖται εἰς μακρὸν λέξει, διὰ τὸ σώζεσθαι τὸν ἀριθμὸν. διὸ καὶ μέρη λόγου ἐστί. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐγώνια καὶ ἰώνια, δυνατόν ἐστι φύεσθαι τῶν καινῶν ἀνθρώπων. ἔστι γὰρ ἐγώ. καὶ φύεται οἶμαι διαιρέσεως ἐγὼν λέγειν. οἱ δὲ βοιωτοὶ, ἰών. εἶτα τὰ ἰώνια γίνεται ἐκτάσεως ἐγώνια Ϛ ἰώνια. καὶ φέρει τὸ Γα εἰς μακρὸν λέξει. καὶ οὐ βέβαιον τὸν ἡ τοῦ Γ. ἀλλ' ἔστιν ἡ σώζειν τὸν τῆς ἀπολογίαν. ὅτι ὡς τὸ γαῖα καὶ τὸ ει ἐκτείνεται, Ϛ γίνεται μαίχι καὶ εἴθε, ἀλλ' ἐφύλαξε τὴν ἀλόγου τάσιν ἣν εἶχον Ϛ πρὸ τῆς ἐκτάσεως, τὸ ἀλόγου πρόσωπον Ϛ τὸ ἐγών Ϛ ἰώνια ἐκτεθὲν τὴν γενόμενα ἐγώνια, καὶ ἰώνια, τὸ ἀλόγου σημασίαν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐκτάσεως. καὶ τὸ ἀλόγου τάσιν, λέγω δὴ τὴν ὀξεῖαν. φύρυ χάριν καὶ τὸ ἀλόγου γραφὴν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τὸ ῦ.

Δᾶς, ὄνομα τοῦ ἑρμοῦ παρὰ τοῖς Συρίοις. ἐάων εἶναι δοτῆρα. παρὰ τὸ ἐάω, ἐᾶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἐδᾶς.

Δανόν, ἡδύ. εὐώδες. παρὰ τὸ ἡδὼ τὸ εὐφαίνομαι, ἡδανόν. Ϛ συνολῇ, ἐδανόν. Ἀμβροσίῳ ἐδανόν.

Δεσμα, ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. τὸ παθητικὸν, ἔδομαι. τὸ μέλλον, ἔδεται. καὶ ἐξ ἀλόου τὸ περιττούμενον, ἐδῶ. ἐδέσω, ἤδεκα, ἤδεσμαι. Ϛ ἐξ ἀλόου ἔδεσμα, τὸ ἁβρῶσιν

Δέαρος, τὸ μὲν ὄνομα ἑλληνικόν. ἐστι τὸ δόρυ. ἡ δὲ χρῆσις, παροιμιακόν. ἵνα δὲ προτεύσῃς τὸ παθητικόν. καὶ προκόψῃς τοῦ βασιλέως ἐς ἀσφάλειαν. ὕστερον δὲ συνομιλήσῃ ἐδέαρος καλῇ τὸν ἐπιστάτην τῆς ὁλκοδομίας καὶ παρασκευῆς. οὕτως ἐς τὸ παρῶν λεγόμενον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ εὑρον οὕτως. ἐδέαρος ὁ σὺν τῶν δίδυμον, Ϛ τῆς τριακοντάρους παρασκευῆς. ἐκτορική.

Δέδμητο, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύασο. ἀπὸ τοῦ δέμω, ἐδέδμητο καὶ ἐδέλμητο.

Δείσειν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθην. ἀπὸ τοῦ δέω, κ δείω τὸ φοβοῦμαι. ὁμήσω, δείσω. ἔδεισα. Ϛ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἔλδεισα. κ ὡς ἀπὸ περιττοῦ μήνου, δείδω, δείδησω, ἔδειδησα. ὑ παρβάσει τοῦ δ Ϛ ἀποβολῇ τοῦ η.

Δειδίσσειν. δειδιδῶ. καὶ ὁμήσω παρακείμενος, δείδια. ὑ παρὰ σὺν τέλιος, ἐδειδίδη ἐδειδίδεσαν. ηκαὶ ἀσύνθετον, ἐδειδίδεσαν.

Δεύω, ἀντὶ τοῦ ἐνδεὴς ἦν, ἠνδέησε τὸ ἐνδεὴς. Οὐδέτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. τοῦτο παρὰ τὸ δέω. ἐν ἑτέρῳ ΗΙ τὸ ἐπορεύσυν. ἐνῶ χθ. ῥητορική.

Δεύησεν. ἀπὸ τοῦ δεῶ δεήσω ἐδέησε. καὶ πλεοναστικῶς,

Δηλήσαντο, τὸ ἔβλαψαν. ἀπὸ τοῦ ἐδεύησεν.

Δηλῶ δηλήσω ἐδήλησα.

Δήσαντο. ἐκ τοῦ δῶ τὸ δεσμῶ, γίνεται δίδημι. δήσω. ἔδησα. ὁ μέσος, ἐδησάμην. ἐδήσαντο.

Δημώθη, ἐν τῷ δήμω δι' ἐδόθη. δῆλος παῖς ἐγένετο. οὕτω δίων ἐν ῥωμαϊκῇ, ις. Καὶ τις λόγος περὶ αὐλῶν τριὸς δὲ ἐδημώθη. καὶ ἐδημοσίωσαν, δημόσιον ἐποίησαν

Δίκαι ώθησαν, δίκαιοι ἐκρίθησαν. Ϛ σαν. ἐκτορική. ἐνομίσθησαν. ΗΙ δὲ Ϛ τὸ ἐναντίον. καὶ ἐδικάσθησαν δικαίως. δίων ἐν ῥωμαϊκῶν ιε. Καὶ οὐκ ἤγετο καὶ δίκαιωθέντες. ἀλλ' ἐπεχείρησαν Ϛ οἰκαμενικοὶ τοῦ φλάνου καὶ οἱ συρακούσιοι τοῦ μαρκέλλου καὶ ἠγορήσαν. καὶ ἐδικάσθησαν ἐν τῷ σίνεδρίῳ. πολλαχοῦ δὲ κέχρηται τὴν λέξιν ταύτην τὴν τῶν τὸ ῥηθὲν σημαινομένου. ὡς καὶ ἐν τῷ ις. Πάντες ἀποθανόντες ἐστὲ ἄξιοι. οὐμήτριος ἐμὲ ταύτας ὑμᾶς θανατώσω. ἀλλ' ὀλίγους μέν, οὓς σωτείλησα ἤδη δικαιώσω. τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι. καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ. ἐκτορική.

Δίδωμι. Ἰστέον ὅτι ὁ ἡρωδιανὸς τὸ ἐδίδωμι λέγει. καὶ πρόδοσις, διὰ τῆς οὐ διφθόγγου, ἐδίδων. ἀπὸ τοῦ δίδω δίδοις. ὡς χρυσῶ χρυσοῖς, ἐχρύσουν. χοιροβοσκός.

Δινδύς. ἔδω. ὁμήσω, ἔσω. ὁ παρακείμενος ἥκα. ὁμέσος, ἤδα. ὁ ἀπηνὴς, ἔδινδα. ἡμῖν χη, ἐδινδύς.

Δινδᾶται, ἡ μὲν διὰ τοῦ α ὡς ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι, ἔστι πληθυντικόν. οἷον, Ὅσα τάριεκ τετόλται Ϛ ἐδίνδαται. ἡ δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἐμπικόν. ἀπὸ τοῦ ἔδω, ὁ παρακείμενος, ἤδεκα. διὰ πλασιασμῷ, ἐδίνδεκα. ὁ παθητικός, ἐδίνδεσμαι. τὸ μέλλον, ἐδίνδεσαι. Ϛ ἀποβολῇ ἐδίνδεται. Ϛ ἰωνικῶς, ἐδίνδαται. ἡρωδιανός.

Δικτύς, ΗΙ τὴν βρῶσιν, ἢ ζυφίνη. παρὰ τὸ ἔδω ἔδισα, ἔδικτις. ἡ δῶ ἐκ τοῦ ἔδω βαρυτόνου, ἔλκυσις ὥφελκυσμαί σου συλλαβοῦντῶ ἔδω. ὡς παρὰ γράφω γραπτύς. παράσω, πρακτύς. καὶ παρὰ τὸ ἔδω, ἔσομαι ὤφελκυσμαι. οὐ μὴ δὲ ἔδεσμαι. οὕτω φίλων.

Δμεναι, ἐδμῆναι. ὡς ἄρειν ἀρέμεν, Ϛ ἦν εἶναι ἦμεν, οὕτως ἔδειν ἐδέμεν. Ϛ συνηθῶς καὶ πλεοναστικῶς τὸ

Δμῳαί, τὰ πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ Ϛ αἱ, ἔδμεναι. νυμφίου δι' ὃ δέμεν ἀδῶρα τὴν νύμφην. ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἥκα. παρὰ τὸ ἡδὼ τὸ εὐφαίνω, ἡδανόν. Ϛ ἐν συνηθῶς Ϛ συνολῇ, ἔδμον. τὰ λοιπὰ οὐ μετὰ ἔξεσθαι Ϛ παρὰ μὴ ἀπὸ τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ. οὕτως ὠρίων.

Δνωτὸς, κνδεκτός. παθητικός.

Δραμοῦ. Ἰστέον ὅτι τὸ ἔδραμον ἀπὸ τοῦ δρέμω δρᾶν. ἀφ οὗ δρόμος, ὄνομα ῥηματικόν. ὡς βρέμω βρόμος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς φῇ, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ πεποιημένου. ἀφ οὗ καὶ τὸ παράμενα ἀόριστον. οἷον, Δεδρά-

ρ. ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασι· ὁ δὲ λοιπὸς χρόνος τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ διῆλθεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βασιλείας ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ στρατεύσας, καὶ νικήσας αὐτὸν ἐν πολλαῖς μάχαις, τὴν Συρίαν ἐκράτησε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀρταξίαν τὸν Ἀρμένιον ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἀρμενίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀρσάκην τὸν Παρθυαῖον ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Παρθυαίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Σιδητῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Σιδητῶν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἀραβίων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἀραβίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰουδαίων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰουδαίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἀσσυρίων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἀσσυρίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Μήδων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Μηδίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Περσῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Περσίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Βακτριανῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Βακτριανὴν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰνδίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Αἰθιόπων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Αἰθιοπίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Λιβύων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Λιβύην ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰβήρων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰβηρίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Κελτῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Κελτικὴν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Γερμανῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Γερμανίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Σκυθῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Σκυθίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰνδίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Αἰθιόπων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Αἰθιοπίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Λιβύων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Λιβύην ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰβήρων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰβηρίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Κελτῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Κελτικὴν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Γερμανῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Γερμανίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Σκυθῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Σκυθίαν ὑπέταξε·

καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰνδίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Αἰθιόπων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Αἰθιοπίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Λιβύων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Λιβύην ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰβήρων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰβηρίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Κελτῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Κελτικὴν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Γερμανῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Γερμανίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Σκυθῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Σκυθίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰνδίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Αἰθιόπων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Αἰθιοπίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Λιβύων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Λιβύην ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Ἰβήρων βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Ἰβηρίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Κελτῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Κελτικὴν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Γερμανῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Γερμανίαν ὑπέταξε· καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντίοχον τὸν Σκυθῶν βασιλέα ἐλθὼν, καὶ αὐτὸν νικήσας, τὴν Σκυθίαν ὑπέταξε·

μῶς, τ καρποφόρου χώρας τοῦ οἰκείου.

Εἰρκοι, νόμους. ταῖς ὀφρύσιν ἐπιμελείας ἀξιοῦμεν αἱ θρίξιν. ἀπὸ τοῦ ἔθω ἐθείρω, ττ ἔθρα ἡ θρίξ. οἱονεὶ ὀφρύσιν ἐπιφοιτῶσα τριχί. ἢ παρὰ τὸ ὀφρύσιν ἐφίημι. ββ διὰ δφ. παῖλα γὰρ τὰ διὰ τ εἰρᾶ προπαροξύνομενα, διὰ τῆς ει δφ γράφουσι. δ τειρα. σὰ τειρα. ὁλέτειρα. γενέτειρα. εὐπάτειρα. δηϊάφθορα. οὕτως οὖν κῆρυξ. ς καθόλου τὰ ἀφ ρᾶ ἑπλυκὰ, οὐδέποτε ἔχει ἐν τῇ παραλήγουσι τὸ ι μόνον, οἷον κ μ τ ω. οι, πρᾶρα. κ μ τ ᾶ. οι, σφᾶιρα. στεμμείωται τὸ ειρα κ μ κάθαρα ἀμφιβαλλόμενα. ζήτει δὲ περὶ φύτου ἀφ τὸ προόρᾳ ς κάθειρα.

Ἔθος, εἴρηται παρὰ τὸ ἐτέον τὸ ἀληθές. ὅ σημ ς ἐτυλέγει. ἢ παρὰ τὸ ἔθος τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον. ἢ παρὰ τὸ ἔθω τὸ βραχέως ἔθος ἔχω, ττ ἔθος. ὡς μόω, μόμος. σθένω, σθένος. ἐκ τ ἔθω, ττ ἐθίζω. ὡς ἔλπω, ἐλπίζω. τὸ δὲ ἔθω, γίνεται ὡς οἶμαι παρὰ τὸ ἔθος, ἔθω. Οὗς παῖδες ἐρισμαίνωσιν ἔθοντες. Ἰλιάδος π. οὓς σφῆκας δηλονότι παῖδες ἐρεθίζωσι σῶν ἐχῶς κ βραχέως ἔθους παραγινόμενοι κ βλάπτουσιν.

Ἔθνος, τὸ πλῆθος. κ μᾶλλον ἔθνος ἰδιάζουσα τῶν ἀνθρώπων διαφορά. ὧν μ τ πλήθους, Ἡ τ ἔθνεα εἰσὶ μελιστάων. ἂν ἔθνη. πλῆθη. ἀπαντα. πορευόμενα. φυσικῶς. ἔρου, Καὶ ἔθνεα μυρία θνητῶν. παρὰ τὸ ἔθω, ἔθος κ ἔθνος τὸ βραχέως ἔθους διὰ παρὰ πλῆν. ἐκάστω δ ἔθνη, ἴδιον ἔθος ἔσεται. κ παρὰ τὸ θείνω τὸ φονεύω. θένος. κ σὺ μ παρβασμῷ, ἔθνος. τὸ ε, ἥλου. ἐπὶ δὲ τὰ ᾱς ος οὐδέτερα τῶν ε ἥλῳ παραλήγει. οἱ, βρέφος. μέλος. βέλος. μέφος. χνος. δος. ἔσος. λέχος. μέρος. πλῆν τ λαῖφος ἔθου. ϋθημι. ὁ μλ ὤων θήσω ὁ ἀόριστος, ἔθηκα ς ἄσχος. ὀβ, ἔθην. ὁ μέσος, ἐθέμην. τὸ β ἔθεσο. καὶ ἀπροβολῇ τ ς, ἔθεο. ς κράσει, ἔθου. κ τὸ προστακτικὸν, θοῦ.

Ἔθρισε, παρὰ τὸ θερίζω. κ συγκοπῇ, θρίζω ς ἀφ θερίζω.

Ἐθρίγησε, πρὸ ἐσκέπασεν. πρὸ ετεί χ κ μ ἀπέθρισεν. σε. θρίγησ δὲ ἡ ς ἐφάνη, μεθ ἣν οὐδὲν ἔστιν. ἀφ τ θρίξ δηλονότι. ἢ ἐπὶ κρύους ἐφάνη, ὑπὸ φόβου παθοῦσα.

Ἔθηκε στ β. τὸ προκατέθηκεν, ἢ ἐποίησεν. Ἡμυρὶ ἀχαιοῖς ἄλγε ἔθηκεν. ἀφ οὗ κ θέσις ἡ ποίησις παρὰ τὸ κάω. κ θερί μοί, οὐ ς ἵστε ποιήσαντες. στ ς τὸ ἀπ ἡμῶν οὐ μ. κ μόλον αὐτὸ χωρὶς θηκεν ἢ ς ἀπὸ ἀφέρω.

Ἐκάβη, ἡ ἑκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τ ἄνδρα. ὁ δὲ πατὴρ. δύμας φυξὶ ς ἰλίου πρὸς μῶ ταῦ τὴν βξ ἔδρ. οθεν κ πρίαμος φυξὶ συμμαχῶν. ἢ δι κ φυγὴν ἢ δι ἀπόλυσιν.

Ἑκάτη, ἡ ἑκὰς θεός. οἱονεὶ ἑκάστη ἧς οὖσα. ἡ ἧς ἑκάστα παραλαμβανομένη πάντα χοῦ βοηθοῦσα. κ ὃ ἡ ἑκάστου θεοῦ πρῶν μετέχῃ. ἑκάτην τ ᾱ τεμν. ἡ κ ἑκαθεν τῶν κάλη, ἡρωὶς. ἧς κ μ κ ποίημα ἀποθνησκόντων. ἔγραψε καλλίμαχος. κ πρὸς ἑαυτὴν πάντας καλοῦσα. ταῦτην ἑκάλην ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ὑποριζόμενοι. ἔθυον δὲ αὐτῇ, διὰ τ ξυνίσαι θησέα.

Ἑκάς, οἱ ἑκὰς ἄρτεος. φυτεῖ πρόρρωθεν. ττ παρὰ τ εἴκω τ ὑποχωρῶ. κ παρὰ τ ἥκω τ παραγίνομαι. πρόρρωθεν Γάρητις παρ ττ.

Ἑκαθεν, πρόρρωθεν. παρὰ τ ἐκάς.

Ἑκάεργος, ἀπόλλων. παρὰ τὸ ἑκαθεν ἐργεῖν, φυτεῖ κωλύειν. κ παρὰ τὸ ἑκαθεν ἐργαζόμενον, φυτεῖ μαχόμενον. ἔργον γὰρ τὴν μάχην οἱ ποιηταί. ὅμηρος καλεῖ. τουτέστιν ὁ πόρρωθεν ἐργαζόμενος καὶ μαχόμενος τοξότης. ἐπιθετικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀπόλλων.

Ἑκατηβελέταο ἄνακτος, πρόρρωθεν βάλλοντος. ἐυσόχου τοξότου. ἔστι δὲ χρηστικὴ ἀπολυτική. παρὰ τ ἐκὰς καὶ τὸ βέλος, γίνεται ἑκαβελέτης. καὶ πλεονασμῷ τῆς τ συλλαβῆς, ἑκατηβελέτης. ὡς ἑτύμου, ἐτήτυμου. ὁ ἑκαθεν βάλλων. τοξότης γὰρ ἑκαστικὸς ὡς ἤδη εἴρηται. κ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ πανδημεὶ παρακείμενος, ἕμαι. ἕσαι. ἕται. ἕτης. καὶ μ τ βέλους, βελέτης. καὶ μετὰ τ ἑκὴ, ἑκηβελέτης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α τ, ἑκαστικὸς βελέτης. ὁ τὰ βέλη μὴ πανθεκάριο, τ ἀπόλλωνος τ μακρόθεν βάλλοντος. τ τοξικοῦ. ἐκ τοῦ ἑκὰς ἕκαστος ἕκατος. βάλλων.

Ἕκαστος, παρὰ τ ἑκὰς, ὁ μὴ πέλας. οἱ χωρὶς μὲν καὶ μὴ συλλήβδην πρὸς ἕτερον. ἐπιμερίζοντες δὲ τὸ πλῆθος φασὶν ἕκαστος ἕκαστος. ποιοῦ εἴδους τῶν ὕστερον πάντων τ τῶν ἡθῶν, ἐπιμεριζομένου. ποσαχῶς τὰ ἐπιμεριζόμενα, τραχῶς. εἰς ἑκαστικῶς ἕτερος. διὸ καθ ἕκαστα ἕκαστος. εἰς ἑκάστοτε ἄμος. κ ποτὲ καθ ἕκαστα ἕκαστος. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα, κλητικὴν οὐκ ἔχει. κ πτωτικὴ, πρὸς πρόσωπα ἀποτάσεις. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα πρὸς ἄψυχα. Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα δείπομεν, ἰλιάδος λ. ἂν πάντα ἔχομεν ποσυδαίως.

Ἑκάστοτε, ἐπιρρήματα. παρὰ τ ἑκάστου χρονικὴν. παράτασιν. ἑκάστοτε. ὡς ἄμος, ἄμοτε.

Ἑκαλέρω, τὰ πορρώτερω. ἀφ τ ἑκὰς, ὁ σ τ πρόσθεν. ς ὃ παρὰ τ ἑκάτερος. ἑκατέρωθεν. οὕτως ἡρωδιανός. ἰλιάδος κ. Τῶν δυνήσεσθαι ἑκάστωθεν, ἂν πορρώτατω. παρὰ τὸ ἑκὰς.

Ἑκάτερος. ἀφ τ ἑκὰς, συγκριτικὸν, ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν, ἂν ὀξύνεται μέρους. ττ ἐκ τοῦ ἑκατέρωθεν. καμπὴν, ἢ μέσος. παλαιὰ. ἀφ τ ἑκάθεν ρωθεν. βουλεύεσθαι. κ ἢ τ μέσος μεταξὺ δικαίου μεσομένη.

Ἑκατόν, ὁ ἀριθμός. παρὰ τ ἔχω ἑκατὸν ἢ τ ἡ ἑκατόν. ὡς οἱ ττ πέρας ὅλου ἐρχόμενοι ἐπέχουσι, οὕτως ς οἱ ττ πέρας ἀριθμοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχουσι. κ παρὰ τ ἡκω ἑκατόν. ς φέρεται δὲ καὶ μῦν ἀριθμόν. κ ἀφ τοῦ ἑκὰς.

Ἑκατόμβη, ἐκ τ ἑκατὸν ἢ τ βοῦς βοός. ττ ἑκατόμβοος. τὸ θηλυκὸν ἑκατομβόη. ἢ συγκοπῇ ἑκατόμβη. τὸ μ ἑκατὸν, τὸ μέγα ἢ πολύ. τὸ δὲ βοῖον, τὸ θῆμον. ὥς ττ ἀλφεσίβοιαι. οὐμόνον δὲ ἡ ἐκ τῶν βοῶν θυσία, ἀλλὰ ἢ ἀξία λαῶν ἱερεῖων. οἱ Ἀργῶν πρωτογόνων ἐξέφηνε τὴν ἑκατόμβην. τινὲς δὲ τὴν τελείαν θυσίαν. ἢ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν βοῶν. ἢ τῆς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν βοσκημάτων, ὅ ἐστιν ἡ πᾶσα σπουδή τε ζώων. ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος, φυτεῖ ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος. ἢ ἑκατὸν χρυσῶν νομισμάτων.

οἱ γὰρ παλαιοὶ πρὶν ἐπινοῆσαι τὰ νομίσματα. τὰς σὺν ἀλλαγὰς διὰ τῶν τετραπόδων ἐποιοῦντο. ὅθεν ὕστερον ἐφευρεθέντων τῶν νομισμάτων, βοῦν ἔλεγε τὸν πολλοῦ ἀντὶ πολλῶν γὰρ χαῦνον ἔθος ἐπιλυμαίνεται. οἱ δὲ λέγουσιν εἶναι σάθμον ἢ τὸ βοὸς ἡμίτομον. καὶ τὸ διδραχμον βοῦν ἔχον χαρακτῆρα, ἢ τὸ πόδα. ὅθεν καὶ προῖμια. βοῦς ἐπὶ γλώττης, ὅ ἐστι νόμισμα. ἀρεμόζομεν τῶν ἐκτόρων τὰ νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ γυμνορρῆσαι καὶ λάτριος, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ὅθεν καὶ ἀρίστοφάνης κωμῳδῶν αὐλοὺς φησὶ Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ἐκτόρων.

Ἑκαρμβαιῶν, μήν ἐστι παρ' ἀθηναίοις. προμηθίων πρῶτον καλοῦμεν ἀπὸ τῆς γιγομένης τῷ προμηθεῖ θυσίας. ἑκαρμβαιῶν δὲ ὠνόμασται, διὰ τὰς τοῦ ἀπόλλωνος θυσίας. θύουσι γὰρ αὐτῷ ἑκατόμβαιον, τουτέστι πολυτελῆ. μᾶλλον δὲ ἑκατὸν βόας εὐχόμενοι.

Ἑκδίκητον, τὸ ἐκδικητήν, καὶ τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. ἐκ τοῦ ἔκδικος, τὸ ἐκδικῶ ἐκδικήσω ἐκδικητής. τοῦτο παρὰ τὸ δίκη.

Ἑκδίκος, δίκαιος, ἢ ἄδικος. οἱονεὶ ὁ ἔξω τοῦ δικαίου ὤν.

Ἑκδικάσασθαι, ἰσοπράτησαν ἂν ἄδικον ἐκπράξαι διὰ τὸ δι-

Ἑκδηλος, διάδηλος. φανερός. κάζεσθαι.

Ἑκατομβαιῶν ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἱερόσεις τῷ ἡλίῳ. ὁ δὲ ἥλιος τούτῳ τῷ μηνὶ μέσαν ποιεῖ τὴν δρόμον. ἑκάλουν δέ οἱ παλαιοὶ τὸ μέσα ἀπὸ τοῦ ἑκατὸν. ἀφ' οὗ καὶ ἑκατόμβοια, συμέβοια.

Ἑκατόμπεδον, μεῶνα τῆς ἀθηνᾶς ποδῶν ἑκατὸν ἑκάστης πλευρᾶς. διαφόρως δὲ κληῶνται. καλοῦσι γὰρ

Ἑκεχειρία, ἄνεσις. ἀργία. ἀπὸ τοῦ ἄνεσις ποθεινῶν. ποίησις. σύνθηκη. ἔγγυσις. ἢ πολέμου ἀνοχή. κυρίως πολέμου. παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὴν χεῖρι, τουτέστιν ἐχεχειρία. καὶ γράφεται χεῖρ καὶ. ἢ πρὸς ὀλίγον τοῦ πολέμου ἡσυχία. παρὰ τὸ

Ἐκεχυμένος, ἡ ἀντὶ τοῦ μία. παρὰ τὸ ἐκὰς ἔχειν τὰς χεῖρας. ἐκτέρημα. τὸ τόρρω δεῖξαι σπ'. καὶ οἱ δωριεῖς κεχυμένος ἀντὶ τοῦ φασὶ κεχυμένος. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκτεταμένος ἀντὶ τοῦ πολυσπόρου δείξεως. εὑρίσκεσθαι μὲν ἐν τῷ ἀπόλλωνος τοῦ τόπου, καὶ ἐπὶ τῆς τόρρω δείξεως.

Ἑκλεγῆ, ἐκ τοῦ ἐκλεγῆς κλῆσιν. τὸ κεῖ, διφθόγγου καὶ διὰ λέκτρου. ἐπεὶ δὲ οἱ δωριεῖς ἐκλεγῆς λέγουσι διὰ τοῦ κ. ὡς πλείω, πλήων. μείων, μήων. διαφέρει τὰ τοιαῦτα. ἀντὶ συγκοπῆναι κατὰ φυλάττουσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν τὸν τόπον φυλάττουσιν. ὅθεν δῶμα, δῶ. ἐκλεγῆς,

Ἑκλεθεν. οὐδεὶς τῶν ἅς θεν τὴν ει διφθόγγου παραλήγει. ἐκλεγῆ, πλὴν τοῦ ἐκλεθεν, ὃ παρὰ τὸ ἐκείνοθεν σπ' καὶ συγκοπῆναι. καὶ τὸ ἐκλεγῆ, ἀπὸ τοῦ ἐκλεθι. φυσὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκείνοθι. καὶ τὸ ἐκεῖσε, ἀπὸ τοῦ ἐκείνοσε.

Ἑκκαι. Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγέ. βιοφθόρε πάντα χαλέπτων. εἴθε σε μὴ θυγατρὶ χωσέσθαι πάμπαν ποθὴ νόον. σὺ δ' ἐκκαὶ μάχεσθε λελακόντε φόνοιτε. καὶ φρὰ δὲ τέκνα τοκῆες ἐκάζω, καὶ ἑκασι. ὡς δωρίζω, δωρισί. καὶ ἐκλάσει τὰ

ἡσυχῆ, καὶ ἀπροβολήτως, ἅμα καὶ ἀναβιβάσει τὸν γ, ἐκκλῆ.

Ἐκκλος, οὐ συχός. παρὰ τὸ ἐκὰς ἑκαλος. καὶ ἐκκλος. κατὰ τὸ ἀκμὴν ἄκκλος, καὶ ἐκκλος. τὸ δὲ ἀκμὴν ἐπὶ τοῦ κόπου τάπουσιν. κατὰ τὸ ἐκὼν ἑκκλος. ὁ δὲ ἑκούσιος ἐπὶ τοῦ

Ἐκκρβόλος, καὶ ἐκκρβελέτης, καὶ ἑκα- κῶν, κούχως ποιεῖ. σος. οὕτως ὁ ἀπόλλων, ὁ τὸ ἀπόλοσεν τῷ ἡλίῳ. καὶ τὰς ἀκτῖνας, ἑκαθεν βάλλοντες ἐστι πόρρωθεν βάλλοντος τὰ βέλη. εὐσόχου τοξότου. ἐκτὸς καὶ τοῦ βάλλω, γίνεται ἑκαβόλος καὶ ἐκκρβόλος, ὁ μακρὸς βόλος. καὶ ὁ ἑκατηβέ-

Ἐκκρβολίαι, εὐσοχοι τοξίαι. λησε φήκε τῶν δελφῶν. παρὰ τὸ ἑκαθεν ἐπιτυχάνειν. βάλλω γὰρ ἐπιτυχάνω. ὡς τὸ, βάλλω ἄγρια πάντα. καὶ, σὺ δὲ φέσι βάλεο

Ἑκκα. Κατὰ πόλαμ μερίσ ἑκκα. σῆσιν, ἀντὶ εὐσόχως. ἔχε. ἔκαυσα, ἔθυσα. φυτέσιν ἑκάρπωσα. ἐκτὸς καίω. καῦσω, ὁ ἀόριστος, ἔκαυσα. ἀπροβλήτως, καὶ ἐκτάσει τοῦ α δεῖξαι, ἔκκα. καὶ παρὰ τὸ καίω, ὁ μέσος παρακείμενος, κέ-

Ἐκκρώθην, ἐσκοτώθην. καὶ παρὰ κκα. σπ' ἀπροβλήτως. τὸ δὲ ἐκκριμένος ἐγενόμην.

Ἐκκεχαλομμένην, ἐλευσμένην, ἢ κεχερσωμένην. ὅτι ὁ χείλων σὺν χέρσῳ φύει. φυτὸν δέ ἐστι χέρσος. οἷον δέκεμε-

Ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλυφθῆναι. τὸ δὲ κορέω, κλημένην. καλλύνω δὲ καὶ σαίρω.

Ἐκκεκωφέαται. ἀπὸ τοῦ κωφῶ, κωφήσω. κεκώφηκα. κεκώφημαι. κεκώφηται. καὶ ἰωνικῶς, κεκωφέαται. καὶ σὺν συνθέσει, ἐκκεκωφέαται. Διό' ἐμοὶ φρένες ἐκκεκωφέαται. καὶ παραβεβλαμμέναι εἰσίν.

Ἐκκορυφώσω, δύναται μὲν ἀνθ' ὑψηλὰ ἀνακεφαλαιώσομαι. οἱ κορυφὴν ἐπιθήσω. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἑτέρωσοι λόγῳ ἀπάρξομαι. ἐπεὶ ἡ κορυφή, ἀρχή τίς ἐστι τοῦ

Ἐκκλίμακος. σὺν τῆς γυμνοπαιδίας ἀγῶσιν, ὁ πο- σώματος. τε χορὸς τοῖσιν οἱ πύκται, κλίμακι σφέρεται, ὡς τε διάστασιν καὶ χώραν λαβόντας μὴ ἐμπίπτειν τοῖς τὴν ἔμπροσθεν τοῦ μὴ ἑστάναι τὰς φερομένας πληγὰς πρὸς ἔχοντας, ἀλλὰ μένοντας ἐν τῷ τύπτεσθαι τὰς χεῖρας ἐκτάσει φυλάττεσθαι. ἐκτὸς ἐκφρίνω.

Ἐκκλιμακίζῃ, παράγῃ. διαστρέφῃ. ἀπὸ τῆς κλίμακος ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικόν, διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Ἐκκλητεύῃ, τὰς κρίσιν ἄγῃ, ἵνα ἐπάναγκες τις μάρτυρες. οὕτως ἀσχίνης. καὶ δικαστήριον ἔκκλητον λε-

Ἐκκλητος, πόλις, καὶ ἡ ἐκκαλεῖται ἡ τὰς τοιοῦν. κρίνεσθαι. δηλονότι τὴν πρώτην οὐ σέρτων κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχθραν κρίνασαν, καὶ πρὸς χάριν. ἔζηκεν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην. τοῖς δὲ πολίταις οὐκέτι.

Ἐκλαγξαν δ' ἄρ οἱσὶ. ποιοῦσιν ἢ χορὸν ἀπετέλεσαν. ἢ ἔχησαν. ἔστι ῥῆμα ποιητικὸν μόνου. κλάζω. ὁμοίως, κλάγξω. ὁ δὲ ἀόριστος, ἔκλαγξα. τὸ μέντοι, τῶν πληθυντικῶν, ἔκλαγξαν.

Ἐκλώζετε. κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γυμνὸν σὺν τῷ ὁμαλῷ ψόφον. ὡς πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχόντων τῶν ἀκροαμάτων, ὧν

οὐχ ἡδέως ἤκουον. ἐκ τοῦ ῥηγνυμι.

Ἐκλογίς, οἱ ἐκλεγόμενοι τοὺς φόρους. ἀπὸ τοῦ ἐκλέγω τὸ

Ἐκλέλαθα. ἐξέλαθον. ὁμοίως <πράττω ἔπραξα πέπραγα πέπραγμαι ἐπράχθην. πρακτέος, λέλαθα. μετοχὴ τοῦ δεύτερος δὲ τὴ ἕξις ἀβραχύ, λέλαθα. ὡς τὸ μέμηκα, μέμακα. οἱ δὲ γε σὺν ἕλκοι τὸ τέλος τὰ τῶν πρακτικῶν ἕξις ὧν μετὰ θέμενοι, συνεσῶσι ποιοῦσι. πεποίηκα, πεποίηκω. λέλαθα, λελάθω.

Ἐκμυζήσας, ἐκπιέσας. ἐκθλίψας.

Ἐκμαγδον, ἐκτύπωμα ἢ ἐκσφράγισμα. ἐκ τοῦ μάσσω τὸ μάγος, ὁ ἀφομοιοῦμαι πάντα. ἐκδέτου μάγος κτήπιον, μαγδον καὶ ἐκμαγδον. ὡς διδάσκαλος, διδασκαλδον. πάσσαλος, πασσαλδον. κριάρος, ἰάρδον.

Ἐκνεφίας, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. κοινῶς ὁ ἐκνεφῶν ἄνεμος. παρὰ τὸ γόφος, οἱονεὶ ὁ νέφη σωάτων, κἀβδάλδων κι-

Ἐκνομίως, μεγάλως. ἐξάλλως παρὰ τὸ <νουμένως. νενομισμένα. καθὺ παρβολὴν κακίας καὶ ἀρετῆς. οἷον ἔξω νόμου, ὡς ἐκδίκως τὸ ἔξωθεν δικαίου. κἀνδίκως, τὸ

Ἐκνενευρισμένοι, ἐξηλωμένοι δυνάμεως. <ἀνανδρον.

Ἐκπολάω, ἐθορύβω. παρὰ τὸ πολῶ τὸ θορυβῶ. τοῦτο ἐκπολῶ ὁ ἐστὶ τὸ θόρυβον. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ κλῶμος κἠπολῶ ὁ ἐστὶ τὸ θόρυβος. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ κλῶμος κἠπολῶ.

Ἐκπολλόωσε, πολλὴν σωκόμισεν. ἀπὸ τοῦ ποιέω πολλόωσε κἠδρμασε ἐξομένου, ἢ πολλὰ τῶν βοῶν. οὕτω καὶ ὦ ἐποίει τὰς χορδὰς, πολύφ. ἴσως δὲ

Ἐκπαγλος, ὁ κατὰ πλῆθος. παρὰ τὸ πέ- <δερμάθυος. λαγος. φοβερὸν γὰρ τοῖς πλέοσιν. ἐκ τοῦ πέλαγος. κἠκ συγκοπῆν, ἔκπαγλος. κἠκ τοῦ πλήσω τὸ σπμαίνομαι τὸ θαυμάζω. οὐδέτερος ἀόριστος, ἔπαγλον. κἠοὗτος, ἔκπαγλος. κἠ ἐκπέρεκμα, ἔκπαγλος ποιητέον τὸ.

ἐκπάγλως

Ἐκπαγλα. καινῶς ἔστιν ὁ λέγων. ὅσα σὺν ὁμοφωνίᾳ καθέστηκε πλήθυντικῶν οὐδετέρων ὀνομάτων μὴ δεῖται ἐπιφερομένου ἐκπαγλότατε. ἐκπληκτικώτατε. <μαθητικήν σύνταξιν. φοβερέ. κἠδοχώτατε. ἐκ τοῦ ἐκπλήσσομαι ἐκπαγλος, οὗτος ἔκπαγλος. καὶ ὑπερθέσει, ἔκπαγλος.

Ἐκποδών, ἀφανῶς. ἐκ μέσου.

Ἐκποίητος τῶν παρ. Ϛ. ἐκποίητον γίνεσθαι, ἀπροκηρυχθῆναι τὸ γένους. καὶ οὐδετέρως ἑτέρως ποιήσω. οἱ δὲ ἀπὸ διαφερόντως ἐκποίητος, ἀπροκήρυκτος. ὅπερ μὲν ἀπροκήρυκτος, ὡσπολάσει ἐκβάλλεσθαι. ὁ δὲ ἐκποίητος, ὑπὸ τὸ φύσει παρὸς δίδοται ἄλλος ἕτερον οἱονεὶ πρὸς θέσιν.

Ἐκπώσις. ἴσως ὁ ἀπὸ τοῦ παρὰ λέγει ἔκβιος ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου, κἠβδούσιος ὁ ἐστερημένος τῆς βδουσίας, τὸ αὐλοῦ πρόσωπον κἠέκπωτος λέγει ὁ ἐστερημένος τῆς πώσεως.

Ἐκῳδα ἐποίησε τὰ πραπόμενα. ἐκ τοῦ πέυθω ὁ ἐστὶ πύθω, τὸ πῦσα, κἠέκῳδα. ἐστὶ δὲ τὰ βδέλυγμα Ϛ βδέλτα καὶ ἔκδηλα.

Ἐκπορδικίσαι, διαφθαρῆναι πανούργως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πορδίκων. πανοῦργον γὰρ τὸ βδοῦν καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρεύοντας.

Ἐκπικῶ, ἐκβάλλω. πικάδες γὰρ αἱ ῥίζες.

Ἐκπικῶν, τῶν πολὺ ἐξιλλοσούντων.

Ἐκτόπως, μεγάλως. κραταιῶς.

Ἐκτικώσαντο, πράως κἠχθρόθως μετεχθρίσαντο.

Ἐκμαρτυρῶν, τὸ λέγων οὐ χάριν ἄλλου οἱδεν, ἀλλ' ἄπορ ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δέ γε μόνη γινώσκεται ὅταν πὶ κρίσει ἦσι, κἠ ἀπόριος γέγνεται.

Ἐκπρέμω. ἐκ τοῦ πρεμῶ, πράττω πρέμνημι. ὡς ἵστημι, ἵστνμι. τὸ παθητικὸν, πρέμαμαι ὡς ἵσταμαι. ὁ παλαιὸς, ἐπρεμάμην, ἐπρέμασο τὸ β. πρεμᾶς δὲ ἡ συνεσῶσα μετοχὴ, ὡς πορίσας. κἠ ἀπροβολὴ τοῦ ἰωνικῶς, ἐπρέμαο. κἠπράσειτῶν φωνηέντων, ἐκπρέμω. κἠοὐκέτιν ἐκ τοῦ πρεμῶ. ἰωνικὸν δὲ πῦ ποιῶμι, ὡς ἐβοῶ. ἐγελῶ. χοιροβόσκος.

Ἐκρώμης. ἡ δὲ προθεσις, οἷον ἀπὸ τῆς σύμφωνον ἐποφέρηται, γέγραφε τὸ ξ, ἵνα κ. ἵνα δὲ προσθῇ χωρὶς ἁμὴ εὑρεθῇ μετὰ πολλῶν προσθέσεων οἷον παρὰ ἀρχίλοχος, διεξωλήνος. καὶ πάλιν διεξεμύρνα, ἀπὸ τοῦ μύρνα. στέρησιν δὲ τὴν μυρσίνην. στέρησιν δὲ προσθῇ χωρὶς ἁμὴ εὑρεθῇ σὺν τέλει σχῇ, οἷον παρὰ θεοκρίτῳ. Θάμνης πολλοὶ κλιμακος ἐξέφυον. ἄνδρες ἔβαινον ἰωνικὸς ἀρχαϊκός. καὶ χωρὶς τοῦ ἄρεξ. ταῦτα πάντα ἐσυμφωσάμεθα, ἐπειδὴ ὦν τοῦτ τῶν χρήσεων ἐφύλαξε τὸ ἐξ τῆς προθέσεως συμφώνου ἐπιφερομένου.

Ἐκτας, παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. ὁ μὴ ὢν, ἔξω. βδ ἄλλου ἔκτωρ. ὁ ῥὶς βδας ἐπικρατῶν. κἠ ὁ τῆς βοΐας κρατῶν. κἠ

Ἐκτα σὺν οὐλομένη ἁλόχῳ. ἐὰν ἀνα <παρὰ τὸ ἐκθορεῖν. γωδὲς ἔκταν, ἀπὸ τῆς κλίσεως ἔστιν. ἀπὸ τοῦ κτῆμι, ὁ βάόριστος, ἔκτην. Ϛ συσολῇ, ἔκταν. ἐὰν δὲ καὶ ἔκτα. ἔκ

Ἐκτῆσθαι. κτῶ κτήσω κέκτημαι κέ- <τυκτάω κτῶ. κτημαι κέκτησθαι. κἠ ἀπροβολῇ τοῦ κ. ὁ λεγόμενος ἀπόλλυσθαι μφῶν γὰρ χρῆ ὁ συνεσῶς, οὐκ ἀναδιπλασιάζει ὁ παρα

Ἐκφίλαι. δῆτειμω. ἀπροβολῇ τοῦ ἐ Ϛ ῥοπῆτ <κειμαι. ἧς λῆ φίλω ἐῆμα. στέρησιν ἐξαίμων. ὁ δὲ ξέμων, τεῖνω.

Ἐκτυφῆναι. τύφω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυφον. ὁ παθητικὸς ἐτύφην τυφῆναι. στέρησιν δὲ παρὰ μικρὸν ἐκτυφλω-

Ἐκβραχιλιαθῆναι, ἐκ τεσσεῖν τῶν ἰσσων. οἱ, <θῆναι. Τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποστείνοντες τὴν ἐκβραχιλιαθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐχὶ ἐκσφονδυλιαθῆναι. ἔσῑνον, ἵνα δι' ἀμφοτέρων ἐκτεσσοῦντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥὶς ἰσσουσῶν ἀναβαινόντων. μέμνηται δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς φιλιππικῷ.

Ἐκῥῖο, βδ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ὡς καλὸς, καλοῦ, καλοῖο, οὕτω καὶ ἐκῥὸς, ἐκτοῦ, ἐκῥῖο. Ἀλλ' ὅτε δὲ ἐκῥῖο.

Ἐκπλωμός, σωτηρίας. ἐπεὶ ὁ κλῦλος ὁ ἡγούμενος τῆς ποιμμνης κῥιος, σωτηρίας τῶν ποιμένι.

Ἐκυρός, ὁ πενθερός. οὕτως ἀτρεύει παρὰ τῆς νύμφης ὁ τοῦ νυμφίου πατὴρ ὡς πρίαμος ὑπὸ ἐλένης. Δισσοὶ τέμοι ἐστὶ φίλε ἐκυρέες ἠδὲ γυναῖκες. ὧν πενθεροὶ δέ εἰσι τῶν νυμφίων, οἱ τῆς νύμφης πατέρες. εἴρηται δὲ ἐκυρός, παρὰ τὸ ἐς ἑαυτὸν τοῦτο ἁρμόζειν. κ παρὰ τὸ δέχω, δεχυρός. κἠ ἀπροβολῇ τοῦ δ, κἠ ῥο πῆτ χέω κ, ἐκυρος. κ παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω, κυρός. κἠ πλεονασμῷ τε, ἐκυρός.

ε κυδάσατε, ρ', σ' τὸ ἐλοιδόρησεν. ϰζ' πάσσω, ἢ μᾶλλα δὴ με κακῶς ἐκυδάσατο. ἔστι κῦδος ἀρσενικῶς, ϰ᾽ σ' πᾶ τὰ οὐρανοῦσιοις τ' λοιδορίαν. ἀπὸ τοῦ τ' κῦδος, κυδάζω, κυδάζομαι. ϰ᾽ κυδάζεται τῆς πατρὸς ἀρετείοις, ἂν λοιδο-
ε κφυλλοφορήσαι, ϰ᾽ ἐκφυλ- ⟩ ρᾶται. σοφοκλῆς αἰαντ. λοφορίαν. εἶπον τέτις τῶν πολιτῶν ἀδικᾶν ἐδόκει, ϛ' ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, ἐσκό-πει πᾶ αὐλοῦ ἡ βουλή, ἢ χεἡ αὐλοῦ μὴ κέτι βουλεύσῃ, ἀλλ᾽ ἐλαθῆναι ϰ᾽ τ' συνεδρίου. ἀπὸ δὲ τῆς ψήφου, φύ-λλοις ἐχρῶντο, ἐν οἷς ἐγράφετο τὴν αὑτοῦ γνώμην ἕκαστος, ὡς πορ ὁράκω ὦ τ' ὁρακισμοῦ. ϰ᾽ ἐλέγετο ὦ τοῦτο ἐκφυλλοφορῆσαι. μὴ δὲ ἁλῶναι καὶ πανουρ-γοῦντα ξυνόμνυτο τὴν πρώτην ἐν τῇ κυάμοις, οὕτως ἡ τῶν φύλλων ἐγένετο. ὄζειν μέχρι ἐν τῷ δικαστηρίῳ ϰ᾽ δὲ χαθαιρεῖς ἐκφυλλοφορηθέντας. ὃς καὶ δημοσθέ-
ε νους ὠνίζοντο, πᾶ βόκρι ἐπί- ⟩ νης φῆσιν τῶν ϰ᾽ μεταίρεας. νοντο. εἴρηται ϰ᾽ ὦ τ' ἐκφράσθησαν. ὃς ἐν τῷ διεκω-δωνίσθησαν. εἴρηκεν οὕτως λυσίας.

ε κτείς, μέρος ϙ'. τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μη'. ὃς εἶναι τ' ἑκτὰ χοίνικας ὀκτώ. ϛ' ἡμίεκτον, τὸ δὼδέκατον τοῦ μεδίμνου.

ε λάστων, ὁ βραχύτερος. ἀπὸ τ' ἐλαχὺς ἐλαχύτερος, ἐλαχίων. ὁ ῥῖνος τύπος τῶν συγκριτικῶν, ἐλάσσων. τὸ δὲ ἐλαχὺς, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἀφαιρῶ. ἴων ἢ, ὁ ἀφαι-ρεθεὶς ϰ᾽ ἐκτρύτου μφωθείς. ϰ᾽ ἐλαχὴν δὴ μον καλῶ τ'
ε λασρῶ, ἀπὸ τ' ἐλῶ, ἀφ' οὗ τὸ ⟩ μικρὸν ϛ' πεψιχεόν. ἐλαύνω. ὁ ἀπιὼν πᾶ πακεῖ, ἐλήλακα. ὁ πεπληγώς, ἐλήλασμαι. ῥημασιῶν ὁπῶ, ἔλασον. ϰ᾽ ἔλασρον, πλε-ονασμῷ τ' ρ. ὃς καὶ τῷ, κέντρῳ, ϰ᾽ κέντρον. ϰ᾽ ἐκ τ' ἔλα-σρον τὸ ἐλασρῶ. κὡς ἀπὸ τοῦ βοᾶ βοάζω βοασῆς, βοα-σρᾶ ϰ᾽ βωσρῶ. ϰ᾽ καλῶ καλίζω καλισρῆς καλισρῶ, οὕ-τω ἐλῶ ἐλάζω ἐλασῆς ἐλασρῶ. πρώτης συζυγίας ὄθεν ϰ᾽ Ζεύγεα δ᾽ ἡνεύοντες ἐλάσρεον ἔνθα ϰ᾽ ἔνθα, ἂν ἤλαυ-
ε λασάμαρ. ἐλῶ ἐλάσω ἤλασα ⟩ νον. ἰλιάδος ϛ'. ἠλασάμην. τὸ ἐυκτιτὸν, ἐλασάμην ἐλάσαντο. ϰ᾽ ἰωνι-
ε λασβρωτα, ἐλαυνόμενα ὡς αὖ ⟩ κῶς, ἐλασάμαρ. βρωτά. ϛ' ἐξελάσαιμι. ἐκδὲ τ' ἐλῶ, τὸ ἔλημι.

ε λάτη, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλάτη. ϛ' ἐλάτης, ϛ' ἐλατῆρ. ὅσα πάσσω καὶ τὸ φυτόν.

ε λάτεια, πόλις φωκίδος. καὶ ἐλατεύς.

ε λαύνω, ϛ' τε τὸ διώκειν, ἔξουσα πελαύνω. ϰ᾽ ὦ χευ-σοῦ, ϰ᾽ ὦ χαλκοῦ, τὸ σημαινόμενον πρόδηλον. παρὰ τὸ ἐλῶ. οἱ, Πτύχας ἤλασε κυλλεποδίων. ϰ᾽ Διαμπὰξ δὲ ἤλασεν ὁμόριμον ἔγχος. ἔλω, ἐλύω, ἐλύνω. ϰ᾽ πεπε-ονασμῷ τ' α, ἐλαύνω. ϰ᾽ ὡς πορ βῶ, βαίνω, οὕτως ἐλῶ ἐλαύνω. ϰ᾽ γο ὦν φυ ἧς υ, γίνεται ἐλαύνω.

ε λω, ϰ' σ' λῶ. τὸ λαμβάνω. ὃς τὸ, ἔχος δ' οὐ χέλει τοῖον ἀμύμονος αἰακίδαο. ϰ' σ' ϰ᾽ τὸ φωνέω. ὃς τὸ, Φύλαπον δ' ἔλελιξε κρός ἤρως.

ε λαφος, τὸ ζῷον. ϰ᾽ διὰ τ' πυφότητα ϛ' τὸ τάχος ἐλαφὴ
ῆς οὖσα. ϰ᾽ διὰ τὸ ἑλκᾶν τοὺς ὄφεις, ϰ᾽ ἀναιρᾶν διὰ τῶν μυκτήρων. ϰ᾽ ἀπὸ τ' ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις. ϰ᾽ ἀπὸ τοῦ ἕλος, ἔλαφος. ϰ᾽ παρὰ τὸ ἑλκᾶν τοὺς ὄφεις ἔλοφός τις οὖσα. τρύτων δ' ἐθίουσα, καθαίρεται φυσικῶς. οὕτω γοῦν οἱ ὄφεις ὅτε ἀφανίζονται, αὐτὴ τὸ κέρας αὐλῆς πρὸς ῥίβδης πέραν. θερμαινομένου δὲ, πρὸς ἀναθυμίασιν. ἧς μὴ λαμβάνουσιν οἱ ὄφεις ϰ᾽ ζέρχονται τῶν φωλεῶν.

ε λάφειος ἀνήρ, ὡς τ' δειλοῦ. ἐκμυζοφορᾶς τῶν ζώων. δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

ε λαφηβόλος, χωνικὸς. εἴρηται καὶ λαχηστικῶς.

ε λαφηβολιών, μὴν ἀθηναίων. ἀπὸ τῶν ἐλάφων ὠνόμα-σται, ἃ τῷ μὴν εἰθύονται τὴν ἐλαφηβόλῳ ἀρτεμιδι.

ε λαφός, εὐκίνητος. ἐλεφός τις ὤν. ϰ᾽ ἀπὸ τῆς ἐλάφου, ἥ ἐστι νυφοτάτην καὶ εὐκίνητον.

ε λαφόλαφος, ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τὸ οἶκο οἱ παλαιοί, ἂν πρασοτάτους. ϰ᾽ τὸ ἐναντίον, τοὺς βαρυτάτους καὶ φορ-
ε λαΐζῃ, τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. γεωρ- ⟩ γικῶς τάτους. τοῖς ἀριστοφάνης.

ε λαιοπομφῦ, ϰ᾽ ἐλαιοπόμων. τὰ ἔργα τῶν τὰς ἐλαίας ἐργαζομένων. πομφὴ γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

ε λαιον, ὁ καρπὸς. παρὰ τὸ λᾴον λέαιον, τὸ λεαῖον τὸ σῶμα. ϰ᾽ ἐν ὑπορθέσει, ἔλαιον. ϰ᾽ ἀπὸ τ' ἐλαία τοῦ φυ-τοῦ παρωνύμως, ἔλαιον. τὸ γωνόμ. τὸ λαΐ, διφθογγον. διότι ἀνεφάνη τὰ ἐν τῷ ἐλαίῳ. ὦν δὲ τοῦ ἐλαίου διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. παρὰ δὲ τὸ ἑλῶ τὸ λαμβάνω, τὸ γὰρ ἔλεος πάντες λαμβάνομεν. ἔστι δὲ ϰ᾽ ἀρσενικῶς ὁ ἔλεος.

ε λαία, παρὰ τὸ λᾴον, ἢ λᾴα ⟩ ϰ᾽ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. λέαια. καὶ ἐν ὑπορβιβασμῷ, ἐλαία, ἡ τὸ λεαῖον φύ-κρυσα. ϰ᾽ παρὰ τὸ ἕλος διὰ τὸ ἐν ἑλώδει γεννᾶσθαι. ἐν ἕλε-σι δὲ ὑγροῖς τὰ φυτά. ϰ᾽ παρὰ τ' ἀλέαν τ' θερμασίαν. ἐν θερμοῖς δὲ τόποις χάρει.

ε λαιοῦς, πόλις ἐν ἑλλησπόντῳ. ἐλεούσιος, ὡς γραπεζοῦς

ε λεών, ἡ πόλις. κλίνε ἐλεῶντος. παρὰ ⟩ γραπεζούσιος. τὸ ἕλος, ἡ ἑλώδης οὖσα. ϰ᾽ ἐλαῶν ὖσα οὖσα, ὅθι πολλαὶ ἐλαῖαι πεφύκασιν ἐν αὐλῇ. ϰ᾽ παρὰ τὴν ἑλκὲ ἑστίν.

ε λεοῦσα, νῆσος πλησίον ἐρέσου. ὅτι ἀθηναῖοι βαρὺς φό-ρους ἀπράττοντες ἐρέσιους τῶν μὴ δι᾽ δν τ' ἀσθυγα-
ε λαιοπώλους, λυσίας φησὶ τὰ ἐλληνοπώλας. ⟩ τέρας. ὡς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον, τὸ ἐν ἕλει τεθραμμένον.

ε λέαρος λέγει ὁ μάγνης παρὰ τοὺς ἐλεοὺς, αἰθέσι μαγ-ρικαὶ γράπτεσαι. ζήτει δὲ τὸ ἔλεος.

ε λεγος, θρῆνος, ὁ παρὰ τοῖς πεπλεωσιν ἐπιλεγόμ. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγεῖν ἐν τοῖς πάθοις. ϰ᾽ ἀπὸ τ' εὐλεγεῖν δ' αὐτ' τ' θρήνου τοὺς καὶ τοὺς χορμόνους. ϰ᾽ ἐλεγεῖα, παρὰ τὸ εὐλεγεῖν τ' πεπλευτηκότα, ϰ᾽ ἐλέγεια παρὰ τὸ εὐλεγεῖν τ' ἀπροβιώ-
ε λεγεῖα, τὸ μέτρον. ϰ᾽ ἀρσενικῶς, ἔλεγος. ϰ᾽ ⟩ σαντα. ὁ ἐπιλεγεῖ τῷ ἑξαμέτρῳ, τὸ πεντάμετρον. ϰ᾽ παρὰ τὴν ἔλεον ϰ᾽ τὴν γόον. ϰ᾽ παρὰ τὸ λέγεσθαι ὦν τῶν θανόντων. ἢ ὡς ἐπιλείαν γὰρ ἐλέγουσι. ϰ᾽ παρὰ τ' ἐλέγειν φησὶ τε-θνεῶτας. ϰ᾽ παρὰ τ' ἔλεγον τὸ θρῆνον. ὁ δὲ ὅμηρος διὰ τὸ

τῶν ἡρωϊκῶν ἐπῶν ὡς ἐπὶ τὰ πλεῖστον ἐστὶ μῦθος ἱστορικὸς παλαιὸς ἢ ἀρχαία μυθιὰ τῶν συμβεβηκότων, ἢ φίλωνος τοῦ τεθνεῶτος.

ἐλεγαίνη, ἡ ἀπαφρόδιτη. τινὲς τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ ὀπωσδηποτε ἀνθολασαίνη. καὶ ἡ ἐλεγεινὸν μέρος ἀντὶ τοῦ ἐκλήθη. φασὶν γὰρ οἱ μὲν θεοκλῆς ἄξιος, κέρεσι δὲ ἱεὶς πρῶτος ἀπὸ ἀνεφθέγξατο μενεῖς. ζήτεις δὲ ἀπὸ τίνος ἐλεγεινὸς, ἡ θυγάτηρ νηλέως τ' ἤκησαμένη σέλγαν. καὶ ἐκ τοῦ ἰκαρίαν τῆς ἰωνίας ἀφικίας. ἧς τὸ κύριον ὀνόματος φερώφασιν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγεινή, τὸ ἀνθολασαίνη. διὸ, οὐδεὶς αὐτ' ἀθηναίων ἠβουλήθη γῆμαι.

ἐλέγχω. ὁμοίως, ἐλέγξω. ἐκ τ' ἔλεγχος. ἔλεγχος δὲ ἐστὶν ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων. παρὰ τὸ ἔλην ἔχειν. ἤγουν, λαμπρόν μακρῶς, ἔλεχός τις ὢν καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. ὀφωνίζων τὰ πράγματ'. ὁ δὲ ἔλεγχος ἀσφὼς ἀπὸ τὰ

ἐλεγχείη, τὸ μῆδος. τὸ χεῖ, δίφθογγον. διὸ- πράγματ'. ἡ ἀνεφάνη τὸ ἐν τῷ ἔλεγχος ἐλεγχεία. σπ δὲ τὸ μῆδος.

ἐλεδώνη, εἶδος πολύποδος. ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἕδειν, ὃ ἐστιν ἐνεδίδυ. ἐεδώνη, καὶ πλεονασμῷ τ λ. καὶ ὁδὸς, Οτ-

ἐλεαίρω, ὡς ἀπὸ τ' ἔλεος ἐλ- ανόστεος οὖν ὁδὸς τὸ ἐλεεινὸν. εἰκὸς ἐλεήρω. ἐκ τοῦ τ ἐλεῶ ἐλεαίρω, οὕτω καὶ ἀπὸ τ' ἔλεος ἐλεήρω

ἐλεδνὸς, ἀπὸ τ' ἔλεος. ἢ ἐλεεινὸν φαίνεται. ἐλεῶ. καὶ ἀμοιβαῖος, πρώτης συζυγίας τῶν πεπερασμένων. ἐλεδς. Ολην τ' ἡμέραν ἐλεδς ἐδάνειζε δὲ ὁ Λίνος. καὶ δὲ τ' ἀοιδὴν ἐλεδὴν τ' ἔλεος. τοῦ

ἐλεδς, δῆμος τῆς ἀτικῆς. ἐλεῶ. καὶ ἀμοιβαῖος, πρώτης συζυγίας τῶν πεπερασμένων. ἐλεδς. Ολην τ' ἡμέραν ἐλεδς ἐδάνειζε δὲ ὁ Λίνος. καὶ δὲ τ' ἀοιδὴν ἐλεδὴν τ' ἔλεος. τοῦ ὠνομάσαν δὲ ἀπὸ τ' ἐν αὐλῇ ἕλους. ἐλώδης δὲ ὁ τόπος. οἱ δὲ δῆμοι τῶν ἀθηναίων, καὶ ἀπὸ τῶν τόπων, καὶ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν αὐλοῖς, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν αὐλοῖς φυτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν αὐλοῖς χειροτεχνῶν, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκησάντων τ' ἀνδρῶν,

ἐλέγη, ἡ ἡρωΐς. παρὰ τ' ἔλω τ' ἑλκύω. καὶ γωναικῶν. ἡ πρὸς τ' ἰδίου κάλλος ἑλκυσα τοὺς ἀνθρώπους. διὰ τὸ πολλοὺς ἑλκειν τῶν καλλῶν. καὶ παρὰ τ' ἕλλας. καὶ παρὰ τ' ἐν ἕλκ γεγενῆσθαι. ἡ ὑπὸ τ' τῶν δαρέων ἐν ἑλώδει τόπῳ ἐφθαρμένα. θείας δὲ ἕνεκα προνοίας τυχοῦσα, καὶ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ λήδας. ἐκ τ' ἐλουσούσης ἐλένη ὠνομάσθη.

ἔλεγος, ἐκ τ' πὺξ ἀγκομαθίας προκλου. ὁμοίως ἐπὶ κύκλος δ' χεῖ μὲν ἐκ τῆς μυθολόγου μοίρας οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως. ἀφ' ἧς ἑκατόγχειρες γίγαντες καὶ ἐξῆς. διαπορεύεται δὲ τά, τε ἄμωσε πὺξ θεῶν τοῖς θνητοῖς μυθολογούμενα, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ καὶ πρὸς ἱστορίαν ἀξιολογίζεται. παραπλήσιαν δὲ ἔκ διαφόρων τοιούτων συμπληρούμενος, μέχρι ὁδυσσέως. ὧν καὶ ὁ ἡσίοδος καὶ παρίδας φησὶν ὁ αὐλός. παρουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ κύκλου τοιαῦτα, οὐ χοῦτω διὰ τ' ἀρετὴν, ὡς διὰ τ' ἀπολουθίαν τῶν συναὐτῷ πραγμ. τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖσθαι μέτρῳ ἡρώῳ καὶ πενταμέτρου. ἀρμόζειν δὲ τοῖς καταλοιχομένοις. ἐ ἐυλογεῖσθαι μὲν ὑπὸ παλαιοῦ φύτρις. οἱ μὲν πρὸ μυγενέτερον, ὡς διαφόροις ὕστερον θέσεσιν αὐλῶν ἀπεχέσαντο. τὸ δὲ ἔπος ἐφεῦρε φιμονόη ἡ ἀπὸ λίνου

προφητικῆς ἐξαμέτροις χρησμοῖς. οἷς ἐπεὶ τὰ πράγματα εἰ πεπερ, ἔπος τὸ ἐκμέτρων ἐκάλεσε, καὶ διὰ τ' κατασκευήν, καὶ τ' ἄγαν ὑπερόχην ἐν τοῖς ἐξαμέτροις θεωρουμένην, ἐνίοις ὀνόματος τῆς λύρου τὸ ἐξάμετρον ἰδιώσαν. καθάπερ ὁμήρου τ' ἰωνικὴν ἐπὶ δημοδεστάτην τὴν ἐφήμερα, ἐπεὶ καὶ τὰ ἡμέρα, ἔπη προσηγόρευσαν.

ἐλέγη, τὸ ἐ, φιλόν. τὰ δὲ τ' ἐνὶ θηλυκὰ ὑπερβ συλλαβὰς μονογενῆ, διὰ τ' ἐ φιλοῦ γράφονται. ἐπὶ τε βαρυτόνων καὶ ὀξυτόνων. ὧν βαρυτόνων, ὦ ἐλέγη, ὁ βραχίων. κλυμένη, κύριον. ὀξύτονα, δεξαμένη. ἀθαμανὴ. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ κελαινή.

ἐλέγδην, βοτανικὴ ἢ ἀλεξανδρεία γλυκυμένη. εἴρηται ὅτι ἐκ τῶν δακρύων τῆς ἐλένης ἀνεφύη, ὅτε ὧν κατώκησεν τῷ κυβερνήτῃ μενέλαος ἐδάκρυσεν ὑπὸ ἀμυδρὸν ὀ-

ἐλεθήρ, ὕδωρ τὸ ὑπὸ τ' ἡλίου τε- ἰδίως ἀπροθανόμενον. θερμασμένον. παρὰ τ' ἕλην τ' θερμαίνειν, καὶ τὸ θέρω τὸ θερ-

ἐλεσίδας, Πεισάνδρου προλιπὼν ζ' ἐλεσί- μαίνω. δας. οἱ μὲν τρεῖς συμφύρων τὸ πρῶτον. οἱ δὲ τρεῖς ἐλώδεις. ἄμφιον δὲ τρεῖς λεπτοὺς παρὰ τὸ λεπτὸν θαμὺ πρὸ τῶν ἀνέμων, καὶ ὑπὸ τῶν κυμάτ'. ὅθεν καὶ ἐλέπαια, τὰ ἀκρότατα τῶν ὀρέων. εὐριπίδης. Καὶ χιθαιρῶνος λέπας.

ἐλεψε, ἰλιάδος. ἀ Περίδρομος ἐχαλκὸς ἔλεψε. πῦς ἐλέπαστος δ' αὐλὸς. ὅ ἐστιν ἔγλυψε καὶ ἐκάθηρεν. ἀπὸ τοῦ λέπω. ὀξὺ καὶ λεπτὸν τὸ τῶν καρύων. ἔλυτρον καὶ λέπας. ὁμοίως, λέψω ἔλεψα. καὶ παρὰ τὸ λεπῶ παρώχηστῶν πεπερασμένων, λεπήσω ἐλέπησα τὸ μέτρον ἐλέπησε. καὶ κ' συγκοπὴν τοῦ η καὶ ηράσειτ' πς ἅς ψ, ἔλεψεν.

ἐλήλικε. Αὐτὰρ ἐπαὐλῷ κυάνεος ἐλήλικτο ὀράκων. ἐπὶ κλίνω. ἐνέσφιγκε. ἐλίσσω ἐλίξω ἥλιξ κλίνομαι ζ' ἐλήλιμαι. ὁ δὲ παρ' οὐ τέλιος, ἡλίμην καὶ ἐλελίμην. ἐλήλιξο, ἐλήλικε. καὶ μοῦ τοῦ η ἅς ε.

ἐλήλιξεν Μέσσαν ἐλήλιξεν ὅλυμπον, ἐπὶ ἐκίνησεν. ἔστισε. καὶ ἐπὶ παρὰ τὸ ἐλελίζω. ὁ πρὸ ἀπὸ τ' ἐλίσσω ἐπὶ κ' ἀναλογίαν. ὁ ἀόριστος ἐλέλιξα. ὁ μέσος ἐλελιξάμην. καὶ μετὰ χι ἐλελιξάμην. σπ καὶ γὰρ ἐπεγράφεις. ὡς τ', Τὴν δ'

ἐλελίχθησαν, ἐλήλυθησαν. ἐλελιξάμην πέρισσος λάβεν. σὺν ἐγράφησαν. ἐλήλαχθησαν. ἀπὸ τ' ἐλίσσω. ἰλιάδος ζ. Καὶ ὡς ἐλελίχθεν, ἐπὶ ὡς ἐπεγράφησαν.

ἐλεπόλης, πτ τὰ μάγγανα καὶ μηχανήματα τὰ πολὺς πορθοῦντα. παρὰ τ' ἑλεῖν τὰς πόλεις. ἐλῶ γάρ εἰ τὸ πορθῶ. τὰ δὲ παρὰ τὸ πόλις σὺν τεθὲν τὰ οἷον, ἐλεπόλις. θηλυκὰ, τ' τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. ἡ δὲ ἀρσενικὴ καὶ θηλυκὴ ὑπὸ μετέχει, διὰ τ' δος κλίνεται. φυγοπόλις, φυγοπόλιδος.

ἐλέφας, τὸ ζῷον. Αμερόβιον ἐλέφαντ'. ἐλέβας ἅς ὧν. διὰ δὲ τὸ βάρος ἐν ὕδατι ἑλώδει τὰς ἐμβάσεις φυτεύεται τὰς μίξεις ποιεῖται. καὶ παρὰ τὸ ἐλεφαίρω τὸ βλάπτω. βλαπτικός τις. καὶ παρὰ τὸ ἐλίσσω ἐλίφας καὶ ἐλέφας ὁ ἐλίσσων ἔχων εἶδος. καὶ παρὰ τὸ ἐν ἑλεφεμβαίνειν τὴν θηλείαν. ἐλέβας ἅς ὧν. ἐμβαίνει γὰρ τῇ θηλείᾳ, οὐκ ὢν τῆς

διὰ τοῦτο, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτῆς ἐλώδης, ὁ αὐτὸς μέμονε. ς'
ἡλιότως ηὐφος. κ. παρὰ τὸ λευκὸς λεύκας. κῆρος τὸ
τὴν ἡφαιστον, λέφας. ς'. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλέφας. παχυδερ-
μία τροσῶν ἀλλοῦ. κ' ὁ μηρος ἰλιάδος ζ. ἰλιάδος ε.
τελῶς τὸ ἐλέφαντα τὰ γωνιφοίνικι μίνυν. ἂν ἐλεφάντινον
ὁσονῶν τῶν φοινικῶν χρώματι, χίσει. βάψει. ἰλιάδος ε.
ἐκ δὲ χειρῶν ἡνία λευκὰ ἐλεφαντίνη χαμαὶ πεσόν.
ἐλεφαντίνη, καὶ γυπία. ς' ἡ ἀπὸ τοῦ ὁ πόνυχι μὴ κεχ
λεῖφθαι. ὁ δὲ καθάπερ ὁ μὲν ξάφαιρεθεὶς ἐπὶ πλάσμα δὲ τῶ-
κων αὐξήσαι τὸ ἀφαίρεσιν, οὕτως ὁ μὲν λος ἀναλισκό-
μενος δὲ τὰς ἀρούρας τοῖς δαπανωμένοις ἐπανα χῶ-
ται καὶ θ' ἑκάστου ἔτους ἀναλισκομένου ς' πάλιν αὖ πε-
λαγίζω. τὸ ἐθνικὸν, ἐλεφαντῖνος.
ἐλεφήνωρ, ὁ ἡ κύριον. ὁ ἀνὴρ δὲ λος ἐλεφήνωρ. τὸ δὲ ἀνὴρ
ἐν σωθέσει, ῥέπω τὸ ἄδηκ. τὸ δὲ ἡδα. ἀγήνωρ.
ἐλατὴρ, παρὰ τὸ ἐλῶ ἐλάσω ἐλατήρ. σ' δὲ τὴν ἰοχον.
ἢ παρὰ τὸ ἐλεύθω τὸ πάγνυμαι, ἐλευθὴρ ὁ ἡ πόλε-
ως τῆς βοιωτίας. ἐλευθήρος μεδέουσα, ἡ ὁδός.
ἐλεφάιρατρ. ἐλεφάιρατρ φύλλ' ἀνθρώπων. σ' τὸ βλά-
πτω. ς' ἐλεφέρουται ς' ἐλεφηράμ, τὸ μὴ ἀπάτης
βλάψας. ἐλεφαίρω δὲ κυρίως, τὸ ταῖς ἐλπίσιν ἀπατῶ
καὶ βλάπτω. παρὰ τὸ ἕλκω, παράτρωτον ἑλκαίρω. καὶ πλε
ονασμῷ τοῦ ε, ἑλκεαίρω. καὶ ὑποθέσει τοῦ ε ἐλεαίρω. καὶ
χρόνῳ τοῦ ἡ λοῦ ἧς δασύ, ἐλεφαίρω. ὁ ἀόριστος ἐλέφηρα.
ὁ μέσος, ἐλεφηράμην. ἐλεφηράμην ἡμέρ χη. δῦναι δὲ καὶ παρὰ τὸ ἐλέφαντα τὸ ζῷον ῥηθῆναι. βλαπτικώτα-
λευσις, διὰ τοῦ ἀπὸ δημήτερος ἔλευ- τὸ ζῷον.
σιν. ἐκ δὲ εὗρε τὸ καρπὸν ἐλθοῦσα. παρὰ τὸ ἐλεύθω
ἐλεύσω, ἐλευσιν. ἔστι δὲ πολύ πλήθος ἀθηναίων. ς' ὁ θε-
σμός. Οἶδεν ἐλευσὶς τοῦλα. κ' ὅθι παρ' αὐτὴ καὶ ἐλυ-
σεν ἡ δημήτηρ ὧν ζήτησιν πορευομένη τῆς θυγατρός
αὐτῆς. κ' ἀπὸ ἐλευσῖνος τὸ ἑρμοῦ. καὶ ἐλευσίνια ἑορτή. καὶ
τοῖς γυμνικοῖσι τὰ ἐλευσίνια, ἆθλον ἐδίδοτο.
ἐλεύθερος, παρὰ τὸ ἐλεύθω ὁ πουερά.
ἐλευθέριος καλῆται ὁ ζεὺς, διὰ τὸ τοὺς ἐλευθέρους τοῦ-
τον οἰκοδομῆσαι τὸ πολίσμα αὐτοῦ. οὕτω μὲν ὑ πορίδης.
ὁ δὲ δίδυμος, οὐ διὰ τοῦτο φησὶ, φησὶ δὲ διὰ τὸ τῆς μητρικῆς
δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς ἀθηναίους.
ἄθεσι δὲ ς' ὑ πὲρ ἐλευθερίας ἰσάσαι πρατῆρα τῶν δὲ τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι. καὶ ὅμηρος ἰλιάδος ζ.
Κρητῆρα στήσεσθαι ἐλεύθερον.
λεύθω, σ' τὸ παραγίνομαι. παρὰ τὸ ἐλεύθος ὁ σ' τοῦ
θαλάσσης ὁδόν, μ' κελεύθω. καὶ ἀφροληπτ κ, ἐλεύ-
θω. ὁ μὴν ἐλεύσω, ἐλεύσω. ὁ ἀόριστος, ἤλευσα. ὁ β', ἤλυθον. καὶ
συνυπακουστέον, ἤλθον. ς' τὸ προσακτικόν, ἐλθὲ. ἆσε. εὑρέ.
θία δὲ σι σεσημασμένα ὀξυνόμενα. καὶ ἴσως ὡς μα
κρὰ παραληγόμενα. ὁ παρακείμ, ἤλευκα. ὁ ἀπίνης,
ἐλήλυκα. τὸ δ' συλλαβήν. ὁ ὑ ποστὸν τελίνος, ἐλη-
λύκην. καὶ ὡφελησείειαν ἠληλύκην. ἀπὸ τὰ ἀπίκα τὰ
ἀφ' ὁραχέος ἀρχόμενα, ἐν τῷ ἀπικῷ ὑ ποστὸν τελίκω

χρονικῶς μεγεθύνεται. ὄρος, ὁ ὄρους χα, ὁ ὄρου χην. πλήν τοῦ
ἐλήλυκα ἐλήλυκην, καὶ ἐλήλυθα ἐλήλυθην. ὁ μέσος
ἀπικῶς, ἐλήλυθα. ἡμερχήν, ἐληλυθῶς. καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ο, ἐληλουθῶς. ἴστεον δὲ ὅτι ὁ ἀπίνης παρακειμ
ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτῆς ὁ ἐλήλυθα. ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀπίνου παρακεί-
μενου, οὐ δεῖ ἕτερόν τι ἐπιφέρειν ἡμῖν ἀντεραμμένως ἀναδιπλασι-
ελήλαγκα, διὰ τοῦ ελήλυθα. ἐπὶ τέλους ἐλῶ, ἐλάσω, ἤλακα, καὶ ἐλήλακα. ἐληλάμην.
λείψασκον. λείπω, λείψω, ἔλιπον. ἔλιφα. ἔλιφθαι πλήθυν-
τικόν. ἐλείψασκον ἰωνικῶς.
ἑλιγμός, ἐν τῇ ἕλεσι γεμόμενος. Νύμφαι ἑλειονόμοι
μοιν παρὰ τὸ εἰδέσαι. ἀπολλώνιος.
ἑλικτήρ, ὁ λέων. ἐσχατὴν ὑ πὸ τὸ πέζαν ἑλικτῆρα τὸν λέ-
οντος. εἴρηται παρὰ τὸ ἕλιν τὸ θερμότητα. ἢ λέγε καὶ ἐπὶ
λικ πλεονασμῷ τοῦ ι. κοινῇ παρὰ τέλος, ὁ ἡ πρότασις
περισμοῦ ἐν ἕλεσιν ἐνέμοντο. ὅμηρος.
ἑλελίζω. ἐλίσσω τὸ συρέφω, ἀφ' οὗ τὸ ἑλίσσω. καὶ ἀ-
φαιρέσει τοῦ συ ἑλίττω, ἐλίσσω. τὸ πρὸς ἀναδιπλασι-
ασμὸν γίνεται ἐλελίσσω. ὁ μέλλων, ἑλελίξω.
λιξ. ἕλιξ λέγε ς' τὸ τῆς ἀμπέλου μυρσόδες ἔκφυμα.
ὁ ἐπιλαμβάνε τὸ χάραξ. τὸ παρ' ἡμῖν βλαστάριον κα-
λούμενον. παρὰ τὸ ἐλίσσω μέλλοντα, ἕλιξ. ὡς χα-
ράσσω, χάραξ. δράσσω, δράξ.
λίχνυσος, εἶδος ἄνθους. θεόκριτος. Κισσὸς ἑλιχνύσω
κεν ὁμοίως. ἀφ' ἑλιχνύσης τινὸς ἐφεσῶσας, ἥτις πρώτη
ἀφ' ἑαυτῆς ἄνθους τὸ χρυσανθέμου ἐστεφάνωσε τὸ ὄρτεμιν.
παρὰ τὸ χρυσοειδὴς εἶναι. καὶ ἕλκω τὸ ἄνθος. ἐν ᾧ οὐκ ἔλκ
χρυσὸς, ἑλόχρυσος, καὶ ἐλίχρυσος. ὡς ἑλοβόσκης, ς' ἡλι-
λιὸς, ἡ ἄπελος ὡς ἀφρολλόδωρος. ἰσκὴς ἄγρωστις.
φιλίτας δ' ὧν γλώσσας τὸ κλάδου τῆς ἀμπέλου. μί-
λης, ἀφ' ἑαυτῆς ἕλκω ἕλης ἡ διὰ λ καιρὸς ἐν θηριακοῖς.
κάμνου ὡς δηλοῖ ὁ ἀπίνης ἀναδιπλασιασμός. ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐλῶ, ἤλακα, ς' ἐλήλακα. ὁ παθητικὸς, ἐλήλασμαι. ἡ
μετοχὴ, ἐλήλασμαι. ἀφρολῆτ ς, ἐλήλαμαι. μετὰ δὲ
τὸ ἀφρολῆτ ς, προπαροξύνεται. καὶ σπένδεσθε τῶν χαρα
κτῆρι τῶν διὰ τὸ αμενος, ἰσάμ. καὶ τὰ ὁμοία. οὕτω καὶ
τὸ ὑτάμ. οὐδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ τμῆμα.
λιμύειν, ἀργεῖν, σχολάζειν. ὁ δὲ ταραντῖνος, τὸ ἡσυχά-
ζειν. ὁ δὲ ἱστορικὸς ἐμφαίνει λέγων. ἐλιμύειν οὐ
ξυμφέρει, ἀλλὰ γυμνάσια. δῆλον ὡς ἀντὶ διαφέλλων
τὴν ἀργίαν. ἐλιμύω, ἐνδιδῶμι. ἀναπαύομαι.
θεόκριτος. ἐλίμυσε δὲ τὸ κῦμα. καὶ καλλίμαχος.
Οὐδὲ βοὴ κήρυκος ἐλίμυσε. παρὰ τὸ ἕλω, ἵμυ ἢ ἐν τῷ
αὐτῷ ἕλλεσθαι. ἕλω, ἑλίμυω. ἐλίμυω ς' ἐλιμύω. ὡς δὲ τὸ
ἐκμαγεῖον. σ' ἡ λέξις τὸ στρατεύμυ διαβίβουντας, ἤ ἐγ-
χωριάζοντας. ἐλίμυον, ἀντὶ διέβρεον. ἀνεστρέφοντο. πεῖ
εφέροντο. ἀφ' οὗ λίμυον εἴρηται. οἱ, Δηρὸν δ' ἀνελίμυον
λος, κ' παρὰ τὸ ἕλκω ἕλος ἡ διὰ λ καθιμένοντες.
χυμένη σαρξ καὶ μὴ συμμένουσα. ὅθεν καὶ ἄπελος
προσαγορεύεται, παρὰ τὸ μὴ πελάζειν τὸ σῆκα. κ' παρὰ

τὰλκην, τὸ ἀλκὴς γινόμενον.

Ἕλκεο. Μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί. ἀπὸ τοῦ ἕλκω ἕλκομαι ἑλκόμην ἕλκυσο. καὶ τὸ προσακτικὸν, ἕλκυσον. Ϛ κῆ διάλυσιν, ἕλκεο.

Ἑλκύδριον, λέγει τὸν κάδον, ὅτι ἀνέλκει τὸ ὕδωρ.

Ἑλκεσίπεπλος, ἐφελκομένη τὰ πέπλους ἐν τῷ φορεῖν. ἢ δὲ καταβασκευὴ τῆς λέξεως, ἀπὸ τοῦ ἀλφεσίβοια.

Ἕλλας, ἀπὸ ἕλλης τῆς ζήθου συγαμβός.

Ἑλλὰς, ἑλλαδόπορπλεομασμῶδες, ἡ ἑλλασξωμαῖος.

Ἑλλάνιος, ἀπὸ τοῦ ἑλλήνιος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἑλλὴν ἑλλήνος κῆ τὴν νίκην, γέγονεν ἑλλανόνιος. κῆ συγκοπῇ, ἑλλάνιος.

Ἑλλανοδίκαι, ἄρχοντες ἡλῴοι διέποντες κῆ τὰ ἀγῶνα τὸ λυμπιάνιον. ἐκλήθη δὲ οὕτω παρὰ τοῖς βήσι διὰ τὸ ζοῦν τοῖς τε ἀθλητὰς, κῆ τοῖς ἄλλοις ἀγωνιστὰς. ἐκαθέζοντο δὲ ἐν τῷ ἀγῶνι πορφυρίδα πεπεβλημένοι. Ϛ ἦσαν οὗτοι τὸ μὲν πάλαι ἐννέα. εἶτα δύο. κῆ τὸ τελευ-

Ἑλεδανὸς, ὁ τῶν φαρμάκων δεσμὸς. ⟨ τάσσω, κ. παρὰ τὸ σὺν ελῶ τὰ δεσμευόμενα.

Ἑλλέβορος, θανάσιμον φάρμακον. παρὰ τὸ βορᾶ ελῶ

Ἑλλεβοριᾶν, τὸ ἑλλεβόρῳ δεῖ θαγῶς φαρμάκου. οὕτω

Ἑλλέρα, τὰ βλέφαρα. ὀλλύρατιμα οὖτα ⟨ καλλίας. ὀλλύνται καὶ ἐρέσιν ποιοῦντα.

Ἑλλὴν, παρὰ τὸ ἑλλὰς, ὁ σῆ τὴν πόλιν. κ παρὰ τὸ ἅμος ἁμὴν καὶ βήν. πλέον γὰρ τῶν ἀμφωτέρων ἀμῆ κλοις φιλοῦσιν, κ διακέκριται.

Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ καθ βήνας διαλέγεσθαι. φυτέσι τὸ ἀσολοικίστως Ϛ ἀβαρβαρίστως διαλέγεσθαι.

Ἑλληνόπολις, ἀπὸ λόδωρος. ἀτάλος ἐκ τῶν βήνων ἐδωκε πόλεων οἰκήτορας σωσαγαγών, ἔκτισε πόλιν, κῆ ὠνόμασεν αὐτὴν ἑλληνόπολιν.

Ἑλληνοταμίαι, οἱ τῶν ἑλληνικῶν χρημάτων ταμίαι. καὶ γὰρ ἦσαν ποτὲ χρήματα τῆς βάλασσα συγκείμενα ἐν τῷ δημοσίῳ. ῥητορική.

Ἑλλήσποντος, ἡ πρὸ τῆς τροίας θάλασσα οὕτω καλεῖται ἀπό τινος βήνης ἐκεῖ πεπτωκυίας ἀδελφῆς τοῦ φρύξου. Ϛ ὠνομάσθη εἰκότως ἀπό τινος βήνης οὕτως καλουμένης. Ϛ ἔστι πλατεῖα βήνη ἀπόντων. καὶ ἀπόφασιν εἴρηται πλατύς. ϛ σημαίνει τὸ βήνη ἀπόντος. κ τὸ κατέκλυσον μέρος τὸ πλατυσμένον.

Ἕλοψ, οἱ χθύς. κῆ ἕλοπτεύειν, τὸ ἁλιεύειν. εἴρηται δὲ παρὰ τοῖς χθύς οὕτως ἀπό τινος ἰχθύος ἰδικῶς καλουμένου Ϛ ἕλοπος. κ ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν ἁφῆν τὸ πα. ἀφῶνον τὸ. κρῆτες δὲ Ϛ τρὶς ἀφόνους ἕλοπας λέγουσιν.

Ἑλλόποδες κῆ ἑλλοί, οἱ τρουθοί, Ϛ οἱ μεδροί. ἀπὸ τοῦ ἁλλεσθαι. Ϛ ἑλλοφόρος ἡ ἄρτεμις, ἡ τρὶς ἕλλοις φορευούσα ἐστὶ τὰς ἐλάφους. κωμικὴ γάρ ἐστιν. ἔλλος δὲ ἡ ἔλαφος ὕποπτικῶς, ἀπὸ τοῦ ἔλαφος. καὶ ἐν ἔλαφος διαβάσεις ἔχων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔλλος κῆ τὸ ἔλαφος. ὀδυσσείας τ. Κύων ἔχε ποικίλλον ἔλλόν, ἀντὶ τοῦ ἔλαφον.

Ἑλίποδες. ἡ εὐθεῖα ἑλίκωψ. ἂν μελανόφθαλμοι. εὐόφθαλμοι. ἑλίδω, κ ἑλιποῦν καλεῖται καὶ Ϛ γλῶσ-

σαν τὸ μέλαν. κ οἱ ἑλικοβλεφάρως κεκομῶντες τοὺς ὤμους, ὁ ἐστὶν ὀφθαλμοῖς. εὐβλεφάροις. ὥπας δὲ τὰ βλέφαρα φασίν. ἀπὸ πάντων τῶν μέρους. κοῦλόχης. κ οἱ ἑλικηνώπαι ἔχοντες, κ ποιμενικοὶ πρὸς τὸ ἑλίκην ὠπὰ ἔχοντες, οἷς βλέποντες πρὸς τὸ μεγάλην ἀρχήν. λόγος δέ ἐστιν ἀρχή. ἡ μικρὰ καλεῖται κυνόσουρα. κῆ μεγάλη ἑλίκη. διὰ τὸ ἑλικοβλεφάρως τοὺς τοὺς ἔχειν. κ διὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τὸ ζοχήν, ὅσον λέοντος θήρ. οἵαν οἱ βήνες ἀγνοοῦσα τῆς μικρᾶς οὖσαν πρὸς τὴν μείζονα λέοντος,

ὡς φησὶ ἄρατος. Ϛ ἑλίκην ἔμεν ἄνδρες ἀριστοὶ φράζονται λίτεκ μαίροντο, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν. διὰ τοῦτο ἑλίκω τοὺς ὠκεανοὺς ὁμήρος φησί. οἱ δὲ εὐόφθαλμοις λέγουσι, ἀμαρτάνουσι. πρὸς γὰρ τὸ ἐναντίον.

Ἑλικώπιδα. εὐθεῖα, ἑλικῶπις. ἑλίκ διάλεκτον τὸ μέλαν. μελανόφθαλμον. ἀφ οὗ εὐπρεπῶς κ τὰ ἐξοθέαρον κῆ εὐμορφοτάτην. πρὸς ἣν πᾶς ἑλίσσεται φρὺς ὤπας, διὰ τὸ κάλλιστον εἶδος. κλίνεται δὲ ὡς κηροφήτης.

Ἑλικάων. τὸ ἑ πρὸ τῆς λι συλλαβῆς, δασύνεται. τὸ δὲ ἑλικμῶν τρ, ψιλοῦται. τὰ δὲ ὧν βαρύτονα διχρονα, ἐκτεταμένα πρὸ τοῦ ληγόμενα, γράφεται τὸ ω ὦ τῆς γενικῆς. ἑλικάων, ἑλικάονος. μακάων, μακάονος. ἱκε-

Ἑφελκε. Ἡσ ἑλκέμεν ἧς ἄλα ⟨ τάων, ἱκετάονος. δίαν, ἂν καθέλκῃ. τὰ δὲ σὺν ἀπρέμφατα οἱ ἴωνες διὰ τοῦ εμεν προφέρουσιν. ἕλκω. κῆ ὁμήρου, ἕλξω. ὁ ἀόριστος, εἵλξα. ὀβ, εἵλκυσα. σωάρχει τῷ ἀορίστῳ. ἰωνικῶς, ἕλκε. κῆ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἄφελκε. κῆ ἀναβιβάζεται τὸν λόγον. πᾶσι δὲ πάρα χρῆται χρόνος, τὸ πάρα γινόμενον ἀόριστον χρόνον κ τὸ ἄρχον μέρος ἀποβαλόν, σὺν τῇ

Ἑλλόβια. σὺν ὠά. διὰ τὸ ⟨ σὺν θέσθαι προπαροξύνεσθαι. τοῖς λοβοῖς τῶν ὤτων εἶναι.

Ἑλλωπία, ἡ εὐρώπη τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο. κ ὁ οἰκήτωρ αὐτῆς ἕλλοπα καλοῦσιν. κ παρὰ τὸ ἑλεῖν, ὁ κῆ τὸ ταύρου ἐάλω καὶ ἁλοῦσα ὑπ αὐτοῦ.

Ἑλωτὶς, ἀθηνᾶ οὕτω καλουμένη, ἐπὶ μάχῃ συνορίζεται. κῆ ἑορτὴ ἑλωτία. εἴρηται δὲ ἑλωτὶς ἡ θεὸς, ὅτι βελλεροφόντης τὸν χίμαιραν ἔσωσεν ἐλθὼν καθ ὑποθήκην κῆ συμμαχίαν τῆς ἀθηνᾶς ἐχαλίνωσε. κῆ ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν τὸν ἵππον, ἑλωτίαν προσηγόρευσεν αὐτ. Ϛ ἱερὸν αὐτῇ δρύσαρ. κῆ τὰ ἑλλώτια ἑορτὴ. κ ἀπὸ τοῦ πρὸς μάχαν ἁρμόττοντος ἕλους, ἐν ᾧ ἵδρυται, πίνδαρος ἐπιχωρίῳ ξενοφῶντος.

Ἕλος, σῆ ὁ θῆ πόλεως λακωνικῆς. ὀξύνεται ἑλῶται οἱ πολῖται. σῆ Ϛ τὸ γρὸν Ϛ σύμφυτον τόπων. παρὰ τὸ ἕλω τὸ λαμβάνω. ἡ μετ χῆ, ἑλών. βραχυντικὸν ἕλος. ὡς λαχὼν λάχος. κῆ μαθὼν μάθος κῆ μῦθος. ἕλος καλεῖται, ὁ ὁμαλὸς καὶ ἁπαλὸς τόπος.

Ἕλως, τὸ ἕλκυσμα Ϛ σπάραγμα. παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω. κ παρὰ τὸ ἕλω τὸ λαμβάνω, τὸ ἕλως. σῆ δὲ τὸ θήραμα, κ τὸ τῶν κυνῶν ἕλκυσμα.

Ἑλωρὸς, πόλις σικελίας. ὁ πολίτης ἑλωρίτης.

ἑλουρος, εὐθεῖα. ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν σκελῶν ἕλουροι κέκλημένοι. ὀξύτονος ἐνδωδεκάτῳ χρονικῷ. κῆβος διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. τὸ δὲ ζῶον, ὀλιγόποδον.

ἑλοίμεθα, λάβοιμεν. ἰλιάδος β. ἐκ μὲν εὐκτικοῦ, μέσος ἀόριστος δεύτερος. ἐκ τοῦ ἕλω τοῦ δασυνομένου τοῦ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, ἑλῶ εἶλα. ἐιμὴν τοιοῦτοι ἀόριστοι ὁμηρικοί, ὁ δεύτερος ἀόριστος εἶλον. ὁ μέσος, εἰλόμην, εἶλου, εἴλετο.

ἑλωτεῖον. ἀπὸ τοῦ ἕλωτος, ἑλωτεῖον μαι ἡλωτεῖμην ἡλωτεῖσο. τὸ ποτὸς ἀκτικοῦ, ἑλωτεῖον. καὶ κοινὰ διάλυσιν ἑλωτεῖο, ἑλωτεῖτο.

ἑλωτή. ἑλωτίς. παρὰ τὸ ἕλωτος ἀπὸ τοῦ ἑλωτίζω. ἑλωτεύω, ἄλω θάλωτος, θαλωτεύω. ἀλέω, ἀλετή.

ἑλσαι, τὸ σωρεῦσαι. ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι καὶ ἀναδιπλασιασμῷ.

ἑλωίς, παρὰ τὸ ἕλπω ἢ παρὰ τὸ ἕλκω δασύνεται. ἡ ἕλκουσα ἡμᾶς. ἐκ τοῦ ἑλωίς, γίνεται ἑλωίφ. ὁμοίως, ἑλωίσω. ἑλωίδος ὁκτωνύμου. τὰ ἕλκοντα θηλυκὰ, διὰ τοῦ δος κλίνεται. ἰστέον ὅτι τὰ ἕλκοντα θηλυκὰ διασύλλαβα, ἃ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ σωτῆρος ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, πόλις, ἀκρόπολις. μῆτις, πολυμῆτις. ἃ δὲ ὀξύνεται, ἃ μὲν θηλυκὰ μονογενῆ ὄντα, φυλάττουσι τὸν τόνον. οἷον, μυῖα, πανμυῖα. αἰγὶς, καταιγίς. ἃ δὲ ἀναλάττει τὸν τόνον, ἃ μὲν ἐκτείνουσι τὸ ι, πρόμαξ ἔχει τὸν τόνον. οἷον, ἀκτὶς, χρυσάκτις ἡλίου. κνημὶς, εὐκνήμιδος. ἔχουσι εὐκνήμιδες. ἃ δὲ συστέλλει τὸ ι, προπροξύνεται. οἷον, παρὶς, εὐπαρὶς. ἀλυμαῖοι, ἔθνος. ἀπὸ τοῦ ἐλύμου ὃ ἐστὶν ἰὼς, ἐίψασσις. ἀρχίσου, μόθου ὄντος καὶ ἐλθόντος ἐς σκελίαν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλύμη ἡ χώρα. καὶ ἐλυμαῖος. τὸ θηλυκὸν, ἐλυμὸς, ποτέρμα τῶν ἐψωμένων λαπάγων ἐλυμαία. κάθιον. ἀριστοφάνης νήσοις, παρὰ τὸ ἕλος, ἕλυμος. χάρει γὰρ καὶ ὑγροῖς τόποις καὶ ἐν ἕλεσι φύεσθαι.

ἑλυμα, μέρος τι τοῦ ἀρότρου ἐν τῷ μέσῳ, ἔνθα συμβάλλει ὁ γόνυ τῷ ἰσθμῷ. παρὰ τὸ ἐλύω ὃ ἐστὶ καλύπτω.

ἑλυτρον, κάλυμμα. ἐκ τοῦ ἔλασμα. ἐνείλημα. ὁμοίως ἐκ θήκη τοῦ τόξου. ἢ πλεονασμῷ σοφοκλῆς ἕλυτρα. παρὰ τὸ ἕλω ἑλύω ἑλύσω τὸ σῦ ἑλύω, γέγονεν εἴλυμα.

ἑλύμην. ἰστέον ὅτι τὸ, Νῶτ' ἐλύμην τρον καὶ ἕλυτρον. τίς τόσσα πορών. οὐκ ἔστιν εὐκτικὸν, ἀλλ' ὁριστικὸν. μέσος ἀόριστος δεύτερος παθητικὸν ἐλύτρωθην. ἐκ τοῦ ἐλύτρου δὲ εὐκτικὸν εἴην, καὶ ἑλύθεια πρόδηλος.

ἑλύθη. ῥύμος δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύθη. ἰλιάδος ψ. ἑλύθη. σὺν ἐρίδι ἔζετο θη. καθεῖρ πύθη. οἱ δὲ, πρὸ ἑλκύθη. σὺν ἐράφη μὴ τῶν ἡμίων. παρὰ τὸ ἐλεύθω, ἐλεύθη καὶ ἐλύθη. ἐκ τοῦ ἐλύω δὲ γαστέρες ἐλυθεῖς. ἀντὶ τοῦ καταμεχθεῖς. ἀπὸ τοῦ ἕλω, ἐλύω. ὡς ἕλκω, ἑλκύω.

ἐμβάδες, εἶδος ὑποδήματος. ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνω τρισυλλάβου.

ἔμβιον, τὸ στερεόν τε καὶ πρέμνον. ἐμβιοῖτε δὴ δασ. ἐίζαι δὴ ἃς βάθος διϊκνούμεναι, καὶ ἐμβεβηκυῖαι, ἐμβιβάξαντες, παρὰ τὸ πάσσω πάκτω. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βῶ. αὐτὰρ ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες, ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες. ἀπὸ τοῦ βάζω βάξω, βιβάξω. βιβάξας βιβάξαντος. καὶ ἐμβιβάξαντες.

ἐμβαδόν, ἰλιάδος ο. πεζῇ βαίνοντες. ἀπὸ τοῦ βάδην.

ἐμβριμώμενοι, μετ' αὐστηρότητος ὁπλῶν. ἀπὸ τοῦ βαίνω. τοῦ ἐπιτιμῶντες. ἀπὸ τοῦ ἐμβριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βρίμος βριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βρῖ ἐπιτάττω.

ἐμβραμύα, παρὰ σωφρονεῖ ἢ εἰμαρμένη. ὑπὸ θέσει τοῦ ε. καὶ διὰ τὴν ἀσώτου ταξίαν πλεονασμῷ τοῦ β. καὶ λάκωνες οὕτω λέγουσιν.

ἔμβριον, ἀπὸ τοῦ ἐσωβρύω, ὅ ἐστιν αὔξεσθαι. καὶ ὑπέμβρυον, τὸ ὑπὸ τὴν θηλάζουσαν μόσχον.

ἐμβρύσαι, τὸ ἐνθῆναι. ῥοπὴ τοῦ ἀγῆς β. ἀπὸ τοῦ ἐνδῦσαι.

ἐμβριθές, στιβαρόν. βαρύ. φορερόν, ἀπὸ τοῦ ἐπιβαρῆναι.

ἐμβολος, παρὰ τὸ τὴν λαιὸν ἐμβαίνειν.

ἐμεια, τὸ πος ἐστὶ μυκηνῶν. παρὰ τὸ ἐμῶ ἔμεια. ὡς θάλλω θάλια. λέγεται δὲ ἐπὶ μὲν ἐκ ἔμεσεν ὁ κέρβερος ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ἄδου. ἐπὶ δὲ ἐκ ἔμεσεν ὁ θυέστης φανῶν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

ἐμὸς, ἐκ τοῦ ἐμοῦ. τὸ δὲ ἐμοῦ ποιοῦ εἴδως, πρωτότυπου. καὶ πόσους πρόπους διαφέρει τὸ παραγώγου, καὶ τῆς. ὅτι τὸ μὲν ἐμοῦ τὸ πρωτότυπον καὶ διάλυσιν ἐμέο ἐμεῦ ἐμέο ἐμεῦ. τὸ δὲ παράγωγον οὐδαμῶς ἡ ὁπὴ τὸ μὲν πρωτότυπον, ἐγκλίνεται τὸ καταχρᾶς φωνῆσαι ἀπροβάλλου. οἱ, πάνυ σεμνόν. τὸ δὲ παράγωγον οὔτε ἐγκλίνεται, οὔτε τὸ καταχρᾶς φωνῆσαι ἀπροβάλλει.

μβιος, καλῆται ἡσυχῆ πεδίων τοῦ ξύλου. ἡ δέσις πεδίων ἢ ποιότης ἐστὶν ἢ σύνταξις. καὶ τὸ μὲν εὐθὲν ἔχει, τοῦ ἐκφῦσαι αἰτιατέον γίνεται. εἰ δὲ κακῶς, τοῦ καταφθαρῆναι.

μβατεῦσαι, ἡ ἐμβατεία. ἔστιν ἡ μετὰ λεγομένη διὰ τοῦ λ ἐμβαδία. τὸ τὴν δωδεκάτην ἐμβατεῦσαι, καὶ τὸ στελθῆναι τὰς τὰ κτήματα τοῦ ὑποχείου, ἐνεχυριάζοντα ἴο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. ἔστι δὲ, ἐμοῦ. σοῦ. οὗ. τὸ δώμα. ὦται δὲ γενικαὶ γίνονται κατὰ διάλυσιν, ἐμέο. στέο. ἕο. καὶ ἐπὶ δὲ διαλελυμένων γενικὰ οὐδέποτε διφωνον ἔχουσι μακρὸν, ἢ βραχὺ, ἀλλὰ τὸ μὲν μακρὸν, τὸ δὲ ἕτερον βραχύ, φύτου χάριν ἐπλεόνασε τὸ ι ποιητικῶς καὶ λέγεται ἐμέο. σέο. ἕο.

μὸς, ἐκ τοῦ ἐμόσ ἐμοῦ. ἔστι δὲ ἡ ἀντωνυμία παράγωγος. εἴδους τῶν παραγώγων κτητικοῦ. σημαίνει δὲ τὴν κτῆσιν καὶ τὰ κτήματα. καὶ διαλύσεις τοῦ διφθόγγου ἔως εο, ἐμέο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐμοῦ. ἐκ δὲ τοῦ ἐμέο σωματικοῦ τοῦ εος τὴν εὐδιφθογγον ἐμεῦ δωρικῶς. ἐπὶ ἀπροβολῇ τοῦ ε, μεῦ. ὡς τὸ, Κέκλυτε μευ.

μισα, πόλις φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν ἐμισαῖος. καὶ ἔοικε, κλίνεσθαι τὰ ἐμισα διὸ μύσιος ὡς τὰ μέγαρα. οἱ δὲ νῦν χρῶνται θηλυκῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐμισαῖος ἀπὸ τοῦ δετέρου γέγονεν, ἡμίτης φαίη, ὡς ἀπὸ τὸ γάδειρα γαδειραῖος. ἡ δὲ ἔμεσα διὰ τοῦ ε. ὀθνεῖ ἐμεσηνός. ὡς τὸ μασταῖος, ἀπὸ τοῦ ἄμα τοῦ γέρασα γερασηνός. σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ καὶ ξένης καὶ τοῦ ἔπος τοῦ

σημαίνοντος τὸν λόγον, ἕως οὗ καὶ ἀμετάθετος τῶν φωνηέντων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἔμμα ἕως. οἱονεί, ὁ ἅμα τῷ λόγῳ ἕστως τῷ ἔργῳ. ἐσπευσμένως. ταχέως. καὶ προθύμως. Ὁ δὲ ἔμμα ἕως ἀπὸ

ἔμμενες, ἀεί. συνεχῶς. ἀδιαλείπτως. ῥοῦσον. ἐπιμόνως. μένω καὶ ἐμμένω, ἔμμενες.

ἔμμεναι, ἀντὶ τοῦ εἶναι. τὸ γὰρ εἶναι τὸ ὑπάρχειν σημαίνει. ἐστὶ δὲ ταραταϊνός, ἰων. ὃ πληθυντικόν, ἦμεν. ἀλλὰ ὁ μὲν ἦμεν γινώμεθα. ἡμῖν χή, εἰς ἡμᾶς. τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι. ὁ δωρικῶς, ἔμμεναι. ἀφ' οὗ τὸ δὲ μεναι.

ἔμμοιον, ὃ καὶ ἐπιμήνιον, τὸ κῦ μῆνα πλεονάζον αἷμα τῶν γυναικῶν. ῥοφεῖ δὲ τὰ αἵματα τοῖς βρέφεσιν.

ἔμμοροι, οἱ σὺν τύχῃ διδόμενοι φιλίας. ὁμήγυριος συνσκηνοῖς. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἡμῶν τὰ, τετείχηκα πέλαβον. καὶ οἷς ἔλαβον ἐμμόρους. εἴρηται παρὰ τὸ ὁμόρους τοὺς σὺν ὁμολογίᾳ τῆς ἁρπαγῆς διδομένους παρ' ἐκείνων παῖδας. ἢ, ὁμόροι, καὶ ἐμμόροι.

ἔμμορε, σημαίνει τὸ ἔτυχεν. ἔλαχε. παρὰ τὸ μορῶ τὸ ἐπιτυγχάνω, μορῶσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμμορον. καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου μ. ὁ δεύτερον, ἔμμορες. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος ἔμμορον, ἔμμορε. ἔμμορον. καὶ ὁ μέλλων παθητικῶς, ἐμμορήσομαι ἐκ τοῦ ἐμμορῶ εἰς ἐμμορασθήσομαι εἰ χρὴ εἶναι. μείρω, μερῶ. μέσος παρακείμενος, μέμορα. καὶ καθ' ὑπερβασμόν.

ἔμμα, σημαίνει τὸ ὁμοῦ. καὶ ἔμματος, τὸ αὐτό. ἔμματος, ἀντὶ μὲν σημαίνει τὸ ὁμοῦ. ὡς τὸ, Σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμματος. ἀντὶ δὲ ὁμοίως, καὶ ἐπίσης. ὡς τὸ, ἔμματος ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἱκετάνυτο.

ἐμπάζομαι. Καὶ ἐμῶ ἐμπάζεσθαι μύθῳ. σημαίνει τὸ ἐπιστρέφομαι. φροντίζω. ἐνθυμοῦμαι. λογίζομαι. παρὰ τὸ ἔμπης. ἢ παρὰ τὸ ἔμπαος. τὸ γὰρ, ἀφ' οὗ ἐμπάομεν. ἢ παρὰ τὸ ἐμπάζεσθαι. τὰς γὰρ βουλὰς δηλοῦμεν ὡς πάσῃ τῇ διανοίᾳ. ἐμπάσασθαι. καὶ οἰκείως, ἐμπάζομαι. τὰ μὲν οὖν, ἀφ' οὗ ἐμπάομεν. τὸ γὰρ ἐμπλήσασθαι, ἐμπλάζω. σπάω φῶ. τὸν δὲ ἐμπλάζοντα ἀνεμοι φέροισιν.

ἔμπαος, ὁ ἔμπαθος. Κακῶν ἔμπαος ἀλήτης. οἱ μέν, παρὰ τὸ ἔμπαθος. δηλοῦσι τοῦτο, καὶ ἀφαιροῦσι τοῦ ε ἄρθρου. ὡς τὸ δεινὸς, αἰνὸς. οἱ δέ, παρὰ τὸ αἰῶ, αἶος. καὶ συνθέσει, ἔμπαιος. εἶτα κῦ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἔσωπαν ἔσει, ἔμπαιος. ὁ ἀλαθανόμενος. καὶ παρὰ τὸ ἐμπάζεσθαι, τὸ φροντίζειν. καὶ παρὰ τὸ ἔμπεδον, ὁ βέβαιος.

ἐμπλήκτης, ὁ θεσμοθέτης.

ἔμπεδον, ἐδραῖον. ἰσχυρόν. ἐκ τοῦ πέδον ἡ πῆ. παρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν σὺν τῇ θαλάσσῃ. ὅθεν καὶ ἐμπεδῶς, βεβαίως. ῥῆμα. καὶ ἀπὸ ἐμπεδίων θεμελίων καὶ μόνων. ἐκ τοῦ πέδον, τὸ ῥῆμα πεδῶ. καὶ ἐμπεδῶ τρίτης συζυγίας. Τὰ μὲν ὁμωμοσμένα χρῆσις ἔργοις αὐτοῖς ἐμπεδῶσαι. ἢ βεβαιῶσαι. σὺν ἰσχύσαι. ἀσφαλίσασθαι. ἐδραιῶσαι. καὶ ἔμπεδον, τὸ βέβαιον. τὸ δὲ πέδον, παρὰ τὸ ἔω τὸ καθέζομαι, ἔδομαι καὶ πέδομαι.

ἐμπελάζειν, ἡ ἐστῶρα. ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν παῦσαι. καλλίμαχος Τοὺς αὐτῶ σκοπιοὺς ἐμπελάτειρα τέκεν

ἐμπελάσσαι, σημαίνει τὸ πλησίον, ἢ τὸ πλησιάσαι. συνηκται παρὰ τὸ πελάζω.

ἔμπειραμος. παρὰ τὸ πεῖρα, ἐμπείραμος. καὶ ἐμπέραμος. σημαίνει δὲ τὸν ἔμπειρον.

ἐμπερονήσασθαι, καὶ ἐμπαρωνήσασθαι. ἀπὸ τῆς περόνης, ἢ παρονῆς. ἢ παρὰ τὸ βελόνῃ συλλαβεῖν.

ἐμπεφυῖα, ἰλιάδος α. ἢ ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας ἰσχυρῶς κρατοῦσα. ζῶσε δέ τε ἐμπεφυῖα. κῦ ἐμπεφύασι. φῦμι τὸ φορῶ πελάζω. ὁ μέλλων, φύσω. ὁ παρακείμενος, πέφυκα. ἡμῶν χή, πεφυκώς. ἀπροβολήτου συμφώνου, πεφυώς. κῦ τὸ θηλυκόν.

ἔμπλην, πλησίον. ἐγγύς. παρὰ τὸ πέλω ἐγγὺς ἀπὸ τοῦ πλησιάζω, συνηθεστέρως πλῶ. κῦ σωθέντος, ἐμπλῶ. κῦ ἔμπλην. Βοιωτῶν δὲ ἔμπλην ἐπὶ ἀριστερά. θωρηκτόμαχος.

ἔμπορος, ὁ πραγματευτής. καὶ ὁ τόπος αὐτὸς ἐμπορίου λέγεται. οἷον Αἰγάβολος. ὁ παλαιὸν πλέων ἐπὶ ἀλλοτρίας γῆς, καὶ πραγματείας. ἤτοι, ὁ διὰ πολλῶν τόπων βίου πορείαν ποιούμενος.

ἐμπολεμῶσαι, τὸ ἐχθροὺς ποιῆσαι, καὶ σὺν πολεμοῦσι γὰς παροξύναι. ἐκ τοῦ πολεμήσω μέλλει τὸ ἐκπολεμῶσαι.

ἐμπολῶν, θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ χειρωτὸς φησὶ, Τὰς ἐμπολῶν αὐτῶν μόνον ἐποιοῦντο. λυσιτελοῦντος αὐτῶν καὶ λυσιφόρους, ἀντὶ φανεροῦ. πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. ἴσους, ἀντὶ ὑμολογουμένους καὶ ἐν χερσίν. Ἀλλὰ τοὺς ποιητὰς ὡς ἄνδρας ἀληθεῖς, ἁπλῶς τὸ παντελῶς ἐμπολῶν ἔστι. ἐχέτησαν δὲ τὴν λέξιν ἱεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι, ἀντὶ ἐμπολοῦσιν ἐν δευτέρῳ φιλοσόφου μᾶλλον ἢ τῶν φιλοσόφων. Τίς γὰρ ἀπολῶν μὴ ἔτι ἔμεινε καὶ παῦσας ἀνείλατο, καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη, μηδενὸς ἐμπολῶντος ὄνος. ἀμπολῶν δὲ, τοὺς ἐμπολῶντας λέγειν, Τοὺς ἐμπολῶντας ἐπώλησαν. ἐμπολῶντας, ἐμπόλισμα. κώλυμα.

ἐμπουσα, φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ τῆς ἑκάτης πεμπόμενον. ὃ, κατὰ πολλὰς μορφὰς ἀλάομενον. ἐμπουσα δέ, παρὰ τὸ ἐμπολῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ποδὸς χαλκοῦν ἔχειν. ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῆς τὸ φῶς ἐφαίνετο μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁμοίως. ὁμοίως δὲ λέγουσιν ὅτι φάντασμα λέγεται τῆς ἑκάτης τοῖς δὶς τυ-

ἐμποίμιος, ῥυτέως ἢ χύοχος χοῒς φαινόμενον. ποιμένας. οἱ ἐφ' οἷς ἡμῖν τὰ δικαιώματα μερίζειν. καὶ ποιμένα λέγει, καὶ σὺν φόνῳ δραθῆσαι πόλασις. ὃ δὲ ἐμποιούμενα φιλοῦσι. ἢ δὲ ὁμοῦ παρὰ τὸ ἕπομαι συνῆφθαι.

ἐμπύρευμα, κυρίως λείψανον πυρὸς ἐν ἀποσβέσει. καταχρηστικῶς καὶ σὺν λῆψάνου. ὅς φέρεται πεῖν, γνώσεως. ἀρετῆς. καὶ κακίας μνήμη.

ἐμπυρίζω. ἐκ τοῦ πῦρ πυρός, πυρίζω καὶ ἐμπυρίζω.

ἐμφανῶς, συνουσιαστικῶς.

ἐμφορᾶ, πρώτη συζυγία. παρὰ τὸ ἐμφέρω, γίνεται

ἔμφορος. ὁ ἐν αὐλῷ φέρων ὑδρίαν. δέχεται, ἐμφορᾷ. ἡμέτερα ἐμφορᾷ ἢ ἐμφορεῖται. ἢ τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐμφορεῖον, ἐμῷ, τὸ τροφὴν ἐκβάλλω. ἀρίστου τὸ πλήρωσις. φάγης. Δότε μοι λεκάνην ἵνα ἐξεμέσω. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἀφίημι. καὶ πλεονασμοῦ τοῦ μ, ἐμῶ. ὡς ὁρύω, ὀρμῶ. ἐμῶ κυμόω, ἐμῶ ὠκυμόρω. ἢ ἐκβλίβει τὸ ῥῖψαι, ῥῖμῶ. τὸ τῆς ἐμῶ ἀντωνυμίας, διὰ τὸ μηδέποτε γίνεσθαι πρᾶσιν τοῦ ἐμέσου ὄντος. ὁ λοιδωρῶν κιρνᾶται τὰ δύο ὦ ἤ ὦ, ἢ καὶ ἐμωκυμόρω, χωρὶς τοῦ ι.

ἐναγίζω, τὸ χάριν ἐπιφέρω, καὶ θύω τοῖς καταχθονίοις χαρίεντα, καὶ φονεύω. ἄπὸ τοῦ τὸ μίασμα. ἐναίζω δέ, τὸ λίαν εὐσεβῶ πρὸς τοὺς θεοὺς. καὶ ἐναγίζω, τὸ καταπαύειν. ἐναβρύνω, ἀντὶ τοῦ ἐναβρύνεσθαι. μέγα φρονῶ. καὶ χαίρειν. τοῦτο παρὰ τὸ ἄβρος ὁ ἁπαλὸς φησί.

ἔναγχος, ἀρτίως. πρὸ μικροῦ, καὶ πρὸ ὀλίγου. ἐν τῷ ἔτι καὶ πρὸ ἐλθόντι χρόνῳ. παρὰ τὸ ἄγχου ἀγχίνης, ἄγχος. ἢ σύνθεσις, ἔναγχος. καὶ πρώην. προσφάτως. ἐσχάτως.

ἐναλλάξ. ὡς παρὰ τὸ μίγω μίξω μιξὶ καὶ ἐπιμίξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλλάξω μέλλοντα, ἀλλαξῶ ἢ ἐναλλάξ.

ἐναλίγκιος, ὅμοιος. παρὰ πλησίος. ὡς παρὰ τὸ πάσσω πάγος, ἁρπάζω ἁρμόδιος, οὕτω παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιόω, εἰκάζω. ἐπεὶ πολλάκις τὰ τοιαῦτα διὰ χρείαν μέρους ἀποβάλλει τῆς εἰδοποιοῦ τὸ ε, οἷον, Ἴκελος ἀστέρος ἐστί. καὶ, Τῶν δ' ἴκελος γένετο καλὸν ἔλυσε πόλιν, τοῦτο χάριν ἢ τοῦ ἀποβάλλει τὸ ε καὶ ἔτι ἴκιος, καὶ ἐνίκιος. ἢ προθέσει τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ τοῦ γ διὰ τὰ ἐπάλληλα βραχέα, γέγονεν ἐναλίγκιος.

ἐναπείρησαι, ἐντετύχηκα. εἴρηται ἀπὸ τοῦ διατείνω.

ἐναποψύχω, παρὰ καὶ σβέννυμι τὸ ἀναμένω πνέω. ἀπὸ τοῦ ἐναπὸ καὶ ἀποφυσῶ. παρὰ τὸ ψύχω. ἀπὸ τοῦ ὁμήρω, τὸ λειποθυμῶ. παρὰ τὸ ψυχή. ὡς τὸ, Εἷλκε δ' ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

ἐναίρω. παρὰ τὸ ἄρκην τὸ πόλεμον ἐναίρω τὸ φονεύω. καὶ παρὰ τὸ ἔνω τὸ φονεύω. ὅθεν καὶ ἐνυάλιος. τὸ δὲ ἄμω, παρὰ τὸ ἕλω τὸ φονεύω. δέχου, εἵλε καὶ ἀνεῖλεν.

ἐναρίζειν, κυρίως τὸ σκυλεύειν. ἔναρα δὲ τὰ σκύλα.

ἔναρα, σκύλα. λάφυρα. κατὰ χρῆσιν δέ, ἀναιρεῖν. τὰ πολεμικὰ ὅπλα. ὡς ὁ θώρακος καὶ τῆς κεφαλαίας ὁ κυνημίδος. ἐκ τοῦ αἴρω τὸ λαμβάνω. τὰ βασταζόμενα. ὡς τὸ, Φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα. τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου λαμβανόμενα. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρεμόζω, ἁρμόζω.

ἐναρίζοι, ἂν φονεύσῃ. ἐκ τοῦ ἁρμόζομαι τοῖς σώμασιν. ἐναρίζομαι εὐκτικῶς, τὸ γίνομαι. ἐκ τοῦ ἐναίρω, ἐναρίζω. ἡ δὲ γία. τὸ φονεύω, καὶ τὸ ἀπολαμβάνω. κυρίως δὲ τὸ σκυλεύειν. ἀπὸ τοῦ ἐναρηρότα σώματα ἀφαιρεῖσθαι.

ἀρφοτος, πολεμική. ἀπὸ τοῦ φέρω τὰ ἔναρα, ἢ τοὺς ἀνδρας φονεύω. ἐναργὲς, σαφές. ἀπὸ ὀφθαλμῶν.

ἀργεία, ἡ τῶν λόγων λευκότης καὶ φανότης. ἀργὸν δὲ τὸ καθαρόν. ἐνάργεια δέ, ἡ ἐν τοῖς λόγοις τάχος.

ἔναυλον, οὐ πρὸ πολλοῦ ἐνηχούμενον, καὶ μνημονευόμενον. ἀπὸ τοῦ ἐναύω ἐνηχούμενον. αὐλὸς γὰρ, ὁ σῦριγξ καὶ σωλῆνες. τριοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ὤτων τόπος.

ἔναυλος, ἦχος. ἔμπνους. ὅτι δὲ καὶ ἐρῶν ἡ χαράδρα καὶ χάραξ ἐρῶν. ὁ ἐν αὐλιζόμενον, ἢ ἐν οἰκῶν τα. ἢ ἐν αὐλοῖς, τοῖς χάμαιρνοις τόποις. παρὰ τὸ ἐστάναι ἢ εἶναι ὡς αὐλούς. αὐλὸς γὰρ ἡ ἕστασις. οἷον, Αὐλὴ καὶ αὐλὸς παρὰ ἕστασι τὰ χιὼν ἀνῆλθε. Τάχα κεν πλήσειεν ἐναύλου.

ἔναυλήματα, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ζωοὶ δὲ, ὁ αὐλὰ καὶ αὐτὰ ἄλφιτα ἐν αὐλήματα προσαγορεύεται.

ἔναυσμα, ἐμπύρευμα. ἀπὸ δὲ τοῦ πῦρος. ὁ πυρεύοιμι. ὑ τὸ ἔκκαυμα. ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ καίω. ὁ ἅγιος βασίλειος. Εἰ οὖν βλέμμα τοσοῦτον πῦρος ἔναυσμα ἔστι, ἀνθρώπομεν τυφλωθησόμεθα, Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν. καὶ τὰ βλέφαρά σου εὐθέτω δίκαια. τὰ ἐλλείποντα μιᾶ συλλαβῇ καὶ τὸ θηλυκὸν, διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔστι. ἐνδεὴς ἐνδεία, καὶ ἔνδεια. ἀδεὴς ἀδεία, καὶ ἄδεια. ἢ ὡς εὐκλεὴς εὐκλεία. καὶ κατὰ πρᾶσιν, εὐκλέα, οὕτω καὶ ἐνδεὴς ἐνδεία, καὶ ἔνδεια.

ἐντελέχεια, ὅτι τὸ ἀεί ὄν. παρὰ τὸ ἐν τελῶς ἔχειν.

ἐνδελεχέστατα, ἐνδελεχῶς, τὸ συνεχῶς. παρὰ τὸ ἐνδέχομαι, ἔνθεν ἐνδεχὴς. καὶ πλεονασμῷ τῆς λε συλλαβῆς, ἐνδελεχής. ἐνδελεχῶς, ἐπίρρημα.

ἑνδεκα, κληρωταὶ ἄρχοντες ἦσαν οὗτοι προεστηκότες τοῦ δεσμωτηρίου. καὶ τοὺς ἀποτομοὺς καὶ ταύρους ἐπὶ θάνατον, παραλαμβάνοντες ἐξημίουν. τοὺς δὲ ἀμφισβητοῦντας ἵστων ἐπὶ τὸ δικαστήριον. καὶ τὰ ὑπὸ αὐτῶν γραφόμενα χωρία. οἰκίας. καὶ τὰ δημόσια εἶναι δοξάντα παρεδίδοσαν τοῖς πολίταις. ἵστων δὲ ἐν ἀγορᾷ ἐνδείξας. ἐκφέρων δὲ ἐν τοῖς ἑνδεκάδαις, ἐκ τῶν εἷς, ἑνός. τὸ οὐδέτερον, ἐν. κρικὸν. καὶ μετὰ τοῦ δέκα, ἑνδέκαρος.

ἐνδεξιᾶ, οἰωνῶν καὶ πτήσεων. ὅταν δὲ ἐν προπαροξύτονον, ἄνευ τοῦ ι, ἐὰν ἐπιδεξίως. καὶ ὡς αἴσια καὶ καλά. ἐκ δεξιῶν, ἐπίρρημα τοπικόν.

ἐνδῦσε. ἐκ τοῦ δύω, δύσω. ἔδυσα. ἔδυσε. ὅτι τὸν, ἔδυσε. ὁ οἱ ἰῶσες αὐξήσεις οὐδὲ χρόνῳ. μετὰ τῆς σι, ἐνδῦσε.

ἐνδείξις, εἶδος δίκης δημοσίας. ὑφ' ἣν τρισὶ ἐκτῶν νόμων ἁλισκόμενοι φωραθῶσι, καὶ τόπων, καὶ πράξεως, ἢ μὴ ἀπέχοντο αὐτῶν, ὑπάγουσι τὸν δικαστήριον, καὶ ἐδείκνυον εἶναι δημοσθενοῦς καὶ ἀριστογείτονος.

ἔνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν. ἐπίδημος δὲ, ὁ ἐπιδημῶν ἐξ. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει σύνηθες. Ἀλλ' οὐ τυχὼν ἐπίδημος ὤν. λέγεται δὲ πρὸς τοῦ ποστιδῶνος, ὅτι οὐκέτι πόδημος ἦν, κυρίως ἀφημμένου. οὐχοῦτω δὲ ἴαμος ὀθεός,

ὡς διαπαντὸς ἐκ διαβίβλου.

ὑδρος, ἡ μεσημβρία, ἤγουν ὁ μεσημβρινὸς χρόνος. παρὰ τὸ ὑδεῖν καὶ ἐλαύνειν τὴν ἡμέραν. καὶ παρὰ τὸ ἴδιον τὸ ἱδρῶ, γίνεται ὑδρος, καὶ ἱδρός.

ὑδίκως, καὶ ὑδικῆ, ἀδίκως. καὶ κατὰ ῥοπήν.

ὑδλα, τὰ ἔντερα. οἱονεί, ἐνιάτια ὄντα, τὰ ἔντοσθεν τῶν ἰνίων, καὶ ὑπολῶτα τῶν μελῶν. καὶ παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι τῶν ὑπολωπ. ᾱ δὲ διὰ τοῦ ι. ὡς ἀνθρώπιος, ἀνθρωπία.

ὑδύοισιν, ἐν τοῖς ἐγκάρδιοις. ἔστι δὲ ἡ, ὁ σπ δύος δ. τὸ συστροφήν. καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ ᾱδυος τοῦ δύνω. τοῖς δύνουσι. καὶ κατὰ μετάπλασμον, δύοισιν. καὶ τὸ δύος τοῦ δύνου, δύοις καὶ δύοισι. καὶ δοτικὰ εἰς κατὰ ἀεὶ συστρέφον. ψαύουσι δὲ ἀνδύοντα διὰ τὰ ἔντερα καὶ μέλαν αἷμα. ἰλιάδος ψ. φυτεύσῃ τῶν ἐν τῷ ὀπλῶν. ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι αὐτὰ τῷ θώρακι, καὶ τοῖς λοιποῖς ὀπλοις. οἱ δὲ ἀπὸ δύοντες ἐντέρων, ἀγνοοῦσιν. οὐδὲ μεχθαιράφου μόνον

ὑδρομίδες, ὑπὸ δὲ μασσα. ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν ἔχουσιν. ταῦτα παρὰ τὸ ὁμόν. τὰ δὲ τοῦ ὁμόνυ ἑστιτήδεια.

ὑδυκέως, παρὰ τὸ ἀνδίκως. οὕτως δὲ ἀνδυκέως τὸ φιλοτίμως καὶ ἀξίως. ἐπιμελῶς. μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπισπουδῆς.

ὑέδρα, παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι, ἕδρα καὶ ἀνέδρα. καὶ ἕδρα. ἀνὴ κάθηται τὰ τίνες μέχρις ἂν ἕλωσι τοῦτον, οἷς ἂν ἐπιβουλεύωσιν. ἕδρα, σπ τὸ καθέδραν, καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς παρὰ τὸ αὐθῶ αὔθρα καὶ χυώδρα, οὕτως ἕζω ἕδρα. ἀνὴ καθήμεθα, καὶ ἧς καθήμεθα. παρὰ δὲ καὶ ἀνέδρα. ἐγκαθίζοντες γάρ, λοχῶσιν.

ὑδοξος, παρὰ τὸ ἀνέαυτῶ τὴν δόξαν ἔχειν.

ὑέηκαν, σπ τὸ ἀνέηκαν. ἐστὶ γὰρ ἰωνικόν. παρὰ τὸ ἀνέκω ἀνέξω. πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀνείκω, ἤνεικα. ἤξουν, ἀλλὰ μὴ ὑπῆνεικαν, ἀπὸ ἤξηνεγκαν. ἤξηγαγον. καὶ τὰ ἀπαρέμφατον, ἀνένεικαν. ὁ ἀόριστος, ἤνεξα. ὁ δεύτερος, ἤνεκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ ῥ, ἤνεγκα. καὶ ὡς παρ' ἀττικοῖς ἀεὶ μὲν ἀείρω τὸ ἆρω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀνείκω

ὑέηκα, ὑέξω. ταῦτα δὲ μὴν ἀνένεικα διὰ τοῦ γ. δασυνόμενα, λύομέρη λόγου ἐστί. καὶ ἔχει τὸ ἀν ὑ τὸ ἐξ, ἀείσθμητον. ἡ δὲ φιλοῦται, ἀν μέρος λόγου ἐστί. καὶ

ὑέμεν, σπ τὸ ἀπάρχομαι. ἔχει τὸ ἀν ἐξ, παρόθεσιν. ῥίτην δὲ ἀπὸ τέλους ἔχει τὸ ἔδαν. τὸ γὰρ ἀ πλοῦ ἁπλοῦ, ἡ μή. παῶν δὲ ῥῆμα ὀξύτονον, ἀν τῇ σωθέσει βαρύνεται.

ὑεσαν, ἀπὸ τοῦ ἔρχομαι. ἡμὶ τὸ ἀπάρχω. ὁ παρατατικός, ἦα. τὸ πληθυντικόν, ἔμεν. ἔτε. ἔσαν, καὶ ἧσαν.

ὑείρω, ἐμπαροιμιάζω. συναρμόζω. συμπλέξω. συνάπτω. εἴρω οὖν, παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ῥοπῇ τὰ ἄς ἐς πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴρω. ὁμοίως, ἐρῶ. ὁ ἀόριστος, εἶρα. καὶ συνδρα, καὶ παρεμβρα, τὸ συνέβαλον. συνέπλεξα ἐμαυτὸν. ἰστέον ὅτι μὴ χρῆσιν τῶν ἀπιγράφων, τὸ συνείρουσι ἐσχάτως ἐστὶ τοῦ ε ἔχειν, ὡς συνεποίουν. ἐν τοῖς πλείοσι δὲ οὐκ ἔχει τὸ τὸ ε ἐκτάσιν. ἡμπειρούσθω δὲ πιπούριος, καὶ συνείρωντῷ ἐμαυτὸν εἰς τέλεον.

ὑερσις, συμπλοκή. παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. πλεονασμῷ

σμῷ τοῦ ς, εἴρσω, εἴρσις, καὶ ἕρσις. καὶ συέρσει.

ὑερμός, τὸ δι' αὐλοῦ καὶ ἕρξις. κροῦμα καθαρίσιον. εὐφόνιος δὲ τὸ ἐν μέσῳ τῆς ἀορτῆς παστὰ λίσκου, δι' οὗ ἡ χορδὴ διήρτηται. φρύνιχος. Κοινοῦ δὲ τοῦ συέρμου. κροῦμα. διάσχεσιν. ἐκτρικόν.

ὑεροί, οἱ νεκροί. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἐν τῇ γῇ. ὅθεν καὶ πιπάσκω ἔραζε. φυτεστιν ἐν τῇ γῇ ὄντες.

ὑερόχωτες, νεκρόχωτες. νεκροῦ χοὴν ἔχοντες. καὶ Ἄναξ ἐνέρων αἰδωνεύς. φυτεστι, τῶν νεκρῶν.

ὑερθεν, ὑπερθεν, διὰ μέρους τοῦ ὑπο. ὕπο πρόθεσις. ἔνερθεν, ἐπίρρημα τόπου. ἀπὸ ἐκτροῦ ἔνερος ἐνέρου, ὁ σπ τοῦ νεκροῦ. ἐξ ἄλλου ἐνέρθεν. καὶ συγκοπῇ, ἔνερθεν. καὶ παρὰ τὸ ἔρα ἔραθεν, καὶ ἔνερθεν. σπ δὲ τὸ ὕποκάτωθεν. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, νέρθεν.

ὑέρτερος, καλλίτερος. ἀπὸ τοῦ ἔνερθεν, ἐνέρθερος, καὶ

ὑετοί, ἐνετηΐοις. παρὰ πάφλαγσι. ἐνέρτερος. Τοῖς δ' ἐνετηΐοις ἐβασίλευεν πρῶτα πέλοψ. πορὶ πάφλαγονίαν δηλῇ πέλοψ καὶ τωκηκέναι. ὅθεν καὶ ἐνετηΐον αὖλον εἶπεν. ἐνετοὶ γὰρ οἱ παφλαγόνες οἱ

ὑετῆσι. Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κύθος πορο- λυδί. γάρ. ταῖς περοίαις. διὰ τὸ ἀθηναῖον ὅτι κύ θος ἐπορθμεύθη πρὸς χῶς ἡμᾶς κύ τὸ κλῦδα τοῦ ὥμου. δασύνεται δὲ τὸ ἐνίεσθαι. ἀπὸ τοῦ ἐνιέσθαι φησὶν μαθοῖς, ὅ ἐστιν ἐμπορπᾶσθαι, καὶ ἐμβάλλεσθαι πρὸς τὸ πέπλου. σπ δὲ τὰς πορόμας. καὶ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ μέλλων, ἥσω. ὁ παρακείμενος, εἶκα. ὁ παθητικὸς, ἕμαι, ἕσαι, ἕται, ἑῖς. καὶ ἄφεσις. τὸ θηλυκόν, ἕτη, καὶ ἐνετή.

ὑεπολλήβασε, καὶ ἔπεσεν. ἴσως ἀπὸ τοῦ ὀλλύω καὶ τὸ βύσαι.

ὑεύρησεν, ἀπὸ τοῦ οὑρησεν. ἐούρησε. καὶ ἐν σωνθέσει,

ὑήκας καταβολήν. καταδῆκα- ἐνεούρησεν. χύτει. σθέντων τινῶν μνημονεύεσθαι τὰς οὐσίας, ἃ λέγουσιν οἱ νες ὅσ ἐφήκαν δωνάσθαι τῶν μὴ μενομένων, ἀπογράφεσθαι φύρις ἐκέλευον, ὥστε ὅσον ἐδώνασαν ἀργύριον, ὅσον ἔλεγον ἐνεπίσκημμα, καὶ ἐνεπισκήπτεσθαι. ἢ μέντοι γε πρίσωι ἐγκύκλας τὸ μὴ ἂν διαφεύσασθαι πεῖ τὸ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦ ἐγκύκλας καταβολὴν ἔλεγον. ἐξῆν δὲ τῇ γυναικὶ πρῶτον τὸ ὀφλόμενον προικὸς ζητεῖν. καὶ τῷ δανείσῃ τὸ ὀφλημα. ἀπὸ δεικνύντες ὃ ἔλεγον, ἃ πελάμβανον τὰ ὀφειλόμενα. ἐκαλεῖτο οὖν τοῦτο, ἐνεπισκήπτεσθαι.

ὑεὸς, ὁ ἄφωνος. ἀπὸ τοῦ ἰῶν πρὸς ἑαυτῷ ἔχειν. καὶ ὁδὶ ἀμφίαλος ἐκ ἀμνήμονος. ἀφ' οὗ καὶ ἐνεάζειν λέγουσι, τοὺς διὰ μωρίαν προβλέποντας.

ὑέχυρον, τὸ δὲ ἀσφάλειαν ἀντάλλαγμα. ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, ἔχυρον, καὶ ἐνέχυρον.

ὑεχελιδῶ, τὸ ὡς ἀθήνησι σαδίων ὀκτώ. ἐν ᾧ καὶ πωδρομίαι, ἀπὸ ὄγδοος ἑχέλου.

ὑηκηάεα. ἡ διανοσκημέρα τοῦ μηνὸς παρὰ ἀθηναίοις. καὶ ἡ διακὰς τῆς σελήνης. ἐπὶ δὲ τῆς σελήνης, συμβαίνει τοῖς δύο μηνὶ ἡ ἑνὰ τὴν ἡμέραν ὡς ἔπος εἰπεῖν. ς' τοῦ

ἐνεπίσκημμα ἐνεπισκήψασθαι

διανοίγω ἡμέραν ὑπάρχω καινήν. κγ κελεύω μή μὴ κάμνω ἐς ἑσπέραν, ἀνθ ἵς δέ ἕως κεφ ἕως.

εὐήνοχα, ἀπὸ τοῦ ἐνέχω. ὁ μή ὢν, ἐνέξω. ὁ πρακείμενος, ἤνεχα. ὁ μέσος, κή νοχα. καὶ ὁ ἁπλοῦς, ἐκ νοχα.

εὐκλύσια, εὐκίνητα. καὶ κλύσιν τὴν ἔλευσιν. ἀσθενής. ἀσχύλος ἐν ἀργείοις. Καπανεύς μου καλαλείπεται τοῖς ἀκέραιος ἀρόρων ἐπιλυσῶν ἀπέλιπεν. οἱ δέ, τὰ κατασκηφθέντα. οὕτως ἐς τὸ ἐκτρινιόν. ἐς δὲ τρὶς ἐτυμολογοῦσιν εὗρον ἐς ἀκέραιος ἐς βέβηκεν. ἀκή ἀναπίθεσθαι καταβάτη, κλέπτω ἄδυτα κἀβατα.

εὐνή, ὁ πρᾶος ὁ προσπνοή κλίσις. πρὸς τὸ κλῶσαι. κ πρὸς τὸ νῆσις, ἡ συνή. ὡς ποθ πρὸς τὸ βρίθω, ἐμβριθής. κλίνω ἐν συνέος. τὸ δὲ νῆς, ἡ νηός. τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἰσχυροῦ, ὁ τάλαθον. ὡς μὲν τὸ ἰσχυροῦ, πρὸς τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, εἰς κή νής. ὡς δὲ τὸ ἄλαθον, πρὸς τὸ κλῶσαι νῆσις. κή ἐκβολή τὸ νῆς. ἀξοῦ κή νᾶα. ὥστε χιὼ τάχεια. κή συνᾶα συνείης, ἰλιάδος ρ. Νῶϊν συνείης δειλοὶ ὁμιλήσάθω, τουτέστι τῆς πραότητος.

εὐθοῦς, κή σὺν ἀλοιφὴν ὁ σύνθεσις ἀλγόμενος. ἄλθεος ὁ ἄλθοῦς.

εὐθυμαλγόμενοι, συνθυμούμενοι.

εὐθρυπτά, τὰ ἐκ πεμπτέω, ἢ τὰ συνθρυβόμενα βρώμματα. ἄλθοι δέ, ἰατὸς τελεταῖς ἀλλὰ προσοικοδομεῖ. καὶ ἀπόλλωνι δὲ παρ ἀθηναίοις ἐνθρυπτός.

εὐθα. ὦπ μὲν τοῦ τότε δή, χρονικὸν ὁ ἐπίρρημα. εὐθαῦτυδείδης διομήδης. ὁ, εὐθ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπεφήμισαν ἀχαιοί, ἔπ τότε. κρατερὸν δέ τε πρόπου εὐθα καταπλέομεν, καθ ἡς θεὸς ἡγεμόνευσι. ὦπ δὲ τοῦ τῷ, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, εὐθα μὲν ἄμας κεῖται. ἄλθαίνω ἀντὶ τοῦ ἀλλύω. ἄλθαρ δὲ πάροικος.

εὐθάδε. ἐκ τοῦ ἄλθαρ τοπικοῦ ἐπίρρημα τος ἐπεκτάσει τῆς δε. καὶ ὠφελον εἶναι ἄλθαδε. ἀντὶ καινῶν ἔστιν ὀλέκω, ὅθι τὰ κατάφωνα πρὸ αὐτῶν δὲ μηδὲν πλέον τοῦ πρωτοτύπου σημαίνοντα, πρόμας ἔχει τὸν τόπον. ἄλθαρ, συνάδε. τρὶς, τοιόσδε. τῆμος, τημόσδε. τηνίκα, τηνικάδε. καὶ ἀφροῦσι τὴν ἐς λέγοντες ποθὲν γίνεσθαι τὸ ἄλθαδε. καὶ λέγομεν ἐκ τοῦ ἄλθεν. ποθὲν δῆλον, συντεῦθεν. τὰ δὲ θαδὶ σύλλαβα ἐπίρρημα, οὐκ ἐκμεταθέσεως οὖντα τὸ θε, ὀξύνεσθαι θέλουσιν. οἱ δὲ θά. δι ἀθά. ἀλλ ἄλθα οὐκ ἐκμεταθέσεως ὑπάρχει τὸ ἄλθεν, ὠφελον ὀξύνεσθαι. οὐκ ἄρα ἀθὶ τὸ ἄλθεν ἐκ τοῦ ἄλθα. Ἰστέον ὡς φασιν οἱ τὸ χιονὸς, ἔθος ἔχουσιν αἱ λέξεις αἱ ὡς σύμφωνον λήγουσαι, δέχεσθαι ἐπένκτασιν δι ἀ τί. οἷ, νῶϊ, νωϊ. οὗτος, οὑτοσί. ἐκεῖνος, ἐκεινοσί. αἵδε ἕως φωνῆεν λήγουσαι, βέβαιοι ἕως ἰ. ὅδε, ὁδί. δεῦρο δευρί. ἐνθάδε, ἐνθαδί. πρὸς λαμβάνουσι καὶ διάστασιν. οἵδ οὗτοι, οὑτοσί. τύπτω, τυπτωί. τὸ δὲ οἴομαι καθὼς πρεῖ, βαρύ διὰ διφθόγγου. διάφορα δὲ μέρη λόγου ἐστίν. ἔστι δὲ οἷον, οἵδε. ἐὰν σύνδεσμος σύναπτικός. τὸ δὲ ὥς πρεῖ, μία μέρη λόγου ἐστίν. ὥς, ἐπίρρημα. πρβ, σύνδεσμος πρακτικὸς πληρωματικός. ἐὰν σωπαπτικός. Ἰστέον ὅτι ἐκ τῶν μονοσυλλάβων προθέσεων, δύο ἐπεκτείνουσι. ἀσπ κή πρός. ἀσπ προσλαβοῦσα τὸ ἰ βαρύ. ὡς τὸ, Οὐκέτι ἐκ δούλος οὐ δὲ ἐλεύθερος. ἡ πρός προσλαμβάνει τὸ ἰ, καὶ βαρ πρόσι. ἐκβολῆς τὸ ρ, πρός. ἀπροσδιορίστως ἀπό. ἀξοῦ δὲ τὸ, Διὸς πὸ τ ἀχληβατὲς δῶ. διαφέρει δὲ, ὅτι ἀσπ γίνεται βαρύ, καὶ μεταλαμβάνεται ἐκ μακροῦ εἰς σημαίνειν. ἡ δὲ πρός, βαρ πρό, καὶ ὅσαι τοιαῦται μόνην πρόθεσιν.

εὐοἴκω. ὀρθογραφεῖται μετὰ τοῦ ο τοῦ ὀνόματος, ἵνα μὴ ἀναστρεφομένων σημαίνῃ ἔρημα. ἔστι δὲ κτῆσιν πλειονασμοῦ τι. τότε δὲ ἀναστρέφουσι προθέσεις, ὅταν λείπωσιν ἔρημα. βαρ δὲ ἀντὶ ἐρήμου. ὡς τὸ, Ἐπιτρέφεις οὐδ ἡβαιάς. καὶ πάρα τοῦ θεοῖσι. καὶ ὅταν μεταξὺ δύο ὀνομάτων τεθῇ ζύλοχον καλαβοσκομένων. ζάνθῳ ἔνθα δύνασιν. καὶ ὅταν τεθῇ ἀναστρεφομένων. οἱ, ὃν ἔπ, ἀνεφ ὧν. ὅταν εὑρεθῇ ἐν τέλους. οἱ, Ἀρτέμιδι ξύν. ἡ δὲ μὴ οὕτως ἔχει, ὀρθογραφεῖται, καὶ φυλάσσεται τὸ ἴδιον τόνον. ἰλιάδος ο. Ὡς δ ὅταν αἰζηὸς ἀνήρ, ὅστ ἐν πολλὴν γαῖαν ἐλαύνῃσι βόε ζεύξας ἀρότῃρε. καὶ οὐκέτι βάρος πρόσωπον εὐκτικοῦ, ἀλλὰ πρῶτον. οὐ γὰρ δύναται τὰ ῥήματα τῶν εὐκτικῶν προσλαμβάνειν τὸ ἡ, ἵνα μὴ σύνεμπτέσῃ τοῖς πρώτοις. φιλοξεῖ δὲ λέγεται διὰ λεκτέον γενέσθαι. ἔστι ῥῆμα εἰμὶ τὸ πορεύομαι. εἶμι, εἶσθ. τὰ ἐπιφορήματα, εἶτον. τὸ δὲ λέγειν φέρεται οἱ μὲν ὅλως, λέγειν καὶ φέρειν λέγουσι διὰ τὸ ου. οὕτως ὁμοίως καὶ τὸ εἶπον ἀντὶ τοῦ ἐρῶ. εἶπον ἀντὶ τοῦ ἐρῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔειπον. τὸ ῥῆμα, εἶπον. ἀπὸ τοῦ κειμένου καὶ τοῦ ὁρίζοντος, οὕτω ὁ ἥλιος καὶ τὸ μῆλον μηλοβοτεῖν δὲ ὅλου κινουμένου τὸ χρόνου, ἐν ἐκείνῳ πάλιν ἔρχεσθαι. ὡς καὶ ὁ χρὼς ἀπὸ τοῦ ρως. καὶ πάντα ἐν ἐαυτῷ διαληφθέντα, τούς τε καρποὺς, καὶ τὰς ῥοπὰς, καὶ τοὺς χρόνους καὶ τοὺς μῆνας. καὶ πρὸ τοῦ ἰαύω τὸ σύνδεσμον ῥίβω, σὺν θέτου συνιάω. καὶ ὁπόθ, συνιαύων, ὁ σύνδεσμος χρόνος. καὶ ὅμηρος, ἐνθα κύκλωψ συνίασιν.

εὐιαυθμός, πρὸ τοῦ συνιάω τὸ σύνδεσμον ῥίβω συνιασμός, καὶ συνιαυθμός. ἐκ δὲ τοῦ ἰαύω, καὶ μολιαυθμός.

εὐιλλώπων, τὸ κατακεκλασμένῳ ὄμματι βλέπων καὶ καταμωκᾶσθαι. ὅθεν καὶ συνιλλώψας τὸ καταμωκησάμενος. ἴλλουσι γάρ φασι τοὺς ὀφθαλμούς. ζάνθα καὶ καὶ ιλλώπων καὶ πίλος. κή σιλληνοὺς δὲ ζώϊοι φησὶ τοὺς ἴλλοις ἐπὶ σώμασιν. ἡμιόνου ἄρα ζώϊλλος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ τετλίσθαι τὰ βλέφαρα. καὶ τὸ διανεύω, ἀντὶ διλλώπων. ὅμηρος.

εὐικὴ, ἡ διάλοιπον ἐπίπληξις. ἀπὸ τοῦ συνέω ἐκμάς, ἢ ἀπὸ τοῦ συνίημι.

εὐικὴς, ὄνομα ποταμοῦ. ἀπὸ τοῦ συνικὴ ἡ πλή. καὶ ὁ οὗτος ὁ ποτὸς ἄγριός ἐστι, κή ἀπλοῦν ζέοικεν.

εὐίπω, ἐπιπλήσσω. λοιδορῶ. πρὸ τοῦ συνέπω τὸ λέγω.

καὶ τὲ ἐξῆς ἐστιν τοῦ τ καὶ ρο πρὸ τοῦ ε ἰδε. ι. τὸ γὰρ ε
ἑνίκα πλεονάσαν συμφωνοῦν ῥέπει ἰδε. ι. ἐνέπω ἐνίπτω. Μήμερυμαι χολεποῖσιν ὁμοίοισι ῥίπτε. ει
μέμβλης τὸν ἄρουραν ἄχαιῶν ἄλλος ἔχωσιν. ἀμείνων, κ
ἔλεγχε. ἰλιάδος β. ἀντὶ τ ἐνέπω πλεοναστικῶς κήρυ-
κων. ἠρώησε ῥῆμα πλειονάζομενον, ἐνίσπω, ἐνίσπω.
ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤνισπον. ς κ συστολήν, ἔνισπον.
Ἐνίσπομεν. Ἐνισπέμεν ἐκ παραλλοίς ἐστὶν ἐσπόμην. καὶ πλο-
κῆς. ἐστὶ πλησμονή. ἀντὶ τ ἐνίσσω. ὁ μέλλων, ἐνίξω.
Ἐνίψῃ, ἰλιάδος κ. κυρίως μὲν ἐστὶ πλύνω διὰ λύπης.
μὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρῳ. λέξῃ.
Ἔνισσον, ῥῆμα, χρόνου ἀορίστου, ἀπὸ ἐνίσσω καὶ πα-
ταπλησ. ἀπὸ πλῆ δὲ ἡ λέξις αὐτοῦ. ἴσσω, ἐνίσσω. ὁ
παταπλησ, ἔνισσον, ἔνισσες. ἔνισσεν. ἔνισσον.
ὡς ἔπλωσεν, ἔπλωσεν. Καὶ σὺ δ' ἔμοιγε μὴ μύρεσσι ῥίνι-
σσες. οὕτως καὶ σχῶ, ἴσχον. καὶ σσω, ἴσσον. καὶ ὡς σσ
ἔσχον ἔσχες, οὕτως καὶ ἴσσον ἴσσες καὶ ῥίνισσες. τὸ μὲν ἐ
σσ πρὸς ακ λήγοντα παροξύνεται. ἐνίσσες, ὡς ἔσχες. ἔσθες.
τὸ δὲ ἀπλοῦν τ πρὸς ταυτὸν πρὸ παροξύνεται. ῥίνισσε.
ἀνθλουσθαι τῷ ὁρισικῷ.
Ἔννεα, ἀπὸ τοῦ ἐνδεῖξαι τ ἔννατον ἀριθμόν. κ παρὰ τὸ
ννεα καὶ τὸν. ἐκτοῦ ἐννέα διὰ λόγου, ῥήματος δ ἑνὸς ν
ἥλουται. τὸ ε πρὸ τ ἑνὸς ν ἥλουθαι θέλει. ὁμοί-
ως δὲ τὸ η, χωρὶς τῶν σωζομένων. κ ἡμῖν ἐκ κλίσεως
ἔκ. οἱ, ἀνυσ. ῥῆδιοι. κ μις. ἠκέσας. τὸ ἠμία, ἐστὶ παρὰ
τὸ ἤσω μόνον τὰ ἕπονται, ὁμοίως τῷ ποιήσαι πεδα-
σθῆναι. πρόσκλαι χωρὶς τῶν σωζομένων, διὰ τ ῥῆμα
καὶ εἴμενα.
Ἐννέωρει, ἐννεαετεῖς. ὥρος δ' ὀσιανλος. ὀδυσσείας ν.
Ἐννέωροι δ' ἦτε, κ ἐννέα πω ἔχεσκον ἔτεα. ἀπὸ τοῦ
μὴν ὁ σε χωέθηκεν ἐννεόργυοι. ὀδυσσείας τ. Μίνως
ἐννέωρος βασίλευσεν διὸς μεγάλου ἀριστεύς. οἱ μ, ὁ δ
ἐννεαετὴς βασιλεύων ἦρξατο. κ ὁ δ ἐννέα ἔτη ἐβασί-
λευσεν. κ ὁ δ, οἱ ὕστεροι ταμίαι οὐ ῥᾳδίως πειθον
ταῖς τῶν βασιλέων γνώμαις. ὅθεν φασίν, ἀνίου τα
ἀλλ' ὁ δὲ ἐς ἴδην. Διὶ ἐννεσίας σωτηρίαν μόνου καὶ
φέροντα διαβεβαιοῦσθαι ὡς ὑπὸ διὸς εἰσὶ δεδομέ-
νοι. Τῆσιδ' ἐνὶ κιμμωσιος μεγάλη πόλις ἔμβαμμόνι
ἀρίστη. ση δὲ ἡ ὁμολογία. ὁ ἀορίστου δ' οἱ λόγοι, ς κ μ
λόγου σῶσα. κ ὁ ἀριστὴς παράφασις, ἀντὶ τ ὁμιλία
παρασκευαστική. Ὁμοῦθος ἡ τῆς εὐρώπης καὶ διὸς
μίμνω δ' ἐννεσίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸ πατέρα πα-
δευθησόμενον. ς ὡς παρὰ σοφιστοῦ μανθάνειν τὰ δέ-
οντα. ὅθεν τῆτε γνώμη κρίσει προσοῦ ῥηδίως ἐστίν,
ὡς βασιλέα αὐτὸν ποιῆσαι, καὶ ἐν ἄλλῃ δικαστικῇ χρὴ-
σθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἱστορία παρὰ πλάτωνι.
Ἐννεάψυχος κύων, παροιμιωδῶς.
Ἐννεάκρουνος, κρήνη ἀθήνησι παρὰ τὸ ἰλισσόν. ἡ πρό-
τερον καλλιρόη ἔσκεν. ἀφ' ἧς τὰ λουτρὰ τοῖς γαμου-
μένοις μεῖζον. πολύζηλος δημοτικὸν ἄρρεν δεῖξῃ.
ἐννεάκρουνος ὕδωρ τὸ πολύ. ἐπικόν.
Ἐννῆμαρ, ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. καὶ παρὰ τὸ ἡμέρα ὅθεν σω-
τέθη, οὐκέτι ὅθεν, ἀλλ' ἐς ἔπειρ ἔμα καὶ ἀκλιτον μετε-
σχεσευῖα. ἡ δὲ χρόνου μία καιρός. ποιος τόνος
ἡ ἐξῆμαρ. ἀπὸ ἡμέρ. ἀπὸ ἡμῖν. ἀπὸ ἡμῖν. οὐ δεῖ μὲν τῶν δὲ ἀπὸ τῶν
ἰ μ. ἀπὸ ἐξῆμαρ. ἀπὸ ἐξ ἡμέρ, ἀεὶ μὲν ἄκλιτον τὰ πεται.
ἐχέτω δὲ ὁ τόπος παρὰ παροξύνεσθαι, ὡς παρὸ οὐ δεῖ τόπος συλ-
λαβὴ ὁ τόπος παρὰ πλάτ, ἐπεὶ ς ἔξεστιν ἡ σύνθε-
σις, οὐ δεῖ τῶν δὲ ἀπὸ σωτεθέντων οὐ δεῖ τερον πρό-
παροξύνεται, διὰ τοῦ ρ πῆ σωται. ἔστι δὲ ἐνῆμαρ,
ἔπειρ ἔημα, ὡς ἐξῆμαρ. ἀπὸ ἡμῖν. ἡ παροπῆ σωται.
Ἔννια, ἔστι δὲ ἡ μήνη. ὁ παταλαμβάνων ἡμῖν πρώτης συ-
ζυγίας, ἡ ἐπὶ δευτέρας. ἀπὸ τῆς δεύτερας ἀρξάμενος καὶ κλώ-
μενος, δηλονότι δὲ δευτέρας. τὸ μὲν ὁ παταλαμβάνων,
ἔμοιγε μὴ μύρεσσι ῥίνισσες. ἡ πλεοναστικῶς τὸ ς, ἔμ ἡμ. οὕτως καὶ ῥω
ἔπλωσεν, ἔστι ῥῆμα, παρὸ. ῥ. παταλαμβάνων, διανός.
ἔπλωσα. καὶ πλεοναστικῶς τὸ π, ἔμπλωσα.
Ἔννεται, οἱ παροιμιοῦνται. ἀπὸ τ μαίω τὸ μοιῶ, μαέτης μα-
νεσῆσι, διανοήσεσιν. συμμοίας. βουλήσεσιν. ἔρυ.
ὡς φησὶ διονύσιος. ς ὁμηρος ἰλιάδος ε. γίνεται παρὰ
τὸ συμμοίασι. καὶ πλεοναστικῶς τοῦ ς ἡμῖν τὸ ῥῆσε,
ὡς παρὰ πομάλα, πομεσῆμαλα. γίνεται συνεσῆσι,
ἡ ἐκτάσει.
Ἔπτύη, τινὲς συχόρτω. ἀρίσταρχος συ πῶροῖς ἡμῖν.
πῶον δὲ τὸ ἐν πῶροῦ δίχα τοῦ ρ. ἄμοι δὲ σὺ καρπῶ.
Ἔμμεσάτῳ, συμμεσοτάτῳ, τόπῳ. κ συμπῶ.
Ἔπροδοκήσῃ, ἀπὸ τ δοκῶ. τοῖς πρὸς συέρμα ἐπιτη-
δείοις τόποις.
Ἔπιτοῖς καθωτάτῳ. κάτω, καθώτατος. κδοτικῶς, κα-
τωτάτῳ, καὶ συνῶς καθωτάτῳ. ἀπὸ ὀνόματος μετή-
χθη ἡ ς ἔπειρ ἔημα.
Ἔφεαρῖ, δικαστηρίου τῶν ἀνυσίων φόνων συν ἀθήναις.
δημοσθένης συ τῶν κ ἀρίστου τοῦ ος. ἀκριβῶς δὲ ἐς χεῖ
πεῖ αὐτοῦ. ὠνομάσθη δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν ἀπὸ
τινος φεάτου ἥρωος. ὡς θεόφασος συ ἐκτῳ καὶ δεκάτῳ
Ἔσκιρωθείσης, ἐμπαγείσης. νόμων μάρτυς.
σκίρωμα γὰρ λέγεται τὸ ἀνίατον πάθος.
Ἔτερα, διὰ τὸ συ τὸ ς ἦν, χίτερα. ζήτει ἡ ς τὸ ἕ κατα.
Ἔτελέχεια, τὸ ἀεὶ ὄν. παρὰ τὸ συντελῶς ἔχειν.
Ἔτορχε, ἰλιάδος ψ. Πανταθοντα δ' ἔτορχε παρ' αὐτόν
σημαίνει δὲ ἐς εὐστεῖα, ὁρχεῖς ἔχοντα. φιλοῦνται γὰρ ἔθνη
ποῖς ποταμοῖς.
Ἔτολμίς, ἴων ἡ χλόος μάντεων οὕτω καλούμενον. διὰ
τὸ συ ὁλμῶνοι μηθῆναι γίνεσθαι. ὅλμοι δὲ λέγονται, οἱ
γίνοδες τοῦ ἀπόλλωνος. ὅθεν ἡ παροιμία ἐν ὁλμῶ
εὐγάσω. ἀντὶ τοῦ μανητικός. ὁ δὲ σοφοκλῆς συόλβιος.
Ἔπομπεύῃ, ἀπορρέχεται.
Ἔποδία, ἑκάτη, ἐπεὶ κυνηγός. ἡ ρακλείδης.
Ἔποσχθωνῆ συσοῦσαος, ὁ ποσειδῶν. ἐκ τοῦ χθών, ὁ σῆ
τὴν κίνησιν. καὶ συσωθέσει μῦ τοῦ γαῖα, ὁ σεἰῶν καὶ

κινῶν τὴν γῆν.

συνοχλῶ, ἐκ τοῦ ὄχλος. πρὸς πρὸ τὰ ὀχλύς.

συνοικῶ, ἐκ τῶν σύν οἴκοις. ἀπὸ τ ταῖς τῶν ὠτων ὀστέοις κλεισθαι, σοφοκλῆς.

συνοικῶ, ἰλιάδος γ. Τρῶες μὲν κλαγγῇ, συνοικῶ τ ἴσαν ὄρνιθες ὡς. συνοικῶ ς κλαγγῇ, ἐπιῤῥήματα ἀφ ὁτι ποιότητος, ὡς τροπῇ. μ πρὸ τὰ ὀψ, ὁ σημαίνει τὴν φωνήν. ἡ ἰωνική, ὁ ποός. ς μὴ τῆς σὺν προθέσεως, γίνεται συνοικῶ. ὁ καινοῦν. τὰ ἀπὸ διαφόρων πλώσεων.

συνοικῶ, ἰλιάδος ε. Ζῶς εἰ μὴ καινὴν ἐξέχουσαν συνοικῶ, ἣν συνόψει. φανερῶς. πρὸ τὰ τῶν. κ ἡλωρικῶς, συνοικῶν. τὸ δὲ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κλισιὴν ἐῦκτιμένην, μετὰ πλασμός ἐστιν, ὡς κρόκην κρόκα.

συνοικῶν ἐσόδεσκον. πλὴς συνακολούθως γράφοιεν, τὸ ἡδυσμένοις τοῖς ὠσὶν ὁρᾶν καὶ μυοσκέσθαι.

συνοικῶν, ἀθέραπτον. πρὸ τὰ ἐπεθαι. δίδυμος.

συνόδια, σὺν τὸ τὰ συνόπια. ἴσως πρὸ τὸ συνοδεῖν. τὰ πεῖν τὸ τοῦ εὐθύρρητα ὄντα. οὕτως ὡρίων ὁμιλῶν

συνωρὰ, ἔχει τὸ ι. λέγεται δὲ ὧν δ τριχῆς ὄχος. μόνης, ἀντὶ τοῦ θάτερον. ἀριστοφάνης συνέρυκον.

συνόμοτος, ξύνοχος τοῖς ὄρνισι. βέβαιος. ἐκτρικῆ.

συνομοτὶς, τάξις ἡ τῶν στρατιωτικὴ πρὸ λακεδαιμονίοις. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὁμόσαι ἀλλοὺς μὴ λείπειν τ τάξιν.

συνομοτάρχης, τάξεως ἡγούμενος στρατιωτικῆς ἄρχων πρὸ λακεδαιμονίοις. ἐκτρικῆ.

συνόμα, ἐκτικῆ. ἐνοὐφίζειν. ἀπὸ τῶν ὀμεταφορά. μ συνωμῶ. κ, Ἄρης δ συνχερσὶ πελώριον ἔγχος συνόμα.

συντεα, τὰ ὅπλα. πρὸ τὸ συντὸς προϊλαμβάνειν τὸ σῶμα, ἢ συντὸς εἶναι τῶν φορουμένων. οἱονεὶ σκεπαστήρια τινα ὄντα διὰ τὸ περιλαμβάνειν τὰ σώματα.

συτόθια, πρὸ τὸ συντὸς εἰσπῖπτον ὁ ἐστὶ τὸ ἔσω. τὰ ἔσω θεν τοῦ σώματος κείμενα. οἱ δὲ, λέγουσιν συνδόθια.

συτύω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω.

συφορὰ, τὰ τοῖς καλοῖς χρωμένοις θυόμενα. συντέμνεται γὰρ τοῦτων ὁρᾶ χλος. τὰ δὲ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, ἀνακλᾶται. κ χῦμα τὰ εὐρέως χέοντα τῶν προβάτων. φιλοῦντα δὲ ἔθουσι τοῖς μικροῖς ἄρνασι, διὰ τὸ καὶ ἄλλοις εἶναι ἀρόμους. Καίμ μυδαίνοντας ὑφὸ κνέφας χῦμα μηλα. καὶ, Ἠγνισαν χῦμα μηλων.

συφέχεια, σημαίνει τὸ μετὰ δρόμου καὶ θερμῶς ἐπισπεύδειν τῶν πράγματι.

συχνοπαλιζόμενος, κατ ὀλίγον μ συνεχῶς ἐπιστρεφόμενος. ἐκτροῦ γέπω, γροπῶ, γοπίζω. ς προθέσει τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ τῆς σὺν προθέσεως, μ' σύγχοπαλίζω. εἴρηται καὶ χωρὶς τῆς σὺν. ἰλιάδος υ. Πρὶν δ' ὑπὸ μέγχοπαλίζεσθαι φεύγων. ἀντὶ τοῦ δὲ ἐπιστρέφων. φιλοῦντα δ' ἀσπερχὲς μάλα τοὺς ἡδὺς πλειόνεσσι τῆς αλ. οἷον πύκτης, πυκτίζω, πυκταλίζω. ἀναιρέων ς σάφων φ, ἀπὸ τοῦ πυκτεύω, πυκταλεύω.

συχ. ἐξέρον ἔχρ. δασύνεται. σημαίνει δὲ τὸ ἐξεβαλον τοῦ τῆς γροφῆς ἔρωτα, οἷς ἐνηρέθησαν. ἀπὸ τ ἱκνῶ τὸ πέμπω. ἥσω. ἧκα. ἕμαι. ὁ ἀόριστος, ἕμην. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἕμην. τὸ γίγνομαι πληθυντικῶν, ἔγρ. κ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἵω. ὁ μέσος, ἕμην. κ ἀπὸ τ ἔω, εἶμι. ἡμεῖς χ, εἰς, κ ἀφεῖς. ἕμαι ἕμην. ἔσο. ἔγρ. ἔγετο. ς τὸ πληθυντικὸν, ἕμεθα. ἔσθε. ἔγρ.

συώπιον, καὶ πρὸς ὑπόπτοις ὀνόμασι λέγεται, ἐπιῤῥήμα, ἀντὶ τοῦ συνωπίως, κ συνώπιον. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα. ἀπὸ δὲ ὀνόματος, μετοχὴ ἡ ς ἐπιῤῥήματος. Θέσμοι συώπιοι πλὴν σκόλοψ.

συω, πολεμικὴ θεός. κ πρὸ τὸ συαλή, οἱ ἐστιν ἐμφωνή. κ πρὸ τὸ ἰῶ. ἀπὸ τ συίδης τοῖς πολεμουμένοις τ μάχην. ὀθνεκὴ σύμμικτον. ὄμικρον. Οὔτε πολίπορθος συάλιος, πολεμικός. πρὸ τὴν συνώ θος συνώ. δαίμονα, ἢ τις δὴ προσάντης τοῦ πολέμου. κτιστικὸς τύπος ἐστὶν, συνὼ συνῦος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, συνάλιος, ὁ προσφιλὴς τοῖς τῆς θεᾶς συνοῦσιν ἔργοις. ς μὴ χουρόπικὸν συνάλιον. ἀπὸ τ φέρω τὸ φορεύω, ἀπροβολὴ τ φ, ῥῶ. κ πρασωγὴν, συνῶ. καὶ ὄνομα ῥῆμα τοιοῦτον, συνῶ. καὶ συνάλιος.

συώπιον, ἐπιῤῥῆμα τοιοῦτον. πρὸ τὸ ὠψ ὠπὸς, ὠπιον, καὶ συώπιον. ὃν δὲ ἐπιῤῥῆμα ἀφ οἱουτοῦ ὕπνου περισπωμένου ὑπάρχον, διὰ τοῦ ι μ καὶ προπροξυτόνου. οἷον βράδιον, τάχιον. ῥᾴδιον. μετώπιον. συώπιον. τὸ δὲ προσωπεῖον, διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ προσωπεῖα. τὸ δὲ προσωπεῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοὺς ἔξεν ναιτὰς τῶν ἀσπίδων τοίχους, διὰ τὸ φωλεύεσθαι ὑπὸ τῶν

ἐξάκλινον, ἐξάπωτον. ἁπλῶς μὲν τῶν θυρῶν. ἐξώπων, καὶ ἐξκλινοῦν λέγεται. ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸ τὸ σοφοκλῆς ἐξώπιχος. καὶ πρὸ πλάτωνι τῶν κωμικῶν ἐξώπιον. φυλάττεσθαι τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ σώθέσει ὧν τετμημένον λεγόμενον. καὶ ἐν πενταμέτρῳ ξύλω. ἡμᾶς δὲ πεντάμικτον. ὀκτώπωτον, καὶ ἡμᾶς ὀκτάπωτον θοὺς πρὸ τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν φυλάττεσθαι, ὁδὲ ἐξ ἀριθμὸς τὸ ἔχει, φυλάττεσθαι τὸ τέλος, ἐξκλινοῦν λέγοντες. ἀνὴ ἔστιν ἃ πεῖν πρὸς τοῦτο, οὐ μὴν δὲ μίαν λέξιν ἔχομεν ἐξ ὅλων καταλήγουσαν, καὶ ἐν τῇ σώθέσει φυλαττομένην. ἐστὶ δὲ αὖ φυλαττόμενα ἐν πρὸ θέσει. οἷον Πύξ μὲν ἐμὶ κιστελλάξ πολὺ κιμήσας. ἐξώπων ἐν σώθέσει, ὀφείλει τεθεῖσθαι καὶ μὴ καταλήγειν ἐξ ὅλων. ἀνάλογον ὅτι πεφύλακται τὸ τέλος τοῦ ἀριθμοῦ. ὃς καὶ πρὸ τὸ πεντήκοντα. οἷον ἑξήκοντα. ς ἑξήκοντα ἁμήτην. καὶ ἑξάκοντες ἦμασεν. οὐκ ἔστιν ὧν πλεονασμὸς ὃς πλανῶνται τινες. τὰ ἐξ ἐπιῤῥήματα ἐν τῇ σώθέσει ἀποβάλλει τὸ κις. οἷον ἑπάκις. ἑπάμικτος. οὐ γὰρ ἀπὸ τ ἑπτὰ ἀριθμοῦ. τεσσαρες, ὁ ἀριθμὸς, τετράκις τὸ ἐπιῤῥῆμα. πρὸ τοῦ τετράμικτον. οὕτως οὖν ἑξάκις, ἑξάκλινον. ἑξάπωτον ἡρωδιανὸς πεῖ παθῶν.

ἑξάγιος, ἀκάθαρτος, κ πονηρός. ἀσχίνης δὲ ἐπίτιμος

λιμβλύος εἴρηκεν.

ξάδιος, ὄνομα κύριον, ὁ ξὸ χὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν. τὸ ε, πρὸ τοῦ ξ διασῴζεται. τὸ δὲ ξάδιον, ἡλοῦται. ἐπεὶ διαφορᾶται τὸ ὄνομα. λεξάδιος, καὶ ὀξάδιος. ὡς ὀβριάρεως καὶ βριάρεως. οἱ λάς καὶ ἴλας.

ξάνθης, ὀξυστικῶς. μαυρόμενος. ἢ ἀβλαβής, ἢ ὑγιής, ὀξέως ἄθης. οἷον, ζῷξεῦ χλιέαθαι μετῆς δ' ὀξάνθης νόσου. τὸ ἔγκλιται δ' εὐσομίαν.

ξάλος. τινὲς μὲν σωφαλοιφήν, ἔξω ἅλος. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἁλός. ὡς τὸ, ἕκτορα δ' ἐκβελέεσιν, ἅν ἔξω βελῶν.

ξακέσασθαι, ἰάσασθαι. ἀκὸς τὸ θεραπευτικόν. ἀκέσω. ὁ ἀόριστος, ἤκεσα. ἠκεσάμην. καὶ τὸ εὐκτικὸν, ἀκεσαίμην.

ξαρμός, ὁ τῶν ἀρμῶν διάθεσις ἐπὶ μέρους, καὶ ἀρμούμενος καθάρασθαι, τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς. φυτεύει τὰς εὐχὰς, ἃς ὠνῶν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων ποιοῦνται.

ξαφόρητος, ὀξαφάτιστος. θάσσω τὸ ἱδρύομαι.

ξαρτυρῶσαι, οὐκ ὀξαρτύρισαι θουκυδίδης.

ξαυστήρ, σκεῦος τι. παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐστήρ, ὁ ὀξαυστήρ. ὁ αὐχμός.

ξαμβλοῦν, τὸ διαφθεῖραι. ὁ ὀξαμβλώσων, ἅν οὐ διέσωσεν, οὐδὲ σώσει ξωογονήσας. κυρίως μὲν ὠὸν ἀμβλῶσαι ἐστὶ κεκαμμένης τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς φασὶ τὸ ξαμβλῶσαι. μεταφορικῶς δὲ, καὶ βρέφος διαφθαρῆναι ἐν τῇ λοχείᾳ, ὀξαμβλῶσαι. καὶ ἀμβλοθρίδιον. τὸ ἐφθαρμένον.

ξαμφοτερίσαι, τὸ τὰ σαφέστερα ἀφεῖσα ἀμφίβολον ποιῆσαι.

ξάθω. ὀξάθω δ' ὦν πούτῳ ἐβήσετο. ἐκ δὲ τοῦ ἄθω ὄνομά ἐστιν ὄρους ὑψηλοῦ τῆς θράκης ὧν τὸ θάλασσαν ἔβη. ἰλιάδος ξ. πλανώμενοι τινὲς ἀναγινώσκουσιν ὀξάθω. οὐκ ὀφείλεται ῥίπτειν ἀπὸ τοῦ ω τὴν πρόθεσιν. οὐκ ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ε, ὡς τὸ πόλεως. ἀμφίβολον. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ἄθως ἄθω, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀθόος ἀθόου ἀθόω. οὐκ ἐπὶ πλεονάζει. ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

ξάπινα, ἐπίρρημα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀφανὴς, ἄφιννα καὶ ἄπινα.

ξαίρετοι, εὐμενεῖς. ἐπίλεκτοι. αἱ κατὰ τιμὴν δεδόμεναι ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γυναῖκες. τὸ ἀρσενικὸν, ὀξαίρετος. ἐκ τοῦ αἱρῶ τὸ διακρίνω καὶ προκρίνω, πρὸς αἱρετὸς, ὁ ὀξαίρετος. προπαροξύνεται. ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ετος ὑπερδίῳ συλλαβὰς, προπαροξύνεσθαι θέλουσιν. ἀριδείκετος. ἀμεμάκετος. χωρὶς τοῦ μὴ ἀπολαβόντα, προπάτερ τὸ πέχει, διὰ τοῦ ἰα ποιεῖται. καὶ ἀπὸ ῥήματος σύνθετον, διὰ τοῦ ἐπαγγέλτος. σεσημείωται τὸ ἀφιστέλτος.

ξαίρω, ἀπὸ τοῦ ὀξαιρέτως καὶ συγκοπῇ. καὶ ἀπὸ τοῦ ὀξαίρεσις, τὸ πρὸς τὰς ἀθηναίους. ὀξαιτεῖ. ξαιρούμενοι τὰ φορτία ἀπεπλέοντο.

ξαίσιον, ὁτὲ μὲν δηλοῖ τὸ ἄδικον, καὶ παρὰ τὸ αἶσα, ἢ τὸ ἀπρεπὲς. οἱονεὶ τὸ ἔξω τοῦ πρέποντος. ὁτὲ δὲ τὸ μέγα, ἅν ὑπὲρ τὸ καθῆκον. ὡς παρὰ τὸ ἐκμοιρίως παρὰ ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

ξαίσια, πάντως ἐπεκφαθαλμος. ὑπερβαλλόντως.

ξεσάην, ὀξεσάην ἐλθόντι. ἰλιάδος ω. ἅν κε δὴ μοι ἐξόρουσε προσβείαν. ὀξεσάτο, ὀξεσάην προσβείαν. ἀπὸ τοῦ πρόσειμι τὸ προσέρχομαι. παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω.

ξέμεν. Μὴ δ' ἐξέμεν ἄψ ἐς ἀχαιούς, ἅν ἐκπέμψαι μὴ ἀπολύσαι. σημαίνει τὸ κρατῆσαι. μὴ φυλάξαι. ἐκ τοῦ ἴημι, τὸ ἀπέμφατον, ἔμεν καὶ εἶναι, ὡς δόμεναι, δέμεν.

ξαυρῶ, ὡς τὸ ἱεροφοίτης.

ξέω, ὀξεβλάβη. ὀξεσσάμην ἡ κύησις. παρὰ τὸ ῥῶ ῥέω, ὁ ὀξέστην ἡ κύησις. παρὰ τὸ ἵστημι. ὀθεν ῥῶσαι, τὸ στῆσαι. ὀθεν ῥῶστις, ἡ ἱστάνουσα τὴν κύησιν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βλάπτω. ὡς τὸ, Οἶνός σε ῥώσει μελιηδής. τὸ δὲ παράτασιν ποιοῦν, ῥώω. ὀξοῦν παράτασιν ῥῶμι. καὶ παρατατικὸν χρόνου, ἔῤῥων, καὶ ὀξέῤῥων. ὡς ἔδων ὀξέδων.

ξειδίον, στὶ τὸ ξέον. ἡ ἀμάρτησις τῆς ἕξεως χωρὶς τοῦ ε. ἔστι, ἅν διφθόγγου. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἕξιος, ἐξειδίου δια. τὸ.

ξῇ, ἅν ἐξίθι. ἐκ τοῦ ἔω τὸ πορεύομαι, παράτασιν ποιοῦν, εἶμι. ὁ παρατατικὸς, εἶα. τὸ δεύτερον, εἰς. τὸ τρίτον, εἶε. καὶ ὡς παρὰ τὸν ἄω ἄσω, προστακτικὸν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω ἔσω, ἔστω. ἀπὸ τοῦ ἔω ἔσω, ἔστω. ἐκ τοῦ ἔστω, ἔξω τὸ σκάνδικον λαβών. καὶ ἐκ τοῦ ἔξω μισωθέντος σχήματος τῶν ἑξῆς μόνων τὸ ἔσω.

ξείης, ἐφεξῆς. ὀρθογραφεῖται. ἔστι δὲ βαρύρρημα τάξεως. ἀπὸ τοῦ ἕξις πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου.

ξῆλῆσαι, τοῦ λεπτοῦ οἱ ἀλεξανδρεῖς ψιλοῦσι τοῦ ἐκφυγεῖν. ἐοίκασι δὲ μεταφορικῶς λέγειν. ἀπὸ τῶν ἐν τῷ παλαίειν ἀναλυόντων ἑαυτούς. λέγει δὲ πλάτων ἐν ἑβδόμῳ νόμων περὶ πάλης οὕτω. Τὰ δὲ ἀποῤῥηθῆς πάλης ἀπὸ χειρῶν μὴ χειρώσῃ πλευρᾶς ὀξῆλῆσεως. μὴ φιλονεικίας τε μὴ καταστάσεως διαπονούμενα.

ξηπλοῖ, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσι διδάσκοντες, καὶ ὑποδεικνύοντες, περὶ τοῦ ἀδικήματος οὗ ἕκαστος ἅν. ὁ ὀξηγούμενοι τὰ πάτρια. ἐκφράσεις. ὀξηγητὴς οὖν ὁ τοὺς νόμους ὀξηγούμενος. καὶ παῶν ὁμοίων πράγματα. ζητεῖ ὡς ἐξηγήθη, ἀντὶ τοῦ καλῶς τεθῆναι. τὰς διαφοράς. ὅθεν καὶ ἰόντες οἱ ἀγαλοί, διὰ τὸ καλῶς ἀθῆναι τὸ τῶν κυμάτων. ἀγωνήματα γὰρ τὰ καλῶς τεθέντα.

ξυλημβλωκὴ ἀπὸ ξυλημβλωκὰ, φασὶν οἱ ἀρχαῖοι. αἱ παλαιαὶ γλῶσσαι τῶν ἀλλῶν οὕτω λέγουσι. καὶ μεταφορικῶς τὰ παλαιὰ καὶ καταπεπλυμένα.

ξύπνιλον, τὸ ἀφανές. πρὸς τὸ ἐξιέναι τοῦ δήλου, ὅ ἐστι τοῦ φανεροῦ. καὶ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. καὶ τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἐπισκοτοῦν ἀφανισμόν. ὀξύπνιλα πρὸς τῶν θεολόγων, ἤτοι ἀφανῆ. ἐντελῆ. χάσματα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, ἥτις ὅταν μὴ ἔχῃ τὸ τῶν δυσοσμούντων βάμμα, τὸ χρῶμα ὀξύπνιον τοῦ ἡδίστου, ὅ ἐστι τοῦ ὁμοίου. ὀξύθηλος οὖν ὁ ἐξύπνιλος οἶνος, ὁ ἀνόμοιος ἑαυτῷ. ὅθεν τὸ ἑτερονομεῖν τῆς λέξεως εὑρὼν τὸ δυσοσμοῦν. φήσεται κυρίως

ἀπολαβάν

ἢ λέξις ὡς τῶν βαπομμένων ἐρίων. δευσοποιός γάρ λέγεται βαφὴ ἡ ἔμμοσκον ἢ δυσεκπλυτος ἔχουσα τὸ ἄνθος. καὶ πλάτων δὲ δεύσοποιὸν εἴρηκε τὴν ἔμμοσκον. καὶ δευσοποιὸς ποικιλία, ἀντὶ τοῦ ἔμμοσκος ἢ δυσεκπλυτος.

ξηρίον, εὐχὰς ἐφόδιον τρὶς πρὸς ἐξόδου ἔχουσιν, ἢ πρὸς θάνατον. παρὰ τὸ ἰκνοῦμαι τὸ πορεύομαι. καὶ εἰμὶ τὸ πληθυντικὸν ἴμεν. ἴτε. ἴτος. ὀνομαί τὴριος, καὶ ἐξούλης, ὀνομα δίκης. οἱ δίκην κτησάμενοι ὥστε ἀφαιρεῖσθαι χώραν οἰκίαν, ἐπιτάφια ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, μὴ ἐμβατεύσαντες βλαπτόμενοι, δίκην ἔσεσθαι πρὸς τοὺς βλάπτοντας, καὶ οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν. καὶ αὖ τὴ δίκη λέγεται ἐξούλης, ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὅ ἐστι κωλύειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξίλλειν ἐξουρίας πολλὰς. ἀντὶ τοῦ καλῶς. ἔλεγον. ἐκπρικὴ. ἔστι βαπτὸν ἔρεμα μεσόγειον. παρὰ τὸ οὖρος, ὁ σημαίνει τὸ φορτίον ἄνεμον.

ἔοι χνεῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἔξεισιν. οἴχω, οἴχνω. οἰχνοῦσι, καὶ ἔοικε χνεῦσιν.

ξυωνέσκετο. τὸ μὲν ὁμοίως ξυωνέσκετο ἐπὶ τοῦ ἀλλάσσετο. ἐπὶ δὲ προθέσεων ἐπιτιθέμεναι, λέγει ὁ καινὸν διεξειρουσι τὸ ἔμφασιν πορίζεσθαι. οἷον ἐστὶ τὸ, Προπορκυλινδούμενος, καὶ παρακαταθήκην ξυωνέσκετο. διὰ τῆς ὕσπ, τὴν κατὰ πολίτου σχέσιν. διὰ τῆς δὲ τὴν εὐθύ. διὰ τῆς ἀνά, τὴν δὲ ὕψος σχέσιν.

ξύσπορον, ἐκτρέφιμον. ἐκ τοῦ προ πολίτου. ἐκτρὸν οὖσες γὰρ. παρὰ τὰ γα τὰ μέλη. σημαίνει δὲ καὶ πᾶσα, καὶ ἀπεσκεπῶς. ὑπόγαιον γάρ, σημαίνει πρόσφατον. ἐπίτακτον. τὸ ἐπιτεταγμένον πρὸ πολίτου καὶ μετὰ πολίτου.

ὁσρακισμός, ὁρισμός. φυγή. πῶμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀστρακοφορίᾳ ἐστὶ δὲ ᾧ ἐπιψηφίζονται πολῖται ἕκαστος ὄστρακον ἐπιγεγραμμένον. ἐξακισχιλίων δὲ γινομένων, φυγὴ δεκαετὴς ἐπιφέρεται τοῦ κριθησομένου. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀστράκου ἐφ᾽ οὗ ἐνεγράφετο ἕκαστος ἀθηναῖος. ἢ λόγου μεθίστασθαι τῆς πόλεως. ἐνομίσθη δὲ τοῦτο, ὡς τῶν πρώτων ἐχόντων τὰς τῶν φονημάτων κωλύσεις. ζήτει ἐν τοῖς διαφοραῖς.

ὁρία, παρὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς καὶ τὸ ὄρος, ὁ σημαίνει τὸν ὁρισμόν. καὶ ἔστιν ὅρος. λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. καὶ ὅρος τρίτως ὁ ἐξωθεν τοῦ ὡρισμένου τόπου ὤν.

ὁρίσαι, ἀπὸ τοῦ ὅρου τὸ γάλακτος. Προβατίοις δὲ καὶ συϊδίοις ὁμιλῶν, οὐ τὰ αὐτὰ τὴν ψυχὴν βελτίωσιν ἔχουσιν, καὶ δεῖ πολέου τὸ βοῆλαι καὶ ὁρίσαι τυρὸν ὃ πλῆσαι

ὄχος, παρὰ τὸ ἐξέχω. τὸ οὐδέτερον ἔξοχον. καὶ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἔξοχα. ὃ ἀποβολῇ τῆς δέ, ὄχε. ὄθεν τὸ, Οχ᾽ ἄριστος ἀπάντων.

ὀυσία. ἔχω. ἕξω. ἡμετέρα, ἑξῶν ἑξοῦσα. τὸ θηλυκὸν, ἑξοῦσα. ὃ πολεμικῶς τί, ἰσχυρά.

ξομόσασθαι, οἱ μὲν τυρόσιτοι ἐν δικαστηρίῳ ὠμοχλούμενοι, ἢ μὴ ταῦτα μὴ βούλοιμι καλὰ μὲν τυρὰ ἐξομόσασθαι, ὡμὰ δὲ μὴ ἐξομόσασθαι. καὶ τοῦτο ἐξομόσασθαι. τὸ μὲν ὅρκου ἀφῆκε σασθαι. πρᾶξιν τινὰ διὰ λόγου καὶ προφάσεως ἑτέραν τινὰ, ἐξομόσασθαι ἐστίν. οὕτω δημοσθένης.

ξωμός, ἡ τῶν ἄμαξ ὃ ἱμάντιον. καὶ γὰρ ἑτερομάσχαλος. καὶ ἀναβολὴν εἶχεν ἢ ἀνεδοῦν τὸ θυμῆκες. διὸ πρὸ καὶ οἱ κωμικοὶ ἐπ᾽ αὐλῆς, πρὸ τὸ μὲν ἐν χύδην, πρὸ τὸ δὲ ἀναβάλλου φασίν. ἐν δὲ τῷ δούλῳ ὁ ὁριοῦ πρὸς ἡ τῶν. ὁ δ᾽ ἀμφιμάσχαλος, τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀστῶν, οὐκ ἐπισκευάζω τοὺς βραχίονας. οἱ δὲ μεσότεροι ὃ θοιμάτιον ἐν ὠμίδα τὸ μικρὸν καὶ εὐτελές.

ξωρος, παλαιός. καὶ ἐξαέτης. ὥρος γάρ ὁ ἐνιαυτός. λέγουσι καὶ ὧροι ὃ αἱ γραφαί. λέγεται καὶ ὁ ξω. ἐξωστρῶν, ἔξω τῆς οἰκουμένης. ἄκαιρος. ἕως οὗ σου γράφασθαι ἔστι πορεύεσθαι, στήλας ἔστησεν ἡρακλῆς. πάντα γὰρ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ἐπιρρήματα, χωρὶς τοῦ γράφουσι. οἷον ἀνά, ἄνω. κατά, κάτω. δίς, εἰσω. οὕτως οὖν ὃ ἔξω. ὃ πρός, πρόσω. ὁμοίως ὃ τὰ δὲ ὡς ἀπὸ ἐπιρρημάτων γινόμενα χωρὶς τοῦ γράφου. οἷον ἔνδις, ἔνδυτερω, ἐνδυτάτω. ἔξω, ἐξωτέρω, καὶ ἐξωτάτω. πέραν, περαιτέρω, καὶ περαιτάτω. ὁσονοῦν τὸ ἐνδυτάτω. ζήτει δὲ ἐξώκελον, ἀπὸ ἔξω τοῦ κέλλω ἐλαύνω. ἐκ περαιτέρω. κέλλω δέ ἐστι τὸ δὲ μὲν προθετικὸν ἴεναι. δὲ οὐκ ἐκέλευθος κόδος. παρὰ τὸ κέλλω. ὁμῶ, κελῶ. ὁ ἀόριστος, ἔκελα. ὁ δεύτερος, ἔκελον. καὶ δὲ αὖ τοῦ ἐνεστῶτος κῶ, ῥοπὴν τὸ δὲ ὅσον, ὀκέλλω. ὁμῶ, ὀκελῶ. ὁ ἀόριστος, ὤκελα. ἐξῆλθον. ἔπεσον. ὠθοῦμαι ἐξέβαλον. ἔρριψε. καὶ ἐξοκεῖλαι, ἐξορμῆσαι καὶ ἐκφαμέν. ἀπὸ τῆς τοῦ πνεύματος ἐξωφρυωμένοι, ἐξημερωμένοι. μανίας φορᾶς. ὑπερφαινόμενοι. ἀπὸ τῶν ὀφρύων.

ὀυδενῶται. ἐκ τοῦ οὐδείς οὐδενός, γίνεται ἐπίρρημα προπαροξυνόμενον οὐδενῶ. οὐδενώσω. οὐδένωκα, οὐδένωμαι καὶ ἐξουδένωμαι.

ὀυθενῶ. ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τοῦ τε συνδέσμου ὃ τοῦ εἰς ἑνός, γίνεται οὐτενῶ. καὶ προπαροξυτόνως τοῦ φιλοῦ ἐς δασύ, οὐθενῶ, καὶ ἐξουθενῶ.

ὠμὸς, ἡ τῶν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον. τὴν ἑκατέρου γὰρ χρείαν παρείχετο. ἡ τῶνος μὲν ὅτι ἐξώνητο. ἱματίου δὲ, ὅτι ἀνεβάλλετο. τάχα δὲ ὅτι ἀχειρίδωτον ἦν, καὶ πρὸς τῆς ὠμοις ἀποπτυσταῖς ἔχον, ἀφ᾽ ὧν αἱ χεῖρες ἐξεχαλῶντο, ὁπότε καὶ ἐζώννυντο. ἡ τοῦ ἐξωμὶς ἐκαλεῖτο. ἀνεβάλλετο δὲ θατέρας χειρὸς ὑποτελλομένης, ἡ κάτωθεν πρὸς τοῖς πόδας ὡς τῷ ὠμῷ ἐπαναπτυσσομένης αὐτῷ. μηδὲν ζώνης δεόμενον.

ὀύσης. ἐῶ τὸ ὑπάρχω. ὁ μὴ ὤν, ἐσῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον. ἡ μετοχὴ, ἐών. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὤν. ὃ τὸ θηλυκὸν, ἐοῦσα ἐούσης, ἡ οὖσα. ἡ πολεμικῶς

ρῦ, γίνεται οὐσία. ἡ παράθεσις.

Θεὼν μεθοχή ἐστιν ἀορίστου δευτέρου. οἷον ἡ οὐσία τοῦ μεθέξω τῆς οὐσίας, τοῦ μεθοχή ἐστιν ἀορίστου δευτέρου ἀορίστου μεθοχή βαρύνεται, γίνεται τὸ μεθέξω. ὡς τε τὸ ἐὼν δεύτερος ἀόριστος ἐστί. κλίνεται ἑοῦσα καὶ ὄντος. τὸ δὲ ἐὼν τοῦ, ἐὸν τῶν, ἐόντες. ἐόντα ἐούσης καὶ παράτασις.

Θοικώς, ἑοικότος. ἐκτείνω τὸ ὁμοιῶ. ὁμέσος παρακείμενος, εἶκα. καὶ συλλαλύσει, καὶ ἐοικέναι ἐοικέναι. ἡ μεθοχή ἑοικώς. ἡ ἀφαίρεσις τοῦ εἶκω. ὁμέσος παρακείμενος, οἶκα, τῶν λόγων τῆς παραληγούσης. καὶ γίνεσθαι σμῶ ῥῦ ε, ἔοικα. ἡ ἐκ τοῦ εἶκα μέσου παρακειμένου ἔοικα καὶ ἐοικέναι. οἱ δὲ ῥίζαν. τὸ ὁμοιοῦν. τὸ παρέμφατον, ἡ τὸ φαίνεσθαι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. τὸ ὁμοιῶ. ὡς τὸ ὁμοιῶ, ἑοικέναι οὐκ ἀφῆκεν, ἰλιάδος μ. ἴσος. παρέμφατον ἐστὶ ἴσος. καὶ οὐκ ἔστιν ἴσος ἀπαρέμφατος. τὸ φαίνεται, ὡς τὸ ἔοικα ἢ τῶν φθαρτῶν συναλλαγή. καὶ ὁ σωφρόνιος. ἔοικε δὲ μήτε τὸ χθόνος, μήτε τὸ εἴδος ἁπλῶς λέγεσθαι.

Θοίτυσκον, ἐκτροῦ ἐοίκαμεν πρώτου τῶν παθητικῶν γίνεται. καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς κ, ἐοίτυσκον. ὡς δεδοίκαμεν, δέδιτυσκον.

Θοικυῖα. ἐκτροῦ ἐοικότος, τὸ θηλυκὸν ἐοικυῖα. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι. ἰλιάδος ζ. Ζωῇσι μεγήρασι ἐοικυῖαι.

Θώκα. εἰκω. ὁμέσος παρακείμενος, εἶκα. κῦ διάλυσιν, ἔικα. ζ πλεονασμῶ τοῦ ο, ἔοικα. καὶ ἐκτείκω. ὁμέσος παρακείμενος, οἶκα. τὸ γὰρ ε, καὶ οἶκα εὑρεθῇ συνδυσυλλάβῳ μόνῃ τι, καὶ μόνον, καὶ μὴ τοῦ ι, ὡς ὁ γέγωνα ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. οἷον, λέξω, λέλογα. πείσω, πέποιθα. οὕτως εἴκω, οἶκα. ζ πλεονασμῶ τοῦ ε, ἔοικα. ὁμέσος ὑπάρχων τέλειος, ἐώκειν. καὶ ὡφέλειν ἡ οἰκία. ἀλλὰ καινόν ἐστιν ὀλέκω. ὅτι οὐδέποτε λέξις ἑλληνικὴ εὑρίσκεται ἀπὸ ῥῦ καὶ ἀρχομένη ἐπιφερομένου τοῦ ο. χωρὶς ἁμὶ ἐν διφθόγγῳ εἰκ, καὶ διάλεκτον. πρὸς κλάσαι ἁμὶ ἐν διφθόγγῳ, διὰ τὸ ἠοῦς ἠοῖ. κῦ, Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖ. κῦ διάλεκτον, διὰ τὸ ἠῶ. οἱ δὲ ἴωνες διαλύοντες λέγουσιν ἠόα. κῦ τροῦ τὸ καινόν ἐστιν ἐλεύθερον ὑπὸ βιβασμὸς τοῦ χθόνος. κῦ τὸ μὲν ε, ἐφυλάχθη διὰ τὸ ο. τὸ δὲ ο, ἠμείφθη εἰς ω. κῦ ἐμφυτροπὶ πρὸς γεγραμμένον. ἡ δὲ πρώτη συλλαβὴ σωτέθλε τὸ ἡ εἰς ε. ἡ δὲ δευτέρα, ὀξύτειν τὸ εἰς ω, κῦ ἐλεύθερον ἐώκῃ. τροῦ τὸ χρῖμ τῶν παθητικῶν, ἐώκασιν. κῦ ἀπὸ βολῆ τοῦ ι, ἐώκεσαν.

Θοργα. ἀπὸ τοῦ εἴργω εἴρξω. ὁ παρακείμενος, εἶρχα. ὁμέσος, εἶργα. διάλυσιν, ἔεργα. κῦ γρ ω̃ν, ἔοργα. οὕτως ἐστὶ μεγάλη τὸ ἐώλπων, καὶ ἐώργειν καὶ τὰ ὁμοια. ῥέζω. ὁμοίως. ῥέξω. ὁ παρακείμενος ἔρρεχα. ὁμέσος ἔρρεγα ἀπὸ βολῆ τοῦ ρ, κῦ ὑπὸ θέσει, ἔοργα. οὐ πρόσωπον τελικὸν ἐώργειν. ζ ὡφέλειν ἐώργειν. ἀλλὰ καινόν ἐστι. τροῦ χάριν ἔσωθεν γίνεται ἡ ἐπέκτασις. ζ ἡ μεχθίζω, ἐχθήσω. Κάλθανε ὁμῶς ὁ τάεργος ἀνήρ, ὁ τε πολλὰ ἐοργώς. Κάλθανε ὁμῶς ὁ τάεργος ἀνήρ, ὁ τε πολλὰ ἐοργώς. μεβρισμένος. ἰλιάδος ι.

Θώρταζον. ἑορτάζω. κῦ ὁ παρατατικὸς ὡφέλειν εἶναι ἠώρταζον. ζ ἐπεκτείνω οὐδέποτε λέξις εὑρίσκεται ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ η, ἐπιφερομένου τοῦ ο, τοῦ δὲ χάριν ἐπεκτείνω βιβασμός. καὶ ἡ μὲν παραληγουσα ἐξέλιπε, ὡς ἡ δὲ λήγουσα, σωέσειλε τὸ η εἰς ε, ἐπεκτείνω ἑώρταζον.

Θώρωμαι, ἀπὸ τοῦ ὁράω. ὁ παρατατικὸς, ὡρώμην. ζ πλεονασμῶ τε, ἐωρώμην, τῆς δασείας φυλαττομένης. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμοιόω, ὁ παρατατικὸς, ὡμοιούμην. κῦ ἀπὸ τοῦ ὠμῶμαι, ὠμώμην, καὶ ἐωμώμην.

Θωσαν, ἀπὸ τοῦ ὠθέω. ὁμῦ ὠσω. ὁ ἀόριστος, ὦσα. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ε, ἔωσα.

Θώκα, ἀπὸ τοῦ οἴω. ὁ παρατατικὸς, ὤκουν, ὥστε κῦ πλεονασμῶ τοῦ ε, ἐώκουν. χήλου δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε. ζητεῖται ποῖον χρόνον ἔχει τὸ ἐοικέναι εἶκα, ἐφ' ἧς γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ εἴω εἴσω τὸ ὁμοιῶ. ὁ παρακείμενος, εἶκα. ζ ἀπὸ τοῦ εἴκω εἴξω εἶχα. ὁ μέσος, εἶκα. λέγουσιν οὐ μόνον μέσος ἀπὸ τοῦ εἴκω. οὐ γὰρ δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ εἴω. ὅτε μὲν ὁ συνεσῶς συνεργητικῶς δηλοῖ, τότε κῦ οἱ λοιποὶ χρόνοι συνεργητικῶς σημαίνουσιν. οἱ δὲ μέσοι, πολλάκις ἐκφέρουσι τὸ μάσασθαι, ὡς παρὰ τὸ πέπαμαι.

Θορτάζω, ἐκτροῦ ἑορτή. τροῦ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ ἑορτὴ καὶ ἑορτὴ καθ' ὑπερβιβασμόν. ἧς ἐρῶσι πάντες. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ ἧς τὰ ἐπὶ ὀρούσῃ, ὁ ἐστὶν ἧς τὰ ἀγαθὰ ὁρμᾶν, ὅθεν καὶ δασύνεται. οἱ μὲν ἀττικοὶ ὅλητο, ἐκεκίνητο, καὶ ἐτετάραχτο. ἴωνες δὲ ἀπλοῦσιν.

Θῶμι. ἐν τῷ κλαυσὶ μὲν οὖν μέγωγε μετὰ μυησῆρας ἐῶ. ἀνέρχεσθαι οὐκ ἐῶ. οἶμαι δὲ ἐνικῶς ἡ, ἐξῇς τὸ ἐῶμι, ἐῶς, ἐῶ. βοῶμι, βοῶς, βοῶ. δωρικῶς δὲ, τὰ ἐῆς ἡ κίρνᾶται. ἀπὸ ἡμῆς ἧς ἀ μακρόν. καὶ γὰρ βοῆς λέγουσι καὶ ὁρῆς, καὶ τιμῆς.

Θως. ἡ ἕως, τῆς ἕω. παρὰ τὸ ἕω τὸ φωτίζω, ἕως. κῦ ἀπὸ βολῆ τοῦ υ, ἕως. σῦ δὲ τὴν μέραν. καὶ διὰ τὸ ἕως ἂν τῆς ἡμᾶς καταλύεσθαι. καὶ διὰ τὸ ἔεσθαι ἡμᾶς ἐν αὐτῇ. ἀπὸ τῆς ἕω γίνεται ἑῷος καὶ τῇ. ἐωινὸς ἢ ἐωθινὸς οἱ δὲ ἀττικοὶ ἑῷος. ἐκ τῆς ἑῴας φέρεσθαι, τουτέστιν ἐκ τῆς ἀναφλῆς.

Θωσφόρος, ὁ ἀναφλιὸς ἀστήρ. παρὰ τὸ ἡ ἑῷαν ἐν αὐτῷ φέρειν. ὁ αὐγὸς καὶ φωσφόρος καλεῖται.

Θῶλος, ὁ ὀφθαλμός. ζ ἕωλος ὄνομα, τὸ ὀφθαλμόν. παρὰ τὸ ἕω τὴν ἡμέραν, ἢ ἕωλος. φιλόξενος δὲ λέγει ὅτι ἀπὸ τῶν ἧς ὡ ἡμῖν ὀνόματος ἧλος. οἱ, φείδω, φήλωλός. αὐτῶ, αὐτῶλος. ἀμφὶ τῶ, ἀμφὶ τῶλος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἕω τὸ πορεύω γίνεται ἕωλος. ὅταν ἧς πορευθῶμεν ὑγιὲς, ἡώθαμεν τὰ λοιπὰ ἧς τὴν ἐξῆς

φυλάττοντες, ἐωλαλέγειν.

ἐωλοκρασία, ἔθος ἐστὶ τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι, καταχεῖν τῶν ἑώλων δείπνων τοῖς ζώμοις, πρὸς τὸ ἡδύνασθαι τὸν παθόντα γαμέειν. ἐμὲ δὲ μᾶλλον νομίζω τετοιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ἑκάστου ἀπὸ τῶν ἑώλων, ἅ ἐστιν ἀρχαῖα. ὅπερ πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας καὶ ἡπορεῖ ὁ Ἀνοχίμης. καὶ ἑωλοκρασία, ἡ χθεσινὴ μέθη. ἕωλον δὲ τὸ χθεσινόν, πρὸ τοῦ ἑωλαθῆναι. καὶ ἕωλον τὸ λιτόν. καὶ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθεσινόν. πρὸ τοῦ ἑῶ ὁ σημαίνει τὸ πυθόμενον. καὶ μάταιον. ψυχρόν. ἀνωφελές. ἀνίσχυρον. καθάπερ καὶ κακοσύνετον ἀθηναίοις πρὸ ἀθηναίους οἱ νέοι, ὡς ἑκάστου πρατῆρος ἴδιον πρατῆρα, πρωΐ καὶ τῆς ἑωθινῆς κεφαλῆς ἔξεχέτην, ἐκάλουν τὸν ἑωλοκρασίαν. λαμβάνεται δὲ ὡς καταγορία ἀρχαίων πραγμάτων.

ἑῶ, σημαίνει ἕξ. τέσσαρα βαρυνόμενα, καὶ δύο πυθόμενα. ἑῶ, τὸ εἰμὶ δύομαι, ἀφ' οὗ καὶ ἱμάτιον. ἑῶ, τὸ πορεύομαι, ἀφ' οὗ καὶ ἔος καὶ ὁδός. ἑῶ τὸ ὑπάρχω, ἀφ' οὗ καὶ ἔστεται καὶ ἔσται. ἑῶ τὸ τελῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἕως καὶ ἑσπέρα, ἡ τῆς ἡμέρας τελείωσις. ἑῶ τὸ συγχωρῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἐάσας. ἑῶ τὸ καθίζομαι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἕημι, ἕεμαι ἧμαι, κάθημαι.

ἑωθινή, πρασμός, ἢ ζωμία, ἢ ἁλμαλωσία, ἢ τὸ ὀπωσοῦν ἐσταγόμενον καινόν.

ἑωθίσθαι, φιλονεικῆσαι. πρὸς καρτερῆσαι. ἐκ τοῦ ἐωθινίζω.

ἐωθινός ζειός. ἐωθινὰς δὲ τῶν ὀρῶν ἱδρύονται βωμοὶ τῶν διί. οἷον τοῦ ὑμηττοῦ. τοῦ πρηνήθου. πολύζηλος μουσῶν γοναῖς. Ἱερὸν γὰρ οὔτε τύχης ἐωθινριούδιός.

ἑωθινὰ χώρα. ἀθηναίους πάλαι κωμηδὸν οἰκοῦντας, πρῶτος κέκροψ συνήγαγεν, κατῴκισεν δὲ πόλεις δώδεκα. καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἀφ' ἑαυτοῦ κεκροπίαν, προσηγόρευσε. δύο δὲ τετράπολεις ἐκάλεσεν ἐκ τεσσάρων πόλεων, ἑκατέραν μοῖραν καταστήσας. ἧς δὲ λοιπὰς ἐωθινὰς ὠνόμασε. καὶ ἡ πρόσεχης χώρα ταύτας ἰδίως νῦν μόνως αὐτὰς ἐωθινὰ ἐκάλουν. ἐκτορική.

ἐωθινός, οἱ κωμῳδοῦνται, ἀπὸ τοῦ ἐωθεῖν τὰς κύλας.

ἐωθινῆρες, οἱ κωμικοί. ἀπὸ τοῦ ἐωθεῖν τοὺς κύλας.

ἐωθινόν, μέγα. ὑψηλόν.

ἐωθούμενος, ἐφορμήσας. ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι τὸ ωηθῶ, ἀλλόμενος. καὶ συγκοπῇ.

ἐωλείς, ὁ πρόμαχων τὸ τεῖχος. ἐκ τοῦ ἄλκω τὸ βοηθῶ. ὁ μὴ ὢν ἀλέξων. οἱονεὶ ἐκμαχητικός, ἀλεξίς. καὶ ἐωλεξίδης. ἐωλέξεως πόλεως πυθωτείς. καὶ ἐωλεξίκακος ἡ οὖσα. οἱ, Πολλοὶ ὦ τὰς ἐωλεξίδας ἤγαγον ἡ τῆς ἀπειρίας ὑπορβολή. μόνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σαφὲς ἐπιφαντάσας. λιβάνιος. ἀπὸ τοῦ ἀλεξῶ πορισπωμένου. ἔστι δὲ βραχυχρόνου τεῖχος. ἀφίς. ἔστι δὲ καὶ δικαστήριον τῶν

ἐωλεξίτης, ὁ λίθος ὁ ἐωθούμενος τῆς ἐωλεξέως τῶν κανόνων τοῦ ἀσκαλωνίτου. καὶ κατὰ τὰ ἀπὸ τῶν ἡδύς ἡδίων διὰ τοῦ ι τῆς γινόμενα, διὰ τοῦ ι βαρυτόνου. οἱ, γαυπράτης, γαυπρατίτης. ταμιάθης, ταμιαθίτης.

ἐωναιρούσαι, ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν κωθωνιζόντων, ὅταν ἀναστρέψαντες πρύμναν ἀναπρούωνται. ἵνα ἧς πρυτόνου ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον.

ἐωπάρουρος, ὁ Δυσταιείας λ. οἱ μὲν πάρουρος ἀπέδοσαν, ὅ ἐστι φύλαξ. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. δεκτέον οὖν οὕτως προσφέρεσθαι, ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπάρουρος, ἀντὶ τοῦ ἐπιγείους. τὴν γὴν γὰρ ἄρουραν λέγουσιν.

ἐωποιδή. Ἰστέον ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐωποιδὸς θεραπεία. ὁμηρος. Πᾶσε δ' ἐωποιδὴ αἷμα κελαινεφές. ἡ ποίησις τοῦ ἀσκληπιοῦ. Τοὺς μὲν μαλακὰς ἐωποιδὰς.

ἐωρτάλαι καὶ ἐωρτελία, τῇ μὲν καὶ ἄμφω. ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπιτερπευομένων καὶ δημηγορούντων, οὐκ ἐξόν. καὶ ἐωρτέλε, παρεκελεύετο. προστάττε. λέγεται δὲ παθητικῶς. καὶ ἐωρτείλαθαι λέγεται, τὸ κελεύεσθαι, ἢ καταγέλειν.

ἐώσαντο, ἐγένοντο. πρὸ τοῦ πάλαι, ὁδηλοῖ τὸ ἐθίω. ὃ ξοῦ πάτην καὶ φάτην, ὃν ἢ ἐθίουσι τὰ ἄλογα. ὁμήρου, πατέω. ἢ συγκοπῇ, πάσω. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἢ παρὰ τὸ μασῶ μασίσω ἐμάσισα. συγκοπῇ, ἔμασα. ἐμάσαντο. καὶ ἐπάσαντο. παρὰ τὸ μασᾶσθαι, ὃ μοιῶ τοῦ μ ἧς ω, καὶ τοῦ τόπου ἐναλλαγέντος. ζ πάσασθαι, τὸ γεύσασθαι. Καὶ ἀπλάστως ἐπάσαντο.

ἐωσαύτεροι. ἔστιν ἀσυνθέτου τὸ ἐπίτης. ὃ ἀπὸ τοῦ ἀσαύτερος. καὶ ἐωσαύτερον, τὸ σύνεχες καὶ ἀδιάλειπτον.

ἐωὰς, μάνδρας βοῶν καὶ προβάτων αὐλαί.

ἐωὰλια λέγεται, καθ' ὅσον ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ καὶ τὴν νύμφην ἐν τῷ μνηστῆρι σχήματι. ἀδύς δὲ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα μετὰ τοῦτον καινηφόρος. εἶθ' αὐλοὶ καὶ ἀνθολούθως ἐφεξῆς φέρουσι χευσοῦν λευκανίδας σκίμπτρα. φορβάς. κτένας. ποίας. ἀλαβάστρους. σανδάλια. θήκας. μυρεάλιβα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δέ φασιν ἐωαλίαν τὴν δευτέραν μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι. ἐν

ἱμάλιον
ἔσο / ὁδοῦ
ἔσκλαι / ἔσται
ἔωσι / ἑωσφόρα
ἑάσασθαι

ἢ πρῶτον γενέσθαι τῶν συμφώνων ἢ σύμφωνα.

πάσσω, τὸ ἀρχαϊκῶς. ἀντὶ τοῦ ἁρμόζω. ἀντὶτοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, γίνεται αὐρῶ. ὡς ποιῶ, ποιῶσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπῦρον. ἐὰν ἐπάσσω, ἐπάσσω μαι. ἐπάρηται. Οὕμως οἱ δηθὲν αὖτε καὶ ὀρθῶς ἀφίκης ἀλεγεινῶς πρώτη ἐπάρηται. ἰλιάδος ο. ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύσωσιν. ἀποψαύσωσιν.

πάσσοφώρωσον τῷ ι. ἐκ τοῦ σοφὸς ὁ κλέπτης, ἢ τῆς ἀσόφου ἀπάτης συμφορᾶς, γίνεται ἀσόφορος, ἢ ἐπισόφορος. σημ. δὲ τὸ ἐν τῇ ἀσόφῳ τῆκλοπῇ πληφθέντα. ἢ ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἐπάσσοφον τῷ κλέμματι ἄλοις.

πάψθέμεναι, πάλιν ἐπικλῆσαι. ς ἐπιθεῖναι.

πάμπλήζω, λάβρος ἐπαμπλήζω. σφοδρὸς ἐπιπνέων. ἐκτοῦ ἀμπλάξ, ἀμπλήζω. ἀμπλὰξ δέ ἐστι, συστροφὴ ἀνέμου.

πάπτης, ἀπὸ τοῦ ἀπτῶ ἀπτησω ἀπτητης καὶ ἐπάπτης.

πάπτεξις, ἀπὸ τοῦ ἀπτέκω ἀπτέξω, ἀπτεξις καὶ ἐπάπτεξις.

πάρμαλγὸς ὁ ρυ. ἐπὶ τῆ ἐκφορᾷ, καὶ προσαγορευθὲν ἐπὶ τῷ μὴ μαλῦσαι. ἢ ὡς τοὺς βιαίως ἁρπάσαντας τὰ ἁρπαγέντα. καὶ ἵππος ἐν τῇ οὐλαγωῇ τῶν ἀλθομένων, ἢ ἐπάλθεσθαι, ὅτι τινὲς δὲ ῥυ ἐπὶ τάφου φασὶ καλεῖσθαι ἐπάρμαλγον τὸν ἐρεχθέα τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσι, τοῦ τεθνεῶτος μετέρχεσθαι τοὺς φονέας. ἐκ τριῶν.

πάσκηνέον, ἐπασκάρευον. ἐκ τοῦ εἰς ἐνὸς, ἐνῶ ἐκῆμα. κοινῶς τὰ δι' ἡρημένα ἢ ἐν ἀγῶσι. ἠκέον ἐνήκεον. ἢ ἐπέσκηνέον.

πάσκηνόδε, κάλλιον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὑπερχέω. ἢ ἐπιλωμένη καὶ μαδῶσα καὶ ὀλιγόζωνος ἡ, πῶς ἂν ἀρμόζοιτο τὸ ἐπάθημα μᾶλλον τὸ δασύ. ἔστι δὲ μέσος παρακείμενος. οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔδω τὸ φάγω ἔθουν ἐπιμελοῦμαι. ὅθεν καὶ ἐθθραὶ ἐπὶ ξ. μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, γίνεται ἐνέθω. ὁ μέσος ἐνέσω. ὁ παρακείμενος, ἤνεκα. ὁ μέσος, ἤνεθα. ς ἀπικῶς, ἤνοθα. ὡς πέπεμφα, πέπομφα. ἤνοκα οὖν καὶ ἤνοθα. ς ἀπικῶς, ἐνήνοθα. ἔστι δὲ καὶ ἄμφως. ὄφω τὸ κινῶ. ὁ μέσος, ὄσω. ὁ παρακείμενος, ὦκα. ὁ μέσος, ὦθα. καὶ μετὰ τῶν προθέσεται, ἐνόσω ἐνόσω. ς ἀπικῶς παρακείμενος, ἐνήνοκα, καὶ ἐνήνοθα. ἄμφως. ἐκτέω τὸ ὑπάρχω, ἐθω. ς κ' σὺν αἱρέσει καὶ σὺν θέσει, ἐνήθω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἤνηθα. καὶ ἀπικῶς, ἐνέννηθα. εἶτα ὑπερθέσει ς ἐννῆθα, ἐνήνοθα. ζήτει ἐὰν τὸ ἀνήνοθεν.

πάτται, οἱ θεραπεύοντες. ἀπὸ τοῦ ἐπατθαι τοῖς δεσπόταις.

πάτειον, ἐκ τοῦ μὴ πάτειον. ἐπερος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸ ἐνεστὼς καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π. ὡς φῆ πατὴρ ὁ ἡμέτερος καὶ ἡμεῖς. ἐκπατὸς ὁ βαρὺς καὶ ἐπίπαπτος ὁ ῥῖς ἐπεσιβάλλω. ἐκ τοῦ ἔπος ς τοῦ βάλλω. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω μὴ μετὰ προθέσεως σωτεθέντα, πρόμας ἔχει τὸ τόμον. ἐλαφηβόλος. ἐκηβόλος. μὴ μετὰ προθέσεως εἰ ωε, διὰ τὸ ἀμφίβολος. πρόβολος. ὁ προβεβλημένος πρόμαχος.

πάτεδίκασε. δημοσθένης ἐν τῷ κ' ὀλυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἐπεδίκασε, ἁπλῶς προείρηται. τὸ δὲ ἐπεδικάσατο, ἐπὶ ἀφαιρετικῆς δίκας ἐπὶ οἷς προσῆλθον τὴν κλῆρον.

πάτεζεσεν, ἀντὶ τοῦ ἤρθη ς ἠύξηθη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζέοντος ὕδατος. Καὶ ἐν τῇ λέβητι μὲν ἀρομένου ἐν τῷ ζέῃ. ἐυρυπύλης. Δειπνόῃ δ' ἔπειτα πρηαμίδιος ἐπεζεσε. πάπαλήκεον. ἐψόφουν. ἐκρόφουν. ἴσως ἀπὸ τοῦ ζέσε. τὸ λικμῶ λικμᾶς.

πάπεμαίετο, ἐπεζήτει. ἐπεθύμει. πρὸ τοῦ ἀπομαίω τὸ ζητῶ.

πάπέμπυσεν, ἐτοίμαζε. πάρεσκεύαζε. πρὸ τοῦ χμᾶς, ὁ σμ ὁ ὁμοῦ.

πάπέμπωσις, πινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πωλῶμι, ὃ δοκεῖ σημαίνειν ἐπὶ τοῦ χεύρηται. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθὲς, ἀπὸ τοῦ πέμπω πομπὴ γὰρ ἐπὶ τοῦ πωλῶ πωλώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπωλω, ἐπωλως. ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸ δεύτερον προσῳδοῦσιν ἐπωλωσας, καὶ ἐπεπωλωσας. ἢ ἐπεπωλωσας. ἐπεπωλως.

πάπεπιθον, ἐκ τοῦ πείθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπιθον. ἢ καὶ ἀπὸ ἀναδιπλασιασμοῦ, ἐπεπιθομεν. ἢ ἀπὸ τοῦ πιθανολογίας, ἐπεπιθομεν. ἢ ἐκ τοῦ συνωμοσίας. ἰλιάδος ϛ. ἢ δεξιὰ ἢ ἐπεπιθμεν. ἢ ἐπεπιθμεν. ἢ ἐπεπιθμεν.

πάπεφόασιν, ἀντὶ τοῦ ἐπεισθησαν. ἐκπεφάσθησαν. ἔστι φάω σημαίνοντος τὸ πείθω, καὶ σείω. ὁ μέλλων, φάσω. ἔφασα. ἐπέφασμαι. ἐφάσμην. ἐπεφάσθην. Ἀμβρόσιαι δ' ὄφα χαῖται ἐπεφάσσαν τὸ ἄναχυς. ἰλιάδος α.

πάπεσκήψατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυρίων. σαπανιάκις δὲ ς ἐκαλέσαμεν ἀπὸ τοῦ καλέσαι φόνου, ὡς ἀνῃρέθη. τὸ δὲ ἐπέσκηψεν, ἐνεργητικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο, προφασίσασα. ἔστι καὶ ἐπισκήψαντος, ἐπιβαρήσαντα. καὶ ἐπισκήψαθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι, καὶ ἐπισημειώσασθαι. τὸ δὲ ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ μετὰ ὅρκου ἐπιθέσμου λέγω, καὶ οἷον ὀμνύω, ἀναδικίδης καὶ λυσίας ἐλαβον.

πάπευομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιπολεύθομαι. ἐφώρμων. ἐκ τοῦ πάρωμαι πεύω. ὁ παθητικὸς ἐνεργῶς, πεύομαι. ὅθεν τὸ, πάρωμαι δὲ λαοί. ἐκ τοῦ πάρωμαι πεύω. ὁ μέλλων, πεύσω. ὁ παρακείμενος, πέπευκα. ὁ παθητικὸς, πέπευμαι. τὸ μέσον, πέπευται. καὶ ἐν ὑποθέσει τοῦ ε, ἐπεπύσμην. ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς ἐπυθόμην. ἐπεπύσμην. ἰλιάδος ι. ἀντὶ τοῦ ἐφορμᾶσθαι. ἐπιπυθέσθαι.

πάπεξάζομαι, ἀπὸ τοῦ ἐπαμύνω τὰ τόξα ἐστὶ τοῦ ἐκ τοῦ πάπεφυκα. ἐκ τοῦ φῶ, φέω. συζυγία πρώτης τῶν περισπωμένων. φέω. καὶ ὁ β ἀόριστος, ἔφυσα. διπλασιασμῷ, πέφυσα. συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. φέω. πέφυκα. ἐὰν πέφυω. πινὲς δὲ παρὰ τὸ πίπτω ὑποπτεύουσιν εἶναι τὴν κλίσιν ἀπὸ τοῦ πίπτω. τὸ γὰρ πέφυω ὑποτακτικοῦ ἐστὶ, οὐ χωρισμοῦ. κ φῶ. πάρωμι, φημὶ ὡς τὸ ἀναιρῶ. οὐ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέφαμαι, πέφασαι. ὅθεν καὶ φάτις. πέφαται, βαρύνεται. ἀπὸ τοῦ ἐκφάσεως τὸ βάλλω

ϵ πέφρασθον, ἀντὶ σοῦ εἶπον. ἰλιάδος κ̄.

ϵ πεῖ. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τ εἶ σύναπτινοῦ σύνδεσμου. διὰ δ̄ϐ̄. ἐπεῖ οἱ δωριῆς αι λέγουσιν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ δωριῆς, τὸ ε ᾗς α τρέπειν. τὸ γὰρ ἄρτεμις ἄρταμις λέγουσι. καὶ τὸ ῥέγω, ῥάγω. οὕτω καὶ τὸ ει, αι. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐπεὶ καὶ ἱκανὸν καὶ χρονικὸν ϲυμπέρασμα, ὅς τὸ, ϵ πεὶ βοίης ἱερὸν πολιήτορα λαὸν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ ἐξῇ. καὶ πάλιν. Αὐτὰρ ἐπεὶ νὺς μηθεν. ἀντὶ τοῦ ὅταν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ. σ̄ή. καὶ ὅτε. ὅς τὸ, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν ῥῶδας τε καὶ ἔκτορα. καὶ ἱκανὰ δὲ ἀναλογικῶς παραλαμβάνεται, σύνδεσμος ϐ̄ϐ̄. ἐπεὶ ἡμέρα ϐ̄ϐ̄, φῶς ϵ πὴ, πεισᾶται. τὸ δὲ ἐπὴν δὲ παραπλήρωματικόν ἐστιν. ἐπὴν δὲ σύνδεσμος μὲν τοῦ ἐπεί, παρισᾶται δὲ ἐν μέσῃ φράσει. τὸ δὲ πὴν εὐθύνεται.

ϵ πήτα, ϲυμπέρασμα χρόνου δηλωτικόν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ εἶτα, ϲυμπήτα. καὶ συγκοπῇ, ἔπτα.

ϵ πεισι. παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ γίγνῃ, εἶσι. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἔπεισι. τὸ δὲ εἶμι, παρὰ τὸ ἔω τὸ πιῶ πατῶ, γίνεται εἴω. ὡς βῶ, βέω καὶ βείω. κῶ, κέω καὶ κείω. ὃ ἀπὸ οὗ εἶμι.

ϵ πήσθλον, τὸ ἐπιφερόμενον τῷ δράματι γέλωτος χάριν. ἔξωθεν τῆς ὑποθέσεως ὄν. καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἐξαγώγιον ἁπλῶς πρᾶγμα.

ϵ πήοι, οἱ ἠλῷοι. ἀπὸ ἐπὴς τοῦ ἠλείου βασιλέως Αὐγῶν.

ϵ πίγω, τὸ πεύδω. ὃ ξ οὐκ ἐπείκτης. Ϲ' ἔπῃς Ϲ' ἐπήγωλη, κάπουδη, ἀπὸ τοῦ ἐπείγεσθαι. γράφεται διὰ διφθόγγου. ἀντὶ πάκτης ὁ αὐλῶν τὸ οἴγω. οἶδ' κατεπείγων, ὅς πανυβουλόμενος καὶ ἐπείγει.

ϵ πὴν. ἐκτὸς ἐὰν, ἢν. κ̄ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπάν.

ϵ πετανός. παρὰ τὸ ἔπος, Ϲ' ἰωνικῶς, ἐπήν. ἐτανός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η̄, ἐπετανός.

ϵ πητὴς. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἔπης. ἔδει δ' ἰσοσυλλάβῳ τῷ ἐρήμῃ. κ̄ πλεονασμῷ τῆς τὴ συλλαβῆς, ἐπητὴς. δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸ λέγειν δῶρα μενον, ἀλλὰ καὶ τὴν φρόνησιν ὄντα. Οὔνεκ' ἐπητὴς ἐστὶ, ἀντὶ τοῦ, σῶστός. λέγεται καὶ ἐπητὺς ϑηλυκῶς, ὡς ἐδὴ τὺς ἐδὴ τύος. οἷον. συγγνώμοι, ἐπάλληλοι. πυκνοί. Ϲ μης ἐπητύος.

ϵ πημοιβοί, ἰλιάδος β̄. διαλλάσσοντες ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἐπικείμενοι. εἰς, ἐφ' ἕνα.

ϵ πιλυγάζου, ἐπισκιάζου. ἐπικρύπτου ται. λύγκη γὰρ καλοῦσιν οἱ ἀπίνοι τὴν σκιὰν, καὶ τὴν σκοτίαν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν λύγων. διὰ γὰρ τούτων σχοίνους πλέκουσι. ῥητορικὴ. ὁμίχλης ἐπιλυγαζούσης. καὶ ἐπιλυγασάμενος, ἀντὶ τοῦ προβαλλόμενος. Ϲ' ἐπὶ προθεὶς ποιησάμενος, ὥστε σκοτισθῆναι. λύγη γὰρ ἡ σκοτία καὶ ἡσκιά. ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τῷ φιλοσόφῳ. καὶ ἐπιλύγεα, τὰ ἐπιῤῥέφελα.

ϵ πιγκρὶς, τὸ ὠὸν μήνος παρατεταμένον μακρὸν ἐξύλου. ἤτοι, ἡ μακρὰ σανίς. παρὰ τὸ ἐπιτείνω ἢ ἐπιτείνω, ἐπιτείνις. καὶ ἐκτάσει, ἐπιγκρὶς. Ϲ' καὶ δι' ου βῥαβασμοῦ, καὶ μεταθέσει τοῦ ι εἰς Γ, ἐπιγκεγρὶς, ἐπιγκεγρίδος.

ϵ πίρρα, κυρίως ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπαλὴ καὶ καταδρομὴ. ἐκ τοῦ ἄρκης ἄρρα, ἐπάρρεια. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ.

ϵ πιράρου, ἐπερασόου. καλῶς. ἡδείας. Ϲ ἐπίρρα. ἀπροβολήτου σ̄, καὶ προπῶ τοῦ ε̄, ᾗς ἡ. Αλλ' οὐδαμῶς ἐπιράρας ἔργα μέμηλεν.

ϵ πίλυδες, οἱ δὲ ἄμης τῆς ᾗς ἄμην μεταλθόντες καὶ

ϵ πίβολον, ἐπὶ τυχῆ Ϲ' ἐπιῤῥέπῃ Ϲ οἰκήσαντες. πρὸς τύχην. ἢ ἰλύες δὲ λοίδορον, τ πρὸς τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα ὡς βέλη.

ϵ πίβολος, ἐπιτευκτικὸς, ἐπὶ τυχὴς, ἐγκρατὴς ἀπὸ τῆς βολῆς ἢ τοῦ βάλλειν. ὁ σ̄ τ τυγχάνοντα φυσκοπου. μετῆκται γὰρ ἀπὸ τῶν πορρωθεν ἐπιβολὴν ποιουμένων, ὥστε τυχεῖν. οὕτω τὴν λέξιν ἢ οἱ μὲν ὀλίγου κέχρηνται. πλάτωνι, νόμων πρώτῳ. ϵ πίβολοι γεγόνασι τῆς καλλίστης ὠδῆς. ξενοφῶν τε τάρτῳ παιδείας. Γίνονται δ' ἀπὸ δυνάμεως ἐπίβολοι. ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' ἀριστοφῶντος. Μήτε πόλιν, μήτε πολιτείας ἐπίβολον γενέσθαι. ἀρχίππου. Πλουτῶν μὲν ἐγγενόμενον χρημάτων ἐπίβολος. ἔστι δὲ οὐσιαστικὴ ἡλέξις, ἀπὸ τοῦ πικρά.

ϵ πιβολία, καὶ συνεκβολία, διὰ τοῦ κ̄. Απολλώνιος. Αριστῆς δὲ συνεκβολίαν κεχάρηκε. ἀντὶ τοῦ σύντυχία.

ϵ πῖ. πρόθεσις ἐστὶ παραλαμ- Ϲ ὑπαντήσει. βανομένου, ἢ σημαινομένου ἐνήμασος. ἔστιν ἴδίωμα τοῦ ποιητοῦ. λέγει δ' ὅτι ὡς πολλὰ τὰ ἐνήμασα πολλάκις ἐλλειπτικά ἐστι τῶν προθέσεων, ὡς τὸ, ἔρχομαι ἐπὶ πρὶ ἔγχος. ἰλιάδος ῡ̄. καὶ, ἔρχομαι ἀφ' ἁλὸς ἐπὶ Ϲκύρου Ϲκίαθον. ἰλιάδος λ̄. ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι. οὕτω καὶ αἱ προθέσεις ἐλλειπτικαί ἐστι τῶν ἐνημάτων σημαίνουσαι ῥῆμα. οἷον, ϵ πεὶ οὐ πρὶ ἔπλετο. ᾗ, Οὔνεκα καλὸν εἶδος ἔπεν, ἀντὶ τοῦ ἔπεσεν.

ϵ πιβάτης, οὕτως ἐκάλουν οἱ ἐν τοῖς Ϲικελικοῖς στρατευομένους, καὶ μήκωνα πλατοῦντας μὲν, ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι. καὶ ἐπεβάτευσε, τὸ ἐπῆλθε καὶ ἐπέβη. κυρίως δὲ ἱππικός. καὶ ἐπιβάται λέγονται οἱ μὴ ἐρέσσοντες, ἀλλὰ μαχόμενοι. καὶ ἐπιβατικὰ ἐν τοῖς πλοίοις, ἃ ἡμεῖς πρόνθηκας λέγομεν.

ϵ πιβασκέμεν, καπροῦσθαι. καθ' ὑπεβαίνειν. καὶ ἐν καινοῖς ποιήμασι. ἰλιάδος β̄.

ϵ πιβάλλῃ, ἀντὶ τοῦ προσήκῃ. ἵν' ᾖ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ τοῦ δίον. τέτακται δὲ τὸ ἐπιβάλλειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ζημιοῦσθαι. καὶ ἐπιβολὴ, ζημία ὠνόμασται.

ϵ πιωσόμεθα, ὡς βοηθῆσαι ἐπικαλεόμεθα. γράφεται καὶ ἐπιδωσόμεθα. ἵν' ᾖ δώροις τιμήσομεν.

ϵ πίδαι, αἱ μεσηγορίαι ἡμέραι. διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν τὰς προτεραίας ἡμέρας χωρεῖσθαι, ἅμιλλας ἐπιβαίνουσίας. δίδυμος πλεονασμῷ τοῦ β̄. ἔστι γὰρ ἐπίδαι. χθιοί,

ἐπίμνας, ὅτι ἐπίμνησις ἐν ἀλλαῖς ρμ'. οἱ δὲ ἐπίβδαι, ἀφ' ὧν ἐπιβαίνοντας τὴν ἑορτὴν συμπορεύεσθαι.

Ἐπιβλής, ὁ τὴν θύραν ἐπιβαλλόμενος μοχλός. Τὰ ἁπλᾶς λεγόμενα ἀρσενικὰ οὐθέτα ὑπάρχοντα ἔχοντα ἐν τῷ τελαμῶνι συλλαβὴν ῥῆμα, καὶ διὰ τοῦ ος κλινόμενα, ἄπτωτα ὀξύνονται. οἷον, προβλής. ἡμιθυμής. ἀδμής. ἀστιβὰ πρόβλης, πρὰ ἀριστοφάνη. οἱ μὲν, βαρύνουσιν ὁ πρόβλης ἐστίν. οἱ δὲ, περισπῶσι. οὐ γὰρ βαρύνεται. οὐ γάρ ἐστι βλὴς μονοσύλλαβον καθ' ἑαυτὸ ὂν τοιαύτης τῆς συνοίας ἵνα ἐν τῇ συνθέσει βαρύνηται, ὡς πρὸ κρὴς, ἐτεόκρης.

Ἐπίβοιον, καὶ ἐπιβόϊον, ὁ τάντης τὴν ἀθηνᾶ ἑθυεβοῶν καὶ τὴν πομπὴν ὃ ἦγε μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο Ἐπίβοιον καὶ ἐπιβόϊον. τὸ ὃν τὴν θυομένην βοῦν ἐπόμενον.

Ἐπιγώμους, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους πραφέας τοὺς καθεστηκότας ὃν τὸ γράφειν ἑκάστῳ, ὅσους ἂν φέρῃ ὠφελοῦντας δημόσιον. φασὶν ἐπιγραφῆς εἶναι, τοὺς ὁρίζοντας καὶ ἐπιγράφοντας τὰ ἐπιτίμια τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἁλισκομένων.

Ἐπιγραφῆς, οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, καὶ οἱ ὁρίζοντες καὶ ἐπιγράφοντες τὰς ἀφορὰς ἑκάστῳ.

Ἐπιγράβδην, ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα.

Ἐπιγράμματα, καλοῦνται οἱ πεζοὶ καὶ ἐμμετροι λόγοι.

Ἐπιγουνὶς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἀνωθεν σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. χωρὶς τὴν ἐπιμηρίδα. διὰ τὸ ἐπὶ γόνατος κεῖσθαι. ἢ χιτὼν ἀνάπλεως γυναικός. οὗ χωρὶς ἐπενδύονται. πρὸ οὖν τὸ γόνυ, ἐπιγουνὶς καὶ ἐπὶ γόνατα. ὁ πρὸς τὰ γόνατα μῦς. ὃς δὲ ἄλλοι φασὶν, ἡ δὲ εὐθεῖαν ἐπιγραφοῦσα σὰρξ τῷ γόνατι.

Ἐπιδύης, ὄνομα δίκης. ὁ δὸς ἐστὶ καὶ ῥίβος μεταξὺ δύο γλουτῶν διατέμνουσα τὰ χωρία ἀφ' ἑκατέρου. οἱονεὶ κρίνοντες ἐσχίας ἑκατέρωθεν ἔκτε παρὸς κὴ μηρός, δύο γύας ἔχουσιν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου, ἕνα.

Ἐπίδωρος, θηλυκῶν. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης, ἐπιδωρεύς. λέγεται καὶ ἐπιδωρίς καὶ ἐπιδωρία. καὶ ἐπιδωριώτης ὁ πολίτης. ὡς ἀπὸ τῆς σικελίας σικελιώτης.

Ἐπίδρομον, καὶ ἐπίδρομος. Ἐπίδρομον ἔλεγον τὸ χωρίον. ἡλιάδος ζ'. ἂν ἐπιδρέχωμεν. ὁμαλόν. ἐξ ἐπιδρομῆς. καθ' ὃ ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὸ ὕδωρ καθ' ὑπερχύμενον ἀφ' οὗ τοῦ τείχους, καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐλήν.

Ἐπιδαίσιον οἶνον, τὸν ἐπίνειον καὶ ἀμέριστον. καὶ ὀξίσουν καταμεμιγθείς δώτιδος.

Ἐπιδέξια, ἡλιάδος β'. Ἀσράπων ἐπιδέξια. ἂν ἐπιδέξιος. αἰσίως. ἔστι δὲ ἐπιρρήματα μεσότητος. ἢ εὐθέα, ἐπιδέξιος. κλίνεται τὸ ἐπιδέξιου. τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐπιδέξιον. τὰ ἐπιδέξια. καὶ ἐπιρρηματικῶς ἐπιδέξια, ὡς εὐδέξια. φυλάσσει τὸν αὐλόν τόπον. καινὸν δὲ ἐστὶν ὀλέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνόματος ὡς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μετειληφέναι, ὁμοτοπῶν. οἱ ἐπιδεκεῖς, ὡς ἐπιδικεῖς. συνεχεῖς. διαμπερεῖς. ἀβέκεις. τὸ δὲ ἀληθὲς ἀπὸ ἀληθοῦς πρὸς ἀπίνοις, οὐ χόμοφρον. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπάναγκες, τὸ χρέος, ἀπὸ χρέους.

Ἐπιδελφιμίῳ, δικαστηρίου ἀθηναίων, ὧν τῶν ὁμολογούντων φόνους δρᾶσαι. οἱ δὲ φασὶν, ὃ μὴ κρητῶν χειμαζομένων ἢ καθεὶς δελφίνι ὁ ἀπόλλων, ἐσώσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀπιθανίας. ἀνθ' ὧν ἀπόλλωνι δελφινίῳ ἱδρύσαντο ἱερόν. ὕστερον δὲ δικαστήριον γενέσθαι τῶν φονικῶν. ἐνταῦθα καθίστασθαι κεκριμένων ὑπὲρ τῶν φόνων τῶν παρ' ἑκόντων καὶ ὅσα.

Ἐπιδημοι ἀρραβακτῆρες. ἡλιάδος ω̄. τὰ τῶν πολιτῶν ἀρραβάζοντες καὶ οὐ τὰ τῶν πολεμίων.

Ἐπιδημῶ πολέμου, ἐμφυλίου. καινὸν, κύριον. ἐπιδημῶ μὴ πρὸς πολεμίους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους πολίτας.

Ἐπιδήριος, ἀγὼν καὶ πυκτικός.

Ἐπιδηλίῳ μάχη. χωρίον ἐν τῇ βοιωτίᾳ τὸ δήλιον. ἐνταῦθα μαχόμενοι οἱ ἀθηναῖοι, ὑπὸ βοιωτῶν ἐνικήθησαν.

Ἐπιδιφριὰς ἐπιδιφριάδος, ἡ τὸ ἅρμα τὸν φέρον, ἢ τὸν ἡνίοχον καλύπτουσα ἐκ τοῦ διφρου.

Ἐπιδύτες ἦβῆσαι, τὸ ἐστιν ἐτῶν ἑκκαίδεκα γενέσθαι. τὸ γὰρ ἦβῆσαι, μέχρι δεκατεσσάρων ἐστίν. ὅμοι ἔφηβοι πρὸς ἀθηναίους ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν γινόμενοι ἐλέγοντο. καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο. ἔπειτα δὲ τὴν ληξιαρχικὴν ἐγράφοντο γραμματεῖον.

Ἐπιδιαθέσθαι, τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι καὶ διατίθεσθαι μόνους ἐκτὸς τῶν κυρίων παρά τινι τῶν μεσεξύγων ὁμολογῶν. ὃ παρ' ἑτέροις, ἢ ἀπαξίωσις γίνοιτο παρ' ἑτέρῳ πάντως τὸ ὁμολογηθὲν κύριον ἀποδοῦναι.

Ἐπίδικος. ἐπίκληρός ἐστιν, ἢ ἐπικληρῶ ἀποτίκτουσα ἢ ἀδελφὴ μὴ ὀρφανὴ μὴ οὖσα ἀπὸ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ ἐπίκληρος. ἐπίδικος δὲ, ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος εἶναι ἢ μή. ἰσοκράτης δὲ τὴν ἐπίκληρον ἐν τῷ πρὸς λυσίαν ἐπίδικον ἐκάλεσεν.

Ἐπίκης, πρὸς τὸ εἰκῆ ἢ ὑποχωρεῖν. καὶ γὰρ οἱ πρᾶοι ὑποχωροῦσι. ἢ οὐκ ἀντιτείνουσιν. ἔνθεν ἐπείκω.

Ἐπικώς. τὸ ἐπιεικῶς ῥῆμα ῥητὸν, ὅτι τὸ πανοῦργον. ὅτι καὶ τὸ παραδόξως ἢ πρὸ ἐλπίδος. καὶ τὸ μετὰ ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος. ὅτι καὶ τὸ μετρίως. ἢ τὸ συμμέτρως. καὶ τὸ

Ἐπικὲς, πρέπον. Ἐπίκρα, τὴν μετ'. ἱκανῶς. ἐπιεικείας χάριν. ἔστιν ἡ, ἢ ἐπικουρία. ἢ χθονική, ἥρος, ἥρα. καὶ ἐν συνθέσει, ἐπίκρα. ἢ ἔρω ἔραμαι, ὡς ὄχαμαι. καὶ ἥραμαι. εἶτα συγκοπῇ, καὶ ἀφαιρέσει, ἥρα. ἀρίσταρχος δὲ, ὑφ' ἓν κατὰ ὀρθὴν σημασίαν λέγει ἐπίκρα.

Ἐπίκρανα, πρόσθια, ἢ κεφαλίσματα.

Ἐπίθημα, ἀνάθημα. πρὸς τὸ θῶ, θήσω. ἡ γὰρ ἐν τῷ ἐπιτίθημι, ἐπίθεμα ὠφέλειαν εἶναι. ἡλιάδος ω̄.

Ἢ καὶ φορίαμῶν ἐπίθημα καλὰ ἀνέωγεν.

Ἐπιθορυμβῶν, ἐπιοῦσα, καὶ σπερμαίνουσα. θορὸν γὰρ τὸ σπέρμα ἔλεγον.

θρασύλλω, δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς τιμοκράτην παραγραφῇ, τὸ ὦ θρασύλλω φησί. ἀπὸ τοῦ ἔθους, ἀντὶ τοῦ ὦ τοῦ θρασύλλου μνήμασος.

θεσμοφορίας, ἑορτάς, ἴσον πράττης ἀρεοπαγιτικῷ, τὰς μὲν πατρίους ἑορτάς. ἄμωσδε ἐπιψηφισθείσας, ἐπιδέρεις ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἅμα ἐπιδέρεται τινά, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα, ἢ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ ἐδίκαζε. λυσίας δὲ ἐπιθέρεις ἐπιστολὰς λέγει, τὰς δοθείσας πίστεως τεδιαπομπάσαι. καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιστολάς, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. καὶ ἐπέθηκεν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκε. ῥητορική.

θέτα, τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τὴν βουλὴν πρὸς τελευτὴν ἀρχῆς, ἀλλὰ πρὸς τέλος τὰ.

καὶ, ἰλιάδος π. ῥέουσι δὲ ὀρέων ἐπικαὶ. ἢ τριάνωθεν ἐκ τροσώπου. ἢ ἐπικαρσίαι ἢ πλάγιοι, ἢ ὦ κεφαλὴν ἢ δὲ τὰ πάντες. ἀπὸ τοῦ κάρη, ἀποκοπῆναι. καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κάρα. τὸ δὲ κάρη, οὐκάρηνόν ἐστιν ἀποκοπῆς. ἰατρὸς δὲ ἢ οὐδέτερα, συνικά ἐστιν ἢ πληθυντικά.

κηρύξαι. ὁ πόλεμον βουλόμενος ἢ ἀρχὴν ἀναιρεθῆναι τινα τῶν μὴ ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δόσιν χρημάτων τῷ ἀνελόντι. ἢ καὶ ζῶντα προσαγαγόντι, καθὰ καὶ ξέρξην ἐκήρυξαν οἱ ἕλληνες, τῷ καταγαγόντι ζῶντα, ἢ τεθνηκότα ἀθήναζε, ἑκατὸν δώσειν τάλαντα. ἢ ἐπικεκήρυχέναι, τὸ κηρύξαι τινὶ λαβεῖν χρήματα, ὥστε ἀποκτεῖναι τὸν δοκοῦντα ἀδικεῖν.

κηρα, ἐπιθανάτια. κὴρ γὰρ ὁ θάνατος.

κηρυκεύεται, διὰ κήρυκος τινὸς σωθῆκαί τινας ἢ ὥρες βεῖας ποιεῖσθαι. καὶ ἐπὶ κηρυκεία, ἢ ἐκ τῶν πολεμίων φιλία. ἢ τὸ πρὸς φιλίας ἢ διαλλαγῶν, κήρυκας πέμπειν. τὸ διὰ κήρυκος ἐλθεῖν φιλίαν ἐλθεῖν ἐχθροὺς

κλοπος, ἀσώτερος, ἢ πολυλογιστικός, ὄντας. ἢ ἀπατεών. οἱ, Θηκτῆρες ἐπίκλοπος. ὧν ὁ ἐπιθυμητής. ἐν ἄμοις δὲ καὶ τὸν πολυλογιστὴν σὺ. οἱ Ἀλλάντις ἁρπεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἐλεομίθων.

κλώσειαν, ἀπὸ τοῦ κλώθω, κλώσω. ἔκλωσα, κλώσειαν τὸ εὐκτικόν.

κμήδιοι. τῶν λοκρῶν οἱ μὲν ἐπικνημήδιοι, οἱ δὲ, ὑποκνημήδιοι ὁμομάζονται, ἀπὸ κνημῆδος τοῦ ὄρους.

κορέκης τύπτοντες, ὦ κεφαλῆς, ἢ γνάθου. κηροτάφου. κορέκην δὲ κορσὸν τὴν ὅλην κεφαλὴν ἔλεγον οὖν τῶν ἀνχένα. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι, τὸ ὦ τῆς γνάθου ἐκ λαμβάνειν ἀπόμενον καὶ τοῦ κροτάφου. βέλτιον δὲ, ὦ τῆς γνάθου ἐκ λαμβάνεσθαι. ὃ κατ' ἔθος λέγεται ῥάπισμα. οὕτω δὲ ἔχων τὸ, καὶ

πίνοντοι, οἰκακῶς τὸ πρῶτον πληχύν- τες χαρακτῆρες. καὶ διὰ τοῦτο ἐπινοπόμενοι.

πίκωπος, ὁ παρὰ τὴν κώπην καθήμ. ἐπίκωπος ἦρ, καὶ ἐπίκωπος τὴρ λέγει, ὁ τὸ κωπηρίμας πρὸς κώπην.

πίκλημα, ἐπωνυμίαν. ἀπὸ τοῦ κλῶ, ὃ ἐστιν ἀπὸ τοῦ καλῶ κλῆσιν.

πίκληρος λέγει, ἢ ὦ πολλῶν κληρωμένων γυνὴ ὑποτοῦ πατρὸς καταληφθεῖσα.

πικουρία, τὸ βοηθεῖν. ἢ ἐπὶ πρόθεσις ἐν ταύτῃ, σὺν τὸ λοιπὸν καὶ τὸ πρόσωπον. ἰο, Πρέσβεις ἦκεν πρὸς ἡμᾶς παρακαλοῦντες ἐπικουρίαν. ἐπίκουροι δὲ λέγονται, οἱ ἀπὸ ξένης χώρας συμμαχοῦντες πολεμουμένῳ ἢ βοηθοῦντες. σὺν πεζῷ, ἐπίκουρός ἐστι τῶν ἵππων. οἷον εἰ, τῶν πολεμουμένων βοηθός. οἱ γὰρ ἵππεις ἐπολεμοῦντο. σύμμαχος δὲ τῶν ἐλλήνων ὁ ἀχιλλεὺς τῶν πολεμούντων. σύμμαχοι δ', οἱ τοῖς πολεμοῦσι βοηθοῦντες. ἐπίμαχοι δὲ πάλιν ἦσαν, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες.

κράτης, ἀθηναῖος δημαγωγός, ὁ καὶ ἔφορος ἐπικαλούμενος. ἔστι δὲ ὁ αἰσχίνου κηδεστής. καὶ ἅμα, οὐμέμνηται λυσιθύρου.

κράνα, τὴν κεφαλὴν καταπεύσαι.

κύλλωμα, τὸ μὴ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν διάρθρωσιν περιστεύμενον. κώλιξ γὰρ ὁ ὄφθαλμός. ὅθεν καὶ τὸ ἀγρίπνου κωλλύριον, ἀπὸ τοῦ πολλοῦ. καλοῦσι δὲ κυλλίστην, τὸν

κυλλὸν ἢ, ὅτι ὦ τοῦ στόματος φιλεῖ. ἀπὸ τοῦ κύλος. ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν λέγει, τὸ ἐπιθυμεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ χύσιπποι. βαι' κυλλήνιος ὁ ἑρμῆς, ἐπειδὴ ἡ ἐράσθη αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. ἀπὸ τοῦ ἐπιπολυκαθέδρους τὰς οἱ δεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. φαίακες δὲ θύουσιν αὐτῷ ἐπιτέρας οὐδὲ τὸ καθεύδειν ὡς ὅμηρος, ὅτε μνησάμενος ἀγορήτης, οὐ χ' ὁ ἢ ὁ ἀφροπόλος πομπὸς ἦν, ἀλλ' ὑπνου ἦλθος αὐτίος. ὅθεν καὶ ἐπικύλιον τὸν τοῦ κύκλου, ἢ τὸν πρὸς τοὺς κύκλους τόπον καλοῦμεν.

λαεῖ. λᾶς λαὸς λαί. καὶ πλεονασμῷ τε, λαεῖ.

λάρχισμα, λάρκυσμα. λάρνος δὲ, ἀγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν. ῥητορική.

λαχών, αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. οὔτε λαχών, οὔτε ἐπιλαχών. ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος. ὃ ἐστὶ πρόβουλος λεγόμενος. ἐκληροῦντο οἱ βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι. ἔπειτα ἐκάστου τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν. ἵνα ἐάν τις ἀποδοκιμασθῇ, ἢ τελευτήσῃ, ἀντεκείνου γένηται βουλευτὴς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών.

λειψυδρία μάχη, χωρὶς τοῦ τὴν πάροδον. ἢ ἐπεὶ χιόσαν οἱ φυλάδες τῶν τυράννων. οὓς οἱ ἀλκμαιονίδαι προσεπήκεσαν. ἐκ πολιορκηθέντων δ' αὖ τῶν πρὸς πασσάραν, σκολιὸν ἦς αὐτοῖς ἦδετο. Αἰ αἰ λειψύδριον προσωλέσερον. οἷοις ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπαρίδας ὁποτ' ἔδειξαν οἷον πατρῷον ἔασιν.

λησμονέστατον, ὡς σωφρονέστατον.

λιγναίω, πορίωνός τις μέσας ἀθήνησιν. ἐν ᾧ ἱερὸν διονύσου λιγναίου, ἢ τις ἀγῶνας ἦγον τοῖς σκηνικοῖς.

ἐφεξῆς

ἐπιλίζουσι, τὸ λαμπύουσιν. οἷον, Οὐκ αἰδῇ ὅτι δὴ μοι ἐπιλίζουσιν ἀχαιοί. ἀφ' οὗ τοὺς ὀφθαλμοὺς λαμπύοντας τὰ λάμπα. ἀφ' οὗ καὶ λιλάδες, οἱ σπινθῆρες λαμπόμενοι ἐπιλίγδην, ἰλιάδος. Βλήτρῳ δ' ὧμον ἰμάντες. δουρὶ πρόσω τέτραμμαι ἀεὶ ἄκρον ἐπιλίγδην. οὐκ βάθος, ἀλλ' ὡς ἐπιψαῦσαι χρόα τὰ ἀξέ ἐπιποιλαίου τὴν ἐπιφάνειαν. Γράψε δὲ οἷόν σοι ἄχεις. ἄχρι ἕως τέλους ἔξεστι τὸ ὅσον. ἐκ τοῦ λείχω, λίγεται λίγδην.

ἐπίμασον ἀλλήλαις, τὰ ἐπιμασώμενα τὰ τροφὴν ἐπαμᾶσθαι. κ. τὰ ἐκ τοῦ ἐπιμασῶ. οἷον, τὰ δὲ μασῶ ἐπιμασῶ θαι.

ἐπίμαχον, πρὸς ὃ ἔστι μάχεσθαι. καὶ ἐπιμαχώτατα, τὰ ἀσθενέστατα.

ἐπιμελητάι, ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν, ὡς μὴ ἀτακτῆσι χορευτὰς ἐντὸς θεάτρου. ἀμοιβοὶ δὲ λέγουσιν, ὁπόταν ἐπιμορίου χορὸν διδάσκωσι, ἑκάστους ἐν τοῖς καθιστάμενοι. οἷς πρόσεστι τὰ κρ. ἐπιμελεῖσθαι τῆς πλεόντος ὅπως ὑγιὴς ὁ ἐμπόριος τὰ ἀπὸ τοῦ. ἢ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν ἐκ τῶν ὁμολογεῖν. λέγει δὲ ἐπιμελητὰς ἐκ τῶν ἐπιμελεῖσθαι ἐκ τοῦ. καὶ τὰ δύο μέρη ἐκ τοῦ ἀγορανομεῖν.

ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων, πρὸ ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεύς. πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖσθαι μὲν τῶν ἐπιμελητῶν, οἷς ὁ δῆμος ἐχειροτόνησε. τέσσαρες δ' ἦσαν. δύο μὲν ἐξ ἀθηναίων ἁπάντων. εἷς δὲ ἐξ εὐμολπιδῶν. ἐκ εἷς ἐκ κηρύκων.

ἐπιμήνια, τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα, ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποιούμενα θυσία ὑπὲρ

ἐπιμίξ, πρὸς τὴν μίξιν μίγνυσθαι, τῆς πόλεως. ὡς τὸ συναλλάξ. ἀλλ' ἐβαρύνετο, ὡς ὁμοῦ ἐκλίνετο.

ἐπινήδιον, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἐμάσσετο.

ἐπίξηνον, ξύλον ἐφ' οὗ πρίασθαι πεποιῆσθαι. τὸ μὲν ἐπίξηνον πρὸς ἄρισον φάναι καὶ δημοσθένη.

πίξυρον, ἐπὶ κινδύνου. συμβαίνει τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. ἰλιάδος κ. ἐπιξύρου ἐς ἀταλαίπωρίης, ἀντὶ τοῦ τὰ πράγματα ἡμῖν δεινῶς ἤρτηται. οἷον ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ. ἐξῆ καὶ ἐπὶ ὀξύτητος κινδύνου μεταφορικῶς.

πίουρος, ὁ ἐφεστηκὼς φύλαξ. πρὸ τοῦ φορικῶς. ὁρῶ, λίγεται ἐπίορος. καὶ ἐπεγθέσει τοῦ υ.

πίουρα, ὅρια ὁρμήματα. πρὸ τοῦ ὁρμῶ.

πίουσιος ἄρτος, ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων.

πορκᾶν. ἢ ἐπὶ προθέσεις ἐν ταύτῃ, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ χᾶται. καὶ δηλοῖ τὸ ὑπὲρ ἀντὶ τῶν ὅρκων λίγεσθαι ἢ

πόφομαι, ἰλιάδος ῑ. Τοὺς ὑπορβαίνοντας αὐτοὺς. ἀπὸ τοῦ πόφομαι. ἐπικρίνω. ἐπιλέξω.

πιώφαρ ἄρρηφόρου, πλάτων ἐν νόμοις. ἔστι δὲ ἅπιπον, ἀντὶ τοῦ κατελέξεν. ἔξελέξατο.

πιωγαί, οἱ συγκλυσμοί. οἱ πρὸ θαλάττιοι τόποι. οἷς τὰ κύματα προσάγνυνται. ἀπὸ τοῦ ἐπιοῖσαι ὅ ἐστι

πὶ παλλαδίῳ, δίκας ἤριον ἀθήνησιν, συγκλύσαι. ἐνῶ πεῖ ἀνθυσόουφόλυ ἐδίκαζον. κλῆδόν δημοσθένης ὁ

ἀγαμέμνονος σὺν τῷ παλλαδίῳ προσεπολεμήσας ἀθήναζε, δημοφῶντα ἀρπάσαι τὸν παλλάδιον. οὗ δὲ ἀπολομένου καὶ χεραίου τοῦ κρισαίου ἐπὶ τῷ παλλαδίῳ ἀθηναίοις ἢ ἀργείοις. οἷς ἔφετας κληθῆναι, ἀλλὰ τὸν περὶ ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως

πὶ πασα, τὰ ἐπιπαστόμενα τῷ ἔτι ἅλφιτα. ἀριστοφάνης ἐπιπασμός. ἐπὶ πασα λείχω δημόσθενης ὀβελίσκους. ἐκτρέπει.

πιπρυλαμίω, ὁ μὲν ἀπὸ βέλος, ἢ λίθος, ἢ τοιοῦτόν τι φαμεν. ὁ δὲ φράσας μὴ ἢ ἀρχαῖον ἔθος, καὶ τὰ ἄψυχα κρίνει ἢ χὴ ἐξορίζεσθαι.

πὶ πρύμνη ἀνεκρούοντο καὶ ὡς ἐκέλευον τὰς νέας. καὶ πρύμναν ὑπεχώρουν. γίγνεται ἀφαίρεσις. καὶ ἐξέπιπτον τὰς ἐπιούσας τῷ πολεμίῳ πᾶσι. κυρίως, ἐκ τοῦ λίθου ὑπεναχθῆναι μὴ δρέψαντας ὁ τοιοῦτο. ὁ δὲ ὅλως κωπηλατῶν, πρὸ πρύμνης κωπηλατεῖ. τροπικῶς, ἵνα μὴ δῷ φεύγειν φανερῶς, κατὸ λίου ὑπεναχθέντες. ἵνα μὴ ᾖ τὰ τοῖς πολεμίοις δόντες πλώσκωσι.

πὶ πολα, τὰ ἐπιπολῆς σκεύη. ἰο. ἐπιπόλαιος κτῆσις. ἐπὶ ὅσα δύναται πωλωΐζεσθαι, ἐπὶ οὐ κέφαλος. ἢ τὰ σκεύη τὰ ἐν χερσὶ, ἢ χειρώδη. οἷον τὰ ἐπιπόλαια ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ. διὰ τὸ ἑκάστοτε ἐν χερσὶ εἶναι. ἢ ἐπιπολα, τὰ ἱμάτια. ἀπὸ τοῦ πέλλω, ἐπιπολῶ. ἢ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων οὕτω φασί. πρὸ τοῦ ἐπιπολάζω.

πὶ πολους, ὁ λίθος. ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς ἢ ἐξ ἐπιπολῆς

πὶ πολώ. Καὶ πόλαι ἐπιπολώσας, ἐπιπολεύσας. ἐκ τοῦ πολέω, πολῶ. ἐπεπολήκει τοῦτο, πολώω βαρύτονον. οὐ διὰ ὁρίστος, ἐπολωσα. μὴ τῆς ἐπιπροθέσεως, ἐπεπολωσα. κὴ ἡμῖν χὴ, ἐπιπολώσας. καὶ συνεπολωσε, ἐπιπολώς.

πιπόλαιος, διὰ τῆς αι διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. ἔστι δὲ βραδύτερόν τι φορτικὸν, πρὸς ἀνωφέρειαν ἢ οὐκ ἐν βαθυλάτῳ.

πίπολις, τὸ πόσις ἐν συρανηθύσας. ἐπ ὠμόμασται, ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς τῶν ἀμμῶν εἶναι.

πιπόρπιμα. ἐπιπορπιμάδην, ἐπὶ τῇ πορπῇ προπομπόμενα λίθια πολυτελῆ, ἢ χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν. πόρπη δὲ ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῆς χλαμύδος σύνθεσις. πρὸ ἀπείρω ἐν τῷ κὴ διεκβάλλω, πόρη. ἐπ πλεονασμῷ τοῦ π, πόρπη.

πιπτέσθαι μενεαίνων. ἰλιάδος δ. ἐπιπεπτάσθαι. ἐφάπτεσθαι προθυμούμενος. ἀπὸ μέρους λόγου ἐστὶ. τὸ ἀπλοῦν, πτέσθαι καὶ ἐπιπτέσθαι. πρῶτον δὲ ἀπὸ ἐμφατικοῦ, φυλάσσεται τὰ τοῦ τόπου. πῶ, πῆμι. πήσω. ἔπακα, ἔπάθην. ἐπάμην, ἔπασο, ἔπατο, πάσθαι. ἐπὶ προπῆτ ἄρσις. ὑ. οὐκ ἀπὸ τοῦ πῶ πᾶσι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου. ὁ δὲ ὑστερος ἀόριστος, ἔπετο. ὁ μέσος, ἐπετόμην, ἐπέτου, ἐπέτετο. πετέσθαι. καὶ συνεπῶ,

πιρρήδην. πρὸ τοῦ ῥέω τὸ λέγω, γέγονε πτέσθαι. ῥηδην, ἢ ἐπιρρήδην. ὡς πρὸ τοῦ τιμῶ, τιμήδην.

ἐπίρρημα. ὁ ψόγος καὶ κακκηγορία. ῥῆθα καὶ ἐπίρρημα.

ἐπίρρημα. ἐν τοῖς χορικοῖς, ὅτε συμφωνίαν ἄσειαν μέλος, ἐπελέγετο ποιημάτιον εἰς ἓν στίχον. εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἄρχοντες, ἐπελέγετο καὶ τρία μέρη ποιημάτων τῶν ἴσων στίχων. ἐκαλοῦντο δὲ ταῦτα ἐπίρ-

ἐπίρροθος, ἐπίκουρος. βοηθός. οἱονεὶ ἐπίρρημα. ἐπίρρωμα. ἐπικελεύων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς θήραις ἐπιρρώμων κυνῶν ἢ τῶν θηρώντων.

ἐπίσιον. τὸ συρίζοντας ἐπιμύειν κύνας εἰς τὰ ἔρ γα ἐν τοῖς κωμικοῖς, ἐπίσιον καλεῖται.

ἐπίσιον, τὸ ἐφήβαιον. ἀπὸ τοῦ τὰ σία τὰ ξηρά. ξηρὸν γὰρ ἐστιν. ἡ ὥρα τὸ θέρος, ἐπίσιον. σῖ δὲ τὸ αὐδεῖον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός.

ἐπίστια, τὰ ἑστίᾳ καὶ ἑστιᾶν τὸ σιτεῖσθαι δεδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτία ἐκάλουν.

ἐπισκύνιον, ἡλιάδος ῥ. Παῦ δὲ τὸ ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὅστε καλύπτειν. τὸ πεῖ τὰς ὀφρῦς δέρμα, κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα. ῥῆθα καὶ σκυλοδέμνης, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος κατὰ δέρμα. τὸ σωφύωμα τοῦ μετώπου. ὀθόνη καὶ σκύζεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις. καὶ ἐπισκύσαι, τὸ χαλεπῆναι, ἀπὸ τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθέλκειν τοὺς χαλεπαίνοντας. ὀξοῦ, τὸ ἐπισκύζονται, ἀντὶ τοῦ ὀργίζονται. χαλεπαίνουσιν.

ἐπισκοπος, καταίσκοπος. καὶ ὁ ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὢν. ζ' ἐπισκέπται, ἄρχοντες εἰσὶ σκηνῆς. ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι ὡς.

ἐπίσασον, τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τοῦ βρόχου ἐπισπᾶσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐνθύσιον, ὃ ἑαυτῷ τις εἰσπασᾶται.

ἐπίσσυρον. ἐκ τοῦ σπῶμον συλλάβου, σπυρον. ὃς σπυρόν. καὶ φυλάττει τὸν τόνον ὡς ἀπαρέμφατον. τὸ δὲ ἐπίσσυρον, ἀπὸ τοῦ καταλάβη. διώξη. ἀπὸ τοῦ ἐπείγω. Ὀφρα πρὸς θάμνον θάνατον καὶ πότμον ἐπίσσυρον. τυτθὸν ὅπως εὐθὺς πρὸ πάντων ἐκφύγοις εἰς θάνατον ἦλθη, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἱμαρμένην.

ἐπίσχεια, οἱ ἐκτὸς τῶν βοχῶν σιδηροῖ κύκλοι οἱ εἰς τὴν πῆν κυλιόμενοι. τὰ κύκλα τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, καὶ χαλκᾶ. α, καὶ βοιωτικῶς. ῥᾶ τὸ σῶ τὸ ὁρμῶ. ὁμήσω, σώσω. ὁμῆ ἐμαυτῷ, σῶσον. καὶ μὴ τῆς ἐπὶ προθέσεως πλεονασμῷ τοῦ ς, ἐπίσωσον οὐ ἔξω τῶν τροχῶν σωὲχω σῶμα

ἐπισμόν. ἐκ τοῦ ἵστημι ἵσαμαι, σμόν. Νόμισον δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισμόν. ἐπίστημόνως δικαίως ἴσα διελών, ἢ ἐφιστάμενος ἑκάστῳ ἐν αὐλῷ.

ἐπίσταθμοι, ἄρχοντες ἦσι. ῥᾶ τὸ ἐν σταθμοῖς εἶναι ὠνούμενοι σιτηρά. σταθμοὶ δέ ἐστιν ἀποθῆκαι τῶν ἁλῶν. ἁρμοστὰς δὲ τοὺς τριούτους λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν.

ἐπίσταται, οἱ σταθμάται, οἱ καὶ ἔχοντες βουλὴν τὰς ὑπὲρ

κλήρους πόλεις. δίδοσαν ἀθηναῖοι. ὧν ὁμὲν, ἐκ πρυτανείου ἐκλήρουν. ὁδὲ, ἐκ προέδρων. φυλάττει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλῆς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα. ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσφραγίδα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐφεστηκὼς ἁπλῶς σφράγισμα ὁτιοῦν ἐκμαγικῶς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐπισφράγιζόμενος, καὶ ἐπιστάτης. παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. οἷον, ζῶν ἐπιστάτην οὐ ἄλλα δίκης. πολλάκις δὲ καὶ ὁ τοῦ διδασκάλου λαμβάνεται ἡ λέξις. ὁ μὲν τῶν φ ὁμὲν ν, πρυτάνης. ὁ δὲ δέκα, πρόεδροι. ὁ δὲ εἷς, ἐπιστάτης.

ἐπίσταμαι. εἴδω τὸ γινώσκω. ὁμήσων, εἴσω. ἐκμαθησόμενον, ἴστάω ἴσω. καὶ ἁπλῶς ἴσω. καὶ ἁπλῶς μι, ἴσημι. τὸ παθητικόν, ἴσαμαι. πλεονασμῷ τοῦ τ, ἴστασαι. καὶ ἐφύλαξε τὸ ἰωνικῶς. οἱ γὰρ ἴωνες φιλοτιμοῦνται. ἁπλῶς τὸ ἄϊσος.

ἐπίστη, ζητεῖ ἁπλῶς τὸ δῦναι.

ἐπιστροβέωσιν. ἀπολλώνιος. Ἠμὲν κερτομέουσαι ἐπιστροβέωσι. ἐπιστρέφουσι. ζ' ῥοπῆς μ, ἁπλῶς β.

ἐπιστροφάδην, ἡλιάδος κ. Κλῆμαι δ' ἐπιστροφάδην. μετὰ ἐπιστροφῆς ἐφ' ἑκάτερα μέρη τρεφόμενος. ἐκτορικὴ. ἢ ἐνερσῶς. ἀπευθαίως.

ἐπισύστασις, σύστασις ζ' σύστημα. σῖ τὸ πλῆθος. ἢ δεσμοῦ πρόθεσις, τὴν εἰς δεύτερον ἐπιδιόρθωσιν σῖ. ἐπισύστασις οὖν, ἡ εἰς δεύτερον ἐπανόρθωσις.

ἐπίσφαγον, ἐπίρρημα. παρὰ τὸ φημί φατός, ὃς βίβημβατός. τὸ οὐδέτερον, φατὸν καὶ ἐπίφατον. ἡ πλεονασμῷ τοῦ σ.

ἐπισχερώ, ἐφεξῆς. σύνεσις. καὶ σεσημείωται ὀξυτόνως ὡς παροιῶ. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ω λήγοντων ἐπίρρημα ὀξύνεσθαι θέλει. βαρύνεται χωρὶς τοῦ. ἀπὸ τοῦ σχεδόθεν, σχεδῶ. ὃς πόθεν, πῶ. ἡ πάλαι πόθεν, πάλαι. καὶ ἡ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ρ, ἐπισχερώ. ἢ παρὰ τὸ σχεσὶν ἔχειν.

ἐπισχόμενος, συγχόμενος. ὀξοῦ τὸ, ἐπίσχες τὰ πάλαι θεμένων. ῥᾳθυμοῦντες. ἐπισχόμενον συ ασημαίνειν τὸν προσάπτοντα τῷ ἅρματι, τὸ ποτήριον. ἐν ταῖς θαλάσσαις δηλούσης τὴν παροιμίαν. Πολλὰ μεταξὺ

ἐπιτάξ. παρὰ καλλιμάχῳ, ἐπίρρημα. κύλινος. παρὰ τὸ ἐπιτάσσω μῆκος τα. ἢ δὲ ἐπιτροπὴ λέξις, εὑρον τὴν λέξιν σημαίνουσι σωλόμως. κωμικῶς. Ὅς τις τῆς ὁδοῦ ἡγήσεται σοι τὴν ἐπιτάξ. οὐχ ὧδε οἱ ῥαγινοὶ μακρῶς.

ἐπιτάρροθος, βοηθός. ἰσχυρὸς σύμμαχος. παρὰ τὸ ῥόθος, ῥοθῶ τὸ παρορμῶ, γίνεται ἐπίρροθος. καὶ πλεονασμῷ τῆς ταρ συλλαβῆς, ἐπιτάρροθος. ὁ ἐν τῷ βοηθῶ πρόθυμος καὶ παρορμῶν.

ἐπίτασις, καὶ ἄνεσις. ὅτι τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον. ταῦτα δὲ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. ἐκεῖ μὲν γάρ, ἡ μὲν ἐπίτασις μῆκος, σφοδρότης τελεσιφορίαν. ἡ δὲ παρέμπτωσις, ἐλάττωσις. οὕτως οὖν οἱ φιλόσοφοι, ἐπίτασιν μὲν λέγουσι τὴν σφοδρὰν ἀνθίλκησιν τοῦ πράγματος. ἄνεσιν δὲ, τὴν ἐλάττωσιν.

ἐπιτείλαι. ἡλιάδος ζ. Σὺ δὲ θᾶσσον ἀθηναίην ἐπι-

τεῖλε, προπορεύεται αὐτοῦ. ἔστι δὲ ἀπαρέμφατον ἀντὶ
προσακτικοῦ τοῦ ἐπίτειλον, ὅ ἐστι πρόσταξον. ἐπι-
τείλαι πρόξυγον ῥῆμα δηλοῖ πρόσωπον εὐκτικόν.

ἐπιτέλλεο, ἔστι τέλλω τὸ προστάσσω. τέλλομαι, ἐτέ-
λλόμην, ἐτέλλου. τὸ προσακτικόν, τέλλου. καὶ διὰ
λύσει ἰωνικῆ, τέλλεο.

ἐπιτελὴς ἡ ἐπιτέλεσμα, τὸ ἐπὶ πᾶσι γινόμενον.
ἀφ' οὗ τελείας γενέσθαι τὰς προτέρου θυσίας. ἐπι-

ἐπιτετυφλωμένον, ἐπεπηρωμένον. τεθυμμένον.

ἐπιτέτραφται. Ἰλιάδος β. Ἀχαιοὶ τ' ἐπιτέτραφε
ται. ἐπιτεθραμμένοι καὶ ὑποτεταπεινωμένοι δούλοι. Ἰσέον
ὅτι τὰ διὰ συλλαβὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυ-
γίας τῶν βαρυτόνων, τὰ μὲν παρὰ τὸ ἐδός, καὶ τὰ
ἐνεργητικὰ πρακείμενα, ἐν οἷς παθητικοῖς πρακεί-
μενοις ἀναδέχεται τὴν προπαραλήγουσαν τὸ ἐνεστῶτος.
οἷον λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι. σέφω ἔσοφα, ἔσεμμαι.
κέκλοφα, κέκλεμμαι. εὑρέθη καὶ κεκλαμμαι. δεῖ πρὸς
τὸ εἰδέναι χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ῥ μετὰ ἐπιπλοκῆς συμ-
φώνου. ἐκφέρουσι δὲ τὰ προπαραλήγουσαν. κτοῦν τὸ
ἔδω, καὶ τὰ τὴν προπαραλήγουσαν τὸ ἐνεστῶτος.
ὀλέκ

μενος, πέπωλκα. λέγεται καὶ πέπωλαμαι. ὁ παθητικὸς, πέπωλμαι, πέπωλται. καὶ παρὰ σιμωνίδῃ, πεπώλαται. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς, ἐπώλην. ῥῆμα τῶν ἀπλήτων, ἐπλην.

ε πωλιγθεύθησαν, σημαίνει τέσσαρα. κοινῶς πωλίγθους με τεπωλάθησαν. κοινῶς πωλίγθοις ἀπεστείχθησαν. κοινῶς ὑβρίσθησαν. ἔστι γὰρ καὶ ὄρος παρασιτικὸν. κοινῶς ἡχμαλωτίσθησαν. ἐπειδὴ αἰχμαλωτίζουσι παρασκόμενοι, ἃς πωλίγθους ἐβάλοντο.

ε πωλιχομένην. ἰσόπεδα ἐπωλιχομένην. τὴν εἰς ἐπωμορευομένην, ἤγουν ἐρωμένην καὶ ὑφαίνουσαν. ἐκ τοῦ οἰχῶ, οἰχομαι, οἰχόμενος. αἱ παλαιαὶ γυναῖκες ἐσῶσαι ὑφαίνουσαι, καὶ ἐπωπορευόμεναι τὴν εἰς ἐπωρώτην δὲ γυναῖκα αὐλητρίαν τοὔνομα ὑπέλαβον καθ' ἑξομένην ὑφαίνουσαν φασίν. ἀφ' ἧς καὶ αὐλητρίδι τῆς ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσαντο. ὡς φησιν εὔφορος ἐν τῇ εὐ

ε πωος, ὁλόπος. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω. ὅθεν ῥώπη. τεύχω, τεῦχος. ἔπος λέγεται κυρίως ὁ ἔμμετρος λόγος. καταχρηστικῶς δὲ, πᾶς λόγος. ζήτει πῶς τοῦ ἐπωνυμοῦ κύκλου ἡ ἔλεγος.

ε πορθρεῦσαι, τοῦ ὄρθρου ἐπεγερθῆναι, καὶ ἀφεπτε

ε πορακίζειν, παιδιά τις, ἣν παίζουσιν οἱ ῥεῦσαι. παῖδες, ὅταν ἀφιέντες ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

ε πὰ, ἀπὸ τοῦ ἐπίειμαι τῷ δεκάτῳ ἀριθμῷ. οὕτω στέλευπος. καὶ ἐπὰς, ἀπὸ τοῦ σέβω. στεπὰς ἥτις οὖσα, ὡς θάλα καὶ ἀμήτωρ καὶ ἄπατος.

ε πάπεκτος, ἡ τὴν βαθεῖαν ἔχουσα νόμην. ἡδὺ αμβικ

ε πω, σημαίνει τέσσαρα. ἔπω ἐπάκις τιμηθῆναι. τὸ λέγω. ὅς τε, Ἀμφιάραοι ἅμε πεμοῦσα. ἔπω τε ἀπολλύθω. ὅς τε, Ἠοὐχὲ πέπωκεν λακεδαιμονίοις. ἔπω δ' εὖ ῥεπίζω. ὅς δ', Τόν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ πυκαλέα τεύχε' ἔπουτα. ἔπω τὸ δοικῶ. ὅς δ', Ἀλλὰ τὸ μὲν πολ- ου πολυάϊνος πολέμοιο, χεῖρες ἐμαὶ δὲ πέπωκε. καὶ, Ὡς ὅτε πὶς ἀνέων δίεπε στρατόν. διαφέρει δὲ τὸ λέγω τοῦ ἀπολουθῶ κατὰ τρόπους δύο. ὅτι ὅ μὲν ἔπω τὸ λέγω, ἥλου ται. ὅ δὲ ἔπω ὅ ἀπολύθω, δασύνεται. καὶ ὅτι τοῦ μὲν ἔπω τοῦ λέγω τὰ ἐνεργητικὰ εἴρηται. ἔπω. καὶ ὁ πάπαταιπὸς, εἰπόν. ὁ ἀόριστος, εἶπα. ὁ δεύτερος, εἶπον. ἡμέτερχη, ἔπω. τὰ δὲ παθητικὰ, οὐχί. τοῦ δὲ ἔπω τοῦ ἀπολουθῶ, τὰ μὲν παθητικὰ, οἷον ἑπόμαι. ὁ πάπαταιπὸς, εἱπόμην. καὶ ποιητικῶς, ἑπόμην. τὸ δυϊπόμεθον, ἑπόμεθον. ὅθεν ἑπτέον. καὶ πολυπασιμῶν σ, ἑπτέον. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ οὐχί. ἀμφιέπω δὲ καὶ περιέπω.

ε πωλία, τέλος ἢ τὸ ἐπὶ τῷ ἅρματι δεδεμένον. εἶτα ἐπωλίαι

ε πωπορία, ἡμὲν ἀπατᾶται, σημαίνει ἢ τὴν ἐπωμορευομένην, ἤγουν ἐρωμένην. ἢ τὴν ἀπόλουθον. ἢ δὲ ἥλου ται, τὴν ἐπαίσκοπον. διὰ τριῶν πας. λυπόφωπον. ἐκ τοῦ ἔπω, ἐπωπός ἀπωπόλεμος, οὐ τῶν ἐπωπρόθε- θεραπαινίδες. ὁπόσαι τῆς ἀφροδίτης, ἀπωθούμεναι ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῷ ἱερῷ πωλούμεναι. ὅθεν καὶ πορνεῖον, οἷον πωλεῖον. ἀφ' οὗ καὶ πορνεύειν, τὸ ἀπὸ τοιούτου, ἀντὶ τοῦ πωμαδόν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαζουσῶν. ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, ἀντὶ τοῦ ὠμῶν. Ζήθος μὲν ἐπωμαδὸν ἠέρτασεν οὔρεος ἠλίβατον ὑψηλὸν καρηπορέοντι ἐοικώς. ἀμφίων δ' ἐπὶ οἱ χεύατο φόρμιγγι λίγεια. ὅτις τόσον ἦδε μετὶ χερσὶν ἴσατο πολύδακρυν ἀνιὴν ἀμφίονος κιθάρα κρουούσης. εἶτα, καὶ ἀπὸ τῆς βασαζομένης ὑπὸ ζήθου. ζήθος δὲ καὶ ἀμφίων ἐτείχισαν τὰς θή

ε πωβελία. πολλῶν ἧς χήμασα βας, ὅθι ἀργεῖοι. συνωφανρύπτων τις ἐπωπῆς καὶ ἀπράπιδας τῶν πολιτῶν, καὶ μάλιστα τοῦ πράπιδος ἀναβαλλομένων τῶν πὶ τὰ ἐμπόρια συμβαλόντων τοῖς πανηγυρικοῖς τόποις, ἀθηναῖοι ζημίαν ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ὀβολὸν ἐκ πέντε, ἢ ἡμιπαδῶν ἑκάλουν φυλέλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν ἐπωβελίαν ἐκάλουν. ἄμωσ. ἐπωβελία δίκη ἐπωπίμου τοῖς δίωνοσι γίγαχεν μαστικὴν δίκην, ἐπωδὰν μὴ ἔλωσιν. ἴσον δὲ τοῦ ἕκτου μέρος τοῦ μὴ μάσσος. οὐ ἐπωδικάζουσι δὲ ἐπωρά φουσ. ἐκάλουν δ' οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῇ ὁραχμῇ ὀβολὸς ἦν τῆς ὁραχμῆς ἑξαπλασίου λογιζομένης. ἐλάμβανε δὲ τὴν ἐπωβελίαν ὀφείλουσαν παρὰ τοῦ δίωνοντος, ἢ τὴν δίκην ἀπέφευγε. λέγεται δὲ καὶ ὁ τόκος παρὰ τὸ πλά τωσιν ὁμῶν ἑνδεκάτῳ.

ε πωύμοι. οἱ κατὰ τὰ ἄρετὴν διαπρέποντες ἀσοὶ καὶ ξένοι χαλκᾶς ἀνδριάντος ἐτιμῶντο. ἀφ' ὧν συνίων καὶ τοῖς φυλαῖς ἐτέθη ὄνομα. φασὶν ἐκ δέκα δεῖξαι πρώτην τὰς φυλὰς δεκηκοᾶσθαι. ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα τοῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦ ποιῆσαι. παρὰ τοῦ τὰς ἀνδρὰς τῶν ἐπωνύμων τοῦτο ἀσιτοῦντας τοῖς νόμοις, πρὶν κληρωθῆναι κυρίους. ἵν' ἐντυγχάνοντες οἷς βουλόμενοι καὶ κτήσοιεν. καὶ ἄμωσ. ἐπωύμοι δὲ Ἠοί φασιν οὗτοι, οἱ μὲν λεγόμενοι τῶν ἡλιϊκιδῶν καὶ φασὶ δώδεκα τεταραπόντα, οἰκαλοῦντας καὶ λήξεως ἐπωύμοι. οἱ δὲ, δέκα, ἐφ' ὧν αἱ φυλαὶ προσηγορεύθησαν. οἱ, ἐρεχθεύς. αἰγεύς. πανδίων. λεώς. ἀλμᾶς. οἰνεύς. κέκροψ. ἱπποθόων. αἴας. ἀντίοχος. τάττα δὲ τὰ δέκα οὕτω. πόρα ὁπτύθιος εἵλκε. κλαθέγκης οὕτω διατάξαμενος, τὸ πᾶν πλῆθος ἐς δέκα φυλάς.

ε πωΐδες, τὰ ἐκ τοῦ ἐρωθεν πρώρης ἐξέχοντα ξύλα.

ε ρα, ἡ γῆ. ὅτι συνερρίζωται. καὶ οὕτω καλεῖται. ἐρίσαι, τὸ πὶ ἴσης γῆς φιλονεικῆσαι. παρὰ τὴν ἔραν. ὅμηρος. ζ τὸ λίγω σὺν χθονὶ ἐρίζειν πὶ ἴσης. ζῆθος καὶ ζέ

ε ραῖ, ἐπιθυμεῖ. πρώτου ραζε, ἅπαξ τοῦ τὴν τῆς γῆς ἐρρέθη. ἀφ' οὗ ἔρα γῆ. καὶ ἐρωῆσαι, ζ ἀπο

ε ραπος, ζ ἐκσωματοφορᾶς δῶ ρου. καὶ σύληψις, καὶ συλλογὴ. καὶ ἁρπαγή. καὶ πουδαιότερον ἀπὸ τοῦ συνεραῖν καὶ ἐπιθυμεῖν καὶ σύνεσιν φέρειν ἢ τοῖς φίλοις καὶ εὐνοεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. ὁμοίως

ε ρανίσας, δημοσθένης ἐν μὲν ἐρέσσω, ζ ἐξ αὐτοῦ ἔρανος. ἔρανον δὲ τὴν σας, καὶ λαβὼν καὶ συλλέξας παρά τινων.

ερανίστης, κυρίως ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων. καὶ τροφὴν ἢ ἐκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν ἃς φέρειν.

ερᾰθίζω, ἐπιθυμῶν, ἐφιέμενος. ἐρῶ, ἐράσω. ἤρακα. ἤραμαι. ἤρατο. ἐρατός, ἐρᾰθίζω.

ἐράθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ. ἰῶ γὰρ ἠράθην, ὡς μακρᾶς οὔσης τῆς πρωτογενοῦς. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐράζω, τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

ερασῖνος, ὄνομα κυρίου παρὰ τὸν ἐράσμιον ὄντα.

ερεᾰίνειν, οἱονεὶ πονεῖν. ἔστι καὶ ἐρῶ τὸ καθαίρω. ἠρεᾰκώς.

ερατεινός, ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ φιλῶ. ἔρασσος καὶ ἑορτή. ἐρατός ὁ ἐπιθυμητός. καὶ ἐκ τοῦ ἐρατὸς, ἐρατεινός.

ερανιστής, ἐπιτερπόσου. καλῆς. ἀπὸ τοῦ ἐρατεινῆς καὶ τὰ

εργάνη, ἡ ἀθηνᾶ. παρὰ τὸ τῶν ἔργων συλλογίζειν. ἐπιστατεῖν, ταῖς τῆς εὐρυμήχους τὰς τέχνας.

ερᾶθεν, ἐκώλυσεν. ἐχώρισεν.

ερίσκη, τῆς θράκης ὄρνις, ἀπὸ ἐρίσκου τοῦ ποσειδῶνος καὶ ἄβας νύμφης.

ἔργα. Οὗ τὸ ἔργα τὴν γῆν. ἔστιν ἐργάζω ἐργάσω. ὁ ἐπιθυμῶν μήνωσι βραχείαις παλαιόμενος περιπατῶν θέλει, οἷον ποιῶ χερῶ, τῷ ἀποβολῇ τοῦ ς ἐργαῶ περιπατούμενον. καὶ μετάτασις τῆς ει εἰς ᾶ. ἔργω, ἔργᾶς, ἔργᾶ. ὁ παθητικὸς, ἔργωμαι, ἔργᾶ.

ἔργον, σημ. τὴν πρᾶσιν. τὴν πρᾶσιν τοῦ πολέμου. ἐνθάκησον οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο. καὶ τὰ γεώργια. Πολλὰ δ' ὑπ' ἄλλου ἔργα καὶ χερὶ πεκαλὲς ἀέξκων. σημαίνει καὶ κύριον ἔργου. Ἀλλ' ἦ σοι νῦν οὖσα τὰ σ' αὖ λῆς ἔργα

ερολάβος, ὁ φλαύροις πράγμασι χαίρων. παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ ὀνόμιζε. χόμενος παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ οὐχ ὁ ὑπὸ πονηρῶν ἔρωτα μισθοῦ λαμβάνων, καὶ ἔχων τοὺς συνεργαζομένους. ὃ καὶ ἡσυχίαν.

ερῶ, τὸ παρατατικὸν. παρὰ τὸ ῥέζω τὸ πράττω. ὑπὸ Ἀττικῶν ἔρζω. καὶ ὁ Ἰωνικὸς ἐρδέω. ἐπὶ δὲ τῶν ἀποτελούντων

ἐιλῶ σχίσαι τ̃ κεφαλήν τ̃ δτός, ἁμή τ̃ χωνωμένην διαῤῥῆξαι ἐύσει. κ̀ ἡμιέψω ὀζύς. κ̀ λαβών τ̃ βουπλῆγα, τεμὼ τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ. κ̀ ἐξέρχε ἡ ἀθηνᾶ. κ̀ ἐπεδίωκεν αὐτὴν ὁ Φαῖστος, ἵνα συμμείξηται. κ̀ ἐπιδιώκων, ἀπεπέρμνισεν ἀφ τ̃ μηροῦ τῆς ἀθηνᾶς. ἡ δὲ ἀθηνᾶ λαβοῦσα ἔριον, ἐξέμαξε τὸ σπέρμα, καὶ ἔῤῥιψεν ἐπὶ τῆ γῆ. κ̀ ἐγένετο ἐκ τῆς γῆς κ̀ τ̃ ἐρίου, ἄνθρωπος δρακοντόποδος, ὃς ἐκαλεῖτο ἐριχθόνιος, ἀπὸ τ̃ ἐρίου κ̀ τῆς χθονὸς λαβών τὸ ὄνομα τοῦτο.

ἐρεχθέα, κτητικὸν τὸ τ̃ ἐρεχθέως.

ἐριχθόνιος, ὁ ἐρμῆς. μ̃ σὺν τεθράφθαι ἡλέξις. ὡς πορ λέγει φθινόπωρον κ̀ μετόπωρον. ἐπάλιν φθινομετόπωρον. κ̀ σωομηλίκες, οὕτως ἐριούνιος ἐρμῆς. καὶ χθόνιος. καὶ ἐριχθόνιος ἐρμῆς.

ἐρεχθόμ̃, σαλευόμενος. καὶ ἐρεχθομένη, ἡ σαλευομένη ἐπάλαιομένη ὁ χλουμένη ὁμοίως.

ἐρεψα, ἰλιάδος α̃, ἀπὸ τ̃ ὠροφώσα. ἐστεφάνωσα. ἐνόησα. τὸ θέμα ἐρέφω. οἱμὲν, ὀπίσω τοῦτο. ἀπὸ τῆς ἔρας. παρὰ τὸ ἐρέφω. ὅθεν ἐραφιώτης ὁ διόρυσσος λέγει. ἐστέφθω δὲ κ̀ ἐστάσθω. κ̀ παρὰ τὸ τὴν ἐρέφαν τροφὸν αὐλοῦ γενέσθαι. κ̀ ὁπόσην ἐραφίαν πολλῆς αὐτυρίας ἐράφη. κ̀ ὁστεφάνοις ἠδόμενος. ἐκ τ̃ ἐρέφω. κ̀ ἀπὸ ἐριφης τροφοῦ αὐλοῦ. οἱ, Κάθιδε οἱ πρώτιμαζον ἐπέσχε ἐρίφης χωρὶς ἀπάνθρώπων, καὶ ἐπωνόμασε ἐραφίη

ἐρεω, σημαίνει δύο. βαρυτόνως μέν, τὸ ἀπαγγέλλω. Ἀλλέκτριέρεω. πτίττω μὴν ὡς δὲ, ἐρεῶ τ̃ ἐρευνῶ δ̃ ἀναζητῶ. Ἰστέον ὅτι πάντοτε ὁ ποιητὴς τὸ ἐρέω προφέρει δ̃ στ̃ γία. τὸ λέγω. ὅς τε, Ἀλλοδ̃ τριέρεω. καὶ τὸ ἐρωτῶ. ὅς τε, Πάντ̃ ἀρτείως ἐρέω γενεήν τε τόκους τε. κ̀ τὸ ζητῶ. ὅς τε, Ἴππους τὰς ἐρέων ὁδυσσῆ ἰόντα κτλ. τὸ ἐρῶ, εἴρω. ὁμοίως, ἐρῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ

ἐρείκω, τὸ σχίζω διφθογ. ἐρῶ, ἐρᾶς, ἄς τελῶ τελᾶς. γου. ἀνεφάνη δὲ τὸ ἐ ἐν τῷ ἐρέχθω τὸ σχίζω. ἀφ᾽ οὗ δὲ ἐρείκη εἶδος ἔνδρου εὐχερῶς σχιζόμενον. δ̃ ἔρδεις

ἐρείδω, τὸ ἐπανθυμβίζω. Γῶ, ὅς ἡ ἐσχισμένη γῆ. ἐρδόμενος. ἐκ τ̃ ἐρι ἐπιτατικοῦ μορίου, δ̃ τ̃ εἴδω τὸ γινώσκω, τὸ ἐρίειδω. καὶ συγκοπῇ ἐρείδω. ἀφ᾽ οὗ δ̃ γινώσκομένης ἐπερείδει. τὸ ῥεῖ, διφθόγου. διαῤῥ. κ̀ ὅπ ἀνεφάνη τὸ ἐ ἐν τῷ ἐρείδεται, κ̀ τὰ διὰ τ̃ ῥδω ἐκμῦ εἴτε δισύλλαβα εἴτε τρισύλλαβα, διὰ τῆς ει δ̃ β̃ω. εἴδω. φείδω. ἐρείδω. ὑπερείδω. ἀφ᾽ οὗ δ̃ τὸ ὑπερείδοντας τοὺς μεσανίας. πλὴν τοῦ μήδω τὸ βουλεύομαι, κ̀ κήδω τὸ φροντίζω. κ̀ πεπόδω πεπωμένως.

ἐρείπω, δ̃ ἐρείπια, σ̃ τοὺς πεπωκότας τόπους. δ̃ λέγει ὁδύσσυμος, ὅτι διὰ τ̃ ι ὠφείλε γράφεσθαι. ἐπὶ δὲ παρὰ τὸ ἐρίπνη, ὅπερ σ̃ τ̃ μεγάλως πεπτωκυῖαν. τὸ δὲ ἐρίπνη, διὰ τ̃ ι. παρὰ τ̃ ἐρι ἐπίτασιν. ὁ δὲ φιλόξενος λέγει ὅτι διὰ διφθόγου β̃ω τῆς παρὰ δόσεως οὕτως ἐχούσης. ἀπὸ τ̃ ἔραι ἡ ἔρη, γενομένου ἐρέπω. δ̃ πλεονασμῷ τ̃ ι, δ̃ ἀποβολῇ τ̃ τ̃ ἐρείπω.

σ̃ δὲ δ̃ ἐνέργειαν δ̃ πάθος. τὸ καταβάλλω καὶ τὸ πίπτω. ἐρεί πω κ̀ ἐρείπω, τὸ ἄς ἐπὶ βάλλω. ὁμὲν ἡρωδιανὸς διὰ τῆς ει διφθόγου. οἱ δὲ ποιηταὶ διὰ ῦ. οἷον, Ἠϊ πεδ᾽ ἄξ ὀχέων. καὶ, Ἠϊ πεδ᾽ ἀμφότερα ἐπιῤῥήδης κεράεσσιν, ἀντὶ τ̃ πεῤῥαγείς.

ἐρηρώτηκα. ἐρωτήσω, ἠρώτηκα, ὀνοσικὸς παρακείμ̃.

ἐρηρέδαται. ἰλιάδος ψ. ἐρηρότηκα, ὁ ἀπίνης. λάες δὲ τ̃ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται. ἐρηρεισμένοι εἰσὶν ἐν τῇ γῆ πρὸς πελάζονται. ἀπὸ τ̃ ἐρείδω ἐρείσω ἤρφκα, ἐῤῥφσμαι ἤρφσται. καὶ ἀπλῶς, ἐρηρέδαται τῆς συλλαβῆς συγκαλείσης. ζήτει. ὁ ἀπίνης παρακείμ̃ ἔστιν ἐυήρφκα. κ̀ ὀυσυγέλλῃ. ἵνα μὴ συνεμπέσει τῷ

ἐρήφω, ἤρεμος δ̃ ἐπέπηκτο. φυλάττω δὲ τ̃ ἐριζω. λάσσῃ δὲ τ̃ εἰ διφθόγου. πρὸς ἀναδίασολλὴν τ̃ ἐρίσσαι, ὅπερ σ̃ τ̃ φιλονεικῶ. ἔστι δὲ ὅτε δ̃ οἰδωρίης φυλάττουσι τ̃ φύσει μακράν. οἱ ὁρῶ, ὁρήσω, ὥρηκα. κ̀ ὁρώρηκα ὁ ἀπίνης. καὶ φυλάσσῃ παρὰ δωριεῦσιν ἡμαρά. ὁμοίως δὲ δ̃ ἀκήκοα ἐν ἀοιδοῖς. ἡμίκα δὲ ἔχει τὴν εἰ φθόγου τὸ θέμα, κ̀ τὴν εὐ σὺν τρισὶ ἀπίνοις παρακμήνοις, ἀποβάλλει τὸ ε. αἱ δὲ ἔχουσαι τὴν ου, τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλουσιν. οἱ ἀνούω, ἀκήκοα. καὶ ἠοῖ δ̃ τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλει. οἱ ἑτοιμάζω, ἑτοιμάσω, ἡτοίμακα δ̃ ἑτητύμακα.

ἐρητύσειέ τε θυμόν, ἔσχε δ̃ παῦσε τ̃ ὀργήν. ἐκ τοῦ ἠρκτὴν γεγονὸν ἠρκτύω. δ̃ ἔξ αὐτοῦ ἐρητύω. ὁμήμων, ἐρητύσω. ὁ παρακείμ̃, ἠρκτυκα. ὁ παθητικὸς, ἠρκτυμαι. ὁ ἀόριστος, ἐρητύθην. ἐρύτηθεν οἱ βοιωτοὶ ὡς τοῦ ἔχοντος τ̃ μ̃ χὴν ἐς ὀξύτονον. ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας, ἀντὶ τ̃ καθέζου ἕκαστος τὰς ἑαυτῶν καθέδρας.

ἐρήφθα, ἀπὸ τ̃ ἐρείδω, ὁ ἀπίνης παρακείμ̃ ἐρήφθα.

ἐρημος, ἀπὸ τ̃ ἠρεμος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρίζω, ἐρήριδα. καὶ ἀναλλαγὴν τῶν στοιχείων. ἡ παρὰ τὸ ἔραμαι μόνην ἔχειν. τοῦτο παρὰ τοῖς ἀπίνοις προπαροξύνεται. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς προπερισπᾶται. ἰλιάδος κ̃. ζωὸς ἰδὲ χώρου ἐρήμου, ὅθ᾽ ἕασαν ὠκέες ἵπποι, ἀντὶ τοῦ ἠρεμοῦ. μονήρη. ἐρήμου ἐμβλέπων. ἀκίνητον. καὶ γωθρόν. οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν, ἡ πέλαγος μέγα καὶ ἀχαγὲς βλέπωμεν. ἀερίσφαιρος πολυείδω.

ἐριβώλακι, μεγαλοβώλω. εὐσείω. παρὰ τὸ βῶλον, βώλαξ. δ̃ μ̃ τ̃ ερι, ἐριβώλαξ.

ἐριβρεμέτης, μεγάβρουτῶν. παρὰ τὸ ερι ἐπιτατικὸν

ἐρίδουπος, μεγάλου ψόφου δ̃ τὸ βρέμω. ποιῶν διὰ τῶν βρουτῶν. ἐκ τ̃ δουπῶ, ἐρίδουπος, δ̃

ἐριδαίνω, ἐκ τ̃ ἔρις, ἐρίδω δ̃ ἐριδαίνω. ἐρίδουπος.

ἐριδμαίνοντες, ἐρεθίζοντες. ἰλιάδος π̃. παρὰ τὸ ἐδω τὸ λέπω. διὰ λόπου δ̃ μ̃ φιλονεικία. ἐριζήμιος, τὸ ὠὶ ψυχῆς διαφθείρεσθαι. ἀπὸ τῆς ἔρας. ἐρίσω, τὸ πῦ ἴσης τῆς φιλονεικίας. ἐκ τ̃ ἔρις ἐρίζω καὶ

ἐρίηρε, εὐάρμοστος. παρὰ τὸ ερι ἐπιτατικὸν ἐρίδω. μόριον, ἢ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. παρὰ τὸ αἴρω ἀρηρέναι

ὀφίλος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἤρα ὁ ὄς τὴν χάριν. Ἰλιάδος Γ. Ἐτάρους ἐρίηρας ἀτείρας. ἄλλως εὐαρμόστους, καὶ ἑτοίμους. ῥυτὴρ φίλους σωρεύσας σαυτῷ ὁμοίους. ἄρτασας, καὶ πλεονέκτας, καὶ μοιχούς.

Ἐρίθος, σημαίνει τὴν ἐργάτην καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐργαζομένην τὰ ἔρια. καὶ ὡς μὲν τοῦ ἔργου, ἀπὸ τοῦ ἔραμαι τὴν γῆν καὶ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρις καὶ τοῦ ἴθης, ὁ σημαίνει τὸ μαθητής. ὡς δὲ τῆς γυναικός, ἀπὸ τοῦ ἔριον γέγονεν ἔριθος. κυρίως δὲ ὁ τὴν ἐργαζόμενος ἐργάτης ὡς μαθώ.

Ἐριθεύς, εἶδος ὀρνέου. ἀπὸ τοῦ ἔριθος ἐριθεύω.

Ἐριθηλής, καὶ ἠεριθηλής. Ἰλιάδος Ε. Ἀλωάων ἐριθηλέων. τῶν ἀμπελοφύτων χωρίων, καὶ δενδροφύτων. τῶν μεγάλως θαλλουσῶν καὶ αὐξομένων. ὁμοίως δὲ

Ἐριχυδής, μέγας καὶ ὄγκος. ἀπὸ τοῦ κήπων. ἀρύρω. τὸ κύδος, ἐρικυδὴς ἐριχυδές.

Ἔριον, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω, ἔριος, καὶ ἔριον. ἔρια σημαίνει δὲ ἐπὶ τοῦ μαλλοῦ. ἀνέρχεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἡ

Ἐρινύη, καὶ ἀρκάδας τὸ ὀργίζεσθαι. ἕκαστον τόπον.

Ἐρινεὸν σῦκον, ἀπὸ ἐρινεοῦ τῆς θεπαλίας ὅπου ἀπὸ

Ἐρινύες, θεαὶ τιμωροὶ τῶν ἀπὸ γῆς ἀσεβημάτων, καὶ ὅπου τῶν ἀπὸ γῆς τριῶν γονῆς ἁμαρτημάτων. ἀπὸ τοῦ σὺν τῇ ἔρᾳ μαίνεσθαι, ὅ ἐστιν ὁμοίως σὺν τῇ γῇ καὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνερχόμενοι, ἐρανιὰς, καὶ ἐρινύς. καταχθονίαι δὲ ἠδοὶ μῶν. καὶ ἀπὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν. ὁμοίως ἀρανύς ἡ οὖσα, καὶ ἐρινύς. ἢ τὰς ἀρὰς, καὶ τὰ αἴσια ἀνύουσα καὶ ἐκτελοῦσα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ, καὶ τοῦ ἀνύω. ἢ μεγάλως ἀνύουσα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλίνυσις καὶ ἐρινύς. ἢ ἡσυχάζουσα καὶ ἀναπαύουσα, τοῦ

Ἔριον, καὶ εἴρος ὁ πόνος. τέσσαρα ἡμιήσυχάζουσα. ἀπὸ τοῦ ἔρδω τὸ μοχθῶ καὶ φθείρω. πεῖ ὁ ἔτα. λαιτῶ ρουν ἐργαζόμεναι αὐτό. καὶ ὅπου τῶν ἐπιχειρεῖται τὰ

Ἐρί, ἐπιρρήματα. ἀπὸ τοῦ περί, ὁ ἐστὶ προβάτα. πεῖ ὁ ἔτα. ου. ὅθεν, Περιμένω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρα τὴν. αὖ τὴν δέ ἐστι μεγίστη πάντων τῶν ζώντων.

Ἐριούνιος, κόνιος. ἀγαθὸς. πολυωφελὴς. κλέπτης. μέγας. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ. εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἄνω ἀπολύσερον. ἀπὸ τοῦ περὶ ἐπὶ τασιν καὶ τὸ ὄνησις, ἐριούνιος. ὁμοίως ὠφελῶν. ὠφελιμώτατος δὲ ὁ Ἑρμῆς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. καὶ ἀπὸ τῆς ἐρευνήσεως. καὶ δὲ ὁ τὴν φορεωνίδα γράφων ῥῶ. Ἑρμείαν δὲ πάντες ἡρ ἐριούνιον ὠνόμασαν. πάντας δὲ μακαρίστατε θεούς, θυητούς τ' ἀνθρώπους, κέρδεσι κλεπτοσύνας τ' ἐξαίνυτο τέχνη

Ἐρικεσσετάροι, εὐάρμοστοι. ἀπὸ τοῦ ἐρῶ καὶ τὸ ἑστάναι. ἁρῶ τὸ ἁρμόζω.

Ἐρίπνα, οἱ συρρίπτωδεις τόποι. ζ. ἀπὸ τοῦ τα μνοι. καὶ πεσεῖσθαι πέραι. διὸ μεγάλαι πνοαὶ ἀπὸ δύνουσιν. ἐρίπνοαι ἐρίπναι, διὰ τοῦ ι. ἀπὸ τοῦ βαρίσου ἐρεῖπω, ἤριπον. καὶ ἐριπώσας, τὸ καταβαλών.

Ἐρίπνη, ἡ ἀκρα ὄρους, καὶ πλάσμα. ἔστι δὲ ζ ὄρος ἀρκα-

δίας. καὶ τὰ ἀπόπτισμα. ἀπὸ τοῦ ἐρίπτειν τὸ πεσεῖν, ἐρίπτης οὖσα, τὰ ἀπόκλιμα καὶ πῶμα τὸ ὄρους. καὶ γὰρ ὀχμοὶ καλοῦνται τὰ ἐκ μιᾶς τῶν ὀρῶν, καὶ τῶν λόφων, ἀφ' οὗ ἐκλιναῖα. καὶ πάνυ πνεομένη, ἐριπνόη. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρέφω ἐρέψω τὸ καλύπτω, καὶ ἐρεπτὸν. σκέπασιν δὲ καὶ καλύπτουσι ζ σκιάζουσι τὰ ἀκρωτήρια.

Ἔρις, ἡ, δύο. ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ λέγω ἢ διὰ λόγου φιλονεικία. ἀπὸ τοῦ ἄρης, ἔρις. ὡς βάλλω βέλος. ζ σάλος στέλας, τὸ ἀφικνούμενον. καὶ ἐκ τοῦ ἐρίζω τὸ φιλονεικῶ, ἐρίσω ἔρις. τὸ σωματοφθορικὸν τοῦ πολεμικοῦ θεοῦ. ὅστε, Ζεὺς δ' ἔριδα προϊάλλετο ὠκέας ἀχαιῶν. ζ, Ἔρις ἀμορυγμεμαῦῖα. ἡ, καὶ φιλονεικίαν. ὡς τὸ, Ἐκ τεθεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. καὶ, Αἰεί τ' ἄρτι ἔρις τε φίλη.

Ἐρίσχηλος, ὁλοίδορος. ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων. καὶ ἐρίχελος πίσων, ἀπὸ τοῦ ἔρις καὶ τὸ λέσχη. ὁ δὲ ἔριδος λεσχαίνων. ἀπὸ θέσιος ὁ Ἡρακλῆ. Ἐρισχήλοις κυρηϊτας. καὶ ἐρισχηλῆ, τὸ ἀπὸ ἔριος ποκάζειν.

Ἐρίτιμος, ὁ μεγαλότιμος. ὁ πολύδοξος. λάθαι. Ἰλιάδος Β. Αἰγιὸν ἔχουσ' ἐρίτιμον. μέγα καὶ πολύτιμον. ζ σὺν ἀσφαλείᾳ τῇ ἐριτίμῳ. ὑψώσεως καιρόν. ἀπὸ τοῦ ἐρὶ τὸ ἐπὶ ταμίου, ζ τὸ τιμή. τὸ δὲ ἐρὶ, ἀπὸ τοῦ ἀποβολὴ τοῦ π. ἡ. τὸ πεῖσαι. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐρὶ σωτιθέμενον, καὶ μακροσύλλαβον ἐπιφέρει. οἱ ἐρίτιμος, καὶ διὰ τοῦ ω, οἱ ἐρίζηλος. διὰ τοῦ ζ τὸ ἐριούνιος ἐπλεόνασε τὸ υ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ πεῖ τὸ ἀριμόριον.

Ἔριφος, ὁ μικρὸς αἴξ, καὶ ἡμικραὶ αἴξ. ἀπὸ τοῦ ἔαρ καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω. ὁ σὺν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἔαρ φος καὶ ἔριφος κατὰ συγκοπήν. ἢ τὸν ὡραῖον. ὃν τρόπον σὺν τῷ χειμῶ

Ἐριώλη, ἡ πόνος. ἀπὸ τοῦ ἐρὶ πεπτεχθεὶς, χίμαρος. ζ τὸ ἄω τὸ πνέω. ἡ μεγάλως πνέουσα.

Ἔρκος, τεῖχος. ἀσφάλεια. ἀπὸ τοῦ ἐρύκω τὸ κωλύω, ζ ἀσφαλίζομαι, ἔρυκος. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἕρκος. ἡ. τὸ ἀσφάλισμα. ὡς τὸ, Ἕρκος ἀχαιοῖσι πέλεθ'. ζ, Ἕρκος ἔμμεν πολέμοιο. ζ, Ἕρκος ἔμεν βελέων. ζ τὸ ὠὴ τοῦ τείχους. ὡς τὸ, Αἵματος ἀλέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος. καὶ τὸ φάτνωμα τῶν ὀδόντων. ἡ. ὡς τὸ, Ποίοντο ἔπος φύλαξ ἕρκος ὀδόντων. ζ τὰ δίκτυα. ὡς τὸ, Ὅτε δὴ παρὰ λίμνου ἕρκεα σὺν πλοκάμοις ἐρύκεσθον. ἐρύκεα δὲ ὄντα ἀπὸ τοῦ ἐρύκω. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴργω

Ἕρκιος ζεύς, ὡβωμοί σὺν γω. ὁ καὶ ἐέργω λέγεται. ὃς ἕρκους σὺν τοῖς αὐλῆς ἱδρυται. τὸ δὲ πορίβολον, ἕρκος ἔλεγον. ζ ἑρκιόδηλος. ἕρκος ἀθηναῖοι τὸ οἰκοῦν ἑκάλουν. τὸ δὲ φύλακα τοῦ οἰκου ἱδρυσάμενοι, ἕρκιον διὰ καλοῦσιν.

Ἕρκιον, πορίφαγμα. τειχίου. ἀπὸ τοῦ ἐρύομαι. τὰ ἀπὸ μακρᾶς ἁλόμενα ὑποποιητικὰ, ἀπὸ τοῦ ἐρύομαι. τυρός, τυρίου. τεῖχος, τειχίου. ὠὸς, ὠίου. τὰ δὲ ἀπὸ βραχείας οὐκέτι. ἔᾶνος, ἐάνιον. φάνος, φάνιον. στενομείωται τὸ ἰ λίχνιον μὴ ποιοῦν μακρὰν τὰς χῆ, ὡς ὑγρόν συμφωνοῦν ἔχον.

ερκύμιος θρυμός, ὁ τῆς Ἰταλίας ἐνδοτάτω ὡς φησὶν ἀπολλώνιος ἐν Ἀργοναυτικῶν. Συνωτέλοι οἱ καὶ ἔρκυνίου ἰσχυσε. Σ' ὡρδέγιος. Ἀλλ' ὁτὰφ' ἑαυτερίης ἐρκυνίδος ὠρῥῳγαίης. διὰ τὸ εὐρὺ ἐν αὐτῷ χοῖρον ὑποδεκνύμενον. ὅθεν τὴν μὲν θρυμόν, ἔρινος φασὶ. τὴν δὲ κύμα, κύμον. ἢ ἐνσυνθέσει, ἔρκυμος ἢ ἐρκύνιος.

ερκτωρ, ὁ ὡρακτικὸς. ἀνθίμαχος. Τῶν μεγάλων ἔρκτορες ἐστὶ κακῶν. ὡρὰ τὸ ἔρξω ἔρκτωρ, ὡς ἄρω ἄκτωρ.

ερμα, ἢ μὴ δασύνεται, σημαίνει καὶ ἔχω ἔκτωρ. ἐρείσματα. στρίμματα. βαστάγματα. οἷον ὑποδοχὴ ῥέου ἔρματα γίνῳ. Ἰλιάδος β. ἢ δὲ ψιλοῦται, σημαίνῃ τὰ σιωπῶντα. οἷον. Εἰ δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὑρήσιστο λοβοῖσι μακρὰ ταμύσας. ἀμφότερα ἀπὸ τοῦ ἐίρω τὸ σημαίνοντος τὸ ἁρμόζω, εἶρμα καὶ ἔρμα. ὡς κείρω κέρμα. καὶ ὡρὰ τὸ συνῆφθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρυμα κατὰ συγκοπήν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρεισμα συγκοπῶς.

ερμαφρόδιτος, καὶ τὸ ἀμφότερα ἔχοντα μόρια, ἀρρένων καὶ θηλέων, καὶ τὸ αὐχρὰ καὶ ποιοῦντα. Σ' ὡρά

ερμαῖα, τὰ περίωδα τῆς θαλάσσης πόντια. μέρη καὶ ὕφαλα. ὡρὰ τὸ εἶναι ἐρύμαῖα καὶ κωλύμαῖα τοῦ πρόσω πλοῦ.

ερμαιον, τὸ σωρὸν τῶν λίθων. καὶ σωρόλως τοὺς ἐν ὁδοῖς λίθους. λέγει δὲ πᾶν ἀπλῶς ἐξόνθος. ὅτι ἀπεκτείνατο ἑρμοῦ τ' ἄγαλμ', καὶ δίκας ἧς ὡρατίσατο, καὶ ὑπὸρ ἐχόντος ἐν ταῖς θεοῖς διὰ τὸ ὡρὸ τῆς ἁψασθαι, τοὺς λοιποὺς ἀφοσιωμένους τὸ ἄγος, καὶ ἀπολύοντας τοῦ φόνου, προσβάλλειν αὐτῷ τὴν ψῆφον. ὅθεν διαμῶμα Σ' καὶ ὧν. ἰλιάδος π. Ὃς ἑρμαῖος λόφος ἐστίν. Ἑρμῆς κατὰ δίος κέλευσιν ἀπελῶν ἄγαλμ' τοῦ ἰοῦς φύλακα, ἢ χθιζὸν ὁδοῖσιν ἤρας αὐτὸς ἢ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἧς κρίσιν ἄγουσ', κρίνουσας δὲ τοὺς θεοὺς εὐλαβῆσθαι μὴ δίκαια, διὰ τοῦ ὡδοιπορεῖσθαι τὴν ἑρμῆν. ἅμα δὲ ἀφοσιωμένοις ἢ μὴ εἰ χολὴ ὀργὴν ὡροσβαλεῖν αὐτῷ τὰς ψήφους. καὶ οὕτως ἐπισωρευθῆναι πλῆθος πολύ. διὰ τοῦτο λέγεται σωροὺς ποιεῖσθαι λίθων. καὶ τύτων καλεῖν ἑρμαίους λόφους.

ερμαιον, τὸ ἄπορος δίκην κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὁδοῖς πιπτόντων ἀποχῶν. ἃς οἱ ὁδοιπόροι καταθέουσιν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνθέλεγομένου ποιοῦ ἑρμῆς, ὡς τῶν εὑρισκόντων τὸ. οἷον ποιοῦ τὸ εὕρημα. ὡρὰ τὸ ὃν ἑρμῆς ἑρμαιος. καὶ ἑρμαιον τὸ ὀυδέτερον.

ερμῆς. ὡρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, ἐρέας καὶ ἑρμέας Σ' ἑρμείας. καὶ διὰ γινώσκειν ὅ ἐστι καὶ ἑρμείας ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ Πέρσης. οἰκείως δὲ δέκειτο πρὸς ἀριστοτέλην. καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. καὶ διὰ γινώσκειν ὡς λέγει ὁ χοιροβοσκὸς διὰ τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὡς ὡρὰ ἀριστοτέλ. Εὐνοῦχος ὢν Σ' δοῦλος ὁ ἑρμείας.

ερμῆς, ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω καὶ τὸ ἁρμόζω. ὅθεν ἔρματα, διὰ τὸ ἔρυμα ἡμᾶς εἶναι, καὶ ὁ χύρωμα τοῦ βίου. μέγιστον γὰρ τῶν βίων λόγος εὑρέθη. καὶ ὡρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω ἑρμῆς, ὁ τοῦ λόγου ἔφορος. καὶ ὁ διὰ μέγιστον δῶρον ἔρμα τῶν πολλῶν βίου. ὅθεν καὶ τὰ ἀπὸ τύχης ἀγαθὰ καὶ κέρδη, ἔρματα.

ερμῆς προφάιος, ὁ ὡρὰ τὰς θύρας ἱδρυμένος ἀπὸ τοῦ προφαίου τῆς θύρας.

ερμὶς, δίκη παλαίστου ἐστί. καὶ σημαίνῃ τὸ κραβάτου τὸν πόδα. ὅμηρος, ἑρμῖν' ἀσκήσας. ὡρὰ τὸ εἴρω τὸ ἁρμόζω, ὁ ἁρμόμενος καὶ ἁρμόζων τὴν κλίνην. καὶ ὡρὰ τὸ ἔρμα εἶναι τὰ πλοῖα, ὅ ἐστιν ἔρυσμα. καὶ ὡρὰ τὸ ἐίρεσθαι. καὶ ὡρὰ τὸ ἑρμῆν.

ερμὶς, ὀκλινόποδος. ἐπὶ τῶν ἐν αὐλοῖς ἐλύφων ἀγάλματα ἔρμου, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὀνείρων. καὶ φιλόρμου, ἡδυάτηρ μενελάου ξείνης, χάρισιν. καὶ ἐλένης. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως. Ἑρμόνην ἀσκήτε. ὡρὰ τὸ ἐίρω τὸ ἁρμόζω, ἀφ' οὗ ἑρμῆς, ἑρμίων. Σ' ὡράγαθος, ἑρμόνη.

ερμῖνες, ὡρὰ τὸ ἑρμῆς.

ερμώνθα, τροπωτεῖα οὕτω καλούμενα ποιά, ἀπὸ ἑρμῶνος τοῦ ὡρωτοπαθήσαντος. ὡς ἠθηρίκλειος κύλιξ καὶ ἰφικράτης, τὸ ὑπόδημα.

ερνος, φυτὸν κλάδου. τὸ ἐκ τῆς ἔρας γινόμενον.

ερξίας, οἱονεὶ κύριος, ὡρὰ τὸ ἐίρω ἐρξω, ἐρξίας. ὑποβιβασμῷ, ἐρξίας ὁ ὡρακτικὸς. ὁμοίως τῷ ἐρκτης,

ερσην, ξύον χερσαῖον. ὡρὰ τὸ ἐρεῖπω ἔρκτης. τὸ καταπίπτω. τὸ μὴ ὀρθὸν ποιῶ. καὶ ψιλοῦσί τινες τὸ ὄνομα. κυρίως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν στερεῶν ζώων. ὡρὰ τὸ ἔρπω ἑρπετόν. ὡς ὄπω, ὀπετός. καὶ ὡρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα πέτειν. κυρίως δὲ τὰ ἄποδα διαφέρηται ἑρπετά, ἀπὸ τοῦ πίπτω ἐν τῇ ἔρᾳ. καὶ χρησικῶς δὲ καὶ τὰ τετράποδα. ἑρπω, ἑρπύσω, ἑρπυκα τὸν, καὶ ἑρπετόν.

ερπω, ὄνομα πάθους. ὡρὰ τὸ ἕρπω, ἑρπή. ἔστι δὲ πάθος χαλεπόν. ἀπὸ τοῦ ἑρπω καθόλου τὸ σῶμα. ἐπιπλατύνεται γὰρ τῷ σώματι οὐκ ἐξ ὀλίγου, ἀλλ' ἐξ ὅλης καὶ μιᾶς. λέγεται δὲ καὶ ἑρπὴς, ὡς εὑρὼν ἐξ τὸ λεπτόν.

ερπυσίπους, ἐκ τοῦ ἕρπω γίνεται ὡρισσώμενον ἑρπω, ἑρπύσω. ἐξαυτοῦ, ἑρπυσίπους. καὶ πλεοναστικῶς τοῦς. ὡς χηρόω χηρωτὴς, καὶ χηρωσὴς.

ερῦλλος, ὡρὰ τὸ ἐρεπτὸν ἐν τῷ αὐξεσθαι.

ερράδαται, ἀπὸ τοῦ ῥάζω ῥάσω. ὁ ὡραδικτικὸς ὡρακείμενος ἐρράσμαι ἐρράσατο. καὶ ὑπὸ τινῶν ἐρράδαται.

ερρέθην, ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ῥήσω, ἐρρήκα ἐρρήκαμαι, ἐρρέθην, καὶ ἐρρήθην. καὶ ῥοωῆ ἐρρέθην. τὸ δὲ ῥῶ, ὅτι τὸ λέγω.

ερρωνται, ὡρὰ ἀλλαίω, ἀπὸ τοῦ ἔρρω, καὶ ἐρρῶ ὡρισσωμένου. ἡμῶν χὴ ἐρρεῖς, ἐρρέντος. καὶ ὡς ὡρὰ τὸ ἐθέλοντος, ἐθελοντὴ, οὕτω καὶ ὡρὰ τὸ ἐρρέντος ἐρρεντὴ.

ερυθροσκος. ὁ ὡροβατροσκος. ἐν τυροῖς β σοφοκλῆς.

ερχιγησιν, ἀπὸ τοῦ ἐιγω, ἐιγήσω, ἐρρίγηκα. ὁμοίως, ἐρ-

ἐρίγα. καὶ μεταπλασμόν, ἐρέρικα. καὶ ὑποτακτικόν, ἐρέρικω. τὸ δὲ ὑστερον, ἐρέρικης. τὸ δίτερον, ἐρέρικησον. ἀπὸ τοῦ ἐυλαβικοῦ. φοβικός.

ἐρέω πίζομεν, ἔυμικτα καὶ συμπεφορημένα ἐποιοῦμεν. ἐῶπος δὲ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

ἐρέω, σημαίνει τὸ φθείρω. ὀξύνεται, ἐρέρεκα καὶ ἐλήλυκα. καὶ, ἐρέρεκημένος θάσσον, ἀπὸ τοῦ φθείρου. καὶ, ἐμβάλλω ἔρεω, ἀπὸ τοῦ ῶ φθορᾶ παραλήγοντος. μέρχη. παρὰ τὸ ἐῶ τὸ φθείρω. μετὰ τοῦ ερι συνιστῶσι, ἐρέρω. ὡς τὸ ἐριθυρὶς, ἡ μεγάλη θυρὶς. καὶ ἐρθυρὶς. πλὴς δὲ παρὰ τὸ φθέρω ἀπολικῶς, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ῥ ὁ συμφώνων, καὶ χρῶνται ἕως ἔ.

ρσαι, αἱ ἐν ἑαρι χλωρικθῆσαι. καὶ αἱ ἀπαλαὶ, ἢ τελείως μεγάλαι φορικῶς, ὡς ἀριστοφάνης ἐν σημείοις. ἔρση γάρ ἐστιν ἡ δρόσος. καὶ ἀπὸ σχήματος ἐν ἀγαμέμνονι, τρὶς σκύμνοις τῶν λεόντων, ὁρόσους κεκλαγκε μεταφέρων τὸν ῥῶ. ἔστι δὲ καὶ ἐῆμα σημαῖνον τὸ πονῶ. ὅθεν, Οὐρέα τ' ἄμυαλος ἀπὸ ἔρσει. τοῦ δὲ παρὰ τὸ εἴρω. ὁμοίως ἀπολικῶς, ἔρσω. ἀπὸ τοῦ εἴρω ἢ ἐπέχειν τὴν ἀναπνοήν. ὅθεν καὶ εἰρκτὴ, παρὰ τὸ ἔρκος. καὶ ἐρχθέντα, ἀντὶ συνδαπανώμενα. ἢ λοῦται. παρὰ τὸ εἴργω. ὁ παρακείμενος, εἶρχα, εἶργμαι, εἴρχθην. ἡμαρχη, ἐρχθείς, ἐρχθέντος. ἀπλῶς δὲ δασύνεται.

ῥχαται, ἀπὸ τοῦ εἴργω. ὅταν θηλυκὸς παρακείμενος, εἶργμαι. τὸ δίτον, εἶρκται. καὶ ἰωνικῶς εἴρχαται, ἢ ἔρχαται. ἄσσως καὶ οὐ πρόσω τέλειος εἶρκτο. ἢ ἰωνικῶς, ἔρχατο.

ῥσι, ἡδρόσοις. μοῦσα ὁμίχλη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐέρσι. παρὰ τὸ ἄρδω ἄρσω, ἄρσι, καὶ ἔρσι. ποιίζεται γὰρ ὑπὸ πάσης πάντα τὰ φυτὰ, καὶ καταρδεται. ἢ παρὰ τὸ ἔραζε σεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ τέρας δύσεις.

ῥοπάς, ὁ δρόσος ἀπὸ τῆς ἔρσης. ἢ ὁ ὑδροποσίας μέτρον.

ῥύω, ὡς περ γέγονεν τὸ ἀρτύω ἐκ τοῦ ἀρτῶ ἢ πλεονασμοῦ τοῦ υ, ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ, μύω ἢ μυύω πλεονασμῷ τοῦ κ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐῶ, ὅσον μαίνεσθαι τὸ ἠσχύω, ἐπισωθέντος τοῦ υ, ῥύω. ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐρύω. οἷον, δῶ ἀμὴ ἐλκύω. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, ἐρύω. ὁ μὴ ῶν, ἐρύσω, ἐρυσάμην ὁμοίως παρῶρς ἀόριστος. ἡμαρχη ἐρυσάμενος. ἢ ποικίλως διὰ δύο. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔρυμαι. ἔρυσαι. ἔρυται. καὶ ἰωνικῶς ἐρύαται. ἢ ἔρυω. καὶ ὁ παρατατικὸς, εἴρυον. ὁ παρακείμενος, εἴρυκα. ὁ παθητικὸς, εἴρυμαι. καὶ ἰωνικὸν πληθυντικὸν, ἐρύαται. ἢ παρὰ τὸ εἴρυμαι. τὸ παθητικὸν εἴρυμαι εἴρυται. ἢ ἀπλῶς ἐρύαται.

ῥυτῆρ, ἐφύλαξεν. ἐβοήθησεν. ἀπὸ τοῦ ῥύμην εἴρυτῆρ.

ῥυκε, κατεῖχεν. ἐκώλυεν.

ῥυξαν, κατέσχον. ἐκώλυσαν. ἐρύκω, ἐρύξω. ἔρξα. παρὰ τὸ ἔρνος ἐρκύω. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐρύκω. ἀπὸ τοῦ ἔρακτῆ, γίνεται ἐράκω καὶ ἐρύκω ἢ χρῶνται τοῦ ἄρυ. ἢ παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω ἐργύκω. κυρίως γὰρ ἐρύκειν τὸ ἐν τῇ κατέχειν. καὶ ἀπερύκειν, κατέχειν. κωλύειν. κρατεῖν.

ῥυμα χροὸς, φύλαγμα καὶ ἀσφάλισμα τοῦ σώματος. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ παρὰ τὸ ῥύω τὸ φυλάσσω. ὡς λύω λῦμα. ἡθύω θῦμα ἢ λύω εἴλυμα. εἴρυμοι εἴλυμα ποιεῖ

ῥυμώσας, ἰσχυροποιήσας. ὠκυμώσας. χρῶνται.

ἀσφαλισάμενος. παρὰ τὸ ἔρυμα, ὃ σημαίνει τὸ ἀσφάλεια ἐρυμνῷ πλεονασμῷ τοῦ υ.

ῥύμας, ἐρύμαντος, ὁ μομφὴ ἔρεως. παρὰ τὸ ἐρύω, ἔρυμα. ἐρύμας. τὸ δὲ ἐρύω, καὶ ῥύω φησὶν ὁ ποιητής. εἴρυντο δὲ ἄσυ καὶ αὖλοις.

ῥυμνὴ, ἰσχυρὰ. ὑψηλή. παρὰ τὸ ἐρυμνὸν, ἐρύμαντος τάξιν ἐπέχουσα.

ῥυσὴ πόλις, ἢ ἐρύουσα καὶ ἀνθελκυσα ἐν ταῖς μάχαις τὰς πόλεις. ὡς ἐρυσάρματας ἵππους φησὶ ἕλκοντας τὰ ἅρματα. ἢ παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὰς πόλεις. ἀμείνων δὲ οὗτος. ὅθεν καὶ πολιοῦχος. καὶ ῥύασθαι, τὸ φυλάσσειν. ἰλιάδος ζ. Πότνια ἀθηναίη ἐρυσίπτολι φυλάσσουσα τὴν πόλιν.

ῥυσὶ πέλας, πάθος πλαγιάσμενον καὶ σημαῖνον. παρὰ τὸ ἐρύεσθαι ἐν τῷ τὸ πέλας, ὃ ἐστιν ἕλκεσθαι. καὶ ἐπὶ ἕξεως πλησίον ἐπιμεμόρμενον.

ῥυσὴν, πόλις σικελίας. ἀπὸ τοῦ ἔρυπος ὑγροῦ ἀφοδίτης.

ῥυσὴν, τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς πάχνης ἐπιγιγνόμενον φθαρτικὸν τῶν καρπῶν. καὶ τὴν τρίς τάχιστα ἐπιθοῦσαν ὠχρίαν καὶ συλλοῦσαν τοὺς καρποὺς. καὶ τινες ἐκθαλίδα καλοῦσιν. ἀέρυγμα ἦς οὖσα, ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος γιγνομένη. ἢ παρὰ τὸ ἐρύεσθαι ἢ ἐπισκοπεῖν μεγάλην νόσον τῶν καρπῶν. παρὰ τὸ ἐρύω τὸ κωλύω, καὶ τὸ βῶ τὸ βρέφω. ἢ κωλύουσα βρέφεσθαι τοὺς καρποὺς. ὅτι δὲ τὴν πάχνην τὴν γιγνομένην σὺν δύσα ἐρία καὶ φθείρουσα τοὺς καρποὺς.

ῥυξ, πόλις σικελίας ἀρσενικῶς. τὸ θηλυκὸν, ἐρυκίδος. τὸ θηλυκὸν, ἐρυκίνη. ἔστι δὲ καὶ ἐρύκη πόλις, καὶ ἐρυκαῖος.

ῥυσὶβκ. τροπὴ, ι. διαφ. τὰ ἀπὸ μελλόντων σωθέμενα, τῷ παραλήγεται. σήσω, σηόχορος. ἐρύσω ἐρυσὶβκ, ὃ ἐστιν ὡς τινες φασὶ μικρόν.

ῥυθρὸν, παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ἐρυτρὸν ἢ ἐρυθρὸν. λέγει δὲ τὸ ἐρύον ἢ κωλῦον. ἢ παρὰ τὸ ἐρεύθω τὸ βλάπτω, ἐρευθρὸν καὶ ἐρυθρόν.

ῥυθρὰ θάλασσα, ἀπὸ ἐρυθροῦ βασιλέως πεσόντος ἐκ ἢ πιστεύσαντος. ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρέων ἐρυθρῶν, ἃ δοκεῖ ἐρυθρὰ δεικνῦσθαι καὶ πορφυρᾶ. καὶ ἐπὶ μὲν βάλλει ὁ ἥλιος αὐτοῖς ταύτην, καὶ πέμπει ἡς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθρὰν. καὶ ὅμβρων δὲ καὶ κλυδωνίων τῶν ὀρέων, οὕτω πως ἡθάλασσα τὴν χρόαν.

ῥυθραῖον πέλαγος, ἀπὸ ἐρυθραίου υἱοῦ βασιλέως. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ, ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπιγράψαντες τῷ τάφῳ, ἐνθάδε τάφος ἀλόχου ποθέοντος ἐρυθροῦ.

ερύθρα, μῆνος ἐν τῷ ὠκεανῷ. οἰκιστὴς, ἐρυθεὺς, ὃς μαντεύεται. καὶ ἐρυθρεὺς, ὃς ζελεῖται.

ερυθαίνω, φοινίσσω. μολύνω.

ερύτηλος. τὰ διὰ τέλους ὑπερδύο συλλαβὰς προπαροξύνονται. διὰ μήλος. φάσηλος. τὰ μὴ φιλοῦντα ὀξύνονται, ὅτι ἔχει πρὸ αὐτοῦ σχηματισμὸν θηλυκοῦ. οἷον, σίγηλος. ὕφηλος. μὴ οὕτω δὲ ἔχοντα, βαρύνεται. βέβηλος. κίβδηλος. κάπηλος. ἐρύτηλος. γέγονε παρὰ τὸ ἐρύω. ἐρύτηλος ὡς ὤν. Ϛ πλεονασμῷ τοῦ τ. ὅθεν, Ηρυγεν ἐλινὺς. καὶ παρὰ τὴν ἐρυγήν. ἐρυτηλήκη δὲ, ἐπιθέτου ἐξαφανίου, ἴσως ἀπὸ τῆς ἐρυγῆς. Ταῦρον ἐρυτηλάλον.

ροίη, ὡς περισσοτοίκ.

ρονῆς, κέορτή. ὡς τὸ πάλαι τὸ κάλωθι νῦν κάλωθις. Ϛ φημὶ φήμις, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἑορτὴ πρώτυμον ἑορτὴς. Ϛ καὶ ὑποθέσεως, ἑροῆς. ὡς αὐλὴ, αὐλὶς. κύθω, κύθις. παρὰ τὸ ἐραῶ αὐλῆς.

ρος. ἔξ ἔρου ἐν τῷ ἔρω τὰ οἰκτρὰ τῶν ἐρώτων οἱ ἀπολλῶς λέγουσιν. ὁ ἔρος τοῦ ἔρου τῷ ἔρῳ. τοῦ ἔρου ἀπολλῶς. λέγουσι δὲ τὸν μὲν ἔρος, νῦν πρωτ. τὸν δὲ ἔρως, νῦν τῆς ἀφροδίτης, ὅ ἐστιν ἀπὸ θανάτου. πρὸς τὸν ἔρον, Καὶ ἐν ἑταίροις ἑταίρων ἔκπιζε ἔρως φρένας.

ρως. παλαιῶν ἐτυμολογεῖται, παρὰ τὸ ἔλω ἕλως. Ϛ ῥοπὴ, ἔρως. ἴσως δὲ ὅτι ἔρρει πᾶς ὑπὸ αὐτοῦ. καὶ παρὰ τὸ ἐλάω τὸ ἐλῶ. καὶ παρὰ τὸ εἴρω τὸ δεσμῶ, ὅ ἐστιν ἐρῶμαι ἵμερος. ἔρως. καὶ παρὰ τὸ ἐρέω τὰς ψυχὰς τῶν ἐρώντων τοῖς ἐρωμένοις, ὅ ἐστιν ἐπιτίθησι. Τυφλὸς δὲ ὁ ἐρῶν διὰ τὸ ἐρᾶσθαι. οἱ ἰσχυροὶ, ὁ πρωτ. καὶ παρὰ τὸ ἐρέω. ῥῆμα. ἔρεως ἡ ἔρις. ἔρεως ἡ μυθολογεῖται ὕλη. καὶ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. λάλοι δὲ οἱ ἐρῶντες. καὶ παρὰ τὸ ὁράω τὸ βλέπω. ὁδὲ τῆς ἀληθοῦς ὁράσεως ἐπιθυμητὴς τοῖς ἀνθρώποις πόθος. ἔρος δὲ, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ.

ρω. ἡ μὲν χωρὶς τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἔρωτος γενικῆς ἐρῶτος. ἡ δὲ μετὰ τοῦ ι, ὁ ἔρος τοῦ ἔρου, τῷ ἔρῳ.

ρως, ὁ ἐφάπαξ παρὰ Νικαεῖ ἐν τῷ ἀνθερικῷ ἔρω. ὡς τοῖς ἐπὶ πολὺ μὴ ἐρῶσι. παρὰ τὸ ἔραμαι τὴν ἔρασιν. ἐξ οὗ καὶ ἔραστὴς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔρῳ, ἔρανος, Ϛ ἔρανος. ὡς πείθω πειθανός. ἄρω ἀρανός, ὁδὲ τοῦ ἤθους ἐστὶ παρόμοιος.

ρωτῶ. παρὰ τὸ ἔρωτος γενικὴν, νῦν ἐρωτῶ. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες οὐ χρῄζουσι μαθεῖν, ἀλλ' ἵνα ἐρωθῶσιν εἰσὶ καὶ. τὸ παθητικὸν, ἐρωτῶμαι. ἠρωτάομην ἠρωτώμην. τὸ εὐκτικὸν, ἐρωταοίμην ἐρωτῷμην. ἐρωτάοιτο ἐρωτῷτο.

ρωδιός, ἐτυμολογεῖται διαφόρως. οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔαρ ὃ σημαίνει τὸ αἷμα ὡς παρὰ κυρηναίοις. Αἷμα δὲ λύχνου τὸ ἔλαιον. ἢ ἐλάξαν ἔαρ. νῦν ἔωρ, ὡς τέκω τέκμωρ. ἀπὸ τοῦ ἔωρ Ϛ τὸ διὰ τοῦ ι τὸ ἰδρῶν, νῦν ἐνυδρεύεται. ἐν δὲ ταῖς μίξεσιν ὡς φασὶν ὁ ἐρωδιὸς αἷμα ἰδροῖ. ἀπὸ δὲ λέγει δὲ καλλιμάχειος ὁ φιλόσοφος, ὅτι τὸ τέκμωρ οὐκ ἔστιν Ϛ ἀπὸ τοῦ τέκμαρ, ἀλλὰ παρυπάρχει. ἀπὸ δὲ τοῦ τέκω, νῦν τέκωρ ἢ τέκμωρ. πλεονασμῷ τοῦ μ.

κακῶς λέγει τὸ ἔαρ ἔωρ γίνεσθαι. οὐδαμοῦ δὲ εὕρηται ἔωρ. ἁδὲ κατ' οὐσίαν ἐστὶν Ϛ, ἐωρίδιος εἰ χρὴ εἶναι. ἀλλ' ἔστιν ἁπλῶς ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐρωιδιὸς γέγονε κατ' συναίρεσιν ἐρωδιός. Ϛ ὅτι δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἕλους κατὰ τὸ ἰδιον, νῦν ἕλος ἐλοιδιός. κατὰ ἔκτασιν τοῦ ᾱ εἰς ω, ἐλωδιός. κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ. πολλάκις δὲ γέγονε τὸ λ, εἰς ρ. οἷον, θλῶ θλάσω Ϛ θρασῶ. ἀλλοι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἔρω τοῦ Ϛ τὸ ἴδιον, νῦν ἐρωιδιός. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ καὶ συναιρέσει, ἐρωδιός. Ϛ διὸ ὡς φασιν ἀφροδισίου ἐστὶ τὸ ὄρνεον. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀφροδισίου. ἀπὸ λέγει ὁ καλλιδιος. ἀλλὰ τοῦ μανίου τῆς ἀθηνᾶς, ὡς φησὶν ὁ σοφιστὴς. Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐπὶς ὁδὸν ὡς πολλὰς ἀθήνη. ἔστι δὲ δεξιὸν πρὸς ἀνίου, ὡς φησὶν ἀριστοτέλης, ὅτι πολλάκις ἐρωδιοὺς εἶδη. διὰ τοῦ ω τὰ μὲν ἀπὸ τῶν, τὴν ἀθηνᾶ ἀνακαλοῦσι. τὰ δὲ, τὴν ἀφροδίτη. ὁδὲ ἐρωδιανὸς λέγει, ὅτι ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω γίνεται ἁρμόδιος, καὶ ἀνίου ῥόον καὶ ἀπὸ τοῦ ῥοΐζου, γίνεται ῥοιδιος παρὰ τὸ ῥοΐζου. Ϛ πλεονασμῷ τοῦ ρ, Ϛ ἐκτάσει τοῦ ᾱ εἰς ω, ἐρωδιός. καὶ μήποτε παραγωγὸν ἀπὸ τοῦ ἐρῶ. Ϛ λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἕλους ἡ τοιδιον ἐλοιδιος. ἐκτάσει τοῦ ᾱ εἰς ω, ἐλωδιός. ἡ γοῦν τοῦ λ ἕδρα. πολλάκις δὲ γέγονε τὸ λ, ῥ. οἷον, θλῶ θλάσω Ϛ θρασῶ. ἄ

σαν. Τῶ, οἱ ἔσαν κήρυχες. οἱ ἦσαν ἀμφὶ τὸν ἄρχοντα. ἦμι ὁ ὑπάρχω. ὁ παραλαμβάνει, εἶμι. ἐλήλυθα, ἐλήλυθας, ἐλήλυθε, ἐσμεν, ἐστε, ἐσαν. ῥῆμα τῶν ἡδομαι. ὁ παραλαμβάνει. τὸ ἐληλύθειν ἤμην. ἦσο. ἦσθε. ἦσαν. Οὐσυολῆ ἔσαν. ἦμι ὁ ὑπάρχω. τὸ ἐληλυθέναι, ἐμὲν. Ϛ. ἐλεύσομαι σῶ τοῦς ἐσομένοις. τὸ δεύτερον, ἐτε, ἔστε.

ασται. ἔω ὁ ὑπάρχω. ὁμῶμαι, ἔσω. ὁ μέσος μῶμαι, ἔσομαι. ἔσθι. ἔστω. Ϛ. ἀορβολῆ τ, ἔσται μ. δεύτερον προσωπον διαλύσει ἰωνικῆ τ ἡδε Ϛ α, μ ἔσται. ζηχῶς δὲ προφέρει. ἔσθι δ' ἐνίοις ἰωνικῶς. ἔασθι διὰ διῶ ασ ἰωνικῶς. οἱ δὲ σικελοὶ τὰ ἀπὸ μέλλοντος χ ἐκμ, προκοπου μῶν βραχέα ὧν φωνήεντ, διπλασιάζουσι τοῦς. πλέασω λέγοντες. ὁμοίως Ϛ. τὸ ἔσω, ἔασω. ἐκτοῦ ἔασθι, μ συλλαβῶν ἔσαν. λέγει καὶ ἔασθαι δωρικῶς. ἰλιάδος β. Οὐδέ κ ὄγκιον ἔστειται φυγέμεν κύνας. μ ὁ ὑκ ἀπωθούμενον. Ϛ. ὥφελον ἀπολέσθαι, καὶ ἀπολεῖσθαι, καὶ ἀπολέσθαι, μ ἀπολεῖσθαι. ὧν προκοπου μῶν ὁ δριεῖς παραλαβόντες τὸ ι, προπεπωκασιν. οἱ ἐκτοῦ ἔσθι, καὶ πλεύσθι, ἔασθαι, πλευσεῖται, ῥευσεῖται.

σομῶμοισι, τοῖς μυγνυμένοις. ἔω, ἔσω. ὁ μέσος μῶμαι, ἔσομαι. ἡ μῶ χη, ἔσομενος. καὶ διπλασιάζουσι τοῦς σκον, ὑπερχε. γεγονε δὲ ἰωνικῶς. ὃς οἱ ἰωνικοὶ. ῥῆ παραλαβόντες τὸ ἐφερον, φέρεσκον, καὶ παρὰ τὸ ἔλεγον, λέγεσκον, οὕτω Ϛ παρὰ τὸ ἔον, ὠφελον εἶναι τὸ ἰωνικὸν, ἔεσκον. ἀμφὶ δὲ τὰ ἐπαλλήλια τὸ ν ἐξεβλήθη, Ϛ γεγονεν ἔσκον. ἔσκες. ἔσκε τρίτη. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω, ὦ. ἔῆς, εἰς. καὶ οἱ δωριεῖς τὰ διὰ τοῦ ασ πάντα παρὰ τὰ διὰ τοῦ ου καὶ τὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι προφέρουσι, προσθέσει τοῦ σκε. οἱ ἐφίλεσκε, ἐφίλεσκε. οὕτως οὖν καὶ εἰ, ἔσκε. ζήτει ἐν τῶ ἐμί.

ω, ἐκτοῦ ἔω, ἐμί. τὸ πλήθυντικὸν, ἐμεν. ὁ παρατατικὸς, ἦα. ἦμεν, εἰς, ἔμεν. καὶ προσακτικὸν, ἔστω. τὸ Γ, ἔτω. Ϛ πλεοναστικῶ τοῦ ς, ἔσω. ἡ εἰς δὲ πὶς ἀντὶ βουληφόρος ἔσω. γενέσθω. καὶ προσλαμβάνουσι θι γίνεται ἴσθι, πλεοναστικῶ τοῦ ς Ϛ σ. τὸ δὲ ε ἡμίκα πλεοναστικὸν σύμφωνον, μέπεται. οἷον ἔπω, ἰσσω. καὶ ἐκτοῦ ἴσθι, τὸ ῥῆμα, ἔσω. τὸ δὲ κεχρεωστημένον, ἀνέλαβε τὸ ῥῆμα. τὰ δυϊκὰ ἔστον, ἔστων. Ἀμφω δὲ γεωτέρω ἔστον ἐμφορ. ἀντὶ τοῦ ἔστε. ὑπάρχετε. Τῶ δ' αὐτῶ μῆ τυροι ἔστων. ἀντὶ πω τῶν ἔστωσαν. ὑπαρχέτωσαν. ἔστε, ἐκτοῦ ἔθι προστακτικοῦ. τὸ Γ, ἔτω, Ϛ ἔστω. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἔστε, ἔστωσαν. οἷον, Ἀμέρες ἔστε φίλοι. βαρύνεται. τὰ δὲ στελλόμενα προσακτικὰ ὁμοιοκαταληκτα ὄντα τοῖς ὁριστικοῖς, ὁμόγραμμα καθεστήκασιν. οἱ ἤγετε, ἄγετε. ἐλέγετε, λέγετε. ἐπίτασιν οὖν ἔχει τὸ ἐστέ. τὸ μὲν ὁριστικὸν ὀξύνεται. τὸ δὲ προσακτικὸν βαρύνεται. ὁμοίως καὶ τὸ φατέ.

στε, σημαίνει τὸ ἕως ἄν. σοφοκλῆς. ἕως τέτοιω μολῶν τάφου μελήσω. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ες προθέσει καὶ τὸ γε, γῶν παρὰ πληρωματικὸν παρέλκυσμένον. διὸ Ϛ φιλοῦνται ἀπλῶς. διωρισμένος δὲ δασύνουσιν ἀπὸ τοῦ ἕως τε, καὶ συλλαβῶν ἡνοῦ μενοι εἶναι.

ς ἔπικτείνεσθαι ἐάσατε λαοῦ ἀχαιῶν. ἰλιάδος ε. μὲχρι πόσου. οὐ χ ὡς οἴεται ὁ ἀσκαλωνίτης, ἐνέστηκε, ἀλλὰ διαμένει τοῦ λόγου ἕνεκα. ἐς προθέσεις, ὁ σοφ. ἕως κεῖται. τι, ἄχρι πόσου. καὶ ἔτι. οὐκ ἄνθες δὲ προθέσεις ἰσοδυναμοῦσι ἐπιῤῥήμασι.

σαν, ἐκτοῦ ἔσασαν δευτέρου ἀορίστου. καὶ ἀπὸ συλλαβῆς ἔσαν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἴσημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσην. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἔσησαν. καὶ συλλαβῆ, Ϛ σαν δ' ἐν ἀλιμβῶ. τοῦτο μὲν γὰρ σῶζει, ἐπὶ δὲ τοῦ ἔστησαν ἀφαιρεῖ τὸ ν συλλαβῆ. ὁ δὲ παρακείμενος ἡ ὑπερσυντέλικος, ἐστήκεσαν. τὸ δὲ, Τοὺς ἔστασαν ἥρες ἀχαιῶν, ἡλιάδος β. ἐπὶ δὲ τοῦ ἔστησαν ἐπὶ πρώσαντος. ἀπὸ τοῦ ἵστημι, ἵστασαν, ἔστησα, ἔστηκα, ἔστηρος ἀόριστος. κὼς ἡ μετοχὴ, Ϛ ἑστώς. ἡ συνολῆ, ἑστᾶσα, ἑστάσης. ἔστηκα. ἔστηδα τὸ μεγάθυνσα. ἡ δὲ τὸ ἔστακα. ἑστάκω ῥῆμα, ἵστημι. τὸ παρακείμενος, ἑστακά ἔσι. διαφέρει γὰρ μὴ σύνεμπεσὸν τῶ ἀορίστου τοῦ ἵστημι ἑστήξω μέσου παρακειμένου. ἑστήκως, ἡ τεθηκώς, ἡ βεβηκώς. ἡ κρᾶσιν, ἑστῶς, τεθνεώς, βεώς.

γαλκῶς. τὸ ἐγαλκῶς, οὐκοίδε τ χρῆσιν πάθους.

σία, ἡθεός. παρὰ τὸ ἐσαθαι ὃ ἐστιν ἱδρύσασθαι. πρώτη δὲ αὕτη οἰκοῦσ' ἔνεσσεν. ἡ δὲ πᾶσα τὸ χῦ ἵδρυται καὶ ἕδρα ται. Ϛ δὲ τὰ ἀπὸ ἅλμης ἁλσία ἱδρύονται καθήμενα. παρὰ τὸ ἧσθαι, ἡ παρὰ τὸ ἕζεσθαι, ὃ ἐστιν ἐνίζω τὸ ἱδρύω. καὶ τρὶς οἰκοῦσ γὰρ πάλαι ἑστίας ἐκάλουν. ὁ μῆρος. Ἱστίη τ' ὀδυσῆος ἀμύμονος. εὐρυπυλὴς. Οὔπω τ' ἀπὸ μῆς μεμνῆσθαι ἐστίη μ ἡ ἔνδον χιὰδε, ἑστίαλε τέ. διὰ τὸ σῶζειν καὶ ἱδρύειν τὰ σώματα. ἀπὸ μὲν τοῦ ἵζω, ἵσία. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔζω, ἑσία. ἐκτοῦ ρυ καὶ ἑστίω τὰ ἄριστα ποιῶ. καὶ οἱ μὲν ἀπλοῦν, διὰ τοῦ ε, ἑστίω καὶ ἑσία. οἱ δὲ ἰωνες καὶ οἱ δωριεῖς, διὰ τοῦ ι ἱστίω, καὶ ἱσία. ἀμφότερα δὲ εἰσὶ παρὰ τῶ ποιητῆ. Ἱστίη τ' ὀδυσῆος. καὶ διὰ τοῦ ε. αὐτῶ ἀνέστιος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν. καὶ παρὰ τὸ στόδω ἄδηος. καὶ σωματοφθόρος θεός. Ἱστίη δὲ μήτηρ, καὶ ἥρα χρυσόθρονος.

θος, τὸ χῦ ζυμα. τὸ ἰμάτιον. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι, γίνεται ἑσός. ὃς ἑῶ, ἑδεσός. καὶ ῥο ποιητοῦ τ ἥς θ, ἕθος. καὶ παρώνυμον τοῦ ἑσθής.

θω, ἀφ' οὗ πάρατον, τὸ ἑσθίω. παρὰ τὸ ἔδω γίνεται ἐσός. Ϛ ἐκ τοῦ ἔσος, ἑσθω, ὃς ἐτείρω, ἐτερτός, καὶ ἐτέρθω. καὶ ἑσθλόν, τὸ ἀγαθόν. ἐθέλουσι μῶ χη, ἑσθων. Ϛ πῶ γων. ἑῶον. παρὰ τὸ ἐθέλω, ἐθλόν. Ϛ πλεοναστικῶ τοῦ ς, ἐσθλόν.

σμός, κυρίως ὁ πλῆθος τῶν μελίττων· παρὰ τὸ ἅθημι θέω. ὡς τὸ βίβημι βασμός· καὶ βαθμός, καὶ ἵστημι, στῶ, στασμός, καὶ σταθμός, οὕτω καὶ ἵημι, ἥσω, ἑσμός. καὶ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῶν βασιλέων τὰς μελίττας. ὡς τὸ παρανέμπω, νέμπτος. λείπω, λιμός, οὕτως ἕπω, ἑσμός. καὶ σχεδιαστικῶς δέ, καὶ ὡσεὶ τοῦ πλήθους καὶ ὁ χλοῦ λαμβάνει. λέγει δὲ ἑσμὸς καὶ ὑπὸ Ἰωαναραίων, ἡ γενικῶς. ἐκτρικὴ. λέγει καὶ ἡ καθέδρα. καὶ ταῦτα δὲ τὰ δύο τὴν ἕδραν τῆς μύμηκος δηλοῦντα.

σῶρ, τὸ ἀσταλίσκος ἐμβαλόμενος διὰ τοῦ ὠτὸς τοῦ ζυγοῦ, ὡς φησὶν ὅμηρος ἐν τῷ δὲ κριτῶν ἔσω βάλλου. ἐν τῷ δὲ ὄκκάβω τὸν ἔσω ἔβαλλου. παρὰ τὸ ἔσω, ἔσωρ. ὁ ἐνιέμενος. ὅς ἔχω, ἔκτωρ. θέω, θέσωρ. μήσω, μήσωρ.

σωρί, τῷ ἐνιεμένῳ τὰ ἀστάλῳ καὶ τοῦ ζυγοῦ. ἰλιάδος ω. Οἱ δὲ γράφουσιν ἔκτορι, οἱονεὶ ἐχέτρι.

οστήν, ὁ βασιλεὺς ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Οὗτος θεῶν ἐστήνα πάλιν θέσαν. παρὰ τὸ ἵστω, ἵστην, ὁ ἵπτων τὸν ὑφ' ἑαυτόν. καὶ καταστολὴν τοῦ κ, ἑστήν.

οσαρ. ἔστιν ἕως τοῦ συνδύομαι. ὁμῶν, ἔσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἑαστω. ὡς τὸ, ἑσταρ δ' ἐκπροθορὼν ἔπος, ἔσω συνεδύσαρ. ἰλιάδος κ. καὶ ἑσαρ δ' ἔρμα λέοντες. πλεονασμῷ τοῦ τε. ἀπὸ τοῦ παρίεσθαι. ἡμφίεσαρ.

οστευα, ἰλιάδος ε. Ἀρκεῖς ἀμέστευα. ἀπὸ τοῦ ἀληθὲς καὶ φανερόν, ἅμα ξυῆναι ἐποίησα. ἔστι σῶ, τὸ ὁρμῶ. παράτωρον, σῦμι. ὁμῶν, σύσω. σέσυκα. σέσυμαι. ἐνυῦ παρθέσει, ἔσυμαι. ὀξυῦ καὶ τὸ ἐσυμμένως. ἐκτροῦ σῶ, σεύω. ὁ ἀόριστος, ἔσευσα, ἐπαβολῇ τοῦ ς, ἔστευα.

οστε τε, λέγε τέμοι ὠμοῦσαι. εἴπατε. ὀξυτεῖται. τὸ ἡλούμενον σπ' πλέπω. ὀξυῦται ἔστε ὁ λόγος. καὶ τὸ τριόβολον μέρος. καὶ πᾶν μέρος. τὸ ἔστω τὸ β τῶν πληθυντικῶν ἔστε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, ἔστετε. εὑρίσκομεν δὲ ἄλλου καὶ ἐνιαυτὸν γίτην, μῆτρυς, ἔστε. οἷον, Πολλὰ δ' ἔστε. ἔστω, τοῦ εἴδους τοῦ πλεονασμοῦ. παρεμπώσεως. καὶ ἔστι παρέμπωσις. πλεονασμὸς συμφώνου καὶ τὸ μέσον οὐ τοιοῦτος συλλαβήν. οἷον, πόλις, πόλις. ἔστε

οστήν, ὁ βασιλεὺς κ' ἐφεσίους. ἀπὸ με- τρ, ἔστετο. ταφορᾶς τοῦ μελιττῶν βασιλέως, ὃς εἴρηται ἐστήν. ἀπὸ τοῦ ἔστω ἐνέζεσθαι. ἡ, ἐζήν, καὶ ἐστήν, ὁ προκαθήμενος. ἡ ἐστήν, ὁ σεύων καὶ πυκνοῦντα τὰ τῆς πόλεως. ἡ ὁ οἰκιστής. παρὰ τὸ ἔσται καὶ ἱδρύσαι. ὅθεν ὅμηρος, ἓξ ἔστασι δὲ σχεδίην. καὶ ὁ κτίστωρ ἡ ὁ ποιητὴς τῆς ὑφ' αὑτοῦ ἀρχομένους.

οστερος. ἕστερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. καὶ ἑσπέρα. ἀπὸ τοῦ ἕσω ποιῆσαι τὰς ζῶα ἀναπαυομένα. καὶ ὁ πορὰς τῆς ἑῴας φέρων. σαπφώ. ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαίνολις ἐσκέδασσεν ὠΐς. πρὸ δὲ ἑωσφόρου, ἕως καλῆται, παρὰ τὸ ἐᾶν πάντα καὶ ἀπολύειν. καὶ ὄνομα. Ἠὼς, εἴτε φανῆσα πολῆς ἐπέβησε κε-

στέρια θάλασσα, καὶ ἀπλανῆ πόντου πέ- λαγος. ἐβαπόλευε γὰρ ἀπλῆς ἄπλας καὶ ἕστερος. ἀπὸ μὲ ἄπλατος τὸ πέλαγος. ἀπὸ δὲ ἑστερου ἡ θάλασσα.

σχάρα, ἰλιάδος κ. Πυρὸς ἐσχάραι. ἀπὸ τοῦ πῦρ αἰ. πῦρ καὶ ἀΐω. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἑστίαν καὶ τὸ ξύλον. καὶ ὁ καυστὴν ἕλκος. καὶ ὁ βωμόν, ὡς παρ' ἐνίοις καλῆται. καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν. φασὶ καλῆσθαι ἑστίαν τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην, κοίλην. παρὰ τὸ καὶ τοὺς ἱεροὺς τάσσειν τῶν σωμάτων κοίλα ἕλκη, ἐσχάρας καλῶν. ἐκτρικὴ.

σχατος, ὁ τελευταῖος. παρὰ τὸ ἔχω ἔχατος. ὃ πλεονασμῷ τοῦ ς, ἔσχατος. πρῶτοι δὲ τὰ τέλη καλούμενοι, ἐντεῦθεν καὶ βαδίζειν, καὶ ἀριθμῆσαι, καὶ ὅ, τι ποιῆσαι. καὶ παρὰ τὸ σχίσιν καὶ κώλυσιν. ὁ τελευταῖος. καὶ ὑστατος δὲ, ὅτι ὑπὸ πολλοῦ ἐστὶν ἡ στάσις. καὶ οὐκέτι προβῆναι δύναται, ἀλλ' ὑστερος εἰστήκει, τοῦ πρώτου μὴ ἐῶντος. καὶ πύματος, ἀπὸ τοῦ πεπᾶσθαι. καὶ τερμόεσσα, τὸ ἔσχατον. ἀπὸ τοῦ τέρματος, ὅ ἐστι τέλους.

σχατιά, ὁ ἀγρὸς, καὶ τὸ ἔσχατον τοῦ ἀγροῦ. τὰ γὰρ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιὰς ἔλεγον. οἷς γειτνιᾷ, εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα. σημαίνει δὲ καὶ ἀγροικίαν εἶναι τὸ ἐσχατον. ἀπὸ δὲ τὰ τελευταῖα τῶν ἀγρῶν καλοῦσιν, ὡς φησὶν ὅμηρος. Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δώματα πάϊε συέσσης.

σχατιώτης, λίμνης καὶ μύλης μετὰ τὴν ἰδιωτικόν. ὅτι πολλοὶ τῶν ἀπὸ θράκης σὺν εὐμόλπῳ στρατευσάμενοι ἐπ' ἀθηναίους, ἐπ' αὐτῇ λουσάμενοι ἀπέθανον, ὡς παρ' ἐσχάτῳ λουτρῷ χησάμενοι. καὶ ἀπὸ τῆς πόσεως δῶρος θυγατρὸς ἐσχατιώτιδος, ἥτις ἐκ καταιώκισε, ποσειδῶνος αὐλὴ χέσαμένου ἀποπασσαμα θαλάσσης ἧς λουτρόν. ὑστερον δὲ γοργῶπις ἐκλήθη. ἀπὸ γοργῆς τῆς μεγαρέως θυγατρὸς γυναικὸς νομίσθου. ἥτις ἀνθυσασα τὴν τῶν ποιδῶν φόνον πεδαλῆς ὑμομένη, ἐξέφυσεν ἑαυτὴν ἧς τὴν λίμνην.

σχατιόωντα, ἔσχατον οὖλα καὶ πεπλανημένα, καὶ πεδὶ τὰ ἔσχατα μέρη διαρίβοντα.

σωθάρ, δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀσχίνου, ἀντὶ τοῦ ἀπώλυτο. παρὰ τὴν σάθην. καὶ τὸ ἐξέρριπτο, καὶ διενθέπετο. καὶ ἀντὶ τοῦ σωθῆναι, ἀπὸ τῆς τῶν ὑφεστώτων σάθης, ἥτις σωθήσεται τὸ ὑφαινόμενον. καὶ ἐσάθη, σάθηται ὑφανθῆναι. καὶ διέφθειρε τὰ οἰκεῖα.

σωθημός, πεπύκνωμένος. ἀπὸ τῶν καταπρουσῶν σωθῶν τὴν πρόκην.

σκορδυλμός, παρωξυμμένος. ἀπὸ τῶν σκορόδων. καὶ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων τῶν διὰ τὴν νόσον χειμένων σκόροδα.

σκληθῆται, πρὸς λιθοῦνται. προσεσκληθῆται. μεταπεπτωκέναι δὲ ἀπὸ τῶν πρὸς ξηραινομένων.

σμυρνισμένον, σμύρνην ἐπιπεφυκός. μύρον δὲ, παρὰ τὸ μύρασθαι ἐπὶ ψεύδεσθαι. ἐκτορικὴ.

σφηκωμένον, ἐσφιγμένον. ἀπὸ τῶν σφηκῶν, οἱ καὶ τὸ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι. ἔμπα καὶ ὁ σφὴν. σοφο-

κλῆς τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας τῇ σφηκώσει. Τερά
περοι γὰρ μόνον οἱ δεσμώμενοι σφηκοὶ μελανόριγες. Ε
ὁμηρος. Ἰλιάδος ε. Πλοχμοὶ δ' οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ
ἐσφήκωντο, ἤτοι ἐσφιγμένοι ἦσαν. ἐξ οὗ καὶ σφή-
κωμα εἰρῆται. καὶ ἐσφιγμένοι ἦσαν. Ε γίνεται δρος.
Δφ γὰρ ἐσφήκωται ἅλις.

Ε σωλῆνα. ἀλκαῖος, ἐσωλῆνε. καὶ ἀναιρέων, ἐξωλῆνε
πλεονασμῷ. οὐκέτι δὲ πλεονασμός, ἀλλ' ἀπὸ κλίσις.
ὡς γὰρ τροιῶ, τὸ τρώλνω. καὶ σύνο χλῶ, κνῶ χλνκα,
καὶ τρκνώχλνκα.

Ε σκαλευνῆτες, σεσαλευνῆτες. ἐρευνήσαντες. ἀπὸ τοῦ
σκαλεύω. ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευνῆτες φαινόμεθα.

Ε σκευωρῆσθαι, καὶ σεσοφᾶσθαι, ἐπιβεβουλεῦσθαι. ἀπὸ
τοῦ σκευωρῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ κεύθω τὸ κρύπτω. πλεονα-
σμῷ τοῦ σ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ θ.

Ε σόβεον, ἐλοιδόρουν. ὑβριζον. ἀπὸ τοῦ σόμεον. τὸ διὰ σό-
μαλος λέγειν. σομῶ γὰρ τὸ σοβῶ κατὰ ἀναλλαγήν.

Ε σιχόωντο, ἐκτσιχῶ τοῦ συντάξαι πορεύομαι. ὁ ἀπαντα-
τικὸς, ἐσίχοντο ἐσίχωντο. τὸ Γ, ἐσιχῶντο. Ε πλεονασμῷ τοῦ
Ε σφοινικίδας κατάξαι. ἀμύσσειν τὸ ὃ ἐστιχόωντο.
ποιῆσαι. οἱ δὲ, ὁπλὰς φοινικίδα κατέξαιντο τὰ ἔρια. οἱ
δὲ, ὁπλὰς κόσμησεν φοινικίσι πρὸς τὰ πόντο.

Ε σωλήνευόμην, συμπορίφερόμην.

Ε σχεῖρα, πρόχειμα.

Ε τάῦρος, βοῦθος. σῶμα οὐθῆς. φίλος. εὔσημος κλέξις καὶ
τὸ δηλούμενον. πρὸ τοῦ ἦθος, ἠθαῖος καὶ δωρικῶς. ὡς
εἴθαι, αἰθε. καὶ πρὸ τοῦ ἦθος, ἠθαῖος, καὶ ἐθαῖος. καὶ συναλ-
λαγῇ, ἐτάῦρος πλεονασμῷ τοῦ ρ. καὶ τὸ ε δασύνεται. καὶ ὡς
δρόμος δρομαῖος, οὕτως ἔθος, ἐθαῖος ὁ σύνηθης. εἶτα
μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, ἐταῖος. Ε πλεονασμῷ τοῦ ρ.
ὡς τάξ, ῥάξ. ἄτεμος. ὄρτεμος. ἴδις, ἴδρις. ἀνθῶμαι,
ἀνρόθμαι. καὶ ἕκτοθεν, ἐθαῖρος. καὶ μεταθέσει τοῦ θ, ὡς
θρὶξ. θρίχος. ἐταῖρος, ὁ ἔθος τινὶ ἐπιφοιτῶν.
Ε ἀπροβολῆτοῦ ἑταῖρος. τὸ ταὐτὸ δίφθογγον. τὰ ἔθος
καθαρά, ἀπὸ πρώτου τοῦ εἰς ος εἰς πρόσωπα
διὰ τῆς αι διφθόγγου. οἱ λῆμος, λημαῖος. δρόμος δρομαῖ-
ος. οὕτω καὶ ἔθος, ἐθαῖος. ἔθος οὖν ἑταῖρος, ὁ συνήθης φίλος.
ἐστὶ δὲ. τὸ φίλου. ὡς τὸ, Ε οὐς τε μάλιστα ἑταῖρους, καὶ
ἑταίρους. ἰλιάδος κ. καὶ τὸ συμπλοκῆς καὶ σύνεργον εἰς τὸν
πλοῦν. ὡς τὸ, Οὐ γάρμοι πρὸ νηὸς καὶ ἑταῖροι.

Ε ταιρήσας, πορνήσας. Ε καὶ ταιρηκώς, ὁ πεπορνευμέ-
νος, καὶ πεπορνευκώς. καὶ ἠτακτηκώς.

Ε τέρωθεν, ἀντὶ ἑτέρωθεν τὸ πρῶτον Ε ἑκατέρωθεν μέγα. Δεῖ δὲ
γινώσκειν, ὅτι τὸ ἔκροθε, καὶ πρότερον καὶ τὰ ὅμοια
χωρὶς τοῦ ν γράφεται, ἁμὴ φωνῆεν ἐπιφέροιτο.

Ε τερόγναθοι πάππος, ὁ σκληρόσομος. οἱ, ὁ τοῖς γνάθοις
ὡς μὴ ἰδίαις χρώμενος. καὶ ὁ ἄπληστος, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς
Ε τεὸς, ὁ ἀληθὴς. ἐκτὸς καὶ πλεο- γνάθοις ἐσθίων.
νασμῷ τοῦ ε, ἐκτὸς ἐμοῦ τοῦ πάρχω. ὁ παθητικῶς ἀντὶ
τοῦ ὠς ἐμαι. τὸ ῥίψη, ἔται. Ε βραδύτητος, ἐτός. τὸ δὲ ἀλη-
θὴς οὐ πάρχον, δόκιμος Ε παρὰ τοῖς ἡμετέροις. ὡς παρὰ τὸ ψεῦδος
οὐχὶ πάρχον. ἐδόκει μὴ καὶ ἑτέρα εἶναι. ἀπὸ ἀκριβῆ.
Ε τεόβουτάδαι, χλιόστιχοι, καὶ ἀληθῆ-
πῆ φανέντες τοῖς ἀρχαίοις. οἱ ἀληθῶς ἀπὸ τῆς τοῦ
βούτυρου γεγονότες. ἐκδὲ τούτου καθίσαντο ἱερεῖς αὐτῆς
Ε τεόκρητες, οἱ ὡς ἀληθῶς κρῆτες πολιάδος.
οἱ ἀπλόχοοι.

Ε τάζω, ὡς παρὰ τὸ μάταιον ματαιάζω, οὕτω
καὶ παρὰ τὸ ἑτεόν τὸ ἀληθὲς ἑτεάζω, τὸ ἀληθῆ ποι-
ἐρευνῶ καὶ ἐμφαίνω. καὶ ἀπροβολῆτε, ἑτάζω. καὶ ἐξετά-
ζω. ἐξέτασις, σπ μ καὶ ἅμα. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν πεπτωκό-
των χόρτων τὸ ἐξετάσαι πρόσοιδεν, ἵνα μαθὼς ἀπο-
ῥῖς γαλῆ. ἐγίνετο δὲ τοῦτο, ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἐψεύδον-
το, ἐν ξέναις μαθούμενοι χώραις.

Ε πεποίηκε, ἐπεποιήκεα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οἱ ἰωνες τὸ
εἰ δίφθογγον τοῦ πρωτοπαλίνου ἐν μὲν τῷ α προσώ-
πῳ διὰ τοῦ ε καὶ προφέρουσιν. οἷον ἐτετύφειν ἐτετύ-
φεα. τὸ μὲν α πεβλήθη. ἐπαφῆκε τὸ α ἀπροβλητεῖ τοῦ μ.
οἷον, ξέρξην, ξέρξεα. τὸ δὲ μοῦσα, μοῦσαν. καὶ ἔτυψα,
ἔτυψαν. ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ν. ἐν τῷ ῐ τῷ δὲ προσώ-
πῳ ἅς λύσει διαλύει. οἷον, ἐτετύφη, ἐτετύφεε. ἐπα-
δὴ τὸ α χαρακτηριστικὸν ἔστι τοῦ πρώτου προσώπου, τὸ
δὲ ε βίτου. διὰ τοῦτο διαλύεται ἐν τῷ πρώτῳ καὶ
βίτῳ. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ προσώπῳ τὴν διάλυσιν ἅς
λύσει καὶ τοῦ β προσώπου ἅς ἀπολλύντος. ἐπα-
γινόμενα δὲ ἡ διάλυσις τῆς εἰ δίφθογγος λύσει συμβήσε-
ται ε ε α. τὰ γὰρ λύσει σῳζόμενα τοῦ εἰ διφθόγγου
ἀπροβλητοῦντα, οἷον πολέες, πολῆς. ὀφείλουσι μὲν εἰς
ἐκφωνὰ ἀναλυθῆναι, ἀξιοῦνται δὲ σωίζεσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ
διαλυθὲν ἐκ τοῦ ποιητοῦ σῳζοῦσιν οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ποι-
οῦσιν ἅς κ, πεποιήκλεον τες. ὅθεν παρὰ ἀριστοφάνῃ.
Ε κεχήνη προσδοκῶν τὸ αἰσχύλου. καὶ πρὸ οὐ πάντε-
λειος ἐκεχήνη. καὶ διαλύσει ἐκεχήνεα, καὶ κράσει ἐκε-
χήνη. ἐφυλάχθη δὲ ἡ σωαίρεσις καὶ ἐν τῷ ῐ τῷ προσώ-
πῳ τῶν λύσει ἅς κ. τὰ δὲ δεύτερα Ε ῐ τὰ πρόσωπα
τῶν μελλόντων, τὰ ἴσα φωνήεντα λαβέλαξ ἔχειν τῶν ἰδίων πρώ-
των, καὶ ἴσα σύλλαβῆ. οἷον, ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυ-
πτε. ἐτετύφη, τέτυφας, τέτυφε. ἐπὶ δὲ τοῦ ος φω-
νήεντος. οἷον ἐκεχύνη ἐγώ, σὺ καὶ οὗτος τὰ δεύτε-
ρα καὶ ῐ τὰ πρόσωπα δι' ἑνὸς φωνήεντος ἀναλυθήσε-
ται τετύφεσαν, καὶ ἰωνας Ε ἀπλοῦς, οὐ μὴν καινόν.
ἐτετύφεσαν γάρ.

Ε της, ὁ ἑταῖρος, ἔθης ὡς ὢν παρὰ τὸ ἔθος, ὁ συνήθης.
λέγεται δὲ καὶ ὁ συνηλικιώτης παρὰ τὸ ἔτος, ὁ τῶν αὐ-
τῶν ἐνιαυτῶν ὤν. οἷον ὁμοέτης. Ἡμὲν πολλοί ἑταὶ καὶ
ἀνεψιοί. καὶ παρὰ τὸ ἑτεόν. φυτεστὴν ὁ ἀληθὴς φίλος.
Ε τήσιος, οἱονεὶ ἐθόσιος. καὶ ἐθήσιος, ὁ συνήθης. καὶ
ἐτήσιοι, οἱ ἐν ἔθει ὄντες. οἱ πρόσκαιροι. λέγονται ἐτή-
σιοι καὶ οἱ ἀπὸ βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι. παρὰ
τὸ ἔτος. ἐκτρέπει.

ἐτησίας, τοὺς κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὥρας πνέοντας ἀνέμους. ἢ εὐθαλὲς ἐτησίας, τοῦ ἐτησίου. ἢ εὐθαλὲς τῶν πληθυντικῶν, οἱ αὐτησίαι τῶν ἐτησίων. στοιχεῖωται τὸ χλοῦν ὦν. χλόης. ἐτησίων. ΠΒ' ἐκτροῦ ἔθος, ἐθησίας, καὶ ἐτησίας. οἱ ἔθος ἔχοντες ΚΓ' ἐν ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὥρας πνέοντες ἄνεμοι.

ἔτυμος, ὁ ἀληθής. ΚΔ' ἐτήτυμον, τὸ ἀληθές. ἐκ τοῦ ἔτυμος ὁ ἀληθής, πλεονασμῷ τῆς τῆ συλλαβῆς.

ἐτυήρισις, λέγεται κατὰ ζωμηρίσεις. ἀρίσταρχος ἀχαρνεῖ φησιν. Ὠμήτερα νάδος δεῦρο τὸ ἐτυήρισιν. ἐκτρέπεται.

ἔτυος, οὐδετέρως, ὁ, νῦν φάβα ΓΙ' ἰδίως ταῖς κατ' ἀγροῖκους ὁμοιάζουσιν. ἔστι δὲ ὄσπριον. καὶ δασύνεται. παρὰ τὸ εὖω ὃ ἀπολύω. ἀφ' οὗ εὔως ἡ ἡμέρα. ἐν ᾗ πάντα ἀφίενται. καὶ ἔαρ. ἀφ' οὗ ΠΤΕΩ, ἔρος. Γ' πλεονασμῷ τοῦ ΥΕ ἔτυος. τὸ διαλελυμένον τοῦ τῆς ἐψήσεως Γ' τῆς φρήνης. φρήνη δέ ἐστιν ὀχύρωσις. ὅπερ δὲ τῶν καστερηρεμμένων, μᾶλλον τυρφὰ ἀριστοφάνης λέγων. Ὁ ψφὰ καστερυκτῶν χύτι, Βαΐερέημα ἐπὶ τάσεως δηλοῖ, ἢ παρὰ τάσεως. ἡδὺ εἰπόμενον δὲ χορτός πιος ἔπραμμένος, φησὶν ἐπὶ τάσις. ἡδὺ νυκτὸς οὐσις ἔπνυξ, παράτασις. τὸ πι, ι. διαφ. ταῖς δισὶ λήγουσαις ἐπὶ ἑκάστου ταῖς ἐφεξῆς βαρύνεται, διὰ φυὶ ΠΒ'. οἱ, αὐθι. κλθι. νόσφι. ἄχει. ἀφ' ἑαυτοῦ. ἰφι. μέχει.

ἔρος, βαρύνεται. σημαίνει τὸ χρόνου. παρὰ τὸ ἔω τὸ πάρχω Γ' ἐπελήλυθῶ, ΠΕ' ἔρος. ἢ παρὰ τὸ ΓΙ Γ' ΓΙΕῖναι Γ' ἴεναι. ἔτος δὲ ὀξυτόνως σημαίνει τὸ ἀληθῆ. ὡς φησὶν ἀριστοφάνης. Οὐκ ἔρος χρόνος ἔμπλην οὐδὲ πώποτε. παρὰ τὸ εἶναι τὸ ὑπάρχειν. ὥσθ' ἡμᾶς ἀθέρος. δώδωναθέρος. δωδωναῖος. καὶ παρὰ τὸ ἔρος, ἔτεος. ὥσθ' ἔρος, θεὸς ἔτεος. κατὰ δωρικὸν, δοτέος.

ἐτώσιος, ὁ μάταιος καὶ ἀνωφελής. ἀπὸ τοῦ ἀήτης ὁ ἄνεμος. τὸ πληθυντικὸν, αἱ ἠταὶ ἀητῶν. ἐξ ἀΐστου ἀήτιος καὶ ἐτώσιος, ὁμοιοτελεύτως τοῖς ἀπὸ τῶν γενικῶν τῶν εἰς ΟΥ ὀξυτόνων. ἢ ἐκ τοῦ ἀήτης γέγονεν ἀβολήτης, Γ' συστολῇ τοῦ η ἐτῶν. ἐξ οὗ παραγωγὴ ἐτώσιος. ΠΕ' καὶ κατὰ ἀφαιρετικὴν πληθυντικῆς πάλιν ἀήτης ὁ ἄνεμος, ἀήται ἀητῶν. ἐξ ἀΐστου ἀήτιος καὶ ἐτώσιος, ὁμοιοτελεύτως τοῖς ἀπὸ τῶν γενικῶν τῶν εἰς ΟΥ ὀξυτόνων. ἢ ἐκ τοῦ ἀήτης γέγονεν ἀβολήτης, Γ' συστολῇ τοῦ η ἐτῶν. ἐξ οὗ παραγωγὴ ἐτώσιος. ΠΕ' καὶ κατὰ ἀφαίρεσι

Εὐβοϊνόμισμα. ἐπὶ Δηφείδῃ τῷ Ἀργείῳ βασιλεύοντι, ἐν Εὐβοίᾳ χωρίῳ τοῦ Ἄργους πρὸς ἑσπέραν ἐκέχυτο νόμισμα. ὠνόμασαν δὲ τὸ χωρίον ἀπὸ Εὐβοίας τροφοῦ τῆς Ἥρας

Εὐβοίδες, τὰ κασσίτερα.

Εὔβοια, ἡ νῆσος ἡ μεγίστη καὶ πολυανθρωποτάτη τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελαγῶν μεταβληθεῖσα ἐκ δύσεως πολλὰς βοτάνας ἡ γῆ ἀνεβλάστησεν. ὁ δὲ εὐβοτώτατος τόπος τῆς Εὐβοίας ἐστὶν ἡ Ἱππαρίνη καλουμένη. τὸ δὲ ἐθνικὸν Εὐβοεὺς καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι. τὰ δὲ ἁλιπόντα, φυλάττοντα τὰ ἁλίπουσα τὰ πρωτεύοντα ἐν τῇ ἁλσὶ. οἱ ἑλλοπίαι, ἑλλοπιεύς. ὀρθώσια, ὀρθωσιεύς. οὕτω καὶ εὐβοιαὶ εὐβοιεύς ὡφελήσειν αι. οἱ δὲ λέγοντες τὸ εὐβοᾶς ἐφωνακᾶς σὺν τῷ ι, ἁμαρτάνουσιν. ἔοικε δὲ τὰ πολλὰ τρισυλλάβων τρισὶ τὰ πρωτόβαλλα. ὃς μύσται, μυ-

Εὐβοῖς. τὰδ' εὖ ἐθνικὰ, ἡ μῦ σαεύς. μύκαια, μύκαεύς. ἔχουσι πρόκτου μένου σύμφωνον, ἃς ἐν τοῖσι τὸ θλυπόν. οἷον, ἀλεξανδρεύς, ἀλεξανδρίς γωνή. ἀνθοχεύς, ἀνθοχίς γωνή. ἡ δὲ φωνῆσι, ἃς ἀεί. ἰλιεύς, ἰλιάς. οὕτως ὦρος. ὁδὲ γραμματικὸς πρὸς τὸν ἀπιλέγει, ὅτι τὸ δύο τὸ εὐβοεὺς πρόκτου μένου ἔχει φωνῆσιν καὶ ἔστιν εὐβοῖς γωνή. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ ἰλιεύς, καὶ τὸ λιεύς, ἐπειδὴ τὸ ι ἔχει σύν τῇ πρὸ αὐτοῦ, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἅμα δύο ἄλλο, ἐγένετο ἃς. τὸ δὲ εὐβοεύς, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ ι, ἐγένετο ἃς.

Εὐβούριον, τὸ εὐεπινόητον ὡς φησὶν εὐφορίων. Ἀστυκατ' εὐβούριον. εἴρηται ὅτι κατὰ τὴν βαυρίαν, καὶ κατὰ μεσαπίους, ἀπὸ τῆς οἰκίας ὡς φησὶ κλέων ὁ ἐλεγειοποιός. Τοῦτον μὲν οὖν ἐξαίφνης ἀολλέες ἡγερέθοντο βαυριόθεν, βριαροὶ τοξοφόροι. μεσόδεις. κατὰ τὴν ἐλλάδα οὕτω τὰ, τὸ βαύριον, βύριον. ἐν συνθέσει, εὐβούριον.

Εὐδία εὐδία, ἡ τὸ ἀέρος ἠρεμία καὶ κυρίως ἀβροχία. παρὰ τὸ δεύω τὸ βρέχω δευία. καὶ κατὰ μετάθεσιν, εὐδία. δοκεῖ δὲ ποιητικῶς εἰρῆσθαι ὡς φησιν ὁ μήρος. Οἵ τ' εὐδησιμέλουσι βορέαο καὶ ἀΐσσῃ ζαχλωρὸν ἀνέμῳ. καὶ ὅτι ὁ ζεὺς, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ εὐδίος, οἱ αἴθριος. καὶ εὐοδία τις ἡ χρήσιμος πρὸς ὁδοιπορίαν. καὶ σύνθετόν ἐστι τὸ εὔχος παρὰ τὸ δία, ἵνα ᾖ ὁ εὐάρεος. διὰ γὰρ καὶ τὸ ἀέρα φησὶ πλατὺ ὁ κωμικός. Ἀήρ ὁ πάντα ὁμαλύσει καὶ δία.

Εὐδείελον, ἤτοι εὐφανῆ. εὖ πρὸς τὸ δείλην κείμενον. ἡ δὲ τοῦ εὐκράτου, διὰ τοῦ ᾱ ἀνάλυσιν. ἐλήγαρεν ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ὅθεν καὶ ἁλιηθερῆν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.

Εὐδμήτην, ἡ εὐδμήτην πεύβωμον. τὸν καλῶς ᾠκοδομημένον. ἐκ τοῦ δέμω τὸ οἰκοδομῶ καὶ κατὰ συγκοπήν, δμῶ, δμήσω, δέδμηκα, δμῆτον, δμητήν. καὶ σωρὸς δέσει, ὡς εὔμητος.

Εὔδω, τὸ καθεύδω. ὅθεν, ἐὐδμητον πατρὸς ἐὺ χῖοι, ἀντὶ τοῦ ἐκαθεύδετο. ἐνθυμοῦμαι τὸ ἐνύπνιον. ἀπὸ τοῦ ἕω, ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν. κυρίως γὰρ εὕδειν λέγεται, τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας κοιμᾶσθαι. μέχρι τῆς ἕω. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἕδος φασὶν, ὃ σημαίνει τὴν καθέδραν, ἐπεὶ ἑδραῖα τὰ τῶν κοιμωμένων σώματα, γίνεται, ἕδω. ἵνα μὴ σὺν ἐμπέσῃ τῷ ἐθίω,

πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεται εὕδω.

Εὔδωρος, ὁ τὰ μόνης τῆς ὥρας μὲν δίας τε καὶ ἐρυμνὴ καὶ λαρίσης. μὴν δὲ ἀλλέων καλούμενος τῆς οὐσίας. ὅπλάβραν δος καὶ πομάμορος, καὶ πάλαξος, καὶ πάλαξος, οἱ νοῦρητες καὶ ἀχεκοσμοῦμεν τὴν καρίαν ὀρμῶντες, νυκτὸς ἐπικαλαβούσης ἐπὶ τὰς ὄχθας ἀπὸ οὖ καὶ ἐνοικῆσαι. πρὸ δὲ εὐδρῆσαι οὖν, εὐδρόμησαι. πρὸ δὲ τοῦ ὠνόμασαν.

Εὐδρὸν, παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ δρόμῳ. τὸ δὲ δρόμῳ, παρὰ τὸ δέχω. ἄσπερ γὰρ δέξεται οἴνους, τοῦτο καὶ δρόμος. παρὰ δὲ εὐδρόμῳ δὲ εὐδρόμια, ἡ ἀρίστη καὶ καλλίστη τοῦ θεοῦ ἐνθύσιος θέλησις. ὅθεν καὶ εὐδρόμια κυρίου, παρὰ τὸ εὖ καὶ καλῶς δρόμῳ ἀνθρώποις. οἷον, προνοουμένως γὰρ θέλει ὁ θεὸς πάντας σωθῆναι. τοῦτο εὐδρόμια. εὐδρομούμενος, ὁ συγκατατιθέμενος καὶ μὴ ἀντιλέγων. εὐδρόμια σημαίνει ῥία. τὴν πόλιν. καὶ ὄνομα κύριον. καὶ τὴν θέλησιν. ὡς τὸ, Ηὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀντὶ τοῦ ἠθέλησας.

Εὐεργὴς, εὐεργέος, εὐεργοῦς. Εὐεργέος ἐκ τοῦ στεγὸς δίφου. καλῶς καὶ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.

Εὐερκέος, ἀσφαλῆ τοῦ βολὴν ἔχούσης. εὐερκὲς, τὸ εὐερκίας, εὐπρεποῦς ἀσφαλείας, καὶ πεφράξεως.

Εὐερσὸς, ὁ ἔχων καλὸν ἔριον καὶ εὐέρεια.

Εὐεργεσία, ἐκ τοῦ εὐεργέτης εὐεργεσία, ὡς ἱκεσία. καὶ

Εὐεστὼ, ἡ εὐετηρία Ϛ εὐθυμία. γράφεται καὶ τὴν ἰωνικὴν τὴν τῆς. πρὸ δὲ ἔρχεσθαι εὐετῶ Ϛ ἐὺ εστὼ πλεονασμῷ τοῦ ς. καὶ παρὰ τὸ εὖ εἶναι. Ϛ δὲ ἡ εὐκατέλφα, τὸ σὺν ὠνυμον εἰρηται. σὺν δὲ τῷ ἐκτρικῷ εὖρον σημαίνουσαν τὴν λέξιν, εὐαθεμφαν, παρὰ τὸ εὖ ἐστάναι. εὐετὴς δὲ, εὐθυμία. εὐνομία. ἡρεμία. τὸ καλῶς διοικεῖσθαι.

Εὐέκτης, ὁ πλούσιος. ἔστι δὲ ἡ μετάθεσις καὶ σύνθεσις. ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἕκτης. ὡς ψάλλω, ψάλτης. γράφω, γράκτης. καὶ

Εὐήλιος, οὐ εὐάερος τόπος. παρὰ συνθέσει εὐέκτης. τὸ εἴλη, ὃ σημαίνει τὴν θέρμασιν.

Εὐήκτην, εὐπαθῆ, καὶ καλῶς εἰωθυῖαν. ἐκτρικὴν.

Εὐκτεένων. Τρώων εὐκτεένων. καὶ τῶν εὐκτεένων πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ τῶν εὐαρχομένων. παρὰ τὸ κίω, ὃ σημαίνει τὸ κτεμένω. καὶ γίνεται εὐκτεένης. σημαίνει δὲ τὸ εὐδαιμονίαν. κτίω γὰρ τὸ εὐδαίμονα. λέγουσιν ἴωνες. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ εὐαρχίας λαμβάνεσθαι, παρὰ τὸ ἄρχεσθαι.

Εὐκτέλφα, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθυμία, καὶ τὸ εὖ εἶναι, ὡς φησὶ καλλίμαχος. Εὐτέυκτο πελεία, φέρεσθ' ἀποθυμόσι μαπάντα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τέλφω τὸ τέλης. καὶ σὺν τῷ θέσει, εὐκτέλεια. Ϛ γρ. τῷ, εὐκτέλεια. σὺν αἰτίῳ τῶν κακῶν τελεία.

Εὐκής, λέγει Ϛ ὁ χθόνιος καὶ ὁ ἄνους Ϛ βλαξ. καὶ εὐκῆς, τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀπόνηρον. τάττει καὶ αὐτὸ καλοῦ, καὶ ἐπὶ καινοῦ. εὐκήθεια. μωρία. ἄνοια. θουκυδίδης σὺν πλείστῳ, τὸ εὐκῆς αὐτὸ τὸ βελτίονος λαμβάνει. καὶ ὁ φιλόσοφος

Εὐκρεια, ἡ εὐπειθεία Ϛ εὐχέρεια. ἀπὸ τῆς ἀρεσκείας καὶ τοῦ

εὖ. ὡς οὖν εὐκλιος ὁ εὐχερὴς Ϛ εὐπαθὴς, ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν εὐχερῶς χαλιναγωγουμένων, οὕτως εὐκράφα κὴν πειθεία πρὸς τὴν ἀρετήν.

Εὐκῆρες, εὐάγωγον. ἐπιφκὲς. πρᾶον. ἀπὸ τῆς εἰρεσώας.

Εὐκλιον, εὐπαθὲς, καλῶς κλιομένου. κ εὔκλος, ὁ πρᾶος Ϛ μέτριος, Ϛ μὴ ταραχώδης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. Ϛ εὐκλιώτατα, τὰ εὐέχοντα. ἀπὸ τῶν ἱππων. αἰδέουσα κλία ἄτουσιν.

Εὐκλαίμων, εὐδαίμονικὸς. καλοὺς. ἀχειμάστους. ῥητορικὴ.

Εὐκλεα φάσγανα, τὰ εὐκλ καλῶς κινούμενα. ἢ εὐθφα, τὰ εὔκλες. πρὰ τὸ κλάω ἢ κλῶ κλὴς καὶ εὐκλὴς.

Εὐκλωρα χαλινῶν, τὸν εὖ φέροντα ἀνδρας ἀσμενῶς τὰ ἐν τῷ καθοπλίζειν. ἢ εὔεμπορον, διὰ οὗ ἔστι καλῶς ἐμπρίσασθαι, ἢ καλῶν ἐν τῷ ὁρᾶσθαι. ὧν δὲ τοῦ ἀνδρείου, ὁ εὖ τὴν ἡνορέην χόμενος, φυτέστι τὴν ἀνδρία.

Εὐίλατος, πρὸ τοῦ μόριον Ϛ ἵλαρος. φῦτ πρὸ τοῦ ἵλημι τὸ συγχωρῶ. ὁμοίως, ἱλάσω, ἵλακα. ἵλαμαι. ἵλαται. ἵλατος, καὶ εὐίλαρος.

Εὐῖος, καὶ εὔοος, ὁ διόνυσος. καὶ τὸ ἁρμόττον ἐπίφθεγμα, εὔοσι καὶ εὐοῖ καθ᾽ ἁλάκωμας. δωρικὴ γὰρ διαλέκτω μεταβάσεις ἑρμηνεύεται τοῦ Ϛ εὐοῖ, κ εὐάν. ἔθος δὲ ἔχουσι δωριεῖς ἡμιεῖς. ὡς τὸ οἱ ἀργεῖοι κ λάκωνες κ σαμφύλοι Ϛ ἐρετρυάς Ϛ ἐρώτοι ἔμβλειαν τ ς ποιοῦντες, δασεῖαν χαράττοντι τοῖς ἐπιφερομένοις φωνήεσιν, ὡς ὦτ τ ποιῆσαι ποίκαι. Ϛ βουσόα, βούόα. Ϛ μοισικὰ, μωσικά. κέχηνται γοῦν τῶν εἰδεῖ τῆς δασείας καὶ δ ρκυλλος.

Εὐθκλία, πρὸ τοῦ εὐθκλὸς. τοῦτ πρὸ τοῦ εὖ μόριον, Ϛ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἢ πρὸ τοῦ θάλλω, θαλῶ, θαλία. καὶ κ

Εὐθήμων. ἐὐθήμων μέλλοντος γ ῶν, θκλία Ϛ εὐθκλία. ἀοιδὴ. εὐποικτῶ. ἐκ τοῦ θφαι τὸ ποιῆσαι. καὶ πίνδαρος δ᾽ ὅλου θέσιν τὸ ποίημα λέγει.

Εὐθκμοσύνη, τάξις. πρὸ τοῦ θῆμος, θκμοσύνη. ὡς ἱπποσύνη καὶ εὐθκμοσύνη.

Εὐθίκτων, εὐαφὲς, εὐψηλάφητον. πρὸ τοῦ θίγω.

Εὐθφς, ἢ εὐθφα εὐθὺς. πρὸ τοῦ μόριον Ϛ τὸ τίθημι θήσω θὴς, Ϛ εὐθὴς, ὁ καλῶς διακείμενος πρὸς πάντας. ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω εὐθὴς, ὁ καλῶς τρέχων. τὸ θηλυκὸν, ἡ εὐθὴς. τὸ οὐδέτερον, τὸ εὐθές.

Εὐθύτης, πρὸ τοῦ τίθημι. θήσω, θυτὸς. Ϛ εὐθυτὸς. εὐθὴς, καὶ εὐθύ. κ ὡς ὅπω κ ὡς ἐπὶ ῥήματα εὑρίσκεται. πρὸ τοῦ εὖ Ϛ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων, θύσω, θυτὸς, καὶ εὐθὴς. ἢ ἐκ τοῦ εὐθὴς, εὐθυτὸς. τὸ δὲ εὐθύ, ὅτ τὸ καλῶς ὁρμῶν. φυτέστιν, ὀρθῶς. Ϛ τὸ πρὸ τοῦ χῆμα Ϛ τὸ ταχύ. ἐκ τοῦ εὐθυτὸς εὐθύνω

Εὐθύωρον. ἐὐθύωρον τ ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο. εὐθυτάτην. σύντομον. πρὸ τοῦ εὐθύ Ϛ τὸ ὥρα. ὅθεν καὶ τὴν ὥραν.

Εὐθυδικία, ὁ τὰ δίκαια ταῦτα κρινόμενος, πρὸ ὧν μηδ᾽ ἀγνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται. πρὸ ὧν γὰρ κεκρίθαι φασὶ, πρὸ τούτ πραγράφεσθαι ἐφεῖται. ῥητορικὴ.

Εὐθύπορον, τὸ πορὸς ἐπ᾽ εὐθείας ἔχων τὸν ὁρον.

Εὐθύφορον, τὸ πορὸς ἐπ᾽ εὐθείας ἔχων τὸν ὁρον.

Εὐθῦναι, οἱ πρὸ ἀρχῆς πρὸ τῶν δικαιοφύλων. δέκα δὲ τὰ ἀριθμούμενα, πρὸ οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, κ οἱ ἄρξαντες, κ οἱ διοικήσαντες τὰς τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. Ϛ πάλιν κυρίως εὐθῦναι λέγεται, κ εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δ᾽ ξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως, κ πρεσβεῦσαι κακῶς. Ϛ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ δικασταὶ κληροῦσι. καθηγορᾷ δὲ ὁ βουλόμενος. καὶ τοῖς δικασταῖς δὲ ἔφκται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν.

Εὐκαμία, κοπία, κ ῥιγία εὐφκμία δωρικῶς. εἴρηται πρὸ τοῦ κμός τοῦ τῶν σωμάτων τῶν ἐμβαλόμενος εὐκαμία

Εὔκλος, ὁ κοπιῶν. πρὸ τοῦ κέω τὸ ὑστερῶ ἔκλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ εὔκλος. Ϛ ῥοπῇ, εὔκλος. ὁ τὸ

Εὐκλου, εὐσχίνου. εὐκάνου. ὑστερῶν κοπιάζω. ἐξανθρακώσας ὕθμα εὐκλου δρυός. οὕτως εἰρη-

Εὐκλήτειρα, ἡ πρὸ τοῦ λέξιάρη. ταὶ ἡ ῥητορικὴ.

Εὐκλία, ὡς εὐγλωκὴς εὐγενεία, οὕτως εὐκλεὴς, εὐκλέα Ϛ εὐδέα. Ϛ κράσει εὐκλα Ϛ χδεια. φασὶ δὲ ἐπιφερομένου φωνήεντος Ϛ οὐ συμφώνου, ὅπου τὸ φωνῆεν καὶ κράσις. ὅπου δὲ σύμφωνον, συλλαβὴ. κρωδία-

Εὐκλείας ὁδὸς δὲ πάλιν. ἰλιάδος κ. μὸς πῦ παθών. ἂν ἡ τοῦ πόσω εὐκλείας ἀφικέσθαι, ἂν εὐκλεὴς Ϛ εὐδόξους κμᾶς ὑποστρέψαι. ὁ εὐκλεὴς. Ϛ ἡ αἰτία τῆ κὴ τῶν πληθυντικῶν, πρὸς εὐκλείας. καὶ κ σὺν αἱρέσει εὐκλείας. κἀπὸ τοῦ εὐκλέας ἐῶν θέσει τοῦτο.

Εὐνόμιος, ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς. νομὴ γὰρ ἡ

Εὐνολίη, ἡ ἑκάτη λέγει πρὸ καλλι- ἐπιμέλεια. μάχω κ ἀνθφρασιν, ἡ μὴ οὖσα εὔνολος.

Εὐκρας, ἂν εὔκραγος. ῥητορικὴ.

Εὐκρινὴς, συνήθως μὸ ἁρέσεως ἀναλαμβάνων Ϛ ὑγιάνας. διὰ τὸ εὐκεκρίσθαι. ἀπίνοι δὲ ὦν τοῦ μεκροῦ φθονται. ἴσως κ ἀνθφασιν. σιμαίνει δὲ τὸν εὐχερῆ.

Εὐκτὰ, εὐχῆς ἄξια. ἐκ τοῦ εὔχω, κυχα κύγμαι κύκται

Εὐκτήριον, πρὸ τοῦ εὐχῆς εἶναι οἰκητήριον. εὐκτά.

Εὐκτῶν, ἐκτκτίζω κατεσκευάζω τ ς. εὐκτίσουσι. κεκτκτίω. ἀξοῦ Ϛ πρωτόκτιστος. Ϛ εὐκτίμενον πολιέθρου.

Εὐλαβὴς, ὁ εὖ τῶν πραγμάτ ἐπιλαμβανόμ. καὶ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μῆκος. ὁ, εὐλαβὴς μάχαιρα, καὶ εὐλαβὴς λίθος. ὅθεν δῆς χερὴς, ὁ δῆς λητος ἀπὸ τῶν χειρῶν. φυτέστι δὲ τὸ δειλὸν Ϛ δείλαιον. πῦ πρὸ τοῦ λήβω, ἔλαβον εὐλαβὴς. ὡς πρὸ τοῦ πόσω ἔπαγον παγὴς,

Εὐλαί, αἱ σκώληκες. πρὸ τοῦ ἕλλω ἕλλειν Ϛ πρωτοπαγὴς. λαί, αἵ ἕλοι μεναι. κ εὐλαί. ὡς χάω, χαῦμος. ἢ πρὸ τοῦ αὐλὸν ὅστ τὸ ἐπὶ μῆκες, αὐλαὶ Ϛ εὐλαί. τὰ ἐς λη θλυκὰ διαφθείρω πρὸ λητόμενα, ἅμα ἔχει ἔμψυσιν σύνθετον ὡς τὸ δείλη, ὀξύμβ. τὸ μὴν τοῦ λη βαρύμβ, πρὸς ἀντὶ διασολὴν τοῦ οὐλημοῦ χνους.

ⲉⲓⲥⲁⲣⲝ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲛⲥⲱⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲛⲁⲛⲁⲥⲧⲁⲥⲓⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲥⲁ ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲓⲙⲉ

Εὐπαλὲς, ἐράδιον. εὐχερὲς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πα-
λαιόντων, καὶ εὐχερῶς ὑποπιόντων τοῖς ἀνταγω-
νισταῖς. τὸ γὰρ δυσχερὲς, δυσπαλὲς ἔλεγον. καὶ εὐπα-
λὲς, τὸ εὐμετάχειριστον, ἀπὸ τῆς παλάμης. καὶ ἀπὸ τῆς
τῶν δρατῶν πάλσεως. καθ' εὐλαβὲς φασιν, ἀπὸ τῶν
Εὐπαλέας, εὐχερῆς. ἀπὸ ⟨ ἐραδίως βαλλόντων.
μεταφορᾶς τῶν εὐπαλαίστων ἀνδρῶν. φύσις δ' εὐ-
χερὴς δηλοῦσιν οἱ ἀλῶντες.
Εὐπατέρεια, εὐγενὴς. καλὸν πατέρα ἔχουσα.
Εὔπιδος, εὐφδὴς. πίδος γὰρ τὸ ὕδωρ.
Εὐπρίδαι, δῆμος Ἀθηναίων. οὗτοι δὲ ἀπὸ Εὐπρίδου τοῦ
πυρὶ εὐρηθέντος, καθ' ὃν δῆμον τοῦτον τῆς ἐκλάμ-
ψεως αὐτοῦ γενομένης.
Εὐπρυμνοι, καλὰς πρύμνας ἔχουσαι. πρύμνα γὰρ τὰ
ὀπίσθια μέρη τῶν νεῶν.
Εὐπλόησαν τὸ, καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον. πλόος γὰρ ἡ βάδιν διαβαίνειν. Ϛ πλῖμα, τὸ διάστη-
μα τῶν ποδῶν. σοφοκλῆς ῥιπολέμῳ. Δράκοντα δ'
ἄρουρα μιφιπλιξάληφότες πεδιάδην.
Εὐραξ, ἐκπλαγίου. Ϛ πδ' εὐραξ σὺν δουρὶ λαθών, ἢ
ἁς πλάγιον. πρὸ τοῦ εὖρος, ὃς μόνος μου ὃς καὶ μου ἀξ.
καὶ πρὸ τοῦ πλευρόν. πλευρὰξ. καὶ ἀφαιρέσει, εὐρὰξ.
ἀφ' οὗ εὖρος, οἱονεὶ πλευρὸς ὤν. ἐκ δὲ τούτου καὶ πλάγος
εἴρηται τὸ πλάγιον, ὡς πρὸς τὸ ὀρθὸν μῆκος.
Εὐραχάντες, ἥκοντες. ἐραχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς βραχεῖς
καὶ πρήνους τοὺς τόπους.
Εὐρίζος. πρὸ τοῦ εὐ καὶ τὸ ῥίζα, ἢ οἷον ὁ εὐρίζος, ἢ εὐρίζος.
Εὐρίπους, πρὸ τοῦ ῥιπίζω, οἷον ὁ εὐχε- ⟨ τὸ εὐρίζον.
ρῶς ῥιπίζόμενος. καὶ πρὸ τοῦ εὐρύ καὶ ἀναφράσιν. ὁ μὴ
ὢν πλατύς. πέλαγος γάρ ἐστι σκότου ὁ εὐρίπους μετα-
ξὺ τῆς εὐβοίας. ὅπερ ἐπάκις καθ' ἡμέραν συναλλάττει
τὴν ἰδίαν κίνησιν. καὶ πάντως συναναγκαίως τὴν κίνησιν τοῦ ἀνέ-
μου κινεῖσθαι. ἐκεῖσε δὲ ἐτελεύτησεν ὁ ἀριστοτέλης ὀλί-
γον ψυχήσας, μὴ εὑρηκὼς τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης κινή-
Εὐριπίδης, ἀπὸ τοῦ εὑρίπου. καὶ γὰρ συνεύρίπου ⟨ σεως.
φασὶ γεγενῆσθαι αὐτόν. εὐριπίδης εὐριπίδου.
Εὐρὶς κύων. τὰς ἰδιοκαλλίστατα πλατὰ, ὀξύνονται.
εἶν, καὶ εἶς. ἅδε σύνθετα, πρόξυνον. οἷον εὐρὶν. καὶ μὴ
ψιλόρειν. εὐρίνων κυνῶν καὶ σκυλάκων. ἀπὸ τῆς ῥινὸς
ἤτοι τῶν τὸ σφρᾶν ἐχόντων ὀξυτάτην. κυρίως διὰ
τὸ τὰς ῥῖνας ἰσχναίνειν τὰ θηρία. διὸ καὶ πρὸ τοῦ ὀρύ-
ουσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμερῶν ἑπτὰ τὰς κύνας, ἵνα περὶ
ἥλιον ἀνατολὰς εὐχερῶς ἰσχναίνωνται τοῖς ῥισί. καὶ
ξενοφῶν ἐν τῶν κυνηγετικῶν, κελεύει κύνας ἐκλέγεσθαι
εὐρίνας, ἵνα ὀσφραίνωνται τοὺς λαγωούς. καὶ μίκανδρος.
Εὔπλοος εὐπλόου. Ϛ εὐ ⟨ Ἄρτεμις εὐρείνων ἐσμὸν ἄγει.
πλοῦς εὐπλοῦ. τὰ σύνθετα δὲ τῶν ἁπλῶν φυλάττει
κλίσιν. οἷον προθέσθαι φυλακὴν ὁμήρου τ' ἀπλοῦ γένους,
διὰ τὸ πόλις πόλεως θηλυκόν. εὔπολις δὲ εὐπόλι-
δος, ἀρσενικόν. φυλακὴν ὁμήρου δὲ τῆς ἀπλῆς καὶ καλλι-

ξεως, διὰ τὸ τύχη τύχης, εὐτυχὴς, εὐτυχοῦς δέ.
Εὐπαρίδαι, ἐκαλοῦντο οἱ ἀπὸ τοῦ πάτου οἰνοῦντες καὶ με-
τέχοντες βασιλικοῦ γένους τῶν ἱερῶν ἐπιμελεῖ-
σθαι τοιούμενοι. γεωργοὶ δὲ οἱ τῆς ἄλλης χώρας οἰκήτορες.
ἐπὶ γεωμόροι δὲ, τὸ τε χθόνιον ἔθνος.
Εὐρύκλυστος καὶ εὔβοτος, ὁ καλλιπρόβατος. ἐκ τοῦ ἐκλυστός.
εὐρύκλυστος πλεονασμῷ τοῦ ρ. πολύρρυτος δὲ ὁ πολύδερ
μος. καὶ Πολύρρυτον νώμα σάκαιον ἔγχος. τὸ ἐκ πολλῶν
βυρσῶν καὶ τεσκευασμένον.
Εὐρεῖτης ἄνεμος, παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ σφοδρὸν τῆς πνοῆς.
καὶ ἀπὸ τῆς ἐωρείων. ἀναπλινόσας. παρὰ τὸ ἐρεῖτης,
καὶ ἐρείτης καὶ σὺν αἱρέσει. ἀφοῦ εὐρείτης καὶ βαθυρείτης
Εὐρὺς ποταμοῦ, τὸ καλῶς ῥέον. παρὰ τὸ ῥέω ῥεύσω,
ῥεύσεις, καὶ εὐρεῖς εὐρεῶτος. καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς τὸ ει
Εὖρος, ἀπηλιώτης ἄνεμος. καὶ τὸ ⟨ διφθογγον, εὐρὺς.
πλατὺς, ϛ ὀρθὸς τὸ ϖὺρος. ὁ ἄνεμος, ἀφ' οὗ εὐροστεφὴς
φρστε. παρὰ τὸ εὖρος τὸ πλατὺς, ἢ καὶ πλατὺς ϛ ἐπὶ
πλατὺς πνέων. καὶ εὖρος ἀφ' οὗ. ἐπεὶ ἱδρωτοποιὸς διὰ
θερμότητα. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἑῴας ἀναπλινόμενος. ὁ δὲ ναπ-
αῖος ἀπὸ δύσεως, λιπαρός. ζέφυρος δὲ ὁ ἐκ τοῦ ζόφου ἑῴου. καὶ
παρὰ τὰ ἄυρα τὰ πνοήν. εὖρος οὐδετέρως τὸ σημαῖνον
πνοὴν τὸ πλάτος. διὸ οὐ δέχεται εὐρὺς ἢ φέρεσθαι. καὶ παρὰ τὸ
ἑῷον τὸ πορευόμενον ἀφ' οὗ πλάτος.
Εὐρὺς, ὁ πλατὺς παρώνυμον. παρὰ τὸ εὖρος εὐρύς. ὡς
θράσος, θρασὺς. πότης, ποτὺς. ἴσσος, ἰσσὺς. ϛ εὐρὺ
τὸ πλατύ. παρὰ τὸ εὐδῶ, οὗ ἐστὶ ποιμηθῆναι. πλάτος δὲ
χθιζὸν, διὰ τὸ πεπρέφεσθαι τὸ ποιμαῖνον. καὶ παρὰ τὸ εὖ
μήκιον, καὶ τὸ ἐρύω τὸ ὁρμῶ.
Εὐρυάγυιαν, πλατυάμφοδον. μεγάλην. ἀγυιὰ γὰρ τὰ
Εὐρυοδείη παροξυτόνως, ἡ μεγάλη. Ἀπὸ ⟨ ἄμφοδα.
χθονὸς εὐρυοδείης. μέγα τὸ ἔδος ἔχουσης, ὅ ἐστιν ἕδρα-
σμα. ἔστι δὲ βάθος τῆς γῆς.
Εὐρυπόα, ἡ μέγα χάσμα ἔχουσα. παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ τὸ
ποῦ. ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα. ποῦ γὰρ λέγουσι τὸ μέ-
γα οἱ λάκωνες. εὐφορίων, Οἵοισι εὐρυπόαισι τυφάω-
Εὐρυῶπις, ἡ θεὰ ἡ τῶν χαρίτων ⟨ ἡ κύουσα τὸ κητῶ.
μήτηρ. παρὰ τὸ εὐρέως καὶ μεγάλως ὑμεῖν αὐλεῖν ϛ
δηδόναι. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ θυγατέρα ὠκεανοῦ, καὶ μη-
τέρα χαρίτων φασίν.
Εὐρυπύλος, ὁμοίως κύριον. ἀπὸ τοῦ εὐρὺς καὶ τοῦ πύ-
λη. τὰ δὲ ἁπλᾶ ὀξύτονα σύνθεμενα, ἀπροβάλλει τὸς.
οἷον, ὠκὺς ὠκύμορος. ταχὺς, ταχυδάκτυλος. στερι-
μείωται τὸ πολύμμια ἀπὸ τοῦ πολυύμμια ἀπροβάλ-
λον τὸ υ. καὶ τὰ ἁπλᾶ ληγοντα θηλυκὰ συντιθέμενα
ἢ φυλάττει τὸ τέλος, ὡς ἀνδρομάχη, ἢ βρέττει τὸς, ὡς
φωκὴ, εὔφωκος. ἢ τὸς οὖ, ὡς βρίπυλος. ἢ πρὸς λαμβά-
νει τὸς, ὡς μισοπόλυκης.
Εὐρύαλος. ἰστέον ὅτι αἱ σύνθεσεις πολλάκις, φυλάττου-
σι τὸ πνεῦματον ἁπλοῦ. οἷον, ἵστημι, ἐφίστημι. ἐρω-
μαῖος, φιλορωμαῖος. πρόσκειται πολλάκις, διὰ τὸ

εὐρύαλος. τοῦτο γάρ ὅτε μὲν ἔστιν ἐπίθετον, καὶ σπ̄ τὴν πλατυθάλαττον τόπον, δασύνεται καὶ ἀπὸ τὴν δευτέραν ἀπὸ τέλους συλλαβὴν τῶν ἀπλῶν. ὅτε δὲ ἔστι κύριον, ψιλοῦται. ζήτει ἐν τῷ ὠκεανός.

εὐρυμέτωπος, ὁ μεγαλομέτωπος.

εὐρυοπίων, ὁ θ̄ κύριον. παρὰ τὸ εὐρὺς εὔρυτος εὐρυοπίων. ἰ ν̄ ἢ ὁ μέγας. ὡς αἰπύς, αἰπύτης.

εὐρύοψ, ὁ μεγαλόφωνος. εὐρύοπα κρονίδην. ψιλοῦται. ἢ τὸ μεγαλόφθαλμον, παρὰ τὸ ὤπας. ἢ μεγαλόφωνον, παρὰ τὴν ὄπα, ὅ ἐστι φωνήν. ἡ μὲν μεγαλόφθαλμον, τὸ μεγάλως τὰ πάντα ἐφορῶντα διὰ τὸ πρόνοιαν ἔχειν. ἡ δὲ μεγαλόφωνον, τῶν πρὸ τοιούτων εἶναι τὸν θεόν, ὡς ἐρίβρεμέτην.

εὐρύοπαζ, ὡς ἐρμείας ἀκάκητα. ζήτει ἐν τῷ ἀκάκητα.

εὐρυσθενές, ὦ μεγάλην δύναμιν ἔχων. μεγαλοσθενές.

εὐρυφυές, ὄνομα παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ τὸ φύω. ἀφ οὗ φυὰ

εὐρυμήδης, ὁ πολυκτίτης τὴν λεμος. παρὰ τὸ < τὸ φυτὸν. εὖρος εὔρυμος. ὡς σκόλος, σκόλυμος. καὶ παρωνυμικῶς, εὐρυμήδης.

εὐρυάδης, εἰς τῶν μικρῶν. παρὰ τὸ εὐρὺς παρωνυμικῶς τύπτω, εὐρυάδης.

εὐρυμήσαι, εὐρεῖν ἢ σαι.

εὐρυπώδης. ἔστιν εὐρύπωυ εὐρύποδος εὐρυποδίδης. καὶ κατὰ συγκοπὴν, εὐρυποίδης. καὶ κατ οἰναίρεσιν τοῦ ι. καὶ ἐκτάσει πάλιν τοῦ ᾱ ς ω, εὐρυπώδης. ἢ καὶ τὰ ᾱ ς δης παρωνυμικὰ πρὸ τοῦ < ρ ι ἔχει, ἢ ρᾱ. οἷον πλειάδης. ἀλκιβιάδης. οὕτως οὖν καὶ εὐρυπώδης τῶν παρὰ λήγεται. λέγει δὲ ὁ ὦρος οὐ ᾱ ς ἀλλὰ δύο ἀπαθοποίους ἔχοντα. ἔστι γὰρ λεὼς καὶ εὐρύπων. καὶ τὸ μὲν λεὼς ᾱ ς λήγον, ἐποίησε τὸ λεῶνις φυλή. ὡς τὰ γινόμενα ἀπὸ τῶν ᾱ ς ω λήγοντων. οἷον, θεός, θεῶνις. τὸ δὲ εὐρύπων, ὡφ ἧλκεν εἶναι εὐρυπώδης, ὡς παρὰ λέων λεοντώδης. καὶ ἐγένετο εὐρυπώδης, ὡς παρὰ τὰ ἀπὸ τῶν ᾱ ς ω λήγοντων γινόμενα. μύων μύωνος, μυώδης. ἠρ ως, ἠρ ω, ἠρώδης.

εὔρω, δασύνεται καὶ βαρύνεται. ὡς ἱππεύω καὶ βασιλεύω. τὰ γὰρ τῆ εὖ διφθόγγω παρὰ ληγόμενα, πάντα βαρύνονται. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ὁρίζω, οὐ τῷ λόγῳ τῆς παρὰ ληξεως ἐμφυσικῆ μακρᾷ, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς ἀρχῆς ἐφυλάχθη ἡ εὖ διφθογγος. δασύνεται δὲ καὶ περισπᾶται. ἕξουσι εὑρῶ εὑρήσω εὑρήκαμεν.

εὕρεσις, ἐπὶ μὲν ἀορίστου δεύτερος. ὁ γὰρ εὗρον οὐκέτι ἐπὶ τοῦ, ἀλλ ἕξω σμήσεως τοῦ μήνυτος καὶ τοῦ παρακφ μήνου λέγεται καὶ ὁ σύνεσις. ὡς οὐδὲ τοῦ ἔωτοῦ ὑπάρχω ἕξειν ὁ σύνεσις ἐκτὸς, ἀλλ ἕξω σμήσεως ὡς εἴπωμεν τοῦ κοινοῦ δευτέρου ἀορίστου συνεργηθέντος. καὶ τοῦ ἔω ὕστατα κτηθῆ. Ὀφρα μὴ οἷος ἀργείων ἀγέραστος ἔω. οὕτως ἕξει καὶ τὸ ὑπόλοιπον.

εὑρέμεν. εὗρον. τὰ παρέμφατον, εὑρεῖν. καὶ οἱ ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ διαιροῦσιν ἕξεμεν.

εὐρώεσσα, ἀπὸ μικροῦ μίωνος καὶ ἑαδαμάνθυος, ἢ σαρωνιδίου. λυπόφρων.

εὐρώεσσα. τὰ διαφυῆ θηλυκὰ ὧν φυὰ ὃ σημαίνοντα μύγδοντα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου βᾱ. πλησιόδικη, πλησιόδικα. καὶ εὐρωεσσαῖος. καὶ οὐδέτερος, τὰ εὐρωεσσαῖα. καὶ θηλυκῶν, εὐρωεσσαῖος. ἀπὸ τοῦ εὔρωεσσος ἡ εὐρώεσσα. ἔστι καὶ εὔρωεσσος πόλις μακεδονίας. τὸ ἐθνικόν, εὐρωεσσαῖος. ὡς ἡ ῥος ἡ ῥαῖος. μησαῖος. ἔστι καὶ ἄμη καρίας. τὸ ἐθνικὸν τοῦτης, εὐρώεσσος, ὡς ὀρώεσσος.

εὐρώς, ἡ τῆς σκεύεσιν ἐπιχεομένη ἐκ τῆς ὑγρότητος. ἢ μολίας λευκῆς τις χύσις. τουτέστιν, ὑγρότης στερεπτική. ἐπικρίτης. χαλκὸς ἐν ῥῑ ξὶ εὐρῶτι παλύνεται. κλίνεται εὐρώς, εὐρῶτος. ῥῆμα εὐρωτιῶ. ἐκ τοῦ αὖρα ἡ νότις, γίνεται αὐρώς. ἡ γροῦ πρῶτα ᾱ ς ε, εὐρώς. ὡς βάθος, βένθος. καὶ πάθος, πένθος. ἢ παρὰ τὸ εὖρος τὸ πλάτος, ὁ ἐπιπλατυνόμενος τοῖς σκεύεσιν.

εὐρώεντα, πλατέα. ἀναπεπταμένα, κοσκοτεινά. παρὰ τὸ εὐρῶ ταί γίνεται εὐρωτόεντα. καὶ συγκοπῇ, εὐρώεντα. ἢ παρὰ τὸ εὖρος εὐρόεντα. καὶ ἐκτάσει, εὐρώεντα.

εὖις, ὁ ἁλαθός. ὡς ἡ δω ἡδις, καὶ βρίθω βρίθις, οὕτω παρὰ τὸ ἕω τοῦ πάρχω, εὖις. τὸ γὰρ ἀληθὲς καὶ βέβαιον, ἐπιφανὲς ὑπάρχει. καὶ παρὰ τὸ ἐῶ τὸ εὐφαίνομαι καὶ ἡδομαι. οἱ, ᾧ πεῖμε παρῶ τὸ ἔασας, ἀντὶ τοῦ ἡδῶας. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ἐῶ, γίνεται ἐὸς ὁ ἀληθὴς. τὸ ἐθνικόν, ἐή. καὶ ἐκ τοῦ ἐὸς, εἰὴς.

εὐστέλμους, καλὰ σανιδώματα ἔχουσας. στέλμα γὰρ λέγεται τῶν ἐρεττόντων καθέδρα. γίνεται παρὰ τὸ ἕω τὸ κάθημαι, ἕημι, ἕεμαι. ἕμα. πλεονασμῷ τοῦ λ ἕλμα. ῥοθείσεως τοῦ ς, στέλμα. ἔχουσι δὲ στελλίου, καὶ στέλλα. καὶ παρὰ τὸ εὖ.

εὐστελμοτάτης, τῆς εὐκαθέδρου. ὡς παρ ἐκ τέρεσμα γίνεται καλὰ συγκοπῇ ἔρμα, οὕτως ἐστὶ καὶ στελλὶς, καὶ σημαίνει τὴν καθέδραν. ἡ γενικὴ στελλίδος. ἔξωλουῦ ῥῆμα στελίζω. ς παράγωγον ὀνόματος, στέλισμα. ς συγκοπῇ, στέλμα. καὶ μετὰ τοῦ εὖ, εὔστελμος. ῥοπῇ τοῦ ᾱ ς ος, ὡς σχῆμα, εὔσχημος. ς διαλύσει, εὐστελμος.

εὐσχήμων, ὁ νομισμοῖς καὶ πιθόμενος τοῖς νόμοις. παρὰ τοῦ ἐκτεταμένου χρῶ πλούσιος καὶ πολλὰ κεκτημένος.

εὐσκαρθμοι, εὐσκάριστοι, ὅ ἐστιν εὐκίνητοι. ταχεῖς. παρὰ τὸ σκαίρω σκαρμός, ς σκαρθμὸς πλεονασμῷ τοῦ θ. λέγεται δὲ κατὰ διάλεκτον ὁ ποιὸς. σκαλμοὶ δὲ τὰ ξύλα, ὧν ἐκδέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν ἅρεσιν.

εὐσύμβουλος, ἀντὶ τοῦ ἐὰδίως καὶ εὖ συμβάλλων. ἀντιφῶν ἐν τῷ πολιτικῷ.

εὖσμα, βόθρος, ἐν ᾧ τοὺς σῦς ἐύουσι. καὶ ὁ σάχω, ὅταν μήπω πέπωρος ἀπροφλοίσθητος.

εὖσμα, βόθρωσι. ἐν οἷς οἱ χοῖροι πίνουσι οἱ σῦς ἐύουσι. καὶ

εὖσαι τὰ χοιρίδιον. οἱ οὕτω λέγοντες, < καὶ ἐβ ἱερσα. ἀμφοτέρως. ἀφ οὗ θῦσαι λέγει. καὶ ὦ ὁμήρω δὲ κακῶς γράφεται. ζυάλουσί τε ἔουσαι ἐν αὐλῇ.

εὐστόμου, εὖ στεφανωμένου, ἐκστείβω τὰ πατῶ. οἱ, ἐν θ' ὧν Ἰωνδαρίδης εὐστόμου Δετροφάρος. ἰλιάδ. εὖ τ' ἀν πολλοί, ἢ ὅ ποτ' ἂν. διὸ μέρη λόγου. ‹ δοσα. εὖ τε ἐπίρρημα παραβολῆς δηλωτικόν. ἀφ' οὗ μὰ πολλώνιος λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε πλεονασμῷ τοῦ υ, οὕτε. ἐμεταθέσει τὸ ὅ εἰς ε, εὖτε. ὁδε ἡρωδιανός, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε πλεονασμῷ τοῦ ε καὶ πράσει δωρικῇ τοῦ εο εἰς ευ, γίνεται εὖτε. ἐν τόρεος ἠρυφήσιν. ἢ καὶ παρ' ὁμήρῳ. δῆλον ὅτι τὸ εὖτε οὐκέτι παραβολῆς, ἀλλ' ὁμοιωματικόν ἐστι δηλοῦν ἀμοιβῇ τῶν ἡυτε. ἀρίσταρχος μέντοι διὰ τοῦ ε εὖτε. ὡς καὶ ἑτέρωθί που λέγει. Τῶν δ' εὖτε πέρα γίνεται. ἀντὶ τοῦ ὡς περὶ ἐξεμεν τὰ ὅπλα τῶν ἀχιλλέως. ἰλιάδος τ. ἔστι δέ οἱ, καὶ ἑτέρως ἀνθυφαιρούσης τὸ εὖτε, ἀντὶ τοῦ ὅτε. καθὰ καὶ ἀλλοις. οἱ, ἐν τε δ' ἠέλιος φαέθων. ‹ ἐν τ' ἀστὴρ ὑπερέσχεν. λαμβάνει δὲ ὑπομίαν παραγραφὴν τὸ ὅλον. ἐν τόρεος ἠρυφήσιν.

εὐτείχεον, τὸ καλῶς τετειχίσμένην ὑπὸ πολλῶν καὶ πιστῶν. τὰ δὲ τος ἀπὸ τοῦ δὲ τέρων οὐπιθέμενα, ἀπὸ εὐθείας οὐ θετ. οἷον, ξίφος, ἄξιφος. ῥῖπος, ἀδύσριπος. πλὴν τοῦ εὐτείχεος, ἀπὸ γενικῆς οὐπιθεμένου. ὡφέλεε γάρ ἡ σύνθεσις ἀπὸ εὐθείας εἶναι. ἐχθὲς δὲ ἀπὸ χθονικῆς, διὰ τὴν καινότητα. γίνεται ἐκτοῦ, τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος. καὶ μὴ τοῦ εὐμορίου, εὐτείχεος.

εὐτυκτον. Κυρίως εὐτυκτον. καλῶς κατεσκευασμένην. ἐκτοῦ τεύχω τέτευχα. τέτευγμαι τέυτεκται. καὶ ἀπροβολῆτοῦ ε, τέτυκται. ὄνομα ἐπιθετικόν, τυκτός. καὶ εὔτυκτος. οἰκειοῦται. τὰ δὲ τος σύνθετα ποιεῖ ἀδύτῳ γένει. καὶ ὁμοφωνεῖ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς.

εὐτυκίζειν, ἑτοιμάζειν.

εὐγήσιος, παρὰ τὸ τέγηθα. γηθοσύνου, οἷον πο-

εὐγραφής, παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ γράφω, γραφὴς ‹ λις σκώπτει. καὶ εὐγράφης εὐγράφεος. εὐγήσις, πόλις Ἀρκαδική.

εὐτελής, ἐκτοῦ τέλος, ὁ σημαίνει τὴν δαπάνην. εὐτελῶς λέγεται ὑπομιμητικῶς πολὺ χορηγοῦντας τοῖς δαπανῶσι.

εὐγράπελος, ὁ εὖ τρόφος καὶ μορφὴν καὶ παίδευσις. ὡς παρὰ τὸ εἰκὼ τὸ ὁμοιῶ γίνεται εἰκελος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γράπτω, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔγραπον, γίνεται γράπελος καὶ εὐγράπελος. καὶ ἀπὸ τοῦ τρέφω εὐέτρεπος. εὐγράπελος, καὶ εὐγράπελος. καὶ εὐγραπελῶδες ῥῆμα. ἔχου, εὐγραπελία καὶ μωρολογία. πανουργία. ἀπαιδευσία. παρὰ τὸ εὐγράπελον τὴν ὀργὴν εἶρκται.

εὐφαμία, σιωπὴ, εὐλογία. εὐφάλαρα, λαμπρά.

εὐφαδέως, πεφασμένως, καὶ σωφρόνως. παρὰ τὴν φάδνην. καὶ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως. ἀπὸ τοῦ φάζειν σωφρόνως. ὁδε εὔτερος ἀόριστος εὔφαδον. φάδνης καὶ εὐφαδνής.

εὖτε, δύο στ. ἐπίρρημα παραβολῆς. ὡς τὸ, ἐν τόρεος ἠρυφήσιν. καὶ χρόνου δηλωτικόν.

εὐφυία, ὠφέλεια διὰ διφθόγγου, ὡς γίνεται ἀπὸ τῶν ἕξις. ὡς ἐυσεβὴς, ἐυσέβεια. ἀπὸ τὰ παρὰ τὸ φύω καὶ ζυς σύνθετα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἱ ἐυωδία, δυσωδία. ἀφυφαίνω. παρὰ τὸ φῶ τὸ προϊῶ, ‹ ία, καὶ εὐφυία. φαίνω. καὶ μὴν τοῦ εὖ, εὐφαίνω τὸ καλῶς προϊῶ. ὁ μὴν ων εὐφανῶ. ὁ παρακείμενος εὔφαγκα. ἡδε εἰκὼ μὴν ων δ' ἀμεταβόλου, ὁ παρακείμενος δ' ἀλλοιοῦμένου κ. κὴν ὡφέλαγκα εἶναι κύφαγκα. ἀπὸ τὰ ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ Ζυς ἀρχόμενα ἐκ μὴ, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρχήν. ἔσωθεν δὲ αὐξάνει. οἱ, ἐυορκῶ, ἐυώρκων. ὁ παθητικὸς, ἔυφαγμαι. ὁ ἀόριστος, ἐυφάνθην. ἡ μετοχὴ, ὁ ἐυφανθείς. ‹ ὑφόωντο, ἢ μύξ. παρὰ τὸ εὐφο- θείς, τοῦ εὐφανθέντος. ἡ δὴν ἡμᾶς εὐάλλη. καὶ ὀχεσμός. καὶ βουλή. καὶ ὁ λογισμός. ὅτε ἀσχολή, κριτὴς γίνεται τῶν παραγμῶν. καὶ παρὰ τὸ εὐφαίνω τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως. καὶ ὡς ὑμνομένης, ἀπὸ τῆς εὐφωνῆς εὐφόνιος εὐφόνη, ὡς ἀμύμονος ‹ ὑφοσύνη, ἐκτοῦ ἔυφων. τοῦτο ἐκτοῦ ‹ νος ἀμυμονη. φῶ τὸ προϊῶ. οἱ οἶμαι, ἢ καλῶς προερχομένη καὶ συλλογιστικὴ καὶ προσηκουσα. ἐκτοῦ φῶ δὲ, ἐνήνοθε ἐνηνοθὼς φῶν, ἢ ἔυφων. καὶ κλίνεται ἔυφονος. ὁ κνιών. τὰ δὲ σύνθετα ἐνηνοτικὰ ἐστὶ τῶν ὑφόωντο. ἐυφονοῦν, ὁ ἐυφραινόμενος.

εὐχερής, κυρίως ὁ ἐυκαταπάλαιστος. ὁ ἐυκαταγώνιστος, καὶ ἐυκατάγνωστος. ἀπὸ μὴ φορᾶς τῶν παλαιστῶν, καὶ πολεμιστῶν. παρὰ δὲ τὴν χεῖρα ἡ σύνθεσις. καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἐπιφανὴς, καὶ μάλιστα παλαίων. καὶ δυσχερὴς, εὐχήνωρ δ' ἄς ῶν, πολυίδου μάντιος ‹ ὀδυσσῆος. υἱὸς. παρὰ τὴν εὐχὴ εὐχήνωρ. ὅς μάντιος υἱὸς, ἀπὸ τῆς παρατάξεως τοῦ πατρὸς κληθείς.

εὐχὴ, παρὰ τὸ εὐμόριον καὶ τὸ σχῶ τὸ προϊῶ, ἔυχω εὐχή. καὶ ἡ τοῦ εὖ ἔχειν αἴτησις. καὶ παρὰ τὸ ἔχεσθαι τὸ ἀκολουθῶ, ἔυχω. ἀφ' οὗ τὸ εὔχομαι. τοῦτο γάρ ἐστιν ἐν χάσει. καὶ ἐστὶ τὰ μφω καὶ παθητικῶν. τῶδε σύμαι γὰρ μὴν ὡ ἐνεργητικῶν. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ ἀπέλιφαν. παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ ἔχω, ἢ καὶ, ἐυέχω. τὰ γὰρ καλὰ ἔχειν αὐτοῦ μεν. καὶ παρὰ τὸ ἔχω πλεονασμῷ τοῦ υ. ἃ αὐτοῦ μεν ἔχειν. στ δὲ γ. τὸ κυρίως λέγειν, ἢ ἁπλῶς. ὅμηρος. Ἀχιλλέοι δὲ φόνος ἔυχομαι εἶναι υἱὸς. καὶ, ἔυχετο Ἀχαιΐδι πάσης ἔμμεναι. ἢ τὸ εὔχομαι. ὡς τὸ, ἔυχετο Ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ. καὶ τὸ καυχῶμαι. ὡς τὸ, ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. Ἰδομενεύς. ἢ τὸ ἐπεύχομαι. ἐπεύχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ. ἢ τὸ ἐπαγγέλλομαι. ἐπεύχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ. ἢ τὸ ἐπαρῶμαι. ἐπεύχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ. ἢ τὸ ὑπερηφανεύομαι. ἐπεύχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ. ἢ τὸ ἐπιτίθεμαι. ἐπεύχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ. ἢ τὸ ἐπιβουλεύω

ἐπιβλέπω, ἢ προσέχω τὸν νοῦν ἔχειν. εὐχόμενος, προσευχόμενος. ἢ τῷ θεῷ, ἢ τοῖς γονεῦσι, ἢ πρὸς τὰ γόνατα. τὰ ἐνεργητικὰ δὲ οὐκέτι. τότε γὰρ ἀπολιμπάνουσι τὰ τε ἐνεργητικὰ καὶ τὰ παθητικὰ σὺν ᾧ ἐκμαγεῖόν τι σημαίνοντι ἔχει τὸ σημαινόμενον, τῶν τῆς φωνῆς χαρακτήρων. οἷον, εἰμί. κάμνω. βλέπω. φίλτρω. πάσχω. ὁμοίως, ἄλλομαι. ἔρχομαι. ὀρχοῦμαι. ἱππάζομαι. φείδομαι. τύπτομαι μὲν ἔχοντα παθητικὴν φωνήν. σημαίνοντα δὲ ἐνέργειαν. τέρπω γὰρ ἀπολιμπάνοντα αὐτὰ φωνὰ τῶν ἐκμαγείων. ἢ διὰ σημασίαν, ὡς τὰ ἐκμάγεια τὰ φωνὴν ἔχοντα ἐνεργητικήν, σημαίνομενα δὲ παθητικά. οἷ, εἰμί. καὶ ἐξῆς, ῥέχω. ὀφθαλμῶ, ἢ τῷ ὁμοίως. ἀπολιμπάνει δὲ τὰ παθητικά, ὁ μὴ σημασίαν αὐτοῦ προυφήρπασε τὰ παθητικά. ἢ διὰ σύνταξιν, ὡς τὸ βίπτω προσωπεῖον παθητικοῦ πρακτικοῦ ῥητορικῶν ἐνεργητικῶν, δι' ἀσύνταξίαν τῶν συμφώνων ἀπολήγον. ἀσύντακτον δέ ἐστι τὸ μὴ ἔχειν χαρακτῆρα ἑλληνικόν. ἢ κατὰ φορητόν, ὡς τὸ ῥέω ὁμῶς, καὶ τὸ ἐκῥώσασα ῥάδιον νοῆσαι. οὐ γὰρ ἀνὴρ ἐκπῥώσας. ἢ κατὰ τύχην, ὡς τὸ ὠμὴ ἑλληνικὴ. μὴ τοῦ ὕδατος ἢ εὐθεῖα, καὶ ὡς τῶν ὁμοίων. εἰσὶ δὲ καὶ δεῖξαι, ὅπου ἐστὶ φωνὴ ἐκμάγεια, ἄφωνα οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος σημαίνουσι, καὶ οὐδὲ τέρα λέγομεν. ὡς ὡὴ τοῦ, ζῷ. πλοῦτῶ. ὑπάρχω. [ζεῦ ὅτι τὸ εὖ μόριον ἀεὶ καὶ διὰ πάντος ἀπὸ τοῦ καλῶς παραλαμβάνεται, πλὴν τοῦ, εὐώνυμος χείρ. ἢ τὸ ἀριστερά.

εὐχθέων, ὀχθίζω. πλῆθος τῆς ὀχῆς. ὁ χθὲς δὲ ἠρόφη. εἴρηται δὲ καὶ πλεονασμοῦ τοῦ θ. καὶ ὄχθος λέγεται ὁ ὠνὸς. εὐοχθέων οὖν, ὁ καλῶς ἔχων τοῦ ὠνοῦ. τυτέστιν, ὁ εὐκαπάνωνος. καὶ ἄχθος, ἡ λύπη. εὐαχθῶν δὲ, τοῦναντίον. χαίρων πλήθοντος τοῦ χαροῦ. εὐοχθέστερον παρὰ χθὲς τὸν καθαρὸν καὶ ῥοῦν τοῦ ἀέρος.

εὐφημίζω τὸ φλογίζω. ὡς τὸ, εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλοιὸς ἠφαίστοιο.

εὐώδης. ἐκ τοῦ ἀὼ τὸ πνέω. ἀὼς. ἐξαιροῦ, εὐαὼς καὶ δυσαὼς. ἢ χυτὸν τῶν πλεονασμῶν, εὐαέως. ἐξαιροῦ εὐαώδης καὶ δυσαώδης. καὶ κατὰ συγκοπὴν, εὐώδης, καὶ δυσώδης. τὰ διὰ τοῦ ὠδης μεγυθαστικά, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφεται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ὠὸν, οἷ, ζυγὸν ᾠὸν, ᾠδή, τέρα ᾠδης. τέρα ᾠδης. ὅτε μὲν τὰς τῶν θεῶν παρακλήσεις τιμᾶς. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ χοὴ ἡμῖν εὐέχειν. ἢ ὅτι παρὰ χοὴ, ὅπερ πολλοὶ ὁ χὴ προφέρεται. ἐκ τοῦ ὁ χὴ ὧν, τὸν εὐῶ μακρὸν ἐκτείνουσιν τὸ ᾱ ὡς. ἢ καλῶς ῥέφουσα τὸ σῶμα.

εὐώρους, ἀπὸ τοῦ φυλάκων. ἀμελεῖς, ἢ ὀλίγωρους. καὶ ἀφροντιστοῦντας. παρὰ τὸ εὐωρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. ἢ ἀπὸ τῆς ὥρας. οἱ ἀπὸ τοῦ φυλάκων εὐφορίων. Οὐ δεῖ τὸ εὐωροιθυέων. ἢ παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ ὥραν τὸ φροντίδα. ἢ ἀπὸ φασιν ἔνωρος, ὁμοῦ φροντίζων. ἔστι δὲ καὶ εὐωρία, ἡ ὀλιγωρία καὶ ῥᾳθυμία.

εὖφαν. οἱ βοιωτοὶ τῶν ἐχόντων μετοχὴν τὸ ξύφημι, ἔβηκεν ἔβαν. οὕτως ἐκ τοῦ φημὶ τὸ λέγω. ὁ παρατατικὸς ἔφην. τὸ πληθυντικὸν ἔφαμεν. τὸ δίστιχον ἔφασαν. καὶ βοιωτοί, ἔφαν. φημί. ὁ μέλλων, φήσω. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἐφάμην. ἔφασο. ἔφατο.

εὐφερόμενος, ἐκ τοῦ ἔζω. ῥῦμα ἐκ τοῦ ἔω τὸ καθέζομαι.

εὔφεσις, ἡ ἐκ δικαστηρίου οἱουδήποτε ἐφ' ἑτέρου δικαστηρίου μεταγωγή. ἢ ἡ ἀπὸ δικαστηρίου ἐφ' ἑτέραν δίκην μεταγωγή. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν ἀθήναις δικαστηρίων ἡ ἐπὶ τὸν τῆς ἡλιαίας ἢ τὸν τῶν ἐννέα ἄρχοντων. ἐφεσταὶ δὲ οἱ δήμιοι ἀφ' ἑκάστης φυλῆς. ἐφ' ἑκάστῃ γὰρ φυλῇ ἐξῆν αὐτοῖς δικαστήριον πῆξαι. καὶ ἡ μὲν ἐάλωσαν, ἐτιμῶντο ὡς ἔξεστι. ἡ δὲ μή, ἐτιμῶντο εἰς τοὺς ἐξῳθεν ἐξώσθησαν δήμους. τὸ δὲ αὐτό, καὶ ἔκκλητος καλεῖται. καὶ τὸ ἐφεῖναι ἐμὲ ἐξ αὐτοῦ.

εὐφεταί, ἄνδρες ὑπέρτιμοι ἔτι γεγονότες. μὴ χρίσαι βεβιωκέναι ὑπόλοιπον ἔχοντες, οἱ τὰς φοινικὰς, καὶ ἐφ' ἅπασι δίκας ἔκριναν. καλεῖται δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια ἐφετῶν. ἐφεταὶ δὲ ἐκλήθησαν, ἢ ὅτι ἐπὶ ἅπασι δικάζειν ἐφεῖτο αὐτοῖς. ἢ ὅτι ἐφ' ἑκάστῃ γὰρ ἐξῆν ἐκ τῶν δήμων ἀφιέναι τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς πολιτείας. καὶ ἡ μὲν ἐάλωσαν, ἐτιμῶντο ὡς ἔξεστι. ἡ δὲ μή, ἐτιμῶντο εἰς τοὺς ἐξῳθεν ἐξώσθησαν δήμους. τὸ δὲ αὐτό, καὶ ἔκκλητος καλεῖται. καὶ τὸ ἐφεῖναι ἐμὲ ἐξ αὐτοῦ.

ἔφεσος, ἡ πόλις. ἀπὸ ἐφέσου ἑκάστε χαλεύοντος φιλοξενοῦντος τοὺς παριόντας, μὴ πάλαι λέγοντος πρὸς ἔφεσον ἔλλεσθαι. ἢ ἀπὸ ἐφέσου λυδῆς ἀμαζόνος, ἢ πρώτη τὴν τέμενος ἐμήσατο ἐφεσσαμένη. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρτέμιδος τοὺς οἰκοῦντας τὴν πόλιν κληθῆναι. ἢ ὅτι θησεὺς συστρατεύσας ἡρακλεῖ τὴν ἱππολύτης ζωστῆρα, ἐδίωξε τὰς ἀμαζόνας ἄχρι λυδίας. κἀκεῖ καταφευγούσας εἰς τὸ τῆς ἀρτέμιδος ἱερὸν σωτηρίας τυχεῖν. τὸ δὲ ἐφεῖναι αὐτοῖς τὸ σωτήριον. ὅθεν ἔφεσον κληθῆναι τὸ χωρίον. καὶ τὴν ἀρτέμιν ἐφεσσίαν. τὸ ἐθνικὸν, ἐφέσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ τόξα μὴ ἔχειν ἐκ τοῦ ἔω τὸ μὴ βάλλειν. ἱκεσία δὲ ἡ θεός. στεφάνοις δὲ διαθαλλόντας τὰς ἱκεσίας ποιοῦσιν. ὅθεν οὐ δεῖ προβαταῦν τὴν θύουσι, διὰ τὸ τοὺς ἱκέτας μᾶλλον προσφέρειν.

φέσσα γράμματα, ἐπωδαί τινες δι' ἃς πανολοῦθρι. ἃς κροῖσος ὠνήσατο τὰς πύρρας ἡ ἄτη. ἢ ἐν ὀλυμπίᾳ μηδὲν ἔφεσον ἢ ἐφέσου παλαιόν τῶν τὸ μὴ λίσσου μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸ ἕτερον πῦ τὰ σράγαλον ἔχειν τὰ ἐφέσια γράμματα. φανερὸν δὲ τὸ τύπτω λυόμενον, ἢ λυθὲν τῷ ἀόλῳ διάθεται, τὸ ἐξῆς ποιεῖ τὸ ἐφέσιον. ἢ ἀπὸ ἐφεσίων τινῶν οὐσῶν ἐπῳδῶν πανολουθήτων, ὡς προείρηται. ὅθεν καὶ ἐφέσια λέγονται.

φέσια ἀλεξιφάρμακα ἢ γράμματα. ὅπερ ἅπαξ καὶ φωνᾶι, ἀντὶ παθητικῆς φωνῆς ἔχουσαι.

ε φέστοι, ἔστωσαν. οἵ εἰσιν αὐτὸ χθονίως τιμωρεῖται. παρὰ τὸ ἔστω ὁ σημαίνει τὴν οἰκίαν, γίνεται ἑφέστιος.

ε φετμή, ἡ συνήθεια. παρὰ τὸ φημί, κόσω ἐσμέν. γράφεται δὲ καὶ τὸ ἐφέτμη. ζ' ἐφετμήσι συντεθείσει. ἢ παρὰ τὸ ἐφίεμαι ἐφεθμή. κῆ γράφεται, ὡς βῆναι βαθμός. κῆ σῆναι σαθμός. ἐφέτμαι, προστάγματα. συνήθεια. μουθεῖσθαι.

ε φεύγδα, οἱονεὶ παιδιὰς φυγακικῶς. ὡς γὰρ ἀριστοφάνης φησὶ τὸ ὀστρακίνδα παρὰ τὸ ὄστρακον ἀναπλάσας, ἀμφιπόμενος τὴν ἐξοστρακισμόν. οὕτω κρατῖνος ἀνέπλασε τὸ ἐφεύγδα, παρὰ τὰς συνήθεις δικαστηρίοις γινομένας ἐφέσεις. παρὰ οὖν τὴν ἔφεσιν, ἐφεύγδα παιδιὰν κατὰ γράφεται τοῦ ς ἄγει τ. κῆ δὲ ἐφέτης λέγεται ὁ πέμπων τὴν ἔφεσιν.

ε φεκτοὶ τόποι, οἱ ἐγγραφοι τόποι, οἵτε περιέχομενοι καὶ ὁρισμένοι. μὴ μὴν τοι προϊέντες, μήτε συλλεγόντες. ῥητορικὴ. κ ὁ ὦν τὸ ἔκτον τοῦ κεφαλαίου.

ε φερὶς, τὸ ὠνητὸν ἱματίοις βαπτὸν ἔριον. ἢ μανδύαν καὶ χλαμύδα καὶ πόρπην καλοῦσιν.

ε φείω. Ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω, ἰλιάδος α, ἀντὶ τοῦ βάλλω. ἐπενέγκω. ἐκτείνω τὸ πορεύομαι. κῆ συν

ε φλιμὸν, σὺν τὸ ταλμὸν. πρὸς κλίσιν ἔσει ἐφείω. τὸ ταλαπεινὸν. ἀπὸ τοῦ ἐφίημι. ὁ μὴν, ἐφήσω. ὁ παρακείμενος, ἐφεῖκα. ὁ παθητικὸς, ἐφεῖμαι. πλεονασμῷ τοῦ ι. ἡ μετοχὴ, ἐφειμένος. καὶ τὸ οὐδέτερον.

ε φεῦ, ἀπὸ τοῦ φεῦδω τὸ ἐθίω ἔσω. εἶκα. εἶμαι εἶμην εἶγε, κῆ ἐφεῦγε. οὕτως εὕρον, ἀντὶ τοῦ κακῶς. ἔστιν ἓν ἐπίρρημα, καὶ σπανίως τὸ ποριστικὸν ὦ. ὡς τὸ, εἰ πεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο ἄνευ ποριεθῶμεν. παράγωγον ἔνεμι. τὸ παθητικὸν, ἔεμαι. κῆ πράσει, εἶμαι. ὁ παραλαθὼν, εἰμὴν. τὸ γίνεται τῶν πλη θυντικῶν, εἴμεν. κῆ μετὰ τῆς ἐπιπροθέσεως ἐφεῦγε. οἱ ἐπεὶ οὐκ ἔχομεν οὐδὲν ὅπου ἐφεῦγε, ἀντὶ ἀπολαύσομεν.

ε φῆπαι. παρὰ τὸ ἅπτω τὸ ἁρτῶ καὶ κάπτω μαι, ἧμαι. ἧψαι ἧπται. ζ' ἐφῆπται.

ε φημοσύνη, ἡ συνήθεια. παρὰ τὸ φὴς τὸ αὐτὸ συμβάλλει τὸν ἀμφοτέρων λόγον. ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἧσω. οἱονεὶ ἐκμοσύνη, ἡ μων ἡμονος. καὶ ἐφήμονος. κῆ ἐφημοσύνη.

ε φημερία, ἡ παροικία. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λῆ ψουργία, διὰ τὸ εὐμετάβλητον πρὸς τὴν τῆς ἐκάστης ἡμέρας κατάστασιν. ὁμηρος. Τοίους γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

ε φηλὶς, σημαίνει καὶ τὴν ἐκτροῦ δηλοῦντε στεῦντε. ἡλίου πυκνὸν πρόσωπον ἐκκαυσιν ζ' μελανίαν, ζ' παθος ἢ πυκνὸν πρόσωπον λυόμενον ζα χύτην παρέχον καὶ πορόωσιν. εἴρηται ἀπὸ τῆς φυ ἡλίου ἐκκαυσεως. καὶ γράφεται ἔφηλος.

ε φήτησις, ἔστι δίκη ἁλισκομένη, ἀπὸ τοῦ φὴς ὑποδεξαμένου τὸν ἁλόντα ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας. οἷον, φυγάδα, καὶ ἀνδροφόνου. καὶ ὅταν τῶν δημοσίων καταλάβῃ κρύφα.

ε φιεὶς. Βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλεσκε, ἀντὶ τοῦ ἐπεμπε. ἐκ τοῦ ἵημι. ὁ παρατατικὸς, ἵην. ἡ μετοχὴ ἱείς, ἱεῖσα. καὶ συνθέσει, ἐφιείς, καὶ δίεις.

ε φιέμην, ἀπὸ τοῦ ἵημι. τὸ παθητικὸν, ἵεμαι. ἱέμην, καὶ ἐφιέμην.

ε φιάλτης, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἰάλλω τὸ ἐκτείνω γέγονε ἰάλτης, καὶ ἐπιάλτης. καὶ ἐφιάλτης.

ε φθη, ἔφθασεν, ἔβλαψεν. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθήμι, ἔφθην.

ε φθίαρ, ἐκ τοῦ φθίνω κῦ ἀπροβολὴν τοῦ ῦ φθίω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔφθιμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐφθίμην, ἔφθισο, ἔφθιτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α. ἡ πληθυντικὴ ἐφθίμεθα. ἐφθίαρ. Δύο μυριάδες μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαρ, ἀντὶ τοῦ διεφθάρησαν.

ε φθὸς, ὁ ὠπὸ ἡμιόλιος καὶ ἡ ἡμιόλιος. οἱ πυροὺς ἐφθούς. ὁ κῆ συνθέσει λέγεται ἄνεφθος καὶ πανέφθος. ἐκ τοῦ ἑψῶ ἑψήσω, ἑψητός. ὡς ἀγαπῶ ἀγαπήσω, ἀγαπητός. κῆ γράφεται τῷ ζ ζ τ ζθ κῦ συγκοπὴν, ἐφθός.

ε φλαδὸν, ὅτε τὸ ἐσχίσθην, καὶ ἐθλάσθην, καὶ διερρήγνυτο, ὡς φησιν ὁ σοφὸς λιμοφθόροι ὑφασμάτων λακίδες ἔφλασθον ὑπ' ἄλγεσιν. παρὰ τὸ θλῶ. κῦ γράφεται, φλῶ. παράγωγον, φλάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφλασθον. ὡς χάζω, ἔχασθον.

ε φεσπερεύω, ἑσπέρας ἐγρηγορῶ. ἐφόλκιον, πηδάλιον.

ε φόλκια, τὰ ἐκ πορίπου ἐπιφερόμενα τοῖς ἁρμασι

ε φοροὶ, ἔχοντες ἦσαν συλακεδαίμονιοι συνέα. μοιῶν. ἀπὸ τοῦ πάντας ἐφορᾶν. ἦν δὲ μεγίστη ἀρχή.

ε χελος, ἥρως παρὰ αθηναίοις τιμώμενος. κῆ δῆμος τῆς ἀπικῆς ἐχελίδες, ἀπὸ τοῦ κλμνου ἕλους τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἵδρυται ὁ τε ἐχέλου ἄγαλμα. παρὰ τὸ ἕλος ἔχειν, ἔχελος. καὶ ἐχελιδῶν, δῆμος ἀπὸ ἐχέλιος.

ε χέδωρος, ποταμὸς μακεδονίας ὁ πρότερον ἡδωνὸς καλούμενος. ὁ ἔχων φῦ δῶρα. χυσοῦν δὲ καταφέρων ψήφισματα, οἱ ἐγχώριοι ἀρύονται. δέρμασιν αὐτῶν κείραντες, κῆ καθιέντες εἰς τὸ ὕδωρ. ἀπὸ δώρου τινὸς ἀρκάδος ἀρίστου τὰ πολεμικὰ. ὃς συμμαχῶν ἀλεξάνδρῳ τῷ φιλαδέλφῳ, ἐμπεσὼν τῷ ποταμῷ, αὐτὸς

ε χέτλη, τὸ κράτημα τοῦ ἀρότρου γέγονε τῆς ὀνομασίας. ζου, οὗ ἔχει τὴν χειρὶ ὁ ἀροτρεύων. ὡς παρὰ τὸ ἔξυσται, ξύστρα, πέφυται, φύτρα, καὶ ἰωνικῶς, φύτλη, χυέτρα, χυέτλη, οὕτως ἐχέτρα ἐχέτλη. καὶ παρὰ τὸ ἔχω κῆ τὸ τελῶ. οὗ ἐχόμενος ὁ ἀροτρεὺς τελεῖ τὰ τοῦ ἔργου.

ε χέτης, ὁ πλούσιος. ὡς πίνδαρος. ἐχετέλη κῆ ἐχέτλη. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐχέτης. ἀπεινωθησαν ἐτησκαὶ ἐριαυσιανέτης.

ε χης, ὁ πλούσιος. παρὰ τὸ χειν. τρὶς γὰρ ὤνησας φύγαθον ἀχῆνας προσαρέουσιν ζ' τέρσησιν τοῦ ἔχειν.

ε χῖς τρηρίου. Πᾶς δὲ τρισὶ ξυκάρηνος ἴδεν ἔχις. κυριώτερον ὡς τῆς σκιλείας. παρὰ τὸ ἔχειν σύνεσιν τὴν γουῆν, ἀχεθυμάρυ. ὠογκωμένου γὰρ τοῦ ὄμματος τοῦ ἀνωτέρω, αὐτὴ δεξαμενὴ τῷ σώματι τὴν τ' ἀρέσκουσι κεφαλὴν, οὕτως ἔσκυος γίνεται κῦ τὴν μίξιν ἀποτίουσα. διαβρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνέχοντος τ ζασέρα ἀπόλλυται. κῆ παρὰ τὸ ἄχος ἔχις, ἡ παύλυτος οὖσα. ζ' μικάλφος.

Κωκυτὸν δ' ἐχίδνα οἱ ἐπικλείουσιν Ἄττικοι. καὶ ἀπὸ τοῦ
ἔχειν, ἀπὸ τοῦ ἕξις ἔμ- ⟨χειν καὶ κράτος τῆς ὀδόντος.
ος, γίνεται ἐχίων ὁ θεὸς κύριον. ἕξις, ὁ καὶ μόνον τῶν ὄφεων
μὴ ὠοφορήσαν ἀπ' ἐαυτῶν κατέχει. ζωοφορήσαν δὲ κτείνουσι
οὐκ ὠόν, ἀλλὰ τέλεια τὰ ἔμβρυα. ἀπὸ τοῦ κατέχειν οὖν.
ἐχῖδνα, παρὰ τὸ ἔχις, ὅσον τὸ ὄφις καὶ τὸ ἴον, ἔχις. ἐχία.
ζ' πολεμασμῶ τῶν συμφώνων, ἔχδνα, ἢ συναίρεσιν
ἐχίλιώθη, χίλια ἐζημιώθη. ⟨τὸ ἴον ἔχουσα.
ἐχῖνος, χερσαῖον ζῷον. παρὰ τὸ σωρεύειν ἑαυτὸ προβλου-
λούμενος. συναγείρεται γὰρ τῶν ἀλεξάσθαι τὰ ἀπορρέοντα σωρεύ-
λούμενος, τουτέστι τῶν ἀκανθῶν πορρίβολον περιβάλλεται ὡς
ἔρυμα. ἐχῖνος δὲ καὶ ἡ γαστήρ. ὡσφρησις καὶ λίμα χος.
Οὐ τεμαλίσαι δοῦναι τοσοῦτον ἐχίνου. καὶ αὐτὴ δὲ ἀπὸ
τοῦ ἐπέχειν συναίρεσιν τῆς τροφῆς. καὶ ὁ λέβης. οἷον, ἔχί-
νου βούλημα, ἀντὶ λέβητα. ἔστι δὲ καὶ τοὔλις παρὰ τὸ ἀπαρ-
λίσκειν καλουμένη ἀπὸ τοῦ ἐνίοτε ἐνίους τῶν ἀστῶν συλλέ-
θαι οἰκήσαντος. λυπόφωνος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ δημο-
σθένης συντέμπων φιλιππικῶν. στ' καὶ μέρος γαστέρος.
εὕρηται δὲ στ' τὴν λέξιν ἀπὸ τοῦ ἐκτρινίου, καὶ ἄμφω. κτίνων κα-
δίσκου. ἀπὸ τοῦ πίνα. τὰ μὲν, ἐκ τοῦ λινοῦ. τὰ δὲ, ἐκ τοῦ κε-
ράμου. ἀφ' ἃ αἱ τεμπτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἐπέραφοι συνεβάλοντο τοῦτο τῶν δικαζομένων. καὶ καλεσιμαίμονες, ἵνα μὴ δείσαντες καταυρήσωσι τὰ ἐμβαλλόμενα. ἐίρκηται δὲ ἐχῖνος καὶ θαλάσσιος. καὶ ὅμως. ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτὸ τῶν ἀφανῶν τῶν σαρκῶν οὐσῶν. καὶ ἀναίφασιν, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἐκπαθεῖν διὰ τὰς ἀκάνθας, οἵες εἰσὶν οἱ ἀκράτητος.
ἐχμῶς, ἀπὸ τοῦ ἐχῖνος, ἐχμάδες δ' εἰσὶν οἱ πολλοὶ καὶ παρὰ τὸ ἔχειν
πολὺ πλῆθος ἐχίνων, καὶ ἀπὸ ἐχίνου τοῦ μάντεως τοῦ ἀμφι-
τρύωνος στρατεύσαντος. καὶ παρὰ τὸ ἐκπλεῖν πολλοὺς ἀπὸ τῆ-
λου. καὶ ἐκ τοῦ δηλὶς ἐκτὰ χελώνου τοῦ ταμοῦ κατερχο-
μένη, ἐκλύσει συνέχειν καὶ ἀπὸ γαμοῦντας. ἐχῖνόπους, ἀ
κάνθης εἶδος. παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδίζον-
των ἐπὶ πολύ. καὶ ἐχίνων θαλασσίων τοσοῦτον ἐοικεν.
ἐχυρός, ἰσχυρός. ἀσφαλής. παρὰ τὸ ἔχω ἐχυρός, ὡς λέ-
γω, λεγυρός. καὶ ὀχυρός, οἷον τέχω. οἷον καὶ συνέχυρον.
ἐκτὸς συναγωγοῦ, ἀχύρου ἀπὸ χυρόω τοῦ.
ἐχυρόφρων, οἱ ἀσφαλῶς συνφρονήσει.
ἔχμα, κώλυμα. ἔρεισμα. παρὰ τὸ ἔχω ἔχμα. ἐξηφρεσιῶν
αὐλοῖς ἐχμάσι γαίης. τοῖς ἀναχώμασι, καὶ ταῖς ῥίζαις,
καὶ τοῖς σὺν χοῒ λίθοις ταῦτα.
ἐχθές, καὶ χθές. οἱ ἀπίνοι, χθές. οἱ δὲ νεώτεροι, ἐχθές. παρὰ
τὸ δὲ τὸ ἐχθές τοῦ χθές. ζ' δηλον, παρὰ τὸ μὴ ἀπὸ τῆς
ἐτυμολογίας, ὅτι ἐχθὲς εἴρηται παρὰ τὸ ἐκτὸς γεγενῆσθαι τῆς σήμερον. παρὰ τὸ ἐκτὸς τοῦ χθὲς ὄντος κατάστημα, ἐκτές. ζ' ῥο ποιητῶν ἡλῶν ἡ δασέα, ἐχθές.
τὸ δὲ ἀποβλητὸν, ἐκτὸς ἡμῶν. δεύτερον δὲ ὅτι πολυμονοσύλλαβον ἐστὶ ῥῆμα, καὶ φύσει, καὶ θέσει γίνεται καθὸ δύναται
μακρὸν. οἷον, ναὶ μὴ. πολλή. γυνὲξ. μάψ. οὐμάχεται δὲ λίς
καὶ γρίς. ἀπὸ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις συγκοπῶν. οὐμάχεται
δὲ φῶτ' ἐν τοιμέσῃσοφοκλέους. ἐστὶ φθεῖραι καὶ. χωρὶς τοῦ
πρίν. πῶς οὖν τὸ χθὲς βραχύνεται. ἐὰν οὖν ἀπὸ μονοχθές,
ἡλόηται. ἐὰν δὲ ἐχθές, μεμάθηται τὰ ἀϊές. βίφυες δὲ οἱ
ὄφεις φωλεύειν πεφύκασι πολεμάζειν. εἰσὶν, ἔφασαν. ἀφαι-
ρεῖται δὲ, ὅτε μὴ συμφώνου πρόκειται. ἔβην, βῆναι. οὕτως
οὖν καὶ ἐχθές, χθές. ἀφαιρέσει δράκοντος πολεμασμῶ. τὸ
αὐτὸ καὶ ἐθέλω, καὶ θέλω. πρῶτον τὸ ἐθέλω καὶ δεύ-
ἔχθος, καὶ χθὲς, καὶ χθές. ἀπὸ τοῦ ἔχω. ⟨τερον θέλω.
ἀφ' οὗ ἐκμανίνοντος, ἐκτὸς. καὶ σὺν θέσει, καθεκτὸς, καὶ
καθεκτός. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀκτὴς, ἀχθὼ, καὶ ἄχθος. οὕτως
ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς ἔχθω ἔχθομαι γίνεται. ἔχθος, τὰ ἀποβλη-
ἔχθοδοπῶν, τὰ πεπαλαιωμένα ἀπὸ τῶν ἐχθῶν. ⟨τὸν καὶ ἐκτὸς ἡμῶν.
καὶ ἐχθοδοπεῖν, ἀπὸ τοῦ ἐχθαίρειν. ἰλιάδος α. ὅτε μὲν ἐχθο-
δοπήσαι ἐφήσεις ἦρη, ἀπὸ ἐχθροποιοῦ καὶ ἀγήσαι. ἐποποιΐ-
ας. ἐφορμήσεις, οἷονεὶ ἀναζήσεις. ἐχθροποιῆσαι, καὶ
πολεμασμῶ τοῦ ο καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ ἐχθοδοπῆσαι. καὶ
τὸ διαλοιδωρήσασθαι. παρὰ τὸ ἐχθῶς τρισυλλάβως πρω-
ἔχθιστος. ἔχθιστος δέμοι ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἐφεῶν ⟨στον ἐγκαθῆσθαι.
βασιλῆα, ἀπὸ ἐχθρότατος. παρὰ τὸ ἐχθρὸς, ἐχθρότα-
τος, ἐχθρίων. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ ἐχθίων ἔχθιστος. καὶ παρὰ
τὸ ἐχθρὸς γίνεται τὸ συγκριτικὸν, ἐχθρότερος. τὸ παρθετι-
κὸν, ἐχθρότατος. καὶ ὁ δεύτερος τύπος, ἔχθιστος.
ἐχθρὸς, ἐκτὸς θορῶ τὸ πηδῶ. ζ' ἐκτὸς θορὼ θορήσω, γίνεται
ἔκθορος. ζ' συγκοπῇ, ἐχθρὸς, ὁ ἔξω ἡμῶν προδιέρχο-
μενος. παρὰ τὸ ἔξω ἡμῶν εἶναι καὶ πηδᾶν.
ἐψεύσθησαν, ἀπὸ τοῦ ψεύδω ψεύσω. ὡς παρὰ δῶ δώσω. οὕτω
θηλυκὸς ἐνεστὼς, ψεύδομαι. ὁ παρακείμενος, ἐψευσμαι.
ἀόριστος, ἐψεύσθην. ἐψεύσθημεν. ὅθεν, ἐψεύσθησαν.
ἐχυρὸν, σύνταξιν ἔρρηκεν. ἀσφαλές. ⟨ὡς ἠνέσθησαν.
ἔτια, τὰ ἀπὸ λόγων ἔχοντα παίγνια. οἷον ἔπαιξεν. παίζων.
ζ' φιλέταιρος. δασύνεται μὴ, φιλοπαίγμων. φιλοῦται δὲ,
ἐψίω, στ' τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ ἔψω ἕψω, ἐ ⟨φιλολόγος.
ψίω. Ἀμφίπαιν μέρει οἱ ἐψιόωντες. ἀπολλώνιος.
ἐψιάσθαι, τὸ παίζειν, καὶ ὁμιλεῖν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω,
ἕψω ἐψίω, ζ' ἐτίω. ἐτιάομαι ἐτίωμαι. ἐτιάσι, ἐτίω.
ἐθήρω. καὶ ἐθηρεύετο τὰ, ἀντὶ τοῦ μισεῖτο.
ἔχμεναι, βαῖρεμα μεσότητος, ἀπὸ παρὰ πλησίωσις καὶ ἔγ-
γυς. ὡς τὸ, ἔχμεναι ῥίβουσι κάνδαλα. ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ
ἔχω, στ' ὀκτώ. τὸ πλησιάζω. τὸ βασάζω. ⟨πλησιάζω.
Τοῖ ὁμοίσιν ἔχων. τὸ κρατῶ. Ἀλλ' οὐκ ἀγαμέμνονα.
ὕπνος ἔχει γλυκύς. τὸ οἰκῶ, θεοὶ ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. τὸ ἐλαύνω. Τῶν δὲ διασκαιῶν πολὺν δ' ἔχον
ὠκέας ἵππους. τὸ φυλάσσω, Ὅσμοι κῆτος ἔχει πολυ-
δένδρεον. τὸ κτῶμαι. ἔχω δ' ἀχέ' ἀκριβῶς θυμῷ. τὸ σῦνοι
κῶ γυναικί. Τὴν δ' ἔχε κρείων ἐλικώπων. τὸ κρύπτω,
Ἀλλά γε ζ' μετὰ πάντα σχέτλιος ἔσσεται ὀφθαλμῶν. ἀντὶ
τοῦ κρατῶ. ὡς τὸ Αἰνεία συμμάχου ἔχετε ἄρμα. τὸ φυ-
λάττω. ὡς τὸ, ζῶς οἱ μὲν γῶν φυλακὰς ἔχον. τὸ ἐπι-
μελοῦμαι. ὡς τὸ, Ὅσμοι κῆτος ἔχει πολυδένδρεον.
ἐμυθιῶσθαι, πρὸς τὸ ῥίφθαι ῥίμματι λευκοῦ τὸ χεῶ-
λα πρὸς τὸ φύσεως ξανθοῦ. ἐχεῶντο δὲ τῷ φύ-
κει ἡ τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζηται. τῷ δὲ ἐμυθιῶ, ἡ ὅλου
τὸ πρόσωπου, ἵνα λευκοῦ ᾖ.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ε :~

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΖΗΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :-

ΤΟΥΒΛΑΧΟΥ

Ζήτα τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ ζήτρου τοῦ βορείου. οὐμέμνηται ἀπολλώνιος.

Ζαβάλλω, τὸ βέλη ἀποτῶ.

Ζαλαίνω, τὸ μωραίνω.

Ζαβουλῶν. ἀπὸ τοῦ ζᾶ ἐπὶ τὰ πηνῶν μόριον σ τὸ βουλή, γίνεται ζαβουλῶν. ὁ πάνυ βουλευτικώτατος.

Ζαγρίς, ὁ δρόμυσος, ἀπὸ τοῦ ἀγρεύω τοὺς ἰχθῦς. δοκεῖ γὰρ ὁ ζῆτα μιμεῖσθαι τὴν ἀπορσεφόνην. ὀξὺς χόμιος ὁ δρόμυσος. καλλίμαχος. Ὑιὰ δρόμυσον ζαγρέα γίνεται μάχην. ἀπὸ τοῦ ζᾶ, ἴν᾽ ᾖ ὁ πάνυ ἀγρεύων. τινὲς αὐλὸν φασὶν εἶναι τῶν πολυτρήτων.

Ζάγκυλον, τὸ δρέπανον. ὡς φησὶ καλλίμαχος. Κέκρυπται γὰρ ζάγκυλον ὕπο χθονίκη. ἀπὸ τοῦ ζᾶ ἐπὶ τὰ πηνῶν κῆ τὸ ἄγκυλον, ζάγκυλον. ἢ κῆ συγκοπῇ, ζάγκλον. τὸ

Ζαὴς, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. ὁ μικρός. ζλίαν ἀγκύλον. Ὥρσε δ᾽ ὑπὸ ζαὴν ἄνεμον. τὴν σφοδρῶς πνέοντα. ἀπὸ τοῦ ζᾶ καὶ τοῦ ἄω τὸ πνέω, γίνεται ζαής. καὶ συνῳάλοιφῇ, ζαὴς. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ πέτω γίνεται πέτην, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω, ἄην καὶ ζάην μετὰ τοῦ ζᾶ. τὸ γὰρ τέλφον, ζαήναι ὡς πέτηναι, ἁμὴ καὶ τέκνα λιπέσθαι γένοιτο.

Ζάθεος, ἅγιος. εὐδαίμων. μεγαλόθυμος. εὐώδης. καὶ πάνυ θρασὺς καὶ θειότατος. ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἔ ἐπὶ τὰ πηνῶν, ἄθεος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζάθεος. καὶ αἰολικῶς γέγονεν. οἱ δὲ αἰολεῖς τὸ δᾶ, ζᾶ φασι. καὶ τὸ δία πολλαχοῦ, ζάπλουτον. καὶ ἀπὸ τοῦ ζᾶ ἐπὶ τὰ πηνῶν σ τὸ θεάν, ἴν᾽ ᾖ ὁ ἀξιοθέατος. ὥς καὶ ἡ ζάθεος, οἷα ἀν τὴς θεᾶς μετέχων. ὁ θαυμαστός. τὸ δὲ ζᾶ, τὸ μέγα σ᾽ ἰσχυρὸν καὶ

Ζαθέκην. ἐκτοῦ ζᾶ καὶ τοῦ θεός, γίνεται ζαθέα. κλωλύσῃ. σ᾽ ἰωνικῶς πρὸ τῶν φωνηέντων, ζαθέκη. Κίλλαντε ζαθέκην, τὴν ἄγαν θεὰν καὶ θαυμαστήν.

Ζαθερὲς, τὸ μεσημβρινὸν κῶμα.

Ζάνορες, ὁ ἄγαν ὀργίλος. ὁ μεγαλόνορος. νόρος δὲ ὁ ὀργή. ἡ δὲ ἀπόθεσις ἔστιν ὅτε ζωὴ τασίν. καὶ γέγονεν ὑπὸ ἀπολέων, γίνεται ζᾶ. ὡς τὸ, διαφλεγὴς, ζαφλεγής. καὶ ἀπλῶς τὸ δᾶ εἴτε ἀπόθεσιν σημαίνῃ εἴτε μόνας συλλαβὰς, γέγονεν ἀπὸ τοῦ ζᾶ. καὶ δὲ τὴν καρδίαν, καρζάνφασι. καὶ τὸ διαμενὲς, ζαμενές.

Ζάνορος, μεγανόρου. ἤτοι ἡ διανοουμένη περὶ τὸ ἱερόν. μάνορος. Ζάνορος ἡ πεσμοῦσα τὴν μαόν τέκνον. καὶ ὑπηρέτης. Λευκαδία, ζωΐδες τὸ πῦρ ἡ ζάνορος οὕτω σὶ καλῶς. καὶ ὁ ἱερὸς ὁ τὴν μαὸν πεσμῶν ζ᾽ σαρῶν. πορφὴν γὰρ τὸ σάρφη ἀπὸ τῆς πηνῶς. τὸ δὲ ζᾶ οὐκέτι ἐν τούτῳ ἐπιτατικοῦ, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς διὰ προθέσεως. ἴν᾽ ᾖ διάνορος. καὶ ἀπλῶς, καὶ αἰολικῶς.

Ζάλη, τὴν σύνομβρον πνοὴν, καὶ τὴν μεγάλην ἄελλαν ζ᾽ τὴν παραχὴν τῆς θαλάσσης, καὶ τοῦ ἀέρος. ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἁλίζεσθαι. ἀπὸ τοῦ ζᾶ καὶ τὴν ἄελλαν. πλάτων. Εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ τοῦ ἀέρος φαινομένη καὶ ἀλειφθεῖσα. συντροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν. τινὲς, ἄνεμος λάβρος. πνεῦμα θορυβῶδες. Κλήμης δύναται ζάλη τῆς εἶναι, μεγάλης συντροφὴν ἀνέμου. τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν. καὶ ἀπὸ τοῦ ζένην τὴν ἄλα, ἤτοι πορυφοῦσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ἢ ζέουσα. κυρίως γὰρ ὠὴ τῆς θαλάσσης. ἀπὸ τοῦ ξέω τὴν ἅλα.

Ζαμενὴς, εὔψυχος. μέγα μένος ἔχων, τουτέστι ψυχὴν προθυμίαν. καὶ ὁ ἄγαν ὀργίλος. ἀπὸ τοῦ μένος ὁ σημαίνῃ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν.

Ζάμολξις, σοφωτέρα δουλεύσασα ἣ ῥόδοπις τετάρτη σκύθης. ὃς ἐπανελθὼν, ἐδίδασκε πρῶτος ἀθανατον εἶναι τὴν ψυχήν. μυσθὸς δὲ παρὰ τοῦ χρόνου τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι ζάμολξον. ζήνωνος δὲ τοῖς βαρβαρικοῖς νόμοις φησὶν, ὅτι ζήνων ὁ στωϊκὸς γέγονεν, τελεταῖς καὶ τελείξεσι χρησάμενος τοῖς ἐν θράκῃ. καὶ ἔλεγεν οὐ τὸν αὐλὸν ἀρτεμίδι οὐδὲ μετὰ τοῦ, ἀλλ᾽ ἔξουσι πάντα τὰ ἀγαθά. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ὡς δὲ μὴ οἰκήματα κατάγαιον. ἔφη τὰ ἀφανισθεῖς, ἀφνίδιον ἐκθρακῶν ἐν τούτῳ δικτάρ. οἱ δὲ γέται ἐπιθορὼν αὐλόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται. ζ᾽ οἱ θρᾶκες αὐλῷ πάντα ζωΐσευσαν. λέγουσι δέ τινες ὡς ὁ ζάμολξις ἐδουλεύσατο τὸν θαλάμον καὶ ἐλευθερωθεὶς, ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερόν μοι δοκεῖ ὁ ζάμολξις τὸν θαλάμον γεγενῆσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ τέρριζοι καὶ κροβύζοι. καὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας ὡς ζάμολξιν φασὶν οἰχεσθαι, ἣ ξῆν δεῦθις. καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ ζ᾽ εὐνοεῖν ταῦτα ὡς αὖθις ἥξοντι

Ζάραξ. λυπόφωνον. Ὀφέλτα ζ᾽ τοῦ ἀποθανόντος. καὶ μύχου ἐξοιράδων ζάραξ. ζάραξ καὶ ὀφέλτα, ὄρη εὐβοίας περὶ ἃ γέγονε λαμπάγια τῶν ἀχαιῶν. ζάραξ δεῶν ὁμάσαι ἀπὸ ζάρακος τοῦ πεδαίου ὄζου καρύου.

Ζατῶ, τὸ φράζω. καὶ ζατῶσαι, τὸ φάσαι.
Ζαγρέυω, κυρίως τὸ ἐν μύλωι βασανίζω. ἀπὸ τοῦ ζηρεί-
ου ὃ σημαίνει καὶ τὰ ἰώμας τὸ βασανιστήριον.
Ζαρεφέω, ἐκ τοῦ ζᾶ καὶ τοῦ ρέφω. ἄζαν εὐραφῶν.
Ζαφλεγές, ὠολύφλογον. παρὰ τὸ ἄζαν φλέγειν.
Ζάφελος. ⊏ωιζάφελος χόλος. ἀπὸ ἄζαν ἠυξημ. καὶ
⊏ωιζαφελῶς χαλασαίνει, ἀντὶ τοῦ σωμόνως. ἠυξημέ-
νως. ἰλιάδος ι. παρὰ τὸ ζᾶ καὶ τὸ φέλλω τὸ αὔξω, ἢ
ζαόφελος. καὶ συγκοπῇ, ζάφελος οἷον ωυξημ. καὶ σφοδρός
⊏θυμώδης ⊏ἰσχυρός. καὶ παρὰ τὸ ὠφελῶ. καὶ ὅτι τὸ με-
γάλως ὠφελημ, καὶ ἐσωμόνως ἠυξημ. καὶ τὸ μὴ ζάφε-
λος, βαρύνει. ἐσωδὲ καὶ τὰ ζος λήγοντα συγκείμενα παρὰ
τὸ ζᾶ, σωροπροξύνει. ζάνως. ζάθεος. τὸ δὲ ζαφελῶς,
πεισματικῶς. τὰ δὲ διὰ τοῦ λως ἐσωζήμματα παρα-
ληγόμενα τῶε, ὅσα ἐσωπροπαροξυτόνως ἀποφαίνεται.
εὐτελῶς. ἐσωμελῶς. σωρὸς κλῆται ὅσα ἐσωπροπαροξυτόνως,
διὰ τὸ εὐβαρῶς. ἠκέλως.
Ζαχερής. ζαχερὲς ἐστὶ κυρίως τὸ διαύως ταῖς χερσὶ σωρατ-
τόμενον. παρὰ δὲ τὰς χέρας ωεποίηται ἡ λέξις. ζα-
χερής. καὶ ὑποθέσει, ζαχερὴς ⊏ζα χερής. ἢ ὡς λέγει
ὦρος, ἔστι ῥῆμα χεῶ τὸ πλησιάζω. παρὰ τὸν χέω τα.
παράγωγον χεῶ, ὡς ψαῶ. οὗ ἐνεστὼς ῥῆμα πίνω, χερής.
⊏πλεονασμῷ τοῦ ε μετὰ τοῦ ζᾶ, ζαχερής. ⊏πλεο-
νασμῷ τοῦ ι. σημαίνει δὲ τὸ ἄζαν χέφωδη. ἢ τὸ σφοδρόν. ⊏ζα-
χέφωι ἀνέμωι, ἰσχυρῶι. εὐχερήσωι. ἕξαπτικῶι. ἢ
μεγάλως πνέοντι.
Ζέμον, τὸ θερμόν. παρὰ τὸ ζέω.
Ζέυω, τὸ ζεύω. καὶ ζευσαθῆναι, ζευσαθῆναι.
Ζελεία, ὠμόμασται ἀπὸ ζέλυος τινος. ἢ διὰ τὸ τοῦ ἡλίου
ἐναύλως λίαν εὐσεβῆσθαι.
Ζέλλω, τὸ βάλλω. ἀφοῦ ζέλλω, τὸ βάλλω.
Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ τοῦ σωμῶι πνέοντος ἄνεμος. ὁ ⊏λίψ καλοῦ
μ. παρὰ τὸ ζωὴ ⊏τὸ φέρω. ὁ τὸ ζῆν ωαρὰ φέρων ⊏ωα-
ρέχων. ζέφυρος, ζέφυρος. ⊏ἢ μετέχει τοῦ ζῆν. τῶν δὲ
θέρει πνέοντος ἀὐτοῦ οἱ καρποὶ αὔξονται. ζωοφόρος δὲ
ὢν, ὁ τὰ ωρὸς ζωὴν φέρων. ἐσωδὲ τὰ φυτὰ κυίσκει
ωοιεῖ. ὅμηρος. Αὐρηι ζεφυρίηι πνείουσα τὰ μὲν φύλλα
δὲ ωέσαι. ἢ παρὰ τὸ ῥέφος, ῥέφυρος ⊏ζέφυρος, ὁ ἐκ ῥέ-
φου ῥέων. ὁ αὐτὸς καὶ λίψ καλῆται.
Ζεύς, ὁ θεός. ποιοῦντες ἀπὸ τῆς ωεριληπτικῆς θεολογίας, ὁ πᾶ-
σι χρήσιμος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις, παρὰ τὸ ζωὴ καὶ αἰτία
⊏γενομένης τοῖς ζῶσι τοῦ ζῆν. καὶ διὰ τοῦ ρ βασιλεύς λέγεται τῶν
ὅλων, ὡς ⊏ἀνὴρ μέγας ἢ ψυχή. καὶ ὅτι ἔζηστε μόνος τῶν ἀνθρώ-
πων ὑπάρχων, καὶ οὐκ ἀπόλλυται. καὶ παρὰ τὸ ζῆν ⊏τὸ δᾶν.
ὃ καὶ ζωοποιόν ἐστι πνεῦμα. καὶ παρὰ τὸ ζᾶ καὶ τὸ αὔω τὸ βοῶ.
ὁμεγάλως αὐῶν. καὶ παρὰ τὸ δέος. φοβερὸς γάρ. καὶ παρὰ
τὸ δύω τὸ βρέχω, δεύσω, δεὺς ⊏ζεύς. ὑέτιος γάρ ὁ θεός.
καὶ παρὰ τὴν ζέσιν. θερμότατος γάρ ὁ ἀήρ. καὶ παρὰ τὸ ζέω,
ζεὺς, ὃς ῥέω ῥεὺς, ⊏ἀρεὺς. στ δὲ τέσσαρα. τ θεὸν καὶ τ
οὐράνιον. ὡς τὸ, Ζεὺς δὲ κῦ ωάντων ἐτάραξεν. τὸν καταχθόνιον
θεόν. ὡς τὸ, Ζεὺς τε καταχθονίος ὁ πλοῦτ. ἰλιάδος
ι. καὶ τὸν ἥλιον. Ικετ᾽ ἀιθέρα καὶ δόμον αὐγᾶς. Διός, ὁ κα-
νών. διὸ κανόνες φάσιν οἱ μαχόμενοι. ὁ μὲν εἷς λέγει, ὁ
πᾶν ὁπῆ μοι συλλαβὸν ὀξύτονον μακρὸν καταλήκτον
ἄς λῆγον, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται, καὶ τὸ χόλον τῆς
εὐθείας φυλάττει καὶ ἐν τῇ γενικῇ. οἷ, ἀμοῦς, ἀμοῦ ος.
θοῦς, θοῦ ος. καὶ ὠφελεῖν εἰμαι ζᾶς, ζεύς. ὁ δὲ ἕτερος
λέγει ὅτι τὰ ἄς εἰς διὰ τοῦ εὺς κλίνονται. καὶ ὠφελεῖν εἰμαι
ζᾶς, ζέος. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, ἐσκέψατο
τῶν βοιωτῶν τινὰ διάλεκτος καὶ ἐγένετο ζεὺς διός.
Ζεύγμα μέγα. ἀὶ ὀξυνόμενα λέξις ἀὶ διὰ τοῦ σύνθεσιν
ῥέποντα τὴν ὀξεῖαν ἐς βαρεῖαν, ἐπιφερομένου τοῦ
ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν διὰ τὰ σύνθεσιν φυλάττουσι. τὸ ἐμὲ
δὲ, σωτότυπός ἐστιν ἀντωνυμία. αἱ δὲ σωτότυποι
ἀντωνυμίαι, ἐγκλίνονται, ἀσπάζεται γάρ
Ζεῦξαι, τὸ βοᾶς ἢ ἡμιόνους ἐπιδῆσαι ὑπὸ ⟨σι τὸ φωνῆεν.
τὸ αὐτὸ ζυγόν. καὶ ζεῦξαι τὸ σωρόν, ἐπὶ τὸ ζᾶς. αὐλὸς
δὲ σωρωτὸς ἐζευγμένη μόνοις ἐπιδῆσι σωρὰ καρπῶν.
Ζευδία, ἡ ἤρα οὕτω τιμᾶται ἐν Ἄργει. φασὶ γὰρ ὅτι
ἄτις μεταγαγὰς ἀπὸ τοῦ ἄρτου ἕως αὐγυπίου, ἔσεμψε
βοᾶς τῶν ἐν Ἄργει βασιλεύοντι, καὶ τὸ τοῦ σωρου ἐργα-
σαμένη ἐδίδαξεν. ὁ δὲ, ζεύξας ἐπὶ τῶν σωρωτὰς βοῦς, ἤρας
ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὅτε δὲ τρὶς τὰ χυσσωβαμβλα-
στάνῃ καὶ ἀνθῇ, ἀνθεστήρια ἑορτὴν ἐκάλεσε.
Ζεῦγος ἡμιονικὸν καὶ βοϊκόν. ζεύξαντες τὴν λεγομένην
κλιτύδα, ἥτις ὁμοίαν ἔχει ῥῶσιν, τῇ τῆς νύμφης μέλλου-
σιν οἰκεῖσθαι. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς παρθένου
ἑστίας, ἐπὶ τὰ ἅμαξαν ἀνοίγουσι τὰς τοῦ γάμου ὥρας ἐσε-
ρασικαῖς. κάθηνται δὲ ἐπὶ τῆς ἁμάξης, μέσην μὲν
τὴν νύμφην. ἑξῆς δὲ τοῦ μὲν ἑτέρου ὁ γυμφίος ⊏ὁ πάροχος. οὗτος
δέ ἐστιν ὁ φίλος καὶ συγκοινός, ὁ μάλιστα τιμώμενος ⊏ἀγα-
πώμενος. ἐσωδὲ ἡ ἅμαξα ὄχημα λέγεται, ὁ ἐκ τοῦ
παροχούμενος, πάροχος ἐκλήθη. ἀπὸ ταύτης τῆς συνή-
θειας, καὶ ἐπὶ τοὺς μετὰ τὸν γάμον ὁρίσαντας, ὁ τοὺς συμπα-
ρών, πάροχος λέγεται.
Ζεῦπα, οὐ τὸ σχοινίον, ἀλλ᾽ ἡ ἐξευπλεύνη σχεδία ἐν πο-
ταμῷ καὶ ἐν θαλάσσῃ. καὶ θουκυδίδης ἑβδόμῃ, Τὸ
ζεῦπα τοῦ λιμένος.
Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθ᾽ ὃ ἐν ταῖς θήκαις ταῦροι
χήλοις τὰ ῥῶα. καὶ τὸ τοῦ βαχήλου μέρος καθ᾽ ὃ ὁ ζυ-
γός. ἀπὸ τοῦ ζεύξω, ζεύγλη. ὡς ἀπὸ τοῦ αἰξω, αἴγλη. ὡς
Ζευγίσιον, οὐ ἐτέλει ὁ ζευγίτης. ῥῆς δὲ ⟨ τὸ πεπάλη.
τάξις ἀθήνησιν ἦσαν. ὧν τὰ πάσσαλα μέδιμνοι, οἱ πολ-
σιώτατοι ῥῆτορες οἱ πεπαιδατελοῦντες, ⊏τὸ θητικόν.

Ζ εἰδωρος ἄδουρα. παρὰ τὸ ζὴ ζηδώρος. ἢ τὰ παρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη. τοῦ ἢ ζῆς τὸ ει διφθογγον γράφοντος βοιωτικῶς. ὃς οὐ τήσω, οὐ τειλή. βιοδώρος. ἢ παρὰ τὸ τὰς ζῆδας ζηδόδωρος. ἢ παρὰ τὸ ζέω ζέφς καὶ ζέφ, ἀφροβολῆτι, ζεέδωρος. ὃς μὴ μὴ, μενέλαος. ἢ σωσαιρέσει ἢ πράστει, γίνεται ζειδωρος. καὶ ἀφ' οὗ τὸ ζῆν δωρουμένη.

Ζ φάι, αἱ ὀλλύεαι. καὶ λέξις ἑτέρους, ἀλλ' ἢ κριθῆ, πλεονασμῷ τοῦ ζ. φάι πυεσοῦσαι. φάι γὰρ αἱ γροφαί. οἱ, λύκων τῆι α τέλους ται, ὁ πιζώων φάι φάιμι. ἢ παρὰ τὸ ζέω, ζεάι καὶ ζῆφάι, αἱ φοῦ ζῆν αἰτῆται. ἢ ἀφ' οὗ ζειὸς ὁ πιδίος εὕρημα δὴ καὶ τὸ μῦθος. Τὰ δὲ ἄλφα τῆι διφθόγγῳ παραλημένα ἢ τῶι, ὡὶ μοῦσας ἐξυμνεῖ. ζῆφά. φῆφά. χειά. ὡὶ δὲ παράγματος, βαρυμνεῖ. οἷον, μνεία. χεία.

Ζ ειραὶ, χιτῶνες ἀνακεκολπωμένοι. ἢ ἀνάκωλοι. ξενοφῶν. Καὶ ζῆρας μὲν χιτῶνας ὡὶ τῶν ποδῶν ὡὶ τῶν ἱππέων ἔχουσιν. ἀμφὶ οὐ χλαμύδα. οὕτως ἂν τὸ ἐκ τὸ ρινόν. ἀμφὶ δὲ ζώνην καὶ χλαμύδα σημαίνει τὴν λέξιν φασί. παρὰ δὲ ἑέρμη, πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἢ ἀφ' ἑρμῆν. πτῆνες δὲ παρὰ τὸ ἁλῆ οἵεστι δισμένη. δειρὰ καὶ ζειρὰ κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς τὰ ἂς ζ. πτῆνες δὲ παρὰ τὴν δέσιν, δειρά. ἱμάτιον, ἢ ἐφαπτὶς ἢ δάδημα. ἢ τὸ ἐρυθρὸν ἢ χρῶμα.

Ζ έω καὶ ζέω. εἴρηται ἢ μίμησιν τοῦ καὶ τὴν θερμασίαν τῶν ὑδάτων ἢ χου. ἢ ἀφ' οὗ ζᾶ ἢ ζῆ οὗ ἀω τὸ πνέω, ζάω καὶ ζέω.

Ζ ῶὴ ζῆν, τὸ τῆς ζωῆς σημαντικὸν ῥῆμα. ἀφ' οὗ ζέω ἢ μεταφορᾶι. ἀναπνέομεν γὰρ ἕως πάρεστιν ἐν ἡμῖν τὸ θερμόν, καὶ ἡ ἔξις τοῦ αἵματος. ἢ ἀφ' οὗ ἀω τὸ πνέω. πλεονασμῷ τοῦ ζῆ τὸ ἢ οὗ ζᾶ, γίνεται ζάω. εἶτα καὶ πράσιν, ζῶ. παθητικὰ οὐκ ἔχει. τὰ γὰρ οὐδέτερα ῥήματα, μήτε ἐνέργειαν μήτε πάθος δηλοῦντα, παθητικὰ οὐκ ἔχει. οἱ, ζῶ. πλουτῶ. ὑγιαίνω. ὑπάρχω. οὗ ζῆμι, κίνησις οὐχ εὕρηται. ἀφ' οὗ ζάω, ζάῃς ζάῃ, καὶ πράσιν δωρικὴν οὗ ἀ ἐ ἦσι, γίνεται ζῆς, καὶ ζῆ. οὐ γὰρ ἀφ' οὗ ζάῃς, ζᾶς, σωκρημένου τὸ ζῆς καὶ ζῆ.

Ζ ῆθι, ἔστιν ἡ ὁς τὸ βοῆς. ὁ παρατατικὸς, ἔζαον ἔζων. ἔζαες ἔζῆς, ἔζαε ἔζῆ. καὶ τὸ παρατατικοῦ ζῆν, ὡς ἐπὶ εὑρισκόντων φειδωλία. Ἀλλ' ἔς τε ἢ ζῆν καὶ δόμοις ἵκης. ἢ ἐνφίξω. Δι' ἐλπίδος ζῆν ἢ δι' ἐλπίδος γέφου. τὸ δὲ ζῆθι, κατὰ τὸ ἕκτασιν ἔχει τὸ θι συλλαβήν. ἢ μὴ τῆς σωτηρίας, σύζηθι. πτῆνες λέγουσι τὸ ζῆς ζῆ, μὴ ἔχειν τὸ ι παρεγγεγραμμένον, κατασκευάζοντες ἀπὸ τοῦ ἧς μὴ τοῦ ζῆμι. οἱ πτῆνες οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἧς μὴ, ὠφελησείειν ἢ μετοχὴ ζᾶς, ὡς παρὰ τὸ ἀπολῶν, ζᾶσα ὡς παρὰ τὸ ἀπολᾶσα. ἢ

τοῦτο δὲ ὁ μὲν ὦρος παροξύνεται, ὅτε τὸ γήτειον. ὁ δὲ ὠρίτης, παρὰ πῦ ὠρᾶ. χοιροβοσκός.

Ζ ιζάνιον, τὸ ἄνευ σπορᾶς συμφυόμενον τῷ σίτῳ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ σίνω τὸ βλάπτω. σισάνιον καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτον τὸν σῖτον. ἢ παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ ἰζάνω τὸ κάθημαι, σιτοιζάνιον. τὸ τῷ σίτῳ παρεφρευον, καὶ συναυξάνον.

Ζ ἰώ, τὸ ζητῶ. δέξου καὶ ζίεται, τὸ ζητεῖται.

Ζ ἰγνῶ, τὸ σκυθρωπάζω. ἢ ζιγνῶσα, τὸ σκυθρωπάσα.

Ζ υτὸς, παρὰ τὸ δύω ἄγειν, ζυτὸς. καὶ ἐν συγκοπῇ, ζυτὸς καὶ ζυτὸς. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ δ εἰς ζ μεταποιοῦσι. ἢ παρὰ τὸ ἄγεσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι ὑπ' ἀλλου, δυτὸς καὶ ζυτὸς. [στέον δὲ ὅτι τὸ ζ διαλύουσιν οἱ δωριεῖς εἰς σ καὶ δ. οἷον, ζυτὸς, σδυτὸς. ζευκτῆρες, σδευκτῆρες. θερίζω, θερίσδω. συρίζω, συρίσδω. Θεόκριτος. Ἀπὸ τᾶς παλαίσμελισδέται. ἤτοι μελίζεται καὶ ἠχεῖ, καὶ ἁρμοτελεῖ μελῳδίαν. σημαίνει δὲ τὰ ἄρματα τῶν ἵππων. ὡς τὸ, Ἱππίου δὲ ζυτοῦ θεὰ ἅψατο. καὶ τὴν τῆς κιθάρας τὴν χορδήν. ὡς τὸ, ἐξ ὠὸς ἀργύρεον ζυτὸν ἔπεσεν. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τῶν ἐρεστούντων καθέδρας. εἴρηται κατὰ τῶν ἁμαξῶν, ἐπὶ ὧν ἁρμάτων κατοικοῦσιν. καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν τάλαντον, ἤτοι ἡ ῥυτάγκ. ζυτὸν, τὸ δόρυ, καὶ ζυτόν. λέγεται ζυτὸς, καὶ ὁ τῆς κιθάρας τὴν χορδὴ καὶ ὧν ἔστιν ἐπιτεταμένα οἱ ἡνίοχοι. οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαὶ, παρὰ τὸ κεῖσθαι. ἰλιάδος ἰῶτα.

Ζ υγομαχεῖν, στασιάζειν, ὡς οἱ βόες σύνεζευγμένοι. μεταφέρεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν βοῶν πρὸς ἀνθρώπους μάχης μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. ἐπὶ πολλάκις ὅταν ἕλκωσι κάμνοντες, ἐπιτρέπουσι τὸ βάρος πρὸς ἀνθρώπους κεχειμένοι ὑπὸ ῥοπῆς. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εἰς τὸν σταθμὸν φιλοτεκνούντων. ἢ τῶν πολλοὺς τοὺς σταθμοὺς, καὶ διαφερομένων πρὸς τὴν ὠὸν μόνον. ἢ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ἢ ἀπὸ τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν τριούτων. ὡς ἡσίοδος. Οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίσαντες ἐν αὔλακι καμμένω ἄροσσαν, τόσσ' ἔργον ἐτώσιον ὦκα λίποιεν. ὁδὲ ἡρόδοτος, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν Ζύγα ταῦτα φύσει εἶναι. ἐπεὶ πῦ τῶν καθεδρῶν διαφέρουσι οἱ ἐρέσσοντες.

Ζ ύγαστρον, τὸ κιβώτιον. ὡς φησὶ σοφοκλῆς. Κοίλῳ ζυγάστρῳ. κυρίως ἡ ξυλίνη σορός. παρὰ τὸ ἐνεζεῦχθαι καὶ ἐν δὲ δεῦθαι ἀγκύλας τὰς σανίδας. παρὰ δὲ δλλοφοῖς, καὶ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον. ἐκφρικὴ ἡ λέξις.

Ζ ύμη, τὸ σᾶς τὸ συμπεφθὲν ἢ ὀπὸ σῦκου. παρὰ τὸ ζέω, ζύμη. ὡς λύω, λύμη. δύω, δύμη. τὸ ζέον σᾶς. ἢ παρὰ τὸ ζωῆς οἷόν τι εἶναι. ζέω, ζύω. ὡς ξέω, ξύω. χέω, χύω. ζύμη καὶ ζύμωμα. ἐκ τοῦ ζέσαντος, ζεστὸς, ἢ σᾶς πεπεμένος. ἐκ τοῦ ζύμη ζυμήτης. ὄρτος ποιός. οἷον ὄρτοι ζυμῆται, οἱ μεμαλαγμένοι.

Ζ όφος, σκότος. ἀχλύς. παρὰ τὸ μέφος. μεσόφος. ἢ παρὰ τὸ φάος καὶ προστελευσίῃ τοῦ ὀ, ὄφαος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζόφος. καὶ ἀπὸ βολῆς τοῦ α. ἢ ἀπὸ τοῦ γνόφος, δνόφος καὶ ζόφος, δῆλον ὅτι ἀπὸ βολῆς τοῦ ν. σημαίνει δὲ καὶ ἀδυτόπον, οἷον ὁμιχλώδη. καὶ τὴν ἐς Ἀΐδου τόπον, οἷον ἐν ζόφου ἠερόεντα.

Ζ ωάγρια, τὰ ὑπὲρ τοῦ ζῆν διδόμενα ἀποινα.

Ζ ώγρει. Ζώγρειά μ' ἔφη. ἀντὶ τοῦ ζῶν τά λάμβανε παρὰ τὸ ζῶ καὶ τὸ ἀγρεύειν. ζωγρῶ, τὸ τὰ ζῶντα ἀγρεύω.

Ζ ωγράφος. θεόκριτος. Ποῖοι ζωγράφοι ἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν. οὐχ ὅτι γράμματα χρῆται, ἀλλ' ὅτι τῇ γραφίδι πρὸς καταξύλῃ. γράψαι γὰρ τὸ ξύσαι. οὐκ ἔχει δὲ τὸ πρὸς ἐγγραμμένον. ἔστι γὰρ ζῶον ζώου ζωογράφος. καὶ ἐπὶ μὴ οὐδέποτε μεξύλου τοῦ τοιούτου ἢ τοῦ ἢ συμφώνου, κρᾶσις γίνεται, ἀλλὰ πρῶτον ἁρμόττει ἁρμόττειν ἀλλοιοῦται οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις. βελτίονα, βελτίω. τῶν ἐμῶν, τὼν μῶν. τοῦ ἀνθρώπου, τἀνθρώπου. καὶ τὸ ἄνθρωπος, τἄνθρωπος, τοῦτο χάριν τοῦ ζωογράφος, πρῶτον ἁρμόττει τὸ ι καὶ οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις τοῦ ω καὶ ὁ ὡς ω, χωρὶς τοῦ ι.

Ζ ωπύρου, κυρίως τοῦ ἀνθρακος φυσᾶν. ἢ ζεῖς κατάρατε ζωπύρει τοῦ ἀνθρακας. καὶ ζωπυρῆσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρὸς λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαίρεσιν ἀναιρεῖν μύθου. καὶ ἔζην. Κἀτὼ γ' ἂν ἔζην καὶ σὺ τὴν λοιπὸν χρόνον. ὠφελησείειν ἔζω. κοινῶς μὲν, ἔζας ἔζα. διωρισμένως δὲ τὸ α ἐς ἡ συναιρούσιν. ἔζαες ἔζης λέγοντες, καὶ ἔζαε ἔζη. πολλάκις οὖν γίνομένης, ἐλλείψεως προσώπου ἔζην, προσθέσεως τοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ ῥίπτω προσώπου.

Ζ ώδιον, σὺν τῷ ἰῶτα. ἐπειδὴ εὕρηται καὶ ἀδιάστασιν. ἄραρος. Ζωιδίου δὲ ἐκύκλου ζῳακὸν καλέουσιν. καὶ ἐπειδὴ ἐστὶ ζῶον ζώου. ὅπερ ἔχει πρὸς γεγραμμένον τὸ ἰῶτα. καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ προτύπου ἀπόφασιν ἔχει τὸ ἰῶτα, γίνεται ζωίδιον ὡς εἴρηται τοῦ ι ἀπὸ τοῦ πρωτύπου ὄντος. τὸ γενικὸν ὄνομα, παρὰ τὸ ζῶ. τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν. ἢ ἀπὸ τῆς ζωῆς, τὸ ζωὴν ἔχον, ἢ ζέσιν ἔχον καὶ θερμότητα. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μὴ ζώων. ὅθεν καὶ ζεστὸν ἀνθρωπον φαμέν, τὸ εὐκίνητον καὶ θερμόν. γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὕρηται καὶ διάστασιν καὶ παράσιμον ἡ. οἷον, Τόσσ' ἡμῖν ἐς πετὸν παπταζοῖ κάκιον. καὶ διὰ τὴν χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ ωος. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ωος οὐδέτερα μονογενῆ, θέλει ἔχειν τὸ ἰῶτα οἷ, πῶος, ὅθεν ὅροις. πρόσωος. πίσσωος. ὑπέρωος. οὕτω ζῳ-

ζομ σὺν τῷ ῑ. Ζῶς. ἀξιοῖ ὁ ἀσκαλωνίτης πεῖσαι ἀθαν. οὐ χύγιδος. μόνον γὰρ ἐστὶ τοῦτος πεῖσαι τὸμενον ἀρσενικὸν ἆς ὡς λῆγον, εἴτε ἀπὸ τοῦ σῶος ἢ ἀπὸ τοῦ σάος, ὁ σωρὸς ἄμμου. ἆ δὲ ἐκ τοῦ ζωὸς ἀξιοῖ καὶ τὸ σωρὸς σῶαι, ἴσως ὅτι τὰ ὀξύτονα ἢ βαρύτονα εἰς ος βαρύνονται. ἆ μὴν τοιαῦτα καὶ ἄλλα, ἴσως οὐ λάβοι εὑρεθῆναι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ζώω, ζωὸς ζώς. ἢ ἀπὸ τοῦ ζῶ, ζῶς.

Ζώη. ἐκ τοῦ ἄω ζῶ τοῦ ζᾶ, γίνεται ζάω, ζῶ. οἱ δὲ ζῶντες, παρ' ἐμπνέουσιν. ὀζάων, ὀζῶν. τοῦ ζάοντος, τοῦ ζῶντος. τὸ εὐκτικὸν, ζάοιμι ζῷμι. τὸ δεύτερον, ζάοις, ζῷς. ζάοι, ζῷ. ἢ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ ἀπλοῖ προσῳδοῦσι τὸ η ἢ γίνεται ζώη. ἀπὸ δὲ τοῦ ῥῖπτω, ποιοῦσι τὸ δεύτερον προσθέσει τοῦ σ, ζώης. καὶ μετὰ τοῦ σ ᾆσσω, τὸ πρῶτον. ζώην, ὡς ἀλαπαδνήν.

Ζωή. ἀπὸ τοῦ ζῶ, γίνεται ζωὴ καὶ παρὰ τὸ σύλλαβῆς. καὶ ὡς παρὰ τὸ ῥέω, γίνεται ῥοή, καὶ χέω, χοή, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ζέω, ζωή. καὶ μετὰ τοῦ ᾆσσω, ζωή. τὰ τοῖν παρώνυμα, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφήν. ζωηφόρος. ζωοτόκος. ἀεὶ ζῶος.

Ζωμός. κυρίως τὸ ὠμοῖς κρέασι τῶν ζώων ἄρτυμα, ζωμὸς καλεῖται. ζῶμα, τὴν χλαῖναν. ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἢ τὴν θώρακα.

Ζώννυσθαι, τὸ καθοπλίζεσθαι. σημαινόμενον ἀπὸ μέρους. τὸ περιεζωσμένον. ἐκ τοῦ ζώω βαρυτόνου. ἆ δὲ ὦ ἀπὸ τοῦ ζῶ ζώσω, οὐκ ὤφελε προσλαμβάνειν τὸ σ. τοῦ δὲ ζῶ ὦ τῆς ζωῆς, ὁμοιοῦται, ζήσω. ἔχει δὲ τὸ ζωννύω παρὰ τὸ ζῶ συγκοπὴν πολλὴν. ἐκ τοῦ ζώνυμι τοῦ θερμοῦ λαμβάνεται παρὰ τὸ ζέω, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ θερμασίαν. ὡς παρὰ καὶ κατὰ περίφρασιν ἀλίβας ὁ νεκρός. ἀπὸ δὲ μεταφορᾶς τοῦ ζώνυμι, ἐπὶ τοῦ ζωννύω. ἐπειδὴ κατέκλασαν τὸ τοῦ ζωννύμεθα, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ σῶμα θερμόν. ἡ καρδία.

Ζώνη, τὸ στόμαχος μέρος. παρὰ τὸ ζῶ. ἐν ᾧ μάλιστα τὸ τοῦ ζώου ζῆν ζωτικόν. καὶ τὸ πεῖ αὐτοῦ ὑφασμα, ζώνη ὁμωνύμως λέγεται. ὡς καὶ θώραξ τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τὸ πεῖ τιθέμενον ὁπλον. ἢ παρὰ τὸ ῥῖπτω, ῥώνη καὶ ζώνη, ἢ πεῖ δεσμὸν καὶ δεσμοῦσα ἡμᾶς. διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον, ἄζωνος. βαθύζωνος. εὔζωνος. σημαίνει δὲ ῥία. τὸ μέρος τοῦ σώματος, ὃς τὸ, Ἀρεϊδὲ ζώνην στέρνον δὲ ποσειδῶνι. ἰλιάδος β. παρὰ τὸ ζῶ τὸ ζωογονῶ. τὸ παρὰ τὴν καρδίαν μέρος κείμενον, ἐν ᾧ μάλιστα ἐστὶ τὸ τῆς ζωῆς δεκτικὸν. σημαίνει καὶ τὸ ἐνσωματωθὲν ἀλεγόμενον. ὡς τὸ, Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατόμβοισ ἀραρυῖαν. σημαίνει καὶ τὸ σῶον ἱερεῖον. ὡς τὸ, Λύσατο δὲ παθοῖνην ζώνην.

Ζωστήρ, θώραξ. ζώνη καὶ τόπος τῆς ἀπίκης. εὐφορίων. Οὗτος μὲν ζωστῆρι φοίβου τέλον. καὶ ζώστριος ἀπόλλων, παρὰ ἀθηναίοις τιμώμενος. Καὶ ἡ δὲ ἔτι παρθένος ζωστρίη ἀπόλλωνι. φασὶ δὲ τὴν λητὼ ὠδίνουσαν, ἐκφυγεῖν τὴν ζώνην λῦσαι. ζωστήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος, ὠχεῖόν τι. λῦσαι δὲ οἱ ζωστῆρα παναιόλου. φόρμα δὲ καὶ αὐλὸς ὁ θώραξ καὶ ἀρίσταρχος. ἀνθ' ἁρμονίου οὖν φησι. Διὰ μὲν ἁρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο. λέγεται ζῶμα, καὶ τὸ περίζωμα. Ζῶμα δὲ οἱ παρῳδοὶ παρακάββαλον. αὐλὸν ἔνθα τὰ θήκας ἰμάντας εὐδμήτους.

Ζωρότερον. Ζωρότερον δὲ κέραιρεν. ἰλιάδος ῑ. ζωϊκώτερον. ἀκρατώτερον. ἐνεργές, οἱ δὲ, θερμότερον. παρὰ τὸ ζωρὸς, ὁ ἄκρατος. καὶ οὐδέτερον, ζωρόν. ζωρότερον ποτόν. ἀπὸ τοῦ ζῆω ἢ ζέω, γίνεται ζωότερον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἐν ᾧ οἱ οἶνος οὐκ ἠφάνισται, ἀλλ' ἔτι ζῇ. ἢ ζέ καὶ θερμός ἐστιν. ἀπὸ δὲ τούτου, τὸ ἀκρατώτερον καὶ ἰσχυρὸν ἐμφαίνει. ἢ ἀπὸ τοῦ ζᾶ καὶ τοῦ ὦρον, ὃ σημαίνει τὴν σύνταξιν, γίνεται ζάωρος. καὶ ζωρός, ὁ πολυέτης ζ. παλαιὸς οἶνος καὶ εὔποτος ὑπὲρ τὸν νέον.

Ζώτειον, προπροξυτόνως ὁμύλως. παρὰ τὰς ζέας, αἱ καὶ ζεαὶ καλοῦνται. ὅπου αἱ ζέαι ἐνοικοῦσι. οἰκεῖον ζεώτειον. οἱ δὲ, τὸ τοῦ ὄνομα. ὅπου ἐνοικάζουσι οἱ οἰκέται. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις, ζώστιον. ὃς ὦρος ὁμωνύμως εἴρηκεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΖΗΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥΗΓΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΥ

ΤΟΥΒΛΑΥ



τὰ τοῖχείου. ἐκρῦ ἡ τὰ
καὶ τοῦ ἔχειν τὴν χρα-
κτῖρα τοῦ στοιχείου. ἡμί-
καὶ γὰρ πλάτιον τε θή,
εὑρήσεις ταῦ. ἢ δὲ ἀρ τρώ-
τῆς γραμμῆς τοῦ ἡ τα βα-
ρφαν δώσει διὰ τῆς σὺν μέ-
σωγραμμῆς, τὸ ἡ τα εὑρή-
σεις ἄλφα.

Ἡ τοῦ τὸ ἡ λούμενον ἢ
περισπώμενον, δηλοῖ σὺν δεσμοῦ πρα πληρωματι-
κὸν ἢ κρι, ἴσον τῷ δή. οἷον, Θ πεῖ ἡ πολύ φέρτερον δή.
καὶ πρὰ ἀλλήλως. Ἡ δηλοῖ μα ἔργα. δηλοῖ δὲ καὶ
ἀφορκματικὸν σὺν δεσμοῦ. οἷον, Ἡ συχελέγκης ἕνεκα
ἠυπομοιο., Ἡμῶν οἱ φιλέουσιν ἀλόχοις μερόπων ἀν-
θρώπων ἀρ ἢ δει; δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔφη. Ἡ καὶ κυα-
νέησιν ἐπ ὀφρύσι. Θ σεσημείωται ἀριστάρχω, ὅτι ὁ μὲν
ὅμηρος ἀεὶ σὺν προφερισμένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἢ, τὸ
δηλῶν τὸ ἔφη. ὁ δὲ πλάτων μεταλαμβάνει τὸ ἐπιφέρειν
λόγον. καὶ πάλιν. ἢ τὸ λούμενον καὶ περισπώμε-
νον, σημαίνει τέσσαρα. τὸν δὲ πρα πληρωματικὸν
σὺν δεσμοῦ. ὡς τὸ, Θ πεῖ ἡ πολύ φέρτερον. καὶ βεβαιωτικὸν
μα βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ οὕτως. ὡς τὸ, Ἡ μάλα δὴ
τέθυκε μενοι θοὐ ἀλκιμος υἱός. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰ πεῖν.
ἔσῃ δὲ ἐμὰ ἴσον τῷ ἔφη. ὡς τὸ, Ἡ καὶ κυανέσιν ἐπ
ὀφρύσι. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποφατικοῦ τοῦ ἄρα. ὡς τὸ,
Ἡ μοῖ οἱ φίλοι., δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀληθές. ὡς σὺν τὸ, Ἡ δὴ
λοί μα ἔργ ὁ τέμ ἐχθοδο. τὸ γὰρ οὕτως, σὺν τοῦ ἀλη-
θῶς λαμβάνεται. Ἡ μάλα δὴ τέθυκεν, ἀντὶ
τοῦ ἀκριβῶς. δηλον. ἰλιάδος ς. οὕτω τὸ καὶ ἐνόδυ-
σσειά ἔχει. Ἡ μάλα δὴ τις ἔπιμεν.

Ἡ τὸ λούμενον δὲ Θ βαρυνόμενον, δηλοῖ σὺν δεσμοῦ δια-
ζευκτικόν. Ἡ εὖ, ἢ κακῶς μοι κήσομεν. ἔστι δ ὅτε Θ, ἀν
σὺν αποδοῦ τοῦ εἰ θέ. ὡς τὸ, Ἡ Θ ἦ ὑστερος ἦεν.
πότε δὲ πρὸ ἐλκή. ὡς τὸ, Ἀλλὰ ἢ ἐμὲ ταῦτα πρέξε-
ρέεσθαι ἕκαστα. καὶ πάλιν. ἢ τὸ λούμενον Θ βαρυνό-
μενον, στέσσαρα. ἢ διαζευκτικός ἐστιν. ἢ ὑ περδια-
ζευκτικός. ἢ διασαφητικός. διαζευκτικός, ὁ τὰ σὺν-

τὰ τοῖς σωτάξεσιν. οἷον, Ἠ μὲν ὃς ἢ πὰ λαιός·
Θ, Ἡ μέρα δή, ἢ νύξ. ὑποδιαζευκτικός δέ ἐστιν, ὁ δι᾽ ἁ-
φορα πράγματα δηλούμενος, Θ μὴ δ᾽ ἕτερον σὺν τῇ αὐτῇ
στεῖ δέρᾳ. οἷ, Δόσμοι χρυσοῦ ἢ ἀργύρου ἢ λίθους
τιμίους. διασαφητικός δέ ἐστιν, ὅταν τῶν δύο πρότε
σεως, τὸ σὺν ἀρῆται. οἷ, Κρέατα σὺν τῇ πίνεσθαι, ἢ
πλουτεῖν τὰ πλεῖ. ἢ, Θέλω τὸ χῆς γαλαπτοῦ, ἢ φε
νάων πίθου. Μᾶλλον δὲ μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύ-
χῆς. οὗτος ὁ σύνδεσμος, ἐπὶ μᾶλλον τὸ σύνδεσμον. ἀντὶ
τοῦ ἢ. σὺν συλλογιστῶν, ἀντὶ τοῦ διαζευκτικῶν δὲ καὶ τὸ ἢ καί. ὡς τὸ, Βού-
λομ᾽ ἐγὼ λαοὺ σῶον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

Ἡ τοιόσδε ἐών. ὁ σύνδεσμος, διαζευκτικός μένεσι. πρε-
λήφθη δὲ πρὸ τῶν οἰκτῶν, ἀντὶ τοῦ σωαπτικοῦ εἰ.
οἷον ἔστι καὶ ἄμο. Θ πεῖ ὁ τοῦ λύ μῦθος, ὁ μὲν ἀφαμάρ-
τητος. ἢ καὶ ζεῦ ὕστερος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐὰν καὶ τῶν ζεῦ.
οὕτω καὶ τὸ ἢ τοιόσδε ἐών. ἀντὶ τοῦ, ἐὰν τοιοῦτος ὑ-
πάρχῃ, Οὐκ ὧν δὴ μείνας ἀρχιφίλου. ἰλιάδος Γ.
λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πότερον. ὡς τὸ, Ἢ ὅπε
φάσθαι ὀξύ.

Ἡ γιθήσω πρίαμος. σύνδεσμος διαβεβαιωτικός. καὶ δεῖ
προπεῖ πάσθαι. ἂν οὕτως ἂν χρείη. ὅτι τὸ ἢ σύν-
δεσμον ἐξ διαφόρως σημαίνει φησὶν ἡρωδιανός. πε-
ρισπώμενον, ῥία. ἢ βαρυνόμενον, ῥία. πεῖ πάσωμεν
δέσι πρα πληρωματικός. βεβαιωτικός. διαπορη-
τικός. βαρυνόμενον δέσι διαζευκτικός. πρα διαζευκτι-
κός. διασαφητικός. ὁμοίως διαζευκτικός, οὕτως. Ἡ ἡ-
μέρα ἐστίν, ἢ νύξ. ὁ δὲ πρα διαζευκτικός, κατ᾽ ἀντί-
κου, ὡς πρὰ πλάτωνι μίμνωσε. ἢ πεῖ νόμων, ἀντὶ τοῦ καὶ
περὶ νόμων. τὸ δέ, Βούλομαι πλουτεῖν ἢ πάσχειν, τὸ
διασαφητικόν ἐστιν. ἔθος δὲ τοῖς διασαφητικοῖς σω-
δέσμοις, δύο πράσσειν, τοῦ μὲν ἑνὸς ποιεῖσθαι αἵρεσιν
τοῦ δὲ ἑτέρου ἀποβολήν. Θ ἀποβολήν, ὡς τὸ, Βού-
λομ᾽ ἐγὼ λαοὺ σῶον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. αἵρεσις
δέ, ὡς τὸ, Ῥαΐσφιν δώσω μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχῃς. τὸ
ἢ, διασωόμενον καὶ ὀξυνόμενον, δηλοῖ πρότε
ρον τακτικόν. ὡς τὸ, Ἢ δ᾽ ἑτέρη θέρεϊ πρόρεσι. δη-
λοῖ δὲ καὶ πρότερον ὑποτακτικόν. οἷον, Ἢ μυρί᾽ ἄχαι
οἷς ἄλγε ἔθηκε. δηλοῖ καὶ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν.

τοῖ πρὸ πληρωματικοῦ, ἤγρι. τοῦτο καὶ πρὸ τάσσεται καὶ ὑπὸ τάσσεται. ὁ τὲ μὴν οὕτως. ἤγρι τόδε, ἤ τόδε. ὁ τὲ δὲ οὕτως. ἤγρι τόδε, ἤ τόδε. Ἰστέον ὅτι τὸ γινόμενον ἐκ τάσεως τῆς χῖ συλλαβῆς, ὡς τὸ ναὶ, ναίχῖ, οἱ δωριεῖς, ἀχῖ λέγουσι διὰ τοῦ α. Αχῖ λίχα μέγα σάμα. φυτεῖον ὅσον τε λίχα τὸ μέγαμμη μόνον. ἡ δὲ Αχῖ ὀκτεινόμενος ἀμφίβιος ἐστί. πολλῶν δὲ λεγομένων τῶν γράφεσθαι. ε πολλῶν ἀναλεγομένων χωρὶς τοῦ ι, τῆς μόνης πρὸ αὐτοῦ θέσεως ἐχούσης τὸ ι, διὰ τοῦτο ἡ γημαυτὰν τὰς πρακρουσάμενος, τῇ πρὸ αὐτοῦ θέσει μόνῃ ἐπεσθαι, καὶ μὴ διακενῆς γράφηται ἀχεῖα οὐκ ἔστι. καὶ μάλιστα πολλαῖς καὶ ἀνηκάστοις συμφοραῖς καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων πατεξόμενος ἀπάνει. ἀγὰ τὸ τῶν λόγων ἀνθελυόμενος ἔρωτι, οὐ λόλως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον δόλωκα, ὥστε καὶ αὐτὸς ὠφεληθῆναι τὰ μέγιστα. καὶ τοῖς μετέμε καλιστῶν μνήμης ἄξιον.

Ηβαιόν, ὀλίγον καὶ ὀλιγοχρόνιον. πρὸ τὴν ἦβην. ἐπεὶ αὔτη ὀλίγη καὶ ταχέως αὔξεται καὶ ἐλαττοῦται. ἀφ' οὗ πρώην μὴ βαιός. ἤτα. ἐκτοῦ ἤ βκ ἡ ἀκμὴ, ἡ βαιός. ἡ βαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀκμάζων καὶ μαραινόμενος πάλιν. καὶ ἐκτοῦ ἤ βκ γίνεται, ὡφελεῖσθαι. οὐκέτι δὲ οὕτως. μὴ ἀπὸ τοῦ βῆναι γίνεται βαιός. μὴ πλεονασμῷ τοῦ ι, βαιός. ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον βεβηκώς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἡ βαιός. ὡς τὸ μύῃ, ἡμύῃ. βαιόν, ἡβαιόν. καὶ ἁπλῶς. ἐκτοῦ γράφεσθαι διὰ τῆς διφθόγγου, δείκνυται πλεονασμὸν εἶναι τὸ η. λέγει ὁ καινῶν. Τὰ διὰ τοῦ αιος δισύλλαβα ὀξύτονα γραφόμενα, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται. οἷον, σκαιός. λαιός. φαιός. πλὴν τοῦ θεός. οὕτω καὶ βαιός. δῆλον ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ ι. ἡ βαιός, ὀξύνεται. ὡς τὸ παιδός. δηλαδὴ. ἵνα μὴ βαρυνόμενον σχῆ κτητικὸν τύπον. ὡς πρὸ ἐμοῦ, ἐμαῖος. οἱ δὲ, πρὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω, τὸ οὕτως ὀλίγον, ὥς τε μόνον βῆναι πεποιηκέναι. καὶ τὸ ἐλαχίστου ἅμα τῷ ἄρξασθαι πεπαῦσθαι. ἢ πρὸ τοῦ βῶ βαιόν. καὶ κατὰ σύνθεσιν τῆς στερήσεως ἀβαιόν, τὸ μὴ ἔχον βάσιν. καὶ ἡ βαιόν. ὡς ἄπορος, ἄπορος. πρὸς οὖν διαφορὰν σημαινομένου τὸ πάθος.

Ηβη, σημαίνει δύο. τὴν θεόν. ὅς τε, Μετὰ δ' ὀφθισι πότνια ἥβη. καὶ τὴν ἀκμὴν καὶ νεότητα. ὅς τε, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος ὅτε κράατος ἐστὶ μέγιστον. ἤδη γὰρ ἡ μαζὸς ὡς ἄνθος οὖσα τῆς ἡλικίας. καθ' ὁρῶν τοῦ δέλτα ἡ βῆτα βοιωτικῶς. ἢ πρὸ τοῦ ἅπτω, ἁφὴ, καὶ ἥβη. ῥοπὴ τοῦ α καὶ τοῦ φ. πυρώδης γὰρ οἱ ἥβωντες. ἢ ἀφὴ τις οὖσα. τότε γὰρ ἁπτόμεθα καὶ ἐργωνται μάλιστα. ἢ πρὸ τοῦ ἡβαιόν. ἢ ἐπ' ὀλίγον χρόνον οὖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι, ἀβηκαὶ ἥβη. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ πορεύομαι, βῆ καὶ ἥβη.

ῳοῖ, ὡς ἡ ἀμφιπόλοισι μετέρχεται πρόθεν ἀδμής. δηλοῖ δὲ καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τοῦ προσώπου συζυγοῦσαν τῇ ἐμῇ, σῇ. ὑπολείπεται δὲ αὐτῆς τὸ μήρωνται χεύρισκεται. ἐκδέχεται ἀναλόγου ὁμοίως. ἀμφιπόλοισι μετέρχεται πρόθεν ἀδμής. ἤγρι.

Η, σύνδεσμος ἀποφατικός. ἀντὶ τοῦ καθὸ πρὸ λαμβανόμενος. ἢ χῖ, ἢ. πολεμίζεται ἵππους, ἀντὶ τοῦ ὅπου πρὸ πίπτει ἐπίρρημα. τὸ γὰρ ἢ χῖ πρὸ πίπτει ἐπίρρημα, κατὰ τὸ ἐκτασιν ἐκ τῆς χῖ συλλαβῆς, ἐκτοῦ ἢ πλασιαζομένου ἢ περισπωμένου. ἔχει δὲ καὶ προσγεγραμμένον. τὰ δὲ ἁπλᾶ ἢ λόγου τὰ ἐπίρρηματα, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. οἷον, ἄμμι. ἔμμι. πομμι. στοιχεῖα τοῦ πρὸ τε. μὴ. μὴ. μὴ. μὴ λαδὴ. διὰ τὸ βαρύνεσθαι. ζήτει δὲ τὸ ὦ τέλεσον.

Η δὲ δοῖ. αὖτη δὲ αὐτῶ. περισπᾶται. ὅταν μέρος λόγου ᾖ. ἐπὶ πλὴν δείκνυται ἐκτοῦ ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἄνηρ. καὶ ὡς τὸ λεξικόν. Ἰλιάδος Γ. γράφεται τριῶν δ' ἀμφίγυωνι. ἡδὲ πρὸ τοῦ δῶ πρᾶσις, ἣ ἔχει πρὸ τέλους μακρόν, προπερισπᾶται. σημείωσαι τὸ, τῷδε δεμνῷ. Η. καὶ ἐπ' ἀργυρέηκώπων. ἀντὶ τοῦ ἔφη. εἶπεν. Η καὶ ἀπ' ἀκμοθέτου. ἔστι δὲ ἡμα χρόνου ἀορίστου δευτέρου. Η μὴ ἀπὸ σομάχου ἀρυσθῶ. ἔστι φῶ τὸ λέγω. οὐ πράγω γου, φημί. καὶ ἀπικὴ ἀποβολὴ, ἡμί, τοῦ τὸ σημαίνουν. καὶ ἔστι τὸ μὲν φημί, δευτέρας συζυγίας. τὸ δὲ ἡμί, πρώτης. ἡμὶ οὖν, ὁμήρου, ἥσω. ὁ δεύτερος ἀορίστος. ἧν. ἦς. ἦ.

Η δ' ὅς. οἱ μὲν πεῖραρ θεῦναι, ἢ ἔφη δὲ οὗτος. διὸ δασύνεται τὸ ἔχάτην. σὺν τετάχθαι γὰρ ὄρθρου τὸς. καὶ ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔφη δέ. ἡ ἶῶ δ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ. πρὸ ὀδὴ ἔρμα τὸς μὴ ἀρίσαρχος ἀντὶ τοῦ ἔφη δέος. χάρης δὲ καὶ κριτόλαος, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν. καὶ ἢ ὦ φίλε. σημαίνουσι φασὶ. διελέγχεται δεύτο πολφόγω. Χαῖρε ἔφη πανδίον. ἦ δὲ ὃς πατὴρ. τῶς δὲ ἡμὴ τὴρ ἡ οἱ οἰκέται. καὶ μάλ' ἡδὺς, ὡς πάντες. ἐνομίσθης δὲ τῶς. ὡς ἀν δι' ἀθαλάττης ἔφην.

Ημὴν, οὕτως δή. τὸ ἦ σύνδεσμος βεβαιωτικός. τὸ μὴν, σύνδεσμος πρὸ πληρωματικός. διαφέρει δὲ ὁ ἀναπληρωματικὸς τοῦ πρὸ πληρωματικοῦ. ὁ μὲν γὰρ πρὸ πληρωματικὸς, ἐπιφέρεται συμφώνων ἢ φωνήεντι. ὁ δὲ ἀναπληρωματικὸς, οὐδὲ πότε φωνήεντι. ἡ μὴν, μᾶλλον μὰ τῶν ἐμφάτων τοῦτ' ἔστι. τάχα δὲ ὁριστικῶ. ἡ μὴν τόδε ἐγένετο ἢ τόδε ἔσται. ἡ πρόδρος ἀντὶ Ἡμὴν σὺν ἐμοὶ μὴ μνηστεύσω.

Η, ἐπιφορὰ ὁρκικόν. ὁ περὶ ᾗ διὰ διφθόγγου γράφεται. ἐὶ μὴν ἐυλογῶν ἐυλογήσω. ἢ οὕτως καὶ ἀληθῶς. καὶ ἔστιν ἐπιφορὰ βεβαιώσεως.

Ηρι, ἀντὶ τοῦ μετὰ πικῶς. διαφέρει δὲ τοῦ μετὰ. ὅτι τὸ μὲν ἤρι κατ' ἀρχὴν τίθεται. ὁ δὲ μετὰ, οὐχὶ ἀπ' ἀρχῆς τίθεται. καὶ ὁ μὲν μετὰ, σωματικὸς, ἐστίν. ὁ δὲ ἤρι, πικῶς. σωματικὸς δὲ ἐκτοῦ ἢ σωματικοῦ καὶ τοῦ

Η βηδόν, ἀθρόον ὅλα. καθ' ἡλικίαν. ἢ κατὰ μεότητα ἡβώντας, ὡς τὰς στρατείας.

Η Γαῖον, δεύτερος ἀόριστος. ἀφ' οὗ τὸ ἄω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄγον. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμόν, ἄγαγον, Ϛ

Η Γάθεον, τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν. ἀπὸ τοῦ ἄγαμαι. τὸ ἄγαμαι, ἀγάθεον. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγαν καὶ τὴν θέαν. οἱονεὶ τὸ ἀξιοθέατον.

Η Γαθέκν, θεᾶν. θαυμάζκν. ἀπὸ τοῦ ἄγαμαι, ἀγάθεος. καὶ ἡγαθέη. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγαν καὶ τὸ θεῖον, ὅθεν καὶ τὸ θαυμαστόν.

Η Γαλέκν κάλλωπν ἀειρομένκν. τὴν κατεσταλμένην καὶ κοσμουμένην, κοσμηθῆναι, κοσμηθῆναι. ἀπὸ τοῦ ἄγος ὁ σημαίνει τὸ ῥῆμα. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ κλάω, ἄγος ἀγαλέος. ὡς ταῦρος, ταυρβαλέος.

Η Γαλλεν, ἐθηλέασεν. δίωξεν ἐκ τῶν καὶ δεκάτων λόγων ῥωμαϊκῶν. Διάτε οὖν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀνῆρθρωσε γαλλεν. κέχρηνται δὲ τῇ λέξει ἀμφοτέρκ εὐηθόμενος ὁ δυσσεβὴς. καὶ αὖθις οὕτω πολλάκις.

Η Γάμνν, ἀπεδέξάμνν.

Η Γάσσαρ, ἐθαύμασεν. ἔξεπλάγη. ἀπὸ τοῦ ἄγαν, ἀγάζω. ὡς λίαν, λιάζω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἀγάω. ἀγάομαι, ἠγαόμνν. ἠγάσμνν. ἠγασάμνν. καὶ πλεονάζει τὸ σ διὰ τὸ μέσον.

Η γεμών, ἀπὸ τοῦ ἡγῶ ἡγήσω, ἡγημών, καὶ ἡγεμών ἡγεμόνος. συγκλῆθως ἐκ μετοπτικοῦ. ἡγεμών συμμορίας. ὁ προέχων πολύτων, ἢ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν

Η Γεμόνεσι. ζήτει ἐκ τοῦ ἀγείδησι. ἀπὸ τοῦ ἀπαλημμένου. τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν ων. ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. ων. δὲ οὐδετέρου, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν ἡδοτικὴ τῶν πληθυντικῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ες. σωμάτεσι. δέ σωος, δε σάεσιν.

Η γερθεν, σὺν ἠγέρθησαν. συνηθροίσθησαν. ἀγείρω. ὁ ἀπαρακείμενος, ἠγερμαι. ὁ ἀόριστος, ἠγέρθην. τὸ ῥῆμα τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθησαν. ἀολικῶς καὶ δωρικῶς, ἠγέρθεν. Τὰ ἔχοντα τ μετοχὴν ἐκ τοῦ ὀξύτονον, τοιοῦτον

Η γερέεσθαι, ἀθροίζεσθαι. ἀγερέω ἀγερῶ. ἰωνικόν.

Η γεμονία δικαστηρίου, ὁμοιόν ἐστι δίκης.

Η γερέθουτο, σὺν ἠθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἐγέρω, ἐγέρσω. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἐγέρθομαι. ὁ παραλαβητικὸς, ἠγερθόμνν. ἠγερθόμεθα. τὸ γ τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθουτο. καὶ προθετικὸν τ ε, ἠγερέθοντο. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγείρω ἀγερῶ, ἀγερέθω.

Η γορόωντο. ἐδημηγόρουν, καὶ ἠθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἀγορεύω ἀγοράω ἀγορῶ. ἠγορῶντο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἠγορόωντο

Η γύα, ὅμολόγως δώσειν. ἠγυᾶτο ὁλαμβάνων. τ.

Η γηλάζω, ἄγω. ὁδηγῶ. ἐπιμελοῦμαι. ὡς φησιν ὅμηρος Καὶ σὺ καινοῦ μόρου ἠγηλάζῃς. ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἀγάζω. πλεονασμῷ, ἀγαλάζω. καὶ ῥοτ, ἠγηλάζω.

Η Γήμων. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. εἰς ἓν τῶν μακεδονιζόντων, καὶ τῶν ὧν δώροδοκίαν λαβεβληκότων.

Η Γήσιππος, οὗτος ἐστὶν ἀφορόκυλος ἐπικαλούμενος. οὗ φησὶ θεόπομπος φιλιππικῶν ε ἐπὶ τοῦ ἀθηναίους ἐπὶ τῷ γραφόμενος.

Η γηρία, παλάθη σύκων ἢ ἐπὶ τῷ πιεσθῆναι τῶν σύκων γηρία φέρουσιν, ὃ ἐστιν ἡμέρου πρώτης ταύτης τροφῆς ἐξαρξαι. ἢ διὰ τὰ πρῶτα τῶν ἀνθρώπων ἡνῆσθαι σύκοις. ἱερὰ συκὴ τὸ δένδρον κέκληται. Ϛ ὁ τόπος ἱερὸς πρὸ ἀθηναίοις, ἐν οἷς πρῶτον εὑρέθη τὸ δένδρον. Ϛ ἀπὸ αὐλῆς καρπὸς ἡ γηρία. οὕτω φώτιος ὁ πατριάρ-

Η δη, ἐπίρρημα χρόνου πληθυντικόν. σημαῖνον τὸν ἐνεστῶτα χρόνον. μετὰ τριῶν χρόνων. καὶ ἴσον δύναται τῷ μή. δη, σημαίνει δὲ καὶ τότε. ἐπὶ τῶν ἐπιῤῥήματα μηκύνοντα ἐν ληκτικῇ συλλαβῇ τὸν χρόνον, ἐπὶ δὲ τῶν ληγόντων εἰς ω, μὴ πλεονάζει τὸ ω. οἷον, μή φρονέω. μὴ ἐφρόνησα. μὴ φρονήσω. μὴ γράφω. μὴ ἔγραψα. μὴ γράψω. τὸ μή, ἀόριστόν ἐστι καὶ ῥῆμα χρόνου πληθυντικοῦ. ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου χαμαίου, Ηδη γάρ τοι τόγε Ϛ ἀρείονσιν ἄμ' ἔλησα. ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος, Ηδη γάρ μοι ὁδε θηρὸς ἐπὶ ἔρος ἐστίν. ἐπὶ δὲ μέλλοντος, Ηδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται.

Η δη. ἐκ τοῦ ἤδειν ὑποπτελίνου, διαλύουσιν οἱ ἴωνες τὸ εἰ διφθογγον. εἰ μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ, ἤδεα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται ἤδεα. ὡς τὸ ἴων, ἔα. εἰ δὲ τῷ τρίτῳ, ἤδεε. καὶ γίνεται ἤδεε. εἶτα οἱ ἀθηναῖοι εἰ τῷ πρώτῳ προσώπῳ, τὸ εκα ἢ σωφρονοῦσιν. ἴσασι, ἤδη ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἠπιστάμην. καὶ εἰ τῷ τρίτῳ, τὸ δεε, ἢ ε. οἷον, ἤδη ἐκεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐγίνωσκε. ἢ ὁμοφωνῶ τῷ πρώτῳ. καὶ λέγουσί τινες ὅτι ἰδοὺ εἴρηται ὁμοφώνως. τοῦτε χίνου λέγοντος ὅτι οὐκ εἰ δέχεται καθ' ἑαυτὴν διάλεκτον καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀριθμοῦ ἢ χρόνου ὁμοφωνεῖν. ἔστι γοῦν ἃ μὲν εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔξεστι κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον. ἡ δὲ πρᾶσις τοῦ πρώτου προσώπου, τῆς παλαιᾶς ἀθήδος ἐστὶν ἰδίωμα. τοῦ δὲ τρίτου, τῆς νέας. ὥστε ἀπὸ τῶν ποιητῶν. Ος ἤδη τά τ' ἐόντα. καὶ οὐ δὲ τὰ, ἤδη. ἀρίσταρχείόν ἐστιν ἀμάρτημα. Ϛ οὐκ ὠφελεῖ ἐᾶσαι αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ, οὗ τῆς παλαιᾶς ἀθήδος. ἡ γὰρ παλαιὰ ἀθὴς ὡς εἴρηται, τῷ πρώτῳ κέχρηται. ζήτει.

Η δει. εἴδω τὸ γινώσκω καὶ ἐπίσταμαι. ὁμοίως, εἰσω. ὁ παρακείμενος, εἶκα. ὁ μέσος, εἶδα. οὐ προσωπικὸς, εἴδειν. καὶ οἱ ἀπαρεμφατικοὶ τὸ ε τῶν πρώτων χαμαίων, ἃς ἢ ῥέποιεν. τὸ ἐβουλόμην, ἠβουλόμην λέγουσιν. οὕτω καὶ τὴν εἰδιφθογγον, ἐποίησαν ἃς ἢ καὶ πρὸς γεγραμμένον. ἤδειν. οἱ γὰρ πρώτῳ χαμαίοι, ἢ ἴσασιν ἢ σωφρονοῦσιν ἐν τοῖς ἐλοιοῖν ἔχειν πρὸς τὴν ἀρχὴν τ ἐνεστῶτος, ἢ πλείονα. οὐδὲ πολλὰ ἐλάττονα. ἴσαμι, αὐλῶ, κύλοιν οἰκῶ, οἴκωσω. πλείονα δὲ, ἔχω, εἶχον. ἐῶ, εἴασον εἴωσω. ἄρον τὸ εἶδω, εἰκω, ἥκάζω, δόξωσι ἐν τοῖς ἔχουσι τὴν αἰχην, δῆλον ὅτι τὸ ἤνουν, ἤκαζον, ἤδειν, δόξωσι ἐν τοῖς ἔχει, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἐλάττονα. ὁ δὲ ἀπολλώνιος λέγει χωρὶς τοῦ ι. οἱ γὰρ δωρικὸς, πολλάκις

τὴν ει̃ δίφθογγον, ἧς ἡ ῥέπουσαν. οἷον, ἦχον. ἤλυθον. ἀλλ' οἰδωρικῶς, τότε ῥέπουσαν, ἡνίκα τὸ ει̃ τὴν μετρχὴ ἀπεβάλλητο. ἔχω γὰρ καὶ ἔλκω ἡμετρχή. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ ῥέπεται. τὸ δὲ φαίνομι καὶ εἴρομαι, οὐ γράφεται διὰ τοῦ η̃. φαίνομι γὰρ καὶ εἴρω ἡμετρχή. ἔφην ἢ ἔφασκον ἔχω ἀπὸ ἔφαν ἡμετρχή, οὐ ῥέπουσαν οἰδωρικῶς ἧς τὸ η̃. ὅρα οὖν διὰ τί τὴν ἡγῶ τὰ γράφεται. ἡ διαφέρει τὸ μὴ σὺν τῇ λήγουσι ἐράσῃ, ἀλλὰ σὺν τῇ προλήγουσι ἄρχομαι. ἐπειδὴ ἴδιόν ἐστι τῶν παρωχημένων τὸ κατ' ἀρχὴν μέγεθος. οἷον, ἄγω, ἦγον. ἄλλως. ἡ τὸ ῳ̃ τελοις ἐράσῃ, ἔμμενε τῇ ἀνεκφωνήτῳ εἶναι, ὃ ὥσπερ ἐστὶν ἄρτιον. τὰ γὰρ ἧς λήγοντα ἐνίοτε, οὐ θέλει ἔχειν προσῳδίαν τὴν ὀξεῖαν. οἷον, βοᾶν. ἐτύφθην. ζήτει ἧς τὸ ἐτετύφειν.

Η εἴδει. Οὐδέτις ἄμος ἠείδειμώων. ἔστι καὶ παρὰ ἀπολλωνίῳ. ὡς οἶμαι πλεονασμός ἐστι τῆς ει̃ δίφθογγου ἐκτεῖνάδει. ὡς καὶ ῳ̃ τοῦ ἑξῆς, ἑξείης.

Η εἶν, ἵνα, ἵνα. ζήτει ἧς τὸ ἀπήν. ἐκτεῖναμέσου παρακειμένου, ἀπηνὴ ἐκτάσει, κα. ἵνα, ἵνα, ἵνα. Ϛ' πλησιαστικῶς, ἡμεν. ἀρισοφάνης πλούτῳ. ἔφατα πρὸς τὸ τέμενος ἡμεν τοῦ θεοῦ. Ϛ', συνηρημένῃ, Ἦσαν εὐθὺ τοῦ δομυοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

Η εἶρον, ἔδησεν. ἐδήσμευσεν. ἀπὸ τοῦ εἴρω, εἶρε. σημαίνει τὸ δεσμεύω. πλεονασμῷ τοῦ η̃, ἠείρω. ὡς μύω, ἠμύω. Ϛ' σὺν δ' εἶρον ἱμάσιν.

Η δείδια. ἀπὸ τοῦ εἴδειν ει̃ κ' ἔκτασιν, ἤδειν, ἤδεις. τὸ πληθυντικόν, ἤδειμεν, ἤδειτε, ἤδεισαν. ἡ κατ' ἔλλειψιν, ἤδεμεν, ἤδεσαν. ἐκ τοῦ ἤδειν, ἤδεις. Ϛ' κ' ἔκτασιν τῆς θα συλλαβῆς, ει̃ ἤδειθα. τὸ ποιητικώτερον διὰ τοῦ ε̃. τὸ δὲ ἀττικώτερον, διὰ τοῦ η̃. ἤδηθα εὐπολις.

Η δέῳκα, σὺν τῷ ι̃. παρὰ τὸ αὐδῶ πεποίημαι. εὑρισκόμενος ἀλύω. Οὐ μὴν σύγε ἡμᾶς γε τοιοῦτον ἡδέω.

Η δολιχή. Ἡδολιχὴ δ' ἔπος τῶν αἰχίων μηδ' ἐν ὑγιὲς λέγειν. παρὰ τὸ δολῶ, δολιχή. ἡ πλεονασμῷ τοῦ η̃. ἡδολιχοῦσα ἡ συγχέουσα τὴν ψυχήν. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἡδολιχή. ὡς φλέγω, φλεγμονή. πλήθω, πλησμονή.

Η δος. Οὐδέ πω δῶς ἐς ἐθλὴς ἔσεται κόδος, ἀσμονή. ἐπεὶ τὰ χρείονα νικᾷ. ἡδολιχή. ὄφελος. ἔστιν ἄδος, ἡ σπ' τὸ ὑπὸν καὶ τὸ πλησμονήν. ἰλιάδος λ'. Ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν. ἐκτάσει τοῦ ᾱ ἧς η̃, κόδος. ἢ παρὰ τὸ εὖ τὸ πορεύομαι. παράγωγον, ἕδω τὸ ἐδίω, καὶ ἥδω. ἐξ οὗ κόδος. καὶ κ' συνολικήν, ἄδος. ἢ ὅτι κ' μεταχηματισμοῦ δ' τὸ κόδος ὡς ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἰλιακῇ προσῳδίᾳ. τὸ ἡδομαι τὸ δασυνόμενον, μεταχηματίζεται εἰς τὸ κόδος φιλούμενον. ὡς παρὰ τὸ ἡμέρα δασυνόμενον, μεταχηματίζεται εἰς τὸ ἤμερ φιλούμενον. καὶ τὸ ἅμα δασυνόμενον, εἰς τὸ ἄμυδις φιλούμενον. ἡρωδιανὸς ἐν ἰλιακῇ προσῳδίᾳ. ἐν δὲ τῷ συμποσίῳ, φησὶν ὅτι τὸ κόδος βούλονται τινες δασύνειν. ἐχρήσαμεν δὲ μᾶλλον φιλοῦσθαι. ἐπεὶ τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα βαρύτονα ἀπὸ ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς, φιλοῦσθαι θέλει. οἷον, αἶσχος. εἶδος.

Η δω. παρὰ τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω, Ἀδυφίλου ὡς καὶ ἀδήσι. τὰ γὰρ ἀρέσκοντα, ἡδέα.

Η δύς, παρὰ τὸ πλάτωνι ὀξύνθης καὶ ἄφρων.

Η δύσμος, ὁ ἀρωματοποιὸς κάλαμος.

Η δύ, ἐπίῤῥημα. ἀπὸ ὀνόματος, μετοχὴ εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν. ὡς πορκήτ, Ἀχέρδον δ' ἐγέλασεν.

Η ἄδυμος, ἀπὸ τοῦ ἥδυμος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδύς, ἥδυμος. ἐπίχαρμος. Καὶ λόγων ἀκούσας ἡδύμων. τὸ συγκρινόμενον, ἡδυμώτερος. ἡδίως, ἡδυσμένως, ἡδυσμενέστερος. ὡς ἀνιαρότερος, ἀνιηρέστερος. τὸ δὲ ὑπερθετικόν, ἡδυμέσταρον. ἀλκμᾶν ἔφη.

Η εἰδῶν, ὁ ἥρως, ὁ σωτὴρ ἀνδρομάχης. παρὰ τὸ ἀείδω, ἀειδῶν ὑποκοριστικόν. ὡς ἄφασος, ἀφασίδων. καὶ ἰδωνικῶς, ἠειδῶν. ἔθος γὰρ αὐτοῖς ῥέπειν τὸ α εἰς η̃. ὡς τὸ βορέας, βορέης

Η ερέθονται, ἀωροῦνται. ἀπορρίζονται. πλανῶνται. διασείονται. οἷον, ἐπιμαίνομαι. νοῦφοι. καὶ ἀσηρικρίδων. ἐπὶ μὲν τοῦ προξύνονται, καὶ προτρέπεται γίνονται, παρὰ τὸ ἐρέθω τὸ προξύνω καὶ ἐρεθίζω, γίνεται ἐρέθονται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η̃. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπαωροῦνται καὶ κρέμανται, οἷον, Ἀιεὶ δ' ὁ πλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, παρὰ τὸ ἀείρω τὸ ἀνυφίζω καὶ ἐπαίρω. ὁ μέλλων, ἀερῶ. ἐξ αὐτοῦ ἀερέθω. ὡς ἀείρω ἀερῶ, ἀερέθω. καὶ ῥέπεται τὰ α εἰς η̃, καὶ μετάγεται εἰς συνεσῶτα. ἠερέθω, ἠερέθομαι. ὁ παρατατικός, ἠερεθόμην. τὸ μέσον τῶν πλησιαστικῶν, ἠερέθομαι. ἠερέθομαι. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρω ἀρῶ, ἀρέθω. πλεονασμῷ τοῦ ε̃, ἀερέθω.

Η ερίκ, ἡ αἰγυπὸς τὸ πρίν ἐκάλουν. ὅτι πρὶς ἐπὶ πολὺ πλεονασμὸν ἴλκουσα οὐφαίνεται πρὶν ἀνασχεδὸν ὁρμᾶσθαι. καὶ τότε ὡς παρὰ μὲν τὴν ὁμίχλης καὶ ἀέρος κεκαλυμμένην φαίνεσθαι. ἀπὸ λώιος. Ἡμος δ' ἠερίκ ἀπολυλικίος ἐκλικίσῃ μήτηρ αἰγυπὸς πρωτέρη χλωεῶν ἀ-

Η ερίκ. ἰλιάδος α'. Ἠερίκ δ' ἀνέβημεν ζ' ἐκῶν. ὀπὸ ὀπ. ἐωθινή, ὀρθρινή. καὶ, Ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε. ἰλιάδος Γ'. τὸ πλησιαστικόν, ἀπὸ τοῦ ἠέριος ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέριος, ἠέριος. Τὰ ἀπὸ τῶν ἧς ἡ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ιος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἀστὴρ ἀστέριος, ἀστέριος. ἀιθὴρ ἀιθέριος, ἀιθέριος. ὀλετὴρ ὀλετῆρος, ὀλετήριος. σωτὴρ σωτῆρος, σωτήριος. οὕτω καὶ αἰέριος. καὶ ῥοῶν, ἠέριος. πρός κ' ταὶ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, διὰ τὸ θὴρ θηρός, θηρός. λοιπὸν τὸ θηλυκὸν ἠερία προξύνεται. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πλησιαστικῶν, ἠερίαι.

Η ερίβοια. ἀπὸ τῆς ἠέριος τοπικῆς, γέγονεν ἠερίβοια, ὁμωνύμως κυρίου. ὡς φησὶν ὅμηρος, ἰλιάδος ε̃. ἡ αἰερία καὶ μεγάλα βοῶσα. ὡς τοῦ ἐρμοῦ μήτηρ. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ ἐρεῖ ἐπιτατικόν, καὶ τὸ βοή. τὸ δὲ, Ἠέρι δ' ἔπος ἐκέ-

κλιτ, ἀπὸ τοῦ ἐν ὁμίχλῃ καὶ ἀοράσιᾳ ἐκεκάλυπτο τὸ δ ρυκαὶ ὁ ἰ ασι. γίνεται παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ἀήρ ἀέρος. καὶ κατέκτασιν ἰωνικήν, ἠέρος. Διὰ ἠέρος αἰθέρ ἰκανοι. ἡ δωτική, ἠέρι. ἡ ἀττικὴ, ἠέρα. Περὶ δ' ἠέρα πολλὴν ἔχευσι. θηλυκῶς δὲ ἔστι παρὰ τὸ ποιητὴς ὁ ἀήρ. Διὰ δὲ βαθέα ἠέρι. ἡ μὲν ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸν περικεχυμένον ἡμῖν οὐρανὸν ἐκπαθῶς ἀέρα. θηλυκῶς δὲ, τὴν ἀοράσιαν. ὁ δὲ ἠέριος ὁ σημαίνει τὸ ὀρεινὸς, καὶ παρὰ τὴν ἠέρι δωτικὴν, ἀπὸ τοῦ σκοτία. καὶ παρὰ τὸ ἦρις, ὁ δηλοῖ πρωΐ. Ἠρι μάλα γίνονται ἠρίαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἠερίαι. ὡς πλέθρον, πέλεθρον. τὰ πέλαι δὲ ἐξ ὧν τῆς σκοτίας. ἐξ τάρταρον ἠεροέντα. ἐκ τοῦ ἀερόφις. σημαίνει δὲ τὸ μὲν ὁμίχλωδη καὶ σκοτεινόν.

Ηεροφοῖτις ἐρινύς, ἡ ἐκ τοῦ σκότους φοιτῶσα. κλίνεται σκότους ἐρχομένη ἀόρατος. παρὰ τὸ πέτομαι τὸν ἀεραφοιτᾶν. ἡ ἀοράτως φοιτῶσα. καὶ παρὰ τὸ ἔαρ ὁ σημαίνει τὸ αἷμα. ἐξ οὗ αἱμαροῤῥοῦς. ἠεροῤῥοῦς. καὶ ἠεροφοῖτις, ἡ πεῖ τὴν γῆν φοιτῶσα. ἀρχοῦσα ἢ βεραίσαι, παρὰ τὸ τροφὴν ἐς τὴν γῆν ἀποῤῥίψαι. ῥίπτω. ἐξ ἡ, ὡς ὄχθος ἐκ δεκτέον.

Ηθος. ἰλιάδος κ. Τίφθ' οὕτως ἠθάδες ἠθύονται. καὶ ἰλιάδος ρ. Ἠθάδ' ἡμάρ δ' ἐστὶ καὶ ἐσύμενον κατερύκω. ἔστι δὲ προσφώνησις ἡμιτικὴ νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον καὶ τιμήν. καὶ φιλοφρονητικὴ προσαγόρευσις ἢ πόθος πρὸς τιμιώτερον. ὡς φησιν ὅμηρος, ἰλιάδος ψ. Τίπτέμοι ἠθείη κεφαλὴ δεύρ' ἔλθ' ἐλαύθας.

Ηθος, ἀδελφός. συγγενὴς. φίλος. καὶ παρὰ ὁ ἀδελφός. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέος, θεῖος. καὶ σύναιρέσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει διφθόγγου, θος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἠθος. πλεονάζει τὸ η καὶ παρὰ πολλοῖς λέξεσιν. ὡς τὸ, μύθ. ἠμύθ. βαιός, ἠβαιός. εὐγλωκὺς, εὐηγενὴς. καὶ παρὰ τὸ ἔθος, ἔθος. ἐξ κατέκτασιν, ἠθος. καὶ διὰ τὰ ἀφ' ὧν ἔθος οὐδετέρων διὰ τὸ ις γινόμενα, ἡμῖν τῶν παραλήγεται, τὰ διὰ ῥύτων παράγωμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται. ὡς φάος, ἄγιος. ἁδὲ μὴ παραλήγεται τῶν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. ὡς τὸ, τέλος, τέλθος. ὄρος, ὄρθος. ἔθος οὖν, ἔθος. ἐξ καταβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἠθος. ἀναλογώτερον δ' ἐστὶν ἐκ θεὸς αὐτοκατονομάζω, ἢ πορ ἐκ τοῦ ἔθους. ἐκ γὰρ τοῦ θεὸς, καὶ ἡ αὐτὴ τάσις σώζεται, καὶ ὀλίγα παράγκλιτα δίδοται. ἐκ δὲ τοῦ ἔθους, καὶ ἀνώμαλος ὁ τόνος καὶ πολλὰ τὰ παράγκλιτα δίδοται.

Ηθος, ὀρόφος. παρὰ τὸ ἔθος, ἦθος, κατέκτασιν τοῦ ε. καὶ τὴν θος μυῶν ἐς ἦθος λαμβάνουσιν, ἢ ἠέθος. ἡ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. Ησω δ' καὶ ἐάω. ἰλιάδος ρ. ἀπὸ τοῦ ἀνοήσω. πέμψω. ἵημι οὖν, ἥσω. ἦθος. ἀφ' οὗ καὶ αὐ καὶ κατὰ μέρος ἐκπέμπουσι παράξεις.

Ηθμός, καὶ ἠθμὸν, ἐργαλεῖον διατέρημόνον πολλαῖς τρύπαις. δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἰώθασι διακρίνειν τῶν παχυτέρων ὡς φησὶ μενεκράτης ἐν ἐργασίᾳ. Ηθμῷ δὲ πρὸ πάροιθεν ἀφαρπάξῃ νέον αἰὲι ἀφρόν. παρὰ τὸ ἠθῶ. ς παρὰ μικάρδιος. Οὖρον ἀπηθῆσαι. καὶ ἀριστοφάνης, Ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν. ἀφ' ὧν οὖν ἠθῶ, ἥσω, ἠμός, καὶ ἠθμός. δι' οὗ δηλῆται καὶ διαβιβάζεται.

Ηίθεος, ὁ ἄπαρος γάμου ὢν. ἀφ' ἑτῶν δεκατεσσάρων, ἕως δεκαοκτώ. ἰλιάδος δ. Ηίθεον θαλερὸν σιμοείσιον. τὴν παρθένον καὶ ἄγαμον. σημαίνει δὲ ὡς παρθένου, ὅς παρέζευσο λι. εἰμὴ νηπιάζεις τὸ γε ἧς ἠίθεος. παρὰ τὸ αἴτης αἴτεος ς αἰθεος, ὁ καιρὸν ἄπαυστον αἰτοῦντα, τουτέστιν ἐρωμένου. ἢ παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. καὶ συναιρέσει, αἰθεος καὶ ἠίθεος. διάπυρος γὰρ ἡ νεότης. ὁ καιρὸν ἄγων τοῦ θερμαίνεσθαι. καὶ αἰθεος ὡς ὤν, διὰ τὸ νέον τοῦ σώματος. καὶ μᾶλλον διὰ τὸ ἀμῦσαι τὴν εἶναι καὶ ἄπορον μολισμοῦ γυναικὸς, καὶ γάμου. γέγονε δὲ ὡς τὸ πρᾳΐδηλον.

Ηιών, ὁ αἰγιαλός. παρὰ τὸ αἴειν τὸ ἀνθύδην. ἐκ τοῦ αἰών οὖν, ιών. ἢ ἐξανθυομένη τοῖς κύμασιν. οἷον Ηιόνες δοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω. καὶ παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι παρὰ τῶν κυμάτων. φυτέσι καταπλήσθαι καὶ καταβρέχεσθαι. διονήματα δὲ τὰ καταπλήματα φασὶν οἱ ἀπίθανοι. καὶ παρὰ τὸ ἰῶ, ἐφ' ᾧ ἐστιν ἰέναι ἐξάλος, καὶ ἁλίεναι. λυπηφρων. Ιωσων φριμαγμόν ἠιόνες δεδεγμένοι. καὶ παρὰ τὸ εἰωρέω, ὃς οὖν προσέχει θάλασσα. καὶ ἠιόνας, τοὺς μὲν πεζώδεις, ἀπὸ τοῦ δοξευομένους, δι' ὧν ἐστὶν εὐχερῶς ἰέσθαι. ἠιών, τὸ βασιμώδες μέρος τῆς θαλάσσης. λέγονται δὲ καὶ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τὸ δι' αὐτῶν φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀμαλῶν κύματα.

Ηϊόφς, ὁ καλὰς ἠϊόνας ἔχων. οἷον, ὃ ἐν ἠϊόεσσι πεσὼν μάνδρῃ. φυτέσι τοῖς παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ ὕφας ἔχουσι ποταμῶν. παρὰ τῆς ἠϊόνος γενικῆς, γίνεται ἠϊονόφς. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἠϊόφς. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς φος ος γενικῆς. ὡς ὕδατος ὑδατόεις, ὑδατοέσσης. καὶ παρὰ τὰ ἀνθηρήρηται. παρὰ γὰρ ῥῖς ποταμοῖς ἀνθηφόφ. καὶ γὰρ ἰονοβόστρυχος εἴρηται, ὡς περθύονθυόφς. θυόεσσα φος. οὐκ παρὰ τὸ ἰόν, γίνεται ἰόεις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η. ὡς εἰδέναι ἠείδει, γίνεται ἠϊόφς ὁ, ἵα ἔχων σκάμανδρος. ἁρμόζει γὰρ ἐπὶ ποταμοῦ. πρὸς διαφορὰν οὖν σημαινόμενα, καὶ συγκοπή ἐστιν, καὶ πλεονασμός.

Ηϊμενις, ὁ ἥρως ὁ πατὴρ ἐρέσου τοῦ θρανὸς, ὡς φησὶ τὸ ὄμηρος. ἀφ' οὗ τὸς ἠϊόνος, παρὰ τὸ ὑμοῦ ἠϊόνες.

Ηϊα, βρώματα. οὐτὰ ἐν οἴκῳ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πολλ. ὅμηρος. ἔνθ' δὲ ἤϊα κωρύκω. καὶ Δευτεφίλοι ἤϊα φερώμεθα. ἐφόδια. σῖα ἀγαθά. χρήσιμα τα. ἔστιν ἔξω τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγου. ὡς φησὶ σάφρων σιθωνοθήρα. ἔξω κίρα ὧς ἔξω. ὁ πάρειμι, ἔξηκα. ὁμέσος, εἶα. καὶ διάλυσιν, ἤϊα. ἤϊα οὖν κυρίως, τὰ πρὸς ὁδὸν ἐπιτήδεια βρώματα, καὶ πρὸς τὸ ἰέναι χρήσιμα, ἢ πρὸς ἰοῦσιν ἐπιτήδεια. λέγουσι δὲ καὶ τὰ ἄχυρα. ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠϊόνι θημῶνα πυάξῃ. πάρειμι ἔξω. φυτέσι τὰ εὐκίνητα καὶ εὐχερῶς μεταφερόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων. χωνευτὸς γὰρ ἀνέμου, δεύροκε κ' ἀφυσεφέρεται. καὶ ὧν τῶν ἀλόγων ζώων. Πορδαλίων λύκων τ' ἤϊα πέλονται.

Ηϊφοίβε. ἐλήτει ὡς τὸ ἤϊε. ἐκτὸς ἔξω, ὁμέσος παρακείμενος, εἶα. καὶ διαλύσει, εἶα. καὶ προπαροξυτόνως ἤϊα, ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμην. Ηϊα πολλὰ θεοὶς παιούμενος. καὶ τὸ γίγνομαι, ἤϊε, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. Οὐδ' ἤϊε γυνὴ εἰοικώς. εἰ τὰ κατὰ σωφροσύνην, γίνεται καὶ ἡμιμόριον χωρὶς τοῦ β', γίνεται ἐκτὸς ἔξω. ὁμέσος, ἔα. καὶ ἀπικῶς, ἤα. καὶ σημαίνει τὸ ὑπῆρχον.

Ηϊσαν. τοῦ τρίτου ἐὰν μὲν σὺν ἕλκῃς, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο. ἐὰν δὲ μὴ ἕλκῃς τὸ ι, σημαίνει τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ ἔμμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν, ἴτε, ἴασιν. Οἱ δ' ἄρ' ἴασι πρῶ. πλεοναστικῶς δὲ τὸ ἤϊσαν. Τοῖς δ' ἄμα μερόπων καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ἤϊσαν. καὶ ὡς οἶμαι, ἀφ' οὗ ἔξω τὸ πορεύομαι. ὁ ἀόριστος, εἴσαν. εἶσαν, καὶ ἤϊσαν.

Ηϊσαν ἐγὼ, παρὰ τὸ ἴσαμι. ὁ παρατατικὸς, ἴσαν. τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσαν. καὶ πλεοναστικῶς ἦν, ἤϊσαν. διαφοῦ τὸ προστεθὲν τὸ ἐγὼ, ἵνα γένηται τὸ πρῶτον, ἀντὶ τοῦ ἠϊσάμην ἐγὼ.

Ηἴσκομεν. ἔστιν ἴσκω τὸ λέγω, καὶ τὸ εἰκάζω. ἴσκομεν τὸ πληθυντικόν. καὶ πλεοναστικῶς οὖν ἦν, γίνεται ἠίσκομεν. οἱδὲ, εἴσκω ῥῆμα. τὸ πληθυντικόν, εἴσκομεν. καὶ ἐκτάσει, ἠίσκομεν.

Ηϊκρ. Δέμας δ' ἠϊκρ' γυναικί. ἂν ὁμοιοῦται. ἐκτὸς ἔξω. ὁ παρακείμενος, εἶκα, εἶμαι, ἕϊγμαι, ἕξω, εἶκτο.

Ηἴχθη, ἐξέφραμεν. ἠνέχθη. ἐξώρμησεν. ἀφ' οὗ αἴσω, αἴξω, ἤϊξα, ἤϊγμαι, ἠίχθην.

Ηκα, Ηκα πρὸς ἀηκάλουσ' ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἠρέμα καὶ ἡσύχως. ἔστι δὲ ἐπιῤῥῆμα μεσότητος. ἐπὶ παρατατικῆς, ὃ σημαίνει τὴν ἡσυχίαν. οὕτω δὲ ἀπαθητικὴν ἔχει σύνταξιν ἐπιῤῥήματος σὺν τάξει. Ακὴν δ' ἔτεμον πρόσω ὧν. παρὰ τὸ ἀκὴν οὖν, ἤκα κὲ ἀνθρωφὴν. ὡς πορσύνη, σύνθεσις ἐπιῤῥήματος. σάφης, σάφα. λίσσομαι, λίτομαι, οὕτως ἀκὴν ἀκά. καὶ κατὰ τροπὴν, ἧκα. ὅσα ἄγυρις, πανήγυρις. ἄνεμος, εὐήνεμος, καὶ ἀνεμόεις. πῶς πορ παρὰ τὸ πρόσθεν, πρόσθα. καὶ ὄπερθεν ἔνερθα. καὶ ὄπιθεν, ὄπιθα, οὕτως ἀφ' οὗ ἀκὴν ἀκά, ἧκα κὲ μεθ' ἅλην τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος. ἀναγκαίως οὖν ἀποβληθὲν ἐγένετο ν.

Ηκαλον, τὸ ἡσυχον καὶ ἡσύχως. παρὰ τὸ ἧκα ἐπιῤῥῆμα. ἢ παρὰ τὸ ἀκαλόν. φυτέσι παρὰ τὸ εὔκυκλον.

Ηκη, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. ἀρχέλοχος. Ισσκατὴκην κύμασός τε καὶ ἀνέμου. παρὰ τὸ ἧκω τὸ πορεύομαι. ἧκη οὖν, ἡ ὀξύτης, ἡδιατέμουσα. καὶ διὰ τῶν τμητῶν καὶ τμημάτων ἰοῦσα. ἀφ' ὃ δὲ φύτρου, καὶ τὸ βέλους ἀκὴ παρωνύμως. καὶ ἀκὴν ἐπιῤῥῆμα. τὸ δὲ ἧκω τὸ ἔρχομαι, ἐπὶ μὲν τῶν συνεπτικῶν, παρὰ τὴν ἰάμβοις καὶ τὴς πεζολόγοις, διὰ τοῦ η γράφεται. παρὰ δὲ τὴς ποιητὰς, παντοτὲ διὰ τοῦ ι. ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, ἀεὶ διὰ τοῦ ι. ὀθσν καὶ ἀφῖγμαι, ἀφιγμένος.

Ηκισος. Ηκισος δ' ἐπίωνος ἐλαχίστου μὲν ἀρμενάρμενα τῶν. ἀντὶ τοῦ ἐλαχίστων. ἀθρόως. ἄτερ χρόος. παντὸς ἡ πόσις. ἰλιάδος ψ. ἀφ' οὗ ἧκα ἐπιῤῥήματος, ἧκος. καὶ ἀφ' οὗ ἧκα καὶ οὗ ἧκος. ὀθσν καὶ ἠκίστα ἀφ' οὗ δὲ μάλα ψύξασα.

Ηκιστα. ἀπίκως ἐκτὸς τοῦ ἡπίως δασυνομένου, γίνεται ἡ στα, καὶ ἠκιστα. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς φησὶν, ὅτι ἡ πρὸ παραλήγουσα δασύνεται. δείκνυται ἐκ τῆς σύνα λοιφῆς δασυνομένου. οὐ χ' ἠκιστα δ. καὶ σημαίνει τὸ μάλιστα. παρὰ τοῦ ἧκα. γίνεται ἠκιστος, καὶ ἠκιστα. ὡς μάλα, μάλιστα. τὸ δὲ λέγειν παρὰ τὸ ἡσσον, οὐ χρῆσις. οὐ γὰρ λέγεται ἡσσιστα. ἀλλ' τις λέγει παρὰ τὸ θᾶσσον οὐ λέγεται θάσσιστα, καὶ παρὰ τὸ κρᾶσσον κρειότατα, ἀλλὰ τάχιστα, καὶ κράτιστα, εἴσεται ὅτι παρὰ τὸ τάχος, καὶ παρὰ τὸ κράτιστος, ἐθέλει τὰ τάχιστα καὶ κράτιστα οὐδετέρως κατ' ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν.

Ηλακάτη, τὸ γυναικῶν ἔργαλεῖον. ὀργάνου πεῖόν τι λοιὸν αἱ γυναῖκες τὸ νῆμα. ἐκτὸς ἡ λάσκω, ἠλακάτη. ὡς διδάσκω, διδακτὴ. καὶ πλεοναστικῶς τοῦ α, ἠλακάτη. ἢ ἡ γράμμα ἢ ἕλιγμα ἢ λῆτην. σημαίνει καὶ τὸ βέλος. ὀθσν καὶ χρυσηλάκατος, ἢ χρυσῶ βέλη χεομένη. καλλίτριχος. καὶ τὸ ὑπερίσιον, ὅταν λέγηται, Κατὰ δ' αὐτῶν λῖτα χέον ὑπηλάκατα τανύσαντες.

Ηλάσκω, σημαίνει τὸ ἅμα τοῦ τόπου ἔλθειν. καὶ ἠλασκάζω, ἐκτὸς ἠλάσκω. ὡς εἰπὼ, εἰπάζω. σημαίνει δὲ ἀμφότερα, τὸ πεῖ ἀλλὰ πολλαχῶς διαφέρει. Αἵτε κ' ἀθρόου ποιμνίου ἠλάσκουσιν, ἂν ἠλάσκουσαι. ὅ ἐστι πεῖ τὸ αὐτὸ τὸ πολλοῦνται. ἐμοῦ μόνος ἠλασκάζει. πεῖ τὸ αὐτὸ ἕλουμένος τόπου ἐκκλίνει. κρύπτεται. πλανᾶται. ὃ καὶ φλῶ φλήσω, γίνεται φλήσκω, ἐφλάσκω, καὶ ἠλάσκω κὲ ῥοπὴν. ἢ ἐκτοῦ ἁλῶ τὸ πλανῶ, γίνεται ἁλάσκω. ὡς ἠρῶ, ἠράσκω. εἶτα ἠλάσκω. ἠλασκάζω.

Ηλαξὸς, ἀφ' οὗ ἠλαξόος, ἠλαξός. ὡς πορ βοηθόος, βοηθός.

Ηλαίνω, τὸ μαραίνω. καὶ ἠλαίνουσα πεῖ τὸ παθέτου. καὶ ἠλαίνεται, τὸ μαραίνεσθαι καὶ μαίνεσθαι.

Ηλαυθερές. ἡ λαυθερές, τὸ ὕ ὡς τ ἡλιόυθερμαυόμ.
Ηλεκρου. ὅμηρος. Μετὰ δ᾽ ἠλέκροισιν ἔεργε. εἴρηται
ὅπ διακε χυμθμου καὶ ὑγρὸν ὂν πῦ τὰς τοῦ ἡλίου
δυσμὰς ωπ᾽γυται. ἡ ἠλεκρόμπον. ὅτε γὰρ ὠὶ λέ-
κρου ἡ ἠὼς ὁρμᾶ, ωπ᾽γυται. ἡ ωρὰ τὴ ἐλίαστω, ἔλεκ-
ρου καὶ ἤλεκρον. ὠσμω δ᾽ αὐλῶ ἧς πῦ δ᾽ἐρᾶται καὶ
ὅρμοις ἐχῶυ τ πῦ ελίαστομτες. ἡ ωρὰ τὸ ἐλθ᾽υ τὰ ἐκ
τὸς, ἔλεκρου καὶ ἤλεκρου. δ᾽βόμενον γὰρ, ἁρπάζει
τὰ ωελάζοντα φύγαια. ἡ ωαρὰ τὸ ἥλιος ἠλέκτωρ
ὄμομα τὸ τοῦ ἡλίου. φασὶ γὰρ αὐτὸ δ᾽ακρυου εἶναι
τῶυ ἡλιάδωυ. ὁ ωορ ὠὶ τῶ φαέθοντος οἰκτω, σάζουσιυ.
ἀς, ἡ κλαυσάσας αὐτὸυ φασὶ μεταβληθῆναι ἧς ἀηγεί-
ρους δτὸς καὶ ελεήσαντος. καὶ τὸ καταφερόμενον ωρ᾽
αὐτῶυ δ᾽ακρυον ἐν τῶ ωοταμῶ ωπ᾽γυται ζ ποιῆ τὸ
ἤλεκτρου. ἡ ὅτι ἡλιαυτὲς ἐστιυ ἀηὸ τυ ωοιυ χευσὸυ με-
μιγμένου ὑέλω. καὶ λιθιᾶ τρύπυρὴμα.
Ηλέκτραι, ωὸλῆς θηβῶυ. ἡ ἀηὸ τ ἠλεκτρύωνος τ ωα-
τρὸς ἀλκμήνης, ἡ ἀηὸ ἠλέκτρας. Ἰαὼ τῆς δὲ μήτηρ καὶ
τ ἐνίους ἁρμουία. ἡ τὰ ἐν τοῖς κλιυόμενοι τῶυ σφιγ-
γῶυ ὄμματα. ἡ τῶυ ἐν ταῖς κλίναις ωοικίλλωμθμωυ.
Ηλέκτωρ, ὁ ἥλιος. ἡ ὅτι ποὺ νοιμᾶται ἀεὶ ἁλούμενος.
ἀλέκτωρ, ὁ ἀνευ λέκτρωυ ὤυ. ἡ ὅτι ἁλικιοῦσες ἐ ἀκά-
μας. ἡ ὅτι ἐκ τῶυ λέκτρωυ καὶ τῆς κοίτης ἡμᾶς ἐγείρει
διὰ τὸ ἐωιλάμθαυ. ὁ ἀλέκτρους ἡμᾶς ωοιῶυ. ωρὰ δὲ
τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, λέκτωρ καὶ ἀλέκτωρ, καὶ ἠλέ-
κτωρ. χίλιοι δὲ ἀηὸ τῆς λαμωρότητος τ ἠλέκτρου, ἀρχοῦ
λαμωρός. ὥστε, Ηλέκτωρ ἐβεβήκει. ἰλιάδος ζ. ἔστι
δὲ ἐωίθετον τοῦ ἡλίου. τὸ δὲ ἔξω ἀλέκτωρ, ἐτυμολο-
γεῖται ωρὰ τὸ λέκτρου καὶ τὸ ἐωιτάττω ἀ. ωολυ-
Ηλέμαλος, ὁμάταιος. ωρὰ τὸ ἠλεός, ⟨ ὀχ ἡ γραφ.
ἠλέαρος. καὶ ωλεοναστικῶς μ. ὡς μέσος, μέσαρος.
ἐ τρίτος, τίταρος. καὶ ἐωίρρημα ἠλεμάτως. ἡ ωρὰ τὸ
ἄλη ὁ σημαίνει τὴν ωλάνην. ἧς τὸ, φέυγας ἠλέ. ἐ τὸ
μάτην μάτως. ἠλεμάτως οὖν, τὸ ματαίως. οὕτως
Ηλεός, μάταιος. μαινόμενος. μωρός. ⟨ εὑρου ἐγώ.
καλλίμαχος. Οὐ δ᾽ ἠλεὸς οὐ τὸ ὠὶ σὸ τὴν βλέψας. καὶ
οὐδ᾽ ἑτέρως, Ηλεὰ μὲν ἐέξας, ἐχθρὰ δὲ ωασόμενε.
ωρὰ τὴν ἄλην τὴν ωλάνην, ὃν ἄλεος ὁ ωεωλανη-
μθμος καὶ ἠλεός. ἡ ωρὰ τὴν ἀλέαν τ θερμότητα.
ἴυ᾽ ἡ ὁ θερμὸς ἡμῖν ωροτετὴς. ἡ ωρὰ τὸ ἀλεᾶσθαι εἴρη-
ται. οὗ δεῖ ἐγκλίνειν διὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἐνφέυγειν.
Ηλεός, ἡ κλητική, ὦ ἠλεέ. ἐ κατὰ συγκοπὴν, ἠλέ.
ἰλιάδος ο. Μαινόμθνε φέυγας ἠλέ, ὦ μάταιε. λέγε δ
ἐ οἱ ὄιος ἠλεός. ὁμοίως ωοιός. Ο τ ἐφέηκε ωολύ φο-
νάωρ χαλεωῆναι.
Ηλθοσαν. ἐκ τ ἐλεύθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος συγκοπῆς,
ἦλθον. τὸ γ᾽ίτρυ τῶν ωλιθωτικῶν, ἦλθου. καὶ ωῶς
γίνεται ἦλθοσαν. οἱ γὰρ βοιωτοὶ ὠὶ τῶν μὴ ἐχόντων
τὴν μετοχὴν ἧς ὀξύτονον, ωοιοῦσι ἰσοσύλλαβον.
Ηλέκτρα, ἡ ωρὸ ὁμήρω λαοδίκη. διὰ τὸ ωολυχρόνιον
τῆς ωαθήσιας. οἷον ἀλεκτρόστις. ὡς εὑρισκόδης.
ζ ωαθέγε μακρὸν δὲ μῆνος ἠλέκτρα χρόνου.
Ηλις, ἡ ωόλις. ἥρι ὡς λέαινος, διὰ τὸ ρι ἐκτροῦ κα-
τακλυσμοῦ πεισωθέντας εἰς ωόλιν ἁλισθῆναι, ὅ ἐστιυ
ἀθροισθῆναι. ἡ διὰ τὸ καὶ ἀκώμας οἰκοῦντας, ὑστε-
ρου ἧς μίαν ωόλιν ἁλισθῆναι. ἡ ἀηὸ τοῦ ὕδρου ωοτει-
δῶυος ἠλέως βασιλεύσαντος τῆς χώρας, τὴν ωόλιν
λαβόντα τὸ ὄυομα. τὸυ δὲ ἠλέα, καὶ μετὰ τ β βηλέα
ωροσαγορεύεσθαι, κατὰ ωέθος τῆς διαλέ-
κτου τὸ β ωροσγράφεσθαι τοῖς ἀηὸ φωυήεντος ἀρ-
χομθμοις λέξεσι. Πρὸ τοῦ δ᾽ιακτῆσαι τὴν ὁλυμ-
ωίαν ωρὰ τῆς γῆς, αὐτὴν ωρελήφεσαν ἡλιόστε καὶ
κρόνος. γνώρισμα δὲ τοῦ κτήματος, ποιμόσεστι βω-
μὸς ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐν ὁλυμωία. συμβολον δὲ καὶ τό-
δε. τοῦ μὲν ὁ κρόνιος λόφος καλούμενος. τ δὲ ἥλις
μέχρι τοῦ νῦν καλουμθμης ἐωωνυμου τοῦ θεοῦ. διὰ
τοῦτο καὶ αὐγείας τῆς χώρας ἐβασίλευσε μοίρας οὐ-
σῆς ἡλίου ωᾶσας αὐτῶ ὤν. ὅμηρος ἐν ἰλιάδος λ. Ἐν
ἤλιδι δίνη. φυτέστι θαυμασιή. ἱερὰ. ἐν αὐτῆ γὰρ ἐτη-
μᾶτο ὁ ὀλύμωιος ζεύς. οὐ καὶ ωανήγυρις πῦ ἐτε τῆ
χρόνου ἤγετο τὰ ὀλύμωια. χῦθα ἠγωνίζοντο οἱ ἀηὸ
τῆς ἑλλάδος ωάντες. ἔστι δὲ ωόλις ωελοωοννήσου.
οἰκήσας δὲ αὐτὴν ἠλεὸς ωᾶσι ωοσειδῶνος ἐ εὐρυτυ-
λης τῆς ὑσμιῶνος. ἠλείου δὲ ἄλεξις ἐ ἐωώνυμος βα-
σιλεύς. ἀφ᾽ οὗ ἐωώνυμοι οἱ ἠλῶοι ὡς φησὶν ἀριστοτέλης ἐν
τῶ ωέωλω.
Ηλῶος, ὁ ωολίτης τῆς ἤλιδος. διφθογγοραφῆται.
ὡς ωορ ἀηὸ τοῦ εὖ ωολις εὐωόλιδος γίνεται εὐωο-
λίδειος, καὶ ἀηὸ τοῦ ἄδωνις ἀδωνίδειος, οὕτω καὶ ἀηὸ
τοῦ ἥλις ἤλιδος, ἠλίδειος. καὶ ἀηὸ βολῆ τ β, ἠλι-
ῶος. καὶ κράσει τοῦ ι καὶ τῆς ει διφθόγγου, ἠλῶος.
ζήτει ἧς τὸ Δαρῶος καιούμα.
Ηλιάς. τὰ ἧς εως λήγοντα, οὐ θέλουσι διφθογγοῦσθαι
ραλήτεσθαι ὡς ἐωιρρωῶος. χωρὶς ἧς μὴ ἀηὸ ωρωτο-
τύωου σχῶσι τ ει διφθόγγου. ἐρεσιάς, ἐρινεάς. ἐ-
ριάς. ἠλιάς. ἠῶιάς. κιτιάς. καμειράς. μυρίας, ὄυομα
κύριου. ωροσκῆται ὡς ἐωιρρωῶος, διὰ τὸ ῶιάς,
οὐκ ὠῶι ωαρὰ τοῦ μέσορος. ωροσκῆται μὴ ἀηὸ ωρω-
τοτύωου, διὰ τὸ ῥοίτειου, ῥοίτειάς. καὶ σίτειου, σίτει-
Ηλιος. ωαρὰ τὸ ἅλης, ἅλιος ὁ φανερός. καὶ ⟨ ἅς.
ἥλιος ἀηροβολὴ τ ρ. ὡς διώκω, διωκή. ἰωκή. δίωξις ἴ-
ωη, ἰωξίωη. ἡ ωαρὰ τὸ στέλας τὴν λαμωηδόνα,
στέλιος. ἀηροβολὴ τοῦ ς, ἔλιος. καὶ ῥο ὠῆ τοῦ ε ἧς η.
ἡ ωαρὰ τὸ ἅλς ἅλός, ἅλιος καὶ ἥλιος. ἀνιμᾶσθαι γὰρ
φασὶν οἱ φυσικοὶ τ ἡλίου τὸ ὑδωρ τῆς θαλάσσης. ἐκ τῶ
τῆς θαλάσσης ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα. ὅθεν καὶ
ωοσειδῶν, ωαρὰ τ τὴν ωόσιν ἀναωέμωειν τῶ ὑδατι.
ἤτοι ωαρὰ τὸ ἅλις ἅλιος καὶ ἥλιος. ἐωεὶ
ωρὸς ωάντας ἱκανῶς καὶ ἁρμοδίως ἔχει. ἡ ωαρὰ τὸ
ἅλες τὸ σωηθροισμένον ωῦρ. λέγεται γὰρ ωαρὰ τὸ

ἀολίζω τὸ συναθροίζω. ὅς ἐμπεδοκλῆς. Ἀλλ' ὁ μὲν ἁλιθεὶς, μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύει. καὶ παρὰ τὸ ἕλη ὁσημαίνει τὰ λαμπάδια, ἕλιος ὁ ἥλιος. ἠέλιος δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ποιητικῶς. ὡς παρὰ τὸ ᾖ τὸ ᾖτου, μετὰ τῆς παρὰ παράκτου. καὶ συνηθῶς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, παράκτου.

Ηλιάδες. φασὶ τὰς φαέθοντα τεῖσαι τὰ τῆς ἑαυτοῦ πατέρα μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι αὐτῷ τὴν τοῦ τεθρίππου κυρείαν. ἀμελήσαντα δὲ αὐτὸν, καὶ τῶν ἵππων ἐκ χείρος πεσόντων, ἐκ πεσεῖν ἐκ τοῦ δίφρου. καὶ πεσόντα ὧδε τὴν ἡμέραν τελευτῆσαι. τὰς δὲ ἀδελφὰς αὐτοῦ ἡλιάδας ὀνομαζομένας θρηνεῖσθαι πένθος ὑπερβάλλον. καὶ διὰ τὴν λύπην μεταρρηθῆναι πάσας αἰγείρους. κλαιούσας δὲ καθ' ἑκάστην ὑπὸ τοῦ τεταμένας ἡμέρας ἀφιέναι πολλὰ δάκρυα, ἃ ξηρῶν φασὶ γλεύεσθαι τὸ καλούμενον ἤλεκτρον. Ἡριδανοῖο οὔ ποτε τοῖ προχοῆσιν ἐρήμην ἀνὰ νύκτα ἠλιάδες κώκυσαν ὀδυρόμεναι φαέθοντα. καὶ δι' ἃ κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι, δάκρυ' ἀμέλγουσι χυσαυγέος ἠλέκτροιο. διονύσιος ὑπερηγήσει. ἡδὲ ἱστορία παρὰ διοδώρῳ.

Ηλιος, ἡ ἕως, διὰ τὸ ἱέσθαι τὸ ἕως, ἤτοι φέρεσθαι τὸ φῶς. ἕως γὰρ ἡ ἀναρπή.

Ηλιάδες, αἱ καυστὰ χρυσοῖ κλίνας. ἥλιος ὁ καὶ ὁ θεός, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡμέρα, καὶ ὁ τόπος ἔνθα οὗ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει.

Ηλιαία, ἡς τὸ συνέδριον προκαθημένων τῶν δικαστῶν. καὶ παρὰ τὸ συνάθροισιν καὶ πρὸ τοῦ θεῖναι ἥλιον εἶναι. παρὰ τὸ ἡλιοῦσθαι τοὺς ἐκεῖ ἀθροιζομένους. ἡλιαία, ἡ ἐκ πολλῶν συναγωγή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. ὅτι ἐκ πολλῶν συνάγεται. παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν, ἅλις ἐπίρρημα. ἔνθεν γίνεται κτητικὸν ὄνομα ἁλιά. καὶ ἀφ' ὑστέρου ἕτερον κτητικὸν, ἁλιαία. ἀφ' οὗ καὶ ἡλιασταὶ λέγονται οἱ ἐκκλησιάζοντες. καὶ ἡλιαστικὸς ὅρκος, ὁ ἐκ συναγωγῆς γινόμενος. καὶ παρὰ τὸ ἁλίζεσθαι τὸ συναθροίζεσθαι, ἁλιαία. ἡ ἡλιαία δέ ἐστι τὸ μέγα δικαστήριον ἀθηναίων, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, ἤβουλήσωνται ἔνδον ἀνδρῶν χιλίων. ἡλιάζεσθαι καὶ ἡλιάσαι ἔστι τὸ συνηλιαία

Ηλίβατος, δύσβατος ἢ ὑψηλὸς τόπος. παρὰ τὸ δικάζω. μέγας, καὶ ἄβατος. καὶ πέρα τὸ ἡλίβατοι, μεγάλαι καὶ ὑψηλαί. ἀπὸ τοῦ ἁλιτῶ, ἁλιτόβατος. καὶ συγκοπῇ, ἁλίβατος. καὶ ἐκτάσει, ἡλίβατος πέρα ἐφ' ἧν ἄνθρωπος βαίνων ἁμαρτάνει καὶ ἀποτυγχάνει. οἱ δὲ δασείαις λέγοντες παρὰ τὸν ἥλιον, ἡλιόβατος. ἡλίβατος ὅπου πρῶτον ὁ ἥλιος βαίνει. οὐκέτι πεῖθομαι δὲ αὐτοῖς ἡ παράθεσις. καὶ ἁλίβατος, ἧς οὐδὲν προβαίνει. ἐκτίθεμαι, συγκοπῇ λῶ. καὶ ἁλῶ ἁλίβατος. καὶ παρὰ τὸ θαλάσσῃ τῇ ἁλὶ βαίνουσα, καὶ βεβηκυῖα. σημείωσαι δὲ, τάρταρον ἡλίβατον τὸ βαθὺν λέγει. ἔνιοι ἡλίφατον ἀπὸ διθάσιν ἡλίῳ φαινόμενον. καὶ εὑρίσκεις ἐν ἱππο-

λύτῳ. Ἡλιβάτοις κευθμῶσιν, βαθυτάτοις. ἀπὸ τοῦ ἁλιτεῖν τῆς βάσεως.

Ηλίθιος, ὁ ἀνόητος καὶ μωρός. παρὰ τὸ ἄλιον τὸ μάταιον. ἐκ τοῦ ἄλιος οὖν, ἁλίϊος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἁλίθιος ἢ ἡλίθιος. ἡ παρὰ τὸ ἡλιθα ἐπίρρημα. ὁ φαύλα χύδην ποιῶν, καὶ ἀδιακρίτως. ἡ παρὰ τὸ λίθος, πλεονασμῷ τοῦ α. ἡ παρὰ τὴν ἄλα.

Ηλιθα πολλή, ἀντὶ τοῦ μάλα, ἢ φαύλη πολλή. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ἀθροίσεως, καὶ σημαίνει τὸ σφόδρα. ἢ ἀθρόως. γίνεται παρὰ τὸ ἅλις ἅλιθα. ἢ ἡλιθα. τάττεται καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως. οἷον, ἐπὶ χαλκοῦ ἡλίθια χερσί. τὸ ματαίως.

Ηλικία. παρὰ τὸ ἑλῶ, ἡλιξ ἡλικος ἡλικία. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλλῶ τὸ κινῶ, ἅλιξ. καὶ γενικῇ τοῦ α ἥλικος, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ π, ἥλιξ. ἡλικιώτης ἡλικιώτιδος. ὁ καιρικός. καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν ἥλικος ἀρσενικῶν μετατίθεται.

Ηλιτόμηνος, καὶ ἁλιτήμερος. σημαίνει δὲ τὸν ἐπαμηνιαῖον χρονιθέντα παῖδα, ὡς φησὶ καλλίμαχος. τὸν, οὐκέτι πλήσει φέρουσα μήτηρ οἰσῶν μῆνας. τὸν ἡμιτηνότατα καθήκοντος μηνὸς ἥκοντα τὰ χθόνια. ἁλιτεῖν γὰρ τὸ ἁμαρτυχεῖν καὶ ἁμαρτάνειν. καὶ ὁμήρου ἰλιάδος τ. ἐκ δ' ἄρα γε προφόως δεκάτῃ ἡλιτόμηνον ἐόντα. δικαμηνότατον τελείου ἀριθμοῦ τῶν συνέα μηνῶν, ἑπτάμηνος οὖν ἐρυθρός. παρὰ τὸ ἁλίτης, ἁλιτόμηνος. ὡς ποιητὴς, ποιητροδιδάσκαλος.

Ηλος. παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ὁμήρου, ἧσω. ἐξ αὐτοῦ ἧλος, ὁ πεμπόμενος.

Ηλώνη, πόλις. ὁμηρος. ὅτι ἐκεῖσε ὑπὸ ἡρακλέους ἐάλωσαν οἱ κένταυροι. καὶ ὑπὸ τοῦ ἥρωος, ἐκλήθη ἡ πόλις. καὶ οὕτως ὠνόμασαι παρὰ τὸ σὺν αὐτῇ ἁλῶναι αὐτοὺς, ἁλώνη καὶ ἡλώνη.

Ηλύη, σκιὰν δηλοῖ, ἢ σκοτίαν.

Ηλυετήν. τὴν ποιητήν. ὡς τὸ ἦλυον, τὴλυον.

Ηλασπρβοῦς ἰβυνος, παρὰ τὸ ἠλάσαρ.

Ηλύσιον πεδίον, τὸ τῶν εὐσεβῶν χωρίον. παρὰ τὸ λυτὰς σωμάτων ἐκεῖ μένειν τὰς ψυχάς. τὴν πλεονάζοντος. ὡς τὸ ἀλάληκτος. ἀσαφὴς. ἢ σὺν ᾧ λύονται οἱ τελευτῶντες. ἢ ὅτι οὐ διαλύονται αἱ ψυχαὶ, ἀλλὰ διαμένουσιν ἀπαθεῖς. ἢ σὺν ᾧ λύουσιν, ἂν δέχωνται, ἢ ὅτου οὐ διαλύονται αἱ ψυχαὶ τῶν σωμάτων. ἢ ἀλύσιον, ὀθονοῦ καὶ ἀναλύθῃς. ἢ παρὰ τὴν ἔλευσιν. χθαὶ οἱ εὐσεβεῖς παραγίνονται. ἠλύσιον οὖν, ἡμακάρων μῆκος. λέγεται δὲ ἠλύσιον, καὶ ἱερὸν πεδίον πρὸ ἑσπέρας. οἱ δὲ, πρὸ αὐλῶνος, ἢ λέσβου. καλεῖται δὲ καὶ σύνλυσα. πολέμων δὲ ἀθηναίοις φησὶ τὸ καταστρατοπεδεύειν χωρίον καλεῖν.

Ημα, τὸ ἀνθρώπισμα. ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ μήων, ἧσω, τὸ ἕμα. κατὰ τάσιν ἧμα. ὡς θέμα, θῆμα, ἐπίθημα. Ημασιν ἔπλευσε χάριτες. καὶ ἧμων ὁ ἀνόητος. ὁμήρος ἰλιάδος ψ. Καί ῥ' ἧμονες ἄνδρες ἄεσαν.

Η μαρ, ἡ ἡμέρα. οὐ χεὺρος τ' ἐτυμολογίαν. ὃς οἴμαι δὲ ἀφ' οὗ ἡμέρα, γίνεται ἡμαρ. κλίνεται ἡμαρος. ὃς ἦ ὧρ, ἡ ὧρας.

Η μαθίων, ὑός ἠοῦς καθ' ἡσύχιον. ὡρὰ τὴν ἡμερινὴν φοιτικήν. ῥοῶν φῦτ' ἐς θ' ἡμαθίων, καὶ ἡμαθίων.

Η μαθός, ψαμμώδης. ῥαχεῖα. ὡρὰ τ' ἄμμου, ἀμαθός καὶ ἠμαθόεις. εὐήμερος. ἢ ἀφ' ἁμάθου ὡσταμοῦ ὡρὰ ῥέον ὡς ὠύλου ἠμαθόεντος.

Η μάλαψ, σημαίνει φ ἔβλαψ. λυπῶ φω. ὡρὰ τὸ ἅμα βλάπτειν.

Η μβροτες, ἄμβρτες. ἀτύχεις. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει, καὶ τὸ οὐδ' ἔτυχες.

Η μεδιάων, τῶν ἐκ τοῦ αὐλοῦ ἐδάφους συσπειρῶν, ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. ἰδίων. ἐγχωρίων. αὐλοχθόνων. διάπεδον δ' τὸ ἔδαφος. ἢ τὸ ὑδατώδης, ὑποίας χώρας ἢ παρίδος, ἀνθήκαται τῶν ἀμφιδατῶν.

Η μενος, καθεζόμενος. ἀφ' οὗ ἐῶ τὸ κάθημαι, γίνεται ἔκμι. τὸ παθητικόν, ἔεμαι, ἧμαι. ἡμερχή, ἥμενος.

Η μερίς, Ημερὶς ἡ βόωσα. ἀμπελος. κλῆμα ἵς. εἴρηται διὰ τὸ ἡμερῶσθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων ἦθος, εὑρεθέντος τοῦ καρποῦ τούτου. ἢ ὅτι οἱ ἴωνες, ὁ τὸν πῶν θηρίων καὶ ὀρνέων ἐκ τῆς θηριότητος μεταστήσαντες, ἡθάσαν εἶναι φασί. διὸ καὶ τὰς ὑποθήκας καλουμένας ἀναδιδράδας, ἐπιμελῶς ἐκπλύνοντες τὸ πῶν ἐρήμων μετενέγκαντες, πρὸς τὴν αὐλὴν φυτεύσωσι, ἡθάσους ὀνομάζουσιν, ὡς τῆς ἀγριότητος ἀφημένας. ὁμοίως δὲ, τὸ ἄζεστινὸς τοῦ ἀγρίου φασὶ γεγονέναι ἡμερον. πῖνες δὲ λέγουσιν εἶδος ὄρυος αὐτὴν εἶναι. εἶναι γὰρ τὴν μὲν, ἀγρίδα. τὴν δὲ, ἡμερωτέραν. ἣν καὶ ἡμερίδα πρὸς ἀναστρέφουσιν. συναιροῦνται δὲ αὐλοῖς τὸ ὁμήρου. Τεθήλασι δὲ σαφήνισιν. ἢ ὅτι ἄγει τὴς αὐλὴν ὁ σπέλεχυσις ἡμέρου οὖσαν, καὶ οὐκ ἀνθοῦσαν. μηδ' ὅσα δὲ τῆς ὕλης εὑρεθήσης αὐλῆς εἰρῶζον ἀπ' ἀμπελοι ἀγρίους καρποὺς φέρουσα. ὃς δὲ εὑρέθη, καθήραντο, καὶ ἡμερον καὶ τὴν ὀπὴν καὶ τὸν καρπὸν ἔσχον.

Η μέριοι, οἱ ἄνθρωποι. ἀφ' οὗ πρὸς ἡμέραν ζῆν.

Η μέρα, ἡ ὁδὸς σωματοποιῶν λέγει. Νυκτὸς δ' ὡς τὰ θήρτε ἐ ἡμέρη ἔζε χθόνα τε. ὡρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, γίνεται μέρα. ἡ πάντα χοῦ μεμερισμένη. καὶ πλεονασμῷ τ κ, ἡμέρα. ἡ ζημέρα, ἡ τζῆν μέρος ἔχουσα. ἀφ' ὁλῆ τοῦ ζ. ἢ ἀφ' ὅ τ ἡμέρος, πρὸς ἀντίθεσιν τῆς νυκτὸς φοβερᾶς οὔσης. ἢ ὡρὰ τὸ ἡμέρους ποιῶ. ἢ ἀφ' οὗ ἔω, τὸ ἀφ' λύω. ἢ καὶ ἡώς εἴρηται. ἢ ὡρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ἢ ἐκ πέμπουσα ἡμᾶς πρὸς πάντα. πλάτων δὲ ὅτι μείρομενες αὐλῆς οἱ ἄνθρωποι, διὰ τέλων ἀσχάλλοντες ἐπὶ τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτὸς. θαρσύνεται. τὸ δὲ ἦμαρ, φιλοῦνται. τὸ δ' ἀφ' θάσεος μεταπλασθὲν ἡμέρα, φιλοῦνται.

Η μεροπηϊς, ἡ ὁδὸς. Μὴ πω τέσσ' ἡμεροπῆϊτος ἀνὴρ ἀφ' ἑσπέρη ἔλθηται. ὁ τ' ἡμέραν καθεύδων, τὴν δὲ νύκτα ἀγρυπνῶν. φυτέσιν ὁ κλέπτης.

Η μερόλεσδον, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν δεξαριθμῆν.

Η μεροφόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι τὰ χύτα διανοούμενοι.

Η μεροκελές, ἄνθος ἀφερόμενον ὀδύνυμος φκόν. οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικῶν ἔριον διατετοικιλμένον ὠχρῶν ταῖς ἱερουργίαις ἀθηναῖοι, ὡς θεόδωρος ὁ ὠμπάτης προσαρεύει τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γενῶν. λέγεται δὲ ὅτι καλεῖται οὕτω διὰ τὸ ἐτέλυσθαι καὶ βεβάφθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

Η μετέρφος, κτητικόν ἐστι. σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου. ἐχάρη δὲ τῇ λέξει ἀνακρέων. Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν. ὑπάγεται δὲ κανονικῶς οὕτω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ερφος ἀπὸ τῶν εἰς ερος ἐχόντων τὸ τ, τῆς προκτικῆς μόνης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. οἷον, ἀβέλτερος, ἀβελτέρειος. ἑταῖρος, ἑταιρφος. οὕτω καὶ ἡμέτερος ἡμετέρφος. τῆς προκτικῆς μόνης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε. τὸ μὲν τερος μερτέριος, οὐκ ἀναλύεται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει φύσει ἐν τῇ προκτικῇ μόνῃ τ τὸ συλλαβῇ τὸ ε. ἐν ἑτέροις δὲ ἴων. ὑπὸ τοῦ ἔραται τῇ. συνίσταται τοῦ ο καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, γίνεται μερτερος. καὶ λοιπὸν ὡς μὴ ἐχούσης φύσει ἐν τῇ προκτικῇ μόνῃ τ τὸ συλλαβῇ, τὸ ε οὐκ ἠθελοὐθκσε φυλάττειν.

Η μήν, ὅτε δασύνεται, σημαίνει τὸ ἑκαθεξόμενον. ἀφ' οὗ ἐῶ, ἔκμι, ἔεμαι, ἧμαι. ὁ πρατατικός, ἧμην. ὀθσκ καὶ ἑκαθήμην. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, φιλοῦνται. ἀφ' οὗ ἔω τὸ ὑπάχω. τὸ παθητικόν, ἔομαι μόνῃ τῇ φωνῇ, τῇ δὲ σημασίᾳ, ἀπέλιφσεν. ὁ πρατατικός, ἠόμην. ἢ συναιρῶν, ἧμην. ἢ ἀφ' οὗ ἧμαι. ὁ πρατατικὸς ἧσο. ὁ παθητικὸς συνεστὼς, ἔμαι. ὁ πρατατικὸς, ἧμην. ἀναστρέφεται δὲ. πλὴν εὑρήσεις πρὸ εὐρισκόμενον ἐν ἐλέγχῃ ἀναιτήσει. οἷον, ἐγὼ δὲ πρόδ' τῆς οὐκ ἤμην τέκνον. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐῶν. ζητεῖ.

Η μισυς, πρὸ τοῦ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἀμάϊσος. συναιρῶν, ἄμισος. καὶ κατὰ μετοχὴν, ἥμισυς. ὁ ἅμα ἴσος τιμῇ. ἢ τοῦ ὅλου διαιρεθέντος, ἢ τὸ ἅμα ἀμῶ ἴσον. ὃς ἴσος, ἴσως, ἰσωστὶ πρόσωνυμον, οὕτως ἴσος ἴσις, καὶ ἥμισυς. ὁμοίως ἰλιάδης. Ἰσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς. ἡμίσεα, ἥμισα. καὶ ἅμα τῇ συναιρέσει. ὁ πλεονασμὸς γίνεται. ἡμίσεα.

Η μικύκλιον. τὰ δὲ ὑπολαμβανόμενα, ὁπόταν μὴ ἀφ' ἑαυτῶν, ἀφ' ἑτέρας σωτηδεται, ἀφαιρεῖται τὸ ς. βραδὺς, βραδυκήπους. ὀξυκήπους. λίβις, λιβυφοινίξ. θηλὺς, θηλύμορφος, οὕτως ὠφλασκημυκύκλιον. ἀπὸ δὲ τοῦ ὁλοὸς καὶ συναιρέσεως ταῦλα. ἡμίθεος. ἡμίφωνος. ἡμιμέδιμνον. ἡμίκρανον, τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς. καὶ τὸ ἡμιτύμβιον, τὸ δικροσσον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄβρων λέγει ὅτι τὰ δασυνόμενα σωτεθέντα, φυλάττει τὸ υ. τὸ δὲ ἡμυσυς, ἐκβάλλει τὸ συλλαβικὸν ἡρωδιανὸς πεὶ παθῶν.

Η ημόλος. ημόλος δὲ ἀριθμός, ὁ ἔχων ὅλου πρὸς ἀριθμόν, ς᾽ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. ς᾽ ημολία, τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλαίου. ἡμολία δὲ πάλαι ἐλέγετο λεπτομερῶς πλοῖον. οὗ τὸ ἡμόλιον μέρος φιλῶν ἔρεται πῶν ἐστι πρὸς τὸ ὅλον αὐτοῦ μάχεσθαι. Ἀλλὰ καὶ ῥᾳδίως καὶ ἀστειαίνεις ὡς πρὸς ἐκκαιδεκάτης ἡμολίας ἀφορμὴν κινῆσαι. καὶ ταῦτα ὑπὸς ἀνδρὸς ἀεὶ τρισὶ νόμοις καὶ τῇ δημοκρατίαν βοηθοῦντος.

Η μεμέδιμνον. ἀπὸ τοῦ μέδομαι ἁπλῶς μεμέδιμνον χωροῦν τρεῖς. ἥμισυ μεδίμνου. φυτεῖσι χοίνικας δυοπεντεκαίδεκα. ἥμισυ μεδίμνου, τὸ ἐκ τριῶν μερῶν μεδίμνου. ῥητορικόν. ζητεῖται μεδιμνοποιὸς, γυναικὸς βραχύβιος ἢ τρεῖς τρεῖς.

Η μίφωνα, ὠνόμασαι πρὸ τῶν συμφώνων οὔτε κατὰ τὰς δύο ἴσα τὸ μὴν καθ᾽ ὅμοιον τὸ ἥμισυ κινούμενον, οὔτε κρᾶσιν φωνῶν ὡς ἡμίονος. οὔτε κατὰ τὸ ποσὸν μεταβολὴν, ὡς ἡμίμικρον ς᾽ ἡμίφθογγος. ἀλλ᾽ ὡς πρὸ ἡμιβρύχιος καλεῖται ὁ ἐπὶ τὸ πέλαγος τεθλασμένος, οὕτως ἡμίφωνα τὰ ἐπὶ σύνταττων φωνήεντων κατὰ τὸ φθέγξιν.

Η μύω. ἐκ τοῦ μύω, πλεονασμῷ τοῦ η. ὁ δὲ κόσμος, Δμύουσα χαμάζεις δὲ πρὸ γῆν. ς᾽ ἔστι δὲ ὅπου ὡς πρὸ γράφις πρὸς ὀγάφις κατὰ πλεονασμόν, κατὰ τοῦ κατὰ τοῦ μύω πλεονάζει ς᾽ ρ᾽ ς᾽ ρ᾽ η. ξωστὴ μύφακχις. ἐπὶ καταλαμβάνει δὲ τρισὶ γάχυας.

Η μεσχέθην. ἀπὸ τοῦ σχῶ σχήμι, σχήσω, ἔσχηκα, ἔσχημαι, ἐσχήθην. ς᾽ συσολή, ἐσχέθην. μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνεσχέθην. ἐκτάσει κατ᾽ ἀθηναίους, ἠνεσχέθην.

Η ν. ἀπὸ τοῦ ἑῶ, ἑᾷς, ἑᾖ. ὁ παρατατικὸς, ἑᾶν, ἑᾶς, ἑᾶ. ς᾽ προστακτικὴ ς᾽ ε, κράσει τῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὸ ἑῆ, ἑῶ. ἐπιφορικὸν μὲν τὸ, ἐπιμελῆ. τὸ πλῆθος ἡμῶν, ἡμεῖς, ἡμᾶς. τὸ μὲν ἐμὸ, ἀπὸ τοῦ ἐμή, ἐμ

Η ωρο ψευτὴς, ὁ ἀπατεὼν καὶ ὑποκριτής. ἀπὸ τοῦ
ἡμέρα καὶ τοῦ ἀπὸ, ἡμέρα ψευτής. ὁ οὐκ ἐν μέρει ὢν ἀλη-
θὴς. ὁ διὰ τῆς ἡμέρας ὁ ὡσεὶ φῶς ἐν τῇ ἀπάτῃ. ἡ ἡμέρα ψευ-
τὴς ἐστὶν ὡς ὠά. ἡ πλεονασμῷ τοῦ α. ἀπροβολὴ τοῦ ι, ἀπε-
ρόψευστος. ὁ διὰ τῆς φωνῆς ἀπατῶν καὶ ὑποκρινόμενος τὰ γύ-
ναια, οἵ ἐστι προσκαλούμενος. ὁ γὰρ προσκαλούμενος τὰ
γύναια ὑποκρίνεται ἔλεγον. ἀριστοφάνης. ὑποκρίνῃ μέν τισι σου
κατὰ τῶν πιθίων ἐφάπτεσθαι. ἡ ὑποκρίνεται λέγων ἢ ἐπὶ
ὄψεσι. ὡς φέρω φορὰν, ἢ ἔχω ὁ χαρ. ἢ μετὰ τοῦ σ ὑποκρίνομαι ὁ καλῶ λόγῳ χρῶμαι καὶ ἀπατῶ
ἢ ὑπό. ἢ μετὰ τοῦ α ὑποκρίνομαι ὁ καινὸν καὶ τοῦ
ὑποποιοῦ σύνδεσμου, ἀποψευστής. ὁ τῷ λόγῳ κα-
κῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν. ιθ. Ατε μὴ βουλόμενος ἀπε-
ρόψευστος εἶναι. ἢ βούλεται ἀπεροψευστὸς ἡμῖν
εἶναι. ἢ θηλυνθήναι, ἀπεροψία. ἡ καὶ ὀψὲ, οὐδὲ προσλα-
λῆσαι ἡμῖν θέλω. ἢ ὁ ἀπρόσβλεπος ἢ οὐδὲ βλέπων
ἐλθεῖν θέλω. ἀπροψυχία, ἢ ἀπροψυχία. Ημος δ'
ἀπροῦσας ἀπεποίησεν ὀνείρους ἡ ἥλιος ἀνασχών.
ἐκ τοῦ ἡμέρα τοῦ ἢ ποιῶ ἀπροπεύω. καὶ ἡ ἀπρο-
Η προς, σὺ τῆμι. ἀπρός τις οὖσα, ἡμιέψευ- ⟩ στὴς
χουσα πρὸς ὃς πρὸς συλλήψιν τῶν ἡμῶν. οὗται γὰρ
εὐδιέλοιοι δὲ σὶ καθ' ὁμοιομοίαν δὲ σὶ τὴν θαλάσσην. λέ-
γεται τὸ μὴ ἡδὺ ἀπρόσιτον διὰ τὴν ὀσμήν. οἱ, ἐρι βώλακος
ἢ πειροῖο. καὶ σὺ χρησικῶς δὲ πᾶσα ἡ γῆ. ἐκ δὲ τούτου
βᾶς ἰόδρεος ἢ πρόσδε. δὲ τὸ μὴ ἀπειρήθεν
γέες ἦλθον. ἀπὸ ἢ πρόθεν. καὶ δώδεκα σὺν ἢ πειρωατέλευ-
κα. καὶ σὺν τῷ καλῶ πῦ ἀλλῆς, Οἱ δ' ἢ πρου εἶχον.
Η πτίαλος καὶ ἡ πτιάλης καὶ ἡ πτόλις. σημαίνει τὸν ἐσ-
χατον πύργον, καὶ δαίμονα τῆς νοσμικῆς μάχης ἐρχόμενον.
ὡς ὁ μικρος. ζ οἱ πλείους, ἡ πτόλις λέγουσι διὰ τοῦ η.
πλὴν διαφόρως ἔχει σαρ τὴν λέξιν. εἴρηται καὶ ἀπο-
φάσιν, ἢ πτος. ἐπαχθὴς γάρ ἐστιν. ἢ πρὸς τὸ πέμπε-
σθαι ἀφ' οὗ σώματος. ἀπτίαλος, ἀπὸ τοῦ ἀπτέσθαι. ἢ
ὀφείλων ἀπτέσθαι. ὁ δὲ ἀλκαῖος ἐπτίαλον ἀλλοῦ ἔ-
φη. ἀπολλώνιος δέ φησι τὸ ἐπτάλτην, ἢ πτάλην κα-
λεῖσθαι. καὶ ῥοπῇ τοῦ α ἔξω, ἢ πτόλην.
Η πτος. οὕτω πρότερον ἐκάλουν τὸν ὁσκληπτιὸς. καὶ ἀπὸ τῶν
ῥόπων, καὶ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἢ πτότητος.
ὧν καὶ γλαῦκα πρὸς δόλωσιν ἢ πτόνην δέχεσθαι λύκῳ σὲ θαμίζω
σοφα. πτάκην αν. δεκτέον, σὺν τῷ μὴ λυπόφορος.
ἢ πτος σὺ κυρίως τὸ λογισμοῦ. πρὸς τὸ ἔπτω τὸ λέγω,
ἔπτος καὶ ἢ πτος. ὁ σὺν λόγῳ πάντα ποιῶν καὶ μὴ πάθει.
ἐκ μεταλήψεως δὲ καὶ ὁ διὰ λόγου προσηνὴς καὶ πρᾶος,
καὶ ἡ πιότατος. ὁ σὺν λόγοις πραότατος καὶ ἥσυχος.
Η πτόδωρος, ἢ τ' ἔκπτορος μήτηρ ἐκάβη. ἢ τὰ προσπτῶ
καὶ ἡδέα δωρούμενη καὶ διὰ τὴν πτοδοξίαν.
Η πτου. τοῦτο δ' ἔχει μὲν λόγου ὡς πρὸς ἡροδότου. Η πτου
ἀνὼξ ἔδυ λάκωνε θαυμασα. καὶ ὅμηρος. Η πτου καὶ χα-
λόωσιν. ἀνοὔτως δὲ. ὅτε δὲ ὕπτος τέταπται, ἀντὶ τοῦ
δύεται ἢ πτοκρύπτω. ἀντὶ τοῦ δύεται δὲ δίχως.
ὅτε μὲν οὕτως. εἰ δὲ μὴ πτεύω τῷ δεπτότῃ, ἢ πτου

ὁρισμοῦ δηλοῦσι, μέλουσι σὺν τῷ ἀλλῷ τόμῳ. Ημῖν
δὲ τόδ' ἔφημε. ἢ, Υμῖν δὲ μεμεστῶμαι. ὅτε δὲ ἀπό-
λυτον ἔχει τὸ σημαινόμενον, ἐγκλίνεται. Οφ' ἡμῖν ἐκά-
ερτον. Συμβουλεύομαι δαὶ ταραξή. ἢ συμβουλεύομαι δὲ τόδε
Η ωλ, ὁ λαμπρός. ζ ἥλιος ὁ πτχαλκῶ. ⟩ λωίτερον.
πρὸς τὸ ὄπτω, ὄψω, ὄψ. ἢ σὺν θέσει, ἔμοψ ζ ἥλιος, σὺν ὧ
ἐστὶν σὺν ὁπτρίσασθαι καὶ ἰδεῖν. πρὸς τὸ ἀλλῷ ὁρᾶν τοὺς
ὄπας. λαμπρός ζ. ὁ πρὸς τὸ ἔπτω τὸ λέγω, ἔψω, ἐψ, ἢ
ὄψ. ὡς κλέπτω, κλέψ, κλόψ, καὶ κλῶψ. ἢ βλέψω,
βλέψ, βλόψ, ζ βλῶψ. ζ ἰδίως τὰ πρὸς τὸ ὀφομαι
ῥηματικὰ ὀπῶ, πρὸ ὃς ῥέπω. οἷον, τύφλωψ, κύ-
κλωψ. δύναται οὖν ζ ὁ ἥλιος χαλκοῦσθαι, πρὸς τὸ
ὄψ ὃ ἢ τ φωνῆεν. φωνηέντος ζ πρὸς τὰ ἄκρα τῶν με-
Η μορέη, ἀνδρεία. οὐκέτι ἀπὸ τοῦ ⟩ τὰλλῳ ὁ χαλκός.
ἀνὴρ ἀνέρος, ἢ ἀπὸ τοῦ εὐηνωρ. ἀφ' οὗ πρὸς τὸ γόνυ σὺν τῷ
πτῶκτι θηλυκῷ τὸ ἡμορέα καὶ εὐημορέα. καὶ ἀπροβολῇ τοῦ ι,
ἡμορέα, ζ εὐημορέα. τὸ δὲ εὐηνωρ, ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ. ὁ πρὸς
σὺν τῷ πτέμπω, ῥέπτω τὸ ἄδην, καὶ ἐκ ἄδην. ὁ πρὸς
τὸ λαμβάνω, ὁ καὶ ἀπάω ζ ἀπαύω καὶ ἀπάνυμι
πρὸς ἄπωτον. ἀπάνυσον οὖν ἀπαυδῶ ἀπωνίζω, ὃς κυρῶ κυ-
ρίζω. ζ ῥοπῇ ἡ πτωνίζω. ἔχουσι ἡ πτωνία. ὁ γὰρ μὴ λαμ-
Η πτελεώνος, ἀθτικὸς, ἡ λίθιος. ἀναί- ⟩ βάνων πτανίζει.
θητος. ἀσύνετος. ῳ πρὸς τὸ πέδον ὃσ τὴν πτεδητός.
καὶ ἐπτέδησι, ἀπτεδητός. ὁ μὴ βέβαιος, ἢ ἀθτικὸς. ὁ ἐκ
τῆς γῆς μὴ ἀνασπᾶσθαι. ἢ ἐν τῇ γῇ σπᾶσθαι δῶν άμενος ἀϊ-
δαθέμεναι. ῥ τοῖν ἐναντίον, ἔμπεδον. βέβαιον. καὶ
ἰσχυρόν. τὰ δὲ πρὸς τὸ πέδον βεβηκότα, ζ ἑδραῖα.

ωσ τεύσαι μὰν τῶθερά πωμοῦ. ὁ τὲ δὲ κ̄ τοῦ μαθίου. ὁ ιβ̄ ὀθερά πω ἔ εἰμοι ωσ τός, καὶ ὁ δὲ ωσ τός. βαρύ μοῦ δὲ μᾶλλον ωλέον. ἢ μᾶλλον ἴσως σχεδόν

Ηπύη, τὸ φωνῆ ς̄ κηρύσσ. ωρὰ τὲ πω τλέω. ωρὰ ρωτῶ, ἐπύω, ὡς ωλήθω ωλήθύω. ς̄ ρο ωῆ τ̄ ἐ ἧς ἡ, ἢ πύω. ὀζοῦ ἢ πύτης ὁ μεγαλόφωνος καὶ ηρακτικός.

Ηπῶγη, ὄρος ἢ ράκης. ὁ πι ωρωτεύς διὰ τὸ μῆ φόμου τῶν ωαιώων ἀναβας ῶν ωρῶτος, ἢ πύθ ηνεὺς θεὶς ῶν τ̄ ἀ ῶ πον ἀρ καλάς ῆσαι. ἀρ τ̄ ἢ πύσαι, ἢ πῶγη.

Ηρά, ἡθεός. ὁ ῆ ἢ ἀῶ ἢ τῶ ἀέρι ἐσ ῶ. ὃς ς̄ ωα τὴρ ωάτρα, ἢ μήτηρ μήτρα, οὕτως ἀήρ, ἢ καὶ ὑ ωὸ θεσι ἢ ρα. ἢ ὁ ῆ ἠρέα ἀῶ ἢ ἔτεκεν. ὃς ς̄ ἅτερ ὀκρόμος, ἐκέλευσε λεῖξαι τὸ ωαῶ λον. ἢ ὁ πι ωρὰ τ̄ κρόμου ἠρέα ἐ ωεῶ λω ωομῶ ἢ, ἀρ τ̄ ύχης ωρῶ τα ἐ ῖκτε τ̄ ἤρα. τ̄ δὲ διὰ ἔ πι σιγασρί ει χεν. ὁ δὲ κρόμος ὡς ἤκ ουε τ̄ ρ ωρᾶ ωο ρευέ ῆ, ἢ ἐκέλευσε δεῖξαι τὸν ωαῖδα. ὃς δὲ εἶδ ον, ἐκέλευσεν ὄρα καὶ ἐκ ῆ ρέφ ῆ. οἱ δὲ κρῆτες, τὸ ὄρα ἤρα φασῶ. καὶ ἤρα ὠ ὀμάσαν ἀῶ ἢ ν. ἢ ωρᾶ τ̄ ἔρα ν. σ ῆ δὲ τ̄ σα μαλο ειδῆ θεόν. ὡς τὸ, Ηρκμὴ δὲ ωάντας ἐμοὺς ἐ ωιελ ωεο μῦ ῆ θους ἢ δ ῆ σειν. σ ῆ ἢ τὴν χάριν καὶ τ̄ ἐ ωινουρίαν.

Ηράθ ῆ ν, ἀῶ τ̄ ἐράζω ῖ. ὡς ωᾶ ράζω, ἐ ωᾶ ράθ ῆ ν. ς̄ ωελάζω, ἐ ωελάθ ῆ ν. οὐδ ἀῶ τ̄ ἐρῶ ἐρᾶς ῖ. ὡφ φλε γ ῆ εἰ μαι ἐράθ ῆ ν. ὡς φυρῶ, φυρᾶς, ἐφυράθ ῆ ν. μακροῦ ὄ ῦ γς τῦ ᾶ. ἢ ς τὸ βοῶ ῆ τε χ μολογία.

Ηρακλῆς, ὁ ῆ ρως. οὐ ωρὰ τὸ ἐκ τῆς ἥρας τὸ κλέος ἐσχη κέναι ὡς οἱ ωολλοὶ λέγουσ ῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ωρὰ τὸ ἀῶ τῆς ἥρας ἀλκὴ εἶναι. ὅσον ὀ ῦ τ̄ ἢ ραν ἀδ ξος ῶν. μικροῦ ὀ ἀῶ λοῦ ὄ ῦ γς, ἐ ωᾶ λοῦ ἔ ωεμψεν ἥρα δρά πον τας ὀφειλοῦ τας ἀνελ ῆ ν ωᾶ λοῦ ὃ ὓς ωᾶ ρ ἀῶ λος ἐφό ευσεν. ἢ ωρὰ τ̄ ἣν ῆ ρᾳ ς̄ τὸ κλέος. ὁ σὺν τῇ μ ῆ ῆ ρᾳ ὀξὺς ῶν. ὁ ῆ ᾳ λος ἐχ ῆ νε τῆς καλοῦ μ ῆ σι ῶν τ̄ ῶ ῆ ν ῆ ρᾳ τ̄ ωολέ μου, ἀνῶ νυμα ἔ ᾳ τῶ ῆ ν ῆ ρᾳ ωομῶ ῆ ν, ὁμ ῶ χ ῆ ρᾳ ἔ ᾳ τὸν ῆ ρᾳ ωομῶ ῆ ν, ἢ ρακλῆς ὠνομάσθ ῆ. ὅμ ῶ οἱ δὲ ωρᾶ τ̄ ηρ ωᾶ τ̄ σι μαίνεσθαι τ̄ με τὲ ωινουρίας χάριν ῆ τ̄ κλέος, γέγονεν ἢ ρακλῆς. ωρὸ τοῦ τοῦ ὁ δαλκείδης ἐκαλεῖτο. ἀῆ ἐκ τ̄ ωᾶ ῶ βοηθῆ ῆ, ἐκλήθη ἢ ρακλῆς, ὡς ς̄ ὁ χρησμὸς δηλοῖ λέγ ῶ, Ηρακλείην δὲ στεφοῖσος ἐ ωῶ νυμον ὀζομαι μάζ ῆ. ἢ ρα ς̄ ὁ ἀοῖ σι φέρ ῶ ν κλέος ἄφθιτον ἔξ ῆ ς. κἀ ωὸ τ̄ ἢ ρα ὁ σ ῆ τ̄ δαίμονα ς̄ τ̄ κλέος, ῖ ἡροκλῆς, ὡς ἡρό δοτος. ὁρόφιλος. καὶ ἀῶ τοῦ ἡροκλῆς, γί ῦ ῆ ἡρακλῆς κ̄ ῥοσθ ῆ ν τ̄ ὁ ῆ ς τῶ ῦνες ἀλμ ῶ ν. ὡς ῶ τοῦ ωοδάνι ωπρα, ωοδάνιπρα. κ ὁ ῆ ρα τ̄ ἀκλεοῦς, ἢ ῆ ρα ἐσ ῦ. ἀῆ ἔσ ῦ ῆ ᾳ ωεῖ ῦ ὁ ῆ ᾳ ρα ἀῶ τ̄ ἢ ρας ς̄ τ̄ ἀκλεὴς ῆ ῆ, διαθῆ μὴ ὀξύ ῦ ῆ. καὶ ῶ ῦ γάρ ἐστ ῦ ὀλέθρ ῶ ν, ὅτι τὰ ῆ ς ἧς ὁ ῆ ῦ ὑ ῶ ρ μῖ ᾶ ν συλλαβ ῆ ν ἀδ ῖ αίρετα, ὧν τῇ οῦ ῆ θέσει φυλάπ ῆ τ̄ τόνου τ̄ ἀ ωλοῦ. ὃ ῖ, λης ῆς, ἀρχῖλης ῆς. δαμ ῆ σ ῆς, μισοδωδ ῆ σ ῆς. εὑρε τ ῆς, ἐφευρε τ ῆς. χωρὶς τοῦ κριτ ῆς, ς̄ ἀλ ῆ θ ῆς. ταῦ λα γὰρ ὧν τῇ οῦ ῆ θέσει, ἀναβιβάζουσ ῖ τ̄ τόνου. ὃ ῖ ὁ ῆ ᾳ φροκρίτης. φιλαλ ῆ θ ῆς. ὑ ῶ ρ μῖ ᾶ ν συλλαβ ῆ ν εἰ ῶ, διὰ τ̄ κρ ῆ ς, ἐτεόκρ ῆ ς. καὶ ῦ γ ῆ ς, ἑτερόῦ γ ῆ ς. τὰ δ μου συλλαβα ὀ ῦ μα τα, ὧν τῇ οῦ ῆ θέσει ἀναβιβάζουσ ῖ τ̄ τόνου. ὃ ῖ, χθὼν, ἀῦ χθὼν. θρᾷξ, σαμόθρᾳξ. ωᾶ ῆ ς, ἔ ῦ ωᾶ ῆ ς. χωρὶς τ̄ πῶξ, ωολυπῶξ. οὐκ ἀῦ ῆ χθ ῆ σαι ἡμῖν ἐ ωοσειδῶ νος ὕ ωσ ῆ μῶς. ωᾶ ελθ ῦ σα γὰρ ἔχει τ̄ ὕ ωο ωρόθεσιν. ἔ ῖ ὃ ῦ ῆ ᾳ ῖ ῆ ὃ ῆ τῶ λόγω τῶν κυρίων ἐβαρύ ῦ νε. τὰ δ ῆ ᾳ ῆ ς κύρια, ἀ ωρεφῆ τ̄ ὀξ ῆ α τάσιν. ς̄ κ βαρύ ῦ νθ ῆ, κ ῆ πι ωῶ ῦ ῆ, χωρὶς τῶν ωαρασημαι ωμῶν. ᾗ σι δὲ τῶ ῦ ῆ α. εὑρε τ ῆς. εὐμενὴς. εὐσεβ ῆ ς. εὐτυ χ ῆ ς. εὐωρε ωὴς. μ ῆ μῶ ρ τ ῆ ς. διορεφ ῆ ς. ψευδ ῆ ς. ς̄ ῶ ῖ τοῖ ῆ θους, καλοε ῖ ῆ ς. δεῖ μ ῆ νώσκ ῆ ν ὁ ῆ κ ῆ τὴς μ ῆ ωροθέσεως, ὀξύ ῦ νε ῖ. ὁ ῖ, ωροκρ ῖ τὴς. ωαρακρ ῖ τὴς. ὑ ωοκρ ῖ τὴς. μ ῆ ὁ ῆ ὁμ ῶ ῦ ῆ ς δὲ ἀναβιβάζ ῆ τὸν τόνον. ὃ ῖ, δ ῖ καιοκρ ῖ τὴς. ἀναβιβάζει δὲ ἐ ωὶ μὲν ωρᾶ λογός ἐστ ῦ σ ῆ ὰ ωλότητι ὀξ ῆ α τάσις. ὡφ φλεγ ῆ βαρύ νεσθαι, ἐ ωὶ δὲ τὰ ῆ ς τῆς δ ῖ σύλλαβα φύσει ἀρσενικὰ βαρύ ῦ νθ ῆ. ὃ ῖ, δ ῖ τὴς. ωλύ τὴς. κρά τὴς. φά λτὴς. φύσει δ ῖ σύλλαβα εἶ ωε, διὰ τ̄ λ ῆ σ ῖ ῆ ς. φῦ το γὰρ ῖ συλλάβ ῦ τῆς λ ῆ σ ῖ ῆ ς. ἀρσενικὰ, διὰ τὰ θηλυκά. ἐ ωεὶ οὖν τ̄ κρ ῖ τὴς ωρᾶ λόγως ὀξ ύ νε ῖ, ῥ ύ τοῦ χάριν τῇ οῦ ῆ θέσει τ̄ ὀφ φλόμ ῦ τόνου ἀναδ χ ῆ. τ̄ δὲ ἀλ ῆ θ ῆ ς, ἀνεβίβασε τ̄ τόνου ἐν τῇ οῦ ῆ θέσει. ἐ ωεὶ ῆ τὰ δ ῖ α τ ῆ θης οῦ ῆ θε τα ὀ ῆ θ ῆ βαρύ νε ῖ. ὃ ῖ, ῆ θος, ἐυ ῆ θ ῆ ς. οῦ ῆ θ ῆ ς. καιν ῆ θ ῆ ς. ῥ ύ τις οῦ ῆ ε ξ ῆ νθολού θ ῆ σε ς̄ τ̄ φιλά λ ῆ θες. ωᾶ ά λ ῆ θες. τὰ ῆ ς τῆς ἔχου σα τ̄ ωᾶ λ ῆ γουσα ῆ ς ἀμε τά βολου λ ῆ γουσα, ἀ ωρόσλ ῆ πτα οὖν τα τ̄ ς κ̄ τ̄ ῶ ῆ ν ῆ κὴν, βαρύ νε ῖ, ἢ μὲν ῆ ν μετοχικά. ὑ φώ τὴς. ἀ ῦ ρ τὴς. ἐυ φώ τὴς. τ̄ δὲ ἔ ῆ νου τὴς, ἐθελου τὴς, μετοχικά. ωᾶ ὰ δὲ ἀ ῆ νῆς, ὀξύ νε ῖ τ̄ καθαρ τὴς. ἀμῶ τὴς ῶ ῖ τ̄ βρον θοῦ. φαιδρῶ τὴς. ωοικίλ τὴς. καλλῶ τὴς. ωραῶ τὴς. ὁ ῆ ὃ οὐκ ἔχει τὴν ωρώ τ ῆ ν συλλαβ ῆ ν ῆ ς φων ῆ σαν λ ῆ γουσαν. τὰ δ ῆ ᾳ ῆ ς τῆς λ ῆ γου τα ἀρσενικὰ καθαρὸν ἔχου τα τ̄ τ, βραχεῖα ωᾶ λ ῆ γόμενα ὑ ωὲρ δύο συλλαβᾶς βαρύ νε ῖ καὶ ῆ ᾳ λα ῆ γου τα. ὃ ῖ, ἰ ζιβά τὴς. ἀρ ῆ τὴς. ἐρ γά τὴς. σεσημεί ωται τ̄ εὑρε τ ῆς. τ̄ μὲν φιλυρί σ ῆ ς, λεωσ ῆ ς, χλευα σ ῆ ς, ὀξύ νε ῖ, ὃ ῆ οὐ καθαρὸν ἔχει τ̄ τ. τ̄ ἀθλη τ ῆ ς, μα χ ῆ τ ῆ ς, μαθ ῆ τ ῆ ς, ὅτι οὐ βραχεῖαν ἔχει τ ῆ ν

Ηράκλῆς, ῶ ῖ φθε γμα θαυμα στὸν. ς̄ ωᾶ λ ῆ γουσαν. ᾗ ῶ ῶ τθαυ μαστὸς. λύκιανός. ἡράκλῆς. χρυσοῦς ἀῦ τῶ ὁμ ῆ ρος. ἔ σ ῖ δὲ κλ ῆ τ ῖ κὴ σύ ἀλοιφὴ ἀῶ τ̄ ἡράκλεες τ̄ σ ῦ τελοῦς. ὁ ῆ ς συ ῖ ωῶ ῆ ν, ῖ Ηρακλες χαλ ῆ θ ίζουσε. βίης ἡρακλ ῆ ε ῖ ης, ὡς ἰφικλ ῆ ε ῖ ης. ἀῶ τ̄ ἡράκλῆς, γί ῦ ῆ ἡράκλῆος κτ ῆ σ ῖ ῶ ῦ. τ̄ θηλυκὸν, ἡρακλεί ῆ. ἡρακλεία χείρ. ς̄ κατ̄ ἐ ῶ ῦ θεσιν τ̄ ῆ ωρὸ τῆς ει διφθόγγου, ῖ ἡρακλεί ῆ ν. τ̄ ῆ ῆ, οὐδ ἐ ωοτε μῆ τὴν ει διφθόγγου ωλεον ά ζ ῆ, ἀ ῆ ὰ ωρὸ ῶ ῆ ς. μᾶλλον δὲ μῆ τ̄ ῖ ωλεον ά ζ ῆ Ηραθεν. ωᾶ ὰ τ̄ ἔρω, ῖ αἷρα ς̄ ζ ῆ ωολλάκις τ̄ ῆ. θεν. καὶ κατ̄ ἔκτασιν, ἠραθεν.

Ηρως, βασιλεύς, ἢ βοηθός. ωᾶ ὰ τ̄ ἤρω τ̄ μετ̄ ἐ ωινουρίας χάριν. ῖ δὲ ἀῶ τ̄ ἔρως, ἔρωτα καὶ ἤρωτα. ὁμ ῆ ρος. Ομ ῆ μοι ωοδάνι ωπρα ωοδῶ ν ἐ ωὶ ἤρωτα θυμῶ, ἀντὶ τοῦ ἐράσμια καὶ καταθύμια. τοῦ το δὲ τὸ ἐ ωὶ ἤρωτα κ̄ συ ῖ ωῶ ῆ ν ωοιῆ τ̄ ῶ ῆ ν ἤρωα. ἀῶ τοῦ ῶ ῆ τοῦ

ἐμαυτῷ. ἀλλ᾽ ἐγώ σοι. ὃς νῦν τάττω, τοῦτο ποίησον.
ἔχω γὰρ οὐδὲν ὑγιὲς ἐνθυμούμενος.
Ἡ ῥυπᾶς ὁ τῆς γυναικὸς τρόπος καὶ δύσκολος καὶ
πικρὸς μέν, ἀλλ᾽ ἀγαθὸς τοῖς πέλας.
Ἡ ῥᾴδιον. ἀλλὰ τοῦτο γε ἐστὶν ἀνθρώπου κακοῦ.
Ἡ ῥιπτέω, ἀπορίπτω. ἀλλὰ τοῦτο ἐκεῖνο.
Ἡ ῥιπτέω, ἀπορίπτω. ἀλλὰ τοῦτο ἐκεῖνο.
Ἡ ῥοθιάζ

χρόνου συνεχῶς καὶ πρὸ τοῦ πότου. ἐκ τοῦ ἐμπ. καὶ πρό, ἀντὶ τῆς πρός. καὶ σημαίνει τὸ πλησίον καὶ ἐπί.

Η ἀστεῖον, εὐφραθεῖον. ἀπὸ τοῦ ἥδω.

Η ἡδύ, τὸ ἡδύ. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσμαι, ἥσμαι, ἔσμαι, ἔσμον. Ὁμηρος. Ἡσατο δ' ἀοιδὸς ἱμερόεν ἄειδε δὲ κλέα ἀνδρῶν.

Η συχός. πρὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσυχος. ἡσυχίαν ἄγειν τὴν ἡσυχίαν

Η σκάν. Ησκανέριακαλά. παρὰ τὸ ἀσκῶ, ἀσκάνω, ἀσκάνιος, ἀσκανιαῖος, ἀσκανιαῖον, ἀσκανιαῖα, ἀσκανιαῖοι, ἀσκανιαῖαι, ἀσκανιαῖα.

ἱερόν ἢ μῆρ. ὁ πεδὲ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα. ὅθεν τὸ, Ἠὼς δέ μοι ἔπλετο δυωδεκάτη ὅτ' ἐπὶ ἦλιον ἦλθον. διαφέρει δὲ τὸ ἠὼς τοῦ ἕως καὶ πρόπους τέσσαρας. καὶ τὸ ὄρθρον, καὶ κλίσιν, καὶ χάραν, καὶ πνεῦμα. ἀπὸ μέσου μέν, ἕως λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω. ὅπερ ἀφίστανται τότε τὰ ἄστρα. ἢ ἡμᾶς ἀφιοῦσα καὶ ἀφίεμαι ποιοῦσα. ἀπολικῶς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φωνῶ. αὔριον δὲ τὰ ἕωθεν, οἷον καλῶς καὶ αὐτοῖ πανταχοῦ ἀμέσως. καὶ ὀψὲ τοῦτο καὶ τὸ ἑσπέριον ὀψὲ ἡμέρας ἀφιεμένης. καὶ τὸ ἑσπέριος ἀστὴρ ὁ ἕωθεν ἐπιλάμπων ἡλίου δυομένου. καὶ ἑωθινὸς ἀστὴρ ὁ ἕωθεν ἐπιλάμπων ἡλίου ἀνατέλλοντος. καὶ ἑωθινὸν ἄστρον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΕΙ ΤΟΥ ΘΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ητα τὸ στοιχεῖον, σημαῖνον τὴν θέσιν τῶν χειλῶν μεμφομένου τινὸς ἢ κρίνοντος οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς ἔχουσι καὶ τὸ διὰ μέσου ἄξονα τὴν κεφαλὴν τὸ μέσον μακρὰν ἔχει.

θ ἀάατον ἐγκαθημένη. ἰλιάδος ι. λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασκεν. ἢν ὅπου ἐκαθέζετο. ἡγροῦσι τὸ ζ ἁπλοῦν θοάζω. ἡγροῦσι τὸ ὃ ἁπλοῦν θοάζω. ὃς βοῶν βοάζω.

θ άνος, ὁ ἁπλοῦς καλουμένη. ἡ καθέδρα παρὰ τὸ θω τὸ πιθω θῶνος καὶ θάνος ὁ θρόνος. θ άλαμος. ἡμέτερον οἰκῶ δὲ σὺν ἀλόχῳ θάλαμον τε καὶ αὐλήν. καὶ ὁ νυμφίος, παρὰ τὸ θάλλω. δεῖ δὲ σὺν ἀλόχῳ θάλαμον τε καὶ αὐλὴν ἔχειν ἀκμάζοντα καὶ μὴ ἀπόσπιν ὄντα. ἢ δὲ ἡ τὴν οἰκίαν, παρὰ τὸ θάλπω τὸ θερμαίνω, θάλαμος μέσης τῆς αὐλῆς μικρός. τὸ δὲ πρόαυλον, πρόδομος. αὐθουσα δὲ, ἡ πρὸς ἡλίου τετραμμένη, ἀπὸ τοῦ αὐθεῖν. θάλαμος οὖν, οἱονεὶ τῶν. οἰκος. ἔθαλαμηπόλος, ἡ πρὸς τὸ θάλαμον ἀναστρεφομένη. ὁ καπῶ ταμίας ἐρέτης, θάμος λέγεται. ὁδὲ μέσος, μεσοζύγιος. ὁδὲ ἀνώτατος, θοινίτης.

θ άλασσα. παρὰ τὸ σάλον, σάλασσα καὶ θάλασσα, μεταθέσει τοῦ σ καὶ θ. ὡς ὁρχησμός, ὀρχηθμός. καὶ παρὰ τὸ ἁάσασθαι εἰρῆσθαι θανάτου, ἢν θάνασσα, καὶ θάλασσα. καὶ παρὰ τὸ ἅλις σημαῖνον, ἅλασσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, θάλασσα. καὶ παρὰ τὸ τείνω, ἐκτείνεσθαι τὰ μέτρα ἔχειν τὸ ὁδόν.

θ αλερός, ὁ συνακμαῖος τῷ θάλλειν. ὁ ἀκμάζων νέος. ζ θαλεροῦ δάκρυ, τὸ ἁπαλόν. καὶ θαλεροί, δίυγροι. ἀκμαῖοι. νέοι. παρὰ τὸ θάλλω τὸ αὔξω. φῦτρ, παρὰ τὸ θῶ τὸ βλέφω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως. ὁ σὺν θηλῆς μαστοῦ μετέχων, ἀνάσιν ἕξ αὔξησιν. στ ε τὸ οἰκεῖον. ὃς τὸ, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα. τὰ ἀκμαῖον. ὃς τὸ, θαλεροὶ τἀϊζηοί. φησὶ καλοὶ καὶ ὡραῖοι. ὃς τὸ, θαλερῷ πεπληγὼς μηρῷ. φησὶ λαπαχεῖς. ὃς τὸ, Τάων συνηγήσι βάλες θαλεροὺς παρηίτας. τὸ πολύ. ὃς τὸ, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχεν φωνή.

θ άλλω. παρὰ τὸ θῶ τὸ βλέχω, παράγωγον θάλλω. καὶ ὃ τὸ βλέφα. ἡ ἢ ἡμᾶς ἀφιοῦσα καὶ ἀφίεμαι ποιοῦσα. ἀπολικῶς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φωνῶ. αὔριον δὲ τὰ ἕωθεν, οἷον καλῶς καὶ αὐτοῖ πανταχοῦ ἀμέσως. καὶ ὀψὲ τοῦτο καὶ τὸ ἑσπέριον ὀψὲ ἡμέρας ἀφιεμένης. καὶ τὸ ἑσπέριος ἀστὴρ ὁ ἕωθεν ἐπιλάμπων ἡλίου δυομένου. καὶ ἑωθινὸς ἀστὴρ ὁ ἕωθεν ἐπιλάμπων ἡλίου ἀνατέλλοντος. καὶ ἑωθινὸν ἄστρον.

μνημονικόν

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΕΙ ΤΟΥ ΘΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ητα τὸ στοιχεῖον, σημαῖνον τὴν θέσιν τῶν χειλῶν μεμφομένου τινὸς ἢ κρίνοντος οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς ἔχουσι καὶ τὸ διὰ μέσου ἄξονα τὴν κεφαλὴν τὸ μέσον μακρὰν ἔχει.

θ ἀάατον ἐγκαθημένη. ἰλιάδος ι. λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασκεν. ἢν ὅπου ἐκαθέζετο. ἡγροῦσι τὸ ζ ἁπλοῦν θοάζω. ἡγροῦσι τὸ ὃ ἁπλοῦν θοάζω. ὃς βοῶν βοάζω.

θ άνος, ὁ ἁπλοῦς καλουμένη. ἡ καθέδρα παρὰ τὸ θω τὸ πιθω θῶνος καὶ θάνος ὁ θρόνος. θ άλαμος. ἡμέτερον οἰκῶ δὲ σὺν ἀλόχῳ θάλαμον τε καὶ αὐλήν. καὶ ὁ νυμφίος, παρὰ τὸ θάλλω. δεῖ δὲ σὺν ἀλόχῳ θάλαμον τε καὶ αὐλὴν ἔχειν ἀκμάζοντα καὶ μὴ ἀπόσπιν ὄντα. ἢ δὲ ἡ τὴν οἰκίαν, παρὰ τὸ θάλπω τὸ θερμαίνω, θάλαμος μέσης τῆς αὐλῆς μικρός. τὸ δὲ πρόαυλον, πρόδομος. αὐθουσα δὲ, ἡ πρὸς ἡλίου τετραμμένη, ἀπὸ τοῦ αὐθεῖν. θάλαμος οὖν, οἱονεὶ τῶν. οἰκος. ἔθαλαμηπόλος, ἡ πρὸς τὸ θάλαμον ἀναστρεφομένη. ὁ καπῶ ταμίας ἐρέτης, θάμος λέγεται. ὁδὲ μέσος, μεσοζύγιος. ὁδὲ ἀνώτατος, θοινίτης.

θ άλασσα. παρὰ τὸ σάλον, σάλασσα καὶ θάλασσα, μεταθέσει τοῦ σ καὶ θ. ὡς ὁρχησμός, ὀρχηθμός. καὶ παρὰ τὸ ἁάσασθαι εἰρῆσθαι θανάτου, ἢν θάνασσα, καὶ θάλασσα. καὶ παρὰ τὸ ἅλις σημαῖνον, ἅλασσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, θάλασσα. καὶ παρὰ τὸ τείνω, ἐκτείνεσθαι τὰ μέτρα ἔχειν τὸ ὁδόν.

θ αλερός, ὁ συνακμαῖος τῷ θάλλειν. ὁ ἀκμάζων νέος. ζ θαλεροῦ δάκρυ, τὸ ἁπαλόν. καὶ θαλεροί, δίυγροι. ἀκμαῖοι. νέοι. παρὰ τὸ θάλλω τὸ αὔξω. φῦτρ, παρὰ τὸ θῶ τὸ βλέφω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως. ὁ σὺν θηλῆς μαστοῦ μετέχων, ἀνάσιν ἕξ αὔξησιν. στ ε τὸ οἰκεῖον. ὃς τὸ, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα. τὰ ἀκμαῖον. ὃς τὸ, θαλεροὶ τἀϊζηοί. φησὶ καλοὶ καὶ ὡραῖοι. ὃς τὸ, θαλερῷ πεπληγὼς μηρῷ. φησὶ λαπαχεῖς. ὃς τὸ, Τάων συνηγήσι βάλες θαλεροὺς παρηίτας. τὸ πολύ. ὃς τὸ, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχεν φωνή.

θ άλλω. παρὰ τὸ θῶ τὸ βλέχω, παράγωγον θάλλω. καὶ ὃ τὸ βλέφα. ἡ ἢ ἡμᾶς ἀφιοῦσα καὶ ἀφίεμαι ποιοῦσα. ἀπολικῶς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φωνῶ. αὔριον δὲ τὰ ἕωθεν, οἷον καλῶς καὶ αὐτοῖ πανταχοῦ ἀμέσως. καὶ ὀψὲ τοῦτο καὶ τὸ ἑσπέριον ὀψὲ ἡμέρας ἀφιεμένης. καὶ τὸ ἑσπέριος ἀστὴρ ὁ ἕωθεν ἐπιλάμπων ἡλίου δυομένου. καὶ ἑωθινὸς ἀστὴρ ὁ ἕωθεν ἐπιλάμπων ἡλίου ἀνατέλλοντος. καὶ ἑωθινὸν ἄστρον.

θ αλής. ἡ γυνὴ καμοῦσα τίκτει. θαλής, θαλοῦ, θαλῆ. τίνων τέκνων γυνὴ θαλὴς θαυμάζομεν. ἀριστοφάνης. ἡ γυνὴ καὶ βαρύνεται, διὰ τὸ κλίνεσθαι τῶν λόγων τῶν ἰαμβικῶν. ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Πολὺ τὸ δῶρον, ἐς θάλητα ὠλισθεν. ἔστι δὲ χορίαμβος. χοῦ

θ αλύσια. τὰς ὑπερευθαλίζουσας ἔχει τὸν ἑκατοστόν. καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας μετὰ τοὺς νομοθέτας τῶν καρπῶν τοῖς τεθνεῶσι θεοῖς καὶ τὴν δημήτραν.

θ αλπωρή, χαρά. ἡδονή. παραμυθία. ἐκ τοῦ θάλπω.

θ άλπη, παρὰ τὸ θάλπειν, ἢ παρὰ τὸ θάλος.

θ αμὰ, ἐπίρρημα. τὸ συνεχῶς καὶ συνεχῶς, ἐκ τοῦ ἅμα πλεονασμῷ τοῦ θ. τὸ δὲ συνεχῶς γίνομαι, ὑφ' ἑνὸς καιροῦ. ἐκδέχεται θαμὰ, καὶ θαμίζει, συνεχῶς φέρει, καὶ συλλέγει συνεχάζεται. καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμιλῶ. ζήτει ἐν τῷ ῥάμα.

θ αμβὰς, ἡ ἐρίζα. οἱ καὶ αὐλὴν ἔγκειται τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως ζ θάμνος, ὁ σύνδενδρος τόπος. θ άμβος, στ τὸ ἔκπληξις. εἴδους τῶν ὑποπτώσεων τῶν ἐπιθετικῶν. ζ συνόμου φόβος. καὶ παρὰ τὸ θάσσω. πλεονασμῷ τοῦ β καὶ μ τὸ ἁπλοῦν θάσσω μεταποιηθὲν εἰς ἄκρον. τὸ δὲ θάσσω, παρὰ τὸ θημαι.

θ άνατος, παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω τάνατος καὶ θάνατος. ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ τανυόμενος ἐστὶν ὁ σῶμα τανύσας ἑαυτοῦ διατείνων. καὶ παρὰ τὸ θλίβω ἀνωτάσας ψυχάς. καὶ θνητῶν τὸς τιῶν. διὰ τὸ σῶμα τὰ ὑγρὰ τὰ ὑπὸ θεοῦ τε θυεῶτα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἀνευάτης τε θυεῶτα εἶναι. θάνατος ὁ ἀνδρὶ ἀνάστασις. παρὰ τὴν

στεὺς ἐτυμολογεῖται. καθὼς παρὰ θεοδωρήτῳ ἀνέγνων.
Θαῦμα ἐθαυμάσωσας, ἐκ τοῦ θαυμάσω. τοῦτο παρὰ τὸ θαυμαστός. τοῦτο παρὰ τὸ θαυμάζω. τοῦτο παρὰ τὸ θαῦμα. τοῦτο παρὰ τὸ θεάω, θεάσω, τεθέακα, τεθέαμαι, θέαμα. ἡ θαῦμα κῆ κρᾶσιν. ἡ παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσω, ἢ θαύμασμα. ἡ κατὰ χρῆσιν τῆς ζ εἰς σ
Θαυμάσαι. παρὰ τὸ διὰ θεάματος ἐκ / πλῆξαι, θαῦμα. πλὴν ὁ μὲν ἐκφωνήσας αὐσαι. οἱ, θέαμα αὐσαι, ὑπερθέσει τοῦ ῆ κῆ σὺν αλοιφῇ, θαυμάσαι. ἡ μὲν σ τὸ ἐπιπλῆξαι, γλυκεῖ σὺν τάσει. ἡ δὲ τὸ καταγνώσκω, ἀπιστικῇ. ἡ θαῦμα, παρὰ τὸ θέω ἄμα. Θαυμᾶς. τὸ θαυμᾶς ὑποπτικώτερον ἀνεῖναι ἐκ τοῦ θαυμάσιος. τὸ γὰρ θαῦμα, ἔκπληξιν λέγει. Θαυμάλωτες, οἱ ἡμιφλεκτοι ἄνθρακες. πάλιν τὸ καῦσαι.
Θαυμακρόν. παρὰ τὸ θαυμάζω. οὐ τὸ μῆκος τὰ ὀφθαλμῶν θαυμάζω λέγουσι. σάφωσ. φέρε τὸ θαυμακρόν κατὰ παθητικὸν μες. κῆ τὸ ζύγαστρον, παρὰ τὸ ζυγάζω συνάπτειν παρὰ τὸ ποιητικόν. ὡς κῆ παρὰ ἀντιμαχῶ. τὸ δὲ παζω, δηλονότι παρὰ τὸ παρέψας δὲ παστρον. οὐχὶ χωρὶς ἐχρήσαντο τῷ σημαινομένῳ. ἐθήκαμεν δὲ τῷ τοῦ ἱερείου τὸ λέξιν, τὸ δὲ παζόμενον. ἀντὶ τοῦ παίοντες. ἀπὸ δὲ παζόντος ὡς ἐκ τοῦ παίω. ἡ παιόντος.
Θαυροί, οἱ τροφῆς. ἀπὸ τοῦ αὐλῶν ἢ τὰς θύρας. ἰλιάδος μ. ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαυροὺς. τοὺς
Θέα, ἡ θεωρία. παρὰ τὸ θεῶ, θεῶμαι. σῆ / τροφίσας. δὲ τὸ θεωρῶ. βαρύνεται δὲ παρὰ ἀντιδιαστολὴν τοῦ θέα τῆς θεοῦ. ὁ παρ' ἐκ τοῦ θεὸς τοῦ. ὡς παρὰ κῆ θόλος τὸ οἰκοδόμημα. θολὸς δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας. Θεαμα. παρὰ τὸ θεῶ θέαμα. ὡς παρὰ τὸ λάκω λάκαμα. τὸ δὲ
Θεαυτὸς γενόμενος, θεοῦ ἰδέαν ἔχων. / θέω, παρὰ τὸ θεὸς. εἰ μὲ δὲ ἀνθρώπῳ συντῷ πῶ ὁμοιότης οὕτως. Ἄνθρωπος ὀσφησι πάντων θηρίων θεαυτὸν γενόμενος.
Θεαρονοράσια, ὁ χλονοράσια. θέαν παρ' ἄγδρου, τὴν ποόρρηθεν λέγει. ἄγδρος δὲ ἴων τῶν ἱπνίων πλησίον.
Θέδρον. ἐκ τοῦ θεῶ, θέδρον. Θεκλαρος. παρὰ τὸ θεὸς κῆ τὸ ἐλάω ἐλῶ, ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πεμφθείς. δηλῶσι δὲ ἡρῳκῶς τῶν φωνηέντων. ι δὲ τὸ μακρὸν ἀπὸ μακροῦ, ὡς ἀμάρτηλος, ἀμάρταλος, ἡ μακροῦ, ἀπὸ βραχυ, ὡς μεσὸς μαος, ἡ βραχυ ἀπὸ βραχυ, ὡς ἐν τῷ αἰπύ, αἰπὺ τα. ἡ τὸ βραχυ ἀπὸ μακροῦ, ὡς θεοτόνος. θεκτόνος.
Θεκατολλῆ, θεῶν ἀπὸ τοῦ ἑκὼν ἐχόντων πῆ πολλῆ.
Θεαρχικώτατος. ἔστι θεὸς κῆ ἄρχω. ἐκ τούτων τῷ θεαρχίνος κτῆνος. τὸ ὑποπτεῖνον, θεαρχικώτατος.
Θέλημα. ἀπὸ τοῦ θέλω, θελήσω, τεθέληκα, τεθέλημαι, θέλημα. τὸ δὲ θέλω, ὁ μὴ ὢν πῆ ποσυλλαβῆ. τὸ δὲ δι' ἑνὸς λ ἐνεφερόμενα βαρύτονα, ἔχει τὸ παραταικοῦ κλίσεως ὡς βαρύτονα. ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς πῆ ποιούμενα. διότι τὸ σὺν λ χαρακτηριστικὸν ἔστι πῆ ποιουμένου μὴ ὄντος. κῆ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ποιουμένου μὴ ὄντος, οὐδέποτε εἶναι χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου συνεσῶτος. κῆ δι' ἃ τὰ φθάσαντα χρονικὰ

ἄπτω. ὡς παρὰ τὸ βῶ, βάπτω, οὕτω / θαυματῶν. Ϛ παρὰ τὸ θῶ τὸ τίθημι, βάπτω. αἰδοῖον δὲ ἔχοντα τὰ ἀποθετῶν οἱ θαπτόμενοι. Θάρσος. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ μὴ ὢν αἰολικῶς, θέρσω. ἐναλλαγὴν ὄνομα, θέρσος. κῆ γρ. ῶν τῆς ἑλκα, θάρσος. ἀφ' οὗ καὶ θρασύς καὶ ὑποθέσεως τοῦ ρ. οἱ δὲ θερμοί, Ϛ θρασύς. Ϛ θαρσαλέος, ὁ ἀνδρεῖος. Θάσος, νῆσος. ἀπὸ τοῦ δάσος. ὅτι καὶ τιμῶσι ἐστιν ἡ νῆσος. καὶ τὸν κοινὸν ὁμοίως ὂν κῆ ὄμικρος σὺν ἱστορίᾳ λέγειν, τοῦτον οἱ ἕλληνες θάσιον ὠνόμασαν, διὰ τὸ ἐπικρατῆσαι τὴν κῶ θάσω.
Θάσια, τὰ ἀμύγδαλα. ἀπὸ τοῦ θάσος τὸ καρπὸν προενεγκαν. πρωΐμα γὰρ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ δένδρα.
Θάσσονας ἱρήκων, ἢ ταχυτέρους τῶν ἱεράκων. ἰλιάδος κ. κῆ θάσσον τὸ ταχέως, ἀπὸ τοῦ ταχὺς ὡς ἤχθη. ὁ πρῶρος τύπος, τὰ χύτερος. ὁ δεύτερος, ταχίων. ὁ τρίτος, τάσσων. Ϛ γρ. ῶν, θάσσων, κῆ θάπτων. ἀνωμοιοχλῆ δὲ τὰ δασέα τρὶς φίλους. θ. τ. Θαργηλία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ὀνομάζεται ἀπὸ τῶν θαργηλίων. θαργηλιάσαι δέ φασι πάντες οἱ ἀπὸ τῆς καρποῦ. ἄγει δὲ μὴν ἡ θαργηλιῶνα, ἀρτεμισιὼν κῆ ἀπόλλωνος. Θαργηλιῶν δὲ ὁ ἑβδομαιὼν καλούμενος. ἐπεὶ τότε ὁ ἥλιος πρώιμος ἐστι. κῆ σύντρυφα τῶν μηνῶν, τὰ τῆς γῆς ἀνθη ἀνέχηραίνετο. ἀπὸ τοῦ θέρομαι τὸ θέρος. τὸ δὲ θερμόν, θάργηλον ὠνόμασαι. ἔστι δὲ Ϛ θαργήλια, ἀπαρχαί τινες ἐπὶ τῷ θερισμῷ. ἢ γῆ βασιλεύουσα θεὸς ἀλῶν γάνυται ἔτη.
Θάτερον, παρὰ τὸ ἄτερον. δώριον. τὸ δὲ ἕτερος, ἄτερος λέγουσιν οἱ δωριεῖς. ὡς γέχω γάχω. οὕτως οὖν καὶ τὰ ἄτερα, θάτερα. κῆ συναίρεσιν τῶν δύο α εἰς α, Ϛ τὸ ἄτερον θάτερον. ὡς τὸ, ἀγαθόν, ταγαθόν. ἐμφύεται δὲ τὸ τ ἄρρενον. ἐπὶ δὲ φιλοῦσι τὸ ἀγαθόν. τὸ ἄτερον δὲ δασύνεται. ἢ παρὰ τὸ ἕτερον, θάτερον ἀνῆκον. ὡς τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον. διὸ κῆ οὐ λέγεται θάτερον ὡς ἀροτεινῶν ὀνόματος, ἀλλ' ἄτερος. Θαρσεῖς. ἀπὸ τοῦ ταρ-

ἀπὸ βαρύτητα, δι' ἕνος λ' ἀνεμβρίσαντες τὴν κλίσιν. οἱ δὲ βαρύτητοι συνεστῶτες, διὰ δύο λ' ἐκφέρονται. οἱ δὲ, φάλλω. φίλλω. ποικίλλω. τὰ γὰρ ἔχοντα δύο λ' κ δύο α', χαίροισι τῇ βαρυτόνῳ τάσει. χωρὶς ἁμὶ ἔχει ὄνομα πρὸ τοῦ κείμ, ὃς τὸ λυατῶ. τὰ δὲ ἔχοντα συλ' κ ς, χαίροισι προπαραλήγει. οὐδέποτε δὲ βαρύτητος συνεστὼς ὀφείλει δι' ἕνος ἐκφέρεσθαι. διὸ πάει ἡ τέμπη συζυγία τῶν βαρυτόνων, μακρὰ θέλει προπαραλήγειν κ φύσει, κ θέσει. θέλω οὖν, θελήσω. ς μέλω, μελήσω. τὰ διὰ τ' ἔλω ῥήματα, διὰ τ' ε ψιλοῦ ρπ'. πάλλω. κέλλω. φέλλω. θέλλω. τὸ δ' ἐθέλω, ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω, οὐδὲ τέρας ἐστὶ διαθέσεως. διὸ ἢ οὐ τὸ ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῖ.

θ ελήσω μὴ ὦ, ὡς ἀπὸ πεῖσω μὴ σω τ θελῶ. ἐκτοῦ θελήσω, ρπ' θελησμός. καὶ ἀμβολὴν τοῦς, θελημός. ὡς μελήσω μελησμὸς καὶ μελημός.

θ ελοῦμι, εὐφαίνουμι, κ ἀπατῶμι. προ ὁμήρω δὲ σπ' τὸ σκοπίζω. ὡς τὸ, ἀχαιοὶ θέλετε νόον. κὴ, ἀχαιῶν ὄμματα

θ ελῶ, ἀγαπᾶ. θάλπω. κάπατᾶ. ἀμαυροῖ. θέλγω. καινοῖ. σκορπῖ. θέλγειν κυρίως ἐστὶν, ὃς ὁ θελκτὴς ἄγειν πειθά. ὅθεν ς' θελκτήρια πολλαχοῦ, τὰ ἄσματα ἀπὸ τῶν ὠδῶν. ἀφὶ ἀνθούντας θέλγει κ ἄγει ὡς πέρπιν. διὸ κ ἡ πανελόπη τὰς ὠδὰς, θελκτήρια εἶπε. φήμε πολλὰ δ' ἄμβροτα τῶν θελκτήρια οἶδας. καὶ ἡ κίρκη ὀλυσσῶ φάρμακ' ἔχει πλέγει. Θαῦμα μ' ἔχει ὡς οὐ πιὼν τὰ δὲ φάρμακ' ἐθέλχθης. ἐνομήθης δὲ ὁ τὰ θέλγητρά φ', κ ὃς τελχίνας ἐτυμολογήσας εἶπεν, ὁ θέμα. ἀπὸ τ θίθημι, θήσω, τέθηκα, θέλγοντες ἦσαν. τέθημαι. κ' ἔλλειψιν, τέμαι. ἐμβολὴν τι, τέμα. κ θέμις, δηλοῖ κ τὸ πρέπον κ τὸ σω θ ος ῶν, θέμα. μαντικὴν θεάν. ρπ' παρὰ τ θεσμόν, θέσμις. κ ἀμβολὴν τ ς. τὸ δὲ θεσμὸς ὄνομα, ἀπὸ τῆς θέσεως. ἕκαστος γὰρ νομοθέτης ὡς ἐβούλετο θέτο θέσμια νόμους. ἐκτοῦ θεσμὸς οὖν ὁ σπ' τ νόμου, ρπ' θέμις. ἐκ τ θίθημι, θεμὸς κ θεσμὸς κ θέσμις κ θέμις. κλίν ε θέμιδος. κ ἐπῳδικῶς, θέμιφ. κ πλεονασμῷ τ ς, θέμισος. ὄμικρος. Οἱ τε θέμιφας πρὸς διὸς εἰρύαται. τὰς δίκας. κ ἀφὶ νόμους ῥύονται καὶ φυλάττουσι.

θ εμιστεύω, ρπ' χ κ σω σῶ. λυσῆς. ἀπὸ ρῳ τ θέμις πρὸ τοῦ ἀ πόλλωνος, κ ἐξαπάτης δικάσαντος. Ο ὐσεθεμιστεύω πρὸ ἰκαλλέος

θ εμισκύρφοις ὑπὸ ἄκρῃ μύρεται· ἐξιθιμαχοῦ. ρεῖνος δ' εἰμὶ ἡ πειροῖο. ὅτι θερμώδη πρὸ τὰ μέσ' ἐστὶ πρὸ ἱερέως τ ἀμαζόνων χώρα. ἐξ ἧς δ' ς' ἑτέρος οἰοπόλας. ἧς δὲ πολλὰς φασὶν ἔχθα κατώκουν αἱ ἀμαζόνες. ἀπὸ πολλώνιος. χθα θεμισκύρφαι ἀμαζόνες ὥπλιζοντο

θ εμω. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι. κ ἵκισε. καὶ τὸ ἀναμίξῃ, ἐμίζῃ. κ χθιοὶ δὲ ἐποίησε. παρὰ τὸ ἐθέλω.

θ εμεθλα, τὰ ἐσώτερα μέρη. θ εμείλια, παρὰ τὸ θεμέλιον μ' μου ποιῶ, ρμ' δεμέλιον κ θεμέλιον. κ πλεονασμῷ τ ι, θεμείλιον. θ εμαρ, τὸ ἡμέρας

τῆς χειρός. παρὰ τὸ δέω. κ παρὰ τὸ θέσεως εἶναι χωρίον, ἧς ὁ σπ' τὰ δίδυμα. κ παρὰ τὸ θείνω. παρὰ τὸ θένας κ τύπτας ἀπ' αὐτῶν τῶν μέρεσι. ς δ' ἀπ' οὗ γὰρ

θ εός, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. ἧς ὁ σπ' τ ρῳ. κ θεμιστὴς ρπ'. τρέχομεν. παρὰ τὸ θέω κ θεύω, θεός. ὃς φωλεύω φωλεός. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὡς ἐποίησαν ρπ' ἡλίου κ σελήνης ς' ἀστέρων, ἀπαρῴκησαν, ἐξ ὧν ἔθεσαν τὸ ὄνομα. παρὰ τὸ ἀεὶ θεῖν ς' κ ν γράφεσθαι. καὶ ρπ' τ χωρὶς τούτων λεγομένου θεοῦ λέγουσι τὸν. παρὰ τὸ πάντα χοῦ εἶναι καὶ ποιητὴν. κ παρὰ τὸ θῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ. ὁ πάντων ποιητὴς. καὶ τῆς τῶν πάντων κατασκευῆς

θ εσπιδὴς, ὁ ὑπὸ τ θεοῦ πάντος, ρπ' θὸς ς' θεός. τρόμ. ἐκ τ θεὸς κ τ σπείδω τὸ σπονδὴν τῷ, ρπ' σπιδὴς

θ εομήτωρ ρπ' πύργων, τῶν ὑπὸ κ θεοσπιδὴς. θεοῦ ὠνομασμένων. παρὰ τὸ σωσιδῶρος κ ἀπόλλωνος ὠνομασμένη. ἀπὸ λλώνιος.

θ εοκλυτήσαντες, θεοῦ ἀνθύσαντες. κ ἐθεοκλυτοῦσιν, ὡς θεοὺς ἐπικαλοῦνται. παρὰ τὸ θεὸς κ τὸ κλύω τὸ καλῶ

θ εοπρόπων, τὸ ἐκθεοῦ μάντευμα. κ τὸ θεοῖς πρέπον. οὕτω δὲ ὡς πολλαχοῦ ἐπιστάμενοι, λέγουσι τὰ τοῖς ἀνοίσιν ἡγούμενα. οἱονεὶ θεοπρεπόντων. κ θεοπρόπος, τὸ ἐκθεοῦ προλέγον μ'. κ θεοπροπία θηλυκόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ρπ' ἔπιον. ὡς λέγω, λόγιον. καὶ μετὰ τῆς πρὸ, ρπ' προέπιον. συγκοπῇ, προύπιον. κ μετὰ

θ εοπρόπος, ἐκ τ θεὸς καὶ τ τ θεὸς, θεοπρόπιον. πρέπω τὸ λέγω. ὁ τὰ ἐκθεοῦ προλέγων. ἐκ τ θεοπρόπος, ρπ' θεοπροπῶ. πρώτης συζυγίας τῶν παρατατικῶν μ'. κ θεοπροπέω μετ χ κ, ὡς πρὸ ἀοιδοπέων.

θ εοῦ πολις, ἡ μεγάλη ἀπὸ χεία ἐκαλήφθ. ἀπὸ θεολοσίου τοῦ μεγάλου ἰουσίνου.

θ εουδὴς, ὁ θεοσεβὴς. οὐκέτι νῦν τινες φασὶ θεοδὴς παρὰ τὸ ἄδειν ὁ ἐστὶν ἀρέσκειν τῷ θεῷ. τὸ δὲ ὁ ς' α, ἧς ὡ ποιοῦσι κρᾶσιν. ὁ ἀόριστος, ὥριστος. ἢ κὰ παρὰ τὸ ἔδος θεοδὴς, ὁ τὰ ἔδη τῶν θεῶν σεβῶν. ῥυτέστι τὰς σωφρόνας. καὶ κράσει, θεουδὴς. ὡς τὸ ἐμόν, τοὐμόν. θεὸς δὲ παρὰ τὸ τεθῆκεναι τὰ πάντα. κ παρὰ τὸ τὰ πάντα θεάσασθαι. κ παρὰ τὸ θῶ, τὸ κατασκευάζω κὴ ποιῶ. ὁ πάντων ποιητὴς. ς' τῆς τῶν πάντων κ' ὑστέως αὐτὸς. ρπ' θὸς. ς' ἐπεὶ οὐδὲ τὸ τε μοσυλλαβὸν ὄνομα βραχυκατάληκτὸ, πλὴν τοῦ θὶς. πλεονασμῷ τ ε, ρπ' θεός. κ παρὰ τὸ θεῶ τὸ ὁρῶ, ὁ πάντων ἔφορος. κ παρὰ τὸ θεῶ τὸ βρέχω. ὁ πάντα χοῦ πρῶτ. τὰ διὰ τ αιος ὀξύτονα δισύλλαβα, διὰ τῆς αι δ ῳ' ρπ', πλὴν τ θεὸς. κ ς' τὰ ἀπὸ τῆς θε συλλαβῆς ἀρχόμενα, διὰ τ ε ψιλοῦ ρπ', πλὴν τ θαιρὸς ὁ σπ' τ τροφίπα. ὡς τὸ, Ο θεὸς ἀπὸ θεμεῖν κ ξ. θέλω δὲ βαρύνεσθαι

τὰ ἀπὸ θεὸς καθαρὸν λήγοντα, πρὸ αλήγοντα τῶν ε κ τῶν ο, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ τ θ, βαρύνεται. πλοῦτος, νὸς. γος. τὸ θρόος οὐκ ἀπὸ τ κοιοῦ θ. θοὸς δὲ κὴ θεός,

θ έμενος τὰ ὅπλα, ρπ' πλὴν θεμὶ. θέμις, ς' ὀξύνεται. ὁ σὺν ἐχυρῷ θεὶς. καὶ ὁ λαβὼν πίσκευος εἰς ὕστερον κκκ.

Θεοίμιον, ἱερόν δλου ύσού.

Θεράπων, δοῦλος. ὑπηρέτης. παρὰ τὸ θεραπεύω τὴν ὑπηρεσίαν. παρὰ τὸ θείω τὸ τύπτω, θνάω, θεράω τας, οὐχ ὡς ποιηταί θεραπεύω. δούλους, ἀλλὰ πάντας τοὺς θεραπευτικῶς ἔχοντας. ὥς, Δαναοὶ θεράποντες ἄρηος. καὶ τὸν δευτέρα τάξει φίλον. ὥς πάτροκλος ἀχιλλέως θεράπων.

Θεραπναῖον. Κλέανδρον δὲ θεραπναῖον δλος ὕλα. ἀπολλώνιος. τὴν πολυδεύκην. ὁ δὲ λακεδαιμόνιος. θεράπνη δὲ

Θέρος. παρὰ τὸ θέρω, θερμαίνω. πόλις μακεδονίας. ἐξ οὗ καὶ θέρει, τὸ θερμαίνει. τὸ ἐν καιρῷ τοιοῦτον ὄν. καὶ παρὰ τὸ θέρμη καὶ θερμαίνη. τὸ δὲ θέρω, παρὰ τὸ θάω τὸ ἔχω. πλεονασμῷ τοῦ ρ. τὸ δοκοῦν, καὶ θερμόν εἶναι λέγει. θέρος καὶ οἱ συγκομιζόμενοι καρποὶ τῶν θερμαίνοντων.

Θέρμα ὥρα, ὁ καιρὸς τῶν παρὰ τοῖς ἐπτορσι. θέρους. παρὰ τὸ θέρω θέρεια. ὥς παρὰ τὸ θάλλω θάλμα. καὶ ἐκ τοῦ θέρμος κτητικοῦ. τὸ θηλυκόν, θέρμα.

Θερμά τη ἵσταται ἀχλύς. μίκιλος. παρὰ τὸ θέρμος. οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν ὑδάτων ὡς οὐδετέρων σχηματίζει συγκριτικόν. παρὰ τὸ θέρος οὖν, τὸ κτητικὸν θέρμος. ὥς τέλος, τέλμος. ὑπερθετικόν, θερμότατος, θερμοτάτη. καὶ συγκριτικῶς, θερμοτάτη. Ἡμος ὁ τ' ἠελίοιο θερείη ταὶ ἀνέλευθοι. ὄμβρος. Θερείβομαι, ὁ τὸ ὑδωρ τὸ ἔχοντα ἐν τῷ θερείβοσκας. θέρος θέρους. ἡδυπνοϊκή, θέρει. καὶ μετὰ τοῦ βορᾶ, ὁ τὸ βόσκησιν.

Θερίζανον, ἡ ἄμαξα. παρὰ τὸ τὰ θέρη ἄγειν.

Θερμός. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θερμός. ὥς εἴρω, εἰρμός. καὶ ἀπὸ τοῦ θέρμωβαρυτόνου. ὅθεν τὸ, Θέρμερ

Θερμοπύλαι, χωρίον μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ ὕδωρ. τὴν, πύλον καλοῦσι. φιλέας δὲ, θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ καὶ θερμὰ λουτρὰ ἡρακλεῖ

Θερσίτης. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ ἐποίησε. μέμψιν ἀπολικῶς, θέρσω, θερσίτης. ὁ θερμαντικὸς ἐν τῷ λέγειν. θερμὸς γὰρ προπετής. καὶ παρὰ τὸ θάρσος, ὁ οἱ ἀπολλὸς θέρσος λέγουσιν. οἱ δὲ εὔτολμος καὶ ἀνυφρασίαν. φυτέσιν ὁ ἀθάνης. καὶ ὀθάρσος ἔχων ἐν τῷ ὑβρίζειν. τὸ σι, ι. διαλυ. ὥς παρώνυμον καὶ μακρόν. ἀπὸ τοῦ τὰ διὰ φυλῆς, μακράδισι.

Θερμόν, παρὰ τὸ τομόν. ῥοπικὸν τ τὸ θδ καὶ τὸ θδε, θεμόν. ἐπολεόμασε δὲ τὸ ρ θς παράτασιν τ ευκιμήτου. διαφυλλο γ τὸ ωυρ τὸ ρ ἔχει, καὶ ὁ ἀνὴρ, καὶ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ εὐκίμητον. Θεσσαλονίκη, πόλις μακεδονίας. ἡ πρὸς ἀλίαν ἐκαλεῖτο. κασάνδρου κτίσμα. καὶ φιλίππου θεσσαλοὺς νικήσας, οὕτως ἐκάλεσεν. καὶ φιλίππου θεσσαλὸς ἀμφιτρύωνος θυγατέρα εὐπρεπῆ ἔγημε. καὶ τεκοῦσα, τὴν ἡμέραν τῆς λοχείας τεθνηκυῖαν. ἀναλαβὼν οὖν ὁ φίλιππος τὸ παιδίον, ἔδωκε μίκη φέρειν. καὶ ἐκάλεσε θεσσαλονίκην. ἡ δὲ μήτηρ τ παιδίου, νικασὼ πόλις ἐκέκλητο. γράβων δὲ, θεσσαλονίκεια ἀπὸ νίφωνος. τὸ ἐθνικὸν, θεσσαλονικεύς.

Θέσπις. ἔστι θεὸς, καὶ ὁ ψηφωιδὸς, καὶ τὸ θεόσπις. καὶ παρὰ συγκοπὴν, θέσπις θέσπιδος. ἡ ἀπλῶς ἡ, θέσπιδα, καὶ θέσπιν. σπ δὲ τ διὰ τοῦ φ γράφεται. καὶ θέσπιον ἀοιδόν, ἐκ θεοῦ τὸ σπ ἔχοντος. εἰς ἀσπις. Θεσπέσιος, παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ πέτω, ὁ σπ τὸ πίπτω. οὗ ὁ μλ ων, πέσω, πέσιος, καὶ θεοπέσιος, καὶ συγκοπῇ, θεσπέσιος, ὁ ἐκ τοῦ θεοῦ πεσών. καὶ θαυμάσιος. παρὰ τὸ ἐκπεπλῆχθαι. καὶ θεσπεσία, θῆλυ. θαυμαστικόν. οἱονεί, θεοπεσία. παρὰ τὸ πεπλῆχθαι καὶ ἐκπεπληγμένου θεοῖς. καὶ παρὰ τὸ πεσεῖν, θεοπεσία. παρὰ τὸ πεσόντας. καὶ παρὰ τὸ θέσπις. Θεσπίζω, σπ τὸ ὀρίζω ζ νομοθετῶ. ἀφ' οὗ καὶ θέσπισμα τὸ θῆλυ δόγμα. σπ

Θεσπιδαὲς πῦρ, τὸ θῆλυ. δὲ καὶ τὸ μαντεύομαι.

Θέσφατον. ἀπὸ θέσφατον, ἀπροβολὴ τ α. καὶ ἀπὸ τ θεόφατον, ὁ σπ τὸ ἐκ θεοῦ λεγόμενον. καὶ συγκοπὴν καὶ πλεονασμόν.

Θεσκελὲς ἔργα, θῆλυ. θαυμαστά. θεοείκελος, καὶ συγκοπῇ, θεόκελος. ζ θεόκελον, καὶ θέσκελον. ὥς θεόφατον, θέσφατον.

Θεσμός. ἔστι τὸ ὁλοσχερῶς τάγμα τῆς πολιτείας. ἢ τὸ θέμις.

Θεσμοθέται. ἀρχή ἐστιν Ἀθηναίων ἀνδρῶν ἑξ. καλοῦνται δὲ οὕτως. ὅτι τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. θεσμὸν γὰρ τὸν νόμον. καὶ διαφέρουσι πρόσωπον. θεσμὸν γὰρ εἶναι τὸν ἀπλῶς νόμον. νόμον δὲ τὸν πολίτου.

Θέσθαι, τὸ θησαυρίσασθαι, ἐν ὀλυμπιάδι. καὶ τὸν θησαυρὸν ἀναπρέπων θεσμὸν καλεῖ. ἢ δὲ τὸ ἐκπρεπὲς λεξίπολιν, ἢ ὑποθήκην λαβεῖν, ὑπὸ φησιν. ἢ προέσθαι καὶ κηρύσσεσθαι μόνον. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸ ἀτελείων. ἐν μὲν τοῖς καλὰ στεφάνου φησίν. ἐὰν δὲ νόμους ἰδίους θέμενον, ἢ θέσθαι. Θετὸς, προποιητός. υἱὸς δὲ ἢ ποιητὸς καὶ θετὸς ἔλεγον. καὶ θέτης, ὁ ἢ ὑποθήκην λαβὼν ὁπωσοῦν. Θέτις, παρὰ τὸ μὴ τὸς μὴ πὸς μὴ δὸς, καὶ ἀπροβολὴν τ δ μὴ τις, καὶ κράσει μὴ πὶ μακρόν. οἷον, Μὴ πρίσθυ τόμος μέγ' ἀμείνων, οὕτω καὶ ἀπὸ τ θέτις θέτιδος θέτιδι, θέτιν καὶ θέτι κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι ἢ ἐν μακρόν. καὶ μεάνις, κράσει μὴ νις μὴ νιος μὴ νι. καὶ κράσει, μὴ νι.

Θευδᾶς, ὑποπεριστικὸν τοῦ θεόδωρος.

Θεῦ, ὄρτεμις σπ τ θεοῦ. καὶ κράσει δωρικὴ τ εο, ἢ τ εῦ διφθογγον, ὥς ἐκ τ ἐρέβεος. ἐξ ἐρεβεῦς ἄρχοντα.

Θεύεσθαι, θραμεῖν. ἀπὸ τοῦ θέω. θεύω. θεύσω. θεύσομαι. τὸ δὲ θέω, καὶ μὴν τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐ σώζεται. κατὰ δὲ τὸ δεύτερον καὶ ῥῆμα.

Θεπαλινός, ἐκ τ θεπαλός. τοῦτο δέ ἐστι πόλις θετ

Θεπαλικὰ πέπλα. τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ ταλίας. πέπλους γὰρ ἔχειν τὰς θεπαλικὰς χλαμύδας. πέπλους δὲ καλοῦνται, αἳ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι

Θεωρός, παρὰ τὸ θεὸς, ζ τὸ ὁρῶ. καὶ παρὰ τὸ πέπυξι. τὰ θύνα ὁρᾶν. θεωροὶ δὲ οἱ θεαταί. ἀπὸ καὶ οἱ τῆς θεοῦ πεμπόμενοι. οἱ φύλακες τῶν θυσιῶν ζ χρησμῶν, καὶ τὸ θεῖον φρονοῦντες. ὡρηγὰρ ἔλεγον τὴν φρονοῦσαν.

Θεωρικὸν ἀργύριον, τὸ τῆς θεοῦ τιμὴν ζ εορτὴν διδόμενον θεωρίας ἕνεκα. καὶ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν

θεωρικῶν. καὶ παχεῖς χῶς δὲ Ϛ πάντα τὰ διανεμόμενα, θεωρικὰ ἔλεγον. Ἡμέρα μισθοῦ ἀλλὰ χήματα ἀθήνησιν, ἃ ἐκάλουν θεωρικά, ἃς διανομὴν διδόμεν αἱ τῆς ἀθηναίοις. ἐπειδὴ φασὶ τὸ παλαιὸν ὄχλον γινομένου ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τῶν ξένων προκαταλαμβανόντων τὰς θέας, καὶ ἐκκλοῦντων τῶν ἀστῶν, ἔδοξε διδόσθαι θεωρικὸν, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες παρὰ τῆς πόλεως οἱ πολῖται, δίδωσιν αὐτοῖς τὸ τέλος τῆς θέας. ἴσον δὲ τοῦτο ὀβολοὶ δύο. φησὶν οὖν δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Ἀλλ' ἐν μὲν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἀεὶ ἡμεῖς τοῦτο ἐγράφη ἐν ταῖς λεγομέναις διονυσιακαῖς θεωρίαις. ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων, σύνεβαινε πολλὰς τῶν πολιτῶν, ἃς ὕβρεις καὶ γέλωτα διαφέρειν. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ, μηκέτι προικα θεωρεῖν τὰς θέας, ἀλλὰ διδόναι τοῖς πολίταις τὸ θεωρικὸν, δύο ὀβολούς. ὁ τρίτον ἐπιμελούμενος τὸ χρόνον τοῦτον, ἐλέγετο ἔχειν τῶν θεωρικῶν. ἵνα δὲ μὴ τὰ θεωρικὰ χήματα ἀδίκως μετὰ ἡ πόλις ταῖς πομπαῖς ἑορταῖς ὀνταπομπά. ἃ καὶ ἠξίου δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς στρατιωτικὰ γίνεσθαι. καὶ ἅμα ἃς τὰ τὰς τῆς πόλεως χρείας φυλάττειν. καὶ ἐκαλοῦντο στρατηγικά. ὕστερον δὲ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ θυσίαις.

Θ θεός. ἀπὸ τοῦ θέω, θέθος. καὶ κῦρος, θεός.

Θ θέα, ᾱ τὴν μητέρα τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου. παρὰ τὴν θεᾶν, γέγονε θέα. καὶ κατὰ συναίρεσιν, θέα. καὶ γὰρ αὕτη ἐστὶν ἀμφότερα τῆς θέας, καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς.

Θ θοῦ, τὸ ἐπιθυμούμενον ἢ καθαρσίου καὶ ἀβλαβὲς ποιοῦν. ἔνθα δέ τε, Πάσατο δ' ἄλοσ θείοιο. θείοις κέκληκε τοὺς ἄλας, διὰ τὸ ἀσηπα τηρεῖν τὰ παρατιθέμενα. δ θειοῦ καὶ ὀμβρίου, φησὶν ὁ κεραμοῦς. ὁ δ' εὐδαίμων, παρὰ τὸ θεός, θέθος. καὶ ἀπροβολὴν τοῦ ε, θοῦ.

Θ θλόος, ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνονται αἱ σταφυλαί, καὶ ἑτέρα θλά. τὸ μύρτων συκῶν ψύξιν γλασιὰν ἐκάλουν. παρὰ τὸ ελκόω, ᾱ τὸ θερμαίνω, ᾱ ἕλη πλεονασμῷ τοῦ ι. καὶ τὸ πέλω ὁ ᾱ τὸ τῆν τὸ χάμαι, ᾱ θλόος. παρὰ τὸ τοῦ ἡλίου αὐγήν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ.

Θ εἰόμεν, ἐν θῶμεν. ἐμβάλωμεν. Ἱστέον ὅτι μὲν τὸν ἡρωδιανὸς ἀρνησάμενος τὸ θείω ἐνεστῶτα εἶναι, ἀφ' οὗ τὸ θείομεν. ἔστι δὲ ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου ἔχον διαίρεσιν Ϛ πλεονασμόν. Οφρ' ἂν ἐμβείω. Ϛ τε, ἐὰν σωμὲν πως μεπιστείω σ' ἔμα πολλοί. ὡς παρὰ δαμῶ δαμείω, οὕτω θῶ, θέω. καὶ παρὰ σάπφοι. Οπίννας γὰρ εὐθέως κεν ποί μεμάλισται σὺν νόῳ. φύγε ἐν πλεονασμῷ. Θείω ἀναπαύσας. εἶτα ἀνθ' οὗ θείωμεν. Ϛ κῦ συνοδὴν, θείομεν. ὡς τὸ καταβείωμεν συνοδῆ. Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν. Μὴ ἴομεν δαναοῖ σῆμα χησόμενοι. Αλλ' ἄγε δὴ φιλότητι μίγα πειόμεν. οὕτω ζήτει. ἐν ἄλλοις δὲ, ἀπὸ τοῦ θῶ θείω, ὡς ὄψω ὀψείω, καὶ τελῶ τελείω.

Θ φαζόν των. μαινομένων, ἢ θεολήπτων γινομένων. Ϛ θλάσαντες ᾱ ἐπιθλάσας, τὸ ἐπιθαμάσας.

Θ φάσας, ἀπὸ τοῦ φημὶ δὲ δεῖ μῦ. θεοφορούμενος. παρὰ τὸ θεός, εἷς θεῶ. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐθεάσω. θεάσας ἡμέρας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θεάσας. ἢ παρὰ τὸ θειάζω. ὁ δὲ μιλήσιος παρὰ τῶ συγγραφεῖ, θεοὺς ἐπικαλεσάμενος καὶ καταευξάμενος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν.

Θ ἴασος. ὠφέλειας διὰ δόξης γράφεσθαι. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ θλαῦσαι. ἡ δὲ πρόθεσις διὰ τί. λέγεται δὲ ὀχυρός. παρὰ τὸ τὰ θλαῦσαι. ἢ ἀπὸ τοῦ θλῶ, ὅ ἐστι θεύω. ὅθεν θιασώτας λέγουσί τινες τοὺς διόνυσον. Ϛ θιασῶται, χορευταί, οἱ τὰ θλαῦσθαι. θιασώτης καὶ

Θ ἰς. θηλυκῶς λέγεται ὁ μέγας ἀπὸ τοῦ θλάσεως. ἀμαλός. ἐκβάντες ἐπὶ θῖνα. παρὰ τὸ θέω τὸ θέχω. ἐντὸς τῶν ἀμαλῶν, θέουσι Ϛ θέχουσι τὰ κύματα. ἢ παρὰ τὸ θέω τὸ τύπτω. ἐντὸς τῶν ἀμαλῶν, θέουσιν ἢ τύπτουσι τὰ κύματα. ἢ ὅσον ἐγκρούουσι τὰ κύματα. ἀρσενικῶς δὲ, ὁ τοῦ ῥου. ἢ πρὸς παρὰ τὸ θῶ. ὡς τὸ, Πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς. ὁ ἐστὶ σωρός. τὸ δὲ θείνω, ὁ διὸ. τὸ τύπτω, ἢ

Θ ἦδαι, τὸ μὴ ἁρμύττουσιν καλοῦμεν. τὸ φορεύω.

Θ ἰπάω ἢ ἐπιθιπάω, τὸ ἐφάπτω Ϛ προσεπιζήτω. ἐκτὸς θίνω, πρὸς θιπάω. θήγει δὲ, ὀξύνει. ἀπὸ τοῦ θήγω, θηγάνω. ὡς παρὰ τὸ ἥδω, ἁδύνω. πήθω, παθύνω. μήθω, μαθύνω. ἢ δήκω, διδάσκω. τὸ δὲ θήγω τὸ ἀπονυγῶ, παρὰ τὸ θοῶ, θοήγω, ἢ θήγω. τουτέστι τὸ θοὸν Ϛ ὀξύ

Θ νευρον. θηεῦμαι μέγα θαῦμα. ἐμὸν δ' ἐθόωσα πάσας. ἔργον. ἐθεῶμαι. ἐθαυμάζομαι, ἢ ἐθεώρουν. ἐθέουμαι. ὑποθέσει, θεέομαι. ἢ ἢ συναίρεσιν τοῦ ης τοῦ εὐ διφθόγγου, θεεῦμαι. ἢ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, θηεῦμαι. θεάω θεῶ, θεάσω. καὶ τὸ παθητικὸν, θεάομαι θεῶμαι. ὁ πάντα τινὸς, ἐθεασάμην ἐθεώμην. τὸ Γ τῶν πληθυντικῶν, ἐθεάοντο, ἐθεῶντο. ἢ ὁ ι χωρὶς, τὸ ω γέγονεν εἰς τοῦ διφθόγγου. Ϛ συνοδὴν τῆς ἀρχούσης, ἢ γρόωσι, θηεῦνται.

Θ ηλαμών, ἡ γρόφος. παρὰ τὸ θήσω μήσομαι. δηλοῖ τὸ θηλάσω. τὸ δὲ θήσω, δύο σ. τὸ ποιῶ, καὶ τὸ θηλάζω. ἔστι θῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ γέφω. οὗ ὁ μέλλων, θήσω. ὄμικρος. Γαῖαν καταθήσασα μαζόν. ἀν ἐθήλασεν. ἐκτὸς θήσω, γίνεται ῥῆματα τινὰ ὀνομαθηλή. Ϛ γρόωσι, θῆλυς. ὡς κάρη, κάρυς. εἴρηται γὰρ καὶ θηλυκῶς κάρη ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Ηὐ τε κάρηνα ὤμοσα σοὶ τεβίου.

Θ ἰς. τὸ θῖς ᾱ τοῦ ἀμαλοῦ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν ἐστι. καὶ ᾱ τοῦ σωροῦ, ὁμοίως ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν ἐστι. Θινὶ φοινικόεντι. Ϛ ᾱ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ αἰσχύλῳ. Θινὸς ἐμβολὰς ἁλός.

Θ ήβησι. τὸ θήβησιν, ὅτε μὲν ἔχει τὴν πρόθεσιν, τότε δοτικὴ ἐστιν. οἷον ἐν θήβαισιν. ὅτε δὲ χωρὶς αὐτῆς ἐστι θήβησι, τότε ἐπιῤῥηματικῶς κεῖται.

Θ ήβα. συρισὶ λέγεται ἡ βοῦς. ὅθεν ἐκλήθησαν αἱ θῆβαι ὑπὸ τοῦ πρῶτον κάδμου κτισθῆναι. ὅτι ζητῶν τὴν ἀδελφὴν, χρησμὸν ἔλαβε καρικῆσαι, ὅπου ἡ βοῦς ἑαυτὴν κατακλίσει. ἢ ἀπὸ θήβης θυγατρὸς μετὰ ὥσης, Γωνωνὸς

ἀσωτοῦ. ἀφ' ὧν καὶ ὠμόσθησαν ἐκεῖ τὸν λιταὶ Ϛ' πόλις, ὃς εὗρον ἀφ' ἑσχολίου τὸν δάρδανον ὑμνῳδὸς

Θ ηλάφα. ἐκ τοῦ θηλύ, ῡ θῆλυς. ⟨ γηοῦχα συρανοῦσθαι. καὶ ἐκ τοῦ θηλυς θηλάφα. καὶ παρὰ τὸ θάλλω καὶ γλυκαίνω. ὅθεν Ϛ' καὶ ὑπομβρος μὺξ παρὰ σοφοκλ, θηλάφα καλῆται. θηλὴ δέ ἐστιν ὄμαθος. Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, ἐλιάδες θ'. αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεραι. ὡς πρὸς συΐκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, ἄρισμένον ἔχει καιρὸν εἰς ὠμίγνυσθαι. ὧν ται δὲ δηλυεκῶς πληθάζουσι.

Θ ηλυτεράων. ὅθι τὰ λοιπὰ ζῷα ὅρον ἔχει τῆς μίξεως τὴν σύλληψιν. ὧν ται δὲ ἀεί. διὸ ἐκ τοῦ εἰσαιμίου οἱ ἄνδρες ἀλφηστὰι λέγονται οἱ καταφερεῖς. καὶ μεταφορᾶι ἀπὸ τῶν ἰχθύων. ἀλφὴ γὰρ εἶδος ἰχθύος. κοινῶς καταφερῶν καὶ θαλλουσῶν καὶ εὐκάρπων. καρπὸς γὰρ ἀγλὸς ἄνθρωπος, οὐδὲν ἕλκιον οὐδὲν. οὐδενὸς ἧσσον οὐδείς. ὡς παρὰ τοῦ, Νήσων θηλυτεράων.

Θ ημών. παρὰ τὸ θήσω μήσομαι, δηλοῖ τὸ τιθῶ. σημ τοῦ σωροῦ τῶν δραγμάτων. Ϛ' θημωνία, σωρὸς καρπῶν.

Θ ημάκευς, δημόσιος φυλὴς τῆς ἐρεχθηίδος. θημακεύς.

Θ ραμμένης, ὄνομα κύριον. οὗτος ἀνῃρέθη καταγηρασάντος ἀγροῦ κριτοῦ παρὰ τῶν βιάιον τα.

Θ ηρᾶκρος, παρὰ τὸ ῥᾳδίως ἄγω, ἤγουν εὐπόλως φέρειν. καὶ παρὰ τὸ φθείρω, φθερῶ, φθῆρ καὶ θῆρ.

Θ ηρίον, παρὰ τὸ θήρ. τὰ διὰ τοῦ ιον οὐδέτερα μονογλῆνα, ἁμὲν ὠστοδακτυλικά, πρόμας ἔχει τὸν λόγον. οἷον, φορβεῖον. κλοβὸς. φυκίον. ἁδὲ βίβρακα, προπαροξύνεται. φλέβιον. τὸ πον. φάος, φάκιον. λαὸς, λάκιον. μάκος, μάκιον. οὕτως ἴχθος, ἰχθύιον, ὡς βράχεα. ἁς τὸ ἐρκίον.

Θ ηροδόκος καὶ ἀηροδόκος. ἴσως ὅτι παροξύνεται.

Θ ηρωτὴς, κυρίως λέγεται οὐσίας καὶ λέοντας θηρεύων. παρὰ τὴν θήραν. τύπτει δὲ θήρας βλαισέτερος ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων.

Θ ηρίκλεια κύλικα, παρὰ τὸ θηρικλέους τὸ τήριον. θηρικλέους τέκνον κύλιξ, ἤγουν λέοντος παρὰ τὸ κεραμεὺς θηρικλῆς ποιῆσαι, ὡς φησὶν εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητής.

Θ ησαίαρ. ἀπὸ τοῦ θεῶ, θήσω, ἐθεασάμην. τὸ εὐκτικὸν, θεασαίμην, θεάσαιτο. καὶ κράσει τὸ ε ηι ᾶ ᾶς η.

Θ ήσαντο, ἐθαύμασαν. ἀπὸ τοῦ θεάσαντο, ῡ ἐθήσαντο. Ϛ' ὑπὸρ θέσει, θεήσαντο. καὶ κράσει τῶν δύο εε ᾶς η,

Θ ησεὺς. ὠνόμασται διὰ τὴν τῶν ⟨ θήσαντο. γυμνασμάτων θέσιν. τ, τεξίφους ἢ τῶν πελέκεων, ὡς ἡ ἰσορρία δηλοῖ. οἱ δὲ, ὕστερον ἀθηναίοις ἀποδοθέντα θεμιστοκλεῖ φασὶν ἀγεώς ἀνδρός.

Θ ήσειον, τέμενός ἐστι τῶν θησεῖ. ὃ ῥῖς οἰκέτας ἀσύλους ἐποίησεν. ἐλέγετο δὲ δίκαι ἐν τούτῳ, ἢ καὶ ὅς τὸ θησέως, ἐφ' ὃν οἱ ἀφ' ὁδῶν φράσκοντες δοῦλοι, προσέφευγον. φιλόχορος δέ, οὐ μόνον τοὺς οἰκέτας τὸ παλαιὸν φησὶ καταφεύγειν εἰς τὸ θήσειον, ἀλλὰ Ϛ' τοὺς ὁ σωσοῦν ἱκετεύοντας. δηλοῖ δὲ Ϛ' φυτόν τι ποιόν. ἢ τὸ δεσμωτήριον παρὰ ἀθηναίοις. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ᾑσεύς διὰ τοῦ ιον γινόμενα μονογλῆνα, προπερισπᾶται. βαλανεῖον, βαφεῖον. πλὴν τοῦ θησεύς, θήσειον, Ϛ' τὸ φύτειον πόλις. ἀπὸ φυτεύσαντος αὐτήν. πρὸς κλῆσιν παροξύνεται, διὰ τὸ βασιλεύς, βασίλειον. ἔστι δὲ βραχύνειν, οἷον βασίλειος οἶκος. βασίλεια χείρ. βασίλειον οἴκημα.

Θ ησειόβριψ, ὁ ἐν τῷ θησείῳ διαβρίψας. ἀριστοφάνης πολυίδῳ. καὶ θησομύζῃ δὲ, τὸ ἐν ἀγορᾷ λέγειν.

Θ ήπελα. ⟨ πόλιν οὐκέχουσα φερομένη περιχαράλαφθῆσα ὑπὸ τοῦ πρς. Ϛ' ὑπὸ τῶν ἀγχιστέων προικιζομένη κατὰ νόμον. ἐκ τοῦ θήσθηνς, τὸ θηλυνόμενον, θήσασα. ἡμαθωτὸς, καὶ περιχαρά.

Θ ητεία, δουλεία. Ϛ' θητεύειν. ἁς τέσσαρα διαιρουμένης παρὰ ἀθηναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θῆτες ἐλέγοντο. ἁ τέσσαρα δὲ τέλη, πεντακοσιομέδιμνοι. ἱππεῖς. ζευγίται. θῆτες.

Θ ητικόν. Καὶ θητικὸν τέλος. θεραπευτικόν. ὕδωρ χέριον. ἐργασιῶν τῶν δούλων. μαθαρμικόν. σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον ἡμίμναν παρὰ ἀθηναίοις ἁς τέσσαρα τέλη διηρημένου τοῦ πολιτεύματος. γίγνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θήσ θητικὸν, κτητικῷ τύπῳ. τὸ δὲ θής, παρὰ τὸ τῷ ὁ σ' τὸ λαμβάνω. ὁ πρς μετὰ τῆς τῆ γενικῆς, ῡ τητῶ, τὸ οὐ λαμβάνω. θῆτες οὖν, οἱ μισθῷ διὰ πενίαν ἐργαζόμενοι. παρὰ τὸ τῆ τᾶσθαι, ὅ ἐστι γρεσθαι. ὡς εἶναι τοὺς Ϛ' θῆτας οἱ πένητες, οἱ ὑπὸ σῶν τάξεσθαι καὶ ὑπὸ μισθῷ δουλεύοντες. οὗτοι δὲ οὐ δὲ μᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδ' ἐστρατεύοντο.

Θ ὶς, ὁ ἀγκαλός. παρὰ τὸ θέω. ὁ παρὰ θέων τὰ θαλάσσης, Ϛ' ὑπὸ κῶν. οἷς ὕψος ἀναθέων. οὕτως ὠρος. ὄμικρος. Πολὺς δ' ἀμφισταὶ φιλῶν ἐπὶς. παρὰ τὸ ἁς ὕψος ἀναθέω. θὶς, ὑπὸ τοῦ πρς. παρὰ τὸ θῶ, ἀφ' οὗ θῶναι καὶ ἐπιθῶναι.

Θ ῆτες, παρὰ τὸ τὰ τῶν, ὅ ἐστι πονηρίζειν τροφῆς. Ϛ' διαφοῦ δουλεύειν ἐλευθέρους ὄντας. καὶ οἰκετικοὶ δοῦλοι. καὶ παρὰ τὸ τῶ τὸ ζητῶ. ὁ ὑπὸ μισθῷ δουλεύων.

Θ ανῆ. θνῶ, θνήσκω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθανον. ὁ μέλλων δεύτερος, θανοῦμαι, θανῆ.

Θ υκτὸς, παρὰ τὸ θάνατος. πρὸς ἀνάδιασολὴν τῶν θεῶν, γέγονε θανῶ, θανήσω, θανκτὸς, καὶ θυκτός.

Θ υνήσιμαῖος. ἐκ τοῦ θυνήσιμος, θυνησιμαῖος.

Θ νήσκω. ὃς παρὰ τὸ ῥῶ, ῥώσω, ῥώσκω. Ϛ' ῥῳῶ, ῥωσω, ῥωσκω. Ϛ' διβρώσκω. ὁδὶ δυμος χωρὶς τοῦ τι. ὡς πρὸς ἀπὸ τοῦ ἀρέσω μήσομαι, ῡ ἀρέσκω καὶ μεθύσκω πλησμονῶ τοῦ τι, καὶ μετάγουσι ἐς ενεσῶσα, οὕτω Ϛ' ἀπὸ τοῦ μνῶ μνήσω, Ϛ' θνῶ θνήσω, ῡ θνήσκω, καὶ μνήσκω, καὶ οὐκ ἔχλῃ τι. οἱ δὲ, λέγουσι σὺν τῷ ι, ὅθι οἱ ἀπολλῶ θνάσκω καὶ μνάσκω λέγουσι διὰ τῆς αι δφ. ἀλλ' ἰδοὺ τὸ ἡσίοδος καὶ ἡμίονος καὶ μίονος λέγουσιν, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὸ ι. ἡμῶν παράδοσις, ἔχλῃ τὸ ι. ἴσως ἐκ τοῦ

λέγειν τοὺς ἀπολλυμένους θνήσκω καὶ μνήσκω. ἄμοιρος δὲ λέγοιτο ὁ μὴ διὰ τέλους γινόμενος ἢ πραγματικός. ἐπίσκοπος, ὁ μνήσκω. οὐκ ἀλῶς δὲ λέγουσι. ὁ γὰρ τὰς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, διὰ τέλους τοιοῦτον τὸν πραγματικὸν. οἷον, εὑρῶ εὑρῆς, εὑρίσκω. σπερῶ σπερῆς, σπερίσκω. τὰ δὲ τῆς δευτέρας, διὰ τάσκω. ἡβῶ ἡβᾶς, ἡβάσκω. τὰ δὲ τῆς τρίτης, διὰ τοῦ ὠσκω. βιβρώσκω, βιόω βιοῖς, βιώσκω. θνῶ ὡς ἀπὸ τοῦ θνῴω θνήσω θνήσκω γέγονε, καὶ μνῶ μνήσω μνήσκω, ταῦτα δὲ δευτέρας συζυγίας εἰσίν, ὡφελε διὰ τάσκω εἶναι πραγματικήν, κἀγὼ διὰ τοῦ ἴσκω. ὡς τελευτέρας συζυγίας ἐστίν. καὶ ὅλον ἐκ τοῦ μνῶμαι, ὡς προβοῶμαι. καὶ τὸ τεθνήκω, τέθνασι γινόμενον διὰ τοῦ α. ὡς πεπίστηκα, ἱστᾶσι. ἔχει δὲ καὶ τὰ δύο ταῦτα.

θοός. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, θοός, ὁ ταχύς. ὁ θνητὸν, θοή. διαφέρει, ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ πλόος βοῦς πλοῦς, μὴ καὶ ἀπὸ τοῦ τρόος τοῦς, καὶ θοὸς θοῦς. καὶ πῶς μὲν τοῦ τρόος, ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ ἄξος διούλλαβα οὐκ ἔχει ἐκμα πρακείμενον τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον, τρῶ, τρᾶς. οὐχ ἅρμοττε πρηλλακται. πρὸ δὲ τοῦ θοός, ὅτι ἐπῆλθε τὰ διὰ τοῦς δισύλλαβα, πάντα βαρύνεται. τὸ δὲ θοός, ὀξύνεται. οὐχ ἅρμοττε διηλλαξε κἀ τὸ μὴ κιρνᾶσθαι. ἐν δὲ τῇ σωθέσει τὸ θοός, βαρύνεται. πανθοός, πάνθους.

οἰ, σημαίνει τὸ εἶπε. τὸ μέγα. οἷον, Θοὰς ἀφοσίνας. ἀντὶ τοῦ μεγάλας. καὶ, Θοὸν δ' ὑπερέχαρτο βία, ἀντὶ μεγάλη. εἶτα εὑρίσκεται θοοὺ τὸ ταχύ, καὶ ὀξύ, καὶ ἰσχυρόν. καὶ ἀνόητοι στεδουρὶ θοῶς. ἰσχυρῶς. Νῆας θοὰς, ταχείας. Νήσοισιθοῆσιν, ὀξείαις. ὀξέα γὰρ οὕτω καλοῦνται νῆσοι πρὸς τὴν κεφαλὴν ἰσχύν. Αἰγείας δ' οὐ μετὰ πολὺ θοὸς ἐπῆλθε πολεμιστής. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ, πᾶν σῶμα. ἡ τοῦ μαὶ δὲ τὴν ἀνδρείαν καὶ ἰσχυρόν. καὶ, Θοῶς δ' ἐπὶ δεσμοῦ ἵκηαι, ἀντὶ ἀσφαλῶς. ἐκδὲ φύρου, τὸ ἑδραῖον. καὶ ἐκτεδραίᾳ, τῇ ἰσχυρᾷ. καὶ θοὴν δαῖτα, τὴν ἑδραίαν καὶ ἀκίνητον, διὰ τὸ καθεζομένους ταύτης τυγχάνειν. καὶ θοὴν νύκτα, τὴν ἑδραίαν. οὐχ ὡς τινες τὴν μέλαιναν, ἀλλὰ τὴν ἀκίνητον. ἢ τὰ ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν.

οἰκρός, ὁ τετραγλυφος.

ὄρα, δῆμος ἀντιοχίδος.

ὄρυπος, δῆμος ἀκαμαντίδος.

ὄρυβος. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω καὶ τὸ βοή. ἢ ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, γίνεται θέρυβος καὶ θόρυβος.

ὀλερῶς προβαίνοντες. μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀνασάτως καὶ τεταραγμένως προϊών.

ὀλερός. ἀπὸ τοῦ θολόω, θολερός. θολὸς δὲ ἐστὶ τὸ μέλαν τῆς σηπίας. ὄζου καὶ ἐκμαθολῶ.

ὅλος, πορισφερὲς οἰκοδόμημα. ἀπὸ τοῦ περιέχω.

ὅλος, τόπος ἢ ἐν τοῖς ἀρχείοις κληθεὶς διὰ τὴν χρόαν τῆς κατασκευῆς. ἴων γὰρ λίθοι δύο καὶ ὀροφὴν εἶχε περιφερῆ, οἰκοδόμημα τὴν, οὐ χιξυλίνην, ὥς τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα. λέγεται δὲ καὶ θολικῶς ἡ θόλος.

ὅρος, ὁ πόρος τοῦ σώματος. ἀπὸ τοῦ θορῶ τὸ ὁρμῶ. ὁ μεθ' ὁρμῆς πεμπόμενος. τοῦτο παρὰ τὸ θέειν ἔοικεν.

οὖρος, ὁ ὁρμητικὸς. ὁ πολεμιστής. ἐν θούροις, τοῖς πολεμικοῖς καὶ ταχυδρομικοῖς. οἷόν τε ὁθοῦς ὁρούω, καὶ ὀπτικῶς ὁρούω. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θόρος καὶ θοῦρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοῦ πώρος ὁρμῆς. καὶ θορὰ, τὸ σπέρμα παρὰ τὸ αὐτό. καὶ ἀπὸ τοῦ θέω ἐκμαῖος, ὅθεν καὶ τὸ θοὸν τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. ὥστε τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ πώρος οὖσαν, ἀπὸ τοῦ θέω ἐκμαῖος ὠνομάσαι τοὺς ἀρχαίους. ταῦτη τοῦν τοὺς μὲν ταχεῖς, θερμοὺς λέγουσι. τοὺς δὲ ψυχροὺς, βραδεῖς. ἀπὸ δὲ τοῦ θούρος, γίνεται θορῶ τὸ ὁρμῶ, καὶ σπερῶ.

οὖρις, ἡ ἀσπίς. παρὰ τὸ θύειν, θύρις. ἡ πλεοναστικῶς τοῦ ο, θοῦρις. ἀπὸ τῶν σπερματικῶν τὸ σπερματικὸν εἴρηται. ἡ θοῦρις ἡθοροποιός. καὶ, Θοῦριν ἐπῆμεν οἶνον, ἐνεὸν χιά. γοφὴ. καταβρωμα. παρὰ τὸ θῶ. ὁμοίως, θώσω, γίνεται ἐκμα τοῦ ὁμοίου ὀνόματος θώκη, ἡ θοίνη.

ἰασμος, ἐνεὸν μία. ἐθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ βακχεῖον φησί. κυρίως δὲ τὸ πληθος. ἐυριπίδης θιασμὸς ἐσμὸς γυναικῶν. ἰασώτης, ὁ νηφοντικὸς τῶν θυσιῶν. ἐκαλοῦν γὰρ οἱ οὖρι ὀργεώνες. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου ὁ σπόρος ἐστὶ σύνοδος καὶ σύναγωγή. ἀπὸ τοῦ θέω.

λίψις. ἐκ τοῦ θλίβω θλίψω, θλίψις. τοῦτο παρὰ τὸ θλῶ θλίβω, καὶ παρὰ τὸ θρῶ θρύβω, καὶ θλίβω καὶ γρωθῶ. τὰ δὲ βῶ λήγοντα ἐκμαῖα ἐνίοτε μὴ σπανίζει παραλήγεται. πλὴν τοῦ ἀμείβω. φείβω. εἴβω, τὸ στάζω. ὡς τὸ, Τέρσε καὶ τὰ δάκρυα εἶβεν.

ῥασύς, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁμοίως ἀολικῶς, θέρσω, γίνεται θερσός. ἐν γοῦν τοῦ ε ἕλκα καὶ ὑπερθέσει, θρασύς. οἱ γὰρ θρασεῖς, θερμοί.

ῥαικτῆρες, κωμικοὶ θηρευτῶν.

ῥαιὸν διφθόγγου. θρανὸς ὑποπόδιον καὶ θρανίδιον λέγεται. θρανεῖται γὰρ καὶ κλᾶται.

ῥαῦσις. ἐκ τοῦ θραύω θραύσω, θραῦσις. ἔστι δὲ φθορά. θάνατος. ἀρρωστία. σωματική. πληγή. θραύματα, νευροπαθήματα.

ῥασυκάρδιος, θρασύς. φλεγμονώδης.

ῥάπτω, ταράττω. συνοχλῶ. νύσσω. κινῶ. δυσπαθεῖν. ὑφορᾶσθαι. ῥάπτειν, καὶ θράπτω.

ῥᾶξ. θραύσις. ὄξους τὸ, Θρηίκες ἀχρόνομοι. καὶ κατὰ συναίρεσιν, θρᾶξ. ἐν πάντα τὰ ἀπὸ ἄλλου συγκείμενα θηλυκὰ, διὰ τί ποτε. θρηίσσα γυνὴ, καὶ θραίσσα. ἀθηναῖοι δὲ, θράττα λέγουσι. καὶ τὸ θράκη δὲ ἔχει τὸ ι. θρακίας. καὶ πλεοναστικῶς τοῦ ς, θρασκίας, ὁ ἄνεμος.

ῥέπτα, λέγεται τὰ τετραμμένα. θρέπτα δὲ τὰ θρεπτήρια. ὡς πρὸ λύματα τὰ λυτήρια. οὕτως εὗρον ἐγώ.

ῥέξασκον, ἀπὸ ἔρεχον. ῥέχω. ὁμοίως, θρέξω. ἔθρεξαν. καὶ ἰωνικῶς, θρέξασκον.

θρέψας, τὸ πλέξας. ὅς τε, Ἡμισυ μὲν θρέψας λευκὸν γάλακτος. καὶ θρόφαλις. ῥίζα τὸ πλεμαφοῦ γάλακτος καὶ τεθραμμένου. ῥίζα καὶ θρέφεται, τὸ περιπλεκόμενον. σημαίνει καὶ τὸ σῶνθες. Τὴν μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσα. διαθρέφω, θρέψω. καὶ τρέχω, θρέξω. Ϛ' ἔχω, ἕξω, οὐ σωάρχεται τῶν ἐνεστῶτι. ἐσθὴς μὲν ἔχω φιλοῦται. τὸ δὲ ἕξω, δασύνεται. τὰ δὲ λοιπὰ ὅπου ἰωνικά, ἐρᾶται τὸ φιλοῦντι, ὡς δασύνεται. οἱ γὰρ ἴωνες, ἔθος ἔχουσι τὸ πρὸ ἡμῶν φιλούμενον, ὡς δασύνεσθαι. τὴν γὰρ κύθραν πρὸ τὸ χέρνιβα ἡμᾶς ἐξαίρεις, χύτραν λέγουσιν. ἔστι δὲ ἁπλῶς ἰδεῖν, ὅπου θρέφω Ϛ' θρέχω ὠφέλησι εἶναι, ἵνα σημαίνῃ ἄρξηται τῶν μέλλοντι. ἀπὸ ἑτέρου τοῦ καινόω ἐναπολύεται, ὃ σημαίνει τὸ φιλόσοφον, ἐν τῷ τοῦ γεωργίου τὸ χειροβοσκοῦ ἐκμαθόντα ζητεῖν.

θρῆνος, πρὸ τὸ θραῦσθαι τὸ μοῦ, θρᾶνος καὶ θρῆνος. ἢ πρὸ τὸ θέρειν, ὅ ἐστι κάθησθαι τὸ μοῦ. ἢ πρὸ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ἀνατεταμένον εἶναι. διαφέρει δὲ ἐπικηδείου. ὅτι τὸ μὲν ἐπικήδειον, πρὸ αὐλοῦ τὸ κῆδος. ἐπὶ τοῦ σώματος προκειμένου. λέγεται δὲ ὁ θρῆνος οὐ πεζῇ γραφόμενος χόμω.

θρῆνυς, ὑποπόδιον. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. εἴρηται πρὸ τὸ θρᾶνος ὁ ἐστὶ μικρὸν ὑποπόδιον. λέγεται θρῆνυς, Ϛ' ἡ μέσης τῆς νηὸς διήκουσα σανίς. ἀφ' ἧς Ϛ' θρανίται λέγονται, πρὸ τὸ ἐν αὐλαῖς ἱζάνειν. ἱλιάδος ϙ. Θρῆνυν ὑφ' ἑπτάποδα.

θρῆνυς, ὑποπόδιον. βέλτιον δὲ θρῆνυς καλεῖσθαι ὑπὸ ὁμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν. ἀναχωρεῖ τὸ ἀπὸ τῶν τῆς νεὼς καταστρωμάτων, ἐπὶ ταύτην ἀφικνεῖσθαι. τινὲς δὲ τὸ ὅλον τῆς νεὼς βάσιν ἔχοντα, ἐφ' οὗ τὸν κυβερνήτην τὸν ὑποπόδιον πεῖσθαι. ὁ καὶ ἐδώλιον φασίν. ὅμοιον δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὴν ἰσόπλατον ἐπὶ ταύτειον. οἱ δὲ, διαβάθραν ἀπὸ νεὼς ἐπὶ γῆν. ἑπτάποδον δὲ, ἑπτὰ ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχουσαν.

θρῆσκος, ἑτερόδοξος. ἐκ τοῦ θραῦσαι θρανὸς. καὶ θρησκεία. πρὸ τὴν τῶν θρακῶν ἐπιμέλειαν. τὴν παρὸς τὸ θρόος καὶ τὴν ὀρφέως ἱερουργίαν. οὗτοι γὰρ πρῶτοι ἐξεῦρον τὴν περὶ τὸ θεῖον χρῆσιν. ἢ πρὸ τὸ θρίσασθαι τὸ ἀρέσκεσθαι, ἢ ἀρέσκειν, ὅ ἐστιν ἐξευμενίζεσθαι. ἢ ὀθενολόγος, Οὐθρακῶν ὄργια. πρὸ ὧν Ϛ' τὸ θρησκεύειν ὡς

θρίαμβος, ἐπίδειξις νίκης. παρὰ τὸ θρίξ. σεμνύνεσθαι. ἢ τὴν πόλεσιν ὅταν ἥκωσιν αὐτοῦ καὶ παῖδες προϊέλοντες σὺν αὐλοῖς τρίχινοις, ἔπαιζον προσφέροντες ἰαμβεῖα τερπάμενα, ἢ ἡμίαμβα. θρίαι δέ εἰσι τὰ τῆς συκῆς φύλλα. ἐπεὶ τὰς θρίας διέσχισαν. ἐτυμολογεῖται δὲ πρὸ τὸ ἐν αὐθρίᾳ βάζεσθαι, ὅ ἐστι λέγεσθαι. γίνεται ἐκ τοῦ θρίαι, θρίαμβος. καὶ γὰρ θρίμερές ἐστι τὸ φύλλον τῆς συκῆς. ἐκ τούτου γίνεται θριαμβος, καὶ θριαμβεύω. λέγεται γὰρ ὅτι ὁδύσσευς ἐπὶ τοῖς ἐστεφανωμένος ἀπὸ συκῆς, καὶ οὕτως ἐθριάμβευσεν, ἤτοι ἐπὶ μέσης διέβη. καὶ ἔνιοί φασιν ἐν τῷ δήμῳ τοῦτο γίνεσθαι. λέγεται καὶ θρίαμβος ὁ διόνυσος, ὅτι ἐπὶ θηρῶν ἐπὶ λεόντων βέβηκεν. οἷον, θηρίαμβος. τῶν γὰρ ἁρμάτων αὐλοῦ, λέοντας ὑποζευγνύναι φασίν. κ. ὁθὴν συκῆς εὑρετὴς ἐστίν. κ. ἀπὸ τοῦ θορεῖν. ὡς δημοσθένης δ. λέγεται δὲ θυσκήριος ἀπὸ τοῦ θύειν ὃ ἐστιν ὁρμᾶν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀνωρούμενον, θύσανον.

θριαμβεύσας, δημοσιεύσας.

θρίαι, ἀμαντικαὶ ψῆφοι, οἱονεί. ῥίαι θρίαι ἐσοῦσαι. καὶ γὰρ αἱ ῥίζαι τῶν δένδρων αἰθυσσατέρες τοῦ διός, εὑρηκέναι ῥίζας ψήφους μαντικὰς, πρόσχον τὴν ἀθηνᾶ. ἢ τὰς ἐλαίας καλουμένας ὡς ἀπόῤῥιον πρᾶγμα μετιοῦσα. τοῦτο δὲ τὸ ἀπόλλωνος ἐστίν, ἐξερίψασα ἀπὸ τῆς λεόφου τὴν θριάσιον πεδίον. πρὸ τὸ ῥία, γένους θρία καὶ θριάσιον. ἐκ δὲ ἐξερίψασα ἡ ἀθηνᾶ τὰς μαντικὰς ψήφους, ἀθρίαι λέγονται. ὅθεν καὶ τὸ μαντεύεσθαι, θριάσθαι λέγεται. Ϛ' ὧν ταῦτα ῥίζας ἐστὶ τὸ ἀριθμοῦ. ἢ πρὸ τὸ ῥίοσται. ἢ ἀπὸ θρασύοντος, οὕτως καλουμένου.

ῥία, κυρίως τὰ τῆς συκῆς φύλλα. καὶ θριάζειν, τὸ φυλλολογεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐν θυσίᾳ ζῆν. καὶ θριάσιον ἐκλήθη πεδίον, ἀπὸ τῶν βλαστησάντων ἐν αὐτῷ θριῶν ὑπὸ ἀθηνᾶς. θρίαι δέ εἰσιν ἀμαντικαὶ ψῆφοι. μύμφαι δέ τινες ἐστὶ θρίαι ὀνομαζόμεναι. αἱ πρωτομάντεις. αἱ ἐξεύρουν τὴν τοιαύτην μαντείαν. ἦσαν δὲ ἀπόλ-

ῥιγῶ, τῷ ῥοχῶ μοι. πρὸ τὸ λωνος τιθέναι. θρίξαι. ὁ περιέχω κυκλόθεν οἷον στέφανος. θρίγινος οὖν τὸ ἀνώτατον τῆς τοῦ τοίχου οἰκοδομήσεως. καὶ ὑπὸ τὸν κλιμακωτὸν τοῦ τοίχου τόπος. κ. ἢ στέφανη, Ϛ' τὸ περιχάρακωμα. καὶ θρίγκος ἡ χίου, στέφανη. πρόθριγμα. ὃς οἶμαι πρὸ τὸ θρίξαι.

ῥίδαξ, θρίδαπος, θριδακίνη, εἶδος μάζης καὶ λαχάνου. τινὲς ἀπὸ τῶν ζιῶν φύλλων. ῥίφυλλος δὲ κατ' ἀρχὰς, ὡς καὶ θρίγαξ. τινὲς δὲ ὅτι ῥίζδακον μόνη. κ. ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θερισακίνη ἡ λίς. τὸ μαϊούλιον.

ῥίγαξ, σημαίνει γιαμοδὲς ἐργαλεῖον ἐργαλείου. πρὸ τὸ ῥία, ῥίγαξ καὶ θρίγαξ.

ῥιγακία, σημαίνει τὴν σικελίαν. πρὸ τὸ ἐκ ῥιῶν συγκαθάπτειν ἄνρων. οἱονεὶ ζυγακία ἡ οὖσα. καὶ γὰρ ῥία ἀνρωτήρια ἔχει ἡ σικελία. λύβαιον. πάχνον. τέ-

ῥίξ. ἀπὸ τοῦ θερίζω, θερίξω. δωρικῶς, θρίξω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, θρίξ. κλίνεται ῥιχός, καὶ οὐ χ θριχός. ἐπειδὴ τὸ ῥ μετὰ δασείας, δασύνεται. Ϛ' ψιλοῦ, μετὰ ψιλῆς. οἷον, ἀφρός. ἀῤῥίς. οὐδέποτε δὲ εὑρίσκεται λέγεσθαι δίσυλλαβον ἐν χρήσει ἀρχομένης ἀπὸ δασείας. ἢ τῆς ἑξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασείας. τὸ δὲ, Ἀστέφθιθον ἐθλοὶ ἐταῖροι, ὀφθίθω ἐνεστῶτος οὐχ εὑρηται ἐν χρήσει. τοῦτο χάριν ἠθρίξευθα, ἔρεψον ἐν τῇ γλωσσικῇ τὸ θ ἧς τ. ἐν δὲ τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἐπιπλεονάζει αὐτὸ διὰ τοῦ ξ. θριξί.

Θρίγκος

θ ριπιστήσαι, ἀντὶ τοῦ βεβρωμένου καὶ διεφθαρμένου. ἀπὸ τοῦ θρίψ θριπὸς, ὃ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. θρίψ δὲ ἔδος ξύλου κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. καὶ θριπώδεσα, τὰ ὑπὸ τῶν θριπῶν διαβεβρωμένα ξύλα, οἷς ἀντὶ σφραγίδος ἐχρῶντο.

θ ρόμος. θρόμιον δὲ ἡ πόλις λοιμώδης. ἐκ τοῦ θρόμος, θρόμιον. τοῦτο ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδῶ, θόρομος, καὶ συγκοπῇ, θρόμος. ἢ ἐπὶ πρόμυκα καὶ ἑδρα.

θ ρύον, εἶδος ποάς. ὀλετόμενος θρύσιος.

θ ρυαλλὶς, ἄνθος λυχνίδος. ἀκτῖς. ἤτοι τὸ πῦκαὶ ὁμαλὸν τοῦ ἐλυχνίου. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα. παρὰ τὸ θέρω καὶ τὸ ἄμῳ τὸ πηδῶ, θερυλλὶς. ἡ γρῆπτρα τοῦ ἕδος ὑπὸ πορθέσει, θρυαλλὶς.

θ ρύλλος, ἠβὴ καὶ ὁ θόρυβος. παρὰ τὸ θρούσω ὁ σημαίνει τὴν βοήν, θρόος θροῦλλος καὶ θρύλλος.

θ ρυλοῦντες. ἀπὸ τοῦ θροῦς καὶ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω. οἱονεὶ θροῦν ἐλοῦντες. τουτέστι θόρυβον ἐπείροντες. ἢ βραδὺ θρυλοῦντες, ἐνοχλοῦντες. θορυβοῦντες. ἐκ τοῦ θρυλῶ. τοῦτο παρὰ τὸ θερούς θεροός. θροῶ περισσώμενον. πλεονασμῷ τοῦ λ ἡγρῆπτρα τὸ ᾱς υ, θρυλῶ.

θ ρυλίζω, τὸ φιθυρίζω. παρὰ τὸ θραύω, θραυλίζω. καὶ παραγωγὴ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, θρυλίζω.

θ ρυλλίχθη δεμέτωπον. ἰλιάδος ψ. ἐθραύσθη. συνέβη. ἐκλάσθη. ἀπὸ τοῦ θραυλίχθη. κατ' ἀποβολὴν τοῦ α. παθητικὸς ἀόριστος ἐστί.

θ ρώσκω, σημαίνει τὸ πηδῶ. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορήσω, θορίσκω καὶ θερώσκω καὶ βρώσκω. ἔχει δὲ τὸ ι. ὡς παρὰ μὲν ἀπὸ τοῦ εὑρῶ καὶ στερῶ γίνεται εὑρίσκω καὶ στερίσκω διὰ τοῦ ι, οὕτως ἀπὸ τοῦ θορῶ θορίσκω διὰ τοῦ ι. ἐκ δὲ τοῦ πορθέσει, θρωίσκω. ἡ κατ' αἵρεσιν, θρώσκω. τινὲς δὲ καὶ κῦμα ἔλεγον αὐτό.

θ ρωσμὸς, σημαίνει τὴν ὑπηλότητα. ὅθεν καὶ θεωρεῖν καὶ πορεῖν. ἀφ' οὗ καὶ θρόμος, ὁ ἐφ' ὑπηλοῦ πορεύων ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορίζω, θωρισμός. καὶ ἐπεισαγομένου καὶ ὑπορθέσει, θρωσμός. ἔστι δὲ καὶ τόπος ὑπηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς Ἰλίου, ὃς ὀνομαστικῶς καλεῖται θρωσμός. ὅθεν καὶ ἕτεροι καὶ λιθολόγοι. ὥστε παρὰ πεδίῳ ἐχέσθην τὸ ὀρθῶς, εἰ ποτε τῆς πόλεως ἐξω τάσσοιντο.

θ ύα, ἐφ' ἧς τὰ θύα ὅ ἐστι τὰ θυμιάματα. καὶ ἀχρήστως δὲ καὶ ἄλλοι πᾶσι θύα.

θ ύον, τὸ ὠοειδὲς μῆλον ἢ ἀβλαβὲς ποιόν. χρῶνται δὲ, Πάονες δ' ἄλλος θείοιο. καὶ θείου καὶ μύρου, φησὶν ὡς τὸ κεραυνοῦ. διὰ τὸ τὸν θύοντα ποιεῖν τὸν οὐρανόν. πῦρ τὸ κεραυνοῦ. θεῖα δὲ τὰ οὐράνια. ὁδὲ εὐδοκιμῶν ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ λέγει κτητικὸν εἶναι. τοῦ θεὸς θέος ἐκβαλὼν τὸ δεύτερον ε, ἐποίησε τὸ θῆος. ὁ δὲ πατὴρ ἀδελφὸς, θῆος. οὕτως σεπτικὸς ὤν. ὅπερ καὶ οἱ τοῦ θῆος θεοί ἡμῶν φασι.

θ υόης. ὡς παρὰ τὸ μειφωνίζω μιφόης, ἢ πνίω πνιόης

ὡς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θύω, θυόης, ἢ θυόεσσα πέφος.

θ υάδες, αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τι, θυϊάδες. Θυάδων ὠμοβόροις ἵκελοι.

θ υγατρὶδῆ, ἐπόμενη. τῆς θυγατρός. θυγάτηρ.

θ υγάτηρ. παρὰ τὸ θύω ἢ ὁρμῶ καὶ γαστρός. ἐκ τοῦ θύω, καὶ τοῦ γαστὴρ. λέγεται δὲ τὰ θήλεα τάχιον κυΐσκεσθαι ἢ τὰ μικρά. τὸ θυγατέρα. καὶ συγκοπῇ, θύγατρα. αἱ δὲ συγκοπαὶ, ἀναβιβάζουσι τὸ τόνον. ἁρμόσαντες, χρῶνται. ὁμοίως χροί, ὁ χρόες.

θ ύελλα. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω, ἄελλα, οὕτως ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ, θύελλα. ἔστι δὲ συστροφὴ ἀνέμου. σὺν θυέεσι, σὺν ῥοίζοις θυμιάμασι. φυτέσι μὴ θυσιῶν. ἐκ τοῦ θύω τὸ θυμῶ, παρὰ τὸ μου θυόδης θυόεντος. ἡ λογικὴ τῶν πνευμάτων θυέσι, θυέεσι.

θ υλαὶ, παρὰ τὸ θύω, θυλή. κυρίως μὴ τὰς θύλακας ἃς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. καὶ ἀχρήστως πᾶσα θυσία. θυλαίων, αἱ ἀπὸ τῶν ἰσίων, ἢ τοῦ αὐθυσία. φιλόχορος. Γῆς πεδίοιο θυλὰς ἀρώτας θύσαν θεοῖς.

θ υλάκιον. θυλάκιον δέ ἐστι δερμάτινον σακκίον, ἢ

θ υηλὸς. θεῖα μῦς δὲ φασι καὶ βαλλάντιον. διαίρεσιν, ὁ πᾶς θαλάττιος ἅλως.

θ υοσκόος, ὁ μάντις. ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων ὠῶν ὅ ἐστιν ὁρῶν. θυοσκόοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν θυομένων διὰ πυρὸς μαντευόμενοι. ἱερεὺς δὲ, διὰ τὸ τῶν ἱερῶν πατρίων μαντευόμενοι.

θ υώδης, ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων μαντευόμενοι. κοῶν καὶ μοῶν τὸ μῆλον. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμῶ. λέγεται καὶ τὸ διὰ πυρὸς βάλλειν θύον. ἐξ οὗ καὶ τεθυμμένον, τὸ διὰ πυρὸς βεβλημένον.

θ υωρίτης. Θυωρίτην γῆν τὴν πρὸς τῷ Ζίτην. ἀργυρολογώμενα. κρητήν. θυωρὸς δὲ κυρίως, ἡ πρέζα. παρὰ τὸ τὰ θύη δέχεσθαι τῶν θεῶν. ἢ παρὰ τὸ τὰθύα ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. παρὰ λυπηφροῦσι δὲ μεταφορικῶς εἰπεῖν τὰς ἀμπέλους, ὅτι ἐκρίνουσι τὰς θεάς.

θ ύω, τὸ σφάζω Ζ ἱερεύω ῥῶ. ὁμοίως, θύσω. ἐξ οὗ καὶ θύα. θύω, τὸ ὁρμῶ. ἐξ οὗ καὶ θύραθι, ἢ ἐς ὁρμῶμεν. καὶ τὸ θυμῶ, θυμός. τὸ θῦ, μακρόν. τὸ θύω καὶ λύω καὶ ξύω, κατὰ μὲν τὸ ενεστῶτα ἔχουσι καὶ μακρόν, καὶ βραχύ τὸ δι' ὅλου. κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα, ἀεὶ μακρόν. ἐν δὲ τῷ παρακειμένῳ, συστέλλεται. τέθυκα, καὶ λέλυκα. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. τὸ δὲ θῦμα, καὶ λῦμα, ἐκτείνουσιν οἱ πλείονες.

θ υμός, σημαίνει πολλά. ἀπὸ τοῦ θύειν καὶ ὁρμᾶν τὸ αἷμα ἀπὸ παντὸς θύεται μόστις ὤν. κυρίως δὲ θυμός, μέρος τῆς ψυχῆς. ἕδρα δὲ αὐτῆς μέρη. λογικὸν, ἕτερος δὲ μέν θυμός ἄνεκεν. θυμοῦ, Θυμὸς δὲ μέγας διογενέων βασιλήων. ἐπὶ θυμικοῦ, ἐξ ἂς ὦ θυμῶ. ὥστε μὲν οὖν ὁ θυμὸς παρὰ τῷ ποιητῇ, σύμπασαν τὴν ψυχὴν σημαίνει. ὡς αὐτῷ, ἐξ ἐτύγχανε θυμὸν ἀείρας. φίλον δ' ἔξαιμον θυμόν. ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη

ⵜⴰⵙⵙⴰⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵓ

Θ ὦλος. πρᾶνθιτις. λέγει ὁ τε χμῖνος ὅτι ἀπὸ τῆς θῶ-
μιξ θώμιδος, γίνεται θώμιος. ὥς κωμῆτις κωμίδος, κώ-
μιος. ἢ συγκοπῇ, θῶλος. ἢ ἀπὸ τοῦ θόω θώλος. Σκρά-
τιος τὸν ὑὸν ἡμῶν ἔφη ὦ μέγα, θῶλος. κυρίως λέγεται ἀπὸ τῆς
θώμιος γενικῆς καὶ κατὰ συγκοπήν. ζητεῖται πῶς τὸ υ
ἐξωθικώτερον. χειροδοσκός πῶς τόπου τῆς εὐθείας
τῶν ληϊκῶν.

Θ ὦνος. ἡ καθέδρα. παρὰ τὸ θῶ τὸ ἕδραμαι. ὁ γίνεται
καὶ ἀνίφρασις, ἀπὸ τοῦ θέω, ἢ ἀπὸ τοῦ θοῶ. ἔχουν
παράγωγα, θοάζω. ἐμθασοφοκλῆς ὁ ποιητής. Τίνάς
ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε, ἀντὶ τοῦ προσκαθέ-
ζεσθε. θῶος οὖν. ὁμήρου, θώσω. γίνεται θῶνος. ἢ τὸ
θᾶμα ἡμᾶς ἐπέχουσα καθέδρα.

Θ ὥραξ, παρὰ τὸ θῶ τὸ ἀποκλαίω. οὗ ὁμήρου θώσω.
θῶρος καὶ θώραξ. οἱονεὶ τὸ ἀπολαμβανόμενον μέρος τοῦ
σώματος, τὸ ἀπὸ τοῦ βραχίονος μέχρι τῶν αἰδοίων καὶ
θηλειῶν μυῶν. ὁ καὶ ὅλμος καλεῖται. λέγεται δὲ θώ-
ραξ τὸ ὁπλον. οἱονεὶ θηρεύοντες χίτωνα. ὅπερ ἐστὶ λωρίκιον.
ἀφ' οὗ θωρηχθῆναι, τὸ καθοπλισθῆναι. λέγεται καὶ
τὸ πᾶν χύμα. καὶ ὁ πύργος. καὶ τὸ σῶμα. καὶ τὸ
πλῆθος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ
τὸ φυλάττω, οὖρος καὶ ὦρος. ὅθεν καὶ θυρωρός καὶ
πυλωρός. ἐκ τοῦ ὦρος, πρῶνυμον, ὦραξ. καὶ πλεονα
σμῷ τοῦ θ, θώραξ, ὁ φύλαξ τοῦ θερμοῦ, καὶ τοῦ θυ
μικοῦ. ἢ παρὰ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ. θώραξ. βοᾶ πρὸς τοῦ
ἅγιον. ὁ φύλαξ τῆς ὁρμῆς ἐστὶ τῆς πηδήσεως καρδί-
ας. ἀπὸ δὲ τοῦ τῆς καὶ τὰ λοιπὰ μέρη κινοῦνται. ἢ
τοῦ θείου καὶ ἡγεμονικοῦ τῆς ψυχῆς ἢ τοῦ θυμικοῦ.
οἷον, θοάραξ. ἢ παρὰ τὸ πᾶν πρᾶγμα κινεῖσθαι. διὰ
τὸ πᾶν χορεύοντος τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐν αὐτῷ. οἷον, θέωραξ.
ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ εὐχομαι. ἢ ἐπὶ εὐχῆς ἐμοί. ἀφ'
οὗ δωρεῖσθαι λέγουσι τὸ εὔχεσθαι. φύεται ὁ
μήκων, θώσω. ἐκμασσόμενον οἷον, θῶρος. ἀφ' οὗ θώραξ. ὃς
λίθος, λίθαξ. θῶρος οὖν ἡ τροφὴ καὶ ἡ μέθη. καὶ θώραξ, ὁ
δεκτικὸς τῆς τροφῆς τόπος. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπεπλάσθαι
οἶνον, θωράσσεσθαι λέγει ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. Πρόσχρης
συμποτῆσαι θωράξομαι. εὐωχηθήσομαι, ἢ μεθυσθήσο
μαι. καὶ πίνω λάρος δι' θυρᾶς μβῶν πρώτῳ. Δλόχῳ πο
τε θωρηχθεὶς ἐπὶ τροίᾳ. παρὰ δὲ τὸ θῶ εἴρηται. καὶ
ἐν θέσις ἡ τροφή. καὶ ἐν θου τὸ ἐσθίσον, παρὰ ἀριστοφάνει.
καὶ θωρίσω καὶ θώρηξις. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθο-
πλίσεως, καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ οἴνου ἀναπωτικῆς. ἐπὶ δὲ
τοῦ ὅπλου, θώραξ. ἀπὸ τοῦ περιέχομένου τὸ περιέχον.
ἔξωθεν παρίστησι μετωνυμικῶς τρόπῳ, ὡς ὅμηρος. Τοῖ
σιν οἱ πυρὶ δαῖεν ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων. ἀπὸ τῶν
περιεχομένων, τὰ περιέχοντα. ἀπὸ τε τῆς ἀστίδος
καὶ τῆς περικεφαλαίας. ὅ τρόπος μετωνυμία. τὸ θω-
ρήσσω, ἀπὸ τοῦ θοῦρος. ὁ ἐξ ἐν πολέμου ὁρμητικός.
ἀπὸ τοῦ θέω ῥάου. τὰ ἐξ ὧν ὁμόφωνα φύσει μακρᾶ
παραλήγομενα, ἢ μεθ' ὧν συμφωνεῖ γένους, ἐκτείνου-
σι τὸ α. οἷον, θώραξ, δίαξ. ἢ δὲ θηλυκῶν, συστέλουσιν
ὡς τὸ. οἷον, ἄλαξ. πῖδαξ.

Θ θάλαμος. θαλάμη λέγουσιν οἱ δωριεῖς τὸ εὐαγχεῖον. ἀπὸ
τοῦ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι.

Θ θώμαξ, τῶν θυρίων διφθόγγων χ καθ' ἑαυτῶν. κ ἀπὸ τοῦ θῶ ἐς, κ
θρυμμάτων. ὃ δὲ ῥις ὁ σάμος ἐν τῷ περὶ νόμων φησίν, ὃ
δόλου σος ἐστρατεύσας ἡμῖν ὃς μὴ δῶ ἁμῖν αὐτοὺς
χειρώσασθαι, κρατήσας οἷον πληρώσας, τροὺς τὰς χώ
ρας αὐτῶν ἔθηκεν. οἱ δὲ ἐμφορηθέντες τοῦ πόνου ἃ
συνήθεις ὄντες, οὕτως ἐχειρώθησαν μεθυσθέντες. ὅθεν
οἱ ποιηταὶ τὰ μεθύειν, θωρήσεσθαι λέγουσιν.

Θ ὦ, σὺν τῷ κ σκευάζω κ ποιῶ. ὄχου, θῆς. θῶ τὸ βέφω. βέ
ου κ θοίνη κ εὐω μία. θῶ τὸ θηλάζω, βέου κ θηλή ὁ μα-
θός. κ θῆλυς, κ ἔχουσα μαθοὺς κ θηλάζουσα. θῶ τὸ ἕ-
δραμαι, βέου κ θῶνος ὁ θρόνος. θῶ τὸ θῶμι, βέου κ θῖς, κ
σορός τῶν χημάτων. θῶ τὸ ἀποκλαίω, βέου κ θώραξ. βέ
δε καὶ ἅμα διὰ τοῦ ο καὶ ω. θῶ τὸ καταβάλλω βέ
χημῶ, βέου καὶ θοή. τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, σημαίνει
τὸ τάχυτητα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέω τὸ βρέχω. σῦ δὲ
καὶ τὸ βρέχω, καὶ τὸ βλέπω. οἷον, ἔργα θέων. Ἰστέον ὅτι
τὰ ἅγιος, ὁκτὰ χῶς σωζόμενα. κ γὰρ φυλάττω τὸ
ς, ὡς τὸ λαός σόος, λαοστόος. Σθεός δοτὸς, θεόσδοτος.
κ ἀπὸ βάλλει τὸ ς, ὡς τὸ μίνθος λαός, μινθόλαος. κ ἀπο
βάλλει τὸ ς καὶ παρὰ λαμβάνει τὸ ι, ὡς τὸ πύλος πυλό
γενής, κ πυλοιγενής. Σὁδός, ὁδοπόρος κ ὁδοιπόρος.
κ ἀπὸ βάλλει τὸ ς κ βρέπει τὸ ο ἅγις κ, ὡς τὸ ἔλαφος, ἐλα-
φοβόλος καὶ ἐλαφηβόλος. καὶ θεὸς τόνος, θεοτόνος,
καὶ ζευκτόνος. κ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ βρέπει τὸ ο ἅγις ε.
ὡς τὸ, μῆνος μενόλαος Σ μενέλαος. καὶ μενοπόλε-
μος, μενεπόλεμος. κ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ βρέπει τὸ ο
ἅγις ι. ὡς τὸ, ὄρος, ὀροβάσιος Σ ὀρειβάσιος. κ ἀποβάλ-
λει τὸ ς καὶ βρέπει τὸ ο εἰς ε καὶ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα.
ὡς τὸ, ὄρος ὀροφοίτης καὶ ἐρεφοίτης, καὶ ὀρφοίτης.
καὶ ὄργος ἀργεφόοντες, καὶ ἀργφόοντες. κ ἀποβάλλει
τὸ ς καὶ βρέπει τὸ ο εἰς α Σ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα. ὡς
τὸ, κλυτὸς κλυτομμήστρα καὶ κλυταιμμήστρα.

Θ υσία. τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ παρὰ μέλλοντα παρακεί-
μενα, βαρύνεται. ὁσία. ὄχουσία. προδοσία. τὸ μέντοι παρα
σιακὰ ἀκμασιακὰ ὡς παρθενικὸν ἔχοντα ἐν τοῖς αι, ὀξύνε-
ται. τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ μονογενῆ παρομαζέχοντα τὸ
μου ὑ παρὰ δὲ συλλαβὰ μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν ἅγις ευ κ ευω κ
ω, μήτε ἀπὸ τῶν ἅγιος παρισωμένων, μήτε σύνθετα
ἀφ' ἁπλοῦν ἔχοντα τὴν ει διφθογγον, μήτε τελεσόμενα
ἅγις οὐ οὐδέτερα, μήτε παροξύτονα καὶ κρᾶσιν
γινόμενα, μήτε ἐκ διάστασιν εὑρισκόμενα μήτε ἀπη-
νὰ, ἐκτείνοντα τὸ ἄλφα καὶ παροξυνόμενα, διὰ τοῦ ι
γράφεται. ἀνία. ἐχθία. πενία. γωνία. ἠρεμία. ὀφθαλμί
α. ἀνθρία. καρδία. προσκέφαλα μονογενῆ, διὰ τὸ πο-

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΗΤΑ
CTOIXEIOY :~

ΙΩΤΑ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΩΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥΒΛΑΧΟΥ

ΙΩτα τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἰὸν τῶν ἰοβόλων ζώων. ὡς παρὰ τὸ ὀΐς ἡ ὀΐος ἡ ὀρθὸν βαδίζῃ, ᾧ καὶ τὸ ἔπαρωται, οὕτω καὶ ἡ τοῦτο γραφὴ ὀρθὴ οὖσα, ἰῶτα καλεῖται ἢ ἰξαρ. ἢ ἀπὸ τῶν ἰδίων πῶν βελῶν. ἰστέον ὅτι τὸ ἰῶτα ἡμίφωνόν τινες συνήθως λέγουσιν εἶναι. ἐξὸν δὲ ἀναγράψαι αὐτό. ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τὰ πόμενα ἡμίφωνα συλλήψεται ἀντιπροκλησόμενα, ἢ διαστάσει ἀντιπρονηθῆναι. οἱ, παρῶγες. ἔρπω. κλέος. ἕλκω. ἡδύαρον τὸ ἰῶτα ὑπὸ τετακται φῦλα ἡμῖν ὧν καὶ συλλήψιν, οἷον τῶν ηχλία, τῶν καλῶ, δηλονότι ἀντιπροκλησάμενον αὐτῷ ἐν τῷ ἰῶτα, ἡμίφωνον καὶ διάστασιν ἀντιπροκλησαν. ζήτει πῶς τιζόμενον τὸ ἡμῖν ὡς παῦλος. τὸ δὲ ἰῶτα παράγωγον δεῖν, ι. μονόγραμμα γὰρ δεῖν. ἀηδὼν καὶ παράγωγον γίνεται ἰῶτα.

ακώβ, ἄκλιτόν ἐστι. ἡ διαφέρει μονοπάρυ. τὸ μὲν δὲ ἄκλιτον, ἐπευθείας, καὶ ζωϊκῆς, καὶ δοτικῆς, καὶ αἰτιατικῆς, καὶ κλητικῆς, μὴ διαφόρων ἄρθρων λεγέν. οἷον, ὁ ἀβραάμ. τοῦ ἀβραάμ. τῷ ἀβραάμ. τὸν ἀβραάμ, ὦ ἀβραάμ. τὸ δὲ μονόπαρυ, ἐπευθείας μόνης. οἷον, τὸ ὄφελος. τοῦ.

ακχος, αὐλὸς ὁ διόμυσος. καὶ ἑορτή. παρὰ τὴν ἰαχὴν τὴν ἐν ταῖς χορείαις γινομένην, φυτέστι τὴν βοήν. γίνεται ἴαχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἰακχος. καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τροπῆς ἰαχῆς.

άλεμος, σημαίνει τὴν θρῆνον. ἔστι γὰρ εἶδος θρήνου. ὅτε μὲν οὖν τοῦ ἀπολλωνίου λέγεται, δασύνεται ἱστέως, ὅ ἐστιν ἀφέσεως τῶν βελῶν. οὖν δὲ τοῦ θρήνου, ψιλοῦται. γεγόνασι δὲ ἀμφότερα οὕτως. ἔστιν ἵκμι, τὸ πτέμπω. ἐκ τούτου γίνεται ἵκος. εἶτα ἵκεμος διὰ τοῦ ε καὶ τὴν παραλήγουσαν. ζοῦ τοῦ κ ἧς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ἵάλεμος. οὖν τοῦ θρήνου. κ ἐκ τοῦ ἵκος. καὶ ζοῦ τὴν τοῦ κ ἧς ε, γίνεται ἵεμος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἀ καὶ συλλαβῆς, ἰάλεμος. κ ἰαλεμῆσαι, τὸ θρηνῆσαι ὡς παρὰ καλλιμάχω. ἐπὶ ἡ φάλιον ταῦρον ἰκλεμῆσαι. οὕτω φιλόξενος πῦμνος συλλάβων ὡς φησιν ὠρίων. ἐν ἄλλοις δὲ εὗρον ἀφ' οὗ τὸ ἰάλεμος οὖν τοῦ θρήνου ἐτυμολογούμενον παρὰ τὸ οὖν τῆς ὀλωλόσιν ἰωκὴν φέρειν. ὡς παρὰ ἀνακρέοντι. ἄλλην, ἀντὶ τοῦ σκώπτειν.

άλλω. παρὰ τὸ ἰῶ. παράγωγον, ἄλλω τὸ πέμπω. οἱ, ἴεναι ποιῶ. καὶ χεῖρας ἄλλου, ἀντὶ τοῦ δέξεται ου. ἧς τὸ προίκλησιν.

άλεμος, υἱὸς καλλιόπης. ὁ καὶ θαύμων καὶ οὐδενὸς ἄξιος. ὅθεν κ ἰαλέμου ὠδή, ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία. καὶ παροιμία. ψυχρότερος ἰαλέμου. καὶ οἱ κρότερος ἰαλέμου. κ τὸ θρηνεῖν, ἰαλεμίζειν λέγεται. ἵκος οὖν τοῦ θρήνου φιλοῦται. καὶ σοφοκλῆς, ἵκων καμάτων. τῶν θρηνητικῶν. παρὰ τὸ ἵκος, γίνεται ὄνομα ἧς μος τῶν ἑπαραλήγων, ἵκεμος. ὡς τὸ λε, τὸ λεμος. τροπὴ τοῦ κ εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, γίνεται ἰάλεμος. ὁ θρῆνος.

άμβη. φύσει ἰάμβη, ἠχοῦ κ ἡ ωνὸς θυγάτηρ. τὸ δὲ μήδαν δὲ λυπουμένην, παίζουσα καὶ ἀχθεσολογοῦσα, κ σχήματα ἀχθεσα ποιοῦσα, ἐποίησε γελάσαι. κ ἰαμβὸν εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν. ἀπὸ τοῦ βάζειν. κ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα. κ ἀπὸ τῆς εὑρούσης τὸν ἡρωϊκὸν βάκχης υἱὸς ἰάμβης καλουμένης. κ ἀπὸ τοῦ ἰαμβάζειν. ἡ γὰρ ποιητῶν ἀνθρώπων φωνή, ἰαμβεῖα καλεῖται.

αμενος, ὄνομα κύριον. ἀρίσταρχος φιλοῖ. ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης φησίν. ἐὰν μὲν ἀπὸ τῆς ἰάσεως, φιλοῦται. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆς ὁρμῆς, δασύνεται. ἄμφω ἀρίσταρχος.

αίμερ. Αἰφα δ' ἰαίμερ κῆρ, ἀντὶ τοῦ διεχεῖτο. καὶ ὠὴ τῆς ψυχικῆς διαχύσεως. καὶ ἰάνθη, τὸ διεχύθη. εὐφράνθη. ἐχάρη. ἀπὸ τοῦ ἰαίνω, ἰανῶ, ἴαμαι, ἰάνθην. Καὶ ἰδοῦσα θυμοῦ ἰάνθη. τάχα δὲ κ τὰ ἀνθηέτωσαν τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρπουσα τὴν ὄψιν. σημαίνει καὶ τὸ ἐθερμαίνετο. ὡς τὸ, ἰαίνετο δ' ὕδωρ.

αμβοφάτος, λοίδορος. ἐπειδὴ ἴαμβος, ἔμμετρός ἐστι

λοιδορία. ὀφαιτῶν οὖν ἐν τῷ σώματι, ὁ ἔχων τοὺς ἰάμβους. φυτέσιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιδορίαν. μέμνηται δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς εφάνου, τάχα καὶ παραπαίζων ἀντὶ τοῦ ἀσχήμονα. ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς γραφῳδίας ἔλεγλον ὑποκριτὴς ὤν. καὶ ἰαμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν καὶ κακηγορεῖν. ἀπὸ ἰάμβης τῆς λοιδόρου.

Ι ατετός. παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ἴατετός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀϊατετός. τὸ δὲ ἴπτω, παρὰ τὸ ἰόσ ὁ σημαίνει τὸ βέλος. καὶ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, γίνεται ἰάπτω. καὶ τὸ ἰάπτω καὶ πλεονασμοῦ τοῦ α. ἀπὸ τοῦ ἴπτω. ποιητικῶς ἐκβολῇ τοῦ η, βαρύνεται. ἡμὶ προκατάρχει ὄνομα καὶ ἀϊάσατο λιτὴ γενομένου τοῦ σημαινομένου. σκάπτω. θάπτω. τὸ γὰρ ἐκπτῶ, ἀπεπτώκασι καὶ ἐκπεπτώκασι. πίπτω. τύπτω. τὸ δὲ τυπήσω, ὡς ἀπὸ παθητικοῦ μέλλοντος. προσκεκτημένη προκατάρχει ὀνόματι, διὰ τὸ ἀβλεπτος, ἀβλεπτῶν. ἀπεπτος, ἀπεπτῶν. ἀλειπτης, φιλαλφιτῶν. καὶ διὰ σολήνου γενομένου τοῦ σημαινομένου, διὰ τὸ ὀπτῶν, προς ἀντιδιασολήνου τοῦ ὀπτῶν.

Ι αψις, ἔβλαψις. ἀόριστος παρῳχημένου. τὸ θέμα ἰάπτω. ὁ μέλλων, ἰάψω. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. παρὰ τὸ ἰόν, ἰάπτω. ἀπὸ μεταφορᾶς. ὅσα ἐστὶ βλαπτικὸς χαλινοῦ καὶ σιδήρου. ἐαθὶ γὰρ ἁπλά. τὸ δὲ ἕλκημα τοῦ ποιητικοῦ. ὁ συνεστὼς μόνος εὑρίσκεται. ὁ τὸ ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ ἴπτω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ὡς συνέτερω λέγει ὁ ποιητής. Μέσας ἰφθόλαος ἀχαιῶν. ἐκ τοῦ ἴπτω ἴφω. ὁ μέσος ἀόριστος παθητικὸς, ἴφθην, ἴφθω. ἰωνικῶς δὲ μόνως λεχθέν.

Ι ασος, παρὰ τὸ ἴάω, ἰῶ. ὁ μέλλων, ἰάσω. ὁ μέσος μέλλων, ἰάσομαι. ὅθεν καὶ τὸ ἴάσαι προσαχθὲν. φύτευ δὲ συνεργησάντων χεὶ εὑρήσεις συχνήσει. παρὰ τὸ ἰάσασθαι μέλλοντα, γίνεται ἀσος, καὶ ἰάσω. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὴν ἴασιν. οἷς ἕπεται καὶ ἡ κλίσις. ἢ ἐκ παρὰ τὸ ἴασιν ὠφελεφυλάπη τὸ ω εἰς τ γλωσσηκὴν ὡς παρώνυμον, θεὸς, θέωνος. θεώνιος. ῥυφὴ ῥύφω, ῥύφωνος. ἢ οὐκ οὐφυλάπη τὸ ω, οὐκέστι παρώνυμον. καὶ λέγομεν ὅτι ἐκτεταμένου, φύτευ χάριν συστέλλεται. ὡς μαχάων μαχάονος. κρὴ δὲ λέγειν ἢ ἴασιν ὅτι παρὰ τὸ ἰάσω μέλλοντα, γίνεται ἰάσων ἰάσονος. ὡς φιλήσω, φιλήμων φιλήμονος. πολλὰ γὰρ ἐστιν ἀπὸ μελλόντων γινόμενα ὀνόματα συστέλλοντα τὸ ω εἰς τ γλωσσηκόν. οἷον, μνήσω μνήμων, μνήμονος.

Ι αγική. ἰαθικὴ ἧς οὖσα. παρὰ τὸ ἰάσθαι πλεονασμῷ τοῦ γ.

Ι αχὼ, τὸ βοᾶν. ἐκ τοῦ ἴα χή. φύτευ ἀπὸ φυΐα ὁ σημαίνει τὴν φωνήν. ἀπὸ τοῦ ὠῒ ὠαῖ τὴν ἰαχὴν ἱέμενοι.

Ι αὼ, τὸ νοιμῶμαι. παρὰ τὸ αὔω πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ ἰόν, ὁδηλοῖ τὸ μόνον, γίνεται ἰύω τὸ μονάζω. ε πλεονασμῷ τοῦ α, ἰαύω. ε γάρφησιν ἡσυχάζει τὸν καθεύδοντα ὀβίος ὧρος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς λέγει παρὰ τὸ αὔω. φύτευ ὁ ἀόριστος, ἄυσα. καὶ διὰ λύσει καὶ χοῶσι τὸ ἅδε, γίνεται ἄεσα. οἷον, πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀφκελίω ἐνὶ νηΐ τῇ ἄεσα. ἡ γὰρ ωλη θωλίνου, ἄεσαμεν. ὡς ωορ καὶ τὸ αὔξεται, ἀέξεται. Αὔτωνου νύκτας ἴαυον. διὰ νυκτὸς ἀγρυπνος δὲ τέλεον. ἰλιάδος ι. καὶ, Τῇ ωρίαμος ωτερωτέφω, ἀντὶ τοῦ σωσαμένος. συγκαθεύδω.

Ι βις, ὄρνεον ὀφιοφάγον. ἡ ἴβις εἶδος ὀρνέου κρακτίνου. ὄχου ἴβυνος ὄνομα κύριον. καὶ ἰβυκηνίσαι. ὅ ωορ καὶ κατὰ μεταφορὰν λέγεται βουκηνίσαι.

Ι βρι, ωόθεν. ἐθνικὸν ἐξ οὗ καὶ ωρωτηνοῦ κέχει. ἡμεῖς δὲ λέγουσιν ἀυτὸ ωρὰ τέλεσθαι ωρὰ τὸ ἴμερος ὁ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν.

Ι γδη, ἡθυεία. ἔνθα μίσγομεν τὰ ἀρτύματα. παρὰ τὸ μίσγειν τὰ θύη. ἀπόβαλε τὸ μ, ὡς τὸ μία, ἵα. ἐξ δὲ καὶ εἰδος ὀρχήσεως ἱλαρὸν, ὃ καὶ ἐλύγιζον τὴν ὀσφῦν ἐμφερῶς τῷ διθύραμβῳ.

Ι γυία, ἀπὸ τοῦ καμπὴν ἰκνεῖσθαι τῶν γονάτων. ἴγυαι, ἰαὸν πιθανὸν τῶν γονάτων κοιλότητα ἡμῖν ἐστὶ τὸ ἰκνεῖσθαι καὶ βαδίζειν. καὶ διὰ τὸ ἥκειν ἐν ταῖς καμψίσι τῶν σωμάτων ἰκνεῖσθαι. ἢ ἡ τὸ γόνυ σὺν ἐχουσα γαστροκνημίη, λέγεται καὶ ἴγυις. ὅθεν καὶ ταῖς ἴγυσι, καὶ ταῖς ἴγυαις.

Ι γυῖς. παρὰ τὸ γυῖς γυῖος, μετὰ τῆς ι ἀντωνυμίας, γίνεται ἴγυις.

Ι δε. τὸ ἡ μὲν, ἡδὲ, ἁδὲ, ἄδσιν ἀντὶ τοῦ κοι, οὐκέτι πλεονασμένα, ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ δὲ, ἀπὸ θεματικά δσι. πρὸς δὲ τὸ μέρον, γίνεται ἡδὲ καὶ ἴδε. εὗρον ἐγώδε. οὗτοι σῶδε σμοι ἔδσιν. ὡς ωορ δὲ πλεονάζει τὸ κ ἐν τῷ πολλαῖς λέξεσιν, οὕτω καὶ ὦ τοῦ μὲν καὶ δὲ παραπληρωματικοῦ, ἡ μὲν, ἡδέ.

Ι δας, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἴδη. οἱονεὶ ὁ μέγας ὡς ωορ ἡ ἴδη. τὰ δὲ ς δας δισύλλαβα ἔχει μὲν πᾶσι ποσυλλάβως κλίνονται, διφθόγγῳ παραλήγεται. οἷον, φείδας, φείδαντος. οἴδας, οἴδαντος. ἔχει δὲ ἰσοσυλλάβως, ἐν ἰφωνήσασι. οἷον, λήδας, λήδου. μήδας, μήδου. τὰ γὰρ διὰ τ κλινόμενα, μείδας μείδαντος, διὰ διφθόγγου. οὕτως οὖν κλίδας ἴδου. ὅθεν ἐξ ἀνίσου χρόνου ἔστιν ἡ πρώτη διὰ τοῦ ι, ἴδαντος ποιεῖ.

Ι δάλιμος. ἡ ὁδὸς. Καὶ μάστος ἰδαλίμου. τοῦ ἰσοῦ ποιοῦντος. ἢ τοῦ διαπούσας καὶ καθαροῦ. ἐν ᾧ τῷ χειμῶνι, ἐξ ἡ δύναμις τοῦ ἡλίου ἀσθενεστέρα ἐστί. καὶ ἕλκημα ἰδίως τὸ ἰσθρὸν, ὃ ξηρὸν γίνεται ἰδύμος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰδάλιμος.

Ι δαῖος, ὄνομα κύριον κήρυκος. ἀπὸ τοῦ ἴδη, γίνεται ἴδαῖος. οἱονεὶ ὁ φδὼς καὶ προγνώσκων τὰ κεκρυμμένα.

Ι δαῖοι. Δάκτυλοι ἰδαῖοι κρῆτες αἱ ἐς, οἵς ποτε Ῥέα μφκάγκαλιν Διχταίου ἀνὰ ἄσσος ἀμφοτέρησι δραξαμένη κατὰ γαίης ὀϊ α εἶδος ἐβλάστησεν. ἔστι δὲ τὸ ἀριθμὸν δέκα. διὸ ε δάκτυλοι προσηγορεύθησαν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων δακτύλων. κἀκεῖθεν ἐν τοῖς δακτύλοις ἐρρίφησαν.

ἰδιῶται δὲ, ἐπαγδὴν ἐν ἰδιωτῇ ὁρᾷ τὴν κρίτην ἐξ ὑμῶν ἠθοποιίας ἢ ἔρριψαν, ὃ ξένος τοῦ ὅρους ἐστίν. σημβροτος δὲ ἐν τῷ πεπιτελεσμένῳ, ὃ ὃς καὶ ἴδιος μόνος αὐτὸς λέγει. φησὶν οὖν ἡ ζεὺς ἐκέλευσε τὰς ἰδίας ῥοφοὺς λαβεῖν ἡνιόχου καὶ ῥίψαι ἀφ' ἑαυτοῦ πίσω. καὶ ἐκ τῆς ἡνιόχου χλανίδος αἱ θυγατρὶς ἰδιώτιδες δακτύλους. ἀπελλώνιος ἀργοναυτικῶν, κόσμος. ἰδεῖν ἐν ἀμφιτάτῳ τεχέα ζωῆς. στείριος ἀζῆ. τὸ δὲ ἴδιος. κῆπον ἐπ' ἀγρὸν ἰδίων τρίβω. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὕδωρ, γίνεται ὑδρῶ καὶ ἰδρῶ. καὶ πλεονασμῷ, ἰδριῶ. εἶτα ἀπροβολὴ τοῦ ῥ, ἴδιόω. ὄζος καὶ ἴδιον, ὡς ἐν ὀκτώ. ἴδυος δὲ σημαίνει τὸ θῆρος.

ἰδυμαῖος, ἐκληθὴ ὁ ἀπὸ τόπου τοῦ κύσαι. ἰδυμαγὲς λέγεται εἶδος φακῆς ξανθῆς. ἧς λέγουσιν ἐπιθυμῆσαι φαγεῖν, ἀπὸ τοῦ τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. ἐκ τούτου ἐπωνομάσθησαν ἰδυμαῖοι, οἱ τούτου ἀπόγονοι.

ἴδῃ, ἀόριστος δεύτερος ἡμῶν. οἱανῶν. οἵ ὦψεσσιν τῶν ἄλλων ἀπεμφάτων, πλεονάζοντες τὸ ε, διὰ τὸ εἶδον προφέρουσι. θανῇ, θανεῖν.

ἴδη, ὄρος ἴδης ἡ ὑψηλόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν. ὅθεν ἴδης ἄπαντα θεωρῆν τὰ μύθους. γράφεται διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ ἄλλα δι' βαρύτονα, οὐ θέλει δίφθογγον ἀπαλήγεσθαι. κυνίδη. ἔστι δὲ βοτάνη συπική. σίδη. ὄνομα πόλεως. ἔδη. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δεσμόν. κράδη, σημαίνει τὴν συκῆν. προσκεκαυβαρύτονα, διὰ τὸ πτοῦδη, κατ' ἀφαίρεσιν. τῶν δὲ συμφυτῶν ὄρος, ἴδη καλεῖται.

ἴδῃσι, ἐπιρρήματά ἐστι τροπικὰ. ἐπιδεῖν ἰδήσι μεδέων, οὐδενὸς πλέον σημαίνει ἢ ὁ τῆς ἴδης βασιλεύς. ἔνια γὰρ ὁ ποιητὴς τῶν ἐκτός που ἐπιρρημάτων, ἀντὶ χωρικῆς σωτάσεως ἀπεφήνατο.

ἴδιαι. ὑπὸ τὰ κτηνῶν παθητικῶν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. ὁ καινῶν. οἱ ἰώμενοι ἀπροβάλλοντες τὸ τ τοῦ β ἰβρυ προσώπου, δεύτερον ποιοῦσιν. ὡς τὸ κέλεαι με. οὕτως ἴδηται, ἴδηαι.

ἰδιώτης, ὁ πολίτης λέγεται. καὶ ὁ ἄπορος. καὶ ὁ ἴδιος.

ἰδιαίτερον, ἰδικώτερον.

ἴδμεν. ἴδμεν δὲ οὐδενὸς ἄνες. ἢ ἐπιστάμεθα. ἐξ ἧμαι ἐνεστῶτος τῶν ἧσμαι ἀπεμφάτων, συζυγίας πρώτης ἐκτοῦ ἴσημι. ἡ μετοχὴ, ἰσας. καὶ ὡφέλεν ὀξύνεσθαι, ὡς ἱστὰς. ἀλλὰ σύνεξηνολούθησε τοῖς δι' συλλαβοις μετοχαῖς. τὸ σχησας. πρῆσας. κτῆσας. ἀλλ' ἧς ἀς μετοχαὶ δισυλλαβοι τῶν ἁλίσκομαι, βαρύνονται. ἴσημι οὖν καὶ τὸ πλησθῆναι, ἴσαμεν. καὶ συγκοπῇ, ἴσμεν. καὶ ἀπροβολῇ τοῦ ε, ἴσμεν. γίνεται καὶ ἄνευ. ἐκ τοῦ ἴδω τὸ γινώσκω. ὁ μέσος, εἰσω, ἐς. ὁ γνῆς ὁ ἀμαθὴς καὶ ἄπορος. ὁ δεύτερος ὁ ὁρισος, ἴδρυμαι, ἴδρυμεν. ὁ συγκοπῇ, ἴδρυμεν. καὶ ἐκτοῦ εἴδω. ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα. τὸ πλησθῆναι, οἶδαμεν. συγκοπῇ, οἶδμεν. καὶ ἀπροβολῇ τοῦ ο, ἴσμεν. ῥαθῆναι, ἐπισταφεὶς. καμφθεὶς. οἷον, τὸ ἴστημι τοῦ στῆναι. παρὰ τὸ ἀπερέφομαι. παρὰ τὸ ἴζω, οὐ παράτατον, ἵζανω. τοῦ ζ βαρυτόνου ἧς λ. καὶ δωρικῶν πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται ἵδρυμαι. ὡς ἀλαπάζω, ἀλαπαδνῶ.

ἵδρις, ὁ ἔμπειρος. ἀπὸ τοῦ εἴδω ἐπιστήμης, ἐπιστήμων ὁ ἐπιστήμων εἰδώς. ἀπροβολῇ τοῦ ε, ἴδρις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἴδρις. καὶ ἀ ἴδρις, ὁ ἄπειρος.

ἱδριᾶς, σοφοὺς. ἐπιστήμονας. ἐμπείρους.

ἱδρύω, ἐκτοῦ ἱζω τὸ καθίζω, γίνεται ἵδω. βοᾶν τοῦ ζ ἧς λ. ἀπολικῶς. ὄς συτος, ζυτός. καὶ κατὰ παραγωγήν, ἱδρύω. καὶ πλεονασμῷ, ἱδρύω. τὸ ἱδρόω λέγεται, χωρὶς τοῦ ἡ καὶ τοῦ ε μακροῦ, ὡς τὸ ἱδρῶς, ἱδρύω. καὶ ἵδρυε, ἀντὶ τοῦ καθέζεσθαι κέλευε. τὸ δὲ ἵδρις, οὐκέχει τὸ ρ μετὰ φύσει μακροῦ. ὡς τὸ, ἔρωμι μὲν ἡμί, καὶ κακῶν πολλῶν ἵδρις.

ἵδρυσις, ἐδραία ἀσφάλεια.

ἱδρὼς. ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ ποτῶ, γίνεται ἰδίως. καὶ συγκοπῇ, ἰδὼς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἱδρὼς. ἀπὸ τοῦ ὕδωρ, ὑδαρὼς. καὶ συγκοπῇ κρόσει τοῦ υ ἧς ι, ἱδρὼς. ἡ ἀπαθὴς, ἱδρῶτα. καὶ συγκοπῇ, ἱδρῶ. ἱδρῶ ἀπὸ ψύχους. ἄνευ τοῦ ι. ἱδρὸς δὲ ποτὸς, μετὰ τοῦ ι. ἡ συλλαβὴ εἴτε καθαρχὴν λέξεως εἴτε καὶ τὸ μέσον ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς δύο σύμφωνα ἐν ἀπλῇ καὶ ἀνυπόστατον λέξει, ὧν τὸ μὲν δεύτερον ἀμετάβολον, τὸ δὲ ἕτερον μεταβολὸν, καθ' ὃν ἄφωνόν ἐστι, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἱδρὼς. ἵγδιος. καθαρχὰς δὲ ἵγρις. ἵπλος. καὶ τὸ μέσον, τὰ ἧς ὡς ἔχοντα τὴν ψυχικὴν, κ' ἧς τρ κ' διὰ καθαροῦ τροῦς, κ' καὶ ἀπροβολὴν τροῦς, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. ἧς τρὸς, ὡς ἱδρὼς, ἱδρῶτος. διὰ καθαροῦ τροῦς, ὡς κρως, κρωσός. καὶ ἀπροβολὴν τοῦς, ὡς μενέλεως, μενέλεω.

ἴεμαι, παρὰ τὸ ἐκτοῦ ἵημι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἵεμεν. καὶ τὸ ἀπερέμφατον, ἵεμαι. ὡς θέμεν, πιθέμεναι. καὶ ἐκτοῦ ἵημι. ὁ παρατατικὸς, ἵην. ἡ μετοχὴ, ἱείς, ἱέντος. καὶ τὸ ἀπερέμφατον, ἵεμαι. ἵημι σημαίνει τρία. ἵημι τὸ πέμπω ὁ πορ καὶ δασύνεται. τὸ πορεύομαι, καὶ φιλοῦται. ὁ πορ ἀπροβολῇ ἔω τὸ πορεύομαι, καὶ ἀπὸ τοῦ β εἰς π πάσσω μοῦ γίνεται. καὶ ἵημι, τὸ ἐφίεμαι. ὁ θρος καὶ ἵμερος ἡ ἐπιθυμία. τὸ δὲ ἵμι, ἀπὸ τοῦ ἵημι γίνεται καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η εἰς ι μακρὸν τὸ πορεύομαι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι. καὶ τὰ μὲν ἐνικὰ, διὰ διφθόγγου. οἷον, εἶμι, εἶς, εἶσι. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ, ἀπροβολῇ τοῦ ἵημι διὰ τοῦ ι. ἴον, ἴατον, ἴατον, ἴμεν. ἴτε. ἴσι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἴασι. ζήτει ἧς τὸ εἶμι. καὶ τὰ τελικὰ δυϊκὰ οὕτω ζητοῦσι. ἧς τὸ ἴατον. καὶ πάντες οἱ εἰς ανω. τὸ δὲ ἐξαιρεῖται τοῦ ἀπροβολῆς, ἴημι. τὸ βίβημι τῶν πληθυντικῶν, ἱβάσι. ἰωνικῶς, ἱέασι. καὶ κρᾶσει, ἰᾶσι. εἰμὶ τὸ πορεύομαι. πληθυντικῶν, ἴμεν. καὶ τὰ ἀπερέμφατα, ἴμεναι διὰ τοῦ ι. ἴμεν φυλάξῃ.

πλησιάζοντα ποσὶ ποτὶ ῥώμῃ ποσὶν ἐρείδων.

κῶν. κ᾽ ἀπικῶς, ἱμεναι. κ᾽ ἰωνικῶς, ἱμεν. ὥς φησιν, ἔμμεναι, ἔμεν. Ἠῶρ πρόσθεν ἴσαν καλλίρροον ὕδωρ. ἀντὶ τοῦ ἀφίεσαν. Ἰλιάδος μ. Ἥλοῦται τὸ ἴσαν. καὶ ἐνικῶς, ὡσὶ ῥοῦ ὕδατος. Ἥδε δασύνεται, ἀπὸ πρὸ ἵεσαν. τινὲς δὲ οὕτω φέρουσι τὴν γραφὴν τοῦ ἴσαν, ὥς φασιν. καὶ γίνεται ἀμφίβολον. πότερον. αὐλοὶ οἱ ποταμοὶ ἴσαν, ἵνα ἐκ τοῦ ἵεσαν συγκοπῇ ὑπὸ πάρχη, ὥς ἀπὸ τοῦ ἐθέλω θέσαν, τὸ ἐθέλειν. καὶ δέον δασύνεσθαι. Ἥδε ἐνικῶς ἵκτο ἴσαν ἀντὶ πρὸ ἐπορεύετο, Ἥλοῦται. ὁμοίως τῷ, ἄστυ πρόσθεν ἴσαν, πρὸ ἔθυμῷ. ἀπὸ πρὸ ἵκμι τὸ ἐπιθυμῶ. ἴσαν. τὸ ποθητικόν, ἱέμαι. ὅθεν ἡ μετοχὴ, ἱέμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶν. Καὶ οἱ καὶ δὲ ἱεμένων. ὧν μὲν τοῦ πέμπω, δασύνεται. ὧν δὲ τοῦ πορεύομαι, ἥλοῦται. ἱέμαι οὖν. ὁ πρατατικὸς, ἵεμην. τὸ γ᾽ τοῦ τῶν πολλῶν, ἴσαν. ἐνίστε θεατὶδας ὦσι, ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλετε. προπέμπετε. ἐκ τοῦ ἵκμι τὸ πέμπω, ὅθεν καὶ ἀφίκμι. ὁ πρατατικὸς, ἵκην. ἡμετοχὴ, ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν. τὸ προστακτικόν, ἰέτω, ἰέτε. ἵετε, καὶ σύνθετα.

ε. ἐκ τοῦ ἰῶ τοῦ διὰ τοῦ ἰόω τα. πόθεν δῆλον. δείκνυται δὲ σὺν τῷ εἶμι. ἰῶσιν. ζ. ὁ πρατατικὸς, ἴον, ἴες, ἴε.

ἡ, καὶ μετὰ τῆς πρὸ, προΐη, τὸ προέπεμψεν. ἔστι τὸ ῥῆμα ἰέω ἰῶ, πρώτης τῶν πεπερισπωμένων. ὁ πρατατικὸς, ἴεον, ἴον. ἴεες, ἴες. καὶ ἴεε, ἴει, καὶ προΐει. Κατὰ λαμόν ἰείη. ὥς ἀπὸ τοῦ ἵθημι, πιθείη, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἰείη, τὸ ἀπίεμαι.

ερ, ἂν ἐφίερ. κ᾽ γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ ἐπιθυμῶ. Ἱερ γὰρ βαλέσθαι, ἀντὶ τοῦ προεθυμήθη. ἵημι. ἵεμαι. ἵεμην, ἵερ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἰῶ, ἰῶ ἵημι. γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς ἀναδιπλασιασμός.

ουσα. Ἀλλ᾽ ἧς οἱ ποιοῦσα. ἀντὶ τοῦ πορευθῆσα. ἴων δὲ μετὰ χηδευτέρου ἀορίστου. κλίνεται ἴόντος. τὸ θηλυκὸν, ἰοῦσα. οὐδέτερον, τὸ ἰόν.

ησιν. Ἰλιάδος. Κῆμον μὲν ἐάσομεν ἧκεν ἧσιν. ἧκεν μεθῆσιν. ἀπὸ τοῦ ἐλθεῖν, κ᾽ πρατείηται.

ἔραξ, πρὸ τοῦ ἐᾶσθαι, ἤγουν φέρεσθαι σὺν τῷ ἀέρι ῥᾳδίως. γίνεται δὲ κ᾽ κράσει ἴραξ. ζ. ἱέραξ προσθέσει ἀκόλουθα. ἡ ὄρνις. καὶ γὰρ τὸ ἱ μὲν ἐπιφέρει τὸ ε μόνον, ὡς τὸ ἵ γίνεται ἡ κρᾶσις. οἱ, ἱέρακες, ἱράκες, κράσει τὸ ε καὶ ἐθέσει. ἱέραξ, ἵραξ. ἱερὸν, ἱρόν. ἱερὰ, ἱρά. ἥδε ἐπιφέρει τὸ ει σὺν διφθόγγῳ, ἢ ει διφθογγος ἐπικρατεῖ. οἷον, ὑγίεια, ὑγεία.

ερές. πρὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ τὰς θυσίας ἀναπέμπων τῷ θεῷ. ἢ πρὸ τοῦ ἱερεύω τὸ θύω. ἢ πρὸ τοῦ ἱερός.

ερός, ὁ ἢ ς τιμὴν θεοῦ ἀρετῆ τετιμημένος τόπος. πρὸ τοῦ ἰῶ, ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀφίωσιν ἕτερον, γίνεται ῥῆμα πιθανὸν ὀνομα ἱερός, ὡς πήκω τὸ κερός.

ερόν, σημαίνει χρία. τόπον ἀφωρισμένον τῷ θεῷ. ὡς τὸ, Ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι. καὶ τὸ ὁσιῶν. ὡς τὸ, ἱερὸν ὁσιῶν. καὶ τὸ μέγα. ὡς τὸ, ἱερὸν ἵχθυν. ἱερὸς λέγεται καὶ ὁ μάντις. πρὸ τοῦ ἱερολογεῖν καὶ προσημαίνειν.

ερὸς. ὧν μὲν τοῦ εἰλοῦς προπερισπωμένου τῆς θεραπείας τοῦ θεοῦ, Χρύσης ἱερεὺς ἀπόλλωνος. ὧν δὲ τοῦ εἴδους τοῦ μάντεως τοῦ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευομένου, Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα.

ερὸν ἰχθῦν. τινὲς πρὸ τοῦ διαίνω τὸ βρέχω, δύτερός. καὶ ἱερὸν, τὸ ἀεὶ σὺν ὕδατι βρεχόμενον, καὶ ἀπὸ βολὴν τοῦ Σ. οἱ δὲ, πρὸ τοῦ δίνω τὸ δίνω, δύτερος, καὶ ἱερός. ὁ ταχὺς κινούμενος. ἢ τὸ μέγαν. τὸ δὲ μέγα, ἱερὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

ερὸν ὀσφῦν, τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος. οὕτω γὰρ κέκληται, ὅτι μέγα ἄθλον. καὶ ὅτι κύριον ἐστὶ πάθος πρὸ ὁσονοῦν ἀναιρεῖ. καὶ τὸ ἱερολογεῖται, καὶ ἱερουργεῖται τοῖς θεοῖς. μάντις. Οἱ δὲ τὴν ὀσφῦν ἄκραν θύσαντες. καὶ ὅτι φησὶν ἡ ὀσφὺς πρώτη φύεται τῶν ζώων, ἤγουν τῶν ἱερείων.

ερὸν ἦμαρ, σημαίνει τὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρόν. τρυτέστιν ἀπὸ πρωῒ ἕως δείλης. καὶ τὸ τὸν γὰρ τὸν καιρὸν, ἔθυον τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς. ἀφ᾽ οὗ ἔσχε τὸ ὄνομα πρὸ τὸ ἱερεύειν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ἔθυον τοῖς καταχθονίοις.

ερᾶσθαι, ἱερουργεῖν. κ᾽ θουκυδίδης. Κατὰ δὲ τὰ πάτρια παλαιὰ αἰτίαν οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερᾶσθαι. σημαίνει τὸ ἱεροὺς νομισθῆναι, καὶ οἷον καθιερᾶσθαι.

ερεῖον, τὸ πρόβατον. εἴρηται διὰ τὸ ἱέσθαι, ἤγουν φέρειν τὸ ἔριον. λοιπὸν ἱερὰς, ὁ τὸ ἱερεῖον θύων.

ερώσιμα, τὰ ἁγιστόμενα δίκην ἔξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν.

ερᾶτω, καὶ νόμον ὀργιαζέτω Σ θυέτω. ὀργιῶνες γὰρ οἱ θύοντες. ἱεράω ἱερῶ. Σ τὸ προστακτικὸν, ἱερᾶτω.

ερὸν τέλος, τὸ μέγα τάπαλὲ τοῖς παλαιοῖς οἱ γλωσσογράφοι. ὡς ἱερὸν ἵχθυν τὸν μέγαν. ἱερὸν μὴν τέλος, τὸ ἔθος τάπαλὲ. ἱερὸν δὲ ἵχθυν, τὸν ἄνεμον. ὡς ἱερὸν βοῶν, ἀπὸ ἱερώνυμος, στρατηγὸς Ἀθηναίων. τὸ ἱέσθαι.

ερομνήμονες, οἱ συνθύοντες ἐς τὸ συνέδριον τῶν ἀμφικτυόνων ἐξ ἑκάστης πόλεως. ὠνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μιμνήσκεσθαι τῶν ἱερῶν. Ἀθηναῖοι ἑορτὴν Διὸς Ἄρουσι Σ Ἄρας, οὕτω καλοῦντες. ἱερὰ δέ ἐστι τὰ ἀμφικτυονικὰ δόγματα. καὶ ἱερὸν τὸ συνέδριον τὸ τῶν ἀμφικτυόνων.

ερονῖκοι, κληρωταί. ἔχοντες ἑξήκοντα τὸν ἀριθμόν, οἵτινες τότε μαντεύσασθαι ἱεροθετοῦσι κἂν τι καλλιερήσασθαι δέῃ, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι. καὶ τὰς πεντετηρίδας ἀπάντας διοικοῦσι, πλὴν πανσεληναίων. ταῦτα δὲ ἀριστοτέλης ἴσως ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς τέτρωται. Οἱ λοιποὶ τοὺς πομπὰς πομπεύουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. μήκ᾽ ἀγνοῶμεν δέ, ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἱεροποιοὶ τῶν στε-

ἐπορεύοντο πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὔ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε; ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ῥῆμα ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.

Καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν Σαδδουκαίων, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως· καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ὕστερον πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσιν καὶ υἱοί εἰσιν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ καὶ Θεὸν Ἰσαὰκ καὶ Θεὸν Ἰακώβ· οὐκ ἔστιν θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων αὐτὸν οὐδὲν ἐπερωτῆσαι.

Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἷς ἐκ τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν· Ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Πρώτη πάντων τῶν ἐντολῶν ἐστιν· Ἄκουε, Ἰσραήλ· κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστιν· καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη ἐστὶν πρώτη ἐντολή. δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. καὶ ὁ γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος καὶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυίδ ἐστιν; αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ εἶπεν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου. αὐτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν; καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. καὶ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν· Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.

Καὶ καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὅ ἐστιν κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται. καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ ἐπηρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· Εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι Ἐγώ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους καὶ λιμοί· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα. βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε μηδὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἑστηκότα ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθάτω τι ἆραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις οἵα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἣν ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα.

Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης· καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ. βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν. ὡς ἄνθρωπος ἀπὸδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας. ὃ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω· γρηγορεῖτε.

Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον γάρ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ. καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον ἠργάσατο ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς καλῶς ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὃ ἔσχεν ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριὼθ ὁ εἷς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ ὅπου ἐὰν εἰσπορεύηται εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστιν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· καὶ ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς κατὰ εἷς· Μήτι ἐγώ; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· Λάβετε, τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου τὸ τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται. ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἔλεγεν· Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανί· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατὸν ᾖ παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. καὶ ὑποστρέψας εὗρεν πάλιν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι, καὶ οὐκ ἤδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ. καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν.

Καὶ εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν, κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. καὶ ἐλθὼν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει· Ῥαββί, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰς χεῖρας καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες. καὶ εἷς τις νεανίσκος συνηκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτόν· ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὕρισκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καί τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω· καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι, καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θανάτου. καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλον.

Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· Οὐκ οἶδα οὐδὲ ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον, καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ πάλιν ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς τρίς με ἀπαρνήσῃ· καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

Καὶ εὐθὺς πρωΐ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλᾶτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Σὺ λέγεις. καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλᾶτον. Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον ὃν παρῃτοῦντο. ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβὰς ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς. ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

ἀναξηρανθείσης δὲ τῆς γῆς, ὁ ζαλὸς ἐκέλευσε τῷ προμηθεῖ καὶ τὰ ἀθηνᾶ, εἰδώλατα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ καὶ τρισὶ ἀνέμοις ἐμφυσῆσαι ἐκέλευσε, καὶ ζῷα τὰ ἀρτελέσαι. διὰ τοῦτο τὰς ψυχὰς ἐκ στεγανῆναι, ἐκλιθεῖσης ἰνοῦ γίου.

γα, σημαίνει τέσσαρα. τὸν ἀπόλογισμὸν σύνδεσμον. ὅς τε, Ιγαγώσι καὶ οἱ δε. ἀπὸ τοῦ ὅσως μάθωσι ἢ οὖρι. καὶ τὴν δύναμιν. ὅς τε, Ιγακράτου γε ὤλεσεν θυμοφθόρου. τοῦτο δέ ἐστιν ὄνομα πώσεως ἀπατητικῆς. καὶ τὸ μεῦρον. ὅς τε, Ιγατάμεν διὰ πᾶσαν. ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ ὅσου. ὅς τε, Ιγαγάρσφιν ἐπέφρασθαι ἢ γερέεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ. ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς εἰσῆσαν σωασθροισθῆναι. ἰλιάδος κ. ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐάν. ὅς κεν ἐνὶ λιάδος κάπτησα. Ιγα μὴ ἐξέλθωμεν ὧδε. ἀπὸ τοῦ ἐὰν μὴ πράξωμεν οὕτως.

γαῖ, ἀπὸ τοῦ διαῖ. Ιστέον ὅτι τὸ ἰγα σύνδεσμος ὑποτακτικός. ὅταν δὲ κεῖται ἀπὸ τοῦ ὅσου, οὐ χύσιν τάσσει. τὸ μὴν ἰγα, καὶ τὸ πεσωτεθειμένον, γίνεται ἐπιρρήματα ἐρωτήσεως, καὶ οὐ χύσιν τάσσει. ἐὰν γὰρ εἴς τὸ ἰγα τὸ αἰ προσελθῃ, μετάγεται εἰς τὸ πρωχημένον καὶ λύεται ἡ ὑποταγή.

γις, σημαίνει τὸν νέον υἱόν. τὸ βρέφος, καὶ τὸν ἀπόγονον. καὶ ἀπὸ τοῦ ἰς ἴγος, γίνεται πρωτότυπον ἴγις. διὰ μέσου δὲ εἴρηται τῶν πατέρων οἱ υἱοί, καὶ τῶν υἱῶν οἱ πατέρες. καὶ ἀπὸ τοῦ ἰ ἐγγὺς γίνεται. καὶ γὰρ τὰ τέκνα τοὺς πατέρας εὐφραίνουσιν.

γω, πρωτότυπος. καὶ παρὰ τὸ ἄγω, δώσω. ἀπὸ βολῆς τοῦ δέλτα καὶ τροπῆ. καὶ γὰρ ἄγω τὴν θάλασσαν ἕλκυσιν ἡ ἰγώ.

γωγὸς, ὄνομα ποταμοῦ. ἀπὸ τοῦ ἰς ἴγος, καὶ τοῦ ὀψ ὀγός, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, γίνεται ἰγωγός. καὶ ἀπὸ ἐκτάσεως τοῦ ὀ εἰς ω.

γδάλλω. ὡς ποτὲ παρὰ τὸ ἄτω, γίνεται ἀγάλλω. καὶ ἴσως τὸ πέμπω, ἰάλλω, οὕτω παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ, γίνεται ἰγδάλλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ καινώθησαν ὁ λέγων. ἐν τοῖς παραγώγοις εἰώθασι ποιεῖν πολλάκις τὴν φύσει μακρὰν εἰς θέσει μεταβάλλειν. ὡς πότης τὸ πῶμα πενιχρός. λήβω, λαμβάνω. ἥβω, ἀγοράζω. δήκω, δάκνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἥδω, παράγωγον ἰγδάλλω. δέξου καὶ ἰγδάλμα.

ξαλος. Ιξάλου αἰγὸς, ἤγουν τελείου, καὶ ὡραίου καὶ ὁρμητικοῦ. παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι. καὶ ὡς ὁ ποιητὴς λέγει τὸν τομίαν. συμβαίνει γὰρ πολλάκις τῶν ἀρίστων αἰγῶν τοὺς τελείους διὰ τοῦ μέσου ἐν ταῖς παραγίνεσιν ἀποβάλλειν τὰ γενητικὰ μόρια. παρὰ τὸ ἰξω μένοντα, γίνεται ἴξαλος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄτω ἄξω, ἄξιος, οὕτως ἴκω ἰξω ἴξιος, καὶ ἴξαλος. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι πολλάκις τὰ παράγωγα, ἀηδίζουσι τὸ πνεῦμα. καὶ ἀπὸ μὲν δασέος, γίνεται ψιλόν. ὡς τὸ ἅμα, ἄμυδις. ἥλιος, ἀπηλιώτης. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἴξω, ἴξαλος.

ἰώγν. ἀπὸ τοῦ ἴκω ἴξω, ἴξιος καὶ ἰώγν. ὡς ὄφις ὄφιος, ὀφίων. ἰξεύω. τὸ ἰῶτα δέσει μακρόν. ἰξευτὴν δὲ, φύσει μακρόν. χρονικῶς μετεθύνεται. καὶ τὸ ἰξίσκον, τῶν θαναστόμων βοτάνων. ὠνόμασαν δέ τινες, ἐπειδὴ τὰς σὺν τοῖς τροφαῖς κατέχει ὡς ἰξὸς. ὁ δὲ μὴν ἔχει παραπλήσιον ὠκίμῳ.

ξός. ἰξὸς δέ ἐστιν ἡ παχεῖα τῶν τρυφίων ἀλοιφὸς τις ὤν. παρὰ τὸ ἄγω τὰ ὄρνεα. ἢ παρὰ τὸ ἰκνῶ ἴξω ἰξός. ὁ φθάνων μὲν χεῖσθαι ἢ πάμενα τὰ ὄρνεα. μέχεις ὢν ἀνθρώπων τὰ πτηνὰ τόπων. ἀπὸ τοῦ χύθαι κινοῦνται καὶ παρασύρονται.

ξύς, ἡ ὀσφῦς, ἤτοι τὸ ἰσχίον. οἱονεὶ ἀξύσθισα οὖσα, ἢ οὐχοῖόν τε κινῆσαι σ' ἐξύσαι διὰ τὸ μὴ φθάνειν τὴν χεῖρα κινῆσαθαι. ἀγαχοῦ δὲ ἀκινησίαν λέγει ταύτην, μεσάωρον τὸ τόπον λέγων.

ξον. Οἱονεὶ ἔξον ποιλίην λακεδαίμονα. ἀπὸ λώιος. ἀπὸ τοῦ ἴκω τοῦ διὰ τοῦ ἰ γραφομένου λέγει. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴκον. καὶ ὑποτακτικὴ τοῦ κῆς ξ, ἴξον. οὕτως ἀπὸ λώιος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς φησὶ καὶ τὰ ὅμοια ἐκμήκους λέγει μετατεθεμένης ἐνεργητικὰ. ἴξω, καὶ ὁ παράτατος, ἴξον, ἴξες, ἴξε. τὸ πληθυντικὸν, ἴξομεν, ἴξετε, ἴξον. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι δεύτερος ἀόριστος, δηλαδὴ παρατατικὸς, τὰ τριῶτα ἐλέγχει καὶ τὰ προσακτικά. εὑρήσεις γὰρ, βῆσε, καὶ ἴξε. καὶ οἶσε. ὡς τύπτε καὶ γράφε. ἀλλ' ἐν ἀορίστου, ἐν ᾧ βῆσον, καὶ ἴξον. ἔστι δὲ οἷσω μήκωνος. οὐ μόνον κίνημα οὐ χεύρηται, πλὴν τοῦ αὐτοῦ μήκωνος. τὸν δὲ ἀπολλωνίου λόγον, λέγον εἶναι μᾶλλον ἀληθέστερον. οὐδὲ παράτασιν σημαίνει, τὸ οἶ ἴξον, ἀλλὰ συντέλειαν ὁπὲρ παρατατικοῦ γεγόνασιν. οὐ γὰρ τοῖς φωνᾶεν τὰ μέρη τοῦ λόγου ἀνθλοῦσι, ἀλλὰ τοῖς σημαινομένοις χρήμασιν.

οὖλος, τὸ πολύ. πολλὴν ἔχον. ἀπὸ τοῦ ἴεμαι καὶ τῆς λειτότητος τῆς πορείας. καὶ ἀπὸ τοῦ ἴεμαι οὖλον ἢ ὑγρόν. καὶ ἀπὸ τοῦ οὔλως καὶ ὑγρῶς ἔχειν, ἴουλος ἐκλήθη. ὅθεν καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ αἱ πολύκωποι ἶνες, ἴουλοι πόκες ἐκλήθησαν. ἴουλος λέγεται καὶ ἡ πρώτη τῶν ἐφήβων τρίχωσις κατὰ τὰς παρειάς. αἱ γὰρ παρειαὶ ἐπ' εὐθείας τῇ πολυπλοκίᾳ πρῶτον ἀναβλαστάνουσι τρίχες. ἀπὸ τοῦ ἰούλου τοῦ ζώου, τὸ πολλοὺς ἢ πολυκώπους ἔχοντος πόδας. Οἱ δὲ ἀπὸ χυοάουσας ἰούλους. ἀπὸ τοῦ μεῶ τὸ χυῶ τρὶς ἰούλοις ἀναφέρουσι. ἔστι δὲ καὶ ὡδῆς ὄνομα, ὡς φησιν ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἑρμῇ. Ηχερωὴ θεὸς ἐφ' ὑφηλοῦ ἐλεῶνος Δαναΐδας τείχουσα καλὰς Δαναΐδ' Ἰούλους. καὶ ἴουλος, ἡ πρώτη τῶν γενείων ἔκφυσις, θερμοτάτη οὖσα καὶ πολυκοτάτη. ἀπὸ τοῦ ἴεμαι λείως καὶ οὔλως. γένυος δὲ, ἡ ἐκ τῆς γένυος ἤτοι σαρκὸς ἐπιφερομένη τρίχωσις.

ος, σημαίνει τὸν μόνον. τὰ δὲ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα,

ὀφείλεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπὶ τῷ ἀδικήματι ἐπιτίμιον ἐκτίνειν. ὁ δὲ ἀδικῶν ἐκ τῆς ἀδικίας οὐδὲν ὠφελεῖται, ἀλλὰ καὶ ζημιοῦται τὸ ἐπιτίμιον ἐκτίνων. ὁ δὲ ἀδικούμενος ἐκ τῆς ἀδικίας οὐδὲν ζημιοῦται, ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖται τὸ ἐπιτίμιον λαμβάνων

διὰ τὸ λῆρος, ἡ φλυαρία. καὶ Ἡσίοδος ὁ ξύμπας. οὐκέτι δὲ κύριον. σημαίνει τὸν ὁρμητικόν. Ἱερὸν δὲ ὅπου μόνον ὁ θεὸς τιμᾶται ἱερὸς ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἅγιος πρὸ αὐτοῦ ἱερὸς λεγόμενος. ἔστι δὲ καὶ ἱερὸς πόλις θεασαλίας. ἀφ' ἱέρου τοῦ κτίσαντος αὐτήν.

Ἶρις σημαίνει καὶ τὸ τοῦ ἴριδος εἶδος. καὶ τὸ ὀφθαλμοῦ τὸ περὶ τὴν κόρην κύκλον, καὶ τῶν λίθων τὸν ποικίλον καὶ πολύχρωμον.

Ἶρις, σημαίνει τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἴρειν καὶ λέγειν τὰ μηνόμενα. σημαίνει καὶ τὴν νεφελώδη ζώνην. τὸ τόξον τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φαινόμενον. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ εἴρω. ἀπὸ τοῦ σημαίνειν καὶ προλέγειν τὸ μηνύεσθαι, χειμῶνα ἢ εὐδίαν. ἢ ἀπὸ τοῦ τηρῶ καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ὁμβρον. σημαίνει καὶ τὸν ταμὸν ὡς ἀπὸ ἀρχελλωνίου. Ποταμὸν ἀχίρουσιον. σημαίνει καὶ τὴν φιλοσοφίαν, κτέριν, καὶ φήμην. τὰ ἁρπαστικὰ ῥήματα καὶ διασύλλαβα ἐν φωνήεσι πλεονάζει ἀπὸ τοῦ ἁλίσκεσθαι. οἷον, χάρω, χάρις. εἴρω, ἔρις καὶ ἶρις. δαίω δῆρις. τὸ δὲ νοῦρις ὁ σημαίνει τὸ ἔργαλεῖον τοῦ νωρέως, ὀξύνεται. τὸ δὲ χαῖρις χαίριδος ὄνομα κύριον, ἀρσενικὸν ἐστί. τὸ θοῦρις ἀπὸ τοῦ θοῦρος γίνεται.

Ἴσαν, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο. φυσικὰ μὲν τὰ πληθυντικά, διὰ τοῦ ἰῶ τὰ γράφεται. ὡς ἀπὸ τοῦ ἴ ὠβαρυτόνου. οὐδὲ παταληκτικὸς ἴσχι. οἷον, Ἀσσυρίσχι πολυκάρπου ἀλωῆς. ἔχουσι καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον. ἔστι δὲ καὶ τροχηματικὰ καὶ ἀπρόσωπα. ἔστιν ἰῶ. εἶται διαιρέσει, εἶω, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, γίνεται ἶω. καὶ ἰῶ ἁπλῶς μονοσυλλάβως. ζήτει. ἐκ τοῦ εἶμι οὖν, ὁ παταληκτικὸς, ἴων. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. ἀφ' ὧν τὰ παρατατικὰ τοῦ ἐσσὶ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται. τὸ ἴτην, ἴσαν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἰημι. οὐ μόνον, ἧσα. ἀόριστος, ἧσα. τὸ πληθυντικὸν, ἵσαμεν. τὸ ἵτην, ἵσαν.

Ἴασι, σημαίνει τὸ γινώσκουσιν. ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ἐπίσταμαι, ὁμοίως, εἴσω. γίνεται ῥῆμα πεπασώμενον διὰ τοῦ ἰ, ἴσω. οὐ παράγωγον, ἴσημι. σημαίνει τὸ αὐτό. τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν. καὶ συνηθῶς, ἴσμεν. τὸ δεύτερον, ἴσατε. καὶ συνηθῶς, ἴστε. τὸ ἴστην, ἴσασιν ὁμοφώνως τῷ ὁριστικῷ τῶν πληθυντικῶν τῆς μέχρις τοῦ ἴσαντος ἴσασι. καὶ οὐ προπερισπᾶται ὡς παράγωγα ἴστασι καὶ κιχάσι. διαφέρει δὲ ἡ ἴσας μετὰ χι βαρυνόμενος παρὰ τῶν ἴδας ὁ ξυγκοπὴν μέλλων, ὄψει, ἴδας, κιχὰς, ἔστιν οὖν ἁπλοῦν ὁπὸ ὁ χαρακτὴρ δηλοῖ ἄπιστος τῆς βαρυτόνου τάσεως. πᾶσα γὰρ μετὰ χι διὰ τοῦ ἴσας βαρύνεται. οἷον, γεμίσας. λεπίσας.

Ἰδὶ τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχειν, ἀπὸ τοῦ ἁμί. τὸ παράγωγον πληθυντικόν, ἐσμέν. τὸ προσακτικὸν, ἔσθι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἴσθι. τὸ γὰρ ἐπλεονάζοντος συμφώνου, ῥέπεται εἰς ι. τοῦτο δὲ τὸ ἴσθι, καὶ κατὰ τὸ ἴστην προσωπικὸν τὸ ὀφειλόμενον ἀναδέχεται, καὶ τὸ ἔσω.

φεύγω τὸ πολλῶν ἡσσητικὸν ἴσσομαι, ὡς σιδήρου ἁρπαγὴν ἀθηναῖοι προσηγόρευσαν.

Ἰσοκέλταυρος, ἀναγωγικῶς λέγεται. φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰατρικὴν ἐπιδείξασθαι. ἀνάγεται δὲ καὶ οὕτως. ἐπειδὴ τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ μὲν ἥμισυ ἵππου ἦν. τὸ δὲ ἥμισυ ἀνθρώπου, ἐφανερώθη διὰ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐδήλωσε τὸ θρακικὸν ἦθος. διὰ δὲ τοῦ ἀνθρωπείου τὸ λογικόν. σοφοκλῆς ἀμαυρὸν σῶμα ἵππου λιπών.

Ἰσομανής. σοφοκλῆς ἀμαυρὸν σῶμα ἵππου λιπών. ἡμῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰσόμενος καὶ ἰσομανής. ἐπὶ τῶν ἐπιμανόντων καὶ ἐπιμαινομένων. ἐπὶ δὲ τῶν προσηκόντων τῇ τοιαύτῃ ζώσῃ, τὸ μεγέθους ὑπερβολὴν ἔχοντος, ἢ μεγάλης γνώμης. καὶ βούτας. ἰσομανής. ἐστὶ καὶ ὄνομα ἰδίου, ἢ τοῦ μὴ ἰσομανῆσαι. ἢ τοῦ μεγάλης γνώμης καὶ ἀνεφθῆναι, ἢ τοῦ εὐανθῆσαι βοτάνῃ, ὡστε σημαίνεσθαι τοὺς ἰσομανεῖς διὰ τὴν καιρὸν ἐφάψεως τῆς χλόης τοῦ λειμῶνος, τὴν μεγάλως μεμνῆσθαι. καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ τῇ χλόῃ. ἐπεὶ καὶ φυλλομανής.

Ἰσοδάμοιο. αἱ διὰ τοῦ οιο θηλυκαὶ γενικαὶ, ἀφ' ὧν πεπασωμένου γενικῆς ὦσι, προπερισπῶνται. καλοῦ καλοῖο. ἁδὲ ἀπὸ βαρυτόνου, προπερισπῶνται. ἀχιλλῆος ἀχιλλῆος.

Ἰσόνομοι πορυθες. τὰ ἀπὸ τῶν ἡδὺς ἢ ἡλυκὸν συντεθέντα μὴ βαρύνεται. τὸ τέλος ἡδὺς, προπερισπᾶται. ὡς ἄφωνος, ἀνώνυμος, οὕτω καὶ νόμι, ἰσόνομος πόλις. ὅτε δὲ περισπᾶται τὸ ἰσόνομος, τότε τὸ νόμισμα ἔχει τὸ ἰσόνομος, τοῦτ' ἔστι τὸ ἰσόμοιρον. ἐκ τοῦ ἴσος καὶ τοῦ νόμος τὸ ἑτερατεύω.

Ἰρός, σημαίνει τὸ ἱερόν. ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πέμπω, γίνεται πάρωνυμον ἱερός. ὡς τήκω, τακερός. καὶ κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρόν, γίνεται ἱερός. ἡνίκα γὰρ ἐπιφέρεται τῷ ι τὸ ε, τὸ ε πίπτει. ἱέραξ, ἴρηξ. ἡνίκα δὲ τὸ ε καὶ ι συνδιφθογγοῦται, τότε κεῖται διφθογγος ἐπὶ πρώτης. ταμφος, ταμβος. ἀρχελλωνίδα, ἀρχελλωνεία.

Ἰρα, αἱ ἐκκλησίαι. ὡς τὸ, Ἱεράων προπαροιθεν. καὶ πάλιν τὸ εἴρω τὸ λέγω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεραὶ εἶναι. ζήτει ἐν τῷ κάφρα.

Ἰρος, ὄνομα κύριον ἐπὸ ὀλυσσείᾳ. ὁ πῶλος καὶ πῶνης. ὃς κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. πάλιν γὰρ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ἡ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων.

Ἶρον δὲ μέσοι κίκλησκον ἅπαντες οὕνεκα πάρ γέλεσκε κιὼν ὅτε που τις ἀγάασι. ἀλλ' ἔστιν ἅπαξ ὅπου ἀπὸ τοῦ ἱερός, γίνεται κράσει ἱερός. ἀπὸ τοῦ ἱερὸς κύριον. πολλαὶ δὲ εὑρίσκονται ὀξύτονα ἀπὸ τῶν γινόμενα κύρια, βαρύνεται. οἷον, ξανθὸς, ξάνθος. πυῤῥὸς, πύῤῥος. γλαυκὸς, γλαῦκος. λευκὸς, λεύκος. οὕτως οὖν καὶ ἱρὸς, ἵρος. καὶ ἄμως. τὰ διὰ τοῦ ἱρὸς δισύλλαβα κύρια, καὶ βαρύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται. οἷον, κίρος ὄνομα κύριον. πίρος, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ φίρος, ὄνομα ποταμοῦ. μίρος, ποτὰμος φρυγίας. σκίρος, ὁ γύψος. σθῆρος δὲ, ὄνομα κύριον. πρόσκεινται κύρια,

ἴσαμεν

ἴστε

ἴθι, σημαίνει τὸ πορεύου, καὶ ἔλθε, καὶ πρόσχωρει. ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. τὸ προσακτικὸν, ἴθι. τὸ δίγρ, ἴτω.

ἴσθι, σημαίνει τὸ γίνωσκε. ἐκτροῦ ἴσω. τὰ δὲ ὡς ὦ λήγοντα ῥήματα κατ' ὀξύτονον χρόνου ἐκβαρυτόνως δὲ προϊστώμενα μεταγόμενα, δίχρόνως βραχεῖ προσλήγεται. οἷον, πείθω, πιθῶ. στείχω, στίχω. φείδω, φιδῶ. τεύχω, τυχῶ. οὕτως οὖν καὶ εἴδω, εἰσω, ἴσω. καὶ ἴσημι παράγωγον. ὅθεν δωρικῶς γίνεται ἴσαμεν, ὡς πρὸς θεοκρίτω. Καλῶς μάλα γοῦν τόγ' ἴσαμεν. καὶ τὸ προσακτικὸν, ἴσαθι. κῆ συγγνωστὸν, ἴσθι. τὸ δίγρ, ἴστω. καὶ ἴστωσαν καὶ ἰσάτω. ἀντὶ τοῦ γίνωσκέτω. Ἴστωσαν τόδε λαός. ἄντικρυς. ἴσημι τὸ γινώσκω. ὁ μέλλων, ἴσω. ὁ ἀόριστος, ἧσα. ἡ μετοχὴ, ἴσας ἴσασα ἴσαν. καὶ τὸ προσακτικὸν, ἴσαθι καὶ ἴσθι. τὸ δυϊκὸν, ἴστον. καὶ πλεοναστικῶς γίνεται ἴστε, ἴστων.

ἴσκειν. ἴσκειν ψεύδεσθαι πολλαχοῦ τῶν ἑτέρων ὁμοίως. τινὲς δὲ βούλονται τὸ ἔλεγε σημαίνειν. ἄμοιρος δὲ, ἴσκειν, εἰκάζειν καὶ ὁμοίου. τὸ γὰρ ὅλον πολλαχοῦ ψευδῆ λέγειν εἰκάζειν, ὥστε ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν. ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ὅμοιόω. ὁμόω εἴσω. πλεοναστικῶς τὸ κ, εἴσκω. καὶ ἐπὶ δηλοῦ οὐδέποτε τὰ διὰ τοῦ ἴσκω θέλει ἔχειν πρὸ τέλους τὸ ει διφθογγον, ἀλλὰ διαίρεσιν εἴσκω. καὶ ἀπροβολητοῦ ε, ἴσκω. ἰλιάδος λ. Δικέσετ' ἴσκοντες ἀποσχωνται πολέμου, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦντες.

ἴσος, δαίμονός ἐστιν οὗτος τιμωμένης παρὰ Διγυπτίοις. ἴσον ἴσις. ἡ μὴ τὸ δὲ τῆς. καὶ ὁ καὶ ἡ ἴσιν δὲ, καὶ σφαίρος δὲς. ἄμοιρος δὲ λέγουσιν αὐτὸν τὴν δὲ ἰὼ. τύπτω χάριν διὰ τὸ γράφει. ἐὰν δὲ παρὰ τὸ ἰέσθαι δὲ. καὶ πολλὰ ἐπλεονάσθη καὶ ἰὼ μεταβληθέντος εἰς βοῶν ταῦτα. ὑπάγεται δὲ τὸ ἴσις τῶν καινόν. τοῦ βιθυνία. καὶ γὰρ ἔχει τὸ ἴ ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ ὡς ἴρις.

ὕδωρ, οἱονεὶ κύριον. παρὰ τὸ ἴσος καὶ τὸ δῶρον.

σαυδρος. ἐκτροῦ ἀνδρὸς καὶ τροῦ ἴσος, ἢ ἰσανδρος.

σοφαρίζειν, ἐξισοῦσθαι. ἴσος φαίνεσθαι.

σμαρος, πόλις Θράκης. ἀπὸ ἴσμάρου τοῦ ὄρεως καὶ Θράσσης πανδ' ὅς. ὦρος.

σμα, τὸ ἴδρυμα. παρὰ τὸ ἵζω.

σραηλ, παρὰ τὸ ἴς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω, καὶ τὸ κλ, ὃ σημαίνει τὸ θεόν. ὁ δυνάμενος βλέπων θεόν. ἢ μᾶλλον ὁ ὁρῶν θεόν. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ. ὁ μετὰ δυνάμεως βλέπων τὸν θεόν.

σος, ὁ ὅμοιος ἰσοῦσθαι. παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέλλων εἴσω. ἐκπαθοῦς ἴσος. καὶ ἀπροβλήτου ε, εὗρηται δὲ τὸ ι μακρὸν καὶ βραχύ. παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, αἰεὶ μακρόν. παρὰ δὲ τοῖς πεζολόγοις, βραχύ. καὶ παρὰ τοῖς ἐπὶ τὸ ποιητικοῖς, εὕρηται καὶ σπανίως ἀλλαχοῦ. ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. παρὰ δὲ τοῖς γραμματικοῖς καὶ κωμικοῖς, συγγέλλεται αἰεὶ τὸ ι, ὡς παρὰ εὐριπίδῃ. ἡμῖν ἴσοις ἴσοι πόλεμον ἀντιθεὶς. καὶ πάλιν. Κοινῆς γὰρ πέξης ἀξίωμ' ἔχω ἴσον. κῆ δὲ ἰαμβικοῖς, ἐπαμφοτερίζει. ἴσως δὲ ὁ ποιητὴς δωρικῶς ἐκτείνει τὸ δίχρονον. ὡς τὸ, Υδωρ καὶ ἴλυς κἠφάνη ὑπ' ὤ ἴλυος. καὶ ἄρες ἄρες.

ἰσθμός, οὐ μόνον ὁ λαιμός, ἀλλὰ καὶ στενὴ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. πορθμὸς δὲ, στενὴ θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. ἰσθμὸς δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἵημι, ἢ παρὰ τὸ ἰῶ ἴσω, ἰσμός. κῆ πλεοναστικῶς φῦ θ, ἰσθμός. ἢ παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. ἀφαιροῦ ἴμός. καὶ πλεοναστικῶς τοῦ ς καὶ ἐπεντιθέσει τοῦ θ, ἰσθμός. ἢ ὡς ὅλως πορεύεται. ἢ ἰσθμὸς διὰ τοῦ βάσιμος τόπος, ἐκατέρωθεν θάλασσαν ἔχων. ἰσθμόξυς τυχάνων, παρὰ τὰ ἰσθμὰ τὰ βήματα.

ἰσθμοῦ, ὁ πεζὸς χιλιοστὸς σταδιεύς. ὁ πεζὸς ἰσθμὸς τῶν ἰσθμῶν. παρὰ τὸ ἰσθμὸς, ἰσθμοῦ, καὶ παρισθμοῦ, παρίσθμια. ἰσθμὸς δὲ κῆ ὁ ῥάχηλος. παρὰ τὸ ἑστέναι δὲ αὐτοῦ τὰ ποτὰ κῆ τὰ βρώματα. ἔνθεν καὶ ὁ παρίσθμια.

στημι, ἐκτροῦ στῶ. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμοῦ, ἵστημι. ἰῶτα. πᾶσα ἀναδίπλασιασμὸς διὰ βραχέος ἐκφέρεται. ἐν ταύτῃ δὲ οὐκέτι κυρίως. ἀναδίπλασιασμὸς γὰρ κυρίως ἐστὶν ὅταν τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως δὶς τὸ αὐτὸ συμφωνοῦν παραλαμβάνῃ. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ ἀρξάμενος φωνήεντος. οἷον, ὦ, ἰῶ. στῶ, ἵστω. ποσαχῶς γίνεται ὁ ἀναδίπλασιασμὸς, τετραχῶς. ἐὰν μὲν γὰρ ἦται ἀπὸ τοῦ στ τὸ ῥῆμα καὶ ἀφῶνήεντος, διὰ τοῦ ι μόνου γίνεται ὁ ἀναδίπλασιασμός. στῶ, ἵστημι. ὦ, ἰῶ. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀφώνου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀφώνου καὶ τοῦ ι μόνου γίνεται. οἷον, θῶ, τίθημι. ἐὰν δὲ δύο σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεστώς, διὰ τοῦ πρωτέρου. οἷον, πλῶ, πίπλημι, πίπλημι. πλήσω. χῶ, κίχημι, κίχημι, χήσω. τῶν δὲ μὴ ἀπὸ στῶτος καὶ δευτέρα συζυγία, τῶν ἀπαλήγεται. ἡδὴ ἵτη, τῶ. καὶ ἵτε τάρτη, δίχρόνως ἕκτεται μόνως. τὸ παθητικὸν, ἵσαμαι, ἱσάμην, ἱσασο. κῆ κατὰ χρῆσιν τοῦ ς, γίνεται ἵσαο. ὡς ἔπος φάο. ἀπὸ τοῦ ἐφάμην, ἔφασο. κῆ μόνως, ἀντὶ τοῦ ἔμπλασο. καὶ ἔσυο, ἀντὶ τοῦ ἔσυσο.

στημὶ ὄμμα. ποικίλως λέγεται ὅτι ὁ μὲν λέγουσιν ὅτι ὁ ὅταν ἀπαθῶς γίνοιτο τῶν ἰδίων προσακτικῶν, ἐπαυξήσας ἀναλύεσθαι. οἷον, ἵστασθι. καὶ κατ' ἀπαθῶς, ἵστα. καὶ ἐκτάσει, ἵστη. Μέγεθος δ' ὅς ἵστη. τὸ δὲ μείζονα δηκρήτης καθίστα, ἀντὶ τοῦ εὐρέτωσαν. ἐὰν μὲν βραχύ, ἀπαθῶς ἐστιν. ἐὰν δὲ καθ' ἕκτασιν, ἀπὸ τοῦ ἵστω ἵστα, ὡς βόα. οὕτω φίλω καὶ ῥύφω. λέγομεν δὲ κῆ μόνως τῶν ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλῶν μόνων τῶν ὡς μὲν τὰ ῥίτα πρόσωπα παρατατικῶν, δευτέρα γίνεται τῶν προσακτικῶν. οἷον, πόθ. φίλ. βόα. οὗ-

βαίμωλη, βαίμωλης, βαίμωλη, βαίμωλη. οὕτως Ησ
χιος. μέγα κῦμα. ὅτι τὰ ῥιζώδη καὶ δωρικά ἐστιν. οἱ γὰρ
δωριεῖς, λέγουσι βαίμωλα βαίμωλα. ἡ γὰρ ὥρα, ὥρα λέ
γουσιν. οὕτω βαίμωλα βαίμωλα. ἡ ῥωδιανός.

Ι σωρ. ἀπὸ τοῦ εἴδω, εἴσω τὸ γ παρεμπεσόν, ἐκ μετωπικοῦ ὁμοίως
ἴσωρ. καὶ ἐπίσορος, ἀντὶ τοῦ μάρτυρι, καὶ κριτικός. καὶ ἰσορία.
καὶ σώσωρ, συμπράκτωρ. σύμβουλος, συγγνώστης. σώσ-
σωρ, σώνομος. γνωστός. μάρτυς. σώφρων ὁ πρόμυ
Ι σος, πρὸ τοῦ ἵστημι. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἑστάναι. ὅθεν καὶ ἄστυλος.
ὁ μὲν τοῦ ὑφαιμοῦντος, Ισόν ἐστιν ἰσχνὸν καὶ μικρόν. ὁ δὲ τὸ
καταρρίου, Ισόν ἐστι δόκιμον καὶ λεπτόν. ἴσος, τὸ μέγι-
στος ξύλον. ἢ κατὰ τὸ ῥιζοτομούμενον ὑπὸ τῶν ναυπηγῶν.
ἴσια δὲ τῆς νηὸς ἡ ὀρθή, ὅ ἐστι τὸ ἄρμενον. ἀπὸ τοῦ ἵ-
στημι, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς ἰστός. ἀπὸ τοῦ ἵζω ἐφ' ἑνὸς τόπου καὶ ἵδρυ
Ι σω τὸ ἕδος, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς ἰστός. ἀπὸ τοῦ ἵζω ἐφ' ἑνὸς τόπου καὶ ἵδρυ
σω τὸ ἕδος, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς ἰστός. ἀπὸ τοῦ ἵζω ἐφ' ἑνὸς τόπου καὶ ἵδρυ
Τόσσος, οὗ πινες λιπίδα καλοῦσιν. ἀφ' οὗ οἱ ἱστοὶ ἐστήθη.
Ι σσος, ἡ ὕφαλος ἐχομένη τῆς ἴσης, ἰσοθήκη. λέγεται δὲ καὶ
ἀπὸ τῆς πρύμνης ἀνέχουσα ξύλου. καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἱ-
στός. τὰ δὲ πρὸ τοῦ λέχη πάντα, διὰ τοῦ κ. ξύλοσσος
καὶ τὰ ὅμοια.

Ι σχω, ἡ κρατῶ. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἡ κρατῶ. πλεονασμῷ τοῦ σ,
ἔσχω. καὶ ἐνίοτε καὶ πλεονάσαν σύμφωνον, γίνεται σχῆ
κα, καὶ γίνεται ἴσχω. ἡ παθητική, ἴσχομαι ἰσχόμην ἰσχά-
θην. ἡ προσακτική, ἴσχου. καὶ κατὰ διάλυσιν ἴσχεο. Σύ
νδεσις ἴσχεο. ἀντὶ τοῦ πάσου καὶ κάτεχε τὴν ὀργήν. καὶ ἀπὸ
τοῦ σχῶ ἡ κρατῶ γίνεται. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, ἴ-
σχω. οὗ μετὰ σχηματισθέντος τοῦ ω. ἔζου. πρόσταξις, ἴσχα-
σῶ. ὅθεν ἡ, Τόν δ' οὐ τόσσ' ἔτλη πεφυραμένη ἰσχα-
νόωσιν. ἀντὶ τοῦ κατέχουσι καὶ κωλύουσιν.

Ι σχανόων. Ισχανόων φιλότητος ἐυστεφάνοιο καὶ ἔρκης.
σημαίνει δὲ ἐπιθυμῶν. ὡς παρὰ τὸ φῶ γίνεται φάσ-
κω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἴσχω, γίνεται ἰσχάνω. ὁ μέλλων,
ἰσχανῶ. καὶ ἐκτρύφου γίνεται ἰσχανόων. γράφεται καὶ
ἰσχανόωσα. πρὸς τὸ λιμὸν ἔχεσθαι, ἰσχανῶ. καὶ ἀφ' οὗ,
ἰσχανῶ. ὡς παρὰ τὸ παμφαίνω, ὁ μέλλων, παμφανῶ,
οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰσχῶ ἰσχάνω, ἰσχανῶ. καὶ ὡς παρὰ τὸ γιγνώ
σκω, ἅμα τῇ ἀπορροπῇ τοῦ γ ἔκτασιν τοῦ ο λαβόν, γ
μετὰ τῆς θ καὶ ἐκτάσεως τοῦ ε, ἀθήκην, ἡ θέσις μακρά, ἧς φύσει μακρᾶς, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ ἰσχανῶ μέλλοντος, γίνεται ἰσχεῶ ἀπορριφέν-
τος τοῦ ν καὶ ἐκτάσεως τοῦ ι. καὶ μετάγεται ὁ μέ-
λλων ἐς σνεσῶ τα, καὶ γίνεται ἰσχεῶ σνεσῶς. ὃς ἀπὸ
τοῦ ἐράω ἐρῶ, γίνεται σνεσῶς ἐρᾶ.

Ι σχία, ὁ πίσχη τις καθημμένος. σημαίνει δὲ ἰσχίον, τὸ
ὑπὸ τὸ ὀσφῦν ὀστέον. ἐς ὃ ἔρχεται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὃ πορ
θμὸν τοὺς καλοῦσι, καὶ κοτύλη. ἀπὸ τῆς ὑποκοτύλη-
τα. ἢ τὸ ὑποῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ κινοτύλη τρέφεται.

Ι σχνός, ὁ λεπτός. ἀπὸ τοῦ ἰσχω, ἰσχὸς καὶ ἰσχνός. ἢ ἀπὸ
τοῦ ἰσχω, ἰσχνῶ καὶ ἰσχνός. καὶ ἰσχνομυθοῦντες, τὸ ἀ
κριβολογοῦντες.

Ι σχυρός. ἀπὸ τοῦ ἰσχω, καὶ τὰ παραγωγά, γίνεται ἰσχύ-
ω. ὁ μέλλων, ἰσχύσω. καὶ ἀπροβολῇ τοῦ ω, ἰσχύς. καὶ ἰσχυ-
ρός, ὁ ἰσχὺν καὶ ἀντέχειν δυνάμενος. τὰ διὰ τοῦ υρος
ἀρσενικά, ὑπερβιβασθέντος, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γρά-
φεται. τὸ υ μακρόν. τὰ δὲ ρος λήγοντα ὀξύτονα, ἔ-
χοντα τὴν γενικὴν ἀπὸ τέλους μακρὰν φύσει, καὶ θέσει,
μακρὰν ἔχει τὴν πρὸ τέλους καὶ ὀξύνεται. οἷον, πλη-
μμυρός, οἰκουρός.

Ι σχάς, ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἐπειδὴ πρὶν τὴν κρεωδοσίαν δο-
θῆναι ῥίζαις ἀθηναίοις, ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. καὶ ἰσχάζεσθαι,
οἱονεὶ τὸ καὶ ἰσχνὸν μόνον. πάντα ἰσχω, ἰσχῶ, ἰσχνά
δες. τὰ λεπτυνθέντα σύκα σὺν τῷ ξηραίνεσθαι. καὶ ὀψὲ ἐω
τοῦ πρωΐ βαίνει ὁ καρπός. πρωΐ γὰρ ἀρξάμενον ὀλων-
θος. εἶτα φίλυξ. εἶτα σῦκον. καὶ λοιπὸν ἐσχάρα ἰ-
σχὰς, καὶ ἰσχὰς ποιοῦσα τὰ αὐξήσαι. φθινοπώρου γὰρ ἀρξάμ.

Ι σχνον, θαλαττον, καὶ σαπρόν. καὶ ἡ μὲν σημαίνει θαλ-
λαττον, πρὸς τὸ ἰάομαι τὸ εὐφραίνομαι. ἡδὲ σαπρόν,
πρὸς τὸ ἰνημι τὸ πεπεμπωμένον. οἷον ἐπὶ τὸ ἀπεπεμπόμενον.

Ι ταμόν, τὸ ἀναιδές. πρὸς τὸ ἰέσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. τρι-
συλλαβῶς δὲ ὀξύνεται.

Ι τέα, πρὸς τὸ ἰέναι. ταχέως γὰρ αὔξεται. καὶ πρὸς τὸ ἴτ,
τὸ πορευτόν. ὁρμητικὸν γὰρ τὸ φυτόν.

Ι τεον, ἐπίρρημα ποιότητος, ἀντὶ τοῦ πορευτέον. ἀπὸ τοῦ
εἰμὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴμεν. ἡ μετοχὴ, εἰς, ἰμένη. καὶ
τὸ προσακτικὸν, ἔτι. ἔτω ἀπὸ τοῦ ἐτός, ἴτι. ἔτω ἀπὸ τοῦ
ἐτέος, καὶ ἴτεον ἔτω ἀπὸ τοῦ ἐτός.

Ι την. Τὸν δ' ὦπτισε τῇ πρὸς πόδας. οὕτω δὲ πάλιν πρὸς τὸ
ἰέναι. ἐστὶν ἰκνέομαι τὸ πέμπω. καὶ συγκοπῇ τοῦ κ, γίνε-
ται ἵμαι. ὁ πρὸς τὰ πόδας, ἵς, ἵσι. τὸ ἵκνημαι, ἵκται, ἵκται.

Ι τις, ὁ ὠκὺς πάντα ὁρμῶν. ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἀπὸ τούτου, ἡ
θέσις τηρία. οὕτως ὠκύς.

Ι τριον, τὸ καταῤῥῶδες χάραγμα καὶ πλάσμα. ἀπὸ τοῦ ἰέναι.
ὡς λεπτὸν γὰρ ἕλκεται.

Ι τυς, ἡ πυφέρδα τοῦ ἄρματος καὶ τοῦ ζυγοῦ. ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

Ι τυλος, ὄνομα κύριον. ὁ ἐκ τοιούτων γάμων γεγε-
νημένος. οἷον σύμβολον συμφορᾶς. τύλους γὰρ καὶ τύ-
λωσις τὰ σπυρία λέγουσι τῆς ταλαιπωρίας.

Ι τωνις. καὶ ἰτωνία ἡ ἀθηνᾶ εἴρηται παρὰ τοῖς θεσσα-
λοῖς. ἀπὸ τινος πόλεως ἰτώνου. φησὶ δὲ Σκεπτόλεως,
σημαίνειν δὲ ἰτώνου θυγατέρας Σκεδασθῆναι δύο, ἀθηναῖον
καὶ ἰοδάμαν. ἃς ἐξηλωκυίας τὴν ὁπλομαχίαν, ἃς ἔριν
τὴν ἐς ἀλλήλους χωρῆσαι καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν ἰοδά-
μαν ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς. οἷον, Παλιάδες σκοπιῆσιν ἐβά-
μβεον ἀσπαίρουσαν ἔριν ἀθήνης ἰτωνίδος. ἀπολλώνιος.

Ι υγξ, ὁ ἔρως, καὶ ὄρνεόν τι τὸ λεπόμενον σεισοπύγης. ὃ
χεῦνται αἱ φαρμακίδες ἐς φίλτρα. ἴυγας ἔχουσιν ἐν
τοῖς λόγοις οἱ σοφισταί. ἴυγξ, βοή. φωνή. καὶ ἰύζω, βοῶ.
κραυγὴν ποιῶ. λέγεται δὲ καὶ ἴυγξ, σύριγξ μουσικὰ λάμος.

σημαίνει δὲ καὶ ὠδήν. Ϛ΄ἶυπιος, φωνή. συριπιός. ὁμηρος. Οἱ δ΄ἰύζοντες ἔστωσαν. τρυτεῖ συρίζοντες. ἔστι δὲ τετοιημένη λέξις. καὶ ἰύζουσιν, ἀγροικικὴ φωνὴ προφέρονται. φωνοῖσι. τετοίηται δὲ τοὔνομα, ἀπὸ τοῦ ἰου βακχεῖον ἔρεγμα.

ΙΦι, τὸ ἰσχυρῶς. ὅσ ἀπὸ τοῦ μόσος μόσου γίνεται μοσόφι, καὶ κατὰ συγκοπὴν μόφι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἵις ἴιος, ὁ σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται ἴνόφι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἶφι. τὸ δὲ ἰδὶ μακρὸν ὅσ δι κατάληκτον, ἵς, Ϛ΄ἴν.

ΙΦιαμῆλα, εὐγαφῆ, καὶ ἰσχυροποιὰ τῶν ἐθιόντων. καὶ κατ' εὐφημισμὸν, τὰ ἀδύνατα, καὶ οὐκ ἰσχυρά.

ΙΦις, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ ἶφι. τὰ δὲ ἀπ' ἄλλου πάντα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἶφιμέδουσα, ἰφιθόη. ἰφικλῆς. εὐφορίων αὐτὴν ἐτυμολογεῖ ἐλέγχης καὶ θήσεως. ὑποβλητὴν δὲ δοθῆναι κλυτεμήτρα. Οὕνεκα δὴ μιν ἶφι βιασαμένη ἐλέγχεϊ τεκνώσατο θήσεῖ. δέξε ἐλέγχης καὶ θήσεως.

ΙΦικλος, ὁ ἥρως. ἰφίνοος τίς ὤν. τὰ χύτα γὰρ ἰσορροπεῖται. Ϛ΄οἱ παῖδες αὐτοῦ, πρωτεύλαος καὶ ποδάρκης.

ΙΦθιμος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ γόνιμος. ὅσ ἀπὸ τοῦ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ κύδος κύδιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἰφι, ἴφιμος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἴφθιμος. καὶ ὡς παρὰ τὸ πρωί, πρώιμος, καὶ ὀψέ, ὄψιμος. ἅμα δὲ τῷ πλεονασμῷ τοῦ θ, καὶ ὁ χρόνος ὑπερεβιβάσθη. καὶ ἡ μὲν ἀρχουσα, θέσει μακρά ἐστιν. ἡ δὲ παραλήγουσα, φύσει. οἱ δὲ, λέγοιεν ὅτι σύνθετός ἐστι, παρὰ τὸ ἶφι καὶ τὸ θυμός, ἰφίθυμος. καὶ συγκοπῇ, ἴφθιμος. οἷς πίστιν ἀνῄρηται τὸ θηλυκὸν, ἰφθίμη. ἡ γὰρ ἰῶ σύνθετον, ἥμελλεν εἶναι ποιοῦσα τῷ χρόνῳ. τὰ γὰρ σύνθετα, ποιοῦσι μάλιστα τῷ χρόνῳ. ὁ δὲ, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσοφος. ὁ πανσοφος, καὶ ἡ πανσοφος. ὁ ἄοινος, Ϛ΄ ἡ ἄοινος. χωρὶς δὲ μὴ δεῖ πλεονάζειν τὰ ἁπλοῦ. διὰ τὸ εὐανθὴς εὐανθία, εὐανθίβιος, εὐανθιβία. εὐαλίγκιος, εὐαλιγκία. ταῦτα γὰρ ποιοῦσιν ἀεὶ τῷ ειῳ, ἀλλ' οὐκ ἀνθίκειται ἡμῖν, ἐπεὶ δὲ καὶ οὐδὲν δεῖ πλεονασμὸν ποιεῖν τοῦ ἁπλοῦ. τὸ γὰρ ἀνθὴς, καὶ εὐανθὴς. καὶ τὸ ἀλίγκιος, καὶ εὐαλίγκιος, τὰ αὐτὰ σημαίνει, ἅπερ καὶ τὰ ἁπλᾶ. σημαίνει δὲ ῥία. τὸ ἰσχυρὸν, ὅσ τὸ, Ἰφθίμου ψυχάς. τὸ πολύ, ὅσ τὸ, Οἱ ἐμέλλον πορέειν, καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυόν. τὴν σωματικὴν. ὅσ τὸ, Ἰφθίμη ἄλοχος δόμῳ ἐνὶ ποσὶ παρείη.

ΙΧθὶς, παρὰ τὸ ἰθύω τὸ ὁρμῶ, ἰθὺς, καὶ ἰχθὶς.

ΙΧμος. παρὰ τὸ ἰσχειν ὅ ἐστι σωρεύειν ὅλον τὸν ποδα. ἀπὸ τοῦ ἀνέχεσθαι τῆς γῆς.

ΙΧμιον, ἰχμος. πάτημα. ἀπὸ τοῦ αἴξω. κατὰ τὸ ἴζω, ἴτμαι, ἰχμιον. ὡς παίζω, παίγνιον. προπροξύνεται, ὡς τὸ ἀρά χνιον. οὐ γὰρ δέχεται ὑποκορισμὸν, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος ἐσχημάτισται. ἅς τὸ θηρίον.

ΙΧὼρ, τὸ σεσηπὸς αἷμα. ἀπὸ τοῦ ἰχὼ τὸ λεπτύνω, ἰσχὼρ καὶ ἰχὼρ. τὸ λεπτύνον τὸ σῶμα ἐν τῷ καταξαίνειν. ὅθεν καὶ τὸ ἰῶτα φύσει μακρόν. ὡς ἐν τῷ γίνεται, γίνεται. ζήτει ἅς τὸ ἰσχανόων. κλίνεται χώρος. ἡ αὐτὰ τικὴ, ἰχῶρα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἰχώ. Ἀπὸ ἰχὼ χειρὸς ὁμοιρξεν, ἰλιάδος ε΄. τὰ δ΄ἅς ὡρ ὀξύφωνα ἄρσενικά, διὰ τοῦ ω κλίνεται. ἰχὼρ, ἰχῶρος. ἀχὼρ, ἀχῶρος.

ΙΨ, ὁ σκώληξ. τὰ ἅς ι ψ πᾶσαν διφθογγον ἀπορρέφει. γίνεται παρὰ τὸ ἴπω τὸ βλάπτω, ἴπω, ἰψ. κλίνεται ἰπὸς. ὅς θρὶψ, θριπὸς. καὶ ἰξ, ἰπὸς. καὶ σὴς, σητὸς. ἴπες δὲ ἅσιν οἱ σκώληκες οἱ ἐθιόντες τὰ κέρατα. ὅθεν, Μὴ κέρατ' ἴπες ἔδωσιν. θρίπες δὲ ἅσιν, οἱ ἐθιόντες τὰ ξύλα σκώληκες. σῆτες δὲ οἱ ἐθιόντες τὰ ἱμάτια. ἴκες δὲ, οἱ ἐθιόντες τὰς ἀμπέλους, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. κίες δὲ, τῶν ξύλων καὶ κριθῶν.

ΙΩ τὸ βακχεῖον ἔρεγμα, ἐκ τοῦ ἰωὴ κ΄ συγκοπὴν. φύφων δὲ λέγει, ὅτι τὸ ω πλατὺ, προσελαβε τὸ ι καὶ ἐγένετο ἰω. εἶτα τὸ ω περισπᾶται. τὸ δὲ ἰῶ, ὀξύνεται. οἷον. ἰὼ ὦ ἄπολλον. ἰὼ ὦ ἄπολλον. ἰὼ λακεδαίμον. ἀλλὰ σχετλιασῖσθαι καὶ βακχεύσασθαι οὐ χώρησει ἡ ἀναλογία ὠή, σημαίνει τὴν πτοησιν. παρὰ τὸ ἵημι, πτήσασθαι. γίνεται ἰή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἰωή. καὶ ἡ φωνὴ, παρὰ τὸ ἰῶ γίνεται. ἡ διὰ πολλοῦ μέλους ᾠδή.

ΙΩν, μόριον χρηστικοῦ ἀορίστου. τὸ θέμα, ἰω. ὀδύντερος ἀόριστος, ἴων. ἰων ἡμῖν χρή.

ΙΩνή, ἡ σκέπη. ἀπὸ τοῦ ἐέναι. τὸ γὰρ σκέπασον ἔων ὁ σκεπασθήσεται. καὶ ὑπωνὰ δὲ, αὐὐπανὰ καὶ σκέπασαι.

ΙΩνή, ἡ δώρησις. παρὰ τὸ δίδωμι, δίωνή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωνή. σημαίνει καὶ τὴν ἀπάλην.

ΙΩ κατεδακρυόεσσαν. πλησιον τοῦ ἰῶ, εἶτα κατὰ δακρυόεσσαν. γίνεται δὲ ἐκ θέσμου. ὅθεν ὁ μικρὸς, ἰῶκα τὴν ἰωκὴν λέγει, κατὰ τὴν διωξιν. ὅς καὶ ὁ πόλος τὴν κρόκην, κρόκα. ὥστε μὴ πλασμός ἐστιν.

ΙΩξις. ὅς ἐκ τοῦ λέπω λέξω γίνεται λέξις, καὶ ἔξω ἔξις, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δίδξω, δίωξις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ.

ΙΩχμός, δίωξις. τάραχος. παρὰ τὸ δίδωμι, δίδξω, δίωξις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ. ξω, δίωγμός. καὶ ρο πῆ τοῦ γ, δίς χ καὶ ἀποβολῇ τοῦ χ, ἰωχμός. ῥ, τὸ ῥεύομαι. ὄθεν καὶ ἱερὸν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ῥεῖν, μῦθος τὸ ποσὸς ἅς τιμὴν τοῦ θεοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΩΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :~

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟΥΒΛΑΧΟΥ

Κατὰ στοιχεῖον, ὁ ἡ κά
πως ἐστὶν εὕρεμα. ἢ κάπ-
πα φίον, τὸ ἔχον ὁπα, ὅ ἐστι
φωνήν. Τὰ δὲ φηλά, ὑπὸ
κάτω τῆς γλώττης ἔχει
τὴν τροφορὰν τῆς φωνῆς.
καὶ κῆπος, χῆπος φησὶν ὁ
ἔχων τὴν πόσιν διὰ τὸ ὕδα-
τος τρῖς φυτρῖς.

Κατὰ χειροτόνησιν αὐλοῦ,
ἀντὶ τοῦ καλεψηφίσαντο αὐλοῦ. διαφέρει δὲ ἀπὸ χειρο-
τονίας ἡ διὰ χειροτονίας. καὶ χειροτονίας δὲ ἐγίνετο οὕ-
τως. ἔλεγον ὁ κῆρυξ. ὅτῳ μέλλει ἀδικεῖν, ἀναστεί-
νάτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖ-
ρας. καὶ ἐκάλει φυτρικῇ χειροτονίᾳ. λοιπὸν πάσας
ἠρίθμουν τὰς χεῖρας. ἡ ἑώρα ὁ κῆρυξ πόσαι πλείους
εἰσὶ τῶν φασκόντων αὐλοῦ ἀδικεῖν, ἢ μή. καὶ ὅσαι ἂν ὦσιν
πλείους, ἡ γνώμη ἐκείνη ἐπεκράτει.

Καφηρεύς, ἔχει μὲν εὔβοια πρὸς τὴν ἑξῆς θαλάσσην κα-
φηρέα. καφηρεὺς δὲ λέγεται πόσος θαλάσσης πρὸς τοῖς
αἰγιαλοῖς ἁλιεύς τε καὶ γόης. σκοτέλοις δὲ φλεγμο-
νῇ, καὶ ἔρμασι καὶ χοιράσι. καὶ τὰ πρὸς ἀποβάσεις ἀποροῦ-
ντας, ἀτεκμηρίοις πέτροις χειμῶνι. καὶ πρὸς τοῖς ἀμ-
μοις καὶ οἷς, ἔνι καὶ δικτυεκέσι τοῖς ἀνέμοις καὶ πνεύμασι, ὅσοι ὁ ἀπ'
ὀμίχλης προβολὴν σκότος. Τὸν, οὐ πολὺ μᾶλλον λεί-
πει πανταχοῦ ἀνέμων. καφηρεὺς ὢν καὶ αὐλός. καὶ ἴσως
εἴρηται ἀπὸ τοῦ καλαπνεῖσθαι ἀνεμόδους. κάπος δὲ τὸ
πνεῦμα. ἀφ' οὗ καὶ ὁ μῆρος Διὸς τε θέσκελον ἀγαμέμνονα δῶκεν
ἄνεμον κεκαφηότα νίκην. οἱονεὶ πνευσιοῦντα. ἤτοι τοῦ τὸ
πολεμικοῦ ἀγῶνος καὶ μάτην καὶ τὴν ἀγερωχίαν τῆς νίκης.
τῆς χαρᾶς αὐτῷ τῆς ἀναπνευσιούσης ποροῖς καὶ εὐρυχωρίαις
σης. καὶ πέρα τοῦ σὺν ἔθους ἐπνεῖν μὲν καὶ πε-
πνευμάτους. ἀφ' ὧν δικαίως ἔλαθον πλείους ἐκπεπνευ-
κότες, μηδὲν κινθέντες τροσοῦ τὸ ἐκπεσεῖν ἐπὶ πᾶσαν
θαλάσσης πνεῦμα. ὅσον δύνηται τὴν ἀπὸ τῆς χαρᾶς εὐρυ-
χωρίαν πληρῶσαι. καὶ ὅλη σωματοφυΐᾳ τὴν εὐρύτητα πρὸς
συμπαθείας τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, ὡς ἀποπίπτος
τοῦ λόγου ἐκραγὲν φορτικὸν ἀμέτρως ἐκχεόμενον.

Καβδαλίς, ὁ καταβάλλων. ὁ ἀπὸ κάτω ἁλίς ἐστίν.
ἢ καββάλης, ὁ κατὰ βάλλων. οἱονεὶ ἀπὸ ἄμης κάτωθεν ἐστίν.

Κάβασος, ὁ ἀπὸ τοῦ κάδου προπροξύνεται. τὸ τὸ
κάβον οὗ ἐστὶ μεσασιηνόν. κρατῆρος μαλθακοῦ. ἔστι δὲ κύ-
ριον τοῦ τοιούτου πρὸς τὸ ἀσιν. ὡς ὁ μιλήσιος.

Καβησός, πόλις θράκης. ἀφ' οὗ καβήσιος.

Κάβαξ, πανοῦργος.

Κάβειροι, οἱ θεοὶ τετάρων. ἀξίερος ἀξιόκερσα ἀξι-
όκερσος. ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡδυμήτωρ. ἀξιόκερσα,
ἡ πορτοφόρος. ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ἄδης. κάβειροι δὲ λο-
κρῶσι προσηγορεύθησαν, ἀπὸ καβείρου ὀρέων φρυγίας.
ἐπεὶ συνετύθησαν μετὰ ἐλθόντων. οἱ δὲ λοκροὶ εἰσὶν οἱ καὶ
βείρους. πρεσβύτερον μὲν δία, νεώτερον δὲ, διόνυσον.

Κάγκανα, τὰ ξηρὰ ξύλα καὶ ἅ καυσιν ἐπιτήδεια. οἱο-
νεὶ καταπεπαίνοντα οὕτω. πρὸ τοῦ καίειν τὸ ποιεῖν.
συγκαπνίζοντα. καὶ πρὸ τοῦ τέκω,
τὸ τέκνον καὶ τέκνου, οὕτω καὶ πρὸ τοῦ καίω, γίνεται
ἐκμαγεῖον ὄνομα κάνου. καὶ κνῆ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ
πλεονασμῷ τοῦ γ, κάγκανον.

Καγχαλόωσι, χαίρουσιν. ἐκτοῦ χάρω, χαρῶ. καὶ μεθέ-
σει τοῦ ρ εἰς λ, χαλῶ. καὶ πρὸ τοῦ χῶ, χλῶ. καὶ χαλῶ.
ἡ καὶ ἀναδιπλασιασμόν, χαχαλῶ. καὶ πλεονασμῷ
τοῦ γ, καὶ χο ποιητοῦ χῆς καὶ καγχαλῶ. ἔστι δὲ δευτέρας συ-
ζυγίας τῶν πεισωμῶν. πρὸ τοῦ συγχαλάσματι εἶναι
τὴν ψυχὴν χάρουσαν. εἴτε τοῦ συναθροῦσι τὴν λύπην σύ-
γαλται. ὁμῶς τοῦ ἄχεσθαι, πρὸ τοῦ μὴ δύνασθαι χεῖσθαι. ἔστι
δ' ὅτε καὶ τοῦ συγκλείεσθαι. τὸ πληθυ-
ντικόν, καγχαλάομεν καγχαλῶμεν. τὸ γ' ἵππον, καγχα-
λάουσι, καγχαλῶσι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ποιητικῶς
καγχαλόωσι. φυτεσιῷ συγχαλάσματι ποιοῦσι τὴν
ψυχήν. ἰλιάδος γ.

Κάδος, σκεῦός τι. πρὸ τοῦ χαδῶ, χάδησω. ὁ δηλοῖ τὸ χω-
ρῶ. ἐκμαγεῖον ὁ ὁπὸ χάδος, ἡ κάδος τὸ χωρητικὸν ἀγεί-
ου. καὶ καδίσκοι ὑδρίαι χαλκαῖ, ἃς ἀναθήκας τοῖς ἀψῖ-
φοις τῶν δικῶν.

Κάδης ὁ ὁπὸ τοῦ πρὸ τοῦ τὸ προπάθειαν. Καὶ συνιστησι
κύριος τὸ ἔρημον κάδης. σημαίνει καὶ τὸ ἁγιασμὸν καὶ
τὴν ἁγίαν, πρὸ τοῦ μεγάλῳ βασιλείῳ.

Κάφρα, σημαίνει τὴν ἀπὸ καρίας γυναῖκα. τὸ εἶρα, ὁ ἐστὶ
τὴν ἐκλεκτὴν καὶ τὴν μαντείαν καὶ τὸ κάφρα, ἀμφι-
βάλλον. ὡς πρὸ δὲ τοῦ μάκαρ μάκαρος γίνεται μά-
καιρα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ καρ καιρὸς γίνεται καὶ ρα. καὶ κῆ

διάλυσιν καὶ ἱερα. καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ἡς ρα θηλυκῶν κά-
ειρα διὰ τῆς ει διφθόγγου. ζήτει ἡς τὸ πρώειρα.

Κάθαρμα, πρὸ τοῦ καθαίρω. ὁμοίως, καθαρῶ. κεκάθαρ-
κα. κεκάθαρμαι. οἱονεὶ τὸ ἀπρκαθάρισμα. Διαγινώ-
σκειν ὅτι ὡς τὸ ὁρίσου τῶν ἀπὸ μελλόντων πεποιη-
μένων διὰ τῆς αι διφθόγγου, οἱ ἴωνες γράφουσι τὴν ης
α. καθαρῶ, ἐκάθηρα. μιαίνω, ἐμίηνα. σημαίνω, ἐσή-
μηνα, καὶ ἐσημήνάμην. χέω γράφουσι δὲ ἀττικῶς καὶ οἱ ἀθη-
Καθίζω, ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ ἕζω. γραῖοι.
Ἄλλως μὲν ῥῶσας κάθισον, ἢ καθίδρυσον. καθεδῆ-
ναι ποίησον. ὁμοίως, καθίσω. ἡ δὲ τετάρτη διφο-
ρᾶται. ὁ ἀπλοῦς μελλων, καθιῶ. ὡσπερ τῶν διὰ τοῦ ιζω ῥη-
μάτων τῶν ὑπερδισυλλάβων προσκλίνεται, ἐπὶ μὲν
ὡσπερ τῶν δισυλλάβων οὐ ποιοῦσι.
Καθημῶν. Διὰ γινώσκειν ὅτι δασέος φωνήεντος ἐπιφε-
ρομένου, τρέπεται τὸ ηι λόγου σύμφωνον εἰς δασύ. οἷον,
κατὰ ἡμᾶς, καθ' ἡμᾶς. ὑπὲ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. φιλοῦ δὲ
φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐ τρέπεται εἰς δασὺ σύμφωνον
Οὐδ' ἔλαθ' ἀτρέως ὑγόν. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ τὰ
δασέα ἐπίπαν τῶν ἐρατέσεων ἰσχυρότερα τῶν ψιλῶν.
Κάθημαι, ἔω. ἔκμι. ἔεμαι. κήρασει, ἧμαι. κήμεθα τῆς
κατὰ, κάθημαι. Διαφέρει κατὰ βιβάζει τὸν τόνον. πᾶν
παθητικὸν εἰς μαι λῆγον ἀπὸ τῶν εἰς μι κλινόμενον, ἐν
τῇ συνθέσει, τρέπει τὴν ἀπὸ τέλους ἔχει τὸ ὀξὺ αι. κῆμαι,
Κάθω, ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ καθέζομαι. ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ κῆμαι.
ἔσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἕον. ὁ μέσος, ἑόμην. ἕου. καὶ
κρᾶσει, οὗ. τὸ προσακτικὸν μετὰ τῆς προθέσεως, κάθου.
ὁ δὲ ἐρωτηματικὸς, ἀπὸ τοῦ κάθησο. ἀπροβολῆτος κῆρο πῆ.
Καθημένως, δεόντως. πρεπόντως.
Καθῆσται μῆλος, ἀνακείμενος. ἐπεγραμμένος.
Καθεῦδε. ἔνθα καθεῦδ' ἀνάβας. ἀπὸ τοῦ κοιμᾶρ. τὰ ἀπὸ
φύσει μακρᾶς ἀρχόμενα ῥήματα, κτρὶς πρὸ χημέ-
νοις χρόνοις ἐν τῇ ὁριστικῇ ἀπαθῆ ὄντα, φυλάτ-
τει τὴν τόνου ἐν τῇ συνθέσει. οἷον, εἶχον, κατεῖχον. εὕδε,
καθεῦδε. κῆ τὰ καθῆθαι. πᾶν ἀπὸ μονοτόνου κῆ ὁμοχρόνου
Καθῆσο, ἀπὸ τοῦ ἕζω. εἶσμαι. καὶ ἧσμαι θέλει.
δωρικῶς. ἧσμην. ἧσο, ἧσο. καὶ ἐν συνθέσει, καθῆσο. οἱ
δὲ τοιοῦτοι πρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλικοι ἐὰν ἔ-
χωσι δύο σύμφωνα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττουσι τὸν τόνον.
οἷον, ἧτμαι κατῆτμαι. ἧρτμαι κατῆρτμαι. ἧδε ἀπὸ τοῦ
ἔκμι ἵω, ἵεμαι ἀνῆρ καὶ ἀνεδίδου τὸν τόνον. ἔω, ὁμοίως
ἔσω. ὁ πρακείμενος ἧκα. ὁ παθητικὸς ἧσμαι. οὐ πορ-
σωτέλικος ἧσμην. τὸ ῥίγιον ἧσο κῆ καθῆσο. κάπὸ τοῦ ἔ-
κμι, ὁμοίως ἧσω. οὐκ ἀνεδόθη δὲ ὁ τόνος ἐπὶ δικαιοῦ
ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶς πρὸ χημένος ὁριστικὸς ἀπὸ φω-
νήεντος ἀρχόμενος, κῆ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὴν αὐτὴν τοῦ
τόνου φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει. χωρὶς τοῦ οἶδα σὺν οἷ-
δα ἀολικῶς. καὶ τοῦ οἶσθα κάρισθα ἀολικῶς. καὶ τὸ
εἶξα ὑπόξα. Ὁ τοῦ εἶπον ὑπόφημι. ἔσωσαν δὲ πρα-
δείγματα τὴν κοινὴν ταῦτα. εἶχον, κατεῖχον. ὦσμαι
προσκεῖται πρὸ χημένῳ ὁριστικὸς, διὰ τὸ ἡδὲ, ἐξῆδε.
εὑρὲ, ἔφευρε, ἀπῶσμαι. ὦγμαι ἀπῶγμαι. ὦγε ἀπῶγε.
κῆ κάθευδε. ταῦτα γὰρ οὐκ ἔστιν ὁριστικὰ, ἀλλὰ προστα-
κτικὰ. προσκεῖται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, διὰ τὸ
ἡδὲ, καὶ τὸ ἐγὲ. χεῦε, καὶ τέχευε. προσκεῖται ἀπὸ φύ-
σει μακρᾶς, διὰ τὸ ἵζε, ἔφιζε. τοῦτο δὲ τὸ ἵζε, ποιητικῶς μὲν
μακρὸν ἔχει τὸ ἴ ὡς ταφύσει. βέλτιον τὸ ἔφιζε προπε-
ρισπώμενον. ἀπλοῖ δὲ, ποιηταὶ, συστέλλουσιν αὐτό. φυ-
τεστὶ θέσιμακρὸν αὐτὸ ἔχοντες. βέλτιον τὸ ἔφιζε προπερι-
Κάθη. Ἰστέον ὅτι, τὸ κάθη, καὶ δύη, καὶ ξύτλον.
μέμνη, καὶ τὰ ὅμοια, παράλογά ἐστι. τὸ μὲν γὰρ κάθη
καὶ δύη, συνεστῶτες ἐστὶ παθητικοὶ τῶν εἰς μι. ὁ δὲ ἀπὸ
τοῦ εἰς μι παθητικὸς συνεστὼς, γίνεται κατὰ τὸ ῥίπτω
προσωπωτοῦ εἰς, ποιεῖ τὸ δεύτερον. ἔρριπται, ἔρ-
ριπται. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ κάθημαι κάθηται, κάθησαι.
καὶ δύαμαι δύαται, δύασαι. τὸ δὲ μέμνη, παθητικός
ἐστι παρακείμενος. πᾶς δὲ παθητικὸς παρακείμενος τοῦ
ῥίπτω τρέπων εἰς, τὸ δεύτερον ποιεῖ. οἶμαι, μέμνηται
μέμνησαι. οὕτως οὖν καὶ μέμνηται μέμνησαι. παράλο-
λόγως δὲ καὶ τὰ ῥῖα. ἔσῃ δὲ ἀπὸ τοῦ οὕτως.
ἔσῃ μέμνησαι. τὸ δεύτερον μέμνησαι. κῆ ἀπροβολῆτος
εἰς ἰωνικὸς, μῦ μέμνησαι. κῆ κὺ συνολῆ μέμνεαι. κῆ κὺ
κράσιν τοῦ φωνήεντος μέμνη. Ὁ μέντοι ἀνεκφώνητον.
ὁμοίως κῆ τὸ κάθημαι, κῆ δύαμαι κάθησαι κῆ δύασαι.
ἀπροβολῆ κάθησαι κῆ δύασαι. καὶ συνολῆ κάθεαι καὶ δύ-
νεαι. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ᾶ εἰς η, κάθηκῆ δύη. οὕτως
Κακία, πρὸ τοῦ κάτω κεχωρηκέναι. ὁ χοιροβοσκός.
Κακὸς, ὡς τοῦ δειλοῦ. πρὸ τοῦ χάζω χάζομαι χαὸς κῆ
κακὸς, οὗ ποιητοῦ Ὁ φεύγων. ὡς δὲ τοῦ ἄμουσος κατα-
χρηστικῶς. ἐκ τοῦ πάντες οὐ ποιοῦμεν. σπ' τὸ μὴ δει-
λόν. ὅς τε, Τοὺ μὲν γὰρ τε καὶ οὐ φέρεται χεὼς ἄμυ-
δις ἄμη. καὶ τὸ εὐτελὴ. ὅς τε, Ος δ' ἤτοι εἶδος μὲν ἔ-
ην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης. σπ' κῆ τὸ ποιητοῦ. ὅς τε, Λαμ-
πρότερος μὲν ὅ γ' ἔσῃ. κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται.
Κακὸς χόλος, ὁ χόλου διατιθέμενος ὡς τὸ χεῖρον. ἢ
σκώπτων, ἢ ὀνόμενος.
Κακὸς χάρτης ἔρις. ἡ ὁδὸς. ἀμφίβολος. ἤτοι δὲ καὶ ὡς
κῶ χαίρουσα, ἢ ἐφ' ἧ οἱ κακοὶ χαίρουσι.
Κακοδαίμων, ὁ θεῷ ἐχθρὸς, κῆ τῷ ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.
Κάκη, τὴν κάκην ὡς τῆς κακίας τάποῦσι. πρὸ τοῦ μὴ
κακίας ζήλην ποιοῦμενος διὰ τοῦ ιπλοῦ τὸ σλα.
Κάκιθος, σπ' τὸν ὠλαζόμενον, ἢ κακιζόμενον. πρὸ τοῦ κα-
κίζω κακίσω κάκιστος καὶ κάκιθος, ὁ κάκιστος.
Κακκάβη, σκεῦος πρὸς ἕψησιν ἐπιτήδειον. πρὸ τοῦ κά-
πτω, ὅ σπ' τὸ ποιλαύω, ὅ ὄνομα κάβη. κῆ πλεονασμῷ τοῦ
κ, κῆ δὶ πλασιασμῷ, καὶ κάβη. ἀναλογώτερον δὲ θέλει
λέγεσθαι ἡ κάκκαβος. τὸ δὲ ἀρσενικὸν ὁ κάκκαβος, πρὸς
τελῶς ἀδόκιμον.
Κακκείοντες. Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν. κῆ ποιμηθησό-
μενοι ἐπορεύθησαν. ἐκ τοῦ κῶ τὸ ποιμῶμαι, κέω. καὶ

πλεονασμῶ τοῦ ῑ, κείω. ἡ μετοχὴ, κείων κείουτος, κείουτες. καὶ κακκείουτες καὶ ἀναδιπλασιασμόν. ἐξῆς δὲ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς. σπ δὲ ἔμφασιν μιμοῦντος. τὸ δὲ κῶ, σημαίνει λύω. τὸ κοιμῶμαι, ἀντὶ τοῦ κοίτη. τὸ κράμω, ἀντὶ τοῦ τὸ, Κράμενοι πύρα πολλά. ἐκτροῦ κείω τὸ κοιμῶμαι, κείουτος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, κείουτες. μετὰ τῆς καὶ, καὶ κακείουτες. καὶ συγκοπῇ, κακκιόντες. τὰ δεριαῦτα τῶν ἑρμηνεύων αὐτοῦ πράγματος ἐπιμελῶς ἔχοντος δηλοῦται. τὸ δέρω στείω, τὸ βρωτικῶς, καὶ τὸ κακείοντες, τὸ κοιμητικῶς, ἢ τὸ ὀφείοντες, τὸ ὀπτικῶς ἔχειν. Τὼ δὲ ὀφείοντες, ἰλιάδος ξ. ἀντὶ τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν θέλοντες. βλέποντες. καὶ τὸ πολεμικοὶ ὄντες, τὸ πολεμικῶς

Κάλαθος, χυρίως ἡ ὃν τὰ κάλλη ἀποτίθεται. κάλληθρα τὰ βεβαμμένα ἔρια. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τοῦ δεκτικοῦ τῶν τυρῶν καὶ σαφυλῶν. ἢ παρὰ τὸ γάλα, γάλαθος, ἡ ὃν τὸ γάλα ἐπιτίθεται τυρεύοντες.

Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι. καλαμίδας, τὰς νῦν λεπτομιγεῖς ὠλένας. ἐπεὶ ἀπὸ καλάμων ῥιπ. ἢ ὅτι ἐκλυνοὶς καλάμοις τρὶς προσυνδέσμου.

Καλαμογλυφή. οὔτε ἐν τῷ γλύφω ἐνεστῶτι, οὔτε ἐν τῷ γλύφειν ἀπαρεμφάτῳ ἡ σύνθεσις ἐγένετο, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι. ὅθεν, καλαμόγλυφος. καλαμογλυφῶ.

Καλαυροψ καλαυροπος, ἡ βουκολικὴ ῥάβδος. ἔστι δὲ ξύλον κερατοειδὲς τὸ ἕτερον μέρος ἔχον, ὅ ἐστι καμπύλον. παρὰ τὸ ῥέπειν τὸ κάλον ἡ ὃν μέρος, ἐνῶ ἐστὶ πάχυ. καὶ ἡ καλουμένη πορδύλα, καὶ πορύνη, καὶ ῥόπαλον.

Καλιάζω, κατὰ διάλεκτον. οἱ ἀπολλῶνται τῆς πρώτης συζυγίας, διὰ τοῦ ι προφέροντες. ἀδικιάω. ζῆλα τὰ δικιάν. ποθέω, ποθιάω. ὅθεν, Καὶ ποθιάω καὶ μάχομαι. οὕτως οὖν καὶ καλῶ. παρὰ μὲν Ἴωσι, καλέω. παρὰ δὲ Ἀπολεῦσι, καλιάω. παρὰ δὲ Κυπρίοις, καλιάζω. τοῦ δὲ κοιτῶνος καταπεπτωκότος γεγονέναι καλιάζω. οὐκέτι δὲ εὑρίσκομεν γράφοντα οὕτως. ἀπὸ τοῦ κλέος κλειάζω καὶ κλειάζω καὶ κλιάζω. ὡς χέος, χειάζω, χειάζω καὶ χειάζω.

Καλημέναι, καλῶν. ἀπὸ τοῦ καλιάω ἀπαρεμφάτου.

Καλιά, κυρίως ἡ ἐκκαλῶν καταστεναζομένη οἰκία, μήπω εὑρεθέντων λίθων ἐξ ἐργασίας. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὧν τῶν λίθων τῶν οἰκίων. ἡ ὁδός. Οὐ γὰρ ἐτοιμοεργὸς ἀνὴρ ποιμαλιστὶ καλιάν.

Καλὸς, ἐκτροῦ κάλλος. καὶ παρὰ τὸ κάζω. ὁμήρου, κάσσω. ἐκμαπτὸν ὄνομα καλός. καὶ παρὰ τὸ καλῶ, ἐκτροῦ καλῆν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον ὡς ἀγαθόν, ἐφ' ὃ ἄγαν θέομεν. καὶ παρὰ τὸ κηλῆν. πάντες γὰρ κηλούμεθα τῷ καλῷ, καὶ θελόμεθα. καὶ παρὰ τὸ θέλω.

Καλοκαγαθία. ἀπὸ συνθέτου ὀνόματος γίνεται. ὃν οἱ θεοῖς ἐχθρὸς, θεοεχθρία, οὕτω καλὸς καὶ ἀγαθὸς; καλοκαγαθία.

Καλόφωνος, κυρίως ὁ ξύλινος φωνὴ. κάλον γὰρ τὸ ξύλον.

Κάλοι, χάλοι πηγέοντες, οἷς χαλᾶται τὰ ἱστία.

Καλινδοῦμαι, τὸ κυλίομαι. οἱ γὰρ ἀολῆς, τὸ ὕῆς ἀγρέωσι, τὰς ὄρκας σύρκας λέγοντες. ἐπεὶ οὖν ῥέπεται τὸ ὕῆς, δηλονότι ῥέπεται καὶ τὸ ὕῆς. καὶ οὕτως ἐκ τοῦ κυλίω, γίνεται καλίω. καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, καλίνδω.

Κάλωα, ἡ διδασκαλία.

Καλῶδιον, τὸ σχοινίον. οὗ τῶν γράφεται. καὶ ὤφελον εἶναι καλίδιον. ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀρχεται, οἷον κάλος κάλου. τότε γὰρ διὰ τοῦ ιδίου γίνεται ἡ παραγωγή. οἷον, γνώμη γνωμίδιον. ἀφ' ἃ σπανίως ἐξηκολούθησε τῷ λαγώδιον. σῶδιον. σημαίνει τὴν σοάν.

Καλύβη, ἐκτροῦ καλύπω καταπάθειαν τοῦ ω εἰς φ. οἱονεὶ καλύφη τις οὖσα.

Καλυπτώ, ἡμιπαθῶς. καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον. ὅμηρος, Δολόεσσα καλυπτώ.

Κάλυμμος, ὁ ἐναύπω σπος. ἀντὶ τοῦ καλίμμιος. ὁ γὰρ φιλάδελφος ἐκ καλυμμῶν μεταμφιέννυσι τὸ σπέρμα. Νήσου πῦ καλυμμάς. ἃς ὁ ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι καλύδυμας, ὡς καλύβας.

Κάλχας, παρὰ τὸ καλχαίνω, ὅ ἐστι καταβάθος μιγνυμένων. καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα. ὅθεν παρ' αὐτὴν πορφύρειν, τὸ μεριμνᾶν. ἢ παρὰ τὸ κάλχη, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην. δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. κάλχας δὲ, ὁ τὰ βάθη τῶν μαντείων ἐρευνῶν. ἢ ὁ ἐν βασιλείοις τὰ ἐκ θεοῦ μαντεύματα φανερῶν.

Καλχηδών, πῦ τὸ πόντου πόλιν κτίζουσι. καὶ ὁμωνύμως αὐτῷ τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Κάλυξ, ἄνθος ῥόδου μεμυημένος. παρὰ τὸ καλύπτω. ἢ τὸ ῥόδου κεφαλή. καὶ ἡ νύμφη, καὶ τὸ ἐνώπιον.

Καλὰ. τὸ καλὰ, παρὰ ἀλκμᾶνι ἐστὶν. οἷον, Καλὰ μελισδόμεναι.

Καλλάτις, πόλις ἐστὶ κτισθεῖσα ὑπὸ ἡρακλέους. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς παρακειμένης λίμνης. ῶρος.

Κάλλη, τὰ ἄνθη. ἢ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια, ἢ τὰ βαπτὰ ἔρια, ἀφ' οὗ καὶ κέραμος καλλαίνος.

Κάλλυνα, καλοῦνται τὰ κάτωθεν τῶν ἀλεκτρυόνων ὡς πορφύρεια, διὰ τὸ εἶναι ἀνθηρὰ καὶ πορφυρώδη. τὰ πορφυρᾶ γὰρ, κάλλη ἐκαλοῦντο. εὔπολις. Βάπτειν τὰ κάλλη πορίσεμνα τῇ θεῷ. καὶ αἰσχύλος. Ἐν ποικίλοις γὰρ ἄνθεσι τὸν ὄντα κάλλεσιν. ᾠδὴ καὶ τὸ καλλαΐνεον. ἔστι δὲ χεῦμα ἀνθηρόν. ἢ τὸ βέλτιστον χεῦμα οὕτω λεγόμενον.

Κάλλιστον, ἡδύσμιον. παρὰ τὸ πορῶ, ὅ ἐστι σαίρω καὶ καλύνω

Καλλωπίζω, ἐκτροῦ κάλλος, καὶ τροῦ ὦ ψ ὠπὸς τὸ πρό-

Κάλλος, παρὰ τὸ κάζω τὸ πυσμῶ. ἢ παρὰ τὸ <σωπον. ἄμμι τὸ πιδῶ.

Καλλιπάρηον. τὰ δὲ παρὰ τὸ κάλλος σὺν σθένει γινόμενα, διὰ τοῦ ῑ γράφεται. Καλλιπάρηος. καλὰς παρειὰς

ἔχουσαν. ἀπὸ μέρους καλύπτω. πρόβολος, πρὸ τοῦ ἐσθίειν
ρω τὸ σωμα λαβόντος μέρος τ σώματος. τὸ ρη, ῆ. διὰ
φῆ. δωρικῶς. οἱ δὲ δωρικῆς τὴν ῑ διφθογγον ὡς ἡ γέφυρα
σιν. ἢ οἱ ἀπολῆς.

Καλλισφύρος, εὐπρεπους. καλῆς. ἀπὸ μέρους τῶν σφυ
Κάλλος, ῶς τοῦ ἡμῖν νοσουμένου. φίθεται ρῶν.
κῶς τοῦ μύρου τῆς ἀφροδίτης, ὀδυσσείας Σ. κἀχαι
ίδα καλλίγυναικα. ἀπὸ τῆς καλλιγύναικος εὐδείας, τ
καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.

Καλλωτήρια, καὶ πλωτήρια, ἑορταὶ βοιωτικαί.

Καλλιέρημα, ἐκ τοῦ κάλλος καὶ τοῦ ἔρημος, ὃ σημαίνει
τὸ προβατον. ὁ προ ὁ ποιητὴς προπεπαρωξυμένως προ
φέρει. Τὰ δ' ἐρήμα φορᾶται. σημαίνει δὲ τὸ ἱερεῖον.
καὶ τὴν θυσίαν. καὶ ἐκτοῦ καλλιερῶ καλλιερώσω καλλι
έρωμα. καὶ προπαροξυτόνως μακροῦ δὲ μακρόν. καλλιέρημα
δέ ἐστιν ἕκαστον τῶ θεῶ φίλον θῦμα. καὶ χρῆσιν ποιοῦνται
τότε καλλιερεῖν νομίζοντες, ὅταν δαίμονί τινι θύσαντες ἐν
τύχωσιν ὄρνιθος σημείου ἐν τῶ πτερῶ τ ἱερείου, καὶ τοῦτο
καλοῦσι καλλιέρημα. ὅταν τῶ δαίμονι φίλον τὸ θῦμα
διὰ τῶν φαινομένων ἀπαντλῶν ὀφθείη σημείων.

Κάλλιμος, πρὸς τὸ κάλλος. ἢ δὲ διὰ τοῦ ιμος πρωπερι
διὰ τῶν διῶν χωῶν ῑ. οἷον πόρος πόριμος. ἀπο
ρῆ, ἀγώνιμος. κῦδος, κύδιμος. γίνεται καὶ ἀπὸ ῥήμα
τος. προσδοκῶ προσδόκιμος. θηράω, θηρῶ θηράσω. θη
Καλλίων καὶ κάλλιστος, οὐκ ἀπὸ τ καλὸς, ράσιμος.
ἀλλ' ἀπὸ τ κάλλος. ἡ γοῦν προθηλοῖ καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ σημασία.
ἡ γραφὴ, ὅτι καλὸς δ' ἐνὸς λ. τὸ δὲ κάλλιστος διὰ δύο. ἡ
σημασία, ὅτι ὁ ποιητὴς τὴν καλὸν οὐ τὰ δρείουσι ποιεῖ
τὰ πλείω. ὡς ἐκτοῦ ἐναίσιμον τὴν καὶ οὐ φυλάττε
σθους. τὴν δὲ νίρεα φησὶν ὡς ἀθροα καὶ ὁμως φησὶ πῶς αὐτοῦ,
Νίρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθεν.

Κάμαξ, ἀρσενικῶς μὲν σημαίνει τὸ ὄρυγμα, καὶ φυτὸν ἐν
τάφῳ πεφυτευμένοις πασσάλοις πρὸς τὴν τῶν πο
λεμίων ἐρωήν. θηλυκῶς δὲ τὰς ῥάβδους, καὶ δύνασθαι
πρὸ πεπηγότας ταῖς ἀμπέλοις. καὶ ὁδός. Cφόμενος
φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι. καὶ ὁμηρος ἰλιάδος σ.
Εἰσὶ καὶ δεκάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέοισι. φυτεύσι πολ
σα δὲ ἔνεκα χαράκωμα καὶ ἄμπελος κάμαξι. φυτεύσι σύ
λοις. οἱ ἔμπροσθεν σι ξύλα ὀρθὰ πεπηγότα ταῖς ἀμπέ
λοις. πρὸ τὰ κάμνοντα ἐν τῶ βαστάζειν τὰ ἄμπελον, οἷον
νεῖ κάμναξ ἡ ὑς οὖσα, καὶ ἀπὸ βολὴν τοῦ ῡ.

Καυσία, εἴρηται μὴ καμελαύκιον, πρὸ τὸ ἐλαύνειν τὸ
καῦμα. καὶ δὴ καυσία ἔοικε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα εἶναι
ἐπιτήδειον. ἔστι γὰρ καλύμμα κεφαλῆς τριοῦτον.
ἀνθεμωτὸς θεσσαλονικεὺς ἐν ἐπιγράμματι. Καυσία
ἠρι πάροιθεν μακεδόνιον ὄλον ὁ Cσκέπας ἐν
νιφετῶ. καὶ ὄρος ἐν πολέμω. ὄρος.

Κάμηλος, τὸ ζῶον. ὅτι χαμαὶ καθημένη αἴρει τὸ φορτί-
ον. χάμηλος, καὶ κάμηλος. ἐτυμολογεῖται δὲ πρὸ τὸ
κάμπτειν τὰς μηροὺς ἐν τῶ καθέζεσθαι κάμηλος τις οὖσα
Κάμπος, πρὸ τὸ κύπτω μόνον καὶ ὁμένην. καὶ κάμηλος.
τὸ ι, μακρόν. τὰ διὰ τ ιος πρωπερισπᾶται τὸν ον ἔχον-
τα, ἐκτείνουσι τὸ ι. πλήν τ ἔλιξ, καρκίνος. πρόσ-
δεται τ τόνον ἔχοντα, συστέλλει, πλὴν τοῦ κάμπος.

Κάμηρος, ὄνομα πόλεως. ὡς πρὸ τῶν ποιητῶν. λίην δὲ,
ἱλιοσόντε καὶ ἠνεμόεσσαν κάμηρον. τὰ διὰ τ ηρος
ὧν πόλεως μὴ λεγόμενα ὀξύτερα, διὰ τ ῑ βαρύ.
πώεσιρος. σάλπιγξ. κύστις. σῦριγξ. σῦπιρος. τὸ ἡ-
μερος οὐκ ἀναβιβάζεται ἡμῖν. οὐκ ὧν πόλεως δ, ἀλλ' ἐπὶ
χωρίου. οὔτε τὸ σάγειρος. ἔχει δὲ οὐδέτερον τὰ σάγει-
ρα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφε-
χωρὶς δὲ μὴ ὧν σιν ἀπὸ δισυλλάβου. μάγειρος. κάμηρος.
δὲ μὴ ὧν σιν ἀπὸ δισυλλάβου προσκλίνεται, διὰ τὸ αἶρος.

Κάμνω, ῶν τοῦ ποιῶ καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ῶν τοῦ νο-
σεῖν. καὶ ῶν τῶν ἀπεθανόντων. προσλαμβάνων δὲ τ
ἀπὸ παθητικῶν, καὶ ἀποτελεύ-
σαν καὶ ἀπογνῶναι. οἷον, Ἀπέκαμον μυθεῶν. ἀπο-
κάμνω πρὸ πολλῶν. κάμνω σημαίνει τέσσαρα. τὸ πο-
νῶ. Δύο τὰ ἐπὶ κάμε χεῖρας ἀείρω. τὸ κατασκευά-
ζω. ὅς τ, Κάμε τεύχων. καὶ τὸ ἀθροίζω. ὅς τ, Καμόν-
των ἀ χαλκήων. σημαίνει καὶ τὸ τεθνεῶτας. ὡς
εἰ δῶλα καμόντων. καὶ καμόντας ἀνθρώπους, ἀπο
τελευτήσαντας. ἀπὸ θανόντας. κάμω, ὁμῶ καμ
μῶ. ὁ μέσος πρακείμενος, κέκαμα. ὁ δεύτερος ἀόρι-
στος, ἔκαμον. ἡμῖν χη, καμὼν καμόντες.

Κάμπω, ἐκτοῦ γόνυ γουάμπω, καὶ τὰ πρατωνικῶς συν-
θῶν, γνάμπω. καὶ προπαροξυτόνως ἐν τῶ γ τῆς κ ἐν ὑποθέσει,
Καμπὴ, ἡ καμπομένη καὶ κεκαμμένη. κάμπω.
καὶ καμπὰς φαμὲν τὸ πῶν, ὡς κλάσιν πεπωκότων
χωρίων. λέγεται δὲ ζωδαρίου τι κάμπη ἡ κάμπουσα.
τὰ μὲν πλευτὰ μέρη ἀπτείνει. τὰ δὲ πρὸς τὸ γα-
στέρα κάμπει. εἰ δὲ οὕτως ἐστὶ σύρε τὰ ὀπίσθια.

Καμπύλος, ἐκ τοῦ κάμπω.

Καμπάνοι, ὅτι κάμπους ἔκθεσαν πρὸς τὴν κύμην τό-
που οὕτω λεγόμενον. ὅθεν καὶ κάμπη ἐκλήθη. οὕτως ὤρος.

Κάμμορος, οἱονεὶ κακόμορος. καὶ συγκοπῆ, κάμμορος.

Καμμύω, ἐκτ καταμύω, καὶ κατὰ ροπὴν.

Καμμονίη, κακῶς τὴν λέξιν κεχρηται. καμμονία γάρ ἐστι
κυρίως, ἡ ἐκμονόμβρους νίκη. ἡ γυμνὴν νίκη. τοῦτ-
στιν ἡ μὴ καθ' ὁμοιότητας νίκη ῶν πάλης καὶ πυγμῆς, καὶ τῶν
ὁμοιοτρόπων ἀγωνισμάτων. ῶν δὲ ἐπάνω οὐδὲν χρήζει
Καναχίζει, ἤχει. καναχή, ἠχώ. ἀπὸ τὸ λεξείδιον.
τ κτύπου ἀχεῖν. καὶ, Καναχηδὸν κυλίνδουμενοι φορέ-
ουτο. ἀπὸ τοῦ καναχῶ καναχήσω.

Καναστρα, ἀνρωτήριον τῆς πελλήνης.

Κανδύλη, βρῶμά ἐστι διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος κατα
σκευαζόμενον. ὡς τὸ, Ἀμοιτάκην ἔρινεον βρῶμα.

Κανθὸς ῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱονεὶ κυήθος ὡς ὤν. ἀπὸ

τοῦ κυπάσθαι σωεχῶς, διακομμένου ὑπὸ τοῦ πρὸς ῥέοντος ὑγροῦ διακρύου.

Κ ἄυθαρος, παρὰ τὸ ῥυθοςκινῆσαι, καὶ τὸ ὀρούω τὸ ὀρμῶ.

Κ ἀυλαθρος. διὰ συμος τὴν πειρινθον πλεονασμὸν λέγει ἐπὶ τοῦ κυκλοτερῆ καὶ λαὶ ἀνάθεσιν πεποιῆσθαι. τοῦτο δὲ ὑποφωνῆς καλεῖσθαι κάυλαθρον. ἐπεὶ ἐκάυη ἡφίαθος. οὕτως ἐπαφρόδιτος. ὡρος.

Κ αυοῦν, ἀφ' οὗ φέρονται ἱερουργικαὶ μάχαιραι. σημαίνει κυρίως τὴν μάχαιραν οἱονεὶ ὃ καίει ἢ ἔχουκείμη, ὁ ἐστιν ὑποπίπτειν. ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν ταῖς θυσίαις σφαγῶν. σημαίνει δὲ καὶ καινίσκιον, παρὰ τὸ χάσκειν χανοῦν κυκνοῦν. ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι. Δῆλον δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ κυᾶ κυόσᾶ κυχρυσᾶ κυχαλκᾶ, οὐκ ἐλλιπῶς τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστέα καὶ χρυσέα καὶ χαλκέα, ὠφειλε γὰρ οὕτως ἡ εἶναι ἡ κρᾶσις. ἀλλὰ λέγεται ὅτι αἴ εἰκὰὶ αὐτῶν διχῶς λέγονται κυ ἐντελῶς καὶ κατὰ κρᾶσιν. οἱ χάλκεον χαλκοῦν. ὀστέον, ὀστοῦν. αἱ δὲ ἐντελεῖς εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς εὐθείας τῶν ἑνικῶν γίνονται. αἱ δὲ συνκρημέναι ἀπὸ τῶν συνκρημμένων, ἀπὸ τοῦ καυοῦν, ὀσοῦν, καυᾶ καὶ ὀσᾶ.

Κ ἀνωωτος. δεῖ λέγειν οὐκάνωβος. ἐπὶ δὲ οὐδενὸς ἑνικοῦ λήγου σύ περισσὸν συλλαβὰς παραληγόμενον τῷ ω, ἔχει τὸ βῆτα ἀρκτικὸν τῆς τελευταίας συλλαβῆς, οἷον κ ἕτερον, κ τὸ ω. κροτωπος. ἀνθρωπος. οὕτω κὴ κάνω

Κ ανώ, παρὰ τὸ κάω τὸ κάπω. ὁ τὰ τῶν ⟨ πος. λέξεων κάπων ζητήσας. ἔστι δὲ εἴδους πτῶσις. εἴρηται δὲ καινῶν ἀπὸ τ τεκτονικοῦ κανόνος. ὡς παρ' ὃ τέκτων κέχηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀπτελούμενον, τὸν αὐλὸν πρόπωκαὶ ἡμᾶς κεχήμεθα τῶν καυόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις. ἔστι δὲ κανὼν, λόγος ἢ τε χρῆσις λογικωτάτη, ἀπευθύνων ὁμοιότητα πρὸς τὸ καθόλου. κανόνας δὲ τῆς ἀπτίδος, τὰς ῥάβδους αἷς ἐπράτουν τὰς ἀπτίδας. οὕτω γὰρ ἐχρῶντο πρὸς πόρπαξ. οὐ σχῆμα ἐκάλουν. ὕστερον γὰρ ἐπενοήθη τὸ καρδῶ, ὡς ἀναπρέπων ἢ.

Κ άπη, ἡ φάτνη. παρὰ τὸ κάπτειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν ἱσταμένου πρὸς ἵππους συναλῶς. ἰλιάδος θ. Δῆσε δ' ἀπὸ πάμβρουσα κάπησι. γίνεται κάπη καὶ κάπη. ἢ παρὰ τὸ κάπος, κάπη. κάπος δέ ἐστι τὸ πνεῦμα. καὶ ὅμηρος. Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπτασεν. ἀντὶ τοῦ ἐξέπνευσε. φυτέσιν ἡ ὑπὸ τῶν ἀθμάτων κ πνεομένων ἵππων. ἢ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι καὶ κενοιλάνθαι.

Κ απνίζω, ἐκ τοῦ καπνός. φυτὸν παρὰ τὸ κάω κὴ τὸ πνοή. κυρίως γὰρ καπνός λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή, ὅθεν κὴ καπνίζω. ἢ παρὰ τὸ κάπτω τὸ πνέω, οὗ παράτωπον καπύω καπύσω. καπνὸς οὖν ὁ ἀπὸ πνέοντος τοῦ πυρ. ὃς ἐρέφω, ἐρεμνός. ὅλως ἰλαπνός. ῥηθήσεται πολλάκις φησὶ πῶρος αὐτμὴν τὸν καπνόν. ἢ παρὰ τὸ κάπτος τὸ πνεῦμα, καπτὸς κὴ καπνός. Κάπνισάντες κὴ κλισίας, κὴ δεῖπνον ἕλοντο. ἰλιάδος β. ἀπὸ τοῦ πῦρ ἀνῆψαν, καὶ ὑποπίνουσαν.

Κ άπτος, ἡ τάφος. ἐκ τοῦ καπτός καπτὸς κὴ κάπετος

Κ απύη, πόλις Ἰταλίας. ἡ ἐθ. ⟨ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. μος κὴ ὁμύλος. ὑπὸ ἀργείων ἐκλήθησαν, ὡς φησι κεφάλων ὁ ὀρεγηθίς. οὕτως ὡρος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ κάπυος τοῦ ῥωμαίου.

Κ άπηλος, ὁ μεταβολος καὶ οἱονεὶ πῶλης. παρὰ τὸ χέω τὸ πωλῶ πωλος. τινὲς οἱονεὶ ταὶ ἀπὸ ἑνὸς εἶναι. οἱονεὶ ἐκ τοῦ παρὰ σοφοκλ. Πολιὸς δὲ πῶλος ἐκ πώλου τυρβάζεται. ὁ μὲν οὖν σοφοκλῆς ἐυεπίφορος ὡς τοῦ πωλοῦ. ὁ μὴν ριος οὗτος οὐκ ἔστι πῶλος. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπῶλω οἱονεὶ ἔγκειται. καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἱονεὶ πῶλης, καὶ ἕτερον καπῶλου. καθόλου δὲ τοὺς πωλοῦντας καπήλους ἔλεγον. ὁ δὲ αἰσχύλος τὰ ὅλια πάντα καλεῖ κάπηλα. Κάπηλα προφέρων τεχνήματα.

Κ άπαρις, ὅτι ἡ πολλὴ καὶ καλὴ ἐν κάμπτοις φύεται. οὐχ οὕτω δὲ ἐν κριμνοῖς. εἰκὸς οὖν κάμπτοις παρὰ τὸ κάμπτω. καὶ μεταβολὴ τοῦ μ, εἰς π κάπαρις.

Κ απάδος, στοιχεῖον ἐκ τῶν εἰς ⟨ ρις. ὡρος. ως ἀρσενικῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενον, κὴ κλίνεται καπάδινος. κὴ μετάγεται ἡ χοϊκὴ εἰς εὐθείαν. καὶ κλίνεται καπαδόνου. τὸ δὲ καπαδόκης καὶ μὴ πλασμόν. ὃ ξοῦν καὶ ὁ θεολόγος, Οἱ στεμμοὶ καπαδόκαι λέγει.

Κ άρα, ἡ κεφαλή. ἀπὸ τοῦ κέρας ὃ σημαίνει τὴν ῥίζαν γίνεται κέρα κὴ κάρα διὰ τὸ τε ἐχῶθαι. κλίνεται τῆς κάρας. οἱ δὲ ετυμολογοῦσι, παρὰ τὸ ἄκρα. κὴ καθ' ὑπερβιβασμὸν κάρα. ἢ ἀπὸ τερμάτωσις τοῦ ἀνθρώπου.

Κ άραβος, τὸ θαλάσσιον ⟨ κὴ καὶ ὁ κάραβος οὗθεν. ζῷον παρὰ τὸ τὴν κάραβαίνειν τῆς κεφαλῆς προεχούσης. ἐξ ἀλλοῦ κὴ ἀπὸ τοῦ πλοίου λεγόμενον. σὺ κὴ τὸ πλοῖον, ὅσα ὡς τὰ κάραβα γὰρ κῆρός.

Κ αραδοκῶ, καραδοκῶν τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐπιτηρῶν ὅπως χωρήσει. παρὰ τὸ κάρα, καὶ τὸ δοκῶ τὸ ἐπιτηρῶ. κ τὸ τὴν κεφαλὴν προβλέπων καὶ ἐλπίζειν ἐκδεχόμενον μήποτε τὸ κέαρ ἔγκειται. τὸ μὲν γὰρ καρηβαρῶν, κ τὸ καταβαρῶθαι τὴν κεφαλὴν, κ παρὰ τὸ βάλλειν αὐλὴν ἀπὸ μέθης. ὅμα μίδας λέγησιν, ὅ ποιῶν δετόν ἐστι παρὰ τὸ κάτω κάραφέρων τὸ καραδοκῶν.

Κ άραμβις, ἀκροτήριον πλαγιαυλίας. παρὰ τὸ κάρα κὴ τὸ βαίνειν. τὸ γὰρ ἄκρον αὐλῆς ἔξω ἐς τὸ πέλαγος βεβηκεν, ὡς ὁ πορφυρογέννητος φησί.

Κ απετώλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως. κ ὅτι ἐκφεύγειν μέλλοντες κτῆσαι εὗρον κεφαλὴν νεόσφακτον. κάπουθεν παρὰ ῥωμαίοις ἡ κεφαλή.

Κ αρβᾶνες, οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες καρὸς βοκὴν λυπόφωνοι.

Κ άρδαπος, λίθος, ἡ μάκελλα ἀλεύρου ⟨ Κάρβανον ὄχον. νικηφόρος. Καρδάπω συρίψας.

Κ αρδία, διὰ τὸ ἀπὸ σπουδῆς σαλεύεσθαι. ἐς τὸ καρκίνος.

Κ αρδαμύσσειν, τὸ σὺν ἐχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν, κὴ ἐς ἐπὶ

μυσηρὰ ἔλεγον οἱ ἀπὸ Πυθαγόρου. ἔρκη δὲ καὶ ἀπὸ τῆς καρδίας.

Κάρη, ἡ εὐθεῖα τοῦ κάρηνον. σημαίνει δὲ τὸ ἀνώτερον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφαλήν. ἡ δὲ παρὰ τῶν πολλῶν λεγομένη, τὰ κάρηνα. καὶ συγκοπῇ κάρη. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ τὸ κάρη, καὶ οὐ χύλιες, δῆλον. τὰ γὰρ ἓξ ἡ λήγοντα οὐδέτερα οὐδέποτε ἐν ἰκῆς πλήσεως ἔχει, οἷον κ ζυϊκά, κ πλειθωτικά. ὡς τὰ βέλη. τοῦτο δὲ τὸ κάρη, οὔτε εὐθεῖα ἔχει ἐν ἰκὴ οὔτε πληθωτικὴ. καὶ τὰ συγκοπῇ δράττει ἀντιπαθῆ πληθωτικά οὐδέτερα ἐκτὸ κάρηνα. κάρη, ὄνομα οὐδέτερον. ἡ αἰολικὴ τῶν πληθωτικῶν τὰ κάρηνα. ἡ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν τὸ κάρα. τὸ μακρόν. ὡς παρὰ τὸ ἡμέρα. κ ὅτι τὰ ἓξ ἅ λήγοντα οὐδέτερα συγκέλλει τὸ α πληθυντικοῦ κάρα. Ἰστέον δὲ ὡς λέγει ὁτὲ χωρὶς τοῦ κάρα, λίθα, ἄλφα, ἀφωνα πλήρη ἐστίν. ἀεὶ δὲ ὁ ποιητὴς τῷ κάρηι χρῆται. ἐκ τοῦ κέρας γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν βίαν. βοωπῖδος γὰρ ἡ βοῦς. καὶ ἀπὸ τοῦ κὰ ἓξ. κ παρὰ τὸ κείρω ἔκαρον. κ ἐκ τοῦ κρὰς κρατός. ἀφ' οὗ κάρα γίνεται οὐδέτερον τὸ κάρηνον. Ὅσοι δὲ πολλάων πολίων καὶ ἐλυσε κάρηνα. ἄκρα. πολλάς. ὀξυτόνως. ἀπὸ τοῦ βασιλέα. σημαίνει τὴν κεφαλήν. ὡς τὸ, Τῆρα μάλιστ' ἀνδρῶν πιπτέκαρηνα.

Κάρηρε. τῶν ἓξ ἅ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπερδύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ τος κλίνονται. οὖθαρ, οὐθείατος. ἄλφαρ, ἀλείφατος. οὕτω κάρηαρ, καρήατος. οὐ χὴ γὰρ ἀφ' ἧς αἱ λήγουσι πρὸ τέρας οὐδετέρου. τὸ δὲ καλλιτρέας καὶ βουκέρας, σύνθετα. ὡς δὲ λέαρος ὤν, οὕτω κέρηαρ καρήατος καὶ συγκοπῇ κάρηρος. ἡ δοτικὴ, κάρητι. τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ φύσει μακρὰ βραλήγομενα, διὰ τοῦ τος. ἧμαρ, ἤματος. εἶδαρ, εἴδατος. οὖθαρ, οὔθατος, ὁμοίως. τὰ δὲ βραχέα βραλήγομενα, λιθέσει μακρᾷ, διὰ τοῦ ρος. θέναρ, θέναρος. οὖδας, οὔδατος τὸ ἀληθὲς σὺν ωνιον, τὴν λεγομένην ὀπασσάμην. ἄλκαρ, ἄλκαρος, σημαίνει τὴν βοήθειαν. στέον μεῖον ταῦ φρέατος, στέατος. ἀπὸ ἔστιν ἅ πεῖον, ὅπερ φρέαρ, ἐκ τοῦ ἀρῶ. καὶ ὡς ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν βραλήγουσαν ἐκλίθη διὰ τοῦ τος, φρείατος, στείατος. ἀπὸ τοῦ ι, στέατος. λέγει δὲ Ἡρωδιανὸς σημοβίβλῳ, ὅτι τὰ ἓξ ἅ οὐδέτερα βραλήγομενα τῷ ω, ἀκλιτά ἐστι. μῶμαρ, σημαίνει δὲ τὸ μωμᾶσθαι. βῶμα, σημαίνει τὸν μέγαν. γῶκαρ, σημαίνει τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς. οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Καρὶς, ὡς βραχυνόμενον. ἔχων πρόσωπον καρίδος μαθητικῆς, ἀντὶ τοῦ δερματικῆς. βραχυντέον σκαρὶς καρὶς. κ βραχυντέον κάρα καρὶς. καὶ τὸ ὁλικὴ καρὶς σχεδόν κεφαλικόν ἐστι. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ κάρα καὶ τοῦ ἴς, ἰνός. κέχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ ἰνάς. οἷς ἀνθίκηται καὶ ὁ τόνος. ὅτι ἦν ἀπὸ τῆς ἰνός, βαρύνεσθαι ὤφειλε. ἐὰν δὲ μονοσύλλαβον ἐν τῇ σὺν θέσει βαρύνῃ. καὶ κλίνεται ὡς. ἐὰν δὲ τὸ μὲν καρὶς διὰ τοῦ ος κλίνῃ. ἦν δὲ ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἴς, εἰ ἔχει ἀεὶ κλίνεσθαι διὰ τοῦ νος. τὰ δὲ ἓξ ἰς σύνθετα τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττει κλίσιν. οἷον, ἀκτὶς, ἀκτῖνος. εὐάκτις εὐάκτινος. γλαυκῶπις, γλαυκώπιδος, γλαυκῶπι, καρκίνος, ὄφεως θαλάσσιον, ὀλέτου μενος πάγουρος. βραχὺ τὸ τῆ κάρα κινεῖσθαι καράκινος τις ὤν. ὀκνεῖν τὴν κάραν ἐπὶ συχνῷ, ἥκιστα τὴν κάρηναμαι, ὡς τὸ καρδία. κεφαλήν.

Καρδία, βραχὺ τὸ ῥᾳ, ἡ ἡγεμονικωτάτη. κ ἡκρανόμενη οἱονεὶ ἀκραδία ἡ εὐγλυεστάτη. κ βραχὺ τὸ ᾱ καθαίρω τὸ σείω. ἀεικίνητος γὰρ ἡ καρδία. κ γίνεται ἀκραδία. ἀλλὰ τὸ γὰρ πάθος τῆς λέξεως μετάθεσις ἐστί.

Κάρος, ἡ σκότωσις. βραχὺ τὸ κάρα βλάπτειν. τὸ δὲ ἐν ἰλιάδι. Τίω δέ μιν ἐν κάρος αἷσι, ἀντὶ τοῦ ἐν μοίρα θανάτου. ὃς θάνατον ὠέφρακεν. ἴσον ἡ ἀπὸ τοῦ κὴρ κηρός καὶ συγκοπῇ κῆρος. κ ὡς χθόνιοι, ἐν τάξει μαθοφόρου. πρῶτον γὰρ χάρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μαθόν. καὶ ἔδοξαν εἶναι ἀπὸ τάφοι.

Καρδαμύπτειν, ἀπὸ τοῦ καρδάμου, ὃ ἀνῆς προσενέγκηται, σημαίνει τὰ βλέφαρα μύειν. κ βραχὺ τὰς ὥρας καρδιώσαμενοι, τὴν τοῦ θύμαλλος μύειν. καρδίαν τὴν πεμελῆ καλύψαντες καὶ ἐνθέντες τῷ καρτὸς, βραχὺ τὸ κάρφος ὃ σημαίνει τὸ ξηρόν, γίνεται καρφός, ἡ καρτός. βραχὺ τὸ κεκάρφθαι ὅ ἐστιν ἐξηράνθαι. κ βραχὺ τὴν ἄρσιν, πρυτεῖον ὁ τὴν δρεπανοποιούμενος. κ ἀπὸ τοῦ κείρω τὸ πῶ. ὁ βραχὺ κείμενος κέκαρκα. ὁ παθητικὸς κέκαρμαι. δεξάμενον καρτὸς, ὁπότε πόμενος ἡ προσφερόμενος ἁρπάζῃ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν δὲ βαρύνεται τὸ κάρτος κύριον ὄνομα. σημαίνει δὲ τὸ. κυρίως γὰρ καρτὸς λέγεται, ὁ πρὸς ἄμυναν ἡτοιμασμένος ἄρα χύ. οὗτος γὰρ ἡ μία καλεύκανθη καὶ ξηρανθῇ, ἕτοιμός ἐστι πρὸς θερισμόν. σημαίνει καὶ τὸ ἀντίλογον τῆς χειρός, ὡς τὸ, Κῦσε χεῖρ' ἐμὴ καρτὸ. ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ ἄσπροις καρτὸς λέγεται.

Καρτυλίμως, ἀντὶ τοῦ ταχέως. βραχὺ τὸ ἀρτάζω ἀρτάσω, ἄρτιμος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ συνηθεῖ πλεονασμῷ τῆς αλ, κάρτυλίμος. κ ἐκ τοῦ κραιπνὸς κραίπνιμος. ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ μεταθέσει τοῦ ρ, κάρπνιμος. πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, καρβόλου ἡς ἀμυβόλου. κ βραχὺ τὸ κάπτω τὸ πνέω, χθόνιος καπύω. ἀφ' οὗ τὸ ἐκάπυσεν, ἀντὶ τοῦ ἐπνευσεν. ἐκ τοῦ πυ κάπος τὸ πνεῦμα. πλεονασμῷ τοῦ ρ καρπος. καὶ κάρπιμος, ὡς γόνος, γόνιμος. καὶ πόμπιμος ὁ πομπός. εἶτα πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνεται καρτάλιμος.

Κάρρεων. οἷον Ναὶ κάρρεων βώς. ῥίζος τύπος ἐστὶ συγκριτικοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ πα χύς πα χύτερος πα χίων πάχιος, ὁ ῥίζος τύπος, πάσσων, ὁ πα χύτερος, οὕτω κρατὺς κρατύτερος κραταιὸς, κράσσων, κράιστος ὁ ῥίζος τύπος, κράσσων. ὑποβέβηκε κάρσων. καὶ κάρρεων. ὡς ἡ μυρσίνη, μυρρίνη.

Κάρτα, παρὰ τὸ κρατὶς κρατέα. ὡς τὰ χὶς τὰ χέα. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν κάρτα.

Καρυκευμάτων, ἀρτυμάτων. ἢ καρυκεύουσα ἡδύγλυκαίνουσα. καρύκη γὰρ βρῶμα λίδιον ἐκ πολλῶν ἁλυσμάτων συγκείμενον ἔστι δὲ εἶδος ὑποβρίμματος ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων συγκείμενον. καρυκεύειν δὲ τὸ παράπαν. καρύκη, ἔψημά τι, ἐκ πολυτελοῦς σκευασθὲν συγκείμενον. ἁλὼν δὲ, δι' ἅλματος καὶ ἀρτυμάτων ὠνητόν. ὁ δὲ δίζυμος, λύδιον βρῶμα φησὶν ἐκ πολυτελοῦς. ἐγὼ δὲ οἶμαι καρύκην αὐτὸ λέγειν, ἐπειδὴ μέλαν δύει. φησὶ γὰρ ἐν τῷ κωμικῶν λέγων οὕτω. Καρύκιον καρυοβαφές. ἢ κάρυος ἐόος, ὁ μέλανος ἐόος. οὐκοῦν ἐκ τούτου οἶμαι λέγειν

Καρχαρέος κύων. καρχαρέοι κύνες, οἱ <καρύκην. βαχεῖς ἀπὸ τοῦ κάρφος. καὶ χαρχαρόδους ὁ κεχαραγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας. φυτέστροφύλους καὶ ὀξεῖς καὶ ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν. ὡς λύκος, παρδαλῖς. λέων. ἀπὸ τοῦ χαράσσω μετὰ τοῦ ὀδοὺς γίνεται χαρόδους. ἢ κατ' ἀναδίπλασιασμὸν, χαρχαρόδους. ἢ καρχαρόδους ἀπὸ τοῦ ῥὶς ῥαχεῖς. τὸ δὲ ῥαχὺ σκληρόν, δύναται χαράσσειν. ἢ ῥὶς ἀπὸ ξυμμέτρους. ἀμφόδοντα δὲ λέγεται ζῷα, ὅσα οὐκ ἐναλλαγμένους ἔχουσι τοὺς ὀδόντας τροφύλους ἢ ὀξεῖς, ἀλλὰ πᾶς ἢ πλατεῖς. ὡς ἐστὶν ἄνθρωπος. ἵππος. ὄνος. ἢ τὰ ὅμοια. χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα ἔξωθεν ἔχουσι τοὺς ὀδόντας ὑποφερεῖς. ὡς ἐστὶ σῦς, ἔλεφας. ἀπὸ λαξ.

Καστὴρ, παρὰ τὸ κάσις, ὁ σὴ τὸν ἀδελφόν, ἢ τὸ γυνὴ τος, ὁ σὴ τοῦ γυναίου. τοῦτο ἐκ τοῦ γλυῶ. ἢ αὐλοκαστὴρ, σχῆμά τι ὑπὲρ τὸ αὐλὸς ἐπιθέτου. τὸ δὲ καστὴρ χάσασθαι τιθέμενον, μήπω ἔσω τῶν σὴ θέτων. τὸ δὲ ἐκ τοῦ τέλος σὴ τιθέμενον, λέγεται παρὰ τὸ σὴθεῖν. ὡς τὸ φίλιππος φίλιππίζω.

Κάσωρ, σημαίνει δὲ ὁ θεὸς κύριος. ὡς τὸ, <λιππίζω. Κάσωρ ἀπὸ τοῦ ἁδάμου. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κάζω τὸ πασμῶ. σὴ τὸ ζῷον. ζ παρὰ τὸ γαστὴρ, γάσωρ ζ κάσωρ. ὑποστάσεως δὲ τὸ ζῷον καὶ σχεδὸν ὅλου τοιλία.

Καστανέα, πόλις μαγνησίας. ὅθεν καὶ τὰ καστάνεια κάρυα τὰ ἀπὸ καστάνης τινός.

Καστίτερος, παρὰ τὸ θάσσον τείρεσθαι.

Κάστακαὶ καταβὰς, ἡ πορφυρὶς καὶ ὠφερὴς. παρὰ τὸ καλῶ καὶ σοβῶ. ἢ παρὰ τὸ κάω καίσω, καῦσα καὶ

Καστωρὶς, ἡ καὶ ὠφερὴς. ἡ πορφυρὶς. καὶ <κάστα. καστορεύουσα, τὸ πορφύρουσα. καστὰς λέγεται ἡ πορφυρὶς παρὰ τὸ καλῶ ζ σοβῶ. ἐξ αὐλοῦ γίνεται καὶ κατὰ παραχαραγισμὸν, καστωρὶς. αἱ χρῆσεις παρὰ

Καυσία, εἶδος πολυανθοῦς τῆς κεφα- <λυπόφορμι. λῆς. ὡς καὶ ἡ ἄρα. ζήτει ἐν τῷ καμελαυκίου.

Καυσία εἶδος μύρου. ἡ δὲ παρὰ τὸ καίζω τὸ πυρσμῶ ὁ μήπω καύσω. ἐξ αὐλοῦ καυσία. ἢ πυρσμοῦσα διὰ τῆς εὐοσμίας

Καύστριος, πόταμος λυδίας. ἀπὸ κα- <ταστάσεις. ὑστρου. κάυστρος δὲ ἐστὶν υἱὸς πενθεσιλείας τῆς ἀμαζόνος. ὃς ἐν ἀσκάλωνι ἔθηκε τὴν δέρκετό. καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχε τὴν σεμίραμιν. ἣ φησὶ καὶ τὰ βαβυλώνια τεῖχη κατασκευάσαι.

Καυσφρός. ἀπὸ τοῦ κάω καύσω. κέκαυκα κέκαυμαι κέκαυσαι, καυσηρός. καὶ κατὰ βοιωτῶν τοῦ ἢ ᾗς τὴν ει δίφθογγον, καυσφρός.

Καπύεσθαι, ὑποζύεσθαι. ἐκ τῶν καπυμάτων.

Κάβηξ, ὁ γλάρος. διὰ τὸ ἀδηφάγον. καὶ ἡ γὰρ ἡροφὴ. ἢ ἀπὸ τοῦ λέγειν καῦ καῦ. εὐφορίων, Τῆς οὐσ' αἵθυιαι οὐδὲ κηρυεροὶ καὶ κρες.

Καῦμα, τὸ κεκαυμένον ἄκμα.

Καῦρος, ὀνομάζεται τὰς φρενοῖ. πλεονασμῷ τοῦ κ. αὖρος ὡς ὦν. τὸ γὰρ κατὰ μοῦ ἐλαφρὸν, καῦρον ἐπὶ μοιχάζουσι. βέλτιον γὰρ λέγειν διὰ τ γ ἢ κοσφορῶς ἐπὶ ῥμένος ἡ τερηφανος. παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἴρεσθαι.

Καυλὸς, τὸ ἄκρον τὸ δόρατος, ὃ ἐς τὸ ἐξ ἐν ἐνίεσθαι. τῷ καὶ πλεονασμοῦ τοῦ κ. αὐλῶ τὸ ἔοικε. παῦ δ' ἐπὶ μικρὸν αὐλὸς λέγεται.

Καυλωνία, ἐκ τοῦ αὐλωνία. καὶ πλεονασμοῦ τ κ. σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς παράπαν. λυπόφρων δὲ ἐπὶ φαυλωνκέχηται ὡς τὸ ἀνθοῦντας αὐ

Καυχῶ. καυχήσω. συζυγίας δευτέρας <σχύνεσθαι. τῶν πεισωμένων. γίνεται παρὰ τὸ καὶ χος τοῦτο παρὰ τὸ αὖχος τοῦτο παρὰ τὸ ἔχω τὸ καυχῶμαι. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν ἐστιν. σημαίνει δὲ

Καχλάζω. οἱ, ποιλαι δὲ ἀπαλυπεῖς ὑπὸ ἀποκλίσας χρηχείας, λευκὴν καχλάζοντος ἀνέπνεον. ἄχνη ὁλεπτὸς ἀφρὸς τ καὶ μασμός. καχλάζοντες, οἱονεὶ ταραττομένου πρὸς τὰς ποιλάσι τὰς χρα χείαις ἢ τὰς ποιλάς ἐκβράσεσιν. ἀποποιημένου δὲ τὸ καχλάζω. ὁ δὲ ἧχος τ κύμασος ἐν τῆς ποιλώμασι τῶν πετρῶν γινόμενος δηλοῦ μεμαθηκέναι. τὸ κάχλα κάχλα. ἢ ἐκ τ. χλῶ ζ ἢ ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ χλάζω. σημαίνει δὲ τὸ σφοδρῶς καὶ ἀγελαίως. ἧς τὸ ὁ χλος.

Κάψα. κάπτω ῥῆμα δηλοῖ τὸ χωρῶ παρὰ τὸ κάπτω, κάψα. ὡς δέξω δέξα. ἡ χωρητικὴ οὖσα τῶν ἀνθεμένων αὐτῇ. δύναται ἢ παρὰ τὸ κάμπτω κάμψω, κάμψαι γὰρ ἢ κάψα. ἐπειδὴ ἐκ κεκαυμένων ξύλων αὐτὴν σύνεστη

Καταγὶπης. ὁ ἐπὶ ὠνυμοτιμίᾳ, ἢ ἱερω <σαυρ. δίων. σὺν ἀθήνησι. ὁ τὰ κάτω τ πέπλου τῆς ἀθηνᾶς ῥυπω-

Κατᾶτυξ. εἶδος πτηνοῦ <νόμμα ἀρπαλύπων. φαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον κατωφερεῖς. παρὰ τὸ κάτω τέτυχθαι ὡς πρὸς τὴν αὐλῶπα δ τ ἀνάτασιν

Κατάρξους τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἢ φε- <ἔχουσαν. ρόμενος εὐμάδι διὰ τῶν μυκτήρων. ὁ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ ἢ σταμοῦ. ἢ τ διάῤῥοιαν. ἢ τὸ δυσεντέριον.

Κατάρας. ἢ καὶ κατὰ πράρος. ἀπὸ τ ἀκὴ κοΐξ ὑτης. ἄκαν ἢ ἄκρα πλεονασμῷ τ ρ.

Καταυάσαι. ἡ κατωφερὴς ἢ πορφυρὶς εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ κὰμπτω κάμψω, κάμψαι ἢ κάψα. ἐπειδὴ ἐκ κεκαυμένων ξύλων αὐτὴν σύνεστη

Κατὰ τύξ. εἶδος πτηνοῦ <νόμμα ἀρπαλύπων. φαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον κατωφερεῖς. παρὰ τὸ κάτω τέτυχθαι ὡς πρὸς τὴν αὐλῶπα δ τ ἀνάτασιν

Κατάρξους τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἢ φε- <ἔχουσαν. ρόμενος εὐμάδι διὰ τῶν μυκτήρων. ὁ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ ἢ σταμοῦ. ἢ τ διάῤῥοιαν. ἢ τὸ δυσεντέριον.

Κατάρας. ἢ καὶ κατὰ πράρος. ἀπὸ τ ἀκὴ κοΐξ ὑτης. ἄκαν ἢ ἄκρα πλεονασμῷ τ ρ.

Καταυάσαι. ἡ κατωφερὴς ἢ πορφυρὶς εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ κὰμπτω κάμψω, κάμψαι ἢ κάψα. ἐπειδὴ ἐκ κεκαυμένων ξύλων αὐτὴν σύνεστη

ἀστέλγειαν αὐλῆς.

Κατα βόρυχος. ποιμὴν τρὶς βορύχοις. τὸ γὰρ καμπὴ, πλήθοις ἐμφαντικόν ἐστιν.

Καταίρειν. ἀν ἀναχωρῆν. ἀπὸ πλῆν. ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. συμβαίνει γὰρ ἀπὸ πλεούσης τὴν νηὸς ἐξαίρειν τὰ

Κατα ἰσθμὸν ἀπὸ τοῦ καταίσασιν ἡ ἐς τὸ ἔμπορ- ἱστία.
θμὸν ἀφορμῶσα ἡ αἰόσουσα. Προκαταίσθησις ἀλλὰ

Κατα γύναι, καὶ ἀστῆν. καταλαῦν. σωρεύ- κλῶν.
βειν ἀπὸ τοῦ ἄγυμι.

Κατείμενον. Θερίζει δὲ πάντα μέκων. καὶ εἰμένον ἰλιάδος ψ. ἀν καὶ κάλυπτον, ἀπὸ τοῦ ἕω. σύω καὶ ἕμμύω.

Κατειμένον ὕλην. μεταφορικῶς, ἠμφιεσμένον σὺν αὐλῷ.

Κατεισαφράσης. ἀντὶ τοῦ καθόρμησε. καὶ ἠλθε. τῶν ὁρίστων ὑποτακτικῶν μονοσύλλαβον ἐς ὦ λῆ- σον, ἔχον τὴν μακρὰν ἐς ὀξύτονον, τὸν αὐλὸν τόπον φυλάσσει σὺν τῇ σωθείσῃ. οἷον βᾶς βᾷ ἐὰν ἀναβᾷ. δυὸς δῶ ἐὰν πράδῳ. ἕλθε μὴ ἔχλτ μακρὰν ἐς ὀξύτονον, ἀναπέμπει τὸν τόπον. σχῶ, καὶ σχοῦ. σωῶ, ἐσωσῶ. ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικά. καὶ σχῶμεν πρόσχομεν.

Κατάλογεύς. ὁ συγγραφεὺς ὁ συγγράφων καὶ λόγομα.

Κάχεω. ἀπὸ τοῦ φρυγμένα καὶ ριβὰ καὶ κυρίως. καὶ χεῖσι κῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα. καὶ βοτάνη ποιά. καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. λέγουσι καὶ πῦροι τινές.

Κατάλλήλως. Κατάλλήλως τῆς ἐαυτοῦ φύσεως ὁ Χς ἦλθε καὶ συνήργει. ἤγουν ὡς ἑκάστῳ πέφυκεν. ἀνολοῦθως. ἁρμοζόντως.

Κατάκλῃς. ἐκτὸς κλείς. ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλῆσθαι μέχρι αὐλῆς ἅπαντος. καὶ αἱ μὲν τοῦ μαλος, καταγλῆσσαι ῥηται. Διὰ τὸ ὦῒ καὶ μὴ πεῖσαι εἶναι καὶ ἐοικέναι τρισὶ τῶν δυ- ρῶν κλεισίν. ὧν δὲ τῶν ἑρεσσόντων, ὁ μὲ ἐπαύλοις ἐξό

Κατάκλωθες. Κατάκλωθες μενοι τὸ σῶμα ἐκλω- τε βαρῆσαι. αἱ ὦῒ κλώσεις τῶν μοιρῶν ἀπὸ τοῦ κλώ- θω. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ κάτω καθέλκειν τοὺς τῶν νημάτων ὀλκούς. κλώθειν δὲ τὸ νήθειν. ὅθεν καὶ κλώστης ἀπὸ τοῦ κλώσω μέλλοντα. καὶ κλωστήρ.

Κατακριθῶσι. ἐς κρίσεις. ἀπὸ τοῦ κάρηνον ὁξυνόμως καρὴ θεν καὶ ἐς συνῳδὸν κριθῆναι. καὶ ὁδὸς ἀπὸ κριθῆναι εἰς ὁδόν.

Κατα προίξασθαι. ἀπὸ τῆς προικὸς. ἣν δίκαιον ὄντες οἱ ἴσως προίκα λέγουσιν. ὡς προῦν ἡ προίξ δώρεαν δίδο ται, οὕτω φασίν, οὐδωρεὰν μεκ γνώσεται τις. ἀπὸ ἀπροδώσει μαθόντων ἔπραξε. καὶ ἐπαύτης. καὶ ὁ προῖκα αὐτῶν, προίκτης λέγεται.

Κατα προέσθαι. ἀν κ προδῶναι ἀπὸ τοῦ ἵκμι ὁ παθητικὸς προκείμαι ἐμαι ὁ ἀόριστος ἔθην. ὁμέσος δεύτερος ἀόριστος, ἔμην. φάπα ρέμφαρν, ἔσθαι καὶ προέσθαι.

Κατα σιλάζοντες. Καὶ φιλεπίδημον φόνον κ σι-
Κατα κρύπτοντες. ἀπὸ μ φορᾶς τῶν λάζοντες.
ὑφάλων πεζῶν αὐτῆς ὑ πὸ ὕδατος καλυπτόμενα, τῆς ἀπροόπτως πρὸς πελάζουσι κίνδυνον ἐπὶ φέρουσι.

Κατα λείσιμον, τὰ ἔξιον τοῦ καταλευσθῆναι.

Κατα χήνη, ἡ χάσμησις. ἀπὸ τοῦ χάινω χήνη κῆ κῦ χήν.

Κατα ψήχειν, τὸ ἠρέμα πολακεύειν καὶ κρατεῖν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ψῶ, κῦ ψήσω. κῆ ἀνεδόθη ἡ ἐς νεσῶ-

Κατέκτανον. ἀπὸ τοῦ κτείνω κτα, καταψήχων. κτενῶ. ὁ ἀπαρῶτος ἀόριστος παθητικὸς, ἐκτάνθην. ὡς φαίνω ἐφάνθην. τὸ πληθυντικόν, ἐκτάνθημεν ἐκτάνθητε. ἐκτάνθησαν. ἔκταθεν. ὡς ἐφάνθημεν, ἐφάνθητε, ἐφάνθησαν, ἔφανθεν. ἔστιν ἕτερον ῥῆμα κτῶ. ἀπάρωτον, κτῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτην. ὁ ἀπ ἔκταν. ὃν οἱ, Τὸν σὸν καὶ ἔκταν παῖδα. κῆ, Ὅτε Δῖον ἐρευθαλίωνα καὶ ἔκταν. τὸ β ἔκτας, ἔκτα. ἡμερ χηκτάς. Ἀμφακατακτάς. ὁ μέσος ἀόριστος, ἐκτάμην. τὸ δεύτερον, ἔκταρ. ὁ ἀπαρῶτος ἀόριστος, ἐκτάθην. ὡς ἐφάθην. ἐκτάθημεν ὡς ἐφάθημεν. τὸ μ ἐκτάθησαν, ὡς ἐφάθησαν. κῆ ἐκτάδην ἐτάροι. καὶ κατέκταθεν.

Κατευνῶσα. ὡς κ δῶμα. ἀπὸ εὐθείας τῆς ὠψ. ἡ αὐλὴ κή, ὦσα. ὁ δὲ ἀλεξίωνας καὶ οἱ πλείους καὶ εὐνῶσα. οἷς κῆ δεῖ πείθεσθαι. ἴη ἀπὸ τοῦ χμώσια συγκῶν ὦσα. ὡς μηρία, μῆρα. σπλῆα, σπλα. χμεσὶ δὲ βοηθεῖα καὶ τῶ ἀρίσταρχῶ οὕτως. ἔστιν σὺν ὦ καὶ ἡ πρόσοψις. ὦ κῆ ἡ αὐλιακὴ κή, σὺν ὦκῆ. ὁμοίως πρόσωπον τὸ ὦ κῆ, ἴσως καὶ εἰ τε μεταπλάσας, οὕτω κῆ τὴν σὺν ὦκῆ σὺν ὦσα.

Κατεσθόη. ἐστὶ ῥῆμα πῶ. πάλαιον, πῶμι. ὁμῶ ὦν, πώσω. πέπωκα, πέπωμαι. μικρὸν ἐς τὰ παθητικά. ὁ ἀόριστος ἐπόθην, ἀν ἐβυθίσθην.

Κατεμαυτόν. Ἰσέον ὅτι ἑαυτὸς καὶ ἐμαυτὸς καὶ ἐμαυτὸς οὐδύναται εἶναι. ὅτι πᾶσα σύνθεσις ἀντωνυμία θέλει εἶναι καὶ ὁμοιόπτωτος καὶ ὁμοιοπρόσωπος. καὶ ἰσάριθμος. οἱ τε ἐμαυτοῦ, καὶ ἰσάριθμόν ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιοπρόσωπον ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ. ἀμφότερα δὲ τὸ τε ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ ἐμικά ἐστι καὶ ἴδιον προσώπου καὶ πώσεως χτικῆς. ἐὰν οὖν χύνηται ἡ εὐθεῖα αὐτὸς ἐμαυτὸς, ἔμελλεν ἂν εἶναι ὁμοιόπτωτος. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον ὦσιν ἐξ ἑνὸς ἀντωνυμίας. τὸ δὲ αὐτὸς ἐστὶν εὐθεῖα. ἀπὸ τοῦ ἐμός οὐκ ἠδύνατο χύνεσθαι. ἐπειδὴ οὐδέποτε κτητικὴ ἀντωνυμία, ποιεῖ σύνθετον ἀντωνυμίαν. ἀπὸ δὲ τῶν προτύπων ἀντωνυμῶν, γίνονται σύνθετοι ἀντωνυμίαι. οἱ ἐμοῦ αὐτοῦ, ἐμαυτοῦ. ἐμὲ αὐτὸν, ἐμαυτὸν. ἐαυτὸς οὐδύναται εἶναι. ἐπειδὴ αὐσύνθετοι ἀντωνυμίαι πρότερον σὺν τῇ ἀπλότητι τὰς λύσεις θέσεις ἔσχηται, τήνδε αὐτοπαθῆ καὶ τ ἀμφοπαθῆ. καὶ οὕτω σύνθεται. οἱ, ἐμοῦ κήνυσας. καὶ ἐμοῦ κήνυσα. διὰ τοῦτο γὰρ ἐπενοήθησαν αὐσύνθετοι ἀντωνυμίαι, ἵνα διάκρισιν ποιήσωσι τῆς ἀμφοπαθοῦς, ὅ σχῶσι τὸ αὐτοπαθὲς μόνον. αἱ δὲ ἁπλαῖ, τ ἀμφοπαθές. τοῦν ἐμὸς αὐτὸς ἐπειδὴ σὺν τῇ ἀπλότητι οὐκ ἐποίησε χέσεις τὰς λύσεις σωτάξις τήνδε ἀμφοπαθῆ καὶ τ αὐτοπαθῆ. ἤγουν οὐ δύναται ποιῆσαι σύνθετον ἀντωνυμίαν. ὅτι ὁ κὲ ἐμὸς αὐτὸς, τ ἀμφοπαθῆ μόνον ἔχει καὶ οὐ χί τ αὐτοπαθῆ, ὁ λον

συντεῦθεν. λεόντων ἡμῶν ἐπὶ αὐλὸς ἤκουσα. λέοντος ὕμνος, ὄρασι κραύρις. ἀλλὰ ἀλκιβιάδου. ὥστε οὖν ἀμφισβητήσιμος ἐστιν. αὐλοφαδὴς δὲ οὐδὲν ἄτακτον εἶναι ἐπὶ τῶν αὐλός. ἐπαφὴν οὐδέποτε εὐθαλὴς εὐθαλανδρία. ἤκουσεν συνεργάζ. οὐδεὶς δὲ λέγει σκιρρᾶτης πλάτων ἤκουσεν. ἀλλὰ σκιρρᾶτης πλάτωνος ἤκουσεν. ἐπαφὴ οὖν ἐπὶ αὐλὸς εὐθαλανδρία, ἢ ἐπὶ ἡ αὐλὸς, φύρου χάριν οὐδὲν ἄτακτον εἶναι αὐλοφαδής. τριῶν τὰ ἔχομεν δὲ τε καὶ πῶς τὸ μὴ δύνασθαι ἡμᾶς ἐπὶ αὐλὸς. Ϛ τὰ δυϊκὰ ἡ τὰ πληθυντικὰ, ζήτει.

Κατηφᾶ. ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλει τὰς ὀφθαλμοὺς μύοντας καὶ λυπουμένους. Ϛ καὶ ἡ φής, ὁ ὑπὸ τὸ αἰσχύνης κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμούς. ἤκουσα αἰσχυνόμενος. ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ φαίνω, ἀπὸ φάγομαι φάω ἡ φάος. ἡ συνῳδὴ θέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως, ἀπὸ καταφάης. ὃ ἔχων κάτω τὰ φάη ἤκουσε τοὺς ὀφθαλμούς.

Κατηφόωντες. ἰλιάδος ω. Ϛ τεύσατε μοι κακὰ τέκνα κατηφόωντες. ἄξιοι καταφονεύεσθαι. ἐπομένως δὲ ἀσχύνης μεσοῦ. ἀπὸ τοῦ καταφής. θηλυκὴν γὰρ προσωρίαν ὀφθαλμοὺς ἡ ὄψις ἠθέλησε.

Κατηλυσή. Κατηλυσὴ ζεφύροιο. σημαίνει τὴν κάθοδον καὶ τὴν ἐπέλευσιν. ἐλευσὴ ἡ ἐλεύσουσα καὶ ἡλυσή. καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως.

Κατηόωσι, κατηύρωσι. ἔχει τὰ ἴωτα. ἀπὸ γὰρ τοῦ καταοράω καταοράς.

Κατημαξευμένα, πολλὰ καὶ πεπατημένα. τετριμμένα. τεθυμμασμένα.

Κατήρεε, κατελάμβανε. παρὰ τὸ αἴρω πεπαρώμαι, ὃ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. Ϟ μὴ δὲ σελήνη αἴρεται.

Κατηγορῆσι, λέγεται πολλῶς τὸ κατά τινος ἀγορεύειν. οἱ μὲν γὰρ λύκος λέγεται κατηγορεῖσθαι τῶν ἐδῶν. λέγομεν δὲ φησὶ πορίζων ὡς ἀδικούμενον λέγοντας. ζήτει. κατηγορίαν ποιούμενοι τῆς πόλεως, καὶ κατὰ τῆς πόλεως.

Κατισχνωθέντα, λεπτυνθέντα. ἐκ τοῦ ἰσχνόω ἰσχνῶ ἰσχνώσω, ἡ τῆς οὐσίας τῶν πεπαρωμένων.

Καυλας, καλεῖται ἡ σκοτεινὴ νύξ. διὰ τὸ λοιπὸν αὐτὴν εἶναι. οἱ Νύξ ἐφόβησε τὴν πορκαυλάδα κλησκοισιν.

Καὶ ὅτιν. Καὶ ὅτιν ἐορτῆς ἡ ὁμὸν. οἱ, μετὰ τοῦ ρ.

Κατωμαδόν, κατὰ τοὺς ὤμους τῶν ἵππων.

Κατέλευσαν, ἂν ἔχουσαν λίθοις. τὸ θέμα καταλεύω. ὁμοίως, καὶ καταλεύσω. σημαίνει δὲ τὸ κατά τινος λίθους βάλλω. παρὰ τὸ λάας.

Κατα μόνας. ἐπὶ ἐρήμου τινός. οἱ δὲ λέγουσι μονάδινον. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως, καὶ τοῦ μόνος. τοῦτο παρὰ τὸ μὴ εἶναι μετ' ἄλλου. ἢ παρὰ τὸ μένω τὸ ἐπιμένω.

Καὶ, σὺν δεσμὸς συμπλεκτικὸς ἐστὶ σὺν δύναμιν τοῦτο. διαφέρει δὲ αὐτοῦ κατὰ τάξιν. ὁμοίως δὲ τε τὰ ὅσπερ σὺν συμπλοκή. ὁ δὲ καὶ, τὰ ἐπιφερόμενα. ὡς τὸ, Ἀρκεσίλα ὅστε καὶ λέων. Ἀγαμέμνων καὶ μενέλαος.

Καίω. ἐκ τοῦ κῶ, μετὰ καίω. ὁμοίως, καύσω. ἀφ' οὗ γὰρ οἱ ἀπαρέμφατοι ἐν ἀρβάλλουσι κατὰ τὸ ενεσ ὦτα, πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα. κλαίω κλαύσω.

Καιρός, οῦ ἔος. οἶμαι ὅτι ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ, κραιρός τις ὤν. κατὰ ἔλλειψιν τοῦ ε. οἱονεί, ὁ κραίνων τὰ τελειούμενα.

Καιρέω, ὅθεν κύριον. ὁ ἥρως. διὰ τὸ καιρὸν ἔχειν τοῦ γλίσχρου. διὰ τὸ γυμνὰ καὶ ἀνδρεῖα θαρρεῖν. ἴων δὲ ἐλάφου μετὰ ἄς, λαπίθων δὲ βασιλέως.

Καινίας. καίνιός ἐστιν ὅθεν ποταμοῦ. ὅθεν καὶ καινίας, ὁ ἐκεῖθεν πνέων ἄνεμος. τὰ διὰ τινος ἀπὸ τροφέτων τὴν εἰ διφθογγον. γράφεται καίνιος, καίνια.

Καιρός, ὅθεν ἀπολῶν. μετὰ τὸ καίρω ὁσ τὸ ὥρα. ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖος καιρὸς καὶ καιρός.

Καίριος, διὰ τοῦ ι. ὡς δεσμὸς δέσμιος. βωμὸς βώμιος.

Καίριον, ἐν καιρῷ. ἐν ὑσχῷ. μέσον. καὶ, Καίριον οὐδὲν λέγεις. ἀντὶ οὐδενὸς ἐπιτηδείου τῷ καιρῷ. σημαίνει δὲ καὶ ἐπικίνδυνον. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος. ἰλιάδος, λ. ἀντὶ οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ τόπῳ. οὐδὲ ἐν τῷ πρὸς ἀναίρεσιν ἐπιτηδείῳ τόπῳ τοῦ σώματος. οἶμαι ἀπὸ τοῦ κήρ, ὃ σημαίνει τὸν θανατηφόρον μοῖραν. παρὸν καὶ καίριον, ἤγουν θανάσιμον καὶ ἐπικίνδυνον.

Καιροσέων. οἱ μὲν τῶν προσωπῶν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν καιρωμάτων. οὕτω δὲ καλεῖται καίρως καὶ καίρωμα, ἢ ἁπλῶς ὁλκὴ τοῦ σήμους, ἡδιαπλεκομένη ὑπὲρ τὸ μέσου σχεῖσθαι αὐλοῦ. καὶ τὰς ἐρίθους, καιρωνίδας εἶπε καλλίμαχος. καὶ τὸ δικλίσιον ὕφασμα ὑδάτινον. ὡσανεί λέξις ἀπὸ τῆς κε συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ φιλοῦ γράφει. πλὴν τοῦ καιρὸς καὶ καιρός. καὶ ὁ καισρεύς.

Καίσφεας. Ἰστέον ὅτι τὸ καίσφιον οὐκ ἔστιν καισφία. ἀπὸ τοῦ σφίσιν, βαρυτόνου, καὶ ἀπὸ τοῦ σφῖν ἐγένετο Ϛ σφιν. καὶ μετὰ τοῦ ἔγκλισιν, πλὴν ὁλοθησε πάθος καὶ ἐγένετο καίσφιν. καὶ τὸ καίσφεας, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ σφέας βαρυτόνου, καὶ ἀπὸ τοῦ σφᾶς μετὰ καίσφας. καὶ μετὰ ἔγκλισιν, πλὴν ὁλοθησε πάθος καὶ καίσφεας. καὶ τὸ δεῖσθαι ἔθεν ἐστὶ χρείαν, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἔθεν, καὶ ἀπὸ τοῦ χρίω προσωποποιήσας ἐμαυτοῦ ἀλοῦ. οὐκ ἔθεν φυτέστιν οὐδαμῶς. Ϛ μετὰ ἔγκλισιν, πλὴν ὁλοθησε πάθος καὶ ἐγένετο οὐκ ἔθεν. οὕτω ζήτει ὁδῷ.

Καῦσε, ἐνεμαίησε ἀναπνεῦσαι ἐρμηνεύει. ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἰουλίου καύσου ἀνατέμνοντες αὐλῆς τὰ γαστέρα, βδέβαλον αὐλοῦ ἀγένητον.

Κέασε, σωέβρισε. διέσχισεν. Ἰστέον ὅτι τὸ κέας καὶ κλεύας, οὐκλίνεται διὰ τοῦ ητ ὡς αἰδὼς αἰδοῦς, ἐπὶ δὲ οὐκ ἔχει τὸ α φύσει μακρόν. κέης γὰρ ἴων καὶ κλεύης. καὶ ὁ ὠκεανὸς δωρικῶς, κλεύας Ϛ κέας. καὶ φυλάττει τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ταγήνυμι καὶ κεάδης καὶ κλευάδης οὖντα.

Κεγχρίνης εἶδος ὄφεως ἰκανδρος. Δηΐφης κεγχρίνῳ δολιχοὺς γέρας. οὕτως ὠνόμασαι διὰ τὸ φαίνεσθαι αὐλὸν τὸν χαμαὶ τὸ κεγχρί. καὶ διὰ τὸ ποικίλον εἶναι καὶ κατεσθίειν.

ὡς ἀπὸ τοῦ κέχρωσ ἵνας ὡσὶ τὰ νῦν τὰ ἔχει.

Κέβλη, ἐκ τ κεφαλὴ ἵππειος καὶ τὰ σύνηθη.

Κέδρος, θηλυκῶς λέγεται ὁ δρῦς. οὐδετέρως δὲ ὁ καρπὸς. Ἀλλὰ θύετας κέδρους. ἢ κέδρος, ἀπὸ τοῦ κέεσθαι ῥᾳδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ κοιτῶ, κοίδρος καὶ κέδρος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕδω ὁ ἕδρος. ἀπὸ τοῦ ἕδαφος. πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἕδρος καὶ κέδρος. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ἑδραίως ἵστασθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ καίεσθαι ἱδρῶν. ἢ ἐκ τοῦ κέω κέδρος. ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου πύρυ, ἐστὶ διὰ τοῦ ε, κέω. κῆρος ἀπὸ τοῦ ε ἅλς ἅ, κάω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κηάω.

Κεδνός, σύνετος. σάφων, ἴμερος. καὶ δημοτικώτατος. ἔστι δὲ καὶ μνηστός. ὁ μνάω, μνήσω. ἐρημαστικὸν ὄνομα, κεδνός. ὡς τέρπω, τερπνός. καὶ κατὰ συγκοπὴν, κεδνός. ἢ κηδεμονικὸς ὢν, οὐ ἄντις ἦν ἰδίωτ.

Κεδάζω, τὸ σκορπίζω. ἀπὸ τοῦ χέω, χεδάζω καὶ κεδάζω. ἢ ἀπὸ τοῦ σκεδῶ. λέγεται καὶ μεδάσσω τοῦ σῖτμα, καὶ χωρὶς τοῦ σῖτμα. γράφεται διὰ τοῦ ε φιλοῦ. ἕδω τὸ ἐσθίω. μέδω. τὰ γὰρ διφοροῦνται. ἔστι γὰρ βαρύτονα καὶ περισπώμενα, ὡς ἀπὸ τῶν ποιητῶν. Δωδώνης μεδέων. καὶ ἑδῶ, ἕδουσι ἔδεσαι ἔδεσθον καὶ ἀνέδεστον τὸ μὴ ἐσθιόμενον. περισπώμενα, πεδῶ. μεδῶ. σκεδῶ. σημείωται τὰ ῥαδούμαι.

Κεκάμω. ἔστιν κεκάμω. ἐπὶ τοῦ πλησιάσω. ἰλιάδος α. κάμω. καὶ ὀλέτυρος ἀόριστος, ἔκαμον. ἐὰν κάμω. καὶ ἀναδίπλασιασμῷ κεκάμω ὡς λάχω σι λελάχωσιν. ἐὰν γράφηται ἐπεικὲ, κάμω, ὁ κεῖται σύνδεσμος ἀπὸ τοῦ πλήρωματικὸς. ὁμοίως τῷ, Ἦ εἰ περ τετύχησιν. ἐὰν δὲ ἔστιν κεκάμω πολεμίζων, συνδιπλασιάζεται τὸ ρῆμα κεκάμω. ἀνὰ δὶς πλασιασμὸς ἡ κε συλλαβὴ, καὶ ἔστιν

Κεκαδὼν. Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδών. ἀντὶ τοῦ συνεστώς. ῥήσας. χωρίσας. ἀπὸ τοῦ χάζω. ἔχαδον. ἡ μετοχὴ, χαδὼν

Κεκάδοντο. ταραττόμενοι ἐσκορπίζοντο καὶ κεκαδὼν. ζοντο καὶ ἔφευγον. ἀπὸ τοῦ χάζω χάσω κεχάδω. ὁ δὲ ὑστερος ἀόριστος, ἔχαδον. ὡς φάζω, ἔφασον. καὶ ἀπὸ τοῦ χθὲς φιλοῦ, ἔκασον. ὁ παθητικὸς μέσος, ἐκασάμην, ἐκασάμεθα, ἐκάσσατο. καὶ προστελευτᾷ τὸ κ, κεκάδοντο. ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ. ὁ β ἀόριστος, ἔχασον. ἐχασάμην, ἐχάσσατο. καὶ ἀπὸ τοῦ σκεδῶ. λέγεται καὶ μεδάσσατο τοῦ σῖτμα, καὶ ἀναδίπλασιασμῷ, Υ ὑπὸ δὲ τῶν κεκάδασι γράφεται ἀνωμάλως ἀόριστος.

Κεκαδήσομεθα, ἀπὸ τοῦ χάζω γίνεται χαδῶ, χαδήσω. τὸ ῥῆμα, χαδήσει. ποτὲ καὶ, καδήσει. καὶ ἀναδίπλασιασμῷ, κεκαδήσομαι. Οὐκέτι μὲν ὀλλυμένων δαναῶν κεκαδησόμεθα. ὑστάτου ἀπὸ τοῦ λυθησόμεθα. φρονεῖτε οὖν. ἰλιάδος θ ἦτα. φυτεστὶν οὐκέτι σώους θῶμεν τοὺς ἐλθόντας, καὶ κηδεμονίαν αὐτῶν καὶ φροντίδα ποιησόμεθα καὶ ἐν ὑστέροις. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχάζω ἢ ἀχαδῶ. καὶ ἀπὸ βολῆς, χαδῶ χαδήσω χαδήσομαι, καδήσομαι. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμόν.

Κεκασμένε, κεκοσμημένε. ἀπὸ τοῦ κάζω γίνεται κασμῶ, κάσω, κέκαχα, κέκασμαι, κεκασμένε.

Κεκαφότα. Κακῶς κεκαφότα θυμόν, ἀντὶ ἐκπεπνευνότα. ἰλιάδος ε. κάφος δὲ τὸ πνεῦμα. ἀπὸ τοῦ κάπω, καφῶ, καφήσω, κεκάφηκα. ἐξ ἀπροβλήτου τ κ. ἡ μετοχὴ, κεκιμένα, ἀπὸ τοῦ κιῶ κιήσω, κεκίμηκα < κεκαφηώς. κεκίμημαι, κεκίμηνται. καὶ ἰωνικῶς, κεκιμένα. κατοστέωμαι ὀθονίων ἀπὸ τοῦ λείβω γρόν ἔλαιον. ἐκ τοῦ καιρὸς καίρος. τὸ θηλυκὸν, καιρόεσσα, καιρόεστης. τὸ πληθυντικὸν, καιρόεσσαι, καιρόεστας. καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, καιροέστων.

Κέκληκα. ὡς ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, κῆσυνσυγκοπῇ, κέκμηκα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ καλῶ κεκάληκα, κῆσυνσυγκοπῇ, κέκληκα. Ὅσοι κεκλήατο βουλήν. ἐὰν κεκλημένοι ὦσιν ἐς τ συμβουλήν. κλῶ κλήσω κέκλημαι κεκλήσθαι, φίλη κεκλησθαι ἀνοίτις. οἱ μὲν λέγουσι < κλήμην. σι σὺν δεσμοῦ εἶναι πρὸς πληρωματικὸν τ κε, οἱ δὲ ἐρήμα. κῆ ἔστι ἐρήμα, μόνοντος μέσου δῶ. κεκλήσομαι, κεκλησόμεθα, κεκλήσεσθαι, κεκλήσεται, κεκλήσονται. κεκλητὸς, κεκλητέος. βοὸς μὲν χθὲς ἐστὶ συζυγίας < κλησιτετάρτης. ἐκ τ κράζω. ὁ πρακτικὸς μὴ κέκραγα. κῆ οἱ ἰωνες τὸ ἐρῶ σι ἐρέω καὶ ἐρέω, κῆ ἐρέω, κῆ κεκλήγα. καὶ κατὰ μετοχὴν, κεκληγώς.

Κεκληγότες, ὡς ἀρήγοντες. μετὰ χθὲς ἐστὶν εὐθείας τῶν παθητικῶν. ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ πέπληγα μέσου πρακτικοῦ γίνεται πεπλήγω συνεσῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τ κέκληγα γίνεται κεκλήγω συνεσῶς. καὶ ἡ μετὰ χθὲς, κεκλήγων κεκληγότος.

Κεκλίαται. Ἴσως ὅτι οἱ καθαριεύοντες πρακτικοὶ μόνον προσλαμβάνουσι κῆ τὸ ῥῖγος πρόσωπον τῶν ἑνικῶν. κῆ ἡ μὲν μακρὰ πρὸς ληγοῦσαν, συγκλίνουσι ταύτην, κῆ οὕτω ποιοῦσι τὸ ἰωνικόν. ὡς πεποίηται πεποιέαται, οὕτως ἀπὸ τ κλείω κέκλυται. κῆ συσταλὴς τῆς ει διφθόγου, Αἰθ' ἁλίκεκλίαται. Ἠέριος δ' ἔλυτο χορὸς ἐκέκλιτο κῆ τὰ χέες ἵππωσι. ἐὰν ἐκεκάλυπτο. πλὴν ἐκέκλειστο. κῆ πλὴν ἐκ τοῦ. οἱ μὲν ἀπὸ τ κλίνω. ἄμφι δὲ ἀπὸ τ κλείω κλείσω. ὁ πρακτικὸς μὴ, κέκλυκα, κέκλυμαι. χωρὶς τ σ πρὸ βῆσιν. ἐλλείψει τ ε, κέκλιμαι. οὕτω κῆ τ, Ϲ τὴν κεκλιμὴ, ἐὰν ἐπὶ τὴν πλὴν πλὴν ἐχομένη. κῆ, Τὴν ὦσι τοῦ τάφου τὴν πρὸ βεβλημένος, ἀντὶ ἀσπίδος. τοιοῦτον καὶ τὸ, Λίμνη κεκλιμένος κιφισσῖδι, ἀντὶ τοῦ πρακτικοῦ μένος. γειτνιῶν. πρὸς ἐχόμενος. χθόνα καὶ τὸ, Ϲ κέκλιτο λίμνη. ἔλλειψις ἄρα τοῦ ε. ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω κλείς, καὶ δικλὶς. καὶ δικλίδες ὑφλαί.

Κεκλιμένοι, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμένοι. κεκρυμμένοι. ἀπὸ τοῦ κλείω τὸ σφαλίζω, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε.

Κεκλαμμένων φύλλων. εἰ μὲν οὕτως, ἀντὶ τοῦ κεκλασμένων. εἰ δὲ πνεύματος ἡρμηνεύτες κεκλιμένων, ὡς τε πρὸς ἀνάθεσιν εἶναι πρὸς ἢ σύνδεσιν τοῦ ς. ἀκριβέστερον δὲ τὰ τοιαῦτα ποιητικὰ ἄφες.

Κέκλετο, πρὸ ἐκελεύσατο. ἀπὸ τοῦ κέλετο πλεονασμῷ τοῦ κ. κῆ ἐκέκλετο, ἀντὶ ἐκέλευσεν. ἀπὸ τ κέλω ἐκέλετο,

Κ ἐκκλεφ. ἀπὸ τοῦ κλῶ, κλέπτω. ἀφ' ὃ καὶ πρὸ κέλω λαμβάνει, πλεονασμὸς ἐστὶ τοῦ κ. κέλω, κελόμενοι. Καὶ ἀμφικλοίσθε κεκλεόμενοι πλεονασμῷ τοῦ κ. ἀντὶ τοῦ πρὸ κελευόμενοι. ἁδὲ πρὸ τοῦ καλῶ κλῶ. οὐκέτι πλεονασμός. ἀμφὶ ἀναδίπλασιασμός. ἔστι δὲ κλῶ καὶ κῦ ἀναδίπλασμον κέκλω. οὐδὲ μόνον διὰ τοῦ ι γίνονται οἱ ἀναδιπλασιασμοί, ἀμφὶ καὶ διὰ τοῦ ε. μάω, μῶ. μέμῶ φέγω φῶ. πεφῶ. οὕτως ἡρωδιανός. καὶ πεκέκλετο. ἀντὶ τοῦ ἐπεκαλεῖτο. ἀπὸ τοῦ κέκλω.

Κ ενορυθμίαν χαλκῶ, ἂν ἔσομαι μάτων σιδήρω. ἡμφιεσμένα καὶ μπεπισμένα. καὶ ἡνορυμμάτων σιδήρω. ἀπὸ τοῦ τὸ ρυφὴν θήκειν. ἤγουν ἀνορυᾶς ὀξύτητα. ἀπὸ τοῦ πορύσσω καθοπλίζω. καὶ ἐκτὸς πορύσσω πορυθος, πορύθω. ὁ μέλλων πορύσσω. ὁ πρακείμενος, κεπόρυκα. ὁ παθητικὸς, κεπόρυσμαι. ἡμῶν χή, κεπόρυσμαι. καὶ οἱ ἀπὸ τοιούτου ἐς ἅς θ. τὸ κλάυσμος, κλαυθμός. καὶ τὸ ἀρισμός, ἀριθμός

Κ ενορυθμίους. Κενορυθμίους. ἀπὸ τοῦ χαλκῶ. ἂν καθοπλισμένος τῶν λαμπρῶν σιδήρω. ἀπὸ μέρους τοῦ πᾶν. ἀπὸ τοῦ πορυφὴν πορυθῶ. πορυθμίους, καὶ κενορυθμίους.

Κ ένθυα. πρὸ σοφοκλ ἀπὸ τοῦ κτείνω. ὁ μέσος πρακείμενος, ἔκφυα πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκβολὴ τοῦ τ.

Κ ενοτήτα. ἀπὸ τοῦ νοτῶ νοτίσω. κενότηκα. κενοτηκώς. καὶ ἀπροβολὴ τοῦ κ. οἱ ἴωνες δὲ ἐθάθασιν ὕσσος ἔλλυ τὸ κ πεπηκώς. Πεπηκὼς δὲ ἔκφρ. κενορηκώς. Ἀμφὶ κενορηκότε ποίησε. οὕτως ἔχει καὶ τὸ κενοτηθὶ θυμῷ. πάλιν δὲ τὸ ἡ ἐς βραχύα μετὰ βάλλουσιν ὡς τὸ λελεηκῦα. λελαικῦα. μεμηκῦα, μεμακῦα. οὕτως καὶ βεβηκὼς βεβαὼς καὶ βεβαότος. ἑσαότος. γεγαότος. τεθναότος. καὶ κῦ σῶα λοιφὴν, βεβῶτος. ἑστῶτος. γεγῶτος. τεθνῶτος. τὸ δὲ ἑστὼς καὶ τὰ ὅμοια, ὀξύνονται. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἡ σωαίρεσις

Κ ενρύφαλον. μέρος τῆς λίας. πρὸ ὀξείας καὶ βαρείας. τὸ κρύπτεσθαι. ὡς φύλλον δὲ ἐστίν.

Κ ένρικα. τὰ δὲ ἑξῆς ὧν ἐκμὲν ἐνὶ φωνήεντι πρὸ παλαιόμενα, ἀπροβάλλει τὸ ν τὸ πρακείμενον. οἱ ποιηταὶ δὲ προσλαμβάνουσιν. ὅς τε, Ὅσ' ἐκλίνθη. Ἰστέον ὅτι λέγει ὁ κανών. ὅτε δὲ δι' ἀμεταβόλου ὁ μέλλων, ὁ πρακείμενος δι' αὐλοῦ καὶ τ κ. οἱ κείρω, κερῶ. κέκαρκα. πλὴν τῶν ἡμέρτημαι. τοῦ μεμέμηκα. καὶ τῶν ὁμοίων. ἃ δὲ τάσσα. τέμω, τεμῶ. νέμω, νεμῶ. δέμω, δεμῶ. βρέμω, βρεμῶ. τρύφω σὺν ἐξηκολούθησε καὶ τὸ μέλλω, μενῶ. δεῖ δὲ γινώσκειν. ὅτι σεσημείωται καὶ τὰ τάσσα. κρίνω κρινῶ, κέκρικα. πλύνω πλυνῶ πέπλυκα. κλίνω κλινῶ, κέκλικα. καὶ τείνω, τενῶ τέτακα. τὰ δὲ πέβαλε τελείως κῦ τ πρακείμενον μὴ ἀπὸ μέλλοντος. καὶ κερδαίνω δὲ εὕρηται χωρὶς τοῦ μεταβολῆ κεκέρδακα. ζητεῖται τὰ ἐκμὶ τ χοιροβοσκοῦ.

Κ έκτημαι, λέγει ὁ ἡρωδιανὸς ὅτι καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ αἰολικῶς. τὸ δὲ ποιηθὲν ἔκτημαι δῶ. ὡς τὸ, Ἰλιον ἐκτῆσθαι. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ χτ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται. οὐ γὰρ ὅτου οὐδὲ τὰ ἀπὸ τοῦ π. ὁμοίως καὶ τὸ πέπαμαι ἀπὸ τοῦ πέπαμαι πλεονασμῷ τοῦ π. πρὸ ω.

Κ ελαδείους. πρὸ τοῦ κέλαδος ὅστις θόρυβον, καὶ ταραχήν. ὡς τό, Ἠδ' ἀμφ' αὐλῶ θήκην πολύκελαδον. καὶ αὐτήν. καὶ κελαδείνη κέκληται ἡ Ἄρτεμις, πρὸ τοῦ γινομένοις κυνηγίοις κέλαδον. φυτεύων, κινητικὴ ῥόος, κελάδων βαρυτόνως, κλίνεται κελάδοντος.

Κ ελαρύζω. κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὸ μετὰ ποιοῦ ἤχου καὶ φόβου ἐξίων. ὡς ὅμηρος ἰλιάδος φ. Τὸ δὲ τῶν καταποτομένων κελαρύζει. ἐπὶ ποιοῦ ἤχου ἀπαιτεῖ τὸ ὕδωρ. ὅτι δὲ καὶ πρὸ ἁπλῶς ἡ χεῖ πρὸ τοῦ φωνῶ πρὸ τοῦ πρύζω Ϛ μετὰ τοῦ λα ἐστὶ ταπεινοῦ μορίου Ϛ πλεονασμῷ

Κ ελαιηόν, τὸ μέλαν. κελαιηόν ⟨ σημαίνει τοῦ ε κελαρίζω. διὰ τοῦ ε δὲ διάλεκτον τὸ μέλαν. τὰ δὲ ἑξῆς καθαρὰ τὴν αἰτιολογίαν. καίτοι πρὸ τοῦ λ γενέσεις ἡ. καὶ ηλυηόν ἔχει βαρύτονον, ὡς αἰγυπτος.

Κ ελαυνεφὴς. ὡς μὴ τὸ διὸς πρὸ τοῦ κελαινὸν μὴ τὸ νέφος πρὸ κελαυνεφὴς, ὁ τὰ νέφη μελαίνων. καὶ συγκοπῇ τῆς ο συλλαβῆς κελαυνεφὴς. καινῶν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὁ τὴν καθόλου τὰ ὑπὸ δύο συλλαβὰ βαρύτονα σύνθετα ἐκ τοῦ πῆ μίαν συλλαβὴν ὀξύνων ὡς ἀναλοῦν τὰς δύο συλλαβάς, χωρὶς τοῦ ἀλέξω ἑκμαῖος. οὐ γὰρ φύσει βαρύτονον. ὁ μέλλων δὲ ἀλοῦ, ἀλεξήσω. οἱ γανύω. γανύφης. γανύφ. γανυμήδης. ὑφαίνω. ἀφαίνφ. ὑφαιμήν. καὶ οὐ λέγει ὑφαινομήν, οὕτως ἐκ τοῦ μελαίνω καὶ τοῦ νέφος πρὸ συγκοπὴν. ὡς γανύω γανύπεπλος. ἐπὶ δὲ τοῦ αἷμα ἐκτύφω τὸ φαίνω καὶ τὸ κελαινὸν πρὸ κελαινεφὴς. ὡς ἐπὶ τοῦ θηροφόνος. θηρεφόνος δὲ ὅλον ὀφείλουσι συγκοπῆναι οὕτως ἡρωδιανός.

Κ έλεαι. κέλω σὺ τὸ πρὸς τάσσω. ἐκτὸς κελεύω. κῦ συγκοπὴν τῆς εὖ δφ. τὸ παθητικὸν, κέλομαι. τὸ γ κέλεται Ἄλλους μὲν κέλεται ὧδε. ἂν κελεύσῃ καὶ ἀπροβολὴ τοῦ τ ἴωνικῶς, κέλεαι. Κέλεαι δὲ μὲ ἂν κελεύσῃς δέμε.

Κ ελεός, ὀρνεον τὰ χύτα πρὸ. ἀφ' οὗ κέλλω τὸ τάχος βαδίζω καὶ τ ἰσόποδα κελεὸν λέγουσιν. ἀγειζόμενοι.

Κ ελεόντες. κυρίως οἱ ἰσόποδες. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ κῦ πεπηγότα ξύλα. ἃ καὶ σαυροὺς καλοῦσι.

Κ ελεύη. εἶδος πωτηρίου ξυλίνου. πρὸ τοῦ καλόν, ὅστις τὸ ξύλον καὶ τὸ ἐλαύνω τὸ ἐλάω.

Κ ελευπόω, τὸ κελεύω. ὡς κωμικέτης. κωμικετῶ. οὕτω κελεύτης κελευτῶ. πάντων, κελευπόω. ὡς φυσῶ, φυσιόω. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ σιγμα κελευσιόω.

Κ έλευμα. ἐκτὸς κελεύω. σάφρων. οἱ γεμόνες τοῦ χλοῖς ὡς πρὸ δεξιὸς κελεύμαστος.

Κ έλευθος. ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ἔλευθος ἐλεύθω. πλεονασμῷ τοῦ κ. τὸ δὲ, ὑγρᾷ κέλευθα ὀσμαίνῃ τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, καὶ μετὰ πλασμοῦ γένους δῶν ἀντὶ γ θηλυκοῦ, οὐδέτερον εἶπε. γίνεται γὰρ μεταβολὴ γένους εἰς ἕτερον γένος. ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ ῥάχλος τὸ ῥάχλον. ἔνθεν πλησιαστικῶς πρὸ καλλιμάχω Τὰ ῥάχλα γυμνάζει. καὶ λύχνους, λύχνα. διφρους, δίφρα. καὶ ἀπὸ τέρετμός, τὸ ἐρετμόν. ἔνθεν ἐρετμὰ προσηκεα. καὶ δακτύλους, δάκτυλα. ὁ τάρταρος ἀρσενικῶς.

καὶ καθ' μεταβολὴν ἡ τάρταρος παρὰ πηδάρα. καὶ ὑδέτερον, τὸ τάρταρον. ἡ ὁδὸς Τάρταρά τ' ἱερόεντα. τριοῦτον καὶ τὸ, Ὑγρὰ κέλευθα.

Κελαινίζω ζω σ' ὅτε ἡ ἀνὴρ κελαινίζων εὐθέως. ἀντὶ τοῦ ἱππεύω. ἵππον κέλητα ἐλαύνων. ἐκ τοῦ κέλης κέλητος ΔΙ' κελητῶν καὶ κῆ παραγωγὴ κελαινίζω. κέλης δέ ἐστιν ἵππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομικός, ὁ μὴ σελλάριος λεγόμενος. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ὡς ἐπὶ πολὺ τοῖς ἅρμασιν ἐχρῶντο. κέλης δὲ λέγεται παρὰ τὸ διεσκελισμένον ἔχειν τὰ σκέλη καθήκοντας αὐτοῦ. οὕτως ἐπαφόδιτος, ὡς λέγει ὦρος. ὁ δὲ ὠρίων λέγει ὅτι κέλης λέγεται, παρὰ τὸ κέλλειν ὁ ἐστὶ τὸ βαδίζειν καὶ τρέχειν, ὅθεν καὶ κέλευθος παρὰ τοῦτο. καὶ τὸ βοᾶν καὶ κελεύειν. ἐξεκέλευσεν. καὶ ἐπακροκέλης. ἔστι δὲ εἶδος πλοίου λιμενικοῦ. ὃ καὶ Γαλία.

Κελτοί. Κελτὼ, πρεπόντου θυγάτηρ Ἡρακλέους παρεκάλεσε τὸν αὐτὴν μιγῆναι. καὶ τοῦτο πράξας Ἡρακλῆς, ἀπέλιπε τὸ τόξον αὐτῇ φράσων. ἐὰν ἀρέσκηται γαμηθῆναι, βασιλέα αὐτὸν χειροτονεῖσθαι δύνασθαι τείνων τὸ τόξον. καὶ ἐγαμήθη παῖς κέλτος, ἀφ' οὗ κελτοὶ ἐκλήθησαν.

Κελτικὴ ἀπὸ τοῦ κελτοῦ υἱοῦ Ἡρακλέους καὶ Κελτώνης τῆς Κελύφη, τὰ καλύμματα. ἀπὸ τοῦ < ἀτλαντος θυγατρός. καλύπτειν. καὶ κάλυξ, ἡ καλύπτουσα τὰ ἔσοδα.

Κέλυφος, τὸ λέπιον τοῦ ὠοῦ.

Κέλωρ, σημαίνει φωνήν, παρὰ τὸ κέλω τὸ πρὸς τάσιν. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ.

Κέλερ. ὄνομα κύριον. ἀπὸ δὲ τούτου, τοὺς ταχεῖς ἐωμαῖοι καὶ ὀξεῖς, κέλερας λέγουσι.

Κεμάς. ζως σ' ὅτε καρχαρόδοντες δύω κύνες ἅμα τε θήρης ἢ κεμάδ' ἢ λαγῶν ἐπείγετον ἐρημικὰς ἀνὰ εἴλιας κραταιάς. τρέσε δ' ἡ τετὶς κεμὰς ἢ νεβρὸς ἢ τε κωφῶν ἐφόβησεν ὁμόκλη. κεμάς ἐστιν ἡ ἐκ νεβροῦ μεταβληθεῖσα ἔλαφος. πολιμάς δὲ οὖσα. ἡ νεογνὴ ἔλαφος. διαφορὰν δέ φασιν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ. κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐπὶ πολὺ μεμνημένην τῶν ποτηλαίων. νεβρὸν δὲ τὴν μείζονα, ἐπὶ πολὺ βοῶσαν καὶ μεμυκυῖαν. καὶ ἀχνέα, παρὰ τὰ ἀχεῖν καὶ λυπεῖσθαι πρὸ τῶν ἰδίων τέκνων, καὶ μὴ πάνυ ἀμέμπτως δύνασθαι ἀποκρίνεσθαι.

Κενὸς. οἱ μὲν παρὰ τὸ σκιὸν, σκινὸς. σκενὸς ἐκενὸς. ἐνὼ ἐστὶ τὸ σκιὸν ποιῶ καὶ βάλλω. ἢ παρὰ τὸ καίω καινὸς καὶ κενὸς. ὁ κεκαυμένος καὶ ποτὸς ὤν. ἢ ὅτι τὰ κεκαυμένα πολύφαγα ἔλαφα. ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινὸς καὶ κενὸς. ταῦτα πολύφαγα καὶ κενὰ, εὐκίνητα, καὶ εὐβάστακτα. ἢ παρὰ τὸ χωρῶ. χυὸς, καὶ κενὸς. ὁ χωρήσας δύο ἀμφορεῖς. διὰ τὸ μὴ δέχειν. ἢ παρὰ τὸ χέω χεὸς καὶ κενὸς. ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξενὸς. ὁ καὶ ξεσμένος καὶ κενὸς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κενεὸς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄφιλον καὶ πολύφορον. καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου σημαίνει τὸν μάταιον καὶ πολύφορον. ἀφ' οὗ καὶ ἐγκαίνιον. σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστόν.

Κενεὸς. ποιουείδους, πλεονασμοῦ ἐπεκτάσεις. καὶ ἔστιν ἐπέκτασις. συλλαβῆς πλεονασμὸς καθ' ὃ μέσον τοῖκδον τόπον φυλάττων. οἱ ἀδελφὸς ἀδελφεός.

Κενεών, ὁ κατὰ τὸν λαγόνα τόπος, ἡ λαπάρα. παρὰ τὸ κενὸς εἶναι ὁ σπέως. καὶ γὰρ λαπάρα λέγεται διὰ τὸ λελάφθαι ὃ ἔστι κεκενῶσθαι τὸν τόπον, πρὸς σύγκρισιν τῶν πλευρῶν. λαπάξαι γὰρ τὸ κενῶσαι.

Κενεμβατῶ, τὸ κενὸς ἐπιβαίνω.

Κενθίππη, τόπος ὄρους. διὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖ κεντῆσαι τὸν ἵππασον ἵππον βελλεροφόντης.

Κέντσαι. πρὸς ἀκρίνην μέσου ὁρίσου. ἀπὸ τοῦ κέντρου κέντσω. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ κεντῶ κεντήσω. Ϛ συζυγῶν, κέντσω. ἐκέντησα. κεντῆσαι. καὶ κέντσαι συζυγῶν.

Κέντρον, παρὰ τὸ κέντω πλεονασμῷ τοῦ ρ κέντρον, καὶ κέντριον

Κεντρηνεκέας. Κεντριπεκέας ἔχον ἵππους. τοὺς κέντροις ὀξέσι τοὺς μάστιξιν εἰθισμένους. παρὰ τὸ συνεχῶς καὶ δηλητικῶς

Κεντρῶνες, κυρίως λέγονται, τὰ ἐχθλα < κεντρίζεσθαι. φόρων χοιρίων συνεχομένας ἐν. οἷς ὁμοίως ταύτης ὁμοροκεντρα.

Κεντρότυπον. τὸ μαστίγιον, ἀπὸ τοῦ τύπτειν.

Κέντυλα. ἔστι διαλέκτου. ὡς γὰρ τὸ παρ' ἡμῖν φίλτατον φίντατον, καὶ δέλτα, δέντα. οὕτω κέλται κέντται.

Κένταυρος, ἀφ' οὗ τὸ τῶν κενταύρων γένος. ὃς οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ τὰ γαστέρα αὐτοῦ ἐξιόμενα κεντεῖν τὰ ὦρα. φασὶ δὲ αὐτὸν τῆς ἥρας ἐραστὴν γενόμενον συγκαθεύδειν αὐτῇ ὁμοιωθέσαν νεφέλῃ. ὀργισθεὶς δὲ τέχθη ὁ κένταυρος. μέχρι μὲν ὀμφαλοῦ τὸ τοῦ πατρὸς ὁμοίως ἔχων. τὰ δὲ κάτω, ἀλόγου. διὰ τὰς νεφέλας τῆς ἀλόγους ὁμοίας εἶναι. ζήτει τὴν ἱστορίαν παλαιτέρου ἐν ὀδυσσείας, λ.

Κέντωφος. ἀπὸ τοῦ ὀρνέου ὅ ἐστι νοῦφον καὶ ἐπὶ πλέον τοῖς ὕδασιν. ὁ τὰ ἀκροτήρια τῶν ὀρέων φυτεύει τὰς νοτερυφὰς βαίνων. οἱονεὶ ὀρθβάτης. κέρατα γὰρ καλοῦσι τὰ ἀκρα ὡς φησὶ πίνδαρος Ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια.

Κεραίζω τὸ πορθῶ, καὶ κακῶ, καὶ διαφθείρω. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κέρασι χωμένων ζώων. ἢ παρὰ τὴν κῆρα. τὸν θάνατον.

Κεραϊστὴς, τόπος μικρὸν. ἀπὸ τοῦ πολλῶν. κέρατα τὰ ἄρρενος βάτου ἀμελγομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πεξάμενα ἐκ, ὡς καλλίμαχος.

Κεραμεὺς, παρὰ τὸ κέραμος. τοῦτο παρὰ τὸ ἔραν ἔραμος, καὶ κέραμος, ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κεκάμφθαι τὴν ἔρα.

Κεραμεικὸς, ἀπὸ τοῦ κεραμεὺς, κεραμέως, κεραμεϊκὸς. καὶ συναιρέσει, κεραμικὸς. γίνονται δὲ ἐξ ἧς λαμπαδηδρομήσαι ἐν κεραμικῷ. ἀθηναῖος. ἡφαίστου. προμηθέως. ἄμως. κεραμικὸς τόπος ἀθήνησι, ὅπου σὺν ἔλλον οἱ ἀθηναῖοι κατέθαπτον τὴν λαμπάδα δυοῖν ἀνδροῖν. προς δὲ τὸν τόπον τοῦτον, πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασίν. ἐφ' οὗ συμβουλεύειν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα. ἀριστοφάνης.

Κεραννύς, μετοχ. ὁ κεράσας. ἐστὶ κέρας. ὀξάλου οὐκερῶ ὁ κεραννύω. ὃς καὶ τῶ, καὶ κεραννύω. καὶ κερῶ κερύω, καὶ κεραννύω. καὶ ὁ ἀράγωγον, κεράννυμι. ἡ μετοχ. κεραννύς. καὶ ταδὲ τὰ τριῶν ταδιάδυο μ̄ β̄ᾱ. ζωννύω. μεν-

Κεράσαι δ' ἔστι, τὸ ἐπιχεῖν οἷον ἀπὸ χνύω, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ λαιοῦ ἔθους. καὶ λαι γὰρ ἔχω γὰρ κέραι ἀντὶ τοῦ προχόη. οὕτω καὶ σοφοκλῆς. καὶ ὁ μήρος ἰλιάδος β̄. Οἷον δὲ τεῦ-

κεράσασα πατήρ. ᾱ̄ ἐχέασα ἀπὸ κέρας. καὶ ὁ δὲ τὸ εὑ-

ρεθῆναι τὸ τῶν ποτηρίων χρῆσιν, ἐν τοῖς κεράσιν ἔθος ἦν

Κέραιρε, κίρνα. ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ, κεραίρω. ὃς μενῶ, μεναίνω, μενανῶ. καὶ κέραιρε, ἐκ τοῦ κερῶ, κεραίω.

Κέρας, ὡς ἀπὸ τοῦ κάρα. ἐστὶ τῆς κεφαλῆς ἐστιν. χθὲς καὶ τὸ κεραιζόμενον τῶν ζώων. ἐστὶ τοῖς κέρασι μάχιμα. καὶ ὁ κεραυνὸς, φθαρτικὸς ὤν. ὁ διὰ τοῦ αὐτοῦ βλάπτων, ὅ ἐστι κάω. καὶ τὸ κεραίζω. καὶ τὸ κέρμα καὶ κέρμα ἀπὸ τοῦ κείρω τὰ πολλά.

Κέρας, ἠθριξ. διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἡ ἐκτὸς βάθους ἐν μέσῳ τοῦ τῆς θέρμης ὡς ἀναφερομένη, κατὰ τὰ τῆς δέρματος τάσει σφιγχθεῖσα, κεραυνοῦται. καὶ ὁ ἐξ ἑνὸς μέρους. λέγεται κέρας καὶ ὁ ποταμὸς ὃς διὰ πολλῶν ῥεῖ. ἔστι δὲ ὁ τοῦ ποταμὸς ὑπὸ τοῦ κέρας ὠκεανοῦ. κέρας δὲ λέγουσι πολλοὶ τοῦ ποταμοὺς τοὺς ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἀφερομένους. κέρας λέγεται καὶ ἡ κεφαλή. στ̄ καὶ τ̄ δόξαν. ὅς τε, Καὶ ὑψόσε κέρας χεῖ-

σῶν ἀλοῦ. καὶ ῑᾱ̄ διὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας, καὶ κέρας. τ̄ δὲ δόξαν πάντες ἐπιθυμοῦσι. στ̄ καὶ τὸ κεραυν. ὅς τε, Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκ κεδεκάδωρα πεφυκώς. στ̄ καὶ τ̄ ῥίχα. καὶ ῑᾱ̄ διὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω. ὃς τὸ, Τοξότα λω-

βητὴρ κέρα ἀγλαέ, ἐν καλλωπιζόμενε τῇ τέχνῃ, καὶ τῇ ῥίχωσει. κέρας δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ τ̄ ῥίχα ἐκάλουν. κλίνεται κέρατος κέρασος καὶ κέρως. καὶ μετάγεται εὐθεῖαν. ὅθεν ῑᾱ̄ μονόκερως μονόκερως. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν,

Κεραός. ἔλαφος κεραός. εὐκέρως. ἐν τῶν μονοκέρωτ. μεγάλα κέρατα ἔχοντα. ἀρέσκεται. ἀπόθηλάσαι τῶν ἐλάφων, οὐκέρατα φυόντων. ἐκτὸς κέρας κέρατος, ῑᾱ̄ κέρασος. καὶ ὀξύνεται ὁ φλοιὸς βαρύνεσθαι. ἀπὸ τοῦ συνεξικνοῦμαι τῶ σεν

Κεραξόος. Κεραξόος ἥραρε τέκτων. ἐν δαναὸς ἀλαός. κεραυργὸς. κεραυγλύφος. ἀπὸ τῆς κέρασος ἰωνικῆς

Κερόης. ἀπὸ τῆς κέρασος ἰωνικῆς, ἐν ἰωνικῆς ῑᾱ̄ καὶ τ̄ ξέω. κερατόης. καὶ συγκοπῇ κερόης. τὸ θηλυκὸν, κερατόεσσα. καὶ συγκοπῇ, κερόεσσα. ἐν κράσει κερόυσα.

Κέρασβοός. οἱ μὲν, κυρίως. οἱ δὲ, τ̄ ῥίχα. ἄμεινον δὲ μοεῖν κεράϊόν τι προσκεφάλαιον τῶν ἀστέρων, ἵνα μὴ οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ βιβρώσκωσι τ̄ ὀρεμάν. ἰλιάδος ω̄.

Κερασβόλον, ἔστι μὲν τῶν ἀπαξ εἰρημένων τῶν πλάτων. φαίνεται δὲ ὡς περμ̄ τὰ πόμα, τῶν οὔτε ἐκφερομένων καρπὸν, οὔτε ξύλων, οὔθ' ὑδατίνην ὕλην. τὰ τοιαῦτα δείκνυσι φανερὰ τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων τῶν κερατοβλήτων τῶν βοῶν. ἀφῶν καὶ ὀφθῶν ἔσχε. πρὸς δὲ τὰ ἐρίτιμα πεδιάδων λόφοι τοῦτο. ὡς ἀτερά μονα οὕτω τῶν οὕτως εἰς τ̄ πῆν κ̄ᾱ̄ τὸ μέσον τ̄ περμ̄. ἐν οὖν ὑπὸ τὸ ἀπαθεύ-

σας ἀπαθὲς τε καὶ ἀπαθὲς τοῖς νόμοις, κερασβόλους

Κέρδος, ἀπὸ τὸ χεὶρ χειρὸς, χέρδος. προσπόρευσαν. δος, καὶ κέρδος. διὰ τῶν χειρῶν δίδομενον ἐπωφελεία. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τὸ κέαρ ἐν τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω, τὸ τῆ ψυχὴν εὐφραίνον. καὶ ἀπὸ τὸ φρέαρ καὶ τὸ ἡδύ.

Κερδαίνων, ἀπὸ τοῦ κέρδους, καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἰαίνειν.

Κερδῶ, καλῶπιξ. ὃς ἀπὸ τὸ ἄγαθὸν ἄγω, οὕτω καὶ ἀπὸ τὸ κερδαλέα καὶ ἀπατητικὴ, γίνεται κερδῶ ὑπο-

Κερδαλέος, ὁ σωφρονικὸς, ἐν ἀπαλογιστικὸς. νοητικῶς. τὰς δὲ συνηχείας, κέρδη ἐκάλουν. ἀπὸ τὸ κοίλην ἢ τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν διαλόγων κλέπτειν.

Κερδαλεόφρων, πανοῦργος τὸ φρόνημα. καὶ πεῖ τὰ κέρδη τὸν νοῦν ἔχων. τουτέστι, κερδαίνειν φρονῶν. ἀπὸ τὴν φρένα καὶ τὸ κέρδος. τουτέστιν, ὁ κερδαίνειν φρονῶν. καὶ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν.

Κέρδιον, βέλτιον. κρεῖσσον. ἀπὸ τοῦ κέρδους. ἔστι δὲ δεύτερον. τὸ ἀρσενικὸν, κερδίων. γίνεται τὸ πᾶν οὐκ ἔχει. τὸ δὲ θηλυκὸν, ὁμοφωνεῖ τῇ κλητικῇ τὸ ἀρσενικοῦ ὦ κέρδιον. διαφέρεται δὲ τὸ τοῦ κέρδους. διότι τὰ συνηρημένα ἀπὸ τοῦ ο̄ εἰς οῡ βαρύνεται. συνοξύτερος. ἐπεὶ οὖν τὸ καλλίων καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ω̄ τέλους μακρὰν οὐκ ἠδύνατο προπροξυνθῆναι, τὴν κεχρεωστημένην τόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ, ἀνεδέξατο ἐν τῇ κλητικῇ. ὡς τὸ Γλύκιον. Ἔνθα δὲ σύνδεσμος ἔσκεν, ὁ κέρδιος γένετ' ἀνδρῶν. ῑᾱ̄ σύνετώτατος. κέρδιος γὰρ τ̄ σύνετώτατος φασίν. οὐδ' αὖ τ̄ πρόγονον αὐτοῦ πάππου ῥᾴτατον εἶπεν. οἱ δὲ νεώτεροι τὴν λέξιν, ὡς τ̄ φιλοκερδοῦς λαμβάνουσιν.

Κερκὶς. κέρκω γὰρ προκαλάρχει ἐῆμα. οἱ, ἰλιάδος ζ Γλυκείου μάτερ οὔτι δύναμαι κέρκειν τὴν ἴσην. ὅτε τὸ κέρκω τὸ πλέκω, κερκὶς τις οὖσα. ἀπὸ τὸ κέρκειν ὅ ἐστιν ἠχεῖν. ὡς καὶ ὁ πορβιβασμὸν, κερκὶς. καὶ τλέοντος ἡ οὐρὰ κέρκος. ἐκ τοῦ κέρκω, κέρκος. πλεκτικὴ γάρ ἐστι. καὶ εἶδος φυτοῦ. Τῶμοι ἀναθραμέτην ἄτε κερκίδες. καὶ ἴσως ἐκ τοῦ φυτοῦ ἐποίουν τὰς κερκίδας τοῖς γυναιξί.

Κέρκω ῶς, οὕτω πρότερον ἐκαλοῦν οἱ κύκλωπες. ὁ θεὸς καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ καινοὺς ἄνδρας, κέρκωπας φαμὲν. ἐκλήθησαν δὲ, κλέπται τὸ κερδαλέον αὐτῶν καὶ πανοῦργον. καὶ ἀπὸ μικροῦ κερκώπης. καὶ κέρκωπες λέγουσι οἱ ἀπατεῶνες, ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν μεταφορᾶς. οἱ γὰρ ὀψὲ καὶ τοῖς κέρκοις σαίνοντες δάκνουσιν.

Κέρνουρος, εἶδος πλοίου βραχέος.

Κέρνος, θηλυκῶς σκεῦος τι. ὡς πορκαὶ ῥίπτουσι, καὶ θύρα χαλκῆ. οὕτως ὁ ἀλκμὰν ἐχρήσατο.

Κέρνουρος, τὸ μακρὰν ἔχον πρύμναν σκάφος.

Κέρσαι, πτῆσαι. ἐκ τοῦ κείρω, κερῶ. ἀολικῶς, κέρσω.

Κέρκυρ. πρὸς τὸ κέρκυρ οὐκείρηται. οὐ πρόσκειται ἡμῖν ἅρπα δύναται γενέσθαι. ἀπὸ τοῦ ἁρπάσαι γὰρ ἔκαστον βοῦς ἀγέλας φησὶ, Καὶ κέρκυρος ἡγεῖται. ἀπὸ εὐθείας τῆς κέρκυρ. ἀπὸ οὐκ εἴρηται. οὐκ ἅρπα ἔχει τῆς ἁρπαγῆς. ἀπὸ

κλιστώς ἐστι μᾶλλον ὁ μὴ πλασμός, εἰ περ εὐθὺ ἀκέρκυρ ὁ μὴ εἴρηται. ὡς περ τὸ ψίθυρ, μὴ τυρ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἴλλυρ. ἀλλὰ τὸ ἰλλύρας μετὰ τοῦ πλάσαι κ τ ἀπλῆ πῶσιν. ὡς τε ταῦτα μετὰ πλασμός. φησὶ ἰλλυριοὺς καὶ κερκυραίους. οὐ γὰρ εἴρηται οὔτε ἡ εὐθὺ. οὔτε ἡ γλωσσικὴ, οὔτε ἡ ὁδητική, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπλῆ πῶσιν μετὰ τοῦ πλάσαι. εἴρηται δὲ ψίθυρ καὶ μῆτυρ, ἀφ' ὧν ἡ κλίσις. οὕτως ἡρωδιανός.

Κ ἑρμῆς, ὁ χλευαστής. ὁ τὰ κέαρ τεμὼν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ περὶ τῶν λόγων. ἡ κερτόμιον τὸ περὶ τῶν λόγων. ὁ τὸ ψυχὴν χλευάζων. ἡ γὰρ ἰσοῦ φησι. καὶ κερτομίοις ἐπεσιν, ἐρεθισμοῖς. περὶ ξωτικοῖς.

Κ ερμαίνω, ἐρεθίζω. χλευάζω. ⟨ χλευασμοῖς. σχῆμα περὶ αὐθέτων. ἐπεκερτόμησε. ἐπεχλεύαζεν. ἐσκο-

Κ ερκώπων, δολίων. παρὰ τὸ κέρκω. ἡ ῥεθίζει. ⟨ πῶν. ἡ ῥεθίζων. λόγους πιθήκων. καθάπερ τὴν ἑρκὼ ἡ ἁλώπηξ φησὶ θη-ρευθῆναι κύνας ἀπατᾶν τῇδε κἀκείσε πειρεσίοις μύκη, ἐφαμίλλως καὶ οὗτοι φησὶ ἀπολουσέρους φσηνακίζοιδὴ τὴν κέρκω τῶν λόγων.

Κ. ερίνους, τὰ φυμία καὶ τεμάχη τῶν ἰχθύων.

Κ εσός, ἔνδυμα ἀφροδίτης. παρὰ τὸ χέω. ἐχέσθη γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐσθῆτα. ἔνδυμα. ἰλιάδος ξ. Ἡ μὲν ἀρ' ἐκ θαλάμοιο κατήλυθε δῖα θεάων. ἑλοῦσα δὲ κεστὸν ἱμάντα. ζωστῆρα ἑσσῦ οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ πολυκέστης εἶναι ταῖς ῥαφαῖς. παρὰ τὸ κάζω τὸ σωρεύω, ἐκμαγίου ὄντος, καθάπερ ἐκ κεσός. ὁ κεφάλαιον ἐκ δίας τε ποικίλμάτος ἐδ' ἀκεστημένος. ἢ παρὰ τὸ κέντω βαρύτονον. ἔνθα καὶ, Κέντρες ἵπποι. ὁ μὴ ἀπὸ τοῦ κεντέω, κέκεκα. ὁ παθητικὸς, κέκεσμαι, κέκεσ-

Κ εύθω, τὸ κρύπτω. ἐκ τοῦ κεύσω, ⟨ κευμός ἡ κευ ⟨ κεσός. θμός, ὃς μνημισμός μνημθμός. ἐκ τοῦ κεύθω ⟨ κευθμών. ἀπὸ τοῦ κεύθω, ⟨ κευθάνω, ἐκεύθανον, ἂν ἐκρυπτον.

Κ εφαλή. ἤτοι παρὰ τὸ κάρφεσθαι. τὸ ξηραίνεσθαι ὁ καὶ ἀξηρος τόπος ἡ ὁδός. ξηρὰ δὲ ἡ ὁδός. ἢ κατὰ ἀπολλόδωρον, καλύφη τις οὖσα παρὰ τὸ καλύπτω ἡ σκέπω τὸ ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἐκ κεῖσθαι τὰ φάη. κεφάκη τις οὖσα. καθὰ πλεονασμοῦ τοῦ λ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κάπτω τὸ πνέω, καπαλὴ κεφαλή. οἱονεὶ ἡδιαπνέουσα. παρὰ τὸ πνεῖν. ὅθεν καὶ κῆτος ὁδιαπνεόμενον τόπος πρὸς ἄνεμον, ἀνάπνευσιν καὶ κῆτος λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ κέλυφος ὅ σημαίνει τὸ κάλυμμα.

Κ εφαλέως. ὀκνηρῶς. οἱ ἀπολλᾶς διὰ τοῦ αως. οἱ δωριεῖς διὰ τοῦ εως. ὁ δὲ ζηνόδοτος γράφει τὸ λαὶ διφθόγγου, ὡς κτητικῶς αὐτὸ λαμβάνων. κακῶς δέ. κανὼν δέ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ κτητικὰ ὠν τῶν σωματικῶν μερῶν παρὰ λαμβανόμενον. καὶ ἀτεχνίτως θέλει παρὰ λαμβάνεσθαι. οἷον, βόειος κεφαλή, ἡ τοῦ τεχνίτου βοὸς κεφαλή. ἀνθρώπειος ποὺς, ὁ τοῦ τετελευτηκότος. οὐδὲ ἐπὶ ζώντος ἐπὶ ποὺς λέγεται. διὸ καὶ μέφυκεν τὸ ζηνόδο-

ρον. ἐπὶ δὲ τῆς ἀρούρης ἐπὶ κεφαλαίωσις κτητικῶς ἐπὶ φωνήεντος ἐχούσης τὸ ζῶον τὸ ἄρουρα. οὐκ ἔπαθε πλεονασμόν, ἀλλὰ συναίρεσιν.

Κ εφαλληνία. ἀπὸ κεφάλου τινὸς. ὃς ἀνθυπάτως ἀνελὼν πρὸς κύκλον τὸ ἐρεχθέως μητέρα, ἔξεστι τῆς ἀπλῆς, καὶ σὺν ἀμφιγύωι στρατεύεσθαι τὴν λεβόην. ἔπαθε δὲ ἐκ λυσσάσης ἐσχισμένου κρανέου τοῦ παλαίου. ἀφ' ὧν οἱ ἐκ τῆς κεφαλληνίας. πρόσοδοι. σαμαῖοι. κρανῖοι. παλῆς. προσηγορεύθησαν. οὕτως ἐπαφόδους ἐν ὑπομνήμασι

Κ εχαρόντα, ἀπὸ χωροῦντα. ἐκ τοῦ ⟨ μαι τῆς ὀριστικῆς. χάζω, χάσω, κέχαδα, κεχάδωσι κεχαδότος. ἡ πλεονα-

Κ εχαροίαν. χαίρω. ὁ βαρύτονος, ἔχαρον. ὁ ⟨ σμῶ τὸ μέσος, ἐχαρόμην. ἡ τὸ εὐκτικὸν, χαροίμην. ἡ ἀναλυθὲν πλασιασμοῦ, κεχαροίμην. τὸ μέλλον τῶν πλεονασμῶν, κεχαρήσω, κεχάρησαι. καὶ τὸ ἰωνικὸν, κεχαροίατο. ἀπὸ τοῦ χαρείσασθαι. ὃς μνήσασθαι, μνησάμενος. λέγεται, λεγόμενος. ῥυθοῖται, ῥυθοῖτο. εἰς τὸ δευοίατο.

Κ εχαρηότα. οὔτε ἀπὸ τοῦ χαίρω ⟨ μι, ἐπεὶ δὴ ὁ παρακείμενος κεχάρηκα ἐστὶν, οὔτε ἀπὸ τοῦ χαίρω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χάρω, γίνεται χαρῶ. ὃς φαίνω, φανῶ. οὗτος παρακείμενος κεχάρηκα. ἡμῶν χη, κεχαρήκως. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ

Κ εχολώσεται. Ὁ δέκεν κεχολώσεται, ⟨ κεχαρηότα. ἀντὶ τοῦ ὀργισθήσεται. ἐκ τοῦ χολῶ χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι κεχόλωσαι. ἡ ὁ μετὰ τὸ λίπον μέλλων, κεχολώσομαι. διαφέρει δὲ τοῦ μέλλοντος. ὃ μὲν μέλλων, ἀόριστός ἐστιν. ὁ δὲ μετὰ τὸ λίπον μέλλων, ὡρισμένον.

Κ φος. σημαίνει τὸν πολίτην τῆς κέω. κέως δὲ νῆσός ἐστιν. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κέω τοῦ ἀπόλλωνος καὶ ὁδὸς ἐσσι νύμφης ἐκ τοῦ κέω ⟨ κεῖος. ἡ κατὰ σύναίρεσιν, κῶος. κῶς, νῆσος ἐστίν. ὠνομάσθη ἀπὸ κῶ, ἥτις θυγάτηρ μέροπος ἐξ ἐχεμείας ἦν. ἡ κῶς τῆς κῶ. τὸ δὲ παρ' ὁμήρῳ ἰλιάδος ξ. Καί μιν ἔπειτα πόωι δεύομαι ὀμβρήσαντα. ἀπὸ ἄμης εὐθείας ἐστὶ τῆς πόης.

Κ εἰρεῖν, τὸ πλέξαι. ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ ἀπὸ τοῦ πλέ-

Κ εἰω, σημαίνει τὸ καίω. ἀνέφανται ⟨ ρας. ἤτοι τὸ ῥίχε. ἢ τὸ ἔως ἐν τῷ, Κέφρου τε ῥεῦμα ῥίου. κείων, τὸ πυκνὸν μενος. ἀπὸ τοῦ κέω. Ὄρσω κέων. πλεονασμῷ, κείων κίω δὲ τὸ πορεύομαι διὰ τοῦ ἴω τὰ ἀπὸ τοῦ ἴω.

Κ ημήλια, τὰ ἀποθέτα χρήματα ὃς παρὰ τὸ θήσω μέλλοντα θεμέλιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κείσω κείσομαι μέλλοντα κημήλιον. καὶ παρὰ τὸ ἐκ κεῖσθαι τὰ μείλιχα, διὰ τῶν ἐκμαλιστόμεθα. ἤτοι τὰ χρήματα.

Κ ῆρια. σῆ τὰ σχοινία τὰ ἐν τάφοις δεσμά. καὶ κῆρια σῆ τὸ σχοινίον τὸ δεσμεῦον τὴν κλίνην. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς παρὰ τὸ κείρω τὸ πόπω. φυτεῖ παρὰ τὸ εἰς λεπὰ πόπεσθαι αὐλά. καὶ παρὰ τὸ κέρασσον τρίχα κερία. καὶ πλεονασμῷ ῥυῖ, κῆρια. καὶ ἐκ τῶν ῥίχω ἦσαν τὸ παλαιόν. καὶ παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, ἤρια. καὶ πλεονασμῷ ῥυῖ κ.

Κ θι, ἐπὶ ἐκθέσεως τόπου. ἐκ τοῦ ἐκθύω. τὸ κεῖ διφθόγγου. διαθ. τὰ θι λήγοντα ἐπιρρήματα, παρα-

λείπουσαν θέλῃ φυλάττῃ τῶν ἁγίων ἐπῳδῶν.

Κάθον, ἀπὸ τοῦ ἐκάθην. ἀπὸ τοῦ κάθος, κείσθαι, ὡς λέσβος, λεσβόθεν. καὶ καταπλάσσουσιν, κάθεν.

Κάθος ὑγιάσθω ὡς ἀτόρευτον. ὁμοίως ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει ἁγὸς τὸ κεῖται, πεπαυωμένην, κἀγὸς τὸν ὄξαν. ἁγὸς τὸ ὡς βαρύναν. ὁδὲ ἀρίσταρχος, κάθος τὸ ὁσὰ ἀτόρευτον. ζητοῦσι δέ τινες πῶς ἔστιν ἀναλογώτερον, τὸ κάθος, ἢ τὸ ἔκθος. ἔστι δὲ φανερὸν ὅτι καταπλάσσει μᾶλλόν ἐστιν ἀναλογώτερον τὸ κάθος. καταπλάσσει δὲ τὸ ἔκθος. καθὸ μᾶλλόν ἐστι λέγειν ὅτι οὐδέποτε τὸ πρωτότυπος ἀντωνυμία ἀπαθὴς οὖσα, ὑποβαίνει τὴν δισυλλαβίαν. οἱ, ἐγώ, αὐτός, οὗτος. τὸ κάθος ἐστὶν ἀναλογώτερον. προσκεῖται πρωτότυπος, διὰ τὸ νοητότερος, σφοδρότερος. πράττουσι δὲ αὐτὰ ἀντωνυμίαι ἀπαθεῖς εἰσι, διὰ τὸ οὐσιαστικοί, ἔκθυσοι. καθὸ δεῖ μᾶλλον προσώποις ἀντωνυμίαις, ἀπὸ φωνήεντος θέλουσιν ἄρχεσθαι. οἱ, οὗτος. αὐτός. ὁδέ. ἀναλογώτερόν ἐστι τὸ ἔκθυνος, ἵνα ἀπὸ φωνήεντος ἄρξηται.

Κάθος. οὐκέτι σύνταῦθα σχῆμα, θεματικὴ γάρ ἐστι. τὸ ἐπιφωνήσεως φύσει μακρὸν βραχύνεται. οἱ, ὦρων, ἐώρων. ἀφαιρεῖται δέ ὅτε μὴ συμφώνου ἐστίν. οἷον ἔφη, φῆ. οὕτως ἔκθος, κάθος. ἀφαίρεσις ἄρα. καὶ πάλιν οὐδέποτε μονοπρόσωπος ἀντωνυμία ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, μὴ ἀπὸ φωνήεντος, αὐτός ὧδε. μήποτε ἄρα ἔκθος, ἢ ἀφαίρεσιν κάθος. προσθέσεις δὲ λέγεται τὰ, ἐπειδὴ καὶ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἀπαθεῖς οὖσαι, οὐθέλουσιν ὑποβαίνειν τὴν δισυλλαβίαν. ἀπαθεῖς εἰσι, διὰ τὰς ἐπεκτεταμένας. αὐτοσί. οὑτοσί. ὅθεν τὸ ἔκθος, ὑποβαίνει διὰ τὴν δισυλλαβίαν. μήποτε τὸ κάθος ἐστὶ κυριώτερον. ὅθεν πρὸς μὲν τὸ τοσοῦτον τὰ τῶν συλλαβῶν, κάθος. πρὸς δὲ τὸ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, ἔκθος. ὅθεν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἐπειδὴ οἱ δωρικὸς κάθος λέγουσι διὰ τοῦ η, κάθμαι. Ἰστέον ὅτι τὸ κάθμαι κεῖμαι, μόνον. ἐλέγχου, μήτε ἀπὸ τῶν ἁγίζω εἶναι, μήτε ἀπὸ τῶν ἁγίομαι, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν ἁγίζω, κατὰ τὸ παλαιὸν ὡς τὸ τύπτομαι, κατὰ τὸ ἁγίσω. κατὰ τὸ ἁγίσομαι. κατὰ τὸ ἁγίσσω. κατὰ τὸ ἁγίσσομαι. κατὰ τὸ ἡγίασμαι, κατὰ τὸ ἡγίασμαι. κατὰ τὸ ἁγίζομαι. κατὰ τὸ ἁγίζω. ὡς τὸ βοῶμαι. κατὰ τὸ χρυσοῦμαι. κατὰ τὰ ἀπὸ τῶν ἁγίομαι, κατὰ τὸ παλαιὸν ἁγίσσομαι καὶ ἁγίσσω. ὡς τὸ βοῶμαι, κατὰ τὸ βοάσσω. ὡς τὸ ἁλφάνω σωεσταλμένως ὡς τὸ ἵσταμαι, κατὰ τὸ ἵστημι. ὡς τὸ δίδομαι. κατὰ τὸ δίδωμι σωεσταλμένως ὡς τὸ ζεύγνυμαι. μὴ ἔστιν ἄρα εἰπεῖν ὅτι ἐλέγχονται ταῦτα εἶναι ἀπὸ τῶν ἁγίομαι. ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ἅσαι καὶ κάσαι. ὡς γὰρ ἐνεστὼς ἁγίομαι λήγων, ἔχει τὸ δεύτερον ἁγίσαι λῆγον, ἀπὸ τῶν ἁγίσσω. οἷον, ἁγίθεμαι, ἁγίθεσαι. οὕτως ἅγιμαι, ἅγισαι. κάμαι, κάσαι. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ οὕτως. ἔστιν ἔω τὸ κάθημαι, καὶ κέω βαρύτονα. καὶ κατὰ παραγωγήν, ἐῶ καὶ κεῶ πεπαυόμενα, ὡς κύω, κυῶ. ἕλκω, ἑλκῶ. εἶπω, εἰπῶ. εἶτα κατὰ παραγωγὴν τῶν ἁγίσσω, γίνεται ἑκμὶ καὶ κέκμι. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἕεμαι καὶ κέεμαι. καὶ πράσει τῶν δύο εε, εἰς μ, ἅγμαι καὶ κάμαι. ἢ τει ἁγὸς τὸ ἑαυτοῦ.

Κήδω, τὸ φροντίζω. παρὰ τὸ κήδω τὸ ἀνιῶμαι, γίνεται ἐκτεταμένου. τοῖς δὲ φροντίζουσι, παρέτεται τὸ ἀνιᾶσθαι. κἠκ τοῦ ἔδω τὸ ἐδίω. μοῦσα κροῦσις καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ. καταδιούσι γάρ μου τινὰ ἑαυτοῖς οἱ μνημονεύοντες. οἵτινες μελεδώνη, ἀφροντίς. παρὰ τὸ μέλειν. τὸ δὲ κήδω τὸ λυποῦμαι, οὐ χεῖρον ἐτυμολογοῦμεν. ὡς οἶμαι δὲ οὐδὲ ἀπὸ τοῦ κήδεσθαι εἴρηται. κήδω κήδω. τοῖς δὲ λυπουμένοις παρέπεται ἡ ἔκκαυσις. καὶ ἀνάσχεσις κηδομένη, ἀντὶ τοῦ λυπουμένη. κήδεται γὰρ δανειστὴς, ἀντὶ τοῦ ἐφροντίζει. ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἠμέλει τοῦ. καὶ ἔστιν μεσὰ τῆς παρῳχημένου. ἠμέλει γὰρ παρὰ δανειστῇ. Ζέτε κήδομαι ἢ δὲ σὰ τέκνα. Καλόν φησιν ἐμοὶ τὸν, κήδειν ὃς κέ με κήδει. ἀντὶ τοῦ λυπεῖν καὶ βλάπτειν. μελεδώνη

Κατακαλύπτειν. διαφέρει τῶν ἀπερμάτων τὸ λόνον φυλασσόντων, καταφιλᾶσθαι, καταφιλεῖσθαι, τὸ καταλάβεσθαι οὐκέτι ἐν Θ καταλάβεσθαι. λέγεται ὅτι καθόλου μὲν τῶν τοῦ ὁρισθοῦ παθητικῶν ἀπερμάτων ἐνεργῶς καὶ παρατατικοῦ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ἢ μὴ τοῦ μακρᾶ φύσει παραλήγεται. ποιεῖσθαι. οὕτω καὶ ποριεῖσθαι.

Κήδεα, λύπας. ἔνθεν. ἐκ τοῦ κήδω. παρὰ τὸ ἀνιᾶσθαι καὶ οἰκτείρεσθαι.

Κήδαρ, σπέρμα. παρὰ τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ κήδω τὸ νοιμῶμαι.

Κήδω, σημαίνει τὸ θάπτω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ χέω, χύω. χύω. οὗ ὁ μέλλων, χύσω. καὶ μετάγεται ὁ μέλλων, ἁγὸς ἐνεστῶτα. καὶ γίνεται κήδω κατὰ μετοχὴν τοῦ χέω κήδω σίγμα ἁγὸς. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον κηδεύω. κἠκ τοῦ κήδω τὸ φροντίζω. κήδω φωλεύω, φωλεός. οὕτω κηδεύω, κηδεός. ἔστι μέντοι ὁ φροντιστὴς καὶ κηδεμονίας ἄξιος καὶ κηδεύσεως. φυτεστὶ ταφῆς.

Κηδεσταὶ λέγονται, τε πατὴρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν. κήδος γάρ ἐστιν ἡ κατὰ τὸ γαμεῖν συγγένεια. ἐπεὶ ἐκ προνοίας καὶ κηδεμονίας σύνισταται. τὸ δὲ παρὰ τὸ κήδω τὸ φροντίζω. ἐκ δὲ τοῦ κῆδος, κηδεστής. ὁ κατὰ τὸ γαμβρίαν συγγενής. φυτεστὶν ὁ, τε πατὴρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν. ἐκ προνοίας δηλονότι φροντίζοντες, οἱ ἀμφότεροι σύνισταται. τὸ δὲ κηδεστὴς τὸ κύριον ὄνομα, βαρύνεται. ὡς θύος, θυεστής. ὄρος, ὀρεστής. τὸ δὲ κηδεστής, ὀξύνεται ὡς προσηγορικόν.

Κηδεστοί, οἰκειότατοι. φροντιστικώτατοι. Καὶ ὅσμοι κηδοσταὶ τάρωνται κεδνότατοί τε. ἀντὶ τοῦ ὁ φροντιζόμενος. ὡς παρὰ τὸ κάλλος, γίνεται καλλίων, καὶ τὸ παρθενικὸν κάλλιστος, οὕτω παρὰ τὸ κήδος κηδίων κήδιστος.

Κηχὰς ἡλοιδορία. ἐκτικανός. κηκάς ἐστιν ἡ καταλογὰς λοιδορία. ἔχουσι κηκασμὸς ἡλοιδορία. λυπόφωνον. Βρίξασι κηκασμοῖσιν ὠνηριωμένοι. ἤτοι ταῖς λοιδορίαις καὶ χλευασταῖς τέρασι κεκμηκότες. καὶ καλλίμαχος. Κηκάδι σὺν γλώσσῃ. καὶ παρὸ ὁμήρῳ, Οὕτως ἐκδέχου, ἀγὰ κακῶς ἀφίει. ἀπὸ λοιδόρως καὶ μεθύβρεως. οἱ δὲ, κηκατὰ με-

λανίαν λέγουσιν. ὅθεν ἐξωμαῖοι τὴν τυφλόν, κένον λέγουσιν. ἔστι καὶ κηκὰς ἀλώπηξ. καὶ χωτινός, καὶ οὖρος, καὶ ὠμηρά. ὃς μὴ καὶ ἀνδρός. ἔνθα καὶ τέρην ὅτε βόστρυα ἔπλεκε κηκὰς ἀλώπηξ.

Κήκιε. τὸ ἔρρει καὶ καταβαίνει, ἐκ τοῦ κίω τὸ πῦ κατῶ. ὡς τὸ, Μέλαν δ' ἀνεκήκιε αἷμα. ἐκ τοῦ ἀνέκαθεν.

Κῆλα, τὰ βέλη. ὁ τὲ δὲ σημφα. παρὰ τὸ κάω. καὶ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. οὐ ὁμῶς, ἴσως. ἀντὶ τοῦ ἀφήσω, πέμψω, γίνεται ἤλου καὶ κήλου. κυρίως δὲ τὴν κεραυνὸν καὶ τὴν πρηστῆρα σιμαίνουσι ἡλιέξις. καὶ βέλη θρα, φυτέσι μάστρα πᾶς καὶ βροντάς. παρὰ τὸ καίω μῶλον τα δηλοῦντα τὸ καῦσαι. ὅθεν καὶ Πυρίκηλέω, φυτέσι καυστικῶ, πλεονασμῷ τοῦ ε. ἢ ς τὸ κηλίς. παρὰ τὴν κησῶ μῶλον τα, ὡς τὸ, Ἄϋπα πάλαι περίκηλα τά οἱ πλώοισιν ἐλαφρῶς. φυτέσι τὰ πάνυ κεκαυμένα ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ ξηρά.

Κηλιθμός, ἡμεδηδουῆς ἡσυχία. ὡς τὸ, Κηλιθμῷ δ' ἔσχον πρὸς μέγαρα σκιόεντα. ὁ δυοστεία. κυρίως ἡδὺ τῆς ἀνοῆς ἡδονῆς. ἢ τερπτὶς καὶ θέλξις. οἷον, κηλιδηθμός. ἢ συσπασμός. καὶ χαλιθυμός τις ὁδός. καὶ συσπασμὸν ἢ ζόφον, κηλιθμός. παρ' ἐκτὸς χῶ, χήσω, χαλῶ, ἢ κηλδ. οἱονεὶ τέρπω ἢ χαλδ. καὶ κηλουμένους τέρπομένους. οἱ δὲ πραινόμενοι, διαχεχυμένοι καὶ ἐφηπλωμένοι γίνονται. καὶ κατεκήλησεν, ἀντὶ τοῦ κατεπράυνε καὶ κατέθελξεν, καὶ κατεμάρανσεν. οἱ δὲ, οὐκ ἄπο θεν τοῦ κλάω

Κήλη, τὸ πάθος. παρὰ τὸ κάλου ⟨αθαι ἐτυμολογοῦσι. ὅ ἐστι ξύλινον καὶ σκληρόν. ἀφ' οὗ πρῶν υμον κάλη. ἐπεὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἧς ὅλου ἐπιδιδόμενα, μείζονα τοῦ σωθῆναι γίνεται. ἀφ' οὗ καὶ σκληρά.

Κῆλον. κῆλον λέγει τὸ ξύλινον βέλος. παρὰ τὸ κάλον, ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον. ἀφ' οὗ καὶ καλοπόδιον, ὀξύλινος πούς. ἢ ξ οὗ μετὰ τοῦ ν γίνεται καλόμφαλον καὶ κηλόμφαλον. τὸ ἀναγεῦον καὶ καταγεῦον ξύλον. ὀξύλινος ἀντλητήρ. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γεράνιον. κηλώνιον δὲ ὡσεὶ τοῦ ἱστοῦ. κήλων γὰρ λέγεται ὁ θερμὸς ἧς σωουσῶν. παρὰ τὸ κήσω μῶλον τα, δηλοῖ τὸ

Κηλίς. βάμμά τι, ἢ κάρφος ὀρυόσεως ἢ λίθου ⟨καῦσαι. ὁ λίθος ἧς βαφῆς κηλῶδες.

Κηλίς, ξύσμα. μίασμα. μόλισμα. χύθα ὡσεὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς ἐχούσης σημφα καὶ μολῖνον αὐτήν. κῆλα δὲ τὰ σημφα. ὅθεν, κῆλα. δοῶν τὸ σ' ἧς κ. καὶ ἐφ' ὑβρεως λέγει, Οὖρος κηλίδας ἔχει. ὅθεν, μολύσματα. οὐκ αθαρός ἐστιν.

Κημός, παρὰ τὸ κάμπω κάμμος καὶ κημός. τῆς θέσεως μακρᾶς γα ποιούσης ἧς φύσει μακρόν. ἔστι δὲ καὶ πλέγμα ἐκ σχοινίων.

Κῆπος, ὁ ἀπὸ τετμημένος τόπος πρὸς ἀνάπνευσιν, καὶ καταπνεόμενος. παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, κάπος καὶ κῆπος. ἢ παρὰ τὸ σκάπτω, κάπος ἢ κῆπος. καὶ ἀφαίρεσει καὶ ἐκτάσει. ἐκ δὲ τοῦ κῆπος καὶ τὸ οὐρῶ τοῦ φυλάττω, γίνεται κηπουρός, ὡς οἰκουρός.

Κήρ, πνεῦμα ψύχους ἢ τὴν ψυχήν. χιονὸς δὲ τέρου. ἢ παρὰ τὸ κέαρ, ὃ δηλοῖ αὐτὴν τὴν ψυχήν. τὸ δὲ παρὰ τὸ κεκηρᾶσθαι ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ βαίους ἔχοντας. κὴρ δὲ, ἀπὸ τοῦ δίκην κηροῦ ἁπαλὰ πεσθαι τὰ μαθήματα. καὶ παρὰ τὸ καμπύλην δέχεσθαι τὴν πλησμονήν. καὶ παρὰ τὸ κάω. καὶ μὴ μετέχει, τοῦ δὲ ἔμψυχον καὶ θερμὸν φασὶν εἶναι τὴν ψυχήν. παρὰ τὸ καίσιν καὶ παρὰ τὸ κῶ τὸ κάω, κέαρ. ἢ ἐξ οὐσιαίρεσιν, κὴρ. κέκραται δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων στοιχείων. καὶ παρὰ τὸ ἔαρ, ὅ ἐστι πνεῦμα. ἐκ τοῦ κὴρ κηρός κηρόθεν. καὶ κηρόθι ἐπίρρημα, τὸ ἐκ ψυχῆς.

Κήρ. ὀξύτονως, χιόνος θηλυκῶς. ἔστι τὸ θανατηφόρον μοῖραν. καὶ παρὰ τὸ κάω, κέκηα. καυστικὸν δηλονότι ἀφανιστικόν. ἢ τὸ καθ' ὁμαδὸν ἀποφέρουσα. καὶ συνάδουσα τοῖς, ὄρυφλεγέθων, καὶ χέρων. ἐκ τοῦ κέκηα. φησὶ δὲ ἀποθνήσκοντας, ἔκθανον οἱ παλαιοί. κὴρ οὖν, ὁ θάνατος. καὶ κηραμύντης, ὁ ἡρακλῆς. ὁ τὰς κῆρας διώκων. ἀλεξίκακος δ. παλαίμων δὲ αὐτός, διὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τῷ Διΐ. ψευκὲς δὲ, ἐναβδίρω τιμᾶται.

Κηρεσιφορήτους, τοὺς ὑπὸ εἱμαρμένης ἠπιέους. μοιροφορήτους. καὶ οἷς αἶμοῖραι ἀποίσουσι.

Κηρουλικός, ἡ ἐλάνουσα ἧς κῆρα, ὅ ἐστιν ἧς θάνατον. ἀφ' οὗ θανατηφόρος.

Κήρυξ. ἀπὸ τοῦ κηρύσσω κηρύξω, γίνεται ἀποβολῆ τοῦ ω. τοῦτο παρὰ τὸ κῆρυς ὁ σημαίνει τὴν φωνήν, κηρύσσω καὶ κηρύσσω. παρὰ τὸ γέρας, κῆρυς, ὡσεὶ τῶν ἐν ἡμῖν λέγει. κυρίως προκτῶν ψαλμῳδία. καὶ ὡς παρὰ τὸ περόν, περῶ περύσσω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, ἐρύσσω καὶ κηρύσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ. κλίνεται κήρυνος, ὡς παρδάνος. τὸ ρυ, μακρόν. ἡ γὰρ ὀφελομένη κατὰ τὴν εὐθεῖαν μακρά, μετὰ τὴν θέσιν κατὰ τὴν γενικήν. ὥφελε δὲ καὶ ἡ εὐθεῖα ἔχειν μακρὸν τὸ υ. ἄμοιρος. οὐδέποτε πρὸ τῶν δ πλῶν εὑρήσεις δίχρονον ἐκτεταμένον. ὡσεὶ μονοσίχου σύνεσταλμένον. κατὰ τὸν κήρυκα καὶ κῆρυξ δηλονότι. ἔστι τινὰ ἀπὸ τῶν ἧς δ πλῶν λήγοντα διὰ τῆς ξ ἰδιόγραφα μενα. ὡς κυκλώσσω μον τὸ τοῦ κύκλωσος. φοινίκειον, τὸ τοῦ φοίνισσος. οὕτω καὶ κηρύκιον. Ἰστέον ὅτι ἔστι καὶ κηρύκιον διὰ τοῦ ι. ὅπερ ὡσεὶ μόνης τῆς ῥάβδου λέγεται τοῦ ἑρμοῦ.

Κηρύκιον, ἔστι προσηγορικὸν καὶ σημαίνει πᾶσαν ῥάβδον κήρυκος. ἔστι καὶ κύριον σημαῖνον τὸ κήρυκος, ὡς παρὰ σοφοκλῆ, Γράμμα κηρύκιον. ἔστι καὶ ὄνομα λόφου τῆς ἐφέσου, ἐν ᾧ ἀνῆλθεν ὁ ἡρακλῆς κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν καὶ ἐκήρυξε τὴν ἅλωσιν τῆς ἀρτέμιδος. διὰ δφ. ἔστι δ' κηρύκειον σημαῖνον τὸ κηρύσσειν. ἔστι δ' πλησθωτικῶς, τὰ κηρύκεια, δ σ τὸ μαθόν τὸ δ δ ὁμῶς τῇ κηρύξει. ὅπερ λέγει ἐν τῇ σωτηρίᾳ, μήνυμα. τὸ κηρύκιον, ῥάβδος ἦν μέρους μήνου, ἄνω πρὸς τῇ ἀρχῇ ὄφεις ἐσχηματισμένους ἀντεμβαλλομένους ἀλλήλοις ἧς τύπου τοῦ φ στοιχείου. ταύτην οἱ κήρυκες φέροντες, ἀδεῖαν τὰ ἀσφαλοῦς χάριν.

Κηρυβίων. καθαρμαῖος ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. κηρύβια δὲ κυρίως τὰ ἀπορράσματα τῶν κυάμων. κρατῖνος Δραπέτῃ ἔχων τὴν πρωκτὴν ἁπτε κηρύβι' ἐσθίων. ἁμὲ ἄρα πνεῦ εκτικὴ χύμοια ἀπὸ μέρεμα ἐμφάσεως. καὶ ὑγιὰς ὀξύ μέβ. ὃς ἄπνους, ἀπειρων, κὴ ἄναιμος, ἀναίμων, οὕτω καὶ ἀπύρος, κὴ πῦγων κὴ πύγιος. κὴ συμπέλλεβ ἐν τῇ

Κηφισὸς, πόταμός ἐστι παρακείμενος τῇ λίμνῃ. ἀφ' οὗ λίμνη ἐκλήθη κηφισίς.

Κηφῆνες. ἐκ τοῦ κηφὸς, κωφὴν καὶ κηφήν.

Κηρὸς. παρὰ τὸ κάω, καύσω, ἔκαυσα. ἀπροβολὴ τοῦ σ, ἔκηα. ἀφ' αὐτοῦ καρὸς καὶ κηρὸς, ὁ καιόμενος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κάω ἐναθηράδιος. κ' οὐ καιόμενος.

Κῆχος, ἀπὸ τοῦ πρ. τὸ κῆ, κ' δωρικῶς. καὶ βοῶπτρυ πόδος κ. πῆχος τὸ ἴσον. ἀπὸ τοῦ πῆ ὅσημαίνει τὸ μῆκος. ὅθεν, Πῆχυν ἀνδρομάχη. ἐκ τοῦ πῆχυς ἄρχι, γίνεται πῆχος καὶ κῆχος. ζήτει δὲ τὸ πάχαμον.

Κηώεις. ἐκ τοῦ κέω τὸ ποιμαίνω, κεώεις. καὶ βοῶπις, κηώεις. ὠὴ τοῦ θαλάμου. ὁ τόπος τὸ ποιμαίνεσθαι ἡυγετωσμένος καὶ θρασμὸς οἶνος. κὴ ὁ ποιητὴς. Ὁρσοκέων ὠξέως. ἀπὸ τοῦ ποιμὴν κ' πολυτρεφὴς. σημαίνει καὶ τὸν τεθυμαμένον. ἀπὸ τοῦ τὰ θυμάματα θεὸς ἀπολαμβάνεσθαι.

Κηώδης, ὁτὲ θυμιαμένος παρὰ τὸ κάω.

Κητώεις, παρὰ τὸ κῆτος. τοῦτο παρὰ τὸ κάω τὸ κάμαι. ἢ παρὰ τὸ χῶ χήσω τὸ χωρῶ, χῆτος καὶ κῆτος.

Κιανίς. Ἀφίκου τὴν κιανίδος ἡδεαγαϊκὴς. κίος πόλις μυσίας. ἀπὸ κίου τοῦ κασταμένου τῶν μιλησίων τῆς ἀποικίας. τὸ ἐθνικὸν, κίανος. Τούτους δὲ ἔθνη πρῶτον ἐρέουσι κιανοί. κατώκισαν δὲ αὐτὴν μυσοί. εἶτα κάρες. καὶ βίτην, μιλήσιοι. ἔστι δὲ καὶ πόταμος ὁμώνυμος τῆς μυσίας παρὰ ῥεῖον τῇ ΠΗ. ἡ δὲ κίος, ἔστι πόλις, ἣν οἱ προσοῦσι κάτοικοι.

Κίβδηλον. ἀπὸ ἱστορίας. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι τῶν πρὸς τὰ μέταλλα μίσθιοι φερόμενοι, ἐν οἷς ἀδοκίτοις ἐαυτῶν ὀνόμασι τὴν τοῦ χαλκοῦ τύπωσιν ἐχαράττοντες, ἀπέβαλλον βδέλυστόμενοι. κυρίως δὲ λέγεται κίβδηλον, τὸ τύπωμα χαλκοῦ χρυσοῦν.

Κιβωτὸς, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφήν. ὠφέλεδιὰ δοῦ, ἀπὸ κῆ παράδοσις τοῦ ἔχει. καὶ λέγει ὠρος ὅτι ἴσως παρὰ τὸ κίβος δοῦ τὸ σημαῖνον τὴν τροφήν.

Κιβδηλὶς, ἡ ἐν τοῖς μυδάλλοις σκωρεία.

Κίβισις, σημαίνει κιβωτὸν καὶ πήραν. καλλίμαχος. εἶτ' ἐπιθήσει πάντα ἐμὴ κίβισις. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖσθαι τὴν βόσιν. καὶ παρὰ τὸ κίθω τὸ πορεύεσθαι. ἢ ὁρμᾶν, ἢ ἀπὸ τοῦ κίειν καὶ εἶναι ποσὶν ἔχουσα φυτεστροφήν. καὶ ἡ σὺν ὁδὸς ἐν ἀπορίᾳ. Ἀμφὶ δ' ἐμὴν κίβισιν θέεθαῦμα ἰδέσθαι. ἐβάσαζεν ἐν δεκτικῷ τινὶ ἀγείῳ τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος ὁ πορσεύς.

Κιγκλὶς, ἡ καὶ κελουρὶς. θύρα δικτυωτή. μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τιθῶνται ἦσαν. ἵνα τὰ χέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται. σωεχῶς γὰρ ἔθεσαν καὶ ἔξεσαν. γέγονεν οὖν παρὰ τὸ κλείω. ἡ κυκλίστις. παρὰ τὸ κύκλου τρὶς ἀποτελουμένους κλεομένης αὐτῆς. καὶ κιγκλίσαι, τὸ ἀσφαλίσαι. παρὰ τὴν ἀττικὴν κιγκλίδα. καὶ κιγκλίζω, τὸ περάζω. καὶ κίγκλος, ὀρνιθάριον. ἡ κιγκλὶς, ὄρνις λεγομένη ἀπὸ τὴν οὐρὰν κινοῦσα. ἣν ἐν τῇ σωνηθείᾳ χίοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν. εἴρηται διὰ τὸ σωεχῶς τὰ οὐραῖα περὰ ἐν τῷ ἀέρα κινεῖν. ἢ παρὰ τὸ σείω τὴν πυγὴν, ὅ ἐστι τὴν οὐράν. σεισοφίκης παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται.

Κίδαρις. Τὴν κίδαριν ἀνέδησαν. ἐκ δὲ ἰχῶν ὕφασμα. καμηλαύκιον, ἢ περίθεμα κεφαλῆς. ἢ πῖλος βασιλικός.

Κιδαλία. οἷον, Κιδαλίης κρηνίδος. ἐπλανήθην ἐκ τοιούδάρου. Χεῖρα κιδαλίας. ἀπὸ τῆς χεῖρα ἀττικὴν, μετοικίσης ἐκ θλιβίων. κιδαλία δὲ ἐστίν.

Κίθαρις, ἀπὸ τοῦ κιθύω τὸ ἔρωτα. ἡ κιθαρῳδία.

Κίθαρις, κιθάρα. παρὰ τὸ κιθαριδεῖν ἐρωτᾶν. ἢ παρὰ τὸ κιθαρίζειν ἐρωτᾶν τοὺς ἀκούοντας. ἢ παρὰ τὸ κιθαρὸς τοὺς

Κίθαρος. καθ' ὁμοιότητα τῶν ὀρνίθων πρὸς θηρούς. τὰς χορδὰς. ὁ δὲ δοῦρις, ἀπὸ τοῦ κιθαιρῶνος φησίν. ὅτι ἀμφίων ἐκεῖσε ἐμουσίκευε. ὅτι τὸ κιθαιρὼν ὀξύνεβ ποιὸν ἔχει χύμοιαν. ὁμοίως δὲ μεμαθών. κὴ τὸ ὀργανθών. τὸ μὲ ἀποθῶν πεῖ ποιούμενον διαιρεῖται. ἰποθόωνδ. τὸ πολοφῶν κὴ καπηφῶν, ὀξύνεβ ὡς θηλυκά. στ

Κίκις, γίνεται παρὰ τὸ κικὺς τὸ ἀδελφοῦ τὸ λακήθ. ὁ σημαίνει τὴν ἰσχύν. βοῶπτρυ ὑ εἰς ἰῶτα. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, γίνεβ κίκις. ὁ δὲ ἰσχυρῶς, ἐκ τῆς κι

Κίνδυνος, ἔνδυος ἀπὸ κίνδυος τοῦ νήσεως φαίνεται. ἀπόλλωνος καὶ ἐρόδωρος.

Κινκλήσκω. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ καλῶ, γίνεται κλήσκω. κὴ κῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, κικλήσκω. ὡς βρώσω, τιβρώσκω.

Κιλίκιοι βάτοι, λέγονται οἱ δασεῖς. φιοῦσι γὰρ οἱ κιλικίαι βάτοι. ὅθεν κὴ τὰ ἐκβριχῶν σωτιθέμενα, κιλίκια λέγονται.

Κιμμέριοι. φησὶν ἡ ρακλείδης ὁ ποντικὸς, υποκάτω τοῦ πυρείναι. γράφεβ καὶ κερβερίων. κὴ ἔοικε καὶ σοφοκλῆς περὶ τὸ πεπωκέναι τὴν φιάλη τὴν γραφήν. ὁμοίως κὴ ἀριστοφάνης σὺν βατράχοις. οἷον, Ηκερβερίους λέγω. πρωτέας δὲ ὁ ξενιμαθίτης, χειμερίους γράφει. ἀεὶ δ' οὗτοι οἱ χειμῶνι φάσιν. χίοι δὲ κεμμερίους. κέμμερον δὲ λέγουσι τὴν ὁμίχλην. κὴ σκυθικὸν ἔθνος κιμμέριοι.

Κινῶ. ἔστιν ἡ καὶ ἰς, δι' οὗ γράφεται κινῶ ὄνομα, καὶ σημαίνει τὴν διάμυ. ἀξοῦ γίνεται ἐρῆμαι ἰνῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κινῶ. σεσημείωται τὸ κίω κινῶ, καὶ κύω κυνῶ. καὶ ἔστι μακρόν τοῖ. ἀπὸ δὲ τοῦ κινῶ κίνησα, γίνεται κίνησις καὶ κινήσας. ὡς παρὰ τὸ σώσω, σώσας.

Κινώπετα, τὰ ἑρπετὰ ἢ τὰ ζῶα οἱ οἰμεὶ κινούμενα ἐν τῷ πέδῳ, ὅ ἐστι τῇ πῖ. κινώπεδα τινὰ ὄντα.

Κινάμωμον. ἡ ῥόδου ῥιζοτομία λέγεται οὕτως. Ὀρνιθας λέγουσι τοῦτο τὸ κάρφεα φέρειν, ἃ ἡμεῖς ἀπὸ φοινικῶν μαθόντες καλοῦμεν κινάμωμον.

Κίναδος, ὁ τοῦ θηρίου, ἀπὸ τοῦ ἀσθμαίνειν κινεῖσθαι. ὁ λύκος κίναδος καὶ ἀλώπηξ ἡ θήλεια. οὕτω γὰρ τὰ θηρία. καὶ ἡ λοιδορία οἰκείως ἂν ἔχοι ἐπὶ τῶν ὠμοκινήτων. εἴρηται δὲ ἀπὸ μηλήσω. Οἱ δὲ κατὰ ὀθόνιον ἀπὸ τοῦ κινάδους. ἢ τῶν κινάδων σοφοκλῆς Καὶ ὑπερέψαρ ὠμὸν μείκνυσι σὺν ἐμοὶ ξὺν τῶν κινάδων. ἢ δὲ οὕτως ἐρᾶ καὶ τὴν ψυχὴν φῇ, ὅς ἂν ἢ ἄνθρωπος ἔχουσα δέξ ἀνδρώπων τέτροφεν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ κίναδος τοῦ δόλου περὶ τοὺς σικελιώτας ἐπὶ τῶν κακούργων φθέγγεσθαι καταδίκην.

Κίναδος, ὁκνηρὸς ἀνδρῶν, ὡς δόλιος. καὶ σελήνης ἀπὸ κινούμενος, κινούμενος. ἐπὶ ἀποξυόμενος. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινύω κίνυμι. ⟨ τὸ κινῆσαι.

Κινυρή, ὀδυρτική. θρηνητική. κυρίως δὲ κινύρεσθαι, ἐπὶ βοὸς εἴρηται. ἀπὸ τοῦ κινῆσαι τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. καὶ ἀπίων δὲ εὑρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην ἀπὸ ἀρχιλοδώρου, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν οὐράν. καὶ μετέθηκε τὴν εὕρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Κινυρόμεναι, μέλπουσαι. ἄδουσαι. ἀπὸ τῆς κινύρας. καὶ κινύρετο, ἐθρήνει.

Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ σοφοκλεῖ. τὸ μὲν δὴ ἀνακρεόντειον χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται. καὶ γενικὴν ἔχει θλίψις τοῦ ἰῶτα. καὶ κράσει τοῦ α, τῶ κινάκη. ὡς παρὰ ὦ ἄπολλον, ὦ πολλον. ἐὰν δὲ ἔχῃ τὸ ι, δηλονότι ἀφαιρέσει τοῦ α. οἱ, ἀστεροπή, στεροπή. ἀστραπή, στραπή. οἷον, σὺν τῇδε τῇ στραπῇ. σὺν δὲ τῇς ἀνιγράφοις, ἔχει τὸ ι καὶ δῆλον ὅτι στραπῇ.

Κίνδαψος, εἶδος ὀργάνου. λέγεται δὲ ἡ ὁδὸς ὁμοίως, ὁδὸς ἔθνους ἢ πόλεως. οἱ, κινδαψῶ. ἔοικεν οὖν ἀπὸ τοῦ θουσιῶ ὁμοίως κινδαψῶ, κινδάψω.

Κίνδυνος, κινδύνου ὄντος ὦ. παρὰ τὸ κινῆσαι ⟨ μάθῃ. ἢ ὁδοῦ ἢ κλοπῆς. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἢ ὦ λήγοντα, προσθέσει τὸς κλίνεται. οἷον, φόρκυς, φόρκυνος. καὶ φόρκυν ἀπὸ τοῦ κλιτικοῦ, οἷον, φόρκυν δὲ ποσὶ θοῦτε, ἀπὸ τοῦ φόρκυς, φόρκυνος ἢ φόρκυν. ὡς βότρυς, τὸ βότρυν. κίνδυνος, κίνδυνος. καὶ μεταγέγραται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται οἰκίνδυνος, τοῦ κινδύνου. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφαρ τοῦ ψαρός, ἢ ὀψάρος τοῦ ψάρου. ἡκιστος γενικὴ, οὐκέτι ἀπὸ τῆς κῖν εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κύων κυνός. καὶ κατὰ συγκοπὴν, κιὸς.

Κιονίς, ἥτις λέγεται καὶ γαργαρεών παρὰ σοφοκλεῖ. παρὰ τὸ γίνομαι πεῖ αὐτὸν ἔχουσι τῶν ἀναγαργαρίζειν. οἱ δὲ, γαφυλήν. ἀπὸ τοῦ σωνεχῶς καταγάζεσθαι. κιονὶς δὲ εἴρηται, ἢ παρὰ τὸ χύσιν τῶν ὑγρῶν, ἢ παρὰ τὸ κίονος ἔχειν τύπον καθ' ἑαυτὴν οὖσαν ἐπιμήκη.

Κιόνρανα, ἐκ τοῦ κιονάρανα καὶ συγκοπήν. ὡς ἀπὸ τοῦ κάρα

Κίων, ὁ λίθος. ἀπὸ τοῦ κίδνημι καὶ ἀνίημι ⟨ ερανος, κρανος. ἢ σύψος. ἢ παρὰ τὸ ἰῶμαι χθόνα πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ οἱ μὴ ἀττικοί, ἀρσενικῶς λέγουσιν. οἱ δὲ ἴωνες, θηλυκῶς. οἷον Χρυσᾶς ὑφίσταν κίονας τῷ θαλάμῳ. πίνδαρος.

Κινάβρας, ἔστι κυρίως ἡ τῶν γάγγων δυσωδία. λέγεται καὶ ἁπλῶς ἡ δυσωδία, καὶ κηπώρα.

Κιών. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι ἔκιον, δεύτερος ἀόριστος. κιών, ἡμερχή. ἀπὸ τοῦ πορευθείς. ἔστι καὶ κείω τὸ νοσῶ, καὶ κηώ τὸ κάω διὰ τοῦ η.

Κίρκη, ἡ κιρνῶσα τὰ φάρμακα. ἢ παρὰ τὴν κερκίδα. ἀφ' ἧς δὲ καὶ λώδης γυνὴ αἴνας ἀπ' ἐκείνης κίρκας καλοῦμεν, ἐπεὶ φαρμακὶς ἦν ἐκείνη.

Κίρκαιον, τόπος καὶ πεδίον σκυθίας, ἔνθα ἡ κίρκη διέτριβε. κίρκαιον δὲ εἶπε, τὸ ἐριζοφόρον. Κίρκαιον τότε δὴ κικλήσκεται. τὴν δὲ κίρκην φασὶ θυγατέρα ἡλίου εἶναι καὶ ἑκάτης ποιήσεως ἀδελφήν μηδείας.

Κίρρις, οἱ χοῦς. ἐπεὶ δὴ κίρρός ἐστι ⟨ ἀπολλώνιος. τὴν χοϊάν. κερὶς δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. κίρρις, εἶδος ἱεράνου. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ κυπρίοις κίρρις ὁ ἀδώνις. παρὰ λάκωσι δὲ, ὁλύχνος.

Κρίσα, πόλις τῆς φωκίδος. ἀπὸ τοῦ τυλέτοιο κρισαίου νηὸς ποτοῦ. καὶ ὅμηρος. Κρῖσαν τε ζαθέην. ὑποπέσει, γίνεται κίρσα. ὡς χερσόνησος, χέρρόνησος. λεωκρίνης δὲ ἡδέται δύο εἶναι πόλεις. ἄλλην τὴν κρῖσαν, καὶ ἄλλην τὴν κίρραν. ἀμφίκτυαι δὲ ὑπὸ τοῦ πολλῶν. οὔτε γὰρ τῶν γεωγράφων εἴ τις πόλεις δύο διαφόρους, ἀλλ' οὐδὲ τῶν παλαιῶν. μόνος δὲ αὐτὸς καὶ τοῦτο διαπαίζει τὴν ἀγνοιαν ἡμῶν διδάσκων μὴ ψευσμένην. καὶ ἡ μὲν κρῖσα κίρρα. πεῖ

Κίσηρις, τὸ κισήριον, παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτῷ ⟨ πάθῃ. σάρξ. ἢ ὅτι κίσηλίς ἐστιν. καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ λ εἰς ρ, κίσηρις. παρὰ τὸ κίς ἡ λίς, ὁ ὑπὸ τοῦ κιὸς λίς. λίθος γάρ ἐστι διαβεβρωμένος. κὶς δὲ θηρίον ἐστὶν ἐσθίον πυροὺς καὶ κριθάς.

Κιστύβιον, τὸ ἀγροικικὸν τοῦτο τρίπον. ἴσως ἀπὸ τοῦ κίσσου. ἐξ οὗ κατεσκεύαζον τὰ τοιαῦτα τρίπια. κισσότερος δὲ, καὶ ὑπὸ τούτων τῶν ξυλίνων τοιούτων τρίπων ἡ λέξις φέρεται. παρὰ τὸ κεχύσθαι ἐξ αὐτοῦ τοιοῦτον. οἷον, χύω χύσω, χυστύβιον, καὶ κιστύβιον.

Κιστῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. σημαίνει τὸ μετὰ ἡδονῆς συλλαμβάνειν τὴν γυναῖκα. γίνεται παρὰ τὸ κίστα. ἐποποιὸς τὸ ὄρνεον λιχνότατον φησὶ, καὶ πρὸς τὰς σῦς οὔσας καὶ τὰς κύνας καταφερές. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ κίειν καὶ μετὰ σφοδρότητος σεύεσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν. καὶ κίπα λέγεται, ὅταν συγκατιοῦσα ἔχουσά τινα, πεῖ τὸν δεύτερον καὶ πρῶτον μῆνα ὀρέγηται ἀπὸ τοῦ πτῶσις. οἷον, ὄρανος. λίθου, ἀνθρανος. κόμφανος. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τῆς μήτρας ἀτμῶν φερομένων εἰς τὸ στόμα χου.

Κίτριον. φάνης ὁ ἐρεσσιος, ἢ μῆλον διδόσι μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίτριον ὠνόμασται. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φασὶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὡς τὸ κίτριον. ἀθηναῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτὸ ἐτυμολογοῦσιν. ὄρος.

Κιχάω, ἀφ' οὗ τὸ ἐνεστ. κίω τὸ πορεύομαι. Ϛ' πυ πατῶ. πλεονασμῷ τοῦ χ, γίνεται κίχω βαρύτονον. Ϛ' πυ παρώμενον κιχῶ. καὶ παράγωγα ἅς μι, κίχημι. ὅθεν τὸ, Οὗτινα μὲν βασιλέως κιχείη. εὐκλιῶς δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι. τινὲς κιχοίη. γίνεται καὶ κιχῶ κιχείω. ὥς βρώσω βρωσείω. ἐκ τοῦ κιχῶ, παράγωγον, κιχάνω. τὰ διὰ τ ηχω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀμόμασα ἀντὶ παρακείμενα, ἅ μὲν βαρύνεται, διὰ τοῦ η γράφεται. μὴ ἔχοντα ὀμόμασα εἶπε, διὰ τὸ λείχω τὸ κατεσθίω. ὥς τὸ, Καὶ τὴν χοῦν ἔλιξαν. ἀφ οὗ καὶ λοιχός ὁ λοίμαρτος. καὶ γράφεται λοιχός. ἅ δὲ πυ πα ἔχει, διὰ τοῦ ι γράφεται, σιχῶ. ἀφ οὗ τὸ, Ἐσιχόωντο. καὶ, Διέν ὁμοσίχα εἰδιχῶ, ἀφ οὗ, Διχόωσι σελήνην. σεσημείωται δὲ. βλιχῶ, ὁ ἐστι ποιᾶ φωνὴ τῶν προβάτων. καὶ τὸ ἠχῶ, ἀφ οὗ ἠχησαν. ἐν δὲ τοῖς βαρυτόνοις, τὸ

Κιχήλας, πλεονασμῷ τοῦ κ. κίχλας γάρ. ⟨Γλίχω. οἷον, Κρέατ' ὀρεινὰ θᾶκα κιχλῶν.

Κιχώ. ἐκ τοῦ χέω τὸ παρέχω, γίνεται καταναδίπλασιασμόν χίχω. καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν, κιχώ. ἀφ οὗ, Χρησὸς ἀνὴρ, ὁ οἶκ τείρων καὶ κιχώων.

Κιχλισμός, πορφυρᾶς τέλος. πολυτὴς καὶ κόσμος. διὰ δὲ τοῦ κ, κικλισμός, ἤγουν τὰ ἀφ' τελοῦν.

Κλαγγή. Κλαγγὴ τὸ αὐτὸ τῇ τίσαν ὀρνίθες ὡς. ἐπιῤῥήματα δέ σι ποιότητος. γίνεται δὲ τὸ κλαγγή, ἐκ τοῦ κλάζω. πάσσων δὲ ἠφωνὴ ὡς τῆς προπρούσεως τῶν βελῶν, κλαγγὴ δὲ, ἡ βοὴ τῶν γεράνων. ἰλιάδος Γ. Ἠύτε τῶν κλαγγὴ γεράνων πέλει. ἀφ' οὗ γὰρ τῆς τοῦ ἦχου ἰδιότητος, οἱ σοφώτατοι τῶν ποιητῶν τὰ φθογγοτόπα τῶν ὀνομάτων σχηματίζουσι.

Κλαγγηδόν. Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων. ἰλιάδος Β. ἀπὸ τοῦ μετάβασις. ἔστι δὲ ἐπιῤῥήματα ποιότητος. γίνεται ἐκ τοῦ κλαγγή. τοῦτο ἐκ τ κλάζω, κλάγξω, ἔκλαγξαν. ἦχησαν. ἐκ τ' πησαν. μεμάασι δὲ τὴν τ χλεναβόην. ἀφ' οὗ καὶ ῥάζω βοῶ καὶ πλεονασμῷ τ Γ, ὡς τὸ ἐρίδουπος, ἐριγδούπος. καὶ ὠφέλησιν ὁ συνεσὼς ἔχειν τὸν ν. ἀπὸ καινῶν ἐστιν ὀλέσω, ὅτι οὐδέποτε τὸ ν πρὸ τ ζ σημαίνει ἐξέλιπε εὕρηται. τὸ συζάξαι, διὸ λέξις ἀφ' ἧς. ὁμοίως ἐστὶ Ϛ' τὸ πλάγχθη ὁ σημαίνει τὸ ἐπλανήθη καὶ ἀπεκρούσθη. Πλάγχθη δ' ἀφ' χαλινὸς. ἀφ' οὗ σιδήρου ὁ σίδηρος. ἀφ' οὗ πλάζω, πλάζομαι, πλάγχθη. καὶ πλεονασμῷ τ Γ, πλάγχθη. ἀφ' τ πλάζω γίνεται καὶ οὐκ ἔχει τὸ ν. ἐστὶ δὲ πλαγὼ πλανάζω. καὶ συγκοπῇ, πλάνζω. καὶ ἔχει τὸ ν. ἀπὸ διὰ τὸ ν ἑρημόνομα, ἀφ' βάλλω τὸ ν. πλάζω οὖν, ὁμοίως, πλάξω. Ϛ' ἔχει οὗτος. ὁ δὲ συνεσὼς, οὐκ ἔχει. λοιπὸν ἐκ τοῦ κλάζω, ὅθεν γίνεται ἐκ τοῦ κρῶ κράζω καὶ κλάζω. ὁμοίως, κλάξω, γίνεται ἐκμα τινὸν ὄνομα κλακτή.

Κλάδος, ἀφ' οὗ καλόν εἶδος ἔχειν.

Κλᾶ, σημαίνει πέντε. τὸ καλῶ, ἀφ οὗ κλῆρος. τὸ ἐπαγγ. τὸ κλάω, ἐξ οὗ καὶ κλαίω κλῶ, τὸ φωνῶ, ἐξ οὗ καὶ καταγωγὴν, κλύω. κλῶ τὸ ἐμποδίζω, ἀφ οὗ καὶ κλᾶν τὸ ἐμποδίζειν.

Κλαίω, διχῶς παράγωγόν ἐστιν. ἐκ τ κλᾶ τὸ κλάω. διακλᾶται γὰρ ὁ ἦχος τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κλαίειν. ἢ καὶ ἡ ψυχή ἐστιν ἡ τὸ κλᾶσθαι παρέχουσα. ἢ ἀφ' τοῦ κλῶ κλαίω τοῦ σημαίνοντος τὸ καλῶ. φάσκασι γάρ οἱ ἀπὸ καλᾶν τινὰς ἀφθαλμοὺς ἐν τῷ κλαίειν καὶ θρηνεῖν. ἢ ἐκ τ καλῶ κλάω καὶ ὑποθέσεως. φάσκασι γὰρ οἱ κλαίοντες, ἀνακαλεῖσθαί τινὰς τεθνεώτας. τὸ παθητικὸν, κλαίομαι. αἴτιον τῆς τῶν παθητικῶν ῥημάτων γενέσεως ἡ τῶν ἐνεργητικῶν ἐστι πλαγίων μετάβασις. ἀνώτως. καὶ τὰ παθητικὰ ἀφ' ὧν παρακείμενα ἐνεργητικὰ τοῦ κλαίω καὶ θρηνῶ ἡ τῶν ὁμοίων, ὑφίσταται. ζήτει κάτω διαῤῥέπεται τὸ ἅς υ.

Κλαυθμός. παρὰ τὸ κλαίω, κλαυστῶ, κλαυσμός, ἡ κλαυθμός. ἢ παρὰ τὸ κλῶ τὸ κλάω. κλῶνται γὰρ αἱ φωναὶ τῶν θρηνούντων.

Κλεός, ἡ δόξα. παρὰ τὸ κλείω τὸ δοξάζω. ὁ μηρος. ἐπὶ δὲ στεκλειὼ κατὰ ἀπείρονα γᾶσαν. ἀντὶ τοῦ ἀμοιδῶσι, παρίφημίσαι σε ἔχω ἅς πᾶσαν τ τὴν. ἢ παρὰ τὸ κλύω τὸ ἀκούειν. ἢ ἀφ ἀκουομένη φήμη. ἢ παρὰ τὸ καλῶ. τὴν γὰρ δόξαν πάντες καλοῦμεν πρὸς ἑαυτούς.

Κλέα, δόξας. παρὰ τὸ κλύεσθαι, ὅ ἐστιν ἀκούεσθαι. Δεῖδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν. Ἰστέον ὅτι τὸ κλέα κῆ χέα, ἀφ' οὗ κλέεα καὶ χέεα γέγονε κατὰ συγκοπήν. ζήτει ἅς τὸν παρῳχημένου τοῦ χρηστοβοσκοῦ.

Κλεός. πίων δαρός. οὐκοῦν δαὸς ὅ παρ οὗ φησι κλεός. κελεός, κῆ συγκοπῇ, κλεός. ὀξύνεται σεδεῖ.

Κλεωνάς, τόπος ἐστὶ πρὸς τὴν μεμέαν, ὅς κῆς οὕτως ἐκλήθη, διὰ τὸ μὴ ἐκεῖ φονευθέντα ὑπὸ ἡρακλέους λέοντα. λεοναί, κατὰ πλεονασμὸν τ κ κῆ αὔξησιν, κλεωναί.

Κλεοφόρητης. τὰ ἅς κῆς ἀπ' οὐδετέρων συντιθέμενα, ἅς οὐσ ἔχει τὴν γενικήν. ἀπ' οὐδετέρων σύντιθέμενα ἔρκεται, ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχει τὸ οὐδέτερον, κῆ μὴ κατὰ τ ἀς χήν. τὸ γὰρ κλεοφόρητης κλεοφόρητυ, ἀπ' οὐδετέρου συντίθεται. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὴν γενικὴν ἅς οὐς. ὅτι οὐ κατὰ τὸ τέλος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔχει τὸ οὐδέτερον. παρὰ τὸ κλέος γὰρ καὶ τὸ φορῆτης, ὃ σημαίνει τὸν φονεύσαντα. Διαῤῥέπεται τὸ ἅς υ ἐν τῷ κλαυσω μήσομαι. ἐν δὲ τῷ παίω καὶ τρῖς ὁμοίοις οὐ διαῤῥέπεται. λέγομεν ὅτι ἐπῆλθε τὸ κλαίω ἀρβάλλω τὸ ι καὶ γίνεται κλάω, ὡς καίω κάω, Ϛ' αὐτὸ τὸ ἀρβαλλόμενον ι καὶ υ ἐν τῷ μήσομαι. τὸ δὲ παίω καὶ δαίω, οὐ γέγονε πάω, ἢ δάω. καὶ εὐλόγως οὐκ ἐγένετο ὁ μήσομαι πασω κῆ δασω, ἀλλὰ παίσω Ϛ' δαίσω.

Κλέπης, ἀπὸ τοῦ καλύπτω. καλύπτης ἅς ου. λάθρα δ' ὑφαιρεῖται. κλέπτω σημαίνει δύο. ἓν μὲν τοῦ κυρίως μόνου μήσομαι. λέγεται καὶ ἓν τοῦ ἁρπάζω τῶν, κῆ παραλογίζεσθαι. Κλέπτω.

Κ λεψύδρα, ὄργανον ἀστρονομικόν, ἐν ᾧ μέρων ται αἱ
Κ λεύθομαι. ἐὰν μὲν ὑ πρὸ τοῦ τ ἄδηλον ῥήτωρ. ῶραι.
μαι, ἐὰν κεύθομαι. ς΄ πλεονασμῷ τοῦ λ. ἐὰν δὲ πρώ-
του, κελεύθομαι κλεύθομαι.

Κ λῃστής, ἐκ τοῦ κλέος γίνεται κλέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ
τ, κλείω. σημαίνει τὸ δοξάζω. ἐκ τούτου γίνεται κλῃ-
στὴς καὶ κλῃστοῦν. καὶ κλῃσταί ρας.

Κ λῃσθένης, παρὰ τὸ κλέος καὶ τὸ σθένος κλεοσθένης. ς΄
κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει διφθογγον, κλῃσθένης.
ὡς πορ δίου δῃ, καὶ πλέου πλῃ.

Κ λῃτὴ, μία τῶν ἀμαξῴκων. ἥτις ἐλθοῦσα ἐς Ἰταλίαν
ᾤκησε καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπὸ Λαῒδος κλῃτὼ ὠνόμασαν.
καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου. καὶ αἱ ἀπὸ Λαῒδος δὲ χόμεναι τῆ
βασιλείαν, κλῃταὶ ὠνομάσθησαν. εὗρον δὲ αἱ ἀστρο-
λογικοὶ καὶ σχόλιον, ὅτι κυζίκου γαμετὴ ἦν μέροπος.
θυγάτηρ πορκώπης. τὸ χλοος μάντεως. διὸ χῶς δὲ ὁ τό-
πος. οἱ δὲ πλείους ὀξύνουσι. καὶ σῆ τὴν χλόδοξον.

Κ λῃΐς, ἀπὸ τοῦ κλείς κλῃδός κλῃδί κλῃδα. καὶ συγκο-
πῇ τῆς δα, κλῃ. ἀνῃ ἐπιθὴ πᾶσα ἀφωνικὴ μονοσύλ-
λαβος ἀρσενικὴ, ἢ θηλυκὴ, ἀπλῆ καθ ἑαυτὴν οὖσα, ἧς
ν θέλῃ λήγειν, τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν, καὶ
γέγονε κλῃν.

Κ λῃθρα, ἀπὸ τοῦ κλείς γέγονεν, κλεῖθρον τὸ κλείσω. τὸ κλείω
δὲ οἱ ἴωνες διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν. ἧς οὖν ἡ κλῃ-
θρα διὰ τοῦ η καὶ ι γράφεται.

Κ λῃΐς, παρὰ τὸ κλείω κλείσω. ἀπροβλῆτου ὦ κλεὶς. καὶ
διαλύσει κλεὶς. ς΄ ἐπαυξήσει τε ἕξει, κλῃΐς. τὸ ι μα-
κρόν. ἐπιθὲ τὰ ἕξ ἰς ὀξύτονα θηλυκὰ ὅτε ἐκτείνουσι
τὸ σύμφωνον ἔχουσι πρὸ αὐτοῦ, οἷον σφραγίς. βαλ-
βίς. ὅτε δὲ καθαρόν, συστέλλῃ αὐτό. οἷον βρισηΐς. χυ-
σηΐς. νηΐς. σεσημείωται τὸ κλῃΐς καθαρόν, καὶ ἐκτε-
νόμενον τὸ ι. τὸ δὲ κλεὶς ἐπὶ εἰ χε καὶ βαρεῖαν ἡ δι᾽ ἀδ᾽.
ἡ ἀπὸ τοῦ δίς, καὶ τὸ κλῃΐς γίνεται δικλῃΐς. καὶ ἡ
συγκοπῇ τοῦ η, καὶ συνολῇ τοῦ ι, δίκλις. ὁμοίου δέ ἐστι
καὶ τὸ ἔγκλις. οὕτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα.
σῆ δὲ τὴν καγκλα κλῃδα, παρὰ τὸ καγκλαθραῦσαι τῆς
τόντε ἀνχένα καὶ ὦμον. ὅθεν καὶ δημοσθένης φῇ
Τὴν κλῃν καγκλασάτω.

Κ λιτίδες, αἱ τῶν ἐρεστόντων καθέδραι, παρὰ τὴν κλά-
σιν τῶν γονάτων, ἣν ποιοῦνται οἱ καθεζόμενοι. ῥέθεν
κῃ ὀκλάδαι, οἷα πομποὶ δίφροι. κῃ τὸ μετρκλάζῃν, παρὰ
τὸ ἐγκλαῖν καὶ κάμπτειν τὸ γόνυ. τὸ κλιτὸς μετὰ τ πο-
λισ, γίνεται πολυκλῃΐς. καὶ ἀναβιβάζῃ τὸν τόνον.
τὰ γὰρ ἕξις θηλυκὰ κῃ ἡ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ σῦν-
θέσει προπαροξύνεται. οἷον πολὶς, ἀκρόπολις. μη-
τὶς, πολύμητις, καὶ ἀγκυλόμητις. ἡ δὲ ὀξύνεται,
ἡ μὲν τοῦ ἄστυ γλῶσις ὦσι, τὴν ἄστυ φυλάττει τό-
πον. οἱ δὲ ἀγῖς καταγῖς. μυ χίς, πανυ χίς. οἰκίς, πε-
οικίς. ἡ δὲ ἀρσενικοῦ γλῶσσ ὦσιν, ἡ μὲν ἐκ τεί νουσι τὸ
δίχρονον ἐν τῇ συνθέσει προξύνουσι. οἷον ἀκτὶς χυ-
σάκτις ἡλιος. κυνημίς, ἐυκνημίς. κλὶς πολυκλῖς.
εἰ δὲ βραχὺ αὐλὸ ἔχει, προπροξύνεται ἐν τῇ συνθέ-
σει. οἷον παρὶς εὐπαρὶς, καὶ λῃστόπαρις. ἀσπὶς,
ἐξίφασπις. σημαίνει τὴν δειλὸν στρατιώτην, παρὰ τὸ
ἐξίπτῃν τὴν ἀσπίδα καὶ φεύγειν. ἵλιάδος βῆτα.
Καὶ φεύγῃν σὺν νυσὶ πολυκλῖσι κελεύω. πολυκα-
θέδροις, ἕδρου καὶ πολυκώπιος. τινὲς πολυκλῖσι
προπαροξύνουσιν. ὡς κῃ τὰ πλοῖα, ἃ ἐπὶ κλῖσι κάθιζον.
οὐκ ἔχει δὲ οὕτως ἡ ἀνάγνωσις. ἔστιν οὖν ὁλόκος ὁ πε-
ρὶ βαρυτόνου λέγων οὕτως. τὰ ἕξις λήγοντα θη-
λυκὰ ὀξύτονα. ἃ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει μόνον
τὸ θηλυπρεπὲς γλῶσσ, καὶ τὴν αὐλοῦ τόνον φυλάσσει. ἃ
δὲ μεταλλαπτικοῦ γλῶσσ, καὶ ἀρσενικοῦ, μεθίσταται
καὶ ἕξις βαρύτονα ποιοῦσι. καινόνος παραδείγματα. τὸ
μὲν προτέρου προπερισπᾶται. τοῦ δὲ δευτέρου ἀνάστρο-
φος. ταῦτη οὖν τὸ μὲν καταλῆγον ὀξύνεται. τὸ δὲ με-
λάναιγις βαρύνεται. οὕτως οὖν καὶ τὸ εὐκλῖς, καὶ
πολυκλῖς βαρύνεται. ἔθετο γὰρ καὶ ὡς ἀρσενι-
κοῦ. ὅθεν καὶ ἐκτοῦ εἶναι φησὶ τὸ λεύκασπις. ς΄ γὰρ ὡς
ἀμαλῴκος ταγεῖα. τὸ εὐκλῖς, καὶ τὸ εὐκνήμις, ὡς
τῆς ἀθηνᾶς. ἐξ ὧν νόει εὐκνήμιδος ἰτώνης.

Κ λῆρος, ἐκτοῦ καλῶ γίνεται κλῆ. κλῆσω. ἐκ μετωνυμίας ὄνο-
μα κλῆρος, ὁ καλῶν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ τὰ λαχόντα. ὁ δὲ ῥή-
διανος παρὰ τὸ κάλον, ὃ σημαίνῃ τὸ ξύλον. ἐπιθὲ οὖν
τοῖς ξύλοις ἐχαράσσοντο οἱ κλῆροι, ἐπεὶ οὖν ξύλοις
ἐνεγράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν. καὶ ὁ ποιητὴς, Ὃς
μὲν ἐπὶ γράψας κῶπην βάλοι, ἰλιάδος ῆ, ἀντὶ τοῦ
ἐπιξέσας, γράμματα τιτυσκόμενος. σημαίνῃ
δὲ ψῆφον τινὰς, ὅπερ καὶ λαχμὸς λέγεται. οὗ καὶ
ἐσημειοῦντο, καὶ ἐγράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ὅς τε,
Ὦ φίλοι ἦ ῥα κλῆρος ἐμὸς. κῃ, Ἔβαλον κλήρους κῃ ἔπε-
σεν ὁ κλῆρος ὡς ἤθελον. σημαίνῃ καὶ τὴν ὑπόσχεσιν καὶ
κληρονομίαν. ὅς τὸ, Παῖδες ὑπὸ θυμοὶ διὰ κλήρους
ἐδάσαντο. καὶ, Κλῆρος ἀκήρατος, ὅ ἐστι τὰ κτήματα.
λέγεται κλῆρος ς΄ τὸ σύστημα τῶν διανομῶν ς΄ πρε-
βυτέρων. λέγεται παρὰ ἀθηναίοις κλῆρος καὶ μέ-
ρος γῆς. ὅθεν καὶ κληροῦχοι, οἱ τοὺς κλήρους τὰ μέ-
ρη τῆς γῆς καταλαχόντες.

Κ κληρονομία, ἐκ τοῦ κληρονομῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ κληρονό-
μος. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῆρος ς΄ τοῦ νόμος. τὸ ᾰ, μακρόν.
διαῒ. τὰ διὰ τοῦ ια παροξύτονα θηλυκὰ τῶν μόνων
παραληγόμενα, ἐκτείνῃ τὸ α. οἷον ἀργία. καρδία. πρός
κεται παροξύτονα, τὰ γὰρ προπαροξύτονα, σπε-
σαλμῴδιον ἔχει τὸ α. οἷον ψαλτρία. καὶ τὰ ὅμοια.
προσκεῖται τῶν μόνων παραληγόμενα, τὰ δὲ διφθόγ-
γων παραληγόμενα συστέλλῃ τὸ α. οἷον ταχεῖα, εὐσε-
βεῖα. χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν διατεύω. ταῦτα δὲ ἐκτείνῃ
τὸ α. οἷον, χορεύω χορεία. ἐκστρατεύω ἐκστρατεία.

Κ λιτῆρες, ζήτει ἐς τὸ τέλος.

Κ λικάζω, σημαίνει τὸ φημίζω. εἴρηται ἐκ τοῦ καλικάζω.

τὸ δὲ κληδὼν οὐκ ἔχει τὸ ι. ἐστὶ δὲ κληδὼν οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κλη-
ίζω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κλῶ κλήσω.

Κληδὼν καλοῦντας, κηρύσσοντας. ἀπὸ τοῦ καλῶ κλῶ
κλήσω κληδών. ὀξυτόνως καὶ κληδὼν καὶ κλῆσις.

Κληδὼν, ἡ θλαφήμη. παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν φή-
μην. ὡς τὸ, Ἡμῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν.

Κλῆρος, διὰ τοῦ η. σημαίνει τὴν ἐλευσῖνα καὶ τὴν σωρ-
θροσύνην. καὶ ἔστιν οὐδέτερον καὶ βαρύνεται. ἢ δὲ ὀξύ-
νεται, ἀρσενικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸν κεκλημένον.
καὶ διὰ τοῦ ι σημαίνει δύο, μέρος τι τῆς οἰκίας τὸ κα-
λούμενον πρόκλιτον ἢ καὶ κάκλιτον. ὡς τὸ, Ἐν τοῖς
κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. σημαίνει καὶ τὸ εὐώνυμον τό-
πον τὸ εὐώνυμον μέρος. ὡς τὸ, Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλί-
τους σου χίλιας καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου.

Κλειτύς, ὁ μὲν ἀπίων τὸ καὶ ὠφερὲς τῶν ὑδάτων. ἄμφ-
ω δὲ τὰ ἀπὸ κλίμακα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ
τὸ κεκλίσθαι. ἢ παρὰ τὸ κλεῖς ὁ σημαίνει τὸ αὐλόκλί-
νεται κλειτύς. ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι, κλητύς.

Κλιτόριον, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τοῦ κλύω κλιτόριον
προπαροξύτονον, ἔστι. ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει.
ἧς ὁ γευόμενος ἀπορρέφεται τὸν οἶνον. σημαίνει δὲ
καὶ τὸ αὐλόδιον τῆς γωνιᾶς. ὅθεν καὶ κλιτυάζειν
λέγεται τὸ αὐσχρῶς ἅπτεσθαι.

Κλίμαξ, ἡ σκάλα. ἀπὸ τοῦ κλίνω κλίναξ καὶ κλίμαξ. ἢ δὲ
σημαίνει τὴν ἄμπελον γράφεται διὰ τοῦ η. καὶ κλί-
νεται παρὰ τὸ κλάνω κλάμαξ ὁ κλίμαξ. κλίμα μέν
ἐστι μέρος τι τοῦ ὑπόσμου. κλῖμα δὲ εἶδος ἀμπέλου.

Κλινοπέτης, κλινήρης. κλινήρης δὲ παραλελυμένος.

Κλίνη, ἀπὸ τοῦ κλίνω. ἢς αὐτὴν γὰρ ἐγκλίνοντες ἀνα-
παυόμεθα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κλῶ. κλάσιν γὰρ λαμ-
βάνουσι τὰ κλινόμενα, στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος.

Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις. παρὰ τὸ κλίνω,
τὸ ἀνακλίνω.

Κλισία, ἀπὸ τοῦ κλίνω, ὃ σημαίνει τὸ παρέχω γίνεται.
ὅθεν καὶ κλίσις ἡ παρέχουσα. καὶ κλισία. σημαίνει
δὲ τὴν σκηνήν. ὡς τὸ, Τόνδ' εὗρον παρὰ τεκλισίῃ καὶ
γυναικὶ μελαίνῃ ἠμάρου. σημαίνει καὶ τὴν θρόνον. ὡς τὸ,
Τὴν δ' ἄμ' ἀδρήστοιο κλισίην εὐτυκτον ἔθηκε. σημαί-
νει καὶ τὴν ἔπαυλιν. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐλῇ κλίνεσθαι τὰ
θρέμματα.

Κλίσιον, σημαίνει τὸ τόπον, ἔνθα ἵστανται τὰ ζεύγη.
ὁμοίως τε χιονὸς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει. ὁδὲ ἡρω-
διανὸς διὰ τοῦ ι λέγει. ὅτι παρὰ τὸ κλίνω βῶ. καὶ ση-
μαίνει τὸ πυέχω. καὶ ἐκθέσεις κλίσις. καὶ κλίσιον τὸ
ὑποθορυβοῦν. τοῦτο παρὰ μὲν ὁμήρῳ συγγενικόν τι καὶ
προπαροξύνεται. οἷον, Περὶ δὲ κλίσιον θέσαν πατρί.
παρὰ δὲ τοῖς ἀπίοσι ἐκτείνεται τὸ ι, καὶ παροξύνε-
ται, ὡς τὸ θηρίον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ι παρώνυμα δι-
βραχέα προπαροξύνεται. σῆμα. σῆμον. θρόνος, θρό-
νιον. πῦξ πυχός, πύχιον. οὕτως κλίσις κλίσιον. τὰ
δὲ δακτυλικὰ προμαῖς ἔχει τὸν τόνον.

Κλιντῆρες, εἶδος φορείου, ἢ κλινιδίου ἔχον ἀνακλίσεις,
οἷον, τῶν κλινοκαθέδριον.

Κλιμαχίδες, αἱ τῶν πλοίων ἀρβάθραι.

Κλιμακίσας, ζήτει ἐὰν τὸ ἐκκλίμενον.

Κλύω, σημαίνει δύο. τὸ δέχομαι, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ
κλέος ἡ δόξα κλέω καὶ κλύω. ὡς ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥύω, καὶ
χέω χύω, καὶ ξέω ξύω. σημαίνει καὶ τὸ ἀκούω. καὶ γί-
νεται παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, κλύω. καὶ τὰ παραγωγὴν,
κλῦμι, ἔκλων, ἔκλυς, κλῦθι. καὶ κατ' ἀναδίπλασιασ-
μόν, κέκλυθι.

Κλῦτε φίλοι. τὸ κλῦ, βραχύ. τὰ γὰρ προσακτικὰ τοῦ
ἐνεστῶτος βραχέα θέλει παραλήγεσθαι.

Κέκλυτε μεῦ, ἀντὶ τοῦ ἀκούσατε. ῥῆμα ἀορίστου δευτέ-
ρου. ὀξυτόνως ἔχει μακροῦ τοῦ υ. ὁ γὰρ ἐνεστώς, βραχύ.
ἔστι τῶν ἀπὸ μ βραχυχρόνου χρόνου ἐνεστῶτος. ἀπὸ
τοῦ κλύω κλῦμι κλῦθι. τὸ δεύτερον τῶν παθητικῶν,
κλύτε. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμόν, κέκλυτε.
ἢ ἴσως ἀπὸ ἐνεστῶτος, ὅτι πάλαι συγγέλλει. τὸ δὲ κλῦθι, μα-
κροῦ ἔχει τὸ υ. Ἰστέον ὅτι πολλὰ παραπέπτωκεν ἡμῖν ὁ
ἀπολλώνιος μακροκατάληκτα, ὡς τὸ, δῶθι. ἀφθι
δῶμοι κλέος ἐσθλοῦ. ἀπὸ τοῦ δίδωθι. οὐδέτερον ἄπο-
πον, ἢ καὶ τὸ κέκλυθι μακροῦ ἔχει τὸ υ. Ἰστέον ὅτι τὸ
κέκλυθι, καὶ τὸ κέκραχθι, ὡς οἱ πολλοὶ καὶ ἡ χρῆσις
μαρτυρεῖ, παρακειμένου ἐστί. τὰ γὰρ παρακειμένου
τὰ προσακτικὰ, ποτὲ μὲν ἐς ε λήγει, οἷον τέτυφε.
ποτὲ δὲ ἐς θι, οἷον τέτυφθι. οὕτως οὖν καὶ κέκλυθι.
οὕτως εὕρομεν ἐν τῷ ξηροδόρτου.

Κλυτὸς, παρὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω γίνεται κλυτὸς ὁ ἔν-
δοξος. καὶ κλυτὰ, τὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα. καὶ, Αἰ-
δὶ κλυτοπώλῳ. ἐπιθετικῶς, ἀντὶ τοῦ τῷ ἱππικῷ. τῷ
ἰσχυροὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππους ἔχοντι διὰ τὴν ἀρε-
τὴν τῆς ποσοτέφους. καὶ ὅτι οὐδεὶς τὸν θάνατον δια-
φυγεῖν δύναται. καὶ οὐ κλυτὴ γίνεται ἡ ἐπιπώλησις.
οἷον ἀνθυσί. διὰ τὰς ἐπιροὰς ἀρθανούσης οἱ μωσάς.

Κλύμενος, ὄνομα κύριον ἥρωος. παρὰ τὸ κλύω τὸ δο-
ξάζω. ἔστι καὶ βαρύτερον ἄδυ. φυτεῖον ὁ πανίας κα-
λῶν πρὸς ἑαυτόν. καὶ οὐ πάντων ἀκουόμενος.

Κλοιός, σημαίνει τὰ ὄδηρα ἃ φοροῦσιν οἱ κακοῦργοι.
παρὰ τὸ κλείω κλοιός. ὁ καὶ ἔκτασιν, κλωός. κλεῖς
γὰρ παρατιθέμενος.

Κλογίος, ὄνομα κύριον. διὰ τοῦ παροξύνεται, τὰ ἅγιος
λήγοντα βραχέα ὧν κυρίων παροξύνει. οἱ σχεδίος.
χερμάδιος. κλυδίος. ὀδίος. δολίος. τυχίος. ἀνθρωπίσκος
δὲ καὶ πάθους, τὸ ἥλιος. ἄνιος. ξένιος. κρόμιος.
τὰ ἅγιος ἀρσενικὰ μὴ ὄντα κύρια τῶν παλαιο-
μένα, προπαροξύνεται. οἱ δήλιος ὀφανερός. δόλιος.
λύδιος. πύλιος. φλόγιος.

Κλυταιμνήστρα. παρὰ τὸ κλυτὸν ὃ σημαίνει τὸ ἔνδοξον,
καὶ τὸ μνάω τὸ φροντίζω, γίνεται κλυταιμνήστρα. φυτεῖον

ἡ χύδην ξαφροῦσα ἢ χύουσα. ῥοῖ τῶν ῥῦ ὁ ἅλς α, καὶ πρὸς θέσει τῷ ῑ, γίνεται κλυταιμνήστρα.

Κλοιόεντα, ταραττόμενα. ἀπὸ τοῦ κλύω.

Κλοπὶ τεύχῃ, κλοπὶ τεύχῃ. ὑπὸ θέσει τοῦ λ.

Κλώψ, ὁ κλέπτης. ὁλκὴς. παρὰ τὸ κλέψω μῆλον. τὸ γίνεται ἀποβολῇ τοῦ ω κλέψ. κῇ κλόψ. καὶ κατ' ἔκτασιν κλώψ. ὡς βλέπω βλέψω βλέψ καὶ βλώψ, ὁ ῥαβδός.

Κμέλεθρα. Δεῖγμα σκῇ, οὗ ἡ κὴ πρὸ τοῦ μ, οὐδὲ ποτε εὑρίσκεται ἐν ἀρχῇ λέξεως. τοῦ γὰρ πολύκμηρος οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει τὸ ἀπλοῦν αὖλος, ἤγουν τὸ κμητός. καὶ τὸ κέκμηκα ὁδηλοῖ τὸ κεκοπίακα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κεκάμηκα. λέγει δὲ ὁ ἡρωδιανὸς τὸ ἀμφίλογον ἀναγαγεῖν ἐν ταῖς γλώσσαις τὸ κμέλεθρα. σημαίνῃ δὲ τὰς δοκούς.

Κμάμψω, ἀπὸ τοῦ κμῶ γίνεται κμάπτω. ὃς χῶ χάπτω. καὶ ἑκμαστικὸν ὄνομα κμάφος. σημαίνῃ δὲ τὸ ἀκανθῶδες φυτὸν, ὃ τὰ ἄθικτα τῶν ἱματίων ἐπισύροντες καταγράζουσι. ἀλκαῖος. Μὴ μέγαν πεῖ κμάφον περιστείχει ἔμμα κύκλον.

Κμαφλὸς, παρὰ τὸ κμάπτω. ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κμῶ τὸ ξύω. ξύουσι δὲ τὴν τῶν ἀκμάπτων ἱματίων κροκίδα. οὕτω φιλόξενος ἐν τῷ πεῖ μοι συλλάβων ἐκμάτων. ἐὰν δὲ διὰ φῦ Γ γραφλὸς, παρὰ τὸ κμάπτω. ὑπὸ θέσει τοῦ φ, καὶ ῥοῖ τοῦ κ ἅλς Γ.

Κλισὰς, ἡ σκηνὴ ἐξ ὀθρύων. παρὰ τὸ ἀνακλίνεσθαι ἡμᾶς ἐν αὐταῖς κενοπαθοῦντας. κέκλισται, κλίσις, κῇ κλισάς. ὡς νόμις νομὶς. θέσις θεσὰς, καὶ σωθεσὰς.

Κλώδωνας, οἱμακεδόνες τὰς μανιάδας καὶ βάκχας καλοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινομένας κλώζειν, ὅ ἐστι τὸ διὰ τῶν στομάτων ποιόν τι χροῦ ἀπηχεῖν, καὶ θορυβεῖν.

Κνέφας, τὸ σκότος. παρὰ τὸ κνοῦφάους εἶναι. κνέφας καὶ συγκοπῇ. κ' ἀπὸ τοῦ κῆ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ φάους, γίνεται νῆφας. καὶ κατὰ συστολὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ κ, κνέφας. εἴρηται δὲ καὶ κνέφος, ὡς οὖδας

Κνῆμη, παρὰ τὸ κνάω κνήσω, } οὖδος.
κνῆμη. καὶ συγκοπῇ, κνῆμη. οἱονεὶ τὰ τῆς κνήσεως αἴτια. τὰ ὀστᾶ τοῦ σκέλους. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἴγνυη. μυῶν δὲ παρὰ τὸ σαρκώδεις κνημυοειδεῖς. κνημίδες λέγονται τὰ ἐν ταῖς κνήμαις φορούμενα φυλακτήρια τῶν τραυμάτων. κ παρὰ τὴν κνήμην κνήμη. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ ἔμπροσθεν λέγεται ἀντικνήμιον. τὸ δὲ ὀπίσθιον γαστροκνήμιον. διὰ τὸ σεσαρκῶσθαι καὶ γεμίζειν σάρκας ὥστε ὑπερέχειν. κυρίως δὲ κνήμη λέγεται καὶ τὰ διαιρούμενα ξύλα τὴν χοιρινίδα τοῦ ῥοχοῦ. κνῆμαι δέ φησιν αἱ ἐν τοῖς τοῦ ῥοχοῦ ἐράβδοις ἐμπεπηγμέναι πρὸς τὴν χοιρινίδα. καὶ τὰς ἐξοχὰς ς' προβάσεις καὶ καθύγρους τόπους τῶν ὁρῶν, κνήμους λέγουσιν. ὡς τὸ, Ἴδης ἐν κνήμοισι.

Κνῆ, θῶ δ' αἴτειον κνῆ τυρόν. ἰλιάδος λ. ἀντὶ τοῦ ἐτέθειτο δὲ καὶ τυρόν.

Κνήστις, ἡ χαλκεία. μαχαίριον τυροτόμον. ἐκ τοῦ κνάω κνήω τὸ ξέω, γίνεται κνῆμι. ὁ παρατατικὸς ἔκνην, ἔκνης, ἔκνη. κνῆ. βλῆθι καὶ κνῆσις ἡ μάχαιρα καὶ κνηστήριον.

Κνημὸς, ὁ ῥαχὶς καὶ σκληρὸς τόπος.

Κνίσα, ἡ ἀναθυμίασις τοῦ καπνοῦ. ἀπὸ τοῦ κνάω, ὃ σημαίνει τὸ ξύω, γίνεται κνίφω. ὁ μέλλων, κνίσω. βλῆθι κνῖσα. κνισμὸς γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ ὀσμὴ καὶ τῆς ὀσφρήσεως. καὶ ἀπὸ τοῦ κνίφω, ὃ σημαίνει τὸ λεπτύνω. λεπτότατος δέ ἐστιν ὁ ἐπὶ πολύ, φυτεσὶ τὸ λεγόμενον κνιστήριον. καὶ τὸ, Συκάμινα κνίζειν, φυτεσὶ τὸν ὀλυγχὶ διακαθαίρειν. καὶ ἐν τῷ ὁμ. Ἀπὸ κνίσῃ ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκάρπωμα. δοκεῖ δὲ ἡ λέξις τετάρασι σημαίνειν, ὡς καὶ τὸ πορφυρίου δοκεῖ. αὐλότερον λίπος. καὶ τὸ ἐπίπολον. καὶ τὸ κρέας. καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. ἐκ τοῦ κνῖ, βραχύ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιζω ἐκμαγεῖα τὸ ῑ βραχὺ ἔχει. καὶ πρᾶσα, βραχύ. ἐπεὶ δὴ τὰ ἅλς λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μὴ ὄντων ἢ συνεστώτων γινόμενα, βραχὺ ἔχει τὸ α. ἐκτέτανται δὲ ἀμφότερα ποιητικῶς.

Κνώδαλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῷα, διὰ τὸ ἐν ἁλίκνῃσθαι κνωδάλατα ὄντα. κατὰ χρῆσιν δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων. κνώδαλάτια ὄντα, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἁλίσκεσθαι.

Κνώσσῃ, τὸ νοιμᾶσθαι. παρὰ τὸ κεκνᾶσθαι ἀργὰ εἶναι τὰ ὄσσα, φυτεσὶ τοὺς ὀφθαλμούς. κεκνώσσῃ, καὶ κατὰ συγκοπὴν, κνώσσῃ.

Κνύσσω, παρὰ τὸ ὄσσω τὸ βλέπω. καὶ παρὰ τὸ κεκνῦσθαι τοῦ βλέπειν.

Κνυζηθμὸς, κλαυθμὸς, ἄσημος φωνὴ ὑπὸ τῶν κωφῶν. ἀπὸ τοῦ κνυζῶ κνυζήσω. τὸ δὲ κνυζῶ ἐστι πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας. ἔστι κῇ ῥῑτὸν. ὡς τὸ, Κνυζώσω δ' ἠρι ὄσσε. τὸ δὲ κνυζοῦν, ὑπὸ τοῦ κακῶσαι καὶ διαφθεῖραι. ἐπιφέρει γάρ, Πάρος περικαλλὲ ἐόντα πρίν. ἀπὸ τῶν κωφῶν, κωφὸν καὶ κνυζῶ, ὅπερ ἐστὶν ἀπρεπές. οἱ δὲ παρὰ τὴν κοπυζαν, ὅ ἐστιν εἶδος φυτοῦ κοπυζῶ, ὅπερ ἐστὶν ἀπήνανον. εἴρηται δὲ κνυζοῦν, τὸ ξύειν παρὰ δωριεῦσι καὶ τὸ ἀχθοφορεῖν φιλόξενος. ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται παράτατον κνάω τὸ διαφθείρω. ὡς ἀπὸ τοῦ σῶ σῴζω, καὶ πρῶ, πρίζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ κνῶ κνίζω παράτατον καὶ κνύζω. βλῆθι καὶ κνύζα. κ κνίζα ἡ τῆς ὀσφρήσεως προΐξις. καὶ ὡς εἶζα εἴζω, οὕτω καὶ κνύζα κνυζῶ. τὸ δὲ κνύζω, σημαίνῃ τὸ ξύω. ὡς παρὰ σώφρονι συμμίμοις. Κνυζῶμαι οὐδὲν ἰσχύων. τὸ δὲ κνύζα ὡς λέγει ἡρωδιανὸς, ἡ μὲν ὑπὸ τοῦ φυτοῦ συγκοπή ἐστιν. οἷον, Χαμαιζήλοιο κοπύζης. ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ περιφθαρμένου καὶ ἐρρυπωμένου, οὐ συγκοπή ἐστιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνύω. ἀφ' οὗ κνυός ἡφθορὰ. ὅθεν, Κατὰ κνυὸς ἔχευεν, ψίλωτρ δὲ κάρηνα. γίνεται κνύζα, ὡς παρὰ ἀνακρε-

ΚΟΙΝΟΝ ΕΙΣΦΟΡΑΝ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΕΩΣ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

τα. γ ὡσφησιν ἀνακρέων.

Κοκύας, ὁ πρόγονος. ἔστι δὲ ἰωνικὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ τὰς ἡδικεπομβήνους.

Κόκυ, ἀπιθι ἐπὶ τὰ ταχύ.

Κοκλητον, ὁ δῆμος ἑλληνιστὶ κυρίως ἀπόσπασις τῆς οἰνομυβήνης γῆς.

Κόλαξ, ὁ τὰ πηνῶς θερα πεύων πυὰ. παρὰ τὸ κολλον. σημαίνει δὲ τὸ τα πηνόν καὶ μὴ ὁλόκληρον. κῶλος ϛ ἐστίπινος ἑτέρου παρὰ τ κωλότητα. κ παρὰ τὸ κολλᾶσθαι κόλλαξ ἴδιως ὤν. σημαίνει δὲ γ παράσιτον, ϛ παμβῆνον τα πυί.

Κολαφίζω, καὶ κόλαφος, παρὰ τὸ κολλον ἀφῆσθαι ἀπὸ τοῦ τυπομβήνου μέρους, ἤτοι ἀθετεῖς καὶ τα πηνόν πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη. ὁ δὲ ἀπίων ἀπὸ τοῦ κολάψαι. τὸ δὲ ὄνομα ἑλληνικὸν παρὰ τὸ πιχάρεμω. ζῶς ταχὺ κόλαφος πυ πατῆδειμός. κ ἀπὸ τοῦ τις κομβύλουω ἀφῆσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει. κόλαφος ἡ γλομβήνη διὰ τῶν μέσων δακτύλων πληγή. οἱ δὲ παρὰ τὸ κολούφη τὸ φῶς.

Κολεός, ἡ ξιφοθήκη. παρὰ τὸ κεκολάνθαι. κ παρὰ τὰ κῆλα τὰ τόξα.

Κολακρίται, οἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι. οἱ τὸ ζῆν ἀρχεῖν ἑταπου.

Κολοσσός, σημαίνει καὶ τὸ εἰκόλον. κυρίως δὲ κολοσσοὶ λέγονται οἱ ὑπερμεγεθῆ ἀνδριάντες. παρὰ τὸ κολούφη, ὅ ἐστιν ἐλαπῶν τὰ ὄσσα, γουτέστι τοὺς ὀφθαλμούς διὰ τὸ μέγεθος. ὡς μὴ ἐφικνουμβήνων τῶν ὀφθαλμῶν ὁρᾶν.

Κολοσυρτὸς, ἡ τῶν φρυγάνων κόμις. ⟨μβῆ ὁρᾶν. ὁ συρφετός. κολαστὰ φύγανα. ἀπὸ τ τὰ κολασύρφη. γεοπόλεμος, Μεγάλως ἀρομβήνης τῆς κόγεως, καὶ ὡὶ κέρα ἱκνευμβήνης. τὸ γὰρ κοῖλον κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. διαφέρει κόγεως. βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κολων συρόμενος κοπιορτὸς. σημαίνει καὶ τὴν ταραχήν, καὶ γ θόρυβον. ἰλιάδος μ̄. Ἀνδρῶν, ἡ δὲ κωπῶν δέχεται κολοσυρτὸν. παρὰ τὸ τὰ κόλα ἐπισύρειν. κ τὸν κολῴνιον καὶ συριγμόν.

Κόλλοψ, ὁ ἐκ τῶν ἀυχενίων δερμάτων καὶ τοῦ βραχίονος γινόμενος πασσαλίσκος πρὸς ὃν δεσμοῦσι τ νευράν. κόλλοπας δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καλοῦσιν ἐπειδὴ ἐξ ἀυτῶν ἐφομβήνη ἐγένετο ἡ κόλλα.

Κολῴων ϛ κολωνός. ἄμφω ἀκρωτήρια σημαίνουσι.

Κολοφῶν, τὸ μέγα πόρρας ἢ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται καὶ ὡὶ μεγάλου κακοῦ.

Κολώνδα, κτητικὸς τύπος ἐς ἰδιότητα ἀναπέμπεται. φασὶ δὲ τότε γ διόρυσσον γ ὡὶ ταρσηνοὺς ἀποικίαν πολέμου πρὸς γεγηρανότας τῶν σειληνῶν μετὰ τῆς ἀχέτου ἡλικίας εἰς ἰταλίαν καταλιπεῖν. πρὸς δὲ βραδύνειν ὡὶ ἀμπέλου ἐπιμέλειαν, ϛ ἔνοικον γενέσθαι τὴν ἰταλίαν. τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ ἰταλοὶ πολίους ἐκάλουν, ὡς καὶ ἰδρύσασθαι πρώτους ἀγάλματα οἰνοφορούντα ἐν ἀσκοῖς. ἐσπούδαζον δὲ, καὶ ἀς ὠήθησαν πολλοὶ τοὺς ἰταλοὺς τιμῆναι ταῦτας παρέχειν. ἀνίστασθαι δαιμονάδιον ὡς πρεσβύτην ὅμοιον σειληνῷ, ἵνα καὶ τὴν ποίησιν τῶν ἱερῶν συγκραθῶσιν. αὐξηθέντας πυθέμενοι δὲ οἱ ῥωμαῖοι τὸ σωθῆναι αὐτοῖς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας τὰ πρώτα ἀγάλματα. ταῦτα εἴρηται χάρακι ἱστοριογράφῳ

Κολοός, ὀθόρυβος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβώδης καὶ πραγματικὸν ὄρνεον. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φοβῶ καὶ κλάζω, γίνεται κλός, καὶ πλεονασμῷ κολοιός. πρακτικὸν γάρ τὸ ζῷον. ἀπὸ τοῦ τ κλῶ γίνεται κλύω. καὶ καθ' ὑπερθεσιν κύκλος. τὸ κυκλοτερὲς ἔχον γ πῆ.

Κολόφρυξ, ὁ ὀλόφρυξ. τὸ κ πνευστόν. ⟨βράχκλον.

Κολυμβᾶν, ἑτυμώτερον ὁ ἰδωρικὸς λέγοισι κολυμφᾶν, ἀπὸ τοῦ κολοὺς φαίνεσθαι πρὸς ἐν ὕδασιν, ὅ ἐστι κολοβοὺς καὶ μὴ ὁλοτελεῖς.

Κόλπος, παρὰ τὸ κοῖλον ὁ σημαίνει τὸ βαθύ, κοίλπος. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ι κόλπος. κ παρὰ τὸ ἔκπωτὸ ἀκολουθῶ. ἕπεται γὰρ τῷ κοίλῳ καὶ πτῶσις βάθη.

Κολλῶ, ἐκ τοῦ κόλλα κολλῶ. τοῦτο ἀπὸ τ ἔλω τὸ κρατῶ ἕλλα καὶ κόλλα. ἡ τὰ δίκερκμβήνα συγκρατοῦσα. Ναυμαχεῖ κολλήκοντα. ἰλιάδος ο̄. ναυμαχία, μακρὰ δόρατα πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια. κολλήσει ἐκ πολλῶν συγκεκολλημβήνα, ἵνα γένηται μακρά. οἷον σώθετα κῆ οὐμομόξυλα. κόλλα δὲ παρὰ τὸ κεκομμένην οὖσαν ὡς ὁλότητα μετελθῆν.

Κολλητὰς σανίδας, ἰλιάδος ī. πῆ φρασικῶς τὰς θύρας, ἀπὸ τοῦ καλῶς σωκρμόσθαι.

Κόλλοπες, τὰ τῶν ὑῶν κῆβοῶν σκληρὰ δέρματα πῆ τῶν βραχίλων. δι' ὧν καὶ τοὺς γῶν λεγομβήνους κολλάβους ἐποίουν. κόλλαβοι δὲ οἱ μικροί. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ γωπαῖον δέρμα, διὰ τ κόλλαν δι' ἄλλου γίνεσθαι. ὅθεν ἀρισοφάνης τὴν σκληρότητα τοῦ σχοίνου ἐνδεικνύμενος ἔφη. Οἶμαι γὰρ αὐτὴν κόλλοπος εἰκέναι.

Κολλούρια, τὰ κολοβὰς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ὡὶ τῶν ὄρτων δύναται λέγεσθαι, καὶ ὡὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων.

Κόμμα, παρὰ τὸ κόμμι γίνεται σκληκὸν κομμάκι. τὸ οὐ δέτερον κόμμον. καὶ τὰ κόμματα. λέγεται γὰρ ἡ ἀγαμέμβήνος ὑὸν ὀρέστην φεύγοντα μετὰ τῆς ἀδελφῆς, ἐκφυγεῖν τὴν κόμμι ἀρκείραθαι. πόλις κόμματα θύϊλλος. μεθερμηνεύεται σύσκια κατὰ τὴν τῶν ἰώνων φωνήν. χύθα κόμματα γίνεται καὶ κόμμι, ὁ ἰσκιάζει τὴν κεφαλήν.

Κομμᾶν, τὸ τὸ σῶμα ὡραΐζειν. ἐπεὶ καὶ κόμμα πικὴν λέγουσι τὴν νόσον οὖσαν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ κόμματος. ἡ κόμμος. ὡς πορ παρὰ τ γράφω μβῆν ταῦ γράμμος

καὶ ὕσπληγραμμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς νόμος, νομμός.

Κομῶ, ἡ μὲν πρώτη συζυγία σημαίνει τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶ. ὅθεν καὶ τὸ νομεί τὴν δυϊκὴν, ἀντὶ τοῦ ἐνόμων. ἐπιμελείας ἠξίουν. ἴλιάδος ο. βξ οὗ καὶ κατὰ ἀπαρατήρητον γίνεται νομίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ πεποίωμαι. βξ οὗ καὶ τὸ, φίλε καὶ σὺ νῦν τε νόμησαι τέμε, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας με καταξίωσον καὶ διορίσασον, ἰλιάδος ε. ἡ δευτέρα συζυγία σημαίνει τὸ ἀλάλλομαι καὶ εὐφραίνομαι, καὶ τὸ τὰς χίας φέρω, ἢ χέφω. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ νόμη, νομῶ. ποίας συζυγίας. ἢ μὲν σημαίνει τὸ ἐπιμελοῦμαι, πρώτης. κανόνος γὰρ ἐστὶν ὅλεθρον, ὅπου μόνον ἐν τῇ συνθέσει τῶν ῥημάτων φύλαττε μεταβολὴν γίνεσθαι συζυγιῶν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ ἀπλότητι. οἷον συλῶ συλᾶς δευτέρας τῶν περισπωμένων. ἱερόσυλος δὲ, πρώτης. ὁ ὁρκῶ χίτης. ἐπίορκος δὲ, πρώτης. τὸ καυχῶ δευτέρας. τὸ δὲ αὐχῶ πρώτης. ὁμοίως ὁ ὠνῶ τῶν ἡσυχῶ. φημὶ τὸ λέγω, δευτέρας ἐστὶ συζυγίας. ἡ μὶ δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φ πρώτης.

Καρηκομόωντας, τοὺς τὰς κεφαλὰς κομώντας ἀνδρείας χάριν καὶ θεραπευτάς. ἀπὸ τοῦ κομῶντας, ἐνδιαιρέσει κομόωντας.

Κόμη, ἐκ τοῦ κείρω τὸ κόπτω, κόρκ. καὶ βοῶν τοῦ ρ εἰς μ, κόμη κόριξ. ἢ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σώματος. ὡς παρὰ τὸ κόσμον ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τὰς χίας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κομᾶν τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. καὶ κυρίως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἴρηται τοῦτο.

Κομίζω, ἐκ τοῦ κόσμος κοσμίζω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς κομίζω. ἐκ δὲ τοῦ κομίζω γίνεται κομδὴ ἡ θεραπεία καὶ ἐπιμέλεια σωματική, κλῆσις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς. ἥτις γίνεται τελεωθέντων τῶν καρπῶν. ἀφ' ὧν οὖν τοῦ κομδὴ ὄνομάτος, γίνεται ἐπίρρημα κομδηδόν, ἀντὶ τοῦ πάνυ καὶ λίαν. πάμπαν. τελείως. τὸ ὄνομα ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐπίρρημα παροξυνόμενον. καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀπόλειψις τινὸς κομδὴ, ἀπὸ τοῦ κομίσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν. κῆ κομίστρια ἡ τροφός.

Κομεῖται ρήσει, τρισὶ τῶν ὑπομνημάτων γράφουσι πρόσταγμα ὀνόμασι καλεῖ καὶ ὑπηρετοῦντας τοῖς ἐγκλήμασι κοῖς δίκαις. ὑπαπειλοῦντων ἄλλων ἀπόκτασιν, κῆ πυθόμενοι ταρίων, κῆ πυθόμενοι μετὰ πλήθους ἐμβοᾶν. στάσεων δεσμῶν καὶ πολεμίων ὀργάνων, παλευόντων τῷ φόβῳ τὸ δικαστήριον. ἔστι δὲ καὶ οἱ μὴ λεγόμενοι χαρτουλάριοι.

Κόμης. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ὡσεὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀναλογίαν οὐδέποτε διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀλλὰ διὰ τοῦ η. τὸ δὲ κύριον ὄνομα δίχως εὑρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κλινόμενον. εὑρίσκεται γὰρ ἡ κλωικὴ, κόμου καὶ κόμεως ἰωνικῶς, ὡς παρ' ἀρείδης ἀρείδεω. καὶ κομάδης τὸ παρωνυμικόν, ὡς παρ' βορεάδης. εὑρίσκεται δὲ κλίνεσθαι καὶ τῶν λόγων τῶν ἰαμβικῶν κόμητος. ὅταν δὲ ἰσοσύλλαβον εὑρεθῇ, ἀπροσωδίαν ἔχειν αὐτήν. τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἡγεμονικῶν, ἀρχὴ γινόμενα, μὴ ἔχοντα οὐδέτερα ἀρσενικοῦ τοῦ διφθόγγου τὴν ηι ἔχει. λέσχη, ὁ λέσχης, τὸ λέσχου. ἀράχνη, ὁ ἀράχνης τοῦ ἀράχνου. γυνή, μισογύνης μισογύνου. κόμη, ὁ κόμης τοῦ κόμου. γύη, ὁ γύης τοῦ γύου.

Κόμμος, ὁ φόφος. παρὰ τὸ κεχύσθαι ὅπερ ἔχειν, φυτέσφωνήν. τὸ μὲν οὖν προσηγορικὸν οὕτως ὡς τέμμος. Κόμμος εἰ. εὑρισπάδης φοινίσσας. κόμμος δὲ λόγος

Κομψός, εἴρηται μὲν ἡ λέξις καὶ ὡσεὶ τὸ ἐπιθέτου. τοῦ κομψούρου, καὶ ὡσεὶ τοῦ μείου καὶ ἐπιθήτους. ἀμφότερα οὖν παρὰ τὸ κάμπτω καμπὸς καμψός. ἀφ' ἑτέρου μὲν τοῦ κομψούρου τὸ κάμψυλον καὶ διεγραμμένον τὴν διάνοια. ὡσεὶ δὲ τοῦ ἐπιθήτους, παρὰ τὸ εὐκαρπον ἄλσος εἶναι, οἷον εὐκαρπὸς καὶ προσηνὴς. οὕτως ἀρκαῖος ὁ ἀπίκιστος ἐν τῶν κοιχείων.

Κομμώδια, ἐμπλέκεια. ἡ κοσμοῦσα καὶ φιλοῦσα τὰς γυναῖκας κούριστα.

Κολωνός, ὄρος. βουνός. λόφος. ἀνάστημα. ὧν οὖν ἀνάστημα γῆς, κολωνὸς λέγεται. στ δὲ σκότελον. ἀθήνησι δὲ δύο κολωνοί. ἵππιος καὶ ἀγοραῖος. ἐφ' οὗ τρισμάκαρας ὁ ἀγοραῖος ἐπὶ τοῦ ἀνέφερον. καὶ μακαρίους καὶ κολωνικούς. καὶ ἄλλο χωρίον ἐκαλεῖτο κολωνὸς ἱππότης.

Κόναβος, ὁ ἦχος. παρὰ τὸ βοὴν καὶ ἢ παρὰ τὸ δονῶ δόναβος καὶ κόναβος. ἢ ἐκ τοῦ κόνις καὶ τοῦ βοή. κυρίως γὰρ κόναβος λέγεται ἡ ἐν τῇ γῇ βοή. ὡς παρ' καὶ ἔραβος ἡ γῆ ἔραβος καὶ ἄραβος ἡ ἐν τῇ γῇ βοή. λοιπὸν λέγουσί τινες ὅτι ἐκ τοῦ κόνις γίνεται κόνιβος. καὶ βοῶν τοῦτο. οὐκ ἔστι δὲ. οὐδέποτε γὰρ τὸ ἰ ἀφανὲς γίνεται. ἀλλ' ἔστι μᾶλλον ἐκ τοῦ κονία τὸ αὐτὸ σημαίνοντος τῷ κόνις καὶ τοῦ βοή, κονίαβος. καὶ συγκοπῇ κόναβος. κῆ ῥῆμα κοναβῶ ἐξ αὐτοῦ.

Κόνδαξ. παρὰ τὸ κῶν τὸ κῆμα γίνεται κόαξ. καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, κόνδαξ.

Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων. ὅσανεὶ κάνδυλοι ὄντες. πεῦ αὐτοὺς δὲ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων ἐργάζεται. ἡ πλησίον δὲ ὁμωνύμως τῷ σχήματι τῶν κονδύλων λέγεται κόνδυλος. κῆ πλάφος, ἡ δι' ὀδόντων διὰ μέσων δακτύλων πλησίον. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ κόνδυλος κῆ οὕτω. κεῖται δύλος τις ὤν, ὁ ἐξ τὰ κεῖα δυσὶν τῶν ἐπαπτομένων. κεῖα δὲ σήκων τὰ μέρη.

Κόνις, ἡ πτῶσις, ὡς τὸ, Οὐδ' εἴμοι οὕτως ὦρος. Τόσα δοίη, ὅσα φάμαθός τε κόνις τε. κῆ ἐκ τέφας ἀποδός. ὡς τὸ, Ἀμφότερα δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν χεύατο κὰκ κεφαλῆς. ἐν ταῦθα τὸ ἀποδοῦ παρὰ τὸ ἐκκεκαῦσθαι. λέγει δὲ καὶ τὴν αὐτὴν κονίην. ὑπὸ δὲ ἑρμοιόνων κονίη κατ' ἀφομοίωσιν.

Κοιλία, ποίλις. μάχη. ἀπὸ τοῦ ποιῶ. ποίλις ποίλος, καὶ ποιλία. ὡς κύπρος κυπρίος, κυπρία. καὶ ἀπὸ τῆς κινήσεως κίνις ἡ ὑποκαὶ ποίνις. καὶ ἐκ τοῦ κάμνω τὸ ποίπω, καὶ διαφθείρω. ἡ ἡς μικρὰ κεκομμένη ἢ καὶ τετμημένη. δηλοῖ γὰρ τὴν ἡς λεπομερῆ οὖσαν χορήσασαν ἢ. καὶ ἐκ τοῦ κάμνω γίνεται καὶ τὸ συγποιητικὸν ὑποκάξύω. ὅθεν καὶ κνήμη ἀπάτωπον. ὀξὺ τὸ, κνῆ τύρον. ἐκ τοῦ κνῶ οὖν τὸ διανοίπω γίνεται κνίς. καὶ πλεοναστικῶς ὑποποίνις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξυσμάτων. ἐκ δὲ τοῦ ποίνις. γίνεται ἐλλιπὲς ποίνω. ὅθεν εὑρίσκοιτο πλῆθος. ἐκ τοῦ ἀπανθρακουμένου ποιᾶται τὸ φεύξονται. οἱ γὰρ φεύγοντες, καυλᾶται τὴν ὀδρόμον ἐπειρουσι ποίνιν.

Κοινίζω, τὸ ἀπονίζομαι ἢ ἀπασκευάζομαι πρὸς τὸν πόλεμον. ἀπὸ τοῦ ποίνις. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὅταν ἔμελλον ἀπονίζεσθαι, ἤς τὰς χεῖρας αὐτῶν πύοντες, ποίνιν προσελάμβανον διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν.

Κοινίσαλος, ὁ ποινιορτῆς. οἱονεὶ ἡσυχαλευμένη ποίνις. ἢ ὡς ἐξω ἐξαλος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ποινίσω μόνον τὰ γίνεται ποινίσαλος. σημαίνει καὶ τὸ αὐθάδη.

Κοινιορτῆς, ἀπὸ τοῦ ὀρῶ ἐῆμα σημαίνει τὸ διεγείρω. ὁμοίως αἰολικῶς, ὄρσω. ἐῆμα τὸ ποιῶ ὄνομα, ὀρτός. ὡς πειρῶ, πάρτος. καὶ κείρω κάρτος. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποίνις, ποινιορτός. ὁ τὸν ποινὸν ὀρούων ἢ ὁρμῶν.

Κοινόπωλις, πολισχιδὲς ὑπόδημα τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸ σῶμα, ἀλλὰ ἁπλᾶ καυλᾶ πανταχόμενον ὑπὸ τῆς ποινεώς. ἡ δὲ ποίνις ἀπὸ τῆς χύσεως.

Κοινὸς, πάλαι τὸ κενὸν ἐῆμα βαρύτονον ποινὸς. ὡς γέφω βοφός. καὶ πέμπω πομπός. ἔστι δὲ καὶ περισπώμενον κοινῶ. ὁ μιαίνων κοινῶν.

Κόινηλος, εὐπόλις. ἐπὶ μὴ παίζη αὐλοῦ δ' ὁπόθεν κατέλαβε τὸν ὑδρηλόν. ἔστι ποινὸς, ποίνηλος.

Κοπὸς, ἡ πόλις. ἔστι δὲ τὸ κωφός. ἀπὸ τοῦ κάμνω τὸ ποπῶ, γίνεται καὶ μοπῶ. καὶ συγποπῶ ποπῶ.

Κοπάσω, εἶφος πάλαι ἀρχαϊκόν. ἀπὸ τοῦ ποπάσειν.

Κόπρος, οἱονεὶ ποπρὸς οὖσα. βαρὺ γὰρ τὸ ζήτει. πύον καὶ ποπρόποιον. ἢ χόπρος οὖσα. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι διὰ τοῦ πόρου. καυλᾶ συγποπὴν καὶ ζοπὴν τὸ

Κοπῶ, πάλαι τὸ ποπῶ. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ δὲ χ ἡς κ. ποπὼς ποπῆ τὴν δύναμιν.

Κόπρια, πάλαι τὴν ποπρὸν ἡμῖν ἐκλαστέον ἢ. πᾶς γὰρ μόχθος ἀνθρώπου ἡς τὸ σῶμα αὐτοῦ.

Κόπρα, τὰ ποπρία αἰολικῶς διαλέκτῳ. ὡς ὁ πρίαμος, πέραμος. ἀμόζιος, ἀμότερος. ζήτει ἡς τὸ πέραμος.

Κόπις. εὑρισπίδης. Ὁ ποικιλόφωνος ποπὶς ἡ δυλόπους δημοχαρὴς. σώφρων. ὀξὺς τῶν λόγων. ἤγουν λάλος. ζήθι καὶ ὁ δημοπόπος καὶ ποβαλος. καὶ τὰς τῶν λόγων τε χύσεις ποπίδας ἔλεγον. Μὴ τὸν πῦθ' ἁπόρων εὑρομεν ὄντα ἀληθιγῶν ποπίδων.

Κόραξ, πάλαι τὸν ποπρὸν ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. καὶ πάλαι τὸ κάρα μεγάλην ἔχειν.

Κόρη, ἡ παρθένος καὶ ὑγροφυὴς καὶ ζυφερά. ἀπὸ τοῦ ποπρὸν τὸ καλλωπιζόμενον. ὁ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰ καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. ποπρὸν δὲ τὸ καθαίρον. χθονικὴ γεοπόρος. ἢ πάλαι τὸ ποπρὸν ἐμποιεῖν τῇ ἰδέᾳ. ἢ πάλαι τὸ κείρω, ἡ κάρομαι ἐξυπάζουσα. ποπρὴ δὲ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱονεὶ χόρη οὖσα, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔχειν τὸ ὁρατικὸν πνεῦμα. ὡς καὶ ποέτης λέγει, τὸ σιαγόνα πλῆξαι. ὁ δὲ ἐρατοσθένης ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πλῆξαι. ποπρὸν δὲ τὸ κεφαλὴν λέγεσθαι φησί. μεταβεβλῆσθαι δὲ τὸ ς εἰς ρ ἀττικῶς. ὡς καὶ τῆς μυέρας τοῦ ταέρου. ἔστι δὲ μυρμηκιὰ

Κορήσατε, σύρατε. ποικίσατε. πόρκημα δὲ ταῦρος. τὸ ὀρόν. κὴ πορῶ, τὸ ὀρῶ. κὴ πεπόρημα, τὸ πεπόρωμα.

Κόρυθος, ἀπὸ ποριόθου τοῦ βραθύτερος. ἢ ἀπὸ ποριόθου τοῦ τέλοτος.

Κόσσιον, πάλαι τὸν ποπρὸν ἔσσιον. οἷον, Νῦν μανῶ ποόσσιον.

Κορεσθῆναι. ὅτι ποιρόρροφον τὴν πῆγαλοῦσι καὶ τὴν ἐκ ταύτης καρπὸν ποιρὴν. ὅθεν καὶ τὸ πληρωθῆναι τῆς τροφῆς, ποιεσθῆναι λέγουσιν. ἀπὸ τῆς ποιρὸς. ἢ παρὰ πλοῦτον καὶ κατὰ γῆν οὖσαν, κἀκείνου γὰρ ὁμοζόμενον γυναῖκα, ὁμοίως ποιρὴν λέγουσι, διὰ τὸ τὸ καρποῦ κατ' ἐνιαυτὸν γινομένην χώνην. φώτιος.

Κορύεται. ἰλιάδος. Ἀμυδὶς δὲ τε κῦμα κελαινὸν ποιρύεται. ποιρυφοῦται. αὔξεται. ἀπὸ τοῦ ποιρύω. ἢ ἀπὸ τοῦ ποιρῶ ποιρυθός, ποιρυθύω, καὶ ποιρθύω. ἤγουν σωρεύεσθαι ἤτοι σωρεύεσθαι ποιρθὸς γὰρ ὁ σωρός.

Κόρκ, κώλισις τοῦ ἑῆμ, ἤτοι πρὸ τοῦ τόκου. ἢ τοῦ πρὸ τῶν αἱμάτων. καὶ ἡ κόρκη τοῦ ὀφθαλμοῦ. ὡς ἐκ τοῦ ποίλου ἑῆμ τὸ δάκρυον. λέγεται ἐκ τοῦ κυ καὶ πολλοῦ ριον,

Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν πορσῶν. τὸ κωλύον τὸ ἑῆμ. ὁ πάλαιος. ἡλίου γὰρ ἔχει τὸ ὄνομα. ποῦρον δὲ καλοῦσιν ἀθηναῖοι τὸν πορσὸν τοῦ ἡλίου. ὦρος.

Κορυπλάστης, ὁ τὰ ξαδιαπλάττων. οὐ γὰρ μόνον ποῦρους ἢ ὁμοίας ποίρας πλάττει, ἀλλὰ παῖζον. καὶ ποιροπλάθους, τοὺς ἐκκηροῦ ἢ πηλοῦ ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας ποίρας ἢ ποῦρους. ποιρὴ γὰρ τὸ σμικρὸν ἀγαλμάδιον, τὸ ζῴδιον ἢ πήλινον.

Κορώνη, τὸ ζῷον. πάλαι τὸ κρώζω κρώνη. κὴ πλεοναστικῶς τοῦ ο, κορώνη. ἢ πάλαι τὸ καῦρον ἢ γαῦρον ὃ σημαίνει τὸ καινόν. ζήθεται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ τοῦ ὀρνέου καὶ παρὰ τοῦ ἐπικαμπτοῦς τόξου. καὶ παρὰ τοῦ κρίνου τῆς θύρας. τὸ ζῷον, ὡς τὸ, Οἱ δὲ κορώνησιν ἐοικότες, κύμασιν ἐφορέοντο. εἶναι δέ φησιν ὁ ἀπίων τὴν αὐλὴν τῶν λάρων καὶ τὴν αὐθὴν. παρὰ δὲ τοῦ κρίνου τῆς θύρας, Ἀργύριον δ' ἐφύπερθε. χρυσῆ δὲ τέτατο κορώνη. παρὰ δὲ τῆς τοῦ τόξου ἐγένοντο, Παῦσε δ' εὐλαφίης χρυσείην ἐπέθηκε κορώνην. ἵνα τὸ ἐπικαμπτὸς ἄκρου λέγει τὸ τόξου, ὅθεν ἀπήρτησαι ἡ νευρά.

Κορωνὶς, ὁ Γάλως καὶ ὑ ψαλχικῶ. ἀπὸ τοῦ κάρη. καὶ τὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ω. ἀρχίλοχος. Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐνοικίη κορωνὶς ἔρτων ἴδρις.

Κορωνίσι. Συγκυσὶ κορωνίσι. ἐπὶ καμπτῆς ἐχούσας τὰς ἄκρας, οἷόν ἐστι τὰς πρύμνας. φυτέσι καμπύλοπρύμνοις. ἀπὸ τοῦ ἄνω ἠχρημένας εἶναι διὰ τὸ εἰς ὑψος ἀνέχειν. ἐκτὸς κάραδιν ἧς ὑψοῦ ἀνέχεται. ἔστι δὲ ὑποπαρίσιον. ἐκτὸς κορώνη, κορωνὶς. ἤθεται οὖν τῆς πρύμνης τῆς νεώς, διὰ τὸ ἐν ἀκρωτηρίῳ πλοίου γίνεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκρότατα τῶν αἱρέσεων, οἷον ἡ κορωνὶς τῆς σοφίας.

Κορωνὶς, ἀκρώρεια. ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς. σημαίνει καὶ ὄνομα κύριον. καὶ τὸ προσηγορικὸν τὸ ἐπιθέμενον ἐν τῷ τέλει τῶν βιβλίων. καὶ εἶδος στεφάνης ἀπὸ μυρσίνης ἀξίου.

Κόπρος, σημαίνει χρῖα. τὴν τῶν κτηνῶν, ὡς καὶ ἡμᾶς. Δημῶες ἀναγκαῖοι τέμενος μεγαποιήσαντες. λέγουσι γοῦν οὕτω καὶ τὴν ποίην. οἷον, Κυλινδόμενος καὶ ἀπόπρου. ἡ, Ἀμφὶ δὲ πολλὴ πόπρος ἔην κεφαλῆ. καὶ τὴν σάσιν τῶν βοῶν. οἷον, Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ πόπρου ἐπεστένοντο μολόντες.

Κόρση, ἡ κεφαλή. ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι. οἱ δὲ φασὶ κέρση, ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι. ὅθεν καὶ κορσωτήρ, ὁ τὰς ῥίχας ἀλλήλων καὶ κορυφοῦντα. κλίνεται κορσωτῆρος. καὶ κόρσαι, αἱ ῥίχες. Αἰσχύλος. Λευκὰς δὲ κόρσας τῆσδ' ἐπῶν τελλήνοσω. καὶ ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι. καὶ γὰρ ἡ κάρη, κόρσαι λέγεται.

Κορώνη, καὶ ἐπὶ τοῦ τόξου, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου ἡ καὶ κορωνίς. Διὰ τὸ ἐπικαμπὲς. εἴρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τῆς κορώνης τοῦ ζῴου. εὐλύγιστον γάρ ἐστι καὶ οἷον ἐπικαμπὲς τράχηλον. καὶ ἐπὶ μέρους δὲ σώματος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος, οἷόν τε ἀπάγεσθαι. οὕτω φιλόξενος ἐν τῇ περὶ ὠμαίων διάλεκτῳ.

Κορυβαντιᾷ, μαίνεται. ὀρχεῖται. λέκτω.

Κορύβαντες, δαίμονές τινες οἱ ἐτάχθησαν φυλάττειν τὰ διά, κρύβαντες τινες καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ. ἀπὸ τοῦ κρύβειν τὰ ὅτε καὶ ἐπῆλθεν ὁ κρόνος τὰ ἀπὸ τῆς ῥέας τέκνα. καὶ οἱ τὴν κόρην καταβάντες ἀναλαγεῖν καὶ μὴ ὑποπρέψαντες.

Κορυφὴ, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ὅτι τῆς κάρας ἐστὶν ὀροφή. ἤτοι σκεπασμὸς τῆς κεφαλῆς. καὶ ἀπὸ τοῦ κρύπτω κρύφω, κέκρυφα, κρυφὴ καὶ κορυφή. ἀπὸ τοῦ κρύπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. φιλόξενος δὲ ἐν τῷ περὶ ἀλφὰ διαλέκτου, λέγει ὅτι ἀπὸ τοῦ κάρη, γίνεται καρύπτω καὶ κορύπτω. ἐκ τούτου κορυφή. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αὐλός ἐστι κορύσσω καὶ κορύπτω. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, Πόλλα μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, ἐπήγαγε τὸ κορυφοῦται, ὡς ἀπὸ τοῦ καταφερόμενον ἐπὶ κάρας. κορύσσω δὲ σημαίνει καὶ τὸ καθοπλίζω, καὶ τὸ ἀπασκευάζω. ὀξύνεται. ὁ καινῶν. τὰ ἀπὸ φωνηέντων λήγοντα ὀνόματα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν ἀπὸ συμφώνου ἀφώνου, ὀξύνεται. Γλυφή. τρυφή. κορυφή.

Κόρσιφος. οἱ φασὶ τὸ σωφρονίζειν. ὅθεν καὶ θεόκριτος φησίν. Εὗρ' ὤνηρ ὠφιλοῖφα τὸ τριχὸς κόσα τυρίσκοις ἐπιθύσκη καὶ πανέστι καὶ κλάσμοισιν ἐρίσδων. ἢ τὸ ἀπὸ κορυφῆς ὑφόμενον, φυτέσιν ὀχευόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ τὴν ῥίζαν ὑφειμένην καὶ ἡ πολυμένην ἔχειν. οἷον κέρους φόσπις ὤν. κέρας γὰρ ἡ ἀρίζ. οἱ δὲ, κέρας λέγουσι τὸ ἀνόλου. καὶ κέρουφον τὸν τὸ ἀνόλου ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μαλανόν.

Κορύνη, ῥόπαλον. ἀπὸ τοῦ κορῆ, ὁ σημαίνει ἀπὸ τοῦ κάρηνον γέγονε. καὶ ἀποκοπῇ, κορύνη. καὶ ῥοπῇ, κορύνη. ἡ καὶ ἀπὸ τοῦ κάρα γεύουσα ἐάβδος. ἀπὸ τοῦ κεφαλὴν ἔχουσα ξύλου. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ κάλου γεύουσα.

Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. ἀπὸ τοῦ κάρη κάρις καὶ κόρις. ἢ ἀπὸ τοῦ κόρυσθαι γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν.

Κορυθαίολος, ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ἔχων, ἢ ποικίλην. ἀφ' οὗ πολεμικός. ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ αἰολῶ ἐκμαφος.

Κορυθάλη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν δάφνη πεπεμμένη. ὅτι οἱ κλάδοι οἷς κόροις καλοῦσι, θάλλοισιν. ὃς καὶ χύσιπτος. Ἀλλὰ δάδας ἡμῖν μοιδότω ὡς χθιζὸν ἔσω. καὶ κόροις πλεκτοῖς ἀκραπνέουσι μυρσίνης. οἱ δὲ ποιηταὶ ἀνάπαλιν τοὺς κλάδους, κόζους καὶ ὄρπηκας λέγουσι. τινὲς δὲ ὑπέβησαν τῶν νεωτέρων, δάφνας προεπιθοῦσι ἐφηρίοις, καὶ γάμοις. ἀπὸ τοῦ δίκρου. Ἰστέον ὅτι ὁ κορυθαίολος ἔκτως, οὐκ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ἐκμα δηλοῖ τὸ κινῶ. ὁ παρ' ἐκτροπὴν ἄλλα γίνεται αἰόλλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς τὸ, ζωὸς ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ αἰόλλει, ὅ ἐστι συνεχῶς τρέφει καὶ κινεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλλῶς γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄδη τὸ πνεῦμα, καὶ τ' ἄλλα τὸ αἰόλλω. τὸ δὲ ἐμπλεῖσαι κινῆσαι τε καὶ ἅμα τος, ἀντὶ τοῦ λίπωσι. ὀλυσπεία. ἡ γὰρ ἰὼ ἀπὸ τοῦ αἰόλος ὀνόματος, ὥφειλε προπαροξύνεσθαι. καινῶν δὲ τὸ λέγων ὅτι τὰ ἄκρα ὑπερδίδου συλλαβὰς, προμακρὰς ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται. οἷον, πλακόεις, παραπλήσιος. αἰόλος, παναίολος. χωρὶς ἡμῖν σύνθετα εἰκ ἕνεκεν ἐνεργείας παροξυνόμενα.

Κόρις πορυθος, ὁ καινῶν. πᾶσα γυνικὴ διὰ τροῦθος κλινομένη, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. ὄρνις, ὄρνιθος. μέρμις, μέρμιθος. κώμυς, κώμυθος, σημαίνει δὲ τὴν δέσμην τοῦ χόρτου. πλὴν τοῦ πορυς πορυθος. τοῦτο γὰρ τὸν χόρτον τῆς εὐθείας ἐφύλαξεν ἐν τῇ γενικῇ.

Κόσμος, ἀπὸ τοῦ κοσθαι ἅμα. ἢ ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, ὁ τὰ

πάντα ἐν ἑαυτῷ ἔχων κενοσμικμῷνα ἢ διατεταγμένα. ἀπὸ τοῦ κάζω κέκασμαι. ῥῆμα τιθὴν ὄνομα κασμός. καὶ κασὶ μετάθεσιν τοῦ α ἅζω, καὶ ἀναλλαγὴν τοῦ τόνου, κόσμος. σημαίνει τὸν οὐρανὸν καὶ τῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ, σύγκριμά τε καὶ σύγκριμα. σημαίνει καὶ τὸ καλλώπισμα. Κόσμος δίωσω, ἐλατῆρι δὲ κῦδος. σημαίνει καὶ τὸν πρὸς πλάνην καὶ ἡδονὰς ἄγοντα, ὡς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Οἱ δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου. καὶ, Ὁ κόσμος ἀλλοῦ οὐκ ἔγνω. ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κασὶ ἰωάννην. ἐν ταύτῃ κόσμον τὸ πλῆθος φησὶ τὸ διεφθαρμένον, καὶ τοῖς ἡδίοις πρὸς ἑτέρους πράγμασι. τὸν χυδαῖον καὶ ταραχώδη κἀνεργὸν λαόν, ἢ, Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν. κόσμον δὲ ἐν ταύτῃ φησὶ τοὺς πονηροὺς φησί.

Κοσμῆσαι, σημαίνει τὸ διατάξαι. ὡς τὸ, Τοὺς δ' ἂν βασιλῆες ἐνόσμεον οὐτάμενοί περ. καὶ τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμησεν. ἀντὶ τοῦ διέτάξαν. ἐκόσμησαν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κόσμου. ὅθεν καὶ τῶν ὅλων τάξις, κόσμος ὑπό τινων εἴρηται. ἡ δὲ διάλεξις δωρική. ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, κόσμησω, κεκόσμηκα, κεκόσμημαι. ὁ ἀόριστος, ἐκοσμήθην. τὸ μέλλον τῶν παθητικῶν, ἐκοσμήθησαν. εἶτα ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ συγκοπῇ, γίνεται κόσμηθεν. ὁμοίως καὶ τὸ φάνθεν. δευτέρου ἀορίστου μέλλοντος παθητικῶν δωρικῶς ἰωνικῶς καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ φάνθεν, ἀπὸ τοῦ φαίνω. ὁ παθητικὸς παρῳχημένος ἀόριστος ἐφάνθην. τὸ μέλλον τῶν παθητικῶν, ἐφάνθησαν. καὶ ποιητικῶς καὶ ἀολικῶς καὶ δωρικῶς, φάνθεν παρεσυγκοπημένα τὰ ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ ἀολεῖς καὶ δωριεῖς τὰ ἔχοντα ῥήματα τὴν μεταχηματισμὸν εἰς ὀξύτονον, σχηματίζειν τὰ μέλλοντα τῶν παθητικῶν, ὡς τὸ κοσμήθεν. καὶ τὸ, Ἀπέφθιθεν ἑταῖροι. ἀπὸ τοῦ φθίνω, φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίμην, ἐφθίθην, ἐφθίθημεν, ἐφθίθησαν. κυβιωτικῶς, ἔφθιθεν.

Κόθυος, ὁ ὁλυμπιακὸς στέφανος. ὁ δὲ πάλαι ἐφυλλοβόλουν τρισὶ κῶν λαὶς ἀπὸ τῶν πρακλείων φύλλων ἐπὶ ῥιπτοῦντες ἀλλήλοις πρὸς τὴν ἑορτήν ἐπίπου. ὅθεν καὶ κόθυος φασὶ τὸν στέφανον τὸν ὁλυμπιακόν. καὶ ἀπὸ τῆς κοίτης ἀρξάμενον στέφανον εἶναι τῆς κοίτης κόθυος. σημαίνει δὲ καὶ ἀμπελαίαν.

Κόπις, ἡ ὀργή. παρὰ τὸ κάμνω κέκοπα, γίνεται ἐκμὰ κόπιν ὄνομα κόπις. ἡ σὺν τῷ μέλλουσα γὰρ ὀργὴ, κόπις λέγεται. καὶ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κέκοπις κόπος καὶ κόπις. ἡ κοιμωμένη καὶ ἡ συχάζουσα ὀργὴ, καὶ μῆνις ἐν τῇ ψυχῇ. τοιοῦτον εἶδος τῶν ὑπὸ τὸ ἐπὶ κοπὸν τῷ ὀνόματι, ἡδονῆς. τὸ γλυκὺ, θυμός. ἐκ τοῦ κόπις γίνεται ἐκμὰ κοπὸν. ὅθεν τὸ, Ἀλλήλοισι κοπέοντε. θυμῷ, ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενοι.

Κοτύλη, ὁ γλουτὸς ὅπου ἐγκλίνεται ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ. παρὰ τὴν κοιλότητα τὴν ἐν αὐλῇ τῇ κοτύλῃ γενομένην. λέγεται κοτύλη καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός. ὅθεν καὶ κοτυλήρη τὸ αἷμα, τὸ πολὺ καὶ τοσοῦτον τῷ πληθει, ὡς τε κοῖλα τῆς χειρὸς διαθαμάρυεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω ἀρύσω, ἄρυτον. καὶ ἐν σωτῆρι, κοτυλήρη. λέγεται καὶ κοτύλη καὶ εἶδος πότηριον, καὶ εἶδος μέτρου. κυρίως δὲ τὸ ὀκτὼ σοῦν μέτρον κοτύλην ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι διὰ τὴν κοιλότητα. καὶ πᾶν τὸ κοῖλον κοτύλην ἔλεγον.

Κοπαβίζω. Συνεπόμενόν τε καὶ σωκοπαβίζομένῃ, Τῶν κοπαβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν. κοπαβίζειν, τὸ τῶν κοπάβων χέεσθαι φασὶν ἀπίνοι. οὐχὶ τὸ ἐμφυσᾶσθαι οἱ μὲν λέγουσιν. ὁ δὲ κόπαβος ἦν τοιοῦτόν τι λεκάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπιπλέον ἕτερον σμικρὸν ὃ ἔδεκα ταμίσαι τὸ ἐμψυχόμενα τὸ πλοῦτον τοῦ σώματος. ἐν δὲ τοῦτο μέλλον τοῦ ἐράσθαι ὑπὸ τινος παιδός. καὶ ἆθλα οἰνικὰ τοὺς ἐλάμβανον πλανητικοὺς, ἐρασμοῦντας, ἢ σκοπιμοῦντας, ἅπερ κοπάβια ἔλεγον. ὁ ἦχος δὲ ἐκ τοῦ λάταξ. καὶ ἀπὸ κοπαβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολειπόμενον πόμα ἐξαίρειν.

Κουλεός, ἡ ἐφοδικὴ ἐκ τοῦ κοίλου κοιλεός. καὶ προκοπῆς τοῦ ἅ εἰς ου, κουλεός. τὸ κοῖλον καὶ βαθύτατον.

Κούρειον. τὰ διὰ τοῦ ειον δισύλλαβα ἰδιάζοντα, φυτεσιν ἐπὶ τὸ πομπόν λεγόμενα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται καὶ προπαροξύνεται. οἷον, λάτειον τὸ ἱπποδρόμου ἀλεξανδρίας. ἀπὸ λατοῦς ὄρους. χλούνειον τὸ πόσος ἐν ἀπωλίᾳ, ὃ πουλὺ ὁ χλούνης. λαμπρὸν τὸ πόσος ἐν ἀπικῇ ἔχων μέταλλα. οὕτω καὶ πούρειον. οὕτω δὲ καλεῖται ἐν ἀπικῇ τὸ ἱερεῖον τὸ θυόμενον ἡνίκα ἐγράφοντο οἱ πολῖται εἰς τοὺς φράτορας. τοῦτο δὲ καὶ μείων ἐλέγετο, καὶ μειαγωγὸς ὁ τοῦτο θύων. ἐκλήθη δὲ ὅτε τὸ ἱερεῖον ἐκράζον μεῖον μεῖον, τουτέστιν ὀλίγον. ἡ δὲ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐποιοῦντο, ἐλέγετο πουρεῶτις.

Κουρεῶτις, ἑορτή ἐστιν Ἰώνων εἰς ἣν ἡμέρας τελουμένη. Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς πόλεμον ἐχόντων πρὸς οἰνόης καὶ μελαίνης, ξάνθος ὁ τῶν βοιωτῶν βασιλεὺς, θυμοίτην τὸν τῶν Ἀθηναίων δυνάστην εἰς μονομαχίαν προσκαλέσαντα. τοῦ δ' οὐχ ὑποστάντος, μελάνθιος ὁ πόδρους τὰ τῆς ἐμονομαχήσατο. Σ' νικήσας, ἐνομοθέτησε τὴν ἑορτήν. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ ἡμέρᾳ δεῖπνον οἷς καὶ καλοῦσιν ἀναῤῥυσία. διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ἀνακλῶντας τὰ ἱερεῖα καὶ ἀνωῤῥύοντας θύειν. καὶ ὅμηρος. Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα. τῇ δὲ τρίτῃ, τοὺς πούρους θύουσιν εἰς τὴν ἑορτήν. καὶ σωτῆσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις, καὶ ἐγγράφουσιν εἰς τὴν πολιτείαν. ἡ δὲ ἑορτὴ, καλεῖται πουρεῶτις.

Κουρόσωμα. ὁ οὖρος λέγεται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, ἡλικιάτις ἐν ἡ ποιοῦντες γραφὰς ἔταττον ἑαυτοὺς μετὰ τῶν νεωτέρων. λέγεται δὲ καὶ ὁ ξυρῶν αὐτοῦ τὸ γένειον. ὁ οὖρις, ἐκ τῆς οὐρᾶς, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. ὅθεν καὶ ἡ οὐρὰ ἐν ὑποκορισμῷ τίθεται ὀδυνηρείας. Ἀλέξις δὲ οὖριξ τῶν ἐν χῷ. ὁ μειρακίσκος παρὰ τὸν οὖρον.

Κουρά. ἀπὸ τοῦ κείρω κέκαρμαι παρὰ καὶ οὐρά.

Κούρη. παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, οὐρη. ἢ πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κουρεύω, κούρη καὶ κόρη πλεονασμῷ τοῦ υ. ἡ κεκαρμένη ἔτι καὶ νεωτάζουσα.

Κουρίδας, μαχαίρας. ἡ μὲν παρὰ τὸ κουραν παρῆχθαι παρωνύμως κουρεῖς, οὐδὲν ζήτημα. ἡ δὲ παρὰ τὸ κουρά, συνέλκυσε τὸ η. κουρᾶς. κουρᾶδος. κουρίς, ἡ κουρίς. κοῦσος. φύλαξ.

Κουρῆτες, προσωρισμένοι τοῦ ἔθνους. ὡς τὸ, Κουρῆτες τέμαχον καὶ ἀτωλοί. οἱ τὴν πλευρῶν καθοπλισάμενοι ἀπὸ ὅρους τινὸς οὕτω. καὶ ἀπὸ τῆς κορᾶς, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι. ὡς τῶν νέων δὲ προπροξύνεται ὡς τὸ, Κοῦροι τάχαιῶν, τουτέστιν οἱ νεανίαι. κουρῆτες δέ, οἱ τὴν διὰ διαῤῥέψαντες.

Κόφινος, παρὰ τὸ κοῦφον ἀφῃρῆσθαι βασάζοντι. καὶ παρὰ τὸ κοῦφον ὃ σημαίνει τὸ βαθύ καὶ κοῖλον χώρημα.

Κοχλίδιον, ἀπὸ τοῦ κοχλος γίνεται. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ κοιλία γίνεται κοιλίδιον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας κοχλίου, κοχλίδιον. κοχλίας δὲ, παρὰ τὸ κοχλῶ τὸ γυρίζω. ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ συστρέφω, γίνεται ὀλίας. ἢ πλεονασμῷ τοῦ κ, κοχλίας.

Κόχλος. παρὰ τὸ χαλῶ συγκοπῇ, χλῶ, γίνεται χλός. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμόν, κοχλος διὰ τὸ ἐπαλληλίαν. τὸ κατειλημένον χαλώμενον κάτω. ὅθεν καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, διὰ τὰ λέγει κάχλακας. ὡς παρὰ τὸ ἱερὸς γίνεται ἱέραξ, καὶ νέος νέαξ ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Καὶ τῶν νεηκόων εὐθὺς οἱ τομώταρι, ὁ μύρμος μύρμαξ, οὕτω καὶ κοχλος κοχλαξ.

Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, ἀντὶ τοῦ κινῶν καὶ σείων. ἔστι δὲ ἐκ τῆς συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ἐκ τοῦ τυκαὶ τὸ κραδαίνω. οἱμαι δὲ ἀμφότερα ἔχειν ἀπὸ τοῦ κάρα καραδαίνω καὶ κραδαίνω.

Κάδη, ἡ συκῆ. διὰ τὸ σύνεχῶς κραδαίνεσθαι τοῖς θαλοῖς τῶν κραδῶν. κράδη δὲ οὐ μόνον τῆς συκῆς οἱ κλάδοι, ἀλλὰ καὶ πᾶντες ἀκροδρύου. ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι.

Κράμβη. τινὲς κοράμβη. ἡ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας. βέλτιον δὲ ἡ τῶν κόρων ἀντιβαίνουσα. ὅθεν καὶ παρῶν ἐν τοῖς συμποσίοις δίδοται. καὶ παρὰ ἀμπέλω οὐ φύεται.

Κράμα, παρὰ τὸ κέκραμαι.

Κραναή, ἡ τραχεῖα. Ἰθάκης κραναῆς πορεύουσης. τραχείας. ὀρεινοῦ κάρηνα ἔχούσης. ἢ παρὰ τὸ κραναός. τοῦτο παρὰ τὸ κρανίου. ὁ πορέστι τραχύ καὶ ὀστῶδες. ἀπὸ δὲ τοῦ κάρα, καρανίου καὶ κρανίου.

ράπεδον, τὸ κρεμάμενον ἢ τοι κεχαλασμένον ἐς τὸ πέδον. παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ πέδον ἢ πῆ. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, κράσπεδον. οἱονεὶ τὸ ἔξω ὂν, καὶ τῇ πῇ πλησιάζον.

Κρατὰ πέδον, λιθόστρωτον ἔδαφος, ἢ ψηφολογημένον τὸ ἀνάβαθρον.

Κράτα, τὴν κεφαλήν. ἀπὸ τοῦ κράνις. ὃς ἐν τούτοις τοῦ ἡ γεμονικοῦ τυγχάνοντος. ἢ παρὰ τὸ κραίνειν καὶ βασιλεύειν τοῦ ὅλου σώματος. ὅθεν καὶ κρανίου. καὶ κέρατα τὰ ἐκ τοῦ κρανίου φυόμενα. οὕτω σωραγός. ὁ δὲ χοιροβοσκός, παρὰ τὸ ὀκρᾶς τοῦ κρατὸς τῶν κρατῆρα καὶ κράτα, καὶ κράτα. Κρατὸς ἀπαθανάτοιο, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς. ἡ εὐθεῖα, κρᾶς, κρατὸς. οἰκείως. ἰαθέσας ὀξύτονα μονοσύλλαβα, κύριά ἐστι, καὶ διὰ τοῦ τ κλίνονται. οἷον, ῥᾶς. φθᾶς. πρᾶς. τὸ δὲ κρᾶς, προσηγορικόν ἐστι. ἢ ὡς δι' ἄλλας ἔξεπεσὲ τὸ σημαινόμενον, δι' ἄλλας καὶ πεσὲ τὴν κλίσιν. καὶ, Υἱὸν κρᾶσιν, ἰλιάδος κ. ὑπὸ τὰς κεφαλάς.

Κρατῶ, παρὰ τὸ κράτος. τοῦτο, ἐκ τοῦ κάρα κάρατος ὁ κράτος. ὁ γὰρ κρατῶν καὶ ἄρχων, ἐκ τοῦ κεφαλή.

Κράτεια, παρὰ τὸ κρατῶ κράτεια, ὡς ἀνθῶ, ἀνθεία.

Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ὅ ἐστι τῶν λίθων ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται ὀπτωμένων τῶν κρεῶν. οἱ δὲ τῶν λαβὼν τῶν ὀβελίσκων, εἴτων κακῶς.

Κράσις, ὁ ἡμέτερος χρόος. ὅθεν καὶ τὰ ζῷα κρασίζεσθαι φασίν, οἷον, ἐμφορᾶσθαι τοῦ τοιούτου χρόος.

Κρατηρίζων, ἤτοι τοιοῦτον ἐν κρατῆρι κεραννύων, καὶ παρὰ τῶν κρατήρων ἀπεννύων.

Κρατερός, ἰσχυρός. ἀπαλλητικός. τὰ δὲ τερος διασύλλαβα, προπαροξύνεται. τοῦτο δὲ ὀξύνεται, διότι οὐκ ἐγένετο ἡ παραγωγὴ διὰ τοῦ τερος, ἀλλὰ διὰ τερος. ὁμοιόν ἐστι καὶ τὸ βλαβερὸς ἐκ τοῦ βλάβη. τὰ δὲ διὰ τοῦ ερος ὑπερδίῳ συλλαβὰς ὀξύτονα δίχρονα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. μυστερός. κρυερός. κρατερός. διαπεροξύνεται. διότι τὰ μέσα, ἀπὸ τοῦ παραγώγου ἔσχον τὸ τ. τὸ μὲν πρότερος, ἐκ τῆς προπροθέσεως καὶ παραγωγήν. τὸ σφέτερος, ἐκ τῆς σφῶν γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. τὸ κύντερος, ἐκ τῆς κυνὸς κυνότερος. καὶ συγκοπῇ, κύντερος. καὶ κύντερον, τὸ χαλεπώτερον. τὸ δὲ κρατερός, ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἔχει τὸ τ. ἐκ τοῦ κράτος, γίνεται κρατερός. ὡς θάλλω, θαλερός.

Κρατὺς ἀργειφόντης. ἀπὸ τοῦ κράτος κρατύς, ὡς πλάτος πλατύς.

Κραυγή, ὀνομαστικὸν ῥήματος. ἐκ τοῦ κράζω, κράξω, κέκραχα, κέκραγα, γίνεται κραγή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, κραυγή. κράζω. τὸ κρᾶ, βραχύ, διαφ. τὰ διὰ τοῦ αζω ῥήματα διασύλλαβα βαρύτονα, ἐκτείνονται. οἷον, σφάλ-

ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τὰ πονηρὰ πνεύματα ἐξέρχεται καὶ
θεραπεύεται. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σαββάτῳ πορεύεσθαι
αὐτὸν διὰ σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν
ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον
αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν; καὶ
αὐτὸς εἶπεν αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ποιήσας Δαυὶδ
ὅτε χρείαν ἔσχεν καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ
ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν οὓς
οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν, καὶ ἔδωκεν καὶ
τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σάββατον
διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ
σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ
τοῦ σαββάτου. καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν,
καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ
παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν,
ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθὸν ποιῆσαι ἢ
κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.
καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος
ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. καὶ ἐξελθόντες οἱ
Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουν
κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν,
καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν καὶ
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς
Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρον καὶ
Σιδῶνα πλῆθος πολύ, ἀκούοντες ὅσα ἐποίει ἦλθεν πρὸς
αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον
προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν
αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ
ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα
τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν προσέπιπτεν αὐτῷ καὶ
ἔκραζεν λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πολλὰ
ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. καὶ
ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν
αὐτὸς καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ ἐποίησεν δώδεκα
ἵνα ὦσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν
καὶ ἔχειν ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐπέθηκεν
ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν
αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς· καὶ
Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον
καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον
καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην ὃς
καὶ παρέδωκεν αὐτόν. καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον, καὶ
συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ
ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον
κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ γραμματεῖς
οἱ ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβοὺλ
ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς
ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;
καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι
ἡ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ,
οὐ δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς
ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη, οὐ δύναται στῆναι
ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ
εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον
τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας ἐὰν
βλασφημήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν
αἰωνίου ἁμαρτήματος· ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκάθαρτον
ἔχει. καὶ ἔρχονται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
καὶ ἔξω στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες
αὐτόν. καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω
ζητοῦσίν σε. καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· τίς ἐστιν ἡ
μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου; καὶ περιβλεψάμενος
κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ
μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ
ἐστίν. καὶ ἤρξατο πάλιν διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν.
καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς, ὥστε αὐτὸν
εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδασκεν
αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν,
καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο
ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ
εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ὅτε
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν
ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ
ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν
οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ
ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα καὶ ἔφερεν
ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ὅτε ἐγένετο
κατὰ μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς
δώδεκα τὴν παραβολήν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται
γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ἐκείνοις δὲ
τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα βλέποντες
βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ
συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ
ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν
ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; ὁ
σπείρων τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν
ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν
εὐθὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν
ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὸ πετρῶδες σπειρόμενοι, οἵτινες ὅταν
ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν
αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί
εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζονται. καὶ οἱ ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς
ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ
αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν
τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν
καλὴν γῆν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ
παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν
ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ἔρχεται
ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην;
οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ; οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ἐὰν
μὴ ἵνα φανερωθῇ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ
εἰς φανερόν. εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε
μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν.
ὃς γὰρ ἔχει δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς οὐκ ἔχει καὶ ὃ δοκεῖ
ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ὁ
σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. ἡ γῆ
καρποφορεῖ αὐτομάτη πρῶτον χόρτον εἶτα στάχυν εἶτα
πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ· ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός,
εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.
καὶ ἔλεγεν· τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ ἐν
τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; ὡς κόκκῳ σινάπεως ὃς ὅταν
σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς μικρότερος ὢν πάντων τῶν σπερμάτων
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅταν σπαρῇ ἀναβαίνει καὶ γίνεται
μείζων πάντων τῶν λαχάνων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους,
ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς
ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· χωρὶς
δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδίοις
μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα. καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ
ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ
πλοίῳ, καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαῖλαψ
ἀνέμου μεγάλη καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον,
ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ
πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν
αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι
ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ
εἶπεν τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο. καὶ ἐκόπασεν ὁ
ἄνεμος καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τί δειλοί ἐστε οὕτως; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους·
τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα
ὑπακούουσιν αὐτῷ; καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης
εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ
ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων
ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν
ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἁλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο
αὐτὸν δῆσαι διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσιν
δεδέσθαι καὶ διεσπακέναι τὰς ἁλύσεις καὶ τὰς πέδας
συντετρίφθαι, καὶ οὐδεὶς ἰσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ διὰ
παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς
ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ
ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ, καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· τί ἐμοὶ καὶ σοί,
Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε τὸν θεόν,
μή με βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα
τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν·
τί σοι ὄνομα; καὶ λέγει αὐτῷ· λεγιὼν ὄνομά μοι ὅτι
πολλοί ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ
ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει
ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν
πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους
ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. καὶ
ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι ἦσαν, καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ
θαλάσσῃ. καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν
εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν τί
ἐστιν τὸ γεγονὸς τὸ πεποιηκός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν
Ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον
ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα,
καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς
ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ
ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν. καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει
αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾖ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν
αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς
τοὺς σούς, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι
πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο
κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
καὶ πάντες ἐθαύμαζον. καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν
τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ'
αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἔρχεται εἷς τῶν
ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει
πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ
λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν
ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῇ καὶ ζήσεται. καὶ
ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς
καὶ συνέθλιβον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος
δώδεκα ἔτη καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ
δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα
ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ
Ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἅψωμαι κἂν τῶν ἱματίων
αὐτοῦ σωθήσομαι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ
αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς
μάστιγος. καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ
αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν·
τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταί
αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε καὶ λέγεις τίς
μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.
ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ'
αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θυγάτηρ, ἡ πίστις σου
σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς
μάστιγός σου. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ
ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν·
τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας
τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ,
μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ' αὐτοῦ
συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαίοντας
καὶ ἀλαλάζοντας πολλά· καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί
θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ
καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας
παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ
τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον
κείμενον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει
αὐτῇ· ταλιθὰ κούμ, ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον· τὸ
κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε. καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ
κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ
ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλῃ. καὶ διεστείλατο
αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι
αὐτῇ φαγεῖν. καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ,
καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ
ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις
τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου
καὶ Ἰωσῆτος καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; οὐκ εἰσὶν αἱ
ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν
αὐτῷ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης
ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν
αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι
οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς
χεῖρας ἐθεράπευσεν. καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν. καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. καὶ
προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν
δύο δύο καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν
ἀκαθάρτων, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς
ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν μὴ ἄρτον μὴ εἰς τὴν
ζώνην χαλκόν, ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια καὶ μὴ
ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν
εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.
καὶ ὃς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν,
ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω
τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον
καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.
καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ
δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν·
ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν.
ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης ἔλεγεν· ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα
Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας
ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ
Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι
αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι
οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
ἡ δὲ Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι
καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην,
εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν,
καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν.
καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς
γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ
τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ
εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἡρῳδιάδος καὶ
ὀρχησαμένης ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις·
ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς
καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλὰ ὅτι ὅ τι ἐὰν
αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ
ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπεν·
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. καὶ εἰσελθοῦσα
εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα·
θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ
βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ
ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ
ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ
κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ
πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. καὶ
συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγ

κρήμνημι. ὁ ἀπὸ τοῦ ταθήσω, κρήμνημι κρήμνης κρήμνη. καὶ τὸ προσταττικόν, κρήμνη.

Κρημνός, ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρεμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, καταπροσωδίαν τοῦ ε ἦσκ, γίνεται κρημνός. καὶ ἀπὸ τοῦ κάρα καὶ τοῦ νέω, γίνεται κάρανος. καὶ κρημνός, ὁ ὑπὸ κάρα νέων.

Κρήνη, κωνικῶς. ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥήνη, καὶ κρήνη. κέστι ῥῆμα κρῶ μονοσύλλαβον, συζυγοῦν ἐκ τοῦ κερῶ. ὁδηλοῖ τὸ ἐγχέω. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω γίνεται ἔρρηνη, οὕτω κρῶ κρήνη. καὶ μεσοπαρατασσομένου ὦ σχήλος, τὰς μεσοτὶ ἐγχυθείσας. καὶ ὅμηρος. Κέρασε δὲ μέλικτα ἐρυθροῦ, ἀντὶ τοῦ ἔτεχεν. οὐ γὰρ ὕδατι κιρνᾶται τὸ

Κρηπῖς, ἀπὸ τοῦ ἔρω ἐρῶ ἐρπίς. καὶ ἐν μέλικτα. ὑποβιβασμῷ, ῥεπίς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, γίνεται τοῦ ἔ ἦσκ, γίνεται κρηπίς. διὰ τῆς ἔρω καὶ βαδίζω δῶ ἀμεθα. κ ἀπὸ τοῦ ἐάπτω.

Κρῆτες, ἀπὸ τοῦ κέρασι βιοτεύω. κωνικῶς τιθοί γάρ. ὁ ἀπολλόδωρος ἀπὸ τοῦ εὐκεκρᾶσθαι τὴν πεῖ τὴν μί-

Κρησφύγετα, φρούρια τινὰ οὕτω σου ἄερα. λεγόμενα, ἐν οἷς ἐκρύπτοντο οἱ κτησιῶται τὴν μίμωσα φεύγοντες. ἀπὸ τοῦ κρίτην ἀντὶ τοῦ εἶναι κρῆτα. τοῦ κρησφύγετον ἕλεγον καὶ κλαυσίχοιμον χάσιμον τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ κρύπτεσθαι.

Κρηστέρα, δηλοῖ τὸ πῶμα. κυρίως δέ ἐστιν ἐπιβόλαιον ὀστρακῆς κεφαλῆς ποιόν. χύτροι δὲ πορτίχαι χηλιοπόδιον εἶναι φασί. κακῶς. ἡ γὰρ λέξις ἀπὸ τοῦ κάρα ὠνόμασται. τὸ γοῦν ὀστρακοῦν ἐπιβόλαιον κρηστέα ἐκλήθη μεταφορᾶν. ἀπολλώνιος δὲ γελοίως ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ ὡς τὰ ἐσκοτωμένα κτήνη, οἷς ἐπικαλύπτουσι τοὺς κτησίους. ὧρος.

Κριλεύειν, σημαίνει τὴν κριθὴν ἢ ἀπὸ τοῦ κριθὴ γεγονὲς καὶ ἀπὸ τοῦ κριθὴ ἢ ἀπὸ τοῦ κρίμνου τοῦ σημαίνοντος τὸ πᾶν χυτοῦ ἀλεύρου. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ κρῖ. ἔστι γὰρ κρίμνου καὶ χύλος κριδῆς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπόσπασμα τοῦ κυκεῶνος.

Κριβανος, σημαίνει τὴν κάμινον, ἣν βαπτίζουσι τοῖς ἄρτοις. ἀπὸ τοῦ κρῖ καὶ τοῦ βάω βάνος κάμινος. οἱ δὲ δωριεῖς, κλίβανον λέγουσι.

Κριθή, ἀπὸ τοῦ προκριθῆναι τῶν ἀκροδρύων. ἀκρόδρυα γὰρ κάθηται πρὸ τῶν καρπῶν. ἀπὸ τοῦ προκριθῆναι τῶν δρυῶν. ὁ ποιὸς γὰρ βαλανώνους ἔρωτος οἱ ἀρχαῖοι. καὶ πάλιν ἤρξαντο ἀπὸ κριθῆς ὕστερον ἄρτου ἐσθίειν. κ διὰ τοῦ ι κρίνεσθαι καὶ διαχωρίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀχύρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. τὰ ᾱς ᾰκ, βαρύνεται. ᾱθη. πλὴν τοῦ κριδή, ᾰδη.

Κρητήρ, ἐκ τοῦ κρατῆρ καὶ ἀποβολὴν τοῦ ι τὰ ᾱς κ. ὡς ἀπὸ τοῦ πρᾶγμα, πρῆγμα. ἀπὸ τοῦ μακροῦ. ἐκτὸς πρὸ κράσω, ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ κερῶ. ῥῦτρ ἀπὸ τοῦ κέρας ὃ σημαίνει τὸ κέραμον. οἱ παλαιοὶ γὰρ κέραδι ἐχρῶντο ἀντὶ τοῦ προχόου.

Κριτὴς, ὁ τῆς διαφορᾶς χωριστικός. κρίνειν γὰρ τὸ διαχωρίσαι καὶ διακρίνειν. ἔνθα καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ ἀκριτα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων, καὶ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. κλίνεται κριτοῦ. τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ῥίπτω προσώπου γινόμενα ὀνόματα, ᾱς οὐ ἔχει τὴν χωρικήν. κρίνω, σημαίνει ῥίπτω. τὸ διαχωρίζω, ὡς τὸ, Κρῖνε ἄνδρας κατὰ φῦλα. καὶ, Κρῖνον τὸ διακρινόμενον ταχέως. καὶ τὸ δικάζω. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιλέγω. ὡς τὸ, Κρίνας ἐκ λυκίας εἰσηνορίδας.

Κρίνος, τὸ κριτέλλιον. ἀπὸ τοῦ κλείω. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε, κίκλος. ὁ παρὰ θεσπιεῦσι κεκλισμένος. καὶ προσῶ τροπὴ τοῦ λ ᾱς ρ, κρίνος. καὶ ὡς ἄλλος ἀλγεός καὶ ἀργαλέος. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐν ὑποθέσει γίνεται κρίνος. ὡς καρδία καρδίη. βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ ᾱς ποιοῦσι μονοσυλλαβικὴν δίβραχέα, βαρύνεται. ᾱθη. ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν σημαινομένου, ὡς ἔχει τὸ δίνος ὡσεὶ τῆς δικτύου πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δίνου. σεσημείωται τὸ φανὸς ὀξύτονον. τὸ δὲ φακὴ, πεῖται. ἀπὸ γὰρ τοῦ φακέα. τὸ δὲ κανὸς, ἐκ χωνός.

Κρίνε. ἱστέον ὅτι τὸ, Κρίνε δὲ ζυτὸν, μνημονικῶς ἐστιν εἰρημένον. ἐφ' οὗ τινες οὐ προσεχόντες τῇ μιμήσει τῆς φωνῆς ἠπόρησαν, ὡς ἡρωδιανός. πῶς ἀπὸ θέματος τοῦ κρίζω ὤν ὁ δεύτερος ἀόριστος, οὔτε διὰ τοῦ γ, οὔτε διὰ τοῦ δ, ὡς τὸ φάζω, ἔφαδον, καὶ ὄζω, ἔστορον, ἀλλὰ διὰ τοῦ κ. ὅτι δέστι τὸ κρίζω θέμα, δῆλον ἐκ τῶν κινημάτων. ὁ γὰρ ποιητὴς φησὶ κεκριγάμεν. ἔρημα τοῦ ὄνομα κρίγη, ὡς παρὰ ἰπποῦσακτι. Κρίγη δὲ μεκρῶν ἀγελός τε καὶ κῆρυξ. σχηματίζει δὲ τὸ κρίζω ὁ ἡρωδιανὸς οὕτως. ἔστι μονοσύλλαβον κρῶ, ἀφ' οὗ τὸ κράζω, καὶ κρώζω. ἀπὸ δὲ τοῦ κράζω, γίνεται κρίζω, ὡς γάζω. ὄζω, σεβάζω, σεβίζω. τοῦτο δὲ τὸ κρίζω, ἡμαρτημένον ἀόριστον παραλαμβάνει τὸ κρίκε. ἡμεῖς δὲ οὐφαμὲν ἡμάρτηθαι, ἀλλὰ πεποιῆθαι. οὕτω γὰρ ὁ ὅρος. σημαίνει δὲ τὸ ἐψόφησεν. ἢ χησε. ποιόν τι ἢ χος ἀπετέλεσε.

Κριός. ὡς παρὰ λέγεται κρεῖων ὁ βασιλεύς, οὕτω καὶ κριὸς ὁ ἄρχων τῆς ποίμνης. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς φησὶ παρὰ τὸ κεκριμένας ἔχειν τὰς ῥίχας. διαφέρουσι γὰρ αἱ ῥίχες τῶν ἄλλων. σημαίνει δὲ πολλά. ἔστι γὰρ ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης. ἔστι καὶ ὄρος ἀνω πολιορκητικόν. ἔστι καὶ εἶδος πλοίου. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἐρεβίνθου. ὁ ἐρέβινθος δὲ ἀρσενικῶς λέγεται. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ κέρας γίνεσθαι κεριός. καὶ συζυγοῦν, κριός. οὐ καλῶς. κεραὸς γὰρ ὠφελησεῖ ἄν. ὡς κυέφας κυεφαῖος. οὐδεὶς οὐδαῖος.

Κρῖος, ὄνομα τιτᾶνος. ἀπὸ τοῦ κεκρῖσθαι. προπαροξυτόνως τὸ κρίος τοῦ προσηγορικοῦ. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, καὶ τὸ κύριον ὀξύνει. τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα ἀρσενικὰ τὴν εἰ διφθογγον ἀποβάλλεται. βιος. Δῖος. χῖος, ὁ πολίτης τῆς χίου. θρῖος, ὄνομα ποταμοῦ. κῖος, ὄνομα κύριον. τῖος, ὄνομα κύριον. τῖος, ὄνομα κύριον. οὕτως οὖν καὶ κρῖος. προσκεῖται ἀρσενικὰ, διὰ τὴν φύσιν, ὅ σημαίνει τὰ ἄρσενα μόνην τὴν. ἔστι

δὲ θηλυτὴν. στεῖρα εἰωθαυτῶν λα. θῆλος. κῆλος, ὁ τῆς κέω τὸ λεως. πλῆλος. μῆλος. λῆλος. ῥῆλος. οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ κύπριοι τὰ θεσι. πρὸ τὰ ῥῆλα, ὁσημαίνει τὰ εὐχερεῖς. χῆλος, πρὸ τὰ χῆλα. τὰ δὲ φλοιός, σημαίνει δὲ τὴν δύσυσιν, διφορῆται. πυῖες μὲν γὰρ διὰ τοῦ ῖ γράφουσιν ἀπλῶ. πυῖες δὲ διὰ τῆς ει διφθόγου.

Κ ρῖμα, σημαίνει τὴν μὲν τὸ κατάκριμα καὶ τὴν κατάδικην. ὡς τὸ, Κρῖμα δίκαιον κρίνατε. σημαίνει καὶ τὸ δέκτα σμένους τοῦ θεοῦ λόγους.

Κ ροαίνω, τὸ κτυπῶ καὶ ἠχῶ. ἀριστοφάνης, τὸ τοῖς ποσὶ σκιρτᾶν καὶ κροτεῖν. πρὸ τὸ κροτῶ κροταίνω. ἀπροβολὴν τοῦ τ, κροαίνω. καὶ πρὸ τὸ κρούω κροαίνω κατὰ πλεονασμὸν καὶ ἀπροβολὴν τοῦ υ.

Κ ρόκη, πρὸ τὴν κρούσιν μέλλοντα γίνεται ἀπροβολὴ τοῦ υ. ἢ τὸ κρούεσθαι δόλου πρὸς ὁλούθησε.

Κ ροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται. οἱ δὲ ἀττικοὶ κεκρύφαλον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν φαλόν, οἷον ὄζοχὴ τῆς κεφαλῆς.

Κ ρόπος, πρὸ τὸ κίειν καὶ ἀναβλαστάνειν ἐν τῷ κρύειν. κρύοπός τις ὤν.

Κ ροπόδειλος, ἐκ τοῦ κρόπος καὶ τοῦ δειλός. καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροπόδειλος, φοβεῖται τὸν κρόπον. ὅθεν οἱ μελιτουργοί, ἐπὰν ἀνέρχεται καὶ ἐαρίζῃ τὰ μέλι, ἐπιτίθενται ἔξωθεν κρόπου. οὗ πρόρριζον φεύγει. ὁ δὲ θαλάσσιος, πρὸ τὸ δειλαίνεσθαι τὰς κρόκας, ὃ σημαίνει τοὺς ἀγκαλούς. οἱονεὶ πὺ τὴν πῆν δειλός. ὁ δὲ κροπόδειλος, ζῴον φιόν ἐστι μικρόν.

Κ ρόκαλα, λέγονται αἱ ὑφοὶ τῶν ποταμῶν. ἀπὸ τοῦ κροτεῖν καὶ ψοφεῖν.

Κ ρόμυον, πρὸ τὸ τὰς ὀσμὰς μύειν τῶν ἐσθιόντων αὐτό. δριμὺ γάρ.

Κ ρόνος, ὁ κρόνος τῆς νοερᾶς ζωῆς ἐστὶν ὁ τηρητικὸς τοῦ. μᾶλλον δὲ κορὸς νοῦς καὶ καθαρός. πάντες οὖν οἱ νοερῶς ζῶντες, προνοίαν ἔχουσι πολιτείαν. ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ κρόνος λέγεται. τὴν κρόνου φασὶν ἐκ τῶν κατὰ μίαν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων, ἐξ ὧν ἔστι τὰ θηλυ τῶν ἄρρενι. χρύσιππος δέφησιν ὅτι καθύγρων ὄντων τῶν ὅλων, καὶ ὁμβρων καταφερομένων πολλῶν, τὴν ἐκκρισιν τούτων κρόνον ὠνομάσθαι. τὰ δὲ πρὸ τὴν ἐκρυσιν, χύσεις οὕτως ἀναλύουσιν. ὅτι τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως γινομένης, ἐζώογονήθη τὸ πολλά. εἶτα τοῦ κρόνου, κατὰ τοῦ χρόνου ἕκαστα διακρίναντος, καὶ τῶν γενηθέντων ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα μίξεως ζωογονοῦντος ἐκτελεσθῆναι τοὺς ἀριθμούς. ἄλλοι δέφασιν ἀπὸ κρόνου ἡρῆσθαι, ὅτι πρῶτος θεῶν ἧς κρίσιν ἐπέβαλε. νομίζεται πατὴς οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτι ἐκ τῆς ἐπιπλοκῆς τῶν ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἄστρων ὁ χρόνος γίνεται. διὰ γὰρ τούτων καὶ ἡμερονύκτιον, καὶ μῆνα καὶ καιρὸν διορίζομεν. καταπίνειν δὲ λέγεται τὰ τέκνα, ὅτι ὅσα διὰ χρόνου γίνεται, τῷ χρόνῳ πάλιν σύνδιαρίβεται. φώτιος πατριάρχης.

Κ ρονίων, πατρωνυμικόν. κλίνεται κρονίων ονος. τὰς ων πατρωνυμικὰ, φυλάττουσι τὸ ω ων ωνικῆς. εὑρηται καὶ συνεσταλμένη συλλαβή, ὡς πρὸ τὸ ωνικῆς. Ὅσα πρὸ κρονίων καθέκτο. τὸ γὰρ, Ζηνὸς καὶ ἀπὸ κρονίωνος, ὑπορριβασμόν ἐστι παθητικόν. ἡ τῆ προπαροξυτόνως ἐκφερομένη. τὸ δὲ πρὸ παλήγουσαν βραχύνεται. τὸ δὲ πρὸ παλήγουσαν, σύνεσφλασεν. ἄμωσ. τὸ κρονίων διὰ τοῦ ι. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ κρονίδης διὰ τοῦ ι. ταῦτα δὲ τὰς ων πατρωνυμικὰ, τὸ πρὸ παλήγουσαν θέλει ἔχειν τὸν τῆς δης. ἀρείδης, ἀρείων. πηλείδης, πηλείων, οὕτω καὶ κρονίδης κρονίων. τὰ δὲ τὰς ος, ἃ μὲν καθαρὰ, διὰ τοῦ άδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν. οἷον, θυέστης, θυεστιάδης. τελαμώνιος, τελαμωνιάδης. ἃ δὲ μὴ καθαρὰ, διὰ τοῦ ίδης. οἷον, πρίαμος, πριαμίδης. κρόνος, κρονίδης.

Κ ρόσας, οἱ μὲν φασὶ κεφαλίδας τὰ τείχους σημαίνειν. ἄμοι δὲ τοὺς προμαχῶνας. ἀρίσταρχος δὲ κλίμακας φησὶν, κόρσας ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ τεῖχος ἀνέχειν τὰ δεία. ἄμοι δὲ τὰ ἀκρωτήρια. ἐκ τοῦ κρόσας τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων λέγουσιν, ὁ καὶ βέλτιον. οἱονεὶ τὸ ῥῆσσον τὰς ὀρθὰς, πρὸ τὸ τὸ ῥῆσσον τὴν κεφαλήν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοκάμων. ἢ μετάθεσιν τοῦ ρ, κρόσας. οὕτω φιλόξενος ἐν τῷ πεῖ ἄδος διαλέκτῳ. τὸ δὲ τῆς κλίμακος ὄνομα οὐ συνῳδεῖ ὁ μηρος. οὐδὲ πω δῖα τὰ πολεμικὰ ὄργανα. καὶ ταῦτα μὲν ὁ ὠρίων. ἐγὼ δὲ εὗρον σχόλιον παρακείμενον ὑπόμνημα ἔχον τοιοῦτον. ἵνα σημαίνῃ καὶ τὰς κλίμακας, καὶ τὰ ὀξέχοντα τοῖς τείχοις. ἔχει δὲ οὕτως. Ὅτι ἡμεῖς διαστέλλομεν ἥς τὰ μὲν σὺν δεσμοῦ, χωρὶς τοῦ ἀν Κρόσας μὲν πύργων ἔρυσον. οἷον σὺν τοῖς πύργοις τὰς κλίμακας εἶλκον. ἥδε σὺν ἀπόιμεν κρόσας πύργων, τὰς ὀξοχὰς φησὶ, χωρὶς τοῦ ν τῆς χωρὶς μαχόμεθα διαλέξεσι. Στήλας τε προβλῆτας, ἀντὶ τοῦ τοῖς προκαταβεβλημένους τοὺς μελίους. ζήτει ἥς τὸ προκρόσας.

Κ ρόκας, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν πορείαν, ὅ ἐστι τὴν αὔξησιν. οἷον, κρυκιὸς τις ὤν. οὕτως εὑρομεν ὕστερον.

Κ ροσὸς, πρὸ τὰ ἄκρα καὶ τὰ κάρα. καὶ πρὸ τὸ κορυφὴ καὶ τὸ στεῖρον τὰ ἄκρως τειόμενον, καὶ κρεμάμενον. ἐκ δὲ τοῦ κροσὸς, τὸ κροσῶ, κροσώσω. ἔστι

Κ ρότων, ὀφθείρ. ἀπὸ τοῦ κρατεῖν οἷς κροσωτὸς. ἀνεμφυῆ. ὁδὲ ὦρος, βοτάνης ὄνομα λέγει. διὰ τὸ ζῆν αὐτῆς τὸ σπέρμα διαῤῥιβόμενον ἐν τοῖς δικτύοις ὁμοίως τῷ ζῴῳ, διὰ τοῦ ρ κρότων ἐκλήθη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως πρὸ αὐτῶ, ἀπὸ κροτωνιάτης, ὃς ἦν ὑπὸ ἡρακλέους ἀνῃρέθη.

Κ ρότος, ἐκ τοῦ κρούω, κρούσω, κέκρουκα, κέκρουμαι, κέκρουται, κρότος, κροτῶ.

Κ ροῖαφοι. κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, διὰ τὸ ῥεῖν αὐτοῦ τὸν μυελὸν φύεσθαι κέρατα. οἱονεὶ κερατοφυῆ ὄντες. καὶ ὅτι κρύοισι τὴν ἀφὴν παλλόμενοι. οἱ,

ϰ ϰϵϵ·ϰϵϵ·ϰϵϵ·

Κύβος, ὁ κύλωθρον βάσιν ἔχων. ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. ἀπὸ πλόθωρος δὲ ἀπὸ τῆς πυθμόλητος. Τὰς δὲ ὧν κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. καὶ κυβιστᾶν, τὸ ὧν κεφαλῆς πηδᾶν. κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλήν. ἀπὸ τοῦ κύπτω κύψω, γίνεται κύβος. ἐξ αὐτοῦ κυβιστὴς, καὶ κυβιστητὴρ, ὁ πολυμβητής.

Κῦδος, ἡ δόξα. ἀπὸ τοῦ κύειν δέος. ἢ ἀπὸ τοῦ κύειν ἡδονήν. κύισθος, καὶ κράσει κῦδος. ἢ ἀπὸ τοῦ κύω τὸ φιλῶ. ὁ μέλλων, κύσω. ῥοπὴ τοῦ σ ἧς Σ. τὴν γὰρ δόξαν πάντες φιλοῦμεν. κῦδος κυδάτερος, κυδάτατος καὶ κύδιστος ὑπερθετικῶν. πλεονασμῷ τοῦ ρ, γίνεται κυδρός. φυτέσιν, ἀγαθός. ὥμος.

Κυδάλιμος. ἐκ τοῦ κῦδος γίνεται κύδιμος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, κυδάλιμος, ὁ χύδδξος.

Κυδίμεον, ἐκλόγων. ἐθορύβων. ἀπὸ τοῦ κυδιμος, γίνεται ῥῆμα κυδιμῶ. κυδιμὸς δὲ, τάραχος. θόρυβος, ἢ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ κύειν δέος, ἢ δεῖμα.

Κύθρα, ἀπὸ τοῦ κύτος, κύθρα. ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθω.

Κυθρίσαι, ὧν τοῦ σκῶψαι καὶ γελᾶσαι. παρηγυρίσθη ἀπὸ Ἀθηναίοις οἰκύθροι, σὺν ἀγγέλοις ἐσκωπτον.

Κύλαρον, εἶδος πλοίου.

Κυθέρεια, ἡ ἀφροδίτη. ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὰ ἔρωτα. ἢ κεύθουσα τοὺς ἔρωτας. ἢ ἀπὸ τοῦ χύδην θέρειν καὶ φλέγειν τῷ πάθει. ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρόν, κρυφαίαν οὖσαν τὴν μῖξιν. ὁδὸς ἀπὸ τῆς κυθήρων πόλεως. ἢ ἀπὸ τοῦ χέω τὸν ἔρωτα. ἢ δεῖται μυστηριώδους ἡ χύσις ἀπὸ τῆς. φησὶ γὰρ τὰς κύθηρα ἀπὸ Ἀθηνᾶς, ὅτι χθονηθεῖσα ἐκ τοῦ ἐκρύπτετο. τὴν δὲ κυθέρειαν μὴ ὁσίως φησὶν, ὡς κρυψίπορον θεόν. διὸ καὶ σκοτίας ἀφροδίτης συνάγουσιν ἱερὸν ἐν Ἀθήναις.

Κυκεών, ἡ πόσις. ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι χυχεών φησὶν, πόμα κατασκευασθὲν πανσπερμίᾳ δίψης. ἔστι δὲ δίψωσία μᾶλλον ὁ κυκεών. ἐκδιαφόρων ἑδῶν σκευαζόμενος.

Κυκᾶ, ἀπὸ τοῦ κυκῶ τὸ ταράσσω. ἐὰν δὲ κυρκυᾶ,

Κύκλος, ὄνομα ἐκ τοῦ ἑλίσσω. τὸ πλεονασμῷ τοῦ ε. ἢ ἀπὸ τοῦ χύω χύκλος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ χ, κύκλος. ἔστι καὶ εἶδος πλοίου. ὀνομάζεται δὲ, ὅτι κύκλους ἔχει ἐντετυπωμένους ὧν τῆς πρώρας.

Κύκλωπες. Κύκλωπες δοῦναι μέσαν ἐπῴνυμοι, οὓς ἐκ ὀφθαλμοῖς κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἑνὸς συνέκφρη μετώπῳ. κυκλόωπες, καὶ κατὰ συγκοπὴν κύκλωπες. καὶ κυκλώπειον ὄρος συλλαβή. ἀπὸ τοῦ κύκλος, ὃ τὸ ὦψ. ἢ ἀπὸ τοῦ κυκλοτερῆ ὦπα ἔχειν.

Κύκλω, ἐπίῤῥημα τοπικόν. ἀπὸ τοῦ κυλίω, γίνεται κύλος ἢ κύκλος. ἔχει δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον, ὡς ἀπὸ τοπικῆς. τὸ μὴ μέχρι τοῦ ἔξω, ἢ ἔξω, καὶ ἄφωνον, οὐκ ἀπὸ τοπικῆς. διὸ οὐ δὲ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι. ἔστι ῥῆμα κλῶ. ἔχουμονοσύλλαβον ὄνομα, κλός. ἢ ἐπὶ δὲ οὐδενὸς φησὶ μονοσύλλαβον, διὰ πλασιασμοῦ ἀναδεξάμενον, ἐκ τοῦ κύκλος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπικλάζω ἐκ τοῦ ἐπὶ θός, καὶ τηθή. ἢ κύκλος λέγεται ὁ εὐκύλιστος. τὸ δὲ κύκλα ὁ σημαίνων τροχούς, καὶ λαμβάνεται πλασμοῦ ἕνεκεν ἀπὸ τοῦ κύκλοις, κύκλα. ὡς θάρσους, θάρσα. ὁδὲ τοιοῦτος μὴ πλασμός, φυλακτικὸς δὲ τῶν τόπων. ἀφ᾽ οὗ τὸ κέλευθος.

Κυκλήσομεν. Κυκλήσομεν ἐνθάδε πάντας. ἰλιάδος η. ἀντὶ τοῦ ἐφ᾽ ἁμάξῃ ἄξομεν. ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλήσω. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί.

Κυλίω, ἀπὸ τοῦ ἁλῶ τὸ πλανῶ, ἁλίω καλίω καὶ κυλίω. ἢ ἀπὸ τοῦ κιῶ κιήσω καὶ κυλίω ἐξ αὐτοῦ τὸ κυλίνδω

Κυλίστανος, πόλις Ἰταλίας. παρὰ βαρύτονον. δὲ τὸ πρῶτον ἐκλήθη. διὰ δὲ τὸ Ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντα πάνυ μεγέθη, καὶ κυλισθῆναι ἐς αὐτὸν, κυλίστανος ἐκλήθη.

Κυλινδήθρα, κυλίστρα. ἀπὸ τοῦ κυλινδῶ.

Κύλιξ, τὸ ποτήριον κύκλιξ παρὰ τὸ κυκλοειδὲς εἶναι. ἢ ἀπὸ τοῦ χύω, χύλιξ, καὶ κύλιξ.

Κυλίχναι, λεκανίδες καὶ χύβλια, ἢ φιάλαι. λέγεται δὲ καὶ κυλίκνη κατὰ ῥοπὴν τοῦ χ ἐς κ. καὶ κυλικνίδες ἀπὸ Ἀθηναίοις αἱ ἀπὸ ξύλου. οἱ δὲ, οἱ λιβανωτροί. ἄλλοι

Κυλλήνιος, ὁ σὺν κυλλήνῃ κόρῃ τῆς ἀπὸ φαλακρὰ κεράμεια. ἀρκαδίας. κυλλήνη δὲ ἀρκαδίας ἱερὸν ἐρμοῦ καὶ ἀπόλλωνος. καὶ οὕτως ἀπὸ τῆς πολισσομένης ὄρους. καὶ ὁ οὕτως ἀγορανομήσας. ὅς τε, κυλάδων ἔχων τὰς ἡνίας. κυλάδες δὲ σὺν ἐναλμένῳ τῷ, τὰ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς μέρη. ὅθεν καὶ τὰ ταῦρα οἱ δεῖν, κυλισθῶν καλοῦσιν. ἐξ οὗ καὶ ὁ κύριος.

Κυλλοποδίων, ὡς ἀπὸ τοῦ οἰδίποις οἰδιπόδης γίνεται οἰδιποδίων, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κυλλόποις κυλλόποδος, γίνεται κυλλοποδίων.

Κύλλοι οὐδίζοντες. οὐδὲ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ κύλου. καὶ ἀπὸ τοῦ πῶς καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων. καὶ ἡ ἐτυμολογία βοηθᾷ χύλους λέγει, καὶ προσῳδίαν τοῦ χ ἐς κ. πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, ἀφαιρέσει δεδώκαμεν.

Κύλλαρος, ἴσως κάσορος. ἀπὸ τοῦ κέλλω, ὅτα χύς. σκότος. Τὸν μὲν ἑρμῆν δεδώκεναι φησὶ φλόγεον καὶ ἄρσαντον ὠκέα τέκνα ποδάρκης, ἥραν δ᾽ ἀξάλιτον

Κῦμα. κυῶ, κυήσω, κύημα, καὶ κῦσθον καὶ κύλλαρον. μα. ἀπὸ τοῦ κύω. τὸ κυόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ κυκῶ συζυγίας δευτέρας τῶν παρατατικῶν. καὶ ἡ χρῆσις. Δφνιὸν δ᾽ ἀμφ᾽ ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴσα κύμα. καὶ ἔστι μακρὸν τὸ ῡ. τὰ δὲ μὰ δισύλλαβα τοῦ ἀπαλητόμενα, συστέλλει ἀπὸ. οἷον, χύμα. πλύμα. θύμα. στοιχειοῦται τὸ κῦμα. τὸ γὰρ λῦμα ποιητικῶς ἐκτείνεται. τὸ δὲ θῦμα ἰσορροπῶς ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ διαλέκτου ἐκτείνομένου.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ ἐλεήσας τὸν λαόν σου καὶ σώσας αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης θλίψεως αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἀνάγκης αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιθυμίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιτηδεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιτροπῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιτάξεως αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιτηρή

γειῶν τῶν ψυχικῶν. ἢ διὰ συμβεβηκὸς τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὡς λευκώλενος ἥρη, καὶ ἀργυρόπεζα θέτις. καὶ φοῖβος ἀπόλλων, ἐπακέρσεκόμης. καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεων, ἑκατηβελέτης. ὄρτεμις δὲ καὶ ἀγροτέρη καὶ ἰοχέαιρα. καὶ πάντα τὰ περὶ πολήσια. καὶ τὸ φασὶν ἁπλῶς ἐλικώπιδος ἕνεκεν ἀπὸ ἑλικῶπος, ὡς ἀρίσταρχος βούλεται, ἐπεὶ ἡ βοιωτία ὅλη ἱερὰ ποσειδῶνος. οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ ἑλίκης, ἐπεὶ φησὶν, Οἱ δὲ περὶ θέτιν ἑλίκην τε καὶ αἰγὰς δῶρ' ἀνάγοισιν. ἑλικήιον γὰρ ἂν εἴη τὸ συγχωροῦντος τοῦ μέτρου. δώσει δὲ ἑλικώπιος λέγεσθαι διὰ τὸ ἑλικὰς καὶ πυφερὰς εἶναι τὰς ὄψεις τῆς θαλάττης. Cπ δ' ἐπὶ πολὺ ἡ κύπρις ἀπὸ τῆς κύπρου, καθὸ ἐν κύπρῳ τιμᾶται, πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τῆς πάφου, ἐν ᾗ βωμός τε θυόεις αὐτῇ, καὶ φαίη ἐλέγετο. μὴ οὐδέποτε καὶ φαίη αὐτὴν εἶπεν ὅμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. καὶ γὰρ εἴποτε παντοίως ἔσθητα ἀρχαίαν τὸ σῶμα, οὐδέποτε ἐξ αὐτοῦ, μὴ ἐξ ἡρωικοῦ προσώπου, κατὰ τὸ φησὶ ἑαυτῷ λέγων. ἀχιλλεὺς μὲν γὰρ θεσσαλὸς ὢν φησι. Ζεῦ ἄνα δωδωναῖε πελασγικέ. καὶ ἑκάβη. Αλλ' εὔχου σύ γε ταῦτα, κελαινεφὲς ἱκρουίωνι ἰδαίῳ, ὅτε ῥοιὴν κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται. εἰ γὰρ ἴδη τῆς ῥοίας, οἰκείως ἡ ἑκάβη ἔσχηκε πρωνομασμένον τὴν ἰδαῖον. οὐ μὴν ὅμηρος οὐκ οἶδεν εἰ ποτε ἀπὸ τῆς κύπρου τὴν βαθεῖαν ἠθέλησε προσωπεῖον λέγειν, Ο δὲ κύπριν ἐπὶ πολὺ χέτην ἡλέϊ
K χαλκῷ. κύρω. τὰ διὰ τοῦ υρω ἑκμαγεῖα βαρυνόμενα μὲν, ἐκτείνει τὸ υ. πεπαιδευμένα δὲ, συγκόπτει. κύρω, κυρῶ. φύρω, φυρῶ. πύρω, πυρῶ.

K ύριος, τῶν πρός τι ἐστίν. ἔχει δὲ πρὸς τὴν οἰκέτην.

K ύρβαντες, δαίμονες περὶ τὴν ῥέαν. οἱ τὴν διαφυλάξαντες. δαίμονες δὲ τὴν φυλάττουσαν. οἱ, Ος χεύσῃ ἀμφιβεβηκας. ἢ παρὰ τὴν κρύβειν κρύβαντες καὶ κύρβαντες. ὅθεν καὶ κυρβασία, καὶ κρυβασία. χρῆσθαι δὲ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. ἄλλοι δὲ τὰς περὶ κεφαλαίας κυρβασίας φασίν.

K ύρβεις, αἱ τὰς τῶν θεῶν ἑορτὰς ἔχουσαι, ἤτοι ἀπὸ καταστάσεως. ἢ δι' ἡ γὰρ κυρβασαὶ, ἢ κύρβεις. ἐπεὶ τὰ τῶν θεῶν ἀπόκρυπτόμενα δεῖ εἶναι. ἀσκληπιάδης δὲ ἀπὸ κύρβεως φησὶ τὰς οὐσίας ὁρίσαντας, ὡς φησὶ φανίας ὁ ἐφέσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. ἐρατοσθένης βιγώνους αὐτὰς φησὶν εἶναι, οὐτε βαγώνους. ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναι τρίξαξοσι, πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες, νόμοι. αἱ δὲ κύρβεις, οὐσίας ἔχουσιν. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκεύασμα τοιοῦτόν. πλίνθον μεγάλην ἀνδρόμηκες ἡμιτομέμενα ἔχουξύλα τετράγωνα τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα καὶ γραμμάτων πλήρεις. ἑκατέρωθεν δὲ δόμακας, ὥστε κινεῖσθαι C' περιφέρεσθαι ὑπὸ τοῦ γράφοντος.

K υρίσσῃ, κέρασι τύπτει κριμάχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. καὶ κυρίζοντες, κεραΐζοντες. κέρασι πλήσσοντες.

K υρίβια, τὰ πίτυρα.

K υρηβάσει, μαχήσεται. λέγει μὴ ἀπὸ τῶν κριῶν. ἐλέ-

K γετο τριοῦτρις καὶ πεντέτηρις. οἱ, κερύτηρις καὶ κυρηβάτηρ. Ια παρὰ καὶ διὰ τοῖς ἡδυμήτηρ. παρὰ τὸ τηρῶ τηρις. ὥρος. κυρία εἶναι τοῦ ζῆν. ὥρος.

K ύριος. ἐκ τοῦ κῦρος ὁ σημαίνων τὴν ἀρχουσαν. ἀρχοῦ καὶ ῥῆμα κυρῶ κυρώσω ρίτης συζυγίας. ἐκύρωσε σημαίνων τὸ ἐποίησεν αὐτὸν δεσπότην τοῦ πράγματος. ὅτε δὲ ἐστὶ πρώτης συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιτυγχάνω. κυρῶ κυρήσω, ἐκύρησα. ἡμῶν χὴ, κυρήσας καὶ κύρσας κῆ συζυγίαν. οἷον, Μέγα ὦ σῶσον μοῦ κύρσας, ἀντὶ τοῦ μεγάλως ζώω ἐπιτυγχάνω. ἔστι καὶ βαρύτονον κύρω, τὸ ἐπιτυγχάνω. οὐδὲ μήν, κυρῶ. ἀπολικῶς, κύρσω. ὡς πορόω ορῶ, ορσω. πλεονάζει δὲ τὸ ς. οἱ γὰρ ἀπολλόδωρος ἀπλῶς οὕτως, οὐκ οἶδα πλεονάζοισιν ἢ μὴ τὸ ς. πᾶς γὰρ βαρύτονος μήν, προπερισπᾶται τὸ ς, ἢ δυνάμει ὡς τύπτω, λέξω. δυνάμει γὰρ διαρρεθήσεται ἡ πῆ καὶ πῆς, ἢ ἐνεργείᾳ, ὡς ἐποίησα. τοῦτο δὲ λέγει, ἵνα μὴ εὑρεθῇ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ βαρυτόνου ἐνεστῶτος, τουτέστι τὰ ἀμετάβολα χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου μήνοντος. καὶ διὰ τοῦτο ἀεὶ ὁ μήνω τῆς παρεμπῆς συζυγίας πυνθανόμενος. καὶ πᾶς μήνω ἐνεργητικὸς μὴ ἔχων τὸ ς, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, πυνθάνεσθαι θέλει. οἱ δὲ παρίσωμενοι μήνοντες, ἀεὶ βραχείαθέλουσι παραλήγεσθαι, χωρὶς τῶν δωρικῶν. οἱ γὰρ δωρικὸς πάντας τοὺς ὁριστικοὺς μήνοντας παρίσωσιν. οὐδεμετ' ὀλίγον μήνω ἐποιήθη. ἐπεὶ δὲ ὁ παρωχημένος χρόνος, ὃς πολλαχοῦ εὑρίσκεται καὶ μοριθεὶς, τούτου χάριν καὶ ὁ μήνω παρῴχησα ὤν, ἤδρασε μετὰ τοῦ πολὺ μήκους, ἤδρασε μετὰ τὸ ὀλίγον, ἐποιήθη ὁμετὰ τὸ ὀλίγον μήνω.

K ύρον, τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυρέω. οἷον ἀπόμενον καὶ σῖτος ἔδοδυ. ὥς τε, Αἰεὶ ἐπὶ δαῖτα χέοντι κύρεε. τουτέστιν ἔπιπτεν. ἐπὶ τέτυχε.

K υρτωφέλη, ἐταῖρα οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ μέλαν ἔχειν τὸ ἐφίππιον. διὸ καὶ ἐν ταῖς οἰκουσαις οὐκ ἀνεκαλύπτετο. ὥρος.

K υκάνη, ἡ τραχηλος ὁ θώρυβος. εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, παρὰ τὸ κυκῶ τὸ ταράσσω, κυκάνη. καὶ πλεόνασμῷ τοῦ ρ.

K ύρμα, ἐπὶ τύχης. εὕρεμα. παρὰ τὸ ὀρνασμῷ τοῦ ρ. τὸ κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω.

K υρτὸς, ὀξυτόνως προπερισπωμένου. ἀπὸ τοῦ κύπτω, κυπτός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου, κυρτὸς, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος. κύρτος δὲ βαρυτόνως, εἶδος δικτύου. ὃς παρίδιον τὸ λεπτὸν μικυρτάρα. κυρτὸν σημαίνει καὶ τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν. ὃς ῥᾴων τῶν κυμάτων ἰλιάδος Λ. Τὸ μὲν ἔπιπτα κυρτὸν ἔον ὑπορυφοῦται. διογένους αὐξεῖ. ἀπὸ τοῦ κύπτω κύψος,

K ύσις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ οὖρον. ἤτοι ἐπαίρεσθαι. ὅτι δὲ καὶ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον, τὸ λεπτὸν μέσην φύσαν.

K ύταια, πόλις σκυθίας. ἀφ' ἧς τε κυταίδος ἥθεα γαίης. καὶ κύτα, πόλις πολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα κυταίς τῆς εὐρώπης.

Κύαθος, ἀπὸ τοῦ δ' αὐλοῦ γίνεσθαι τύπτοντι. καὶ ἀπὸ τοῦ κεύ-
Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν, ὅθεν τὸ ἐντὸς
καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν.
Κύφωνι, σημαίνει τῷ κυρτώματι. ἢ εὐθεῖα, κύφων. καὶ
ὡς παρώνυμον φυλάττει. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ κύφος,
ὃ σημαίνει σκεῦος ἐπεγλυμμένον ποιλον τὸ λεγόμενον
σκαφίδιον. παρὰ τὸ κύπτω, κύφος. ὅθεν καὶ τὴν κεφα-
λὴν τινὲς ἀπὸ τῆς κυφότητος ἐτυμολογοῦσι. τὸ δὲ πυ-
φερές, κυφὸν λέγουσιν. ἀφ' οὗ καὶ κύμβιον τὸ πορι φε-
ρες πωτήριον ἤτοι κυφίδιον. καὶ ἀμφικύπελλον, τὸ
πορίκυφον ἕκπωμα. ὅμηρος. Κύμβαχος ἐν ποιήσιν,
ὦν κεφαλήν. ὦν τὸ κεκυρτωμένον μέρος.
Κύφελλα, τὰ μέφη. οἱονεὶ κρύφελα. ἀπὸ τοῦ κρύπτω
τὴν σελήνην. ἢ κύφελλα, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὴν ἕλλην
ἥτοι τὸν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. ἢ τὰ νεφύφως ἐλαυ-
νόμενα. καὶ κύφελον, τὸ πωτήριον, ἀπὸ τοῦ κῦφον ὃ
σημαίνει τὸ βαθύ.
Κυψέλη, πλεκτὸν ἄγγος. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποιλον τοῦ
Κώφιον, διὰ τὸ κυφόυτε καὶ ποχλοειδὲς καὶ τοῖς ἀγεί-
οις ἐοικέναι. καὶ κυψελίτης ῥοῦπος, ὁ ἐν τῷ ὠφίῳ φυό-
μενος. καὶ σπηρὰ ἄγγη, καὶ τὰ κενὰ σμήνη.
Κύων, τοκάτω τῆς παθητικῆς συμπαθοῦς τῶν μερῶν.
παρὰ τὸ κεκωφῶσθαι καὶ ἀναδιδόσθαι καὶ σὺν δέσθαι. κύων
λέγεται μὲν παρὰ τὸ ἀγρυζώειν, παρὰ τὸ κωφὴν καὶ σιγὴν
τὸ ὠκύς. τὸ δὲ ζῷον τὰ χύεστιν. ὑποβριβασμοῦ καὶ ἀναδό-
σεως τοῦ γ. καὶ παρὰ τὸ ὀξὺ εἶναι τὸ ζῷον. καὶ μεθέσεως
τῶν στοιχείων. καὶ παρὰ τὸ κίω τὸ κιῶ. κιοῦνται γὰρ οἱ ἐπι-
σπόται ὑπὸ τῆς ὑλακῆς αὐτοῦ. καὶ παρὰ τὸ κύω τὸ φι-
λῶ κυῶ, ἐξ αὐτοῦ κύων. φιλοπόσπορον γὰρ τὸ ζῷον. καὶ
φιλοτιμεῖται πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δεσπότας. τὸ δὲ κύω,
σημαίνει. τὸ φιλῶ. τὸ προσκυνῶ. καὶ τὸ οἰκτῶ. κύων δὲ
ὦν τοῦ φιλοσόφου, ὁ κυσὶν ὁμοίαν ποιῶν. ὦν μὲν τοῦ
ὑλακτικοῦ ζώου, ζῶσι δὲ κύων ἀμαλῶσι πᾶσι κυλάκες-
σι βεβῶσα. ὦν δὲ τῶν ἀναιδῶν, ἐξελάσαι σὺ δὲ κύνας
κηρεσιφορήσεις. ὦν τῶν τετραμεμμένων, χρύσιοι δ' ἐ-
κάτερθεν κὰργυρέοι κύνες ἦσαν. κὴ ὦν τὸ ἄστρου, Οὐ-
τε κύνες ὠρίωνος ὑπαὶ κλησιν καλέονται. ὦν τοῦ θα-
λαστίου, Δελφῖνας τε κύνας τε. κύων, παρὰ τὸ σωε-
χὼς κύειν. κυνὸς, ὁ κυνῶν. λύκοι κύνες δ' ἐστὶν οἱ μα χό-
μενοι ἀγκύλοις. ὁ μὲν εἰς λέγει, ὅτι τὰ ἀφ' ὧν βαρύτε-
ρα καθαρὰ διχρόνως παραληγόμενα σωεσταλμένως,
φυλάττει τὸ ω ὦν τῆς ἑλληνικῆς. ἀμφιβύω ἀμφιβύω-
νος. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, τὰ δὲ ποιητὰ τῷ ἑλληνι διὰ τοῦ ο
κλίνεται. ἀπαιτητέον οὖν τοῦ μὲν, τὸ ω, τοῦ δὲ, τὸ ο,
σωεσταλμένως τὸ ἀμφίβολον καὶ ἑλληνικῶς. ἡ μέντοι
κλητικὴ εὕρηται διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ κύ-
ονος ἑλληνικῆς. ἐξ ὧν ἑλληνες ἔφυγες θάνατον κύον.
Κώεα, κώδια. τρώματα. μὴ τὲ πλάσαι τὰ κώας ἀφ' οὗ τὰ κώ-
ος, ὡς τὸ ὕδας ἀφ' οὗ τὸ ὕδος. ἡ σόδος. γαῖαν ὑδρεύφυρεν. τὸ
κῶος οὖν τοῦ κώους, ὡς τὸ τάφος τοῦ τείχους. ἡ εὐθεῖα
τῶν πλησιοτικῶν, τὰ κώεα. καὶ ἡ δοτικὴ, κώεσι.
Κώδεια, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, καὶ εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ
τρὶς τευομένου ἀπὸ τῆς κωματώδεις φιλεῖν ποιεῖν. κῶ-
μα δὲ ὁ ὕπνος. ὅθεν κώδιον ἐφ' οὗ νοσημώμεθα. κώδεια
σημαίνει καὶ τὸ σφαιρίον. καὶ κῶδιξ, ἀπὸ τῆς ὁμοιότη-
τος τῆς πρὸς τὸ κώδειαν. κώδιξ, ὁ καρπὸς τῆς μήκωνος.
Κώδιον. Ἰστέον ὅτι τὸ κώδιον καὶ σῶδιον, εὐλόγως ἔχει
τὸ ι. τὸ δὲ λαγώδιον παραλόγως. ἔστι γὰρ σοιὰ σοιᾶς. καὶ
ἐπῳδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς ἑλληνικῆς τοῦ πρωτο-
τύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἐλλόγιμη παραγω-
γὴ διὰ τοῦδιον, σοίδιον. ὃς γράφον, γραφείδιον. καὶ
κατὰ ἔκτασιν, σῶδιον. καὶ ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ κώδιον,
σημαίνει τὸ τῶν προβάτων δέρμα, παρὰ τὸ ἐπάνω
ποιμαίνεσθαι. παρὰ τὸ κῶ τὸ ποιμῶμαι, γίνεται ὁμοιο-
ρκημασίνου, κώς. μίνος χαρισλημμία. ἐπλεόμεν ὡ
ποιρκ ὦν κώς. τοῦ τ γίνεται κατὰ πλεονασμὸν κῶας,
ὡς ἀπὸ τοῦ ὡς ὠτὸς γίνεται ὠας. Κῶας ἄρειον κριοῖο
μεμαῶτας. κλίνεται κώατος. καὶ γίνεται διὰ τοῦ
ιδιον ἡ παραγωγὴ κωαρίδιον. ζήτει ἐν τῷ ἀργυρίδιον.
κὴ συσπασθὲν τοῦ α τ, εἰς ω κωίδιον. κὴ σῶν αἱρέσει, κώδιον.
τὸ δὲ λαγώδιον, εἴτε ἀπὸ τοῦ λαγωὸς λαγωοῦ γέγονεν,
ὡφέλκει εἶναι χωρὶς τοῦ ι. ἐπῳδὴ ἡ τελευταία συλλα-
βὴ τῆς ἑλληνικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχε-
ται, καὶ διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγὴ. ἀλλ' ἔστιν
ἁπλοῦν ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγωὸς λαγωοῦ, γέγονε λαγώδιον.
καὶ ἔχει τὸ ἰῶτα καθὰ συνεκφωνεῖται τοῦ κώδιον, καὶ
σῶδιον. συνεξέδραμε γὰρ τοῖς καὶ τὸ καλώδιον.
Κώθωνες. νῦν ὑβρίζοντες τὴν λέξιν ἔλεγον, ὅτι διὰ μέ-
θην οὕτως ἐκλήθη. κώθων γὰρ εἶδος ποτηρίου.
Κωκυτὸς, σημαίνει δύο. τὸν ῥήτορα, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ
κωκύω. ὅθεν καὶκωκύματα, τὰ ὠδὴ ἐπὶ τῶν σκανπτῶν.
καὶ κωκυτὸς, ὁ καθ' ἅδην ποταμός. ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη
ἃς αὐλοῦ χεῖσθαι. χα χυτὸς, χω χυτὸς. ὁ δὲ κύτος, φω-
νῆς ἐστὶ μίμημα. λέγει δὲ καὶ ἀλίβαντα πάλιν τινὰ
εἶναι ποταμὸν, ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καθ' ἑξῆς αἴρειν,
καὶ μὴ δὲ λιβάδα ἔχειν.
Κωλὴν, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ κῶλον ὃ σημαίνει τὸ ὀσφῦν.
διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἀνδρὸς. κρατητὸς γὰρ ὦν.
Κῶλα, κυρίως ὦν τῶν μελοποιῶν. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὦν
τῶν πεζολόγων κώλοις μὴ χρῶμένων. καὶ ἰσόκωλα
δὲ λέγουσιν οἱ λογογράφοι.
Κωλιάδος ἀφροδίτης. Τυρρηνοῦ νικήσαντος Ἀθη-
ναίους, ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι. μία τινὴ τῶν τυ-
ρρηνῶν ἐφίλησεν ἕνα, καὶ ἔλαβεν αὐλόν. καὶ φυγὼν,
ἔκτισεν ἱερὸν ἀφροδίτης κωλιάδος. ἀπὸ τοῦ λυθῆ-
ναι τὰ κῶλα. ἢ ἅμα θύοντες ἤρξαντο τὸ ὄργιον τὸ κῶ-
λον, καὶ ἐκλήθη ἀπὸ τότε. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς τῆς Ἀτ-
τικῆς, ὃ ξοῦ τὸ, Κωλιάδος γὰρ τυλίδος. ἀριστοφάνης.
Κωμάζειν, τὸ ποιῶς ὀρχεῖσθαι. ὃ ξοῦ καὶ κῶμος εἶδος
ὀρχήσεως. οἱ δὲ μέλοις. κῶμος δὲ μεθυστικὸς ἀν-

λος ἐγχρομίζω οἱ μοις ἐκυμβάλοις ἢ αὐλοῖς καὶ ταθέλ
γω τις δὲ αὐτυμόνας. κωμάζει ν δὲ κυρίως, τὸ ἐπὶ τὸ
ποιμᾶσθαι βαδίζειν. ἐκ τοῦ κῶμος, κωμάζω. κῶμος
γὰρ ὁ καιρὸς ὁ ἀπὸ τῶν δείπνων πρὸς ὕπνον καλῶν.
Γίνεται δὲ καὶ τὸ κῶ τὸ ποιμῶμαι. οὐ ὁμῶ ω, κάσω.
ὅθεν καὶ κώμη τὸ χωρίον. ἡ ποιμητήρια καὶ ἀνάπαυ
σις ζώων τε καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

Κῶμος, παρὰ τὸ αὐλοῦ ἠμα. ἐμφαίνει γάρ τινα ἀπὸ δεί
πνου καὶ μέθης ἐπὶ τὸ ποιμηθῆναι βαδίζοντα καιρόν.
καὶ τὸ κωμάζειν τινὲς ἐρῶντας πρὸς τὰς ἐρωμένας.
οἱ μὲν τὸ συνποιμᾶσθαι βαδίζουσι.

Κῶμα, οὐδέτερος, ἡ λήθη ὑπνώδης καὶ ἀφορά. ἀπὸ τοῦ ποιμῶ
ποιμήσω, γίνεται ποίμνια. συγκοπῇ, ποῖμα. καὶ γρο
πῆς τὰς οἷς ω, κῶμα. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ ποιμῶμαι. τινὲς
γὰρ τὸ πάνυ οἱ παλαιοὶ, κώμους ἐκάλουν. καὶ κῶμαι
ἐναίς ἔμελλον ποιμᾶσθαι. λέγεται καὶ κώμη τὸ χωρίον.
ἀπὸ τοῦ χῶ ὃ χωρῶ χώμη ἢ κώμη ἡ χωρητική.

Κωμῳδία, ζήτει ἐν τραγῳδία.

Κώνωψ. Καί τε κωνείου βλαβόντε κμαίρεο πόμα κψ
λόπορυ. μίκανδρος. χρὴ δὲ τὸ κώνωψ παρὰ τὸ νήσω ἐστὶ
τῶν καυλῶ τῆς λαπάθης. τὰ δὲ φύλλα, σελίνῳ ἀγρί
ῳ. λέγεται δὲ καὶ ὑπόπικρος. καλεῖται δὲ καὶ ἐφη
μερον διὰ τὸ ὀξύτητα τῆς ἀναιρέσεως. κώνωψ δὲ αὐ
τὸ καλοῦσι, διὰ τὸν γινόμενον ψῦλιν μὸν καὶ σκότον
τοῖς πίνουσι. τὸ δὲ τρέφαι, κωνῆσαι ἔλεγον οἱ παλαι
οί. ἢ παρὰ τὸ κεῖνος καὶ νοπή. ἢ παρὰ τὸ νοίμημα.

Κωνῆσαι, κυρίως τὸ κέραμον ποιῆσαι. κωνεῖν γὰρ τὸ
τρέφειν. καὶ τοὺς βείμηκας, κώνους λέγουσι. καὶ ἀριστο
φάνης δὲ μεταγενέστερος, τὸ πορίσκειν κωνῆσαι λέγει.

Κῶνος, ἀπὸ τοῦ καὶ οἱ νος κῶ σωφαλοιφήν, ὁμοῦ τοῦ
ι γράφεται. ἀριστοφάνης βατράχοις. Κῶνον κεράνυν
γλυκύτατον, ἀπὸ τοῦ οἶνον. ὥρος ὁμίλησις.

Κῶος, οὖν τῷ ι γράφεται, ἐπειδὴ εὑρηται καὶ παρὰ διάφο
σιν. καλλίμαχος. Τὸ ἴκελον τὸ γράμμα τὸ κῶιον. ἢ ὅτι
τὰ ἀγγεῖα κτητικὰ, τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι, χωρὶς τοῦ
θηλυνοῦς, ὀρθοῦ θήλεος. λιβυνοῦς, ὁ τῆς λιβύης. ἀλυ
νοῦς, ὁ τῆς θαλάσσης. ἔσωσαν δὲ παραλείμματα τοῦ
καινόμος ταῦλα. ἡροδότειος. θηβαϊνός. παρῴϊος. οὕ
τως οὖν καὶ κῶος.

Κώπη, ἡ τῶν ἐρετῶν. παρὰ τὸ κοπεῖν τὸ ὕδωρ. λέγε
ται καὶ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἣν κοπῇ μὲν ἀμεθα. κοπῶ
κοπή. ἀναβιβασμῷ ὁ ῥῶ τῶν, κώπη. ἐκ τοῦ κόπτω, κο
πή. τῆς θέσει μακρᾶς γινομένης φύσει. ὃς ἀπὸ τοῦ
κολλῶ κωλύω. κύκωπα ξίφη, μελάνδετα. σι
δηρόσυτα. ἢ μέλανας λαβὰς ἔχοντα. ἔστι δὲ ἡ λα
βὴ δεσμὸς περὶ τοῦ ξίφους..

Κῶπος. κῶπος δὲ ὁ τροβιλοφάγος, τὸ ἀπὸ πλατείας βά
σεως ἐς ὀξὺ λῆγον.

Κωρύκιον, εἴρηται ἐς πλοῖον. ἐν Τοῦ δὲ κωρύκιον
δὲ Τόπος λυκίας, ἐνῷ διάφορος κρόκος γίνεται. οἷον
Τοῦ δ' ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον τε χυτλὸν τε ἔχει
κωρυκίῳ ἴκελον, κρόκον δὲ ἐφάπτεσθαι καὶ λοῖσι δι
δύμοισι μετώρου. ὅτι φησὶν ἡ γῆ ἀνέδωκε βοτάνας ἐκ
τοῦ ἰδίου χώρας τοῦ τρομηδέως ἡ πατος, ὃν ἀφῆκεν ὁ ἀε
τὸς ἐθίσαι ἀὐτοῦ τὸ ἢ παρὰ τῶν καινὰ σῶρεα. καὶ ὁ πα
τὴρ αὐτοῦ σὺν Ζεὺς τῷ ἁλιευτικῷ. Παιδὶ δὲ κωρυκείῳ βυθί
κῃ πρακάθετο τέχνῃ παιδί τεῷ.

Κωρύκιον, πλοῖον ἐν σικελίᾳ. ἀκρωτήριον.

Κωφίλλω, πονηρεύομαι πολακεύω καὶ λέγω. ἀπὸ τι
νος ὀρνέου χελιδόνος καλουμένου. ἀφ' οὗ καὶ οἱ πολ
λὰ λαλοῦντες καὶ πολακεύοντες, κωφίλλοι λέγονται.

Κωφός, παρὰ τὸ κενοῦσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὄσφρη
σιν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ὅτι τοῦ ἀλάλου τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ ἐξ
κενοῦσθαι τὴν ὄσφρησιν, ὁ μήτε φθεγ
γόμενος, μήτε ἀνθρώπων. τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως ἀρμό
ζει ἄμφω. οὕτως ἀριστοφάνης ἐν ταῖς γλώσσαις κροδό
του. ὅτι δὲ κωφὸς καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος, μαρτυρεῖται.
ὁ αὐτὸς λέγεται ἐκ παραλλήλου εἶναι τό, Καὶ κωφοῦ
ξωΐκημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀνθρώπου. δύναται διαφέ
ρειν. καὶ κωφοῦ μὲν, τὸν κενὸν ὄσφρησιν. ὁ δὲ τελέως κε
νοῦσθαι. οὐ λαλέοντος δὲ τὸν δύναμενον λαλεῖν, οὐ λα

Κοπὸς, πόλις αἰγύπτου, ἧς ἦν φασὶ λοῦσθαι δὲ
τὴν ἵππον ἀφιππεύοντα τὸν ὄσιριν τὸν ἀναζητεῖν. μα
θοῦσαν δὲ αὐτοῦ διεσπαράχθαι, τὴν ἵππον τὴν ἐαυ
τῆς ἐκπιοῦσαν. παρὸ καὶ πόλις ὠνόμασται ἡ πόλις. ἐδεί
κνυτο δὲ καὶ ὁ πλόκαμος τρίς ἐν δημοσίῳ αὐτοῦ διὰ πα
σῶν ὑδρίαν χῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς ἁπάσας.

Κλητῆρες, ἄνδρες ἦσαν οἱ τὰς δίκας προκαλοῦντο
οἱ δικάζομενοι. καὶ κλητεύσεις, τὰ μαρτυρήσεις. ἔδει
γὰρ παραγαγόντας ὡς πλείστους μάρτυρας τῆς πρὸς κλητεως.
ἵνα μὴ ἀπρόσκλητοι αἱ δίκαι ἐς τὰ δικαστήρια ἔσαν
γται. μὴ δὲ ἐκλείπειν τὴν δίκην ὁ καλούμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΛΑΜΒΔΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Λαμβδα τὸ στοιχεῖον. διομεί
λαβα τοῦτο. ὅτι τὸ λεί-
ως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις,
ἐστὶν εἰωθαμεν τὰς συλλαβάς.
Λάας, σημαίνει δύο. τὸ
κύριον ὄνομα, καὶ τὸ προ-
σηγορικὸν, φυτεστὶ τὸν λί-
θον. διαφέρει δὲ τοῦτο δύο
τόνους. τοῦ χρόνου τῆς κλί-
σεως. πῶς οὖν τὸ μὲν κύριον λάας μακρὸν ἔχει τὰ,
τὸ δὲ προσηγορικὸν, βραχύ. καὶ τὸ μὲν κύριον, ἰσοσυλ-
λάβως κλίνεται. ἀπροβολὴ γὰρ τῆς τοιαύτης λεξεως.
οἷον, ὁ λάας τοῦ λάα. τὸ δὲ προσηγορικὸν, πλεοσυλ-
λάβως. οἷον, λάας, λάαος. καὶ ἐπεὶ τὸ κύριον μα-
κροκαταλήκτων καὶ δισυλλαβόντες καὶ πάντα φυ-
λάττει τὰ τοῦ καινόμους, ὡς πορτάας, διαφοὺκ ἐκλίθη
διὰ τοῦ ντ. ἐπειδὴ καινώνυσιν ὁ λεγων ὅτι τὰ σώζει μ
μνα τὴν τῶν συντελῶν φυλάττει κλίσιν. καὶ γὰρ ἀπὸ
τοῦ λάας τοῦ προσηγορικοῦ, τοῦ τὸ κύριον. καὶ δὲ ἑκάτερος,
λιθολίθος ἐστίν. διαφοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ προ-
σηγορικοῦ κέκλιται τὸ κύριον. ἐκ τοῦ τῆς λάαος γε-
νικῆς, γίνεται εὐθεῖα ἑτέρα, λάαος. καὶ κλίνεται
λαάου. ὡς πορ καὶ πασάδος καὶ πασάδους, ὁ καὶ πασά-
δους τοῦ καὶ πασαδοῦν. τὸ δὲ καὶ πασαδῆς, μετα πλα
σμός. καὶ ὁ θεολόγος, Τοὺς ἐμοὺς καὶ πασαδῆς φησί. καὶ
ὡς πορ μενέλαος μενέλας, καὶ περέλαος περέλας,
οὕτως ἀπὸ τῆς λάαος εὐθείας τοῦ λάας κράσει τὰ ο
εἰς α μακρόν. καὶ κλίνεται λάου. καὶ ἐπεὶ τὴν κλί-
σιν τοῦ συντελοῦς ἐφύλαξε, διαφοὺκ καὶ μὴ τὴν κατά-
ληξιν αὐτοῦ. ἐπειδὴ τὸ οη δωρικοῦνται. οἱ δὲ δωρικὸς
εἰς α πορασχεῖται τὴν γενικὴν τοῦ τα πατρικὴν τοῦ ερμεία.
καὶ πάλιν ἐκ τῆς λάαος ἰσοσυλλάβου γενικῆς, γίνε-
ται γίνεται κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρόν, λαᾶος. ἐξ ὁμη-
ροςιλιάδος μ. Λαᾶος ὑπὸ ἐρισθῆς. φυτεστὶν, ὑπὸ τῆς
τοῦ λίθου φορᾶς. αὖθις πάλιν ὁ λαᾶος γενικὴ, με-
τάγεται εἰς εὐθεῖαν. καὶ κιρνωμένη, γίνεται λᾶς. καὶ
κλίνεται λᾶ. σημαίνει δὲ τοῦτο ἐξ ὑπὸ τα μόν, καὶ πό-
λιν, καὶ λίθον.

Λαός, οἱ ὅχλοι. λᾶες καὶ τὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγον-
ται. ζητεῖται τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ λεξικῷ τῆς Ἰλιάδος.
προμηθέως παῖς δευκαλίωνος γινόμενος.
Λαός, ὄνομα ἀρσενικόν. εἴδους πρὸ ἀγώνου ἐπιθετικόν.
εἴδους τῶν ὑπὸ στεπτωνότων τῶν ὀνομάτων πελληνοῦ.
πρὸ τοῦ λαλῶ, λαός. καὶ λαλός. καὶ πρὸ τὸ λάας
ὁ σημαίνει λίθον. καὶ γενικὴ, λάαος. καὶ κράσει, λάος.
καὶ μετάγεται καὶ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ὀξύνεται.
διαφοῦ. αἱ δὲ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθεῖαν, πολ-
λάκις ἀμείβουσι τοὺς τόνους. οἷον, υἱὸς υἱοῦ,
οὕτως οὖν καὶ λάας λάαος, λᾶος λαός. καὶ ὅμως. τὰ
εἰς ος λήγοντα καθαρὰ μονογενῆ μακρᾶ πρὸ λήγο-
μενα προπερισπᾶται. ὅσα δὲ μὴ κύρια, μὴ δὲ ἔχοντα
οὐδέτερον παρασχηματισμόν, ὀξύνεται. οἷον, λαός.
κύριος. τὸ δὲ πρᾶος καὶ χῖος, οὐκ εἰσὶ προσηγορικά. τὸ δὲ
λάας τὸ προσηγορικὸν, καὶ τὸ μέσας τὸ ἐπίθετον, συστέλλε-
ται τὰ. στοιχεῖον γὰρ τὸ μέσας λάας. τὰ δὲ κύρια,
ἰσοσυλλάβως κλίνεται, καὶ ἔχει τὸ α μακρόν. οἷον, ὁ μέ-
σας τοῦ μέσα. ὁ λάας τοῦ λάα. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγο-
ρικὸν καὶ τὸ μέσας τὸ ἐπίθετον, διὰ καθαροῦ τοῦ ος
κλίνεται. συναλλάξαντα γὰρ κατὰ τὸν τόνον, συνή-
λαξαν καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. οἷον, ὁ λάας τοῦ λάαος.
ὁ μέσας τοῦ μέσαος. ἡ γὰρ μεγάλου γενικὴ, ἑτερόκλι-
τος ἐστίν. ὡς ἀπὸ τῆς μεγάλος εὐθείας. γίνεται γὰρ δὲ
πάλιν ἡ μεγάλος εὐθεῖα. ἐπειδὴ τὸ δὲ τὰ τοῦ τα λος
ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, ὡς τὸ ὀμφαλός, ἴτα-
λός. καὶ προπαροξύνεται, ὡς τὸ κεκρύφαλος, κάπαλος.
τὸ μεγάλος μόνον προπερισπώμενον, διὰ τὸ α χαρακτή-
ρισμον τοῦ τόνου βλέπειν. ὅτι δὲ προπερισπᾶται τὸ
μεγάλος, δείκνυται ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντι-
κῶν. οἱ μεγάλοι γὰρ φαμέν. διαφοῦ κλίνεται ἑτε-
ροκλίτως. οἷον, ὁ μέσας τοῦ μεγάλου. τὸ μὲν τι μέ-
σας τὸ ἐπίθετον, συστέλλει τὰ, ὡς ἔχει καὶ τὸ οὐδέ-
τερον τὸ μέσα. ἐπὶ τὰ εἰς ος λήγοντα μετὰ δίχρονου,
ἀπροβολὴ τοῦ ος τοῦ δετέρου ποιοῦντα, σωεσταλμέ-
νου ἔχει τὸ δίχρονον. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικὸν, ἔχει
ὁμοίως βραχὺ τὰ διὰ αὐτὸν τρισυλλαβον. τὰ εἰς ας κα-
θαρὰ ὀνόματα διασύλλαβα ἀρσενικὰ, οὐδέποτε ἐστὶ
προσηγορικά. ἀλλ' ἡ κύριαὡς τὸ Θόας θρύας, ἡ ἐθνικὰ,

ὡς τὸ ὕας ὕαντος. ὕαντες γὰρ λέγουσι τοὺς καταποιοῦντας τὴν βοιωτίαν. καὶ ἐκβαίθεται ὡς τὸ ἔυας ἔυαντος. ἔστι δὲ ἐκβαίθειν τὸ διορύσσειν. ἐπὶ δὲ τῶν λάας προσηγορικῶν ἐστιν, ὡς δηλλαξε πεῖ τὸ σημαινόμενον, δηλλαξε κῆ πεῖ τὸ χρόνου. τὸ δὲ λαὸς, μαρτύριον ἔχει τὰ. κ΄ ὅτι ἀπὸ πράσεως, κ΄ ὅτι πράσει. κ΄ τὰ ἁπλᾶς ὀξύτονα ἀρσενικὰ δισύλλαβα καθαρὰ διχρόνως παραληγόμενα, ἐκτείνεται δίσημα. οἷον, γαὼς, λαὸς. κριὸς. ἱὸς. βιὸς. χθὼν καὶ ὁμαδὸς εἴρηκεται τὸ πλῆθος, οἷον ὁμαδόν τινες ὦσιν. ἄμοι δὲ παρὰ τοὺς

λ ἄβρος, ὁ ἀδηφάγος. ἐκ τοῦ βορὰ ὁ ὅστ΄ τροφὴν < λίθους. κῆ τὸ λᾶ ἐστὶ τὰ πηδοῦ μορίου. ἔστι δὲ κῆ ἀπὸ τοῦ βορέας ὁ ὅστ΄ ἄνεμος. ὡς τὸ, λάβρος ἐστὶ ζέων. σφοδρός ἐστι καὶ ταπεινῶν. κ΄ παρὰ τὸ λᾶ ἐ βρῶ τὸ βαίνω.

λ ἄβραξ. ἐκ τοῦ βορᾶ ὁ΄ λάβορος. κῆ συγκοπῇ, λάβρος. ἐ λάβραξ παρὰ γυμνός. ὡς λίθος λίθαξ. ἔστι γοῦν παρὰ τὸ λάβρως ἐσθίειν. ἀδηφάγον γὰρ δεῖ τὸ ἰχθύν. ὡς ἱστορεῖ ὁ παπιανὸς ἐν τῇ ἁλιευτικῇ.

λ αβρατόρνη, προπαροξύνεται ἐν τῷ λέγειν. οἷον λαῦρος καὶ

λ αβή, ἀφορμή. μέμφις. < θρασύς.

λ αγαρόν, ὡς λαγαρόν. ἐκκεκένωται γὰρ αὐτοῦ τὸ πάχος ἢ πλάτος. καὶ λιανθὲν ἀθρόον ἕτερον. ὁ΄ παρὰ τὸ

λ αγάω, ὁ εὐθέως λανθάνω τὰ ζῶος κῆ φοβῶ < πλήττω.

λ αγαρία, πόλις Ἰταλίας. ἀπὸ λαγάριδος τινὸς γυμνέ-

λ άγνως, ἡ πάνυ δεκτική. παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτα- < ως. πηδόν, ἐ τὸ γῶ τὸ χωρῶ.

λ αγνεία, λαγνωσία τις οὖσα. παρὰ τὸ λᾶ ἐπιταπηδόν,

λ αγὼς, παρὰ τὸ λᾶ ἐπιταπηδόν, κῆ τὸ < κῆ τ΄ γωᾶ καὶ ὡς ὠτὸς δωρικῶς ὁ΄. ὁ μεγάλα ὦτα ἔχων. κ΄ παρὰ τὸ λάφω, ὅ ἐστι βλέπω. λέγεται δὲ μὴ μύφῳ τινὶ ὁμοιοῦσθαι. ἐκ τοῦ λαγὼς, γίνεται λαγὸς τὸ ἐκβαίθετον. κῆ λαγῶα κρέα.

λ αβύριγθος. ἐν τῇ κρήτῃ νησῶδές τι ὄρος ἐν ᾧ ἐστι πόλιν ἀνῃρῶδες, δύσκολον πεῖ τὴν κάθοδον, ἐ δυσχερὲς πεῖ τὴν ἄνοδον. ἐν ᾧ λέγεται ὁμοίως ταῦρος ἐμβληθῆναι. ἐπεὶ οὖν δυσχερὲς τὸ ἐκβῆναι τὰς λαβυρίνθους. λαμβάνεται ὡς τῶν ἀφύκτων λόγων οὓς οὐδεὶς δύναται

λ αδρέουσι, παρὰ τὸ λᾶ ἐ τὸ ῥέω, λαρέ- < ἐκφυγεῖν. ουσι. μεγάλως ῥέουσι. κῆ πλεονασμῷ τοῦ λ.

λ αερτιάδης, παρωνυμικὸν ἐκ τοῦ λαέρτης. τὰ δ΄ ἄλλως ὀνόματα, ἁμ, καθαρὰ, δι᾽ τ΄ ίδης. κρόνος, κρονίδης. λαὸς, λαΐδης. ἰστέον οὖν ὅτι οὐσιῶν μὲν προσηγορικῶν παρωνυμικά. τὰ δὲ προσηγορικὰ, ποιωνάδισι καὶ καταπολλῶν λέγουσι. ἆρα οὖν ἄνθρωπος ἀνθρωπίδης εἴποιμεν, ἐδηλώσαμεν τινὰ ἐκ πολλῶν γεγενῆσθαι, ὅ σπάνιόν ἐστιν ἄρτιον. μόνον δὲ λέγουσι γεγενῆσθαι τὰ πάνα ἐκ πολλῶν, ὅθεν κῆ ἀπλῆν εἰληφε τὸ ὄνομα σάν.

λ αέρτης. ὡς σπὸρ δὲ λέγεται βούσιρις, οὕτω καὶ λαέρτης λαέρτης. παρὰ τὸ δύνασθαι λάας ἀερτάζειν, ἤγουν κουφίζειν λίθους.

λ άϊτες. παρὰ τ΄ λαὸς γενικὴν, τῶν λάϊτ. ζ΄ πλεονασμῷ τ΄ γ΄, λάϊτ. κλίνεται λάϊτος. ὡς σπὸρ καὶ παρὰ τὸ ψῆφος γίνεται ψῆφιξ. καὶ ψάφιξ, καὶ ψάφιτ.

λ άζω. λάζω δ΄ ἔγχος. ἐκράτει. ἐκ τοῦ λήθω τὸ λαμβάνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον. ἐξ αὐτοῦ ἐνίκα λαμβάζω. κῆ συγκοπῇ, λάζω. λάζομαι, ἐλαζόμην, ἐλάζου, ἐλάζω. καὶ συναρχομένως, λάζω.

λ άθιος, κρίνει πεῖ τὸ οἰκτίρω, ἢ ὡς οὕτως ὠνόμασαι, διὰ τὸ τ΄ ἡρακλέα πιόντα ἐξαυτῆς ἐπιλαθέσθαι τῶν ἐν ἀν-

λ αθικηδὴς, παρὰ τὸ κήδω. ὅθεν κή- < θρώποις κακῶν. δομαι τὸ λυποῦμαι, κῆ τ΄ λήθω ζ΄, ὁ ἄλυτος. ὀξύνεται δὲ, ὅτι παρὰ ἐνίκα βαρύτονον τὸ λήθω, κήδω. ἐξ οὗ κῆ παρὰ τὸ κῆδος, ἐβαρύνετο αὖ. ὡς παρὰ τὸ μῆνις ἐυμήκης. λαθικηδέα μᾶζον, τ΄ λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς πασιτῶν

λ άκνος. ἀπὸ τ΄ λακίζω < κακῶν πάντων. ἰλιάδος χ΄. λακίσω, ὁ ὅστ΄ τὸ διανοίγω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλακον. κῆ ξέσμα λάκνος πλεονασμῷ ἑτέρου κ΄. κ΄ παρὰ

λ ακταία, οἴκη πόλεως. παρὰ τὸ λᾶ < τὸ λαχαίνω. καὶ τὸ ἐέσθαι. οἱονεὶ ἡ μεγάλως ἐπιῤῥεομένη.

λ ακίνιον, ὄρος κρότωνος. ἀπὸ κ΄ ρωνος λακινίου ὠνόμα-

λ ακινία πόλις, ἀπὸ τ΄ λακίνιος. ὅθεν κῆ τὸ νι ι. < σαι.

λ άκτη, ὅτ΄ ἡ λείξις σκυτάλην. τρύγην. καλλίμαχος. Αὐδὴς ἀπαυχίζουσαν ἑκάστου ἐυεργέα λάκτην.

λ αμπρός, παρὰ τὸ λάμπω. οὗτος παρὰ τὸ λίαν καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω, γίνεται λιάμφω. καὶ κατὰ συγκοπὴν, λάμπω. ἐτυμολογεῖται δὲ λαμπρός, παρὰ τὸ λύφω τὴν πόλε-

λ ακεδαίμων ἀνὴρ, ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ < ρωσιν. ἡ λακεδαίμων πόλις λακεδαίμων οὖσα. ἐν αὐτῇ δὲ οἴθεοί πω τρεῖς ἔλαχον, κῆ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις.

λ ακέρυζα ποτρώκη. ἡ ὁδὸς. ἐκ τοῦ πρῶ πρύζω, ὄνομα πρύζα. πλεονασμῷ τοῦ ε΄, κέρυζα. καὶ μετὰ τοῦ λᾶ ἐπιταπηδοῦ μορίου, λακέρυζα. ἡ μεγάλως κράζουσα. ὀξύνεται ἐξέσμα λακερύζω. τ΄ λακτὴν ἡ λέξις πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἥκω.

λ αλῶ, παρὰ τὴς συζυγίας τῶν πεπαυμένων. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, γίνεται καταπαναπλασμοῦ, λαλῶ. αἰγάρτης θέλει, ταῦτα καὶ λαλῶ. τὸ δὲ λῶ, σημαίνει τὸ ἁπλῶς ὦ. ὀξύνεται δὲ ἐξ ἀναγκαίου τοῦ λῶ, λάσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ΄, λάσκω. ὅθεν εὑρίσκεται δὲ τοιαῦτα λάσκης τοῖς ἀναγκαίοις

λ ακίδες, ἐπισχίσματα ἱματίου. παρὰ τὸ < φίλους. λακῶ καὶ ψοφῶ ἢ ῥῆμα ἐν τῷ σχίζεσθαι.

λ αλιὰ, παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ. ὀξύνεται. τὰ σημαίνοντα ἀθροισμὸν καὶ πορίσεως ἁπλῶς ὄντα προσηγορικῶν, ὀξύνεται. οἷ, ἀ

λ άλαξ. ἀπὸ τοῦ λαλαγῆ τ΄ σι- < χυρμός. θυρκαϊός. μαίνομενος τὸν θόρυβον.

λ άλλαι. ἐκ τοῦ λαλῶ ζ΄ ῥήματος οὗ πάλαι λάλη. κῆ πλεονασμῷ τοῦ λ΄, λάλλη. λάλλαι δέ φασιν αἱ ψῆφοι αἱ παραλλάσσουσαι, αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινούμεναι καὶ ψόφου τινὰ ἀπὸ τελοῦσαι.

λάμια, θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν, λαῖμα,
λαμία, πόλις. οἱ μ, ἀπὸ λαμίου τοῦ Ἡρακλέ⟨λάμα.
ους ὀνομαζόμενον. οἱ δὲ, ἀπὸ Γοργοῦς λαμίας, ἣν φασὶ βασι-
λεύσασαν χιλίων. καὶ προσηγορικῶς καὶ ἐπὶ τὰ χάσματα.
λάμυρος, ὁ λάλος. ὁ γωμύλος. καὶ λαμυρία, ἡ γωμυ-
λία. καὶ ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία. καὶ λαμυρόν, τὸ πολὺ καὶ
ἄθροον. καὶ λαμυρήν, τὴν θάλασσαν, οἷον πολλήν.
λαμπετῶ. ὡς πορ ἀπὸ τοῦ εὔχω εὐχέτης, καὶ βάλλω
βελέτης Ϛ ἐκβολέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ λάμπω,
λαμπετῆς. καὶ ἐκ τοῦ λαμπετῶ. ἔστι δὲ δευτέρας συ
ζυγίας τῶν παρισωμένων. καὶ οἱ ποιηταὶ ὡς τῆς δευτέ-
ρας συζυγίας ἔθος ἔχουσι πλεονάζειν τὸ ο. καὶ λαμπε-
τόω. ἡ μετοχὴ, λαμπετόων λαμπετόωντος, λαμ-
λάμψαντος. Ὅτι τοῖς λαμπακηνοῖς ⟨πετόωντι.
χρησμὸς ἐδόθη, ὅπου αὐτοὶ τοῖς λάμψῃ, ἐκβαλόντες πό-
σαι. ἀστραπῆς οὐρανομένης, εἰσῆλθον τὸ πρῶτον καὶ ἐκτίσαν
τὸ πόλιν, λάμψαντα Ζεὺς τὴν προσαγορεύσαντες. Ϛ
τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς βαρβάροις λόχον ποιήσαν-
τας διὰ τῆς ἀστραπῆς ἰδόντες, κατέκαυσαν.
λάξ. ἀπὸ τοῦ λήγω ἡμαλος. ὁ μὴ γων, λήξω. λῆξ Ϛ λάξ.
τὸ τῶν λήγοντι μέρει τοῦ ποδὸς ρυτέον τῶν ἄκρων πλήτ-
τειν. καὶ Ὅμηρος ἰλιάδος κ. Λὰξ ποδὶ κύνας ἐρύσας. ἐν τού-
γως τῶν μεγάλων δακτύλων τοῦ ποδός. τοῦ πρὸ ἐλάττου μέ-
ρους ἁψάμενος τοῦ ὀνομάζοντος ποδός, ὃς δηλονότι ἐκ τῶν
ἐπιφερομένων. Ὅταν τε μὲν ἵκεσθε τάχιστα. ὁ μέ-
γως δηλονότι.
λάξις, ὅ ἐστιν ὁ πηδήματα αἱμασιάς. οἱ δὲ ἁπλῶς, λίθους
ἐκλέγοντες, ἀντὶ τοῦ πωμάτων.
λαοδίκη, ὁ ἡ κυρίου. ἐκ τοῦ λαὸς καὶ τοῦ δίκη. τὰ δὲ ἑξῆς οὐ
δύναται χωρισθῆναι, ζήτει ἑξῆς τὸ ϑ.
λαομέδων διάδης, εἰδυῖ τῶν παραγώγων παρὰ τὸ μνήμων.
δηλονότι, ἰ. πᾶσα γενικὴ ἑξῆς, διαφορίδης ποιεῖ τὸ πα-
ρὰ τὸ μνήμων. λαομέδοντος, λαομέδοντιδης. καὶ ὡς παρ
τελαμὼν τελαμῶνος τελαμωνίδης. καὶ πλεονασμῷ
τοῦ α, τελαμωνιάδης, οὕτως λαομέδων λαομέδον
τος λαομεδοντιάδης. ἡ κλητικὴ ὦ λαομέδον.
λαοστόος. Τὰ μφιάραον τὸ διὰ μανδικὴν σώζοντα τὸ
ἀνθρώπους. καὶ λαοστόος ἡ ἀθηνᾶ. καθὸ σώζει καὶ παρὰ τὸ
λάαθος, ἡ κοινωτικὴ τῆς γαστρὸς βοτά⟨τὸ λαοὺς.
νη. παρὰ τὸ λεληθέναι τὰ παθη. παρὰ τὸ λανθάνειν
καὶ τὸ πάθος. ἡ ἀπελαυνουσα τὸ πάθος. καὶ ἀπὸ τοῦ λα-
πάσσειν. ἔστι δὲ τὸ λάχανον εὐθυντικὸν ἐκ τῆς γαστέρα. ἀπα-
λύνειν δὲ. οἱ δὲ ἁπλῶς λάπαθον λέγουσι τὰ ὀρύγματα
τῶν θηρίων, ὅπου λανθάνειν τοὺς θεωροῦντας. οἱ πί-
πτοντες μὴ ἑλόντες, ἔρχονται ἐκ τοῦ παθεῖν τι. Ϛ ὑπολα πά-
ξας, τὸ ὑποκινήσας ὁμοίως.
λαξευτήριον, παρὰ τὸ λάας ὁ ης τὸ λίθου καὶ τὸ ξύω, τὸ
τοὺς λίθους ξύον. καὶ ξέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ μετὰ τοῦ λα
ξεύω λαξεύειν τὸ πανξέω. ὅθεν καὶ λαξευτήριον.
λαπάρα, ἡ ἐκτὸς λαπάζω ὁ ης τὸ κενῶ. ὅθεν καὶ τὸ
βραλαπάξας. καὶ λαπάξαι, ὅ κενῶσαι. παρὰ τὸ λά-
παθον τὴν βοτάνην, κενωτικὴν οὖσαν γαστρός. ὅθεν Ϛ
λάφυρα ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς πόλεως. καὶ, λάπονη-
τες γλώσσας, οἱ κενοῦντες Ϛ βδάλλοντες. βλιά-
δους π. καὶ οἷον τὰς γλώσσας προσκείμενοι τῷ ὕδα-
τι. ἡ δὲ ἐστι λαπάρα, ὁ κενὸς τῶν ὀστέων τόπος. ὁ
ὑπὸ κάτω τῶν πλευρῶν κείμενος.
λαπιδάρχας, ὁ μέγας λουδάρχης ἔχων.
λαπίζειν, ἁλαζονεύεσθαι.
λάρναξ, κυρίως ἡ διὰ λάρνης ὅ ἐστι λίθων καὶ σανίδων κατα-
σκευασθεῖσα θήκη. καὶ παρὰ τὸ λίαν γάστεσθαι τὸ ἐκτιθέμενον.
λάρισσα πόλις. ἀπὸ λαρίσσης τινὸς κληθεῖσα.
λάρος τὸ ὄρνεον, τὸ ἀπὸ λαιστικὴν ἔχον τὴν μονῆν. λάρω
λαροῦ, τὸ ἡδύσμα. παρὰ τὸ ἱλαρόν, Ϛ ὀρνιθιεικῶς.
λαροῦ. καὶ παρὰ τὸ λαῶ τὸ θέλω. τὸ κῦ γενικὴν καὶ κατὰ ἀφ
θεῖαν. καὶ παρὰ τὸ λίαν γεγονέναι. λέγεται καὶ ὡς τοῦ ἀπα-
λοῦ. ἡ ὁδός. Βαίνουσι λαροῖς ποσίν. ἐκ τοῦ τὸ λαρι-
νός. καὶ παρὰ τὸ λαὲ ἑστηκέναι πολὺν καὶ τοῦ ἐρινός.
λάρυγξ, παρὰ τὸ λαρύσσω λαρύγξω, λάρυγξ. τὸ δὲ λα-
ρύσσω, παρὰ τὸ λαῶ τὸ ἀπολαύω. βόσκω καὶ τὸ λάφυ-
σσω. διὰ τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ φάρυγος, τὰ πολλὰ σημεῖα ἔχομεν
τῶν βοφῶν. καὶ παρὰ τὸ λαῶ τὸ λαλῶ. καὶ δῆλός ποτε ἐστὶ
τοῦ γαχηλόν. λάρυγξ. φάρυγξ. καὶ ὀνωμαῖος μυελός.
λάρυγξ μέν, δι' οὗ λαλοῦμεν Ϛ ἀναπνέομεν. φάρυγξ
δὲ, δι' οὗ ἐσθίομεν καὶ πίνομεν. ὁ δὲ ὠνομαῖος μυελός,
διὰ τοῦ ὄνου τὰ νεῦρα ἐκφύονται.
λαρυπίζειν, ἴδιος τὸ λαχανίζειν.
λάσιος, ὁ δασύς. ἐκ τοῦ λαὲ ἑστηκότος, Ϛ τοῦ σεύω τὸ ὀρ-
μῶ. ὀρθῶς δὲ ὁρμῶνται διὰ τοῦ τὰ μονήματα. καὶ διὰ θέρ-
μην, αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. νῦν δὲ περὶ τοῦ θερ-
μοδδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησῶν. ἀφ' ὧν λέγει, Ϛ τὴ-
θεσι λασίοισιν. φυτεσὶ θερμοῖς. καὶ διὰ θέρμην, συντοῖς δα-
σέσι Ϛ σωτηρίοις τόποις. ὑπὸ δὲ τὰ στέρνα κεῖται καὶ
καρδία, συνήθεσι τὸ πυρώδεσι καὶ ξηρώδεσι Ϛ θερμοῦ καὶ μα-
νικοῦ τῆς ψυχῆς. λάσιοι οὖν, πολύτριχες καὶ σύνετοί.
λάσιον, ἐφ' οὗ οἰδασεῖς τόποι οἰζοῦσιν. ὥς, λασιω-
ἵατε περόντα. λάσια δὲ τὰ περὶ τὴν φόρτην.
λάσιος, παρὰ τὸ λᾶς. οἶδα μεν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀπὸ-
λάτιος, τὸ μάθιον. ἀναλόγως δὲ τῇ λωπό-⟨νοῖς.
α τῶν δέρματι.
λάσις, ὁ ὠνὶ μαθὼν δουλεύων. λάτρον δὲ μισθός. καὶ παρὰ
τὸ λαὲ ἑστηκέναι πολύν, μόριον, καὶ τὸ τρέφω τὸ φοβεῖσθαι.
ἔστι δὲ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν.
λατρεία, ἐκ τοῦ λατρεύω. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ λάτρον, ὃ σημαίνει
τὸν μίσθιον δοῦλον. τοῦτο ἐκ τοῦ λάτρον, ὃ σημαίνει
μισθόν. τοῦτο ἐκ τοῦ τηρῶ τὸ βλέπω καὶ τοῦ λαὲ ἑστη-
κότος, λατήριον. καὶ συγκοπῇ, λάτρον. πρόσκοπος ἀπὸ
βλέπω καὶ μισθὸς τοῦ.
λαῦρα, ἡ πλατεῖα εὐρύμη. οἷον, Οὐδὸν δὲ λαύρην.
παρὰ τὸ λίαν ἔχειν αὖραν. καθ' ἣν ὁ λαὸς ἐξέρχεται τὴν ὁδόν.

λαύρας, τὰς ὁδούς, ἢ τὰ ἄφοδα, ἢ τὰς πλατείας ξύμας ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτῶν τὸν λαὸν ὀρούειν, τουτέστιν ὁρμᾶν.

λατῶος, ὁ τὰ μόνος οὕτως ὠνόμασαι ἀπὸ τοῦ τὴν λήτω ἐκφάρκυῆσαι;

λαφύσσος, ὀδόντυσος. ἀπὸ τοῦ συβοιωθίαν λαφυσσόρους.

λάσκω, σημαίνει τὸ λαλῶ. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγκάζειν ἢ λοιδορεῖν.

λάταξ. παρὰ τὸ λᾶς ἐστι τὸ πίνον καὶ τὸ γάζω γάξω γᾶξ καὶ λάταξ, ἡ μεγάλη ἀγωγή. ἡ ὁδός.

λάχεια, σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν. παρὰ τὸ λᾶς ἐστι τὸ πίνον. ὡς ἀπὸ τοῦ χάρω χάρεια, καὶ ἄνθω ἄνθεια, καὶ κρατῶ κράτεια, οὕτω καὶ τὸ λαχῶ λάχεια. τὰ γὰρ ἀπὸ συνεσῶτος γινόμενα παροξύτονα, διὰ διφθόγγου γράφεται. μήδω, μήδεια. θέρω, θέρεια.

λαχαίνειν, τὸ σκάπτειν. ἤγουν παρὰ τὴν λάχειαν γίνεσθαι τὴν γῆν θρυπτομένην. ἢ παρὰ τὸ σφόδρα χαίνειν αὐτὴν σκαπτομένην. καὶ λάχανον συντεῦθεν, παρὰ τὸ λαχθῆναι τοῦ σκάπτεσθαι. καὶ λάχεια γῆσος, ἀπὸ τοῦ σκάπτεσθαι ἁλίβατος λύεσθαι. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸ ἐλάχειαν εἶναι οἷον σμικράν. ἀπὸ ἐκτοῦ πυεχομένου ἐλέγχουσι. Πάρος τε λιμένος τε τάνυσαι. ὡς γὰρ παρατέτακται μικρὰ οὖσα.

λαχαίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν.

λαρυΐζειν, τὸ λατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀπὸ ἐστι τῆς δυσιερότερον τῶν λάρυγγι χῆσθαι.

λάχνη, κρίχωσις. ἐκτοῦ λᾶς ἐστι τὸ πίνον καὶ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, γίνεται λαέχνη. ἐκ τοῦ κατὰ κρᾶσιν λάχνη. ἢ ἐστὶν ἔχεσθαι καὶ λαβέσθαι. ἢ τὸ πανυκεκραμένον. ἡ γὰρ κίχωσις, εὔλιπος. παράγεται δὲ, παρὰ τὸ λάζω τὸ κρατῶ. ὁ μέλλων, λάξω. ἡ δοκοῦσα λάχνη. οὐδὲν γὰρ εὐλιπότερον τῆς ἰσχός.

λαχμῶ, τῶ δασεῖ τῶν ἑρίων. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι. ἀνθίμαχος δὲ τῶν ἴππων τὸν λακτισμόν. οἷον, λαχμὸν δ' οὐ δείδισεν ἵππων. σέλευκος δὲ ἀξιοῖ διὰ τοῦ γράφεσθαι. λάχνω ὁ σημαίνει λάχνην.

λαχόνη. ἔστι λάχοι μὲ λάχοις λάχοι. τοῦτο ἐπὶ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ κατὰ πικῶς, λαχοίη. εἶτα προσθέσει τοῦ ς, λαχοίης. καὶ βοῶπις ἡ ς ἦν, γίνεται ὁ παρών. καὶ ἀπροβολὴ αἰολικὴ τοῦ ι, λαχόνη.

λαυκανίη, ὁ λαιμός. ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως.

λαιμός, παρὰ τὸ λίαν μανῆ. ἢ παρὰ τὸ λάπτω, ὁ σημαίνει τὸ κατὰ δίψης φλέγομαι. ἢ παρὰ τὸ λάθω, οἷον ἀπὸ

λαυθρός, ὁ θρασύς. παρὰ τὸ λᾶ λαῶσαι. ἢ τὸ λῆμμα. ἐστὶ τὸ πίνον. ἢ τὸ ῥῶ, τὸ πράττω

λαίθαργος κύων, ὁ λαθραία δάκνων. ἐκτοῦ λήθω.

λαίς, κάπρος ὁ λάσιος ἢ λάμυρος. παρὰ τὸ λᾶς ἐστὶ τὸ πίνον, πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς ἐν τῷ μαστροπός, μαίστροπος

λαισήιά τε περόεντα, μικρὰ ἀσπιδίσκια. ὡσπερ μοβύρσια. ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον. παρὰ τὸ λᾶς ἐστι τὸ πίνον, καὶ τὸ στεύω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ λαιᾷ βαστάζεσθαι. ἢ παρὰ τὸ λάσιον. ἀπὸ τοῦ ὠμὰς βύρσας πορίβεβλῆσθαι.

λαιὰ χείρ, ἡ ἀριστερά. ἀπὸ τοῦ λελιάσθαι καὶ κεχωρίσθαι τῶν πράξεων.

λαῖφος, λιγνουφὲς ἄρμενον. ἢ παρὰ τὸ λῶστος, λάφος καὶ λαῖφος. ὡς γλῶσσα. γλάσσα.

λαῖτμα, τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος. ἢ τὸ οἴδημα τῆς θαλάσσης.

λαίλαψ. παρὰ τὸ λάπτω λάψω λαῖψ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, λαίλαψ. δηλοῖ δὲ τὴν σφοδρὰν καὶ ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν μύξαν λαβρότητα τοῦ πνεύματος. τὸ δὲ λάπτω, ἐκτοῦ λᾶς ἐστι τὸ πίνον, καὶ σημαίνει τὸ λίαν ἅπτεσθαι.

λέα, ἢ σὺν τοῖς ἰδίοις λίθος. ὅτι λίθους δύσκητους.

λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας.

λέβης, τὸ χέρνιβον. ἀπὸ τοῦ τὰς λιβάδας τῶν χειρῶν ὑποδέχεσθαι. ἢ ὁ χυτρόποδος, ἀφ' οὗ λείβεται καὶ ἐμβάλλεται τὸ ὕδωρ. ἢ ὅτι μὴ τοῦ παρ' ἡμῖν λεγομένου χέρνιβος, χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόη ἐπέχευε φέρουσα, καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος. ὡσὶ δὲ τῆς λεκάνης, γρῆυς δὲ λέβης ἔλκει παμφανόωντα. τῷ, πόδας ἕξα πεπίζον. ὧσι δὲ τοῦ ἡμῖν, σωκάδους, ὡς δὲ λέβης ξεῖ χύδην ἐπιγόμενος πυρίπολλα. ὧσι δὲ τῶν ἀναθεματικῶν, Αἰήτεω δὲ λέβητας

λεγεών, τὸ στῖφος τὸ ἐκλεκτόν. ἀπὸ τοῦ ἐείνυσι. λέγω τὸ συλλέγω. τὸ δὲ λέγω, σημαίνει καὶ ἐξ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. λέγω τὸ λαλῶ, ἕξ οὐκ ἦ λόγος. λέγω τὸ μέτρῳ, ἕξ οὗ καὶ ὑπολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μέτρων. λέγω τὸ ποιμαίνω μαι, ἕξ οὗ ἦ λέχος ἡ ποίτη. λέγω τὸ φορτίζω, ἕξ οὗ ἀλέγω. λέγω τὸ συλλέγω, ὅς τε, ὃ τε δὲ, ξύλα πολλὰ λέγοντε. λέγω τὸ λαγχάνω. ἕξ οὗ ὁμέσος παρακειμένου, λέλογχα. ὡς τὸ, Τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσιν.

λάω, ἴσθι δ'. τὸ λαλῶ. λάω, τὸ ἁρπάζω. λῶ, τὸ βλέπω, ἕξ οὗ καὶ λέων. λάω τὸ ἐπιθυμῶ, ἕξ οὗ τὸ, λιλαιόμενοι χεόσασθαι.

λέπω, τὸ λεπτίλου. διαφέρει δὲ τὰ διὰ τοῦ ε τῶν διὰ τοῦ ι. φλέγω. ψέγω. καὶ τὰ ἔχοντα τὸ ο ἐγχείου μὲν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἔχουσι δὲ ε ἀντὶ παρακειμένου ἐν τοῖς ῥήμασιν. ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος, ἔλεγον. καὶ ὠφέλησεν εἶναι ἔλαγον καὶ τὸν λέγοντα κανόνα, κἂν πουτύχῃ τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, ἕξα ἀπὸ τοῦ ἔπω ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἀλλὰ στοιχειῶται τὸ λέγω, ἔλεγον. φλέγω, ἔφλεγον. καὶ ἀείρω, ἦρον. καὶ ὠφείλω, ὤφελον. τὸ λεγόμεθα καὶ φερόμεθα, οἱ ἀπολεῖς ἕξ ἐστὶ ποιοῦσι λεγόμεθα καὶ φερόμεθα μετὰ τοῦ τ. ἀλλὰ καὶ τὰ ἕξ ἔχοντα λήγοντα ἐπιρρήματα, ἕξα ποιοῦσιν. ὁπόθεν, ὁπόθα. ἄτερθεν, ἄτερθα. χωρὶς τοῦ τ. ὁπότε δὲ ἐν τοῖς ἕξ ἐστὶ τὰ ἐπιρρήματα, τότε καὶ τοῦ τ. ὁπότε δὲ ἕξα, ἀφίσταται τοῦ τ, ὡς ποτὲ καὶ τὸ λε-

λέ/γω σημαίνει καὶ ἐξ

τόμεθα, φερόμεθα. εἶ Ἰα λεπόμεθον, ἐπλεόμασε τὸν.
λεηλατῶ, ἀπὸ τοῦ λεώς καὶ τοῦ ἀπῶ τοῦ βλάπτω, γίνεται λεωλατῶ πλεονασμῷ τοῦ λ. εἶτα μεταθέσει τοῦ ω εἰς η, καὶ ση τὸν λαὸν βλάπτω. Ϛ ἐλεηλάτει, ἢ χμαλώτευσεν. ἐληΐτευσεν. ἥρπαζε.
λεκάνη, ἧς τὸ χάσμα ἐστὶ λεῖον. πεπλάτυται γάρ. λεκοχάνη οὖν ἡ ἐτυμολογία καὶ λεκάνη.
λελῆθαι, πρὸς διάφορον σημασίαν, διάφορον ἔχει καὶ τὴν γραφήν. ἁμαρτάνει γὰρ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω ἐστίν, οὐκ ἔχει τὸ ι. ἁμαρτάνει δὲ καὶ τοῦ λησίζω, λησίσω, λελῄσηκα, λελῄσμαι, λελῄσθαι, λελῄσαι, λελῄσθαι καὶ λελῆσθαι καὶ σὺν αἱρέσει.
λελογχώς, ἀπὸ τοῦ λήχω, ἔλογχα, καὶ λέλογχα, καὶ λέλημκας. ἔστιν ὡς τὸ λεπός.
λελῦντο, πρὸ πολλοῦ τὸ εὐκτικόν.
λελυμασμένος, ἀπὸ τοῦ λύμη, λυμαίνω. ὁ παρακείμενος, λελύμασμαι, λελύμαμμαι, λελυμάμμενος. καὶ γράφεται καὶ μεταβολῇ τοῦ σ εἰς ττ. ὡς ἀπὸ τοῦ ῥύπω, ῥύσσω καὶ ῥύμμαι, καὶ ῥύσμαι, ἐξ οὗ καὶ ῥύσμα. ἔστι δὲ καὶ λυμάζω, λυμάσω. λελύμακα, λελύμασμαι.
λελίηκα. ἀπὸ τοῦ λίω τοῦ σημαίνοντος τὸ προθυμοῦμαι, παρὰ τὸ παθητικὸν λιῶ, λιήσω, λελίηκα.
λελιημένος. προθυμούμενος. ἀπὸ τοῦ μένος, καὶ ἀπὸ τοῦ λίαν τεθραμμένος. καὶ ἔστι ῥῆμα λῶ σημαῖνον τὸ θέλω καὶ προθυμοῦμαι. ἐκ τοῦ λῶ, τὸ λιλῶ. καὶ κατ' ἀναγωγήν, λιλάω. τὸ λιλῶ ὁ παρακείμενος, λελίληκα. ὁ παθητικός, λελίλημαι. λελιλήμην. καὶ ἀπροβλήτως τὸ λελιλήμην.
λέληκα, οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγω, ἢ ἀπὸ τοῦ λαλῶ, λαλήσω, λελάληκα, καὶ συγκοπῇ τοῦ λα.
λεξείδιον, ἁμαρτάνει ἀπὸ τῆς λέξις λέξεως, διὰ τῆς ει δι. ἁμαρτάνει δὲ ἀπὸ τῆς λέξις ἰωνικῶς, διὰ τοῦ η. ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήσεως ἐρησείδιον. ἀπὸ δὲ τῆς ἐρήσος γενικῆς, ἰωνικῶς ἐρησίδιον. καὶ τὰ ὅμοια. χοιροβοσκός.
λεξάσθαι, τὸ ποιμαθῆναι. παρὰ τὸ λέχριον πεσεῖν. κυρίως οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀλόγων. ση δὲ καὶ τὸ ἐπὶ λέξασθαι, ὅ ἐστι λεχθῆναι, καταλογηθμός, ὁ τὴν λέσχην τα ἐπιμελούμενος. ἐκ τοῦ νομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ τοῦ λέσχη. τὸ δὲ λέσχην, παρὰ τὸ λάω τὸ θεωρῶ. ὀξυβαρύνεται δὲ τὸ ἀκρόασις, ἢ ὅρασις ἀνεωγμένους ἐν τῷ καθεύδειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει. καὶ λοιπὸν ὑπὸ τῶν ποιμένων ἔχει τὸ μὴ καθεύδειν. οὕτω καὶ ὁ λέων ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς, ἐπεὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν μεγάλων ὄντων, τὸ ἐπικείμενον δέρμα τοῖς ὀφθαλμοῖς μικρότερόν ἐστι, καὶ οὐδὲν ἅπτεται σκεπάσαι λεώς. ἐὰν μὴ ὀξύνηται, ἀπλοῦν ἐστιν ἀπὸ τοῦ λαός. λαός. ἡ δὲ βαρύνεται, ἀπροβλής ἐστι τὸ τελέως. οὐ γὰρ πρόσω προέρχεται ἐν τῷ τέρμος, ἀφαιρεθέντος ἐν τῷ τελεώς, τελέως. λεωκόριον, ἱερὸν ἀθήνησι τῶν λεὼ θυγατέρων. ὁ δὲ λεώς, υἱὸς ὀρφέως.
λέμπον, ἀπὸ τοῦ λφάω τὸ καθαίρω, λελείαμαι λελείασται, τὸ λειάντου. καὶ συγκοπῇ, λέντου.
λέπαδνα, οἱ κατὰ τῶν ἱππίων τραχήλων ἱμάντες. οἱμαι χαλινοῦ μέρος. πλεονάζει δὲ τὸ λ. ὡς καὶ ὑπὸ πώγωνος πώλαντος, οὕτω λέπω λέπανον καὶ λέπαδνον.
λεπός, ἀπὸ τοῦ λείπω λεπός. ὁ λείπων καὶ συνδέων. καὶ λέπω λεπός, οἷον ξέλεπι σμένος. καὶ ἀπὸ τοῦ λέπος. τοῦτο ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω. ὁ μὴ ὤν, λέψω. ὁ παθητικὸς παρακείμ. λέλεμμαι, λέλεψαι, λέλεπται,
λέλογχα, ἀπὸ τοῦ λήχω, ὁ μὴ ὤν λήξω. ὁ < λεπός. παρακείμ. λελῆχα. πλεονασμῷ τοῦ ν, λέλημχα. καὶ γράφεται καὶ διὰ τοῦ η ψιλοῦ, λέλοχα. τὸ δὲ λέλημκα, οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγω, ἢ ἀπὸ τοῦ λαχῶ λαλήσω. ὁ παρακείμ. λελάληκα. καὶ συνεπτυγμένως ἡ λᾶ συλλαβή.
λέπυμν, αἱ παθητικῶς ἀπὸ λυπόφρων. οἱ μὴ τὰ ὀδύνην. οἱ δὲ, τὴν πορφυρόμην, οἱ τὸ λεπύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. οἱ δὲ τὴν ψυχήν. λεπομερέστατον.
λέμβος, τὸ ἐφόλκιον. ἀπὸ τοῦ λίαν < τοῦ γάρ ἐστι βαίνειν, ὅ ἐστι πορεύεσθαι διὰ σμικρότητα. καὶ λέμβαρχοι, οἱ ἐν ἐφολκίῳ πλέοντες.
λέκτρον, κοίτη. πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἀπὸ τοῦ κατακλίνεσθαι καὶ λήγειν εἰς μᾶς ὡς αὐτό.
λεπτός, ἀπὸ τοῦ λέπτος λεπτός. καὶ συγκοπῇ, λεπτός. καὶ λέπτρα, ση τὸ ἐλεφαντίασμόν. ἀπὸ τοῦ λέπτος ὅ ἐστι τὸ λέπμα, πλεονασμῷ τοῦ ρ λέπτρα. καὶ συγκοπῇ, λέπτρα. ὡς τὸ ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος ὁ ἐλεφαντίασμός. ἔστι δὲ ἐλεφαντίασμος, ὀδύνη ἐλέφαντος φύσιν μιμουμένη, λευκά, τινὰ δὲ μελάντερα τοῦ σώματος ἔχων. καὶ ἀπὸ τοῦ λέπτος καὶ τοῦ ἐραίω τὸ φθείρω, καὶ διεφθαρμένη σάρξ.
λέσχη. λέσχαι παρὰ βοιωτοῖς, τὰ ποιμενικὰ δεῖπνα ἀπὸ τῶν ἀγρυπνητηρίων. φησὶ δὲ τὰ φρύγια. καὶ φησὶν ἀλεξανδρεῖς τὸ ποιεῖν, λέσχας καὶ λοῖσι. συμβαίνει γὰρ τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ταῦτα χάριν θέρμης καθεζομένους λόγους σωαίρειν. παρὰ τὸ λέγω. ὁ παρακείμ. λέλεχα. ἐξ οὗ λέσχη καὶ πλεονασμοῦ φυῆς.
λεσχάρα, οἱ σχολαί. ἀπὸ τοῦ λέξαι τὸ ἐκ τοῦ ὁμίλουν.
λέχος, ση τὸ ποίτην. παρὰ τὸ λεχρίους ἡμᾶς, ἤγουν πλαγίους ποιεῖ. καὶ παρὰ τὸ λέγω τὸ ποιμαίνω. καὶ λεχοποίην, ὁμηρος ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. λεχοποίην καὶ λεχοποιητὴν βοτάνην. ἐν ᾧ ἔστι λέχος ποιῆσαι, ὅ ἐστι ποίτην. καλοχεῦσαι, φυτέσαι ἐνεσπεῦσαι. ἡ δὲ τὸ ἔχειν ἔγκλιτα, πλεονασμός ἐστι τοῦ λ. καὶ ση τὸ ἔχουσαν πολλὴν
εὐγαλέον, ὑγρόν. σοφοκλῆς. < πόαν, ὅ ἐστι δάσιν. Μύρων λευγαλέων. καὶ ὁμηρος ἰλιάδος φ. Νῶν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἱμαρτὸ ἁλῶναι, φυτέσι τῶν δὲ ὑδατος. καὶ χαλεπῶ. ἀδδέξω. παρὰ τὸ χέω χευαλέον. ση δὲ καὶ τὸ ὀλέθριον. παρὰ τὸ λοιγὸν λοιγαλέον. καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων, λευγαλέον.
λευκός, παρὰ τὸ λεύσσω τὸ βλέπω, λευκός, ὁ διαφανὴς καὶ

ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου ἕως τοῦ νῦν.

Ἀ εἶτα ἐξέτασον, τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα, τοὺς τῶν Ἑβραίων ἀριθμούς· ἐν οἷς εὑρήσεις, ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη ἐγένοντο ἀπὸ Νῶε ἕως Ἀβραὰμ ἔτη διακόσια δέκα καὶ δύο· καὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἔτη τετρακόσια τριάκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἔτη τετρακόσια ὀγδοήκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας ἔτη τετρακόσια ἑβδομήκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως τῆς ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἔτη τριακόσια τριάκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀντιόχου ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἡρῴδου ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἡρῴδου ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ ἔτη ἑκατὸν τριάκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀντωνίνου ἔτη ἑβδομήκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀντωνίνου ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ ἕως τοῦ νῦν ἔτη διακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ· ἃ πάντα ἐστὶν ἔτη ἑξακισχίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ.

Ἀ Ἐὰν δὲ καὶ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων ἐξετάσῃς, εὑρήσεις ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἔτη τρισχίλια τριακόσια τεσσαράκοντα ἕξ· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἕως τοῦ Σαοὺλ ἔτη τετρακόσια ὀγδοήκοντα· ἀπὸ δὲ τοῦ Σαοὺλ ἕως τοῦ Δαυὶδ ἔτη τεσσαράκοντα· ἀπὸ δὲ τοῦ Δαυὶδ ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἡρῴδου ἔτη τετρακόσια τριάκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἡρῴδου ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ ἔτη ἑκατὸν τριάκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀντωνίνου ἔτη ἑβδομήκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀντωνίνου ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· ἀπὸ δὲ

λέγουσι τὰ ἐκ τοῦ λέμους λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ λησείας.
Λήδιον, φιλήμων ἢ σημαίνει εὐτελὲς χιτώνιον, ἢ χλανίδα παλαιάν. ζητεῖται δὲ ἀκτῖνα.
Ληδάριον, ἱμάτιον. Λήθαργος, ἔστιν ἐκ φῦ ἀργός.
Λήκυθος, ἀπὸ τοῦ ἔλαιον δέχου. ἢ τὸ λεγόμενον λαγύνιον. λάχυτος τις οὖσα. παρὰ τὸ μεγάλως χωρεῖν. ἢ παρὰ τὸ κύτος λάκυτος ἡ μεγάλη κύτος. ἢ λέγουσι κύτος ἔχουσα. ἢ τὸ πρόχους τινὸς, παρὰ τὸ ἔλαιον κεύθειν.
Λῆμα, ἡ λῆμμα. οἱ τὸ θέλημα. παρὰ τὴν δεῖσθαι ἔλλειφθαι χρείαν οὐλογῶς τὸ λῆμμα τοῦ λήματος. τὸ μὲν δὴ θέμενον ὦ ψυχῆς οὗ παρὰ σημαίνος. τὸ δὲ, ὦ τὸ λαμβανόμενον. ἡ ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ λάω τὸ θέλω. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω.
Λῆμμα, κέρδος. θράσος. δύναμις. τόλμημα. ἀξίωμα.
Λημῶ, τὸ ἀμβλυώττω. λήμη δὲ λέγεται τὸ σπιλάδιον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ λευκὸν ὑγρόν, ἡ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω ἡ τὸ μὴ ἀναβλέπειν. ἔστιν ὡς τὸ λιγυύς. ἡρακλείδης δὲ ὁ σωρανὸς λέγει λημᾶν λέγεσθαι τὸ ἀπολαυστικῶς βλέπειν. παρὰ τὸ λάθω, ὅ ἐστιν ἀπολαύειν. ἡ ὅμηρος. Ἀποαίρουσα λάωσιν. χρῆσις ἡ λαμός. ἐπειδὴ ἡ τῶν ἐδεσμάτων ἢ τῶν τοιούτων ἀπολαύει.
Λῆμος, ἡ πόλις. παρὰ τὸ λᾶς ἐστὶ τὸ πηλὸν ἡ τὸ ὕπνος, λάυσμος. ἡ συγκοπῇ ἡ γρῶσι τοῦ ἄδης ἡ, λήμμος.
Ληνός, παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπύνω λεανῶ λεανός. ἡ κράστειλήνος παρὰ τὸ λεαίνεσθαι πάλιν μέλλης τῆς σαφυλῆς
Ληνίς, ἢ τράπεζα. παρὰ τὸ ληνόν. ὡς θλυνόν ὀξύνει ἡ
Ληναιών, ἡ πόδος. Μῆνα ληναιῶνα ⟨ διὰ τὸ πίνειν. κάκ ἡμέρα, βούδορα ταῦτα. τὰ τοὺς βοῦς ἐκλέγοντα διὰ τὸ ἠρύος. τὸ κατὰ ὑπίους λύειν καλούμενον. ἐκλήθη δὲ ληναιών, διὰ τὸ τοὺς οἴνους ἐν αὐλῷ πομάζειν. οὗτος δέ μήν, ἀρχήμηνῶν ἐστιν. οἱ δὲ ληναιῶνα φασίν, ἐπειδὴ διονύσου ἐστὶν ἑορτὴ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ, ἡνίκα βρύειν ἐκάλουν. καὶ ληναιὸν ἱερὸν διονύσου.
Λῆρος, ὁ διαρρέων, ἡ τὸ μὴ μνήμην λαμβάνων. παρὰ τὸ λήθω λήσω λῆρος. ἢ τὸ φλυαρίαν. ἡ ληρεῖν, παραφορεῖν.
Ληΐω, παρὰ τὸ λήθω φλαθάνω ⟨ μαλλον λογεῖον. μῶ. ὁ μᾶλλον φησὶν ἐλεγχτῶ. ἐλεήμων γὰρ ἦθος καὶ παρρησία, καὶ πάντας ἐλεοῦσα. ἢ δέ τινας, λήθω. τὸ δὲ ἡμέρον ἡ παρὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐπιλελῆσθαι τῶν ἡσαύτου πεπλημμελημένων ἐμφαίνεσθαι. ὁ δὲ ἀρίσταρχος παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. ὅθεν ἡ τὸ λῆς ἂν θέλῃς μετοχή. εὐρισπώδης. ἡ τὸ λῆρ θέλημα δωρικῶς. ἐπειδὴ ὁ ἀνεῖς θέλει παρὰ
Λιαρός, ἰλιάδος λ. Καὶ ὑδατι ⟨ αὐλῆς λαμβάνει. λιαρῶ. ἐυκράτω. χλιαρῶ. προσηνεῖ. ἀπὸ τοῦ χλιαρός, ἢ ἀπροβολὴν τοῦ χ. τὰ δὲ χλιαρὰ προσηνῆ. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, μου λαρόν ὁ θέλομεν. ὡς γῶ, γαρόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τι, λιαρόν. ἢ λιλῶ τὸ λίαν θέλω. ἡ ὡς μαδῶ μαδαρός, πλαδῶ πλαδαρός, οὕτω λιλῶ λιλαρός. ἡ ἀπροβολῇ τοῦ λ, λιαρός. τὰ δὲ προσηνῆ θέλομεν ἢ ἐπιθυμοῦμεν.
Λιάμαθοι, οἱ ἀπόλοι. ἀπὸ τοῦ ἰᾶναι λίαν ἀμαθεῖς.
Λιαθεῖς, ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ ἡ ἐκκλίνω. ὅθεν ἀλίζω. καὶ καταμάχεσθαι, λιάζω. ἐξ οὗ τὸ λιαθεῖς.
Λίβανος, παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. ἢ παρὰ τὸ λείβω τὸ σάζω, κατέχω. ὁ λιβὸς μὲν κατὰ δύσιν. ὁ νότος δὲ ἀπὸ μεσημβρίας. ὁ λίβας δὲ ἀπὸ δυσμῶν. ὁ λιβόνοτος δὲ ἀπὸ λιβὸς καὶ νότου. ὁ λιβόνοτος δὲ ἀπὸ λιβὸς καὶ νότου. ὁ λιβόνοτος δὲ ἀπὸ λιβὸς καὶ νότου. ὁ λιβόνοτος δὲ ἀπὸ λιβὸς καὶ νότου.
Λιβανωτὸς, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. παρὰ ⟨ κλαῦτος τὸ θύμα. τὸ λείβω. κτάζειν δὲ ἀπὸ τοῦ φυτ. λίβανος, παρὰ τὸ λείβω τὸ πέμπω, τὸ δάκρυον ἐκ τοῦ θύματος ἐπὶ τὴν γῆν.
Λιβάδα μεθα, ἀπὸ τῆς λιβάδος. οἱονεὶ ἐμβυθιζόμεθα. ἀφ οὗ καὶ ἡ ἐπὶ τῷ βύρᾳ ἐκκλίσει. ἐπεὶ βεβύθισται. ἐυφορίων δὲ, βύρην τὴν θάλασσαν λέγει. οἱ, Πολύφοφα δάκρυα βύρης. φησὶν ἄλας βουλόμενος φάσειν. καὶ κτύπα λοιφήν, ἀλιβάδα μαι, οἱ δὲ ἄλα βυθίζομαι.
Λιβερός, ὁ σκοτεινός. καὶ λιβρήν, τὸ λίαν ἐρεβεννήν. ὁπότε παρὰ τὴν νυκτός. ἢ λιβρὴν διὰ τὴν λιβάδα. διὰ τὸ βύθρον τῆς νυκτός.
Λιμβρός, ἡ σκοτεινὴ νύξ. παρὰ τὸ λίαν βαίνειν.
Λιγύς, ἡ δύ. τὸ ἡδύ, ὡς τὸ, Λιγὺς ἀπὸ λίνου ἀοιδῆς. ὁ ἡδὺς ἢ τῷ λέγειν, ἢ ὀξύς. ἢ παρὰ τὸ λέγω λεγύς καὶ λιγύς. ἢ παρὰ τὸ λίαν εἶναι ἡδύς.
Λιγυός. παρὰ τὸ λυγὸς λυγυὸς καὶ λιγυός. ἢ παρὰ τὸ λυγίζω λιγύρη. Μάστιγι λιγυρῇ. λιγ ⟨ ζω, λυγιγυὸς καὶ λιγυός. γλῶς καὶ ὀξὺς τρισὶ ποιοῦσι τὸ τρόμον ἢ ὀξύν ἢ
Λίγεια. τὰ θῆλυ τὰ λίγοντα θηλυκὰ ⟨ χολὰρ τελούσα. ἀπὸ τῶν θῆλυς ὡς ἀρσενικῶν γινόμενα θῆλυ βαρύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπαροξύνεται τὰ θηλυκά. οἱ πρέσβυς πρεσβεία. ἢ μῦς μῦστια. θῆλυ ὀξύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπερισπᾶται τὰ θηλυκὰ. στερημείωται τὸ ἔλαχυς ἐλάχεια. ὅτι δὲ τὸ μικρόν. καὶ τὸ λιγὺς λίγεια. καὶ ἔστιν ὑποκοριστικὸν τὸ παράκεισθαι αὐλῷ τὸ λίτῳ, τὸ μυῶδες ῥῆμα. ἐξ οὗ καὶ τὸ λιγαίνειν, ἢ παρὰ τὸ λίαν ἰάνειν, ὅ ἐστιν εὐφραίνειν. τὰ δὲ ἀπὸ συνεζευγμένης παρηγμένα διὰ τὸ εἶα θηλυκὰ, προπαροξύνεται. οἱ μηδὼ, μηδεία. λίτω, λίγεια. τὸ δὲ ἐλάχεια., τὰ ἐξ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συγκείμενα τὸ ὑ, προπαροξύνεται. οἱ, λευκόφρυς. ἡ μῦς. ἀράφαξυς, ἐξ οὗ δείδυς βοτάνης χυσόλα χάλυ. οὕτως οὖν καὶ ἐλαχύφυλλον εἶναι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξ ἕξ τὸ τερου παρασχηματισμοῦ, παραλήγομενα τῶν, ὀξύνεται. οἱ παραις. τὰ χις. φύρυχάρις καὶ τὸ ἐλαχὺς ὀξύνεται. τοῦ δὲ κεχεωσμένου τὰ σιν τὰ ἐν τοῖς θηλυκ
Λιγυὺς, καὶ ἀδόσις τοῦ ῥός. οἷα ⟨ νοῖς ἀνεδέξαμενος. παρὰ τὸ δεικνύω δεικυύς ὑς οὖσα, ἡ δεικνύουσα τὸ ῥύρ. ἢ παρὰ τὸ λίαν ἰκνεῖσθαι. καὶ λιγυρὸς δὲς, τὸ σοβολῶδες καὶ καπνῶδες. ὅμηρος. Λιγυὺ δὲ θαλόεσσαν. διαφέρει δὲ παρ ὅμηρος καπνὸς καὶ κνίσα καὶ λιγυὺς καὶ αἰθάλη. καπνὸς γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος. καὶ κνίσα δὲ ἀπὸ κρεῶν καιομένων. λιγυὺς, ὁ ἀπὸ καιομένων ἐλαιωδῶν γινόμενος καπνός. αἰθάλη δὲ, ὁ ἀπὸ ἀσβέστου καπνός. τὸ αἰθαλόεν δὲ, θερμόν

καπνός
κνίσα
αἰθάλη
λιγυὺ

ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκγόνων τῶν ἀμπελώνων.
Α 21:10 καὶ ἐποίησεν Ἀχαὰβ τὸν Ἰεζάβελ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
τὸν Ἀμορραῖον, ὃν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.
21:11 καὶ ἐγένοντο οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἄρχοντες οἱ
κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὰ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς αὐτούς.
21:12 ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ.
21:13 καὶ ἦλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ Βελιὰρ καὶ ἐκάθισαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
ἐμαρτύρησαν οἱ ἄνδρες Βελιὰρ κατὰ τοῦ Ναβουθαὶ ἐναντίον τοῦ λαοῦ λέγοντες
Εὐλόγησεν Ναβουθαὶ τὸν θεὸν καὶ τὸν βασιλέα· καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως
καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις καὶ ἀπέθανεν.
21:14 καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ λέγοντες Ἐλιθοβολήθη Ναβουθαὶ καὶ ἀπέθανεν.
21:15 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεζάβελ ὅτι ἐλιθοβολήθη Ναβουθαὶ καὶ ἀπέθανεν,
καὶ εἶπεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἀχαάβ Ἀνάστηθι κληρονόμησον τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ
Ἰεζραηλίτου, ὃς οὐκ ἔδωκεν σοι ἀργύριον ἐν τιμῇ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν Ναβουθαὶ
ζῶν, ἀλλὰ τέθνηκεν.
21:16 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαὰβ ὅτι τέθνηκεν Ναβουθαὶ, καὶ ἀνέστη Ἀχαὰβ
καταβῆναι εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου κληρονομῆσαι αὐτόν.
21:17 καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού τὸν Θεσβίτην λέγων
21:18 Ἀνάστηθι καταβῆθι εἰς συνάντησιν Ἀχαὰβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ ὄντος ἐν
Σαμαρείᾳ· ἰδοὺ αὐτὸς ἐν τῷ ἀμπελῶνι Ναβουθαὶ οὗ κατέβη κληρονομῆσαι αὐτόν.
21:19 καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν λέγων Τάδε λέγει Κύριος Οὐ φονεύσεις καὶ κληρονομήσεις;
καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν λέγων Τάδε λέγει Κύριος Ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐξέλειξαν οἱ κύνες
τὸ αἷμα Ναβουθαὶ ἐκλείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμά σου καὶ τὸ αἷμα τῶν υἱῶν σου.
21:20 καὶ εἶπεν Ἀχαὰβ πρὸς Ἠλιού Εὕρηκάς με ἐχθρεύουσά μοι; καὶ εἶπεν Εὕρηκα
ἀνθ' ὧν ἐπράθης τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου.
21:21 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακά, καὶ ἐκκαθαριῶ ὀπίσω σου καὶ ἐξολεθρεύσω τῷ
Ἀχαὰβ οὐρίζοντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἀφειμένον ἐν Ἰσραήλ.
21:22 καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ὡς τὸν οἶκον
Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιὰ διὰ τὸν παροργισμόν, ᾧ παρώργισάς με καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ἰσραήλ.
21:23 καὶ τὴν Ἰεζάβελ ἐλάλησεν Κύριος λέγων Οἱ κύνες φάγονται τὴν Ἰεζάβελ ἐν
τῷ τείχει Ἰεζραήλ.
21:24 τὸν τεθνηκότα τοῦ Ἀχαὰβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα
αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
21:25 οὐκ ἦν ὡς Ἀχαὰβ ὃς ἐπράθη τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, ὃν
παρώξυνεν αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
21:26 καὶ ἐβδελύξατο σφόδρα τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν εἰδώλων κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησεν τὸν Ἀμορραῖον, ὃν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.
21:27 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαὰβ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν σάρκα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσεν καὶ ἐκοιμήθη ἐν
σάκκῳ καὶ ἐπορεύετο ἐν ταπεινώσει.
21:28 καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού τὸν Θεσβίτην λέγων
21:29 Ἑώρακας τὴν ταπείνωσιν Ἀχαὰβ ἐναντίον μου; ἀνθ' ὧν ταπεινοῦται ἐναντίον
μου, οὐκ ἐπάξω τὰ κακὰ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ἐπάξω τὰ κακὰ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
22:1 καὶ ἐκάθισαν τρία ἔτη οὐκ ἐγένετο πόλεμος ἀνὰ μέσον Συρίας καὶ Ἰσραήλ.
22:2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει κατέβη Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα
Ἰσραήλ.
22:3 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οἴδατε ὅτι ἡμῶν ἐστιν Ραμὼθ
ἐν Γαλαάδ, καὶ ἡμεῖς ἡσυχάζομεν τοῦ λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας;
22:4 καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωσαφάτ Εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ραμὼθ Γαλαάδ; καὶ εἶπεν
Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ Ὡς ἐγὼ καὶ σύ, ὡς ὁ λαός μου καὶ ὁ λαός σου, ὡς
οἱ ἵπποι μου καὶ οἱ ἵπποι σου.
22:5 καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ Ἐπιζήτησον δὴ σήμερον τὸ ῥῆμα
Κυρίου.
22:6 καὶ συνήγαγεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφήτας, ὡσεὶ τετρακοσίους ἄνδρας,
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Πορευθῶμεν εἰς Ραμὼθ Γαλαὰδ πολεμῆσαι, ἢ ἐπισχῶμεν;
καὶ εἶπαν Ἀνάβηθι, καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας βασιλέως.
22:7 καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης Κυρίου ἔτι, καὶ ἐπιζητήσομεν
παρ' αὐτοῦ;
22:8 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ Ἔστιν ἀνὴρ εἷς τοῦ ἐπιζητῆσαι
παρ' αὐτοῦ τὸν Κύριον, Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαί· καὶ ἐγὼ μισῶ αὐτόν, ὅτι οὐ προφητεύει
περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλὰ κακά· καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ Μὴ λαλησάτω οὕτως ὁ βασιλεύς.
22:9 καὶ ἐκάλεσεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν Τάχυνον Μιχαίαν υἱὸν
Ἰεμβλαί.
22:10 καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα ἐκάθηντο ἕκαστος ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐνδεδυμένοι ἱμάτια, καὶ αὐτοὶ ἐκάθηντο ἐν τῇ ἅλῳ τῇ παρὰ τὴν
πύλην Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον ἐναντίον αὐτῶν.
22:11 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναανὰ κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν Τάδε
λέγει Κύριος Ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως συντελείας.
22:12 καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφήτευον οὕτως λέγοντες Ἀνάβηθι εἰς Ραμὼθ
Γαλαὰδ καὶ εὐοδοῦ, καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας βασιλέως.
22:13 καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαίαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων Ἰδοὺ
δὴ οἱ λόγοι τῶν προφητῶν ὁμοθυμαδὸν ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ· γενηθήτω δὴ ὁ λόγος σου
ὡς ἑνὸς ἐκ τούτων καὶ λαλήσεις ἀγαθά.
22:14 καὶ εἶπεν Μιχαίας Ζῇ Κύριος ὅτι ἃ ἐὰν εἴπῃ Κύριος πρός με, ταῦτα λαλήσω.
22:15 καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν αὐτῷ βασιλεὺς Ἰσραήλ Μιχαία, πορευθῶμεν
εἰς Ραμὼθ Γαλαὰδ πολεμῆσαι, ἢ ἐπισχῶμεν; καὶ εἶπεν Ἀνάβηθι καὶ εὐοδοῦ, καὶ
δώσει Κύριος εἰς χεῖρας βασιλέως.
22:16 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς αὐτόν Ἕως τίνος ἐγὼ ὁρκίζω σε εἰ μὴ λαλήσεις
πρός με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου;
22:17 καὶ εἶπεν Εἶδον πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐπὶ τῶν ὀρέων ὡς πρόβατα
οἷς οὐκ ἔστιν ποιμήν· καὶ εἶπεν Κύριος Οὐκ ἔστιν δεσπότης τούτοις· ἀποστραφήτω
ἕκαστος εἰς οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.
22:18 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ Οὐκ εἶπά σοι ὅτι οὐ προφητεύει
περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλὰ κακά;
22:19 καὶ εἶπεν Μιχαίας Διὰ τοῦτο ἄκουσον ῥῆμα Κυρίου· εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον
ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ παρειστήκει ἐπ' εὐωνύμων
αὐτοῦ καὶ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
22:20 καὶ εἶπεν Κύριος Τίς ἀπατήσει τὸν Ἀχαὰβ βασιλέα Ἰσραὴλ καὶ ἀναβήσεται
καὶ πεσεῖται ἐν Ραμὼθ Γαλαάδ; καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως.
22:21 καὶ ἐξῆλθεν τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐναντίον Κυρίου καὶ εἶπεν Ἐγὼ ἀπατήσω
αὐτόν.
22:22 καὶ εἶπεν Κύριος Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς
ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ· ἔξελθε
καὶ ποίησον οὕτως.
22:23 καὶ νῦν ἰδοὺ δέδωκεν Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι τῶν προφητῶν σου
τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν περὶ σοῦ πονηρά.

λε. μὴ προπροξύνεσθαι, ὁπόταν συνεσταὶ ἐξ ὑγροῦ. ἀπὸ τοῦ λίπος μακροτόνου. ἐπεὶ ἐστὶ τὰ ἁπλᾶ θαι ἀπὸ τῶν ἐμφατικῶν ἐκφαλινόμενα, οὐκ ὀφείλοντα ἀπὸ τῶν ἁπλῶν, ἔχοντα δὲ τὴν πρίτην ἀπὸ τέλους συλλαβὴν τὸ ι συνεσταλμένον, μὴ ἐκτείνεσθαι φερομένου ἀπὸ τοῦ πλοῦ, προπερισπᾶται. οἷον, λιτανεύεσθαι. ἱκετεύεσθαι. πιθήσεσθαι. οὕτως οὖν καὶ λιτέσθαι, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ συνεσταότος προπερισπᾶται, ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι.

λ ἱταμος κύων, ὅτι τὸ υ τὰ χύν. προπερισπᾶται τὸ λίαν ἀρχόμενον ἐπὶ ἰσχνοῦ, ὁ ὄφις, ὁ δημότης. ἐιλαμὸς, ἡ τὸν τὰχύν. καὶ ἐκλιταν εἰας ὤφην. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς κυοιμώμενος. λιτὸς ὁ ἡμίτυφλος. ἐὰν τὸ υ τὸ ἐυτελὲς χί τῶν ἀπὸ δ ἀποικίλου. προπερισπᾶται τὸ λείπος. τὰ ἀπὸ τοῦ ἰσχνοῦ ἀπὸ τρέφει τὴν ἐκ διφθόγγου. σῖτος.

λ ἰτέα. ἐὰν ὦ λιτὴ κάλυψαν. ἰσχνὸς. μῖτος. ῥῖπος. λιτὸς. ἐλιάδος σ. ἐὰν λεπτῶν τὸ ε ὦ λιτῶν δ ἀποικίλου ὑφάσματι, ὁ ἐστὶ λινοῦ. οἱ δὲ ἐξ ἀμφιβλήστρου τῶν ποικίλων. οἱ δὲ, ὁφασμα ἀπὸ ποικίλου λινίδιον. δεῖ δὲ ὀξύνεσθαι τὸ λιτὴ, κατὰ τὴν κανόνα κρωδιανοῦ. Πᾶσα λοιπὴ δισύλλαβος, ὧν ὀνόματος ὀξύνεσθαι θέλει. φωτί. θηρί. ἀσιδέοι προπεπώκασιν. οὐκαλῶς. προπερισπᾶται τὸν δὲ τὸ ἀσκαλωνίτην, οἱονεὶ ἀπὸ τῆς λίς ἐυθείας κεκλίσθαι τὸ λιτὴ δοτικὴν, ἡ λῖτα αἰτιατικήν. οὐ δὲ ὧν τε ἐμέλετον λαῖς ἰς μονοσύλλαβα διὰ τὸ τος κλίνεσθαι. μυδάλασις δ' ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ λιτὸν λιτοῦ τῶ λιτῶ, ἡ λιτί. ὡς ἀπὸ τοῦ κλάδος κλάδου τῷ κλάδῳ, καὶ μὴ πλασμοῦ κλαδί. ὁ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως καὶ μὴ πλασμοῦ. ἐκ τοῦ λιτὸν λῖτα, ὡς ἐκ τοῦ κρόκη κρόκα. οἱ, κατὰ λῖτα πετάσας. ἐλιάδος θ. ἐὰν ἱμάτιον λινοῦν. καὶ λιτὸν καὶ πετάσας, φυτέσιν ἀπλώσας. οὐ χόμοτρυος δὲ ἡλῖτα τῆ λιτύν. ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐς α λήγου

λ ἰχνοι, οἱ πολυπράγμονες καὶ ὀφοφά. σα, βαρύνεται. γοι, ἡ λαύρα γοι. προπερισπᾶται τὸ λίαν χάνδαν, καὶ χάνδαν, ὅ ἐστὶν

λ ἱχμώδης, πυλείχω. ἀπὸ τοῦ ἱζω. σωθυμάν. ἀπὸ τοῦ λιχμῶ δυτέρας συζυγίας τῶν πω ω μέλλ. τοῦ τρ ἀπὸ τοῦ λείχω πλεονασμῷ τοῦ μ. τὸ λῖ, ῖ. διαφ. ἐπειδὴ πάντα ἀνθλουθα τὰ προπερισπᾶται ἐκ τοῦ ἀνεμος καὶ τοῦ ἥπαν, καὶ λιβάδα. ἀμ

λ φοτερα προπερισπᾶται τὸ λείβω λείψω γέγονεν. καὶ προπερισπᾶται τὸ λείπω λείψω. τὰ δὲ ἐς ψ λήγοντα πάντα τοῦ διφθόγγου ἀπὸ τρέφει. καὶ ἰψ, καὶ ἰφὸς καὶ καὶ ἰτὸς. νὶψ νιβὸς, ὄνομα κρήνης. οὕτως καὶ λίψ λιβὸς. ὁ δὲ ἄνεμος λέγεται καθ' ὃ λείπει τὸν ἥλιον.

λ οιτὸς, ὁ ὄλεθρος. προπερισπᾶται τὸ λείπω λοιτὸς καὶ λοιπός. λαμβάνεται δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ κακῷ. τὸ δὲ λοιμὸς, ὅτι τὸ λοιμικὴν νόσον. μετὰ φορικῶς δὲ τὸν βλαπτικὸν ἀέρα. γίνεται δὲ προπερισπᾶται τὸ λείπω λοιτὸς, καὶ λοιμὸς ἡ φθορά. καὶ προπερισπᾶται τὸ λίαν μακρὸν πλεονασμῷ τοῦ ο. καὶ προπερισπᾶται τὸ λιμός. λιμὸς μὲν ἐστὶν ἡ ἔνδεια σίτου. λοιμὸς δὲ ἡ ἔνδεια τῶν σωμάτων. βαρύνεται τὸ λιμ, ῖ. πολλαχῶς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡμῖ γινόμενα γραφομένων τῶν ἡμῖ διὰ τοῦ ῖ. οἱ, πείθω, πιθανός. οἰκίζω, οἰκιστὴς. σείω, σῖτος. μείφωνι φελτός. λείχω, λιχανός. καὶ προπερισπᾶται τὸ λίαν χάνδαν. καὶ πολλαχῶς συμπεπλεγμένων τῶν δηλούμενων. οἱ χείρ διὰ δοῦ. χῖρας δὲ πάθος πεῖ τὸ χεῖρα διὰ τοῦ ι. ἡ ἐμμανὴς πάθος ἡ γραφή. καὶ ὁπόταν τὰ ἐς μος ὀξύνεται τῶν ἐκτεταμένων προπερισπᾶται. οἱ θυμός. ῥυμός. ἁρυμός. στενομείωται τὸ λοιμὸς διὰ τῆς οι διφθόγγου γραφόμενον. τὰ ἐς μος καθαρὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ προπερισπᾶται, ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα πάντα ἡ σι ἡ ὀξύνεται. οἱ λαιμός. λοιμός. τὰ δὲ μὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, βαρύνονται. οἷον αἷμος. οἷμος.

λ οιδερία. προπερισπᾶται τὸ λοιμὸς, λοιμορία καὶ λοιδορία. καὶ προπερισπᾶται τὸ βάλλω βρις λόπους ὡς δόρατα.

λ ουρον, βαρύνεται. ἐπειδὴ πᾶν ἐς ρον λῆγον ἀπὸ προπερισπωμένου, βαρύνεται. κέγρον. δέγδρον. σείρον. τὸ δέλουτρον, πρὸς διαφορὰν σημαινομένου. ὧν μὲν τὸ τρυτόπου, βαρύνεται. ὧν δὲ τὸ ὑδατρὸς ὠλουόμεθα, ὀξύνεται.

λ οἶθος, ὁ ἔσχατος. προπερισπᾶται τὸ ὄλιθος. καθ' ὑποστιγμὴν τὸ λ λοίθος ἡ λοίθιος. οἷον ὁ ὀζολιθήσας ἐμποδιστείς. καὶ προπερισπᾶται τὸ λείπω, λόσος ἡ λοῖθος. καὶ προπερισπᾶται τὸ λάθη ὁ ὅ ἐστὶ τὸ λοιδορίαν, λαῖθος καὶ λοίθος. ὁ ἀφ'

λ ουρὰ, τὰ ἐς λύσιν ἄγοντα. ἔσχατος, ὕβρισται. τῆς ἀκαθαρσίας. ἡ δὲ λῦμα καλεῖται ὀρθῶς. Λύ

λ ουτρόν, προπερισπᾶται τὸ λούω. μαστὰ πάντα καθαίρομεν τῷ ὕδωρ, ἀλλὰ καθαιρόμεθα. δεῖ δὲ βαρύνεσθαι. ὥστε προπερισπᾶται ὀξύνεται.

λ οεσάμη. ἔστι λουσάμη. ἐκ διαλύσιν τῆς ου, λοεσάμη. τὸ δὲ λούω ἐπὶ τοῦ λύω καθ' ὑποστιγμὴν

λ οβοί. λοβοὶ λέγονται τὰ κάτω μέρη τῶν βιβασμοῦ. ὤτων. ἐλιάδος ξ. προπερισπᾶται τὸ λαμβάνειν ἡ δέχεσθαι, λαβὸς καὶ λοβός. οἱ, ξύλοις λοβοῖσι, τοῖς ἄκροις τῶν ὤτων τοῖς ἁπαλοῖς. τοῖς καλῶς τερημένοις. ἐκ προπερισπᾶται τὰ κάτω μέρη τοῦ προπερισπᾶται οὕτω λέγεται. ἐκ ἀπὸ τοῦ ἐρεβίνθους ἐκ κυάμου.

λ ογάδες, οἱ ἐκλεκτοί. εἴρηται τὰ ἀνάγκη γλυκοῖτο ἐκ τέμψαι σταφίδα, καὶ συνεσκιοῖς ἄμος κἀδδῶς, καταλογος ἐλέγετο τῶν ὠνητικῶν πρὸς τὰς μάχας. οὕτοι οὖν λογάδες ἐκαλοῦντο. ἐκ προπερισπᾶται τὸ ἐκλέγω καὶ διαλέγω λεκτός. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ λέγω λεκτὸς, καὶ ἐκλεκτὸς, σύνθετον ὀξύνεται. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκλέγω σύνθετον προπερισπᾶται, διάλεκτος, βαρύνεται. ἔνιοι τὸ λύχνος. λοβοὶ λέγονται, ἐπειδὴ μαρτυρόμενοι τινὶ λαμβανόμεθα ἀλλῶν. οἱ δὲ ὁμαλωθώμενοι ἀπὸ τοῦ μυρίου τῶν ἀπὸ τοῦ

λ ογεῖον, ὅτι εἶδος κρατῆρος. καὶ τὸ τόπου τινὲς μέρος. ἄρου. ὡς παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ αὐδῶ γίνεται αὐδεῖον, κείρω πουρεῖον, σκάφω σκαφεῖον, γράφω, γραφεῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λέγω λογεῖον. καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν ἐς ὦ ῥημάτων διὰ τοῦ ειον προπερισπώμενα, προπεπώκασι, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται.

λ ογισταὶ, ἀρχοντες ἐφ' ἱερῶν λόγων. ἐφ' ὧν πάντες οἱ ἀρξαντες ἐς χήνας λόγον ἀπέφερον τῶν ἰδίων κτημάτων.

λόχας. λόχας ἀπὸ μοιρίδας ἴωνες λέγουσιν. ἴωνες σὺν κλίσει τῆς τέω λόχης λόχας ποιοῦσιν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ λαγχάνω λαχεῖν λάχημα οὐσαν. ζ΄ κῆ΄ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο, ζ΄ πλεονασμῷ τοῦ γ, λόγχη. παρὰ τὸ λόγχην, καὶ ῥῆμα λογχῶ. ὁ παρακείμενος λελόγχηκα. ὁ μέσος παρακείμενος, λέλογχα.

λογεῶν, οἱ συρανηδούσας λιμνὰς ἔχοντες ἢ οἱ λογχῶντες. λογεῶνες δὲ καλοῦνται, οἱ ὠὴ τῶν λιμνῶν χηρί λιθοι. οἷς χυπῶσιν, ἵν' ὀξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν γεφυρῶν. τρὶς δεριούτως λιθουκῆ λογάσια ἔλεγον.

λοξίας, ὁ ἀπόλλων. ὡς μὲν οἱ παθηγορικοί, ἀπὸ τοῦ λοξὴν ἔχειν τὴν ἴαν. τρυτέστι τὴν φωνήν. κ΄ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι τὴν ἥλιον διὰ τοῦ ζωδιακοῦ. κῆ λοξίας, ὁ λοξὴν κίνησιν κινούμενος. ὁ αὐλὸς ἢ τὸ ἡλίω. τὸ δὲ λοξὸς, παρὰ τὸ λέχος κινητή.

λόος, τὸ λέπισμα. παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπύνω. χρῆσις καὶ λοῦς ὁ τοῦ κρομύου λεπός. ἢ λόφοι παντα τὰ μετέωρα, κῆ ἡς ὕψος ἀνέχοντα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λόφος γὰρ ἐστὶ αὐλῶν ἀπὸ τοῦ λέπεσθαι καὶ ἐκλύεσθαι. παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω λόος κῆ λόφος. ἀπὸ τοῦ γὰρ τοῦ μέρους ἔχουσι ἐκλύεσθαι τὰ ζῶα. σημαίνει καὶ τὴν γλῶχινα. ὡς τε, ζωσάντες κνήμας τε ἠδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς. ἢ ὡ χέρα. γλάχινα. λέγεται καὶ λοφίνη θλυκῶς. σῆ ἄκρον. κῆ τὸ ἐπωνύσημα τῆς πτολεμαίας. ὡς τὸ Δίκρου τοῦ περὶ λόφον αὐλοῦ. κῆ, Δίνου δὲ λόφος καθ' ὑπερβολῆς. Τέας ἀνὰ λοφιὰς ἴσχων. ζ΄ θεν χεύεσθαι τὰς λαμπάδας. κυρίως δὲ λοφιὰς λέγουσι τὰ ξύλα λαμπάδες, κῆ δαλοὶ παρὰ πολλοῖς δὲ δὲς καὶ σκευῆς ζῴου καὶ ἡσμοῦ γεγονῦια. λαμπάδες δὲ αἱ ὅπως δήποτε καὶ σκευασμέναι κῆ ἀναθησμῶς δεδεμμέναι ὧσι. καὶ ὅμηρος δὲ τὰς λέξεις ἴσως μὴ οὐκ αὐτὰς, ἀλλὰ τοῦ πῦρ τὸ δ' αὐλῶν. χλοιοὶ δὲ λοφιὰς λέγουσι, τὰς ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου χλωμμένας.

λόχος, ἡ συέδρα. παρὰ τὸ λέγω τὸ ἐπιλέγομαι. ὅθεν κῆ ἐπίλεκτος. ὅτι τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι ἐπιλέγονται τὰς συέδρας. ἢ παρὰ τὸ λέχος. οἱ δὲ λοχῶντες οἱονεὶ ποιτάζοντες, ζ΄ ὡς ἡς λέχος ἀνακλίνονται, ἵνα ἀθεώρητοι ὦσιν. ζ΄ γράφωμεν σαντες παρ' ἐξόδου συνεκύεσαν κλιθήτην. ἰλιάδος κ΄. παρὰ τὸ λόχος τῶν λοχίτης. κῆ σῆ τὴν συνεδρεύοντα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἡς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται. τόος, τοῦτης. σύλος συλίτης. τέμενος, τεμενίτης. ἐκ τοῦ λέχους, γίνεται λοχῶ, λοχήσω.

λόχμη, θάμνος. ὕλη. σὺν δασύνθρος τόος. παρὰ τὸ λοχᾶν συναὐλῶ, τρυτέστι συνεδρεύειν συνοῖς τριούτοις τόοις. λοχῶ οὖν λόχη, καὶ πλεονασμῷ λόχμη. ὁ δὲ φιλόξενος, παρὰ τὸ λάζω ῥῆμα. εὐληπτερῶν ὄντων τῶν δασέων. ὁμῶν, λάξω. ὄγμα λαπμός. ὡς παρὰ τὸ πράζω πράξω πραπμός. τοῦ δὲ Γ ἡς τὸ χμ μεταπεσόντος, λαχμός. τρύφη τὸ θηλυπρεπές, λόχμη.

λώβη, ἡ ὕβρις, ἡ ὠὴ κακῶ πάθος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω καὶ τὰ ἀνυφράσιν, ἢν οὐδεὶς θέλῃ. ἢ παρὰ τὸ βλάβη. ἢ ἐκ τοῦ λωβός. τοῦτο ἐκ τοῦ λοβός τοῦ διὰ τοῦ ο μικροῦ καὶ τέτταρα ξήσιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡκρωτηριασμένων. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς χμὶ γιὰ τὴν μετὰ λόγου τας συνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸν ἴριν. κῆ ταῦτα ὁ ὡρίων. οὐδὲ ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ λαβὴ, ὃ σημαίνει τὸ εἶφος γίνεται λάβη. ζ΄ ῥοπῆ τοῦ ἀ ἡς ω, λώβη. ὡς φάρος φωριαμός. τὸ λῶ, μέγα. τὰ ἡς βῆ λήγοντα δισύλλαβα βαρύτονα φύσει μακρᾶ θέλοιτ' ἂν παραλήγεσθαι.

λώϊον, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. ζ΄ οἷον, ἥβη. θήβη. σθβη. καὶ τὸ συγκριτικὸν λώων, ὡς ἐάων. καὶ ὄγμα ἀξάων. τοῦ λώϊος, καὶ λωΐων. τὸ τὸ καλόν, πάντες θέλομεν. κρεῖττον. βέλτιον. ὁ γὰρ μοχθηρὸς ἑαυτῷ συμφέρον τοῦ λώϊος, καὶ λωΐων. τὸ τὸ καλόν, πάντες θέλομεν. κρεῖττον. βέλτιον. ὁ γὰρ μοχθηρὸς ἑαυτῷ συμφέρον τοῦ ὦσοι, βέλτιστοι. ἡγαθυμθμοί. πεπο ζ΄ καὶ θελήθυμοι. ἔστι δὲ ὄγμα ὑποπεθυπόν ἀπὸ τοῦ λῶος.

λῶμα, τὸ γυναικεῖον οὐ τῷ ἀττικῷ ὀχθος λέγει. λῶμα λέγει καὶ τὴν ἡς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου ἐπίβλημα, ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κόκκου.

λῶπος, ὁ ἱμάτιον. ἀναλογεῖ δὲ τῇ λωπία τῷ ῥήματι.

λωτεῦντα, ἀνθοῦντα. ἤτοι λωτὸν ἔχοντα. λωτὸς δέ ἐστιν εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ λωτόσκεται ὑποθέσει λωτόεντα. καὶ πράσει τε καὶ ὀ ἡς τὴν εὐδιάφθορον λωτεῦντα. ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ λωτόεντα, λωτῶντα

λωφῶ λωφήσω, παρὰ τῆς συζυγίας ζ΄ ὠφέλειν εἶναι. δῶ. κυρίως δὲ λωφῆσαι τὸ παύσεσθαι ὠὴ τῶν ὑποζυγίων τὸ ἀπαθεῖν ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ ζυγοῦ, κῆ ἀπολύεσθαι ἀπὸ τῶν ἔργων. ἐκ τοῦ λόφος, λοφῶ καὶ τέτταρα ξήσιν τοῦ ἡς ω. κῆ ἔστιν ἡ λέξις μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ὑπὸ λόφου, ἢ ἐν τῷ λόφῳ ἀναπαυομένων ἢ μὴ καὶ ἀνεθῶσι τοῦ ζυγοῦ. ὡς τὸ Τρῶες μὲν καμάτῳ μὲν ἐλῶ φεον. σῆ τὸ παύω. κῆ λωφήσασα, παυσαμένη. λήξασα. μεταγενηκεταὶ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν ταφορτικῶν ἀθεμάτων.

λυαῖος, ἀπὸ τῆς λύσεως τὰ ἀμμάτων. προσερράφη δὲ τῷ μητρῷ τοῦ διός. ἢ παρὰ τὸ λύεσθαι τῶν οἴνῳ τοὺς μεθυσκομένους. ζ΄ θυσκομένους.

λύγος, τὸ φοβερόν, ἢ τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ λύφη τὸ αὖγος, καὶ μὴ ἐὰν σκιὰν αὐλόν. καὶ ὅμηρος, Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην.

λύγος, τὸ σκότος οὐδέτερως. ἀπὸ τοῦ λύφη τὴν αὐγήν. κῆ τὸ κρύπτεσθαι, ὑπολυγίζεσθαι λέγουσι. σῆ δὲ κῆ φυτὸν. ὡς ἐν τῷ μοι χείῳ ἑσόμεθα.

λύθρος, τὸ μεδέ ποτε μολυσμὸν τοῦ αἵματος. κυρίως τὸ τοῦ λύματος κῆ καθάρματος δεόμενον. λέγεται κῆ ἀκαθαρσία.

λύη, ὠὴ τῆς στάσεως. παρὰ τὸ λύφη τὸ ὁμοίωσιν. καὶ λύμη φθορὰ ἡ λύουσα τὸ σῶμα. ὅθεν κῆ λυμαίνω.

λυκέα, αὐτῶν συρῶμεν. σωρεῖα δέ ἐστιν αὐλοῖς ὁρᾶς

ἔπαθλον διδόμενον.

λύκιον, τόπος ἀπὸ τῆς παλιᾶς. ἢ ἀπὸ λύκου ἐπωνύμου τῆς πόλεως ἢ ἀπὸ τοῦ πολέως βουσίου, ἀπελιθώθη.

λυπόφως, ἢ μᾶλλον λυπόφως τὸ σκοτεινόν, οἷον διαλελυμένον φάος. ἢ αὐγὴ διαλυθεῖσα. ἢ λυπόφως λέγεται, τὸ μετέχον σκότους ἢ φωτός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διχῶς τῶν λύκων. αὐγαῖος τὸ μὲν κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ ἕῳ μᾶλλον λευπὸν ἔχοντι. τὸ δὲ ἄνω, μέλαν.

λύμη, φθορὰ ἥτις ἐστὶν ἐπὶ ψυχῆς διαβαίνουσα. παρὰ τὸ λύω. σημαίνει δὲ τὴν ἀκαθαρσίαν.

λυμαντῆρ, δαιτῶν ἀπὸ λυμαντῆρα. ἢ ἀπὸ παρέλκει. λυμαντῆρα τὸν καθαρτῆρα τῶν δαιτῶν. τὸν ἐκ τῶν σκυβάλων τὰ βρώσιμα ἀπροκαθαίροντα. ἢ τὸν ἐσθίοντα καὶ λυμαίνοντα τὰς δαῖτας.

λυκωρεία, πόλις δελφίδος, σὺν ᾗ μάχεται ὁ ἀπόλλων ἀπὸ λυκώρου ἡσσηθέντος αὐτὴν ὑπὸ κωρυκείας. ὁμοίως τῶν σὺν τῷ παρακειμένου ὄρους ἐκάλεσε κωρύκιον, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μικρᾶς κωρυκείας.

λύτη, παρὰ τὸ λύπη ἡ δάκρυα ῥιπτοῦσα, λυόμενη ἡ οὖσα. καὶ διὰ τὸ λυμαίνεσθαι δ' αὐτῶν ῥιπτοῦσα. οὕτως ὁ πρανὴς. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ λύω, λύη καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, λύτη. λύσις γὰρ ψυχῆς τὸ πάθος τὸ λυπηρόν. διαιροῦνται δὲ εἰς Σ. εἰς ἄχος. ἄχθος. φθόνος. καὶ ἔλεος. καὶ λύτη, λεῖτη ἡ ὡς. ὦ λεῖψι ὁ σὺν ῥῖνι

λύρου, παρὰ τὸ λύω λύσω, ὅθεν καὶ λύσαται. ῥα. λύρα ἡ οὖσα. ἐδόθη γὰρ τῷ ἀπόλλωνι παρὰ τοῦ ἑρμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἔκλεψε βοῶν τὰ ἀπόλλωνος ὁ ἑρμῆς.

λύσα, ἡμμανία. παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν. παρὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ ψυχὴν λογισμῶν, καὶ τοῦ παλαιοῦ τῶν φρενῶν καταπερασμοῦ. καὶ παρὰ τὸ ἀφέρεσι εἶναι τὰς καταχεομένους ἐξ αὐτῆς.

λῦρ. λῦρ δ' ἀπὸ ὦν. ἰλιάδος ω. ἡμιθέῳ ἐστὶ μέσος ἀόρισος βᾶρ τῶν ἧς μὴ, ὡς πρὶν ἤδη ἐπῖσαι λέγεσθαι, οἱ Νῶν δ' ἐλύμην ἵς τόσα πορών. καὶ Τῆς δ' ἄρα κλαυούσης λῦρα τύπτατα, ἔκτασις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον. ἅδε πάντα τινῶν τινες ἐκδέχονται, δύνανται εἶναι κράσις ἀπὸ τοῦ ἐλύετρα λῦρ. ὃς τὸ εὔεσθαι εὖσθαι. καὶ ἰφύες ἰφῦς. καὶ ἀπὸ τ' ἐλέλυτρα, ὡς βέβληκρ, βλῆκρ.

λύχνος, ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ τὸ λύχνον οὐδέτερον ὡς παρὰ ἰπποώνακτι. παρὰ τὸ λύω τὸ νύχος φυτεστὶ τὸ σκότος, λυόνυχος καὶ λύχνος. οὕτως ἀρισόνυχος ἐν τῷ περὶ σημείων τοῦ ὁμήρου.

λοιχάδες, λαὶ σὺν τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. καλλίμαχος. Ὅς τις ἀλιβρὶς αὐσάζῃ, καθαρᾶς οὐδὲ λαται λοιχάσιν. εἴρηται δὲ οἷον λοχάδες χῆς αἷς, αἱ πόραι λοχῶσι, καὶ οἷον λέχος ἢ σὶν αὐλαῖς. καὶ οἷον λευκάδες καὶ σὺν γεμφαν τὸ κ πρὸς τὸ γ. καὶ ὅτι λοξοῦνται ἐν τῷ βλέπειν καὶ τὰς ἐπιτροφάς. σώφρων ἐνθυμοῦ ἡρᾶς. λοξῶν τὰς λοιχάδας. οὕτω σωφρανός.

λύχνα, ὃς παρὰ καλλιμάχῳ. λύχνα φανεὶς κὴ μὴ πλασμοῦ. οὐδὲ δὲ ἐστὶν εὐθεῖα τὸ λύχνον, ὡς πρὸ οὐδὲ δάκτυλον. ἀπὸ δὲ τοῦ ὁ λύχνος οἱ λύχνοι μὴ πλασμὸς γένους, τὰ λύχνα. ὃς ὁ δάκτυλος οἱ δάκτυλοι τὰ δάκτυλα. δοκεῖ δέ τισι ὃς ὁ τριοῦτος μεταπλασμὸς ἐπιπροσηγορικοῦ γίνεται ὁμώνυμος. ἵνα μὴ δύνηται τὴν εὐθεῖα τοῦ οὐδετέρου τὴν γενικὴν παραδέχεσθαι. συνῆγε γὰρ τὶς σὺν θέτις ταῦτα καὶ ἀναλογίαν ἀπετελεῖτο, τὸ οὐδέτερον σὺν παρασχηματισμῷ, ὁ καλός. τὸ καλόν. διὸ καὶ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν τὰ καλὰ οὐ φαμὲν μεταπλασμοῦ ἀπὸ τοῦ οἱ καλοὶ ἀρσενικοῦ, πληθυντικοῦ γεγονέναι. προσκεῖται γὰρ ἡ εὐθεῖα ἐνικὴ τοῦ οὐδετέρου ἀνάλογος :-

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΒΔΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :-

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΥ

ΤΟΥΒΛΑΤΟ

Μ υ τοῦ στοιχείου, ὅταν μυγμόν τινα ἔχει ἡ φύσις. μυγμός δέ ἐστιν ὁ τοῦ μυκτῆρος ἀθερχόμενος.

Μ αγίστερ, διδάσκαλε. ἐπὶ στάτα. λέγεται δὲ καὶ ὀδικός.

Μ άτος, ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω. ὁ διὰ τῶν μαγικῶν ἐμπλάστρων τὰ μέλλοντα προλέγων.

Μ αγγανεία, ἐκ τοῦ μαγγανεύω. τοῦτο ἀπὸ τοῦ μάγγανον. ἐκ δὲ τοῦ ἄγω, ἄγγανον καὶ μάγγανον.

Μ αγίς, ἡ ῥάπτεζα χύδην τὰ μεμαγμένα. μαγὶς δὲ λέγεται ἀπὸ ὄψεως τὸ σκουτάριον. λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ μετάξωλλοι, ὡς ἀπὸ μάττουσι καὶ καθαίρουσιν. ἢ μαγίδες, μάζαι. φυτέσιν ὄφρι, οὓς καταφέρουσιν οἱ ἀπὸ ῥοφωνίου καπηλεύοντες.

Μ άγειρος, ἀπὸ τοῦ μάσσω. ἡρωδιανός. οἷον ὁ τὰς μάζας μερίζων. ὁ δὲ φιλόξενος, πλεονασμὸν λέγει τὸ μ. ἀπὸ τοῦ ἀείρειν τὸ συναθροίζειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἀρτύειν, ἢ ὧν ἀπασκευάζει ὄψων.

Μ αγνῆτις, ὅτι ἡ τὸν σίδηρον ἐλιθουσα λίθος καλεῖται σιδηρῖτις καὶ ἡράκλεια καὶ μαγνῆτις καὶ λυδία. σιδηρῖτις μὲν ἀπὸ τῆς δυνάμεως, ἣν πρὸς τὰ σίδηρα ἐπιδείκνυται. ἠβούλετο δὲ καὶ ὠὴ τῆς ὄψεως. ἐμφερὴς γάρ ἐστι κατὰ τὴν χροιὰν ἀργῷ καὶ ἀκαθάρτῳ σίδηρῳ. φασὶ δὲ καὶ διότι ἀρχῆς εὑρηται συμμεμιγμένη ῥῖς τοῖς σιδήροις μετάλλοις. ἡράκλεια δὲ, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ κρατερὸν τῆς ὁλκῆς, ἢ μᾶλλον διότι πρὸς ἡράκλειαν τὴν ὠμὴν ἐφάνη. οἱ μὲν πρὸς τὴν σαμοθράκην. μαγνῆτις δὲ, ὅτι ὡς φασὶν ἄνδρες λιθοφόροι μάγνητες εὑρόντες αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν. αἱ γὰρ κρηπῖδες ὃς ἔοικε, λίθους ἔχουσι βαδίζοντας ἢ ῥέμβα.

Μ άζα, ἡ ῥοφή. ὅθεν καὶ ὑποφαζᾶ, τὸ ὑποφυσᾶ. πλουτᾶ. σκηνῖα. ἡ πόλος. Μάζαν τὴν ἁμολγαίαν. ὄρτος. ψωμός. ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεται ῥοπὴ διαιρετικὴ τῶν δύο σσ εἰς ζ. καὶ ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ, γίνεται μάζα, ἡ ζητοῦσα ῥοφή. λέγεται δὲ μάζα, φύραμα γινόμενον ποτὲ μὲν ὑδατος, ποτὲ δὲ ὀξυκράτου, καὶ ὀξυμέλιτος, καὶ ὑδρομέλιτος. ἔστι γὰρ εὔπεπτον. ἁμολγαίαν δέ, φυτέσι κρατίστην. ἀκμαίαν. τὴν ἀμολγόν, ἤτοι τὴν ἀκμαίου ὑγιείαν. ἐραστοσθένης δὲ ποιότητα.

Μ αζονομεῖον, ἀπὸ τοῦ ἐν ᾧ ἡ μάζα φυράται. ἢ ξύλινον πινάκιον καὶ κανοῦν.

Μ αθητὴς, ἀπὸ τοῦ ἔμαθον δευτέρου ἀορίστου.

Μ ακάριος, ἀπὸ τοῦ κηρὸν σημαίνοντος τὴν θανατηφόρον μοῖραν γίνεται καὶ ἀπαγωγὴν κήριος, ὁ τῇ φορᾷ ὕπνῳ πεπωκώς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκήριος, ὁ ἐστερημένος τῆς φθορᾶς. καὶ βοσκηρὴς καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μακάριος. πλεονάζει δὲ τὸ μ ἐν πολλαῖς λέξεσιν. ὡς ἐν τῷ μία, καὶ μεσὸς, ἡμάλευρον μάλευρον. μακάριος οὖν ὁ μὴ κηρὶ, φυτεσὶ φθορᾷ ὑποκείμενος. ἔστι δὲ εἰδωλον τῶν ὑπὸ πεπωκότων τῷ ὀνόματι ἐπιθέτου. καὶ λαμβάνεται ἀπὸ ψυχῆς.

Μ άκαρ, πόσας εὐθείας ἔχει, ῥῆς. μακάριος, ἀπὸ πολλῶν τῶν διὸ συλλαβῶν γίνεται μάκαρ. καὶ μόνου τοῦ ς γίνεται μάκαρς. μάκαρες, οἱ μὴ πεπωκότες ὑπὸ κῆραν. οἱ δὲ μακαρῖται οἱ ἀποθανόντες. οἱ ἤδη τὸ μηδὲν ἐπιλαμβανόμενοι, οἱ μηκιστοι. ὅθεν καὶ μακραίων, ὁ τύμβος ὁ ἐς μακρὰν.

Μ ακάρταρος. ἴστέον ὅτι τὰ συγκριτικὰ σχηματιζόμενα ἀπὸ τῶν ληγόντων ῆς ω, ῆς ας, ῆς ως, ῆς οις. καὶ ταῦτα ἐὰν φυλάττηρι γένηται. διὸ καὶ μεμπέος σώφρονα λέγουσι. φωροτάρις ἀεὶ κατώλοις πρέχεται. οὐ δὲ γὰρ τὰ ἐς ω λήγοντα ἐήματα πρὸς σχηματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. ἢ ἀμφοτέρους οἱ λέγοντες μακάρταρος. τὸ μὴν φέρτερος φέρταρος, βέλτερος βέλταρος, ὕστερος ὕσταρος, οὐκοῦν ταῦτα συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά. συμπεπωκέναι δὲ ῥῖς συγκριτικοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος. ἢ τὸ ἀπὸ τοῦ πρῶτος, ὠφλεδιὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεσθαι.

Μ άκαιρα, ἀπὸ μάχης. ὁ δεῖνα καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀπὸ τοῦ εἰκῇ καὶ ὑποχωρεῖν. δειλοῦ δ'. μάκαιρα οὖν ἡ μακαρία

Μ άκελλα, ἡ μὴ κέλλουσα πρὸς ὁδῶν.

Μ ακοὴ ἀν, τὸ ἀνοκταίνεσθαι, καὶ ὠραίνεσθαι. ἀπὸ τοῦ μὴ καὶ τοῦ κοέω τοῦ νοέω, μηκοῶ. ἢ κατὰ τὴν καινόμενα τοῦ λέ-

του τα. ὅτι ἡ ἐπίσοδος τῶν συμφώνων ποιεῖ, ὡς ἡ ἀγκάλη, ἐπισκληρότερον τὸ κ. ἡ ἐρά. ἀπὸ τοῦ ἄγκη. ἀγκώνιον, ἀγκωνία δίαβαλλομένη. ἣν φασὶν ἐπισφιγγομένην τῇ ἀγκάλῃ ὡς ἐτεραδία λέγεσθαι. ἀγκών οὖν ἀγκοῦ. καὶ πλεονασμῷ, μαγκοῦ.

Μακρύνω, παρὰ τὸ μακρός. τοῦτο ἐκ τοῦ μῆκος μηκερός. ἢ συγκοπῇ μηκρός, ἢ μακρός. ἅμα γὰρ τῷ πλεονασμῷ τοῦ συμφώνου ἐράθη τὸ μακρόν, ἡς βραχύ. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μέχρις ἄκρου διήκειν. τοῦτέστιν ἀρχῆς. τὸ θηλυκὸν μακρά. ἐξ οὗ γίνεται μακρὰν ἐπίρρημα τοπικόν, ἢ μεσότητος. τὸ δὲ μακρὰ διφθόγγου τα, ἐστὶν ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. τὸ δὲ μακρόθεν ἐπίρρημα τοπικόν.

Μέγα, σημαίνει φύσει. τὸ πολύ. ὡς τὸ, Νῶν δ' ἐμὸς μέγ' ἐπέρχεται. ΗΙ. σημ. ζ'. τὸ μεγάλως. ὡς τὸ, Ἡμεῖς δ' οἱ μώξδε γέρων. σημ. ΗΙ. σημ. ζ'. τὸ ἐπιμήκες. ὡς τὸ, Μέγα τόξον ἐτείνεν. Μέγας, σημαίνει λύω. τὸ κύριον ὄνομα, ὡς τὸ, Καὶ περὶ μοῦ μεγάλην. σημαίνει καὶ τὴν πλατύν καὶ μέγαν. ὡς τὸ, Οἱ ἐμέγαιρον ποσὶ ἰόντα. καὶ, Ἡύστε μέγαστε. γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἀπαγορευτικοῦ καὶ τὸ γῆ, μήγας ἧς ὦ, ὁ μὴ ἀεὶ ἐν τῇ γῇ ὤν, ἀλλ' ὑπερέχων ἀλλήλων, καὶ ἧς ὕψος ἐπαι-

Μεγακήτεα πόντον, τὸν μεγάλα <ρόμενος.
κήτη ἔχοντα. ἢ ἁπλῶς μέγαν. παρὰ τὸ κῆτος.

Μεγακήτειμι, μεγάλη. παρὰ τὸ κῆτος. ἢ μεγακήτους ἔχούση, ὅ ἐστι πλατεῖα.

Μεγαλοπρέπεια, ἐκ τοῦ μεγαλοπρεπής. τοῦτο παρὰ τὸ μεγάλως καὶ τὸ πρέπω γίνεται ἐν συνθέσει.

Μεγαλῦνον, ἐστὶ μύρον ἀπὸ μεγάλου σικελιώτου πρώ-

Μέγαρον, οἶκος. παρὰ τὸ μεγά- <του εὑρόντος.
ρω. ἐγκώμιον γὰρ οἴκου τὸ μέγα καὶ ἄξιον φθόνου. τὸ δὲ μεγαίρω, σημαίνει τὸ φθονῶ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ μέγα. οἱ γὰρ μεγάλοι φθονοῦνται. ἢ διὰ πλοῦτον ἢ δόξαν, ἢ δι' ἀρετήν.

Μεγήρατα, κόσμος. Θεῶν μεγήρατα τέκνα. μεγάλως ἐπήρασα. ἢ ὑπερφανῶς διὰ τὸ κάλλος. ἢ μέγα ἐρίζοντα πρὸς κάλλους. ἢ πρὸς οὓς οὐδεὶς δύναται ἐρίσαι, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζειν.

Μέγεθος, παρὰ τὸ μέγα μεγάθος. ζ' ρο τῶν μέγεθος.

Μεδέων. Δωδώνης μεδέων. ἀντὶ τοῦ βασιλεύων. ὡς φιλέων. μεδῶ ἢ ἐδῶ. ἅ σημαίνει καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. ἀναλογώτερα οὖν ἅ σημαίνει τὰ περισπώμενα. καὶ μέδων ὁ βασιλεύς. γέγονε δὲ ἀπὸ μετοχῆς ὄνομα μετοχικόν. τὸ ἄθεμα, μέδω τὸ βασιλεύω. γίνεται παρὰ τὸ ἔζω τὸ καθέζομαι, ἔδων καὶ μέδων ὁ ἑδραίως καθεζόμενος. ἢ παρὰ τὸ μήδω τὸ βουλεύομαι μέδω, οἷς εὐβουλείας ἁρμόττει καὶ βουληφόροι λέγονται. καὶ μέδοντες, προβουλοι. βασιλῆς.

Μάζεα, τὰ ἀλδῖα, ὅπερ μέσα ἐστὶ τῆς οὐρᾶς μέσεα ὄντα. σικελλοὶ δὲ καὶ ταραντῖνοι μέσα αὐλὰ ἀποκαλοῦσιν. ἢ σῖτος. Καὶ ὑπὸ μάζῃ ἔθηκεν. ἢ κατὰ μετάθε-

σιν τοῦ ζ ἐς ζ, μέδια.

Μέδες, ἄφες. βάλε. ἀπὸ τοῦ ἵημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν. ἡ μετοχή, εἷς ἕντος. τὸ προστακτικοῦ ἕς. ἡ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μέθες. ἐθιώφελεν εἶναι, ἀντὶ στοιμείωται.

Μεθέμεν, μεθῆσαι. συγχωρῆσαι. καταλιπεῖν. ἔστι δὲ ἀπαρέμφατον. κατ' ἰωνικὴν συνεσῶσ. ἀπὸ τοῦ εἶναι πλεονασμῷ τῆς με, ἔμμεναι. καὶ συγκοπῇ ἔμεν. ἡ μετὰ τῆς προθέσεως μεθέμεν. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, μεθίημι. ὁ παρατατικός, μεθίην. τὸ πλεονασμικοῦ μεθίεμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μεθιέμεναι. καὶ κατὰ συγκοπήν, Μεθέμεν χόλον. ἤτοιμα ἀπὸ τοῦ πέμψαι τὴν

Μεθείω, ἀμελήσω. καταλείψω. ἀπὸ τοῦ <ὀργήν.
μεθῶ μεθείω. ὥστε λῶ πλείω.

Μεθίω. τὸ δι, μακρόν. τὰ ἅς ὦ καθαρὸν βαρύνεται ὑπερδιόσυλλαβὰς τῷ παραληγόμενα, ἐκτείνεται. τὸ δι, ι. τὰ διὰ τοῦ ιω ῥήματα ὑπερδιόσυλλαβὰς κλινόμενα ἅς μὴ ὄντα, διὰ τοῦ ι γράφεται.

Μεθύω, ἐκ τοῦ μέθυ, ὅ ἐστι τὸ οἶνος. μέθυ δὲ ὁ οἶνος ἀπὸ τοῦ μεθύειν καὶ ἀμελεῖν ποιοῦντας αὐτόν.

Μεθήμων μεθήμονος, ὁ ἀμελής. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθήσω, μεθήμων. ὡς δειδήσω, δειδήμων.

Μεθύω, παρὰ τὸ μέθη. τοῦτο παρὰ τὸ μὴ θέλειν ἥκιστα γρέχειν. οἱ γὰρ μεθύοντες ἀκινητοῦσι, μέχρις ἂν ἀπομε-

Μεθυσος, παρὰ τὸ μέθυ. τοῦτο παρὰ <θυσθῶσιν.
τὸ μέθη. τοῦτο παρὰ τὸ μεθείω τὸ ἀμελῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐνέθειν, ἢ τοῦ σφαλιάζειν.

Μεθυμναῖος, ὁ διόμυσος. ὅτι μεθυμνῶν ἦλθεν. τάχα δὲ καὶ παρὰ τὴν μέθην εἴρηται ὡς μεθυδάτης.

Μελαινα, ἐκ τοῦ μέλας μέλανος. οἰκανῶν. τὰ ἅς ὀνόματα τὰ ποσυλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ ιτ κλίνονται. μέλας, μέλαντος. ἐξ οὗ τὸ, Μελάντερον νύτε πίσσα. τάλας, τάλαντος. ἐπεκράτησε δέησιν ἐπιθετικὸν τοῦ μόνου αὐτὰ κλίνεσθαι.

Μέλας, ὁ μὴ βλέπων μῶμος. παρὰ τὸ μή, καὶ τὸ λάω τὸ βλέπω. διολικῶς δὲ μέλας καὶ τάλας, πλεονασμῷ τοῦ τ. ἐπειδὴ χαίρουσι τῇ βαρείᾳ τάσει ὡς τὸ, πίλευς. χαίρουσι καὶ τῇ βραχυτέρᾳ συστολῇ. τὸ εἴρω καὶ ῥέζω λέγοντες. τούτου χάριν προσπίπτουσι τῷ ω, ἵνα βραχυτέραν τὴν συλλαβὴν ποιήσωσι. τὸ γὰρ α τὸ μακρὸν μάζον ἐστὶ τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον. ὅπερ δὲ τὰ ιας, οὐ πρὸς ἀθέλητα τὰ ἐπαλλήλιαν. ἡ γὰρ ιω αιας, ἀλλ' ἐπάλληλος εὑρίσκεται καὶ δοξ κλίνων καὶ φωνῶν.

Μελανόχροες κύαμοι, ἰλιάδος Ν. τὸ μελάνι πᾶσος ς' μελαγχροίας, παρὰ τὸ μέλαν ἡ σύνθεσις. τὸ δὲ μελανόπτερυγες καὶ τὰ ὅμοια, παρὰ τὸ μέλανος χνικὴν ἡ σύνθεσις. ὥστε τῇ μὲν τ χνικὴν λαμβάνουσιν, ὡς τὸ μελανόχροες. τῇ δὲ τοῦ δεύτερον, ὡς τὸ μελαγχαίτης. ὡς ὁ Ζεὺς ἐν Ἕρωμεν δρυτώτης, ἀπὸ τῆς δρυὸς τεμνικῆς. ἢ δρυοπελάτης, ἀπὸ τῆς δρυὸς γεμικῆς.

Μ ελαιχρής, ἀπὸ τοῦ μελαιχρίνης σωτηρίου.
Μ ελαθρον, κυρίως λέγεται τὸ μέσον τῆς σέπης ξύλον τὸ ὑποτρόπιον καλούμενον. ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. ὅταν οὖν εἰς ταῦτα ὅμηρος. Αὐτὴ δ' ἀπὸ θαλόεσσα ἀναίξασα ἔζετο, τοῦ φκισθκιλοῦν. τινὲς δὲ τὸ κόροφον, καὶ τὸ οἶκον.
Μ ελδόμη, τηνθμη. κυρίως δὲ μέλδειν ἐστὶ, τὸ τὰ μέλη ἕδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν. οἱ, μελέδειν καὶ συντηρεῖν.
Μ ελεδῶναι, αἱ τὰ μέλη ἕδουσαι φροντίδες. ὅθεν καὶ ὁδοὺς γυναῖκας ἀπὸ τοῦ λέγει, τὰς ἕως πόρρω τὰ γήρα ἀναλυούσας. καὶ οἱ ἀπολλῶς σαλαπόν τὴν ὁδὸν λέγουσιν. ἀπὸ σάζουσι γὰρ καὶ ῥέουσιν. ὅμηρος, Τὴν ἐδύνησε γυναικῶν μελέων ἀξείλεο.
Μ ελεδήματα, μυρίμνηματα. φροντίδες. ἀπὸ τοῦ ἔδω
Μ ελέαγρος, ἐτυμολογεῖται εὖ- τὰ μέλη κυβλάπτων. ριπόδης. Μελέαγρε μελέων γὰρ ποτὰ γρεύς ἄγραν
Μ έλεον. δὲ τὸ μάταιον. ἀπὸ τοῦ λέω λῶ τὸ θέλω. ὁ μὴ λέομεν. φυτέστιν ὁ μὴ θέλομεν. οὐ δεῖς γὰρ θέλει τὸ μάταιον. ἐκ τοῦ λῶον ὢν γίνεται ἤλεος καὶ μήλεος. καὶ συστολῇ τοῦ η ἦς ε, μέλεος. σῆ. ἄθλιον. ταλαίπωρον. δύστυχη. καὶ τὸ θηλυπρεπῶς. Μελέκηδὲ οἱ ἔπλετο ταύτη. ζ(ν) μέλεοι. μὴ τλῆτε πρὶξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι, ἐκβαν ὠκυρόκη ποτὰ μοῦ ἀκτὴν τεμέλαιναν.
Μ ελετῶν, οἱ νῦν οἱ γραμματοδιδάσκαλοι τῶν.
Μ ελετῶ, δευτέρας συζυγίας ἐστὶ. γίνεται ἀπὸ τὸ μελέτη. τὰ γὰρ τῆς δευτέρας συζυγίας ὅσα ἐπὶ τὸ πλῆθος ἀπὸ τῶν ῆς καὶ θηλυκῶν γίνονται. τὸ δὲ μελέτη, ἀπὸ τὸ μέλι καὶ τὸ ἐτεόν. καὶ ἀληθινὴ γλυκύτης. τὸ δὲ μέλι, ἀπὸ τὸ μέλω τὸ φροντίζω. ὃ πολλοῦ ποιούμεθα καὶ φροντίζομεν. τὸ δὲ μέλω τὸ φροντίζω, δι' ἑνὸς λ. διὰ δι. ἐπὶ δὲ καὶ οὐδέποτε βαρύτονος ἐνεστῶς διὰ ἑνὸς λ ἐκφέρεται. καὶ διὰ τοῦτο τὰ φθάσαντα γενέσθαι βαρύτονα καὶ τὰ ὅμοια, ἄχρι τοῦ ἀπὸ ταυτὶ ποῦ κλίνονται, ὡς βαρύτονα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπὸ μὴν ὡς πολλῶσομαι. μέλλω οὖν τὸ φροντίζω. ὡς τὸ, Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν. ὅθεν καὶ μελέτη. τὰ γὰρ μαθήματα, φροντίδων πολλῶν ἄξια. τὸ δὲ μήγω. σημαίνει δ'. τὸ ὀφείλω. ὡς τὸ, Ζῶ μήγεις ἔνχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀνόητον. καὶ τὸ φαίνω, ὡς τὸ, Οὕτω που δὶ μήγει ὑποδρὰ μενεῖ φίλον εἶναι. καὶ τὸ πρέπω, ὡς τὸ, Ἐμήσω ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. καὶ τὸ βραδύνω. ὡς τὸ, Τί μέλλεις ἀναλύειν. καὶ μήκησις ἡ βραδυτής. καὶ μήκων ὁ ἐκθεσις χόρτος.
Μ έλαιγα, σῆ ία. τὸ σκοτεινόν. ὡς τὸ, Ἐλινὺν νύκτα μέλαιναν. καὶ τὸ σύνεσιν. ὅθεν καὶ, Φρένες ἀμφιμέλαιναι. καὶ τὸ βαθύ, ὅθεν καὶ, Κρήνη μελάνυδρος, ἡ βαθεῖα. τὸ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. φύσει δὲ μέλαν τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ λάμπεται ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι.
Μ έλη, ἤτοι σῶν μὺς ἀπὸ τοῦ μεμορίσθαι μέρη καὶ μέλη. καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν. ἐπειδὴ ἐν τισὶν ἐδόκουν οἱ ἀνοὶ μεθ' ἁρμονίας σύνεστάναι. οὕτω δὲ καὶ τὰ σώματα. τὰ μέλη, ἤτοι σωμυύμως καὶ ὅλα μέρη καὶ μείζονα καὶ ὁλοσχερέστερα νοούμενα πρὸς γραφήν. καὶ ἀπὸ τῶν μουσικῶν μελῶν. ἐπεὶ καὶ τὰ ἁρμονίαν σωίσταται τὸ σῶμα.
Μ έλος, καὶ τὸ σύγκρισιν τῶν ἐνοις. τὸ μεμελισμένον. καὶ ἀπὸ τῆς μέλιτος γλυκύτητος. μύσμβλος δὲ, τὰς ἐν λέσβῳ γλυφομένας καὶ δεδεμένους μύας ἐπὶ τὰ πέπονα θηρία τῶν ὑθρῶν. ὅθεν ἐπεκράτησε τὰ ἁδύ μεμα μέλεα κληθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιτηρύος. Μελίστοτεύχτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερα ὄμφανος. καὶ ἔτι τὸ μέλος τὸ ἑκάστῳ μεμελημένον. κῆδο μὴ φοβοῦμαι σκευάζεται. σῆ δύο. τὴν ὠδὴν, καὶ τὸ μέλω τὸ φροντίζω. καὶ καὶ τὸ ἔλω τὸ ἐλαύνω. σῆ κῆ τὸ μέρος τοῦ σώματος καὶ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέρος. κῆ ὁ τὸ μέλος
Μ ελίφρονα κούρην, τὴν ἡδύν. καὶ τὸ μελίστα. κῆ μελιὴν δ' ἀθυμον, τὴν πρὸς φιλεστάτην ψυχήν.
Μ ελιηδέα, ἡλῶς. ἀρκεῖ δὲ τὸ μέλιτος τὸ ἐμφανίσαι τὴν ἡδυπνοίαν. ὅταν δὲ εἰς τὸ πυρὸν καὶ μέλι τὸ γλυκερὸν, οὐκ ἐκ περιουσίας τοῦτο προστέθηκεν, ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολήν. ἐπεὶ πικρὸν γίνεται τὸ μέλι.
Μ ελιτόδης, καὶ οὗτος τῶν εὐηθῶν, ὡς ὁμηρίτης, καὶ ὀνηρυ-
Μ έλιστα, ἀπὸ τὸ μέλι. οἰονομικὸν δὲ τὸ < βος. χοῦν καὶ ἐπιμελές. κἀκ τοῦ μῆλον, ὁ σῆ. πάντα τὰ καρπὸν, μηλίζατις οὖσα, ἡ πάσιν ἐμφανίζουσα τοῖς μήλοις. ἡ δὲ μέλιστα τῶν ἀνθῶν τὰ χρησιμώτατα συλλέγουσα, τὰ μέλιττοι. τὰ μὲν καλὰ ἐκλέγουσα. Τὰ δὲ φαῦλα ἀπορρίπτουσα. λέγον δὲ καὶ μέλιστα καὶ ἑρμῆ ἀπὸ τῶν ποιητῶν, ἀπὸ τοῦ μέλιστα τὸ χοῦν καθαρώτατον. καὶ μελιστονόμοι μελιτυργοί, οἱ τὰς μελίστας νομοῦντες, τουτέστιν ἐπιμελείας ἀξιοῦντες. ἀπὸ τῶν ῆς αι οἱ ἀπολλῶς μελιστάων, οἱ δὲ δωρι-
Μ ελίχλωρος, ἐπίθετον ἐστὶ τοῦ ἰός. < ῆς τοῦ λέω.
Μ έλιμος, Οἱ μελίμου οὐδοῦ. ἀπὸ τὸ μελέα μελεί-
Μ ελίμη, εἶδος ὀστρίου, λέγε < μος ἀπὸ τοῦ ε. θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. μέμνηται δημοσθένης. καὶ ἡρόδοτος. καὶ ξενοφῶν.
Μ ελιτᾶια κωμῳδία, λέγεται ὅτι πλησίον ἰταλίας νῆσος ἐστὶ μελίτη ὀξεῖς γίνεται. καὶ τὰ μικρὰ τὰ ἐπιμελείας χρείαν ἔχοντα. ἀπὸ τὸ μέλω τὸ φροντίζω.
Μ έλος, καὶ ὠδὴ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μελῶν τοῦ σώματος. ὡς ἀπὸ καὶ τούτων τὰ μὲν βραχέα, τὰ δὲ μακρὰ. καὶ τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐργασάμενα ὡς ἐπὶ τῶν χειρῶν. Τὰ δὲ ἁπλᾶ τὸ πλατεῖον, ὡς ἐπὶ τῶν πολλῶν καὶ τὰ ὅμοια, οὕτως ἐπὶ τούτων τὰ μὲν ἁπλᾶ ὀξύφωνα. τὰ δὲ βαρύφωνα. καὶ οὕτως ἀποτελοῦσι τὴν τῶν ὀργάνων φωνήν.
Μ έλλω τὸ βραδύνω. ἀπὸ τὸ μὴ τὸ ζητῶ. καὶ ἀπαγωγὴν μέλλω. καὶ τὸ βραδύνω, ἀεὶ συζητήσει ἐστίν. καὶ ἀπὸ τὸ τὰ μέλη ἕδειν. ὁ καὶ φροντίζω, τηκεδόνα τὸ φροντίδων. καὶ ἀμελῆσαι, τὸ ἀφροντίσῆσαι.

Μελύτειον, τὸ μάτον σκυθικὸν γυόμενον ἐκ μόυ μέλιτος μεδ ὕδατος βοτάνης τιυὸς ἐμβαλομβύης.

Μέλτωηθρα, παίγνια. ἀπὸ τὸ μέλτω τὸ παίζω. Δηίω μέλτωεθαι χρηϊ. κυρίως παίζειν. ὧν δὲ καὶ ἅθαι ἐυχερῶς, καὶ τὸ περ τωεθαι ἐυχερῶς καὶ ἐμπειρως καὶ τὴν μάχην. καὶ ἅθαι καβάπερ παίζων καὶ ὀρχεῖσθαι. ἀπὸ τὰ μέλη καὶ τὰ μελη καὶ γὰρ τοῖς ἐυθμοῖς ἑπόμενοι λέγεται.

Μέλτω, τὸ ὑμνῶ. ἔζουν καὶ μολτωὴ καὶ ὠδὴ καὶ ὕμνος.

Μέλτωντες ἐκάεργον, ἀντὶ τοῦ ὑμνοῦντες.

Μελχισεδὲκ. τὸ χ̄ῑ, ῑ. ἀπὸ τῶν ἀδόστεως. μελχὶ λέγει βασιλεύς τὸ σεδὲκ, δρκὴν. λέγεται οὖν βασιλεὺς δρκὴνης. καὶ ἀνάγεται ἐπὶ τὸν Χριστόν.

Μεμαῶτες, προθυμούμενοι. ἀπὸ τὸ μέμων, ὃ δηλοῖ τὸ προθυμοῦμαι. ὁ μάω, μεμῶ. ὅθεν καὶ μέμονα, ὁ μέσος παρακείμ. Ἀλλ' ἄρα τῶς μέμονας, πῶς προθυμῇ. τοῦτο ὁ μέσος παρακειμ μέμακα, καὶ μέμεγμα. καὶ κατὰ συγκοπὴν μεμακὼς. καὶ ἀπόβολὴ μεμαὼς. κλίνεται μεμαότος μεμῶτος, κατὰ συναίρεσιν. καὶ πλεονασμοῦ τοῦ α̃ ποιητικῶς. μεμαῶτος. τὸ θηλυκὸν μεμαῶσα, καὶ μεμαῦῖα. ἔνθεν τὸ γεγαῦῖα. καὶ ἀπὸ τ' μῶ μάσω, ἀφ' οὗ μεμάκασιν. ἀπόβολὴ τοῦ κ. καὶ ἀπὸ τ' μῶ, μήσω. μέμηκα, μεμηκὼς. κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀπόβολὴν μεμαὼς.

Μέμβλωκε. Τῶδ' αὐτῷ φίλῳ ἀφροδίτη μαὼς αἰεὶ πάρμέμβλωκεν. ἰλιάδος δ̄. ἀντὶ τοῦ παραμέμφεται. ἀπὸ τ' μολῶ μολήσω μεμόληκα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, μέμληκα. καὶ διὰ τοῦ α̃ ποιητικῶς πλεονασμῷ τοῦ β̄, μέμβληκα. καὶ προπαροξυτόνως ἡ ᾗς ὦ, μέμβλωκα. καὶ ἀπὸ τ' μέλω μεμέληκα καὶ μεμέλωκα. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ β̄, μέμβλωκα.

Μέμβλεται, σὺν φροντίδι ἔσται. ἀπὸ τοῦ μέλω. καὶ μέμβλεσθαι, τὸ ἐπιμέλεσθαι.

Μεμερέωται. μερῶ, μερήσω, μεμέρηκα μεμέρημαι μεμέρηται. καὶ ἰωνικῶς μεμέρεαται, παρὰ ἰωσὶ γὰρ κπ. Ὁ μὲν οὖν βοώπορος καὶ ὁ πόντος κατὰ τὰ

Μεμηλώς, παρὰ τὸ μέλω τὸ μοι μεμέρεαται. φροντίζω. ὁ μέσος παρακείμενος μέμηλα. καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται μέμηλα. ὅθεν ἡ μερίς. καὶ ἀπὸ τ' μεμέλημα γέγονεν. ἰλιάδος ε̄. Μέγα πλούσιος μεμηλώς. ἀπὸ πλουσίου περ ὢν πλουσίως καὶ ἐπιμελὴς τοῦ πλούτου, καὶ ἐπιμεμηκὼς, ἀπὸ τοῦ μήκω. κατὰ συγκοπὴν μεμαὼς ἔχων. πλεονασμῷ τοῦ η̃, μηκάομαι, μέμηκα, μέμηνα. τὸ εὐκτικὸν, μεμηκέμην μεμηκὼς μεμηκότε.

Μέμηνε. ἔστιν ἀπὸ τοῦ κάθημαι. Μεμηόωτε. ὡς μεμηόω φορμόω. ἰλιάδος ψ̄. ὅπως ἐπισκοποίη καὶ ἐπιμελοῖτο τοῦ ὁρμοῦ, μήτις πῦ τοῦ καμπῆρα παρουρήσῃ. προπαροξύνεται καὶ οὖν τῶι β̄. ἀπὸ τοῦ μεμηόειτο. αὐξήσει τοῦ ὁ ᾗς ὦ, μεμηόωτε. ἐκφωνῶν δὲ μεμηῶτε ἄνευ τοῦ ε̃. κρᾶσις δὲ μεμηοῖτε. τὸ δὲ ἀπόλλωνος μεμηῆτε διὰ τοῦ η̃ προσκλιτικοῦ τοῦ ῑ. πλήθαρος δὲ ὡρικώτερον διὰ τῆς αι̃, μεμηαίατε.

Μεμυκέναι, κρύψαι, πολλῆσαι, κλαμμῦσαι. σ̄τ̄ δὲ ἐκ χῆσαι. ἀπὸ τοῦ μυκῶ. ὁ μάω, μυκήσω. ὁ παρακείμενος, μεμύκηκα. ὁ μέσος, μέμυκα. τὸ γ̄ῑ, μέμυκε. κατὰ ἀπαρέμφατον, μεμυκέναι. ἡ ὀσμὴ. Μέμυκε δὲ γαῖα κατὰ ὕλην, ἤτοι ἔχησεν. ἢ μενοῦν σημαίνει τὸ ἠχοῖ οἱονεὶ ἀπαρτελῇ, ἀπὸ τοῦ μυκῶ ἐστιν. ἢ δὲ δηλοῖ τὸ σύνεσφίχθαι καὶ πεπιλῆσθαι, ἀπὸ τ' κρύοις, δηλονότι ἀπὸ τοῦ μύω δῑ. Ϛ' ὁμοίως ἰλιάδος ε̄. Αὐτόματοι δὲ πύλαι μύπον οὐρανοῦ. ἀντὶ τοῦ ἔκλησαν. ἀνεῴχησαν. ἀπὸ τοῦ πάρ-

Μέμφομαι. μέμφεται. καὶ ἀπόβολὴ τοῦ πολουθοῦντος. τ' τ̄, μέμφεται. συναίρεται οὖν εἰς εῑ δι' ἑκτάσεως μομφή. παρὰ τὸ μέμφω τὸ λαμβάνω.

Μενέλας. Μενέλαστε Ϛ' ἀγαμέμνων. ἀπὸ τοῦ μενέλαος. ἀμφίβολον. εἴτε συγκοπῶν μενέλας Ϛ' δλύρας, εἴτε πράσει τοῦ ὁ καὶ ᾱ εἰς α̃ μακρόν. ὃς ἐλέξαο ἐλέξα. ἐπρίαο, ἐπρία. ἐπαιδεύσαο, ἐπαίδευσα.

Μενεθὴς, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄχθος γίνεται ἀρσένικος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μῆνος μενεσθὴς, καὶ μενεθὴς κατὰ προσθήκην.

Μενεάς. ὡς παρὰ τὸ θράσος θρασεάς, καὶ θάλος θαλεάς, οὕτω Ϛ' παρὰ τὸ μῆνος μενεάς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν μενεάς.

Μέταβος, υἱὸς ἀλίβαντος. ἡρακλέα λέγεται ὑπὸ τὰς γηρυόνου βοῦς ἀποστάντα ξενισθῆναι παρὰ ἀλύβαντι. Ϛ' τότε συνηθῆναι τὸ παιδίον. καὶ διὰ τοῦτο μεταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μὴ τρισὶ βοῦς τοῦ γηρυόνου ἴδε.

Μέγω, τὸ προθυμοῦμαι. ἔζουν καὶ μῆνος. μῆνω, τὸ ἐπιμῆνω. καὶ μῆνις, ἡ πολυχόλιος μηκοπακία. ταῦτα διὰ τοῦ ε̃ ψιλοῦ. μαίνωδε, τὸ ὀργίζομαι. διὰ δ̄.

Μενέλαος, παρὰ τὸ μῆνος ὅ ἐστι τὴν ψυχικὴν προθυμίαν καὶ τὸ λαός, ὁ μενόλαος. ἀπὸ τὰ ἑξῆς ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει τῆς ἑπαγομένης λέξεως τῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης. ἀποβάλλει τὸ ς καὶ φυλάσσει τὸ ο οἷον, θεός, θεόδωρος. λόγος, λογοποιός. καὶ δῆμος δημοφέλης. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὁ μενέλεως. ποιεῖ γίνεται παρὰ τὸ μῆνω καὶ τὸ λεώς, καὶ γίνεται μενώλεως. ἀπὸ τὰ ἑξῆς ὠλίγοντα ἐκμαγεῖα διὰ συλλαβαβαρύτονα σύνθετα μὴ τοῦ ἀμεταβόλου, μετοιεῖ τὸ ω ἑξῆς. οἶ, φέρω, φερέοινος. μῆνω μενέλαος. πλὴν τοῦ τέρπω, τερπικέραυνος. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οὐ πάντοτε ποιοῦσιν οἱ ἀπὸ τοῦ ἰδιάνκλισιν, ἀπὸ τῶν ἐκτεταμένων ἔχοντες τὸ

Μέγος, παρὰ τὸ μῆνω τὸ παραμῆνω, μῆς. ὡς παρὰ τὸ θέω, θέγος. ἡ γία. τοῦ μὲν θυμοῦ, Μέγος δὲ μεγαφρένες. ἰλιάδος α̃. ἀπὸ θυμοῦ, ὀργῆς. τοῦ δὲ τῆς ἰσχύος, Δῶκε μῆνος καὶ θάρσος, ἀντὶ τοῦ ἰσχὺν καὶ δύναμιν. καὶ θάλλει. ἔστι μῆνος ἐμπεδόγεσιν. τοῦ δὲ τῆς ψυχῆς, Μέγος ὄρκος. πεφραστικῶς ὁ πόλεμος. παρὰ τὸ μῆνος μενεαίνω. καὶ γία. τοῦ μὲν τοῦ χολοῦσθαι, Οὐδέ πῃσι χέη ἀσκελὲς αἰεὶ μενεαίνειν. τοῦ δὲ τοῦ προθυμεῖσθαι, Μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι. τοῦ δὲ τοῦ λαοψυχῆ, Κτειόμενος μενεαίνων.

Μ ενδιάτος, ἐκτοῦ μιᾶς διᾶς μιᾶς δίητος μὲν διάτος. ῥοπὴ τοῦ τ ἅλς. μιᾶς δὲ λέγεται παρ' αὐγυπτίοις ὁ ῥάγος. καὶ ὁ ἐν ῥωμαίοις νέστιν, ὡς θαλάττιος οὐράνιος.

Μ ενοφκίς, ὁ τε μιᾶφ ἐ τὴν ψυχὴν ἡδὺς καὶ ἀρεσόν.

Μ ἐνταῦθα. ἐπίῤῥημα μεσότητος. ἐκτοῦ μὲν καὶ τοῦ τοῖ παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.

Μ ενοῦμαι, ἐκδιαιῶ συνδέσμῳ, καὶ σπ ὁ ἀληθές.

Μ ερισμῶ, παρὰ τὸ μέρισμα. τοῦτο παρὰ τὸ μερίζω, μερίσω, μεμέρικα, μεμέρισμαι, μέρισμα. ἐτυμολογοῦνται δὲ παρὰ τὸ μοιρίζω τὸν νοῦν.

Μ έρη, ἀπὸ τοῦ μεμοιρίσθαι, ἢ ἅμα ἄμου διαφέρω. συγκαμ

Μ ερμὶς, μέρμιθος, ὁ ⟨ θὶκαὶ δὲ τοῦ ὅλου σώματός ἐστι. παρὰ τὸ ἔρω τὸ συμπλέκω, ἔρμις,

Μ ενθῆραι, ἀφοῦ ἥδες. οἱ οἱοί, μενεοθῆραι. ⟨ ἢ μέρμις. αἰθηρόμενναι τὸ μῆνος. φυτέσι τὴν ψυχήν. οὐ γὰρ ἄνω θηρᾶται αἰ ψυχὴ καὶ κρατεῖται, ἢ ταῖς φροντίσιν.

Μ έριμνα. ὡς παρὰ τὸ λεπτὸν λέπτα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μοιρίζω μέριμνα. καὶ ῥοπὴ τοῦ δ ἅλς μ.

Μ έρμηρα ἔργα, τὰ μοιρίμνης καὶ φροντίδος ἄξια ἔργα,

Μ ερμήριξε, παρὰ τὸ μείρω τὸ μοι- ⟨ οι χ λεπά. ζω, ἀφ' οὗ τὸ φροντίζω. ἢ ὅτε μοι μήριξεν, ἢ ς μέρη ἐμερίζετο. ἐμερίμνα. ἢ διάνοια μὴ ἐῤῥᾴθη. μέριμνα δὲ ἡ μοιζομένη. ἀπὸ τοῦ μοιρίζω διὰ τοῦ ασιασμοῦ καὶ ῥοπὴ τοῦ ἅλς η, μοιμηρίζω. οἱ γὰρ φροντίζοντες, μοιρίζουσι γνώμην. ἀπὸ τοῦ ωῖ τὰ δὲ καὶ τὰ δὲ μοιρίζεσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ μοιμνῶντος. ὅθεν μέρμηρας τὰς μοιρίμνας ἔνιοι λέγουσι. τὸ δὲ μερίζω, παρὰ τὸ μείρω μορῶ μοιρίζω. ἢ παρὰ τὸ μέρος. φυτὸν παρὰ τὸ μεθοῦσθαι πρὸς τὸ ὅλον. ἢ παρὰ τὸ μείρω. μερίζεται γὰρ κατ' ἐκδοσιν τὰ μέρη τὸ σῶμα. καὶ τὸ μηρὸς δὲ ὁμοίως.

Μ έροψ, σωφρονικόν. ιβ παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω. ὁ μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἔχων, ἢ ἁρμόττουσαν τῇ φωνῇ ἔχων χαρακτῆρα, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων. ἐπεὶ καὶ πολυφωνότερος, μοιρίζεσθαι συλλαβὰς. ἢ ὁ πολυποίκιλον τὴν φωνὴν ἔχων.

Μ έσος, παρὰ τὸ μερίζω μοιρίσω, μοιρισός. καὶ συγκοπῇ, μέσος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν. ὅθεν καὶ μεσότης ὁ μεσάζων.

Μ εσός παρὰ τὸ ἔσω τὸ πληρῶ. ὁ μὴ ἔσω, ἔσω. ἐκτὸ ὑ ἐσός ὁ πλήρης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεσός. καὶ οὐδέτερον

Μ ε ταλλῶ, δευτέρας συζυγίας ⟨ μεσόν, τὸ πλῆρες. τῶν παρισωμένων. καὶ σπ τὸ πολυπραγμονῶ. καὶ ιβ ἐκτοῦ μέ τάλλου. ἐ ᾧ μετέχει τὰ μέταλλα πρὸς τὸ μεταλλῶ. ἐπιδὴ καὶ τοῦτο ἐρεύγεσθαι τῆς γῆς ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναγκαίας δέονται. μέταλλον δὲ σπ τὸν τόπον ἐν ᾧ ὀρύσσεται, ἢ τὸ χυνεύεσθαι ἐκεῖ. καὶ ιβ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ. ἀπὸ τοῦ ζητεῖν ἐν ἀγγείῳ ᾧ. ἐ τὸ ζητεῖν, μεταλλᾶν ἔλεγον. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι μεταλλῆς.

Μ ετάφρενον. ἢ μετὰ, τὸ ἔχαρμαι σπ καὶ τὸ ὀπίσω. ὡς τὸ, Μετὰ χίλιοι καὶ μυρίοι. σπ καὶ τὴν ἄνω σχέσιν. ὡς τὸ, μετώπου. ὥδε δὲ τὸ ἔχαρμαι ὡς εἰρήκαμεν. σπ τὸ ἀπὸ τῆ ἅρπαγος καὶ τῆς ἁρπάλης. ἀπὸ δὲ τοῦ ἁρπάζω ἐκφ.

Μ έσος, παρὰ τὸ μετέχειν τοῦ ἴσου.

Μ εσόμφη, μεσομφὴ συγκοπῇ.

Μ εσαύλιος, ἢ κῆ τὸ ἀγρὸν ἔπαυλις. ἀπὸ κοινοῦ τοῦ μέσου ῥοῦ καὶ τῆς αὐλῆς. ἢ τῆς ἀμφιπόλου. καὶ γυναικωνίτιδος.

Μ εσότης. μεσότητος λέγεται ἐπὶ ἐκτοῦ μ, ἀπὸ τοῦ μεταξύ εἶναι ὁμοίως, κῆ ἐκτοῦ. οἱ ἀπὸ τοῦ φιλοσοφῶ, κῆ φιλόσοφος καὶ φιλοσόφως. τοῦτο δοῦκαὶ εὑρίσκεται. διὸ κῆ στερητικὸν ἀπὸ τοῦ καλῶς καὶ σοφῶς, ἐκτῆ μα οὐκέτι παρακείμενον. βέλτιον οὖν σημειώσεις ποιότητος δηλωτικὰς αὐτὰς καλῶ. ὧρος.

Μ έσμα, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ λοκρῶν ὁμωνύμως τῶ

Μ ετάφρενα, τὰ ὀπίσθια τῆς κε- ⟨ φαλῆς. ἢ τὴν μετὰ τὰς φρένας. ἐν τῇ κεφαλῇ δὲ αἱ φρένες.

Μ εριοπασθῆναι, ἐκμέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγι

Μ εσημβρία. παρὰ τὸ μέσος κῆ τὸ ἡμέρα, ⟨ γώσκω. γίνεται μεσημβρία καὶ μεσημβρία.

Μ ετάφρενα, τὰ νῶτα. ὁ πρὸ ὀπίσθιον τῶν φρενῶν κεῖται. φρένες δὲ αἱ μήνιγγες αἱ μεταξὺ τῆς καρδίας κῆ τ

Μ εταμέλλω, σχῆμα παρασύνθετον. ἐκτοῦ ⟨ ἅπαξ. μεταμέλομαι κῆ μεταμοῶ κῆ μεταγιγώσκω.

Μ ετέωσι. τὸ θέμα ἡμῶ. ἡμῶ χίεις χῶμεν. κῆ τὸ ὑποτακτικόν, ω, ῃς, ῃ. κῆ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς ωσι. κῆ τ ἐποικικῶς, ἐῶσι καὶ μετέωσι.

Μ ετεωρισμός, ἐκτοῦ μετεωρίζω. τοῦτο παρὰ τὸ μετέωρος. τοῦτο παρὰ τὸ αἴρω τὸ ὑφίζω. ἐκμεμισημένον ὄνομα, ἄθρος. κῆ ῥοπὴ τοῦ ἅλς ο, ὄθρος. καὶ συνθέσει, ἔοιρος. ῥοπὴ τῆς οι διφθόγγου ἅλς ω, ἐωρος. καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μετέωρος ὁ ὑψοῦφος. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ μετάχρονος. μετέωρος οὖν, παρὰ τ ὠρον

Μ εταμάσης, ὁ μέτριος κῆ φυλάς. ⟨ ὁ σπ τ χρόνον. ἐκ τῆς μετὰ προθέσεως καὶ τοῦ μάομαι τὸ ποιῶ.

Μ έτρον. ὡς ἀπὸ τοῦ φέρω ιβ φέρτρον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μοιρίζω ἢ ἀριθμῶ, γίνεται μέτρον. ἢ ἀπὸ λογικῆς τοῦ ῥ μέτρον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείρω δέτρον.

Μ έτιον, τὸ τὰ πάνυ. παρὰ τὸ μέτρω τὸ ὑποτακτικὸν μοῦμι. τοῦτο παρὰ τὸ μέτρον. τὸ δὲ μέτριον, μεθοδοποιοῦντες

Μ έτωπον, ἔστιν ὅτε καὶ παρὰ θέσεως ἀντὶ ⟨ μολογεῖται. προθέσεως. φυτέσιν. ὑ πὸ τὸ ὠπὸ τὸ, τὸ ὑπὲρ φρύων ὠπὰς ὄν. καὶ σπ τὰς φάλαγγας μετωπηδὸν ἱστάμενοι, ιβ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν.

Μ είων. παρὰ τὸ μείων μήσος ὁ ἐλάττων. ὡς πλείων πλῆ σος, τὸ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν.

Μ ῆον, παρὰ τὸ μέρος μερίων. κῆ ἀποβολῇ τοῦ ῥ, μείων. κῆ συναιρέσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει διφθογγον, ιβ μείων μείονος. τὸ οὐδέτερον τὸ μῆον. σπ δὲ τὸ μικρόν. ὅθεν καὶ μῆον ἐκτείνουσι, τὸ μῆον ἔχειν. κῆ ἔστιν ἐναντίον τὸ μῆον ἐκτείνουσι, τῷ πλεονεκτεῖν. καὶ μῆονεκτεῖσθαι, τὸ μικροῖς ἢ πάσθαι. καὶ ιβ οἱ σπ μικρῶν ἔχεσθαι. τοῦτ' ἔστι κρατεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ μικρός ιβ, ἢ ἀπὸ τῆς μᾶς. τῆς

ος μᾶς οὐδέτερον ἑλαττότερον.

Μείζων, εἶδος τῶν πραγώτων συγκριτικοῦ. ἐκ τοῦ μέγας ὁ πρῶτος τύπος, μεγάτερος. ὁδέτερος, μείων. ὀρίτης, μέσως. κῆρος πρὸ ὀλικῆ τῶν διὸ σ δὲ ζ, μέζων. κῆ πλεονασμῷ ρῦι, μείζων. τὸ δὲ μέγας, εἰδικὸν τῶν ὕσω πεπωκότων τῷ ὀνόματι πρὸς ᾗ ἔχει. πρὸς γὰρ

Μφλίω, πρὸ τὸ μφλ. ὁ δὲ μφλίχ- ος μικρὸν ἔχει. ῶν, μείονι κέχηται γέλωτι. κῆ πρὸ τ μφλίω, μ- δίας ὁπῶ κύριον. ὡς πρὸ τὸ φείδω φειδίας.

Μείδυλος. οὕτως ἐλέγετο ὁ πατὴρ βαχχυλίδου. καὶ μ πρὸ τ μφλίω. ὡς πρὸ τὸ φείδω φείδυλος. ἀφ᾽ οὗ τὸ

Μείλιος, σπ τ ἀπὸ μελίας πεζευηκμ. πρὸ τ μφλίς. μελία, γίνε μελίιος. ς συγκο πῆ, μέλιος. ς πλεο- νασμῷ τι, μείλιος. ὡς ς πρὸ τ μέλας μέλανος, Μείλανι πούτω. καὶ μελανίων, μειλανίων.

Μφλίπατα, σπ τὰ πραωνικά. ἀπὸ τ μφλίσω, μεί-

Μείλια, σπ τὰ προικῶα πράγματα, τὰ λιπα. δρῶ προικα. πρὸ τ μφλήσω μ. ἰλιάδσι. Πολλὰ δ᾽ ὧν μείλια δώσω. τ ἐξῆς, ς πιδώσω μείλια, οἷς μφλί οσιν τοὺς ἄνδρας. τ προῖκα δὲ λέγει τὴν ἡ δέως δια- θεῖσαν μφλίκην τὴν ψυχήν.

Μείλιχος καὶ μφλίχιος, σημαίνει τὸν πρᾶον καὶ πρα- ωνικόν. γίνεται ἀπὸ ρῦ μέλι ὡς τινές φασιν. καὶ πρὸ τὸ μέλος γίνεται μελίσω. καὶ πλεονασμῷ ρῦι, μφ- λίσω. ς ἐκθλιβ μείλιχος. ὡς ταράσω τάραχος. καὶ ἀπὸ ρῦ μέλος μελικός. ς ρο πῆ τ κῆς χ, ς ἀναβιβα- σμῷ ρῦ τόμου, μέλιχος. ὡς ὁ λυμπιονίκης, ὁλύμπι- χος. κῆ πα δικός, πάτριχος. κῆ πλεονασμῷ ρῦι, μεί- λιχος. εἶτα πάλιν κῆ ἀπροβολικῇ ρῦι κῆ δ᾽ πλασια- σμῷ τῶν συμφώνων ἀολικῶς, μ μῆνις. ὡς κείρω, κέρρω. οὗτοι δὲ κακῶς λέγουσιν ὡς λέγει ὁ ἡρωδιανός. ὁ δὲ οὐδέποτε. οἱ ἀολῆς ῶν ρῦ πλεονασμοῦ τι ἀνα δ᾽ πλασιάζουσι τὰ σύμφωνα. οἱ, τοχικὴ μ κλῆ, κλοῦ μ πρ᾽ αὐτῶν κέννη. τὸ δ᾽ ξέννος, οὐκ ἀπὸ τοῦ ξένος, κλῆ ἀπὸ τ ξένος ἐβδ. ῶν δὲ τῶν βραχέων ποιοῦσιν ἀνα- δ᾽ πλασιασμόν. οἱ, θεράποντα, θερρέποντα. κῆ, κλῆκ. ἔσ καὶ ὄνομα πόλεως.

Μείρεται. ἁμὲν σημαίνει τὸ μερίζεται, γίνεται ἀπὸ τοῦ μέρος μέρω μέρομαι. κῆ πλεονασμῷ τοῦι, μεί- ρομαι. ἁδὲ σπ τὸ ἐπιθυμῶ, μ ἀπὸ ρῦ ἱ μέρος ἱμέρ- ω καὶ ἱμείρω. τ παθητικόν, ἱμείρομαι. τὸ ἵρῖρυ, ἱμεί ρεται. καὶ κῆ ἀφαίρεσιν, μείρεται.

Μφραξ, πρὸ τ εἴρω τ λέγω γίνε εἴραξ, ὅθεν εἰρακιον κῆ μειράκιον. κῆ πλεονασμῷ τ μ, μφραξ. ὁ δὲ ἀμ ᾗ λέγειν. ἴσ ὁ δὲ θηλυκῶς λέγε. κῆ κρ πολλέ- γειν ἀπὸ ἀπὸ ρῦ ἱ μείρω ἱμφραξ καὶ μφραξ. ἡ τοιού- του χόρτου οὖσα, ὡς τε καὶ ἐπιθυμφθαι.

Μείς, σπ τ μῆνα. μηνῶν. ς ἐράπη τὸ κ δωρικῶς ἆς τ εἰ δίφθογγον, ἐπιδὴ τὰ ᾶς ν λήγοντα ἀρσενικὰ, οὐθέ- λ ἔχειν πρό τ ῡ δίφθογγον. οἱ, σωλήν, πλατ, ἔρεψς τὸν ᾶς ς, κῆ ἐτέρωτρ μείς. πρόσκται ἀρσενικὰ, διὰ

τὸ χρυσοῦν οὐδέτερον. ἔστι δὲ ἄκλιτον. ἀπὸ ἐκλίνετο, μενος εἰχεν εἶναι ἡ γενική. κ πρὸ τὸ μφς μ. ὡς δὲ πρὸ τὸ ἑκατὸν ἑκατοντάς, οὕτω κῆ πρὸ τὸ μφ, μείς. ἔσχη μάθησαι μακρός τε ἅμα ς ὀξύτονος. πρὸ τὸ μείος, μφ ἐίρηται, ὅτι μφ ου μφ νικῆς ἀφ᾽ ἑνὸς τῆς σελήνης, πληροῦται ὁ μήν. τὸ δὲ μήν, γίνε ἀπὸ τ μήν ὁ σ τ σελήνην. δι᾽ ὧν τῆς ρ τελοῦται ὁ μήν. κ πρὸ τ μφ ὁ μικρόν, μ μήν. κῆ συγκο πῆ, μήν. ἡ ᾶς ἀπὸ ρῦ ἐλάτ- πωσις καὶ ἀπὸ τερμάτωσις τῆς σελήνης. τὸ δὲ μήν, κ ἀπὸ τ μήν ὁ σ τ ὀργήν. ἀφ᾽ ἧς τὸ πάθος ἀνάπου- σιν. κ ἀπὸ τ μή μφ ἐν τῷ ἀφῶ, ἀφ᾽ ὧν τε μ μφοῦ- σθαι, ὧν τε δὲ ἀφέξεσθαι. τὸ δὲ μῆνις, πρὸ τ μανίαν, μάνις ᾆς οὖσα. ἐοίκασι δὲ μανομφνοις οἱ ὀργιζόμενοι. κ πρὸ τ μφ ὡ τὸ μφ ὦ. κὲ τὸ μφοῦσα ὀργή. κ πρὸ τὸ ἐμμφ ἆ τῷ μηνιῶ ἢ κῆ ὀργίζομφ ὦ. ἔμφυτον πρὸς φίλους κῆ ἰδίους κῆ γονεῖς. μηνίθη δὲ τὸ πρὸς ἐχθρούς. ἐφ᾽ ὧν μ γὰρ τὰ χύδαλά πουν. ἐφ᾽ ὧν δὲ ῶ μφνοισι πο- λὺ μνησικακηθέντες. κῆ ἀπὸ μνησάσης, τὸ μνησικακήσας καὶ ὀργισθείς. ἀπὸ δὲ τοῦ μῆνις μηνίω. ὡς μῆτις μη- τίω. ἔστι καὶ μηνιῶ μηνίσω. ἀπὸ τοῦ μηνίω μηνίσω γίνο-

Μηνίγγες, λέγουσι οἱ σκέπτοντες ὑμένες τὸν μενον. ἐγκέφαλον, διὰ τὸ μφὶ φ συναῦλαῖς τὸν ἐγκέφαλον.

Μήδεα, ῶν τῶν ἀιδοίων. πρὸ τὸ μέδειν καὶ χῆ τῆς γενέσεως. ἐν τάσει τοῦ ε ᾆς η. λέγε δὲ μήδεα, καὶ τὰ βουλεύματα. ἢ εὐθεῖα, μῆδος.

Μηκωνία, ἡ λυδία. γίνεται ἐκ τοῦ μακὼν μακόωνος. ἔστι δὲ ὀνῶ κύριον, μακωνία. καὶ γο πῆ του ᾶ ᾆς η, μηκωνία. οἰκιῶν. τὰ ᾆς ὧν ὀξύτονα τῶν διφθόγγω πρὸ λήγο μφνα, ἁμὲν ῶσιν ἐθνικά, γένουσι τὸ ῶ ᾆς ὁ ῶν τῆς γενικῆς. οἷον, πεσσῶν πεσσόνος, Παίονας ἄνδρας ἄγων. μακὼν μακόνος. ἁδὲ μηνῶσιν ἐθνικά, φυλάττ τὸ ῶ. οἷον, βαιὼν βαιῶνος. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος. πεσσῶν πε-

Μήνυμα, πρὸ τὸ μηνύω. ῥῦ πρὸ τὸ ῶ γος κύριον. ἀνύω ὁ σημαίνει τὸ διέρχομαι. πλεονασμῷ ρῦ μ, μανύω. κ πρὸ τ μφ μανύω. καὶ πλεονασμῷ ρῦ η.

Μήλη, ἰάδικὴ δ᾽ ῆς φιλαφᾶται τὰ πορούμενα. μη- λοῦν γὰρ τὸ φιλαφᾶν λέγεται. καὶ μήλωθρα, τὰ πορφυρᾶ βάμματα. γίνεται πρὸ τοῦ μήσω μφνο- τα δηλοῦντα τὸ ἐργάζομαι. ὁ μηρος φησί. Μήσατο ἔρ- γα. μηλόνων ἢ πολλῶν καὶ κατὰ τὴν ἰάδικὴν ἐργάτις.

Μήδομαι, πρὸ τὸ μήδω δηλοῦν τὸ μανθάνω. ὁ γίνε καὶ κατὰ γο πῆ τοῦ ᾶς δ. ἀπὸ ρῦ μήδω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμαθον, ἀφ᾽ οὗ τὸ μάθ φ.

Μηκώνη, εἴρηται ὅτι ἐν ταύθα πρῶτον εὗρε τὴν μή- κωνος καρπὸν ἡ δημήτηρ. μήκων δὲ ἡ βοτάνη, πρὸ τὸ μῆνος δ. μῆνος δὲ τὸ ἐπιπολύ ἢ νῦν μακρόν.

Μήκιστος, πρὸ τὸ μακρὸς μακρίων κῆ μακίων. κῆ γο πῆ μηκίων, ὅθεν τὸ μήκιστος.

Μῆλα, παύτα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα, μηλωτὴ λέγεται. καὶ πεπηρά τησιν καὶ τὰ προ- βατα ς αἶγες, ἐπιδὴ καρποφορᾷ ταῦτα τῇ ζημ. κεί-

ρεῖ δὲ καὶ ἀπάλιν φέρε. ὅπου γὰρ ἐξ ἀνάγκης προσθεὶς τὸ
γένος ἐποίησε τὰ β εἴδη. καὶ ὅτ γ. μῆλον. Μῆλοί ἐς
τε καὶ ἄγες. λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς τῆς μηλέας. λέγεται δὲ
μῆλα καὶ τὰ τοῦ ὕδατα. ὅθεν ὁ Ἀνακρέων λέγει, Ἀύτὴ σὶ ῥίζωσι
καὶ αὐλοῖς ἄνθεσι μήλων, ἢν σὺ γρῖς καρποῖς. μῆλα,
τὰ πρόβατα. οἱ μὲν ἀπὸ τῆ μηκάσθαι ὁ πρὸ ἀνάρμοσον.
ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μηλόδη καρπὸν ἔδεσθαι. ἄπαλος δὲ,
παρὰ τὸ μαλλόν. ἀμόλυφημι, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μαλ-
λὸς εἴρηται. ἀπὸ τοῦ τὸ μέλω καὶ μέλομαι, τὸ μῆλον
καὶ μῆλα. ἐπὶ μελείας δὲ ἡ ἐίων λαι. καὶ διὰ πολλῆς
φορᾶδος ἴσαν γρῖς παλαιοῖς. καὶ παρὰ τὸ μῆλον, τὸ ἡσυ-
χον καὶ ἡ μερον, καὶ χαῦνον. φριοῦσιν δὲ τὸ πρόβατον. ὁ δὲ
καρπὸς κατὰ βάζοχήν. πᾶς οὕτως ἐλέγετο. οἷον, Καὶ
αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων. ἀνεσταλμένως δ' εἴρηται.
ἔδει γὰρ ἦν πεῖν ἀνθέων. ἰλιάδος ι.

Μηλωτὴ, προβάτειος δορά. ἀπὸ τοῦ μῆλα, καὶ ἀπὸ τοῦ
Μηρὸς, παρὰ τὸ μέλας, ῥοῦν τὰ μετα- < μηλόω.
βόλου ἢ ἀμετάβολον. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε ἢ κ. καὶ παρὰ τὸ
μέρος, καὶ παρὰ τὸ μείρω. διὰ τὸ μερισμοῦ τοῦ σώματος.

Μήρυμα, ἀπὸ τῆς ὑποστατικῶς τεραὸς ὑπάρξεως ἢ τὸ
μῆκος καὶ ἔλαττον ἔλκεσθαι. οἱ δὲ, μόρκμα. ἐπεὶ διὰ
τοῦτο ἐργάζονται. μορφὴν γὰρ τὸ ποιεῖ.

Μήριγθος, ἡ σχοῖνος. καὶ μηρίγθοις, σχοινίοις. ἀπάρτα.
δεσμοῖς. παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταῤῥεῖν ἐν τῷ μύ-
ρεσθαι αὐλοῖς, τουτέστι σύρεσθαι. καὶ παρὰ τὸ μύρεσθαι
καὶ ἕλκεσθαι ἐν τῷ γίνεσθαι.

Μήριγθος, ἡ ἀπάρτος. παρὰ τὸ μύρεσθαι < καταῤῥεῖν
ἐν τῷ κλώθεσθαι αὐλὴν, καὶ τρίνεσθαι.

Μηρυκισμὸς, ἐκ τοῦ μηρυκίζω. τοῦτο ἐκ τοῦ μηρύκω. μη-
ρύκειν δὲ λέγεται, τὸ ἐκβάθους ἀρύεσθαι καὶ ἁδμη-
κρὰ πάλιν. τοῦτο παρὰ τὸ μηρύω τὸ ἀναλέγομαι.
τοῦτο παρὰ τὸ μέρος μηρύω καὶ μηρύω, τὸ ἁδμέρνη-
Μήτης, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι. αἱ γὰρ < πόμενον.
γυναῖκες πρὶν γένωνται μητέρες, φυλάττουσι πρὸς τὸ
μὴ λυμαίνεσθαι τὰ τῶν παρθενίαν. καὶ ἡνίκα δὲ γένω-
νται μητέρες, οὐ τηροῦνται. καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, καὶ
ὑπὸ τῶν τέκνων ζητουμένη. καὶ ὅτι φιλοῦσιν αὐτὰ μᾶλλον τὰ
κυήσαντα τὰ καὶ μήτηρ. καὶ ἐκ τοῦ ματῶ, μάτης καὶ μήτηρ.
ὡς μάτις μῆτις. καὶ τῶν ἀδήλων ζητητικὸν. τὸ μὴ, καὶ ἐκ
τοῦ μήσω μήσομαι. ζήτεις ἢ ἀπὸ τοῦ.

Μήτρα. παρὰ τὸ μήτηρ μητέρος μήτερα, καὶ συγκοπῇ
μήτρα. ὅτι μήτηρ δέδοται τοῦ γεννωμένου. ὡς πατὴρ πα-
τρὸς καὶ μετάθεσιν τοῦ ρ. καὶ μήτης μήτρα.

Μῆτις, σύνεσις. τέχνη. βουλὴ. ὅθεν καὶ μητιόωσθαι,
τὸ κατεργάσασθαι καὶ βουλεύσασθαι. γίνεται παρὰ
τὸ μήδω. ὁ μήδων, μήσω. ῥῆμα τινῶν ὄνομα, μῆσις. καὶ
μεταθέσει τοῦ ς ἢ τ, μῆτις. ἀπὸ τούτου γίνεται
μητόεις. καὶ, Μητιόεντα φάρμακα, εὐβουλοποιὰ μέ-
να καὶ συνεργά. ἐκ τοῦ μῆτις, γίνεται μητίετης. καὶ πλέ-
ονασμῷ τοῦ ε, μητιέτης. καὶ ἀπατικὴ, τὸν μητιέτην
καὶ μητίετα καὶ μετὰ πλασμοῦ προπαροξύνεται.
ἀὴρ καὶ μετὰ πλασμοῦ ἢ ἀπατικὴ μὴ ἀπὸ
ἡρωϊκῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς ἢ μετὰ πλαθῆναι,
ὡς τοῦ ἱππότης ἱππότου ἱππότα, προπερισπᾶται
δὲ. ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πλὴν τῶν εἰς ιτα, προπαροξύνονται.
οἷον εὔροχος, εὐρόχου, εὐρόχῳ. ἀλίροχος ἀλίροχου ἀλίροχε. καὶ κλητικὴ
μητίετα. καὶ ὠφελησείειαν μητίετα, ἀπὸ τῆς μη-
τίετης εὐθείας. καινῶν γὰρ ὄντων ὁ λέγω ὁ τὰ ἢ ης
ἰσοσύλλαβα, ἀπὸ τοῦ ἔχει, ἢ ἁπλᾶ ποιοῦσι τὴν κλητικήν.
ἀπὸ δὲ τοῦ καινῶν, ὁ τὰ πᾶσα πῶσις σὺν ἐμπίπτουσα ἑτέρα
πώσει, τὸ αὐλοῦ τόνον ἀναδέχεται, ῥύτου χάριν καὶ
κλητικὴ τοῦ αὐλοῦ τόνον ἐφύλαξε τῆς ἀπατικῆς.
καὶ ἡ εὐθεῖα πάλιν τὴν ἀπατικὴν ὁμοφώνησε.

Μηχανὴ, παρὰ τὸ μήδω μήσω, μηχανή.

Μῆχος, μηχάνημα. τέχνασμα. ὁμωμάεσιν οὐδέτερον.
καὶ λέγουσί τινες ὅτι ἐκ τοῦ μηχανὴ, γίνεται μῆχος κατὰ
παρασχηματισμοῦ. ὡς ἡδονὴ, ἡδονος.

Μηρία, τὰ μερίδια ὀστᾶ. ἀπὸ τοῦ μηρὸς. ὑποκορισμῷ,
μηρίον. ἐκ δὲ τοῦ μείρω καὶ μερίζω, τὸ μέρος καὶ μηρός.
ἀπὸ αὐλοῦ δὲ τοῦ τόσου μερίζεται τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων.
μέχρι δὲ αὐλοῦ χέρσου. τὸ αὐλό. ἕως καὶ μηδὲ ἑκάτη. Πο-
λεμαῖος τὸ τελευταῖον λαμβάνει τοῦ μηρὸς, ἰσχίῳ
γικώτερον ἐκδέχεται τὸ κάτω. καὶ ἀρίσταρχος δὲ οὕτω-
δύνασθαι δὲ καὶ ἑκάτερα εἶναι τὰ πλῆρες, ἐκ θλίψεως γενο-
μένης τοῦ α. ὡς παρὰ καὶ τοῦ τὸ συντέλεσμα ἁρμόν.
Κατὰ τὸ πολὺ μέρος ἑκκαίδεκα. τὸ δὲ τριοῦτον, πολὺ παρὰ τὸ
πολὺ τὸ ἀπεφηνάμην δὲ συντέλεσμα εἶναι τὸ μηρίον
τοῦ μηρόν. ἐκ γὰρ συγκοπῆς αὐλοῦ ἐγένετο, ἐπεὶ τὸ εὐ-
θὺ ἦν ὁ τόλος. τὰ δὲ ἄρθρα λέγοντα μεταπλάζομέ-
να ἄρθρου δέτερον, τὸ αὐλοῦ τόνον φυλάττει. ὁ ζυγὸς, τὸ
ζυγόν. ὁ δίφρος, τὸ δίφρον. ὅθεν καὶ μηρὸς μηρόν καὶ μῆρα.
τὰ δὲ μῆρα καὶ μηροὶς, μεταπλασμός ἐστι. καὶ ὠφελησείειαν
μηρὰ ὀξυτόνως. τὰ δὲ ἀπὸ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ ἄρθρου
οὐδέτερον γένος μεταπλαθέντα, τοῦ αὐλοῦ σημαινο-
μένου ὁμόφωνα καθεστήκασιν. ἐρετμοὶ, ἐρετμά. αἰῶνες
ῥαὶ, τὰ ῥά. αἰ οἰκίαι, τὰ οἰκία. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν.
ἔδειξε δὲ ὁ τόμος τὸ πάθος. ἔστι δὲ τὰ μηρία. ἃ καὶ
συγκοπῇ τὰ μῆρα. διαφέρει δὲ τὰ ἀρσενικοῦ τοῦ δε-
τέρου. ὅτι τὰ μὲν ἀρσενικοῦ οἰκειοῦται καὶ ὑπὸ τῶν
ἀναζευγνύντων, ὡς τὸ, Μηροὺς δὲ τάμον. καὶ ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων. Μιάνθην αἵματι μηροί. τὸ δὲ οὐδέτερον,
ὑπὸ τῶν ἀναζευγνύντων, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κνὴ μηδὲ
Μὴ. μὴ, ἀπαγορευτικοῦ ἐστι βαρυτόνου ῥῆμα. οἷον, < ἑκάη.
μὴ φάγῃς. μὴ μοι χεύσῃς, ὅπερ ὑποτακτικοῦ. ὅτε καὶ
διαστατικοῦ. οἷον, μὴ ἀπέθανεν οὐδεῖς, καὶ μὴ μάτην
ἔχομεν, ὅπερ οὐχ ὑποτακτικοῦ. καὶ ὅταν ᾖ οὐ
ἀπαγορεύσεως, οὐχ ὑποτακτικὸν. τὸ δὲ οὐ μὴ, ὑποτα-
κτικὸν. ὅτε δὲ ὅρκου, ὡς τὸ, Μὴ δῆτα μὴν ἔτι τοῦτο ποιήσω
σε διδάσω. ἀπαγορευτικοῦ, ὡς τὸ, Μή μοι οἶνον ἄφερε δίψα-
μον, ὡς τὸ, Μή μοι ἐγὼ μαίνομαι ἰών. οὐδὲ μοὶ κέλευ-
θος. συλλογισμοῦ, ὡς τὸ, Μὴ ὀνειδιζόμενος οὐ προ-

ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ

ρο, παρὰ τὸ μυθαγρις ἀνδρας. ἤτοι διὰ μακεδονικὴν
ἱστορίαν, ἢ ὅτι κατὰ συγχρῆς καλλιμάχου.

Μ ἴμνησις, παρὰ τὸ μίμος. καὶ μνήμη ἡ ἰσοῦσα. Μίμαντος, λέ-
γει πόλις καὶ χώρα ἐν Θράκη. ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἐκ τοῦ μί-
μαντος. μίμας δὲ ὄρος ἐν Θράκη, ὡς παρὰ ἀμμωνίῳ.
Ἡδικοῦ ψυτεμένης τε μίμας ὑπελείπετο πόντος, καὶ

Μ ἴμπη, ἡ πλησμονὴ τοῦ κόσμου καὶ ≻ πιμπλικίδος ἄκρης.
λοιδορία. ἔστι δὲ καὶ λάμπυθος ἄγριον ἢ κόσμον. ὁ πορλυ-
πουμένη ἡδὺ μὴ τρίδουσα, ἐμίσησε καὶ ἄκαρπον ἔσεσθαι
πιστε. μήποτε οὖν ἡ μὴς μίθρου κῦ· ἀνθίφασιν τοῦ λυσωδί-

Μ ιν, ἀντὶ τοῦ μία δὲ βρίγυ προσώπου ≻ ἀνακαλοῦμεν.
πρωτότυπος. ἐξῶ. οὐ. ἰ. τρύτρου τὸ ἰὼς βρίγυ βρα-
χυόμ πρόσωπον, ἐφελκύσαντος τὸ ν. ⟨ πλεονασμῷ
τοῦ μ, ἐξεμερμίν. ϛ΄ δὲ βία χθών. ἀρσενικῶς, θηλυ-
κῶς, καὶ οὐδέτερον. αὐτὸν, αὐτὴν, καὶ αὐτό.

Μ ἰμμυθα, ἐπὶ τὸ ὀλίγω χρόνω. παρὰ τὸ μυθω, μύμυθα. κῦ
πλεονασμῷ τοῦ μ, μύμμυθα. κῦ πλεονασμῷ, μμ μμυθά

Μ ιμυρίζω, ϛ΄ τὸ ἡ σου χῆ κλαί- ≻ λος, ὁ ὀλίγον χρόνιος.
ἢ ⟨ θρηνῶ. ἡ ἀπὸ τοῦ μύρω ὁ ϛ΄ τὸ κλαίω. κῦ ἀναδι-
πλασιασμοῦ, μυμυρίζω. ⟨ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι κῦ τοῦ μ
εἰς ν, μινυρίζω. ἡ παρὰ τὸ μύω, μυίζω. ⟨ κῦ ἀναδι-
πλασιασμοῦ, μυμυρίζω. καὶ ῥοπῇ.

Μ ἰνως, θυμὸς διὰ διφθόγγου. παρὰ τὸ μύω μύνως κῦ μεί-
νως. ἐπεὶ καὶ ἐμφυσικῶς εὑρώπη κρήτη ἀστερίων γα-
μηθεῖσα, ἔσχε ⟨ γόνους ὁμίνως. ἡ δὲ παράδοσις, ἐξ ἧς τὸ
ἴ, ἐπὶ μὴ παρὰ τὸ μίμνω μίμνως κῦ μίνως. ἢ παρὰ τὸ
ἴσος ὁ ϛ΄ τὸ δύναμαι, ἴνως κῦ μίνως. ὁ δὲ κῦ μινώταυ-
ρος. κλιθεὶς δὲ ἀττικῶς μίνω. ὡς πορλεώς λεώ. κῦ πλε-
ονασμῷ τοῦ ο, ⟨ μίνως. οὗ ῥ ἡ μίνωος γενικὴ ἀφορο-
λήπτους ποιεῖσθαι. οὐδέποτε γὰρ ἀφῆκε τὰς.

Μ ξομίδης. παρὰ τὸ μίσγω μίξω ⟨ μίξις, ὡς πράξω
πρᾶξις. κῦ μιξίας, ὡς σώσω, σωσίας. κῦ λέξω, λεξίας.
καὶ μίξω μίξοπος, μιξομίδης.

Μ ισγάγκα. παρὰ τὸ μίσγω κῦ τὸ ἄγκος, ⟨ ἄγκα κῦ μις-
γάγκεια. ἔστι δὲ τόπος ἰωνίας ἢ ὅτι κῦ φερόμενα τὰ
ὕδατα ἐκ τῶν ὀρῶν, μίσγουσι. ἐκδέχεται κῶ κῦ μαι ὁ ⟨
κῦ σωκαὶ οἰφικῶς, γίνεται ὁ θῶ μοσούλλαβον πος. καὶ
μὴν ῥοπῇ ἐπὶ τὰ θηλυκὰ πλεονασμῷ τοῦ γ γίνεται ἄγκος,

Μ ιμαλλόμενες, αἰβάκχαι ⟨ ≻ τὸ παύονται λοιπὸν ⟨ βαθύ.
βοηδρόμοι, ἤτοι αἱ μὴ βοῆς κῦ ἐκπλήξεως διὰ τὸ κάρ-
χοι εἶναι προϊοῦσαι δρόμω. ἀς καλοῦσι κῦ γεγωνοκόμας
χθονίοι. τῶν γεγωνίσκειν ἤτοι ἀκούειν τὰς κόμας.

Μ ἴρα, κυρίως οἱ ἀπὸ φασκίων κῦ ὠαρίων γινόμενοι στέ-
φανοι. συνκαλεῖται δὲ πᾶς στέφανος μίτρα λέγεται, ὡς
κῦ σύνταῦθα. οὕτως εὗρον ἐν τῷ σχολίῳ τοῦ πινδάρου.
ἐφαρμόσω ὁ πρωτοπλῶ.

Μ ἴσος, παρὰ τὸ μὴ ἴσος εἶναι. ὡς ἀνάρσιος ὁ ἐχθρός. κὰπὸ
τοῦ μίσω μίσος. μίσος κῦ μῖσος. ὁ πάντες μισοῦντες ἐκ-
φεύγομεν. ἔστι δὲ τὸ μῖ μακρόν, ἀπὸ παραδόσεως.

Μ ισητὴς, παρὰ τὸ μισῶ μισίσω, μισητός. ὡς λαλῶ λα-
λήσω, λαλητός. μισητὴ δὲ ἡ πορνικὴ ἀπὸ βολὴν τοῦ

γ. μίσγητή τις οὖσα, παρὰ τὸ μίσγεσθαι.

Μ ἰσθός, κυρίως ὁ ἐς μὴ ἀκαταλαβέμ. καταχρηστικῶς
κῦ ὁ ἐφ ἡμέραν. παρὰ τὸ πείθω πεισθός. οἱονεὶ πιστὸς
πιστῶν, ἀντὶ τοῦ πειθῆ. ὁ πείθων πιστὰ ὑπηρετῶν. κ
παρὰ τὸ μῦσος ὠιδῆν. Μ ἰσαρμία. ἐκ τοῦ μισθὸς κῦ
τοῦ ἀρῶ τὸ ἀντικαταλλάσσομαι, μι μισθαρμία.

Μ ἰσυλλον, ἐς μικρὰ διένθυμα. κ παρὰ τὸ μῦλον, γέγονε

Μ ἴτρα, λέγει ὁ σωακὸς τῆς ≻ μίτρας, κῦ μιτρύλλω.
κεφαλῆς ἀνάδεσμος. μίτρα, ζώνη κ διὰ τοῦ μ ὑφα-
σμὸν μὴν. ἐφορᾷ δὲ ἐσωτερα τῆς λαγόνος ἡ χαλκῆ λε-
πὶς, ἣν ζώνυνται πρὸς τὴν κοιλίαν χάριν πλείονος
ἀσφαλείας. ἔστι δὲ προσαρίδιός τις ὁπλισις ἀλυ-
σιδωτὴ τῶν πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακτική.

Μ υεία. ἀπὸ τοῦ μύω μανία. κῦ καὶ ὑπορβιβασμοῦ
μυεία. κῦ σὺν αἱρέσει, μυεία. Μ υμην, παρὰ τὸ μέ-
νω, μενημην. κῦ συγκοπῇ τοῦ μ μην. ὅθεν μνημοσύνη ὑπο-
μνησις. κῦ μνῆμα τὸ μνημόσυνον.

Μ υμην, ὁ πρόσθεν ὑμὴν ἐπὶ μέλαν ποιούμενος φόρ-
που, ὃν ἡμᾶς ἐπὶ πολὺ καλοῦμεν.

Μ οῖρα. ὡς πορ ἀπὸ τοῦ μείρω μορὰ ὠφλε λέγεται. ἀπὸ πρὸς ἀνάδια-
σολὴν τοῦ τάγματος τῆς μοίρας, ἐλλὲν βαρύτονον μό-
ρα. κῦ πλεονασμῷ τοῦ ι, μοῖρα. κἀπὶ εἰμαρμένη. παρὰ
τὸ μεμερίσθαι ἑκάστῳ ϛ΄ τὸ εὐτυχία, ὡς τὸ Μοῖρα
καρ ἀρείδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον. φυτεῦσι σὺν ἀγα-
θῇ μοῖρα γενοῦ νημερτὲς. ϛ΄ κῦ τὸ θάνατον, ὡς τὸ, Μοῖ-
ραν δ οὐδεὶς ἀφήσει πεφυγμένον ἔμμεναι ἄνδρα. σπ
μαίνεται κῦ τὸ μοῖρα δαίμονα, ὡς τὸ, Μοῖρας δασσάμενοι δαίμο-
νες. ϛ΄ κῦ τὸ παρέσεσθαι, ὡς τὸ, Κατὰ μοῖραν ἐόντες.

Μ οιχός, ὁ πόρνος. παρὰ τὸ εἴκω τὸ παρέκω. ὁ παρακείμ,
εἴχε. ὁμέσος, οἶκα. οἶκος. κῦ μὴ ϛ΄ τὸ μὴ ἀποπορευτι-
κοῦ, μοικός. καὶ ῥοπῇ, μοιχός, ὁ τὰ μὴ παρέκοντα
παράσπασμα ἐξέκω. ἢ ποιητικὸν ὠμ. κῦ μοιχάγρια, ἡ ἀπὸ τῆς
μοιχείας ἀγρεύομένη ὡς τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτει-
νόμενα. καὶ οἱονεὶ ἡ τοῦ μοιχοῦ μοῖρα ἀγρευομένη.

Μ οὖσα, τινὲς φασὶ μούσασαν εἶναι αὐλητήν. ἡ δὲ μουσικὴ,
οὐδεμίαν διαφέρει μυστηρίων. ὡς δεῶμοι μῶσαι ἧς ἔστι. μῶ
σθαι κῦ μῶμαι τὸ ζητῶ. ϛ΄ χαρμοσύνη. Πύερίδες ἀν-
τεμῶ ϛ΄ δευκαλίωνα. κῦ ϛ΄ τὸ ἑρμοῦ ὅ ἐστι τὸ λόγου
μήτηρ, μᾶλλον λέγεται παρὰ τὸ ζήτησιν ϛ΄ εὕρεσιν τῶν
μαθημ. κῦ μαίω τὸ ζητῶ, ὅθεν ϛ΄ μαῖα κῦ μοῦσα. ἐπυ-
μώτερον δὲ οἱ δωριεῖς λέγουσι μῶσα τὸ μοῦσα λίγεια.

Μ ουυ χία, τὸ πορ ϛ΄ πρεσβεῖον, ἀπὸ μουυ χίας ἀρτέ-
μυδος. κ ἀπὸ μουυχου ϛ΄ πων τὰ κλέους.

Μ όος, ταλαιπωρία. κάματος. παρὰ τὸ μέγας. σὺν δ
τοῖς μεγάλοις πράγμασι πονοῦμεν. κ παρὰ τὸ οἰμω-
γή. κ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν ϛ΄ ψυχὴν γαυνοῦσθαι ὅ ἐστι χαίρειν.
μόγος δὲ λέγεται κατὰ πάθος.

Μ όθος, ὁ πόλεμος. ἡ μάχη. παρὰ τὸ μολυσμὸν τῶν φό-
νων. κ παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν τοὺς μαχομένους κῦ ἐς ταυτὸ

Μ οθωλία, ἀλαζονεία ἧς τοῦ σώματος ≻ σὺν ἔχειν.

κιμνικτικὴ. ὅθεν καὶ μόθος καὶ μόθων τὰ ῥακτικὰ.

Μόλις, ἔστιν ἐπίρρημα. μεσότητος. παρὰ τὸ μήκω. οὕτως εὕρηται. οὐκέτι δὲ ἀπὸ τοῦ μόγις ὁποῦ παρὰ τὴν μόγον γίνεται. καὶ ἀπὸ τοῦ μολῶ. Μολοβρός. ὁ γαστρίμαργος. καὶ ὁ προσέτης, ὁ πωχός. καταδυναστικὴν μολοβόρος τις ὤν. παρὰ τὸ μολεῖν εἰς τὴν βοράν.

Μόλιβος, καὶ μόλυβδος. ἡμεῖς δέ, τὸ δ οὐκ ἔστιν. οἷον, Καὶ μόλιβδος ὥστε δίκτυον καταγῆναι. σοφοκλῆς. ἐὰν δὲ τοῦ, τοῦ. Ἡδεμολυβδαίμην, ἱκέλην, ἰλιάδος ὦ. φυτὸν ἔστι μολίβη ὁρμίᾳ. μόλιβος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ ἵνα τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος.

Μόθων μόθωνος, οὕτω καλοῦσι λακεδαιμόνιοι τὸν οἰνοχόον δοῦλον, ὃν οἱ ἀθηναῖοι, οἰνόχοα φασί.

Μολύνω, παρὰ τὸ ὀλύω ὀλύνω καὶ μολύνω ἐπὶ μολυσμός. ἢ παρὰ τὴν μῶλον, ὃ σημαίνει τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου. κατὰ ῥοπὴν τοῦ ω ἕτο.

Μολπή, σημαίνει δύο. ὧν μὲν τοῦ ὕμνου, Μολπῇ θεὸν ἐλάσκουσι. ὧν δὲ τῆς ᾠδῆς, Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχε μολπῆς.

Μόλος ὁ, ὁ λόφος μολίνου, ὡς κόλος ἤρχε μολπῆς. ὅταν λέγωμεν, ἐν αὐθεόῳ μόλῳ. ἢ πρὸς ἀπλότητα λέγεται τῶν ὁμοζύγων λεγομένων. οἱ, Ἀτελείφθιτος ἐν τῇ πόλει δόρυ μόνον ἔχων. καὶ, Ἀτελείφθιτος ἐν τῷ ἀρίστῳ δόρυ μόνον ἔχειν. οὐχ ὅτι χεῖρας καὶ πόδας οὐκ εἶχον, ἀλλ' ὅτι τὰ ὁμόζυγα μέρη τῶν οὐκ εἶχον. οἱ οἷον. ἡρέας. καὶ τὰ λοιπὰ προσφάγια.

Μόλυβος, ὁ τὸ μεμολυμμένην ὄρκτον. παρὰ τὸ μογίαν.

Μόλυζος, παρὰ τὸ μόλυνθεῖν προσεύχεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μόλος ἀχὴ ἔχειν. ἢ τὸν λύτας. ζήτει ἐν τοῖς διαφοραῖς.

Μόρα τὰ γιγνόμενα ὑπὸ τραπεζοποιῶν παρὰ λακεδαιμονίοις οὕτω λεγόμενον. ἢ εἴρηται παρὰ τὸ μείρω μορᾶ ἀπὸ μέρους ὁ χλωρός. ὡς φθείρω φθορά. ἔστι δὲ ἡ μόρα τάξις ἀνδρῶν ἑξακοσίων ἢ ἐπὶ πεντακοσίων. ἢ βραδύτητα.

Μόριον, ἀπὸ τοῦ ἀμόλιον καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀ μόριον τὸ σώματος. ἐπειδὴ γενέσεως ἐστὶν ὄργανον. οἷον, παρὰ τὸ μείρω. ἐμοῖρα δέ φησι, ἀπὸ τοῦ μεμορᾶσθαι. παρὰ τὴν αὐδῶ, ἀφ' ἣν κρυφῇ ταῦτα κατέχειν.

Μορίαν, οἱ μὲν πᾶσαν ἐλαίαν οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ τὰς ἱερὰς τῷ θεῷ. ὁπόθεν μοῖραι ἐκ τῶν καρπῶν ἐλάμβανον. ζήτει δὲ ὁμοίως ὅτι τὸ βρύον τῶν ἐλαιῶν ἐκάλουν μόρον. ᾗθεν αἱ ἀνθοῦσαι ἐλαῖαι μορίαι ἐλέγοντο. τινὲς δέ φασι διὰ τὴν ὡὶ ἀλιροθίου μῦθον ὃν Ἥρης ἀνῆλε πελεκᾷ βιασάμενον θυγατέρα αὐλοῦ ἀλκιθόην. ἀφ' οὗ τὸ πεῖ αὐτὸ μόρυ, ὅθεν ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν τὰς ἐλαίας, μορίαι ἐκλήθη. σελευνος, μορίαι, τῆς ἀθηνᾶς ἱερὰς ἐλαίας.

Μορμολυκεῖον, προπυλαία τινά. γυὰς ἱεραὶ ἐλαῖαι. ἔστι προσωπεῖον ἐπὶ φόβου. ἀριστοφάνης γήρᾳ. δικαίου δὲ ἐφόβητρον ἀπλῶς εἰθεσμοφοριαζούσας. ἔστι δὲ προσωποποιΐα ἠφωνή. καὶ τὰ τῶν ῥάτων προσωπεῖα λέγουσι. ἄμμιγμα, παρὰ τὸ μορμύω. ἔστι δὲ ὀθόνιον ἀνώμαλος. μεδαφορικῶς ἐκτάσεως τὰ πρὸς καλάθωσιν τυπωθέντα πρόσωπα, ἐκάλουν μορμολυκεῖα.

Μορμύρουσα. πλημμυροῦσα. ὁμοιοῦσθαι ποιεῖται. πέπωκε δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ γινομένου ὑδάτων. καὶ μορμύρος, ὁ ἰχθύς. ἀπὸ τοῦ μορμύρω.

Μόρος, ὁ θάνατος. ὡς μοῖρα παρὰ τὸ πείρω πεῖρος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μόρος, ὁ μεμερισμένος πᾶσιν. ἐκ δὲ τοῦ μόρος μόριμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ μόρσιμος καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Μορόεντα τὰ μὴ πολλοῦ μόχθου καὶ κακοπαθείας γεγενημένα. μόρος δὲ καὶ πάθος. ἀπὸ τοῦ μορῆσαι ὃ ἐστὶ μοχθῆσαι.

Μορφή, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ μορφή. καὶ μορφόω, Μορφοῦσθαι θηρητῆρα. ὁμοιοῦσθαι τὰ ἑτέρα ἑαυτοῖς. παρὰ τὸ μέρπω τὸ καταλαμβάνω, μέρπω. καὶ μορφή. τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τῷ ἀφῷ, μορφὸς, ὁ καταλαμβάνων. ἐξοῦ καὶ ὁ ταχὺς καὶ δεξιὸς καταλαμβάνων. καὶ παρὰ τὸ μορφή, πλεονασμῷ τοῦ μ ἴμα σημαίνεται ὁμέλας. οἱ δὲ παρὰ τὸ μέρος καὶ μόρος, ὁ φόνος, μορόφονος. οἷονεὶ ὁ διὰ μόρου φόνου ἐπιφερόμενος ταῖς ὁρμαῖς, ὁμεμορημένος καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ πεφονευμένος. ὁ συναπτικὸς μορφός, ὀφόνιος. βαρύνεται. τὰ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ λέγοντα διὰ συλλαβῆς μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα προπαροξύτονα ὁρισμένα, παραλήγεται βαρυνομένου τοῦ ος ἀλφός τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ λεγομένων. οἷον, ὀρθός. τὸ ὁμόζυγον. φόρτος. πόρθος, καὶ μόρφος. προσκεῖσθαι ταῖς μος, ὅλα τὰ ἀπὸ ῥημάτων, φορμός. ὁ μύστις ὁ κόσκινος, ὀξυνομένως ὁ πύκνος. οὗ καὶ παρὰ τοῖς καλεομένοις. τὸ αὐτὸ τὸ προφερόμενον μέλανα. ἀφ' οὗ καὶ τὸ μελανόμενον καρπόν.

Μόσχος, ὁ ἀρσενικὸς μόσχος. παρὰ τὸ παρὰ κάζειν λέγουσι. ἐκ μέσου χεῖσθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ χτῶ, ὅπερ ἐστὶ χτῶ μῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ ὀζω μόσχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. καὶ ζετρικῶς τῆς λυσσώδης. ἀπὸ τοῦ ὀζω ὀσχος, καὶ μόσχος. διὸ καὶ ὀσχέζω. ὁ μόσχος τὸ μοσχάριον, παρὰ τὸ σὺν τῷ κράζειν αὐτὸ λέγειν μῶ. καὶ παρὰ τὸ ὀσμᾶσθαι τῇ μητρί. καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ χτῶ, ὃ τὸ σχέσιν ἔχει πρὸς τὰς μητέρας.

Μόσυν, παρὰ τὸ μῶ τὸ σύνθημα ὃ δὲ ξυλίνη οἰκία. καὶ παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω. ὃ δὲ τὸ μεμαλαγμένον λῶρον.

Μόσχοισι λύγοισιν. ὃ ἱμὰς τῶν δέσεων τοῦτο. καὶ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀπαλῶν ἐπὶ βοῶν καὶ τὰ ῥυφερὰ τῶν βοῶν ἀπομάγματα. λύγος δέ ἐστιν ἱμὰς τῶν δέσεων φυτὸν, καὶ ἀπαλόν. ὁ καὶ οἶσον καλοῦσιν. ὃ ξοῦ καὶ τὸ οἰσόκαρπον. καὶ μοσχύνεται, ῥέφει. κυρίως τὰ μοσχεῖα. καὶ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτά, καὶ φυτῶν. τινὲς δὲ αὐλὸν καὶ ἄγγος καλοῦσιν. ὁ δὲ φύτου καρτὸς ἐθιομός, ἀφανιστικός ἐστιν ἀφροδισίων. καὶ ὁ ἱερὸς δὲ τὸ φυτοῦ φύτου τὰς νόμας τὰς ἑαυτῶν κλίνει ὑποτιθέασιν ὡς φυσικὴν τινα δύναμιν ἐχούσας πρὸς ἄγονιαν.

Μοτόν, τὸ ἅπαξ ἀναπληρώσιν σπόρου τιθέμενον. ᾗθεν καὶ ὁμολύτειον, οἷον πεπληρωμένον σπόρου. παρὰ τὸ βῶ, βιβῶ βίβημι, βήσω. βέβηκα. βέβαμαι, βατός. καὶ γοητῶν

τοῦ β ἅς μ· ἡ τ ἄ ἅς ὁ, μοτός. μοτῶ μοτώσω, ἡ μώ-
μ ολυθρία, λέγεται ἡ κακία. ⟨ τωσις. ἡ μοτάριον.
ἀφ' τ μολυθρός, ὁ σ' τ κακόν. ῥῦ τὸ ἐκ ῥῦ μόλυβος.
ῥῦ τ ϖα ῥ ἄλυβος. πλεονασμῷ ῥῦ μ ἡ ῥο ϖ τ ἅ
ἅς ο. κ ϖα ῥ μόλυβδος ὁ σ' τ ϖο ϖ. πλεονασμῷ ῥῦ
δ ἡ ῥο ϖ ῥῦ ῥ ἅς χ. μολυθρός οὖν κυρίως, ὁ πὶ
μόλυβδον ἀναστρεφόμενος. ἡ ϖο ἡ ρός, ὁ πὶ ϖο ϖ. ἀφ'
δ ῥῦ σώματος ϖ ἡ τὴν διάνοιαν μετενηνεγκται. ὁ τὴ
διαθέσει καινός.

μ ολός, ϖα ῥ ὁμοῦ ἔχειν τ πλῆ. ὃς ἅμα. ϖλῶ τὴν
πλῆν ἔχει. κ ϖα ῥ μολῶ πλεονασμῷ τ χ. κ ϖα ῥ
τὸ ἔχω ῥ σωτέον, ὅχος. ἐπεὶ ἡ ὁμηρος, ὀχῆα λέγει τ
μοχλόν. κ ϖα ῥ ὁ χλῆ ἡ ἡ ὀλιζειν ϖ ὁμήρῳ ἡ
ἄλλοις τῶν ϖαλαιῶν. τὸ μετὰ βίας κινεῖν. σ' καὶ τὸ
ὀχλοβρῆμα. ῥῆμα ϖροσηλθεν ἐπί τισι δηλοῦν. μάο
χλος, ἡ μο χλός. φιλόξενος δὲ φησὶν ὁ ποιητὴς τ μὴ
χρῆσιν εἴρηται ὁμοχλος ϖ ὁμήρῳ, ἀφ' ἐ ϖιβλῆς
ἡ ὁ χειρ εἴρηται ϖ' αὐλῷ. μοχλοὺς δὲ λεγουσί τινες
σὺν ἐχοντα τὰς θύρας ῥῆ, ἀπὸ μοχλοῦ λέγουσι πλή-
κα αὐ δὲ ἡ μοχλεῦσαι τ ἡ σαλεῦσαι. οὕτως οἱ δὲ τὴν
ἐτυμολογίαν ῥῦ ὀνόματος ὁ ποιητὴς. ὅτι ϖα ῥ τὸ ὀ-
χλῶ τὸ κινῶ ἡ μο χλεύω. τοιγαροῦν ϖ ῥῦ κύκλω-
πος φῆ, ἐμοὶ σὺν μοχλοῦ ἄρας ῥίψαι ἐν ὀφθαλ-
μῷ. ἡ οἱ μ μοχλοὶ ἐλόντες ἐμό χλευον. ⟨ τηλας
τε ϖροβλῆτας ἐμό χλευον. ἡ, Μοχλοῖσιν ἅρα τὴν
γε καὶ εἰρυσαι ἅς ἄλαδε δῖαν. ἐκ τ ὀ ϖωθεν τ σχεδίαν
μοχλοῖς ἐρείδων, ἐκβῆναι ἅς ῥῦ μ ϖροσθεν. οἱ δὲ μ τ
ϖοιητὴν ὡς ἡ σὺν ἡ ῥῆ ἐχήσαντα τῷ ὀνόματι. ἅς τὸ ὀ-
λος, ἡ ϖολυχόλιος μά χη. κυρίως ⟨ χλίῳ.
ϖα ῥ τὸ μὴ λύεσθαι τα χέως. κ ὅ ϖ ὁμοῦ ὀλλύει, ῥυ-
τέσι ϖολυθρύπτ. κ ϖα ῥ τὸ μολῆν ἡ μῶλον. ὅρκος,
τ ἐν τῷ ϖολέμῳ μολυσμὸν καὶ τ μά χην. κ μῶλω
ϖα, ῥᾶυμα. ἀφ' τ μόλις δύεσθαι ἐκφυγεῖν. κ ἀφ' τ
μόλις κινῆσθαι αὐτόν. καὶ μωλᾶν, τὸ μά χεσθαι. μο-
λεῖν δὲ τὸ ϖαρελθεῖν, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

ῶλυ, εἶδος βοτάνης ὃ ϖαρ' ὁμήρῳ δέδωκεν ὁ Ἑρμῆς τοῖς
ἑταίροις αὐτοῦ ἡ ἀ ϖεκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώ ϖους
ἀφ' τῆς ἀηδιώσεως τῆς κίρκης. ϖα ῥ τὸ μωλύειν,
ῥυτέσι ϖαραύειν ἡ καταστέλλειν τὰς φθοροποιοὺς συ-
νόδους. μολύνειν δέ ἐστι τὸ ἀμβλῶναι ἡ κωλῦσαι. ἀφ'
τ μὴ ὀλλύειν, κ ἀφ' ῥῦ κωλύειν. ἔχων μὲν σὺν τῇ χει-
ρὶ μῶλυ. ἀντιφάρμακον γὰρ δέδοται.

ωλύτερον, τὸ ἀμβλύτερον ἡ ἀθυτέστερον ἡ ἄνθος
ώλωψ. ἔστιν ὅλλω ἡ σ' τὸ συρέφω καὶ ⟨ ἔχω.
φθείρω. ὁ μήων, ὁλῶ. ὁ ϖα ῥακείμ, ὤλκα. ὁ ϖαθη-
τικός, ὤλμαι. δ ἀφ' οὗ ὤλμος. ἡ σὺν ὑ ϖορβιβάσμῳ,
μῶλος ἡ συρο φή. δ ξ οὗ μώλωψ. κ τον ἡ ἐκ ϖολέμου
γενομένη πληγή. κ ϖα ῥ τὸ βοῦς βοός ἡ λέ ϖω τ λεπί-
ζω, βώλωψ καὶ μώλωψ. δι μ ῥιος ὁ πύκτης σὺν τῷ
πεῖ διαλέκτῳ. βώλωψ ἐτυμολογεῖται ἀφ' τ βο-
ὸς λέ ϖος ὁ ἐστὶ ῥμα, οὗ οἱ μάντεις σκευάζουσι. μὴ ϖο-

τεῶν ὁ ἕλλος ὁ ϖευρὸς καὶ οἱ ἕλλο ϖες ἵ ϖποι, οὐκ
ἀφ' τ ὃ ϖα ἔχει, ἀλλ' ἀφ' τ τοὺς μ ἐλλιπῆ σείλλους,
ῥὺς δὲ ἐλλόδ ϖους. λέ ϖας δ' ἡ λέ ϖους, τ ϖεπιεί μ
σῆκι δέρμα. λῶ ϖους μ, ἀφ' τ ῥίμα τος. κ μεταφο-
ρᾷ. λοῖσις δὲ ἡ λέ ϖερον ἡ λε ϖας. κυρίως τ φωλί-
δα τ φωλεύειν ἀ ϖὸ ἡ ῥ. κυρίως δ' μώλωπες λέγουσι,
αἱ ἐκ τῶν βοείων λώρων ϖληγαί.

ωκός, χλευαστής. μωρός. σκώ ϖτης. ὃ ξ οὐκ ἡ μωκω-
μένης, ἤγουν χλευαζόμενος.

ώνυχας ἵ ϖ ϖους. ἀφ' τ μόνος ἡ τ ὄνυξ ὄνυχος, μ
μονόνυχας. ἡ ἀ ϖὸ βολὴν τ ἡ καὶ ῥάσει, μώνυχας.

ωρος, ϖα ῥὰ τ ὥρα ὁσ' τ φοβερός. μ τῆς μὴ ἀ ϖα-
γορεύσεως ἡ συ ϖο ϖῆ. οἱονεί ὁμηρ ἡ φοβερίζω. κ ϖα ῥὰ
τ μὴ ὁρᾶν τ συμφέρον. ⟨ ὠμος, ϖα ῥ μῶ,
οὗ ὁ μώων. μώσω. δηλοῖ ἡ τὸ ζητῶ. μῶμος οὖν ὁ αἰ-
τιατὸς ζητῶν. ἡ μηδὲν τῶν ϖάνυ ἱκανὸν εἶναι νομίζων,
μ' συνεῖναι τ ϖρεί ϖοντος, ἀεί ϖω ὁ ϖοῦ λέγων ἡ δια-
υδαῖ, ⟨ δεύτερα συζυγία τῶν ϖῦ σύρων.
ωμωμῶ. σ' τὸ ὀζειν, ἡ τὸ ὀδμᾶσθαι, ἀ ϖὸ τ φυσᾶ-
σθαι ἡ ὀζωθῆναι. ὀδμαίνουσι ϖρίνω οἱ τάφοι κ τ χῶ-
ρον. ϖ οὖν ϖα ῥὰ τ μύω. κ ἀφ' τ μύζειν, ἡ ἐκθλίβειν
τὸ ὑγρόν. κυρίως δ' τ ὀζω ἡ σ' ϖῶ σ'. ἡ μυδῶντα,
σ' τ ὄζοντα. ϖα ῥὰ τ μύειν τὰς μυκτῆρας, ἤγουν κλεί-
ειν. δ ξ αὖ οὗ μυδῶ μυδᾶς. ἡ, Μυδόωσα δὲ ἀφ' χροὸς
ἕρρεεν ἰδρώς. ϖ διυγραινομένη. ἀφ' τ ὕδωρ ὑδῶ
ὑδώσω. ἡ πλεονασμῷ τ μ, μυδῶ. καὶ μυδαλέον, τὸ
στεγνωθὲν ἡ ὄζον. καὶ, Ἕρσας μυδαλέας. ἰλιάδος λ.
ϖ διαβρόχους. δύνῃσι. ἡ ἐμύδαινε, τὸ ἔβρεχε.

ύδρος, ὁ ϖεϖυρακτωμένος ὄφις. εἴρηται ϖα ῥὰ τ
μύρεσθαι ἡ διαῤῥεῖν. λέγεται δὲ ἡ ὀχευτὸς, ϖα ῥὰ λυ-
ϖοφόνῳ. Πακτώλιον σταθμὸν τηλαυγῆ μύδρον.

υελος, ϖα ῥὰ τὸ ἐν τῷ μυχῷ ἁλίσθαι, μυχέλος ἡ ὡς ἡ ὦ.
κ ϖα ῥὰ τὸ μύω τὸ ἀσφαλίζω, ὁ ἐσφαλισμένος ὑ ϖὸ τ ὀ-
ύζής. ἡ μυζεῖς. ἀρίσ- ⟨ τέου. ὀθεν καὶ μυαλῶ.
φώνης. ϖα ῥὰ τ μύω, μύζω, ὡς ῥύω, ῥύζω. σημαίνει
ύησις, τ μυστήριον. ϖα ῥὰ τ μεμυη- ⟨ μένον τὸ θηλάζω.
κέναι. ἀφ' τ μυῶ τ μανθάνω. ἀφ' οὗ καὶ τ, Μυεῖσθαι
ῦθος, σ' δεύτερα συζυγία τῶν πνεύ- ⟨ μασος ῥωσιν.
λόγου, ϖα ῥὰ τὸ μύω τ καὶ μύω. καὶ τ ἀ ϖλῶς λόγου,
ϖα ῥὰ τ μυῶ μυήσω τὸ διδάσκω, μύηθος καὶ μῦθος.
Κατερεῶν δ' ὡς μῦθον ἐτέλλετο. μῦθος σ' καὶ τὴν
σάν. ἅπαξ εἴρηται ϖ' ὁμήρῳ. Ἄλλου μύθῳ ϖοιή-
σασθαι ἐ ϖὶ σχεσιν. ὅθεν καὶ ἀναπρέπειν ἐν τῷ δευτέρῳ
τῶν μελῶν. Μυθίας, ῥὺς γασιάσας. ὡς τῶν ἀλιέων
ῦα. ἐκ τοῦ μυῶ. σ' δὲ τ ϖα χύ καὶ σῆκῶδες ⟨ λέγε.
τῶν ὀ ϖισθίων. τ σωτεσφιγμένον ὑ ϖὸ τῶν νεύρων μέ-
ρος. χύθα, Πάχος μυῶν ἀνθρώ ϖου τελεῖ. γίνεται ϖα ῥὰ
τ μύω τὸ συσφίγγω. ὁ σὺν εσφιγμ ὸς τόπος. μυῶν οὖν
ἡ λεπομένη γαστροκνημία. ἰλιάδος π. ἡ τις σωέσκη-
κεν ἐκ ϖολλῶν νεύρων καὶ σὺν εφαμμένων σήκων.
ἀφ' οὗ γίνεται μῦα. ἡ σήκωδης οὖσα καὶ ϖαχεῖα.

Μυκάλη, ἀπὸ τοῦ ἐκ μυκᾶσθαι τὰς τῶν ὀρχήστων διανοήσεις.
Μυκαλησσός, ἡ πόλις. ὅτι ἐκ τῆς τῶν ὀρχηστῶν ἐμυκήσατο ἡ βουλὴ καὶ ὁ τύραννος ἀπὸ τοῦ κάλλους τῆς γυναικὸς τοῦ Θηβαίου καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀπόλλωνος.
Μύκης. μύκης ἐστὶν ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἀπὸ τοῦ ξίφος. ἢ ἀπὸ τοῦ μύκητος τοῦ ξίφους τοῦ πορστεως ἐκεῖ ὄντος, ἐκλήθη ἡ πόλις μυκήνη. μύκης δὲ καὶ τὸ κατακλεῖον τῆς θήκης τοῦ ξίφους τὸ κατὰ τὴν λαβίδα ὃ πορπατεῖται. πρὸς τὸ μύω τὸ κατακλείω. μίκαινος. ἐν Θακήφ· μέα δῶρα μύκης ὀθνεῖα πάσσεν ἄρης. σημαίνει δὲ τὰ καρβώνια, ἅπερ οἱ τρὶς πεπληθῆρες. ἀπὸ τῶν λύχνων ἅπερ πεμπομένους ἐν χειμῶνι. ὡς τὸ, λύχνοιο μύκης τάλειρον τάπὶ μύξαι. Φρύνιχος.
Μύηνον. Ἀμφὶ δὲ πύλαι μύηνον οὐρανοῦ. χίλιάδος ἑ. ἀντὶ τοῦ ἦν χήσαν. ἠνεῴχήσαν. ὁμοίως δὲ ποιεῖται ὁ Ῥόδιος, ἀπὸ τοῦ πλανολουθοῦντος. μυκῶ.
Μύκλος, καλεῖται ἡ ἐν τῷ γάλακτι τῶν ὀΐων ὕδατος πῆξις. μύκλοις οὖν εἶπεν ἐν ταῖς θαλίαις μνηστῆρας, διὰ τὸ ἀδηφάγους καὶ καπηλοφερεῖς. ὡς καὶ καλλίμαχος. ἔστιμοι μάζης ἐν μέα μύκλος ὄρος. οἱ δὲ, μύκλοις φασὶ τὰς καπηλοφερεῖς γυναῖκας. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἐμοῦ μυκλοῦ λυκοῦ κωμῳδιθέντος ἐπὶ μάχλου καὶ λυπηροῦ. Μύκλος γυναικὸς κλῶψ. ἢ δὲ βασάνα.
Μυκτὴρ, παρὰ τὸ μύξω μυκτὴρ. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸ μύξαν δι' ἀλλοιώσεως εἰπεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ μύξας τινὰς ἐφ' ἑαυτοῦ ἔχειν, τουτέστι πόρους. ἢ ἀπὸ τῆς ἡγεμονικοῦ τεταγμένης τῆς αἰσθήσεως. ὅθεν καὶ μυκτηρίζειν λέγεται τὸ ἐν τῷ διαπαίζειν τινάς. τοῦ τόπους τὸ μέρος ἐπιπολάζοντας.
Μύξα, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μυκτῆρος ἐκκρίνεσθαι.
Μύλη. μύλαι φησὶ τῶν ὀδόντων οὕτως λέγουσι διὰ τὸ ἐπαλῶν λεαίνεσθαι, ἢ τριβέσθαι τὴν τροφήν. ἢ παρὰ τὸ μφοῶν λίαν ἢ παρὰ τὸ ἅλῶ. ἐπὶ τῆς ἐπιπολαζούσης. ἀπὸ τῆς ἔξω πρὸς τὴν μηχανὴν ἐμφερείας. διὰ τὸ εἶναι ἄνω τὸ ὀρθὸν τὸ ποίλον, ὡς ἡ τῆς μύλης τὸ ὑπορθον, ἢ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τὸ ἀλεσθῆναι τὰ σπέρματα. ἢ μύλη, ἡ πόλις καὶ ἐργαζομένη.
Μυλήθρον. πόρνημα, τροφῶν λέγει. χύθα μηλύθρον.
Μυλήφαγες, παρὰ τὸ ὦ μύλης σιτηρίφθαι.
Μύλη, παρὰ τὸ μόλυνθος ἡ ἄλοη. ὀξύ, ὡς λεπὰ ἄλοη.
Μυλωθρός, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ὁ, ὁ τὴν μύλην ὠθῶν. μυλοθός τις ὤν. λέγεται ὁ μυλῶνα κεκτημένος.
Μυλιόωντες. κόπους. τὰ χείλη κινοῦντες ἀπὸ τῆς ψυχρότητος. ἢ σιάζοντες, ἢ τὰς μύλας συγκρούοντες. κράτης δὲ γράφει, μαλακιόωντες. ἔστι δὲ τὸ διὰ ψύχος μὴ ἔχειν ἐυκινησίαν τῶν ὠμων χρῆσθαι.
Μύθη, πρόφασις. ἐπιμοιρῆς γὰρ χρεία τῶν προφασιζομένων ὡς τὸ ψεύδεσθαι καὶ μὴ δύνασθαι τἀληθές. ὡς τε ἀπὸ τοῦ μοιρῆ, μύθη, ὡς γοιρῆ, γοιή. τὰς προφάσεις δὲ μύθας καλοῦσιν οἱ ἀπολλῶς. ἴσθι ἴσως καὶ τὸ ἀπροφασίστως τυγχάνειν βοηθείᾳ, ἀμύθητον λέγουσιν. Οὐ δὲ μυθάμην, ἀντὶ τοῦ προφασισάμην. Ἀλλ' ἄγε μὴ μύθησαι πρὸς ἐμέθεν. προφάσεσι. πρὸς τὸ μεμυκέναι τοῖς χείλεσι.
Μύθος. Μύθος ἰχθὺς. σοφοκλῆς. ὁ μὴ αὐδῶν. ὅθεν καὶ ἕλλοψ, ἀπὸ τοῦ ἕλλειν τὸ σῶμα ἔχειν.
Μούρον, τὸ ἐπιτελευτῆς ἀπολεπυσμένου.
Μυρία, τινὲς τὰ μὴ ὡρισμένα. οἱ δὲ τὰ πολλά. οἱ δὲ τὰς δέκα χιλιάδας. ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοῖς δακτύλοις ἐν τοῖς ψήφοις. ἂν πολλὰ ἀορίστως. τὸ μυῖ, βραχύ. ὧν μὲν γὰρ τὸ ἄκρον τοῦ σημαίνοντος ὡρισμένον πλῆθος, ἐκτεταμένου ἐστίν. ἀπὸ γὰρ τοῦ μὴ γίνεται ποιχείου τὸ μακροῦ. τὸ δὲ σημαῖνον τὸ ἀόριστον πλῆθος, συστελλέ. μύρια. τὸ μῦ, ψιλόν. οὐ δὲ ποιχείου ὁμοίως διφθόγγου λήγει. κοὐτως. ὁ τεταράκοντα τὰ ἀριθμὸς ὑφ' ἑαυτὸν πολυπλασιαζόμενος, γίνεται χίλια ἑξακόσια. εἶτα τὰ χίλια ἑξακόσια ἐφ' ἑαυτὰ ἑξακισχίλια ἑξακόσια, γίνεται συμπαχις χίλια ἑξακόσια. εἶτα λείπουσι τοῦ ποιχείου τὰ τετρακόσια. καὶ προστεθέν, γίνεται δέκα χιλιάδες, ὅ ἐστι μύρια. πρὸς τὸ μῦ ποιχεῖον, μῦ μύριος. ὀξυνθὲν μυριὰς. κλίνεται μυριάδος. τὰς, βραχύ. τὰ δὲ ἀς ὀξύτονα σκληρὰ συστέλλει τὰ. ὀξύνεται. τὰ δὲ ἀς ὀνόματα διὰ τοῦ δος κλινόμενα, βραχὺ ἔχοντα τὰ ἀ, ὀξύνεται. οἷον, ἐνδὰς. φυγάς.
Μυρίωνα. δύο πόλεις εἰσὶ τῆς λήμνου, μυρίωνα καὶ ἡφαιστία. οὐχ ὡς τινες φασὶ πρὸς τὸ μύρεσθαι κεκρύφθαι, ἀλλ' ἀπὸ μυρίωνος τοῦ θοάντος γυναικός.
Μύρεσθαι, τὸ κλαίειν. πρὸς τὸ ῥεῖν τὰ δάκρυα. ἀπὸ τοῦ μύρου, τινὲς ἀπὸ τῆς μύρρας, ἢ ἀπὸ τοῦ ῥω τὸ ῥέω. διῃρῶθη. ἢ μύρου, ἀπὸ τοῦ ἐκπίπτειν τὰ ἀρώματα
Μυροπώλος. ἡμῖν τὰ μύρα κατάρτιζον ἐκεῖνα. πωλῶν, τὸ πῶ μέγα. ἢ δὲ ὀπὴ τὰ μύρα ἀναπρεφόμενος, μικροῦ. λαμφαμένης τε ἀγροικοῦ. μύρσος πλεκτόν ἐστιν ἀγγεῖον ἐξ ἀγροῦ πλεκόμενον λύγων.
Μύστις, παρὰ τὸ μύστης. τοῦτο παρὰ τὸ μύω. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου τοῦ ἐπόμνυμι, οἱ πλανῆται, πλανῆτις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξυτόνου. οἱ, ὑβριστὴς, ὑβριστὶς. αἰχμητὴς, αἰχμητὶς. βουλευτὴς, βουλευτὶς. Τῶν δὲ βουλευτὶς πόλεων. ἐν ταῖς ξανθίαις.
Μύσαξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες σάζουσιν.
Μῶ στ δ. τ θαλάσσιον καὶ τ γλυκύ. καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ ὄνομα ἐθνους. ἀφ' οὗ καὶ μυσία ἡ πόλις.
Μύσις, παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω. μύοντες δὲ τὰς αἰσθήσεις καὶ ἔξω τῶν σωματικῶν φορτίδων γινόμενοι, οὕτω τὰς θείας ἀναλάμψεις ἐδέχοντο.
Μυστήρια, μυσταήρια. μῦθος δὲ ὁ λόγος. βέλτιον οὖν, ἀδεῖ μύσαντας τῆς ψυχῆς τὸν.
Μύστρον, ἀπὸ τοῦ μυστίλλεσθαι τουτέστι μικρὰ ἐπαίρειν. καὶ μύστλον, τὸ ποίλωτὸ ὄργανον ἐσθίειν, μυστίλλας δὲ ἔλεγον. ὅθεν καὶ τὸ μύστλον. ἐμὲ δὲ μύστλον τὸ ποίλον, παρὰ τὸ ἐοικέναι θαλασσίῳ μυΐ. καλεῖται δὲ μῦς ἑκάστου, ὅτι μύεται καὶ συγκλείεται ὅτε θέλει.

Μύσαχθες, παρὰ τὸ μύσος. τὸ δὲ μῦσος παρὰ τὸ μύσω. τοῦτο παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω, οὗ δηλονότι μεμυσταγωγημένοι τυγχάνουσιν. καὶ ἀπορρεφόμεθα. ἀφ' οὗ τὸ μύσαξ. παρὰ τὸ μυσάττω, οὗ παθητικὸν μυσάττομαι. μύω βαρύτονον τὸ καμμύω. πεῖ σωόμενον δὲ τὸ διδάσκω.

Μυττωτὸν, ῥίμμα ἀλφίτων πολλῶν σωπεπηγμένον. οἱ ἀπλοῦν τὸ ῥίμμα μετὰ σκορόδων καὶ τυροῦ γίνεσθαι λέγεται. ἔμοιγε δὲ πλανᾶσθαι δοκοῦσι τὸ μεμυττωμένον. βέλτιον δὲ τὸ διὰ σκορόδων ῥίμμα. ὥστε εἶναι παρὰ τὸ μυσάττεσθαι τὴν ὀσμήν. μυσσωτὸν, καὶ μυττωτόν.

Μυχόταρος. ἀντὶ τοῦ ἐσχατάρος ἀπὸ τοῦ μυχός. ἀνῃρῆσθαι δέ φασιν ἀρίσταρχος. τῶ, ἔστι πόλις ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἱππόβοτο. οὐκ ἔστι τὴν ἐσχατιὰν τοῦ Ἄργους, ἀλλὰ προκεῖσθαι αὐτοῦ. Δεῖ δὲ προσῆν ὅπου τῆς πόλεως λέγει, ἀλλὰ τῆς πελοποννήσου. μυχὸς δὲ σημαίνει τὸν ἐνδότατον τόπον, παρὰ τὸ μύξ μυχός. καὶ ῥοπὴ τοῦ ἀμεταβόλου ἡς ἀμετάβολον μυχὸς. οἰονεὶ ὁ ἐνδότατος καὶ σκοτεινὸς τόπος.

Μύδρος, ὁ ἀρτὸς σίδηρος. λίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναιθήτου. καλεῖται δὲ καὶ ὁ διάπυρος σίδηρος μύδρος. ἔστι δὲ ἡ φωνὴ πεποιημένη. ἐκ τοῦ μύζω τοῦ ἠχῶ ῥήματος.

Μύωψ, ἔστι δὲ μυῖά τις ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς. ὁ μύειν συνεχῶς τοὺς ὤτας ποιῶν. παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω.

Μῶλυ, ἀπὸ ξενικοῦ τινὸς σιδέσμου ἀπὸ τοῦ ἅρα. σύνεστεθη δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαρεμφάτου καὶ τοῦ συνδέσμου. καὶ ἐλύετο μὴ οὖν. ἀπροβλήτου τοῦ κ, μοῦν. καὶ ῥοπὴ δωρικὴ τῆς οὖ ἡς ὦ, γίνεται μῶλυ. διὸ κῆπεπᾶται.

Μετόπωρον, ταχὺ ὥρας τὸ ἔρως ἀπὸ τῶν καρπῶν ὀνομάζοντι. θέρος οὖν ὅτε θερίζεται ὁ σῖτος. ὀπώρα, ὅτε τρυγᾶται ἡ ὀπώρα. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, μετόπωρον.

Μέτασαι. ἀντὶ τοῦ πάντες τρυτεῖναι μεσάτασθαι, ἀντὶ μεταξύ. καὶ σὺ πάντες τέσι μέτασαι. ὥστε εἶναι μεταξύ ἡμᾶς. δύνασθαι δὲ καὶ οὕτως ἐπίτασις λέγεσθαι ἰωνικῶς, ἀπὸ ἐκτείνω. ἔστιν ἐπίτασις αἰτιατικὴ μόνη ἀπὸ συμφώνου τοῖς προπαροξυτόνοις. ὡς ἐπίτασις ἔπιτα, οὕτω μετᾶ, μέσσος. τὰ διὰ τοῦ σσ ὑπερδιπλασιάζουσι τὸ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι. τὸ δὲ μεσσοῦ ἀπὸ συμφώνου. καὶ ὡς διήλλαξε καὶ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα, παρήλλαξε καὶ τὸ παραλήγουσαν. οὕτως ἡρωδιανός, ὡς λέγει θεόγνωτος.

Μύρμηξ, παρὰ τὸ μορμερίζω τὸ φονεύω μορμερίξω. καὶ συγκοπῇ μέρμηξ. καὶ ῥοπὴ τοῦ ῡ εἰς υ μύρμηξ. ἴσον ὀρυχειμερινοῦ καιροῦ τὴν τροφὴν μορμύσσω. καὶ παρὰ τὸ μείρω. οὕτως δὲ διὰ τὸ μὴ ἀναφύειν τὴν σῖτον εἰς ὀλίγον μερίζων ἀπορίαν. καὶ τοὺς μυρμιδόνας φασὶν ἀπὸ τῶν μυρμήκων γεγονέναι, ἐπιμύσαντος τοῦ διὸς διὰ τὸ ὀλίγωνα εἶναι τοὺς ἀνθρώπους.

Μωσῆς, κλίσιν ἑβραϊκὴν ἔχει. μωσῆς μωσοῦ. μωυσῆς μωυσέος, ὡς εὐσεβὴς εὐσεβέος. καὶ μωσέως μωσέως, ὡς πηλεὺς πηλέως. μωυσῆς μωυσοῦ μᾶλλον ὀθεοχώρηκεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΥ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΝΥ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥΒΛΑΤΟΥ

Ν τὸ στοιχεῖον, ὀνομάζεται παρὰ Ἕλλησι τὸ ὄφις.

Νάκη, τὸ αἰτεῖον δέρμα. κωδιὰ καὶ κώδιον τὸ προβάτου. οὐκ ἔστι τὰ ἀπὸ λύκου, μάνος ἐκτέτου. κακῶς οὖν σιμωνίδης νάνος φησί. τὸ δὲ νάκη, ἔξει ὄνομα προσηγορικόν. ὀνάκης, τοῦ νάκου, τῷ νάκη, τὸν νάκην. τὸ νάκηλον, παρὰ τὸ νάκος, νάκη. ὡς παρὰ τὸ βλάβος βλάβη. ἄνος ἄκη. σκέπος, σκέπη. τὸ, τεάρσενον ὂν παρὰ τὸ νάκη. τὰ νάθηλυκά, προσθήκην οὐ μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτῆρος ὧν ἰωνικῆς ἔσου λήγει. πλάτη, πλάτης, πλάτου. λέσχη, λέσχης, λέσχῃ. ἀήτου. ἀρά χιου. μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτῆρος, διὰ τὸ πλάνης καὶ νόμης.

Νάμα, παρὰ τὸ νάω ῥέω. οὐδὲ μὴν ὠνάσω. δεῖ ὂν τοῦ νάμα. ὡς δράσω δράμα.

Νάνος, ὁ μὴ αὐξόμενος. ὁ πίθηκος. παρὰ τὸ ἄνω, ὁ δηλοῖ τὸ αὐξάνω. ἄνος. κλιτὸν μὴ γενήσηται κλίσιν ἔχον.

Νάπη, τὸ σὺν ὑετῷ γενόμενον ὑπὸ τοῦ ὄμβρου διὰ τὴν θριμύτητα. τὰ δὲ ὑπὸ λίθου τὰ οὐδέτερα μακρὰ παραλήγόμενα, διὰ τοῦ εος κλίνεται. σημείωσαι τὸ νάπους.

Νάπαι, θρυμοί. φάραγες. πυθμένες. παρὰ τὸ πάω ῥῆμα γίνεται μετὰ τοῦ γενήσηται ᾶ, ἄπη. ὁ μετὰ τοῦ μὴ ἑτέρας γενέσεως, γίνεται μόνα πη. ὁ σύνθετον, μόνα πη. οἱονεὶ ἡ ἄλλη πῖουσα. αἱ δὲ δύο γενέσεις ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν. καὶ παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ φῶ, γίνεται μήφαι καὶ μάπαι, καὶ προσθήκην τοῦ ἡ δος α. ὡς μηνός καὶ μαῖνος, οὕτω μὴ πάπαι καὶ μάπαι. ὁ δὲ τοὺς συμφύτους ὁ καὶ σκίους τῶν ὀρῶν τόπους. κρὶς ὀρθίους καὶ ὑλώδεις.

Ναρόν, τὸ ὑγρόν. παρὰ τὸ νάω ῥῆμα δηλοῖ τὸ ῥέω. ὁ μὴ νάσω, τοῦ ναρός. καὶ τὸ οὐδέτερον, ναρόν. σοφοκλῆς. Πρὸς νάρα δὲ κρηνῶν ἀχορεῦμεν τότε. οὕτω φιλόξενος. καὶ ἴσως ἡ σὺν ἡθάδα ῥέψασα τὰ ἅδεα λέγει νερόν.

Νάρθηξ, ὁ δύο. τῆς ἐκκλησίας νάρθηκα. καὶ τοῦ παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τοῦ ναοῦ. ὁ καὶ τὸ σὺν τῇ νοΐᾳ σὺν ἠθείᾳ λέγομεν νάρθηκα. καὶ τοῦ παρὰ τὸ νεαρόν νεάρηξ ὁ νάρθηξ.

Νασμός, ὁμβρος. ἀπὸ τοῦ νάω. οὗτος ὁ νάμα καὶ νασμός. λυπόφωνος. Ζηνὸς καχλάζων νασμός. ὁ δὲ ἐν ταύτῃ τῷ κλυσμός. ἰλιάδος ξ. Πατὴρ δ' ἐμὸς ἄργει νάθη πλαγχθείς, ἀπὸ τροίης ἀπωίθη.

Νάρκησον, ἰλιάδος Σ. ἐνάρκησεν, ἐλύθη. ἀπὸ τῆς νάρκης, τοῦ νάρκου. ἡ νάρκη, τὸ ἀναίσθητον. ἡ νάρκισσος, ἄνθος. ἡ νάρκη, ἡ ἀναισθησία. ἡ νάρκωσις, ἡ ἀναισθητοποίησις. ἡ νάρκωμα, τὸ ἀναισθητοποιηθέν. ἡ νάρκωσις, ἡ ἀναισθητοποίησις. ἡ νάρκωμα, τὸ ἀναισθητοποιηθέν.

Ναῦς, ἡ εὐθείας ἔχει. ναῦς νεώς. νηῦς, νηός. ὁ καινὸς νεός. νεῦς, νεός. ναῦς, ναός. ὁ καινῶν. διὸ μόνα ἅδεα θηλυκά, ναῦς κλῃταί. κλίνονται δὲ ἀμφότερα διὰ καθαροῦ τοῦ ος. ναός ἡ ἐκκλησία. καὶ ἀπλῶς νεώς. ὁ δὲ παρὰ τὸ νῶ τὸ πολυμοβῶ κλίνω, παράγωγον νεύω. ὁ μέλλων νεύσω. νεῦς ὁ ναῦς. ὅμηρος παρετυμολογεῖ. ἀπὸ τοῦ νῆσαι, ὅ ἐστι σωρεῦσαι. ἰλιάδος ι. Νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ἀνσάσθω. λος ὁ ταναός. ὁδὸς κράσει τοῦ ἀος τοῦ δίφθογγον, ὁ δὲ τοῦ τρόπου τὸ τόδε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ναῦς ναός. ἵνα ναός φι, καὶ κράσει, Ναῦφι ἀμυνόμενοι, ὃν ἐκ ναυπάκτης, πόλις. παρὰ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες. τὸ ναυπήγιον ἀνέσθαι τῶν ἐρασθέντων ἐκεῖ.

Ναυσικάα, κεκασμένη, ὅ ἐστι κεκοσμημένη ταῖς ναυσί. ναύτης, ὁ ἀπὸ τοῦ ναῦς. καὶ διὰ τὸ τὰ μάματα τεῖνθαι, ἤτοι ἐλαύνειν.

Νάφθα, ἀπὸ τοῦ ἀνάπτω ἀνάφω ἀνῆφα, ἀνῆμμαι, ἀνῆφαι, ἀνῆπται, νάπτω καὶ νάφθα. παρεσκευάσθαι γὰρ ἐξάπτειν.

Ναῦλον, τὸ τῆς τοῦ πλοίου ἐμβολῆς μισθός.

Ναύλοχος, ὁ λιμήν. ἐν ᾧ αἱ ναῦς νοσφίζονται. ἔτι ὁ ἐν ᾧ εὐναὶ αἱ ἄγκυραι. εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.

Ναυσιθόος, ποταμός ἐν τῇ λίᾳ. τῶν ἐξ Ὀλίζονος πλεόντων, καὶ ἐν χθόνα τιθεὶς τοῦ ποταμοῦ τοῦτον. αἱ δὲ αὐχμηλὰ ὠρὶ ἐυλαβούμεναι ἐν τῇ ἐξ ἀδίδου λείᾳ, καὶ τὸ σὺν τῇ οἴᾳ δὶ ὃ δουλείαν, καὶ τὸ ἐσμὸν ἡνίκα ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐν ἐ-

ⲙⲡⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ

Νεόγυος, ὁ νεωστὶ γεγεμισμένος νεότου ὁ ὃς ὤμην ἐκ συγωστήν.
Νεομηνία, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ μὴν μηνός.
Νεοσσός, ὁ νεωστὶ σευόμενος. ἢ παρὰ τὸ νεάζω.
Νεώτερος, ὁ νέος τὴν ὁράσει. ζήτει ἐς τὸ νεοῦ.
Νεοχμοῦντες, μεταπολεμοῦντες. καὶ νεόχμωσιν, τὴν νεοχμίωσιν. καὶ νεοχμός, ἀνώμαλος. ἄτοπος. καὶ ἄτοφος. νεωστὶ ἀργασμένος.
Νεοαρδία, νεωστὶ ἀποδιδομένη ἢ ἀρδευθῆναι. ἴλιάδι
Νεωποίος, παρὰ τὸ νεορῶ τὸ καθαίρω καὶ ⟨δοσφ. ἐπιμελείας ἀξιῶ, καὶ τὸ νεὼς ἀττικῶς, ὁ τοῦ νεὼ ἐπιμελούμενος.
Νεωστί, οἱ νέοι τῶν νέων. ⟨παρ⟩ὲρημα, νέως καὶ νεωστί.
Νέωτα. Διεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος. ἢ, ἐς νέωτα τὸν πολεμον μεταθέσθαι. τὸ ἐπιοῦν ἔτος, ἢ τὸ μέλλον. παρὰ τὸ χύω, ὃ σημαίνει τὸ ἐπιὸν, γίνεται χύωτα. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ χ, νέωτα. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς ω, ἢ ὑποθέσει τοῦ η, νέωτα. ἀττικοὶ δὲ, παρὰ τὸ νέος νέωτα κατ' ἔκτασιν. ἢ νέος νέωτε κατ' ἔκτασιν, ὡς ἄλλος ἄλλοτε. καὶ πολλαχοῦ τοῦ ε εἰς α, νέωτα.
Νεόχμωσεν. ἠλλοίωσεν, ἐκαινοποίησεν. ἀφ' οὗ νέος ἢ τέχω, γίνεται νεοέχω. καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε, νεοχμῶ.
Νεωλκῶ. ἐκ τοῦ ναῦς νηός καὶ βαγικῶς νεὼς ἢ τέλκω, γίνεται νεωλκῶ ῥίτης συζυγίας.
Νεοῦ, τὰ ροδιῶν. ἀφ' οὗ ἔκτης ἁροδιάσεως μέμνηται.
Νεούταρος, νεόβρωτος. ⟨λαμβάνεται τὴν.
Νεοστός, παρὰ τὸ νεοσσεύω καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. τὰ πρὶν ἢ περοφυῆσαι σευέσθαι μὴ δυνάμενα. ἐκ τούτου καὶ τὸ νοσσίον. ζήτει ἐς τὰς διαφοράς.
Νεώσοικοι, καταγώγια ἢ σὶν ἐν θαλάσσῃ οἰκοδομημένα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. νεώρια δὲ ἢ τῶν ὁρῶν
Νέεται. ἢ καθ' ὃ σοφοκλῆς τοῦ ἢ ἀφ' ⟨πιβολή. τοῦ νεύσεται, ὅσον ἢ νευσεῖται ἰωνικῶς γίνεται, ἢ ἀφ' οὗ νέωται καθ' ὑπόληψιν. ἔστι δὲ ῥῆμα ῥίτης συζυγίας ὡς παρὰ σοφοκλῆ. οἷον, θελήσης γάμων μέ νωται. καὶ παρὰ ἀνακρέοντι, ἡμερχόμην ὑφ' ὑλαγμὸν νέωται. ἢ ὁ ἄθλιος, ἐν τοῖς σαμίων ὅροις. Ἀλλὰ λέξασθαι μέλλωται. καὶ πάλιν ὡς χυσοῦσθαι χυσοῦνται, οὕτω καὶ νοοῦσθαι νοοῦνται. δημόκριτος. φήμη θεωνοῦνται. πλάθω.
Νέφοδες, οἱ ἰχθύες. παρὰ τὴν νε σέρησιν καὶ τοὺς πόδας. οἱ ποδῶν ἐστερημένοι. καὶ ὅτε ⟨παρ⟩ὰ ποδῶν γεγένηται, ἢ μεταφορὰ ἀφ' ὧν βρέφη ὧν μήπω τοὺς πόδας ἱκεχειρημένων. ὦρος.
Νέπους, παρὰ τὸ πῶμι, ὃ σημαίνει τὸ πίνω. ὁ μὴ ὢν πόσω. ἀπροβολὴ τοῦ ω μετὰ τὸ σέρησιν, νέπους. ἀνυδρος γὰρ ὁ ὅρος ἐκάλουν.
Νέσωρ, παρὰ τὸ νέα ἰσοδυναμεῖ. ἢ παρὰ τὸ στερεὸν ἔχειν τὸν
Νεῦρον, παρὰ τὸ νάθαι δηλονότι τὸ σῶμα. ⟨μον.
Νευρέας, ἀφ' ὧν νευρᾶς πλεονασμῷ τοῦ ε.
Νεφός, παρὰ τὸ νείφεσθαι τῷ οὐρῷ, οἷς δρᾶν ἔχεσθαι. φέρεται δὲ ἐς ἀμφότερα τοῦ οὐρου. ἢ διὰ τὸ συνοτοφέρεσθαι.
Νέφος, οἷον νέφας τὸ ἐστερημένον φάους, οἷς ἐστὶ φωτός. ἢ παρὰ τὸ νείφω τὸ βρέχω. τὸ δὲ νείφει μυρίως, ὧν τὰς ἐχνέφους καταφορὰς τῶν ὑδάτων εἴρηται τὸ νιφετοῦ. ἀφ' οὗ νέφος νέφω καὶ νείφω. σημαίνει τὸ χιονίζω. ὁμωνύμως. τὰ δὲ ἀφ' οὗ εφος οὐδέτερα δισύλλαβα μονογενῆ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. χωρὶς τοῦ λαῖφος. ἢ τὰ διὰ τοῦ ελη σηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, ἐνίφωνα ὄντα παραληγόμενα. σεμέλη.
Νεφέλη, παρὰ τὸ νάμα ἐφέλκειν ἐκ τῆς θαλάσσης.
Νεφεληγερέτης, ὁ τῶν νεφῶν ἀθροιστὴς ζεύς.
Νῆσος, ἡ φιλονεικία. παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι. ἢ ἀφ' ἧς φιλονεικία, τοῖς νεαροῖς ἁρμόζει. σοφοκλῆς. Ὑβρις δέ τοι ὑπερθύει τῶν σωφρονούντων κέρα. ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει. ἢ παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται νέεικος. καὶ κατὰ κρᾶσιν τὸ ε, καὶ τῆς ει διφθόγγου εἰς τὴν ει διφθογγον, νῆσος. ἢ γὰρ φιλονεικία τοῦ ὑποχωρεῖν ἐστέρηται. ἀφ' ἧς ὑποχωρησιμοῦ ἐκείνη φιλονεικία. ἢ παρὰ τὸν νῆσος, γίνεται νησιῶτης τοῦ ὁμοιάζω, καὶ λοιδορῶ.
Νῆλος, ὁ ποταμός. παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω καὶ τὸ ἴλυς, νέιλος. ἢ κατ' αἴρεσιν, νῆλος. οἱονεί, ὁ ῥέων ἴλυν. ὁ γὰρ νῆλος ἰλυώδης ἐστίν. ἢ ὡς ποιητὴς παρὰ τὸ ἀμάθος γίνεται ἄμυθος, καὶ ῥωὶς ῥωῖλος, καὶ ζωὴ, ζωῖλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος νεῖλος καὶ νῆλος. καὶ γὰρ νέος κατ' ἔκτασιν. πλημμυρὰ γὰρ κατ' ἔκτασιν, καὶ ποιήσει πᾶσαν τὴν αἰγυπτον. ἢ παρὰ τὸ νέαν ἴλυν ἄγειν ἐν τῇ ἀναβάσει. ἢ ὡς ἔχει νέαν ἴλυν. ἐπιδήσαν ὑπὸς φέρῃ ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ποταμούς. οἱ μὲν λοιποὶ, τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι. τῷ δὲ θέρει, ἀνεκτότεροι πρὸς ἐκείνους γίνονται. οὗτος δὲ τοὐναντίον. τῷ μὲν γὰρ χειμῶνι, ἀνεκτότερον ἐστί. τῷ δὲ θέρει πλημμυρᾷ. καὶ δέχεται χόμενος, ποιήσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην.
Νείλεως, ἢ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεύω, ἢ ὡς ποιηταὶ καὶ ἡλιήστος καὶ καθ' ὧς γεγένηται, μετάκειται ἐς εὐθεῖαν καὶ προπαροξύνεται, τ' αὐλοῦ πρόσωπον καὶ ἡ νηλέως γεγένηται ἀφ' οὗ νηλοῦς εὐθείας, μετάγεται ἐς εὐθεῖαν καὶ προπαροξύνεται. οἷον, νείλεως καὶ κατὰ πρόσωπον οἱ ποιηταὶ τοῦ ἢ ἐς εἰ διφθογγον. ὡς παρ' οὐτιδανῷ, ὠτειλή.
Νεικείσιοι. Οἱ φαμὲν ὧν τε νεικείσιοι σὰ τὴρ. ἰλιάδος α. ὁ ὅσους μὲν πάλιν καθ' ὁμοίωσιν καὶ ὀφθαλμίζει. ἀφ' οὗ νεικῶ τὸ πλήσσω, γίνεται νεικεῖο. τὸ ὑστακλίνου, ἐὰν νεικείω, ἐὰν νεικεῖν. καὶ κατὰ τὸ ἔκτασιν τῆς σι συλλαβῆς. ὁ ἀττικὸς τινὸς, σὺ νεικεῖον σὺ νεικεῖες σὺ νεικεῖ. καὶ οὐ μὴ ἀρχομένως, νεῖκεε. καὶ νεικείσκε, ἐκεῖνα ἀττικοῦ τρίτου προσώπου.
Νηός, ἡ ἀρόσιμος γῆ. παρὰ τὸ νεῶ, νεός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, νηός. σημαίνει δὲ τὴν ἀνανέου μέλλουσαν γῆν. ἀνανεοῦται γὰρ ἡ γῆ ἀρουμένη. νεῶ γὰρ τὸ ἀνανεῶ.

Νη, στερητικὸν ἐξ ὑγιὲς ἐρημα. ὁρᾶται δὲ καὶ ἐπὶ ἁλικόν, ὡς ἀντὶ τοῦ νηλὴς νηλεμος. νη χυτρὸν ὕδωρ. φιλήτας. κῆμα
Νηάτεον, τὸ νεωστὶ καὶ τε ῥάθυ δὲ νη χυτρὸς ὀρωπὸς. σκευασμὸν κνεμὸν. ὡς πρὸ πρὰ τὸ τείνω τείνομαι τὰ τὰς, οὕτω καὶ πρὰ τὸ τρεί ω τρέομαι, γα τὰς καὶ νεάτας. γρ. ὡς τὸ ἁς η. ἀπὸ τ νέος. καὶ ὑ πρὸ θέσει τ ε, τὸ νηάτεος. ὁ νεωστὶ τετοιωμένος. η πρὰ τὸ θεῶ τὸ θαυμάζω καὶ νηθω τὸ κλώθω, τὸ νηάθεον τὸ ἄγαν θαυμαστόν. η νηάθεον τὸ θαυμαστῶς νεωστὶ καὶ ἁρτίως. ἰλιάδος β. η τὸ ἐστερημένον τῆς βλάβης. πλεονασμῷ τοῦ γ.
Νηγρετος, ἀδιτος, καὶ ἐγερτὸς δὲ ὁ καθ ὑπνον. βαθὺς.
Νηδυμος, ὑπνος, καὶ ὁ γλυκύς. ἢ ἐκ τ ἡδύς. λέξεως δὲ δασυνομένης, οὐσιαστικὸν τὸ κατὰ τὰ ἀρχάς. ἔστι δὲ ἀπὸ τ δύω δύσω. ἑρμαϊκὸν ὄνομα, δύμος. καὶ μετὰ τ νη ἐπὶ τὰ ἢ. ὁ ἄδυμος, οὗ οὐ συνᾴδει τὸ ἀπὸ δύσασθαι διὰ τὸ βάθος. φασὶ δέ τινες ὅτι τ βαθὺν σὺν κ μεταφορᾷ πρὸς τ νηδύν, ἣ ἐστὶν ἰλία. βαθὺ ταῦτον δὲ ἐστὶ καὶ ἡμῖν τοῦτο τὸ μέρος. καὶ τὸ ἀνώδυνον σημαίνει.
Νηδὺς, ἡ ἀστὴρ. ἀπὸ τοῦ μὴ δύνω τὸ σωρεύω, νηδύς. ἢ ὡς σωρεύονται αἱ τροφαί. καὶ ὧν ἀπὸ τ δίς νεῆθαι τὰ τῆς τροφῆς ἀνάπλεα. ὅ ἐστι σεσωρεῦσθαι τὰ βρώματα. καὶ ἀπὸ τ νάω ὁ ἐστὶ ῥέω. ἢ ὅτι ἐπάρδευσις τῶν σωμάτων τῆς τροφῆς ἀπὸ ταύτης ἐστὶ. σὺν τ ἢ καὶ τὴν βαθεῖαν.
Νήδυμος, τὸ ὑβρεχύ. τὰ ἡδυσμὸς λέγοντα τὰ ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύτονα μὴ ὄντα σύνθετα τῶν προλεγομένων, συστέλλεται. ἔρυμος, ἐλυμος. ἔδυμος. δίδυμος. τὸ γὰρ πρόθυμος, σύνθετον.
Νηίτης, ἀπὸ τῆς νεὸς νειτης καὶ νηίτης. καὶ ἀπὸ τῆς νηός. τὰ ἀπὸ τῶν ἡδυσμῶν θηλυκῶν μονοσυλλάβων, διὰ τοῦ ος παράγωγα, διὰ τ ι. οἷον, νεὼς νηός, νηΐος. καὶ νηΐον ξύλον, τὸ πρὸς ναῦν καταλληλον. ἐστὶ δὲ καὶ ὄρος πλησίον τῆς Ἰθάκης οὕτω καλούμενον. οἷον, Ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ νηΐον, τῆς ὑπὸ τῷ νηίῳ ὀρθῳ κειμένης. οὕτω δὲ θηλυκῶς πλακίη, ἡ ὑπὸ τὸ πλακίῳ ὄρει. γρ. ὡς γρηὺς γρηΐος γρᾴος. καὶ, Γενίου εἶδος
Νηλὴς, ἀνηλεὴς. σκληρός. ἀπὸ τ λῶ τὸ θέλω, ἐκ τοῦ ἐλεῶ ἐλεήσω. οἷον εἰ ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλεῆσαι. ἐκ τ νη στερητικοῦ. οἷον εἰ ὁμὴ θέλων, ἀκ ἀκαμπτος.
Νηλεὴς, ἀπὸ τ ἔλεος καὶ τ νη στερητικοῦ. ὁμοίως εἰ ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλεῆσαι. καὶ ἐκ τ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ἐρέω. οἷον, Νηλέϊ θυμῷ μελεϊστὶ κεδάσσαι, σκεδάσαι. ἀνηλεὴς. ἐκ τ μέλος καταπομπῇ καὶ τ τεμνομαι.
Νήλιτος, ἀνυπόδητος καὶ μονονουχὶ γύμνους καὶ στερητικὸν τ νη. τὸ δὲ νηλιτόποι ἀνυπόδητοι, σημαίνει ἀπὸ τ λίτομαι.
Νῆμα οὐκ ἔστιν ἀπὸ τ νηθω. νῆσμα δὲ ἡδυσμὸς ἀνηλίτως ἀνῆσαι, καὶ ἀπὸ τ νάω ὅ ἐστι νηθω. ὅθεν καὶ μάλαγμα ἡ ὁδός. καὶ ὁ πρὸ λατινιστὶ μάλιγμα. ἀπὸ τοῦ τρυφερὸν τὸ νῆμα, οὐκ ἀπὸ τ πάθητικοῦ. οἷον, μήποτος ἀσκηρὸν βεβῶς μὴ τ πρὸς νῆσιν ἐπιτηδείῳ μηρύματος. βεβῶς μὲν δὲ, τὸ πεπληρωμένον. καὶ βυκτάων ἀέρμα, τῶν πλησίον ἀπέδωκε πηγῶν.

Νηλείχαλκον. ἡ εὐθεῖα νηλὴς. τὸ ἐκτ ἐλεῶ ἐλεής. ὁ συνηθῶς, νηλὴς ὁ ἐστερημένος τέλεος. ἔστι δὲ καὶ νηλεής. ὁμοίως δὲ ἔχει εὐθείας. δεξιοῦ καὶ κλιτικοῦ νηλεές. καὶ νηλεές ἦτορ οὐδέτερος, τὸ ἀπηνὲς καὶ ἀπόπροσον.
Νημερτὴς, ὁ ἀληθὴς. πρὸ τὸ ἁμαρτῶ ἁμερτὴς. ἡ δὲ ἀφαιρέσει τ νη στερητικοῦ, καὶ συνηθῶς, νημερτὴς. οἷον
Νηλὴς, ὁ στερούμενος ἁμαρτωλοῦ. ὡς πρὸ ἀπὸ τ εὐσεβὴς εὐσεβέες εὐσεβῆς. οὕτως ἀπὸ τ νηλὴς νηλῆτες, νηλῆτεις. τὸ δὲ πρὸ τὸ νη τὸ ἐπιταλικὸν καὶ τὸ ἀλιθῆ ὁσ τὸ ἁμαρτάνειν. καὶ τὸ ἄξιον ζητῆσαι διὰ τὸ νηλὴς διὰ τ η, τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τ ι. ὁ μὲν ἀπολλωνιος ἐράπτει διὰ τ ἡ. οὕτως καὶ τὰ ἀκὴ καὶ τὰ ἡμίν θεσιν διὰ τ η προφέρουσιν ἀπολλᾶς. ἕτεροι δὲ φασὶν ἀναμαρτήτους λέγουσιν. ἀπὸ τ νη
Νηὶς. ὡσὰν μὴ τὴς δαίμονος βα στερητικοῦ καὶ τ ἀλιτῆ. ρυτόν ὡς λέγει. νηίδες αὖτ νύμφαι καὶ νύμφαι ὀρεστιάδες προσαγορεύονται. πρὸ τ νάω ὅ ῥέω, διὰ συναιρέσεως οὖσαι ὡς φῶς ἡ ὁδός. Καίτε πῦ κρήνην ἰοδόεα ποτὰ πᾶσαι λοῖσι λούσωνται. ὡσὰν δὲ τὰς νύμφας, ὀξυτόνως. ἰλιάδος ζ. Οὐ πω τε νύμφην νὶς ἀβαρβαρέη. καὶ πρὸ τὰ νεάνις, καὶ σὺν αλοιφὴν νηνις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι τῆς νηις. ὀξύνεται καὶ πρὸ τὰ εἰδῶ τὰ γινώσκω. ὁμοίως εἴσω. ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τ ε, τὸ ἐπικὸν οἷον ις. καὶ μετὰ τ νη στερητικοῦ, νηις ἡ ἄπορος γάμου. ἡ μὴ γινώσκουσα γάμον. οἷον καὶ τὰ ἀρσενικὸν καὶ βαρύτονον ἄπαις ἄπορος. ιο,
Νήιος, ἄφωνος ἀνόητος. πρὸ τὰ ἡ ποιος
Νηὶς ἀέθλων.
πλεονασμῷ τ ς, ὁ πρὸς καὶ πρὸς καὶ ποιος ἡ ποία. καὶ ἐπὶ τὰ ἡ στερητικοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τὰ ἡ ἀπὸ τ ἔπω. ἔπος. ἡμέτερος. ὁμηρικὸν ὑμέτερος. καὶ συνηθῶς, ὁμήρου λέγει. ἡμὴ βίος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου. καὶ ποιος ἡ ἀπὸ τὰ ἐπὶ τὰ ἡ στερητικοῦ καὶ τὸ ποιον τὸ λιπαρόν. καὶ ποιος. μετὰ τ ἐπιταλικοῦ καὶ τὸ ἀλιθῆ ὁσ τὸ ἁμαρτάνειν. καὶ τὸ ἄξιον ζητῆσαι διὰ τὸ νηλὴς διὰ τ η, τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τ ι. ὁ μὲν ἀπολλωνιος ἐράπτει διὰ τ ἡ. οὕτως καὶ τὰ ἀκὴ καὶ τὰ ἡμίν θεσιν διὰ τ η προφέρουσιν ἀπολλᾶς. ἕτεροι δὲ φασὶν ἀναμαρτήτους λέγουσιν. ἀπὸ τ νη
Νηὶς. ὡσὰν μὴ τὴς δαίμονος βα στερητικοῦ καὶ τ ἀλιτῆ. ρυτόν ὡς λέγει. νηίδες αὖτ νύμφαι καὶ νύμφαι ὀρεστιάδες προσαγορεύονται. πρὸ τ νάω ὅ ῥέω, διὰ συναιρέσεως οὖσαι ὡς φῶς ἡ ὁδός. Καίτε πῦ κρήνην ἰοδόεα ποτὰ πᾶσαι λοῖσι λούσωνται. ὡσὰν δὲ τὰς νύμφας, ὀξυτόνως. ἰλιάδος ζ. Οὐ πω τε νύμφην νὶς ἀβαρβαρέη. καὶ πρὸ τὰ νεάνις, καὶ σὺν αλοιφὴν νηνις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι τῆς νηις. ὀξύνεται καὶ πρὸ τὰ εἰδῶ τὰ γινώσκω. ὁμοίως εἴσω. ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τ ε, τὸ ἐπικὸν οἷον ις. καὶ μετὰ τ νη στερητικοῦ, νηις ἡ ἄπορος γάμου. ἡ μὴ γινώσκουσα γάμον. οἷον καὶ τὰ ἀρσενικὸν καὶ βαρύτονον ἄπαις ἄπορος. ιο,
Νήϊ

Νηρίτης, ση τὸ θαλάσσιον πολύποδιον. Φησὶ λέπουσι γὰρ τὸ τηρεῖσθαι. ἀμφάφλεγμα γράφεται διὰ δύο φ. οὐδέτερον ἀμφοτέρων λέγει ἀπὸ τοῦ νηρὸς ὁ νηρίτης. ἀμφάφλασις εἴρηται νηρείτης. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρεὺς ὀρέος ὀρείτης ὁ ὀρείτης. ἀμφίεσμαι ῶμαι. ἀμφιῶ. ἀμφιάσω. ἀμφίασα. ἀμφίεμαι. ἀμφιοῦμαι. ἀμφιάσασθαι. ὀμόσαι ὀμῶ ὀμόσω. ἐκτρύχω τρυχῶ. νηρός. λέγεται οἰνηρὸν ἀπὸ τοῦ νήχεσθαι. ἀξοῦν νηρίτης, ὡς τὸ ὄστρακον ὀστρίτης.

Νηρίτης ὕλη, κόσμος. μεγάλη. πρὸς ἣν οὐδεὶς φιλοτεχνεῖται.

Νηρός, λυπηρόν. Εὐχόμενος κωφεῖσθαι διὰ τὸ πλῆθος. νηροῖς μυχοῖς. τοῖς κοίλοις, καὶ τοῖς καθύγροις.

Νηρῶδες, ἐχθρόν. ἀπὸ τοῦ νηρὸς νηρώδης κυβρίστης καὶ χυστώδης καὶ καρμώδης σὴς ἐρεθ. νηρῶδες βρῶσις χυῶ. νήσαντες, σωρεύσαντες. σῆπες, καὶ καρμῆδες. ἐκτρύχω νήσω τὸ σωρεύω, ἀξοῦ καὶ νησύς. καὶ νέω νήσω τὸ πολυμβῶ, ἀξοῦ καὶ νῆσος, καὶ νᾶμα. ἡ ὠμὴ μέρος σὺν τῷ θαλάσσιον ἔχουσα, ὡς σὰρξ τὰ νηχόμενα σώματα. νῶ τὸ ἐέω, οὐ ὀμῶ, νάσω. ἀξοῦ καὶ νᾶρον τὸ ὑγρόν. νῶ, τὸ νήθω, οὐ ὀμῶ, νήσω. ἀξοῦ καὶ νῆμα.

Νησίδιον. ἀπὸ τοῦ νῆσος, τὸ νησίδιον. ὡς σὰρ ὀψάριον. ὀψαρίδιον. βιβλίον βιβλίδιον. οὐδέποτε δὲ λέγεται ὁ νῆσος ἀπὸ τοῦ νῆσος νήσου τὸ, ἐπεὶ καὶ βραχύ ἔχει τὸ η. καὶ καθ' ὑπερθετικὸν συλλαβή.

Νῆσος ἀπὸ τοῦ νέω νήσω τὸ πολυμβῶ. νῆσος δέ ἐστι πᾶν τὸ τριγύς μέσῃ κύτει θαλάσσης. σὺν τοσοῦτον ἔχουσα σὺν ἐαυτῇ πολλὰς πολλὰς καὶ κολίσας. ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρύσσω τῆς νήσης, ἢ ὅτι ὑπὸ διαφόρων ῥεόντων κύματι τῶν ὑδάτων γίνεται. ὡς σὰρ τὸ ὀρύσσω ὄρυξα, οὕτω καὶ σὰρ τὸ νέω νέω τὸ πολυμβῶ, νῆσα. καὶ ἐπὶ πολλῶν πλασιασμῶν τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, νῆσα.

Νῆσις, δεύτερον οὕτω λεγόμενον. οἷον εἰ νήσιτις. σὰρ τὸ νοσεῖν εἶναι σῆσιν. ὁ σὺν νῆσις ἀνθρώπους. σὰρ τὸ αὐλός. καὶ τὸ νησεύω, σὰρ τὸ στερροθαρσῆσιν. ἔγκλασις δὲ τὸ νησερικὸν. καὶ σὰρ τὸ ἑδῶ ἔδω, ἔδις καὶ νῆσις. κλίνεται νῆς. γίνεται σὰρ τὸ νέω τὸ νήχομαι. τὸ νήσιος. ὁ γὰρ μαῖος αὐξηθῆναι, ποικίλαι. ὁ, νεῦς διὰ τοῦ ε. νηῦς διὰ τοῦ η. νᾶος διὰ τοῦ α. νᾶς σὰρ δωρικευτί. χεῖται οὖν ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ ταῖς ταῖς φωναῖς. νηυσί. νευσί. μέσῃσιν. νήεσσιν. οἱ αὐλός, νάεσσι. ἢ οὖν οὐκ οἶδεν ὅμηρος τὸ νᾶος. νηός. ἐνσυνθέσει νεωσόοος. νεωκόρος.

Νήυτμος. κόσμος. Κεῖται νήυτμος. ἄπτωτον. ἄφωνος.

Νήφω. τὸ ἐγκρατεύομαι διὰ τοῦ η. ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος τροφοῦ. οἱ γὰρ τοῦτο χρώμενοι, ἐγκρατεῖς εἰσι. ὅθεν καὶ νηφάλια λέγουσι θύματα. ὅταν οἶνος ἐπιτεθῇ. ἀπὸ τοῦ λώιος δὲ ὀρθοῦ ἀρχαϊκοῦ, καὶ τὸ νήφω τὸ θύω. καὶ τὸ νήφω τὸ μεθύω, ἀπὸ τοῦ νείφω τὸ χιονίζω λείβεται καὶ ῥεῖ. ὁ γὰρ μεθύων πολλάκις ταῖς τοῦ ὕδατος ῥεύσεσι τοιοῦτον πάσχει. ὡς φῶρος. σὰρ τὸ νήφω, ὁμοίως ἐκφωνεῖται νήφιος. καὶ πλεοναστικῷ τῆς αλ συλλαβῆς, νηφάλιος.

Νήχω, τὸ πολυμβῶ. νᾶ καὶ νέω. καὶ μεταθέσει τοῦ ε ἡχή. νήω, καὶ πλεοναστικῷ τοῦ χ, νήχω.

Νίζε, ση τὸ νίπτε. οἱ ἀπολλᾶς τὰς πῶ ἐκμαλακτικοὺς ἀπὸ μεταβάλλουσι. νίπτω, νίψω. ταραντῖνοι δὲ φ νήφω. γίνεται νίζω. σὰρ τὸ νίζω γίνεται νίγου. ὡς μάσσω μάχρου. καὶ πλήσσω πλήκρου.

Νίκη, ἡ σὰρ τὸ ἐνδοτικὴν κῆρ τὸ ἴκω. τὸ σὰρ ἵσταμαι, γίνεται ἐνίκη. κῆ πράσει τῶν βεβαίως σὺν μακρόν, νίκη. ἀπὸ βολῆς δὲ τὸ. κῆ πολλάκις πέφυκεν ἀποβάλλειν τὸ ε. ἀχή. τὸ. οἱ, ἐρύω ἐρυτῆρες, ἐρυτῆρες, ἔχω ἐχείρ, χείρ. ὅθεν κῆ καθηνᾶ, νίκη προσαγορεύεται. ὁμοίως δὲ αὐλῆς πολεμικῆς κῆ φονικτικῆς, ἀπολουθοῦσα ἡ νίκη κῆ τὸ νίκην αὐλῆς ἐξωτέρω τεθαι. τὸ δὲ ἐμφόρως πολεμῆσαι, νίκην, νομικῶς δὲ, τὸ ἀφρόνως, κῆ προπετῶς, κῆ χωρὶς νοῦ, σφαλερῶς κῆ ἐλαττωτικῶς. καὶ σὰρ τὸ ἐν τῇ νίκῃ κῆ τὸ ἐκ τῶν ὑποχωρεῖν γίνεται εὐτελικὸν. κῆ ἀποβολὴν τῶν δύο εε κῆ κράσει τῶν δύο ιι, ει νίκη. οἱονεὶ ἡ ἐν ὑποχωρούσα. ὡς κῆ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων. ἑτεραλκέα νίκην, τὴν ἑτεροκλινῆ. τινὲς δὲ σχηματίζουσιν οὕτω. σὰρ τὸ νικτερικὸν κῆ τὸ ἐκ τῶν ὑποχωρῶ. οἱονεὶ ὁ μὴ δεῖ ὑποχωρῶν. κακῶς δὲ λέγουσιν. ἀνίκητος δὲ ἄπτωτον. ἀγραφή. ἐκ τοῦ νίκη δὲ γίνεται τὸ νικῶ. ὁμῶ, νικήσω. ἔστι δὲ τριῶν συζυγίας. οἷον, νικᾶς. νᾶκω, δεῖς τὸ φιλοῦκω, σὰρ τὸ τῆς δὲ συζυγίας.

Νίκων. σὰρ τὸ νικῶ ει. ὡς σὰρ τὸ κρατῶ κράτων, κῆ μέδω μέδων. νικίας δὲ κῆ σὰρ τὸ νίκη, κ σὰρ τὸ νικῶ, ὡς ἴσομαι, τὸ σωρεύομαι κῆ μισῶ μῶ. ἄρχω, ἀρχίας. πολέμου, ση τοῦ πολεμήσω μῶ. ὡφέλεσθαι διὰ τοῦ ει δεῖ, ἀνεφάνη δὲ τὸ ἐν τῷ νέομαι. ἀπὸ κῆ σὰρ τὸ δύσις ἔχει τὸ ι. θέματι πίνω, ὡς ἀπὸ τοῦ πίω ἐνεστῶτος. ὁμῶν, πίσω. τὸ πι μακρόν.

Νικῶ, κῆ μετοχὴ νικῶντος. τὸ εὐκλεῶ, νικῶμι. τὸ γ νικῶ. πλεοναστικῷ τοῦ η ἀπλῶς νικῶ, ἀξοῦ νικόω.

Νίφα. νίφα λευκὸν ἀλευάμενοι. ἀπὸ τοῦ νίφας νιφάδος. ἡ ἀπατικὴ νιφάδα. ζ καὶ σὰρ συγκοπὴν, νίφα. κ σὰρ τὸ νίπος. τοῦ τὸ σὰρ τὸ ἧς ἔναρκτον.

Νόες, ὅπ κακῶς λέγει ζ σὰρ ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι χεῶν ται λέγοντες τ νόα τ ἀναλυτικὴν τῶν ἐνικῶν. ζ οἱ νόες κῆ τοὺς νόας. δέον τὸ τ νοῦν λέγειν κῆ οἱ νοῖ. οἱ νοῖς στοιχεῖον σὰρ φιλήμονι τῷ κωμικῷ. τὸ οἱ ἐν νοῖς γὰρ ἔνιοις τὸ σὰρ τοῖς φιλοσόφοις ἁρμόζον. τὸ μὲν κῆ κρᾶσιν ἔνιοις. οἱ ἐν δὲ λέγεσθαι. Πόθεν νόος, σὰρ τὸ νέω τὸ νοερεύομαι. οὐδὲν γὰρ τὸ ταχύτερον νοός. ὅμηρος. ὡς δ' ὅτ' ἂν αἰξ νοὸς ἀνὴρ.

Νόθος, σὰρ τὸ νόμω τὸ μέμφομαι κῆ βλάπτω, γίνεται νόθος. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο ζ τοῦ θ ἧς, γίνεται νόεθος. ἧς τὸ γνήσιος.

Νοιωχοῦντος. ὑφ' οὗ ἀναγωγέως. πολλάκις δὲ ἀπὸ νόου τοῦ λόου, ση ἐνότης. οἷος δορκάς πάτος, ἀρχιοπατρίτης. μεγάπολις, μεγαπολίτης. τὸ αὐτό, ταὐτότης. οὕτω καὶ ἔχοντος.

ετυω ?ο ο?ρ ,μμ· ήμπ ἐδοτε ϗ ϗπ ἐμεγρπσαγ ,κσαγ ,Νμ-
ρπσαγ ,μμ· ϗ ἐμεγρπσαγ ,κσαγ ,δς ?ο ,Νμ ,μμ ,ϗ ἐμεγρπσαγ
μμ ,κσαγ ,

λήν δέ ἐστι, τὸ ταχέως ἔχειν. ὅθεν καὶ κέλλης ὁ μοιώ-
Νύμφη. ὡς παρὰ τὸ ξυξίππους, ὁ δρομικός.
νεος παρὰ νυός. καὶ γρόφη ἀπολικὴ νυός. ὡς τὸ, Νυὸν ἀν-
δρῶν αἰχμαλώτων, ἀντὶ νύμφην, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος
καὶ φόνος τὸ φαίνω, νεόμφη καὶ νύμφη. καὶ συγκοπῇ
καὶ γρόφῃ, νύμφη, ἡ νέον φαινομένη.
Νυμφίος, ὁ γαμέτης τυχών. παρὰ τὸ μὴν ἡμφιάσθαι κα-
λῶς. ἢ νυμφίος, ὁ μὴν φιλῶν τὴν νύμφην. νύμφιος δέ, ὁ
νυμφικὸς οἶκος.
Νῶν. τὸ νῦν κατέκτασιν τοῦ ι, νῶν. καὶ διαφέρει. τὸ
νῦν τὸ μὲν νῦν καθόλου ἐπιρρήματικῶς τάσσεται
τῶν χρόνων χρόνων. τὸ δὲ νωνί, σὺν μόνου τοῦ ἐνεργῶς.
Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ἤγουν πλα-
Νῶν, ἐπιρρήματα χρόνου δηλωτικόν. σημ. δέ. γᾶσθαι.
ἐνεργῶς. ὡς τὸ, Νῶν μὲν πρῶτα. τάχα δὴ ἰφθίμους λαοῦς.
ἀχαιῶν. καὶ, Νῶν δὴ, γενόσεσι σημάντορες. παρὰ τὸ πλη-
σίον. ὡς τὸ, Νῶν μὲν Ἀτρείδης κρείων ἀγαμέμνων. καὶ,
Νῶν ὦλεσ πᾶσα κατ᾽ ἄκρης. καὶ μόνου τα. ὡς τὸ, Νῶν
μ᾽ αὖτ᾽ ἐγχείη πρήσομαι. καὶ, Νῶν δ᾽ ἀμφὶ νεὶ ἀοιδὴ γόων.
Νύξ, παρὰ τὸ νύσσω. νύξω. νύξ, δι᾽ ἧς κα-
σημ. ἀνάξ. τὰ πόμεθα. ἢ νύσσουσα ἡμᾶς πρὸς ὕπνον. ὁδὲ δύσαν τί-
νος ἐν τῷ πεῖ χρησμῳδίας, παρὰ τὸ νύξω μόνου τα, δη-
λοῖ τὸ πλῆξαι. διὰ τὸ νύσσεσθαι καὶ προσπαίειν τοῖς
ἐνεργοῦσι φῶς ἐνσκότει. ἢ παρὰ τὸ προσκόπτειν καὶ πλη-
γὰς βαδίζοντας ἐν ἀωρίᾳ τῇ ὥρᾳ. κλίνεται νυ-
κτός. ὁ κτὸς ὠν, ὃ ὃ ἔχον ἐν τῇ εὐθείᾳ τὸ σύμ-
φωνον τοῦ μόνου τος, θέλει ἔχειν καὶ ἐν τῇ γενικῇ,
τος τε μὲν τὸ σύμφωνον τοῦ παρακειμένου, τος τε δὲ τοῦ
μόνου τος. καὶ τοιοῦτος τοῦ παρακειμένου., τὸ χ. καὶ γίνε-
ται νυχός. πλεονάζει γὰρ τὸ τ ἐν τοῖς λέξεσιν. ὡς τὸ
ἄναξ ἄνακτος, καὶ ἄνακτος. καὶ ἐπὶ τῆλε τῆλεφι, καὶ δασὺ
δασέος προνεῖται, ἐξ οὗ πάντα τὸ χ ἔσται. καὶ γέγονε νυ-
κτός. σῆ τέσσαρα. τὸ σημαῖνον θεοῦ. ὡς τὸ, Εἰμὶ νὺξ
σμὶ τηρ θεῶν. καὶ τὸ παρ᾽ ἡμῖν νοοῦμενον ἐν τῇ οἴκη-
θεία. ὡς τὸ, Νὺξ ἣ δ᾽ ἐκ δαῖτα ἐρεύσεται πρατὺν, ἠὲ σαώσει.
καὶ τὸ σκοτίαν καὶ γνοφώδη κατάστασιν. ὡς τὸ, Ἀλλ᾽ ἐπεὶ
νὺξ ὅλον τέτατα δειλοῖσι βροτοῖσι. σῆ καὶ τὸ θάνατον
καὶ σκοτασμὸν τῶν ὀφθαλμῶν. ὡς τὸ, Τὸν δὲ κατὰ ὀ-
φθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Νυκτέλιος, ὁ διόνυσος. ὢν νύκτωρ τὰς ἡρίας ἐπιτελῶ
ται. καλῶ ται καὶ νυσσιὸς, ἀπὸ νύσης ὄρους θράκης.
ὃ οἱ, Ἡλυθον ἀμφὶ δὲ σφέσιν διὸς νυσσιόν ὕλα. ἔστι δὲ καὶ νυ-
σσήιον ὄρος πέλοπος. καὶ τὸ λεγόμενον νύσαν ὄρος θράκης.
ἰλιάδος ζ. ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ νύσσω τὸ πλεονάζῃ. ἢ δὲ παρὰ
τὸ νύσα, ὀφείλει εἶναι νυσεῖον. καὶ διαιρέσει καὶ ἐκτάσει
Νύσα, ὁ καμπός. παρὰ τὸ νυσσήιον. ὡς δόρυ αἰχμήιον.
τὸ νύσσω τὸ κάμπτω, καὶ τὸ πλήττω. ἐπεὶ ἐκ τοῦ νύσσομαι
γίνεται καὶ παρὰ τὸ νεύω νεύσω, νεῦσα. καὶ ἀπροβολῇ
τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, νύσα.
Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ νύκτα ἁλᾶσθαι. πλανᾶσθαι.
Νυσάζω, ἀντὶ τοῦ νευσάζειν. παρὰ τὸ ἐπινεύειν κάτω.
διὰ τὸ ἐπιγινομένην ἐκ τοῦ ὕπνου καταφοράν. ἐπεὶ καὶ
ἐπινεύουσιν οἱ νιμώμενοι τὰ κάρα. παρὰ τὸ νεύω οὖν
νευσάζω. καὶ ἀπροβολῇ τοῦ ε. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς υ νευσά-
Ὦ, ἀπαξ ἐχέκραξαν τὴν τῆλε λέξιν. λογεροῦ πορ-
ὁ ποικίλης ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, καὶ ἐν ἰλιάδος ε. Πρίαμ᾽ ὦ
νῶ τῶν ἀνδρῶν. ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς. ὦν οὖν τούτων πληθυντικῶς
τῶν ἀνδρῶν. καὶ τοῦτο τοῦ ἀνδρός. ὅπερ ἐγὼ τοφῶ,
σὺν τοῖς ἄλλοις γράφουσι λέγοντες ἀπὸ τοῦ γῶν, ὃ σφῶϊ
γίνεσθαι καὶ σωαίρεσιν τῶ καὶ ἁδὸς τῶ διφθόγγου.
ἀλλ᾽ ἡ παράδοσις οὐ ποιεῖ τὸ ἐγκείμενον. Ἐπὶ γὰρ τοῦ συ-
νῶν ἀεὶ λέγουσι χωρὶς τοῦ ι. ἀλλὰ λέγει ὁ τε χμινος, ὅπερ
ἀπὸ τοῦ γῶϊ καὶ σφῶϊ σωεσθαι, ὠφελε πεισαθαι.
ἄμοι δὲ λέγουσι τὸ νῶ καὶ σφῶ, οὐκέτι ἀπὸ τοῦ γῶϊ καὶ
σφῶϊ, ἀλλὰ καὶ τἄλλα ἑτέρωθεν τὰ θέματα τάσει. καὶ ἐκείνων
ἕτερα θέματα. λέγει δὲ ὁ τε χμινος, ὅτι ἀπὸ τοῦ γῶϊ
καὶ σφῶϊ γέγονε καὶ συνῶν τοῦ ι. καὶ ὀξύνεται ἀναλόγως.
Ἐγὼ δὲ τοῖς μὲν ἐνικοῖς ὦ, ἀπερείφειν τὴν πεισομέ-
νην τάσιν. διαφέρει καὶ σφῶϊ συνικὰ ἀπὸ τοῦ μία
ἀπονέμονται καὶ γίνεσθαι καὶ σφῶ. ὅπου γοῦν τε ἐν
τοῖς πληθυντικοῖς τὸ ω εὑρίσκεται πρὸ τοῦ τι πεισόμενον,
ἐκ τοῦ προπαροξυνόμενον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ὀξυνόμενον,
ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ἐπεὶ οὖν ἀπὸ τοῦ προπεισομαι, διὰ
τοῦτο πάσχουσιν οἱ μακρὰν τὴν ἀπὸ τοῦ ω εἰς ᾱ μεταβολὴν
ἡ παράλογος τάσις. τοῦτο γὰρ ἔπαθον καὶ ἡμῖν καὶ
ἡ σφῶϊ καὶ κατὰ συναίρεσιν γενόμεναι μᾶς καὶ σφᾶς,
ἵνα διὰ τῆς συναιρέσεως ἀλλαξωσιν ἡ παράλο-
γος τάσις. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἀρίσταρχος τὸ Οὐ γάρ-
σφω ἀπολλωνιος τοκίνων, ἔστιν δὲ ὁμήρου, χωρὶς τοῦ ι
ἀξιοῖ γράφεσθαι. λέγων ὅτι βίου τοῦ προσώπου τῶν
πληθυντικῶν. ἡμῶν. ὑμῶν. σφῶν, ἀντὶ δευτέρου συ-
νοῦ. ἀντὶ δὲ τοῦ σφῶϊν κεῖται. ἀλλ᾽ ἔστιν εὑρεῖν ὅτι χω-
ρὶς τοῦ ι μόνον, ἐπάνω δέ ποτε τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς τῶν
δυϊκῶν κεχώρισται ὁ ἀπολλώνιος, ἡμῖν καὶ διάλυσιν. σφῶν,
σφῖν. ὦμοιν, ὦμοιν. ἄδουσι δὲ ταῦθα τὰ ι εἰς χν, ὠφελε
καὶ διάλυσιν εἶναι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΝΥ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΞΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :~

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥΒΛΑΧΟΥ

Ξ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ξέειν τὸ ἐκτήκειν ἢ τὸ ἐκλείβειν ἐν τῷ γράφεσθαι τῶν ἄλλων πλέον. καὶ ἄλλως ὁ ξὺς ὥστε ἰξύσματα ἐσθίειν ἀπὸ ὀδόντων ἢ ὀδόντος ὁ τύπτων ἦχος.

Ξ ἀνθος, κυρίως ὁ ποταμός, παρὰ τὸ ξαίνειν ἴχας ποιεῖν τοῖς λουομένοις ἐκεῖσε. ξανθὸς δὲ τὸ χρῶμα θερμόν. ἐκτῦ ξαίνω ξανθός, καὶ ξανθός. διὰ τοῦτο γάρ φησιν ἀμύνεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος. οἱ γὰρ ξανθόχολοι ὀργίλοι εἰσίν. ἢ παρὰ τὸ ἄνθος πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ καταβιβάσει τοῦ τόνου, ξανθός. εἴδους τῶν ὑποπεπωκότων τὸ ὄνομα ἢ ἡδονῆς. τὸ γενικὸν ποιῶ, χολή. διαιροῦνται δὲ εἰς δύο. εἰς ἀτμῶδες, καὶ ὠχρόν.

Ξ σκοφῶν, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φαίνω. ὁ ἐν τοῖς ξένοις τοῦτο φαινόμενος. καὶ δημοφῶν, ὁ ἐν τῷ δήμῳ φαινόμενος. καὶ τὰ ὁμοιοκατάληκτα ὁμοίως.

Ξ ένος, διχῶς. καὶ ὁ ὑποδεχόμενος τὸν ξένον. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ἥκων. καὶ ὥστε πρὸ ὀνόματος παρὰ τὴν σκηνήν, τὸ παρέχειν τὰ σκέπασμα, ἢ σκέπος καὶ ξένος. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ἄξω ἄξενος. καὶ ξένος, ὃν ἄγει τις ἢ ἐφέρετο καὶ ὑποδέχεται. ἢ παρὰ τὸ ἴξω ἴξενος καὶ ξένος. ὥρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται ξίφος. σημαίνει δὲ ῥία. τὸν φίλον, Ἥρα νύμοι ξίφος παρῴωιος ἔστω παλαιός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐν τῇ ποιᾷ σωφροσύνῃ λεπόμενον. Ξίφε τίς εἰ ποθὲν δ' ἁλήλουθας. σημαίνει καὶ θαυμαστικόν, ὡς τὸ, Ξένον καὶ παράδοξον. ἐκ δὲ τοῦ ξένος καὶ τοῦ δέχομαι, γίνεται ξενοδόκος, ὁ τοὺς ξένους φιλοφρονῶν. οὗτος ὁ μὲν χαρακτὴρ παθητικός, τὸ δὲ σημαινόμενον ἐνεργητικόν.

Ξ σοδόκου, ὁ μὲν ὅμηρος τὸν ξένους δεχόμενον σωφρόνως ἡμῖν ὑποτίθησι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὕδαρος, καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν ἐπιμήτυρα ἐξελέξαντο. σημαίνει. Ξενοδόκησε τελαμών, ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ πίνδαρος. Ξενοδόκων δ' ἄρτιος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων. ἀντὶ τῶν μαρτύρων.

Ξ ένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἐκτὸς τῆς ἐνότητος εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ξέω. ὁ ξεσμένος καὶ ἀποκεχωρισμένος. τὸ ξενίζω, σημαίνει δύο. παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ τὸ ξεσμῷ ἀποδύσασα. παρὰ δὲ τοῖς ἐπιτρέπει τὸ θαυμάζω. ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος.

Ξ έστης, ἐνωμαίνοντες τὸ ὄνομα. τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν ἐξ ἀριθμοῦ, οὗτοι λέγεται στέξ. καὶ μέτρου τινὸς παρ' αὐτοῖς τὸ ἕκτον λέγεται στέξτον. διὰ δὲ ἐυφωνίαν τὸ στέξτης λέγεται ξέστης καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. οὕτω φιλόξενος ἐν τῷ πρὸς ἐνωμαίνους διαλέκτῳ. ὦρος.

Ξ ηρὸν καὶ ξερόν. παρὰ τὸ ξύω ξηρὸν ξέω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων. εἴ τι γὰρ ἔξυσται, ξηρόν. γίνεται δὲ καὶ κατὰ προσθήκην τοῦ η ξηρός. καὶ παρὰ τὸ σκληρόν, ἐκβολῇ τοῦ λ καὶ κράσει.

Ξ ίφος, παρὰ τὸ ξαίνω. καὶ παρὰ τὸ ὀξύνεσθαι πρὸς φόνον. ἀπὸ τοῦ ξύω, ξύσω, ξύφος. καὶ ἶφος. καὶ παρὰ τὸ σκιρρίπτω, σκίφος σκίφος, καὶ ἶφος.

Ξ ιφίσματα, σημαίνει ὀρχήσεις τινὰς ποιάς. ὧς τῶν ὀρχουμένων ξιφήρεων ὄντων.

Ξ όανον, παρὰ τὸ ξέω ξόανον. καὶ γράφεται ξόανον. διαφέρει δὲ ξόανον, καὶ βρέτας, καὶ εἴδωλον. ξόανον μὲν γὰρ τὸ ἐξυσμένον εἴδωλον. λίθινον, καὶ ἐλεφάντινον, καὶ ξύλινον. βρέτας δὲ, τὸ βροτῶν ὅμοιον. ἢ ἀπὸ χαλκοῦ, μόνον ἐμφερὲς ὕλης ποιᾶς μόνον. ἄγαλμα δὲ, τὸ παράμικτον, καὶ ἐκ πλείονος ἑτέρου λίθου καὶ ξύλου κατεσκευασμένον.

Ξ ύλον, παρὰ τὸ ξύω. τὸ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ ξύεσθαι. οὐδεμία γὰρ ὕλη πρὸς ξύσιν ἐπιτηδειοτέρα ξύλου.

Ξ ύλοχος, ὑλώδης καὶ σύσκιος τόπος.

Ξ υλήφιον, ὑποπαρισῶς. δοκιμώτερον δὲ τὸ ξυλήριον καὶ ξυλάριον.

Ξ υρός, παρὰ τὸ ξύειν ξάειν.

Ξ υστός, κατὰ παράληψιν τοῦ τῶν ποδῶν δρόμου. ὁ εὖ ξυσμένος καὶ ὁ μαλὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ δόρυ. οἷον, Νύσσοντες ξυστοῖσι.

Ξ ωός, ὁ ποιμός. οἶμαι ὅτι σωός, ὁ σωὸν τιμῶν. καὶ ξύμιος, παρὰ τὸ σωιέμαι φυλάττω. καὶ παρὰ τὴν σωῶ πρόθεσιν πεποίηται. οἱ γὰρ ἀπλοῖ τὸς ὦ μὲν ἐκτείνουσι. ὧ δὲ ἐκ τοῦ ξ. τὸ γὰρ σωῶ, ξωῶ φασι. καὶ τὸ σοί, ξοί.

Ξ ωρεῖς, σημαίνει τὴν δυάδα. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ξωσάρος τις ὤν, ὁ μετά τινος σωαρμοζόμενος.

καὶ τὸ θηλυπρεπὲς ξυρὸν ἀφορίς. καὶ κράσει τοῦ ἁφὸς ὡ μίξα, ξυρίς.

ξ ψάραθαι, συναρμόσασθαι. συγκαταθέσθαι. ἀφὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέσως παρὼ τὸς ἀόριστος, ἠρέμην. τὰ ἀπὸ ἐμφατικῆς χράσθαι.

ξ ψαλιζόμενοι, σὺν αθροιζόμενοι, καὶ σὺν εθίοντες. ἀφὸ τοῦ ἅλας. ἐκ τοῦ ἅλς ἁλὸς, ἁλίζω. καὶ ἐκ τοῦ αὐλίζω.

ξ ψεξέσθη. σὺν εξέβαλε. διελύθη. ἀφὸ τοῦ ἐκαίω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔκεκηκα. ὁ ὑπερσὺν τέλικος, ἐξεκήκειν. κῆρο ὡς τοῦ καὶ ἅλς ὡ ἐξέωσα.

ξ ψεδεύατο, συνδεδεμένοι ἦσαν. δέω. ὁ παθητικὸς ὑπερσὺν τέλικος, ἐδεδέμην, ἐδέδεσο, καὶ ἐδεδέατο. καὶ μετὰ τῆς ξυν προθέσεως, ξυνεδεδέατο. οὐ χῶς πᾶσες δὲ ἀφὸ τοῦ δῶ, δῆσω, ἐδέθην, καὶ ἰωνικῶς ἐδεδέατο, ὡς ἐπαθοποίησε, ἐπαθοποιήσατο, ἀπὸ ἀφὸ τοῦ ἐδέδεσο. καὶ ἀολικῶς ῥο ὡς τοῦ ἅλς.

ξ ύμες, σὺν ες. ἄνθυσον. οἱ δὲ ἀπλοῖ τὸ συμφορὰν, ξυμφοράνφασι. καὶ τὸ σύμπαν. καὶ τὸ σνίεσαν, ξνίεσαν. ἀφὸ τοῦ ξυνίημι, ὁ παταπὸς ξυνίην. ξνίεμεν τὸ πληθυντικόν. τὸ δεύτερον ξνίετε. τὸ γῖτ ξνίεσαν.

ξ ύγκλυδες, σύμμαχοι. ἀπείσακτοι.

ξ ωίστωρ, συμμάρτυρ. σύμβουλος. συνήδης. ἀπὸ τὸ εἴδω ξῆμα, τὸ σημαῖνον τὸ γινώσκω. ὁ μήων, εἰσω. ἐκ τοῦ ἴστωρ, καὶ ξνίστωρ.

ξ ύνιον, Καὶ μὴν μεμβουλέωμ. ξύνιον ἀντὶ τοῦ ἐπεί θουμ. ἐπήνουν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σὺν σκοπούντων βαλλόντων. σημαίνει γὰρ τὸ ἐπιτρέπω τῇ τοῦ συμβουλεύοντος γνώμῃ συμφέρεσθαι. σημαῖνον. καὶ ὁ παρατατικὸς σημαῖον. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος σύνιον καὶ ξύνιον.

ξ ωνία, νοιναὶ χήματα. ἀπὸ τοῦ ξυνὸς ξύνφος. ξυνὸν ξύνφον. κτητικὸς τούτου. ὡς παρὰ νοιὸν νοίνφον. κλίνεται ἐπὶ ἑνικῆς, ξυνεῖον. καὶ ῥο ὡς τὸ ἅλς καὶ ξυνίον.

ξ υνίζειν, τὸ ξυνικὴν χρῆσθαι φωνὴν καὶ μὴ ἐπιχωρίαν. καὶ τὸ ξυνιοῦσι χρῆσθαι ἐπιτηδεύμασι, καὶ ἐκδέχεσθαι τῶν παρ' ἑωυτοῖς ἐθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ὠὶ ξένης εἶναι. καὶ τὸ ὑποδέχεσθαι ξένον.

ξ ηραλοιφῆν, τὸ ἐν ταῖς παλαίστραις γυμναζόμενον

ξ υσῖδες, οἱ μὲν εἶδος ὑποδημάτων. ποιεῖσι χρῆσθαι. οἱ δὲ, νόσμου γυναικείου. οἱ δὲ, σκεύους, κτενίου.

ξ άνιον, κτένιον ὀφορεῖον δὲ γυναῖκες. καὶ φυλακτηρίοις ἔχουσι.

ξ υστὸς, ἀνδρικὸς τόπος ἐν αἷς γυμνάζονται ἀθληταὶ ἐν ὥραις. καὶ ξυστὸν δόρυ, ἀπὸ τοῦ ξύειν. σημαῖνον. καὶ τὸ ξύλφον. ἐξ οὗ δέχεται γυναικὸς. οἱ δὲ, ῥαγινὸν χόρτυμα.

ξ ουθὸν, λεπτόν. ἁπαλόν. ἐλαφρόν. χλωρόν. ὑγρόν.

ξ ηρὸς ἱδρώς, ὁ μὴ ὑπολουόμενος, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γενόμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΞΥ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥΒΛΑΣΙΟΥ

Τὸ σοι χεῖον, ὃ ἀπὸ τοῦ ἐμφερὴ εἶναι τῷ χαρακτῆρι τῷ ἐκφωνήσει. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ περικλασιν φωνῆς ἐκφέρει τὸ ὄνομα τοῦ σοι χείου.

Ο α, τὰ ἀψὰ λεγόμενα καὶ θαρόν τῶν ὃ ἀπὸ λεγόμενα, πανία. καὶ σχεδὸν ἀεὶ πανδοῦς γίνεται. ἔστι γὰρ τὸ α, ὃ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀγείρω ἀγερώχου καὶ τὸ διὰ τῆς ω διφθόγγου ὠα. δηλοῖ δὲ δημοσίαν. καὶ τὸ χιτῶνος τὸ ἄκρον. καὶ τὸ χόα, ἀπὸ τοῦ χοιά. καὶ τὸ σοὰ, ἀπὸ τοῦ σοιά. ἴσως δὲ καὶ τὸ πρόβατον, ἀπὸ τοῦ προιάγειν. ἀεόγωφος.

Ο αροι, αἱ γυναῖκες. αἱ γαμεταί. οἱονεὶ ὁ μέαροι τινες δοῦσαι. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αἱρεῖσθαι γάμου καὶ συναιρεῖσθαι. ἐξ ἀμφοῖν δὲ ἐστὶ διαιρεῖσθαι λέγεται, ὁ τις ἀνδρὸς γυναῖκα ὁμιλεῖν. ἰλιάδος ζ. Οθι ἢ διαίρετο γυναικί. καὶ διαιρεῖσθαι, τὸ γυναικώδεις τρόπους διαλέγεσθαι λόγους. ἰλιάδος χ. ὄφθι διαιρετὸς, Οαριστὺς πάρφασις, ἢ ὁμιλία ἀπάσκευαστική. ἰλιάδος ξ. καὶ Μετὰ τρομάχοιο διαριστύν. ἢ ἐν τῇ τῶν πρωταγωνιστῶν ὁμιλία καὶ σύναναστροφή. ἰλιάδος μ. διαριστύουσιν, συνόμιλον. συναναστρεφόμενον. ἀπὸ τοῦ διαίρεσις.

Ο δμη, ἡ ἐρημία ἐστὶ μέσοτης. ἀπὸ τοῦ ὤμια, ὁδμή. ὃς. ἀπὸ τοῦ ἔσκα σάδμη. σωτῆρ φλεγὼ ὃς ὁ. Μούσα

Ο βελίσκος, οἱονεὶ ὀφελίσκος τις καὶ ἤλθεν οὐδὲ ὀβδμη. ὢν. ὁ ὃς μήνης ὀφελλόμ. ὀφέλλω καὶ τὸ αὔξω. καὶ ὀβελός. ΠΗ δὲ ἀμφότερα ἀπὸ σούβλας. ἀπὸ τοῦ βάλλω καὶ βελλω ΠΗ. τὸ μὲν οὐδέτερον βέλος. τὸ δὲ ἀρσενικὸν, βελός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ὃ, ὀβελός. ὁ εἰκὼς βέλει. Φώτιος δὲ ὁ πατὴρ διάρχης ὀβολὸν κληθῆναι φησὶ, διὰ τὸ ἀρχαῖον χαλκοῦν νόμισμα τῶν Αθηναίων, ὀβελίσκον εἶχεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν βατράχοις. Ναὶ τῆς διάξει σὺ ὀβολῷ μαθὼν λαβών. φεῦ ὡς μέγα δῶρον τὸν ταχὺν τὸν σὺ ὀβολῷ. ῥοπὴν δὲ τὸ τοῦ ζυγοῦ. πρὸ τοῦ τὸ ὀβελίσκοις χαλκοῦν νόμισμα ἔνοψιν ἐν ἀγορᾷ. καὶ διὰ τὸ νόμισμα ἀναλαβὼν ἡ τοῦ ὀβελίσκου, ἀνέθηκε τῇ συγγενείᾳ. ἐπειδὴ δὲ τότε οἱ ὀβελίσκοι τὴν χεῖρα ἐπλήρουν τοὺς τὴν δράκα, ἡμᾶς δὲ πλήρη τὴν δράκα τοῖς ἓξ ὀβολοῖς δραχμὴν αὐτὴν λέγομεν, ἀπὸ τοῦ δράξασθαι. ὅθεν καὶ ἣν λέγομεν ὀβολοστάτην τὴν τοκιστήν, ἐπειδὴ σταθμοῖς ἀπεδίδοσαν οἱ ἀρχαῖοι. ὁ δὲ ὧρος λέγει, ὅτι τὸ σῶσαι δανείσασθαι δηλοῖ. ὀβολοστάτης οὖν, ὁ τὰ μικρὰ δανείζων φίλοις. καὶ ὁ γλύφος λεγόμενον. καὶ ὁ βολοστᾶσαι, τόπων λαβεῖν.

Ο βριμος, ἰσχυρός. γενναῖος. ἀπαλεξητικός. δυνατὸς, ἀπὸ τοῦ βρι ἐπιτατικοῦ μορίου, δηλοῖ τὸ ἄγαν, καὶ τὸ μεγάλως καὶ ἰσχυρῶς, καὶ βριμος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ὃ, ὁ βριμος. καὶ ὁ βριμοεργὸς, ὁ μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθέμενος, καὶ ἰσχυρὰ διαπραττόμενος.

Ο βυζος, ἀπὸ τοῦ ἀβρόν, ὃ ἐστὶ τὸ γυφερόν.

Ο γδοος, ἀπὸ τοῦ ὀκτὼ, ὄκτος καὶ ὄγδοος. τὰ δὲ διὰ τοῦ οος ὀγδόη προπαροξύνεται. οἱ, σὺ γδοος. πείρους. φιλοῦ ταῦ φωνήεντος τῶν ἀριθμῶν δασύνεται, πλὴν τοῦ ὀκτὼ καὶ ἐ

Ο γμεύω, κατὰ τάξιν θερίζω. λοιπόν.

Ο γμος, ἡ ἐπιτήδειος φυτεία τῶν δένδρων, καὶ ἡ τάξις αὐτῶν. ὡς παρὰ τὸ ἀμάω ΠΗ ἀμισμός, καὶ παρὰ τὸ φάζω φασμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄνω ἀσμὸς καὶ ὄσμος καὶ μεσάθεσιν τοῦ α ὄσο ὀσολικῶς, καὶ παροξύνεται. καὶ παρὰ τὸ ἔχω ἐσμός. καὶ ὄσμος. παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἀλλήλων ἢ ἄλλο, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἕξιν ἢ σχέσιν. δηλοῖ δὲ ὄσμος ἡ τροφὴ τοῦ ἀρότρου. παρὰ τὸ ὀρίζεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀρότρου.

Ο γκαι, πολλάκις ἢ ἀεικαδία. ἀπὸ τοῦ γηθυόμενος ὠνομάσθαι

Ο γκιον, ἀγγεῖόν τι ὃ ἀρύσασθαί τινα. παρὰ τὸ ἄγω σαι. ὀγκοῦσθαι πληροῦσθαι. καὶ ὅτου ἀρύσασθαί τινα τὰ σῦκα τῶν βελῶν. ὀγκοῦσι δὲ τὰς ἀκίδας λέγουσι, καὶ ὄγκος τῶν βελῶν. ἀπὸ τοῦ ἔχειν. ἰλιάδος δ. ζῶς δὲ εἶδε γενόμενος καὶ ὄγκωσε. γενόμενος δὲ ὧδε λέγει τὸ σιδήριον τοῦ βέλους πρὸς τὸ κάλαμον.

Ο γε, δύο μέρη λόγου ἐστὶν, ἢ σύνδεσμος. ἢ σύνθεσιν δηλοῖ, ἢ σὺν παράθεσιν; ἢ ἄλλην σύνταξιν δηλοῖ λέξεων. ἑκάστης τὸν ἴδιον τόνον φυλάττουσης. ταῦτα συνεκτεινόμενα διὰ τοῦ δὲ, διὰ τοῦ γε οὐκ ἐκτείνονται. οἷον, γοῦν, τοιόσδε. τοιόσγε, οὐ λέγεται. τόσος, τοσόσδε. καὶ τὰ ἐκτεινόμενα διὰ τοῦ γε. διὰ τοῦ

δε οὐκ ἐπεκτείνονται. οἱ, ἐγώ, ἔγωγε. ἐμοί, ἐμοιγε.

Ο, χθρὸν ὑποτακτικὸν μετὰ χθές ἢ ἀντωνυμίαν ἀναφορικήν. ἔθος δὲ τῶν ποιητῶν τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ὀρθρων ἢ ἀντωνυμίαν μετάγειν, ὅτε οὐκ ἔχει ὁ ὀρθρος ὑποτακτικὴν μίαν ἢ ὅσοι τὰ χθές. σῆ δὲ τὸ ο, ἐξ. ὀρθρου προτακτικὸν, ὡς τὸ, Τοὺς δ' ὀρθρου ἠγάσατο. Ϛ ὑποτακτικὸν, ὡς τὸ, Ὅσφιν εὐφρανέων. Ϛ ἀντωνυμίαν δίχρυ προσώπου, ἢ οὗτος. ὡς τὸ, Οἳ δὲ κλῆθε θοὰς ἐπὶ νῆας. ἡ ἢ, ῥῦτορ, ὡς τὸ, Οἵ, οὔπω τόσσον τε λέθ' καπνοῦ. ῥύδην μίμνον. καὶ ἀπὸ ῥυὸς, ὅτι, ὡς τὸ, Λεύοστετε γὰρ τότε πάντες ὁμοίως ἔρας ἔρχεται ἄμπνοι. ἡ ἀπὸ ῥυὰς ὅτι. Τοίου δὲ πατρὸς, ὃ καὶ σε πανυμήνα βάζεις.

Ο σφιν, ἢ ὃς ἀναλοῖς. ἐστὶ προτακτικὸν. καὶ εἴωθεν ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ, ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆσθαι. ὡς τὸ, Ἐμβαθὺ σόφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. καὶ, Αἰδοῖος μεμεσμένος, ὅμε προέηκε πυθέσθαι, ἢ, ὅστις. χωρὶς ἡμὶ τὸ μέρος κωλύσει. Ος μάλα πολλὰ πολλὰ πάθεν. Ϛ λέγε δ' ὅτι, ἆρα ἀναλόγως τούτῳ χρῆται ὁ ποιητὴς, ἢ παραλόγως; ἀναλόγως. ἐπεὶ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων ὁμοιοκατάληκτα θέλει εἶναι τοῖς ἰδίοις προτακτικοῖς. τοῦ, οὗ. τῷ, ᾧ. χθὲς ἀρίσταρχος ἤδως ὅτι ὁ ποιητὴς προτακτικοῖς χρῆται ἀντὶ ὑποτακτικῶν. τὸ, ὅσφιν προϊόν. Ϛ τὰ λοιπὰ δ' ἐμοὶς βαρύ.

Ο τις ἀοριστικὸν ὁμόσε. ἀόριστον ὄν. σύνεστι θὲ ἐκτὸς ὀρθρου προτακτικοῦ καὶ τοῦ τίς. σῆ δὲ τὸ, ὅς τις. ἀεὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ ὀρθρα ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆται. χωρὶς ἡμὶ μέρος κωλύσει.

Ο τις, ὃ ἐστὶ ἀναφορικόν. ἡ σύνεστι θὲ ἐκτὸς ὀρθρου ὑποτακτικοῦ ἡ τοῦ τίς ὀνόματος ἀορίστου. τὸ γὰρ τίς τὸ ἐρωτηματικὸν, ἀεὶ τὸ οἰκεῖον τόνον φυλάττει. ἡ οὐδέποτε ὀξύνεται. Ο ου. Ο ουκράνης δασὺ μέγιστον. ὀρθρου ὑποτακτικοῦ. τὸ δὲ ο λέγε πλεονάζον. λέγει δὲ ἡρωδιανὸς ὅτι ὁ πλεονασμὸς τὸ οἰκεῖον τόνον φυλάττει. οἷον, ὥρακα, ἐώρακα. ἐδράμον ἢ τὸ ο πλεονασμὸν ἐλέγετο, ὡφελον εἶναι οὐ πεπωμένον. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμὸς, ἀλλὰ διαίρεσις. τὰ γὰρ ὀρθρα εἰώθει διαιρεῖσθαι οὐ μὴ πλεονάζοντα. οἷον, ἥς, ἔκς. οὗ, ὅου. ἡ δὲ διαφέρει διαίρεσις πλεονασμοῦ; διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν πλεονασμὸς τὸ αὐτὸν τόνον φυλάττει. οἷον, εἰσῆσθα, εἰσῆσθα. ἡ δὲ διαίρεσις, ἀπὸ μὲν τοῦ τόνου. δασύνεται. τὰ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν δασυνομένῃ λέξει, μεταλημπτικὰ δ' ἀπὸ δασέος πνεύματος. ζήτει ἐς τὸ ἔδω.

Ο δεῖμα, ὡς πορ πυρὸς ἀμφὶ πόλις δῖο ἀΐσσει καὶ ἑνὸς ὑποκείμενα, οὕτω καὶ τὸ δεῖμα, δῖο ἀντωνυμίαι ἀΐσσει καὶ ἑνὸς ὑποκειμένου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι μία λέξις δῖο ἡ οὐδέτερον, οἵτινες κακῶς λέγουσιν, ἀλλ' ὅλως μία λέξις, οὐκ ὠφελεῖ δὲ πῶσιν ἀναλλάπτεσθαι ἡ ἀρχή. οἱ, ὀδεῖμα τὸ δείματος. τῆς δὲ μιᾶς λέξεως, φυλάττει ἐν τῇ κλίσει ἡ ἀρχή. οἱ, φιλάνθρωπος φιλανθρώπου φιλανθρώπῳ. πᾶν δὲ διὰ δῖφθόγγου οὕτως ἐχούσης τῆς παραδόσεως. ἡ ἴσως πλανηθείσης ἐκ τοῦ λέγειν, ὅτι μία λέξις ἐστίν. οἱ δὲ λέγοντες ὅτι μία λέξις ἐστὶν, λέγουσιν ὅτι παράτ ὀδε ἀντωνυμίαν γέγονεν ὁ δεῖμα καὶ ὀδεῖμα. αὐτὸ μὲν μίαν συλλαβὴν μονοσύλλαβον ἀντωνυμίαν, σχέλοισιν ἔχειν διφθόγγου. ἀμφὶς. οὗτος. ἐκάμνος. μόνον τὸ ὀδὲ οὐκ ἔχει. τοῦτο χάριν τὸ ὀδεῖμα ἔχει τὴν εἰς δίφθογγον. προσκεῖται αὐτὸ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὸ μὴ ἡσφαλίσθαι μονοσύλλαβον. τὸ δὲ λέγουσιν ἐστὶ τὸ ἐπὶ δεύτερον πρόσωπον τὴν ἀναλουθίαν. τὸ δὲ ἐγώ, σὺ, οὐκ ἐστὶ τούτων, ἀλλὰ τοῦτο.

Ο δὸς, παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω ἔδος ἡ ὀδὸς. ὡς σβέω σβεδὸς ἡ σβωδὸς. τὸ δὲ οὐδὸς, πλεονασμοῖς ἔστι τοῦ. Καὶ ὡς Γήραος οὐδῷ, ἀπὸ τοῦ ἐξόδου τοῦ γήρως. ὅτε ἤδη τετράφασι βίος Ϛ δι' ἐλήλυθε δ' ἀοῦδου. ἡ, Οὐδὸν ὑπερβαλέειν, βατὴ ἀθμός. σῆ δὲ τὴν δημοσθένην ὀδὸν. πλατεῖαν δὲ φιλόξενον τὴν ἐν μυκήνῃ φησί. καὶ τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδωκαν. τινὲς δὲ τὴν ποιητικὴν ὡς ἱππώνακτος.

Ο δίος, πρὸ τέλους ἡ ὀξύνα. ἐπεὶ κύριόν ἐστι. τὸ δὲ προσηγορικὸν, ὀδίος. ὡς σκότος.

Ο δάξ λαζοίατο σαῖαν, ἢ τοῖς ὀδοῦσι δάκνουσιν τὴν. τοῦτο δὲ σημαίνει καὶ λοιδόροις ὀδοῦσιν. παρὰ τὸ δάκνω δάξω δάξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀδάξ.

Ο δόντες οἱ ἐσθίοντες. ἔδοντες ἔδοντες. παρὰ τὸ ἔδω ἐδήσω ἔδοντος. ἐδόντες. Ϛ κλίνεται ὀδόντος. ὀξύνεται δὲ Ϛ διὰ τὸ κλίνεται ὡς μέροψ χή. αἰδὲ ἄλλοις μεροπὰς, διὰ τὸ κλίνεται ὀδόντος. οἱ, διὰ δύο δόντες. ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, πῶς ἄρα ἀπὸ τοῦ ἔδω ἐδήσω ἔδοντος, οὐ μετεσχηματίσθη ὁ ἐδ εἰς ὀδ, διὰ τὸ μὴ ἡσφαλίσθαι μονοσύλλαβα. ἔυνους. ἔυχους. καὶ ἐστέον, ὅτι τὰ ἄλλοις ὀδοῦσι οὐ μετεσχηματίσθη ὀξύνεται. ἵνα μὴ βαρυνθῇ πλεοναζόμενον τὸ ὀδὸς ὀξύνεται, φύσει χάριν οὐκ ἔθηκε ἵνα βαρυνθεὶς ἐκφύγῃ τὸν πάλαι τόνον.

Ο δῶμα, παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω. καὶ ὀδὼ ἡφαίστου φάρμακα, τὰ τὰς ὀδύνας ποιοῦντα καὶ φθείροντα. παρὰ τὸ ἔδω οὐ μόνον ὀδὼ. καὶ ἐκμα ὀδύω. σῆ τὸ τίνομαι καὶ κλαίω ποιοῦμαι. Ϛ ῥοδῶν τὸ ἄρ, ἢ ὀδύρω. τὸ ἀνέρ γενικὴν πεποίηται. τὸ δὲ πάθω κλιτὸν, Ο δυρομένη φίλα τέκνα. Ο δυσανεὶς, εἴρηται ἀπὸ ἱστορίας. ἀνθ' ὧν φίλα τέκνα. κλέπτει γάρ φασιν ὁ Δυσανεὺς μητέρα ἐγκύμονα οὖσαν τὸ μητρῶον τῆς Ἰθάκης ὄρος ὑσμῖνος πολυτρῦ Διὸς ὑπὸ ἀπωλείας τε καὶ φόβου καὶ λαβεῖν ἀφορμὴν τοῦ ὀλυσσεῖα. οὕτω δὲ καὶ τῆς τῆς ὀνομασίας ἔτυχεν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὀδὸν ὑσμῖνος ἔζε.

Ο δμὴ, παρὰ τὸ ὄζω ὀδὴ καὶ ὀδμὴ πλεονασμῷ. ὀζῶ ὀζέσω, ὅθεν τὸ προπάροξυτον. ὡς πορ πτέζω, πτεζῶ. ἐκ δὲ τοῦ ὄζω, ὀμῶ ὀσῶ. ὁ παρακείμενος, ὤκα. ὁμέσος, ὦδα. καὶ πλεονασμῷ, ὀδῶδα. ἐκτὸς ὀδῶ ὀδώσω, ὤδωκα. ὁμέσος, ὦδα.

Ο ζος, ὁ κλάδος. παρὰ τὸ ἵζω τὸ καθίζω. ἢ παρὰ τὸ ἕζω τὸ κάθημαι ἕζος καὶ ὄζος, τὸ ἐπὶ καθημένου καὶ ἐμπεσὸν παρὰ μὴ

τῶν ξύλων, ἃς οὖν κάθηνται οἱ γεωργοί. οἷον, Ὀζωτὰ ἀκροτάρσια τετάλοις ὑπωπεπηδότες.

Ὀθομαι. Οὐδ' ὀθόμαι ποτέοντες, ἀντὶ τοῦ ἐπιτροφὴν ποιοῦμαι ὀργιζομένου σου. καὶ ὀθόμαι, τὸ ταράττομαι, ἀπὸ τοῦ ὀταβόν, ὃ ἐστὶ τὸ ταράχου. οὕτω δὲ λέγουσιν ἴωνες. καὶ ἐκ τοῦ ὀθῶ τὸ συνεφῶ καὶ κινῶ. ἀντὶ τοῦ οὐκ οἶμαι. οὐκ ἐπιτρέφομαι. οὐκ ἐπιμένω. ὅθεν καὶ ὀθόνη, ἡ εὐκίνητος διὰ τὸ λεπτότατον. δύναται δὲ λέγεσθαι τὸ λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον. ἀπὸ τοῦ ὄθμα τὸ ὄμμα, ὀθμάνης ὁ ὀθόμενος. καὶ ἐκ τοῦ ὀθῶ τὸ ἐπιτρέφομαι. οἱονεὶ τὸ μαλακὸν καὶ εὐεύβολον, καὶ εὐεπίτροφον.

Ὀθλον, τὸ ξένιον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄθλιος, γίνεται ἄριθλον, καὶ ποιητικὸν ποιῶ θλον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μόθος μοθλον. καὶ ἐκ τοῦ μοθέυω. καὶ συγκόπτεται μόθλον. οἱονεὶ τὸ μόθου. καὶ ὀθηεία.

Ὀθνεῖος, ἀπὸ τοῦ ὄθνη ἀπροβολητικῶς, ὅθεν. Ὁ δανοῦνε ται. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὑφοθνεῖν ὑφόθνειος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὅθεν ὅθνειος. ὅθι. σπ δὲ τὸ χθαμ. ὅπου. διαφέρει δὲ. ὅθι τὸ μὲν ὅθι, ἐπιρρήματος τοπικοῦ, καὶ δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν. τὸ δὲ ὅθεν τὴν ἐκ τόπου. καὶ ἐκ τοῦ ὄρθρου, κατ' ἔκτασιν τῆς δι ὅθι.

Ὀθρω, ὄρος θεσσαλίας. οἱονεὶ ἄθρωΐζω. ὅθεν ἀθροίσαι διὰ τὸ ὕψος.

Οι. σπ ἐξ. ὄρθρου προτακτικοῦ ἀρσενικοῦ πληθυντικοῦ. ὡς τὸ, Οἱ δὲ θεοὶ παρζημί καθήμενοι. καὶ ὑποτακτικοῦ, ὡς τὸ, Ἀρχοῦ κυκλώπων. οἱ ποδεστηρίσι ἐπεσκηψε. καὶ ἀντὶ τοῦ οὖρι. ὡς τὸ, Οἱ μὲν παρ' ἡμῖν ὁπλοποιίσιν ἐμάχοντο. καὶ ὄρθρου ἀντωνυμικοῦ συζυγοῦν τῇ ἐμοί, σοί, οἱ. ἥτις ἐκλιθεῖσα, σπ ἀντωνυμίαν ἀντὶ τοῦ αὐτῷ. ὡς τὸ, Ἡδὺ δ' οἱ καὶ λαθυμόν ἀρίσκφαίνετο βουλή. ὀρθοτονουμένη δὲ σημαίνει ἑαυτῷ. ὡς τὸ, Ἡ ὀλίγον οἱ πῶλον ἐοικότα γείνατο τυδεΐ. ὡς ποτὲ δὲ λέγεται σφεῖς αὐτοί, καὶ ἐξῆς σφῶν αὐτῶν, σφᾶς αὐτούς, οὕτω καὶ ἐμοῦ τοῦ ἐμαυτοῦ. οἱ αὐτῷ.

Οιγεώ, σῶ τῶι. πρῶτον ἀπὸ τοῦ οἱ μὲν ἔλαοι καὶ οἱ ναοὶ γεγόνε κατὰ συναίρεσιν τὸ ἔᾳς ω, καὶ μεμένηκε τὸ ι προγεγραμμένον. δεύτερον δὲ ὅτι πᾶσα εὐθεῖα ἀρσενικοῦ τε καὶ θηλυκοῦ πληθυντικοῦ ἔᾳς φωνῆεν λήγουσα ἀνέκτασε, ἔᾳς ι θέλει λήγειν. οἷον, οἱ καλοί. ἀμοῦσαι. αἱ γὰρ θέματι καὶ εὐθεῖαι πληθυντικαί, ἵνα ἀπὸ μὲν τοῦ ἐμοῦ κεκλιμένοι. οἷον, οἱ πέντε. καὶ οἱ ἑπτά, οὐκ ἀνῄκθησαν ἡμῖν μὴ λήγουσαι ἔᾳς ι. ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἀπὸ ἐμοῦ κεκλιμένοι. ἔᾳ γὰρ οὖν οἱ μὲν ἔλεω καὶ οἱ νεώ ἔᾳς φωνῆεν λήγουσιν, ἔᾳς τὸ ι δηλονότι θέλουσι καὶ λήγειν.

Οιαξ, ὁ κανών. δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται. γίνεται ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ ποιῶ, καὶ φέρω. ὁ μόνον, οἴσω. ἀφ' οὗ ἀντοῦ οἰακός. καὶ κλίνεται οἰάκεος. ἀφ' οὗ γίνεται οἰήκιον. καὶ κατέλλειψιν τοῦ κ, οἰήϊον. σημαίνει δὲ τὸ πηδάλιον τῆς νηός, ἀφ' οὗ φέρεται κυρίως. καὶ ἀπὸ τοῦ οἴω οἴσω, γίνεται οἴϊον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οὕτω φιλόξενος πεῖ ἰάδος διαλέκτου. ἰλιάδος τ. Οἰτεκύβερδος, καὶ ἔχων οἰκία μηῶν.

Οἰαξις, χωρίον κρητικὸν ὑψηλόν. Οἰηεῖς δὲ οἱ πλεονασμός ἐστι. οἰαξις δ' ὧν. Δραξάμην ταύκης οἰαξίδος.

Οἰδίνω, ὁ μὲν θεόγνωτος ἀπὸ τοῦ οἰδάνω οἰδήνω καὶ συγκοπῇ τῆς κ συλλαβῆς. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς λέγει μὴ εἶναι οὕτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἰδῶ οἰδίνω. ἄμεινον γὰρ ἀπαθὲς τοῦ πεπονθότος. ζήτει ἃς τὸ ᾄλιτος.

Οἶδα, ζήτει ἃς τὸ οἶθα.

Οἰδαίνω, ἃς ὕψος αἴρεσθαι ποιῶ. πληροῦται ὑπὸ τῆς ὀρῆς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οἰδημάτων, ἅπερ τῆς φλεγμονῆς. ἀπὸ τοῦ οἰδῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἰῶ. ἰλιάδος ι. Ἀλλ' ὅτε δὴ μέγ' ἔλαον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἀμφὶ οἰδαίνῃ ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονέοντα.

Οἴδημα, τὸ κῦμα, ἐκ τοῦ οἰδῶ τὸ ἐξογκοῦμαι οἰδήσω οἰδήμα. καὶ συγκοπῇ τῆς κ, οἴδημα. Οἰδήματι θύων. ἰλιάδος ψ.

Οἴδματα, ἐπάρματα. φυσήματα. καὶ οἴδημα, ὅλκωΟἰέτεας, ὡς διομήδεας. ἔστι δὲ < μα, φλεγμονή. ὡς τοὔτ' ὄχημα περ ἄλογος ὀτόνος. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἔᾳος λήγοντων οὐδέτερα δισυλλάβως σύνθετα ἔᾳς ης λήγοντα ἐπιθετικά, μὴ ἔχοντα τὸ περὶ τέλευς, πάντα ὀξύνεται. εὐγλωκής. ἀκλεής. ἐχεήνων καὶ πάντα ἔτερα τὰ αὐτὸ ἀναδέχεσθαι. μωρὶ δὲ κῦ βαρύνεται ἀναγινώσκεται. ὡς εὐσεβέα.

Οἰκαδε, ἐπιρρήματος τοπικοῦ τῆς ἃς τόπου. καὶ διαφέρει τὸ πρότερα ἐν τόπῳ. ἐπειδὴ ἡμὲν ἐν τόπῳ ἐστὶ, ἃς τόπου δὲ λέγεται ἀπελθεῖν.

Οἶκος, παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. ὑφ' οὗ χωρούμεθα. ὅθεν καὶ οἰκτρὸς. οἱ γὰρ οἰκτείροντες, εἴκουσι καὶ ὑποτάσσονται.

Οἰκός, παρὰ τὸ ἐοικὸς. κῦ κῦ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, οἰκός.

Οἰκῆας, οἰκείους. οἰκέτας. δούλους. οἰμαι ἀπὸ τοῦ οἰκέω.

Οἶκτος, σπ τὸ θρῆνον. ἔστιν οἰκτ < κτεὶς ὡς ἀχίλλας. τὸ πορεύομαι. ἡ μετοχὴ, οἰχόμενος. καὶ οἰχόμενος, ὀκάτω πορευόμενος. κατὰ συγκοπήν. πρύτυ ὁ πάρακειμαι, ὦχα. ὁ παθητικὸς, ὦγμαι, ὦκται. κῦ βαρύνεται τὸ οἶκτος, ὁ ἀπὸ θαυμάτων. οἶκτρος δὲ βαρύνεται, ὁ ὑπὸ θαυμάτων θρῆνος.

Οικρός, ἐλεεινός.

Οἰδαίνεσθαι, θυμοῦσθαι. ἐπαίρεσθαι. φυσᾶσθαι. παρὰ τὸ φῶ ὃ σημαίνει τὸ προϊῶ, γίνεται φοιτῶ. ἐκ τοῦ φυ φοιταύω. ἀπὸ τοῦ φῶ, καὶ γο ῶν τ τ ἃς ω, οἰδαίνω. καὶ ὁ παρατατικὸς, οἰδαίνον. γέγονται γὰρ τὸ ω ῶν τοῦ παρατατικοῦ ἃς ω. οἷον, οἰκῶ, ὤκουν. πλὴν ἑνδεκα. οἶδ οἶσθα, τὸ μολῶ. οἰμῶ, οἴμοιμι. οἰστῶ, οἰστοῦμι. οἰωΐζομαι, οἰωϊόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν. μοιχόλοιπα, μοιχολῶ, οἰωνόμαντις, οἰωνομάντευμα. οἰανθρωπόμορφον. οἰανθρώπους, οἰανθρώπων. οἰνοῦρος, οἰνούρουν. οἰδαίνω οἰδαίνον. καὶ οἰμάζω, οἰμάζον. ταῦτα δὲ διφορεῖται. οὐτρέπονται δὲ διὰ

εὐφωνίαν, ἢ ὡμικῶς ἔθει ὡς ἔνιες φασίν.

ΟΙδα, ὡς ἀπὸ τοῦ εἶκω εἴοικα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἶδα μέσου παρακειμένου, εἴδω διαλύσει εἴδα καὶ ἔοιδα, καὶ οἶδα. τὸ μὲν πρὶν σύνοιδα, ἀπολιτεύεται κατὰ τὸν τόπον ἀνεβίβασε. ἔδει δὲ ὥς εἰκα σύνδηκα, οὕτως οἶδα σύνοιδα.

ΟΙμος, ἡ ὁδός. παρὰ τὸ οἴμω τὸ σημαῖνον τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων, οἰμήσω. σὺν ἢ ὁρμῶσι ἔνιες καὶ ὁδεύουσι. καὶ ἡ ῥάβδος οἶμος λέγεται. παρὰ τὸ ὁρμαῖος ἐπ' εὐθὺ σὺν τῷ φύειν. οἷον, Τοῦδε τὰ δ' ἕκα οἶμοι ἔασαν. Ἰλιάδος Λ. ὁ δὲ φιλόξενος παρὰ τὸ οἴσω μέλλοντα οἶμος, ἡ ὁδός. ἢ ἐπὶ τῶν τοιούτων φερόντων φορὰς οἱ κατ' αὐτὸ ὁδεύοντες τὴν οἶμον, καὶ ὁδόν. παρὰ τὰς συνεχεῖς τὰς οἴμους, τουτέστι τὰς ὁδοὺς ψάλλεσθαι. ὧρος. ἀφ' οὗ καὶ πρόοιμον ἔστι τὸ πρὸ τοῦ ποιήματος. καὶ μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων.

ΟΙμα. Οἶμα λέγουσι τὸ ἔχει Ἰλιάδος Ω. ἀπὸ τοῦ οἰμῶ οἰμήσω. Οἴμησε δὲ ἁλεῖς ὡς τάχιστος. οἴμημα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, οἶμα τὸ ὄρμημα.

ΟΙμάω, τὸ ἐρεθίζω. παρὰ τὸ οἶμος ἑρκτικὸν ποιοῦν τὸ ἐρέθισμα. καὶ ἐστὶν ὡς, σχεδιάσαι ἀοιδὸν ἐρέθισμα. τὸ δὲ ποιητὴν ἐρεθίσαι, ἐπὶ τοῦ ὡμοῦ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα. ἐκ τοῦ ἐρέθισμα γίνεται καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ἰῶτα ἐρέθισμα, καὶ ἐρεθίζω. ὁ παρατατικὸς, ἰμάσσω καὶ ὡμάσσω, ἐφορμᾶται.

ΟΙμωγή, στεναγμός. ὀλοφυρμός. ἀπὸ τοῦ οἰμώζω. τὸ δὲ οἰμωγὴ ἔκτεινε φιλήρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ φιλουμένου. τὰ δ' ἄλλα δασύνουσι. ὁμοίως καὶ Θεόγνωτος.

ΟΙνος, οἰνοῦς ἢ ὦν. παρὰ τὸ οἰνέσεως καὶ ὦρος. πολλάκις αὐτὸς τοῖς ἀνθρώποις γενόμενος. ὡς ἀριστοφάνης. Σὺ γὰρ μᾶζάς θ' ἁπλοῦν ποιεῖς λοιδορεῖσθαι ὁρᾶς ὅταν πίωσιν ἄνθρωποι, τότε πολυφιλοῦσι. διὰ παρά-ποιον. καὶ κρίνουσι δίκας. καὶ παρὰ τὸ ὀφείλω. παρὰ τὸ ὄφλω ἰλιάδος ζ. ἔστιν ὅτε καὶ αὐτὸς ὀφήσεται αἰνὰ παθὼν. καὶ παρὰ τὸ οἶς ὁ οἶνος. καὶ παρὰ τὸ ἀοιδὸν ἀοινάζειν. μετὰ τοῦ α στερητικοῦ. ἀοινάζεσθαι, ὃ ἐστὶ τὸ ἀοίνοις ἐπιτίθεσθαι.

ΟΙξα, ἀπὸ τοῦ γινώσκω. ἔστιν ἅλως πεπωμένου, καὶ ἄμφω εἴδω βαρύτονον ὁμέσως παρακείμενος οἶδα. τοῦ δὲ πεπωμένου μέλλοντος, ἕδησω. παράγωγον εἴδημι. τὸ δεύτερον εἴδης. ἐκ τοῦ ἕκτασθαι τῆς δα συλλαβῆς, εἴδηθα. καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δη. καὶ προπαροξυτόνως ἀπολιτεύεται τοῦ ε ἕως τοῦ ο, οἶδα. καὶ τὸ οἶδα ἀπολικῶς, οἴδημι λέγεται. τὸ δεύτερον οἴδης. καὶ κατὰ τὸ ἕκτασθαι οἴδηθα. καὶ συγκοπῇ, οἶδα.

ΟΙσετε. ἐπίρρημα προστακτικοῦ συνεσώρος καὶ παρατατικοῦ. ἔστι γὰρ εἶσω μέλλοντος. καὶ μεβάλλεται εἰς συνεσώ. τὸ δὲ μεταπεμπόμενον, μέλλοντα οὐκ ἔχει. τὸ δὲ ποιητικὸν καὶ ἀπὸ μέλλοντος εἰς συνεσώτα μεταπεμπόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. τούτου τὸ προστακτικοῦ οἰσέτω οἰσέτω. καὶ οἴσετε, ἀντὶ ἄγετε. ἴσεον ὅτι τοῦ φέρω μέλλοντος οὐκ ἔστι. τοῦ δὲ οἴσω συνεσῶς οὐκ ἔστι. πλὴν ἔθος τῷ ποιητῇ μεταλαβεῖν ἀπὸ μέλλοντος εἰς συνεσῶτα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἄξετε, ἀντὶ τοῦ φέρετε.

ΟΙς πρώτη, ὁ γενικὴ προβάτου. ἐκ τοῦ οἶς καὶ τοῦ πάλω, οἷς πάλη. καὶ προπαροξυτόνως τοῦ α εἰς ω.

ΟΙσυπηρὰ ἔρια, τὰ εὐπαρά. καθ' ὑπερβολὴν λέγουσιν. ἀλλ' ἀριστοφάνης συνιστορεῖται, οἱ ἀπὸ τῆς ἐριφίας. οὐκ εὖ δὲ τὸ μὴ τυρὸν μὴ παρίησι. ἔστι γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς προβάτου ἔρια. ἐστὶ δὲ οἰσυπηρὸν ὡς οἶμαι οἰσύπου, οἰσυπηρὸς, οἰσυπηρός. καὶ ἐκ τοῦ ευ οἰσυπηρός, οἰσυπηρός.

ΟΙσύη, Γέρρα οἰσύινα οἰσύα. γλυφὸς πίτυς ἀφ' ἧς ἐπλέκοντο τὰ καλά. ἐκ τοῦ υδικὴ τὰ γέρρα. σκεπαστήρια τοῦ λαοῦ πολεμικά. οὐκ ὀλοτερῆ δὲ ὡς αἱ ἀπὸ ἰδες, ἀλλὰ τερετρώνυμα. καὶ οὐδὲ τῆς παρατάξεως ὑφ' ἑκάστου παρατιθέμενα, ὡς αἱ ἀπὸ ἰδες, ἀλλὰ τῆς παρεμβολῆς καλαπηγνύμενα. καὶ ἐξ ὧν ἅρμα ἁρμόζεται τῆς παρατάξεως ὡς σκέπασμα ἐσόμενα, τῶν παρ' αὐτῷ, ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς παρατάξεως φερομένων βελῶν.

ΟΙτος, θερισμός. μόρος θανάτου. παρὰ τὸ οἰμῶ τὸ θερίζω. μου ἐπιθερίσματα. παρὸ, καὶ τὸ μόθου δηλοῖ. ὧρος.

ΟΙτρὸς, ἐρεθίζει. ἐκ μανίας.

ΟΙχὸς, κλῆμα βότρυας φέρον ὀργῶντας καὶ γονιμαίους. καὶ ὀχοφορία, τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα πολλὰ ἔχοντα βότρυας παρὰ ἀριστοφάνει.

ΟΙχμή, ἀμφίβολον. καὶ παρὰ τὸ ἰχμὸς ἡ ἰχμή. ἐξ ἀπλοῦ ἀμυδρῶς τοῦ ο, ἰχμή. καὶ παρὰ τὸ οἰχω οἰχμή. ὡς ὀρέγω, ὀρεγμή. σκεδάω σκιδμή. ἔχεις δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τοῦ πάσσω πασμή καὶ πεπασμή.

ΟΙωνὸς, ὄρνις, ὁ ὑ, παρὰ τὸ οἰωνοῦ μου. φασὶ γάρ τινες ὅτι καὶ χωρὶς μίξεως τέκνα ποιεῖ ἀλλ' ἀκινήτοις πτεροῖς, ἐξ ἀνέμου ζεφύρου θερμανθείσης, καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. ὡς δὲ παρὰ τὸ πολυοινώσω γίνεται πολυοινωνός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οἰωνὸς τὸ οἰωνοῦμαι, οἰωνώσω, οἰωνός. ὁ παρακείμενος, οἰώνικα. οἰώνισμαι. οἰώθην. σπ. ἀπὸ τοῦ οἰωνὸς γίνεται.

ΟΙωνοσκόπος, ὀρνεοσκόπος μάντις. ὁ περὶ οἰωνοὺς καὶ γύπας καὶ κόρακας καὶ ἄλλους ὄρνιθας περὶ πολλῶν,

ἤτοι ἀναστρεφόμενος ἢ μεμιτευόμενος. ὁθούνεκα ἢ οἱ ὠ-

ΟἸΞΥΡΟΣ, ἐπίπονος. ἄφλοιος. ΟΙΣΙΑ ὁ μάντις.

ταλαίπωρος. ἄλεητος. ἀτυχής. ἢ οἰζύς, ἡ ταλαι-

πωρία. ΟΙΖΩ ἢ οἰζόω ἢ οἰλοῖ τὸ καθίζω, ἴσως ἐγένετο καὶ οἰζύς. ὡς

ἀρόω ἢ ἄρυς. ἢ μετὰ τοῦ α ἄροω ἢ ἀλοῶ τὸ κακόω, ἴσως

γέγονε καὶ οἰζύς. ἢ κακῶς καὶ δι' ὑς τυχὸς ἱζάνουσα εἰς ἀ-

θρώπους. ἢ ΓΡ τοῦ α ΟΣΑ. ἐκ δὲ τοῦ οἰζύς, ἐξῆμα οἰ-

ζύω. ΣΤ τὸ μοχθῶ ἢ ταλαιπωρῶ. ΖΩ ΟΥ ΓΡ οἰζυρός.

ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λέγει ὅτι ἔστι καὶ ἐξ ἐπιῤῥήματος σχετλια-

κοῦ ἢ ἀθλίου ἢ ὀιμωγῆς. ἐκ τούτου ΓΡ οἰζύω, ὡς λιάνω λιάζω.

ἢ ἀϊάζω. ἐκ δὲ τοῦ οἰζύω, ΓΡ οἰζύω. καὶ ΚΤ διά-

λυσιν οἰζύω, ἢ οἰζυρός. ὁ ζῦ, μακρόν, ἐστὶ μὲν τὰ ἄλ-

λοσε ὀξύτονα, ὑπερδισυλλαβὰς ὅτε ἔχει τὴν ΓΡΙΤΗΝ

ἀπὸ τελοις μακρὰν φύσει ἢ θέσει. ὡσαύτως ἔχουσι καὶ

τὴν ΠΡΟΤΕΛΟΙΣ μακρόν. οἷον, ἰσχυρός. ὀκυπόρος.

ΟΙΣΙ, τὰ βέλη. ΠΡΑ ὁ ἰσημι ὁ ἐστιν ἐμπιπλῶ. ΓΕΝΕΤΙΚΗ

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ ΟΥ. ΠΡΑ ὁ ἴσω ὁ φέρω, οἰσός. καὶ οἰ-

σός. ΖΩ ΟΥ ΟΙΣΕΥΩ. ΣΤ τὸ τοξεύω. οἰσοὶ τὰ βέλη, ἤτοι

τὰ τόξα. εἴρηται δὲ τόξον, ὅταν τείνηται ἐν τῇ γευ-

ρᾷ. ΠΡΑ ὁ τάξω ὁ ταγύω. οἰστὸς δέ, ὅταν φέρηται

καὶ βασάζηται, ἐκ τοῦ ἴω ὁ νομίζω. βέλος δὲ ὁ συγά-

δην καὶ οὐ μακρόθεν, ἀλλ' ἐπὶ ὕθεν βαλλόμενον. καὶ οἷον

ἀραρυμένου καὶ τῷ βέλους ἐν τῇ χειρί. ἰὸς δὲ, ΠΡΑ ὁ

ἵημι. ὅταν μακρόθεν τέμνηται ἀπὸ τῆς νευρᾶς.

βιὸς δὲ, ἀπὸ ἄλλης τῆς βίας, ἤτοι σωρωίας τῆς τάσε-

ως. εἴρηται, καὶ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι, δι' ἀλλου τὰ πρὸς τὸν

βίον εἶχον, θηρεύοντες, καὶ κυνηγετοῦντες.

ΟἸΑΘΕΙΣ, ὑπομονοκόσας. ἐκ τοῦ οἴω.

Οἰάω, ΣΤ δῶ. τὸ ὑπολαμβάνω. Ἀλλ' οὐ πειστέον ὁ οἰάω.

καὶ τὸ πρὸς δέχομαι. Κάλλον ὀιομήκη τὸν κάμηλον.

Οἰάω, ΟΣ ὁ οἰάω, μέγα πῶυ. Ἰλιάδος Γ. ἀρίσταρχος καὶ

Πολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, δισυλλάβως ὡς αἰάω.

λέγει δὲ ὅτι καὶ εὐθεῖα μόνη ἐστὶν, οἷς. διαφέρει δὲ.

οὐδὲ πολὺ δὲ ὅτι καὶ τῆς μονοσύλλαβον εἶπε τὴν εὐθεῖαν.

μὴ ἀπὸ δισύλλαβον. Τοῖσι δ' οἷς λάσιος. καὶ τὰς πλαγί-

ας καὶ διάστασιν λύει, ἡμῖν ὡ λύει μέτρου. Νῶτον ἔθηκ'

οἷος. καὶ, Ἠδὲ ἀπανεύθεν οἷος. καὶ, Μὴ λοὶ ἔστε καὶ αὖτες.

εἰ δὲ κωλύει μέτρου, οὐ κατὰ διάστασιν λέγει. Οἷος

ἀάω. καὶ ἄμως. ὅτι τὸ οἷς δισύλλαβον ἀναλογώτερον

ἐστὶ τοῦ μονοσυλλάβου. πολλαὶ δ' εἰσὶν εἰς λήγοντα

ἐπὶ εὐθείας εὑρεῖν. οὐδὲν δὲ εἰς οἷς ἡμῖν μόνον τὸ οἷς

πρὸ ἀπίνοις, καὶ τὸ φθοῖς.

Οκαδὲ τύμπλην ΠΡΑ ὁ ἀλκμάων. τὸ ὅτε, ὁ καλεῖται ἡ

διάλεκτος. εἶτα δι' ὑπολαμβάσασα ὁ κα. πῶς ἂν εἴη.

Οκλαδιᾶν, ὁ κλάζω. ΠΡΑ τὸ ἐγκλαῖν καὶ κάπτω τὰ γό-

νατα ἐν τῷ καθέζεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ κλῶ κλάσω, ΓΡ ἐκμα-

φικὸν ὄνομα κλᾶς. καὶ δωρικῶς, κλάξ. καὶ ὑπολυασμῷ τοῦ

ο κλάξ ὡς ὁ δάξ. καὶ ὁ χλάζω, χωλεύω. ὡσὶ γοῦν καπεῖν.

Οκυέω, οὐκ ἔστι πολυασμός. λέγει γὰρ ὅτι ἔστιν ὁ κυῶ.

καὶ κ' ἰωνικὰς, ὁ κυέω. καὶ πολυασμῷ τοῦ, ὁ κυέω. οὐκ

ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλὰ κ' ΠΡΑ γωνικὴν. ὡς ΠΟΣ ΠΡΑ τὸ θάλ-

πω ΓΡ θαλπτέω, εἶτα ἐγὼ ἐγέω, οὕτως ὁ κυῶ ὁ κυέω.

Οκτάκυημα, ὁ κτάραβδα. ἢ φόβου ποικτικὸς.

ὁ κτακέρκιδα. κυῆμα τὸ ἀπὸ τῶν ῥιχθέντων ἐν-

βολὴ ἐμπεσουμένη πρὸς τὸ χωίον.

Οκτήριβαντες, ἐφ' ᾧ ἄκρωμεν ἔστιν οἱ ὑποκριταί. οἱο-

νεὶ ἀκριβάντες τινὲς ὄντες. ΠΡΑ τὸ ἀκρόω. ΓΡ δὲ

διὰ τοῦ ι. ὡς ἀερτὸν ἀργυρέαν ποτήριον.

Οκρίδα, ταυτόν ἐστι τῷ ὀκριόεις διὰ τὴν γραχύτητα.

φαίνεται δὲ ὄχημα τισμὸς ΠΡΑ τὰς ἄκρας ἢ τὰς ὀξυ-

χάς. ὁμοίως δὲ ἔχει τὰ ἀφορμὴν. πλεοναστικῷ τοῦ ο

λέγει. ΠΡΑ τὸ ἀκρίζω ἐξῆμα, ἀκρὶς καὶ ὀκρὶς.

Οκριόφις, ὁ ΠΡΑ χὶς λίθος. ὀκρίας δὲ τὰς πέτρας ΦΗ ὁ μη-

ρός. Δι' ὀκρίας ἡμεμοέσσας. ΠΡΑ τὸ ἄκρος ἢ τὸ ὄζος

χήν. πλεοναστικῷ τοῦ ι. ἢ ΠΡΑ γωνικὴν ΓΡ ἄκριος, ὡς

βοιώτιος. ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος, ΓΡ ἀκριόεις, ὡς βροτὸς βρο-

τόεις. ἢ ΓΡ τὰ ὄζα, ὀκριόφις. καὶ τὸ ἐκλυκὸν, ὁ-

κρυόεσσα. ἢ ἐξῆμα ὀκρυόω. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀκριόεις, ΓΡ

ὀκρυόεις ὁ ἀκρότατος καὶ ἄκρατος φόβος. καὶ ΠΡΑ τὸ

κρύος κρυόφις ἢ ὀκρυόεις πλεοναστικῷ τοῦ ο. ὀκρύοντος

Οκτάκυημα, ὀκτάραβδα. ἢ φόβου ποικτικὸς.

ὁ κτακέρκιδα. κυῆμα δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ῥιχθέντων ἐν-

βολὴ ἐμπεσουμένη πρὸς τὸ χωίον.

Οκτήριβαντες, ἐφ' ᾧ ἄκρωμεν ἔστιν οἱ ὑποκριταί. οἱο-

νεὶ ἀκριβάντες τινὲς ὄντες. ΠΡΑ τὸ ἀκρόω. ΓΡ δὲ

διὰ τοῦ ι. ὡς ἀερτὸν ἀργυρέαν ποτήριον.

Οκρίδα, ταυτόν ἐστι τῷ ὀκριόεις διὰ τὴν γραχύτητα.

φαίνεται δὲ ὄχημα τισμὸς ΠΡΑ τὰς ἄκρας ἢ τὰς ὀξυ-

χάς. ὁμοίως δὲ ἔχει τὰ ἀφορμὴν. πλεοναστικῷ τοῦ ο

λέγει. ΠΡΑ τὸ ἀκρίζω ἐξῆμα, ἀκρὶς καὶ ὀκρὶς.

Οκριόφις, ὁ ΠΡΑ χὶς λίθος. ὀκρίας δὲ τὰς πέτρας ΦΗ ὁ μη-

ρός. Δι' ὀκρίας ἡμεμοέσσας. ΠΡΑ τὸ ἄκρος ἢ τὸ ὄζος

χήν. πλεοναστικῷ τοῦ ι. ἢ ΠΡΑ γωνικὴν ΓΡ ἄκριος, ὡς

βοιώτιος. ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος, ΓΡ ἀκριόεις, ὡς βροτὸς βρο-

τόεις. ἢ ΓΡ τὰ ὄζα, ὀκριόφις. καὶ τὸ ἐκλυκὸν, ὀ

Ο λιγη παρὰ τὸ ὀλίγος, ὀλιγοβρανέως. ὀλίγου ἰσχύω. ὀξηθυμικός. βραχὺ γὰρ τὸ ἰσχύειν.

Ο λίος, κῦ διάλεκτος. παρὰ τὸ οἱ γὰρ τὸ ὀλίτος, ὀλίος λείπουσιν ἄνευ τοῦ τ. ἐν βούλοις μελεάγρου.
Ολίοισιν ἡμῶν ἐμπέφυκ' εὐτυχία. καὶ ὀλίου μυθοῦ. πλάτων μύθῳ τινὶ οἰκονομικὸς διατυπώσῃ τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον. ἡ τὸ, ὁ Γίγγος, Γίγγος φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε τὸ ὀξίωσον μὴ μικρός. καὶ ὁ ὄγδοος. πρὸ παθῶν.

Ο λίζων. Ολίζονος ἐμμορεπιμὴς. δουλύσιος ὁ πρὸ ηπτης. ὀλίγης. μικρᾶς. εὐτελοῦς. παρὰ τὸ ὀλίγου ξ'.

Ο λικός, ἡ ἰσχυρὰ φορά. παρὰ τὸ ἕλκω, ὁλκός, ὡς φέρβω, φορβός. οἵθεν καὶ ὁλκάδες αἱ γῆες. καὶ ὁλκοὶ οἱ τόποι δι' ὧν ἕλκουσι τὰς γῆες. ἡ ἰσχυία ἢ γὰρ ἀφ' ἧς τὸ ἕλκειν ἐστὶ τὴ δεία. λέγεται δὲ ὁλκὸς, ὁδὸς. συρμὸς. ἀτωτός.

Ο λαυρος καὶ ὁλεμός, ὁ σπερμολόγος. παρὰ τὰς ὁλὰς, ὁ τὰς ὁλὰς βάλλων. ὦρος ὁμιλητικός.

Ο λος, παρὰ τὸ ὁλῶ τὸ πληρῶ.

Ο λοκαύτωμα, ἐκ τοῦ ὁλῶ τὸ φθείρω καὶ τὸ καίω.

Ο λιθος, παρὰ τὸ ὄλως θέμι. ἢ παρὰ τὸ ὄλος καὶ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι. ὁ ὄλος καταπίπτων. καὶ ἐνίμα ὀλισθαίνω τὸ

Ο λεθρος, παρὰ τὸ ὀλέω, ὀλέσω, ὤλεκα, καταπίπτω. ὠλισμαι. ἐξ αὐτοῦ ὄλεθρος. ἢ παρὰ τὸ ὄλως θραῦμι.

Ο λιτωρηθότες, ἢ φροντιθότες. ἠμελημένοι.

Ο λλύω, οἱ μὴ παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ὀλλύω. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὄλλω ὀλλύω. τὰ δὲ διὰ τοῦ υω τοιοῦτα παράγωγα, ἤμεν ὤσιν ὑπερδώ συλλαβάς, ἄχθι τ' ἄτα τὰ τοιαῦτα κλίνεται. οἱ ὀλλύω, ὄλλυμι. ἐξ ὧν δι' συλλαβα, κλίνεται καὶ τὰ παραλήγοντα. κλύμι,

Ο λοη, καὶ ὀλφὴ, ἡ τὸ ὀλεθρίαν. παρὰ τὸ κλύσω. ὀλῶ, καὶ ὄλλω, ξ' ὀλοὸς ὀλοή. ὡς θοὸς θοή.

Ο λολυγη, φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι. καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ καὶ κλαυθμὸς καὶ θρῆνος. παρὰ τὸ ὀλολύζω. τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω ὀλύζω. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμὸν, ὀλολύζω.

Ο λοφυζμὸς, πόνος. θρῆνος. παρὰ τὸ ὀλοφύρω. ὀλοφυρμὸς καὶ ὀλοφυγμός.

Ο λοφυρόμ, κλαίω. θρηνῶ. κυρίως δὲ τὸ μ' πλημμυρῶν ῥιχῶν κλαίω. παρὰ τὸ ὅλως φύρω ἐαυτόν.

Ο λοφώια, ὀλέθρια, καὶ χαλεπά. παρὰ τὸ φῶτας ὀλλύω οἱ ἐστὶν ὀλοθρεύω. παρὰ μικάνδρῳ ἐν θηριακοῖς.

Ο λοόιπος, ἰλιάδος ῡ. Πολεμαῖος καὶ ἀρίστυλλος ὁ πολλοῖς παροξύνοντες, ἀναιροῦντες τ' ἐπὶ τὸ ἐρέχειν ὀλεόν. ἐπένθεσις δὲ τοῦ ι πρὸ π. οἱ δὲ, δασύνουσι, ἡ ὁλοσχοινώδης, καὶ ἀπὸ μέρους ἀσπρικός. ἀκμόκριτος δὲ, τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοίτροχον καλῶ. ἐκ δὲ τοῦ ὁλοὸς ξ' ἡ κλιτικὴ ὀλοέ. καὶ συγκοπὴν ὀλέ. ἐὰν δὲ ὁλὸς ἡ εὐθεῖα, γένοιτ' ἂν ἡ κλιτικὴ ὀλέ. καὶ οὐκ ἔστι συγκοπή. οἱ, ἔχει μάχος ὡς ὀλέθριμον. τοῦτο πρὸ παθῶν ἡρωδιανός.

Ο λοώτερος, ἐκ τοῦ ὁλοός. ἔστι δὲ συγκριτικὸν ἀπὸ ἀπλοῦ. τὸ δὲ δικαιολογικὸν ὁλοότερος, παρὰ τὸ ποιῶ τὴν ἀπὸ ἀπλοῦ παραλαμβάνει. τύπτουσι γάρ ἐξ συγκριθῆναι. σημαινομένῳ δὲ, ἀπὸ ἀπλοῦ παραλαμβάνει.

Ο λμος, ὁ τὸ ὁρμοῦ τῶν ἡμετέρων σωμάτων διὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῶν ἀρκεκλιμένων τῶν χειρῶν ὅλμῳ ἐοικώς. οἱ, Ολμον δ' ὡς ἔστευε κυλίνδεθαι δι' ὁμίλου. παρὰ τὸ λύω, λύομος. ἐκβολῇ τοῦ υ, λόμος. καθ' ὑπόθεσιν, ὅλμος. ἢ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ.

Ο λπα, ἡ ὄρη, τὰ δειρὰ ἢ ταλίαν καὶ κελτικήν.

Ο λπις. καλλιμάχος. Καίρα παρὰ σκαιοῦ βραχίονος ἔμπλεον ὅλπιν. ἡ δὲ ἤλεξις τοῦ λήκυθον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἰονεὶ ἐλαιόλπιν ἀπὸ διὰ τὸ δι' αὐλῆς ὀπτεύ

Ο λυμπος, ὁ ὄσ. τοὐρανὸν ἢ τὸ εὐθὺ τοῦ οὐλαίου. ὑψηλότατον ὄρος τοῦ ὀλύμπου. εἴρηται παρὰ τὸ ὀλολαμπὴς εἶναι τοῖς ἄστροις. καὶ παρὰ τὸ ὀλλύναι τοὺς ὤπας διὰ τοῦ κρύους. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐτυμολογία, μόνον τῶν τοῦ οὐρανοῦ ἁρμόζει σημαινομένων. ἡ δὲ ἑτέρα καὶ τῶν ὀρέων ὡς ἀλχμὲ φησὶ καὶ οὐρανομήκεσιν ὄπτι.

Ο λυμπία, ὁ σὺν ἡλίῳ τόπος. φασὶ δὲ τὸ διαφέρειν τὰ τόπῳ ἑαυτῶν ὡς κλῆρον καταλαχεῖν. ὁμωνύμως οὖν τοῦ οὐρανοῦ τὸ τόπου ὠνόμασε. διὰ τοῦτο καὶ αὐλὸς ὀλύμπιος προσηγόρευται. οὐ γὰρ λέγομαι τοὺς λέγοντας ὠνομάσθαι τὸ τόπου ἀπὸ ὀλυμπίας τῆς ἀρκάδος, ἣν ἔτιμε Ζεύς. ὦρος.

Ο μαδος. Ομάδος δ' ἦν. ἰλιάδος β. θόρυβος. κραυγή. οἰονεὶ ἅμα ὁδὸς τις ὤν. παρὰ τὸ πολλοὺς ὁμοῦ αὐδᾶν.

Ο μαρτεῖν καὶ ἁμαρτεῖν, ἀμφότερα ὡς τὸ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀνθολουθεῖν. τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ὡς τὸ συμπράξαι. οἱ, Πῶς δ' ἂν ἔοικεν ἔβησαν ἁμαρτήσαντες ἀμάμφω. διὰ δὲ τοῦ ο, Αλλ' ἐφομαρτεῖν καὶ παύεσθαι. παρὰ τὸ ὄρωδαρύτερον, ὁμοίως ἀπολικῶς, ὄρσω. ὄνομα ἐνεργητικὸν ἀρτὸς. ἀπὸ αὐλοῦ ἔνιμα ἀρτῶ. καὶ σὺν θέσει μ' τὸ ἅμα ἐπιφερόμενος τὸ δηλοῦντος τὸ ὁμοῦ, ξ' ἁμαρτῶ. καὶ συγκοπῇ, ἁμπτῶ καὶ ὁμπτῶ. καὶ ὁμπτήσαντες, ὁμοῦ ἁρμόσαντες. καὶ παρομπτῶντες, τὸ παναθλουθοῦντες, καὶ σὺν τυχόντες. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω.

Ο μβρος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐξῆς. ὁμόρροος, ὄμορος. καὶ συγκοπῇ ὄμορος. καὶ ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τ ρ οὐ δύναται εἶναι, πλεονάζει τὸ β, καὶ ξ' ὄμβρος. ὁ ὁμοῦ ῥέων καὶ καταχόμ. καὶ ἀπὸ τοῦ φέρω καὶ συγκοπῇ φρος καὶ βρός. καὶ προθετικὸν τὸ ὁ, ὄβρος. ὡς παρὰ τὸ ὀσῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ὄμβρος. καὶ ἀπὸ τοῦ βάρος βρός καὶ ὄμβρος, ὁ βαρύ-

Ο μαχμία, ἡ συμμαχία. παρὰ τὸ ὡς φερόμ. ἀπὸ χμὴ καὶ τὸ ὁμοῦ ξ' ὁμοαχμία. καὶ συγκοπῇ. ὃ δὲ τὸ ἁρμόττειν. σημαίνει. ἐπιφέρεται τῶν ὁμοῦ τὰς

Ο μευνέτης, ὁ σύμοικος. ὡς χμὰς ἔχειν.

Ο μιγυρις, ἄθροισμα. πλῆθος.

Ο μιτερέες, ἐπιφέρημα ἀθροίσεως. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ ἀγείρω τὸ συναθροίζω. ὁμοαγειρὴς, ὁ μοαγέρεος

ὁμηγέρεος. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν.

Ὁμηρος, παρὰ τὸ ὁρῶ καὶ τὸ μὴ ἀναγορευτικόν, μὴ ὁρῶν. καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ὑπερθέσει, ὅμηρος. ἢ παρὰ τὸ ἀμηρὸς ὁ σημαίνων τὴν τυφλόν, γίνεται ὅμηρος καὶ ὅμηρος. καὶ ὁμηρίδαι χώρα.

Ὁμηρος, παρὰ τὸ σύνθημα τῆς λαμβάνουσιν. οἷον ὁμοῦ σινών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀρηρέναι. ὡς οἱ βόες οἱ ἄμηροι. οὕτως ὁμὸς ὅμηρος. ἀφ' οὗ τὸ ἄμηρευσεν. ἢ ὁδός. Φωνὴ ὁμηρεύουσα, τουτέστιν ὁμοῦ εἰρουσα.

Ὁμηλιξ, ὁμήλικος ὁ ἴσην ἡλικίαν ἔχων. γίνεται ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἥλιξ.

Ὅμιλος. ὡσὶ μὲν τὸ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας βάλλειν, ὅ ἐστι τὰς συντροφάς. ὡσὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἅλλεσθαι. οὕτως ὥρος.

Ὁμιλαδόν, κατ' ἴλας καὶ συντροφάς, καὶ ἀθροίσματα.

Ὁμιχλη, σπ τὸ οὐρεσιν. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐχειν καὶ χεῖν τὴν ἀμίδα. οἷον ἀμοδα χεῖν. καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς προθέσεως τὸ α εἰς ο, ὁμιχεῖν. ἔστι δὲ κυβαρύτονον ἐκμα. οἷον ὁμίχω. ὁμίχω ὁμίξω. ὡς παρὰ τὸ ἀπώλακτι. οἷον, ζωμιξεν αἷμα, καὶ χολὴν ἐκίλησεν.

Ὁμίχλη, ὅτι χιὼς καὶ ὑγρότατος ἀὴρ. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλησιν τῶν νεφῶν, ὁμίλη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν εἰλησιν. ἢ παρὰ τὸ ῥῖς ὄμματα παρέχειν ἀχλύν. δασύνεται. τὸ ὅ πρὸ ἑνὸς μ, δασύνεται. τὸ ὁμιχῶ σεσημείωται. καὶ τὸ παρὰ τῶν ποιητῶν λεγόμενον. Ἡύτε ὁμίχλη. κατὰ διάλεκτον Αἰολικήν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς, τοῖς ψιλοῖς ἀντὶ δασέων χρῶνται. τὸ ἀφιπωμεθα γάρ, ἀντὶ τοῦ ἱπώμεθα λέγουσι. κατὰ τροπὴν τοῦ χι, εἰς κι. οὕτω καὶ τὸ ἡύτε ὁμίχλη, ἡύτε ὁμίκλη.

Ὁμματα, οἱονεὶ ἐμαστὰ κατ' οἰμαστὰ οὖσα. ἐπεὶ δὲ ἀπλᾶ ἀφίεται κατὰ ὁρμᾶται τὸ ὁρατικόν. ἀπολικῶς ὅπα τὰ

Ὁμνύω. ὀμῶ. ὁμοῦμαι. κατὰ συγκοπὴν τοῦ πρὸ ὤπας. ὁμνύω. πρὸ παθῶν. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ κατὰ τὸ ψεῦμα. ἢ παρὰ τὸ ὄμμα κατὰ τὸ ψεῦμα. οἱ γὰρ ὀμνύοντες, καταψευδονται.

Ὁμοῖος, ἐκ τοῦ ὁμοῦ ἴος. ὡς γελοῖος γελοῖος. ὁμοιος ὁ ἀπλοῦς. προπερισπᾶται ἐπὶ τῶν ἐπῶν.

Ὁμοκλήσασκον, ἐκ τοῦ ὁμοκλῆ, ῥῆμα ὁμοκλῶ. ὁμῶ, ὁμοκλήσω. ὁ ἀόριστος, ὡμόκλησα. τὸ μέλλον ὡμόκλησε, καὶ ὁμοκλήσασκον. ἐλθὼν μὲν καὶ διαλεξόμενος πρὸς ἀλλον. ἰστέον ὅτι ταῦτα τὰ ἰωνικὰ γίνεται διὰ τοῦ σκ. ἀπὸ μὲν βαρυτόνου ὄντα, ἔχει πρὸ τοῦ σκ τὸ ε. οἷον τύπτεσκε. λάβεσκε. λέγεσκον. ὑπερσαλμῴδουν τοῦ πρώτου ἀορίστου. πρὸ οὗ μετὰ τὸ λίγον ἀφαίρεσις. καὶ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰς μι, ὁμοίως τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ. οἷον, ποιέσκε. τίθεσκε. τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐν τῷ παρατατικῷ μόνῳ τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ. οἱ, βόασκε. γέλασκον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ ἐὰν ὅλως γένωνται, τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ. οἱ, μυκῶ μυκᾶς ἔμυσα, μύκεσκε. τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι, καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, διὰ τοῦ α ἐκφέρουσι. οἱ, ἱστημι, ἵστην, ἔστην, στάσκε. τὰ δὲ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, διὰ τοῦ ε ἐκφέρουσι. ἐχεύσασκον, ἐχεύσασκον. ἐδίδουν, ἐδίδοσκε. τὰ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, συναλλάττει χρόνον μόνον πρὸ τοῦ σκ. ἐζεύγνυν, ζεύγνυσκον. ἐδῦν, ἔδυσκον, δύσκον. ὁ δὲ ἀόριστος παρ' ὅλους τοὺς τῶν βαρυτόνων καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ. οἱ, τλάσκε. γράψασκε. βησάσκε. φησάσκε. πησάσκε. κηρυτταδήποτε. ἐρεθεσκε. κεχειρωσκημένα τοῦ ῥίπτω προσώπου ἀνεξάρτητον τοῦθα. προσερχομένου τοῦ σκ ἐν τῷ παρατατικῷ προσώπου τοῦ ἀορίστου οὐκέτι ἐχούσης τὸ ὁμόφωνα μέτρα. ταῦτα δὲ οἱ ἴωνες. οἱ δὲ λοιποὶ τὰ μίμησιν τῶν ἰωνικῶν πολλάκις καὶ τὸ παρῳχημένον καὶ τὸ δεύτερον παρόσωπον ποιοῦσιν. οἷον, τύπεσκον, χάρεσκον. τύπεσκε, χάρεσκε. λέγει δὲ ὁ ἄμβρων, ὅτι ἐκ παρατατικοῦ λαμβάνει ταῦτα καὶ τὸ τέλος, ἀπεβάλλετο καὶ τὰ ἀρχήν. καὶ τὸ ἔτυπε ποιοῦσιν οἱ ἴωνες τύπτεσκον. ἀπεβάλλοισιν ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ πρὸς τιθέσι καὶ τὸ τέλος. διὰ τοῦτο ἔτυπτον ἐν τῷ τύπτεσκον ἀπεβάλλετο ἐκ τῆς ἀρχῆς. ἐπειδὴ τὰ ποιητικὰ ἰωνικὰ τὰς ἰδίας μετοχὰς θέλουσι σώζεσθαι. οἱ, ἔτυπε, τύπτε δ' ἐπιστροφάδην, πρὸς τὸ τύπτω μετοχή. ἢ ἅπαξ, Ἥψαρ δ' ἡμύ, πρὸς τὸ ἅψας μετοχή. καὶ ἀνθοῦσα, πρὸς τὴν ἀνθοῦσας. διαφέρει δὲ τὰς ἰδίας μετοχὰς, καὶ οὐκ εἰς ἰδίοις ἐνεστῶσι, διαφέρεσκε. τὸ γὰρ τῆς πρώτων μετοχῆς σώζεται, οὐ μὴν τῶν ἐνεστώτων. ἔστω γάρ ἐστιν ὁ ἐνεστώς. ταῦτα μὲν ἐν τύρις.

Ὁμοκλή, ἡ ἀπειλή. Ὁμοκλητῆρος ἀνθρώπου. ὅτι δὲ τὸ ὁμοῦ ἐγκελεύσασθαι. ὡς τὸ, Πέπληγον δ' ἱμᾶσιν, ὁμοκλήσαντ' ἐπείεσιν. ὅταν δὲ λέγῃ τὸ, Σκήπτρῳ ἐλάσασκον, ὁμοκλήσασκέτε μύθῳ, ἀντὶ τοῦ ἠπείλησε. γίνεται παρὰ τὸ κέλλω τὸ προτάσσω καὶ τὸ ὁμοῦ, ὁμοκέλη. καὶ συγκοπῇ, ὁμοκλή. ἢ ἔστι ῥῆμα κλῶ τὸ φωνῶ καὶ λέγω. ὄξυνε καὶ ὁμοκλῶ, τὸ μεθ' ὑβρεως ἀπειλῶ. καὶ ὁμοκλὴ ἡ ὁμοῦ πάσι λεγομένη φωνή. οἷον, Μετὰ δὲ βώεσιν ἄλλος ὁμόκλα. ἀπὸ πάσης ἐπιφωνεῖ καὶ ἐλέγχου. ὅθεν καὶ τὸ ἐνικαῖον. τοῦτο δὲ ὁ ἀριστοφάνης ἀντὶ λέγειν φησί. τὸ γὰρ ἐν προθέσει, ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὑρίσκει. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι. οἷον, Τὸν σὸν ἐν σάτην λέγει, ἀντὶ τοῦ ἀντὶ σάτην. ὥρος.

Ὁμολογίω, ὁμολογῶ. τρυτέστιν ἀδελφῶ. οἷον ὁμογονίω.

Ὁμογάλιος, ἀπὸ τῆς κατὰ τῶν ἐκ τῆς αὐλῆς γονῆς. ὁμογάλους γαμικῆς. ὁμογάλους, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Ὁμόσφυρος, ὁ ἀδελφός. διὰ τὸ πᾶν τὰ αὐλὰ σφυρὰ τῆς μήτρος ποσεῖν γλυπτεύεται.

Ὁμόργνυ, ἀποπύαζεν. ἀπέμασσεν. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω. γίνεται τοῦ α καὶ τοῦ ε ὅ. καὶ τοῦ λ ῥ. πλεονασμῷ δὲ τοῦ γ γίνεται ὁμόργνυ. ὁμοργνύω, ὁμόργνυμι. καὶ μετοχὴ, ὁμόργνις.

Ο μώλακες, ὁ μοῶλακες, ὅμοροι. ὤλακα δ' τὴν αὖλακα δωρικῶς. καὶ ὅμοροι, γειτνιάζοντες.

Ο μφαλός, κυρίως ὁ τοῦ ἡμετέρου σώματος κέντρον μέσον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἶναι ἁπλῶς τὸ ἐμπνεῖν. πρὸ οὖν τοῦ ἐμπνεῖν οὐδὲν ἀναπνεῖ, ὁμοίως καὶ ὁ ὀμφαλός. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ μ καὶ προσθήκην τοῦ π ἡ φ, ὀμφαλός. δ' οὖν τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ. τὸ δὲ βρέφος κατὰ γαστρός ὄν, πρὶν αὐτὸ ἅλις ταῖς ἀναπνοαῖς χρῆσθαι. ὀθονίῳ τινὶ δι' μικρᾶς ὀμφαλὸν οὖσαν, ὁμωνίαν ὀνομάζουσι κυριανοί. ὡς πρὸ αλυπόφορον. Καὶ κτῆσιν ἄμπωλαν ὁμωνίαν καμηλίων, τὴν οὐ τελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν. πρὸ τοῦ πνέω. καὶ ὅμωνον, τὸν δι' μικρᾶς διανοίας καρπούς. καὶ πρὸ τοῦ φαλλὸς εἰκόνα. ἐκ τοῦ ἐρέμνης δ' ἐστὶν ἐναρχῆ πρὸς τὴν ἀρτομῆς. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς καὶ ἀπὸ ζυγοῦ καὶ ἀπὸ ἵππου, καὶ ἀπὸ ἀγῶνα πλῶν.

Ο μπὴ, θυρὸς μέλι πεκχεισμένοι. μελιτωμένοι.

Ο μφαξ, τὸ ἄζειν ὁμοῦ. βάβριος. ὅμφαξ ὁ μὴ τελεσθεὶς βότρυς ὡς ὠμὴν καὶ ἀνθηρὰν γραφήν. Γομφοῦσι φάτνωμα ὅμακας, καὶ τέκνα ὠμοδιάσωστα. οἱονεὶ ὠμόφαξ ἡ ὠμή. καὶ κατὰ συναίρεσιν καὶ συστολὴν τοῦ ω ὄφαξ. ἡ ὠμὴ δὲ ἡ φαγεῖν.

Ο μφὴ, θεία φήμη. κλῆσις. πρὸ τοῦ φῶ τὸ φάναι καὶ τὸ ὄν. ἢ τὸ ὂν φάναι ἢ ἔστιν τὸ ἀληθές.

Ο γιεία τα, ὅτ' τὰ βρώματα τὰ τῶν ἡσυχαζόντων πρέποντα, καὶ ὠφέλιμα. ὡς καὶ πρὸ τοῦ τὴν σῶμ μὴν ὀνομάζειν τὰ γιεῖα τιλὴ καὶ πρὸ τοῦ τὴν σῶμ μὴν ὀνομάζειν, ὅτ' ὁμφαλός. καὶ γιεῖα, ἡ ὑγεία. καὶ γιεινός, ὑγιεινός.

Ο γμὰ, ὅτ' ὀμῶ. τὸ ὀφελῶ, ὄφελος καὶ ὠφέλεια. ὡς τὸ, ὄφελε δὲ καὶ τὸς ὀμῆσαι. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. ὅτ' καὶ τὸ μέμφομαι. ὀμῶμαι, ὀμόσω. ὡς τὸ, Οὐ ξένε καθεσθ' τόγε ἰδοῦσ' ὀμόσαι τε. ἔστι δὲ συζυγίας ῥίτης. τὸ δὲ ὀμῶ τὸ ἀπορῶ, ἔστι δευτέρας.

Ο μφὴ, πρὸ τοῦ ὀμῶ τὸ μέμφομαι καὶ τοῦ εἴρω γενικῶς. ὁμηρος, ὁ μεμπτὸς εἰδὼς ἔχων. καὶ ὁ μφὴ δισμὸς, ὁ κατὰ

Ο μφὴ, πρὸ τοῦ ὀμῶ τὸ ὠφελῶ. πρ ⟩ τὸ εἰδὼς μεμπτός. πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ὠμῶν πράτων ὠφελήθησαν. ὡς πεπῶ, πεπαρὼς ὁ ἀκμαῖος βότρυς.

Ο μφὴ πολος. ὡς πρὸ λέγεται Ἀχιλλεὺς ὁ πρὸς τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος, οὕτω καὶ ὁ πρὸς τὰ γεωργικὰ καὶ ἀναστρεφόμενος, ὁ γεωπρόπολος.

Ο νομὰ, πρὸ τοῦ νέμω τὸ μερίζω, νέμομαι νόμα ζ ὄφ. ὅθεν καὶ ῥῆμα ὁ ὁμωνύμως. ὡς πῆμα πημαίνω. ἀφ' οὗ τὸ ὀξυόμηνις, ὁ δι' λοιδορούμενος ἐπὶ πολύ. καὶ δεῖ γιγνώσκειν, ὅτι ὠνὴ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπροσωπῶν τῶν εἰς τὰ τῆς αι διφθόγγου, οἱ ἴωνες ῥέποσι τὸ α εἰς η. καθαρῶ, ἐκάθηρα. χέομαι δὲ αὐτῶν οἱ ἀττικοὶ μανῶ, ἐμάνην. σημανῶ, ἐσήμηνα. καὶ ἐσημήνάμην.

Ο μὸς, ὠνὴ τοῦ ζώου. πρὸ τοῦ ζῶ ὁ μὸς γίνεται σπάνιος ἔρωτος. ὠνὴ δὲ τοῦ πρὸ τέκνος ἐργασαμένου, καὶ ὁμοίως εἴρηται πρὸ τοῦ βασάζειν.

Ο μῶνις, πρὸ τοῦ ὀμῶ τὸ ὀφελῶ καὶ τὸ ὄμος. ἡ τοῦ ὁμοῦ ὠφελοῦσα. ἔστι δὲ καὶ ἀναπνοὴ ζῴου φυτοῦ.

Ο μιλος, λαμβάνεται καὶ ὠνὴ τοῦ κλέος. ὡς εὐρυσθένης ὁ ἐνφοιμίσας. ἔστι δὲ τῶν μέσων λέξεων. ὡς τὸ χη. καὶ ζη-

Ο νθος, ὁ τῶν βοῶν ποιμήν. ⟩ λος. καὶ δόλος.

Ο μυξ, πρὸ τοῦ μύσσω μύξω μυξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄμυξ. καὶ πρὸ τοῦ ἀνοίγω ἀνοίξω ἀνοιξ καὶ ὄμυξ. δι' οὐ ἀνοίγεται ἡ σαρξ καὶ ἀραιοῦται.

Ο ξυθύμια, τὰ καθάρματα τῶν νεκρῶν. ἃ δὴ καὶ ἐκκαθάρματα λέγονται. καὶ τὰ τῶν οἰκιῶν καθάρματα τὰ ἐν τοῖς διόδοις πιπτόμενα.

Ο ξυλαβῆσαι, τὸ ὀξέως λαβέσθαι τοῦ πράγματος.

Ο ξὶς, τὸ ὀξὺ πρὸν ἀπειθοῦ.

Ο ξὺς, πρὸ τοῦ ξέω ξόος. καὶ ὡς πλάτος πλατὺς, οὕτω καὶ ξόος ξοὺς. καὶ ἐνὺ πορβιβασμῷ, ὀξὺς. καὶ ὀξύ, τὸ ἀπιδίας γελλόμενον τῷ ἀμβλύ.

Ο ξος, κ πρὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, ἔχει γὰρ αἰσθήσεις, κ πρὸ τοῦ ὀξύνεσθαι τὰς αἰσθήσεις ἐν τῷ ζεύεσθαι.

Ο πα, πρὸ τοῦ ἔπω τὸ λέγω. ὁ μήρων ἔψω. καὶ ἀμφιβολῆ τοῦ ω, ἕψ. καὶ χρῶμαι τοῦ ἕψω, ὄψ. κλίνεται ὁ πός. σημαίνει δὲ τὴν φωνήν.

Ο παδὸς, ὁ ἀκόλουθος. ὡς πρὸ τοῦ πέμπω γίνεται πομπὸς, οὕτω καὶ πρὸ τοῦ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, πὸς. ὁ πός. ὁδοῦ πρόγωγος ὁ πάζω. ὡς γυμνὸς, γυμνάζω. μόλος, μοναζω. καὶ ἵππος, ἱππάζω. ζῷ ἔκτορι ὠπαζε. ὁ ἱππάσιος ἑπόμενος ἐδίωκε. πάσεται γὰρ τῶν διώκοντα, ἕψεται τῷ διωκομένῳ. οἱ δὲ τὸ τέγω κηρυκά τὸ πασσάμενος, καὶ ἑταίρους, ἀντὶ τοῦ ἕπεσθαι ποιήσας. ὡς τὸ, Οἱ πολὺ δὲ φθινύθουσι, πὸς φθίνω πομπὸς. καὶ πὸς, ἡ ὁδὸς παρὰ τὸ ἑπόμην. ἐκτὸς ὁ πάζω ὁ πασσω, πὸς ὁ πασσὸς. ὡς φάζω φράσω, φασὶ. καὶ μίζω μῖσω, πομπὸς. ἐκτὸς τοῦ πασσὸς γίνεται κατὰ μετάπλασμον ὁ πασσὸς. ζῷ ἔκτορι πάσσε. ὁ πασσὸς ἡ κόνις. ὁμηρος, ἰλιάδος β. Ος οἱ ὁ πασσὸς ἦν. καὶ, Μηλοβοτήρ ὁ πασσὸς ἦν ὁμηρικῶς. ἀφ' οὗ

Ο πάζω, ἐκ τοῦ ὁ πασσὸς πὸς καὶ τὸ λλ φὶν, ⟩ λώνιος. ὁ πασσὸς. καὶ ἐκ τοῦ ὁ πασσὸς, Ο πάσω ἰδόμην ζ. στ' τὸ ἀπόλουσθον. σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα. ὡς τὸ μὲ, τὸ πιπράσκειν καὶ διδόναι ὡς τὸ, Τρωσὶ τε ζ' ἕκτορι κύδος ὀπάζῃ. ὡς τὸ δὲ, τὸ κατὰ φέρεσθαι. ἰὼ, Χειμάῤῥοος καὶ ὀρεσφιλὴς ὁ πασθεὶς διὸς ὄμβρῳ. ὡς τὸ δὲ τὸ ἐπιλέγεσθαι. ἰὼ, Ἡ, καὶ νεώτερον ἦμαρ ὁ πάσατο κύδος.

πρὸς τὸ ἐν ὀλίγῳ. Ἀλλ' ὅτε διὰ τὸ ἐκ πολλῶν καθ' ὁμοπαθοῦς, καὶ συγκρίνεται. ἥλου ταῦτα. φ. λογ ὁ παίζων. πρὸ τοῦ π μὴ καὶ κατὰ ἀναφορικὴν δύναται, ἥλου ταῦτα. ὁ πώρα. οὕτω καὶ ὁ παῖδος. παρὰ τὸ ὁ μὸς καὶ τὸ παῖδος. τὸ δὲ ὁμὸς, σημαίνει τὸ ὁμοῖος. ιβ. Οὐ γὰρ πάντων καὶ ὁμὸς ἀνδρός. πρός κεται καὶ κατὰ ἀναφορικὴν, διὰ τὸ ὁ ποσος. τὸ ὁ ποῖ, ποιότης.

ποῖ, κυρίως ὁ ποῖος τετήκῃ, ἀφ' οὗ ἅπαξ δύναται ὁ ποῖος σθαι, ἢ πυθέσθαι. οὕτως ἀρίστη ἐστὶ σημείοις.

ποῖ, ἡ ἐς τὸ ἄμπελον.

ποιλον, παρὰ τὸ ποικίλος ἐμποιεῖν.

ποις, σημαίνει τὴν μικρὰν ἔκτου. παρὰ τὸ ἕπω. ἕπω ἀνθ' οὗ ποίζω. ἕξουσι γὰρ οἱ ποῖς ἀμφότερα μακρά. ἕξουσι δὲ καὶ οἱ ποῖς βραχέα, ἐὰν ἀνθ' οὗ ποίζω ἀκούσωσι. ἢ ποίζειν, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν. ιβ. Θεὸν ἔχε ποίζειν μηνί, ἐπὶ τοῦ ἐπιφέρειν. καὶ ἐποίσθην τοῦτο. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ποίζειν ἐστὶν ἡ ποῖς ἀρσενικῶς λέγεται ὁ ποίζειν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἕπω θηλυκῶς.

ποιτεύω, ἰλιάδος ζ. παρὰ τὸ ἱεροῦ τῆς ἀθηνᾶς. ὅπου τὸ βλέπω, παράγωγον ὀπεύω. ἢ ἀναδίπλασιασμοῦ, ὁ ποπεύω ὁ ποπεύω, τὸ πυθέσθαι.

ποίσω, ἐποίησα τὸ ποιῶ. ποίας σχέσεως, τῆς συντόμως. ἔστι δὲ ἡ χρόνου δηλωτικὴ, καὶ σημαίνει τὸ μέλλον. ποῦσα σχέσεις τῶν τοποκῶν, ἔξ. ἄνω. κάτω. ἔμπροσθεν. ὄπισθεν. δεξιὰ. ἀριστερὰ. ἐν δὲ παρὰ τὴν ἐποίσω, ὡς παρατίθεμαι, θήσω. ἐν δὲ τῷ μὴ τοῦτο. ἢ παρὰ τὸ ποίζω τὸ ἐποίσω. σῆ δὲ τὸ μὴ τοῦτο. ἢ παρὰ τὸ ποίζω τὸ ἀναλοῦσθαι, ἢ κατόπιν διώκω. τὸ δὲ ποίζω, ἐκ τοῦ ὄπις. ὄπιδος. τὴν ἐπιστροφήν. Θεὸν ὄπιν οὐκαλέοντες. ἢ ὄπισθεν δίχως. ς. τὴν δ' ὄπισθεν. ἀπὸ τοῦ ὄπισθε ὀπίσω ὄπισθεν. καὶ συνηθῶς τῆς σω συλλαβῆς. ἢ δὲ ὄπισθεν, ἀπὸ τοῦ ὦ. ἢ μετ' ὄπισθεν ἰλιάδος α.

ποτατον, τὸ τελευταῖον.

πλα, παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω, ὄφλα καὶ ὄπλα. τὰ ἢ μήνης ἀξελαυνόμενα ὑπὸ τοῦ ἄκμονος. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀναλοῦσθαι, ἕπλον ἢ ὅπλον. Αὐτάρ ἐπεὶ πανάπλα κάμε πατὴρ Τυδεΐδαο βίηφι. ἢ ὅπλα κάμε πατὴρ Τυδεΐδαο βίηφι. καὶ ἐπὶ τροφῆς ἐστὶν ἡ ὅπλη. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ὅπλα λέγει ὁ ποιητὴς ἀμφοτέρως, ἀντὶ τοῦ ἐπέφερε.

πλαδόμος, ὁ ὁπλοποιὸς. ἀπὸ τῆς ὁπλάζω δὲ τὸ τὰ μέλη τοῦ ἱεροῦ χειρός. ἐστὶ γὰρ ὁ πλαδόκος τοῦ πιπεύς, ἰλιάδος ζ. παρὰ τὸ ἱεροῦ τῆς ἀθηνᾶς. ὅπου τὸ βλέπω, παράγωγον ὀπεύω. ἢ ἀναδίπλασιασμοῦ, ὁ πιπεύω ὁ πιπεύω, τὸ πυθέσθαι.

πίσω, ἐποίησα τὸ ποιῶ. ποίας σχέσεως, τῆς συντόμως. ἔστι δὲ ἡ χρόνου δηλωτικὴ, καὶ σημαίνει τὸ μέλλον. ποῦσα σχέσεις τῶν τοποκῶν, ἔξ. ἄνω. κάτω. ἔμπροσθεν. ὄπισθεν. δεξιὰ. ἀριστερὰ. ἐν δὲ παρὰ τὴν ἐπίσω, ὡς παρατίθεμαι, θήσω. σῆ δὲ τὸ μὴ τοῦτο. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω τὸ ἐπιστρέφομαι. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω τὸ ἀναλοῦσθαι, ἢ κατόπιν διώκω. τὸ δὲ ὀπίζω, ἐκ τοῦ ὄπις. ὄπιδος. τὴν ἐπιστροφήν. Θεὸν ὄπιν οὐκαλέοντες. ἢ ὄπισθεν δίχως. ς. τὴν δ' ὄπισθεν. ἀπὸ τοῦ ὀπίσω ὀπίσθεν. καὶ συνηθῶς τῆς σω συλλαβῆς. ἢ δὲ ὄπισθεν, ἀπὸ τοῦ ὦ. ἢ μετ' ὄπισθεν ἰλιάδος α.

πτατον, τὸ τελευταῖον.

πλα, παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω, ὄφλα καὶ ὄπλα. τὰ ἢ μήνης ἀξελαυνόμενα ὑπὸ τοῦ ἄκμονος. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀναλοῦσθαι, ἕπλον ἢ ὅπλον. Αὐτάρ ἐπεὶ πανάπλα κάμε πατὴρ Τυδεΐδαο βίηφι. ἢ ὅπλα κάμε πατὴρ Τυδεΐδαο βίηφι. καὶ ἐπὶ τροφῆς ἐστὶν ἡ ὅπλη. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ὅπλα λέγει ὁ ποιητὴς ἀμφοτέρως, ἀντὶ τοῦ ἐπέφερε.

πλαδόμος, ὁ ὁπλοποιὸς. ἀπὸ τῆς ὁπλάζω δὲ τὸ τὰ μέλη τοῦ ἱεροῦ χειρός. ἐστὶ γὰρ ὁ πλαδόκος τοῦ πιπεύς, ἰλιάδος ζ. παρὰ τὸ ἱεροῦ τῆς ἀθηνᾶς. ὅπου τὸ βλέπω, παράγωγον ὀπεύω. ἢ ἀναδίπλασιασμοῦ, ὁ πιπεύω ὁ πιπεύω, τὸ πυθέσθαι.

πλότεροι, οἱ μέσοι. οἱ μᾶλλον ὅπλα φέροντες δυνάμενοι. ὡς τὸ, Λίχμας δ' ἀχμαλωτ νεώτεροι. οἱ γὰρ πρὸ βεβικότες, ῥύτησαν ἀπολλήσαν. ὅμηρος. Ἥρα ἰδὴ πολέμου πέσθε. ἀπὸ τῶν ὅπλων ὁπλότεροι. ἐστὶ πρὸς ὅπλων ἀναίρεσιν ἢ σιν ἐστὶ ἰδιότης ὡς πρὸς τοὺς γέροντας. καὶ ὁπλοτέρων, ἀντὶ τοῦ μειωτέρων. εἰ πρὸς τῶν παραγώγων συγκριτικοῦ. ὡς μεγ τὸ μειότερος πρεσβύτερος. τὸ σου μηδὲν συγκριτικοῦ. τὸ δὲ φωνήεν ἀντὶ ἀπλοῦ παραλαμβάνουσιν.

πότερος, τὸ ἐρωτηματικὸν, πότερος. ς. τὸ ἀναφορικὸν πολυσυλλάβων ῥητῶν, ὁποτέρος. σχήματος οὐθέτου. ἐκ τοῦ ὁποῖος καὶ τοῦ ἕτερος, ὁποιότερος καὶ ὁποτέρος. ὁ ἕτερος τῶν μιῶ. πολυσυλλάβων δὲ πιοιμαί. ὡς παρὰ καὶ τὸ πηποτηκῆ ὁποῖος, ὁποῖος.

πως. ἀπὸ τοῦ, τὸ τῶν δάκρυον. ὀδυρμὸν ἢ ὁμύρνα καὶ ὁλίβανος οὕτω λέγεται. ἀφ' οὗ ς. ἡ ὥρα, ὁ ὥρα ὁ ὥρος ἀνθρώπου. ὁ ὥρος φυλάσσει. οὐκ ἀπὸ τοῦ ὁρῶ. ὁ ὥρος γάρ ἐστι μᾶλλον τοῦ ἐφεστάναι καὶ τὸ ἐπιτομή. ὁμήρου ἢ ὁμηρικῶς ὁ ὥρος καλεῖ. ὡς ὅτε ὁ ὥρος γάλα λευκὸν μέλιτος πίνηται ἀλιάδος ε.

ὥρα, παρὰ τὸ ἐφέπεσθαι τῇ ὥρᾳ.

ωμομήνη, μεμνησευμένη. γ. ἡ μὴν.

ωμος, πρόσοψις. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ τὸ αὐτῷ προσώπῳ ἄρθρον δηλοῦσι. παρὰ τὸ ὀπάω γίνεται ὁ ωμος. ὡς ὠπάω, ωμος. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμοῦ καὶ ἔκτασιν, ὁ ωμος. ἀπολλώνιος δὲ τὴν χρῆσιν εἶπε. Δρύψε δ' ὀιβλέφαρον, γυμνὸν δ' ἀπέλειπε τὸ πῶ ωμος. βλέφαρον καλεῖται τὸ ἐπικαλύπτον τοῖς ὀφθαλμοῖς δέρμα. ὁπωμὴ δὲ ἡ μερὶς, ἢ ἡ ὅρασις. ἀπὸ τοῦ ὀπάω, ὀψω, ὁ παρακείμενος, ὦφα.

πωμα, ἀπὸ τοῦ ὀπάω ὦπα καὶ ὁ ωμος. ὁ μέσος, ὦμα. τὸ δὲ ὁμοιοπαθῆ μέσοι παρακείμενοι, φημὶ δὴ τὸ ὦμα ἢ τῶν λοιπῶν, οὐ χρεὶ σκοῦν ἐν χρήσει ὡς λέγεται

παλέα, ὁπά. παρὰ τὸ ὀπάω. τοῦ ὁ χοιροβοσκός. παρὰ τὸ πέπωπα πῶ. ἢ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁπῶ. ἢ παρὰ τὸ ὀπάω. δεῖ γὰρ βλέπειν σύνεχῶς πρὸς τὸ μὴ κακοπαθεῖν

παφλοῦ. Δεῖ γυμνώσκειν ὁπῶ διὰ τῆς τὰ ὀπώμενα. εἰ διὰ θόρου γράφεται. σημαίνει δὲ τὸ μαλθακοῦ. πρῶταν μὲν λέγεται ὁ παιπάλιον. δεύτερον δὲ τῶ λοιπῶ τραλλαφοῦ. λέγει δὲ ὁ ἡρωδιανὸς καὶ ἐν ταύθα ς. ἐν τῇ καθόλου, ὅτι παρὰ τοῖς ἀπίστοις καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται, οἷον ὁ πάνιον.

ργὴ, ἀπὸ τοῦ ῥέζω τὸ πράττω ὅθεν τὸ ἔοργα. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ ὀρεγή, καὶ συγκοπῇ ὀργή. ἢ παρὰ τὸ εἴργω, ἐργή. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐργάζομαι ὀργή, ὁ ργή. ἢ κωλύουσά μας τὰ δέοντα βουλεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὁράω τὸ διεγείρω, ὀρκὴ καὶ ὀργή. σῆ δὲ λῶ. ἀπὸ τὴν τοῦ ὀργήν. ὡς τὸ, Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. καὶ τὴν κρυφίαν. ὡς τὸ, Ἐμοὶ μὲν κηκὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπολέμουν ὀργήν δόλοις διελογίζοντο.

ργεῶνες, οἱ ταμίαι ἀνδρῶν. ὡς τῶν γαμητῶν, καὶ τῶν φρατόρων. ὠνόμασαι ἀπὸ τοῦ ποιῆσαι ὀργίαζειν τὸ θύειν τοῖς θεοῖς. παρὰ τὰ ὄργια ἄσματα μυστήρια ἱερά.

ρασις, ὄρνησις οὖσα. διὰ τὸ τοὺς ὄρνις φυτεύειν τὰ ὠέρα τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν.

ργάδα πᾶν, παρὰ τὸ ἄγρηκ ἀγρὰς εἶναι ς. ἀνέργασος. ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ πρὸς αὔξησιν ὀργᾶν. τάχα δὲ

βέλτιον, παρὰ τὸ κατεργασάμενος εἰρῆσθαι. ὃς φύσωφυσᾶς, ἔθω ἐθάς, ἔρσω ἐρσᾶς. ἐλέγετο γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ τὸ ἐίρσθαι. καλλίμαχος δέφησιν, ὀρσάδα λέγεσθαι τὸ μελάγγιον καὶ ἔνυδρον πῦον. καὶ γὰρ ὀρσάσαι τὸ πηλοποιῆσαι ἀφ' οὗ καὶ ὑγρὸν ξηρὸν μίξαι. σοφοκλῆς. Θέλοι μὲν πηλὸν ὀρσάσαι. ἔστι δὲ καὶ ἡ συμεσάρκις οὕτω καλουμένη ὀρσάς. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὔσεμος καὶ σύμφυτος.

Ὀρσία, τὰ μυστήρια. κυρίως δὲ τὰ διονυσιακά. διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσιν αὐτοῦ ἐπιτελεῖσθαι. καὶ διὰ τὸ ὀργᾶν καὶ ἐπιθάζειν. καὶ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὀρέγω, σημ. καὶ τὸ ἐπεκτείνω τὰς χεῖρας. ὅθεν τὸ ὀρεκτικόν.

Ὄργανον, ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, σημ. ὀρέγανον δ' ὄργανον, γράμματος ἐναλλαγῆς χάριν τοῦ καὶ καλουμένου πηδαλίου. καὶ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ διεγείρω.

Ὀρεκτά, σημ. τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν. οὕτω καλεῖ ὁ πλάτων τοῦ σήθους. παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γύα, ὅ ἐστι τὰς ὀργυιάς, ἐπὶ τεταμένους ἐπιθυμοῦντας. ἀπὸ τοῦ ὀργῶ, ὃ σημ. τὸ ἀκμάζω. ὅθεν ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ γίνεται καὶ τὸ σύνηθες.

Ὀρεκτικοί, μελικοί. παρωνύμως. ὡς ὀρέγεσθαι χεῖρας.

Ὀρός, ὁ ἡμίονος. παρὰ τὸ ὀρύσσω τοὺς ἐκ χειρὸς μύστας. ὀρεσιμάλλου τῶν ἄνω ζώων διὰ τὸ ἐργάζεσθαι. ὄρος, ὀρός. πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρός. ὃς τὸ ἡμίονος ἡμιόχειος. κλίνεται οὐρὸς οῦ ἰώνως. καὶ παπικῶς, οὐρᾶς. ἢ παρὰ τὸ οὐρώδης γὰρ ἡμίονος ἔχειν. ὅθεν ἐν τοῖς σπουδαίοις οὐ συλλαμβάνουσι οὐδὲ τεκμηριοῦσιν.

Ὄρκαν, ἀπὸ τοῦ ὄρω ὄρσω ὤρκα ὤρμαι. ὃς τὸ ὅλκαν.

Ὀρσκεύειν, τὸ διαρρήδην. μικαλίων ἐν θηριακοῖς.

Ὀρσκῶος, ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι τὸ κοιμᾶσθαι, σημ. ὀρεσσῶιος. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πρόθεσιν τοῦ ὄ, ὀρεσκῶος. καὶ μόνως τὸ πρὸς γεγραμμένον.

Ὀρύω, τὸ διεγείρω καὶ ταράσσω. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω καὶ ὀρύσσω. ὅθεν τὸ ὄρυγμα, σημ. ὀρύττω.

Ὀρφανόν. ὠφέλιμον ἐκ τῆς ἐτυμολογίας διὰ διφθόγγου γράφεσθαι. τὰ δὲ ἀπὸ βοϊκῆς τῶν ἑπτὰ οὐδέτερα σώματα, σημ. τοῦ τὸ πρόσωπον. ἃ μὲν φωνήεντι ἐπιφέρηται καὶ σὺν ἄλλοις συμφώνοις, φυλάττεται καὶ εἰ δίφθογγος. οἷον, ὀρφανός, ὀρειόπολος. ὀρφάγεννης, ὀσυντῶ ὀρφάσσω ὠθεῖς. ὃ γὰρ κύριόν ἐστι, καὶ βαρύνεται, ὃ διὰ τοῦ ω μεγάλου σημ. καὶ διὰ τοῦι. ἔρχει, ἐρχείμορος. ἃ δὲ δίφθογγος συμφώνοις ἐπιφέρηται, ἀπὸ βάλλοντι τὸ ε. ἔρφ ἐρχίκτυπος. ὀρεξις, ὀρίγνος. χωρὶς τῶν παρὰ τὸ καλλος καὶ τὸ ὕψος. οἷον, καλλιπάρθενος, ὑψίθρονος. καθ' ὃ πολυδεσμφοῦσθαι μόνα τὰ παρὰ τὸ κάλλος. πολὺ γὰρ τῶν δονούντων παρὰ τὸ ὕψος εἶναι, λέγεται ὅτι παρὰ τὸ ὑψηγενῆ ἐξήμαθον. τὰ δὲ οὕτως ἐχόντων, τὸ ὀρίγανον ὀφείλει διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι. παρὰ γὰρ τὴν ὀρφ δύνηκην, καὶ τὸ γάνος τὸ σημαῖνον τὴν χαράν, σημ. τὸ δὲ ὀρίγανον, ἀπὸ τοῦ ὀρεξι χαρφ. καὶ παρὰ τὸ ὀραῖον καὶ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, οἱονεὶ τὸ λάμπρυσμον τὴν ὄρασιν. ὀραῖον γὰρ καλῶς εἶναι τὸ ὀρίγανον. ἡρωδιανός. ὁ δὲ γραμματικὸς θεόδοτος λέγει διὰ τοῦι γράφεσθαι. ἐπιθάζειν παρὰ τὸ ὀρίγω τὸ ἐίγανον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρίγανον. οἱονεὶ τὸ ψύχον ἢ ἀπὸ ἀνθέφασιν. θερμαίνει γὰρ. καὶ ἐπιθάζειν ὡς φησὶν ὠρίγενης εὑρηται ἐν συνόλῃ ῥίζῃ συλλαβῇ, ὃς παρὰ τὸ ῥιμοθέω τὸ κιθαρῳδῶ. οἱ, Τεταμένον ὀρίγανον διὰ μυελοτεφῆ. ὁ δυνάστειας δ'. σύγκεται δὲ οὗτος ὁ ἶχος ἀπὸ προκελευσματικῶν. ὁ δὲ τελευταῖος ποὺς ἀνάπαιστός ἐστι τῶν δύο βραχέων ἕξ μιᾶι μακρᾶι συναιρεθέντων. ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται ὀρίγανος καὶ ἡ ὀρίγανος ὁ τὸ ὀρίγανον. καὶ θυλυκῶς μὲν εὕρηται παρὰ ἀριστοφάνει ἐν ἐκκλησιαζούσαις. ἀρσενικῶς δὲ παρὰ ἀναξανδρίδῃ ἐν φαρμακομάντει. οὐδέτερως δὲ, ἐν ἐλεγείοις. καὶ ἐπιχώρμω ἐνὰ ταλάντῳ.

Ὀρείχαλκος, εἶδος ὕλης οὕτω καλουμένης, ἥτις μὴ οὐ χεύρισκεται. ἄμοιρος δὲ λέγεσθαι ὅτι χύμευσις ἐστὶ χαλκοῦ τοῦ μὴ εὑρισκομένου λευκοῦ χαλκοῦ. οὗτος γὰρ σκευασθεὶς τιμᾶι λευκὸς φύσει. χειροβοσκός.

Ὀρθός, ἐκ τοῦ ὄρω ὄρσω. ἐναλλαγῇ τοῦ ο εἰς θ ὀρθός. καὶ ἔστιν ὄρω τὸ διεγείρω, καὶ θεῶ τὸ βλέπω, σημ. ὀρθός. καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀρθός, ὁ διεγειρόμενος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων.

Ὀρθωσία, ἡ ὄρτεμις. παρὰ τὸ ὀρθοῦν τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων.

Ὀρθοπόκη, ἡ μεγάλως ἐρκοῦσα. ἢ ὑπὸ τὸν θρώπων. ὀρθεῖον ἢ χοῦσα. ἢ ὁδός. Πρὶν ὄρθαι, διεγέρθαι. ἀπὸ τοῦ ὤρθαι ἀπαρεμφάτου. καὶ συνόλῃ, ὄρθαι.

Ὀρθοκραιράων, τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἐχουσῶν. κραίραι γὰρ λέγουσι τὴν κεφαλήν. λέγεται δὲ διὰ τὸ τὰς πρύμνας καὶ τὰς πρώρας ἀνατετάσθαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. σῆ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων ὀρθὰ κέρατα.

Ὄρθρος, παρὰ τὸ αἴρω, καὶ ὀρθοῖς ἡμᾶς ποιῶ λεχήρεις οὔτας. ὅθεν καὶ κριὲ λέγεται, ὁμοίως παρὰ τὸ αἴρω.

Ὄρμος ἐκ τοῦ ὄρος. οἱ γὰρ ὁμιλοῦντες ὁρίζονται ὁμιλοῦσιν. καὶ παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ. ὡς ἀπὸ γὰρ βοηθημάτων ἐχόντων οἱ πλοῦν μέλλοντες ἀναπαύονται. καὶ παρὰ τὸ εἴργω. ἐπισχεθήσονται γάρ ἐστι τῶν παραβῆναι βουλομένων. παρὰ τὸ μὴ εἴργειν καὶ κωλύειν τοῦ παραβαίνειν ὅρος. καὶ χρῶ τοῦ ὅρος, ὅρμος. ἀπὸ δὲ τοῦ ὅρμου, σημ. ὁρμιός. καὶ παρὰ τὸ ἔρμος ἡ τι χίον εἶναι τῶν ὁμιλούντων, μὴ παραβῆναι τὰς σωθείσας. προπαροξύνεται. τὰ διὰ τοῦ ιον ὑπερβάλλοντα συλλαβὰς προσηγορικὰ, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι ον σύμφωνα προπαροξύνεται, ὅσα τε πρὸ τοῦ ι οὐκέτιν ἀμετάβολον. οἷον, κυμβίον. ἰσχίον. ἐρκίον. τὸ μὴν ὁρκίον προπαροξύνομένου, κτητικοῦ τούτου ἔχεται. ἐπεὶ δὲ ἀπλόσημόν ἐστι τῶ ὅρκω παρωνύμως δίδει ὕσπληκίνην φαμέν. ὡς τὸ κάπρυος. αἰζηίος. εἰ μὴν ὁ πότε πρὸ τοῦι, διὰ τὸ ἴκριον, καὶ ἴχνιον.

Ὅρμος, σημ. δύο. τὴν λιμένα, καὶ τὴν πορίαν χηλίων ὀκτώ. παρὰ τὸ ἔρμα τὸ ἀσφάλισμα, σημ. ὅρμος ὁ λιμήν.

ὀθεν Ϛ ὁρμίσαι, τὸ ἀσφαλείᾳ εἶναι τῶν πλοίων. καὶ παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. ξύλον καὶ ὁρμιὰ ἡ σειρά. παρὸς ἡ τὸ ἄγκιστρον ἐπισφάλισαι δελεαζόμενον.

ὁρμῶ, ἐὰν μὲν ἐμψύχων, λευτέρας συζυγίας. ἀπὸ τοῦ ὁρμή. ἁδὲ ἐπὶ ἀψύχων, παρώτης. ἀπὸ τοῦ ὅρμος. κηδεμὼν ἀφέρμα. ὁρμᾷ μὲ τὸ πλοῖον. ὁρμαῖν δὲ τὸ ἀπλῶς ἐπέρχεσθαι. ἀπὸ τοῦ ὁρῶ τὸ διεγείρω, πλεονασμῷ τοῦ μ. Ἡδὲ καὶ ὥρμηθον ὀρεῖα ἰφθίμην ἐοικώς. ἰλιάδος κ.

ὁρμενον, ἀβαύφυκες. ἰλιάδος φ. ἀπὸ τοῦ ὁρῶ τὸ διεγείρω, ὄρσω, ὦρκα, ὦρμαι, ὠρμήθος. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀπόβολὴν τοῦ τόνου, ὄρμενος. καὶ ἀπὸ τοῦ ὀρόμενος ὄρμενος

ὁρμήματα, ἐνθυμήματα. φοινίδας. καὶ συγκοπῇ.

ὁρμαθός, σῖτος. κῖτον τὸ σύστημα. ἀπὸ τοῦ εἰραῖοις ἀρ-

ὁρμᾶσαι, ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω. ὁ παθητικὸς μόζεσθαι. παρακείμενος, ἥρμοσμαι. τὸ μέλλον ἁρμόσομαι. ὑ παρὰ θέσει, ὁρμῆσαι. καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, ὅρμᾶσαι.

ὁρνεον, παρὰ τὸ ὀρούφη. καὶ ἀπὸ τοῦ αἴρεσθαι. ἰλιάδος ν.

Ὅσσ' ἐράτ' ἀπὸ Σιλλίωνος πέτρης ποριμήκεος ἀρθεὶς ὁρ-
μῆσαι πεδίοιο διώκειν ὄρνιθ' ἁμόν. ὁμηρος δὲ τὸ ἱέ-
ρακα. καὶ παρὰ τὸ τὰ ὄρνιθι δέχθαι, πλεονασμῷ ν. ὄρνεον.

ὁρνις, παρὰ τὸ ὁρῶ ὁρις. ὁ πλεονασμῷ τοῦ ν. ἢ ἀπὸ τοῦ ὁρμή κότερον πτηνοῦ, πλεονασμῷ ν. ὄρνις. οὐδέτερον δὲ ὁρμητικώτερον τούτου τοῦ ζώου. ὄρνιθος, οἰκανῶν. τὰ δὲ ις λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο ἀμετάβολα, διὰ τοῦ θος κλίνεται. ἄλλις ἄλλιθος, ἔστι δὲ εἶδος ζώου ὁμοιον με-λίσσῃ. μέρμις μέρμιθος, τὸ σχοινίον. ἔλμις ἔλμινθος. πλὴν τοῦ χάλλις χάλλεος, ἔστιν οἶκος πόλεως. τοῦτο γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. τὸ ὄρνις ἁπλῶς ἐκτείνεται, ὥστε βραχύεσι. τὰ γὰρ εἰς ις βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, συστέλλει τὸ ι. πλὴν τῆς ἰθυκῆς, μακρύνεσι. καινὸν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὁ πούπις ποτε παρὰ λήγουσα συνικῆς πορίσκος συλλάβου μείζων τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας εὑρίσκεται, πλὴν τοῦ ὄρνιθος Ϛ κόμυθος Ϛ πόλος. ὧς ἐμάθομεν ὁ πλεῖστος τῆς εὐθείας βραχύεσι τὸ ι, πλεῖστος δὲ τῆς γενικῆς μακρύνει. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὄρνις κατὰ τὸ ἀπόκοπον καὶ κατὰ σῶ. τὰ δὲ ἄλκα, ταῦρα. χήν. γέρανος. κύκνος.

ὁρνιθοκλόος, ἀπὸ τοῦ κλᾶν τὸ σῴζειν, πλεονασμῷ ν. ὀρνιθοκλόος.

ὁρνιθευτάς, ὀρνιθόθηρας. ἔστα ὀρνιθοκλόος.

ὀρύω, ἐκτοῦ ὁρῶ τὸ διεγείρω, ὀρύω. καὶ πλεονασμῷ δωρικῷ τοῦ γ, ὀρύγω. κῆ παρὰ βιβασμῷ, ὀρύω. ἔχουσι ὄρυγμα. καὶ ὤρυμαι. ἀλλὰ σὺ ὄρυσσε τρύτω.

ὀχάνη, παρὰ ἰφραιμάλια ἀχανῶδες.

ὄρος, σῆ δύο. τὰ ὅρια, καὶ τῆς χώρας τὰ τέλη. κῆ σανίδιον ἐπιτιθέμενον ταῖς οἰκίαις κῆ τοῖς χωρίοις ἐκείνοις πλησιάζον τοῖς ἐνεχυριαζομένοις πρὸς ἃ ὀφείλων ὁ μὴ δεσπόται. κῆ ὁρίσαι, ἀρχὴ τίς ἐστιν, ἢ τις ἀφορίζει τὰ ἴδια Ϛ τὰ δημόσια οἰκήματα ὡς παρτίμες τεωμέτραι Ϛ ὁριοδεῖκται. ὅρος κῆ τεωργικὸν σκεῦος, ὅφα-

ὄρος, ὁ τὸ ὀπτεῖσθαι δηλῶν. κ λόγος ἐκ τῶν καθόλου Ϛ ποιῶν, ἰδίου ἢ ἀπαρτελῶν. ὁ, Ἀνθρωπος ἐστὶ λογικὸν θνητὸν. ἐκτοῦ καθόλου καὶ ποιοῦ, ἰδίου πάντα ἀπαρτίζεσθαι τὸν ἄνθρωπον. τῶν καθόλου ἐστὶ τὸ ζῷον. τῶν ποιῶν τὸ λογικὸν θνητόν. ἐπιλήπται δὲ ὅρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς γῆς ὁροθεσιῶν. ὡς γὰρ τὰ ὁροθέτησα χωρίζουσι τὴν γῆν τὴν ἀπὸ τῆς, καὶ ἑκάστῳ τὸ ἴδιον φυλάττει, οὕτως ὁ ὅρος ὁρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἵππου Ϛ τῶν ὁμοίων. ἔστι δὲ ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ εἶπον καὶ ὄψ τὸ πρόσωπον ἢ ὁ ὅρος ὁ τοῦ ἀνθρώπου χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ εἶπον καὶ ὄψ τὸ πρόσωπον Ϛ τῶν ὁμοίων. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ σῴζω καὶ συμπλέκω. ὡς παρείρω παρόρος. ἔστι δὲ τοῦ οὐ δετέρου οἱ ὅρος, παρὰ τὸ αἴρω ὄρος ἢ ὅρος. τὸ ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος αἰρόμενον. καὶ παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ ὁρμῶ. καὶ παρὰ τὸ ὁρᾶν ἡ ὕψος δ' ἄνωθεν. ὅρος δὲ καθ' ὑπόστασις τοῦ γάλακτος. ὀξύνεται.

ὀρουσε καὶ ἀνόρουσεν, ἐκτοῦ ὀρούω τὸ ὁρμῶ γίνεται. ἀπὸ τοῦ ὄρω ὀρύω, ὡς πλήθω πλησύω, πρῶ πρωΐζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ βοιωτικῶς, ὀρούω. οἱ γὰρ βοιωτοὶ ὁτὲ τὸ πλεονάζοντι τῷ υ τοῖς χείλεσι τὸ ο, κύμη τὸν οὐ χύμα τάσκε ταφωνήεντα. οἱ, κύλες, κοῦλες. κῦμα, κοῦμα. οὐ πλεονάζει δὲ τὸ ο, κύμη καὶ τὸν τάσκε ταφωνήεντα. οἱ, εὐνή. αὐλή

ὀρούφη, παρὰ τὸ ὁρμῆσαι. ἢ ἐς τὸ ἀλλαϊεῖσθαι.

ὀρωξ, ὁ ἐρόδαμνος. καὶ ὄρωξ ὁμοίως τῶν κλάδων λέγεται. παρὰ τὸ ὀρούφη κατὰ τὴν αὔξησιν. ὄρωξ ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἔρωμαι καὶ ὀρούφη ἢ ἐς ὕψος πεποίηται. καὶ ὁρμηκες φῦλλα ὄντες. καὶ ὀρφηκες, οἱ ἢ ὀροφὴν ἐ-

ὀρόγυα, ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ὁ μέσος παρακείμενος, ὤρεγα. καὶ μετοχὴ ὠρεγώς. τὸ ἀπλυνθῆναι, ὠρεγύα. συστολῇ καὶ χρῶμα, ὀρόγυα.

ὀροθύνω, τὸ παρορμῶ καὶ διεγείρω, καὶ ἐρεθίζω, παρὰ τὸ ὀροθῶ. καὶ παρὰ τὸ ὁρῶ ὀρῶ καὶ θύνω, πλεονασμῷ ν. ὀροθύνω.

ῥῶ, παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι, ὁ διὰ τῆς ὁράσεως ἢ καταλαμβάνω. καὶ παρὰ τὸ ὄρος. ὁ διὰ τῶν ὀρῶν τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνω. ἔστι καὶ ὁρῶ πεποιωμένον, τὸ διεγείρω καὶ ὁρμῶ. ἔχθη τὸ μέλλοντος ὀρῶ ται. τρύτω ὁ μέσος, παρακείμενος ὦρκα Ϛ ὁρῶρα. καὶ κατὰ ὑ παρὰ βιβασμόν, ὁρώρα. καὶ ἐκτοῦ ὁρῶ τὸ διεγείρω, ὁ μέσος παρακείμενος, ὦρκα, καὶ ἀπλῶς ὁρώρα. οὐ παρατατελικὸς,

ῥώτε, ἰλιάδος ρ. ἀπὸ τοῦ ὁρᾶσθε ὁρῶτε. ὁρώρατε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ὁρῶτε, ὁμῶτε, ὁρκῶτε. ὁ παρακείμενος, ὦρκα. ὁ μέσος, ὦρα. καὶ τὰ ἑξῆς.

ῥωγεχαρ, ἰλιάδος λ. κλῶσι καὶ τῷ κυρτώματι, καὶ τῷ χεώματι, καὶ παρὰ τὸ διάστασιν ποιῶν καὶ ὁμοίωσις. ὅθεν τὸ ἐκρεμαντο. ἀπὸ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω. ὁ παρακείμενος, ὠρεχα, ὠρεγμαι. ὁ ὑ παρατατελικὸς, ὠρεγμην, ὠρεκτο, ὠρεγντο. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὀρωρέχατο.

ῥοίτυπος, ὡς ἀπὸ τοῦ χροίτυπος πλεονασμῷ τοῦ ι χροίτυπος, καὶ δολοφοῦσαι δολοιφοῦσαι, οὕτως ὁ ῥότυπος καὶ ὀροίτυπος. ὁ συνορᾷ τὰς σύνταξις, οἷς ἐστι τελέχινα πεπονημένα. ἀρχίλοχος. Οὐρέων ἀπὸ τε τύπτοντος. σημαίνει δὲ τὴν ξυλουργόν.

τειήν. ἀπὸ τοῦ ἐρέφω τὸ σκέπω, γίνεται ὀροφή. παλαιόσημον τοῦ ῥ, ὀροφήν, ἡσκέπασαν τὸ φῶς.

ρχαμος, ἡγεμών. παρὰ τὸ ἄρχω, ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος.

ρχατος, σημαίνει καὶ παράδεισον. τὴν φυτείαν δηλονότι ἐρχόμεθα. διαφέρει δὲ ὄρχου. ὄρχος γὰρ ὁ φραγμὸς ὅπου τὰ φυτὰ πρὸς μοσχείαν. παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὀρυχάτα ὄντα. ὄρχατος δὴ ἡ περίσχος φυτεία, παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν, μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν ταῖς γεωργοῖς. ὁδὸν δὲ ἡ ὁδός, ὄρχου λέγει τὴν περίσχον φυτείαν τῶν ἀμπέλων. Οἱ δ' αὖ τὸν τάλαρον ἔφερον βόρυας μεγάλων ἀπ' ὀρχῶν. καὶ πάλιν, Παρὰ δ' σφισὶν ὄρχος χύτρος ἵν'. ἔστι δ' ὅτε δηλοῖ καὶ κῆπον. ἀπατηλῶν δ' ἐλέγχει μολογεῖ, παρὰ τὸ ὀρύσσεσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτείαν. καὶ Ὅμηρος. Πολλοὶ δὲ φυτῶν ὄρχατοι ἦσαν ἀμφίς. ἰλιάδος ξ.

ρχεσθαι. τὴν τάξιν τῆς φυτείας ὀρχοὺς φάσκειν λέγειν οἱ ποιηταί. καὶ ὀρχεῖσθαι ἐν τεύχει. ὅτι κατὰ τὴν τῶν βορίων συνήθειαν ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐπιφανὲς ἔλυτρον γυμνοῦντες, ἀπήρχοντο τῷ θεῷ χορεύοντες καθάπερ κωμῳδοί. ἔζουν καὶ τὸ ὀρχεῖσθαι. οἱ δέ, παρὰ τὸ ὀρέγεσθαι καὶ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας κατὰ τὴν τῆς χορείας ἀκολουθίαν. καὶ ὀρχηστὴς ὄρχης, ὁ εὐκίνητος καὶ πολεμικός. ὅς τε, Μηριόνῃ τά γε κέντρα καὶ ὀρχηστῇ πάρ ἔοντα. ἰλιάδος δ. ἐπεὶ χόρος γε ὅπλοις οἱ κρῆτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν, οἷονεὶ σὺν τοῖς ὅπλοις τὸ περίχορον, καὶ χόρου ὀρχήσεως ἤκουσεν. ἢ ἀπὸ χορδῆς. ἡ τῆς ἱερατικῆς. ἢ ὀνομαχισμὸς ἀσχρός τις ὤν. καὶ μᾶλλον κωμικὸς ἐρεμόδιος.

ρχόμενος, δύο ἅμα. βοιωτικὸς καὶ ἀρκαδικός. ἀντὶ τοῦ βοιωτικός, μηνὸς καλεῖται. ὁ δὲ ἀρκαδικός, πολύμηλος. καὶ τῆς ἑπομένης διαστέλλεται ἡ ὁμωνυμία.

ρφανός, κατὰ τὸ οἶος ὁ μόνος, γίνεται οἰοφανὸς καὶ ὀρφανὸς ὁ μόνος φαινόμενος, καὶ τοῦ μὴ ἔχων, κατὰ τὸ ἀρβάφ, ἀρφανὸς καὶ ὀρφανός. οὕτω γὰρ οἱ παλαιοὶ ἤρτησαν.

ς, ὀρθροῦ ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν κτητικὴν β΄ προσώπου. ἐμός. σός. ὅς. σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῷ οὗτος. ιβ΄, Ὅς γὰρ δὴ τοῦτο ἀχαιῶν. δύναται σπανίως τὸ αὐτός. ιβ΄, Ἀλλὰ καὶ ὅς δεῖδιε διὸς μέγα κεραυνόν. ἔστι δὲ καὶ ἀόριστον μόριον ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅστις ὑποτακτικῷ ὀρθρῳ ὁμοφώνως ιβ΄, Ὅς κ' ἐλθοι, μενοινάτω. καὶ, Ἀνδρῶν τοὺς ὅς κ' ἔλθε. ἀξιοῦσι δὲ ζητῆσαι, διατί οὐκ ἔστιν ἡ ὡς ὁ ὁμόφωνα μονοσύλλαβα. τὸ γὰρ ὅς, ὀρθροῦ βάσεως ὡς ἦεν, καὶ τὸ ὡς. οἷος, ὡς τὸ χειμαιόμβρος. ἀπὸ τοῦ ὡσιγέτω καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ. καὶ ἔστιν ἡ ὡσις ὁ τοιοῦτος ὁ λέγων, ὅτι πᾶν ὅ,τι μονοσύλλαβον, μακροκατάληκτον θέλει φύσει καὶ θέσει, χωρὶς τῆς. ὤμως τε,

ρυτμαδός, θόρυβος. κραυγή. ὁ συνορμητικὸς. παρὰ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὁμαδός. οἱ δέ φασι παρὰ τὸ θορυβάζω θορυβάσω. κυδωρικῶς θορυβάξω. ὁμηρικῶς θορυβάξω. ὁμηρικὸς παρακείμενος, τεθορύβαγα, θορυβατός. ἐξαφαιρεῖσι τὸ θ. κῆρυξ τὸ β΄ ἐς μ΄ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὀρυτμαδός. ὡσαύτως θορύβδην

ἐρέωδεν καὶ ἀζέρεωδεν, ζήτει ἐς τὰς διαφοράς. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, τὸ φοβούμενοι, ἀπὸ τοῦ ἐρέω τὸ ὑμαίνω, ἐρέουμαι καὶ ἐρέωμαι. παράγωγον ἐρώζω. καὶ μεταθέσει τοῦ ῥ ἐς δ, ἐρωδῶ. ὡς μύρω μυδῶ, κλέρος ἐρίδω. ἔριθα, ἐριδήσασθαι. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀζέρεωδεν. ἡρόδοτος. Καὶ ἀπεμάχετο τὴν ψυχὴν ἀζερεωδέων. καὶ ποιητικῶς ἀζερεωδὲς ὂν τὸ μὴ ἐρεωδὲς τὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου. φιλόξενος. ὀρεῖος, παρὰ τὸ τοῦ ὄρος ἴδιον. ὀρεῖος λέγεται τὸ ἱερεῖον ὅσον. συμβαίνει πως τοῖς φοβουμένοις ἱδρῶτα γίνεσθαι κατὰ τὸ ἱερεῖον ὀστέον.

ρστο, ἑκμὰ προσακτικὴν ἐνεργῶς καὶ παραταθέν. οἰκειωτικοί. οἱ ἴωνες τοῦ διφθογγικὸν ἐς ε καὶ ὁ διαλύουσιν, ὅρσου ὅρστο. τὸ ἑκμά, ὅρσω. ἐκ τοῦ ὁρῶ τὸ διεγείρω. ὁμήρῳ ἀορίστως, ὅρσω. καὶ μετὰ ἐς ἐνεργῶς. καὶ κλίνεται παρατατικοῦ. ὅρσω, ὅρσομαι. ὡρσόμην ὥρσου. καὶ ὄρστο τὸ προσακτικὸν ἰωνικῶς καὶ συνολκὴν τῆς πρώτης συλλαβῆς. ὥς ἐμοῦ, ἐμέο. τύπου, τύπεο.

ρσοθύρη, θυρὶς δηλονότι ἐς ἣν ὑποθύρου πάρεισι ἀνάβασις. παρὰ τὸ ὄρω ὄρσω καὶ τὸ θύρα, Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν. θυρὶς ἣν ἔοικεν εἰσὶν τὴν δημοσίαν ὁδὸν φέρουσα, ἐφ' ἣν ἔδει ἀναβῆναι διάτυπος κλίμαξ. δύναται δὲ καὶ ἡ αὐλοῦ ἄνοδος ἣν εἶναι φέρουσα εἰσὶ τὴν θύραν ταύτην. εἴρηται παρὰ τὸ ὀρούειν ἐπὶ τὴν αὐλήν. λέγει δέσμων ἰδίως καὶ σχολῶς. Καὶ τῆς ὑπαὶ ὀρσοθύρης ἠλσάμην. φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος, ὀρσορόην καὶ ὑπαὶ ὠνὶ λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρύσσεται. κράτης δὲ, ὀρθοθύρη, θύρα πρόβασιν ἔχουσα. καὶ ἧς ταύτην πορῶα φέρουσα. ἢ ὑπὲρ τὴν θύραν.

ρσολέπους, ὀρσοπόδιος, ἵνα λάβῃ τὸ λ. πεῖ παθητῶν.

ρτή, ἀπὸ τοῦ ἑορτή. καθ' ἀφαίρεσιν. πεῖ παθητῶν.

ρταλίζειν, τὸ ἐπιπολάζειν ὡς ἀριστοφάνης. οἱ, Ἀνωρτάλιζες, καὶ κερουσίας. ἀνὰ ἀναρρίπτειν τοιοῦτος. παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ διεγείρω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ὦρται. ἑκμαπτὸν ὀπὸ ὀρτός. ἀφ' οὗ πεῖ πασῶμι ἑκμὰ ὀρτῶ. καὶ παράγωγον ὀρτίζω. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις τὸ ἀναρρίπτειν τὰ μικρὰ τῶν παιδίων, οἱονεὶ ὀρούειν ἐς ὕψος. καταχεῖσθαι δὲ τῇ λέξει ἔοικε τὸ ἄμμην καὶ πυκνοῦσθαι ποιεῖσθαι κίνησιν ὡς ἀνωτέρω εἴρηται παρὰ ἀριστοφάνει.

ρτηρμένα, παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ διεγείρω.

ρτάλιχος, παρὰ τὸ γλίχεσθαι τὸ ὀρούειν καὶ πέτεσθαι.

ρφανός, ἀπὸ τοῦ ὀροφὸς ὀροφανός, καὶ ὀρφανός, ὁ μὴ ἔχων τινὰ βοηθόν. ἢ παρὰ τὸ ὀρφνοῦσθαι ὃ σημαίνει τὸ σκοτεινόν. ζήτει ἐς τὸ ὀρχομενόν.

ρφνη, σκοτία. καὶ, Νύκτα δι' ὀρφναίην. τὴν σκο-

λῶν καὶ ὁμῶς εἶχον μάχεσθαι. καθ' ὁμιλίαν δὲ λέγεται, ὡφελιμώτερον δὲ ἔχειν τὴν ξυνουσίαν. καθ' ὁμιλίαν δὲ πάλιν ὅτι πᾶσα μονοσύλλαβος εὐθεῖα, ἰσοσυλλάβως κλίνομένη, περισπᾶται τὴν ληξιν τοῦ ξυνιέναι. ὁ χιὼς τοῦ χιόνος. ὁ ἡρ ἦρος. τῶν δὲ οὐ κανόνων μαχομένων, ἀπολιτέον τὰς ἀπὸ μονοσυλλάβων ὁμάδας.

Ορφνῶς, πρὶν δὲ τοῦ ὀρφνὸς ἔστιν ἀβλεψίᾳ ὡς λέγει ὁ Ἀμμώνιος χοιροβοσκός, ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς ιαι εὐθείας ἔχοντα τὸν τόνον. καὶ φθάσιν προπαροξυνθῆναι ἠθέλησαν, πᾶσαι πῶσις προπαροξύνεσθαι. στέρησιν μέντοι λαβοῦσαι τὸ ὀρφνὸς ἐπὶ φλαῦρῶς. ταῦτα δὲ οὐκ ἐφύλαξε τὸν τόνον τῶν ὁμοίων. τὸ μὲν ὀρφνὸς ὁ τόνος ὀρφὸς βαρύτονος. τοῦ δὲ λαῖλαψ, λαὸς ὀξύτονος. ὡς ἡρῳδιανὸς ἡ ὀθόνη τῆς ἁψῖδος ἢ ἀετὸς μίαν συλλαβὴν, οὐδὲν πεισόμενα, πλὴν τὸ ὀρφνὸς καὶ

Οσιος, παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι μετὰ τοῦ ρο τοῦ λαῖλαψ. ἅγιος. διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ γὰρ παρὰ μικρὸν τοὺς διὰ τοῦ ιος διὰ τοῦ ι γράφει. ἅζω, ἄσω, ἅσιος καὶ ὅσιος. καὶ κτήσω, κτήσιος. ἀλέξω, ἀλέξιος. τὸ δεξιὸς καὶ ἀνεψιὸς, κατὰ τόνου μόνου διαλλαγέν.

Οσημέραι, πάντοτε. καθ' ἡμέραν. ὅσαι ἡμέραι.

Οσπορίου δεῖ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ὄσπρεον. παρὰ τὸ σπόρος σπόριον. καὶ ὑποβιβασμῷ, ὄσπριον. χοιροβοσκός.

Οστα, θεία φήμη κληρῶν. Οσταν ὀνόματα ἐμβροτοποιῆται. οἷμαι παρὰ τὸ ὀπάω. σ. καὶ τὸ ὄρος τὸ θετὸν παλιπόν. ἢ σόος τὴν πᾶσαν φωνὴν ὅσταν λέγει.

Οστε. σ. τρὶς ὀφθαλμούς. παρὰ τὸ ὀπάω τὸ βλέπω. ἀπολικῶς ὄστω. ὄσκω πάω, πάστω, πάσκω, πέστω. ἔστιν οὖν δεύτερον τὸ ὄστος. κλίνεται τοῦ ὄστεος ἢ ὄστους. ὄστεε. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε ος ε, ὄστε. κλίνεται δὲ ἀρσενικῶς ὁ ὄστος, ὡς παρὰ καὶ ὁ σκότος.

Οστόμενος, σημαίνει τὸ παρὰ βλεπόμενος.

Οστὴρ θυμός, προπάρα. φυτευτικὴ ψυχὴ προσηγόρευτο. οἱ δὲ καὶ ἐπὶ πάντων γῶσιν ἀπὸ τῶν ὀστέων τῶν ὁ

Οσαφὶς, πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ ἀσαφὶς, φθαλμῷ. πλεονασμῷ τοῦ α. σαφὶς γάρ. παρώνυμον γὰρ τὸ σαφὶς. σχεδὸν δὲ ἡ ἁπλῆ ἀχρῆσις ἀσαφὶς ἔχει, πλὴν παθῶν.

Οστέον, παρὰ τὸ σῶ στέον καὶ ὀστέον. τὸ ἀπὸ τοῦ τῆς σάστεως. ἢ παρὰ τὸ ἵστημι.

Οστραπον, παρὰ τὸ στερεὸν ἀκμὴν ἔχειν.

Οσλιβῶ. Οσλιβεσμαλερεῖα ὠρύς, ἀλλαμπὴ δ' ὄμβρ. παρὰ τὸ ὄστε καὶ τὴν ἰλιγγα, ὀστίλιγγες πυκνοῦσαι. καὶ κατὰ συγκοπήν. στ δὲ καὶ ῥίχας ὡς παρὰ καλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ. Δίπτων ἀστραλίγων αἰὲν ἀλάφατρεφέα. παρὰ τὸ ὀσσοῦν ἁλᾶσθαι, ὀστίλιγγες πυκνοῦσαι. ἀπὸ τοῦ ὀστέου ἁλοὺμενα. ἢ ἀπὸ τὰ ὀστώδη μέρη τῆς κεφαλῆς ἁλῆσθαι καὶ συνηθροῖσθαι. ὠρύς, καὶ ἀμοί.

Οσφὺς, ἐάχις, καὶ ψύα. ὡς μὲν Ἀρίστοτέλης, ἡ ἴσιον πρὸς ἄνω ἐμπεφυκυῖα ἰσόσφυς τις οὖσα. ὡς δὲ ἄλλοδωρος, οἱονεὶ ὁσοφυής τις οὖσα. ὀστώδης γάρ. ὁσφὺς λέγεται τὸ ῥίζιον μέρος τῆς ἐάχεως. ἡ γὰρ ἐάχις, ῥεῖς ἐστὶν ὑμῶν

μίας ἔχει. καὶ ἡ μὲν πρώτη καλεῖται ἀνάχιν. ἡ δὲ δευτέρα, ἰξύς. ἡ δὲ τρίτη, ὀσφύς, οἱονεὶ ὁσοφυής.

Οσχεός, ὁ χεύω, ὁ χεός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὁ σχεός.

Οτᾶν, τὸ ὅταν βραχυνόμενον ὡς φολεύω, φολεός. δύνασθαι εἶναι. τὰ γὰρ ἁπλᾶ ἐπιῤῥήματα, ἐκτείνεται. τὸ παμπαν τὸ δὲ ὅταν καὶ κατὰ συνάλειψιν δύο μερῶν λόγου ἁπλοῦν. ὅτε πᾶν. ὁμοίως καὶ τὸ ὁπόταν.

Οτεῖσιν, ἰλιάδος. Ἡ μὲν ὀτεῖσι κύδος ὑπέρτατα ἐμπεσοῦσα. ἡ δὲ ὅτε μὲν μύθῳ. ἀντὶ τοῦ οἷς πισὶ τὸ ὅτισι σύλλαβον, ἵνα τοῦ ὅ ἔχῃ τὸν τόνον. τὸ δὲ ὁ

Οτλος, ὁ μόχθος. ἢ καινοπάθημα. παρὰ τὸ τλῶ τὸ καινοπαθῶ, ἐπιμορφούμενον ὁμοίως τλός. ἢ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ μὴν τοῦ ε παραλήγοντος, ἄτλος ἢ ὄτλος. ὡς ἄχος, ὁ ἀκέσασθαι.

Οτι. Ἰστέον ὅτι τὸ ὅτι, ἢ μὴν ἐστὶ σύνδεσμος ἀποφατικὸς, ἢ μὴν δὲ ὄνομα οὐδέτερον. ὅθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ὅστις ἀρσενικοῦ. τὸ θυλυκὸν ἥτις. καὶ τὸ οὐδέτερον ὅτι. καὶ ὡς ἐν τῷ ὅστις δύο λέξεις ἐσήμαινον, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὅτι, ὁ ἐστὶν ἓν μέρος λόγου. τοῖς δὲ πυσμαϊνοῖς, ἐώθασι προτερχέσθαι ἀναφορικοῖς μορίοις τὸ ὁ. ποῖος, ὁποῖος. ὅστις, ὁ ὅστις. τὸ δὲ ὅτις, ποιότητι ἐστὶ τῷ τελικῷ, καὶ ὄντως ἀναφορικόν. ἐὰν δὲ ἀναλυθῇ πλασιασμοῦ δεχθῇ τοῦτο ὅτι, μόνον ἐστὶ σημαῖνον λέξεως ἀποφατικὸν, ἢ οὐκ ἔστιν ἐ

Ο Ἴσχας, οἱ ἑταῖρος, καὶ πάρεδρος. οἱ μὲν ἑταῖρος καὶ ὁμοιόζυγος Ἴσχας. ὁ δὲ πάρεδρος καὶ καθ' ἑαυτὸν ἵσταται, ὁ Ἴσχας. καὶ ὁμοίως λέγεται τὸ αὐτό. οὕτω καὶ ὁμώνυμον.

Ο Ὑγιηφάνος, ὑγιής, ὁ δημηγορικὸς καὶ πειστικός. ἔξου ὑγιηφάνος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁ ὑγιηφάνος.

Ο Ῥύμμω. ὁρῶ τὸ διεγείρω. ὀρύω. ὀρύμω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ὀρύμμω. σημαίνει δὲ ἐπὶ ψευδοῦς καὶ πάροργος μὲν τὸ διεγείρω. ὅθεν, Ὀρύμμε δὲ γέροντα πρὸς ἀμείνονος ἐπέεσσι. σημαίνει καὶ τὸ παρακαλασκευάζω. ὅθεν δὲ, Αὐτάρ ἐμοὶ πομπὴν ὀρύμηκαν.

Ο Ὀυκέα. ῥῆμα οὐκέα πάλαι ἀθήμη. ἐλλιάδος. συγκέλλεται, ἡ βαρύμενον. τὸ μὴ συντελεστὸν ἐνεστῶτος ἐστὶν ἐῶ, ἐᾷς, ἐᾷ, μετὰ τοῦ ι. τοῦ δὲ παρατατικοῦ, ἐάων, ἐάς ἐᾶ οὐ μετὰ τοῦ ι. ἡ δὲ προστακτικὴ ἔα. ἡ τοιαύτη μὲν οὖν τοῦ ῥῆμα οὐκέα, μόνον σωζεσάλητε. ἔστι δὲ παρατατικὸς ἐστὶν ἰσοδύναμος τῷ ἐνεστῶτι. ἦδε ἐνεστώς ἐστιν, ἀεὶ πλειστάκις καὶ σὺν τῷ ι γράφεται, δηλονότι πολλάκις πάθη. συνολικὸν τοῦ α, καὶ ἐκβολικὸν τοῦ ι, ἡμετέρου τοῦ λόγου, ἢ μὴ ἐκδεξάμενος, ὡς ἔθος τῶν ποιητῶν τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας κατὰ τὸ δεύτερον καὶ ῥῖτον πρόσωπον πολλάκις διαλύειν ἢ δύο ἄκρα. ὧν τὸ μὲν πρῶτον συνεσταλμένον. τὸ δὲ δεύτερον ἐκτεταμένον ἢ σὺν τῷ ι γραφόμενον. οἷον, Οὐ χορέας οἷος κάτω. καὶ ὦν τοῦ ῥῖτου, οὐκ ἐάκρον νίδης. τοῦτον τὸ ἐάω, διὰ τοῦ κατ' ἀρνητικὴν ἠρῆσθαι. οἷον, Τρῶ μὲν οὐκ ἐᾷ. χθὰ καὶ συγκέλλεται τὸ ᾶ καὶ βαρύνεται. οὐκ ἄνθρωπος δὲ καὶ συνεστῶτα ἀρνητικῶς πεῖσθαι καὶ ἄμοιρος χρόνου. ὅθεν τὸ, Οὐ τὰ καλὰ λάπαρνη. ἦδε φύσις ἐστὶ ζητῶν ὁμοιότητα, ἀπὸ τῶν ἡμῶ πλειστάκις μὲν ὦν τοῦ ῥῖτου ἀρνητικῶς οὐ χεύρησει, ἢ βαρυτόνως ὦν τοῦ ῥῖτου ἀρνητικῶς οὐ χεύρησει, ἢ οὐδὲ τοῦτο παραλέξαιτο, ἐαυτὸν λήσει. πλειστάκις δὲ πάσσων καὶ λαμβάνομαι.

Ο Ὑστερόικε. ἡ διαφέρουσιν αἱ ἐγκλινόμεναι τῶν ὀρθοτονουμένων. διαφέρουσιν. ὅτι αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι, διασολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου. οἷον, ἐμοὶ ἔδωκε καὶ οὐκ ἄλλῳ. ἐμοῦ κύσας καὶ οὐκ ἄλλου. αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσι. ζῶς σεο μῶν ἔραμαι.

Ο Ὑμμῖν πως. τὸ μὲν, ὀξύνεται πᾶσα αἰὸξυνόμεναι λέξις διὰ τὴν συνέπειαν τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν. ἐπιφερομένου δὲ ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. Ζεύς δ' ἐπεὶ οὖν. καὶ, Ζεὺς μεμέλεται κρονίδης.

Ο Ὑὲθεν, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς ἔθεν ἀπὸ πάσσω πάλαι γάντων υμῖας. Γέσου δὲ τοῦ ὑὲθεν, χωρὶς τοῦ ι εὑρέθη, διὸ καὶ ἐγκλίνεται. τὰ δὲ ἐγκλινόμενα, οὐδέποτε προσλαμβάνει. οἷον, ἐμοῦ, κύσασε μὲν. ἄμμες δὲ, αἰολικὴ ἀντωνυμία καὶ ἀρνήσεως τοῦ πλεονασμοῦ, ἢ οὐδὲ τοῦτο πάλαι ἔξαιτο, ἐαυτὸν λήσει. πλειστάκις δὲ πάσσων καὶ λαμβάνομαι.

Ο Ὑστερόικε. ἡ διαφέρουσιν αἱ ἐγκλινόμεναι τῶν ὀρθοτονουμένων. διαφέρουσιν. ὅτι αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι, διασολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου. οἷον, ἐμοὶ ἔδωκε καὶ οὐκ ἄλλῳ. ἐμοῦ κύσας καὶ οὐκ ἄλλου. αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσι. ζῶς σεο μῶν ἔραμαι.

Ο Ὑμμῖν πως. τὸ μὲν, ὀξύνεται πᾶσα αἰὸξυνόμεναι λέξις διὰ τὴν συνέπειαν τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν. ἐπιφερομένου δὲ ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. Ζεὺ

ροβοσκός. οὐ δὲν γὰρ οὐδέτερον ἦσσον λήγει, ἡμὶ μόνον τὸ οὖν. ὅθεν ὡς μονήρες ἔμεινεν ἄκλιτον. ὡς καὶ τὸ δέμας ἄκλιτόν ἐστιν. οὐ δὲν δὲ οὐδέτερον ἦς ἀεὶ εὑρίσκεται ἔχον πρὸ τοῦ α τὸ μ. κἠμὶ ἔχον τὸ μ, ἐμὶ οὐδαμῶς, ἐπιφερήμα μεσότητος. ἀφὸ τοῦ ἄκλιτον. τάμος μν. ἀφ οὗ καὶ τὸ οὐδαμόθεν. ζήτει ἦς τὸ ἁμως οὐδείς, ἰσέον ὅτι τὸ οὐδείς ὅτε ἴσον δύναται τῷ μηδὲ πως. τῶν οὔτις, δύο μέρη λόγου ἦσι. τό, τεοῦ, κἠ τὸ δείς. οὐ δὲ γὰρ δὴ σύνθετον. ἦ γὰρ ἰῶν σύνθετον, ἤμελλε πρὸ μιᾶς ἔχειν τὴν τόνον. πῶν δὲ ὁπόθεν μονοσυλλάβων σύνθετόν μὴ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πῶς, ἔνπως. χθών, ἀπόχθων. θρᾷξ, σαμόθρᾳξ. χωρὶς τοῦ πῶξ, πωλυπῶξ. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ γενικὴ ὀξυνομένη. ἦ δὲ ἢν σύνθετοι, ἤμελλεν ἡ γενικὴ βαρύνεσθαι. πᾶσα γὰρ γενικὴ περισπωμένου λαβοῦσα ἦσος λήγουσα, ἀποτίθεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, χωρὶς τοῦ γυναικὸς κἠθυγατρός. λέγει δὲ ὁ φιλόπονος, ὅτι τὴν γενικὴν τῶν μονοσυλλάβων πᾶσαν ὀφείλει διὰ τοῦ ων λήγουσα διὰ συλλάβος, πλὴν τῶν εἰς τὴν γενικήν. ἀνδρες ἀνδρῶν. ἡ δὲ πρόθεσις ἀνέκλιτός ἐστιν ἀεὶ. πάντες γὰρ οἱ ἐκ τοῦ ἄρρες οὐδέποτε βαρύνοντες, ἀναγινώσκονται. ἄλλου δὲ τοῦ οὐδείς τὸ οὐδέτερον, δὲν χωρὶς τοῦ πρὸ θέσεως. ἔχομεν πρὸ ἀλκήεν ἐν τῷ ἐμάτῳ. κοὐδὲν ἐκλινόμενον γένοιτο ξηνόβιος.

ὑσμινόσωρα, ἡ λάδος θ τὰ οὐδὲ μιᾶς φωνῆς ἄξια. ὑφὲν δὲ κἠσύνθεσιν. ἦ κἠ πανταχοῦ ἡ σύνθεσις ἐκ τοῦ ἄρρ φάσεως. κἠ τῆς δεινὸς γενικῆς ἐστὶ τὸ ὦρα ἡ φωνῆς. αὔξεσθαι δέον ταῦτα σύνθεσις, ποικτῶν γραμμάτων. ἐστὶ δὲ οὐκ ἔχει ἡ ἕτερον μὴ μήσασθαι. τὸ δὲ ἑκκαιδεκάδωρα. πρῶτον μὲν ἑκκαιδέκα κἠ οὕτω τὰ δῶρα προσελθόν, ἐξ ἑνὸς ἑκκαιδεκάδωρα. ἐστὶ ὁ μὲν ἡρωδιανός, οὕτως ἕτεροι δὲ ἐκ τοῦ ἄρρ φάσεως τοῦ δὲ σύνδεσμου τῆς ἑνὸς γενικῆς, καὶ τοῦ ὦρα, τοῦ φασὶ συγκεῖσθαι.

οὐδέτερον. οὐ δέτερόν ἐστι τὸ μὴ ὂν ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἄλλων προσωκειωμένων γενῶν, λέγω δὴ τὰ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ὀνόματα. ἦ δὲ εὑρίσκομεν κἠ ἀρχόμενον, ὡς τὸ ἄφιλος, ἄτεμμος. ἦ ἄρσεν καὶ ἀρχῆς οὐ ἄρρ φάσεως δέχεσθαι τοῦτο. οὐ δὲ γὰρ διαφέρουσιν ἀλλήλων ἦ, τε ἀόφασις κἠ στέρησις, ὅσον κἠ τὸ εἶναι ἀμφω ἀναιρετικά, εἴ τε καὶ ἄλλον τρόπον διαφέροιεν. καθ ὃ μὲν στέρησις ἐστιν ἐπιβάλλον τοῖς ἡπερ ἀρμόζοντες δέξ ἀτευξία ρυτέσιν ἀρετευχία. ὡς ὅταν εἴπωμεν ἄτεχνος ὁ ῥήτωρ. ἐπιβάλλει μὲν γὰρ ἡπερ ἁρμόζει τοῦτο εἶναι τεχνικόν. ἀμέλει ἡνίκα ἂν στέρησις μὴ σημαίνῃ ἐπιβάλλοντος ἄρρ τυ χίμ, τότε ἀντὶ ἀρφάσεως λέγοιεν ἀσύνετον εἶναι, καὶ πρὸς ἀλαμβάνεται ὡς ἐν τῷ ἀθάνατον, ἀντὶ τοῦ οὐ θνητόν, ἀλόγου, ἀντὶ τοῦ οὐ θυμοῦ μένου, οὐ λογικοῦ. οὐ δὲ γὰρ δὴ ἐν τοῖς ἐπιβάλλουσι τὸ ἀτευξία. οὐ δύναται γὰρ ὁ ἀθάνατος εἶναι θνητός, οὐδὲ τὸ ἄλογον λογικόν. οὕτως ὁ χειροβοσκὸς ἦς τὰ προλεγόμενα τῶν οὐδέτερων. συγκεῖται δὲ ἐκ δύο μορίων τοῦ λόγου, τῆς οὐ ἀρνήσεως, καὶ τοῦ δὲ συνδέσμου, καὶ τοῦ ἑτέρου ὀνόματος. καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον τοῦ οὐθέτερον. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου γίνεται οὐ τέτερον. καὶ διὰ τὸ δασεῖαν, ἐβάπτισε τὸ τ ἦς θ. ὁ δὲ τε οὐδέσμος, ἀπαντεῖ κἠ ἕτερον οὐδέσμον. οὔτε τοῦ τε. οὔτε τοῦτε. ὅθεν στεσημείωται τὸ πρὸ μὲν ἀνδρῶν, οὐθὲν μέλει σοι, ὅπου οὐκ ἔχει ἑτέρου συνδέσμου ἐπιφοράν. μήποτε δὲ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου, ἀλλ ἀπὸ τ δὲ κατὰ τροπήν. οὐδέτερον, οὐθέτερον. ὡς πάσος, θάσος.

ὑθαρὰ ῥόρκης, τὸ λιπαρώτατον καὶ κάρπιμον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς. οἱμαι ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θέφω κθάλλω γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ρ. κ πρὸ τὸ θ τὸ θκλάδω, γίνεται θαρ. καὶ πλεονασμῷ τῆς ου συλλαβῆς, οὐθαρ. σημαίνει δὲ τὸ μαζόν.

ὑθὲν. ἔστιν ὄνομα δεῖς. καὶ ἴσον δύναμι τῷ οὐδείς. ἀπὸ τοῦ εἷς ἑνός. κἠ τὸ οὐδέτερον δέεν. μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως κἠ συντιθῶν, οὐδέν. καὶ προσῶν τοῦ Ζ ἦς Θ, οὐθέν.

ὑλαμός, πρὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν ἡ τάξις. πρὸ τὸ ὁμοῦ ἁλίζεσθαι. ὅθεν καὶ τὰς μίχας οὐλὰς φασίν. ἰσέον ὅτι οὐλαμός ἐστι τάξις σωρευσηγμένη ἐκ τεσσάρων ἢ τεσσάρων ἀνδρῶν. φάλαγξ δέ ἐστιν ἓξ ἐκατὸν ἀνδρῶν.

οὖλος, σημαίνει τέσσαρα τὸ ὁλόκληρον καὶ πρόσωπον, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. Οὖλον δόρυ ἐλαίῃ ἐπέσσυμαι μεγάλῃσι. πέξη. καὶ τὴν μαλακὴν ὅθεν Οὐλοῦντε, τὰ ὠμὰ τῶν. καὶ τὸ ὀλέθριον, ὡς οὖλος ὅρκος, ὁ ὀλέθριος. πρὸ τὸ ὄλλω ὀλλύω, οὖλος. καὶ τὸν συνεστραμμένον, ὡς τὸ οὐλοκάρηνος, ὡσὶ τοῦ ὀδυσσέως. πρὸ τὴν τῶν δίχῶν διαστροφήν. σημαίνει καὶ τὸ ὑγιαῖνε. ὡς τὸ, Οὖλέτε καὶ μέγα χαῖρε. οὖλον δὲ ὄνειρον, οὐκ ἀπὸ τοῦ ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ ὀλέθροις πεμπόμενον. ἢ οὖλον τὸ ὑγιές. ὡς καὶ λέγεται οὐλὰ βάμματα. Οὐλησ ἐπὶ μηνοθελάχην, ἀπαλήν, κύφερὰ. κἠ παλίωσ. Χλαίνας τ ἐνθέμεναι οὐλας. ἐν ταῖσθαι ταῖς συνεστραμμέναις. ἦ δὲ αἱ ἐλινοφθεῖς μίχες. πρὸ τὸ ἁλίσθαι. ὡς ἓξ ἐναλίας αἱ ἄμματα τέτανες λέγουσι. πρὸ τὸ τετάνθαι. οὐλη δὲ βαρύνεται. καὶ τὸ ἀρσενικὸν οὖλος. κἠ μήποτε ἀνάλογος ἡ πρὸ τῶν ποικτῶν ἀνάλυσις πρὸς τὴν ἡνίκη συνήθως, εἴτε ὀξύνεται τὸ ὑπολειπόμενον οὖλος ἀνθρωπος κἠ οὐλίνη μὴν. οὐδέποτε δὲ. τὰ δὲ ἦς λος λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα πρὸ τὸ λ ἄλφα σύμφωνον, πρὸ ἀληγόμενα δὲ τῷ ο, ἢ ρι μόνω. κ μεθ ἕτερου φωνήεντος, βαρύνεται. πόλος. σόλος. ποῖος. κῆος. οὖλος. προσέθηκε δὲ μὴ ἔχοντα σύμφωνον, διὰ τὸ μοχλός. τὸ μέντοι θολός, ὀξυνόμενον, πρὸς ἀνάδιαστολήν ἐστιν.

Οὐλή, τὸ ὑγιωθὲν τραῦμα. παρὰ τὸ οὐλῶ τὸ ὑγιάζω. Οὖλε τέκνον μέγα χαῖρε. οἱονεὶ ἡ τὴν οὐλὴν ἀναλαβοῦσα σάρκα. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ ἕλῶ τὸ συρέφω γίνεται οὐλὴ ἡ σωρευομένη σάρξ. τὸ γὰρ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἐλκῦσαι ἕλκος λέγεται. ἡ οὐλὴ ἡ οἷον χάσασα σάρξ. παρὰ τὸ ἑλῶ οὐλὴ καὶ οὐλή.

Οὐλιος ὁ ἥλιος. ἰλιάδος λ. οὕτω βαρυτόνως καὶ οὐχὶ αὔλιος ὡς ἔνιοι. ἵνα σημαίνῃ τὸν φθορποιὸν κύνα καὶ λαμπρότατον. αὔλιος δὲ ὁ ἕτερος, ὁ ἐξ ἀνάπαυσιν ἄγων τὰ ζῷα. ἀλύπως ἢ ὠφελίμως. ἴσως δὲ καὶ οὗτος κύων λέγεται, ἀπὸ ἕλκους τῶν κωμητῶν. διὸ καὶ φθορποιός, ὁ φθορὰν προμηνύων. παρὰ τὸ οὖλος ὃ σημαίνει τὸν ὀλέθριον, γίνεται οὖλος.

Οὖλον, ἡ σωρεύουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. ὠνόμασαι δὲ διὰ τὸ χυφερόν. οὖλον γὰρ τὸ ἀπαλόν. οἷον, Οὖλας ἢ κενεώνας. καὶ παρὰ τὸ ἕλκω τὸ συρέφω γίνεται οὐλὴ ἡ σωρευομένη σάρξ. τὸ γὰρ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἐλκῦσαι ἕλκος λέγεται. καὶ οὐλὴ ἡ οἷον χάσασα σάρξ. παρὰ τὸ ἑλῶ οὐλὴ καὶ οὐλή.

Οὐλομένην, Οὐλομένην μὴν ἵλην. σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. ἀπὸ τοῦ οὐλόμενος. καὶ ἀπὸ τοῦ οὖλος ὁ ὀλέθριος, γίνεται οὐλῶ οὐλήσω. μετοχὴν δὲ εἰ θέλοις ἀπὸ ὀνόματος. ἀπὸ καὶ ἡ ὁδὸς ἔλαβε τὴν χρῆσιν. οὐλομένην τε μίμνει ἀκὴ παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλέσω. καὶ ἀπὸ τῆς ἀθετικῆς μετοχῆς τοῦ ἀθλυποῦ ὀλομένη. καὶ ὑποθέσει οὐλομένη. καὶ ἀπὸ τοῦ ὄλω τὸ ἀπολύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἡ ἔστι μετοχὴ ἀπὸ ἐνεστῶτος ὀνόματος τοῦ ὀλοή. ὃς καὶ τροπαιοῦχον ἔστιν εὑρεῖν ὄνομα ἀπὸ μετοχῆς. φάμμω κυαμένη, ἀπὸ τοῦ κυαμίζουσα.

Οὐλοχύτας προβάλλουσι. κριθαΐδας μετὰ ἁλῶν μεμιγμένας. ἃς ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις πρὸς τὴν εὐεθιαν. ἤγουν πολυπλήθειας χάριν, καὶ μιμούμενοι τοιούτους τοὺς ἀρχέγονους βροτούς. φασὶ γὰρ μαθόντας οἱ ἀνθρωποι ἀλλήλους δημητριακοῦ καρποῦ, οὕτω σῶας αὐτὰς καθαρὰς φησὶν ὁ ποιητής. ὅθεν ὅλας αὐτὰς φησὶν ὁ ποιητής. ἐκ τοῦ ὅλος, πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται οὖλος σῶος, ὁλόκληρος. καὶ θηλυκῶς οὐλή, ὡς τῶν κριθῶν. λοιπὸν ἐκ τοῦ οὐλὴ καὶ τὸ χύω, γίνεται οὐλοχύτης. πρότερον δὲ εὑρεθῆναι τὴν δημητριακὴν σῖτον, ὁλοκλήροις τοῖς κριθαῖς καθαρὰν.

Οὖμος. οὗ ἀπολλώνιος φησὶν ἐν τοῖς πνεύμασι τὸ δασεῖαν ἐπικρατεῖν. ὄρεμός οὖμος. ἀέναον, ἄπαυστον. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἐπὶ τὸ οὖμος. ἀεὶ ἔπαυστον, ἄπαυστον. καὶ ὅθεν τὸ ὦ πόλος δασὺ ὀνόμηκεν ἡ λοιμός μὴ συναλείπειν.

Οὔνεκα, σύνδεσμος ἀποπολογικὸς, σχήματος ἀπολοῦ. ἔχει δὲ χρῆσιν σύνθετον. ἀντὶ τοῦ οὕτινος ἕνεκα. ἀλλὰ καινότερον ὁ λέγων τὰ ἐναντία ποδώσει τοῖς παραλαμβανόμενα, ἃ πολλὰ καθεστήκασιν. οἷον, τέως ἕως τόσος, ὅσος. τὸ οὖν ἕνεκα, ἐναντία ποδώσει τοῦτο παραλαμβανόμενον, λέγεται τοίνυν ἕνεκα. τοῦτο χάριν ἐναντιότητι καθεστήκασι. τὸ δὲ τοὔνεκα, σύνδεσμος ἀναποδοτικός.

Οὕτω, βεβαίωμα ἀρνήσεως. σωρεύθη ἐκ τοῦ οὐ ἀρνητικοῦ, καὶ τοῦ ὦ παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.

Οὕτως, βεβαίωμα ἀρτεμοῦς. καὶ παρὰ τὸ ὁπίζεσθαι τὰς τικτούσας αὐλὴν, καὶ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐλὴν οὕτως. ἢ διὰ τὰς ὑπορβορείας ὥρας. οὕτως ἐκαέργην. λοξώ, ἃς ἐφύμνησεν ἀπόλλωνι καὶ ἄρτεμις. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ οὕτως, ἡ ἄρτεμις οὕτως. λοξίας δὲ, καὶ ἑκάεργος ἀπὸ τῶν

Οὐράδιον, ἀντὶ τοῦ ῥάδιον. ἀμῶν.

Οὐρά. κυρίως οὐρὰ λέγεται ἐπὶ τοῦ λέοντος. παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ δέγειρω ὄρμω. παρορμητικὴ οὖσα ὡσφήσιν ὁμηρος. Οὐρὴ δὲ πλευράστεξ ἰσχία ἀμφότερα μασᾶται εἰς αὐλὸν ἐπορύνεται μάχεσθαι. ὁρᾶ οὖν καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρά.

Οὐρανός, παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω. ὁ πάντων ὁρώμενος, ἢ τιφαινόμενος. καὶ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάττω, ὁ πάντα πᾶσι φάσκων ἡ ὁδός. Γαῖα δὲ πρώτην μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ οὐρανὸν ἀστερόεντα, ἵνα μιν πᾶσα καλύπτοι. ὁσονεὶ ἡρακλείδης, οὐρανοῦ φησὶν ἡ τοῦ φυλακὴ τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς. ὅροι γὰρ φησὶν οἱ φυλάττοντες τὸ ἴδιον ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ.

Οὐρανίσκος, καὶ ὁράσις ἄνω. καὶ ὁ ὁρώμενος ἄνω. καὶ ὅτι ὄρους φύσις ἄνω. ὑποπορεύεσθαι οὖν τοῦ σώματος μέρους. οἱονεὶ ὁμικρὸς οὐρανός. ὅτι μετεωρότατός ἐστι τῆς εὐρυχωρίας οὗτος ὁ τόπος. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ.

Οὖρος, σημαίνει τέσσαρα. τὴν φύλακα. ὃς τὸ, Οὖρος ἀχαιῶν. διὰ τοῦ ε ἔσορα. ἰλιάδος ε. καὶ γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, ὁ ἐπὶ τῶν ὀρείων τεταγμένος καὶ προορῶν. λέγεται οὖρος καὶ ὁ φόρος ἄνεμος. ἰλιάδος α, Τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἵει. παρὰ τὸ ὀρούω καὶ ὁρμὴς ἀπλοῦ εἶναι. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐθυωτήρ. καὶ ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός. σημαίνει καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἔλθουσι αἰγυπιοί. ἰλιάδος β. Οὐρούς τ' ἔβδεκάεσσιν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ὀρούω ὀρούσω. ἀπροβοτοῦ ὦ καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρούς. δι' ἀπλοῦ γὰρ ἐγείρουσι καὶ καθέλουσι αἰγυπιοὺς εἰς τὴν θάλασσαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὅρον τῆς γῆς. ὡς τὸ, Ἀμφὶ οὔροισι διείσομεν. καὶ, Ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης. λέγεται δὲ οὐ δέπερως ἡ οὖρα τὰ ὅρια, ὡς τὸ, Ὅσσον ἔπι οὖρα τέλουσι ἡμιόνων. καὶ, Ὅσα δὲ δίσκου οὖρα.

Οὐριοδρομήσαντες. ἐπὶ φορᾷ ἀνέμῳ πλεύσαντες.

Οὖσα, παρὰ τὸ ἴσος ἴσα. ῥοπὴ τις ἡ ἐς υ πλεονασμῷ τοῦ οὖσα. ζήτει ἐν τῇ οὐσία.

Οὖσα, τὰ σχοινία οἷς φέρεται ἡ ναῦς. παρὰ τὸ οἴσω τὸ νομίσω. οἵπερ οὐδὲ ἕτεροι οἷσον. ἢ ῥοπὴ τις ἐς υ, οὖσον. παραλυπόφωνον. οὐκ ἄφα πλεονασμός, ἀλλὰ παραγωγή.

Οὗ τάμε τυδέως υἱός, ἀντὶ τοῦ ἔβλαψε με. ἀπὸ τοῦ οὐτάζω. ὁ μέλλων, οὐτάσω. ὁ ἀόριστος, οὐτασα. οὐτασε. καὶ καθ' ὑπερσυντελικὸν, οὐτα.

Οὐτάμενοι· παρὰ τὸ οὐτῶ πεποίηται ὡς ὠμένος. ἐπὶ παλαίστρου ἢ μάχης μὴ οὐτάμενος. ἀφ' οὗ ἀπαρέμφατον οὐτάμαι καὶ οὐτάμην. ἀπὸ τοῦ οὐτάμεναι ὁ δηλοῖ τὸ βλῶσον. τὸ παθητικὸν, οὐταμαι. ἡμέτερχη, οὐτάμλμος. καὶ παρὰ τὸ οὐτάζω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, οὐτασμαι. οὐτάσμη καὶ ἀπροβολῆτῦς, οὐτάμενος. προπαροξύνεται δὲ ὑπὸ ἀρίστης τῶν χαρακτήρων. ἐπειδὴ αἰτιατικὴ ταῦτα μετέχει καὶ προπαροξύνοντο, ἱστάμενος κιχάμενος. ὁ δὲ ποιητὴς τῶν χαρακτήρων μᾶλλον φησὶ τοῖς ποιοῖς προσπέμπ. καὶ ὁπηνίκα ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἀναδρομῆς ἀπαρέμφατον ποιεῖ ταῦτα τοῦ τόνου. ἵστε τὸ ἑλκηλάμενος.

Οὐδαμοῦ, οὐδαμόθι, οὐδαμόσε λοιπὸν ἄξιος ἐλάχιστος. ἐκ τῆς οὐ ἀρνητικῆς, καὶ τοῦ δῖς ὁ ος. τὸ οὐδείς. οὐδαμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. διὸ δύναται σύνθετα ἄξιος, οὐπιδαμός οὐπιδαμοῦ καὶ μηδαμηνὸς μηδαμηνή. καὶ τὸ μή. παρὰ τὸ οὔτις οὐδαμός. τὸ δὲ παρὰ τὸ μηδαμός. διὸ ἀποβολοῦμεθα ὑ πρὸ ᾱ, ὅτι παρασύνθετά ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο ε τὰ θηλυκὰ ἐν ἄλλαξ ε ε τέτοιοι ἐστὶ δισύλλαβα, τὰ δὲ ποιοῦντα τὸ ᾱ τὰ τρισύλλαβα.

Οὔτις. τοῦ ἐπιρρήματος. τὸ τίς ἀόριστον. τὸ δὲ οὔτις σὺν τῷ ὀνόματος κυρίου λαμβάνεται. καὶ ἐστὶν ἐν μέρος λόγου, καὶ προπερισπᾶται. τὸ δὲ, Λλλ' οὔτιδανὸν ἄμαι ἰδέειν, καὶ συγκοπὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ οὔτιμα. ἐπὶ λαοῦ ἠθικὸς ἐξ ὁμήρου, οἱ, Οὔτιδανὲ μεκικλήσκουσιν, ἐπεὶ οὕτως κέκληται. παρέλαβε δὲ αὐτὸ ὡς κύριον, οὔτιν ὡς παρεῖναι. ὁ δὲ γενικὸς ὑπὸ τοῦ οὔτιμαι οὔτιος. ἐπὶ γενικοῦ δὲ μέρηλόπου ἴσως, οὔτιμαι ἐγὼ. πεῖσαι.

Οὗτος, ἀντωνυμία μονοπρόσωπος. τὸ δὲ ἁπλοῦν, οὑτοῖ. ὃ γὰρ οὑτοῖ, ἐκ τοῦ ὁ καὶ ὁ δί, καὶ τὲ κατὲ κτασθαί τι, πρὸς ἔμφασιν πλείονος δείξεως. ἡδέωλος ἐτερηθεῖσα τῆς δείξεως, ἐτέρηται καὶ τῆς διὰ τοῦ ῑ ἐπεκτάσεως, οὗτος. καὶ ἡκλητικὴ ὦ οὗτος ἀπλῶς. ὁμοίως καὶ τὸ ἐκεῖνος. ἡδέωλος, κλητικὴ οὗ κεῖ. ἡ γὰρ οὗτος καὶ ἡ ἐκεῖνος ἀντωνυμία, δεικτικαί εἰσιν. ἡδὲ ἄωλος, ἀναφορικὴ δηλοῖ. σύναφα δὲ ἡ ἀξις τῆς ἀναφορᾶ. τοῦ οὑτοῖ, παραγωγὴ ἀντωνυμίας, καὶ πλεονασμός. ἀπὸ τοῦ γὰρ ἀντωνυμίαι ἐπεκτείνονται, καὶ οὐ πλεονάζουσιν.

Οὕτω, ἐπιρρήματα μεσότητος. οὐκέτι δὲ ἀπὸ τῆς γενικῆς σε σημείωμα, ἀλλ' ἀπὸ εὐθείας πτ. ἢ δὲ ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὠφέλεια ἔσται τοῦτο ἐκ τοῦ ἐπῆ καὶ τὸ τεχνικόν, τὸ δὲ ὡς, ὀξύνεται, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ὅς γέγονε. καὶ ὁμοια. καὶ ὅτε μὲν ἐπιφέρεται σύμφωνον, δέχεται τὸς. ὁ τὲ δέφωνῆεν, φυλάττει τὸς. ἔστι δὲ τοῦτος, ἀναλογώτερον τοῦτο. ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ διγεμῶν ὀνομάτων γινόμενα μεσότητος ἐπιρρήματα, ὡς ὡς λήγει ὁ φείλη. ὁ ταν δὲ μὴ ῥιγεμῶν ᾖ, ὡς ὡ λήγῃ. κύκλος, κύκλω. ἐδώμενον ἢ τροχιῶν. οὗτος. οὗτοι. οὗτα, ταῦτα οὕτως ἀναλογον. τὸ δὲ οὕτω, κατὲ λειψιν.

Φελες, ἐπιρρήματα ἐστὶ τὰ ἀριθμοῦ φερόμενον. πτ.

Ηὲ μέγα ἢ μικρόν. καλλίμαχος δὲ, ἐπιρρήματα εὐκτικὰ ἐπὶ τοῦ. Οφελεμὴ ἐγέμεν τροθοὶ ὑῆες.

Οφελον. καινόν ἐστι τὸ λέγειν, ὃ ἦν τὸ ὄφελον ἀπαράπωτόν ἐστι. καὶ ἀπαρεμφάτως τὰ ατε ται καὶ οὐκ ἄλλη πτωτικὴ ἐγκλισις. στ δύο. ἔστιν εὐχῆς σημαντικόν, καὶ ἐπιρρήματα.

Φελος, ἀκλιτόν ἐστι. τὰ δὲ διὰ τέλους ὑπορθύνοντα λαβάς, οὐκ ἔστιν οὐδέτερα. τὰ δὲ διὰ τέλους οὐδέτερα, δύο συλλαβάδια. ῥυτροῦν ὡς μὴ ἔχον ἢ μὴ μισαθῆναι

Οφέλλω, στ τὸ αὔξω. διαβάλλω ἐμφύσει ἄκλιτον. ὀφείλω. ὄθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τὸ κωδωνίσθαι.

Οφελῥεύω. Οφελῥεύουσι κωμῳδοῦσαι πέδιλον. λυκόφως. στ τὸ καλλύνουσι

Οφλή, στ τὸ χρέος. πτ παρὰ τὸ ὀφείλω. ἀπανίως δὲ εὕρηται ἐν χρήσει. εὑρίσκεται δὲ παρὰ ξενοφῶντι

Ὄψις, παρὰ τὸ ὁράω ὄψομαι. ἐν τῷ ὁρῶ. ὁπικὸν ἔχει. ὁπιπεύω μᾶλλον, ἀνεῤῥωμένως ἐχόντων τῶν ὤμων καὶ παρὰ τὸ ὄπις. ἐν ὑποθέσει, οἷς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ. ὡς δὲ παρὰ τὸ φύσις, πτ φοϊκός, μάντις μαντικός, οὕτως ὄψις ὀψικός, καὶ ὀψακὸς καὶ πλεονασμοῦ τὰ. σῶν ἐξ ἡνωλοῦ ἐπεκτεταμένου τῶν ἐπειρωτικῶν.

Οφλω, στ τὸ χρεωστῶ. καὶ πτ καὶ συγκοπὴ ἀπὸ τοῦ ὀφείλω ὄθεν καὶ βαρύνεται. ὄφλημα, ὀφείλημα ἐκκλησίας δίκης χρεωστήματος.

Οφθαλμοί, ὄνομα προσηγορικόν. πτ παρὰ τὸ ὄπτω καὶ ὄπαλλομαι τὸ πτῶ ὀπαλμὸς καὶ ὀφθαλμός, διὰ τοῦ ἄλλεται τὸ ὁρᾶσθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐφάπτω ἁπτὸν τὸ ὀφθῆναι. καὶ ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τῶν ὀπῶν τέσσαρες λέγω μ. ὀξύνω δὲ ἀναλογίᾳ ὅτις. καὶ πῶν θάλαμοι ὄντες καὶ συγκοπὴν, καὶ γόωντο ἐπὶ φ. καὶ ὁρᾶσθαι θολουμένη ὠμῶς, τουτέστι χλευασμοῖς, οὕτως διακριβοῦν. ἡμὲν ὕδωρ τὸ κοινὸν ἐπιφέρει, σὺν δεσμὸς ἐστὶν ἀνθ' οὗ τὸ πως. ὅς τε, Οφακαὶ οὐκέτ' ἐλάσσω ἰλιάδος β. ἡδὲ ὁριστικὸν ἐπιφέρει, ἔστιν ἐπιρρήματα. ὅς δ, Οφα μὲν ἠὼς ἴων. ἀντὶ τ, ἕως ἰλιάδος θ.

Φῦς παρὰ τὸ φέρω φορῦς. καὶ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ φέρω συγκοπὴν φῦς καὶ φῦς κὴ ὀφῦς. ὀδὲ ῥωδιανὸς παρὰ τὸ φορεῶ φορῦς, πλεονασμῷ τοῦ φ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὄπτω, ὦφα, ὀφῦς καὶ ὀφῦς πλεονασμῷ τοῦ ρ. καὶ ὠφορύες, καὶ μᾶλλον ὠφόφρυες πλείονες οὖσαι, οἱ τοὺς ὠφθαμοὺς καὶ τὸ ὀφθαλμοῦσαι. ἀπὸ τε τῶν ὀμβρῶν καὶ τῶν καταφερομένων ῥοῶν. ὡς μὴ ἐπὶ ἀνωφερὲς φέρεσθαι. καὶ ὠφόφυες τινὲς οὖσαι καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, αἱ ὠφῶν φυόμεναι. καὶ ὠφορόφυες τινὲς οὖσαι οἱ ὀροφοὶ τῶν ὠφῶν. καὶ δηλοῖ δὲ καὶ λέξις, καὶ τὸ προβολὴν ὀδόντων τε τόσου καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ὀψέων ἡμῶν. καὶ τὸ ὄρος ἡμῶν τῶν ὀψέων.

Φυάζειν, λέγεται τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν. ἀπὸ τῆς ὀφρῦς.

Χάρισος, στ τὸ ἔξοχος, καὶ ὀχθοχώς καὶ ὀφυάζω. δόξου. πτ ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἔξοχος. τὸ οὐδέτερον, ἔξοχον καὶ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἔξοχα. καὶ ἀφαιρέσει τῆς ὀξ

προθέσεως, ὀχα. ἔστι δὲ ἕτερος ὁμώνυμος.

Ο φθαλμῶν, ἀντὶ τοῦ ὁρῶντες ζηλώσει καὶ ἐπιθυμοῦσι τῶν αὐτῶν.

Ο χθονιράνια, τὰ κηλώνεια, καὶ ἐκ χύσεις αὐλετόμενα τ μηχανήματ. ἢ σὶ δὲ ἂν ἴοι ξύλινα καὶ κεραμᾶα.

Ο χθονιὸς, ὁ δεσμὸς καὶ ὁ λῶρος, ὃ ἐξ οὗ ἀποκρέμαται ἡ ἡνία. ἢ δὲ ἀπὸ τ ἔχω ὅστ τ κρατῶ, ἔχαον ἢ ὄχαον.

Ο χειὸς, ὁ σῖτος ἐχόμενος καὶ συσφιγόμενος τὴν περικεφαλαίαν ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ σωτ ἔχω. ἀπὸ τ ἔχω ὀχεὶς. ὅστ δὲ ἢ ἐκ τῆς θύρας μοχλός, ἀπὸ τῆς αὐλῆς συνοίας. λέγουσι δὲ καὶ ζωστῆρος ὀχῆας, τὴν ἐν θώρακος ζώνην.

Ο χεσφίν. Δάγγιόσκηται ὁ ἢ ὁ ὀχεσφίν, ἢ ὀρεσφίν, ὁ μὲν δόρυμος λέγεται γενέσθαι ἀπὸ τῆς ὀχειὸς ἢ ὀρεσίσθαι κῆς τῶν ἡλικιῶν, καὶ τὲ ἐν θεσίν τ φ ὀδεξύφωνον ἀναθοῦναι αὐτῶν λέγων, ὁ δὲ οὐδύναται ἀπὸ ἀποκῆς γενέσθαι, ἐπεὶ μὴ γενικῆς σημαίνων ἐστὶ χοιὸς. ὁ δὲ κατ ὄρεσφίν, ἀντὶ τοῦ ἐκτοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὀχεσφίν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τ ἅρμασος σχήματος ἐξ οὗ τως ὡς ἐν ἀπὸ τ θεόφαντον γίνεσθαι θεόφαντον, τὸ αὐλικὸν πρόσωπον ἢ ἀπὸ τῆς ὄρεος ἢ ὀχεος γενικῆς, γίνεται ὀρεόσφι. ἢ ἢ συγκοπὴ τ ο, ἢ πλεονασμῶ τῆς φι συλλαβῆς. οὕτως ἡρωδιανός.

Ο χθον, ἀντὶ τοῦ ὀχημα. ἢ καὶ τὸ ἐν τῷ ὀχείαν ἐπὶ τῆ-

Ο χος, ὅστ τ ἅρμα. ἢ ἐκ τ ἔχω τ ἐλαύνω. ⟨ δῶρος. ἀφ αὐτοῦ ῥῆμα ὀχῶ ὀχήσω. ὅθεν ὄνομα ῥηματικόν, ὄχημα, ὀχήσας, δεικνύουσα ἀπὸ τ ἐνεστῶτος ὀχῶ, ὀχήσω.

Ο χθαι, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ ⟨ μλ. ὅστ δὲ ἅρμα. τὰ ἀξέχοντα. ἀπὸ τ ἔχω ὄχος. τὸ ἀνάκλυσον, ὀχήματα πλεονάσμῳ τοῦ θ, ὀχθη. ὅστ ἢ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς. ὥστε, Αὐτὰρ ὁ δὴ τοῖσι δι ρυμὸν λίπεν αὐτοῦ ἐπ ὀχθη. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνέχειν.

Ο χθωρος. τὸ λῶμα τὸ γυναικεῖον, ὑποπίπτων ὁ χθωρος.

Ο χήσας, δεικνυόμενος ἀνήσας σεαυτὸν ἀξας. ἀπὸ τοῦ ⟨ λέγω. ἀχθοβαρύτερον. ἀφ οὗ πυκνούμενον, ἀχθω. ἢ ὀχήσας ἢ χροιὴ πλεονάσμῳ τοῦ α ἁπλοῦν ἢ ὁμοίως

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΙ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥΒΛΑΣΙΟΥ

Ι ῥοὶχθον, ἀπὸ τοῦ ποιῶ ὁ δὲ θρύπτω φθόγγος, ὅσει ποιόν τος καὶ κρούον τος ἔχος ἐστί.

Π ᾶα. τὸ πᾶα ὡς λέγει Ἡρωδιανός πεῦ παθῶν, ἀπὸ τοῦ πάσσω γίνεται.

Π αγασσαῖος λέγεται ὁ ἀπόλλων ἀπὸ πατρίδος. ἔστι δὲ τόπος τῆς θεσσαλίας καὶ πόλις. παρὰ τὸ ἄγω τὸ ἄξω. ἠσθόδος ἐν ἀποθέσει Παῖ δ' ἄλλος ἡβώοιμι ἀπόλλωνος παγασαίου.

Π αγίς. παρὰ τὸ πήσσω τὸ πηγύω πηγίς ἢ παγίς. λέγεται καὶ πάγη δίκτυον ἢ θηρατικὸν ὄργανον τετράγωνον.

Π αγωθεῖς, ἐφραωθεῖς. βεβαωθεῖς ἀπὸ τοῦ παγίω. τοῦτο παρὰ τὸ πάγος. τοῦτο παρὰ τὸ πήσσω πήξω. ὅθεν καὶ τὸ ἔπαγη. καὶ ἡμετέρα πάγεις. ἐκ τοῦ ἔπαγος γίνεται πάγος, ὁ ἐπιπαγμός.

Π άγουροι, οἱ ἀφρίζοντες. παρὰ τὸ οὐρεῖν ἢ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις. πάγοι δέ ἐσιν οἱ κρημνώδεις τόποι, παρὰ τὸ πεπῆχθαι ἢ ὕψος. καταστρέφει δὲ ἡ ς τὸ διαστέλλον ἐν τοῖς πάγοις. ὡς τὸ, Δώκνδης νύκτα φυλάξω, ἀντὶ τοῦ διαστέλλω.

Π άγχυ, τὸ ἐπιτελῶς σημαίνει. γίνεται δὲ παρὰ τὸ πάγυ καὶ τὸ πλεονασμὸν τοῦ χ.

Π αγκρατιαστής, ἀθλητής. πύκτης. καὶ παγμή. ἀπὸ

Π αλαιός, παρὰ τὸ πάλαι ἐπιρρῆμα. ἢ πάλαιον παρὰ τὸ ἔκπαλαι εἶναι. τὰ δὲ ἡς αι λήγοντα ἐπιρρήματα τὰ ὧν σχετλιαστικά ἐσι τὰ πλείω, διὰ τῆς αι διφθόγγου βαβαί. πατταί. βαβαί. οὐαί. οὕτως οὖν καὶ πάλαι. τὸ λαί, βραχύ. Διαλλί. Ἰστέον ὅτι ἡ καὶ ἢ οἱ διφθόγγοι ἐν τοῖς εὐκτικοῖς ἢ ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι, τελέαι λογίζονται μακραί, πλὴν τοῦ πάλαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ προπάλαι καὶ ἔκπαλαι.

Π αλαιφάτου, παλαιφαμένης. ἀντὶ τοῦ τῆς πάλαι τετιμημένης θρυός. ἢ τῆς ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφημισμένης. ὡς ἀνθρώπων γυναικῆς ὑπερχούσης. μυθολογεῖται δὲ ὅτι πάλαι ἄνθρωποι, ἐκ δρυὸς ἢ λίθων ἐγένοντο. ὅθεν, Οὐ δὲ ἀπὸ κρυός ἐσσι παλαιφάτου.

Π αλαίμων. ἐκ τοῦ πάλη ὁ ἢ τοῦ παλαίστρα ἢ ὁ ἀ μων. τοῦτέστιν ὁ ἔμπειρος τῆς παλαιστικῆς.

Π αλαίω, παρὰ τὸ πάλλω τὸ σείω. ἢ ἀπὸ τῆς παλάμης.

Π αλαισύνη, ἀπὸ τοῦ πάλαι ἐπιρρήματος.

Π αλαιστή, σημαίνει τὸ τῶν τεσσάρων δακτύλων ὄρεξιν αἰσθητήν. παλαιστὴ ἐσὶ δύο. ὅτι πέλας σύγκειται τὰ ὀγδοήκοντα. φυτέστι πλησίον ποιεῖ τοὺς δακτύλους. παρὰ τὸ πελάζειν οὖν τὰ ὀγδοήκοντα, παλαιστή. ἔστι δὲ τετραδάκτυλον μέτρον. λέγεται καὶ δόχμη, ὅτι πλατεῖα τῇ χειρὶ μετροῦμεν. ποιεῖ δὲ ἀπὸ τῶν μεγάλων δακτύλων πρὸς τὸ λιχανοῦ ἄκρον δακτύλους δέκα. ἡ δὲ σπιθαμή, ἔχει δὲ χόμας ἑπτά. οἱ, παλαιστὰς ἑπτὰ. δακτύλους δὲ δώδεκα. ὡς ἐχούσης τῆς δὲ χόμης δακτύλους ἑπτά. ὁμοίως δὲ τῆς παλαιστῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου διϊσταμένων τῶν δακτύλων ἕως τ, ἀνυχείρος, λέγεται σπιθαμή, παρὰ τὸ ἀπεσπασμένον ποιεῖ. διὰ τὸ ἀπεσπασμένον τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου τ ἀνυχείρος, πρὸς τὸ τοῦ μικροῦ ἄκρον. ὡς δὲ χύσιπους, διὰ τὸ ἀπωσπασθαι τὴν ὅλην χεῖρα. ἢ παλαισθεὶς ἐν τῷ λῃ ψαλμῷ ἀντὶ τοῦ μέλητας. γίνεται ἀπὸ τοῦ παλαιῶ.

Π αλάμη, ἐκ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέπαλμαι. ἢ ἐξ ἀμφοῖν παλάμη, δι' ἧς ἡ χειρ κινεῖται. ἢ τὸ παλιντρεπές.

Π αλαμναῖος, ὁ τῇ αὐτοχειρὶ φονεύσας τιμωρούμενος ἢ ὡς παλαμναῖος. λέγεται καὶ ἐν χαλκίδι παλαμναῖος. ἢ ἀπὸ τῆς δίκης τῶν θηρείων παλαμναία καλουμένη. ἐπὶ ὁ ἐχθρὸς δὲ καὶ πολέμιος, παλαμναῖος καλεῖται. ὁ διὰ χειρῶν καταγινόμενος τ μάχην παρὰ τ παλάμην. παλαμναῖος, φονεύς. ἀνάθετος τῷ θεῷ. μεμιασμένος. πικρός. φόνιος. σοβαρός. παλαμᾶσθαι γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὸ διὰ χειρὸς ἐργάζεσθαι. ἔστι παλαμνος καὶ παλαμναῖος ἀπὸ τοῦ.

Π αλσύνη, ἐπιρρήματος μεσότητος. μετεβλήθη δὲ ἀπὸ ἀττικῆς πρώτεως εἰς ἐπιρρήματα. ὁ παλσυνής τ παλσυνοῦς τὸ παλσυνῆ. παρὰ τὸ πάω καὶ τὸ χύω.

Π άλη, ἀπὸ τῆς παλαίστρας θυγάτηρ παρὰ δόκιμοι ποιηταὶ ἐν χρήσει. καὶ τρὶς καταγομένοις παρ' ἀλλῶν ἀναιροῦντες. οὐ ἔρμῆς καταχθεὶς ἐφόνευσε τὸν ἐπὶ τῆς

παλαίστρας. ἀφ' οὗ καὶ τὰ τῶν ξένων καταγώγια πανδοκεῖα λέγουσιν. ἢ ἀπὸ τῆς πανηγύρεως ἢ χεῶν ταὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι. πάλιν δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πυρίνων ἀλεύρων καὶ κριθίνων. οὕτω γὰρ καλοῦσι τὰ διαλυόμενα καὶ γῆν. καὶ ὅμηρος, ἐπάλυσεν, διέλυσε, καὶ ἔθρυψε, χαλᾶν καὶ ἀσθενῆ. ἀπὸ τῆς χιόνος συμβαίνειν γίνεσθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ παλαιεῖν τὸ θηρᾶν τι τῶν τοῦ ἀνέμου πάλουμβρα, δι' οὗ δῶσι στέγαι αὐλὸν ἀναπέψαι. θύειν δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ ὅσα εἰ μεσολαβεῖν, βάλλειν πυκνοῦσαν. παλάστερον δ' ἄμαξιθώρηξ, ἰλιάδος ε. ἀντὶ τοῦ ἐμολύνετο. ἐβρέχετο. ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ βρέχω, μ' παλάσσω. στ' τὸ μολύνω. τὸ δὲ πάλλω, σφάττω ἀπὸ τοῦ πηδῶ. συγκλύζειν, ἄλλοθι τὰ ἐκ τῆς γῆς ὑδατα.

Πάλη, ἡ ἀπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα, καὶ ἀπὸ τοῦ καταπάλλεσθαι τὸ σῶμα τῇ πηλῷ.

Πάλιν, στ' ῥῖα. τὸ ἐς τοὐπίσω. ὡς τὸ, Χειρὶ πάλιν ἐρύσσαι. καὶ τὸ ἐκ δευτέρου. ὡς τὸ, Οὐδέ κέ μιν πάλιν ὀτρύνειε θυμός. σημαίνει καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς τὸ, Οὐ θέσφατον τὸν μῦθον ὀτρύνεται οὐδὲ πάλιν ἐκρέει.

Παλίσκιον, τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπὸ ἄλσους.

Παλιτάγρεον, παλισύλλεκτον. ἐς τοὐπίσω λεπτόν. ἐξ οὗ ψευδές, καὶ μεταβλητόν.

Παλίορρος, ἀπὸ τοῦ ὁρῶ γίνεται ἐκμαγικὸν ὄνομα ὀρτός, καὶ παλίορρος. ἐχθὴς διὰ τοῦ τ γράφεσθαι, οὐχὶ διὰ τοῦ ς. ἴτ', ἢ, ὁ πάλιν ὄρμημένος. στ' δὲ τὸ ὁπισθόρμητος. ἐκ τοῦ πάλιν τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐς τοὐπίσω, καὶ τοῦ ὁρσω ἀπολιπεῖν μέλλοντος.

Παλιορμένω, ἰλιάδος λ. τυραννίω, δηλ. μέρη λόγου ποιῶ. ὁ δὲ ἐρμαπίας, σὺν θεραπεύειν δέχεται. καὶ ἀρίσταρχος, ἀντὶ τοῦ ὁπισθεν ὁρμῶντες ὡς παλιμπλαγχθέντες καὶ εὐρυκρείων. στ' δὲ τὸ ὑποστρέψαντες καὶ πάλιν ὁρμήσαντες. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον.

Παλινῳδία. ᾠδὴ τῇ προτέρᾳ ἐναντία. καὶ δόγμα ἀνόμοιον τοῖς πρώην. ὁμ', Ἀλλὰ παράθηται καὶ ἀπόχρεον πολινῳδίαν ἆσαι.

Παλίωξις. παλίωξις λέγεται ὅταν οἱ διωκόμενοι ἐς τοὐπίσω τραφέντες, τοὺς πρώην διώκοντας ἐλαύνωσι, μ' ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ διώξις, παλίωξις καὶ ἀπὸ βολὴν τοῦ υ καὶ τοῦ ς. καὶ κράσει τῶν δύο ι ἐς ι μακρόν, παλίωξις. σημαίνει δὲ τὴν ἐκ δευτέρου διώξιν καὶ φυγὴν τοῖς ἐναντίοις. καὶ ἡ ὑποστροφὴ τῶν φευγόντων διώξιν. οἷον οἱ πρότερον φεύγοντες ὕστερον πάλιν αὖθις διώκοντες θαρρήσαντες. ἰλιάδος μ.

Παλιγκάπλος, ὁ μεταβολάς. ὁ τὸ αὖθις ἀπορράζων

Παλίμφημα, κακὰ ἐναντία. <καὶ πολλῶν.

Παλίλλογα, ἰλιάδος α ἀντὶ τοῦ παλιν συλλεκτα. ἐκ δευτέρου πάλιν σῖναπόμενα. ἀπὸ τοῦ πάλιν καὶ τὸ λέγω τὸ συλλέγω, πλεονασμῷ τοῦ λ.

Πυλίμβολος, ὁ γῖ πρακτος καὶ ἀπόδοκιμος. ς' ὁ πολλάκις τὴν μεταβολὴν ἀπεμπολημένος. καὶ ἀκαταλλήλος καὶ ἀπόρίπτος καὶ ἀνάρμοστος. καὶ ὁ πρὸς πολλάκις μεταβαλλόμενος, οἷον ὅμηρος ἀμφιπρόσαλον φῆ. καὶ ὁ δολοῦλος ὁ διαπρεπῆ τὴν πρᾶσιν ποιούμενος.

Παλιμπετεῖς, τὸ ὀπισθόρμητον. ἀπὸ τοῦ ἔμπαλιν καὶ ἐς τοὐναντίον πεσεῖν. ἰλιάδος ω.

Παλάμη, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὴν κίνησιν ποιεῖν, καὶ ὁ ἐν ταῖς παλάμαις πάλλουμβρα, δι' οὗ δῶσι στέγαι αὖλον

μοῦ ἀγάλματα. πάλιξις γὰρ τὸ βάλλειν.

Παλλὰς, ἡ ἀθηνᾶ. ἢ πρὸ τοῦ ἀνα πεπλάχθαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ διός. καὶ ὅτι πάλλουσα τὰ ἔγχη τῶν γιγάντων ἀπέκτεινεν. ἢ πρὸ τοῦ ἀεὶ πάλλουσα τὴν καρδίαν τοῦ διομήδους προσποιῆσαι τῷ διΐ.

Παλλαχὶς, ἡ πρὸς καὶ τὰ δωρικῶς, πάλλαξ λέγεται.

Παλύω, ὡς μὲν ἀπίθανον, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν. ἄμυδον δὲ τὸ λευκαίνειν. ἰλιάδος κ. Ὅτε πρῶτε χιὼν ἐπάλυνε ἀρούρας. πρὸ τοῦ πάλλω, καὶ παλίνω, ἢν οἱ ἀπίθανοι παρὰ πάλλειν λέγουσιν. ἔστι δὲ τὸ λεπτομερέσ ἀπὸ τοῦ ἀλεύρου. πρὸ τοῦ ἀπὸ πάλλεσθαι, τουτέστιν ἀπορρίπτεσθαι ἐκ τοῦ ἀλεύρου.

Παμφαίνειν, ἔχει. καὶ τὰ ρικῶς τὰ, ἔχει τὸ ἴ. προσγεγραμμένου καὶ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ λουσαν. ἔστι γὰρ ἐναμφαίνω. καὶ τὸ ῥίπτω παμφαίνω. καὶ λοιπὸν καὶ ἐκτάσιν τῆς ι συλλαβῆς, γίνεται παμφαίνειν καὶ ἐχνσιν. καὶ ἔστι φαίνω, φαίνης, φαίνῃ. διαλέκτῳ δὲ ἰωνικῇ, γράφεται ἐπὶ ῥίπτω προσωδιακῶς διὰ τοῦ η μετὰ τοῦ ι. τὸ γὰρ δοκεῖ καὶ φιλεῖ καὶ φιλητὸν λέγουσιν ἐκφωνοῦντες τὸ ε συλλαβῆς. οὕτω καὶ τὸ παμφαίνειν, ἰλιάδος ε.

Παμφαλῶν, σημαίνει τὸ ἐπιφέρεσθαι καὶ προβλέπεσθαι παρά τισι. πρὸ τοῦ τὰ φάνω δὲ καὶ κῆσται ἄλλεσθαι. φαῶ καὶ παμφαῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, παμφαλῶ. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ.

Πάμπαν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς. ἰλιάδος α. Γίνεται ἀπὸ τοῦ παν. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμόν, πάμπαν.

Παὴ, φασὶ τινες ὧν. διὰ τὸ ἐπιφωνεῖσθαι ἀκαίρως τρίς εν

Πἄνδαρος, παντὸς ἀρά. προέστηκε γὰρ ἵππων. θουσιάσιν.

Πανδάρεως κυρίως, ὁ πάντα δράσας ἕνεκα κέρδους καὶ πλεονεξίας. ὦρος.

Πανδρῶν, εἴρηται ὁ ἀπὸ τοῦ πρὸ τοῦ πάντων δῶρα ἔλαβεν, ὁ καὶ δῶρος παντὸς τῶν θεῶν, ὡς φησιν ἡ σόφος.

Πανδίων, πρὸ τοῦ τὴν ἰωνικὴν μετοχὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, πανδίων.

Πανδοκεύς, παντοχεύς. ὁ πάντας δεχόμενος.

Πανέφθου καστέρου, ἡ σόφος ἀναστίβι. ἀντὶ τοῦ ἐφθῆ τοῦ καὶ διαλελυμένου καὶ ὑγροῦ τὴν φύσιν. ἡρόδωρος δὲ ἀπὸ τοῦ φησιν, ἀφ' οὗ ἐφθός.

Πανήγυρις, ἑορτή. σωμάτροισις. ἀφ' οὗ ἄγυρις. ἧς ἦν πάντες ἀγείρονται.

Πανόπιον ἔγχος, τὸ οἱονεὶ πάνοραμον καὶ ἐπιφανές. δύναται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀμύνεσθαι. ἴσως δὲ ὁ ψὲ ἔγκλιτον, καὶ μὴ ὠπὶ τὸ ἔγχος δεχόμενα, ἀλλ' ἀριστοῦτως ὠμί. τὸ δὲ παντὸ ἔσχατον, αὐτὴν τὸ ἔγχος λαβοῦσα ἐπέμισεν. Πανομφαίων ξιφί, πάσης φήμης καὶ κλεηδόνος ἀποτρόπαιε. οὐκέτι δὲ καθόλου τὸ ἐπίθετον ὁ πανομφαῖος, ὁ κληδόνιος καὶ πάσης κληδόνος ἀποτρόπαιος. ἀπὸ ἀπαξ.

Πανύχιον, ἐπὶ ἐξέκμα μεσοῦντος ἀπὸ τοῦ πανυχίως. ὁπότε δὲ ὁ, μετὰ χθὲς ἐπὶ ἐξέκμα τὴν σύνταξιν, ὡς πρὸ ἡμέρας. ἐκ τοῦ ὑξ νυχος, νύχιος, ς πανύχιος.

Πανωσία, ἡ πανοπλία. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ σάνωσ εἰρηται. οὕτως εὑρον ἐν στελευτῷ.

Πανσυδίη, ἐπὶ ἐξέκμα ἐξ ἁθροίσεως. πανπληθεί. ἔστι δὲ ς πανσυδίη μετὰ τοῦ η. πανπληθῆ. πανστρατιᾷ. πρὸ τοῦ ὁμοῦ πάντα θαι καὶ σεύεσθαι, ἤγουν ὁρμᾶν καὶ ἐπακολουθεῖν.

Παπὼ παπᾶς, δευτέρας συζυγίας. Τὸν ἀπαλῇ χειρὶ παπῶσαντα. ἀπὸ τοῦ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ. καὶ ἀναδιπλασιασμοῦ φαφῶ. καὶ ῥοπὴ τῶν δασέων εἰς τὸ ψιλόν, παπῶ.

Πάππα, προσφώνησις ἡμιτικὴ ὕδωρ πρὸς πατέρα. Παῖδα πατὴρ οὐ μάτα παπάζουσιν. ἰλιάδος ε. οὕτω λέγεται πρὸς οὐρανοῦ οἰκοῦντας ὁ πατήρ, θεὸς. ἢ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π, πάππα.

Παπαίνω, προβαλλόμενος. ἐπιτηδῶ. πανταχοῦ τὰ φάντε ταγήτερα. γίνεται φαπαίνω. καὶ κατὰ παπαίνω. σημαίνει δὲ τὸ βλέπειν καὶ προσποιεῖσθαι, καὶ ἁπλῶς. ἢ πρὸ τοῦ πέπω, πῶ. πρὸ τοῦ πέπω πάπω. ς καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πεπάπω. πάπω. ἰαδικὸν δὲ τὸ προπαμβύκαις ἐοικέναι. ἰλιάδος ς.

Παπία, πρὸ τοῦ πάππα, ὃ σημαίνει τὴν ἐξωμαίωσιν φωνῆς, τοῦ πατέρα.

Πάνουργος, πρὸ τοῦ ἐξ παῶν ἐνεργειῶν. σημαίνει καὶ τὸν φόνιον καὶ ἀνόσιον παῶν καλοῖς. σημαίνει καὶ τὸν καινοποιὸν ἁπλῶς δολούμενον. διὰ τὰς ἑαυτοῦ σοφιστικὰς κακίας.

Πἀνδεία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἀπὸ πομπείας τῆς σελήνης. ἢ ἀπὸ πομπὸς ὁμοῦ, οὗ καὶ ἡ φυλὴ ἐπωνύμος. καὶ ὅτι τῷ διΐ ἄγονται τὰ πάνδεια. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ πάντα διΐ εὐφημεῖν τῷ διΐ.

Πάρα, σημαίνει ῥῆμα. Τίς ἐθέλοι πωλῶν τάνδρὸς πόρα. ἐγὼ πάρα, πάρεσμι. πάρα δ' ἀνὴρ, πάρεστι. πάρεμοιγε ἡ ὁμοιότης, ἀπὸ τοῦ παρέμοιγε. ἡ ὁμοιότης ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ σημαίνομαι ἡ πάρεσμι. πῦ πάρεσθε.

Παρὰ ἡ πρόθεσις, σημαίνει ῥῆμα. τὴν ἐκ τοῦ σχέσιν, ὡς τὸ, ἄνομος παρὰ νόμον. λαλῶ, παρὰ λαλῶ. καὶ εἰ πω, παρείπω. ἡ τὴν πλησιότητα. ὡς τὸ, ἔξεστι, παρέζεσ. ἡ τὸ πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ, ὁρμῶ παρορμῶ. Παρὰ θῖνα ἁλός. ἢ πρὸ, τὸ ἔξω δηλοῖ. ὡς πρὸ τοῦ παρὰ πλήν, τὸ ἔξω πλήν. ἀλιαλὸς μόνον εἴρηται ποιητὴς ὀνόματος πρὸ τοῦ παρὰ τὸ ἅλα ἔχειν ἐγκλιτὸν ἁλός. ἔχει δὲ διαφορὰς ς ἧς, ἀκτῖνα, κήρηνα, κῆτα. ἀκτὴ μὲν οὖν εἴρηται ὁ πετρώδης ἀιγιαλός. ἠϊὼν δὲ ὁ πρὸς ἄνεμον ἀιγιαλός. θιὼν δὲ ὁ εὐδίους κῆ ἡσυχος ἀιγιαλός. πρὸ τοῦ μὴ γαλήνης κῆ μηνεμίας ἐκεῖσε τὰ κύματα ἀφιέσθαι.

ἀλιαλὸς

ἀκτὴ,

ἠϊὼν

θιὼν

Παραβλῶπες τὸ φθαλμῷ, ἰλιάδος ι. πρὸ τοῦ βλέπω μήσομαι, ἀφ' οὗ ἀπόβλητος τοῦ ω, βλέψ. κῆ ῥοπὴ τοῦ ε εἰς ο καὶ ἐκτάσει, βλώψ, κῆ παραβλώψ. ἀπὸ τραβαί.

ἀφελεῖς, ἁπλοῦς, ἀκέραιος, ἀκέραιος, ἀφελής, ἁπλοῦς. τὸ ἀπλοῦν τῆς ἀληθείας. τὸ ἁπλοῦν τῆς ἀληθείας. τὸ ἁπλοῦν τῆς ἀληθείας. τὸ ἁ

Παρήϊον, τὸ παρὰ τὰς παρειὰς χαλινάριον. ζητεῖται τὸ
Παρήορος, ῆμι θακαὶ ῆμθα, ἴλιάδ. < καλλιπάρηος.
ρος ᾱ. ἀνὴ ρου κῑ πλάτος καὶ κῑ μηνὸς. παρηωρη-
μένος τῷ σώματι, ῥυτέσιν ἐκλελυμένος εἰς ἄμω.
μᾶν δὲ ἀνὴ ρου μέτρας. παραιωρούμενος καὶ ἁρμηνὸς
ἐκτεταμένος. Γίνονται δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τοῦ ἀείρω.
ρήματικὸν ὁμόμα κῑ ἀπὸ βολικὴν τοῦ ἰ, ἄορος. κῑ μὴ
τῆς παρὰ προθέσεως, καὶ ἐκτάσει τοῦ ᾱ ἁρῶ, παρή-
ρος. καὶ Ὅμηρος παρηορίας λέγει τὰς τοῦ παρήορος ἰσο-
νομίας. ὑφ' ἃς ὁρίζεται ἴσως τὴν ἐξωμοδίαν δέδεται.
κῑ ὁ μὴ κῑ χώραν ἔχων ἀραρυίας τὰς φρένας, ἀλλ' ἀνω-
μάλους. οἱονεὶ ὁ ἀφρῶν. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω.
καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ σώματι παραιωρούμενος ἐν τῷ ἐκ
τάδε. καὶ ὁ ἐκ τοῦ ζυγοῦ παρεζευγμένος ἵππος.
Παρηρεμμένη, ἐκβεβλημμένη. ἀπὸ κεχωρισμένη, κῑ
οἱονεὶ καθηρεμμένη. ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ καταβάλλω. ὁ
παρακείμενος ἠρεκα.
Παριθμα, τὰ πεῖτ φάρυγγα. διὰ τοῦ παρακλαυτῶ
ἰαθμῶ. ἰαθμὸς δέ ἐστι σκύτος τόπος, δι' οὗ ἵενται τὰ
ἐσθιόμενα. κῑ πινόμενα κ' παρὰ τὸ ἱέμαι τ πνοήν. οὕ-
τως Ἡρωδιανός. λέγουσι δὲ κῑ ἀντιπάδες, ἀπὸ τοῦ ἀνίκλ-
Παροιμία, ἡ ἐν οἴνῳ ἀταξία. < σθαι ἀγγέλοις.
Παροίτερος, παλαιότερος καὶ ἀρχαιότερος. ἀπὸ τοῦ
πάρος σημαίνει τὸ πρίν κ πάλαι, ῑμ παροίτερος ζ
παροίτατος. σῑ δὲ κῑ τὸ παραιτέρω. ῑα, Καὶ δὲ μεμνη-
κέναι τόνδε παροίτερον ἐξερεύεσθαι. σῑ δὲ κῑ τὸ παρώτερος.
Ζώσμην ἔτυψε παροίτατος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πρός,
Πάρθις, ὁ παθητικός. εἴρηται οὐκ ἀπὸ < ἀπὸ βολικῆς τ ς.
θω θῑς, ἀλλὰ μεταποιήσεως κῑ μεταχηματισμός. πεῖ
παροψὶς, τὸ μέγα ῥυβλίον. παθῶ.
Παροιμία, παρὰ τὸ οἶμος ὁ σῑ τ ὁδὸς οἰμάω καὶ παροι-
μία. ἔστι δὲ παροιμία λόγος ὠφέλιμος μετ' ἐπικρύψε-
ως μερίδος αὐτόθεν ἔχων τὸ χρήσιμον, ᾧ πολλῆς τ ἐν τῷ
βάθει διανοίας. ὅθεν καὶ ὁ Κύριος τοῖς ἀφκοις. ἐν
παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν.
Παραβολή. ἡ παραβολὴ ποσαχῶς. παραβολή ὁ ὀνομα δι-
σμὸς, ὡς τὸ, ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολήν. παραβολή, ἀπ-
ὸ μαστῶδης λόγος, ὁ πολλοὶ λέγουσι ζήτημα, ἐμφαί-
νον μᾶλλον, οὐκ αὐτόθεν δὲ πᾶντως δῆλον ὂν ἀπὸ τῶν
ῥημάτων, ἀλλ' ἔχον ἐν τῇ διανοίᾳ κεκρυμμένην, ὥσ ὁ
σαμψὼν ἔλεγεν. Ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ βρώματος πικροῦ γλυ-
κύ. καὶ σολομῶν, Τότε νοήσεις παραβολὴν καὶ σκο-
τεινὸν λόγον. παραβολὴ ἡ ὁμοίωσις. ἀμὴν γὰρ παρα-
βολὴν φῆ παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων. Ὁμοία ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν σπείρον τι. παραβολή ἐστιν ἡ προ-
πικῶς λεγομένη, οἷόν ἐστι τὸ, Υἱὲ ἀνθρώπου, εἶπον
αὐτοῖς τ παραβολὴν ταύτην. ὁ δὲ ἐτὸς, ὁ μέγας ὁμε-
γαλοπέρυξ. ἀετὸν λέγων τ βασιλέα. ἕως τοῦ ἄμος ἕως.
Πάρις, παρὰ τὸ παρίεμαι τ μόρον, ῥυτέσιν ἐκφυγεῖν
τὸν θάνατον. ἢ παρὰ τὴν πάρα ὁ σημαίνει τὸ μέρος.
μον. ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν οἰκουμένην πάντα ἀναφῆναι.
Παρεγγεγραμμένος, ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις
τεταγμένος. ἐγγράπτους δὲ ὁ ῥήτωρ τοὺς ἐπὶ ξένης
πολιτευθέντας. παρεγγράπτους δὲ λόγους.
Παρθένος, παρὰ τὸ παρακατατεθεῖσθαι τ μητρὶ τὴν
κλειστὴν. ἢ παρὰ τὸ παραθεῖσθαι τῇ μητρί. ὡς ὁ σκλη-
ρὸς. Ἡθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει. ἢ παρὰ τὸ θῶ
μᾶλλον τὰ γίνεται θήλεα. κῑ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως,
παραθήλεα. κῑ κῑ συγκοπῇ πρὸ θέσεως. ἡ πᾶν ταύτην
ἡλικίαν οὖσα, καθ' ἣν ὥραν ἔχει ἐκθρέψασθαι ἢ ἐκ-
θρέψασθαι μᾶζον, ἢ ἡ φύσις ἐτάξε. τὰς γοῦν μικρὰς παρ-
θένους οὐ προσαγορεύουσι παρθένους, ἀλλὰ τὰς ἡλι-
κίαν μὴ πρὸ ποιούσας. οὕτω φιλόξενος ὁ δεῖνα ῥη-
δίνος, ἢ ἐπὶ οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα δῆλον ἔργα.
Παρθενία, ὅτι παρὰ θεοῦ ἐδόθη. φησὶ γάρ, ἔλαβε
καὶ ἐμαυτῷ γυναῖκα, ῥυτέσιν οὐκ ἐκ τοῦ θεοῦ.
Παρθενοπώπης, ἰλιάδος Γ. σημαίνει τὴν πλέκε-
μένην τὰς γυναῖκας. παρὰ τὸ ὄπω ὀπεύω, γίνεται
ὀπώπης. καὶ ἐν συνθέσει παρθενοπώπης, διὰ τοῦ ῑ.
τὰ γὰρ παρὰ τὸ ἐποπεύω διὰ τοῦ ῡ γράφεται. οἱ,
παρθενοπώπης.
Παρμέμβλωκε, ἰλιάδος Σ. πάρεστι. προθυμεῖται.
ἐκ τ μέλω, μεμέληκα, καὶ μεμέλωκα. ὡς ὤρωχηκα,
παρώχωκα. εἶτα κῑ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τ β,
μέμβλωκα. ἢ παρὰ τὸ μολῶ μολήσω μεμόληκα, καὶ
Παρνασσὸς, ὄρος ἐστὶ Δελφῶν. ἀπὸ παρνασσοῦ < ἐξῆς.
ἐς χωρίον ἥρωος. ἀνδρομὴν δὲ φησὶν ἐμφαίνουσιν
ἡλάρχας τ δευκαλίωνος. κῑ τὸ μὲν πρότερον λαρνης-
σὸς ἐκάλουν. ὕστερον δὲ κατ' ἀναλλαγὴν τ λ ῆς ῶ,
Παρρησία, οἱ μὲν ἀπὸ τ παντορησία κῑ < παρνασσός.
συγκοπὴν, ὅ ἐστιν ἄτοπον. ἀλλὰ παρὰ τὸ πᾶν ῥῆμα.
συγκοπὴν γὰρ οὐ, ἀλλὰ ῥοπὴν. ἡ πάντα σὺν αὐτῇ ἔχουσα
καὶ λέγουσα. πεῖ παθῶ. οὕτω καὶ ὦρος.
Πᾶς, δύο σημαίνει. καὶ τὴν παντερα, ὁ καὶ ἀναδίπλα
σιασμὸν ποιεῖ πᾶς. φοῦτο δὲ οἱ μὲν ἑωμαῖοι βαρύνουσι
πάντας λέγοντες. ἡμεῖς δὲ πεῖ περισπῶμεν. ἀμφίβολον.
οὐδέποτε γὰρ δασυνόμενον ἀφαιρεῖται. πᾶς οὖν
ὁ ἅπας γέγονε πᾶς. ἐπλεόνασε τὸ α. πᾶς δασύνεται.
τὸ δὲ πλεονάζον α, οὐδέποτε δασύνεται, ὥστε ἀμ-
φίβολον. ὁρῶ δὲ καὶ τὸ θρούς ὄνομα λαμβάνον τὸ α
καὶ βαρυνόμενον καὶ δασυνόμενον ἕνεκεν ἐμφάσε-
ως ἐν τῷ ἄθρους. οὐκ ἄρα κεκώλυται καὶ κατὰ ταύτην
τὴν ἀναλογίαν, καὶ τὸ πᾶς, ἅπας. ὥστε μᾶλλον εἶναι
πρόσθλος, εἰ πᾶς ἀφαίρεσις. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς βούλε-
ται ἐκ τοῦ ἅμα πᾶς εἶναι ἐν συγκοπῇ. πεῖ παθῶ. Πό-
θεν παράγεται τὸ πᾶς; πρωτότυπόν ἐστι καὶ παραγωγὴν
οὐκ ἔχει. τὰ δὲ ἄλλας μονογενῆ διὰ τ κλινόμενα, ὁ-
ξύνεται. οἷον ῥᾳς, ῥᾳντός. πρᾶος, πρᾶον τός. ἰσοσυλλάβως
δὲ κλινόμενα πεῖ πατᾶται. θωμᾶς, θωμᾶ. τὸ μύρι-
πᾶς πεῖ πατᾶται ὡς διαλλάξαν κῑ τ γενικήν, καὶ ὁ

Συγγνές. τὸ ἐκλυνθῆναι. Ϛ τὸ οὐδέτερον τὸ πᾶν.

Πάσαλος, παρὰ τὸ πήσω μήκους τα. ἔστι δὲ ξύλον βαΐμηκες πρὸς τὸ κρεμᾶσθαι, ὅ παρ ἡμῖν.

Πάσασθαι, ἀφ οὗ τὸ ἐπάσαμην.

Πάσσω, ὄνομα συγκριτικόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ παχύς πάσσω, ὡς βραδὺς βράσσω.

Πάσσοφα, τὴν εὐπαρεστέραν. ἀπὸ τοῦ πήσω.

Πάσσω, σημαίνει τὸ ἐμβάλλω καὶ ἐμπάττω, καὶ τὸ ποικίλλω. ποθὲν δηλονότι ἐστὶ καὶ τὰ ποικίλα παρὰ τὰ πεσσόμενα καλεῖται.

Παστός, ἡ ἐκ παρὰ πεταγμάτων ποικίλων κατασκευασμένη σκηνή. ἡ ἢ ἐν ᾗ ἐστὶ πεποικιλμένη. καὶ νυμφικὸς οἶκος, παρὰ τὸ πάσσω. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους. ἰλιάδος Γ, ἀντὶ τοῦ ἐνεποίκιλλεν.

Πασάς, καὶ ἡμᾶς πασάδα λέγομεν. καὶ εἴρηται οὕτω διὰ τὸ ἐν αὐλῇ ἡμᾶς στῆναι. παρὰ τὸ πάσασθαι. ἀπόλλωνιος.

Πατανός, καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ α ἀπατανός. ὧρος.

Πατείλη, σημαίνει καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος, ἐνὶ τῷ τελέω τὰ πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Πατάσσω, ἐκτρέπω τὸ φοβοῦμαι. ὁμήσω, πήσω. συναλοιφῇ τοῦ κ πάσσω. καὶ πλεονασμῷ, πατάσσω. μεταγομένου τοῦ μήσοντος εἰς σσ. καὶ παρὰ τὸ πατῶ πατάσσω. Θυμὸς ἐνὶ στήθεσι πάτασσεν. ἰλιάδος κ, ἀντὶ τοῦ ἔπαλλεν, ἐπήδα ὑπὸ τοῦ φόβου.

Πατήρ, παρὰ τὸ πατέω ἐν τῇ ὠ οὐσία. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. καὶ παρὰ τὸ πατέω πατήρ καὶ πατήρ. καὶ παρὰ τὸ πατούμενον ἐν τῷ καταφιλεῖν τὰ παιδία. πάππος δὲ, ἀπὸ τῆς τῶν παίδων τῶν μικρῶν προσφωνήσεως, ὡς φησιν ὅμηρος. Ποτὶ τοὺς πατέρας πάππας ἰέμεναι οὐκ ἠλέξις. οἱ δὲ ὅτι κατὰ συνήθειαν τὸ πάππα λέγουσιν ἀντὶ τοῦ φίλτατε. ὡς ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. Ἱκανόν γὰρ αὐτὴν ἔχειν πάππα, ἀντὶ τοῦ ἐφίλουν. ὧρος. πατὴρ, παρὰ τὸ πατῶ πατήσας τηρῶ. καὶ ὅτι ἐν τοῖς ποιηταῖς πρῶτον πατῶσι τὰς θηλείας. πατήρ οὖν, ὁ τοὺς παῖδας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἔχων. ἢ δὲ σημαίνει τὸν θεόν, γίνεται παρὰ τὸ τὰ πάντα ὁρᾶν.

Πατεκίων, ὁ ὠῶν συνοφανὴς καὶ κλωσῶν καὶ τριχωρὶ χίας.

Πάτρος, ὅμηρος. Πάτρη ἀνθρώπων βίον ποιοῦμαι. ἀλεξείων, ὡς ἄδρον. ἰλιάδος ζ. τὰ δὲ ἑξῆς λείπουσι παύλλαβα βραχέα παρηλγομένα μονογενῆ, βαρύνεται πρότρος, μότος. μήτος. πότρος. οὕτω καὶ πάτος. δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ στρατός. τὸ γὰρ βροτός, καὶ ἀπὸ βρότου πάτου ἀφῃρεύγει. ὁ καὶ κατὰ ποιητήν, καὶ ἔχει ἀντεμφασιν. σημαίνει δὲ τὴν πεπατημένην γῆν τὴν λεωφόρον.

Πατῶ, πατήσω. ἐκ τοῦ πάτρος τοῦ ἐκ τοῦ τόπου.

Πάτρα, λέγεται ἡ πατρίς.

Πατρίκιος, οἱονεὶ πατὴρ τοῦ ποιητοῦ.

Πατρία, ἀπὸ τοῦ πατὴρ πατέρος πατρία, διαφέρει δὲ πόλεως.

Πατρῶος, ὄνομα κτητικόν. ὃ παρ ἡμῖν διαλύσει γίνεται πατρῷος. διαφέρει δὲ τοῦ πατρῴου. πατρῷος μὲν λέγεται ὁ παρὰ τῇ συνηθείᾳ πατρῖος. πατρῷος τὸ κτητικόν. οἷον, πατρῷος δοῦλος. πατρῴου κτῆμα.

Παῦρος, τὸ ὀλίγον. γίνεται παρὰ τὸ παύω παυσω, παῦρος, ὁ τὰ χύς, καὶ δ ὀλίγων ἡμάτων τοῦ παυσασθαι ἀφισάμενος. ἢ ὁμὴ μέχρι πολλοῦ διατελῶν, ἀλλὰ τὰχὺ παυόμενος. ὁμὴ μέχρι πολλοῦ δηλῶν, ἀλλὰ τὰχέως παυόμενος. καὶ τὸ οὐδέτερον, παῦρον. τὸ δ ὀλίγον, τὰχέως παύεται.

Παυσωλή, ἡ ἀνάπαυσις. ἀπὸ τοῦ παύσω μήκους, καὶ τοῦ σωλήν.

Παφίη, ἡ Ἀφροδίτη. ἀπὸ τῆς Πάφου τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως. ἢ παρὰ τὸ ἀπαφῶ τὸ ἀπατῶ, ἀπαφίη. καὶ κατ ἀποβολὴν τοῦ α. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀφῶ τὸ ἁπτῶ. παρὰ τοῦτο καὶ τὸ βούπαφε ἀντὶ τοῦ βουπόλῳ συνοικῶν ἀντὶ τοῦ βουπόλῳ δὲ ἀπατᾶν πεπλάσθαι τὸν μῦθον. εἴρηται γὰρ βουπόλῳ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀπατᾶν. ὅθεν καὶ τὸ, Ἀπεβουπολήθη ποίμνης.

Παφλάζω, σημαίνει τὸ ἐκβρασμοῦ ἀνάδοσιν γίνεσθαι. ἔστι δὲ τὴν λέξιν πεποιῆσθαι παρὰ ὁμήρῳ ὡς ἂν ἔχουσαν μιμητικήν. ὅ παρ ὅτων κυμάτων ἀναπέμπεσθαι εἰς θερασμός. ἔστι δὲ φλέω, ὃ δὲ φλύω λέγεται τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι. καὶ συγκοπῇ, φλῶ. ἀφ οὗ παράγωγον φλάζω. ὡς εἶπω εἰπάζω, καὶ ἐνθουσιῶ ἐνθουσιάζω. καὶ κατ ἀναδιπλασιασμόν, παφλάζω.

Πάχετον, παχύτερον κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ ρ.

Πάχνη, παρὰ τὴν πῆξιν. πάγη τις οὖσα. καὶ ὄμηρος, Πχνοῦται, ἀντὶ τοῦ φθείρεται. λυπεῖται. ἰλιάδος ρ. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φθειρούσης καὶ φρίκην ἐμποιούσης τὰ φυτά.

Παχύω. ἡ ὁδός. ἐπάχυσε φίλου ἦτορ. ἐλύπησεν. ἔφθειρε.

Παιὰν, ὕμνος ὡρῶν καὶ ἀφέσεως λοιμοῦ ἀδόμενος, ὡς τὸ, Καλὸν αἴδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν μέλπον τὸν ἑκάεργον. οὕτω γὰρ ἴδιόν ὡς ἀπόλλωνος τὸν ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν προσέφερον ὡς ἀποτροπαίους τῶν λοιμικῶν παθῶν. τὴν μὲν γὰρ ἀπόλλωνα. ταυτὸν φασιν εἶναι τῷ ἡλίῳ. τὴν δὲ Ἄρτεμιν, τὴν σελήνην. οἱ δὲ ἀγχμοὶ καὶ τὰ λοιμικὰ συνήμματα καὶ ἀγόσοι, διὰ ἡλίου καὶ σελήνης ἐμποιοῦσιν, ἀπὸ τῆς τ ἀέρος παχύτητος ἢ ἐχόντος τοὺς ἀνθρώπους. εἴρηται οὖν ἀπὸ τοῦ παύω παιήων. ὁ καὶ παρὰ τὸ πάλιν ἀπὸ τοῦ παιήων, ὁ παιήων λοιμὸς καὶ τὰ λυτούμενα. ϛ πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται παιήων. παιῶν δὲ ἔστι καὶ ἔθνος θρᾳκικόν. ὃ παιονοποιοῦσι φασί. μῶν δὲ μακεδόνας.

Παιωνίσαντες, εὐφημήσαντες. ἀλαλάξαντες. τὸ παιᾶνα ἐπικαλεσάμενοι. ἴων δὲ ἔθος ἐστὶ καὶ ἐξουσιάζομαι ϛ ἐπί τινι μανίᾳ τοῦτο λέγειν.

Παιήων, ὁ καὶ δύο. ἐν τε ὑμνοις καὶ ἐν τῶν θεῶν ἰατρός.

Παῦσαι. ϖῖ μ τ ἡμῖν σϋνήθους, Φῦσαι δ' ἐν χοάνοις ἐεί-
κοσι πᾶσαι ἐφύσων. ϖῖ δὲ τ ὅλαι, Πᾶσαι δ' ὠίξαν μ
πύλαι. οὐ γὰρ πολλαὶ ὑ πέκειντο πύλαι κῖ τ ἀρί-
σταρχοι. κῆ, πάσας δ' ἐπώχατο, ᾗ κεκλῃσμέναι ἦσαν
πάσαν. ϖῖ μ τ ἡμῖν ῥοπὴ μήκ, Πάσαν δ' ἀλὸς θείοιο.
ϖῖ δὲ τ ἐπίκλησε, Πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.
Παῦλος, ἀφ' οὗ πᾶσι μῆκος τοῖς, πᾶλος. καὶ πᾶλ-
λος καὶ ἀναδίπλασιασμὸν τοῦ λ. ὦρος.
Παλιπάλημα, σῆ τ πάνου ῥυτὸν ἢ ποικίλον ἐν κακίᾳ
ἢ πάμπολυ πόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. λέγεται δὲ ἢ ὄρᾳ χυὶς ἀνθρώ-
πους ἢ ἀνώμαλος. ἐπεὶ ἢ τῶν ὁρῶν τὰς ἀνωμαλίας
παίζω. φράτ πᾶν τὸ γ πᾶν παλήματα καλοῦσι.
πάλλη, ῆ φράσμα πᾶν πάλλω. ὡς πᾶν πάλλω. καὶ
συλλαμβανόμενος, παίζω. φίλον γὰρ τοῖς παισὶ τὸ παίζειν.
Παῖς, φράτ ὁ παίζω. ὁ μὴ πω πάσας ἀφ' ὁλοῦ ἡβῶν.
φράτ τὸ παλλευθαι. εὐκίνητος ὁ ἡλικία. κ φράτ τὸ
βαιόν, ῆ βαῖς ἢ παῖς. ἐκ δὲ τ παῖς, ῆ κ σπαράσ-
σεσθαι παῖς. ἢ κλίνεται παιδός. οἰκτρόν. τὰ σπαρκ-
μήματα τῶν σπαργάνων φυλάττει τ κλίσιν. κ οὕτω. δύο
μόνα ἐστὶν ἃς αἰς μονοσύλλαβα. κλίνεται δὲ ἀμφότερα
διὰ φύλος. κῆ ὠφέλησεν εἶναι δῖος δίου, ἀλλὰ διὰ τ
ἐπαλλήλων τῶν ιου. ἔστι δὲ ἢ τὸ σῆς. ταῦτα δὲ
τὰ ῥήματα, κλίσιν μὲν ἀνεδέξατο, κανόνι δὲ οὐ χύ πε-
πεσον. ἐξ αὐτοῦ ἐρῶ πᾶσιν εὔ, ὅθεν ἢ τὸ παιδεία.
ος δὲ πολλά. ος τ παίδευσις, ἢ τ παιδικὴν ἡλικί-
αν, ἢ τ ἀναστροφὴν, ἢ τ μίξιν. ἡ δὲ σημαίνουσα τὸ παι-
δικὸν διὰ τί ῥᾳ, ὡς ἐν ἡμῖν μ ὀξύνεται, οἷον παι-
δία. φράτ δὲ τοῖς ἀθηναίοις, βαρύνεται, οἷον παιδία, τὰ
δὲ σημαίνοντα τὰ ἀθροίσεις κ πυκτικὰ τιμῶν παιδο-
ρικὰ, ὀξύνεται. λαλιὰ. παιδιά. ϋϊρκαϊά.
Παιδνὸς, κυρίως ϖῖ τῶν νεωτάτου παιδός. φράτ τὸ
Παιδίον, φράτ τὸ παιδείας δεῖσθαι. παίζω.
Παισὸς, σημαίνει τὴν πόλιν. ἡς τὸ ἄπαισος.
Παιπαλόεντος, τ ῥαχέος κῖ πολυπλοκισμοῦ τ π. ἀφ'
οὗ ἄλλη διὰ τὸ σκολιότητα ἔχειν. κῆ ἔστι κῖ τὸ ἔτυ-
μον ἐπαλήματα, τὰ μεγάλα ἀλήματα. κ φράτ τὸ
αὐτὸ ὃ ὅ τ μεγάλα κῆ ῥαχύ, αὐπαλόεν. κῆ κ ἀναδι-
πλασιασμὸν, παπαλόεν, τὸ ῥαχύ.
Παμφάσουσα, ἐν ᾗ οἱ σῖ ὡδῶς ὁρμῶσα. ϖῖ τῆς ἀθη-
ναίας. ἰλιάδος β. ϖῖ δὲ τῦ τυλίω ὡς ὅτε λέγει, Πολε-
μίζειν οὐκ ἐάσκον οὐδ' ἐκφαάσειν, ἐὰν οὐκ ἐγὼν
ἔμφανὴ αὐτὸν καὶ πῦ φανὴ ποιῆν τοῖς θηβαίοις, ἀλλ'
ἐν τῷ τῦ ἀγγέλου σχήματι μῦθον τὰ εὐωχῆσθαι. αὖ-
τὸς δὲ τὴν ἐμφύτω αὐτοῦ ἀνδρεία ἐκφερόμενος, προ-
σεκαλῆτο τοὺς θηβαίους. ἔστιν οὖν ἐκφαῶ, δηλοῖ τὸ
φαίνω. πάτωτον φάσω. κῆ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν
πεφάσω. ϵ προθέσει τῦ ῑ, πεφάσω. οὐ γὰρ ἁρ-
μόζει τὸ ἐν θουσίᾳ. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις ϵ τὸ ἄμῃ καὶ ἄλ-
λη πῦ άγειν τὰς ὄψεις.
Πέδη, σημαίνει τοὺς δεσμούς. ὅσοι μαι πρὸς τὸ δέω ἔδη
καὶ πέδη. κ πρὸς τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. ἰλιάδος π.
Ἀμφὶ δὲ σφισὶ πέδας ἔβαλεν. κ πρὸς τὸ πέδω πε-
δήσω. τοῦτο πρὸς τὸ ποιὸν πόδος, ϖῖ πόδω. ϵ γὰρ ϖῖ τ
ὁ ἅδε, πέδω. πεδῆσαι ὁ κύριος, τὸ τοὺς πόδας δε-
σμῆσαι. λέγεται δὲ πέδον πρὸ πεδοξύλου ὁμοίως τὸ ὕδω-
ρ περιττικὸν τῆς πέδης, τοῦ τέσσ ὀμικροῦ δεσμός. πε-
δίλοις δὲ λέγεται ϖῖ τοῦ ἀνάπαιστα μῦθον καὶ μακροῦ
ἢ ϖῖ μήνιος τόπου. πρὸς τὸ πέδον ὁ σημαίνει τὴν
ἐπὶ γῆς, ϖῖ πέδον καὶ πεδίον. γράφεται καὶ πεδίλη
ἐξ βραχύ. τάσσεται δὲ τὸ πέδον ἢ ϖῖ τοῦ οἰκήματος.
τὸ δὲ πέδιλον, μεζόνεσι σημαίνομεν τὸ πέδον.
οὐκέτι δὲ ὑποδιαστέλλομεν. πέδον δὲ ἢ μὴ, ἐφ' οὗ βεβήκα-
μεν πρὸς ποσὶ τοῦ πεζεύειν. ἢ πεζοὺς φασὶ, τοὺς διὰ
τῶν ἰδίων πόδων πορευομένους. πεζὸς γὰρ, ὁ διὰ τ
πέδου πορευόμ. πρὸς τὸ ἐξω τὸ κάθημαι, ἔδομαι καὶ
ἔξαι, ἑταῖραι ἀχώρις ὀρθογώνιος ἡς πέδου μὴ.
τὰ συμποσιαφοιτῶσαι. ὦρος.
Πεζέτεροι. πολλαὶ πῦ φέρονται ἐξηλλαγμένοι. οἱ μ
γὰρ αὐλῶν λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγομέ-
νου. οἱ δὲ ὅπλα ἐσθῆτα πρὸς αὐλοῖς στρατιῶται, τ ἕτε-
ρον ποδὸς γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὁ ὠλισμέ-
νον διόφασιν ἢ πεζέτερους αὐλοὺς καλεῖσθαι, πρὸς τὸ μὴ
ἕτερον ποδὸς γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ τὰ κάτω τοῦ
ποδός. ὅθεν καὶ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ πῦ πατεῖν. οἱ
δέ φασιν ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πεζῶν ἐν ᾧ ἐξ ἐστὶν
ἑταίρους ἢ φίλους ὁμολογοῦντας αὐλεῖν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς
λεληθμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐλόν.
ἡ δὲ γραφὴ, πρὸς διάφορον ζήτησιν. ζήτει δὲ ἐς τὸ τέλος
Πέδιλα, τὰ ὑποδήματα. πρὸς τὸ γράμματος.
πορίφλαθαι αὐλὰ γῆς ποσίν. κ πρὸς τὸ ἐν τῷ πέρῳ
φλαθαι. οὐ πάντως δὲ τὰ ἐκμαγεῖα ὀνόματα φυ-
λάττει τ γραφὴν τ ἐκμαγέος, ὃς ποτ' εἶρε ῑρος, ἢ νεί-
φω ἴφας. κ ὁ ἐπὶ πέδιλα λέγουσιν οἱ αὐλῆς, ὡς ποτ
ὁμιλος ὁμιλος. ἢ δὲ ἐγράφερο διὰ τῆς ει δ, πέδιλ
λα αὐ ἐλέγετο. ὡς ποτ κειρω κέρω. φθείρω φθέρω.
Πέλας, ἢ τοπικὸν καὶ χρονικόν. καὶ ϖῖ συγγενείας.
Πελιώματα, τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν.
λευκὸν δὲ τὸ πέμμα. κ ἀφ'
τ πελάζειν καὶ ἱκετεύειν τὸν θεὸν διὰ τούτων.
Πέλαγος, τὸ μὴ πέλας τῆς γῆς. κ πρὸς τὸ πλεκῆ τὸ γῆ,
τὴ λεγόστ πόν. τὸ πρέζω τῆς γῆς ὄν.
Πελαινὸς, ἔλλειψις τ ρ ποιητικῶς. πελαρὸς γὰρ. φυ-
σικῶς δὲ τὰ λευκὰ καὶ μέλανα πέρα ἔχει, οὕτω καλεῖται
τὸ ζῶον. πέλον γὰρ τὸ μέλαν. καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τ
σώματος, ἡνίκα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξηται καὶ
μελαίνηται, πελιώματα καλοῦμεν.
Πελαργικὸν, τὸ ὑποδεδεμένων καταστικαφὲν τεῖχος.
οὕσκαὶ θεασάμενοι τινες, πελαργοὺς ὠνόμασαν διὰ
τὰς σιμοὺς ἃς ἐφόρουν.

πέλω
πόλοσ

Πέλαιοι, τὰ μεμαλαγμένα ἢ σιτία. ἀπὸ πίνω ἢ λέγουσι τὰ πελανὸν τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπίνω. ὃς εὑρίσκεται πρὸ τοῦ ἀφοῦ τοῦ ἀπίνω πρὸς ὀρθογραφοῦντας, οὕτως ἔθηκε τὸ λέξιν ἀφῶν τὰ πελανὰ ἢ σιτία. ἀφ' ὧν μύλοι. Καὶ δημοσιομύλης τὰ πελανώσω ἐπαλεξεύουσι. πέλανοι λέγονται τὰ ἀπόπατα, ἀφ' ὧν τὰ πατούμενα, ἢ ἀφ' ὧν πάλης. ἀφ' ὧν φρυγανὰ λευκὰ τὰ φρυγανὰ καλασκευάζονται. ἢ ὅμηρος τὰ λευκαίνεται παλύνεται φησί. τὰ πάπαλα δὲ ἀφ' ὧν τῆς πάψεως. πέπλημαι οἱονεὶ πέπλασμαι οὕτως εὑρίσκεται πρὸ δῆλος γράφει.

Πέλεκις, παρὰ τὸ πέλω ὑκός. τὸ γὰρ πέλω σπ καὶ τὸ γίγνεσθαι καὶ εἶναι. σπ ἢ τὸ ἀναστρέφεσθαι. ὅθεν καὶ ὁμήρου τὸ πέλωρ τὸ πέλωρος. ὄζου καὶ πόλος ὁ οὐρανός.

Πελεμίχθη, ἐκινήθη. ἐστείθη. ἀπὸ τοῦ πάλλω ὃς οἶμαι, ἢ ἀφ' οὗ πέλω. καὶ τὸ πελεμίζω, ἐκινῶ τρσ.

Πέλεια ἢ κίρκος. ἔστι καὶ εἶδος ἱέρακος. ἀφ' οὗ δέ ἐστι ἱέρακος ὁ κτῶ ὡς φησὶ καλλίμαχος σύντρις πρὸ ὀρνέων. πέλλα δὲ πρὸ στερᾶς εἶδος, οἷον φάσσα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ πέλαν, ὅ ἐστι τὸ μέλαν. καὶ ὡς παρὰ τὸ μῶλος μαὶς μαίδος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πέλλα, πελλάδος. καὶ πελίωμα τὸ μέλαν. καὶ ὁ πέλληξ λέγουσι βοῶν, τὸ μιοῦν τὸ χεῦμα ἔχοντα. ὁ πέλλης, πόλις μακεδονίας, ὁ βοῦς αὐτὸ εὗρε. πέλλη, τὸ χεῦμα καὶ ὁ πελίας ὄλος.

Πελῶ, βαρυνόμενον μὲν, σπ τὸ ὑπάρχω. παρισωνύμως δὲ, τὸ προσεγγίζω.

Πέλλας, ἰλιάδος π. Λακεδαίμονος καὶ πέλλας. ἀφ' οὗ πελεκηθῆναι. φασὶ δὲ ξύλινα ἀγγεῖα.

Πέλμα, παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον οὗ ἅμα ὁ δερμάτινος. ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τῶν πέδων.

Πελοπίς. ὡς παρὰ τὸ κεκροπίδιον, κεκροπίς, ἀνθρωπίδιον ἀνθρωπίς, οὕτω πέλοπα πελοπίς. ἢ πλεονασμῷ τοῦ π. παρὰ τὸ ἀδῶ.

Πελοπόννησος. διὰ ταῦτα ἢ οὗ τὸ πλεονασμῷ ἔχει τὸ π. παρὰ γὰρ τὸ πέλοπος γίνεται. ὥσαυτως ἢ τὸ προποννήσιος, ἀφ' οὗ προποννήσιος. παρὰ τὸ δῶ.

Πελωρὶς, νῆσος, ἢ τόπος. διὸ μύσιος ὁ πρὸ ἢ τῆς. βρ δὲ μικρόν, ὡς τὸ, Ἄκρα δ' ἐπὶ πᾶσα χιὼν, πελωρίς τε λύβη τε· ἢ μέγα. ὡς τὸ, Ἡμεῖς δ' ὅτε πελωρὶς ἐς αὐσονίην ὀρόωσα. λέγεται δὲ πελωρὶς καὶ εἶδος ὀρέου. παρὰ τὸ πέλωρον, ὃ ὅ ἐστι τὸ μέγα. ἐπὶ δὲ μεγάλου ἀφ' οὗ τῆς χιόνος, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ὀρέων.

Πελώριος, μέγας. παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω καὶ τὸ ὥρα ἢ φρονῆσις. ὥ πέλει φρονῆσις διὰ τὸ μέγεθος. ἢ πελώ-

Πεμπάσεται, ἀφ' οὗ πεμπάζω. ριον, τὸ μέγιστον. σπ τὸ διελθεῖν ἢ ἐρευνῆσαι. ἴσως ἀφ' οὗ πέμπω. ἀνολικῶς δὲ τὸ καὶ παρὰ πάντα ἀριθμεῖσθαι.

Πέμπελος, λυπόφων, ἢ γραῦς. παρὰ τὸ εἶναι πλησίον οὗ πέμπεσθαι ἢ ἄδην.

Πέμπλον, κυρίως ὠνὶ τῶν καρπίζουμένων. παρὰ τὸ συβαθυτάτω εἶναι τ' ἐπάνω οἷς λύπην. παρὰ τὸ βάθος πλεονασμῷ τοῦ μ ἢ γρ. ὠνὶ τῶν στοιχείων. ἢ ἀπὸ τοῦ συβαθυτάτω εἶναι τῶν τεθέντων. τὸ δὲ κατωτάτω ἢ ἀφανὲς, βέμβιθος ἐλέγετο. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ βάθος λέγει.

Πέμπης, σπ τὸν ἐκ ποδὸς ἐνεργείας τὸ ἢ ἔχοντα. παρὰ τὸ πάω τὸ ἐνεργῶ ἢ πράττω. ἐκ τοῦ πω ἰχός, ὃς

Πέμπουσα, καὶ ἀμφεπάμπουσα, ἐπὶ ἐνήργουν μελιχός. καὶ ἠσχολοῦντο, ἀπὸ τοῦ πάω τὸ κάμνω. ἀφ' οὗ καὶ

Πέμπταχα πασμηθέντες, ἰλιάδος ποὺς ἢ ποὺς. λ. ἀπὸ τοῦ πεντάχως.

Πεντηκοντόρος, ἢ τὸ ἐρέτης.

Πεντηκοντόζυον, ἢ τὸ ζυός.

Πεντροζος, ἡ χεὶρ. παρὰ τὸ πάντε ὄζους ἔχειν.

Πένεσται, οἱ δοῦλοι τῶν θεταλῶν, ὃς οἱ τῶν λακεδαιμονίων, εἴλωτες, καὶ τῶν κρητῶν κλαρῶται.

Πελτασταὶ, τοξόται πρὸς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πέλτη, ἀσπὶς ἰτέα μὴ ἔχουσα. ὅθεν καὶ πελτασταὶ σφαῖραι τινὲς οἱ πέλτην ἔχοντες. ὁ δὲ πέλτης, εἶδος ἀσπίδος οἷον ἀσπὶς.

Πενηστευόμενον, τῶν δασυνομένων ἢ τὴν περαιαφορὰν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῆς πενηστικῆς ἐτέλουν οἱ μεθορμοῦντες, ἢ τοῦ ἐκάλουν πενηστεύεσθαι. καὶ οἱ τέλος ἢ σπάνιον ἔχοντες, πενηστολόγοι καλοῦνται. πενηκοστολόγοι

Πέλωρα, οἷον οὐδέτερον. τὰ ἀρσενικὸν ὁ πέλωρ. ὃ σπ, δεινὸν καὶ φοβερόν. παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ ὦρα. οἷς ὑπάρχει ἀεὶ ἡ φρονῆσις διὰ τὸ μέγεθος. οὕτως ἐτυμολογεῖται. παράγεται δὲ παρὰ τὸ προσπελάζειν ἢ προσεγγίζειν τῷ ὠρίωνι ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ χ διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ. ὡς τὰς ἔριδας ἐποιοῦμεν πέρην, ὅσσαί τ' ὀπωρινῆσι. καὶ ἐξῆς. λοιπὸν πέλωρ πέλωρος. ς τὸ οὐδέτερον πέλωρον ἢ πελώριος. τὸ ρι, ι. ὡς ἔλωρ ἐλώρος ἐλώριος. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἡς ως, ἡμεν γέ πω τὸ ω, διὰ τῆς ει διφθόγγου σπ τὰ κτητικά. μεσόρειος. ἢ δὲ φυλάττει, διὰ τοῦ ι.

Πεντάετηρον, τὰ διὰ τοῦ ηρος ὑπερλύο συλλαβὰς ὁ ξύγγα καὶ βαρύτονα, μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο, μήτε ἐπιμὰ ἀπὸ παρακειμένου, διὰ τοῦ η γράφεται. αὔδηρος τόπος. ἄβληρος κύριον. φάληρος, ἀρχοῦ τὸ τραφάληρος. πενταέτηρος. σεσημείωται βαρυνόμενα δύο. κάμηρος. ἄϊρος. ὀξύνεται καυστήρ. ὁ σωρ γίνεται καὶ διάλεκτον βοιωτῶν, ὃς τὸ τεθήκα τεθείκα. μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο, διὰ τὸ οὖρος. ὄνοιρος γὰρ λέγεται. ἀπολικῶς. μὴ ἔχοντα δὲ ξῆμα, διὰ τὸ μάσφορος. ζητεῖται τὸ κάμφορος.

Πέος, σπ τὸ αἰδοῖον. οἶμαι ὅτι κατέλληψιν τοῦ ς. ὅτι ωᾶ ἢ συντείνεται. καὶ κατέλληψιν τοῦ λ, πλέος παρὰ τὸ πλησιάζειν. καὶ παρὰ τὸ πῶ τὸ κτᾶσθαι, διὰ τοῦ κτώμεθα τέκνα. καὶ φέος, οἱ φύσις, διὰ τοῦ φύομεν τέκνα. ἐμὲ δὲ πε

Πεπάλαθε, κληρώσασθε. λάχετε. πάλος γονόσα. γὰρ ὁ κλῆρος. παρὰ τὸ πάλλω ξῆμα τὸ κινῶ ἢ σείω. παλῶ παλάσω. ἐπὶ δὲ ἢ μίας καὶ κληθῆσομαι ὁ κλῆρος πάλ-

ⲙⲁⲣⲉⲛⲧⲁⲩⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲱⲙⲁ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲛⲟⲩⲱϩ ⲛⲁⲛ ⲉⲡⲓ ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲉⲧⲙⲁⲣⲉⲡⲓⲱⲧ ⲉⲣⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲟⲩⲟⲉⲓⲛ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲛⲟⲩⲱϩ ⲛⲁⲛ ⲉⲡⲓ

Πέπωσμαι, ἀπὸ τοῦ πέυθω, πέυσω, πέπευκα. ὁ παθητικὸς, πέπευσμαι ἅροῦ τὸ ε, πέπωσμαι. ἅλις εἰ τοιοῦτο ἀπὸ τοῦ πωθήσω δύναται εἶναι, ἅλις δὲ καὶ τὰ διὰ τ ω ἀνωμάλως. ὥστε πέπωσμαι σὺν δία τ ε, ὡς καὶ τὸ τέτυγμαι ἀπὸ τοῦ τεύχω.

Περάω μῶμον. ἀπὸ τῆς μετοχῆς μετ ηχθηκὼς ἐπιρρήματα ἔχειν σύνταξιν. ὡς πορρὼ τὸ εἰμὶ μῶμη. ἡδὲ μετοχὴ. ἐκτοῦ πορατόω πορατῶ πορατώσω. κἄστι πεπορατωμένον. καὶ συνίζησις πεπορωμένον. σημαίνει δὲ τὸ πορορισμένον καὶ εἰμαρμένον. ἔστι δὲ ἀπ' ἐλλείψεως λεγομένη ἀπὸ ἡμῶν πορόμοια. τὴν δὲ αὐτὴν εἰμαρμένην ἔλεγον καὶ ἀράσασθαι, διὰ τὸ μὴ ἀπορᾶσθαι ἄπαντα τὰ πορορισθέντα.

Πέρας, πρὰ τὸ τέλος τέλας. καὶ ρο ση τοῦ τ ἧς ω καὶ τοῦ ἀμεταβόλου, πορᾶς. καὶ πρὰ τὸ τῆς ἔρας πᾶσις εἶναι. ἐκτοῦ πορᾶς πρᾶμα. πορῶ. καὶ στ τὸ τελῶ. καὶ ἐκτοῦ πορῶ πορόω. καὶ ἀπροβολὴ τοῦ ω, πορᾶς.

Περάτη, λέγεται ἡ ἀναρλὴ. ὃς τὸ, ἐκ ποράτης ἀνιοῦσα, διαλλαξοῦσι δ' ἀλαρτοί. δύναται δὲ καὶ πρὸ τῆς σεως καὶ ἐπορᾶκ καὶ μεσομβρίας. λέγεται ποράτη ὃ τὸ

Περαυτέρω, πλέον τοῦ. ἀπὸ τοῦ πέρας < τέλος. πορατέρω. πλεοναστικῶ τι, πορωτέρω. ὅσοι τὸ ἐγγυτέρω καὶ ἐπυτάτω καὶ τὰ ὅμοια σὺν τῷ βούλονται φρεάθαι, ἀπὸ ὀθνείας λέγουσιν αὐλὰ εἶναι. οἱ ἐγγύτατος τὸ ἐπυτάτου τὸ ἐπυτάτω. καὶ ὁ ἀνώτατος τοῦ ἀνωτάτου τῷ ἀνωτάτω. καὶ λέγει ὁ ἐπαφοδὸς ὁδὸν πλατὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγράφων σὺν τῷ εἰ χαὶ αὐλὰ γεγραμμένα. κρᾶσον λέγεις χωρὶς τοῦ τ τῶν αὐλὰ γράφεσθαι. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς ὁδὸν εἶναι τὸ ἔξω σὺν τῷ γράφῃ, ἐπαφὴ δὲ οἱ οὐρανοὺ σοὶ ἐξοὶ λέγουσιν, οὐκ ἐπιχειρῆ καλῶς. ἐγγὺς δὲ τὸ χῶρον λέγουσιν ὡς πρὸς ἀποκρίτω. ἐγγὺς δ' ἀραιόν. καὶ ὁμοίως τὸ χῶρον καὶ τὸ ἔξω γράφεσθαι χωρὶς τοῦ ι, ἢ καὶ λέγουσιν οἱ οὐρανοὺ σοὶ ἐξοὶ. ζητεῖται δὲ τὸ

Πέπαται. πῶ. πῆμι. ὁ μῶμαι πῆσω. ὁ πάθημαι, πέπημαι, πέπασμαι, πέπαμαι, πέπαται. ὁ παθητικὸς, πέπαμαι, πέπαται.

Πέρδιξ, πρὰ τὸ πτοὸς πέτομαι. καὶ πρὰ τὸ πτερὸν ἀπὸ τοῦ πτοὸς πτόρδιξ, ὁ πτοὸς διὰ τοῦ ομενος καὶ φεύγων. καὶ πρὰ τὸ πτερὸν, ὅσον μάλα τὸ χαμαιπετὲς γὰρ τὸ ῥέον, καὶ μὴ σφόδρα ἀπὸ ὕψους αἰρόμενον, μὴ δὲ πτοὸς διὰ τοῦ ἀν ἀέρι δῶν ἄμενον.

Πέρθω, τὸ πορθῶ. τὸ πολιορκῶ. γίνεται πρὰ τὸ πτέθω, τροπὴ πτ εἰς φ καὶ τὴν πόλιν. ὁ πραπεπτωκὼς, πέπορκα. ὁ παθητικὸς, πέπορμαι, πέπορται. πρὰ πρέμφασιν πεπορθαι. ἀρχὴ τοῦ πολιορκεῖν, καὶ γίνεται πορθεῖν.

Περιδέραιον, πρᾶγμα χιλίους ἰσοῦσθαι. ἀπὸ τοῦ δέρη καὶ ὁλικῶς, ὃ σημαίνει τὸ μεγάλου. ὁ δὲ ὅρος ὁ μιλήσιος, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφῃ καὶ δ' ἐμοῦ ρ. ὃ μᾶλλον πρέπει.

Περιδώμεθα. καὶ ἀριστοφάνης, Περιδοῦναί μοι ἐμοί, καὶ, ἐμέθεν πεδόσομαι. ἀντὶ τοῦ κατέμαυτὸν σώσαιτο ἴσομαι. ἔρκεται ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω.

Περιδρέξω, ζητεῖται τὸ τέλος.

Περίηρς, ἐκτοῦ πεπήρης. ἅροῦ τὸ η, πορίηρς. ταῦτη ἐάνσοι προτεθῇ ἀπὸ ἀλκμανίου ὀθνείου αὐλοῦ, μὴ κλίνης. οὐ γὰρ ἀνθλουθῇ ἡ καταλήξις ἅτε γένοιτο πεπήρους πρὸς τὴν πορίηρς εὐθεῖαν. πεπαθῶς.

Περικαλλὴς, ἐκτοῦ κάλλος γίνεται. Οὗτε πάρος πορικάλλεος τε. ἀδύνατον τὴν μετοχὴν ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι. θέλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ε δέχεσθαι, ἐκτὸς εἶναι τὰ μάχονται. ὡστε κατ' ἐκθλιπὴν εἶναι. ζητεῖται δὲ καὶ τοῦτο. πόθος ἐγγὺς ἡ ἐκθλιπὴς, τὰ, ἢ τοῦ ε. πορικαλλέα, ἢ πορικαλλέε. ὁμοιόκλιτο, Δύο φάρε εὐπλόκου τε χιτῶνα. καὶ ἔστιν ἃ εἶπον, ὅτι σύνηθες τῶν ποιητῶν ἐκθλίβειν τῶν μονογενῶν τῶν ἀρσενικῶν τὸ ε. τῶν δὲ τοῦ οὐδετέρου, τὸ α.

Περικτίται, σημαίνει τοὺς κτίσας. ἐλλιπὴς οὖν τοῦ ς. ἡ δὲ χρῆσις πρὸς ἀπολλώνιον.

Περικτιόω. πρὸ τοῦ οἰκῶ γίνεται πορικτίω. πλεοναστικῶ τοῦ τ καὶ ἐκβολὴ τοῦ ο. σημαίνει δὲ τὸν πεκύκλω οἰκοδομῶντας.

Περίπαρος. ἡ πορί σχέσιν κυκλοτερῆ δηλοῖ, ὅς τὸ, περιέχεσθαι, πορικαμπῆ. οὕτως ἔχει καὶ ὁ πορίπαρος. πάρος γὰρ τὸ παρύμενον. δέχου τὸ καὶ κατὰ κυκλοτερίαν, πορίπαρος λέγεται. ἡ δὲ πορί, ἔστι καὶ ἀνὴ τῆς ὑπορ. ὅς τὸ, Περὶ μὲν βουλὴ δωκαδῶν, πεῖρ' ἔσεμάχεσθαι. ἀντὶ τοῦ ὑπορέσεσθε ἐν τῷ βουλεύειν, ἢ πορίεσεσθε ἐν τῇ μάχῃ, ὁ πορέσῃ τὸ ὑπορέχετε. ἴσον δὲ τοῦ πορίου, Περὶ γὰρ μεφίλεται καὶ κήδεται. καὶ, Περὶ φῶν πεπελόπεια. ἡ πορίστόφων. πορίστως φοβοῦσα. φόβιμος. ἴσον δὲ τοῦ ἡμῖν σημαίνοις, Δι πορίμαι ε τοῖσι.

Περισπορίης. Δῆ γιγνώσκεται ὁ ἵππος πολλάκις εὑρίσκεται ἧς ἡμῖν καθαρὸν, εὐχυλίην μὲν οὖσης τῆς μετοχῆς ἧς ὀξύφωνον, διὰ τοῦ η κλινομένης. τὸ γὰρ πορίσπορος τοιοῦτο, ὁ ἀρπαλλώνιος οὕτω σχηματίζει. ἔστι πορίσπορος. καὶ τὸ ῥῖτυ, πορίσπορις. εἶτα προσθέσει τοῦ ς, γίνεται τὸ δεύτερον πορίσπορις. τὸ ῥῖτυ πορίσπορις.

Περιστέζια, τὰ πρὰ τὴν πῦ πορος πελάζοντα. στέζα γὰρ οὐ μόνον ὁ τοῖχος πρὰ τὸ ἐν τῷ στέλω ἕζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡ πῦ, πρὰ τὸ ἕζω.

Περιστελομένων ἐνιαυτῶν. ἀπὸ τοῦ στέλεσθαι, ὃ ἔστι γίνεσθαι. οἷον, πορίστελομένων, τῶν διαγινομένων. ἢ κατὰ συγκοπὴν. ἢ πορίτελλομένων, πορίερχομένων.

Περιέρεκτος, πορίέρεκτος. πορίέρυκος. οὕτως ἀλέξανδρος ὁ ἰθακήσιος. πῖος δὲ, πορίφερὴς, πεέρυκος. ὅρος.

Περιθοινὴς, πορίπῶς τῷ θοῦναι χρώμενος, καὶ οὐ δῶμενος ὡς τὸ καστέχειν ἐνοίκῳ πρόσωπον λέγεται τὸ πορίῳδῶνος καὶ πορίαλγὴς.

ꠇꠤꠣꠞꠣꠇꠞꠣ ꠇꠤꠣꠞꠣꠇꠞꠣ ꠇꠤꠣꠞꠣꠇꠞꠣ

πετεινόν ὃς ἐκπαλαι πόν. Διὰ τοῦ ι. ἐκ τοῦ πετῶ πέτησω πετηνόν. μὴ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς, πετεκνόν. πάντοτε δὲ ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ ε καὶ η προφέρει. ἔστι δὲ καὶ τοῦ τρυγόνιον. ἔχεις ἁς τὸ ὄρνις.

Π πετεῶος. ἡ εὐθεῖα ὁ πετεός τοῦ πετέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἀπικῶς.

Π πέτεθαι, ὡς τῆς πήσεως. παρὰ τὸ πέτω τὸ πίπτω. πωμὴ δὲ τῶ τοῦ σώματος μέρει δοκεῖ πίπτειν τὰ πετόμενα ὡς ζῶν ἀέρος. ὁ παθητικὸς ενεστὼς, πέτομαι. ὅθεν καὶ πέπτηται. ἐκ τοῦ πτῦ γίνεται πέτος. καὶ σημαίνει τὸ ὕψος. ἀφ οὗ γίνεται πετῶ πετᾶς. καὶ χο ῶν, πωτῶ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πετῶ. γίνεται προπετὴς. καὶ χαμαι πετὴς. ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπτην. οἷον, ἔπτην κυπροσύνας.

Π ἔρα, παρὰ τὸ πέπεσθαι ῥᾳδίως, καὶ ἀπὸ ἀφαιρέσεως.

Π εὔδω, σημαίνει τὸ ἀναύω. ἀπὸ τοῦ κεύδω. ὁ γὰρ ἐρωτῶν καὶ μανθάνων ἢ παράπτωσις, ἀπὸ κεκρυμμένου παράπτωτος γίνεται ἐρωτᾶ μανθάνω. Ἡμάλα λυγρὴς πεύσεσθαι ἀπηλίης. τὸ δὲ πεύθω, σημαίνει καὶ τὸ ἐρωτῶ. ζήτει ἁς τὸ πεύθεσθαι.

Π εὐκαλίμας φρένας, οἱονεὶ ὁ ριμείας καὶ σώφρονας. ἀπὸ δὲ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά. ἡ δὲ πεύκη, εἶδός ἐστι ξύλου.

Π εὐκελάδοιο, καυσίνου. θερμὸς λέγει δὲ τοιοῦτον τὸν πολεμον παρὰ τὴν πεύκην τὴν πρὸς καῦσιν ἐπιτηδείαν. σύνηθες δὲ ὁμήρῳ τὸ πολεμον περὶ παραβάλλειν, διὰ τὸ τῶν μαχομένων πυροῦσθαι τὸ πνεῦμα. καὶ πικρός, διὰ τὸ τὴν πεύκην εἶναι πικράν. ὡς οἱ ὠδὸς δηλοῖ.

Π ἔφυκ, ζήτει ἁς τὸ ἔπεφυον. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φυτεύω, παράγωγον φύω. καὶ ἐξῆς. ἔστι καὶ τὸ παράγωγον τοῦ φῶ τὸ φυτεύω, φίζω, φίσω, πέφικα, πεφισμένος. ὃ σημαίνει καὶ τὸ λεγόμενον, καὶ τὸ πεφυτευμένον.

Π ἔφαται. ἐκ τοῦ φῶ, παράγωγον φημί, φήσω, πέφηκα, πέφαμαι, πέφασται, πέφαται. καὶ τὸ πέφανται, πεφυτευμένοι εἰσίν. ἀναιροῦνται. ἔστι καὶ ἐκ τοῦ πέφαγκα, πέφαμμαι.

Π εφοβήαρ, ἁς τὸ βεβολήαρ.

Π εφήσεται, ἀντὶ τοῦ φυτευθήσεται. ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ φυτεύω.

Π εφιδήσεται, ἀντὶ τοῦ φείσεται, παθητικὸν. ἀπὸ τοῦ φείδω φιδῶ, ὡς πείθω πιθῶ.

Π εφαρμένος. ἀντὶ τοῦ πεφραγμένος. καὶ ἐφάρξαντο, ἀντὶ τοῦ ἐφράξαντο, καὶ τὸ φαρκτόν, φραγκτόν. ὥστε ὑποστάσεως. πεῖ παθῶ.

Π εφωσμένος, ἀντὶ τοῦ κεκαυμένος, ἀπὸ τοῦ φώζω ὡς χειώζω. ἅπαξ ἔχει τὸ ι.

Π ἔφημα. φαίνω. φανῶ. ὁ παρακείμενος, πέφαγκα. ὁ μέσος, πέφημα.

Π εφυζότες. ὡς παρ ἀπὸ τοῦ κίοντα γίνεται ἐκπακιστῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φύζα, φυζῶ, φυζήσω, πεφύζηκα, πεφυζηκώς. καὶ συγκοπῇ, πεφυζώς. πεφυζηότες, καὶ συγκοπῇ πεφυζότες. οὐδέποτε δὲ εἴρηται μέσος παρακείμενος. οὐδέποτε δὲ μέσος παρακείμενος διὰ δύο συμφώνων καὶ συλλήπτων ἐκφέρεται, οὐ δὲ διὰ δύο δι ἄλλων χαρακτηρίζεται

Π ῆμαι, παρὰ τὸ ἧμαι τὸ σπεύδω. τὰ δὲ διὰ τοῦ ῖμαι ἴτα λικὰ προμᾶς τὸν τόμον ἔχοντα διὰ τοῦ ῑ γράφεται. φαυσῖμαι. μῆμαι. μλῆμαι τοῦ πεῖμαι.

Π ἆρα παρὰ τὸ πείθω τὸ πιστεύω.

Π εἴκω καὶ πέκτω, ἔστι χτενίζω. ὅθεν καὶ πεξαμβίνη. καὶ παρὰ τὸ πέκω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται πείκειν, σημαίνει τὸ ξαίνειν.

Π ειρεταὶ, οἱ καὶ ἁλάλαται λησταὶ καὶ πολεμισταί. παρὰ τὸ πειράω ὁ ἐστὶ διατρᾶν. οἱ, Ἀλεγεινάτε κύματα πειρῶν. καὶ παρὰ τὴν πρᾶσιν, ὁδηλοῖ τὴν ἔφοδον καὶ ἐπέλευσιν.

Π εἶμι, παρὰ τὸ ἴω ἶμαι. ὥ πέτεται πολλάκις τοῦτο.

Π εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πρᾶσιν λάβε. παρὰ τὸ πράζω. καὶ παρὰ τὸ πρῶ πρᾶς ἐπείρασα, καὶ τὸ προσακμῆνον πείρασαι. καὶ γο ῶν πείρησαι.

Π ἆρα, πέρας. τέλος. τὸ μὴ πρᾶσις τοῦ σχοινίου, Πάραρε παλλάξαντες ἐπ ἀμφότερα τάμνον. ὡς δὲ τὸ πρᾶσις, Πάραρ οἰζύος. καὶ πείρατα, ὡς μὲν τῶν δεσμῶν, ἐκ' ἀκρῦ πείρατ ἀνήφθη. ὡς δὲ τὸ πρᾶτα, ἐς ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης.

Π εἰραιεύς, πλεονασμῷ τοῦ ι πραιεύς ἁπλῶς. καὶ ἐκ δυσωνύμου τοῦ μι, μὴ κλίνεσθαι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ πραιοῦσθαι. ἀπὸ τοῦ πρᾶος πραόω πραιεύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Π εἰρήνη, παρὰ τὸ εἴρω συνείρω πείθω, παρὰ τὸ πρᾶος. καὶ παρὰ τὸ πέρας ἀπήρτηται, καὶ ἀπροβολὴν τοῦ α. οἱονεὶ πολλή. καὶ ἀπὸ ἀπείρητος τινὸς ὠνόμασται.

Π εἰρατήριον, ἀπὸ τοῦ πρᾶ ὁ σημαίνει τὴν ἐμπρησιν τοῦ πῦρ δὲ γίνεται παρὰ τὸ πείθω. τὸ καὶ πείθω. καὶ παρὰ τὸ πρῶ τὸ τελειῶ.

Π εἰθω, σημαίνει δύο. τὸ ἐλπίζω, ἁς οὐκ ἀπιστῶ. τὸ φιλονεικῶ, ἁς οὐκ ἀπείσμα. σημαίνει διάφορα καὶ τὸ πάσχω, ἁς οὐκ ἀπέπαθον δεύτερος ἀόριστος. ἐκ δὲ τοῦ πείθω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέσος παρακείμενος, πέποιθα.

Π εἰρίθους, παρὰ τὸ πορίθειν περίθους. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οἱονεὶ εὐσύμοιωθείς ἴσως, πᾶς ἔρεχε τὴν μητέρα αὐλοῦ δίαν. καὶ οὕτως σωτερεύετερ αὐλῆ, καὶ ἐκ θεσπεσίου ἔτεχθη. ἡμίσεια δὲ καὶ διὰ δύο ρο ῶν, ὁ μὴ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ε, μηδέποτε τῆς πῦ πλεονάζούσης. καὶ παρὰ τοῖς δωριεῦσι διὰ τοῦ η γράφεται.

Π εἰρινεός, ἡ μὴ πειρινεὰ λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ τεράγγιον. τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης ἁς ὁ ἀναπλήττεται τὰ πομιζόμενα. οὕτως ἀπίων. ὁ δὲ δίζυμος, τὸ ἐκ δύο

ΠΝοῦς ἐστὶν ἀθάνατος καὶ λογικὸς καὶ νοερὸς καὶ
πάσης ἀμοιρῶν κακίας· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ψυχὴ
ἀθάνατος καὶ λογική· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ἁμαρτία
οὐκ ἔστιν οὐσία· οὐκ ἄρα ἡ ψυχὴ ἁμαρτία.
ΠΕἰ ἡ ἁμαρτία οὐκ ἔστιν οὐσία, οὐδὲ ἡ ἀρετὴ
οὐσία ἐστίν· ἡ γὰρ ἀρετὴ τῆς ἁμαρτίας ἐναντία
ἐστίν· ἐναντία δὲ ἀλλήλων ἐστὶ τὰ ἐναντίως
ἔχοντα ἀπ' ἀλλήλων· οὐκ ἄρα ἡ ἀρετὴ οὐσία.
ΠΕἰ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐσία ἐστίν, ἀνάγκη καὶ τὴν
ἁμαρτίαν οὐσίαν εἶναι· ἐναντία γὰρ ἀλλήλων
ἐστὶν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἁμαρτία· ἀλλὰ μὴν ἡ ἁμαρτία
οὐσία οὐκ ἔστιν· οὐκ ἄρα καὶ ἡ ἀρετὴ οὐσία.
ΠΕἰ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐσία ἐστίν, ἀνάγκη καὶ τὴν
κακίαν οὐσίαν εἶναι· ἐναντία γὰρ ἀλλήλων
ἐστὶν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία· ἀλλὰ μὴν ἡ κακία
οὐσία οὐκ ἔστιν· οὐκ ἄρα καὶ ἡ ἀρετὴ οὐσία.
ΠΕἰ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐσία ἐστίν, ἀνάγκη καὶ τὴν
ἀρετὴν ἀρετὴν εἶναι· ἐναντία γὰρ ἀλλήλων
ἐστὶν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία· ἀλλὰ μὴν ἡ κακία
κακία οὐκ ἔστιν· οὐκ ἄρα καὶ ἡ ἀρετὴ ἀρετή.
ΠΕἰ δὲ ἡ ἀρετὴ ἀρετή, ἀνάγκη καὶ τὴν
κακίαν κακία

τὰ ΠΟ ἧς ης, ἴσου συλλάβως κλινόμενα, καὶ ἑξῆς. δεῖ προσθῆναι χωρὶς τοῦ αὐτὴ παρὰ ἀπολλωνίῳ. καὶ ὧν καλλιλαμπὲ τὴ κῆ ὦ ἐμπαρέτη. σημαίνουσι τὸ λάγνης λάγνου, ὦ λάγνα. ὑπεραίχμης ὑπεραίχμου, ὦ ὑπεραίχμα. καὶ μενέχθης ὦ μενέχθα. προσκεῖται δὲ τῶν κανόνι ἐθνικά, διὰ τὸ σκύθα καὶ καππαδόκα, παράκλητα ἐκκλησιακά, διὰ τὸ ἀρχιπώλης ἀρχιπώλα. καὶ ἧς πως ὦσι, διὰ τὸ κωνώπως κωνῶπα. ταῦτα δὲ τὰ ἧς πως, ποιητικὰ λέγουσιν εἶναι. διὸ καὶ κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν ἧς ἔχει τὸ κλητικήν. χοιροβοσκὸς ἧς ὁ μὴ τέλαρχος καὶ ὄνα τῶν ἀρσενικῶν. ἐκ τοῦ πωλεῖδης Διὰ λύσει καὶ ῥοπὴ καὶ πλεονασμοῦ ἧς ἀ διὰ τὴν καινοφωνίαν ἢ διὰ τὴν συνέμπωσιν, γίνεται πωλιάδης. ἔχει δέτε χρολογίαν τῶν παρωνυμικῶν τὸ ἄμοιρος τυμολογικὸν ὧδε.

Πήληξ, ἡ πᾶν κεφαλαία. ἀπὸ τοῦ παλλεσθαι καὶ σείεσθαι τὰς πᾶν κεφαλαίας ἐν τῷ κλήρῳ, ὡς ὅμηρος. Κλήρους ἐνικωνείη πάλλομεν ἐλόντες.

Πηλός, ἐκ τοῦ πάλλω ἢ παλάσσω τὸ βρέχω καὶ μολύνω, γίνεται πηλός. ἠβεβρεγμένη γῆ. πηλὸς λέγεται καὶ ὁ οἷος, παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς τοὺς φρένας. οἱ δὲ πίνοντες ἀπὸ, σείον. ὅθεν καὶ πρεπάλη.

Πηλυγίς. Πηλυγὶς ὀνειρώσσης ἀναπνείουσα μυχοῖο. σωρεχὲς ἀργιόεσσαν ἀεὶ πορὶ πέπλωφε πάχνην. ἢ ἐκ τοῦ κρύος ψύξις. εἴρηται παρὰ τὸ πάσσω πηλὸς, ὡς πληθύω πληθὺς. ἀφ' οὗ πηλυγὶς. ἐκτοῦ τῆς ἀχέρουσίας ἄκρας ὑπὸ τὴν ἔσπερον ἡλίου πάσσειν ἔστι πηλαίου τοῦ ἄδυ. ὕλη καὶ πέρας καταδόμον πεποίηκεν μήκη. ὅθεν ἀνάπνοια ψυχοτάτη ἀνίουσα, πήγνυσιν ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ γίνεται πάχνη.

Πῆμα, σημαίνει τὴν βλάβην καὶ τὸ κακόν. παρὰ τὸ πάσσω. ἀφ' οὗ πεπήμανται, τὸ βλάπτεται.

Πηνελεώς, παρὰ τὸ πάω πηνέλαος, καὶ πηνέλεως

Πήρα, τὸ σακκοπάθιον. ἢ πρὸ σακκίου μικροῦ. φέρα ἡ ἁρπαγή. ἡ πρὸς τὸ φέρειν ἢ ἁρπάζειν μῆκος. ἐκτάσει τοῦ ε καὶ χρόνου τοῦ φ. ἢ πήρος τὸ τηρεῖν καὶ φυλάττειν τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα ἁρπαζόμενα μῆκος, τηρᾶτις οὖσα. διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα. διὰ τοῦ ἡ γράφεται. πηρός, καὶ πῆρος. μονόπηρος.

Πηρός, ὁ τυφλός. ἀπὸ τοῦ πήθω πηρός, πηρός. ὁ ἐπὶ πολὺ μέρους πεπωρωμένος. ἀφαιρέτως δὲ ἐπὶ τῆς

Πηρίου, διὰ τὰ λήκυθον λέγεσι. σημαίνει δὲ ὄψεως. τὸν ὀρχίν. ἀπὸ τοῦ πείρω πηρίον καὶ πηρεῖν. παρὰ τὸ πεῖραρ δηλονότι ἀπὸ τέκνα.

Πῆχυς, ἐπὶ τῆς χειρός. ἀπὸ τοῦ πεφηγέναι ἄκρῳ τῷ

Πήχυον προσηγορία, ἀπὸ λώϊος. ὁ ἰβραχίων. μεν μικροῦ ἱματίδιον. ὁ σὺν ἔχει τὴν κώμην πρὸς τὸν σκαλμόν. ὁ πρὸ ἀπὸ τοῦ πηχυαλέα καλοῦσιν. ὁ δὲ τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς κώμης. ὁ πρὸ κατέχει ὁ μὲν τῆς κώμης. ὁ δὲ Πήχυον βόθρου ὀρύξας ἐν ὁδῷ στείαν, ἀντὶ τοῦ πηχυαῖον.

Πίαρ, παρὰ τὸ πίων ὁ σημαίνει τὸ λιπαρόν. ἀπὸ τοῦ πίμπλημι. ὁ ἐστιν ὑγραίνεσθαι, γίνεται πίων ὃς ἀναδόσεως τῶν στοιχείων. παρὰ τὸ πίω ὁ σημαίνει τὸ πολίζω. ὁμοίως πίσσω. ὁ σταλία, ἡ κάθυγρος. λιβάδα ἔχουσα. ἐκ τοῦ πίω.

Πίδαξ, ἡ σαρῶν. πηγή. παρὰ τὸ πίω. ἀφ' οὗ καὶ πίμπλημι. πηγὲς δὲ παρὰ τὸ πηδᾶν κατὰ μετάθεσιν τοῦ η ἧς τὸ βοιωτικῶς. ὡς πορ ἡκω ἵκω. πηδᾶν γὰρ λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλομένου ὕδατος κατὰ μετάθεσιν ἀπολιπὴν. ἀπὸ τούτου ἡ πηδύω, καὶ πηδύτης κύριον.

Πιέζω καὶ ὑποπιάζω, γίνεται παρὰ τὸ ἱππο τὸ θλίβω, ἱππάζω. καὶ ὑποπιέσει, πιάζω. οὗ γὰρ πιέζω, τὸ πιάζω ἀναλογώτερόν ἐστι. μία γὰρ μόνη ἀφὴ ἧς ζῶ διὰ συλλαβὰ τῶν ε παραληγόμενα. ῥέζω. ἕζω. χέζω, οὐδέν δὲ ὑποδιὰ συλλαβόν. τῶν ε παραληγεται. καὶ τὰ ῥοπὴν οὖν γίνεται πιέζω. ἴωνες μὲν οὖν ἡ ἀπίνοι, πιέζω λέγουσιν. οἱ δὲ δωριεῖς πιάζω.

Πιδήεσσης, πηγὰς ἐχούσης, καθύγρου. πίδαξ δὲ ἡ πηγή. ὅθεν ἡ πολυπίδακα, τὸ πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν. κάθυγρον ἴδιον λέγει. καὶ, Ἴδης σὺν ὀρυφαῖς κάθηται πιδήεσσης. ἰλιάδος λ.

Πιερίαόθεν τόπου, ὅθα αἱμοῦσαι ἔσαν ἠθήσαν. παρὰ τὸ πίμπρημι γέγονεν. καὶ ἀπὸ τ πιερίου ἀδελφοῦ τῆς μεθώνης. καὶ ἀπὸ πιερίας νύμφης. τὸ δὲ πίμπρ, παρὰ τὸ πίω ῥῆμα. καὶ παρὰ τὸ πίον ὅστ τὸ λιπαρόν. ἔστι δὲ ὅθεν κύριον. ἡ πιφρα, ἡλιπαρά. παρὰ τὸ πίον. ἰλιάδος ς.

Πίδι πακτωλοῦ ῥοαὶ, ἀντὶ τοῦ πίε. ἰωνικὸν ὁμοφάλη ἀπὸ τοῦ πίω γίνεται πίε. καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς δι συλλαβῆς πίεθι. ἐπὶ κράσιν τ ε ι ἧς ι μακρόν,

Πίθος, παρὰ τὸ πίω, ἀφ' οὗ ἐστι πιθάκνη. πιθι.

Πιθάκνη, τὸ μικρὸν πιθάριον.

Πίθιος, παρὰ τὴν πιθήσω μέλλοντα. ὁ πρὸ ἀπὸ τ πιθῶ γέγονεν, ἐξ οὗ καὶ τὸ πιθέσθαι. πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον ἢ δεχθέσθαι προσέχειν αὐτῷ.

Πικρός, παρὰ τὸ πεύκης τ πικρία. ση ὀδυκρόν. χαλεπόν. καὶ παρὰ τὸ πένος, ὅστ τ πεύκην. πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ κρο πικρός, πικραίνω.

Πιλᾶρες, ἀπὸ τ πῖλος ὅστ τ ῥοῦσον, ση πιλάρες, καὶ ἀφαιρέσει τ ς πιλᾶρες. τὸ λα, μακρὸν φύσει.

Πῖλος τὸ ἐξεριῶν ἢ ῥαγὰς μὴν ὃ πρὸς τὸ νοιμᾶσθαι ἐπιτήδειον. ὃ ἡμᾶς πιλῶ τὸ φαμμήν. ἰλιάδος κ. Μέσῃ δὲ πῖλος ἀερίῃ. ἐν τῇ πρὸ κεφαλαίᾳ. καὶ ἡ ὁδός. Κεφαλῆφι δ' ὑπὸ πρὸς τὸ πῖλον ἔχειν ἀσκητόν. τὸ καμελαυκίον λέγει. σημαίνει δὲ καὶ ὁ ρτάρια. πωνία ὡς παρὰ τὸ αὐλῶ. πέδιλα ς ἑξῆς. Πίλοις χρῶνται πυκάσας. γίνεται παρὰ τὸ πιέζω πιέσω, οἱονεὶ πιελός φησῶν. καὶ καθ' ἁπλῆν πῖλος, ἐπεὶ συμπεπίληται. ὁ δὲ ἀπολλώνιος, παρὰ τὸ πιλῶ ῥῆμα ὃ σημαίνει τὸ πρὸς πελάζω. καὶ ὃ πιλῶ ταύφησι ς συνάπτεται

ἵνα κατασκευασθῇ. οἱ δὲ πρὸ τοῦ πελάζω. ἐπεὶ συμπελάζει ἀλλήλοις τὰ ἔρια. ὡς πρὸ δὲ πρὸ τοῦ φίλος φίλῳ, οὕτω καὶ πρὸ τοῦ πῖλος πιλῶ. καὶ ἔστι πρωτης συζυγίας. ὁμῶς πιλήσω, καὶ οὐ πιλώσω ὡς σὺν τῇ

Πίμπλαμαι. ἀπὸ τοῦ πέλω. ⟨ συνηθεία φαμένου καὶ συγκεῖται πιμπλῶ. καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμὸν τοῦ μ, πιμπλῶ. πρόσωπον πίμπλημι. σπ τὸ πλήρω. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἀπὸ δὲ τοῦ πιμπλῶ, πιμπλάνω. καὶ πιμπλάνεται, σημαίνει τὸ πληροῦται. ἰλιάδος ι.

Πιμελή, πρὸ τοῦ πῖον καὶ μέλος, πιομέλη οὖσα, ἡ πιαίνουσα τὰ μέλη. καὶ ὀπία μέλη ἔχουσα. σπ δὲ τὸ λῖπος. καὶ ἔστι σκληρόν, καὶ ὀξύνεται.

Πιπράσκω, φυσῶσα. ἀπόλλωνιος.

Πῖμαξ, κοινῶς. Πίμακας τεύχεσιν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ σκεῦος λέγεται. ὡς τὸ, Κρείων πίμακας πρέσβηκεν. ἐν τούτοις δὲ τὰ σκεύη λέγει. ἐπεὶ καὶ πάλαι ἐσανίδωσαν ἴσως τὰ κρέα ἐνθέσαι ὀπτῶντες. καὶ καταπόντες. οὕτως ὦρος. ὁ δὲ χοιροβοσκὸς ἀντὶ τοῦ ἀνεκφώνητον λέγει πίμακας, ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν τῶν δραμάτων. οὖν καλίμαχος ὀγραμματίνους ἐποίει πίμακα, ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ πρὸ τῶν ἀρχαίων. οἷς ἐνέτυχον ὀγράμματίνους, ἐποίησαν γὰρ τὰς ὑποθέσεις τῶν δραμάτων..

Πίνακον, πρὸ τοῦ πίναξ ἄνος φέρομαι. λέγεται καὶ ἡ γραφή, ὡς πρὸ τῶν δημοσθένους. Μικρὸν πίνακον τῶν ἐμῶν ἐποίησα. ἐδύνατο καὶ τὸ μῆ πίνακίδιον τῶν ἐμῶν γραμμάτων. σημαίνει συμβόλαιον δικαιοπραγίας ἐν ᾧ ἐγέγραπτο τὰ πράγματα τῶν πριόμενων καὶ ὁ δῆμος.

Πίναρός καὶ πινάδης, ὁ εὐπρός. πρὸ τοῦ πῖνος ὁ σπ ἡ εὐπωμα. τοῦτο πρὸ τοῦ πῖνος ἀπροβολῇ τοῦ ς τοῦτο πρὸ τοῦ πίλος ποιητοῦ λέγει.

Πιοτήρης, ὁ τὴν πίνα τηρῶν ἤγουν τὸ λίθον. πρὸ τοῦ πίνακος ὁ λίθος καὶ τὸ τηρῶ. τὸ ω, ι. διαῖ. τὸ ο, ει. μα τὸ ως τῆς συνδείας, διφθόγγου.

Πίνύσκω. πρὸ τοῦ πνέω πνύω. ὁμῶς πνύσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, πνύσκω. καὶ ἐκθέσει τοῦ ι. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιπνύσκω. καὶ ἀπροβολῇ τοῦ π καὶ ἐκτάσει τοῦ ῑ, πῑνύσκω. ὡς γιγνώσκω, γῑγνώσκω. ἀμεταβόλου δὲ λέγειν πλεονασμοῦ, εἰ μὴ ὡς ἀναδιπλασιασμοῦ. πῑ

Πίνυτός, ὁσωφρονικὸς καὶ σωφρονητικός. ἀπὸ τοῦ ⟨ πεφθαμένου. πνύω πῑνυτός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ πῑνυτός. καὶ πρὸ τοῦ πνύω, πῑνυτός, ὁ πλεονασμῷ τοῦ ῑ. ὁδηγητικός. ἐκ τούτου πῑνυτὴ ἡσωφροσύνη καὶ ἡ φρόνησις.

Πίπω, ἀπὸ τοῦ πίω. μ καὶ τὸ ἐπένθησα τοῦ μ. καὶ ἰστέον ὅτι τὸ πίπω μόνον. ἐκτείνεται τὸ ῑ. Πίπου τὰ ὦρ ἔμπας. ἰλιάδος ω. τὸ δὲ πίω ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. ἐκτείνεται μὲν ὡς τὸ, Πίομεν ἐκβοτάνης. ἰλιάδος μ. καὶ ἀείσομαί σε φάνης ἐν ἥρωσι. Πῶς πίομαι. συστέλλει δὲ ὡς τὸ, Οἰκῇ ἐμοὶ αἷμα πίοντες, ἀκέον τό τε δίψαν.

Πίπτω. ἀπὸ τοῦ πέτω πτῶ διὰ πλεονασμοῦ πίπτω. τὰ δὲ πετόμενα, τοῖς πίπτουσιν ἔοικε. τὰ δὲ ἑξῆς πτῶ λήγοντα ἐκμαθὼν διχρόνως πτάλιν ἡγοῦμαι, συστέλλει αὐτό. βάπτω. σκάπτω. τύπτω. ἵπτω. λίπτω. στοιχεῖα τὰ πίπτω φύσει μακρὰ πρὸ τοῦ ν. ἀνὰ κρίπτω. ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω, πῑπτω. τὸ γὰρ ε συνεπλεονασμῷ συμφώνου γίνεται ἡ ῑ. ὡς πρὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ὄπτω ὀπτολικῶς ὀπτάω, οὕτω καὶ πίπτω πτάω.

Πίσα, ὄνομα πόλεως. οἱ μὲν ἀπὸ πίσου τινὸς ὠνομάσθαι, καὶ ὅτι καθυγρός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ πολὺ ὕδωρ ἔχουσα. πίσα δὲ τὰ ῥιζώματα λέγουσιν οἱ παλαιοί. ὡς ὅμηρος. Καὶ πίσεα πήκτα, ἀντὶ τοῦ ῥιζὰς καθύγρους τόπους. καὶ πρὸ ἀπολλωνίου. Πίσεατε πρόλιπὼν καὶ ἐλεστίδας. διὰ τί γράφεται, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ πίσω πίσω, ὡς λύω λύσω. ἐκ τούτου ἐκμαθὼν ὄνομα πίσος, καὶ πίσεα. τὰ δὲ πίσω μαθόντα ὁ τεχνίτης μὴ ῥηθῆναι φῆ. καὶ τὰ ἀπὸ ἐκμαθόντος αὐτοῦ, καὶ πρὸ πίνδάρου. οἷον, Πίσω γε δὴ ῥηξ ὕδωρ. καὶ πρὸ εὐπολίδι. Τῶν δ' ἀνοίσομεν πολὺς πίσει. ἀνὰ μὴ ποτε ἔστιν ἐπιπλάσαι μὴ ῥηθῆναι ἐν πλάτει.

Πίσος, πρὸ τοῦ πίσσα τὸ καθαίρειν, πῖσος καὶ πισός.

Πίσος πρὸ τοῦ πείθω γίνεται.

Πίσρας σπ τὴν πῖσραν, ⟨ πρὸ τοῦ πίσω μῆκος.

Πίσσος διὰ τοῦ πεπιστευκώς. τεθαρρηκώς. πεποιθώς. πρὸ τοῦ πίσος πισόσσος. ὡς δοῦλος δουλόσσος. καὶ

Πίσυρες, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες. κῑ ⟨ συνηθῶς πισσῶν. τὴν ποιότητα τοῦ τ πρὸς τὸ σ, καὶ τοῦ ε πρὸς τὸ ι. καὶ τοῦ ᾱ εἰς τὸ υ. οἷον, τέσσαρες καὶ πίσυρες.

Πίτνῶ, σπ τὸ διαῤῥήσω. ἀπὸ τοῦ πέτω πίτνω, ὡς ῥέω ὀρίνω. ὡς δὲ λέγει πεῖ παθὼν ἡρωδιανός, οὐδὲν ἁλλαττεῖναι ἀπὸ τοῦ πίπτω κῑ πλεονασμοῦ τοῦ π. ἐπειδὴ μῦ δύο ἀντισοίχων μόνον τὸ ἐκθλίβεται. οἷον ἐχθρός.

Πίτυ, πρὸ τοῦ πίπτω πίπτυ καὶ πίτυ. Ὀλολυζέτω πίτυ ὅτι πέπτωκε κέδρος.

Πιτύδα, ἄκρον ἐστὶ πεῖ τὴν λάμψακον. καὶ πιτύεια πρότερον ἡ λάμψακος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ἔχειν πίτυς

Πίτυλος, κλυδωνισμός. φαν- ⟨ τασιοποιός. πρὸ τοῦ τύπτω τύπτιλος ς ἀπροβολῇ τοῦ τ καὶ μεταθέσει τῆς ν ἀρχῆ συλλαβῆς πίτυλος.

Πιφαύσκω, ἐμφανίζω, ὅ ἐστι φανερὸν ποιῶ. λέγω. πρὸ τοῦ φαίνω πιφαίνω. ὁμῶς πιφάσω. καὶ πιφάσκω. ς πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιφαύσκω. ὁ δὲ φιλόξενος ἀπὸ τοῦ φῶ. πρὸ τοῦ φαίνω φάω. ὁμῶς πιφάω πιφάσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιφαύσκω. λέγεται καὶ πιφράσκω πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Πίφιξ, εἶδος ὀρνέου. πρὸ τοῦ πίπτω. χαίρει γὰρ τὸ ὄρνεον

Πίων, σπ τὸ λιπαρόν. ἔστι πίπτω. ⟨ τοῦτο τοῖς ὑδασι. ἀδιάφορος ὁ ς καὶ ω. ὁ δὲ τερος ἀόριστος, ἔπιον. λοιπὸν ἐκ τοῦ πίω πίομαι. ὁ γὰρ λιπαρὸς, ποιότητα ἔχει αὐτὸ πότης. διὰ τὸ ὑγραίνεσθαι τὴν ἀναδόσιν τῶν σιτίων. πρὸ τοῦ πίπτω πίων. τὸ μακρόν. καὶ πιότερος ὁ λεπτομερέστερος.

τὰ ἕξω ὄντα διὰ τοῦ λαβὰ τῶν παραλημμένων μηνῶν τὰ κύρια, ἐκτείνει αὐλόν· οἱ, κίων πρίων οὕτως οὖν κῆ πίων.

Πλαγίων, οὐκ ἀπὸ τοῦ πλάσσω. ἐγένετο γὰρ ἀπὸ πλάθω, ὡς ἀπάτω ἀπάθω, ἀλλὰ παρὰ τὸ πλάξ πλαγίων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πλαγίων. τοῦτο γὰρ ἕξις πλωμένη γίνεται καὶ ἀπάτη τῶν πορνῶν.

Πλάθηδ' ἀπὸ χαλιθ φιχαλιθς. ἀπεκρούθη δὲ ἀπὸ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ πλάξ πλάζομαι πλάθη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. τὸ δὲ πλάξ, ἐκ τοῦ πλαω πλαγάξ, καὶ κατὰ συγκοπήν. ἢ ἀπὸ τ πελάξ πλάξ. καὶ πλάζουσι τὸ πλανῶσιν, ἰλιάδος β. τὸ δὲ πλανῶ, ἐκτοῦ πλάνη. τὸ δὲ πλάνη, ἐκτοῦ ἄλη. ἢ διὰ τὸ πλαγιάζειν τὴν γνώμην. ζήτει καὶ τοῦτο ἐν τῷ πλαγίων.

Πλάσις, ἡμάσις. ἀπὸ τ πλήσσω παρ' ἀσχύλῳ. πλάσις δὲ, παρὰ τὸ πλατεῖα εἶναι.

Πλαδαρόν, χαῦνον, ὑγρόν. καὶ πλάδος, ἡ ὑγρασία ἢ ἐν τῷ σωμάχῳ. παρὰ τὸ πλάζω τὸ πλανῶ, ἢ παρὰ τὸ πεπλατῶσθαι. Ϛ παρὰ ἀπολλωνίῳ, Πλαδῶσαν ἐπισχίζουσι δρυμάν. ἀντὶ τοῦ διύγρους οὔσας.

Πλανοῦς. πλάνας ἐκάλουν πάντα τὰ ἕξ πλάτος ἐκτεταμένα, ὅθεν πλανῆται. καὶ ἀπὸ τῆς σωαιρέσεως, πλανοῦς. τὰ δὲ ἕξω σύνηρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τ πλείστην. καλῶς δὲ εἴρηται τὰ συνηρημένα ἢ οὐχὶ τὰ πεπονθότα τῶν ἀπαθῶν. ἴδου γὰρ ἡ ἡκώ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνεται ἡκῶ ὦν τ αὐτοῦ σημαινομένου, καὶ οὐ φυλάττει τὴν αὐτὴν κλίσιν. ἡμεῖς μὲν, κλίνεται ἡκῶ ὦς. ἡ δὲ ἡκοῦς, ὥσπερ ἀφοῦς.

Πλάτος, παρὰ τὸ πλῶ τὸ πλήρω. ἢ παρὰ τὸ ἐπιπολύτερα θαι. ἢ παρὰ τὸ πολὺς ἡ τὸ ἄτος, ὁσ τ εὖρος.

Πλατανιστήρ, πρὸ τοῦ λόγεσι χαλιθῶν. ἀπὸ λλώνιος, Χαλκείην πλατανιστῆρι ἐνὶ χερσὶ πιέσασα δούπησε.

Πλατάγισος, ὄνομα πρώγυμον. τὸ γὰρ πλατάγισος, ἡ πρώϊσος, τὴν μὲν φωνητικὴν ὑποθετικὰ, τῷ δὲ σημαινομένῳ ἢ τῷ χαρακτῆρι, ἀντὶ τοῦ πρώϊσος ἢ πρώγυμα. γίνεται δὲ ἐκτοῦ πλάτους. λέγεται γὰρ εἶναι αὐλὴν πλατύφυλλον. ἢ τὸ χαριέστατος.

Πλαίσια, τὰ ποιητὰ πολύθους. οἷον, πλάσια, παρὰ τὸ πλάττεσθαι ἐν αὐλοῖς τοὺς πολύθους. δηλοῖ δὲ καὶ τ τετραγωνοειδῆ τῶν τραπεζωτῶν σύνταξιν ὡς λέγει ἡρωδιανός. καὶ γίνεται παρὰ τὸ πέλας πελάσιον. ἢ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πλαίσιον.

Πλέας. ἐκτ πλείων, πλέων. ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πλέονες. ἀρνητ οὐ συλλαβήν, πλέες. καὶ διακινούμοι-

Πλευραὶ, οἱ αἱ πλήρεις οὖσαι ἀμύχων. ὡς, πλέας. ἢ πλεωραίτιγες οὖσαι, αἱ φυλάττουσι τὸν πνεύμονα. ἢ πολύευραι ἔτιγες οὖσαι ὡς πλατεῖαι. καὶ πλευρόν, παρὰ τὸ πέλω εὐρύ, ἤτοι πλατύ. καὶ πλευρὰ, παρὰ τὸ πολὺς ἢ τὸ εὖρος, πολύευρα ἔτιγα οὖτα, ῥυτέσι πλατεῖα. τὰ γὰρ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἕξ οὐδέτερον γένος μετὰ τὰ πλατύμενα, τ σημαινομένου οὗτος, τὴν αὐλὸν τόπον φυλάττει. οἱ δεσμοί, τὰ δεσμά.

Πλῆαι. Πλῆαί τριχαλινοῦ, αἱ πλήρεις. γέμουσαι. ἀπὸ τοῦ πλείω πλῶ μ πλασμόν, τὸ πλῆος, καὶ πλῆα. τὸ θηλυκόν, πλῆαι. ἐκτ πλῆος ὅς ἐστὶ, Πλῆοι μέλανος θανάτοιο. ἐκδέτ πολιὸς πολέος. ἐν συγκοπῇ πλέος καὶ μ τ ι, πλῆος. καὶ τὸ συγκριτικόν, πλείων. καὶ τὸ οὐδέτερον, πλῆον. σπ δὲ τὸ πλῆος. κ. παρὰ τὸ πολιὸς πολιόν.

Πλέστερος, οὕτω καὶ τὸ πλῆον, καὶ συγκοπῇ πλῆον. σκευάσαι. ὁ θηλυκὸς πλείστη. ἐπὶ τῶν ἕξω ὄντων συγκριτικὰ, ἀπὸ μονογενῶν τῶν θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων γενῶν. τῶν γε τοι ὀξυτονουμένων, οὐδέν ἕξ συγκριτικὸν κλίνεται, οὐδὲ ἐν τοῖς γένεσι παραλαμβάνεται. οἷον, σοφὸς σοφώτερος. τλημονέστερος. ἀπὸ τ σοφῶν καὶ τ τλήμων. ιθ Ἀλλ' εἰμὶ ἐγὼ ἧδη τλημονέστερος τὴν ὁδόν. τοῦτο παρὰ καλλιμάχῳ πολυτέρη, οὐ παρὰ τὸ πολὺν πεποίηται, πολυμονέστερον γὰρ ἔδει λέγεσθαι, ἀλλὰ παρὰ τὸ πολὺς, ἀφοῦ καὶ ὁμηρος. Πλῆοι μέλανος θανάτοιο. καὶ, Πλῆαι δὲ νυκτὸς ἐπιστᾶσαι. πολὺς οὖν καὶ πολύτερος. ἀπὸ τῆς ἀδόμου τὸ πολὺ χερδότερον παρὰ ἡσιόδῳ. καὶ συγκριτικὸν ὂν τὸ χεῖρον, ὀξύνεται συγκριτικὸν ποιοῦσιν, ὁ παρὰ δύναται. Ϛ δ' ὁλοσχερῶς ὠφελεῖν δύναται, χάρμα μέστερον ὠφελεῖν. ἴσως οὖν ὁ ἡσίοδος παρὰ τὸ χεῖρος τὸ χειρότερον, ὡς ἀπὸ τ πολὺς, τὸ πολύτερος. οὕτω φιλοξεῖ.

Πλάερμι. τὸ γὰρ πλήρης, οὗτος ἔφη πλειάρεσιν. οἱ γὰρ ἀπολλὼς, τὸ ἕξει δίφθογγον μεταβάλλουσι. τὸ γὰρ φῶς, φάος λέγουσι. πνεῦ παθῶν.

Πλέκω, παρὰ τὸ ἕλκω τὸ σύρω, γίνεται λέκω. μ πλεονασμῷ τοῦ π, πλέκω.

Πλάς, ὡς ἐκ πλειόνων ἀερόωσα οὖσα. πλάς, ἀπὸ τῆς πλησιόγυος θυγατρὸς μὲν ὠκεανοῦ, γυναικὸς δὲ τλαμονος. λέγει δὲ πίνδαρος πρὸ τ καὶ ἀστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι τῆς πλησιόγυος πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν βοιωτίαν, σωματικὰ αὐτὴ ὠρίωνα. εἶτα ἐρασθείς, ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι. τ δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατρὸς, ὠρίων ἐδίωκε. γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον ὥστε ἔτη ἀλλήλοις πολλὰ. τὸν δὲ διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἰκτείραντα μηκέτι ἐᾶσαι καταδιώκειν τὰς πλειάδας φεύγουσας τὸν ὠρίωνα ὀφθῆναι σὺν αὐτοῖς. σημαντικὰ δὲ καὶ θέρους καὶ χειμῶνος αὐτοῖς. καὶ παρὰ τὸ πολὺ καὶ δέρχεσθαι κ τριτεταρτημόρους χρόνους, Ϛ δὲ τῶν αὐτῶν τὸ πω ἀναστρέφεσθαι, πολλῶν, καὶ συγκοπῇ πλειῶν. καὶ παρὰ τὸ πλειάς ἵστημι. καὶ γὰρ αἱ πλειάδες σημαντικαὶ θέσεως τοῦ ἡλίου. δύουσαι μὲν γὰρ, τ ἀρχὴν τ χειμῶνος δηλοῦσιν. ἀνατέλλουσαι δὲ, τὸ τέλος. ὀξύνεται δὲ τὸ πλῆων, ἐπὶ πλήθους

Πλειοφέγγης, ἀπὸ τ πλέον καὶ τ φέγγος, πλειοφέγγης. Ϛ κ ἡρᾶσιν ἀπικὴν, πλῆοφέγγης.

Πλειοδίκεια. τὸ μὲν πλεοδίκια, παρὰ τὸ πλεοδί-
κης ἐστίν, ὅσπερ ἀπὸ τοῦ δίκης ἐστί. τὸ δὲ πλεοδίκια, παρὰ
τὸ πλεῖος δίκη. ὅσπερ ἀπὸ τοῦ δίκημα ἴωνικῶς δίκη τὸ
σημαίνοντος τὸ δίκαιον. ἀμφότερα διὰ διφθόγγου τοῦ λό-
Πλεῖος. ἀπὸ τοῦ πλέω πλεῖος καὶ πλοῦς. καὶ ἡ δι-
φθογγος τὸ ἐπεκτείνεται. βασιλεύω, βασιλεῖος. πλημμύρω,
πλημμυρεῖος καὶ ἀμοιβαδεῖος. ἡμῶν τοιοῦτον ὄνομα ἔστιν, εὐλό-
γως βαρύνοιτο ἂν ὁ διὰ τοῦ παρὰ βακχυλίδα ἀπαρα-
κτικήν. οἱ, Πλημμύρεια πόλεμον φυγών. τὰ μὲν ὀξύτο-
να τῶν ἡδέων θηλυκῶν, μόνως πεποίηται καὶ τὰς
πλατείων πόσεις. ἀστὶς, ἀστίδος, ἀστίδι, ἀστίδα.
τὰ δὲ βαρύτονα, ἰσοσυλλάβως ἔχει τὰ ἀπαρακτικά.
θέτις, θέτιδος, θέτιδι, θέτιν. παρὰ δὲ τὸ ἴωνικὸν ἑκατέ-
ρως. Κύπριδα μὲν πρώτην καὶ, Οὐκέτι πρὶν ἐπέων χερ.
Πλῆμαι, δι' ὧν ὁ μέλλων τρέφει. παρὰ τὸ πληροῦσθαι
ὑπὸ τοῦ μέλλοντος. καὶ παρὰ τὸ πλήθω.
Πλήμας, τοὺς μοχλοὺς τοὺς σύριγγας. ἃς χῖοι χοινικί-
δας καλοῦσιν ἃς καὶ ὁ μέλλων ἐν τρέφεται.
Πλήν, τὸ χωριστικὸν ἐπίρρημα. εἴρηται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ
φρασιν, ἀπὸ τοῦ πλῶ. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πλη-
σιάζω καὶ σύγκειται. σημαίνει τὸ χωρίς. σημαίνει
καὶ τὸ ὅμως. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τάξεως.
Πλῆνα. ἀπὸ τοῦ πέλω πλῶ. σημαίνει δύο. τὸ προσε-
πέλασαν. ὡς τὸ, Καὶ εἶμες οὐδεὶ πλῆνα. ἰλιάδος ξ. στ΄ ἢ τὸ ἐπληροῦντο. ὡς τὸ, Πλῆνα δ' ἄρ' ἀθύ-
Πληθύω, ἐκ τοῦ πλῆθις. σπάνει καὶ ἔρκει ἀνδρῶν.
τοῦτο παρὰ τὸ πληθύω. ἢ πλῆθος. τοῦτο παρὰ τὸ πλῶ
πλήθω, ὡς γνώθω γνήθω.
Πλήρης, παρὰ τὸ πολὺ πολυήρης. καὶ κατὰ συγκο-
πὴν, πλήρης. ἔστι πλῆρος πλήρης. καὶ κατὰ συγκο-
πὴν, πλήρης. κλίνεται πλήρους. ἡ ἔστι γενές.
Πλησίον, ἔστιν ἀπλατικὴ ὀνόματος, καὶ μετοχῆς
ἐπίρρημα. ἔστι μονόπωτον. ζήτεις ἐς τὸ ἀπαράσιος.
Πλοῦς, ἀπὸ τοῦ πλέω πλοῦς καὶ πλοῦς. καὶ ἡ δι-
φθογγος τὸ γίνεται πλοῦς, καὶ τὸ μοῦς μοῦς. καὶ
φαμὲν, ὡς τὰ ἀπαθῆ οὐκ ἀδιήγητα. ὅθεν οὐδεὶς ἐπ-
καλεῖται ἀπαθέσιν. ἀλλὰ τοῦ μαθεῖν ὑπὲρ τοῦ μα-
Πλύτης, ἐς τὸ ὑφάντης. ἀπὸ τοῦ πλύνω πλύτης.
Πλόκαμοι, αἱ μακραὶ θρίχες. αἱ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς οὖσαι πρὸς
τὸ πλέκεσθαι. παρὰ τὸ πλέκω. ὅθεν καὶ πλόκαμος καὶ πλό-
Πλύσιος, οἰονεί, πολυούσιος καὶ συγκοπὴν. καμος.
ἐκ τοῦ πολὺς καὶ τὸ οὐσία, ὁ πολλὴν οὐσίαν ἔχων.
Πλοῦτος, παρὰ τὸ πολὺς, καὶ τὸ τοῦ τὸ λαμβάνω καὶ
λέγομαι, πολύουτος. καὶ συγκοπὴν, πλοῦτος. καὶ πλού-
του λέγεται ὁ ἅδης. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀποθανόντας μι-
θεῖσθαι ὡς οἰ πλούσιοι. καὶ ὅτι ἐκ τῆς γῆς ὁ πλοῦ-
τος εὑρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις. ὅθεν καὶ ἡ ὁδός.
Δημήτηρ μὲν πλοῦτον ἐγείνατο.
Πλωοί, τόποι ἐν οἷς πλύνουσι. καὶ πλυτὰς τοὺς
Πλώζω, ἔχει τὸ ι. σημαίνει δὲ τὸ πλωί- πλύτας.
ζω. ὅτε μὲν ἀπὸ τοῦ λέπω γίνεται λεπίζω, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ πλώω πλωίζω. καὶ κατὰ συναίρεσιν. πῶς μὲν
ἀπὸ τοῦ λέγω λόγος, οὕτως ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος,
ἔπειτα πλοΐζω, ὡς ἀνθρωποποιῶ ἀνθρωποΐζω. καὶ κατὰ ἔκ-
θλασιν τοῦ ὃ ἐς τὸ ω, πλωΐζω. καὶ κατὰ σύναίρεσιν πλώ-
ζω. ὡς χοΐζω χώζω.
Πλίνθος, παρὰ τὸ πλίνειν θέσιν εἶναι. καὶ πλινθεῖον,
τὸ πλινθουργεῖον, ὅπου πλίνθοι γίνονται.
Πνευματέμφορον σῶμα, τὸ ἀπὸ πνεύματος πεπλη-
ρωμένον. παρὰ τὸ πνεῦμα πνεύματος καὶ τὸ ἔμφο-
ρος γίνεται. τὸ δὲ πνεῦμα, παρὰ τὸ πνέω. καὶ πνεύ-
μων. ἀναλογώτερον διὰ τοῦ μ. τὰ μέσα τοῦ πνεύ-
ματος. καὶ ἐν μέσῳ τὸ πνεῦμα ἐστι τὸ πεπληρωμένον.
Πνιγεύς, παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὁ φοῦρνος. ἔστι δὲ καὶ τοῦ
ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος. σημαίνει δὲ τὸ φιμόν.
καὶ γίνεται παρὰ τὸ πνίγω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπνι-
γον. ἐξ οὗ πνιγεύς οὐδετέρως. καὶ σημαίνει τὸ κώ-
μα καὶ τὸ στέρος. καὶ παρωνύμως πνιγέα, καὶ σημαί-
νει τὸ κριβανοειδὲς καὶ τὸ φιμὸν τῶν ὑδραυλίων. τοῦ
μὲν πρώτου τὸ οὐραιοπολοῦντος, ὡς ἔστι πνιγέα.
τοῦ δὲ δευτέρου, Περίθες σταλῶ τὸ πνιγέα. τὸ τὸ
φιμόν. καὶ ἔστι τὸ μὲν πνιγεὺς τὸ ἐπὶ μακρὸν, ὡς γίνεσθαι παρὰ
τὸ τὴν πνοὴν ἀγχειν, πνίγος καὶ πνιγεύς. τὸ δὲ πνιγέα
βραχύ, ἀπὸ δευτέρου ἀορίστου γινόμενον.
Πνύξ, παρὰ ἀθηναίοις ἡ ἐκκλησία. παρὰ τὸ πεπύκω-
σθαι τῷ πλήθει τῶν ἐκκλινόντων ἐκεῖσε ἀνθρώπων. ἢ
ὅτι ψυχρά ἐστι πεῖ αὐτῇ οἰκήματα. ἢ χθονική, πανυ-
κός. διὰ δὲ εὐφωνίαν, ψύκνος.

Ποά, ἡ βοτάνη. ἀπὸ τοῦ ποιὰ ἡ ἀφορολήπτι. ἡ ποιά ἐστιν ὁ ἐνιαυτός, ἀφ' οὗ ποά. ἐπὶ δὲ καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ πολλάκις αὔξεται καὶ ξηραίνεται. ποιὰ δὲ εἴρηται ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τὸ ποιότητα. διὰ τὸ ἅπαξ ἡμῶν μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. καλλίμαχος. Αἴ̓γυπος προσάρροιθεν ἐπ' ὤεσιν ἐαρινὰ κάρφεται ποιᾶς. σῆ δὲ ἡ τῆ βοτάνη, ὥστε, Νεοθηλέα ποίην. ἰλιάδος ξ. ποιὰ ἡ ἁπαλὴ καὶ μέση φωνή. διὰ τοῦ ὀξύνεται. ζήτει δὲ τὸ ἑοιά.

Ποδαβρός, ὁ τοῦ ποδαάβρος. πόδες, διὰ τὸ πάσχειν τὸ

Ποδάρκης, σῆ τὸ τα χύν πεῖ τὸ δρόμου. ὁρῖς ἕδαφος. ποσὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἐπαρκῆν δυνάμενος πρὸς τὸ ὑπεκφυγεῖν καὶ διώκειν τοὺς πολεμίους. ὅμηρος. Ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς. ἔστι δὲ καὶ ὁ θεὸς κύριον. ὠφείλε δὲ εἶναι ποδαρκὴς ὀξυτόνως ὡς ἐπαίτερον. ἀλλὰ σεσημείωται τὰ παρὰ τὸ ἀντῶ. ἐπάρκω, καὶ αὐθάδης. σῆ δὲ ἡ κλητικὴ ποδάρκες, ὡς αὐτάρκες. ἐπὶ τὸ οὐδέτερον ποδαρκὲς ὀξυτόνως. τῶν ἀμφιβίων ὁμοφώνων τὴν κλητικὴν τὰ

Ποδοκάκη, ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς τῶν ποσὶν οὗ. δῶν. ἤτοι διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν. ἔστι δὲ εἶδος παγίδος ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὰ θηρία. καὶ ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμοῦνται. ποδοκακὸν ἡ φῆς οὖσα, ἐν ᾗ οἱ πόδες κατέχονται.

Ποδολείριος, ὀφῶ κύριον. οἱ μὲν λείριοι διὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα λείριον, ἤγουν ἁπαλόν. ἄρρωστος γὰρ ἡ ρος ποδὶ λέγειν ἁπαλόν. οἱ δὲ λείριοι κῦ τέρησιν ἀλείριος. καὶ ἐκ θέσεως ποδαλείριος. οἷον, ὁ τοὺς πόδας μὴ ἔχων ἁπαλοὺς, ἀλλὰ σκληρούς. κρᾶσις δὲ παρὰ τὸ ἔχειν τοὺς πόδας πρὸς τὰ λείρια, ἤγουν πρὸς τὰ ἄνθη. βοτανιῶντες ἰατροῦ τοῦ καὶ ἡμῶν ὑποθήσεται, ἰατρὸς μὲν ποδαλείριος.

Ποδοσράβη, τὸ γυμνόμ῀ καὶ δὲ μαχάων. ἰλιάδος. λ. πρὸς τὰ τρέμματα τῶν ποδῶν ξύλου. ξεσποφῶν δὲ τοῖς ἐλάφοις ἰσαμβίκη πάτην. παρὰ τὸ ποσὶ καὶ τὸ

Ποδοτρέφωρε, ἐπὶ τῶν μὴ ἁπλῶς πλανωμένων. παρὰ τὸ τρέφω. ποσὶ καὶ τὸ ὀρούσσω. οἱ, ἡ τρὶς ποσσὶν ὁρμῶσα.

Ποδεδῶνες, οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ ἄσκου προύχοντες

Πόθος, παρὰ τὸ ποθέω τὸ πάσχω. γίνεται ποθος καὶ βοσκήματος ὁ ος. κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ο. κατὰ τροπὴν τοῦ ει εἰς ο. πείθω τὸ θς συγκαθέσιν ἄγειν. δεῖ οὖν τὸ πεποιθα. ὁ δὲ πόθος, πείθω τὸ ποθῶ. πεποθα. ὁ ποθος. ἐκ τοῦ ποθος ποθητός, καὶ ποθή, ἰλιάδος α. ἀρίσταρχος ὀξύνει. ὡς παρὰ τὸ χόλος τὸ πάθος, χολὴ δὲ ἀφοῦ τὸ πάθος, οὕτω καὶ ποθος τὸ πάθος. ποθὴ δὲ ἡ ἐπιποθήσεως καὶ ἐπιθυμία. καὶ ὁ πιτὰ θς ος. διὰ τοῦ λλαβα τὸ ὁ παραληγόμενα ποιοῦντα θηλυκὰ, ὀξύνονται ἀπὸ τῶν. οἰστρόφος, τροφὴ. νόμος, νομή. ῥόος, ῥοή. ταῦτα δὲ ἤρωδιανός. ὁ δὲ φιλόξενος θς τὸ ξενισμὸν ποιοῦν λέγει, ἀπὸ τοῦ πεύθω γίνεται πευθὴς, καὶ ποθή.

Ποῖ, παρὰ τὸ ἐρεῖσθαι ἀντὶ τοῦ πο. ἀφερέσεως τοῦ τ. εἶτα

Ποικίλος, παρὰ τὸ πέλω τὸ σύνοδος, πεποικα θμ. ὑπερθετικὸν ποικίλος. καὶ βοσκήματος ὁ ος, καὶ πολυσημασμένος τῷ ι, ποικίλος, ὁ ἐποικιλῶς κατασκευασμένος. παρὰ τὸ πύκα, ὁ πολλὴν ἔχων ποικιλίαν.

Ποιμήν, παρὰ τὸ αὐτῶν ποά μένω λέγει κῦ ὁ ποιοῦργος. μή. κλίνει ποιμῆ. ὀξύνεται ποιμὴν καὶ συγκοπῇ ποιμὴν καὶ ποίμνη. ἐκ τοῦ ποιμὴν ποιμένιος καὶ συγκοπῇ ποίμνιος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ποιμήνιος.

Ποινή, ἡ ὑπὲρ φόνου ζημία κῦ ἀνέκτισις ἢ τιμωρία. φονήτις οὖσα πλεονασμῷ τοῦ ι. ὀθεν καὶ παρ' ἡμῖν ἄποινα. οἱ, λυσόμενός τε θύγατρα φέρων. τὰ ἄποινα. σῆ δὲ τὰ ὑπὲρ ἀφ' λυτρώσεως φόνου προσαγόμενα δῶρα. κῦ ἄποινον ὠδὴν τῷ κυρίῳ ὁ θεόπνης ἡ στεμμωνῆς ὑπὲρ τῶν ἱκετηρακλιτῶν ἐκθέντων τὰ παρ' αὐτοῖς ὑπὲρ φόνου. καὶ εἴρηται, ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. ἰστέον ὅτι ἔστι τείω διὰ τῆς ει δίφθ. ἐξ οὗ ποινὴ καὶ ποινή. εἰσὶν ἀνέμων ποιναὶ πρίαμος. κῦ ἐξῆς φησὶν οὐκ ἐθέλημά χῃ ἔμεκεν ποινῆς. καὶ ἀπὸ τοῦ ποῖος ποινὴ κῦ ποιμή. ἐκ δὲ τοῦ ποινὴ ποινάω, ποιμή. ποιναῖος κῦ ποιμαῖος, ποιμήιος. ἐκ δὲ τοῦ ποιμὴν ποιμενικός. ἐκ δὲ τοῦ ποιμὴν ποιμαίνω, ποιμήσω. ἐκ δὲ τοῦ ποιμαίνω ποίμανσις καὶ ποιμάντωρ.

Ποιπνύω, ἐνεργείᾳ διανοίᾳ. ὁ οἱ μὲν ἐκτικῶς. ποιπνύουσης κῦ πνεύματος ποιμῆς. τῷ δὲ ἑαυτοῦ δανοῦ πνεύματος ἐνεργείᾳ, ἐπὶ τὸ πνευσιαῖον. πνεύμονος κῦ πνύω. κῦ ἐν σῴθέσει μ῀ τοῦ ποιπνύω. ἡ παρὰ τὸ ποιῶ ποιπνύω. κῦ πλεονασμῷ τοῦ π, καὶ τοῦ ι. ποιπνύω.

Πνεῦμα. Πνεῦμα ὁ θεός. καὶ τρὶς προσκυνοῦντας αὐτὸ ἐν πνεύματι κῦ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνῆν. πνεῦμα ὁ ἄγγελος. ὡς τὸ, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. σῆ κῦ τὸ ψυχήν, ὡς τὸ, Ἔκσεν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. σῆ κῦ τὸ ἀνέμου. ὡς τὸ, Πνεῦμα βίαιον. παρὰ τὸ πέχειν

Ποιῶ, παρὰ τὸ ποιος. καὶ παρὰ τὸ ποῦ, ἡμῖν πανταχοῦ. ἀφορολήπτως κῦ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἰστέον ὅτι οἱ ἀθηναῖοι ἀφορβάλλουσι τοῖς, λέγοντες ποῶ. κῦ ἀφροῦσί τινες λέγοντες, ὅτι παρὰ οἱ ἀθηναῖοι ἐν τῷ κλαίω καὶ κλάω ἀφορβάλλοντες τὸ ι ἐκτείνουσι τὸ δίχρονον, διὰ τοῦ ᾱ δὲ ἀφορβάλλοντες τὸ ι οὐκ ἐκτείνουσι τὸ ο, ὡς τὸ ω. καὶ ἔστιν ἃ μὴ ὁμοίως οἱ ἀθηναῖοι ἀφορβάλλοντες τὸ ι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν ἐν τῷ κλάω κλάω. τὸ δὲ ποιῶ κῦ μ῀ τὸ ἀφορβολήπτως ἀναλαμβάνει πᾶσαν παθήν. τὸ δὲ ὀξύτονον ὡς τὸ, οὐκ ἠδύνατο ποιῆσαι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ αω μὴ ἔχοντα ὀθεῖον πρὸ τοῦ ποιεῖ μεγαβαρύνονται. μὴ ἔχοντα δὲ ὀνόματα εἰσι, διὰ τὸ ἐρωῶ. λέγουσι δέ τινες ὅτι οὐ πάντως οἱ ἀθηναῖοι ἀφορβάλλοντες τὸ ι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν. ἐπὶ γὰρ τοῦ χοιὰ γίνεται παρ' αὐτοῖς κῦ ἀφορβολήπτως τὸ χοᾶ βαρύνεται. ἔστι δὲ ἅπερ οὐκ ἐκτείνουσι τὸ ι ἀπὸ τοῦ χοιὰ ὀξυτόνου, ἐπὶ δὲ τοῦ χοιὰ βαρυτόνου. ἐπὶ δὲ τοῦ χοιὰ χοιὰ λέγει βαρυτόνως. καὶ ἀπὸ τοῦ χοῦς χοὸς γίνεται καὶ χοᾶ ἀπλῶς. κῦ ἐκβάσει καὶ χοιὰ, ἐν ὀξείᾳ τάσει.

Πόνος, ὁ σὺν φλιῷ μ῀ ἔριον. παρὰ τὸ πείκω τὸ ξαίνω. ὡς πείρω, πόρος. ἐξ ὧν τοῦ γίνεται καὶ πόκος.

Πόλεμος, παρὰ τὸ τὰς πολλὰς μετοιῶ. καὶ παρὰ τὸ πολλοὺς ἀμαυροῦσθαι περιζήμιοι. καὶ πάσῃ παρὰ τὸ πολεῖσθαι ὁλύμῃ καὶ παρὰ τὸ ὀλῶ, ὁλεμος. κῦ πολέμιος οὐδέτερως

τὸ πολέμιον. ἡ πλεονασμῷ τοῦ η, πολεμηία ἔργα.

Πολέμων. ὁ ἡρακλῆς διὰ τὸ πεπαλαῖσθαι αὐτὸν ὁ φερεκύδης λέγει, ὃ μὴ τὸ πεπαλαῖσθαι αὐτὸν ἦν ἀφορμὴ κτεῖναι σὺν ἦλθε τὴ στρατιᾷ αὐτοῦ ἴφικλον. καὶ ἑτέρως

Πολεμώνιος, πόλις πόντου. ⟨ στε πολέμωνα. ὥρος. ἀφ' οὗ πολέμωνος βασιλέως, ὃς ἦν ἐπὶ αὐτωνίου τοῦ ἀντωνίου

Πολλῆς, ἀφ' οὗ πολιὺς πολέος, ὡς ἡδὺς ἡδέος ⟨ αὐτούσου. δέος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πολέες καὶ κράσει πολλῆς. ἡ αἰτιατικὴ πολέας, ἀπὸ τοῦ πολλούς.

Πόλις, σεως ὁ καὶ τὰ κτίσματα. ὅς τε, φησὶν ἀγαθὸν εἶναι τὴν ἀκρόπολιν τῆς πόλεως. σεως καὶ ἡ πολῖτις τοῦ πολίτου. καὶ πολίτης. καὶ πολιήτης. καὶ πολιήτις. καὶ πολεμιήτης. καὶ πολεμιήτις. καὶ πολεμήτης. καὶ πολεμήτις. καὶ πολεμίτης. καὶ πολεμίτις. καὶ πολεμιάσματα. καὶ πολεμιάσματις. καὶ πολεμιάσματης. καὶ πολεμιάσματ

Πολύκιτος, πολυκέντητης, πολύραφος ποικίλος.

Πολυκτύριον. τὸ πόσις ἐν ἰθάκῃ. ἀπὸ πολύκτορος οὗ καὶ ὁ ποιητὴς μέμνηται.

Πολυλήϊος, πολύσπορος πολλὰ ληΐα ἔχων, ἢ πολλὰ θρέμματα. τὸ δὲ πολύληϊος, ἐλλειψιγρυῦς.

Πολυπάμμων, Πολυπάμμονος ἀνδρός, ἀπὸ πολυθρεμμάτου πλουσίου. πάω, πῶ. ἐστὶ κτῶμαι. ὁ μέλλων, πάσω. ἐκμαϊκὸν ὄνομα πάμμων ἢ πολυπάμμων. καὶ πάσασθαι κτήσασθαι κυρίως θρέμματα. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁτιοῦν. καὶ πασάμενος πολλαχοῦ ξενοφῶν λέγει ἀντὶ κτησάμενος. καὶ θεόκριτος. Πασάμενος πολλὰ τὰ νῦν ἐν οὐρανοστίβοις ἐστὶ τάνδρὸς, ἀντὶ κτησάμενος.

Πολυφόρβην τὴν πολλοὺς τρέφουσαν ἢ πολλὴν. ὀθεν. καὶ ἡ πολυφορβία καλεῖται, τὰ πρὸς ἱππους τρέφοντα.

Πολυωπὸν τὸ δίκτυον. ἀπὸ τοῦ πολλὰς ὀπὰς ἔχειν. τριοῦ καὶ ἐπὶ πλείονα τὸ, ὅσῳ

Πολιορκῶ, πολυωρήσεις με. ἐστὶ πάρω τὸ φυλάττω. καὶ μετὰ τοῦ λύω ἐπιρρήματος, πολυωρῶ, πολυωρήσω, ἢ μόνον πολύφυλάξω.

Πομπὸς, ἄγγελος. σύνοδος. καὶ πομπὴ ἀπὸ τοῦ πολὺ ἰλιάδος ζ. λέγεται δὲ πομπὴ καὶ μετὰ σταυροῦ λιτὴ ἁπλῶς καὶ ἀφορμὴ καὶ δημοσία.

Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τοῦ ὄμβρου, ἢ ἄνωθεν καταφερομένου ὕδατος ὑπὸ ὑδάτων εὐδιάλυτοι κυρτώσεις. ἤτοι, τὰ φυσήματα. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῶς φυσιουμένων. καὶ ὅλως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ πομφολύζω ῥῆμα ἄνω ἀπάτωθεν πομφαλύζω. ὁ μέλλων πομφαλύξω ῥηματικὸν ὄνομα πομφάλυξ. καὶ βραχυντῶς λύσας. ἀφ' οὗ, πομφόλυξ.

Πόνος ἀπὸ τοῦ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω. ἐστὶ δὲ τὸ γυμνάσιον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀσκῶ. Ἄσκησις ὑγείης, ἀκορίη τροφῆς. ἀσκῶ πονῶ. ἐστὶ καὶ τὴν ὁδὸν ὡς ἀπὸ τοῦ πολῶ. πολῶ πορεύομαι πρὸς ἐμὲ τὸν πολοῦντα. ἐστὶ καὶ τὴν βλάβην. ὡς ὁ πόνος πάλιν. ἐξ οὗ πονηρὸς τὸν πολλὰ πονοῦντα ἢ πολλοὺς βλάπτοντα. ἐκ δὲ τοῦ πόνος τὸ πονηρεύω. ἀπὸ τοῦ πονηρὸς πονηρεύω ὡς πονέω. καὶ ἡ μετοχὴ πονηρὸς ὀξύνεται. ἡ δὲ κατὰ τὸ σῶμα πονηρὸς βαρύνεται. ἔξουσι γὰρ, Ἰὼβ ἔπεσεν ἕλκει πονηρῷ. ζήτει ἐκ τὰς διαφορὰς.

Πονεύμενον, ἐπὶ τοῦ πονούμενα. μαχόμενον. ἐκ τοῦ πονέομαι πονεόμενος, καὶ πρᾶσις δωρικὴ πονεύμενος.

Πόντος, ἐστὶ τὴν θάλασσαν. ἀπὸ τοῦ πατέω, ἢ ἡ ἀπατηλὴ καὶ οἱονεὶ πάτητὸς τόπος, καθὸ καὶ πέλαγος παρὰ τὸ πολῶ. τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος. καὶ ἀπὸ τοῦ πατέω πατός, ἐξ οὗ καὶ πατὸς πόντος. ὁ μῆνος, Αἶψα δὲ πόντος ἐκαμεν ἀκήμενα. καὶ πόντιος ὁ ἐν τῷ πόντῳ. καὶ ἀπὸ τοῦ πέλω πόντος, ἐξ οὗ καὶ πόντιος.

Πολύβοτος, πολυάτειας ἀντὶ τοῦ πολυάνθρωπος. οὐσιαστικῶς τῆς ἰλιάδος. λιμβολούτιμα τῶν ἡρώων ὠνόμασε. τάχα οὖν πολύβοτος φησὶ τὸ λοιπὸν τὴν καθαλίω τῆς γλώσσης. ὡς πολλὰ ῥέοντα τὴν διάνοιαν. σημαίνει δὲ καὶ πολλῶν ἔμπειρον τόπων.

Πομπεῖα, τὰ ἁγίασματα καὶ σκευάζομενα. οἱ, θυματήρια καὶ φιάλαι. πομπὴ γὰρ ἀφορμὴ ἁγιασμοῦ καὶ δημοσία θυσία. καὶ πέμψαι, οὐ μόνον τὸ ἀπολῦσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ πομπεῦσαι.

Ποσσύματα, πολακῆσαι ἐποσσοις ἀδαμάσις.

Πόσσα, πλανητὰ ἀπὸ ἄρκτου. ἀπὸ τοῦ πέπω τὸ χωνεύω. καὶ ἀπὸ τοῦ πέπω πόσσα, κατὰ συγκοπὴν, πόσσον.

Ποῖκηχος. ζήτει κατὰ τροπὴν, Ποικήχος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἀριστοφάνης, ποικήχος, εὐθὺς σικελίας. καὶ ἀπὸ φερεκράτει. ποικήχος. καὶ ἀπὸ μὴ παρεζευγμένου, εὑρήσεις τὸ ποικήχης. ἐραστοθένης δὲ λαμβάνει ἐκ ταύτης τῆς σὺν τάξεως, ποικήεις, ὡς ἀπὸ τοῦ πόα. ποάλχος, ποικήχος. τὸ πα, κα. πα, ἐπὶς. πακάλχος. ὁ ποάλχης ἐστὶ σὺν τῷ ἕλκος κήχος. ἕλλειψις ἀφαιρετικὸν κήχος. ἄλχος. ἔχει δὲ καὶ τὸ σὺν τῷ ἕλκος, ἡρωδιανὸς πεπορευμένον, ἀπὸ τοῦ πόρος. τὸ δὲ πόρος παθῶν. ἀπὸ τοῦ περῶ τὸ τελειῶ. ἔστι δὲ ῥία τὴν πορίσιμον τόπον τοῦ ποταμοῦ. ὡς τὸ, Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵκον. καὶ τραχύνει, καὶ λιθώδη τόπον. ἀπὸ τοῦ πόρος μεγάλου ἔστι, κυρίου ὀνόματος.

Πόροι, διέξοδοι. ῥίβοι. ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι ἢ ἁλῶν. εἰλήφασι δὲ ἀπὸ τὴν νοητὴν σωτηρίαν. πόρους δὲ λέγουσι καὶ τοὺς ποταμοὺς, ὅτι πορεύεται ἁλῶν τὸ ἐξ βάθρου ἀπὸ τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ τὸ διαβατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ πόρον φασὶ λέγεσθαι ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι ἢ ἁλοῦ.

Πορθμὸς, ὡσαπὸ τοῦ πείρω πορμὸς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω τὸ σημαίνον τὸ ποταμὸν, πορμὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πορθμὸς. ἢ μεταξὺ δύο ἠπείρων θάλασσα. ζήτει ἐκ τοῦ ἴσθμος.

Πόρκις, πόρκιος. οἱ μὲν πόρκιον Δύκτου ἀπέδωκαν οὐκεῦ. ἔστι δὲ σχοινίον. πλέγμα. οἱ δὲ κύρβαν, οὐ δεόντως. ὁ γὰρ πλάτων ἕτερόν φησιν εἶναι τὴν κύρβαν τοῦ πόρκιν, ἐν σοφιστῇ λέγων οὕτως. Κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκεως καὶ τὰ φιαῦτα, οὐκ ἄμορφα πλὴν ἐρκῶν ἐστὶ προσαγορεύματα. καὶ φίλων δὲ μνημονεύει τοῦ πόρκου. Θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων ὕπερθεν τερσαίνεσθαι. ἐν ἀντιφάνους κιθαρῳδῷ, ἐις δυόμενος ἐς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν οὐ ῥᾳδίως ἐξέμπεσεῖται πάλιν ὁδόν. ἔλεγον δὲ τὸ πλέγμα πόρκον. διὰ τὸ πλέκεσθαι καὶ συνάπτεσθαι τὰ σχοινία πολλαχοῦ πάντα καὶ πανταχοῦ φέρειν οὕτως ἔλεγον ἀπὸ τοῦ οἷον εἶναι πορίσκον. ὁ δὲ ποιητὴς δὲ πόρκην φησὶ, τὸ πᾶν τὸ δίκτυον. Περὶ δὲ χύσεως ἐπὶ πόρκης, πλοῦν, ὁ σὺν ἔχων τὸ ῥόμβον πόρος τὸ ξύλον τοῦ δικτύου ἐστὶν ἑκατὸν ὀργυιῶν ζ. ἀπὸ τοῦ πορίζειν. οὕτως ὁρίζεται. ὁ δὲ ὡρίων. ἀπὸ τοῦ πείρω.

Π ὁρίνη, παρὰ τὸ ὀρίνω τὸ πολύ. ὀρίνω τὸ ἀναστατῶ, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, ταράσσω, κινῶ τηλεδαπὸν ἄνδρα, ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων τόπων. ὁρίνω δὲ καὶ τὸ ἀναστρέφω, ἀνατρέπω, ἀναστατῶ. ὁρίνω δὲ καὶ τὸ ἀνάπαλιν ἐπιστρέφω, ἀνατρέπω

ಮಹಿಳೆಯರು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

σῶ-ταξιν. καὶ ἔστιν ⟨περὶ ἑρμηνεύματος⟩ ὁ πρηνὴς. Γυνὴ ξ-
ἐστι κυρίως, ἡ ἐς γόνυ πεσοῦσα. Φησὶ δὲ ἀπολλόφανης τὰ-
τὴν τὸ πρηνίξαι. κακῶς. Διαφέρει γάρ.
τις ἅμα πρηνισθῆναι καὶ ὀκλακέναι ⟨ἢ⟩ τὰ γόνατα.
τὸ δὲ πρηνισθῆναι, ⟨ἢ⟩ τὸ πρόσωπον. ὁ γὰρ κρόκοτος
τὸ φρυγικὸν βάξισμα. μεταφορικῶς γὰρ χρησάμενος
εἶπε τὴν πόλιν ἐς γόνυ πεσοῦσαν, τοῦτ' ἐστιν ἡλῶσαν. ὡς ἐς
δουλείαν ἀπῆλθε πᾶσα ἡ Γαλλία. ὁ δὲ εὐφορίων, οὐκ ὀρθῶς
λέγει πεπτωκυῖαν ⟨ἐς⟩ τοὺς τῶν οἰκείας τάξεσιν
ἐγκελευσάμενος, ἐπρηνίξατο τὴν εὐρυμέδοντος πόλιν.
φυτέστι τὸ ὄρχος. εὐρυμέδων δὲ ὁ πορστεὺς ἑκάλεσε.

Πρηξῖνος, παρὰ τὸ πράξω μόνον τὰ, γίνεται πρηξῖνος
Πρήθω, ἀπὸ τοῦ πρίω ⟨ἢ⟩ πραγωγὴν ⟨ἢ⟩ ἔκτασιν.
πρίθω. καὶ καθ' ὑπαλλαγὴν, πρέθω. ὀξυνθὲν ὁρίζου ἡ ὁδός.
Πάσας ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλάς. ὀξυνθὲν κατ' ἔ-
κτασιν τοῦ ε εἰς η. σπ δὲ ἐμπρίζω. ὡς τὸ, Πρῆσαν δὲ
πῦρ ὁ δαίμων ὑπερφίαλα. σπ ἢ τὸ φυσῶ. ὡς τὸ, ἔπρησε δ'
ἄνεμος μέσον ἱστίον. ἢ, Δάκρυον πρήσας, ἀνανεφυ-
σήσας. ὅθεν ἡμᾶς σὺν τῇ σῶν ηθείᾳ φησὶ πεφυσημένους,
τουτέστι πρησμένους λέγομεν. ⟨ἢ⟩ παρὰ τὸ πιμπρῶ δευτέ-
ρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. παράγωγον, πίμπρημι
μι. ὁ μέλλων, πρήσω. ὁ ἀόριστος, ἔπρησα. σπ δὲ τὸ πνεῦ-
μα τῆς φύσης. ἔστι καὶ παρὰ τὸ πιπράσκω, ἀπὸ τοῦ πρῶ.
ὅθεν τὸ πέπρακα. καὶ τὸ πωλοῦμαι, παρὰ ἀπὸ τοῦ πω-
λοῦντος πρὸς τὰ πιπράσκοντα. παρὸ καὶ, ὁ μέλλων πρή-
σω. ἡμέτερ χὴ πρήσων. καὶ, Διαπρήσουσα κελεύθους. κέκ
τοῦ πρῶ τὸ πρῶ, ⟨ἢ⟩ πρήθω, ὡς καὶ κνήθω. καὶ ἐμπρή-
θω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἐμπέπρησμαι. ἀφ' οὗ
Πρήνω. φύτρα συνεστώσης, καὶ μέλλοντα ⟨ἐμπρησμός.
οὐκ ἔχει. ὡς ἀπὸ μέλλοντος παρακεῖσθαι. πορῶ, πορήσω.
συζυγία, πρήσω. ⟨ἔστι⟩ δὲ πλεονασμοῦ ἑτέρους,
πρήνω. ὁ παθητικὸς, ἐπρήνθην. καὶ, Διέπρηνθη πε
Πρίαμος, παρὰ τὸ πρίημι τὸ ὁρίζω. τὸ παθητικὸν ⟨ὁ τοιο-
ποῦ, πριάμου. ἀφ' οὗ πρίαμος. ἐπράθη δὲ ὡς ἡ ἰσο-
Πρίε. σύνταξιν λάβε ⟨ρίαδικοῖ παρὰ λυπηφορικοῖ.
ἐστὶ. Λευγαλέος δὲ οἱ πρίσν χόλος. ἀπολλώνιος.
Πρίων, παρὰ τὸ πρίζω. ὁ πορὸς ἀπὸ τοῦ πορῶ πορίζω, καὶ πρῶ
Πρίε). Ἰστέον ὅτι οἱ ἀθηναῖοι οὐ ⟨πρίζω, ὡς κτῶ, κτίζω.
λέγουσι πρίζω, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ζ, πρίω. καὶ παράμενόν-
δρω. ἐμπροθέσει δὲ πρίε). ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ πρίζω. εὑρηται
Πρίαμος, ἐκτοῦ πρίω τὸ πωλῶ, τῆς ⟨δὲ καὶ συνοπλί-
ονομάσας τὰ τῆς ἐτυχε. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ αμος ὀνόματα, ἢ μᾶ-
ὥσι κύρια, βαρύνεται ὡς σόαμος. ἢ δὲ μή, ὀξύνεται. ὡς φω-
Πρίη, ⟨περὶ ἑρμηνεύματος⟩ χρόνου δηλωτι- ⟨ριαμός. χραμός.
κὸν. ἐκτοῦ πάρος πρίη. καὶ συζυγία, πρίη.
Πρόβατον. πολλάκις καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ ὅλου τῶν βοσ-
κημάτων εἴρηται ἡ λέξις. παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπωπῆς
βάσεως ἑτέραν βάσιν ἔχειν. ὅθεν καὶ πρόβασις, ⟨ἢ⟩
τῆς τῶν τεράτων βάσεως. παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπω-
πῆς βάσεως, ἐμπροσθίαν βάσιν ἔχειν. ἢ πρόβατον,

παρὰ τὸ προβαίνειν τῇ βοσκῇ. ἢ παρὰ τὸ πράως βαίνειν
τοῦ ὀπωπικοῦ πόδος, τὸν ἐμπροσθίνον πόδα.
Προβατεία, ἡ τῶν προβάτων νομὴ καὶ κτῆσις.
Προβλῆδι. Τὸ πρὸ προβεβλημένῳ ἢ προτεταμένῳ εἰς τὴν
θάλασσαν. ἢ τὸ ἀβλῆτα. ζήτει ἢ τὸ τέλος προβολὴ ἢ
Προγορεύω, τὸ πρὸ ⟨τοῦ⟩ τοῦ ἀγορεύω ἡ ῥοφή. ⟨ὦμα.
Πρόδομος, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας σοὰ, ἢ καὶ αὐθουσα καλῇ
ὅμηρος. ἀμφὶ μὲν, πασσάδα. τινὲς δὲ πρὸ σάδα προσαγο-
ρεύουσιν, ἣν ὅμηρος πρόδομον εἴρηκε. Πρόες, ἢ τὸ ἐς
Προσοῦ, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν.
ὁ μέσος, ἐμὴν. τὸ δεύτερον ἔσο, ἔσ. ἀπροβολὴ γίνεται
ἔο καὶ οὖ. καὶ συνθέσει, πρόοῦ, ἤγουν πρὸ πέμψον. ἢ
πεῖσαι. ἡγίκα γὰρ σὺν τεθῇ μετὰ μορίου συλλάβου
προθέσεως πεῖσαι. οἷον πρόοῦ. ἡγίκα δὲ μετὰ
δισυλλάβου, βαρύνεται. ἀπόθου. καὶ ἄθου.
Προκροσία, ὁμοίως θυόσας ὑπὲρ τῶν κατωτέρω μνημονεύω.
Προελύμμος. πρόρριζος, ἢ πᾶν ὅλος, παρὰ τὸ τέλος τε-
λύμμος ἢ θέλυμμος. θέλυμμα λέγεται τὰ ἐπάλληλος
ἔχοντα τοὺς κλάδους δένδρα. διὰ τὸ θηλυμανῆ μεταφο-
ρικῶς. ἰλιάδος Ω. Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος
Προθεσμία, ἀπὸ τοῦ προθέμενοι ⟨σάκει προθελύμμω
ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε τελεσθῆναι χρήσιμον. οὐκ ἀπὸ τοῦ προθε-
σαι ἴδιον, ἢ ἀπὸ τοῦ θεσμὸς, ὁ σημαίνει τὸν νόμον.
Προικλε, ἀπὸ τοῦ φλῶ εἶλε. σὺ δὲ προθέσει, ἴελε ἢ ἵκλε.
σπ δὲ λύω. ὡς μετὰ προσφέρεσθαι προεξέτεινε, ἢ προε-
θηκε, Πρὸ δ' ἄμμε ἐπὶ πρόικλε ῥάπεζαν. ἰλιάδος Λ.
ὡς δὲ τὸ δέξατε μέλι, ζήτησον ἔριδα προίκλων. ἰλιάδος Λ
Προικτης, προσαιτης. ἢ πρὸ, ἀντὶ τῆς παρὰ. παρὰ τὸ
ἱκνεῖσθαι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἰζεσθαι δωρεὰν λαμβά-
νειν, ὡς ἀρ' χίλοχος. ἐμεῦ δ' ἐκὼν ἐκὰς οὐκ ἀπροίξει.
ζήτει ἐς τὸ κῶλα. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ ἰσχνὸς ἀρ-
χίλοχος. Προτείνω χεῖρα προίσομαι.
Προῖξ, παρὰ τὸ προίκω, προίξω. ἢ προδόσθαι ἐκ τοῦ
ἀνδρὸς οἰκεῖον. ἢ οὐ προίξει, ἀπὸ οὐ προδώσει, οὐ κα-
ταφρονήσει. ἢ παρὰ τὸ προθέσει ⟨ὁ οἶκος, προοίξ,
ἢ προϊκνουμένη ἐστὶ οἶκος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναιρῶ ἢ συναίρε-
σις. τὸ δὲ προῖκα, ⟨περὶ ἑρμηνεύματός ἐστι ποιότητος. Προῖκα
χρήσος ⟨ὁ θεολόγος, ἀπὸ δωρεᾶς ἀγαθὸς ⟨ὢν.
Προικοῦχος, ἐκτοῦ προῖξ προικοῦχος ἢ τοῦ χος. ἢ πᾶσαις
ταῖς χώσεσι προῖκα τῶν μερῶν μεταδοῦσα. ἔστι δὲ
ὁμοῦ χώσου. ἢ προῖξ ἐστὶ ⟨ὁ ὁμοίως ἐλάφρα. ὁ λεγόμε-
νεβρός. δοῦχος δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν ταῖς κλήσεσιν οὕτω
λέγει. Τὰς ἐλάφους προῖκας. ὅθεν καὶ ἡ προικοῦχος. ἐν
ἀστικοῖς ⟨ἐστὶ⟩ τὸ ἐλαφοι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς προῖκος φασὶν
ἢ ἔχουσα σωκλήσει τοῖς μνηστῆρσιν ἢ προθέμενος ὁ τε-
λευτῶν οἰκίαν ἐστὶ λαμπρὸν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς προῖκος
γοῦσι, καθάπερ πρότερον οὖσα χώσος, ὕστερον προσεχώ-
θη. ὑπὸ δὲ ἄλλων ἡ προικοῦχος, ἀδελφόχωσος κέκλη-
ται. φιλητᾶς δὲ φησι προῖκας λέγεσθαι τὰς παρὰ τῶν
κληρονόμων ἐλάφοις, οἷον παρωροτόκας. ὡς παρὰ ἀπο-
⟨λωλῶτος.

Ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲉⲩⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲛϫⲟⲉⲓⲥ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲧⲥⲱⲙⲁ ⲛⲁⲓ

καταςκέυασοι. μεωκαταςκευασμέμοι. ἀφ ἐυλαβῆς

Π ρω τόλφα, τὰ πρῶτα τῶν ληίων ἢ τῶν τ πολέμου λαφύρων ἀφαίρετα καὶ πρώϊσα. ἄπορ φάσθασιν οἱ πρωΐσοι λαμβάνειν. οἱ ἠχθυσις ἐδόθη τῶ ἀταμέμνονι ἢ ἠβρισις τῶ ἀχίλλι. δηλοῖ δὲ τὰς ἀπαχάς.

Π ρῶτα. Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσι πρήσομαι. ἀν πρότερον, ἢ πρώτως. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μετα χθείν ἀπὸ οὐδετέρου ὀνόματος.

Π ρώτιστος. πρῶτος. καὶ τὸ συγκριτικὸν οὐκ ἔχει. τὸ δὲ ὑπερθετικὸν, πρώτιστος χαρακτῆρι μόνω, ἐπιδέχεται ὑπερθετικὰ ἐπιρρήματα. Τὰ δὲ οὐδέτερα οὐκ ἔχει. ζήτει πλατάνιστον. πτελέα μὲν γὰρ ἀστῶν ἐστι καὶ χαρακτῆρι ἢ σημαινομένω, ὡς παρὰ τὸ σοφώτατος. διαφέρει δὲ ὅτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ, ἀπαρτισμένην ἢ ἀκροτάτην ἔχοντα ὑπόθεσιν, οὐκ ἐπιδέχεται ἐπιτάσιν ἐπιρρήματος. οὐδὲ λέγομεν ἄγαν ἢ λίαν φιλόπατος. τὰ δὲ συγκριτικὰ ἀτελεσιότητα οὐκ ἔχοντα ἐπιτάσιν, ἔστιν ὅτε δεύτεραν ἐπιτατικὴν ἐπιδέχεται. ὡς πάρ' ὁμήρω, Πολλῷ πρότεροι ἢ ἐκείτεροι μᾶλλον ἔστε

Π ρυλέες, ἰλιάδος μ. πεζοὶ ὁπλῖται. ὡς δαμῶ δαμάσσω, δάμαλις, οὕτω πορῶ πορύω πορύσω πορύλις. καὶ συγκοπῇ, πρύλις. ἢ πρύμνη, οὐκ ἐπὶ μήκους μόνου, ἀλλὰ καὶ τελευταίου ἢ ὑστάτου. τὸ συνορίζον τινὶ πόρατι. πάρα τὸ πόρας πέρυμνον. ἢ συγκοπῇ, πρυμνόν ἢ πρύμνη. ἐκ τ πρυμνός, βαρύ πρυ-

Π ρυμνήσια, τὰ ἀπόγεια σχοινία, οἷς μνήκεται ἐκ τῆς πρύμνης δεσμεῖται ἡμᾶς πρὸς τὴν.

Π ρυμνωρείας, τὰ καταπάτακτα ἢ ἔσχατα τῶν ὀρῶν καὶ

Π ρυτανεῖα, ἀριθμὸς ἡμερῶν διάπλους τα. λεῖται. καὶ ἐκλυκῶς πρυτάνεια. οὕτως ἀριστοφάνης.

Π ρυτανεῦσαι, διοικῆσαι. προστατεῦσαι. φυλάξαι. βασιλεῦσαι. ταμιεῦσαι. κυρίως δὲ ὠνὴ πύτου τοῦ σημαινομένου τάπεδ ἡ λέξις. πρύτανις δὲ ὁ στοφύλαξ. ὁ ἐπὶ πυρότα μίστιος ὤν. συγκοπῇ, πρύτανις. καὶ

Π ρύτανις, ὁ δὲ καστου μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν φυλῆς. οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ τῆς βουλῆς πραττόμενα, πρυτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀνὴλωμένων δεκαφυλαὶ κληρολαχοῦσαι κατ' ἐνιαυτόν. καὶ πρυτανεῖον λέγεται πρὸς τὸ ἐκεῖ φυλάττεσθαι τὸ πύρ ὃ καὶ ἱερὸν ἦν τῆς πολεως. οἱονεὶ πυροταμεῖον ἢ πρυτανεῖον. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐπὶ ἀθλοφόρων δίδοται. καὶ οὕτως εὑρηται καὶ κατ' ἰδιάσασαν πρυτανήιον.

Π ἰαίω, πρὸς τὸ πέτω, συγκοπῇ πῶ. καὶ κατ' ἀπαγωγήν. παίω. ἀφ' οὗ πίπτω πολλάκις τοὺς προσπαίοντας. ἐκ δὲ τοῦ πῶ, γίνεται πὴν καὶ παιές.

Π τέρνα, πρὸς τὸ πετῶ πετέρνα, καὶ συγκοπῇ πτέρνα. ἢ ἀφ' οὗ πεπώκεναι αὐτὴν ὅλον τὸ σῶμα. ἢ πρὸς τὸ τέ-

Π τερον, πρὸς τὸ πέτω πετερόν, ὡς θάλλω θαλερόν, τήκω τηκερόν. ἢ συγκοπῇ, πτερόν. ἢ πρὸς τὸ πῶ ὁ δηλοῖ τὸ πέτομαι. ἢ πρὸς τὸ περῶ, ὃ ξοῦ τὸ, ἀναπερωθῆναι.

Π τερόεντα, ἢ πτερόεντα. ἐπιδὴ νικήσασαι ἀπομοῦσαι τὰς σειρῆνας, τοῖς πτεροῖς αὐτῶν ἐστέφθησαν.

Π τέρυξ, πρὸς τὸ πτερύσσω πτερύξω. φύσει πρὸς τὸ πετῶ πετήσω, πῶ πήσω, πτέρυξ. ἢ πρὸς τὸ πτερὸν πτερύσσω. ἢ ἀφ' οὗ τὸ περὶ, ὃς χλαμύς. ῥοπῆ, πτέρυξ. διαφέρει πτέρυξ ἢ πτερύξ. πτέρυξ λέγεται τὸ ὅλον μέρος. πτερύξ δὲ, τὸ ἄκρον. ὅθεν τὸ, Πτερύγος λάβεν, ἰλιάδος β. ἢ ὅτι τὸ πτερύξ ὀξύτονως, πᾶν ἐκτεινόμενον ἀχρόοιαν σ', ἅπαν ὅλην, ἢ πᾶν ἐκτεινόμενον πολλῶν περῶν. πτέρυξ δὲ, μέρος τι τοῦ πτεροῦ προπαροξυτόνως. ἢ πτέρυξ ἡ σὰρξ ἢ ἐκφυόμενα πτερά. πτερύξ δὲ τὸ πτερύγιον δι' οὗ πέτονται.

Π ρυταμένα. ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ ἐν τούτῳ ἀπόκειται. ἢ τις ὅτι τοὺς ἀφικνουμένους ἐλλογιμωτάτους, ἀπόθεν αὐτοῦ τὸ ἀπὸ τῆς ἑστίας πῦρ, ὅ ἐστι ζῶον θύρασθαι.

Π τήσω, τὸ φοβοῦμαι, πρὸς τὸ πέτω, πῶ, πήσω, καὶ πήσω, ὁ γὰρ φοβούμενος, πίπτουτι ἔοικε.

Π τῖλα, τὰ ἄρμενα. πρὸς τὸ φίλλω, φίλα καὶ πῖλα.

Π Τῖλος, ὁ ἐκ τεπτωκώς τῶν ἴλλων, φυτεστῶν ὀφθαλμῶν. ἐν τῶν ἀφ' ὧν τελμμένων τὰ βλέφαρα.

Π τισάμην, ἢ λελεπτισμένην κριθήν. πρὸς τὸ πτίσσω τὸ καθαίρω. καὶ ἐπτισμένον, τὸ κεκαθαρμένον.

Π τολίεθρον, ἐκ τοῦ πόλις, κατὰ τροπὴν τοῦ ἔθος γίνεται πόλις καὶ πολίεθρον. Διαφέρει δὲ. ὅτι πόλις λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ τ. τὸ δὲ πολίεθρον, ἄνευ τοῦ

Π τολίπορθος, ἐκ τ πορθῶ. ἢ δηλαδὴ μὴ πρὸ τοῦ λέγεται. μᾶς εἰ χε τ τόμον ὡς πορ ἢ τὸ καλλιγράφος ἐκ τ γράφω. ἐπιδὴ τὰ ἄστος ὁ ἐπὶ ἐκ μόστος δ' ἐυλλάβου σύνθεμενα, προπροξύνεται. οἱ συλῶ, ἱεροσυλος. μυκῶ ἱερόμυνος. οὕτω ἢ πολίπορθος ὁ τὰς πόλεις πορθῶν.

Π τόρθος, οὐ χεῦρον τ ἐτυμολογίαν. ὡς οἶμαι δὲ πρὸ τὸ πέτω πῶ, γίνεται πείρω. ὅθεν ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπαρον. ὡς φθείρω ἔφθαρον. ἐκ δὲ τ πείρω, ἐκ μόστου ὁπῶ πόρος. ὡς φθείρω, φθόρος. ἢ πλεονασμῷ τοῦ θ, πρῶ, ἐκ τ πετῶ πτῶ. ἢ ὑπορθέσει, πτῶ

Π πόρθος. πτόησω. χθὼν τὸ, ἐπτόηθεν ὡς πορ καὶ πατὰ πέπτωκε. τὸ δὲ πτῶ, λέγεται ἢ πτοιῶ. ὅθεν τὸ διεπτοίησε. ἢ πτοιᾶ πτόη-

Π σις, ἡ δὲ, ταραχή. ἀπὸ τ πτοῶ ἐκ μόστος, τ' πτόα ἢ πτοία.

Π τωσκάζεμεν, πρὸς τὸ πτῶ ὅστ τὸ φοβοῦμαι, ἢ τὸ σκάζω.

Π τωχεύω, ἀπὸ τ πτώσσω ἢ πτωχὸς τὸ φ τὸ ἐκκλίνω. πτίπτω γὰρ οἱ δεομένοις. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκ πεπτωκέναι τοῦ ἔχειν. ὥσπερ τῶς δὲ ἢ πτωχός. ὁ δὲ ὦρος, ἐτυμολογεῖται τὸ πτῶ χος ἀπὸ τ πτήσσειν πτὶ τ ὀχήν, τυτεστὶ τ φοφήν. ἢ πτηχός τις ὤν. πτωχὸς γὰρ οὐ χύφυσται ἀ-

Π τῦον, πρὸς τὸ πτύω. τὸ ἀπὸ πτύου ἢ ἀπὸ ῥ- πτλήν. ῥίπτου τῶν καρπῶν τὰ ἄχυρα. τὸ δὲ πτύω, σημαίνει τὸ ἀπορρίπτειν καὶ ἐκβάλλειν. χθὲς καὶ τὸ ἀπὸ πτύω, ἀπὸ τοῦ πετῶ πετύω, καὶ συγκοπῇ, πτύω. τὸ δίκην

ἀπὸ τοῦ τανύμενον καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέπόμενον.

Π τύστω, παρὰ τὸ στέτω στετύστω. τὸ γὰρ πύστομι, οὐδέποτε ἄνευ, ἢ τοῦ ἐπιπρόπλου ἑτέρου ἑτέρου. ὅθεν τὸ, Θ[ε]ὰ δ' ἐπύστοντο, ἰλιάδος Ν, καὶ ἑκάμπ[ε] πραδυόμενα.

Π τώξ, παρὰ τὸ πῶ, πάρωτον πώστω. ὁμοίως πώξω. ἢ ἀπὸ τοῦ πήστω τὸ φοβοῦμαι πήξω πήξ. καὶ βοῶν τοῦ μακροῦ ὡς μακρόν. σ΄ δὲ τὸν λαιτόν.

Π τύχες, σ΄ τὰς τῶν ὁρῶν καταλήσεις, ὅθεν τὸ, Πολυπτύχου οὐλύμποιο, τὸ πολλὰ ἀπὸ κλίματα ἔχοντος. λέγονται δὲ καὶ ὡς τῆς ἀστοίδος πτύχες, τὰ διάφορα ἐπαλλήλως ἐλάσματα.

Π ὑγέλα, πόλις περὶ τὸ ἔφεσον, οὐδέτερος λεγομένη τὰ πύγελα. ὠνόμασται παρὰ τὸ τὰς πυγὰς ἃς ἤλπισαν οἱ ἀγαμέμνονος ἑρέται. κάντεῦθεν ἀπομείναντες, τῆς συμφορᾶς ἐπωνύμους ἐποιήσαντο τὴν πόλιν.

Π υγοστόλος. ὁ πόδος. οἱ μὲν τὴν μανλίστριαν. οἱ δὲ αὐτὴν τὸ ἐταῖραν, τὴν πρὸς τὴν πυγὴν σολιζομένην, φυτέσιν ἑκάστα τὰ μέρη πανούργως τοῖς ἱματίοις. ἐλλιπάρέστερος γὰρ ὁ τῆς κεκλασμένων τῶν δακτύλων.

Π υπαίως, ἰλιάδος Γ. κάπαιτ ἴσως προέπτω. πυγμὴ τὸ σ΄ τὸν γρόμβον τῆς χάρος. παρὰ τὸ πῶ πύσσω, πυγμὴ καὶ πυγμή. ἀφ' οὗ ΒΒ καὶ πυμία, τὰ ἠσφαλισμένα. πυγμὴ σ΄ καὶ τ΄ τῆς χύτρας, ἀφ' οὗ πάνυμον πυγμαῖος. ζήτει ἀφ' οὗ τὸ πύξ.

Π υλαύρα, οἱ πρόσω τὰ πύλαι. πύλαι δέ εἰσιν ἡ ἀφ' ἑρμοπύλας γιγνομένη σύνοδος τῶν ἀφικτυούντων. καὶ οἱ πεμπόμενοι ἀπὸ τῶν πόλεων ἀφ' ἁμφικτυονίαν ἐκάτορες, ὥστε ἑκάτορεῦσαι. ἐκαλεῖτο δὲ πύλαυρος, παρὰ τὸ ἐν τοῖς πύλαις αὐρεῖν. πύλαι δέ εἰσι τὸ ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.

Π ύλαρτος, εἶδος ἀετοῦ. λυπόφρων, δειλὸν καὶ ἄρπαξ. σοφοκλῆς ἐν τῷ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς. ὡς παρὰ ἀνωνύμῳ μελαμπύγης ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς.

Π ύξ. Πύξ ἀγαθός. ἔστιν ἐπίρρημα ποιότητος. Β΄ παρὰ τὸ πύσσω πύξω τὸ ἀσφαλίζω. ἀπροβολὴ τοῦ Ο΄ τοῦ τ, πύξ. παρὰ τὸ πύσσω τρισδακτύλους ἐν τῷ πλήττειν. καταλείποντες δὲ τρισδακτύλους ἐν τῇ πυγμομαχίᾳ, ἐπάλαιον. ἡ ὁδός. Οἷον δ' ἐμὲ χρὴ πύξ τε καὶ ἐλκηδὴν. ἔστι δὲ καὶ πυγμὴ εἶδος ἀγῶνος, παρὰ τὸ πύσσω. κλείοντες γὰρ τρισδακτύλους πλήσσομεν.

πυγμή

Π υδαρίζειν, ὡς τοῦ ἄλλεσθαι, ἢ τὸ ὑδαρίζειν. ὡς ὁπόθ' ὕδωρ ἁλυκῶς. καὶ ὑγαρίζειν, παρὰ τ΄ ὑγρόν. δηλοῖ δὲ τὸ λακκίζειν. ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν. Ἀπεὶ ὑδάρισα μόθωνα παρὰ τὸ ὁδός. οὕτως ἥρωνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἀλεξανδρέων διαλέκτου.

Π ύελος, κυρίως ὁ ὠοῦ τρὶς ὑγροὺς πλύνοντι. ὑγρέλους τινὰς ὄντας. ἐκβολὴ τοῦ ρ΄ ὑέλους. ὑοὺς δὲ λέγουσι Ϛ΄ δι' ἓν ρ΄ τρὶς ὑγροὺς. ἔστι δὲ σκαφίδες ἐν αἷς λούονται. παρὰ τὸ ὑεθύος πυτέσι τὸ στεγανὸς ἐλαφρόν. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς πλυνοὺς ὅς θέων ἐν ὑπομνήματι ὁ Δι-

Π ύθεσθαι, τὸ σπεύσθαι. ἐκ τοῦ πύθω πρόπυστις.

Π υπέσθαι, τὸ ἀνοῦσαι καὶ μαθεῖν. ἐκ τοῦ πεύθω πεύσω. ὀπύτερος ἀόριστος, ἔπυθον. ἐπυθόμην. ἐπύθετο. καὶ τὸ ἀπέμφατον πυθέσθαι.

Π ωθάνεσθαι, μανθάνειν. διδάσκειν. ἱστορεῖν. ἐρωτᾶν. ἐκ δὲ τοῦ πεύθω, γίνεται πύθω τὸ μανθάνω καὶ ἀνύω, ὅθεν καὶ τὸ πωθάνω.

Π υθοίατο. ἐκτὸς ἐπυθόμην, τὸ ἐυκλικόν, πυθοίμην, πύθοιο, πύθοιτο, Β΄ πυθοίατο. ζήτει ἀφ' οὗ τὸ δευοίατο.

Π ύθλα Β΄ πυθοῦς, ὅθεν ἐορτῆς ἀγαμέμνονος τῶν ἀπόλλωνος.

Π υθώ, πόλις φωκίδος ἣν οἰκήτορες δελφοί. λωνι. ἀπὸ τοῦ στεφθῆναι αὐτόθι τὸν δράκοντα ὑπὸ τοῦ ἀπόλλωνος. ἢ παρὰ τὸ πεύθεσθαι καὶ ἀνύειν τῶν χρησμῶν. ἐκ γὰρ τοῦ μαντεῖον τοῦ ἀπόλλωνος.

Π ύθων. ὀξύνομον μὲν κυθηλυκόν, ὁ τόσων. βαρυνόμενον δὲ καὶ ἀρσενικόν, ὁ δράκων.

Π υθμήν, φυτεθεμένης ἔστιν, οἷ, τοῦ φυτοῦ θέσις. φυθμήν καὶ πυθμήν. οὕτως ὥρος. ἢ παρὰ τὸ φύω φύσω φυθμήν. ἢ σημαίνει τὸν ἰσχνὸν τόπον. ὁ δὲ θεόγνωστος παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω, κευθμὴν καὶ κυθμήν. πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ ρο ωπ, πύθμην. βαθυπύθμην, ἀπὸ πυθμένος. τοῦ πιλόν.

Π ύκασε, πυκνὰ λυφᾶν. ἐσκέπασεν. ἀπὸ τοῦ πύσσω

Π υκνά, τὰ σύνεχῆ καὶ σύνετά. ἡ γὰρ φρόνιμος διάνοια, πεπυκνωμένη λέγεται, ὡς παρὰ τὸ πύξιον ἤτοι ξύλινον, ἢ ραιωμένη. τὸ ἀρσενικόν, ὁ πυκνός. τοῦ ἐκ τοῦ πυκνός. ὅθεν καὶ πυκνίνην βουλήν, τὴν πυκνὴν καὶ σωτήριον καὶ σώφρονα. ἢ ἐκ τοῦ πύσσω πυκνός καὶ πυκνός. τὸ δὲ πυκινός, ἐκτὸς τοῦ πυκάζω ἐπιρρήματος, ὅ σ΄ τὸ ἐπιμελῶς ἔχειν. παρὰ τὸ ἐκτὸς τοῦ πύσσω τὸ σφαλίζω πύκα καὶ πυκά. τὸ δὲ πύσσω, ἐκ τοῦ πέτω. τὸ γὰρ πύσσω, οὐδέποτε ἄνευ λέγεται, ἢ τοῦ ἐπιπρόπλου ἑτέρου πρὸς τὸ ἕτερον.

Π ύλη, ἐκτὸς τοῦ πύσσω τὸ σφαλίζω. καὶ, Πυλάρταο ἄδου, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἀρτῶντος. οἳ ἐς καταπεύζοντας καὶ συναρμόζοντας. καὶ πύλαιος ὁ κύριον ὄνομα, πρὸ παροξυτόνως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ

Π ύμαστος, ἔλλειψις τοῦ θ΄. παρὰ τὸ πυ- ζ τόπου. θμὴν ὄνομα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀγγείων. ὅθεν πυθμὴν ἔσχατος, ἢ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχει. πύθμαστος οὖν. καὶ ἀπροβολὴ τοῦ θ΄, πύμαστος. σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον.

Π υξίς, τεύχος ἰατρικόν. καὶ κυρίως ἡ ἐκ πύξου γενομένη. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ὀξίδας δηλοῦσα τὸ ὑλης μὴ χαλκοῦ οὖσα καὶ μολύβδου.

Π ῦος, τὸ στεγανὸς αἷμα καὶ μεταβεβλημένον. παρὰ τὸ πίσσω τὸ σύσσω, καὶ τὸ γάλα ὁμοίως. οὕτως ἀριστοφάνης. Πῦος ἡ μιῇ χύδην. τὸ στεγανὸς γάλα, διὰ τὸ καὶ ἀπὸ μεταβεβλῆσθαι. καὶ ἔμπυον, τὸ γαλακτῶδες τῇ

ὁμοιότητι πύργου. τὸ πρωτόγαλα, πῦος ἐστὶν οὗ πρῶτον ἀπεπαρμένου ὑγροῦ ἐν τῷ στόματι. ἔστι δὲ οὐδέτερον τὸ

Πῦρ, πυρός. ἔστιν ὅτε τῆς εὐθείας μακρόν. πῦος. ἐστὶ δὲ τῆς γενικῆς, βραχύ. πρὸς διαφοράν τοῦ ἑτέρου σημαινομένου. ἔστι δὲ πῦρος. τὸ πῦ, μακρόν. ἡ στ τοῦτου. τὸ δὲ πῦρ, φῦρ ἔστιν, ὅτι φυσώμενον ἐξάπτει. καὶ πρὸ τοῦ φύω τὸ ἀναβλαστάνω, φῦρ. ἢ τὸ πῦρος εὐφυέστερον ἡνίκα ἐπλάσθη καὶ ὕλης. φύσει δὲ λαβόμενον ὕλης. ἐκ δὲ τοῦ πῦρ πῦρος, πυράξω. ὁμοίως πυράξω. ὅθεν ἐρέω πυρακτός. ἡ ἐρέω πυρακτῶ. ἐξ οὗ ἐπυράκτεον.

Πυραί, πυρκαϊαί. ἀπὸ τοῦ φύρω.

Πυρσοβάφης, προμαχώνυες οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

Πύραυνος, ὁ χυτρόποις. παρὰ τὸ πῦρ καίω ἢ καῦμα ἐν αὐλῷ.

Πυρέξιχῆσαι, οἱ τὴν χύτραν ὀρεχόμενοι ὀρύσσειν.

Πύραμος, πρὸς τὰ μόσκιλικίας. ὠνόμασθαι δὲ οὕτω, διὰ τὸ πολὺν πῦρον πιέσαι ἐν τῇ κιλικίᾳ οἰνοῦσι.

Πυραμίς, ἡ ἐκ πύρων καὶ μέλιτος. ὡς πρασαμίς, ἡ ἐκ σισαμῶν καὶ μέλιτος. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος αὐτῇ σχήματος. πλατέος κάτω ὀγκούμενος, καὶ εἰς ὀξὺ λήγοντος οἱ ἐστὶ φλογίδι ἀναφερόμενος ὅμοιος. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ πύργος. καὶ παρὰ τὸ πῦρον. πυραμίδες δὲ πάλιν λέγονται πρὸς βασιλικὰ σιτοδόχα κατεσκευασμένοι ἴσως σῖφ.

Πύργος, παρὰ τὸ πυργόω τῆς ι ἴσα θαι. σῖ δὲ τὸ μ, κυρίως, τὸ πύργου ὅς τὸ, Πύργω ἐφεστήκει τοιόσδε. ὁ τὸ δὲ τὸ τεῖχος. ὡς εἰδυῖα μελέτην τῶν πύργου ἰοῦσαν ς τὴν τάξιν. ὅς τὸ, θεὶς ἑπτὰ πύργοι ἀχαιῶν. καὶ ἐπὶ ἑρέμα, πυργηδόν. καὶ μέρος ἢ τοῦ τείχους. τοῦ δὲ πύργος πύργου ἴσον. ἰλιάδος μ. ὅτε δὲ μὴ φορικῶς. ἀσφαλείας ἢ φυλακῆς, τοῖος δὲ σφιν πύργος ἀπώλεσε. λέγεται δὲ καὶ μέρος ἢ τῆς νεώς.

Πυρήϊα. Πυρίϊα δηλονότι σκοῦ. ἀπολλώνιος. λέγει τὰ ξύλα ἃ ξυόμενα, πυρεῖσθαι. τινὲς δὲ τοὺς πυροβόλους,

Πυργός, σῖ τοῦ ψωμοῦ. ποιοτέρως δέ ἡ λοῦ λίθους. ζοφή. ἀπὸ τοῦ πύρου οἱ ἐστὶ σῖτου.

Πυρός, οἱ μὲν παρὰ τὸ ἔκφυσιν, φυροὶ καὶ πυροί. οἱ δὲ πυροὶ πυροὶ ἢ πύρους. σῖ ἢ κηριθήν. κυρίως δὲ σῖτου

Πυρόδης. Πυρόδης ἀπολλώνιος. ὁ τοῦ πυροῦ ἀστὴρ ἀπολλώνιος. ὁ δὲ ἀστὴρ ὁ ἄρκτου ὑπὸ μέσην ἄρκτου λέγει. ὑπὸ δὲ αὐγυπίων καὶ ἀστρονόμων, πυρόδης. ὑπὸ δὲ χαλδαίων, πύστις, μήποτε παρὰ τὸ πεύθομαι. ἀπὸ τοῦ πύστις μὴ πλεονάσμῶ τοῦ τ. οὐδὲ ἅπτεται δὲ πλεονασμοῦ, εἴποι ἄν τις παρὰ τὸ πύθω. ἀπὸ τοῦ πῦστος πύστις, ὡς

Πυθίζω. παρὰ τὸ πύω πυθίζω ὑβριστικὸς ὑβριστής. παράγωγον. ἢ ἀπὸ βολῆ τοῦ τ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φυσῶ φυσίζω. καὶ ἐν ἀλλαγῇ τοῦ φ, πυθίζω.

Πώγων. ὡς μ, ἀπολλόδωρος. ὅτι πώξις ἡλικίας σῖ. ὡς δέ ἄλλοι, ὅτι ἐπὶ τὸ ἡδὺ πίνειν ἄγει. ἱκανοὶ γὰρ ἤδη οἱ γενειήσαντες πρὸς τὸ λέγειν. παρὰ τὸ πώσασθαι, πώξω πέπωκα, πώκειν, καὶ πώγων, ὁ πεπωκὼς ς ἑδραῖος τόπος.

Πωγωνίτης. πώγων πωγώνος πωγωνίτης. λέγουσι, δέ τινες ὅτι ἀπὸ τῶν ἐξω λικούντων, οὐκ ἔχει. ζητο μεγαλοπρέπεια. κράτησιν ἐν μετρίοις, λέγεται γὰρ ἐφ. δύναται οὖν ὡς πρωτοικία οἰκιάτης, οὕτω πωγωνία πωγωνιάτης καὶ πωγωνίτης. χρὴ εἰδέναι.

Πῶλοι οἱ νέοι ἵπποι. ποάλοι τινὲς δέ φασιν ἵππους ἴσως ἵππαλος. οἱ πεπαιδευμένοι.

Πωλικὸν πρᾶδειγμα. ὡς πρὸ γενεσίου πῶλος γεγενημένος, ἐκ τῆς χρησάσης αὐτὸν οὐδὲν χωρίζεται, οὕτω καὶ ὡς τὰς ἀρετὰς ἐν παιδὶ ὄντι οὐκ ἐχωρίζομεν.

Πωλῶν, παρὰ τὸ πωλῶ τὸ σῶμα πρέφομαι ἢ πιφοιτῶ. ἐπεὶ δὲ ὁ πωλούμενος καὶ ὁ πωλῶν, πεπραμένος τὸ σῶμα πρέφει, ἵνα θεωρῆται ὑπὸ τῶν ὠνουμένων. ἔστιν δὲ ὅτε τὸ πωλῶ διαφορᾶται κατὰ τὴν γραφὴν ἢ σημαινόμενον. ὧν μισθοῦ παρέχω, διὰ τὸ μεγάλου. ὧν δὲ τιμοῦμαι πεπραμένος, διὰ τὸ μικροῦ. ἀμφότερα δὲ ἐν τῇ σῇ θέσει τὸ δίδωμι φυλάττει γραφήν. ὅθεν ἀρτοπώλης μὲν τὰ ὁμοία, διὰ τὸ μεγάλου, οἰνοπώλης δὲ ἢ τὰ ὁμοία διὰ τὸ μικροῦ. σεσημείωται τὸ ἀπεμπολῶ μὲν πῶρ πωλῶ τὸ μισθοῦ παρέχω διὰ τὸ μεγάλου βῆτα. τὸ δὲ ἀρτοπωλῶ τὸ σῖτον πρέφομαι, διὰ τὸ μικροῦ πρύτανις δὲ τὴν συμβολὴν ἀσήμαντος οὐχ εὑρον. ὡς οἶμαι δὲ παρὰ τὸ πέλω βῆτα τὸ εἰμί. ἐκ τοῦ ξυλίας δίδωμι, ὡς μυρῶ ξύλῳ. πῶ, ὅταν γένηται πῶσι, ἐπεξήσεις δίδωμι ὡς ζήσει ἢ ζῆθι.

Πωλοδαμνῆν, παρὰ τὸ πῶλος καὶ τὸ δαμνῶ δαμνῆς.

Πωλῆται, ἆρ χῆτις ἀθροίσαντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πωλοῦσι καὶ φορολογοῦσιν ἀποδιδόντες τῇ πόλει.

Πυρέξι χῆν, σημαίνει τὴν σῖτηρὸν ὀρύσσειν. ἀπὸ πυρέξου ἢ πυρέξιχου. καὶ παρὰ τὸ δύο πῦρον τῶν ὀρυσσομένων.

Πῶυ. κλίνεται πώεος, καὶ σημαίνει τὸ ποίμνιον. παρὰ τὴν ποιμαίνω μέμεται. ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ πίνω. ὁ πωτὸς ἢ δεται ἡδύφωνος. ἢ ὅτι τὰ κτήματα ἔλεγον ὡς πολυπάμονα.

Πωρός, ὅθεν τὸ ταλαύπωρος. πρὸ τοῦ πόσου μᾶλλον τὰ πώρους καὶ πώρος, ὁ ποιητὴς φησιν. ὡς ἀρνέω ἀρνὸς
Πὠὺπες, αἱ αὖθις αἰκληθῆσαι βοῦς καὶ ἠλάστους. ἵππες. πρὸ τοῦ τὴν βοῦν καὶ τὴν ἵππον.
Παραπεπίθασμά, τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν ποδῶν ὃ προβάλλουσι διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς ἱδρῶτας.
Πάρκλος, ἱερὰ Σπάρτης. ὡς ποδ καὶ λαμπρία καὶ ἀνταγωνίς καὶ δημοσίας. ἀπὸ πρὸ ἄλου πλοῦς ἤρωος πρὸς ὑπρεσίαν τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τὴν θύραν. ὧν ται δὲ ἐπὶ στρατηγοὺς ἐπέμποντο, καὶ φιλοῦσας πινὰς χρείας.
Παραφυλακτηρεύομενοι, πρὸ τοῦ φυλακὰς καὶ φρουροὺς ἀναπείθοντες ἐπὶ τὰ συμφέροντα τῶν πο-
Προκαλῆ, προτρέπεται. ἀγαθὰ. ἱκετεύει. λεμέων.
Ρόβολοι, αἱ ἐξ ἀλάστου ἐγκείμεναι πέραι ὀξεῖαι. καὶ προβόλιον, εἶδος ὅπλου. ἢ προβλῆτας, τοὺς θεμελίους λίθους πρὸ τοῦ προβεβλῆσθαι.
Πάρεσθοι, οἱ αἱρούμενοι πρὸς ἀρχουσίαν. οἷον, βοηθοί, σύμβουλοι, ἢ φύλακες. δημοσθένης, Παρεσκευάσθαι δὲ οὕτω πρὸς τὴν ἀρχὴν ταῖς ὁμογνώμοσι καὶ συνευδοκοῦσι τὰ τῆς ἀρχῆς.
Προβάλλεσθαι. ἔθος ἦν ἀθηναίοις πρὸς ἀρχοντας εἰπεῖν ὁποίοις καὶ τοὺς συνηφάντας πρᾶξαι ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὸν βουλόμενον, καὶ ἀποφαίνειν ὡσεῖσι.
Περισσοὶ χῆνες, δημοσθένης ἐν δευτέρῳ φιλιππικῶν. ἔστι δὲ οἷον αἴρει. λαμβάνει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν, οἵτινες σοίχους πρὸ βάλλουσι πρὸς ὄρεσι. σοῖχοι δ' εἰσὶν αἱ λεγόμεναι σάλικες, ἀφ' ὧν τὰ δίκτυα καθίενται· ταῦτα οὖν προβάλλοντες, αἱροῦσι τὰ θηρία.
Περιδέξιος. Ὁ πρὸς ἀποφεύξιν θεὸν προδέξιον. ἐπὶ τῆς ἀρίστερᾶς ἐργαζόμενος. ἢ προδέξιον ἐστὶ πρὸς δι' ἡμάρτου. ἐκατέρωθεν γὰρ ὁ βουλεύσας ἁλίσκεται. ἢ πρὸς τὸ θεολόγον.
Περίδειπνον, ἢ πρὸς γῆς ἀποθανοῦσι μνημόνυσις ἐστίασις.
Περιγράψαι, τὸ ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται.
Πεξέταιρος, δημοσθένης φιλιππικῶν δευτέρῳ. Καὶ τῶν μακεδόνων τοὺς πεζεταίρους μὲν καλὸν μίσθους. ὀπτίλας δὲ ἀπολέκτους, ἐβαλεν εἰς τὴν λιβύην ἔχων. πεζεταίρους εἶναι φασὶν ἀπὸ ὁμοιωτικῶν ἔρωτος ἑτέρους γεγονότας. οἱ δὲ, τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ φιλίππου φρουροὺς. εἰσὶ δὲ οὗτοι καὶ ῥώμῃ καὶ ἰσχυροί, ἀπὸ μισθαφορᾶς τῶν πεζῶν. πέζαιρος λέγεται καὶ ὁ ὠνὸς τῶν ἱματίων. ἐπεὶ ἐξώθεν περὶ τὸ ἱμάτιον ἡ στολὴ κατασκευ-
Προφερὴς, οἱ μὲν ὄντες. πρεσβύτε-ρος μᾶλλον. οἱ δὲ φαινόμενοι.
Προμαία ἀθηνᾶ, ἀγάλματος ὄνομα. ἤτοι διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ εἶναι δηλοῖς ἑστάναι. ἢ ὅτι προεμάχοντο ὅτε ἐπο-
Ρόσαντες, τὸ δύσκολον. τὸ προϊσάμενον ἠλιτώ-θησαν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὄρεσι προϊσαμένων καὶ ἐμποδιζόντων.
Ροκώλια, γένη στομαμάτων. οἱ δὲ, τὰς ἀφύκτους κρίθας. καὶ οἷον πυροκώλια πυροὶ μέλιτι κεχισμένοι, καὶ ἐν ἁλίῳ ὠπτημένοι.
Ροσπόωτος, δαιμόνιος ὡς τῶν ἐναγῶν. προσπόωτος
Προσπέπτηκε, προσκεκόλληκε. ον, ατος. μίασμα.
Προσφυῶς. οἰκείως. ἀνολούθως.
Παρέγραπτος. πάντες δὲ οἱ πολῖται πρὸ ἀθηναίοις ἐν γραμματείῳ ἐνεγράφοντο. εἴ τις οὖν μὴ ὢν πολίτης ἐνεγράφη πρὸ ἑαυτοῦ, ἐκαλεῖτο παρέγραπτος.
Προσοχή. φῦλα πρότερον μὲν δι' ἑνὸς ς γράφεται, πρότερον δὲ διὰ δύο. διὰ δύο μὲν, ὅτε σῆ τὸ προσορμίσας. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ἴδιον, δι' ἑνός. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ προσῆναι. ἐὰν γὰρ εἴπω προσῆναί μου τὴν ῥοφητὸν τοῦ σομάχου, διὰ δύο σ γράφεται. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ προίσασθαι, δι' ἑνός.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΡΩ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΥ ΤΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Ρω τὸ στοιχεῖον, πρὸ τοῦ ρέω. ὑγρὸν γάρ ἐστι καὶ εὔμαλακτον, καὶ ὥστε ἐλαιον ἐξ ὧν συνίσταται μέρους τὰ ἀμυδρὰ βολα.

Ρ ἄ, ἢ τὸ εὐχερές. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ρέα σχήματι ζωϊκῷ καὶ τοῦ ὁδός ἢ ἀπὸ τοῦ ὁδεύω ἢ πάροδος ἀνθρώπων ἢ κτηνῶν ἀπολέσας διάλεκτος. ὁ τόπος μου, ὁδὸς ἐμὴ ἀπὸ τοῦ ρέα, ὡς φλεψ πνεῦμα ἀπὸ τοῦ φλέω. ἡ πάροδος δὲ, ὅτι οὐκ ὡφλεν ἔχειν τὸ ι. ἢ τῶν ἀπολεσάντων διάλεκτος, ὅτι ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ρέα, οὐκ ὡφλον οἱ ἀπολέσαντες πρὸς τὸ θέναι τὸ β τῷ ρ, καὶ λέγειν βρά. τότε γὰρ προστιθέασι τὸ β τῷ ρ, καὶ γίνεται τὸ κ, κατὰ τὸ ζ. λέγεται δὲ ὅτι τὸ ῥάδιον λέγεται βράδιον ἀπολικῶς, ὡς ἐπιφερομένου τοῦ ρ. ἐκ τοῦ γίνεται κατὰ ἀφαίρεσιν, καὶ εὐλόγως ἔχει τὸ ι. οὐδὲν δὲ ξένον ἐστὶν ὃ συλλαβῶν γέγονε κατὰ ἀφαίρεσιν. καὶ πολλάκις καὶ ὅλον συλλαβῶν γέγονε κατὰ ἀφαίρεσιν. οἷον, μακάριος, μάκαρ. προπάροιθεν, πρόπαρ. οὕτως οὖν καὶ ῥάδιον, ῥά. τὸ δὲ ῥάδιον, ἔχει τὸ ι προστεγραμμένον. ἐπειδὴ εὑρίσκεται τὸ ι καὶ κατὰ διάστασιν ἐν τῷ ῥηίδιον, οὗ στὸ εὔπολον ζ εὐχερές. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέα γίνεται ῥειδιον. ζ πρόσωπον τοῦ ε εἰς τὸ η, ῥηίδιον. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέα ῥέου. εἶτα ζ πάροδος καὶ διὰ τοῦ δίου καὶ διὰ τοῦ ιδίου. ζήτει εἰς τὸ γραίδιον. καὶ ἡ ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέα ὁ ὐκ ὡφελε λέγεσθαι τὸ α εἰς η ἐν τῷ ῥηίδιον. τὰ δὲ διὰ τοῦ δίου ἀπὸ προστυπώσου φωνήεν ἔχοντα τὸ α, οὐ γίνεται. ὃς κεφάλαιον. καὶ ἐλάδιον, καὶ ὠηλάδιον. καὶ οὐλίγδιον κεφαλήδιον. καὶ ἐληδίου καὶ ὠηλήδιον.

Ρ ἀδιουργεῖν, σημαίνει τὸ μὴ δὰ πονουργείας διὰ πράττεσθαι. τὰ δὲ παρὰ τὸ ῥάδιον, ἔχουσι τὸ ἴδιον προστεγραμμένον. οἷον, ῥάθυμος, ῥᾳστώνη.

Ρ ἄθυμος, ἐκ τοῦ ῥᾳ καὶ τοῦ θυμός. ὁ εὐπόλως μεταστρεφόμενος. ἢ ὁ πολὺ τὰ ἀπόντα τῆς ψυχῆς ἔχων. τὸ δὲ ῥᾳ, σημαίνει τὸ ἡδέως.

Ρ άου, παρὰ τὸ ῥέω. τὸ δὲ εὐχερὲς γινόμενον, ῥύσει ἔοικε. τὰ δὲ ἐξ ὧν συνίστηκε διὰ συλλαβα διφθόγγῳ παραλήγεται. οἷον. πλείων, ῥάων. καὶ ῥάον, ὁμοίως ἔχει τὸ ι. οὗ εὑρίσκεται καὶ κατὰ διάστασιν,

Ρᾳστώνη, εὕροις ἂν καὶ ἀπὸ τινος, παρίστασις. ἡσυχία πάσης. παρὰ τὸ ῥᾴδιον τὸ εὔπολον, ῥᾴστον. καὶ ἐκ τούτου ῥαστώνη. ἀδεια. ἀνάπαυσις. ἡσυχία. ἀπάθεια. εὐπολία. παρὰ τὸ ῥᾴστος.

Ρ ἄμνος, παρὰ τὸ ῥᾴδιον μόνον. σημαίνει δὲ τὴν μεγάλην ἀκανθαν.

Ρ αὐβός, ὁ λεπραμένος. ὁ πολύμνος. οὗ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ σκελόν. παρὰ τὸ ῥᾴδιον βαίνειν ἢ ἀνιφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω καὶ τὸ βαίνω, ὃς παρὰ λυπηφρονῶν. καὶ ῥαιβώσας, καὶ ῥεβηδόν.

Ρ αὐνος, ἀπὸ τοῦ γραυνός. ἀποβολῇ τοῦ γ. ἢ τὸ διαΡ αὐστηρ, ἡ σφύρα. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω. ῥαῖσαι· ὁμοίως ῥαίσω, ῥαυστηρ. ἡ φθείρουσα καὶ συντρίβουσα τὰ ὑποκείμενα.

Ρ ἑα ὦν τῆς θεοῦ. παλάτων μὲν, παρὰ τὸ ἐᾶν καὶ μὴ μέλειν τοῖς χόρτοις. οἱ δὲ, ἐπειδὴ παρὰ τοῦ παιδὸς αὐλῆς δοῦλος, ὁ μὴ βρεκόμενος καὶ ἀρέσουσι. κρόμμυα δὲ λέγουσιν αὐτὴν σῶσθαι. καθόσον ἐν ἀρχαίοις χρόνοις ἡρπάσθη ἡ οὐσία γίνεται. οἱ δὲ τύπτοι φασὶν αὐλὴν εἶναι οὐσίαν καὶ φορὰν τῶν χλομένων πραγμάτων. χεύσασθος δὲ λέγει τὴν ἑαν κεκλῆσθαι, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐᾶν τὰ ὕδατα. κρόμμος δὲ ἐστὶ τὸ μυχάνημα, ἀνθος καθ' ἁρχὴν μεθόδων.

Ρ ἑα, παρὰ τὴν ὦν τὰ δὲ οὐσίαν. τὴν αὐλὴν γράφασι τῆ προοιμιακῶς ὦν τῆν οἰκουσίαν.

Ρ ἔθη, σημαίνει τὰ μέλη. Ψυχὴ δ' ἐκ ἐθέων πάμεικτος. διὰ τὸ ἐάδιος φαίνεσθαι τὰ ἤθη τῆς αὐλῶν. οὕτω δὲ ἐκ τῆς ποιᾶς αὐλῶν συστάσεως τὰ πάθη τῆς ψυχῆς θεωροῦμεν, χαιρούσης. λυπουμένης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥεῖσθαι τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς. ἀπολικῶς δὲ ῥόθος. ἢ ῥεῦθος λέγεται τὸ πρόσωπον. ἢ προσώπου ἐρύθημα. μέλος. παλάχνον.

Ρ ἑξᾶς, παρὰ τὸ ἕρδω τὸ θύω. ὑποβιβασμῷ, ῥέδω. ῥοπῇ δωρικῇ, ῥέξω. ὁμοίως, ῥέξω. σημαίνει δία. τὸ παράπαν, ὅς τε, Μέγ' ἀνὴρ ὄρχεις ἔρεξας. τὸ θύω. ὅς τε, Ἄλλος ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν. καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ. ὅς τε, Χειρὶ τέμνων κατέρεξεν.

Ρ ἄβδος, παρὰ τὸ ῥάσσω. ἢ παρὰ τὸ ῥαπίζω. ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω τὸ, ῥαπίζω, ῥάπδος ἢ ῥάβδος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥέεσθαι τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς. ἀπολικῶς δὲ ῥόβος. ἢ ῥεῦβος λέγεται τὸ πρόσωπον. ἢ προσώπου ἐρύθημα. μέλος. παλάχνον.

Ρ ἔξας, παρὰ τὸ ἕρδω τὸ θύω. ὑποβιβασμῷ, ῥέδω. ῥοπῇ δωρικῇ, ῥέξω. ὁμοίως, ῥέξω. σημαίνει δία. τὸ παράπαν, ὅς τε, Μέγ' ἀνὴρ ὄρχεις ἔρεξας. τὸ θύω. ὅς τε, Ἄλλος ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν. καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ. ὅς τε, Χειρὶ τέμνων κατέρεξεν.

Ρ ἄβδος, παρὰ τὸ ῥάσσω. ἢ παρὰ τὸ ῥαπίζω. ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω τὸ

κύρια εἴτε προσηγορικά, μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου, βαρύεται. φοῦδος πάρδος. σῶδος. ἐάβδος ὁ ΡΡ ἀδάμαθος. καὶ ὁ ΠΠ τὰ ῥόδα ἐμάνη τὰ < σηγορινόν. ὑπὸ τοῦ ταύρου προϊέμενα, καὶ ὁ ὠδὶς ἐν ῥόδῳ παρὰ τῶν ἰλιάδεσιν ἐπεδεύθη.

Ρ ἀδαλόν, δουλικὴ ἰλιάδος. οὕτως ζωοδόρος, ἀρίσταρχος δὲ ἐραδηλόν. ἐραδαλόν δὲ ἀνθυστέον τὸ εὐκράδαμον καὶ εὐδιάστειον διὰ τὸ ὕψος. γράφεται δὲ καὶ παρὰ τὸ ῥόδωνός. ἔστι δὲ ποταμός.

Ρ ἀθυμία, τὸ ἀργεῖν, καὶ ῥυφαῖν, καὶ τοῖς ἀφθονίοις σχολάζειν.

Ρ ἀίσαι, ἐισύλλαβον. οἱ ἀπαντοὶ τὸ ἐκ πλείονος ἀναλαβεῖν.

Ρ ἄμμος, ὁ καὶ ἄγνον φασὶ διὰ τὸ συγγενές. παρὰ τὸ στερεμνιον καὶ καρτερὸν πρὸς ἡδονάς. οθεν καὶ Ἡλίαν ἐκ προσώπου τῆς ἐξάβελ φεύγοντα ὑπὸ ῥάμνον ἐλθεῖν. ὅθι τῶν φευγόντων τὸν οἶστρον καὶ τὴν πικρὰν ἡδονὴν, καταγώγιόν ἐστι τὸ τῆς ἀγνίας ξύλον. ἀπὸ τοῦ ἀγχι παθόντος Χριστοῦ πεφυτευμένον τοῖς τὴν ἀγνίαν ἀσπαζομένοις.

Ρ ἀδανίζειν, τὸ πιάσασθαι καὶ κινεῖσθαι. τὸ παρὰ τῆς πικραίνης λεγόμενον ὡς ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι τῆς ἰλιάδος. ὦρος.

Ρ ἄδικα, ἐάβδον, βακτηρίαν. ἐπιδὴ τὰ βοτὰ τοῦ ταύρου προϊέμενα, καὶ ὁ ὠδὶς ἐν ῥόδῳ παρὰ τῶν ἰλιάδεσιν ἐπεδεύθη.

Ρ ἀδαλόν, δουλικὴ ἰλιάδος. οὕτως ζωοδόρος, ἀρίσταρχος δὲ ἐραδηλόν. ἐραδαλόν δὲ ἀνθυστέον τὸ εὐκράδαμον καὶ εὐδιάστειον διὰ τὸ ὕψος. γράφεται δὲ καὶ παρὰ τὸ ῥόδωνός. ἔστι δὲ ποταμός.

Ρ ἀθυμία, τὸ ἀργεῖν, καὶ ῥυφαῖν, καὶ τοῖς ἀφθονίοις σχολάζειν.

Ρ ἀίσαι, ἐισύλλαβον. οἱ ἀπαντοὶ τὸ ἐκ πλείονος ἀναλαβεῖν.

Ρ ἄμμος, ὁ καὶ ἄγνον φασὶ διὰ τὸ συγγενές. παρὰ τὸ στερεμνιον καὶ καρτερὸν πρὸς ἡδονάς. οθεν καὶ Ἡλίαν ἐκ προσώπου τῆς ἐξάβελ φεύγοντα ὑπὸ ῥάμνον ἐλθεῖν. ὅθι τῶν φευγόντων τὸν οἶστρον καὶ τὴν πικρὰν ἡδονὴν, καταγώγιόν ἐστι τὸ τῆς ἀγνίας ξύλον. ἀπὸ τοῦ ἀγχι παθόντος Χριστοῦ πεφυτευμένον τοῖς τὴν ἀγνίαν ἀσπαζομένοις.

Ρ ἀδανίζειν, τὸ πιάσασθαι καὶ κινεῖσθαι. τὸ παρὰ τῆς πικραίνης λεγόμενον ὡς ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι τῆς ἰλιάδος. ὦρος.

Ρ ἄδικα, ἐάβδον, βακτηρίαν. ἐπιδὴ τὰ βοτὰ τοῦ ταύρου προϊέμενα, καὶ ὁ ὠδὶς ἐν ῥόδῳ παρὰ τῶν ἰλιάδεσιν ἐπεδεύθη. κἀβάρος, ἀπὸ τοῦ ἐπαίρω βαίνειν. μικανδρος ἐν θηριακοῖς.

Ρ ἀδίνυότερον, νοῦφον, ἐλαφότερον. παρὰ τὸ δαμάζεσθαι ἐάδον. καὶ ἐκ τοῦ ἐέω ἐεάδην. ἐξ οὗ ἐαδινός.

Ρ ἀθάμιγγες, σταγόνες ἐαναίδες. γίνεται παρὰ τὸ θαμὰ θαμίζω, θάμιξ. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ καὶ τοῦ ἐέω, ἐεθάμιγξ. καὶ προσθήκῃ τοῦ ε ἃς α, ἐαεθάμιγξ. σημαίνει δὲ τὰς συνεχεῖς καὶ ὠκείας καὶ ἀμεταλλήλους ἐαναίδας. ἰλιάδος λ. καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἴππων πολιορκητός.

Ρ ἄηθος, παρὰ τὸ ἐήθω ἐήζω, γίνεται ἐῆχος καὶ ἐάηθος, καὶ ἐάκιον ὑποπορικῶς.

Ρ ἄμπος, εἶδος ἀκινθώδους φυτοῦ. παρὰ δὲ ἐάου τέμνεσθαι καὶ κατὰ ἀναίφασιν. καὶ παρὰ τὸ ἐάου δοῦναι. καὶ προσθήκῃ τοῦ δ ἃς μ. καὶ παρὰ τὸ ἐάπω ὁ σημαίνει δίδω. τὸ, τε πλήτω, καὶ τὰ διεστῶτα σωάπω. ὁ παθητικὸς παρκείμενος, ἔῤῥαμμαι τὸ πέπληγμαι, ἐξ ἄστου ῥάμμος. καὶ προσθήκῃ τοῦ ἀμεταβόλου ἃς ἀμετάβολον, ἐάμμος καὶ πλησιάσουσα.

Ρ ἀπίσαι, τὸ παρατάξαι τὴν γνάθον ἀπλήσω χειρί.

Ρ αὐαίζω. ἐκ τοῦ ἐαίνω ἐαίω ἐαΐζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἐαυαίζω.

Ρ ἀπίδες, κρηπῖδες. ἄρον τὸ κ καὶ γράψον τὸ η ἃς α. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀείρω ὁ εἰς ὀξύτονον μὲ τ ι. ὑποπροθέσει καὶ συναλοιφῇ χρωμικῇ, ἐαπίς.

Ρ ἄρος. οἱ μὲν λέγουσιν ὄνομα τόπου. οἱ δὲ, τὴν γαστέρα. ζῴου καὶ ἐάριον λέγεται τὸ βρέφος. οὕτως εὔρον τὸ λεξείδιον.

Ρ ἄσφιν. τὸ πλῆρες, ἀράσφιν. πέπωθεν ἐκλιτικὸν. τὰ. εὕρηται καὶ σφὶ ἀπτωτωμένα παρὰ τῶν ποιητῶν τῶν ν. συραπούσοι δὲ ψιλὴν λέγουσι. λάκωνες σφίν.

Ρ ἄχις. ὡς μὲν ἀπολλώδωρος ἀπὸ τοῦ ἐήξις εἶναι. ζ τὰ δεξιὰ μέρη διαιρίσεων ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. ὡς δὲ ἄλλοι ῥάχις, διὰ τ ῥαχύτητα τῶν σπονδυλίων ἀπὸ ἧς ἔχουσι σπονδύλων. διαφοῦσι δὲ καὶ ἀκανθωτάλας ἐκ φύτων ἀπὸ φύσεις εἶναι. ἐσὶ δὲ καὶ ὦμος καὶ ὠμοσώματος. καὶ μοσώματος, εἴρηται παρὰ τὸ ῥα χύ, ὡς εὐριπίδης ἐκάβη ἀκανθώδης εἶ σὺ τοῖς ἀπὸ ῥάχεως. καὶ παρὰ τὸ ἀμὴ πρὸς ῥάσσειν τὰ πλευρά. ὦμοι δὲ τῆς πέρας, παρὰ τὸ ὀξεῖαν ἔχειν ζ ῥα χέα. κυρίως δὲ πᾶς ὁ περώδης ἀγκαλὸς, ἐα χὰς καλεῖται. καὶ ἡ δὲ ἴς ἐν τῆς μετάλλοις οὕτω καλουμένη. παρὰ τὸ σοφοκλέα, ἐα χὰ λέγεται ἡ πρὸ ὄρους. παρ ἑτέροις δὲ, ὁ σὺν ὕδατος τόπος. εἴρηται ἐα χὰ, παρὰ τὸ ἐάχει ἐοικέναι. καὶ παρὰ τὸ ἐάσασθαι. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔῤῥαγον.

Ρ ἄχος, ἀρσενικῶς, ὁ σκόλοψ ὁ ἀκανθώδης. καὶ ὦμος τῆς ἀμπέλου, ἐπεὶ ἀπορρήγνυται ἐν τῷ ἀποτέμνεσθαι. καὶ ἐαγῶσαι, τὸ τέμνειν.

Ρ ἁδιακρίνω. λέγε ἡ ἐέα. καὶ βαρ παρὰ τὸ ἐέω, ἐέα. καὶ πλεονασμῷ τ ι, ἐέα. καὶ ἡ μετοχὴ. τὸ δ εὐχερὲς, ἐέυσει ἔοικεν. ὡς παρὰ τὸ ἠρέμα ἠρεμῶ.

Ρ ἁθροῦ, παρὰ τὸ ἐέω ἐέερθρον. καὶ πρόσθ, ἐείερθρον.

Ρ εἴθρου σῆ δὲ διὸ. τὸ ἐεῦμα, ἡ τλιμμα. ἐνόδυσις.

Ρ ἑώνη, τὴν ἥρα φησὶν εὐφορίων.

Ρ εἰτης. ἐκ τοῦ ἐέω. ἐείτης. καὶ κατ αἴρεσιν. ἐεῖτης. ἐξ οὗ τὸ βαθυρρείτης καὶ εὐρρείτης. ῥᾶτος, καὶ ἐῖτος. ἐφ ἡρὶ δὲ ποταμοῖς ἁπλοῦν, διὰ φάρυγος ὑπὸ τὴν ἐέοντες ἐν τῷ θρασέως πλησίον ἐλευσῖνος. λέγει ὦρος διὰ διφθόγου ἐειτος ἡ ὀξύνει. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, διὰ τοῦ ι ἰτος καὶ βαρύνεται ὡς σῖτος.

Ρ ἡγνύμενον, προσρηγνύμενον, φθειρόμενον τὸ κῦμα, ἀπὸ τοῦ ἐήκατο. φυτὸ παρὰ τὸ ἐῶ τὸ φθείρω. ζ ἐηγνύω ἐηγνύσω, ἐηγνύσκω.

Ρ ἠπιεῖν, κυρίως ὠῖτος προσρηγνυμένου τῇ πηγῇ ὕδατος. ὅθεν, Ἀλὸς ἐηπιεῖν βαθέων. καὶ παχηστικῶς δὲ καὶ ὠῖ τ ἀγκαλοῦ. βαῖνον ὠῖ ἐηπιεῖν θαλάσσης. παρὰ τὸ ἐηγέσθαι καὶ οἱονεὶ κεκλάσθαι τὰ κύματα.

Ρ ἤγιον, πόλις πλησίον σικελίας. ἐπιδὴ σεισμοῦ γενομένου ἀπετελέσθη τὰ ἐηγέα, ἐαγότος τοῦ τόπου ἐκείνου, τὸ πορφυροῦν πτυβόλαιον. ἐξέαγε γὰρ τὸ < μου. βάψαι, καὶ οἷον μεταποιοῦσαι. ὅτι δὲ ἐαγεῖς ἔλεγον τριβαφεῖς, ἡγέτος τὸ βάμμα, σαφὲς ἀνακρέων ποιεῖ Ἀλιπορφύρου ἑέτος. ἡ παρὰ τὸ ἰβύκω. Ποικίλα ἐέ- ἀψωδοὶ καὶ ἐαψῳδοῦντες, οἱ τὰ ὁμήρου < ματα. ἔπη ἀπαγγέλλοντες ἐν τοῖς θεάτροις. ἐαψῳδῆσαι οὖν ἐστιν ἤτοι τὸ φλυαρῆσαι, καὶ ἁπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγέλλειν, χωρὶς ἔργου τινός.

Ρ ἄτωρ, ποδαπὸν ὠνόμασται. καὶ ἀπὸ τοῦ ὑδνεῖν λέγειν, καὶ ἀπὸ

τοῦ σὺν ὁ μόνος. ἐν ἀ τὸ κ̄ῳ δωρικὸς ὁ μός.

Ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ ῥέω τὸ λέγω. ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας. ὁ μήνω, ἐνίσω. ἀφ οὗ ἔνησις, καὶ ἐνήτωρ, καὶ ἐνητής, ἰλιάδος ῑ. Μύθων τε ἐνητὴς ἐμμεναι, ἠδὲ δι δάσκαλον τῶν ἐσομένων λόγων.

Ῥήγη, ἡ σὺν τοῖς ἐνηγῖς συνθήκη.

Ῥῆγμα, σὺν θήκη. ὁμολογία. τὰ αὐτὰ τῇ νόμοι δὲ, νόμων ιβ̄ οἱ ψήφισμα. οἱ δὲ, σύγγραμμα. καὶ ἐνήγ φύλακας, τοὺς γραμματοφύλακας.

Ῥήτωρ, ἀπὸ τοῦ ῥέω τὸ λέγω. ὁ τῶ δήμω συμβουλεύων τὰ συμφέροντα. καὶ ὁ σὺν οἰκείοις λήμμασι σύμβουλος.

Ῥηξήνορα, τὸν ἐνηνῶτα τὴν ἠορέη, τουτέστι τὴν ἀνδρείαν. ἀνδρῶν. ἡ τοῦ ἐξαυδᾶν καὶ πράξαι τὴν ἠορίην δύναμιν.

Ῥιγεδανῆς ἐλένης. ἰλιάδος Γ̄. ἀπὸ τοῦ ῥίγος, ῥιγεδανός, ὡς μῆνις μηνεδανός.

Ῥίγησε. ῥιγῶ. ὁ μήνω, ῥιγήσω. συζυγία δευτέρα, σὺν τοῦ φοβοῦμαι. ὅθεν τὸ, Ῥίγησεν δ̓ ὀτρηρὸς. ῥιγῶ δὲ ῥιγώσω συζυγία γ̄ίτη, σὺν τοῦ ψύχομαι. ὡς τὸ, Οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν, ἀνὴ τοῦ οὐχὶ πέλαβον ῥιγῶσαι. ἀμφότερα δὲ ἐκ τοῦ ῥίγος γίνεται. τοῦτο ἀπὸ τοῦ φρίσσω φίγος καὶ ῥίγος. ὅθεν τὸ μακρόν. ἡ γὰρ ἀπβολὴ τοῦ φ, ἔκτασιν πεποίηται τῷ ῑ. σ̄τ δὲ τὸν φόβον. ἐκ δὲ τοῦ ῥίγος ῥίγιον τὸ κτητικόν. σ̄τ δὲ τὸ φρικτῶδες καὶ χαλεπόν. ὅθεν καὶ, Ῥίγιστα, ἰλιάδος ε̄, τὰ φρικτὰ καὶ χαλεπά. ὁμοίως δὲ καὶ σὺν τῆς μόσου. τὸ μὲν ῥίγος, ἀποξύνεται. τὸ δὲ φρικτὸν, ὀξύνεται.

Ῥίζα, δ̓ ἡ ς ῥέει τὸ ζῆν ἀνωρὶς δεύμορος. ἀπὸ τοῦ ῥέειν δ̓ αὐτῆς τὸ ζῆν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵζω τὸ κάθημαι, ἵζα καὶ ῥίζα. ἀπὸ τοῦ προσιζάνειν τῇ γῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρα ἡ γῆ, ἐριζάτις οὖσα κ̄τ ἀπβολὴν τοῦ ε̄.

Ῥικνοῖσι. Ῥικνοῖσιν ἐπισκεξουσὶν ποδέεσσιν. ἀνὴ τοῦ ἐφθαρμένοις. ἢ, Αἶψα ῥικνὰ, μέλη τὰ ῥυτίδας ἔχοντα. ἀπὸ τοῦ ῥυτίοιν κατακεκμῆσθαι, ἤγουν τὸ δέρμα

Ῥίμφα, σ̄τ τὸ ταχέως. ἀπὸ τοῦ ῥίπτειν <φθείρεσθαι. ἑαυτὸν διὰ τάχος. ὡς ἀπὸ τοῦ κρύπτω, κρύφα, οὕτω ἀπὸ τοῦ ῥίπτω ῥίφα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ῥίμφα.

Ῥίν, ὠφελεῖ διὰ δίφθόγγου γράφεσθαι. ἀπὸ τοῦ ῥέω μ̄ι. ἐκτὸς τῆς ἰνός, ῥέουσι καὶ κατέρχονται τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς. ἀνὴ τὴν ἀπόδοσιν διὰ τοῦ ῑ, ὡς

Ῥινός. Ῥινὸς ὑπὲρ ὠμοιῖν. ὧδε <δι κατάληκτον. σὺν δὲ τῆς ἀπτίδος, ζύγον ἔβαλον ῥινοῖσι. σ̄τ βύρσας. ἀπτίδας. ῥινὸς, τὸ δέρμα, ἀπὸ τοῦ ῥίνη ὁ περιέστιν εἶδος ἰχθύος. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥίνη ὁ σημαίνει τὸ ἄκρον. καὶ γὰρ τὸ δέρμα ἄκρον ἐστί. καὶ οἱονεὶ ἐπιφάνεια τῆς σαρκός. χοιροβοσκός. ὁ δὲ ὦρος λέγει. ῥινὸς λέγεται, ὅτι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἱδρῶτες.

Ῥινότερος, σημαίνει τὸν διανοπτότατα. ζ̄ πρῴσκοντα τοὺς ῥινούς. ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀπτίδες. ἡ ὁδὸς. Ῥινοτόρωκυ θέρεια, φόβον καὶ δεῖμον ἔτικτεν. ἢ τοῦ ἀφροσύνη τῷ θράσει σύνεμίσγετο.

Ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον. ἐπεὶ πορίῤῥῆται ὑπὸ τοῦ ὕδατος. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου γέγονε μείωσις. ἴν̄ αἱ ῥῆς πρῶται συλλαβαὶ ὦσιν ἀφηρημέναι. ἢ ὁρίου ἐστὶν, ὄζου ἐστὶν ὁρᾶν. καὶ γὰρ σκοπὸν λέγεται.

Ῥῖτες, κ̄τ τὰ κατεσκευασμένα πλέγματα ἐκ τῆς ὀιούσας. ἢ ψίαθοι. ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι, πλωθῆ. ζ̄ ῥίπτεα, πλέγματα ἢ ἐκλυσῶν.

Ῥίπη, πρὸς τὸ ῥίπτω ῥιπὴ. ἡ ῥιπτομένη. θῆλυ δὲ ἡ λέξις ἐστὶ βίας πνεύματος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως ὃς λέγει ὁ χοιροβοσκὸς πρὸς τῷ ποιητῇ. πρὸς τὸ ῥιπίζω. εὐῤῥίπιστος γάρ ἐστιν ἡ πόλις. σ̄τ δὲ καὶ φορόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ῥίπτω, ῥιπίζω. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥίπτω, ῥιπὴ καὶ ῥιπή.

Ῥιπάζων, ῥίπτων. πρὸς τὸ ῥίον τὸ ἀκρωτήριον, ῥίπτω ῥιπὴ τὸ πετάζω βαρύτονον. ῥίπτω δὲ τὸ ὀξυτονοῦμενον. ὀξὺ καὶ τὸ ἐξελεξάμην πρὸς τὸ ἐλέσθαι. τὸ δὲ ῥίπτασκον, οὐκ ἔστιν ὁμοιότητον. οὐ δὲ γὰρ τῶν πρὸς λήγεται. ζ̄ τινὲς μέν φασιν ἀπὸ συνεσταλμένως αὐτὸ εἶναι. πρόκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ ῥιπάζω ῥιπάσκω, ὡς φάζω, φάσκω. καὶ συνηθῶς ὁμοιότητα, ῥιπάζεσκον. ῥίπτασκον. τὸ δὲ ῥίπτω. πρόγωγον ἔστιν ἀπὸ τοῦ ῥέπω.

Ῥοιὰ. τὰ θήλεα λήγοντα θηλυκὰ, ἤτοι τὸ πρὸς λήγεται, πρὸς ὀξύνεται. οἷον, χόα. χόα. ποά. ἢ δὲ τὸν διφθόγγῳ, ὀξύνεται. οἷον, χοιά. χοιά. ποιά.

Ῥοδωνία, οἱ μὲν, τὴν χοιλάδα φασίν. οἱ δὲ, τὴν ὁμώνυμον ἄμπελον, τὴν ἐχούσην ξανθὴν καὶ φυλλήν.

Ῥόδος, ἡ νῆσος. πρὸς τὸ πολὺν ἐν αὐτῇ ὀδμὴν θαλάσσιον πρὸς φανῆναι τὴν νῆσον.

Ῥόδον. πρὸς τὸ ὄζω, ὄδμον καὶ κατὰ ἀναφίρεσιν, τὸ μὴ ὄζον, ἀλλ' εὐοσμοῦν.

Ῥόθος, θόρυβος, καὶ ἐρόθιον, σημαίνει τὸ ὁρμητικόν. ἐρόθιον λέγεται καὶ τὸ κῦμα τὸ κατὰ τὸ χεῖλος τῆς ῥοῆς. καὶ ἁπλῶς τὸ κῦμα καὶ σφοδρὰ τῶν κωπῶν κίνησις. καὶ ὁ ἐκ τούτων ἦχος. πρὸς τὸ ἐρόθιον <ἐκ τῶν κωπῶν ἀνθυόμενον.

Ῥοῖζος, τὸ ποιητικὸν φωνῆ. σημαίνει δὲ ἠύμην. ὀρμὴν. ἦχον. ἀπὸ τοῦ ῥίζω, σ̄τ ῥίζος. πλεονασμῷ τοῦ ο, ῥοῖζος. ἀπβολῇ τοῦ τ, ἐροίζος. καὶ ἀπὸ τοῦ πυρὸς πυρίζω. καὶ συνηθῶς, πρίζω. πλεονασμῷ τοῦ ο, προίζω. ζ̄ ἐξ αὐτοῦ προΐζος. καὶ ἀπβολῇ τοῦ π, ἐοίζος. ὅθεν καὶ ἐοίζησαν, ἰλιάδος κ̄, ἀντὶ τοῦ ποιητικοῦ ἦχον ἀπετέλεσε. τουτέστι συριγμόν. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις.

Ῥόπαλον, πρὸς τὸ ἑτέρου μέρους ῥέπειν. καὶ πρὸς τὴν ἐρωὴν καὶ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν.

Ῥομφαία, πρὸς τὸ ῥέπω ἐρωὴ ἐρωαία καὶ ἐρομφαία.

Ῥοφῶ. οἱ ἀπλῶς ἐρόφω λέγουσι βαρυτόνως. οὐ χύδην. ὁ γὰρ μήνω, ἐρόφησω. ἔστιν οὖν ἐρόφω. οἱ δὲ δωρικῶς, ἐρύφω. <φω.

Ῥόχθη. Ῥόχθη δὲ κῦμα. πλεονασμῷ τοῦ χ. πρὸς τὸ ἐρόθιον, ἐροθῶ ἐρόθη. ἐν ἄλλοις δὲ σ̄τ τὸ πρὸς τὸ ξηρὰν ἀντιπρούσθη. ἴσως πρὸς τὸν ἐρῶ καὶ τὸ ἦχον, ἐροχεῖ ζ̄ ἐρόχθη. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω ἐροχῶ. ὡς λέγω, λογῶ. καὶ

πλεονασμῷ τ̄ θ̄, ῥοχθῶ. ὡς τὸ, ῥόχθεον ὑπὸ κύμασι. ποιᾳ φωνήεσι. τὸ δὲ ὕδωρ ἀπὸ τῆς λαιμώλας τῶν πετρῶν ἁπίου, δακτύλια ποιᾷ ἠχοῦ. ῥόχθ. ῥόχθ.

Ρῶ, σ̄τ̄ ἐπιπλά. τὸ λέγω. ἀφ' οὗ κλῆσις καὶ ῥῆμα ὁλόπος. ἀπὸ τοῦ ἔρρηκα. ὁ παθητικὸς, ἔρρηγμαι. τὸ ῥέω, ἀφ' οὗ καὶ ῥεῦμα. τὸ φθείρω, ἀφ' οὗ καὶ ῥᾳθυμία καὶ ῥᾳθυμῶ, ἢ διεφθαρμένη. τὸ ὁρμῶ, ἀφ' οὗ κλῆσις ὁρμᾶσθαι, τὸ ὁρμῆσαι. τὸ σπείρω, ἀφ' οὗ καὶ ῥᾶσθαι τὸ σπουδάζειν. τὸ πράττω, ἀφ' οὗ κλῆσις ῥᾴζω. τὸ ὑμάω, ἀφ' οὗ κλῆσις ῥῶμι.

Ρᾶξις μεγάλη. πρᾶγμα ῥήσσω ῥηξάσης καὶ ῥωγάς. ὡς τὸ πήσσω, πῆξις. ῥωγάδες δὲ πέτραι εἰσὶ. κλῆσις ὄρους θύρα, ῥωγάδα καλοῦσιν. οἱ, ἔκρηγμα οὖσαν ὑπὸ θαλάσσης τοῦ τοίχου. ζήτει δὲ τὸ ἀνάῤῥωγας. κλῆσις ἀλέον, τὸ διερρωγότα καὶ ἐσχισμένον.

Ρῶμη. ἀπὸ μὲν τῆς ὑγείας, πρᾶγμα ῥῶ. οὐδὲ πρακτικὸν, ἔρρωμαι. ὁ μέλλων, ῥώσω. ῥῆμα τικὸν ὄνομα, ῥώλη, ὡς γνώσω γνώμη. ἀπὸ δὲ τῆς πολέως, ἀπὸ ῥώμου ὁ ῥωμύλου τῶν ἀγγείου παιδίων. ὦρος.

Ρᾠξ, ζῶον δασὺ μικρόν, ἐοικὸς ἰῶ σαφυλῆς ὁμοίον. πυῤῥιφερές ἐστιν ὡς οἱ ἑωρακότες μοι εἰπον. ὦρος. πρᾶγμα ῥήσσω ῥηξῶ ὁ ῥᾰξ. ἔστι δὲ εἶδος σκορπίου.

Ρῶτες, ὑλικὰ ὑλώδη φυτά. κλῆσις ποιητικὴ, ῥωτιᾶν τὰ ὑποῤῥάφοντας. καὶ τὴν ὑποῤῥοφορτὴν, ῥῶτον λέγουσιν. οἱ δὲ ῥῶτα, τὰ οὐσιερέμνια κλῆσις ῥωτίνια. ῥυμοί. φύλλα. ἰμαντώδη φυτά. ἀπὸ τοῦ ῥέπω ῥέψω. ῥοπὴ, ῥόψ. κλῆσις ἠοι, ῥῶψ, ὡς βλῶψ. ὁ ῥῶπος, ὁ πανδοκεὺς τὸς φόρτος.

Ρᾶχμός. Ῥᾶχμός ἐκλήθη. ἰλιάδος ψ̄. τόπος ἀπὸ τοῦ χαραλμώδης ὑπὸ ὁμβρίου ὕδατος. πρᾶγμα ῥήσσω, ῥηγμός. κλῆσις μεταθέσει, ῥῶχμός. σ̄τ̄ δὲ ῥῆξις.

Ρύδην. Ῥύδην ἀφυείδιον. ἄλλως πλουσίου. ἀπὸ τοῦ πεῖῤῥᾳδην τὸ πλουτεῖν.

Ρυφείη, σ̄τ̄ ἡ λέξις τ̄ πλοῦτον. κλῆσις ῥυφεύειν ἀνδρῶν πλουσίων. πρᾶγμα ῥυῆναι τὴν ἄφορον. συγκλῶσι δὲ ἡ λέξις πρᾶγμα ῥύδην καὶ ἄφορος. φυλάττει τὴν τ̄

Ρυθμός, τῆς κινήσεως τάξις, πλουσίου ῥύσιν. ῥυθμὸς ὠνόμασαι. ῥύμη γὰρ ὁμοίως ὕδατος ῥοῖσι. ὁ δὲ ὦρος, ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥύσω. ῥῆμα τικὸν ὄνομα, ῥυσμός. καὶ ῥοπὴ τοῦς ἧς ἔ. ἡ ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ ἑλκύω, ἐρυσμός. κλῆσις ἀφαιρέσει τ̄ ε̄ κλῆσις ῥυθμός. κλῆσις ῥυθμίζω, ἀπὸ τοῦ δια τυποῖ. καινομίζω. εὐθύνει.

Ρύμβοντες, ἅσιν αἱ ἕλικες κλίσεις τῆς ἀστρας. οἱονεὶ, ἴας ἢ τυλώδεις καμπὰς. ῥέμβομένας ἀξαλέησιν ἐπιπρεφέας βολίδεσιν. ἀπολλώνιος.

Ρύμβος. ῥύω ἔστι ῥῆμα, ἀφ' οὗ ῥύσις κλῆσις ῥυσμός εἰ τ̄ ἐλλείψει τ̄ ς κλῆσις πλεονασμῷ τ̄ β̄, ῥύμβος.

Ρύμβω. ῥύμβω κλῆσις τυμπάνω ἐπὶ κλῶφρύγες ἐλάσκονται. μυστικῶς σημαίνω ὁ τρέφουσιν ἡς τὸν ἀέρα, κλῆσις ἠχοῦν ἐμποιοῦσι. ῥύμβος δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς λέγεται. ἔστι δὲ ῥόμβος, ὃν τύπτοντες ἱμᾶσι καὶ τρέφοντες, ποιοῦσι πορίσματα εἰθισμένα καὶ ψόφον ἀποτελοῦν. ῥύμβον δὲ αὐτὸν εὐπολις εἰπε. καλοῦσι δὲ καὶ βρυτήρ.

Ρύμη. ῥέω ἔστι ῥῆμα. καὶ ῥύω ῥύσω ῥύμη. τὸ δὲ ῥύω, πλεονασμῷ τοῦ λύω. ῥοπὴ τ̄ ἀμεταβόλου ἡς ἀμετάβολον.

Ρύμος, τὸ μεταξὺ κλῆ μήνης ξύλον τ̄ ἅρματος. κλῆσις τὸ πρόκρημνον τῷ ζυγῷ ὀρθὸν ξύλον. πρᾶγμα ἐρύω ἐρύσω. ῥῆμα τικὸν ὄνομα, ἔρυσμος. καὶ ἀποβολῇ τ̄

Ρύσμος, ἁρμόνιον. ἴδια. σχῆμα. διονυσιακὸς ὁ πορισματικός. σχῆμα δὲ τριάδης ῥυσμὸς πέλει.

Ρύσσω, πρᾶγμα τὸ χοῦς καὶ τὴν ὑπὸ μετοχήν. ὁ ὑπὸ

Ρύσια, συνεχυρώματα σωτήρια. πῶ χοί. ῥύσι ἐλαττονούμενον. ἰλιάδος λ̄. ἀντὶ τοῦ συνέχυρα. τὰ ἀντὶ τιμῆς ἐλπόμενα, ἃ πορ ἀντὶ τῶν ἠρπασμένων ἀρπάζονται. λέγεται ῥύσια, καὶ τὰ ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας εὐχαριστήρια. πρᾶγμα τὸ ῥύεσθαι, ὡς πρᾶγμα διονυσίῳ τῷ περιηγητῇ. ῥύσια δ' ἀπόλλωνι χοροὶ ἀνάπαισιν ἄπασαι.

Ρύσος, πρᾶγμα τὸν ἐρύσαμενον τὰ, ὁ συνελκυσμένος τὴν σάρκα καὶ εὐτιδῶν.

Ρύσαι, αἱ ἀρτηριακαὶ, καὶ εὐθίδας ἔχουσαι. εὐθίδες δὲ καλοῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ μετώπου τοῦ δέρματος συστροφαί. πρᾶγμα τὸ ἐρύω, ἑρυτὴς καὶ ῥύσις. ἡ συνελκυσμένη

Ρυσάζειν, τὸ μετὰ βίας ἕλκειν. πρᾶγμα σημαίνει σάξ. τὸ ἐρύω, καὶ ῥύω. καὶ πλεονασμῷ, ῥυσάζειν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν καὶ μάχεσθαι γυναικί. καὶ λυπηφρονῶν, ῥυσαμάτων λέγει.

Ρύτης, ἑλκυστὴρ. ἀπὸ τοῦ ἐρύω ἑρυτὴρ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε̄. ἰλιάδος κ̄. ἓν δὲ ῥυτῆρι στάμενοι. πρᾶγμα τὸ ἐρύειν ὃ ἐστιν ἑλκύειν.

Ρύτρις, μεγάλοις ἑλκυστηροῖς, καὶ λισοῖς. ἀπὸ τοῦ ἐρύω. καὶ, ῥύτρισι λάεσσι, τοῖς ἑλκυστηροῖς λίθοις διὰ τὸ μέγεθος.

Ρύτης, οἱμᾶς. κυρίως καὶ τὰ κῆλα. πρᾶγμα τὸ ῥύεσθαι ἵππους καὶ τοὺς ἑπομένους, ὃ πορ ἐστὶ σώζειν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΡΩ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :~

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΙΓΜΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :-

ΤΟΥΒΛΑΣΙΟΥ

Σγμά τὸ στοιχεῖον, ὃ παρὰ τὸ σφίγγω. σίγα, ζ σίγμα. ἀπὸ τῆς πνευματικῆς φθόγγου δυνάμεως. τσί, ῑ. τὰ δὲ ἑξῆς λείποντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἐν ταῖς φωνήσεσι θέλει παραλήγεσθαι ᾰ. β. γ. δ.

Σαβάζιος, ὁ Διόνυσος. διὰ τὸ ἀκόλουθον πᾶν αὐλὸν θεῖον. τὸ γὰρ εὐβαδίζειν, οἱ βάρβαροι σεβάζειν λέγουσιν. ὅθεν καὶ τοὺς ἀγήνωρ τινὲς ἀσεβουβοῦντες, τὴν εὐσεβῆ σαβασμὸν προσηγόρευσαν.

Σάγαρις, ὁ ποταμὸς Φρυγίας. ἀπὸ σαγάριδος τοῦ γυμνήδου.

Σάγαρις, ὁ ποταμὸς Φρυγίας. ὅτι σάγαν τινὰ ἀσεβήσαντα εἰς τὴν ἑορτὴν, μετέβαλεν εἰς τοῦτον τὸν ὕδωρ. ζ ἀπὸ αὐλοῦ τὸν τόπον κληθῆναι.

Σαθρός, σημαίνει τὸν σεσημμένον. ἐκ τοῦ σήω, σήψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσαθον. καὶ ἐκ βάθεν σαθρός. κζ πολεμωνασμοῦ τοῦ ρ καὶ ῥοπῆς τοῦ ω εἰς ᾰ. ἀπὸ τοῦ σαθῆναι σαθρός, καὶ σαθρὸς κζ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι ῥᾳδίως. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι τὰ ὀχθηρά. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σεσημμένον ἔχειν τὸ ὀχθηρόν.

Σακέρδως, ξωμαϊστὶ ἱερός. σάκρα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. σακέρδως οὖν, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων ἐλλείψει τοῦ ρ. λέγεται δὲ καὶ σέχω τὸ σφάζω. δῦνται καὶ παρ' αὐτοῖς εἶναι ὁ σέμνων ἐν τῷ ἔρδειν.

Σακέσσαλος, ὁ λεμνὸς. ἀπὸ τοῦ σάλλειν τὸ σάπος κινεῖν τὴν ἀσπίδα. σάπος δὲ ἡ ἀσπὶς, ἀπὸ τῶν σάκων τῶν πρώτως εὑρόντων. οἱ δὲ σάκες, ἔθνος θρᾴκης. καὶ παρὰ τὴν σάκην σάκος καὶ σάπος. καὶ παρὰ τὸ σαόω σάπος, ὡς σώζω σῶπος.

Σάκκος, παρὰ τὸ ἄσαστον φορτῶ. τέσσαρα δὲ ἔστιν εἴδη σάκκου ὀνόματα γραφόμενα διὰ δύο κκ. σάκκος. λάκκος. μάκκος. πάκκος.

Σαλαμίς, πόλις. ἀπὸ σαλαμίνος τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός. ὃς ἐλθὼν εἰς σαλαμῖνα καὶ εὑρὼν ὄφιν βασιλέα, ἀνεῖλε καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε.

Σαλάμβας, ὃ τὰς θυρίδας τὰς ἀεὶ ἐν σάλῳ οὔσας. λυπηφρῶν. καὶ παρὰ τὸ δι' αὐλοῦ εἰς βαίνειν τὸ φῶς. τὸ στέλας. καὶ σαλάμβας ἡ δαίμων, παρὰ τὸ ἀεὶ πνεῦμα φέρεσθαι καὶ ἐν σάλῳ εἶναι. καὶ ὁ πνεῦμα ἔρχεται βεκνυοῦσα τὸν ἄδωνιν. καὶ σαλαίζειν ἀναπρέων, ὃν τῷ θρηνεῖν. σαλεύειν δὲ καὶ ταράττειν τὴν διάνοιαν ἢ φιλωτὴν ὀδύνην τοῦ θρήνου.

Σαλμυδησσός, ὁ Ταμυθράκης. καὶ οἱ κατοικοῦντες, σαλμυδήσσιοι. ἔρχεται ἀπὸ τοῦ ἁλμυδησσὸς τὴς ὠῶν. ὁ ἐξ τὴν ἁλαζόνα ποιῶν, ὅ ἐστιν ἀσεβῆ. οὕτως ἐγώ.

Σαλεύω, ἀπὸ τοῦ σάλος. τοῦτο παρὰ τὸ ἅλς, ἁλός.

Σαλακωνεία, ἡ βλακεία.

Σάλπιγξ, παρὰ τὸ σαλπίζω. τοῦτο παρὰ τὸ σέλας ζ τὸ ὀψὸ ὠσκηφωνή, ὁ πίζω. σελαπίζω. καὶ συγκοπῇ καὶ ὑ πορβιβασμῷ, σαλπίζω. ζ σάλπιγξ ἀθηναῖς, διὰ τὸ πρώτην αὐλὴν εὑρεῖν σάλπιγγα, καὶ ἱδρύσασθαι σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐν Ἄργει.

Σαμάρδα, πόλις. ἔρχεται ἀπὸ τοῦ σύμμαρτος τοῦ Ἄρεως. ὅτι ἐν αὐλῇ Ἄρης ἀσκαλάφῳ τῷ γυῷ τύμβον ἔχωσεν, ἐν ᾧ καὶ ἐπέγραψε, Τοῦτο σῆμ' Ἄρεως ἔτυμον βεβοκμῇ χάδιφημη. ὅθεν ἐκ Ἄρης τέκνον ἔχωσε πολλ

Σαμοθράκη, ἀπὸ Σαμόθρακος γυὸς οὗ δῖος. κοθίκηται ἡ νῆσος αὕτη κατὰ τὴν θρᾴκης. φασὶ δὲ Σαμόθρακας

Σανίς, οἱ, Ταγγίς. παρὰ τὸ τετάσθαι. αὐλὴν οἱ κῆσαι. τὸ βαῖμηκες ξύλον. σανίδες δὲ, ἐν αἷς ἐγράφοντο οἱ ὀφείλοντες ᾱ καὶ οἱ ἠδικημένοι ᾱ.

Σάπφειρος, βαῖθεγγ. ἡ εὐθῆα, σάπφειρος. παρὰ δὲ τοῦ γλυφθῆναι καὶ ὁ σάπφειρος λίθος λέγεται.

Σαπρός, ὁ σεσηπὼς καὶ παλαιός. ἀπὸ τοῦ σαθρός.

Σαπφώ, παρὰ τὸ σάφω τὸ σαφηνίζω. ἢ παρὰ τὸ σάφω τὸ ψηλαφῶ. σάφω σαφῶ, ὡς κλώθω, κλωθῶ. κῆ πολεμωνασμῷ τοῦ ω, σαπφώ. ἢ παρὰ τὸ σαφής.

Σαργάνη. σάσω ἐστὶ ῥῆμα. κῆ σαργάνη. κῆ πολεμωνασμῷ τοῦ ρ, σαργάνη. ἔστι δὲ πλεκτάνιον ἀπὸ σχοινίου γινόμενον ἀπὸ

Σάρδις. κῆ οἱ πολῖται κῆ πόλις ὑποδοχὴ χθόνων. διὰ τί. ὡς παρὰ τὸ πόλιες κῆ ὄφιες, ἢ πόλις κῆ ὄφις κῦ κρᾶσιν, οὕτω κῆ παρὰ τὸ σαρδίες σάρδις. ἢ οὖν οἱ πολῖται σάρδις λέγονται, οὐ μόνον κῆ παρὰ τὸ σαρδίες σάρδις. ἢ οὖν οἱ πολῖται σάρδις λέγονται διὰ τί γράφονται. σαρδιανοὶ δὲ λέγονται οἱ πολῖται.

Cαρκάζω, σημαίνει τὸ ψευδέσι λόγοις μέχρι τῶν ὅρκων καθάπτομαι. ἐτυμώτερον δὲ λέγουσιν οἱ ἀπὸ τῆς σύρκα. παρὰ τὸ ἀπὸ σύρεσθαι τὰ δέρματα ἀπὸ ἀὸς. τὰς γὰρ ὄρχας, σύρκας οἱ δωριεῖς λέγουσι. παρὰ τὸ σύρω σύρξω, Cάρισα, εἶδος ἀνθρωπίου ᾠδικοῦ. σύρξ καὶ ὄρξ.

Cάω. Cάω δ' ἐρίκρας ἑταίρους. ἔστι ῥῆμα σεω τὸ σώζω. ἐπὸ τοῦ σάω. τὸ παθητικὸν, σάομαι. ἐσάόμην, ἐσάθην. ἡ δὲ δωρικὴ τῆς οὐ δίς ὦ, ἡ οὖσα χορμῶ, σάω.

Cασπόδας. Casπόδας πέντε, καὶ τεσσαρας σπόρκας. λυπόφρων. σασπόδαι, αἱ ἁφύαι καλάμοις διηρμέναι καὶ τεταριχευμέναι. καὶ τὰ ὑφάτε μάχη αἱ ὀμόκλωστα φλαγόνες καλοῦσιν. αἱ σπόρκαι δὲ, εἶδος ἰχθύος καὶ αὐλὸ τεταριχευμένου. καὶ ἔοικεν ἀπὸ φύρω καὶ ὁ σασπόδης, τὰ ἀπὸ τῶν ἀφύων ταριχήματα. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, σασπόδας φασὶ τεμάχος ταριχευμένου ἰχθύος. τὸ δὲ καρκίνου ἰχθῦν, σασπόδας οἱ πολλοί φασι.

Cαρπάζω, ὁμοίως κύριον. παρὰ τὸ ἁρπάσω ἁρπάζω τὴν δρεπανίδα. Cαρωνίς, εὐφορίων φησίν, ἐπιθυμία σάρων ὑπνου. ὡς κίνητος ἐπιδιώκων, ἐκ θεοκατεκρημνίσθη ἐς θάλασσαν, διὰ τοῦ ῥ σπόδωνικοῦ ἐκλήθη ὁ πέλαγος. διονύσιος ὁ πεδητής. Τὴν μὴν τεσπωνίδα κινηθεῖσαν ὑπνου.

Caρούμενον, κλυδωνιζόμενον. λυπόφρων. σκοῦσι. ἀπὸ τοῦ σαίρω. τοῦ ῥ παρὰ τὸ αἴρω τὸ ἀνυφίζω. πᾶς δ' ὁ κλυδωνιζόμενος, αἴρεται, καὶ ἀνυφίζεται. ὁ μέλλων, σῶ. καὶ μετάγεται ἐς ἐνεστῶτα. καὶ γίνεται σῶ σῶσω. καὶ ἐκ τοῦ χαῦ. σῆμα δὲ φασὶν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἑταῖρος σῶνιος. καὶ σῶνιδες, αἱ ἀνὼ λαιαῖ ῥύες.

Cάτυρος, παρὰ τὸ σάθη τὸ ἀνδρεῖον, σάθηρος καὶ σάτυρος. καταφερὲς γὰρ τὸ ὄνομα τῶν σατύρων.

Cαωρωτὴρ, ξυστὸν δόρυ. καὶ ὁ σύραξ ὁ ὀξύτερος οὐρίσχον καλοῦσιν, ὅπου ἐμπήγνυται τὸ σιδήρεον τοῦ δόρατος. παρὰ τὸ σαυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ἐπ' αὐλοῦ τὸ δόρυ. σαωρωτήρ τις ὤν. οἱ δὲ αὐλὸν τοῦ τὸ σιδήρεον, σύρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος δόρατος σύραξ. οὗ καὶ ὁ καρπὸς ὁμωνύμως λέγεται σύραξ. λέγεται δὲ σαωρωτὴρ, καὶ ἀπὸ τοῦ δόρατος ἀρχὴ ἐφ' ἣν σκρίζεται.

Caώτερος. ἔστι ῥῆμα σῶ τὸ ὑγραίνω. παρὰ τὸ σάω. ἐξ οὗ ὄνομα σάος. ἐξ αὐλοῦ σαώτερος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σῶ ῥήματος καὶ σέω, ἐξ οὗ σόος.

Caίνω, σημαίνει τὸ κολακεύω. καὶ σαίνουροι, οἱ τὰς οὐρὰς σωφρόνως κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες.

Cέλας, ἡ λαμπρότης τοῦ πυρός, ἤτοι ἡ λαμπηδών. παρὰ τὸ σάλος, σέλας. ὡς βάλλω, βέλος. τὸ δὲ ἡμίκαυτον ξύλον. ἡ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι πνοήν. τὸ καὶ ὁμ. Cκεραύνιον πῦρ. οἱ δὲ, τὴν ἀστραπήν. οἱ δὲ, ὄφιν. ἡ παρὰ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ.

Cελήνη, παρὰ τὸ σέλας γένος ἔχειν. ἡ παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ ἐν ἔχειν. οὕτω καὶ χίος ὁ συναυλίας. ὁ ἀεὶ γεάζων.

Cέλιγον, ἐτυμολογεῖται, τὸ ἐξ ἕλικος σευόμενον, ὡς ὅμηρος φησίν. Cλεόθρεπτον στέλινον.

Cέκρετον, παρὰ τὸ στείβειν τὰς κρίσεις.

Cελλοί, ἰλιάδος π. οἱ καὶ ἕλλος καὶ ἑλλοί, τὸν δωδώνης ἢ πειρου καρηνῶν ἔθνος. καὶ γὰρ οὕτω τινὲς λέγουσι τὸ παρὰ τῶ ποιητῆ. Ἀμφὶ δὲ ἕλλοι σοὶ γαίουσιν. εἴρηται δὲ αὐλὸ παρὰ τὸ ἕλος. ἐκ γὰρ τοῦ καταπλυσμοῦ τῆς γῆς χύθα ὑπὸ τῶν ἐλώδους χωμένου, μετώκησαν ἐν δωδώνη. καὶ οἱ μὲν, ἕλλοις αὐλοῖς ἐξεδέξαντο ὕδωρ. δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρχεσθαι τὴν λέξιν σελλοὶ, ἀπὸ σελλήνης τοῦ ποταμοῦ.

Cελμών, ὄνομα βάρβαρον. ἀπὸ τοῦ ἕλκω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἵλμαι. ἐξ αὐλοῦ εἰλμών. ἀπροσδιορίστως δὲ, ἑλμών. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, σελμών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑλεύθω, ἑλμὼν καὶ σελμών.

Cεμέλη, παρὰ τὸ στέλας μέλαν, ἤγουν φοινίζον. διὰ δὲ τὴν τόσατο μὴ ἀσπάσασθαι καὶ βρόχου τῶν συμπεσεῖσθαι αὐλῇ. οὗ χωμένου καὶ κεραννυμένης, ἐστέλη τὰ μέλη. καὶ ἐν

Cεμίδαλις, παρὰ τὸ σιμῶ καὶ τὸ ἄλις. τεύθεν σεμέλη. τουτέστι τὸ ἄλις σεσημασμένον. οἷον, τὸ λεπτομερέστατον

Cεμνός, παρὰ τὸ σεύω σεβυός, καὶ σεμνός, ὁ σεβασμοῦ ἄξιος. ὁ θαυμαστὸς καὶ ἄξιος σεβασθῆναι. καὶ τὰ ἀρρητα δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστα, σεμνὰ λέγεται. καὶ παρὰ λυπόφρονι. Cεμνῶς καταστρεύουσα, ἀντὶ τοῦ σχρῶς.

Cεὶς, σημαίνει τὴν σκώληκα. οὐ χέεται δὲ ἐν χειμῶνι ἐνθάδε, ἀλλ' ἐν θλάγιοι ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. Υπὸ τῶν σεων καταπαμπόμενος. ὠφείλε δὲ πεισθῆναι, ὡς χῆνες χηνῶν, ἀλλὰ σεσημείωται καὶ τὸ μετὰ τῶν ὠῶν ἐν ᾠῷ. ὡς παρὰ καὶ τὸ οὐ λέγεις οὐ λέγω. καὶ τὸ φῶδες φώδων. χοιροβοσκός.

Cέυω, ἀπὸ τοῦ σῶ, γίνεται σέυω. σημαίνει τὸ ὁρμῶ καὶ τὸ διώκω. ὁ μέλλων, σεύσω. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἔσευσα. οἱ δὲ ἀόριστοι πρῶτοι, καὶ τὸ ξ καὶ τὸ ψ, καὶ ἐν τῶν ἀμεταβόλων. σεύσας οὖν ἔστιν ἡμέτερον καὶ τὸ πρώτου ἀορίστου, καὶ χεύσας, ὡς ἀλεύσας, καὶ ἰσοσεύσας. ἀλλὰ κατὰ χρῆσιν τὸ, σεύας καὶ χεύας καὶ ἀλεύας. Cτὸ σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σευσάμενος καὶ ἀλευσάμενος.

Cφλιμός. σιλικοὶ λέγονται οἱ γέροντες τῶν σατύρων. παρὰ τὸ σείεσθαι πυὶ τὸν λιμόν. καὶ παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ χάσκειν, τὸ στέριφος. καὶ τὸ προθέσει τοῦ ι καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, σιλικός. χοιροβοσκός. σιλικός, ὁ γάρων. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, σιρικὸς καὶ σιλικός. σιλικοὶ δὲ οἱ τὰς γαφυλὰς πεπληγότες, παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ λικνῷ. σίλικος διὰ δύο λλ καὶ διὰ τί.

Cειρὰ, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, γίνεται ἱρά. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρά. σημαίνει δὲ τὴν ἅλυσιν.

Cφρὴν, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω φρήν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ,

Cειραίνω, ὅτι τὸ ξηραίνω ὡς λέγει ὦρος ὁμωνύμως. σειρήν.

λέγεται, ἀπὸ τοῦ στερεῦναι, στέριος καὶ στείριος. ἡρὶς δὲ κύνας διαχάσκει μετὰ τοῦτο ποιεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ λέγω, ἔριος καὶ στείριος. λέγει γὰρ καὶ μνημονεύει ἡμῖν τοῦ καιροῦ τοῦ θέρους. χιονιοδὲ ταῦτα τὰ ἄστρα στείρια καλοῦσι. τείρια οὖν τὰ καὶ σημεῖα τῶν πλεόντων. ὁ δὲ ἀνθέμαχος, στείρια τὸν διὰ ἔφ κδιὰ τοῦ ἄστρον.

C φσάλφα, τὸ νοσκιμον ἀπὸ τοῦ ἀστεισθαι τὸ ἄλφος. τὸδὲ ἀπὸ τοῦ στέω. χειροδοσκός. πλούσιος ἀνὴρ ὁλω. Ησεισάλφα χρεῶν ὧν ἀστοῖς καὶ ἀπὸ ἀθηναίοις. φησὶ δέ φασι τόκων μερίσθαι εἶναι, ἢ μέρος ἐστὶν ξ τιμῆς τοῦ πολισματος. ὁμοίως.

C είω, ἐκ τοῦ σῶ, σέω ἢ σείω, ὃς πλέω πλείω, ἢ πνέω πνείω. ἐκδὲ τοῦ σείω, γίνεται σεῖσον.

C ήθω, ἐκ τοῦ σῶ ὁδηλοῖ τὸ σείω, ἕτερον ἀπάγωγον ἐκμὰ σείθω, τὸ νοσκιμίζω, ὁδηλοῖ τὴν αὐξητικὴν κίνησιν σωεχῆ τ ἐν τῶ νοσκίμω. ἡρόδοτος δὲ τ σῶ, τὸ ῥίπτω πρόσωσον τῶν πληθωτικῶν σῶσιν, ἀντὶ τ σιθοῦσιν. οἱ δὲ ἀπινοὶ δ σῶ, τῶ λέπουσιν ὡς σήμερον, ἰκμῆρον. ἀπὸ δὲ τὸ τῶ σίνθεσιν ἢ πλεονασμῶ τοῦ τ, διάπω λέ-

C κτωρ, ἐκ ἀπὸ δόσεως διὰ τοῦ κ. κῦ < τοῦσιν ἀπινοί. δὲ τὴν ἐτυμολογίαν διὰ τοῦ ι. καὶ γὰρ ἑρμηνεύεται μικρὰ κ τὰ πλήκ. ἤγουν ἀπὸ τοῦ σῖλαι. ὁ δὲ τὰ πλήθος ὁ μὴ δυνάμενος, καθ ἑαυτὸν σῖλαι.

C κλώμ, ψαλμὸς οζ. τὸ σπ, κ. τῶν ἑβραϊκῶν ἢ βαρβάρων ἀπρόσακτικὰ ἀπὸ δόσεις ἢ σὶ μᾶλλον, οὐχὶ δὲ ἀπὸ θέσει ὕστερον ποιοῦσι.

C κώς, σκὸς ὃς ἐστι. καὶ γὰρ σαθμός ἐστιν, ἀπὸ τ ἵσταθαι ἐν αὐλῶ τὰ θρέμματα. ὅθεν Ε οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν, σκὸν λέγουσι τὸν νεών. ἀπὸ τοῦ ἵσταθαι ἐν αὐλῶ τὸ ἄγαλμα. καὶ σκηνορος, ἀπὸ τοῦ νεών, ὃ ἐστι καλλύνθη. νορθηξ δὲ τὸ σαρθηξ καὶ καλλύνειν. ὅθεν καὶ μηλονορος. ἐν ἰλιάδος Ξ. Καὶ νύκτα σκαθεῖν κῦ ἴλιον ἠύτε δῆριν. ἀπὸ τοῦ ἧς σκὸν κατεκλείθησαν. ἀπὸ τοῦ σκὸς σκῶ. σημαίνει δὲ ποτὲ μὲν διορίφερασμα. ποτὲ δὲ τ ἔσω λιν κῆ τ ἀπαγωγὴν τῶν προβάτων. καὶ τὴν πολύκαρπον ἐλαίαν.

C κλυμβρία, ἀπὸ σίλυος τοῦ θρακὸς ὠνόμασται. ὧρος.

C κμα, ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ ὑγιαίνω. σημαίνει δὲ Ε τὸ γράμμα. ἰλιάδος ζ. Καὶ κῆλε σῆμα ἰδέσθαι. τὸ σημεῖον, ὃς τὸ, Σῆμα δ ἔτι ἐρέω μάλ ἀριφραδές. κῆ τ τάφον, ὃς τὸ, Ἀνδρὸς μ τόδε σῆμα πάλαι καταθνητοῖο.

C κμώτορες, κτεμόμενες. ἀπὸ τὸ σημαίνω τὸ ωρος τάσσω ἰλιάδος α. Μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαινε.

C κμων, ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ σωρεύω.

C κτω, ἀπὸ τοῦ σκς σκτὸς ὁ σημαίνει τὴν σκώληκα, σὺτω κῆ σκπω. ὁμῶς, σκψω. ὁ ἀόριστος. ἔσκψα. ὁ δεύτερος, ἔσκωσον ἐσκάπτην.

C κτωίας, ἄκρα ἐν μαγνησία. οὕτω λέγεται διὰ τὸ τὴν θέτιν ἐν ταύθα ἅψασθαι σκώληκα μεταβληθῆναι ὑπὸ τοῦ σκωλέως δῦσαι μήκην.

C κης, ὁ σκώληξ. ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ κμαω. ὁ μῶν, σκσω. καὶ ἀπροβολὴ τοῦ ω, σκς.

C κμαίας, ἵ τα λοὶ τὰ σῖλλα κῆ τὰ λεόμενα βάνδα καλοῦσι. Τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα. ἃ, ποιητὴς κέρτηνται. ἀετῶν κ λεόντων κ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα καὶ ἀπασήμοις καταζώκτα. ἑκάστην τῶν τάξεων.

C κσός. ὧν μὲν τῆς πόλεως, διὰ τ < ἀπαθλοῦντα. ἢ βου. ὧν δὲ τοῦ στρατοπέδου, διὰ διφθόγγου.

C ράγξ, ὁ βαθὺς καὶ κρημνώδης τόπος. γίνεται ἀπὸ τοῦ ῥήσσω τοῦ ῥηγνύω καὶ διανήπω, ῥήσαγξ. κῆ ἀπροβιβασμῶ, σράγξ. καὶ σράγγες, αἱ ὑπὸ τῆ ὑδρομηκῆς ἐκ ῥήξεως. οἱονεὶ φλέβες οὖσαι τῆς γῆς. ἃς ὕδωρ ῥέχον τοῦ ὕδωρ, διεξόδου ζητεῖ. ὧν τεύθεν σραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ νοῦλος κῆ διατετρημμένος. ἀπὸ τοῦ στενορρεῖσθαι καὶ διεσράφθαι.

C ντᾶιον, χωρίον δῆμ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς σπαίας τῆς ἀχμαλωτίδος γυναικός. ἣ τῆς ἔφατε ταῖς λοιπαῖς συμφλέξαι τὰς ναῦς τῶν ἑλλήνων. διόπερ γνόντες οἱ ἕλληνες, ἀνεσκολόπισαν αὐτήν.

C ντάμοι, ὦροι. εἴρηται ἀπὸ τὸ σῆτες. σῆτες δὲ λέγουσιν οἱ ἴωνες τὰ ἔτη παρὰ. δώριδς μὲν σάτες σφόδρα σύνηθες ἔχουσι τὸ ὄνομα. ἀπινοὶ δὲ μεταβάλλοντες τὸ ς εἰς τ ὧς σεῦτλον τεῦτλον, τῆτες λέγουσιν. ὅθεν δώριδς μὲν σαῦτος λέγουσιν. ἀπινοὶ δὲ ταῦτος. φαβωρῖνος δὲ περὶ πολυποδαπῶν ὕλης, οὕτω. τι τάνδος σῆτος. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸ καθαρόν. Ε σπάνειος ὦροις ἐπέτειος. ὦρος.

C θέμος, δύναμις. καὶ τίθημι, τὸ δύναμαι. οἶμαι ἀπὸ τοῦ θέω, θέμος καὶ θέμις. ὁ γὰρ τα χὺς, κῆ δυνάμενος, θέμ. κ ἀπὸ τοῦ ἵσταμι σταίω, στέμος καὶ θέμις.

C ιαγών. ὅτι σεῖον τὰ πνιαγόμενα. κ ἀπὸ τοῦ σῖλαι. αἷς ἐστιν σῖλαι κῆ λέγειν ἀνοιγομένας. ὦρος. κ ἀπὸ τοῦ τὰ σῖλια ἄλλυσθαι δι αὐλῶν. τοῦτο ἐγὼ εὗρον.

C ίαλος, τὸ λεπτὸν καὶ οἷον ὁρὸς τῶν ἄμπελων ὑγρῶν ἀπορεόμενον ἅλις καὶ ἀθρόως. διαφέρει πυάλου. πύαλον τὸ ἀπορρυόμενον καθ αἵρεσιν καὶ ἀπὸ τῶν χειλέων βαπτυξίν. ὁ δὲ ἅλος, αὐτομάτως ῥεῖ. καὶ σιαλίζει μὲν τὰ βρέφη. καὶ οἱ ὑπὸ γήρως ἀπαντήσαντες, οὐκ ἀναισθήτως λέγουσι. πύαν δὲ τοὺς καθ αἵρεσιν ἐκριπτομένους αὐλούς. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦ πλουθοῦντος ἐν τῶ πύῃ φόφου. λέγεται δὲ ἅλος, καὶ ὁ εὐρραφὴς σῦς, ἀπὸ τοῦ ἅλις σιτεῖσθαι. καὶ ὁ ἀρρενσῦς. ἀπὸ τοῦ ἀφρὸν προιέσθαι ὃν λέγουσιν ἅλον.

C ίβδαι, αἱ ῥοιαί. πλεονασμῶ τοῦ β.

C ίγαλόεντα, σημαίνει τὰ πεποικιλμένα. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴζω, ἵγαλόεντα, καὶ σίγαλόεντα.

C ίγδον, ἀκρωτήριον Χοίας. ἀπὸ τὴν σίγην καὶ ἀνθίφρασιν. πολύκης γὰρ ὁ τόπος.

C ίγρον, λιμένα πελάγους κέρδους ἔχων ὄγρου ἀρετέμιδος. οὕτως ὦρος.

Σιγύνους. ἰχθῦς ἀναισχόμενοι. ἀπολλώνιος. ἀπὸ χοῦ μι-
κρὰ πελτάρια λεγόμενα. ἐν τούτοις δὲ
δράκοντα ὁλοσίδηρα. τοῦτο δὲ ἐστὶ πᾶσι θήρα
συῶν τὸ παλαιόν. διὰ τὸ ἄγαν θερμὸν καὶ ἰσχυρὸν τοῦ
ζώου. ἔμπεσὸν γὰρ ὅλον ἐρίκται. συίκαιος ἕλκω. ὁ τοὺς
σῦς κυνηγῶν. οἱ οἰονεί κυνηγοί. καὶ οἰκείως τοῖς δράκοντα
Σιγῶ. παρὰ τὸ σιγή, σιγῶ, ὡς παρὰ τὸ σι-
μή, τιμῶ. ἢ ἐκ τοῦ σίζω τὸ ἠχῶ καὶ ἀπὸ φασί. σιγύνους φασί.
Σίδηρος, ἀπὸ τοῦ σίζω τὸ ἠχῶ ἀπὸ τελῶ. τὸ δηρ, η. σίδα-
ρος ὁ δωρικῶς λεγόμενος καὶ ἀττικῶς. τὸ δὲ σίδηρα, ἔστι χω-
Σίζω, ὁμοίως πεποίηται. πικὸν ἀπὸ τοῦ σίδηρος.
ὁμοίως ποιεῖται διὰ τοῦ ξ τὸ σφῶ ἡνίκα μίμησις ποιεῖται
τοῦ ὑποκειμένου ἠχοῦ ὡς τὸ σῖζε. ἐπεὶ ὁ κατὰ μίμησιν
τοῦ κύκλωπος ὀφθαλμοῦ, ποιῶν ἀπετέλεσφωνήθη. κτ
μίμησις φή. ὁ μοίως δὲ καὶ τὸ λίγξε βιός, μίμησις φή
τοῦ ἤχου. οὗ ἀφιεμένου τοῦ βέλους ποιᾷ ἦχον εὐρά. τοῦ
δὲ σίζω ἐνεστῶτος, ἕτερον μὴ ζήτει χρόνον μήτε ἔγκλι-
σιν. μὴ δὲ ὡς τὸ ἀρίζω κλίνης τὸ σίζω. πάλιν τὸ λίγξε
ἀορίστου ὄντος. μὴ ζήτει θέμα μήτε ἄμοτι. πάλιν τὸ
παφλάζοντα μὴ κλίνῃς παφλάσω πέφλακα, ὡς τὸ
θαυμάζω, ἀφαιρήσεις γὰρ τὸ λέξιν τῆς ἐμφάσεως τῆς
τοῦ ἤχου μιμήσεως. τὸ γὰρ σίζω, χαρακτῆρα ἔχει ἐνε-
στῶτος. καὶ τὸ λίγξε, χαρακτῆρα ἔχει ἀορίστου. ὅθεν μὴ
καιρὸς ἐντῇς ἀλεξιφαρμάκοις. ἐπιλίζοντας ὀϊ-
στούς. τὸ λίγξε τὸ θέμα θελήσας ἀπεῖπεν, ἔφθασε τὸ ἦχον
μίμησιν, οὐκ ἀπὸ θέματος οὖν τοῦτο, οὐδὲ ἀπὸ τῶν φω-
νῶν αὐτῶν ἡ ὁμοίωσις ποιᾶται. οὕτως ζητητέον.
Σικελός, ἀπὸ Σικέλου τοῦ Σικανοῦ. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ σικανοὶ εἰ-
ρηνται. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον ἡ σικελία, σικανία.
Σίκινος, νῆσος δωρὶς πρὸς τῇ εὐβοίᾳ οἱ μοῖ τὸ πρότερον κα-
λουμένη. διὰ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον. μετωνομάσθη
δὲ ἀπὸ υἱοῦ Θόαντος σικίνου. καὶ νύμφης οἰνοναίδος.
ἀπολλώνιος. καὶ τὴν μὲν ἐς οἰνώνην ἐρύσαντο πρόθεν.
αὐτὰρ σικίνον γε μεθύστερον αὐδηθῆσαι.
Σίκιννος, σατυρικὴ ὄρχησις. ἐμμελὴς δὲ βακχική. ὑπορ-
δηματικὴ δὲ κωμική. ὡς ἀριστοξένου ἐν πρώτῳ περὶ βακχικῆς
χορήσεως. εἴρηται σίκιννις, παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι.
καὶ ἀπὸ σικελοῦ τοῦ ἀθηναίων βασιλέως. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πα-
λαιτωνίου τῶν Θεμιστοκλέους παίδων σικανοῦ.
Σίκυμα. σίκυμά ἐστι τὸ ξαίρεσις χωρίου τοῦ ἰωσήφ, παρὰ τὸ
ἐκκοῖλον δεδομένον. τύπος τῆς διαθήκης τῆς μωσέως
νομοθετούσης τῶν ἱσραηλιτῶν φυλάσσειν. ἐξ ὧν ὁ τόπος. βοῦ
ἀπὸ παραδόσεως τὰ δύο ιι. ἐς τὸ ψαλμῶν. ἐς δὲ
τὸ ἄμοτε ἐτυμολογικόν, ἔγκλιται καὶ αὐτὴ ἡ προφητική
Σίλλοι, ἐποικώμματα κωμῳδίας ἐκ τοῦ ἐπῶν γεγραμμένων.
τοῦ τῆς ς, σίλλοι σίλλες. σίλλυβος δὲ τὸ σκωπτικὸν ὡς λέγει
ἀναπρέπων. σίλληφις κυάμους ἀττικιστής. οἱ σκώπτει
καὶ χλευάζει. δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικόν τι ποίημα. παρὰ τὸ
διαστείλαντας ἴλλοις καὶ διασύραντας τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλ-
μῶν. ἴλλοι γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί. καὶ σιλλαίνειν, τὸ σκο-
βίζειν. ὁ δὲ σίλλος, λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς περιε-

μένως ἀνθρώπων ἔχει. μέλος δ'.
Σιμός, παρὰ τὸ σῖμα σιμός. ἢ σιμός. καὶ ὁ τοῦ σιμοῦ ἡ
εἰς δος καὶ τὸ τοῦ σῖμα μεμαθήσομεν.
Σιμωνίδης, ὁ μὲν πρῶτος ἰαμβοποιός, διὰ τὸ ῆ. καὶ
ἴσως παρὰ τὸ σῖμα βδ. ὁ δὲ μετὰ τὸν λυρικόν, διὰ τὸ ῑ.
καὶ ἴσως παρὰ τὸ σιμός ἐστι. χοιροβοσκός.
Σίμβλα, τὰ ἀλγεῖα τῶν μελισσῶν. παρὰ τὸ συμβεβλῆ-
σθαι ἀλλήλοις ἢ παρὰ τὸ βάλλω. βῶ σιμβλήσω ἰάβλησα οὗτα. ἡ ὁδός.
Θωρεφέας καὶ σίμβλους. καὶ θησιμὰς ἐκάλουν οἱ ἀρ-
χαῖοι τὰς μελίσσας. ἀπὸ μέλισσα, ὡς σύγκρισιν τῶν
σφηκῶν, ἀμβλύτερα ἔχουσι τὰ κέντρα. καὶ ἐκ τούτου σίμ-
βλους τὰ κύτρα. οἱονεί σιμοβόλους.
Σιμάμοροι, πολεμίζοισι θυρωροί. ἐνδυτέρω ἀνακρέ-
ων. μεμορημένοι φησὶ πρὸς τὸ σῖμεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἡμεῖς
τὸ ἀξάπαντος καὶ θυρεῖν προαιρούμενοι. οἱ
μὲν ἁπλοῖ λέγουσιν ἀμορφίαν τὴν ἀνευδυ. ἐφερεκράτης
τὰ τοιαῦτα κλέμματα σιμορεύματα καλεῖ. ὧρος.
Σιγὰ, ὁπὸ ὅρους. παρὰ τὸ ἰσῖμος. ὅτι ἐκ τοῦ ἐδ' θη ἡ τοῦ ὁμ-
Σιδών, ἀπὸ σιδῶνος τῆς πόλεως. οἱ δὲ μουδάμις.
σιδόνες, ἐφεῦρον πρῶτοι κάμινον σιδόνας. σιδὼν δὲ ἡ
δώ. τὸ πόλιν ἐν τῇ πολίτιν. καὶ ὁμῶς τῆς πόλεως, ἐκ
τεῖνει. ὁμῶς δὲ τοῦ πολίτου, συνέλλεται.
Σίγμα, τὸ μα, η. διὸ καὶ ἀνεφάνη τὰ ἐν τῷ σιγάσαι. τὸ
σα, ι. διαφ. τὰ δὲ ι λήγοντα οὐδέτερα, διὰ τὸ βῶ.
παρὰ τὸ σῖγεσθαι τοὺς ὠδῶντας, ὡς οἱ ἀττικοὶ λέγουσι μᾶλλον.
βλάπτειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ σῖγος, τὸ βλάβος.
Σιτηδὰ λῆμμα οἰνωνᾶ. ἀπολλώνιος. τοῦ πολιτῶν
σιτοῦμαι καὶ τοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ. ἔθνος δὲ Τυρανικὸν τοῦ κρη-
τικοῦ. τινὲς δὲ καὶ σιτηδίους τοὺς λημνίους φασίν. οὗτοι
δὲ λαβόντες πλοῖα, τοὺς παρόντας ἔσπασαν, ὅσους ἔβλα-
πτον. καὶ ὅτι μονῳδίαν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πολέμου ὅλως. ἀπὸ ὁμολογουμένως βλά-
Σιγιᾶσαι, ὡς κινῆσαι. πει.
Σιγώσαι, πόλις βδ. εἴρηται δὲ ἀπὸ σιγώσης τῆς ἀσω-
που θυγατρός, ἣν ἐνόμισε ζεὺς ἀπὸ ἀσωπίας βδ τοῦ
ποταμοῦ βουλόμενος αὐτὴν διαφθεῖραι, ὁ μόσας δῶσειν αὐτῷ
ὃ ἤτησε ὁ ποταμός. ἡ δὲ τὸν πατέρα μὴ ἐάσασα. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς μὴ
πηγῆς τῶν ἀμφίονος φυούσης βδ παρὰ τὸν βασι-
λέα τοῦ τόπου, πιόντας πλῆσαι τοὺς ἱππεῖς, πρόσαντο-
ρος εὐθὺ σιγώσης. μεταφάσει δὲ τοῦ ῑ τὸ πολλὰ
Σίπποι, ψυκτικῶς ἡγησάμενοι. ἀριστοφάνης. εἴρη-
ται δὲ ἀπὸ τῶν καταψυχόντων, αὐτίκες πεπαῦσθαι
ἀπὸ τῆς ἀραιότητος βδ ψυκτότητα σωματοῦται.
Σίσαλος, ὁ βδ δὲ χθὲς ἡ ἄμορφος. Ἀλλὰ σὺ μέν σίσαλος
τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος.
Σίτιλλον, τὸ ὄρος οὕτως κέκληται ἀπὸ σιτύλου τοῦ ἄγρου
Σιτώνη, σῆ τὴν ἀρχαϊκήν. οἱονεί σιτροίκη πωλοδός.
βῆς οὖσα. παρὰ τὸ εἰν ἀλλῆ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.
Σίρις, πόλις ἰταλίας. ἢ πρότερον οὕτως καλουμένη.
εἶτα πωλιδον. σίρις δὲ ὠνόμασται, ἀπὸ σίριδος θυγα-
τρὸς μέρητος τοῦ σικελίας βασιλέως. γυναικός τε

σκίμβδυ. κ ἀπὸ ὄρυβος μᾶς τῶν μικρῶν. κ ἀπὸ φυ
σαρέσεσθαι ὡς ἡ ποταμοῦ.

C ιροί, τὰ ἐπὶ τῆ λοιμῆ ἀμβλυωπίαι εἰς ἀποθέσεις πυρῶν καὶ
τῶν ἄλλων ὀπτρίων. ἀμμώνιος δείσορβος ὡς οἱ ἀπὸ Νικοῖ ὁ
ξύλοντες τὸ ὄνομα, τὸ ἴβρα χύλουσι καὶ ἡ ῥίζη τῆς ἀνα
γώστεως ἐκπίπτει. εὑρίσκεται δὲ καὶ βρα χὺς ἀπ' εὐ
ρισπίδη φίξω. Λοιξαι μὲν σιροὶ οὐκ ἐξίου. εἴρηται
δὲ ὁ ἰὸς εἶναι τηρὸς τὸ ὦν. καὶ σὺν τῷ ῶ, σιρὸς ὁ ἁλς τὰ
σπλάγχνα ἐπιτήδειος. ἁσιδὲ καὶ ὀρύγματα τὰ μὰ σιροί.

C ισύρα, ἄγγειον, σέλαστρον. τερίχωμένον δέρμα. πολλά
κις δὲ καὶ τὸ βραχὺ καὶ ἄγγαπον ἱμάτιον. ὡς ἀριστοφάνης.

C ισύρμα. ῥῆμα βραχὺ ἀπὸ βολαίου. Ἐν πατὴρ τεσισύρας.
κὴ δέρματα. ἱμάτιον. λυπόφωνος. Cισυρμοδύται-

C ίσυφος, κύριον. τὸ δὲ ὑπὸ λάκωνες, σὺς λέ καρκίνοι.
τουσιν. ἀπὸ οὖν τοῦ σὺς καὶ τοῦ σοφὸς, ἢ σὺ σοφὸς
καὶ σύφος. οἱονεὶ καθάπαξ σοφὸς. χοιροβοσκὸς καὶ ὠρός.
κ ἀπὸ τοῦ σίω, τουτέστι τῶν θεῶν. σοφός.

C ῖτης, λέγεται ὁτὲ μὲν ἁπλῶς ὁ ἀπὸ τοῦ ἐργάζομαι. ἢ
ἐργάσης καὶ ἀπὸ βολῆ τῆς ἐργάτης βαρυνόμενον, καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐσθίω σκ ἐσθιότης, οἷος οἵτης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
στέστηκα στιτός. ἀπὸ βολῆ τοῦ ς καὶ τοῦ ε, σῖτης. λέγεται
δὲ ὁ ὦρος ὁ πυρὸς ὁπόθεν ἐστὶ ἀπὸ τοῦ πω τοῦ διὰ τοῦ ῖ γρα
φόμενον λέγεται. ἔστι γὰρ καὶ πῶ διὰ τοῦ ῖ ὦ χεῖται ἀνά
κρεων. οἱ, Θρηικίη καὶ σῖτον ταχίτη. καὶ πολλάκις
ὀνόμασται ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα γραφόμενα. καὶ διὰ
τί οὐκ ἀποσπᾶται τὴν εἰ διφθόγγου. τσί, μακρὸν
καὶ ποιητικὴν ἀδείαν. βαρύνεται. τὰ δὲ τρὸς δισύλλαβα
μονογενῆ ἀπὸ ἀλκόμενα τῶν ἐκλήγομένων, βαρύνεται.
κρῖτης. μῖτης. ῥίτος ὄνομα ποταμοῦ. ὡσὶ δὲ τοῦ ἀρι
θμοῦ, βραχύνεται. οὕτω καὶ σῖτης. τὰ λιτὸς οὐκ
τὴν γραφὴν οὐδὲ κ τὴν χρόαν, εἰμὶ μόνον πῶ τὸ μον
δυλλαξε. τὸ μὴν τοι λιτὸς ῥιγεύειν ὄν, ὀξύνεται.

C ῖτα, κ ἐκτοῦσῖτος μετὰ ποιητικὸν, κ ἀπὸ τοῦ σῖτος.
ἡρωδιανὸς πῶ ποιῶν.

C ιτώνης σιτῶνος, σῖτος ἀγοράζοντα κ ἀπὸ τιθέμενος.

C ιτρόδεια, σῆτος ἰχθύδεια. σιτρέφδεια κ σῆτρόδεια. ποιῶντες
οὕτως. κ ἀπὸ τοῦ σιτοδεὴς, σιτρόδια. καὶ καταφαίρε-

C ιφλὸς, πλεονασμῷ τοῦ φ. Cκυρίως, σῖτος τε.
ὁ ἐσθιόμενος τὸ ὀφθαλμοὺς. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ
ὅλῳ ἀμουσικοῖς σώματος. ἰλιάδος ξ. Θεὸς δὲ σιφλώ
σειε. ἐκλύσειε. μωμηκὸν ποιήσειε. ἀπὸ τοῦ φλῶ, τὸ ὁρ
μὴν ἔχω. ἄμοι δὲ τὴν ἁδε χθῆ. κ ἀπὸ τοῦ σῆφλὸς σιφλῶ.
ἵνα σημαίνῃ τὸ βλάπτειε.

C ίφων, πρὸ τοῦ ποιῶν κ χοῦ τὸ σὺν τῷ ἀποσπᾶσθαι τὴν πῆφλ.

C ιφυεὺς, σημαίνῃ ὡς οἱ μαὶ τὰ σπάλαι κ πρὸ τοῦ ζῶ.
κα. λυπόφωνος.

C ιὼν, ἡ μὲν σημαίνουσα τὴν πόλιν, γράφεται διὰ τοῦ ῖ ὑ
πρόθεσιν. ἡ δὲ σημαίνουσα τὸ κύριον ὄνομα, γράφεται διὰ
τοῦ ῑ. ὡς ὁ, Τὸν σιὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων. τὰ
δὲς λ ληγοντα βαρβάρων ὀνόματα, ὀξύνονται. οἷον,

θεατῶν. ἐρατῶν. ἀτμῶν. τελαμῶν. οὕτω Cσιῶν.
χωρὶς τοῦ μεσῶν. βαραβῶν. βαριωνῶν. τῶν δὲ πτι-

C ιωνὴ, ἐκτοῦ σιγνὴ τῶν ψιθύρων, κ ἀπὸ τοῦ ἀκλιτα. ἐσχάκλιτα.
κ τὸ ὅσα ὁσημαίνοντα φωνὴν, γίνεται σιγνοτικά. κ ἀπὸ
βολῆ τοῦ γ. κ κράσει τῆ κ τὸ μικροῦ δὲς ὦ μέγα, τὸ σι-
ωτικά. κ ἐκτοῦ σιγωσιωτικά. κ ἐκβολῆ τοῦ γ, τὸ δὲ σιω τικὴ
σιτικὴ, ἐσχηματισμένον τηρός. κ ἔστι τὸ σιτικὴ μακρόν.
τὸ δὲ σιωτικὴ, βραχύ, ὡς ἀπὸ τῶν ποιητικῶν.

C καλμός, πῆ ὀνδεσμεύουσι τὰς χώρας πάσσαλον.
ὕπτος καλμὶς δὲ, ἡ τοῦ καλμοῦ βάσις. ἐκφυσκαίρω
σκάφμός, τὸ ὑπτοπορικὸν, σκαρμός. καὶ τῷ τοῦ
ἀμεταβόλου ὂς ἀμετάβολον, σκαλμός. ὡσὶ δὲ τοὶ
ου ἀπὸ τοῦ μὴ ἐᾶν τὴν ἀῶν σκαίρῃ, ἤγουν τοῦ δᾶν.

C κάλοψ, ὁπάλαξ λέγεται ἀπὸ τοῦ πίνω ἐς. καὶ λέγεται πί
νειν σκάλοπας ὡς ἀριστοφάνης ὁκεκαλυμμένος ἔχων

C κάμανδρος, ποταμὸς Τρῳάς. ὁ Σιμόεις.
ἀπὸ σκαμάνδρου γοῦν τεύκρου ὁ Σαλαμὶς τεῦκρος. κ κρα
κλῆς δὲ ψιλῆ κ σχεδεῖς κύξαρ τῶν δι. ὁδὲ, ἀνέδωκεν
αὐτῷ μικρὰν λίβάδα, κ ἰδεασάμενος καὶ σκάψας
δαψιλέστερον ἐποίησε φερέσθαι πρὸς τὸ ἐσκάφθαι οὖν

C κάνδαλον, πρὸς τὸ σχάζω ὁ πτ τὸ χωλαί- Cεῖρηται.
νω. λέγεται καὶ σκάνδαλον ἡ διατροφή.

C κανδάλιθρον, τὸ σέταυρον τῶν παγίδων. ἀπὸ τοῦ κα
θ ὑμνον συμπέπηγα καὶ κρατῆ τὸ ἐμπεσόν. ἔστι δὲ
ὅτε καὶ τὴν παγίδα καμπύλον ξύλον ὦ ἐρεῖδεται. ἀρίσ ἀρ
χος δὲ ὁ πονηρός. οἱ, Ῥόπεω ἐρηδόμενον.

C καλεύω, ἀπὸ τοῦ σκῆψις.

C κάμανδρος, διὰ τοῦ γεγονέναι καμάτῳ πρώιος ἢ διὰ
τὸ ἐσκάφθαι ὑπὸ ἀνδρὸς, ἐκλήθη σκάμανδρος. ξάν
θος δὲ, ἐπειδὴ ἐκλούσαντο αἱ θεαὶ, ξανθὰς ἔσχον
τὰς κόμας. ὁ πολεμαλεξάνδρωνος ἕνεκα κάλλους κρι
θησόμενος. ὅμηρος. Οὓς ξάνθου καλοῦσι θεοὶ ἄνδρες δὲ

C κάνδαλον, τὸ σκάζον πῆ τὰ λῆθαι. Cσκάμανδρου.

C καμὼν, πρὸ τοῦ σκαιὸς ἀπροβαίνω. κ πρὸ τοῦ σκάπτω
τὸ καταρύσσω ὁ ῥῆ δι ἐσταλμένος, πολλὰ κατορύ
σσει καὶ ἀρῦ πολλῶν.

C σκαληνὸν, σκολιὸν. πολύτροπον. τοῦ τὸ ζυγώδους,
εἰδικῶς ἰσόπλευρον. ἰσοσκελὲς. σκαληνόν.

C καφὶς, ὁ καδίσκος σὺν ᾧ κατάχεονται αἱ γυναῖκες ἐκα-
λοῦντο δὲ οὕτως ἐπεὶ καὶ σκάφη ἦν ὅλος ἢ πλοίου ἡ ὁμοιό
τροπός ἐστι τῷ πλοίῳ ὁ καδίσκος. ἔστι δὲ καὶ ποιητικὸς ἦν ὅ-
λος, καὶ ὑς μυῶν ἐστι γεωργική.

C κίρτης, λόχος ἀνδρῶν, ἐξαπινῶν. οἱ αὐτοῖ καθ' αὑτὸν
ἐστρατεύοντο. καὶ χάσμα φῆς ἄμοις λακεδαιμονίοις.

C καρδαμύσσειν, πρὸ τοῦ μύω, μύσσω, πρὸ τοῦ γω, καὶ
πρὸ τοῦ σκαίρειν τὸ κινῆν, πρὸ τοῦ συνεχῆ κίνησιν τῶν
βλεφάρων. ἀπὸ τοῦ μύειν πρέχει. τὸ δὲ σκαίρω, ἀπο-
βολῆ τοῦ ς, καίρω. καὶ διὰ τοῦ πλατασμῷ καρκαίρω. ῥύθμι
καὶ τὸ, Κάρκαιρε δὲ γαῖα. οἱ συνκινήσει καὶ ταράχει ἡ γῆ
ἐγένετο, διὰ τὸ πλῆθος τῶν στρατευομένων αὐτοῦ ποδῶν. καὶ τὸ

καρδαμύσαι ἀπὸ τοῦ σκαίρω, ἀπροβολῆι γενομένου τοῦ κιγκλίδος μύδι τὰ βλέφαρα. ὅθεν τὸ, Βλέφον ἀς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί. ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι. πρὸ τοῦ σκῶ, σκαίρω, ὅθεν σκάφος, παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κοιλαίνω, ἢ παρὰ σκαίρω. σκάλλω, ἔσκαφα. ἀφ' οὗ σκάφος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σκαπτομένων καὶ γιγνομένων βαθέων.

κωμικὸς πύλαι, αἱ τῆς Ἰλίου. ἢ ἀπὸ τοῦ σκαιοῦ τὰ καλαισκευάσαντας αὐτάς. ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται, ἤτοι ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. ἢ παρὰ τὸ σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς Τρῶας. τὸ γὰρ δούρειον ἵππον κατέπαλτας ἐδέξαντο. οὗ ἁμαρτανόντων πρῶτος Κασσάνδρα προσηγόρευσεν τοῦ ξύλου δεξαμένους εἰς τὸ πεδίον οἱ Τρῶες.

κωμικὸς, ἐκ τοῦ σκάζω τὸ χωλαίνω. ἢ τὸ οὐκ ὀρθῶς βαδίζω. ἔστι καὶ σκαμβός, ὁ μὴ ὀρθῶς βαδίζων. ἔστι σκαιὸς ἄνθρωπος. σκαμβὸς ἢ ὃς καὶ μὴ ὀρθός. σκαὸς καὶ σκαιός. καὶ σκαιή, ἡ ἀριστερὰ χείρ. σκαιῶς τε ἔχει πρὸς τὰς πράξεις. παρὰ τὸ σκάζειν οὖν περὶ τὰς πράξεις αὐτὸν δέουσαν. καὶ ὅτι ἀπὸ μείζονος τῆς δεξιᾶς. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς σκάλλω, διέσχισται γὰρ ἀπὸ τοῦ ξέω. λελάληκεν. καὶ παρὰ τὸ κελεύσθου δεῖ ἢ ἧς βαδίζομεν. καὶ παρὰ τὸ ἐσκληκέναι καὶ σκληρότερα εἶναι τῶν ὑπόθεν. καὶ κέλευθος πλεονασμῷ τοῦ ς, σκέλευθος. καὶ συγκοπῇ σκέλος. διὰ πολλῶν γὰρ τὸ ὁδὸν τελοῦμεν. καὶ παρὰ τὸ σχίζω, σχέλος, καὶ σκέλος. ἀπὸ μεταφορᾶς γάρ φασιν ἀπὸ ἁλλομένων. ἐκ δὲ τοῦ σκέλος, γίνεται σκελίζω.

κέλλω, σημαίνει τὸ ξηραίνω. Ἰλιάδος Φ. Μὴ πρὶν μεσηγὺς ἠελίοιο σκιὴ ἁμφὶ πύργον ἴομεν. καὶ σκελτός, ὁ ἀπεξηραμμένος.

κεῦος, παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ καὶ φυλάττω σχεῦος καὶ σκεῦος. καὶ παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω.

κεκαδίζω, ἐκ τοῦ σκέδω. τοῦτο παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχέδω. καὶ ῥοπῇ τῆς πλεονασμῷ τοῦ τ, σκέδω. καὶ παρὰ κείρω, οἷον λησθῆναι τὸ σκιὰ ἢ τὸ ἔξω. ῥᾳστώνης γενομένης αὐτοῦ. τὸ σκιὰ δι' ὃ θρασὺ γενόμενον, καὶ ἀναλογίαν. ἀπὸ τοῦ κείρω κείρων ἢ σκείρων. ἢ τὸ ὑποσείρω.

σκιὰ, παρὰ τὸ σκιάω. τοῦτο παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, σχιάω ἢ σκιάω. ἡ κρατοῦσα ἢ φυλάττουσα ἡμᾶς. καὶ παρὰ τὸ ἵστημι. σκιὰν δὲ ἡμῖν ἔχουσι. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Μειδίαν. σκῆνος, ἔοικε δὲ σκευός τι εἶναι. ὅθεν οἱ ὑποκριταὶ μισθοῦσθαι φασὶ τὰ σκηνή. καὶ σκηνὴ τὸ σῶμα παρὰ τὸ σκιὰ ἢ σκηνὴ καὶ σκηνοῦσθαι τὴν ψυχήν, οἷον οἰκητήριον.

σκηπτοῦχος, σκῆπτρον. ῥάβδος. Ἰλιάδος Β.

σκῆπτρον, παρὰ τὸ σκήπτω τὸ ἐπαναπαύομαι ἢ ἀπὸ τοῦ σκήπτεσθαι καὶ ἐπορείδεσθαι αὐτῷ. πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἔστι δὲ σκῆψις, ἡ προφάσις. ἀπὸ τοῦ σκήπτω τὸ προφασίζομαι. τοῦτο παρὰ τὸ σκέπτω. οἱ γὰρ προφασιζόμενοι, σκέπτονται αἰτίαν τινά. καὶ ἐπισκήψει, ἢ ἐπιτείλατο, ἢ προεφάσατο. ἔστι καὶ δίκης αἰτία ὑπομοιότης καὶ παραγραφή. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Μειδίαν περὶ

Ἀλλ' ὧν ταῦτης τῆς σκήψεως ἁσελγῶν, ἀμφότερα αὐτῶν ἐπιδείξω. ἔστι δὲ καὶ ὀρχήσεως εἶδος καὶ σκῆψις. σῆ καὶ ἀναβολήν, ἢ φροντίδα. ἔστι δὲ καὶ πόλις Συρίας ἣν μέμνηται δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. λέγεται δὲ σκῆψις, ἡ ἐκμελέτης ψευδομαρτυρία παρὰ τὸ σκέπτω σκέψις καὶ σκῆψις. ὁ σκεπτόμενος εἶναι ψευδής. ἔστι δὲ καὶ ἐπισκήψαι, καὶ τὸ ἐπιβαρήσαντα. ἡ ἐπισκήψασθαι, τὸ ἐπιβαρήσαι καὶ ἐπισημήνασθαι.

καλεύω. ὅθεν τὸ, Ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὶ ἐσκαλευνότες φαινόμεθα. σεσαλευνότες. ἐρευνήσαντες. παρὰ τὸ σάλος, σκέπτεσθαι. σκέπτεσθαι μέντοι τὸ βάλλειν σαλεύω. σαλεύω. σκέπτεσθαι δέ, τὸ προφασίζεσθαι μεθ' ὑποκρίσεως, τὸ ἔριον διὰ τὸ σκέπτειν τὸ ἔριον. στεως.

κείρω ἄνεμος, ἀπὸ τῶν σκιρρωτικῶν περὶ ὠὰ καὶ πνεύων.

κάρα, ἔρα τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ σκάφια, λακυθία. ἢ τοῦ σκάφος τινὸς κυβευτικοῦ. ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς σκάφου Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον.

κειρὰς Ἀθηνᾶ, εἶδος ἀγάλματος Ἀθηνᾶς. ὀνομάζεται δὲ οὕτως ἀπὸ τόπου τινός.

κιὰ, παρὰ τὸ κίω τὸ ἀπολουθῶ, κιὰ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σκιά. ἡ σῶμα ἀπολλύθουσα. καὶ σκιόεις ὁ σκιὰν ἀπεργαζόμενος.

κιὰς, τὸ ὠδεῖον ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ ἀρχαῖα φωλεά. οἷον γὰρ δόμος τις ἦν. τοὺς δὲ τοιούτους διὰ τὸ ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδείων, σκιάδας οἱ παλαιοὶ προσηγόρευσαν. ἐπεὶ δὲ μετωνόμασαν σκιάδας, καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν ἑλληνικῶν θολιὰς ἐκάλουν αὐτάς. οἱ δὲ τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολιάς, προσαγορεύουσι.

κιγκλῶ, ἐκ τοῦ σκεδῶ σκιγγῶ, ὡς πέτω πιτνῶ. κερῶ κιρνῶ. ἔζουν παράγωγον, σκίγγαμι. τὸ γίνεται τῶν πλεονασμῶν σκίγγασι. τὸ παθητικόν, σκίγγαμαι. ἐσκίγμαι. παρὰ τὸ σκηρίπτω, ἔσκιγμαι. ἀπροβολήν τε τοῦ ρ. καὶ συγκοπῇ τοῦ κ, σκίπων. σκίμποις σκίμποδος, παρὰ τὸ σκέπτεσθαι. σκηνὴ καὶ τὸ οἰκεῖον σῶμα. σκηνίποις ὄφις, ὡς σκηνοῦται τὰς ὠμάς. καὶ συγκοπῇ τοῦ ν, σκίποις. λέγεται δὲ τὸ μέρος τῆς κραββάτου. μεταφορικῶς δὲ ὁ λόγος ὁ κραββατικός. λέγεται καὶ σκίποις χωρὶς τοῦ υ. ὡς ἀλλόποις. σκιόποις ὄφις, σκιρωθῆναι. φασὶ δὲ τοῦτο τὸ ὁ σκηνὴ ὅμοιος σφόδρα ἐμμένοντος καὶ συστελλούσης. σάφων ἐν τοῖς γλωσσικοῖς προσῳδίοις. Περὶ αὐτῶν τῶν ὀνόματος τῆς τοῦ μυελοῦ σκιρωθῆναι. σκίρωσις δὲ τὸ ἀφηρῆσθαι καὶ κρατίνος λέγει. καὶ εὐπόλις ἐν τῷ τυρῷ ἢ ὑποκρίνου. ἀλλὰ καὶ ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς οὕτω λέγει.

σκιροφορίων, οὗ μὴν ὁς παρὰ Ἀθηναίοις. λέγεται δὲ παρὰ τὸ φέρειν σκίρα ἐν ἀγῶσι τὰ θυσία, ἤτοι σκύφους. ὁ γὰρ θησεὺς ἀπερχόμενος μετὰ μινὼος, τὰ ἐπιτήδεια ποιήσας ἀπὸ σκύφου, ἐβάστασεν. ἐπεὶ οὖν τῷ μηνὶ τούτῳ ἐποίησε, λέγεται σκιροφορίων.

C κίφος, τὸ ξίφος. διαιρέσει τοῦ ξ ἁδικῆς, καὶ ὑποθέσει.
C κρτῶ, παρὰ τὸ σκαίρω τὸ πηδῶ. ὑφαιρέσει τοῦ α,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, μετὰ ποιᾶς μιμουμένου τὸ ἅλλομαι.
C κληρός, παρὰ τὸ σκλῶ μονοσύλλαβον, ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ σκέλλω
C κλιτῶδες, ὁ μικρόλογος καὶ σκληφός. παρὰ τὸ κλίνω. σκληρὸν δὲ ἐστὶ κατὰ τὴν τοῦ σμικρότητα. σκληρὸν δὲ ἐστὶ κατὰ τὸ ποιότητα. σκληρὸς ὁ ἀδιάθετος πρὸς ὄρος. λέγει δὲ ὁ χοιροβοσκὸς ὁ ἁλέτης σκληρὸν καὶ κλιτὸν. καὶ τὸ μὲν σκληρὸν, κλίνει καὶ διὰ τοῦ ω, καὶ διὰ τοῦ φ. οἱ σκληφὸς καὶ σκληρός. τὸ δὲ κλιτὸν, διὰ τοῦ π μόνου κλίνεται. ἔστι δὲ ἔθος εὐτελές. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν μικροψύχων ἀνδρῶν εἰώθασι λέγεσθαι ὅτι σκληφός ἐστι. μετάγεται δὲ ἡ ἁδικὴ ἐπὶ τὴν εὐθεῖαν.
C κόλοβες, ὀξέα ξύλα ἄπορ ἐπὶ τῶν ἱππων τιθέμενα τειχίοις. παρὰ τὸ κολάπτω, κολάπτω, κόλαψ. καὶ παρὰ τὸ σχίζω σχόλαψ, καὶ σκόλοψ. τὸ δὲ σχισμὸν, ξύλον.
C κολιός, παρὰ τὸ σκάζω τὸ χωλαίνω, ὁμοίως ἐθηρίω ἔρποντι, περευόμενος, ἀπὸ διεστραμμένης. καὶ παρὰ τὸ σκαιός.
καὶ παρὰ τὸ σκολιὸν ὁ σημαίνει τὸ σκολιόν. πόρον λέγουσι καὶ τὴν ἀμβυζανούσαν πόρον, ἕως τοῦ στόματος τοῦ πόρου. ἔχθατα δέ εἰσιν αἱ κυανέαι πέτραι. καὶ διὰ τὸ σκαμβὸν εἶναι καὶ οὐκ ἴσον. ἔοικε δὲ τῷ ξ στοιχείῳ ἐθηρίω ἕρποντι
C κολιὰ, τὰ συμποσιακὰ ἀσματα. διδύμος φησὶν διαφόρους ἑτυμολογίας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν συμποσιακῶν. ὥρος. ἀπὸ τοῦ μεθύοντος καὶ σκολιῶς ἔχοντα τὰ ἀκροατήρια.
C κολύθριον, πλατὺ ἔχον ἀνὴρ τοῦ ριαδέλφου. ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ὑποποδίου, ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρονίου. πλάτων. ὡς πορ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθίζεσθαι, ὑπὸ ποδῶντες χάρουσι ἐστελῶσιν. ἐπιγλαν ἰδιῶται ὑπτιον, ἀνατεταμμένον. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν διφρίδιόν ἐστιν ἐξεδέξαντο τὴν λέξιν.
C κολοβὸς, σὶ β. τὸ καὶ ἀσκολοβον. ὡς τὸ, Οὐ χάλιος σκολοβὸς ἔσομαι. ἰλιάδος κ. ἐπὶ δὲ τῆς ἀπωλείας παρὰ τηρήσεως, Δημοσθένους σκολοβός ἐστιν, ἐπὶ μέρους ἡ μέτερα.
C κολοιὰ, οὐ ψιλὸς τόπος καὶ σκόπελος. ὁμοίως ἐσκόπελον ὑψηλοί τόποι. ἀμφότερα ἀφ' ὧν ἐστι πορισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν. τὰ πόρρω καὶ κύκλῳ. ἐκ δὲ τοῦ σκοπιὰ, ἐπὶ καὶ σκοπιάζω, σημαίνει τὸ βλέπω.
C κριμιάριος, τῆς δουλικῆς ὑπαρχούσης τάξεως, λαμβάνουσι φωνὴ. ὅ ἐστι λοτάριος ἑλληνικῶς, καὶ χαρτοφύλαξ. σκριμίου γὰρ τὴν δημοσιακὴν λάρνακα οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσι.
C κορακισμός. οἱ παλαιοὶ οἱ παρὰ τὸ ὀλέξαι δίκην λοιδορίαν, παρὰ τὸ γαργαλίσαι, παρὰ τὸ ποιοῦσι πολλάκις. νέα πόλις, νεαπολίτης. παρὰ ποταμὸν, παραποτάμιος. οὕτω καὶ τὸ κορακίζειν ἐς κόρακας, ἐσκορακίζειν. καὶ ἀπροβολὴ τοῦ ε, σκορακίζειν. οὕτως ὥρος. ἀλλὰ καὶ ὠρίων καὶ ἡρωδιανός, πεῖ παθῶν.
C κορδιᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν. μὴ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον λέγειν. γίνεται δὲ παρὰ τοῖς ἐγειρομένους ἀξύπνου ὅταν χασμώδεις ὦσιν, ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας ὅπερ καὶ παρὰ τοῖς ἄγουσι πῶς

βασανιζομένους ἢ διαστρεφομένοις τὰ μέλη. οἱ σκορδιᾶσθαι δυνάσθαι δυνάσθαι ἀπὸ πόρου τινὸς καὶ ῥοφῆς. καὶ ῥηθῆναι τὴν κεφαλήν. ὥρος.
C κορπίζω, ἐκ τοῦ καρπὸς καρπίζω καὶ σκορπίζω. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις, ἐπεὶ ὁ καρπὸς σκορπίζεται.
C κορυστὸς, σημαίνει δύο. τὸ χερσαῖον, καὶ τὸ ξεται. παρὰ τὸ σκορπίζω ἐν ἰοῖ. καὶ τὸ θαλάσσιον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ πλήθους ἐν ἰοῖ ἐπιβάλλειν. καὶ παρὰ τὸ σκαιῶς ἔρπειν. σημαίνει καὶ τὸ ἀστέρα. καὶ λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὥρας τὸν χερσαῖον ὁμοιότητος. ἐπειδὴ ὅτε σημαίνει ὁ ἥλιος, τότε τὰ σπέρματα ἐν τῇ γῇ σκορπίζομεν σπείροντες. καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ πολλοὺς σκορπίζειν τὰ σπέρματα.
C κοῦτες, ἀπὸ τοῦ σκάζειν ὠνόμασται. οἱ δέ φασιν σκοποὺς εἶναι, οἳ πρὸ τοῦ προσκοπεῖν τὰ προσερχόμενα σὺν τῷ ἁλίσκω. οὕτως ἡράκλητος. ὁ δὲ ἡρωδιανός, παρὰ τὸ σχεθεῖν ἡμᾶς πολλάκις προϊέναι, ὅ ἐστιν ἐποχεῖν. ὥρος
C κοτόμαια, μὴ ξέρειν σὺν μανθάνεται καὶ ἀκούσασι τοῖ
C κοῦλος, εἶδος δένδρου ἀκάνθης. ἢ παρὰ τὸ κοιλαίνω τὸ οὐράνια σαι εὐρυώτερος. ἰλιάδος. ὡς τε σκῶλος πυρὶ καυσος. ὁ δὲ ἀπίων ἐρᾶδος παρὰ τὸ κατωμένη. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν τῇ βοιωτίᾳ. ἔστι δὲ ἄπαξ τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω. ὁ ὕδατος πυρὸς ξηραμένου.
C κώλης, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον ἤτοι ὀστέον καὶ ἀναφέρασιν. πλεονασμῷ τοῦ ς. τὸ δὲ κώλου, παρὰ τὸ κωλύω. τὸ δὲ κωλύω, παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω. καὶ γὰρ σκληρότερόν ἐστι καὶ ξηρότερον.
C κώπες, ἔστι τὸ ἔδον σκώψ λεγόμενον. πόθεν δὲ καλοῦσι μιμηλὸν τὸ ὄρνεον. τινὲς δὲ καινοφώνιον αὐτὸ λέγουσιν. καὶ εἴρηται οὕτως. παρὰ τὸ σκαιὸν ἔχειν ὄμμα. φασὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου καὶ τὸ σκώπτειν ῥηθῆναι τοὺς τέτιον τὸ λοιδορεῖν.
C κύβαλον, τὸ δὲ ἐν τέρψει ἐκ διδυμῶν κυβάλων ἡ ὄν.
C κυδμαίνειν, τὸ σκυθρωπάζειν καὶ ὀργίζεσθαι. κυρίως ἐπὶ τῶν λεοντείων καὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις σκύμνοις ὀργιζομένων. ἀπὸ οὖν τοῦ σκύμνος καὶ τὸ μνμαίνειν, γίνεται τὸ σκυδμαίνειν. καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πρὸ τὸ προσωπου συσπλῆς τοῦ σκύλλου ὅ ἐστιν ἐγμα, ὃ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων ἰλιάδος ω.
C κύνιον λέγει ἡ ὀφρὺς καὶ βλέφαρον. σκυνίζω καὶ σκύζω.
C κύζεσθαι, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι παρὰ τὸ σκύθας. οἱ φύλλες ὀργιλότατοι ὄντες, τὸ ἐπισκύνιον καθέλκουσι.
C κυθρωπάσαι πλεονασμός ἐστι, τοῦ ρ. σκυθρωπάσαι γὰρ δοκεῖν παρὰ τὸ σκυθικοὺς ἔχειν ὤπας. κσκυθρωπὸς παρὰ τὸ σκιάζω τῷ ὀργίζομαι καὶ τὸ ὠψ ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός. καὶ παρὰ τὸ χύσαι καὶ τὸ ὠψ γίνεται χυθρωπός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς. καὶ χροπῆ τοῦ χ ἁδικ. φυτέσιν ὁ ἀφανὲς πρόσωπον κεκτημένος.
C κύλασι μαίνεται τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου σπαταλῶντα μεγαλήια. καὶ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων λαμβανόμενα ἔπιζώνια λάφυρα. τὰ δὲ τῶν θεατῶν σκύλα. γίνεται δὲ

do uerbo κορακίζειν uide in dictione ἀποσκορακίζω

ἀπὸ τοῦ σύλλω σύλλογή σκύλλον. ὅθεν τὸ σκῦμα μακρόν. ἀπὸ τοῦ φωνὴν ἔχειν σκύλακος. ὅμηρος. Τῆς δ' ἴεν φωνὴ μενεπτόσον σκύλακες μεγαλήτορες. ὡρίων.

C κύλλος, κυρίως ἐπὶ κυνὸς μεγάλου. ἀφ' οὗ ἐπισχάν ὠὸν τὸ ὑλακτᾶν σχύλαξ τῆς ὠῶν. ὦρος.

C κύμινος, τὸ τῶν λεόντων ἔκγονον. ἀπὸ τοῦ σκύζω τὸ ὀργίζομαι, σκύμινος λέγεται ὠὸν λεόντος. σκυμνός δὲ, ὠὸν τῶν ἄλλων ζώων.

C κύρος, ἡ μῆκος. ἐπεὶ ἀργιλώδης ἡ γῆ λευκὴ γέως. σκύρος γὰρ ἡ λατύπη. διδύμως λέγει ἐν ὑδρομήματι ξ ὀδυσταείας. αἱ ἀργιλιώδεις φαῦλαι εἰς καρπῶν ἀνέσεις. μικλόβοτοι δὲ καθάπερ σκύρος. καὶ αἱ λεπόμεναι ἀργιλοῦσαι. ὦρος.

C κύτος, τὸ δέρμα. ἡ σκυτοδέψης, ἀπὸ τοῦ ξύω ξύτος. εἰ τὸ δι' ἁλὺσεως τοῦ ξ καὶ ὑπερθέσεως γίνεται σκύτος, τὸ ξυόμενον. οὐδὲν γὰρ οὕτω ξύεται. ἢ ἀπὸ τοῦ σχίζω, σχίτος ἡ σκύτος κατὰ ἐναλλαγὴν καὶ χοπήν. ἐσχισμένον γάρ ἐστιν ἄπαν. σκύτος δὲ λέγεται παῦ τὸ μεταξὺ τῶν ταριχόντων τοῦ χαλοῦ δέρμα ἄπερ βρώμιος φησι. τινὲς δὲ φασὶ σκύτος λέγεσθαι τὸ μῶλον αἶγος μυελοῦ. οἱ δὲ τὸ μεταξὺ τῶν ὀφύων καὶ τοῦ μετώπου τόπον. οἱ δὲ, τὸ ἰνίον. ὅπερ ἔπισκύνιον καλοῦμεν. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα. ἀφ' οὗ ἡ σκύτος εἱρκυφίας, πεῖ ζώματα ἀπολλύων. ἴδιον ἡ κεφαλή. ἀπὸ τὸ σκύτος ὅ ἐστι δέρμα.

C κυτάλωτοις χοιρίς, ἐξαβδώτους. ἡ σκυτάλη ἀπὸ ἀπλῶς βακτηρίαν. σημαίνει ἡ ὄφεως δέ ἐστι εἶδος οὕτω καλούμενον. καὶ ἀπὸ λακεδαιμονίοις ὡς βακτηρίας τάπελαι. καὶ σκυταλίδες, καμπῶν εἶδος, ὅ ἐστι ζωδόντι. ἀπὸ ἀλεξανδρεῦσι τε εἶδος καρίδων, ἡ σκεῦός τι ἐν τῇ μὴ ἡ σκυτάλου μήκη, ξύλω τυπομήκη. σκυτάλη δὲ, πῶμα ξ. δέλτος. ἔθος δὲ λακεδαιμονίοις χρῆσθαι σκυτάλῃ, ἀντὶ τῶν γραμματείων.

C μβραγεῖ, φοφῇ. κτυπεῖ. ἀπὸ τοῦ σμάραγος, σμαραγῶ. ἐνῦν ἀπὸ τοῦ παράγω παάραγος ἡ σμάραγος. φόφος. ἦχος. κυρίως γὰρ σμάραγος, ὁ ἀπὸ παραγμοῦ ἦχος. ἔστι δὲ ἡ ἕτερον σμαραγῶ, καὶ σμαίμῃ τὸ λάμπω. ἐξ οὗ καὶ σμάραγος, ὁ λαμπρότατος λίθος. ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω. ὁμοίως, μαρῶ. ἡ ἀπαγωγὴν, μαράσσω. πλεονασμῷ τοῦ σ, σμαράσσω. ἡ ἐκμάτιον ὁμοῖα, σμάραγος ἡ σμάραγδος.

C μβραλέος, καὶ ἀπλῶς νικτινῶς. φοβερός. ἐκ τοῦ σμβρίμου, σμερίμαλέος. ἀπὸ βολὴν τοῦ μ. καὶ σμερίμου, τὸ καὶ ἁπλῶς νικτινῶν. ἀπὸ τοῦ μβρίζειν τὴν ψυχὴν τῶν ὀρνίθων τῷ φόβῳ, καὶ μὴ ἐᾶν αὐτὴν ἐν τῷ μβρίειν. ἀπὸ τοῦ μβρίζω μβριμός. καὶ συγκοπῇ καὶ

C μῆνος, τὸ μελλιστόβοτον. ἡ πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ σύστημα τῶν μελιττῶν. σημαίνει ἡ τὸ πλῆθος. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ σμῶ σμήσω, τὸ πλήσω.

C μυρίπα, τὴν ῥίζα τῆς κεφαλῆς. ἀπὸ τῆς μυρίπος ὁ ἀπὸ σημαίνει τὴν κεφαλήν. πλεονασμῷ τοῦ σ. λυπόφρων. ἡ σμικρός, ἀπὸ τοῦ μικρός πλεονασμῷ τοῦ σ.

C μυθεύς, ἀπὸ τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καλοῦσιν μικρῆτες τοὺς μύας. ζήτει ἱστορίαν ἐν τῷ α τῆς ἰλιάδος.

C μυγερή, ἅμα ἀπὸ τοῦ μος καὶ αἰσχρά. ἡ ὀδύνη.

C μύξαι, καῦσαι. ζήτει δὲ ἡ ὑποσμήχουσα.

C μῶλιξ, ἡ ὕφαλμος πλήγη. ἀπὸ τοῦ σμᾶξαι. οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ ἴωνες τὸ πατάξαι. ὁ δὲ θεόγνωτος, ἀπὸ τοῦ σμῶ τὸ πλήσω. καὶ ἀπαγωγὴν, σμήγω. καὶ μετὰ τοῦ μακροῦ ἐς μακρόν, σμώγω, σμώξω, καὶ σμῶλιξ. ἐκτὸς σμῶ σμήσω. ἐξ οὗ ἡ σμῆλος, τὸ πλῆγμα. καὶ ἀπὸ τοῦ μώλωψ μώλωπος μωλωπίζω. ὁμοίως, μωλωπίξω. ἐξαύτου μῶλιξ. ἡ πλεονασμῷ τοῦ κ, σμῶκτης ἡ σμῶλιξ.

C μώλη, ἡ ἐκ τοῦ ἀνέμου πλήγη. ἀπὸ τοῦ σμῶ ῥήματος. τὸ σμῶ, μέγα. ὅς τὸ ζώλη. ὁμοίως δὲ ἐστὶ καὶ τῷ διὰ τοῦ λλαβα τῷ ω ἀπαλήγομενα βαρύτονα. ζώλη, καὶ σμώλη.

C μύρμα, ἀπὸ τοῦ μυρίζω μύρμα ἡ σμύρμα. καὶ ἀπὸ τοῦ μύρου, πλεονασμῷ τοῦ μ, προθέσεως τοῦ σ. τὸ δὲ ὄνομα τῆς

C μβαρός, ἀπὸ τοῦ στεμβῆναι, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ μ, βηναι, σμύρμη. ἀπὸ τοῦ στεῖναι, σταρός ἡ σοβαρός πλεονασμῷ τοῦ β. ἡ ὑπερήφανος. ἔρχεται δὲ πᾶν σοβαρὸν ὅτιοῦν ὅσον ὀφθῆναι. καὶ μετὰ σεμνότητος προϊέναι.

C όλος ὀδόντος. ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ σείω. τὸ ὁρμῶ καὶ κινῶ τοῦτο δὲ τοῦ σῶ, ὁμοίως, σώσω. καὶ ἐκμάτιον ὁμοῖα καὶ ἀπὸ συνολισθήσεως τοῦ ω ἡ σῶλος. καὶ ἀπὸ τοῦ ὅλου σεύ-

C όλυμος, ἔθνος πεῖ κιλικίαν. ἀπὸ σολύμου ἔθνη. τὴν καλδύνης τῆς ἰωσίου κληρονομίας. οἱ μὲν ἱεροσολυμίται.

C όλοι. ἡ ἐν κύπρῳ πόλις. πλούταρχος ἐν σόλῳ, ἀπὸ σόλωνος τοῦ ἀθηναίων νομοθέτου. διὸ καὶ τῶν σόλωνίων τὴν μὲν ἀπὸ διὸς, ἀπειλὴν τὴν πόλιν καλουμένην πρότερον, ἀπὸ ἐκείνου σόλους προσηγόρευσε.

C όλοιτοι, οἱ βάρβαροι. ἀπὸ σόλωνος κιλίκιος. ἰστέον ὅτι διαφέρει τὸ βαρβαρίζειν τοῦ σολοικίζειν. καὶ ὅτι τὸ μὲν βαρβαρίζειν πεῖ μίαν λέξιν ἐστὶν ἁμάρτημα. καὶ ἀπὸ τοῦ μὲν, ὡς ὅταν τὰ ἀνθρώπου πρὸς ὀξύτονα ἐκφωνῶμεν ἀνθρωπος. καὶ γραφήν, ὡς ὅταν τὸ γλῶσσα διὰ τοῦ ι γράφῃ. καὶ κλίσιν, ὡς ὅταν τὰ αἰας, αἴᾳ κλίνῃ. καὶ χρόνου, ὡς ὅταν τὰ αἰας, τὸ ᾱ συστέλλῃ. καὶ πνεύμα, ὡς ὅταν τὸ ὦ πρόθεσιν ψιλῷ. σολικίζειν δέ ἐστι, τὸ πεῖ σύνταξιν καὶ φράσιν ἁμαρτάνειν. φυτέστι γὰρ καὶ σολοικίζειν ἐν λέξεως καθ' ἑαυτὴν καὶ μὴ μῆκος καλῶς ἐχούσης. σύνδεσιν δὲ τάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως. πλαμβανομένης. ὡς ὦῖ τοῦ, ἐμὲ πεῖ πάντων ὁ τρῖχος ἔπεσεν. ἰδοὺ γὰρ σύνταξις καθ' ἑαυτὴν οὖσα, καλῶς ἔχει. σύνδεσιν δὲ τὴν οὐ τάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως πλαμβανομένης. ὅθεν καὶ σολοικισμός λέγεται οὐ, ὁ τοῦ σώου λόγου ἀκισμός. ἤτοι, ὕβρις τοῦ ὁλοκλήρου λόγου. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι σολοικίζειν καὶ βαρβαρίζειν δεῖ λέγειν. καὶ σολοικίζομεν, καὶ βαρβαρίζομεν. σολοικισμὸς

Δειδῶ μή τι χθιζὸν ἀφ' ἡμέρης τὰ χαῦνα χρέος. ἰλιάδος μ'. ἀπὸ γὰρ τῆς μὴ χθὲς οἱ βῆκες ἐδανείσαντο χρέος, σήμερον ἀπολάβωσι. φυτεύει τὴν ἄμπελον ἢ ἄμπελον ἢ ἄμπελόν τι καὶ ἄμπελον. ὁ δὲ ἄμπελος καὶ λαμβάνεται ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπὶ τῆς ἀμπέλου τῆς ἀμπελουργικῆς. ἀπὸ τοῦ ἀμπέλου. ἀπὸ τοῦ ἀμπελοῦν. ὁ δὲ ἄμπελος ἀπὸ τοῦ ἀμπελοῦν καὶ ἀμπελόν.

τερός. βούλομαι ἀπὸ τοῦ τρεῖς ἀπὸ τοῦ τρεῖς εἶναι. συμβαίνει τὸ τρεῖς. ἡ πλεονασμῷ ἐτέρου ρ, τρεῖς. ἐμοὶ δοκεῖ ἀπὸ τοῦ τρεῖς, ἀπὸ τοῦ τρεῖς εἶναι. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τοῦ μφα τα, μὴ ἄρσος ὄνομα ἀσυσύλλαβα. οἷον, μὴ μαμαφός. δίκαιαι, δίκερός. ἐὺ ἔπαι, ἐὺ ἔπος. σαφὴς ναι, σαθερός, οὕτως σῆναι, σερός, καὶ στερός.

τέρφος, ἔστιν ἔρεφος καὶ τέρφος. οἶδε, ἀπὸ τοῦ τέφθη ὃ ἔστισε τὸ σῶμα, τέφος. ἡ πλεονασμῷ τοῦ ρ, τέρφος. ὁ τρόφημα, ἀπὸ τοῦ τρυφόω τὸ τα ἡ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐρέφθη ἡ σκέπασμα. καὶ τερφόπαπλος ὁ ἀραληής, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος, ᾧ ἐχρῆτο ἡρακλῆς περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ σκαπτωνεῖς, διὸ πέσκαψε ἀς ἀπὸ τοῦ τοῖς τῶν ἀμπελουργῶν. βουλομαί δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ἡμυρυόν ἀμβους. λυπόφρων.

τεῦται, διαβεβαιοῦται. ὑπισχνῆται. ἀπὸ τοῦ σχῆ σθαι, ἀπὸ τοῦ σχεθήσομαι, οἱ ἀντὶ τοῦ σχήσεσθαι ὁμοίως τοῦ ἐκ τοῦ ἔλογισάμην, καθ' ὁμηρον. οἱ, Ctῆθος δὲ πλήξας καρδίην ἐνὶ στή μύθῳ. κἄς ἀπὸ τοῦ ἀθλῶ ἀθλεύω, οἱονεὶ χορῶ χορεύω, λαῶ, λαβεύω, οὕτως τῶ, τεύω, τεύομαι, τεύεται, τεῦται ἀντὶ τοῦ ἀρίσκομαι τῇ ψυχῇ, ἡγάσιμον λαβὴν. καὶ ὑποθέσιμος ἡ, πεῖ οὐδὲ ἰσχυρίζεται ἡ ἀλήθεια.

τεφανίτης, ἀπὸ τοῦ τέφανος. τοῦτο ἀπὸ τοῦ τέφω. τεφανίτην δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἀναίρω τὸν ἀεὶ ὧν τεφεῖται ὀμνικῶν. χοιροβοσκός.

τεφάνη, ἕδος ἀρικεφαλαίας. ἔστι καὶ νόος σμος τῶν ἀκός. ἵδεται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους. ἐπὶ τῆς κυκλοτεροῦς καταφορᾶς, ἰλιάδος Ο. Οὔτε κὴ τεφάνης. Ἰστέον δὲ ὅτι, οὐκ ἀπὸ τοῦ τεφανῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ λήθω λαν θάνω, καὶ μὴ θῶ μαν θάνω. τὸ γὰρ σημαινόμενον, ὅμοιον. ὃ δὲ τέφω C τεφανῶ, οὐχ ὅμοιον ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ τεφανῶν, οὗτος ἀπὸ τοῦ τεφάνη. οὐκέτι δὲ ὁ τέφω, οὗτος ἀπὸ τοῦ τεφανοῖ. τέμματα μὲν γάρ ἐστι πρὸς ἀνοίωσιν τετρόπως τεθέμενα ἡ πῆχυς χέρα καὶ πυγμὴ χλου. τέφανος δὲ μόνη τῇ κεφαλῇ ἀπὸ τοῦ ἁρμόττεται. ὅσον οὖν ἀπὸ τοῦ τέφος γίνεται τέφω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τέφανος, τεφανῶ.

τλλά, ῥήματος τελέκεως δίου τοῦ τελεύω εἴρεται. ἡ μὴ ῥήμην ἀπὸ τοῦ λέω ἀριστοφάνης. Τρήμας ἔχῃ, καὶ τὸ ῥύσημα δεῦς εὐστολις. Οὐδὲν κοινὸν ῥύσημα ἐν τοῖς οἰκείοις εὗρης. ἡδέως γλη, δώριον.

τῆνος. Ctῆνος ὁ ὀπίσω τόσεσθαι ὁίω. ἀπὸ τοῦ ἵστα μαι. οὐδέτερον γάρ. τῶν δεῖξος οὐδέτερον ὀνόμασι βαρύνεται. καὶ μα κρόν ἀρσενικὸν ὑπάρχον, ὀξύνεται. ἦδε οὐδέτερον γένος, βαρύνεται. Ἰστέον δὲ ὅτι πρὸ καὶ τὰ τὴν τέφυραν στέγωμα λέγεται σῆνος. ὃ δὲ τέφω στεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐλατοῦσθαι καὶ τέτασθαι. τέφματα γὰρ τὰς τοῦ τοὺς οἰκίας καλοῦσι. Καὶ οἱ νόος στέφω μελιηδής. οὕτως εὗρον ἐγώ.

τλεα, ἐπὶ πολὺ οὐ ἐίρηται. ἀπὸ τοῦ τερέα Ctναι καὶ ἔυτρνος. στέρεα, ἀπροβολῆτοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, στερεός. ἀφ' οὗ καὶ τὴν μὴ τερηνὰν πῶκα, στρανὲ τοῦσι, διὰ τὸ στερεοτέραν καὶ εὐτονωτέραν τῆς τερηνᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ στερεάθαι στέρα καὶ στρα, ἡ στερουμένη τῆς τέρας. καὶ ἀπὸ τοῦ στερεῶ στεῖσω, ὡς σῶ σεῖσω, ἡ θῶθεῖ ὡς στρα, ἡ τοῦ κυήσασα σπέρμα ἔχουσα.

Ἱδρεὶς, ἀπὸ τοῦ στερεός. στερεύς. ἡ πλεονασμῷ τοῦ ι.

τῆθος, ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στήσω. ἡ μὴ μετέχει τὸ ἵσταμαι ὀρθοῦ. ἀπὸ τοῦ ἔστακα, ὃ δὲ ἕστηκεν ἀσάλευτον. τὰ γὰρ ἄψυχα μέρη τοῦ σώματος κλίνεται. ὡς ἐπὶ τοῦ ἵσταμαι ὀρθοῦ. ἀπὸ τοῦ ἕστακα, ὃ δὲ ἕστηκεν ἀσάλευτον. ἀπὸ τοῦ τὰ στήθεσθαι. στήθους. καὶ τὸ ῶ, στῆθος.

τηθίδιον, ὑποπριστικῶς μέρος τῆς ὑστέρης.

τήλη, ἀπὸ τοῦ τῶ, στήσω. ὅ δὲ τὸν αὐτὸν ἔχει κεφαλὴν κείμενον τοῦ τε ἐνεῶτος λίθου. ἀφ' οὗ ἡ στηλίτης. ἡ στηλίτευω, ὀνειριαμβεύω. ὡς πολίτης πολιτεύω. ἀπὸ τοῦ τῶ στήσω. Ctστήμων. ὀφείλω οὖν ὅτι ὑπομένω, ἰλιάδος λ. Λλλ' ἀτεδὴς τέωμεν καὶ ἀλεξέω μεθαμένοι περ. Ctἵκωσιν, ἡ μὴ χωρίς τι, ἀπὸ τοῦ τῶ εἰμι. ὅ πληθυντικόν, τῶμεν, τῶσι. ἡ πλεονασμῷ τοῦ κ, στήκωσιν. ἡ δὲ μετά τι ἀπὸ τοῦ ἑστῶ τῆς ἕστηκα. ἡ πλεονασμῷ τοῦ κ, στήκω. ἡ στήκην, στήκημεν στήκητε, στήκοσι. καὶ στήωσιν ὀκαὶ βέλτιον.

ῥίβος, σπ. τὴν ὁδόν, ἀπὸ τοῦ τείβω τὸ πορεύομαι τῶν. ἀφ' οὗ καὶ θεοτρεφής. σπ. καὶ τὸ σωρηδὸν ῥίβδην. ἀφ' οὗ ἡ τοιβή ῥίβας, ἀπὸ τοῦ τοιβάζω. ῥυθμῶδες ἡ τοιβασία. τὸ ψεῦδος τοῖ βάζουσιν, ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως πεύουσι. διαφέρουσι. καὶ τοιβεύειν τὸ ψεύδειν.

πβαρόν, ἀπὸ τοῦ τείβω τὸ πορεύομαι τῶν. ἡ μὴ μετέχει τὸ ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ σῶ ἡ σοῖς μὴ ἔχον ἔξοδον μηδὲ ὁμῶ. ἡ κατὰ τοῦ ἴστημι βαρύν, τὸ ἰσχυρὸν ἀπὸ τοῦ τείβω. ὁ δεύτερος ὁρισός, ἔσβον, ὁ πάθητικός, ἐσβήν, ἡ τὸ ἀπὸ τοῦ μφαφθῆναι, σιβῆναι. ἡ ἐπὶ δικαιώματος ὀλέσαι ὁ ἀρίσας ἀπὸ τοῦ μφάρισεν ὁ θεὸς ἀνθρώπῳ ἄρος. οἷον μάναι, μαρός οὕτω σιβῆναι, πορικὴν προσῳδίαν σιβάναι. ὀξύτονος ἐσίβαρος.

τήριμα, ἀπὸ τοῦ κρίζω. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἵστημι στῶ. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ πωλῶ πρατήριον κρίζω.

τιμαλφίας, καλοῦσι τοὺς οἰκέτας τοὺς ἱσταμένους ὡς.

τιμή, ἀπὸ τοῦ τίω σίζω σῆ. Ctπλεονασμῷ τοῦ μ. ὡς δέφω τῶ φίζω ὕτω σῶ σίζω, ὅτε μὲν διακεχυμένου ἦ πεπλατυσμένου λέγεται σαι. ὁ δὲ ὠλόξενος σίζω, ὅτι ἐν τῇ ἀναγνώσει φορᾶς πάσης ποιεῖ. σίζω, σίξω σῖμή.

ῥίλβω, τὸ λάμπω. ἀπὸ τοῦ στέλλω σίλβω, ὃ ξοῦ ἡ σίλπνος, ὡς τέρπω τέρπνος. ἡ ἀπὸ τοῦ στέλας καὶ τὸ βω τὸ βαύω. ἡ ἀπὸ τοῦ τῆλε. ὃ ῥ, τὸ ῥέω θεν λάμπω ἡ δίνη.

πιχά, ἀπὸ τοῦ πῆ. ἀπὸ τοῦ σείχω τὸ ἐν τάξει ἀναγάζω. ἀπαγίνομαι, πῆ πεσόμενον δευτέρας συζυγίας, σιχῶ. ὃ ξοῦ καὶ σιξή τάξις τῶν τεσσάρων τὰ ἀπὸ τοῦ ἐκτοῦ σείχω σείξω. ἡ ἀπὸ τοῦ σίζω σίξω, ἔσιχα.

σῖχῶ, ἡ σοῖχος ἡ σοιχία.

Cτρα, ἀπὸ τοῦ σοιά. σοαὶ δὲ αἱ καμάραι. ἡ τρλεπόμμος τρος.

Cτρλή, ἀπὸ τοῦ στέλλω. ἀπροβολὴ τ ε ὑος λ. κλιτόμ. κυρίως ἀπὸ στέλλω ἐστί, τὸ διὰ μέσης ἐκ τέμνω, ὅθεν ἡ σόλος, ὁ τῶν πολλῶν πλοίων ἀπόπλους. καὶ μεταχρηστικῶς δὲ ἡ πρὸ τέρου ἢ μέρους ἐκτέμνω σύμπλοω. ὥρος. τρὰ τὸ στέλλω οὖν τὸ πλέω, γίνεται σόλος.

Cτόμα. ἀπὸ τοῦ τέμνω, τέτομα, τόμα ἡ σόμα. ἡ τρὰ τὸ τασιθία ἀμαῦ. σόμα δὲ λέγεται ἐπειδὴ διὰ τοῦ τέμνουσι τὰ σιθία, ἐπειδὴ αὐτὸ μόνον τὸ μέρος τε τμητόν ἐστι

Cτόμα χος, σ῾ ἡ νφάρυγξ, διὸ οὐ καλῶς τῆς ὄψεως. τιθέμενον τ῾ ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν. τρὰ τὸ σόμα καὶ τὸ χέω. διὰ σοῦ γὰρ ἡ τροφὴ τρὸς τὴν γαστέρα χεῖται. καίτοι ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ σόματος ἅπτεται. ἡ ὅτι σόμα ἐστὶ τῶν χειλῶν. ἡ ἐκ τοῦ σόμα καὶ τοῦ μῆχος ὁ σ῾ τὴν μηχανήν. ἡ σπερμάχος, ὁ τῆς σπονδοις μαχόμενος. θλίβοντι γὰρ αὐτόν. ἡ ὁ θλίβων ἐμπαλιν τὰ σπλα.

Cτόνος, σπανιμός. λύτων. ἀπὸ τοῦ στέλλω. ἡ σπόσπλα, τὰ τῶν πολλῶν σπανιμῶν ἄπια.

Cτόνυξ, καλεῖται τὸ ἁδὸς ὀξὺ λῆγον. Πτερέωσόνυχ᾽, ἵππ-

Cτρέσας, καὶ τρώσας. οἱ μαι ἀπὸ τοῦ ψεσφυρόν. τροφῶ. ὑπορθέσει καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ, τορῶ. ἔστορεσται δὲ θεὸς μέγα πόνηρον. ἀπὸ τ῾ τορέω τορῶ τορέσω, τέτα-

Cτραχύζομαι, ἐκ τ῾ τείχω τὴν τάξιν σκοπῶ ἡ λῃστῶ. βλέπω ἡ βαδίζω. σοχάζεσθαι δὲ λέγεται, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὴν λογισμὸν ἀπευθύνειν.

Cβαρὺς, τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντ᾽. τρὰ τὸ τρέφω, τρέψω, ἔτραφα, ἔτραμμαι, ἔτραπται, τραπτός. καὶ τὴν ἀποβολὴν τ῾ π τρατὸς, οὐ πορίστρεπτος. ἡ σοῦ ἐτραμμένος Cσῦν δὲ δεμένος ὁ χλος. ἀμὰ μὴν οἱ ἀπολλᾶς τροφῶ λέγουσι τὸ ῥῆμα. ἡ τροφὴν λέγουσι τὸ σπανίως πλῆθος. ἡ τρὰ τὸ τερεῶς ἵστασθαι, τρατὸς. ἡ τρὰ τὸ τερεὸς ἁπλῶς, ἵππον ἐφάλλεσθαι.

Ορβικίου, τῶν πρὸ τὸ τράτευμα τάξεων.

Iστέον δὲ ὅτι τῶν πρὸ τὸ τράτευμα τάξεων Cἡγεμονεύω, ὁ μὲν ὢν τε ἀνδρῶν ἀριθμὸς, καλεῖται πεμπάς. ὁ δὲ ἄρχων, πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα, δεκὰς, ἡ δεκάδαρχος. ὁ δὲ τῶν ὧν τε ἡ ἔσται, λόχος, ἡ λοχαγός. ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστὺς, καὶ πεντηκοντάρχος. ὁ τῶν ἑκατόν, τάξις, ἡ ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα ἡμιδιπλῶν, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοστὺς, ἡ πεντακοσιάρχος. ὁ τῶν χιλίων, χιλιοστὺς, ἡ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, μοῖραι χίαι Cτέλος, καὶ μοιράρχης Cτελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων, φύλαξ, ἡ φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων, μυριοστὺς, καὶ μυριάρχος. αἱ δὲ δὶ φαλαγγαρχίαι. τετραφαλαγγαρχία, ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων. ἡ ὁ ἄρχων, τετραφαλαγγάρχης. τὸ μὲν πρωτοξικὸν ἄπαν, στράτευμα. ὁ μὲν ὑμὸς τοῖς μυριοστοῖς τάγμασι, λέγεται φάλαγξ. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ σωματοφύλακον ταξεῖόν τε καὶ ἱππικὸς, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μετωπηδὸν λεγόμενον, ὁπλιτοδρομοῦν καλοῦσι, πρωτοστάται. καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ δὲ πρὸ ἑκάτερα τὰ πτόμενοι κέρατα, δεξιόταξοι καὶ εὐώνυμοι, οἱ αὐτοὶ καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ ἀρχόμενος ὑμῶν ὑπασπιστής. οἱ δὲ ὑπασπισταὶ ἄχρι τοῦ βάθους τα πόμενοι ἐπιστάται. τὸ δὲ ἐμπρόσθιον πρὸς τὸ βάθος ἐσχατεύον, οὐραὶ καὶ οὐραγία καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὁ πιφύλαξ. ἡ σωματοφυλακία, σωματοφύλακα καὶ αὐτ᾽ καλῶ. ὁ δὲ τοῦ πολεμίου στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

Cστρατεία, τὸ ἐξιέναι καὶ ἡ ἐκστράτευσις. στρατιὰ δὲ κυρίως τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν καὶ τῶν ἀγέλαιον ὁμοίως.

Cτῖφος, ὁ χλος. ἄθροισμα. τὸ πλῆθος καὶ ἡ τάξις τῶν ἀνδρῶν. ἐκ τοῦ στίξις χος, μετάτεται ἡ γσι καὶ ἡ ἐς εὐθεῖαν καὶ βαρύνεται, καὶ γίνεται τὸ χ ἐς ς, καὶ προπεπῶται.

Cτωϊνοί, οἱ φιλόσοφοι ἐκ τοῦ σοά. ἐκεῖ γὰρ ἐν ἀπλῷ τὸ διδασκαλεῖον. ζήνων ὁ κιτιεὺς ἐδίδασκεν ἐν τῇ σοᾷ τῇ καλουμένῃ ποικίλῃ. ὅθεν λαβεῖν τ᾽ αἵρεσιν καὶ τοὔνομα σωέβη. καὶ τέτωξησι τοῦ ὁ ἐς τ῾ ω.

Cτωμύλος, λάλος. ποτὸ λύκαμψος. ποθανολόγος. εὐτράπελος. ἔφεδρος τῶν λόγων. ἀπατεών. πόλαξ. πέρποτος. ἡ σωμύλεσθαι, τὸ πειθανῶς λέγειν. καὶ σωμύλματα, τὰ πειθανήματα.

Cτατόπεδον. Cτατόπεδον ἐποιήσατε, ἐπὶ σκηνὰς. διὸ γὰρ σπ ἡ λέξις. ἡ τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀπὸ καὶ αὐτὴν τ᾽ στράτευσιν. οὕτως ἀριστοφάνης. Cτάδιος ἄγκς, Cτζάς. ἡ δευτέρα συ λαβὴ, βραχέα. καὶ στατὸν

Cτάπις, ὡς ποτ᾽ ἀπὸ τοῦ βάκχος τὸ μέγα Cσοβαρόν. πὶ βάκχις, κρόμμυος κρόμμις, δῆμος δῆμις ἡ δᾶμις, οὕτω στατὸς στάπις, ἡ πλεονασμῷ τοῦ τ᾽ στάπις.

Cτραβὸς, ἀπὸ τοῦ τρέφω, τροβῶ τοῦ ε ἐς α. οἱ, ὁ διεστραμμένος τοὺς ὀφθαλμούς.

Cτράγξ, ἀπὸ τοῦ τράζω τράξω τράγξ. ἡ πλεονασμῷ τοῦ γ ἡ τοῦ ρ, στράγξ. ἡ γὰρ ἔντοσις χέουσα, ἐξυσιᾷ. καὶ μέμανθρος. Υδατος στράγγα ἔχων.

Cτραγαλίδες, τὰ δύσλητα ἄμματα.

Cτρεβλὸς, ἀπὸ τοῦ ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἔχειν. στρεβλὸν γὰρ τὸν στραβὸν λέγομεν. ἀπὸ δὲ τοῦ τρέφω στρέψω, γίνεται στρεβλή, ὡς σπάσω, σπλή.

Cτρέυγεσθαι, ἰλιάδος. οἷον στραγγίζεσθαι. φυτέσι κατ᾽ ὀλίγον κινεῖσθαι καὶ ἐκλείπειν.

Cτρευγομένη, στρεφομένη.

Cτρεπτίμαλλος ἄνθρωπος, ταλαίπωρος. κακοπαθής.

Cτρέψον, πρὸς ακτικόν. ἐκ τοῦ στρέφω. ὁ μέσον, στρέψω. ὁ παρακείμενος, ἔστραφα. ὁ παθητικὸς, ἔστραμμαι. ἡ ὠφέλειν εἶναι ἔστραμμαι. ἀπὸ τὰ ἐς ω λήγοντα ρήματα τὸ ε καὶ ρ μεταθέτει πλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, στρέπω τὸ ἐς ἄλφα ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐστρέ-

φθηναι. ἡ ὠφέλεια εἶναι ἐπράφθη. ἀφ' οὗ εἰ ὁ παθὼν ὑγιὴς γένοιτο ἀόριστος φυλάττει τὴν προαλήσουσαν τοῦ παθόντος ἰσχύν, ὡς ἐπὶ τῶν προικεμένων, ὡς ἐπὶ τῶν προϊόντων μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῶν ἀπιόντων. ἀφ' οὗ καὶ τὸ προῖκα. καὶ τὸ προῖξ. καὶ τοῦ εὑρω εὕρημαι εὑρέθην. καὶ τοῦ ἐρῶ ἐρρέθην ἐρρήθην. καὶ τοῦ μέμνημαι ἐμνήσθην, προσλαμβάνοντος τὸ σ. καὶ τοῦ σεσῶσμαι ἐσώθην, ἀποβάλλοντος τὸ σ. ὁ δὲ ἐρρώσθαι οὐκ ἀφ' οὗ ῥῶ, ἀλλ' ἀφ' οὗ ῥώζω. καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων ἀπὸ τοῦ ῥῶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἀπὸ τοῦ ῥώζω, ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. τῶν δὲ ἐν μὶ τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, ὁ δεύτερος ὁ ρ καὶ ε μετὰ τὸ λοιπὸν συμφώνου τῆς πρώτης συλλαβῆς ἀποβάλλεται, ἐρέφω ἔραμμαι, ἐρέφθην.

C ῥαμνή, παρὰ τὸ ἔρδω ῥακὸς καὶ ἀποσυναιρέσει τὰς ἡ ἴδας. ἀφ' οὗ μεταφορᾷ τοῦ ἀλόγου πρόβατον ἐπὶ ἀνθρώπου λέγομεν. ἡμεῖς δὲ παρὰ τὸ ῥήγνυμι ῥαγὴς καὶ ῥακὴς γίνεται τὸ ῥακή.

C ῥαγόν, ὁ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ ἀναπεπταμένον. μυθόρατος δὲ τὸ βαχὺ καὶ πρόσωπα τῇ ἀνθηφδείσῃ.

C ῥιφνόν, σημαίνει τὸ σφιγκτὸν καὶ στερεόν. παρὰ τὸ ῥύφω ῥυφνὸς καὶ ῥιφνός. ἐκ τοῦ σύφω, πλεονασμῷ τοῦ ῥ. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ υ μακρὸν ἔχει τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ τοῦ μι μετὰ πλοκῆς συμφώνου σὺν ἓξ ἄλλο ἔχόντων. οἷον, σκύμνος, κύκνος, καὶ τὰ ὅμοια.

C ῥουθός, παρὰ τὸ μετὰ οἴκτου θεῖν. ἢ παρὰ τὸ στεῖν ἐῶ θεῖν. ἀφαιροῦ καὶ τὸ ου. ἀφαίλεβαρύνεσθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ θῶ σύλλαβα μονοσήμαντα φύσει μακρὰ παραλήγοντα, βαρύνεται. ξοῦθος κύριον. μῦθος. κῶθος. ζῆθος. ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ θέω σὺν τῇ θέμενα, ἄπαντα ὀξύνεται. βοηθός. ἀλαθός. οὕτω καὶ ῥουθός.

C τελχίδες ποιός, ὁ χαλκεύων καὶ ποιῶν τὰς τελχίδας, αἱ ἦσι ξύρουσι.

C ῥόβιλος, παρὰ τὸ ῥέφω ῥόφιλος καὶ ῥόβιλος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τοὺς ποχλίας, ἤτοι τοὺς θαλασσίους κήρυκας. καὶ εἶδος ὀρχήσεως καὶ ἀνέμων. καὶ τὸν ῥοῦ δένδρου καρπὸν, ἤτοι τὴν ῥίτυος.

C υσρός, ἀπὸ τοῦ ῥοβῶ. σημαίνει τὸ περιχόμενον κύκλῳ.

C ῥόμβος, ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιφέρεσθαι. ἢ ῥοβῶ, ταράττω. κτλ.

C ῥοφᾶος, ὁ παρὰ τὰς θύρας ἱδρυμένος ἑρμῆς. παρὰ τὴν ῥοφέα τῆς θύρας.

C ῥοφάδες, ἤτοι εἰσὶν ἐν τῷ ποιεῖν πελάγει. ἴωνικὸν δὲ πέλαγος, ὁ νῦν ἀδρείας καλούμενος.

C ῥοφάλιγι, τῇ συροφῇ, ἰλιάδος π. παρὰ τὸ ῥέφω ῥόφος ῥόφιγξ. πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ τῆς αλ συλλαβῆς προσούσης, ῥοφάλιγξ. γίνεται γὰρ ἀφ' ἧς ἰξ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἀφ' ὧν, ὡς φοῖνος φοῖνιξ, λαὸς, λαΐς. καὶ ῥῆμα ῥοφαλίζω, ὡς καναχὴ καναχίζω, ὀργὴ ὀργίζω, οὕτω ῥέφω ῥοφὴ ῥοφίζω, προσθέσει τῆς αλ.

C ῥόφιον, τὸ ῥοπάλιον ζωύριον. ἀριστοφάνης. Τὸ ῥόφιον ἤδη λύομαι.

C ῥόφος, ὁ τῆς ὥρας κρεμαστήρ. παρὰ τὸ ἐράφθαι. ἢ παρὰ τὸ ῥεφόμενον ὁμοίως.

C ῥωμή, παρὰ τὸ ῥῶ ῥώω. ἢ παρὰ τὸ σθῶ σθρώω, ὃ σημαίνει τὸ γαληνιῶ, ἤτοι σωφρονῶ. ἡ μοῦσα ἐπῇ, ῥωμή. ἀφ' οὗ τὸ ῥωμῶ ἀντὶ τοῦ σωφρονῶ λέγεται, μὴ τῇ συνηθείᾳ τὸ πλεῖστον τῶν παρ' ἡμῖν ῥωμᾶσθαι καλύβας ἀποκαλούντων τὰ μικρὰ καὶ ἐπάνω τῶν ὀροφῶν κείμενα. ἢ τὰ ὄρη ὀροφὰς ἐπονομάσαντες ῥωμὰς ἐκάλεσαν τὰς ὑπερκειμένας. ἄμφω δὲ πλεῖστα λέγουσι τὰ σωρεύματα. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ῥωμαῖος ἐπονομάσθη.

C ῥωφᾶσθαι, γιλιάδος. ἀναπνεῦσαι. διάλειψαι, ἀφ' οὗ καὶ ῥέφω σωφῶ.

C τυλλός. ὡς παρὰ τὸ ἕλκω ἕλκος, ἕλλος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ σύζω σύξω ἔσυλα, σύλος. καὶ συλόω, σύλος. ὁ δὲ παρὰ τὴν σύλαφασιν ἤγουν ἁρπαγὴν. ὁ γὰρ ἀρχαῖος, τὰ μὲν ἀνόμαζε κλυστῆρα, ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὠνόμασαν. τὰ δὲ κλύσματα καὶ τερπνά, ἀπὸ τῶν θερμῶν. τὸ οὖν συλεῖν, ἀπὸ τῆς συὸς. ἢ ὅσ μυθεύεται ψυχρότατον ὕειν ὕδωρ. ὁμοίως καὶ ὁ σύλλος παρ' Ἀλκμᾶνι εἴρηται. ὥσαυτως καὶ τὸ φόβου κρυόεντος, ἀπὸ τοῦ κρύους τοῦ ψυχροῦ. ἀπὸ δὲ τῶν θερμῶν, τὸ τέρψιν θαλασσορύτην ἔλεγον. καὶ τέρπεσθαι, ἥδεσθαι. οὕτω φιλόξενος ἐν τῷ πρὸς τὰς ξένους διαλέκτῳ. καὶ καυσὲ συξαν, ἐφόβησαν, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπὸ τοῦ σύζω καὶ σύγω. καὶ τὸ συγηρὸν μῆλον, ἀπὸ τοῦ συλῶ συλήσω. ζοῦν καὶ συγηρὸς ὁμοίως. καὶ συγερὸν ἐκ τοῦ συγῶ σοῦ τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ μισῶ. τοῦτο ἐκ τῆς συός. καὶ ἐν μετέχει μυθεύονται οἱ ἀρχαῖοι ὅτι τὰ μὲν ἀκρον, ἐκ τῶν ψυχρῶν καθεστήκασι, τὰ δὲ ἥδεα ἐκ τῶν θερμῶν.

C τύξ. ἡ σύξ, μία δὲ τῶν ὠκεανοῦ θυγατέρων, ἣν ὁ ζεὺς φρικωδέστατον ὅρκον τῶν θεῶν ἐποίησε μνήσας αὐτὴν, ὡς φησὶν ἡ θεογονία. ἔστι δὲ κρήνη ἐν ἅδου.

C τύλος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνω ἀνύω, οὕτω καὶ σῶ σύω σύσω, σύλος. ὡς χῶ, χύω, χύσω, χυλός. τὰ γὰρ ἐκμαγεῖα καὶ ταῦτα ὀνόματα, διαφόρως γράφεται.

C τυμφαλίδας ὀρνιθας, τὰς πολιὰς. ἐπεὶ συμφαλὶς, πόλις ἀρκαδίας. πλησίον δὲ αὐτῆς, λίμνη ἔχθα δὲ ἕδριον αἱ ὄρνιθες. ἔξεδίωξε δὲ αὐτὰς ὁ ἡρακλῆς πλατάγῃ, μιᾷ δυνάμενος αὐτὰς κατατοξεῦσαι διὰ τὸ πλῆθος.

C τύπος, λυπόφρων. Πεύκης πρέμνον ἢ σύος δρυός. καλεῖται τὸ πρέμνον τῆς ἀμπέλου, ἀφ' οὗ ἀρχίλοχος, Ὀρέων ἀπεσύπαζον. παρὰ δὲ δέγδρον σκληρὸν καὶ στερεόν, σύος λέγεται. ἢ τὸ ταπεινὸν παρὰ τὸ ῥέφεσθαι σὺν συμφύτοις τόποις. σημαίνει δὲ στέλεχος. κλῶμα. κλάδον. παρὰ τὸ τύπτω, τύος, καὶ σύος.

Τυπεῖον, τὸ τύπομμα λιμάριον. καὶ τὰ πλεονασμὸν τοῦ ς. τυπεῖον γάρ. καὶ αὐλῶ παρὰ τὸ τύπω.

Τύπιον ἢ ὑπιον, εἶδος λιμοῦ.

Τύραξ, ὁ κάτω τοῦ δράκος μαχήλιον. ὁ κοινῶς πηγυάδι ἀφ' ἧς τὴν φάθασι. ἢ θουκυδίδης, τυρακίω φημὶ ἀνθρακίω, ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἀφ' τὸ μολύβι. ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος τοῦ δράκος ἀρχή, ἐφ' ἧς τρίζεται τὸ δόρυ

τυρακίζειν, καὶ τρίζειν. ἀπὸ τοῦ τύραννος.

Τυφελός. ὁ εὐόδως σὺν θεοπομπία. Τυφελοῦ διὰ χώρου. ἀντὶ σκληροῦ. μαχέος. καὶ τυφελίζειν, τὸ σκληρῶς διαθῆσθαι. ἀπὸ τοῦ τροφαλίδος. ἀπὸ βολὴν τοῦ ῥ ἢ γρῶσιν. κυρίως δὲ ἀπὸ τῶν τροφαλίδων τυφλοῦς ἄλλεσθαι. ἢ τυφελοῦ, τὸ σκληρόν. ἢ τυφελίζειν, κινῆσαι. σεῖσαι. ἀπὸ τοῦ τοῖς τύφεσιν ἐλαύνειν, οἷόν τε λέχεσι.

Τύφλα μάσσουσι τὰ κλίτη. λέγουσι δὲ τὰ τραχέα κλίματα. λυπηφόνων.

Υβρίν, ἢ δέρμα ἢ μῆλον ἀσκωθὲν, ἢ ἡφαιστέα.

Υβριάζειν, ἀπὸ τοῦ ὑβαρίζειν, σὺν τῷ ρ. ὑβαρίζουσι δὲ ὡς ἢ ῥυφῆ διεβέβληκεν.

Υβόσια, τὰ τῶν συῶν γόμια.

Ὑγιὲς. ἔστι τοῦτο δεῖξαι ἀπὸ Διαλέκτου, ὅτι σὺν μέρος λόγου ἐστίν. ἐπάδη οἱ δωριεῖς σύγαλέγουσιν. ἢ δὲ ἴσασι δύο μέρη λόγου, οὐκ ἀνούτως ἔλεγον. ὑγιὲς δὲ σύνδεσμος, οὐ βέβαιοί τὸ ε ἧς α. οὐ δεῖ δὲ τὸ μὲν σύνδεσμον ἢ ῥῦ δὲ ἐπὶ ῥέπουσιν. ἔστι δὲ ἁπλῶς ὅτι κακῶς λέγουσι. καὶ τὸ ὑγιὲς σύνδεσμος βέβαιε. οἷόν, αἶκε, Αἶκα μὴ θαλφθῇ λῆρις. καὶ ἐπάνω δὲ τὸ γε βέβαιε. οἷόν, Τοῦ τόγα ἐπὶ τόγρου τέμαχος. ἀλλὰ μᾶλλον κάλλιόν ἐστι δεῖξαι ἀπὸ τῆς ἀληθείας διαλέκτου σὺν μέρος λόγου. τὸ σύγε, ἐπέκτασιν ἔχει ἐπὶ γε ὡς ἐπὶ ἔγωγε. εἰ χρὴ δ' ἄμφω, ἐγώγε. ἀλλ' ὡς ἀνωφελὲς τοῦτο κρίναντες καταλιπεῖν. τὰ δὲ τῆς χρήσεως, ζητεῖται ἐπὶ ἔγωγε, καὶ ὅτε.

Υφηράφης. ἀνδρὸς ἡρῴου τὴν συμφάψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν τεθνεώτων ἀρχῆς, καὶ τῆς τῶν διαθησομένων. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐλοὶ καὶ καταλογάς. ἐπιτηδειόμενον ἴσως παρ' ἀθηναίοις ὁπότε δέοι πλῆθος ἢ ἀνέρων ἄθροον, ἀγορὴν ἢ ἡμέραν ἀγαφέρειν γνώμας ἐς τὸ δῆμον, ὡς ἐώθασι φησί. φοῦρ δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νεῶν ἔλεγον, καθὰ θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ. ἐν δὲ φύτῳ τῷ καιρῷ, οἱ πεῖ τὴν πεισάνδρου ἐλθόντες εὐθὺ τῶν λοιπῶν εἶχον, καὶ ἐξῆς. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφῆς γιάνηται οἱ τότε αἱρεθέντες ὡς φησιν ἀνδροτίων καὶ φιλόχορος. ὁ δὲ θουκυδίδης, τῶν δὲ καὶ ἐμνημόνευσε μόνον τῶν προβούλων.

Υγκρηθῆσαι. συγκρηθῆσαι λέγουσιν οἱ κρῆτες, ὅταν ἐνωθῶσιν αὐλοῖς χοίροις πόλεμος. ἐστασίαζον γὰρ αἰεί. δούξ δὲ πρῶην ὑπὸ ἐωμαίων δουλωθείς, καὶ τὴν μητρίδα τινὰ τῶν πόλεων, εἶλε δὲ τὴν νῆσον ὁ κληθεὶς κρηθικὸς διὰ τοῦτο.

Υγκληρος. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἔξω θεν καὶ μίαν ἔλεγον ἐγγίνου τὸ. ἀφ' ἧς ἀφαίρεσις καὶ τὸ εἰς ἀφ' ἧς ὡς τε χρέεσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκληρος ἐκκλησία. δημοσθένης καὶ αἰσχίνου.

Υγιῶψαι, ὡσὶ τὸ πλησίασαι καὶ ἁψασθαι. οὕτως οἱ μετασυγιωμοὶ, ὡς ὡσὶ καρτῶν. θουκυδίδης χωρὶς ἑστηρότι. ἐν γίτη. καὶ ἐν συγιωμοὶ καρτῶν ἦσαν. καὶ λυσίας ἐν τῶ πρὸς ξενοκράτην. συγιωμώσας δὲ δῶρα καὶ ἀφ' ὁμοὶ τὸν ἀγρόν. ζυγός. καλεῖται δὲ διὰ τὸ σὺν ἕζευγμένα ἔχειν ἑκάστην σύμφωνον ἀγκύλοις, δι' ὧν ἑκάστη φέρεται.

Υκνία, καυκνία. ἀμαθία. σκαιότης. ἀπὸ φερεκράτη. καὶ συκνὸν πλάτων, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συώδες φησί.

Υκὴ, ἀπὸ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ. ὁρμητικὴ γάρ ἐστι. τὰ δὲ διὰ τοῦ αἱ ἀπὸ ξύλα σκληρὰ μὴ ἐπιδεχόμενα σὺν αἱρεσιν, διὰ δίφθόγγου γράφεται. ἐλαία. ἀλκμαία. συνωμοσία. μὴ ἐπιδεχόμενα σὺν αἱρεσιν, διὰ τοῦ συκέα συκῆ, ἀμυγδαλέα, ἀμυγδαλῆ. καὶ τὰ ὡσὶ δ' ὕδρων, διὰ τοῦ

Υποφαντία, ἡ ψευδὴς καταγορία. καὶ συνοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς καταγορεῖν. κεκλῆσθαι δέ τοῦτο φασὶ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, πρῶτον ἐκφανέντος εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς τῆς ἐφημέρου τροφῆς. καλλίστων δὲ οὕτω τῶν ἀθηναίων σύκων, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν αὐτὰ, ἐκλεπτον αὐτὰ τινες, καὶ ἐξῆγον ἔξω. τοὺς δὲ μηνύοντας καὶ φαίνοντας τοὺς ἐξάγοντας, ἀπενέχοντας μὲν, ἐξῶν δὲ ἐστράτιον, συνοφάντας ὠνόμασαν. συνέβη δὲ τοῖς ὁπωσοῦν καταγορεῖν τινος φιλαπεχθήμονως, οὕτω προσαγορεύεσθαι. λαμβάνει δὲ καὶ ἁπλῶς τὸ συνοφαντεῖν παρὰ πλάτωνι καὶ μενάνδρῳ. οἷον, κυίζειν ἐρωτικῶς. καὶ πλοῦτος χρυσὸν ὁλοῖ. Οὐκ ἀνόητος ἦν τις ἦν σοφιστὴς ἀπαθῶς τοὺς λέγοντας ὁπόταν σύκων ἐξαγωγὴ τὸ παλαιὸν ἀπείρητο. καὶ τὸ φαίνειν ἐν δεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας κλῆθαι συνοφάντας. οἱ ἐπιτρέχοντες. φαίνειν δὲ τὸ ἐγκαλεῖν. καὶ συκοφάντας, τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον. καὶ συνοβίους. καὶ συκώρους. καὶ συκώδεις. καὶ συνολόους, καὶ φιλοσύνους.

Υλᾶ, τὸ ἀφαιρῶ καὶ ἀχμαλωτίζω.

Ὕλαι. αἱ συλήψεις παρὰ δημοσθένει ἐν τῷ πρὸ στεφάνου. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς, ὡς παρ' ἑτέροις ὑμνούμενος αὐλὸ φησί. Συλώμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐλῶν ὑπὸ φασηλιτῶν δεδομένων συλῶν. ἐπάδη δὲ μὴ θέλουσιν ἀπροθύμως ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον ἢ ἄν τις ἔχοι ἀμφότερα θέσθαι τῶ τοιούτω, καὶ ὅτι ἀναιρουμένων τὰ ἀμφότερα.

Ὑμβαμα, ἀπὸ τοῦ βίβημι τὸ πορεύομαι.

Υλλήβδην, ὁμοῦ. συλλαβὼν ἀθρόως. ἀπὸ τοῦ λήβω λήψω, λήψομαι, λήβδην καὶ συλλήβδην.

Ὑμβολα, σημεῖα. τέρατα μαντεύματα. οἷον ἱσμάτια. ὄφεις, σημεῖον τοῦ φθαρτοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων πρὸ θανάτου, οἱ δερματίνοι χιτῶνες. εἴρηται δὲ σύμβολον,

ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ πατρός, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν κἀμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν. νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσιν· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν, κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς. ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. πάτερ, ὃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

εἰπὼν ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρών, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἰούδας οὖν λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἤγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσι τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ φησίν· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι εἶπόν σοι περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη Πιλᾶτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ Πιλᾶτος· τί ἐστιν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες· μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής. τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, καὶ ἔλεγον· χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τὸν λόγον τοῦτον μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ὁ Πιλᾶτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθά. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἔκραζον· ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει ὁ Πιλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· καὶ βαστάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἑλληνιστί. ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. ἀπεκρίθη Πιλᾶτος· ὃ γέγραφα γέγραφα. οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου· εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. τὴν οὖν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ λέγει· διψῶ. σκεῦος ἔκειτο ὄξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστὸν τοῦ ὄξους ὑσσῷ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Σύοις, τοὺς ἱππικοὺς ὑγροὺς ἔλεγον καὶ τοὺ πώλου θου καὶ μέμονος, ἀφ' ὑπερβολὴν κωμῳδοῦντες.

Συστέλλον, ἐυωχία. ἄριστον. καὶ συστιάσεις, τὰ δεῖπνα ἀπὸ ποιῶν ἢ ποιοῦσι λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ ἡ φιλία, συσσίτια. καὶ σωφρόνως ἐστὶ γὰρ φιλίας δεῖ σύναγωγά. σις ἐστὶ φερομένου τοῦ ς ἑτέρῳ συμφώνῳ, ἀπὸ βάλλει τὸ ν. ὡς τὸ συστρατιώτης. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων. ἐπεὶ μετὰ τῶν συνήθων ἵστανται καὶ ἐυσταθοῦσιν ἐν ταῖς φάτναις.

Σύφαρ, οὐχ ἁπλῶς τὴν ῥᾶς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ γεννήματος ἥρως, καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας τὸ καταξηραινόμενον. φυτέσι τὸ δέρμα. καὶ σάφωσιν τοῖς ἀνδρείοις δεδηλώκεμί μοις ἤδη. Τί μὴν ξύσιλος, ἢ δὲ σύφαρ ἀντὶ τοῦ ἀνδρός. ἐν τύφρις δὲ τὸ ἀνακριβοῦν μέγεθος τα, ξύσιλον παίζων εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ καθαίροντος καὶ ξύοντος τὸ δέρμα. καὶ σαθρὸν ἀντὶ ἀνδρὸς ἀκριβούμενον σύφαρ ἀντὶ τοῦ ἀνδρός, τουτέστι δέρμα ψιλὸν ὄστῶν ἄνευ τοῦ σὰρκα δεδαπανημένου. ῥῆνες δὲ καὶ τὸ τοῦ ὄφεως πῆρας, σύφαρ λέγουσι, τὸ ἀπορυόμενον. λυμαίνεται δέ, τὸ λίαν γεγηρακός.

Σφαδάζειν, ἀπλῶς μὲν ἐπὶ τὸ χαλεπῶς φέρειν καὶ σχετλιάζειν λέγουσι. ἐξαφῶσιν ἐπὶ τὸ ἀλγεῖν. ἰδίως δὲ τὸ αἱρεῖν ἐκ χοῦται. οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φέροντα σφοδρῶς. οἱ δὲ ἁπλῶς τὸ δυσφορεῖν, ἢ ἐπὶ τὸ μεδάβιας. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὗρον τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυσθανατεῖν. μετ' ὀρχήσεως σκάζειν. ὡς εὑρισκόμενον πλάτων, Διὰ πάντος βίου σφαδᾷ. γίνεται ἀπὸ τοῦ σπεύδω, σπευδάζω. ἀπεβολὴ τοῦ υ καὶ ροπὴ τοῦ π εἰς φ καὶ τοῦ ε εἰς α, σφαδάζω. ἰστέον ὅτι τὸ σφαδάζειν καὶ μαστάζειν καὶ βοράζειν καὶ τεράζειν, ἔχει τὸ προσγεγραμμένον. σφῶν μὲν ἀπὸ τοῦ μαστίζειν καὶ σφαδαίζειν καὶ τῶν ὁμοίων τὰ καὶ ῥῦσι σῶν αρουμένου. δεύτερον δὲ ὡς φησιν ὁ τεχνικός, τὰ εἰς ζω λήγοντα ἐκ μακρᾶς ποιοῦσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ μέλλοντος, οὐ δὲ πάντα τὰ ἔχει τὰ ἐν τῇ παραληγούσῃ μακρὸν φύσει. σεσημείωται τὸ κράζω. οἷον, γεμίζω. ἑτοιμάζω. ἁρπάζω. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα μὴ ἔχοντα τὶ, οὐκ ἔχει τὰ φύσει μακρὸν ὡς δῆλον ἐκ τοῦ γεμίσω, ἑτοιμάσω, ἁρπάσω, μέλλοντα. ἐν ταύθα δὲ βραχύ τὰ. ἔστιν οὖν τὸ σφαδάζω καὶ μαστάζω καὶ κράζω φύσει μακρὸν ἔχει τὸ α, ὡς δῆλον ἐκ τῆς λοιπῆς κλίσεως τῆς μὴ ἐχούσης τὸ ζ, δῆλον ὅτι ἔχει ἐκείμενον τὸ ι. προσκεῖται δὲ καὶ τὸ παραλήγον μενα, ἐπεὶ καὶ τὸ πλήσσω πλάζω λέγουσιν οἱ παλαιοί. καὶ ἔστι τὰ φύσει μακρὸν, καὶ οὐκ ἔγκειται τὸ ι.

Σφαδάζοντες, σπώμενοι καὶ δυσφοροῦντες.

Σφάζω, ἀπὸ τοῦ φῶ στὸ ἀναιρῶ καὶ τὸ φονεύω. ἀπάτωσον φάζω, ὡς βῶ βάζω. πλεονασμῷ τοῦ ς, σφάζω. ὁμοίως, σφάξω. καὶ σφαγὰς, τὰς καταικλείδας.

Σφάτειον, τὸ αἱμα τῶν σφαζομένων ἱερείων λεγόμενον.

Σφακελίζοντες, διαπαθοῦντες. πωλοῦντες. ὑποτρέμοντες. σφαδάζειν δὲ τὸ ἀπαθῆ. καὶ τὸ σφακελίζειν δὲ ἐντεῦθεν, τὸ ἀλγεῖν μετὰ σπασμοῦ. καὶ σφακελισμός, ἀπάθεια, καὶ νέκρωσις τῶν μυελῶν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δὲ χύοιτ' ἂν λέγοιεν τῶν ὀστέων. καὶ σφακελίσαι, καῦσαι τῷ σιδήρῳ.

Σφάραγον, ὁ ἀπὸ τῶν φάρυγα. ἀφ' οὗ καὶ σφαραγεῖν τὸ, καὶ χορτοῖς τὸν καὶ ὁ βρόχος ὁ τῷ τραχήλῳ ἀφιέμενος, ἀσφάραγος καλεῖται. καὶ σφαραγίζω τὸ ἠχῶ. ὥσαύτως δὲ ὁ σφάραγος, ἀπὸ τοῦ σφαίρα, ἀπὸ τοῦ σπαίρειν καὶ σπαρασσομένου. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σπαίρω, σπαίρα καὶ σφαίρα. καὶ τὸ ω εἰς ο, σκαίρω σκαίρα. καὶ τὸ ως, ως εἴρηται. ωρος.

Σφαιρωτῆς, σανδαλίου ζυγὸν. οἷον τὸ λωρίον τὸ δημάτιος. ἐν τῷ ῥητορικῷ οὕτω.

Σφέας. τὸ σφέας, καὶ πλεονασμὸν ἔστι τοῦ ε. καὶ τὸ σφᾶς καὶ σπαίρεσιν. καὶ λέγεται ὅτι τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ ε, διὰ τὴν κοινότητα τοῦ λέγοντα καθόλου ἐν πλαστικῷ ἀριθμῷ ἢ τοῦ βίβρυσφο σώσω ἀντὶ τοῦ μία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ σφῶ, ἐνδείσυλλαβῆ καὶ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ βίβλον πρόσωπον τὸ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου. οἷον ἡμᾶς ὑμᾶς σφᾶς. ὥστε τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν ἀπὸ τοῦ σφᾶς. ἀπὸ τοῦ σφεδανόν. ἐπὶ τοῦ σφᾶς. κελεύων. ἑκατέροις δοκεῖται προδήλωσθαι. σημαίνει δὲ ἡ λέξις σφενδόνης. ἀπὸ τῆς σφενδόνης. οἷον ἐπὶ κειμένων καὶ ἐστραμμένων, κοίλων. ἀφ' οὗ καὶ σφήν σφίγω. οἱ δὲ, σφεδανόν λέγουσιν ἀσυσκιῶς. παρὰ τὸ ἀσυδανόν καὶ σφεδανός, ἱλιάδος λ.

Σφετερίζομενος, ἰδιοποιούμενος, ἀπὸ τοῦ σφέτερος.

Σφέλας, τὸ ὑποπόδιον. παρὰ τὸ φλᾶσθαι ἐς αὐτὸ τὰ γόνατα. ὅ ἐστι θλᾶσθαι καὶ κάμπτεσθαι ἐν τῷ καθῆσθαι.

Σφενδόνη, τοῦ δακτυλίου ἡ πυκφέρεια καὶ ἡ ἐς λίθων βολὰς καὶ τὸ μηχανὴ ἐπιτήδεια. γίνεται παρὰ τὸ σείω τὸ σῶ. ἐτῶ γὰρ ἤγουν σείομαι. σφενδόνη καὶ σφενδόνη. καὶ παρὰ τὸ σφάζω. καὶ παρὰ τὸ σπείρω.

Σφῆκες, καὶ τὰ μικρὰ καὶ ἐς ὀξὺ συνκεκυμένα ξύλα.

Σφίγξ, παρὰ τὸ σφίγω, διὰ τὸ ἐσφιγμένα καὶ ἀνόητα.

Σφηκώδεις, οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασι. λέγειν ἐκμαγεῖα. καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν ποιλίαν ἐπίσης κεκυμένην ἔχουσι.

Σφηκῶσαι, τὸ δῆσαι. οὕτω φύσιχος. ὁ θεὸς καὶ σφηκούμενος, στρεβλούμενος. βασανιζόμενος.

Σφήττιοι, δῆμος φυλῆς ἀκαμαντίδος. λέγουσι δὲ καὶ σφηττοί. κωμῳδοῦσι δὲ ὡς ὀξεῖς, ὡς παρ' ἀχαρνεῖς ἀγροῖοι. τοὺς δὲ, ὡς ἐπιλοίπους λέγομένους τοὺς ἐπάφους νόμους.

Cφόγγυλος, παρὰ τὸ ἐσφίχθαι πρὸς ἀλλήλους. Μυελὸς ὠὸ τὸ ἐσφογγυλίωμένον ἐκ πάλθος. Cφόρα, ἐπὶ ἐξέλκωσις ἐπιτάσεως. ἐκ τοῦ φῶ τὸ κῶ φορῶ, φόρα καὶ σφόρα.

Cφρίσσω, μεάζω. σφύζω. βράζω. ἐυσωματῶ. ἀκμάζω. ἀνθῶ. καὶ σφρίσσωσιν, ἀκμάζουσι. καὶ ὡς παρ ὀλίγον ἐσφηνωμένοι ἦσαν ὑπὸ ὠκυότητος καὶ ἀκμῆς. παρὰ τὸ πασοκράτει. καὶ σφριγῶντος, τὸ ἀκμάζον λέγεται. ὑγροὶ δὲ καὶ τὸ παρίστανται. καὶ παρίστειμον. καὶ μάλιστα ἐπιθηλῆς, καὶ οἷον ἐυσωματούσης. ἔμποι σφύζουσιν, ὑγιᾶς τυγχάνουσι.

Cφωνὲ, ἀντωνυμία ἀπὸ τοῦ πρόσωπον, ἀντιπατικῆς πτώσεως. καὶ διαλύουσι ὀρθῆς καὶ ἀντιπατικῆς. Διότι καὶ ὀρθὴ πτῶσις οὐδέποτε ἀναδίδωσι τὸν τόνον. οἷον γωὶ. σφωὶ. σὺ τὸ δὲ καὶ ὀξύνεται καὶ ἐγκλίνεται, καὶ ἀναδίδωσι τὸν τόνον. διὸ ἀπέλειψεν ἡ εὐθεῖα. Cἔστι πρόσωπον ἀντιπαθητικῆς. ἀπὸ παρὰ τὸ πρόσωπον τῶν ἀντικειμένων, εὐθείας καὶ ἀντιπατικῆς πτώσεως ἀπὸ τοῦ. οἷον, γωὶ. τὸ δεύτερον πρόσωπον, ὀρθῆς πτώσεως ἀπὸ τοῦ. οἱ, σφωῖ. τὸ δὲ πρῶτον ἀντιπατικῆς πτώσεως καὶ μόνον. ἀπὸ τοῦ. οἱ σφωέ. τὸ δὲ ἀποστολικόν, διὰ τοῦ π λέγεται, οὐ διὰ τοῦ φ. πᾶσαι δὲ λέξεις δισύλλαβοι ἀπὸ τοῦ ς ἀρχόμεναι ὧν πρὸ τοῦ ς ἀρχόμεναι συμφώνων, τὸ ὃ πᾶν ἀπολήγουσαι, οὐδέποτε τῶν βασέων ἀπολήγουσι χωρὶς ἔχει δευτερεύον. ἀπὸ ἐπὶ τῶν φίλων. ἀπὸ, ἀπόρος.

Cφυρόν, τὸ πηλὸν τὸ ἀσφάλαλον, ἤγουν σκόρος. γόνος. τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ ἀσφάλω. παρὰ τὸ συνεσφίχθαι τὰ ὀρθρα τῇ σωθέσει καὶ τρίς μεύροις.

Cφύριον, καὶ ἐπισφύριον, κτητικόν. καὶ ἐπὶ ἐκ τοῦ σφυρόν. τὰ δὲ γινόμενα διὰ τὸ ὑποθετικὰ, ἅμα μὲν ὠσὶ δακτυλικὰ, πρόμασι ἔχει τὸν τόνον. ἡ δὲ βιβρέσκεται προπροζύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Cχαδύνες, τὰ τῶν κηφήνων κηρία. Cζῶον ἄπερον. ἄπτερον. καὶ σχαδῦσαι, τρῶγλασαι. καὶ ἀνίσχαδον, τρῶγον

Cχεδόν, ση ἐπὶ. πλησίον. πέλας. κ καὶ ἀθρόως. ἐκχειρός. ἐπὶ παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχεθὸν καὶ σχεδόν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σχεῖν ἔχειν ἄμον πρὸς ἄμον

Cχεδίκη, ση τὸ ἐκ τοῦ σίνεμαι. ὅς τὸ, Τύφον δὲ σχεδίκην. κυρίως δὲ σχεδίκη λέγεται, ἡ πρὸς τάχος γινομένη.

Cχέθε, ἀπὸ τοῦ σχῶ ἐπὶ σχέθω, ὡς φλέγω φλεγέθω. ὁ παρατατικός, ἔσχεθον. ἔσχεθες. ἔσχεθε. καὶ κλίνεται ἀχρήτου παρατατικοῦ κατὰ πᾶσαν ἔγκλισιν.

Cχές, καὶ προσχές, ῥῆμα προσταχτικὸν καταλήξεως τῶν ἅς μι. τὸ ῥῆμα, ἴσχημι. Cἐπὶ ἐκ τοῦ σχῶ. ὁμοίως, σχήσω. ὁ μέλλων σχήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχην. ἡμέτερος, σχεῖς σχέντος. Cτὸ προσακτικὸν, σχές. ὁμοίως τὸ σύνες. ὁ δὲ ἀπολελωλώτως ἀπὸ τοῦ σχῶ κανονίζεται, μόνον ἀπὸ τοῦ σημειούμεθα. ὡς παρὰ τὸ σωῆς, ἀπὸ τοῦ σῶ, Cτὸ φρῆς ἀπὸ τοῦ φρῶ, οὕτω καὶ τοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ σχῶ. ἀπὸ κακῶς. οὐχεύρισκεται ὁ τεχνικὸς σημαίνων ὡς τὸ ἅς ὦ ἅσεις προσακτικόν. χοιροβοσκός. ἅς τὸ ἐφαλμόν. Cσύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόχες πῆφωμι. ἀπὸ τοῦ σχῶ, ὁμοίως σχήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔσχον, καὶ ἐσχόμην. καὶ ἡμέτερος σχώμεθα. καὶ ὡς παρὰ τὸ φαγὼν μέτοχος τὸ προσακτικὸν φάγε, καὶ σιώπα σῖγε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σχῶ σχὲ καὶ κατάσχες. σὺν πλεονασμῷ δὲ τοῦ ς, σχές, καὶ κατάσχες. τὸ δὲ σωὲς, ἀπὸ τοῦ σῶ. ση τὸ λέγω. ὁ μλλ ὤν, σωήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔσωσα. ἡμέτερος, σωὼν καὶ ἐσωσάμην. καὶ τὸ προσακτικὸν, σωὲ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, σωές. οὕτω καὶ ὁδός. πλεονάζει δὲ τὸ ς, διὰ τὸ μὴ συλλαβὴν

Cχέτλιος, ὀδυνηρός. χαλεπὸς. ἀλγεινός. βαρυδυστυχὴς. ἄδικος. ἄπορος. θλιβερός. τλημων. ἐπαχθὴς. καὶ τὸ σχετλιάζειν καὶ δυσφημεῖν καὶ λύπας τινὲ διδοὺς. Ζεὺς μετὰ σχέτλιος. ἰλιάδος β. καὶ πάλιν, Cχέτλιος ἐστὶ γεραιὲ. ἰλιάδος κ. ἄν σχετλιασμοῦ ἄξιος. γίνεται παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω καὶ τὸ λίαν, ὃ ἐστι σχέσεως ἄξια ἐργαζόμενος.

Cχετλιάζει, δυσχεραίνει, καὶ βλασφημεῖ.

Cχημαζόμενος, πρὸς ποιούμενος, καὶ σὺν τὰ πομπ.

Cχήσεσθαι, ἰλιάδος ι. ἀνασχήσεσθαι. παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, γίνεται σχήσω.

Cχοινίον, ἐκ τοῦ σχοῖνος. σχοῖνος ἐκ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ. Cσχοινοφόρος, ἐκ τοῦ σχοῖνος καὶ τοῦ φέρω. τὸ δὲ σχοῖνος, μέτρον ἀρχαιομετρικόν. ση ρία. τὸ ὠάν, καὶ μόνον. ὡς τὸ, Ἀσωπὸν βαθύσχοινον. καὶ μέτρον πρακτικόν, ὃ παρὰ πρᾶσις παρασημαίνεται λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς. καὶ κατευθυντήρια κάλοδος. καὶ ὀφθαλμὸς φησί. Τὴν ῥίβα μου καὶ τὸ σχοῖνόν μου, σὺ ἐξιχνίασας. ἐκποιῶ τῆς σχοίνου τὸ μέσον ἀπαρθῆ, Cτὰ μεμουμένα τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται.

Cχίνον, τὸ σκίλλαν, καὶ διαμασῶνται οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας. ἀφ οὗ καὶ τὸ

Cχολὴ, οὐχ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι, σχολίζεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ βιβλίον περὶ παιδείας, οὐ δεόντως ἡ συλλογίσεις εὐμουσίας καὶ διατριβὴ, ἀφ ἧς οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσι σχολὴν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον. ἀπὸ δὲ τοῦ σχολὴν ἄγειν λέγουσιν ἀπὸ τινὸς σχολάζειν. ἡ δὲ εὐκαιρὶς βάρβαρον μὲν οὐκέτι νόμισμα, τάπεται δὲ οὐκ ἐπισχολῆς, ἀλλ ἐπὶ καιροῦ ψυχῆς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς. καὶ ἀσχόλως. ἀπὸ δὲ τοῦ σχολὴ σχολαῖος. τὸ δὲ σχολὴ, ἐπὶ παρὰ τὸ σχῶ. ἔστι δὲ ἐπισχέσιμα, ἀπὸ ἡρέμα. καὶ σχολαῖον, ἀργόν. διατριβὴν ποιοῦμενον. καὶ σχολαίτερον, ἡρεμαιότερον, ἀπὸ τοῦ σχολαιότερος. ὁ παρ ἀπὸ τοῦ σχολαῖος. ὁμοίως σχολαιότης.

Cχόδος, παρὰ τὸ χέω χόδος καὶ σχέδος. οἱονεὶ τὸ διαχέον καλῶς καὶ διαμερίζον τὰς λέξεις καὶ τοὺς λόγους. καὶ παρὰ τὸ σκεδάζω σκεδάσω σκέδος καὶ σχέδος. διασκεδάζόμενον γὰρ αἱ λέξεις καὶ οἱονεὶ μερίζόμενοι, ἃς λεπτὰ διὰ τοῦ λόγου ἁσυνῶσιν παραλαμβάνονται.

Cχόλιον, εἴρηται διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παραβάλλεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν τῶν δυσνοήτων ῥημάτων

Cχύδαξ, παρὰ τὸ σχίζω. ση δὲ τὸ ἐσχισμένον ξύλον.

Cχολαστικός, ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, σχάζω καὶ σχολάζω ὁ ἐν τῷ διαπραττήσει διάτωυ.

Cσκεδάζω, παρὰ τὸ σχεδάζω, τὸ ἐκ τοῦ παραχέω μάπαποιῶ, σχεδάζω καὶ σκεδάζω. καὶ παρὰ τὸ σχίζω τὸ διαχωρίζω. πλεοναστικῶ τῆς δὰ συλλαβῆς, σχιδάζω καὶ σκεδάζω. τὸ δὲ σκεδαζόμενον, ἁπλᾶ πολλὰ διασχίζεται.

Cσχολή, ἀπὸ τοῦ μόνον δὲ τὸ μηδὲν ὁρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ποιεῖν σχολάζειν.

Cσώζω, τὸ σώζω χωρὶς τοῦ ι λέγει ὁ δίδυμος. ὡς παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ κάθημαι γίνεται ἕζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ σάω τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σάζω πλεοναστικῶ τοῦ ζ. ἀλλ' ἡ παράλυσις ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ σώζω, ὅτε μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ σῶος σωίζω, ὡς λέπος λεπίζω, καὶ κατὰ συναίρεσιν σώζω, ἔχει τὸ ι. ἡνίκα δὲ ἀπὸ τοῦ σάος σαόζω κατὰ συναίρεσιν σώζω, οὐκ ἔχει παρὰ γεγραμμένον τὸ ι. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἡνίκα ἀπὸ τῆς σῶ συλλαβῆς ἄρχεται ἐπιφερομένου τοῦ ζ, ἔχει παρὰ γεγραμμένον τὸ ι. σώζω σώζομαι. ἔσωζον. ἡνίκα δὲ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ παρὰ γράφεται. οἷον, σαώφρων.

Cσωτηρία, ὁ καὶ παρώνυμον ἀπὸ τοῦ σωτῆρος. τοῦτο ἀπὸ τοῦ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωτὴρ, κἠσωτῆρ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σῶ τὸ ὑγιαίνω. ἀφ' οὗ ὁ πανεπιστήμιος παρακείμενος, σέσωσμαι σέσωσται, κἠξ ἄλλου σωτὴρ. τὸ δὲ σῶος ἔλεγε μὲν ὁ δίδυμος σὺν τῷ ι γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὅσως τοῦ σῶ. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἧς ὡς διὰ τοῦ ωος σὺν τῷ ι. μίμως μῖμος. ἥρως, ἥρῳος, οὕτως σῶος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς λαβόμενος ἄλλου λέγει, ὅτι τὸ σῶς ἀπὸ τοῦ σῶος ἀποβολῇ τοῦ ος. παρὸ οὐ δεῖται ἡ ψιλή, ἢ οὖν ἀπὸ τοῦ σάος σάος σῶος, ἢ παρὰ τὸ σῶς σῶος. ὁ δὲ σωκράτης γράφει σῶος. λέγει δὲ ὅτι ὁμοίως ἔχει τὸ ι παρὰ γεγραμμένον. ἀπὸ γὰρ τοῦ οἷος οἷος, ὡς παρὰ τὸ ζῷος οἷος ζῷος οἷος.

Cὤεσκον, ἔσωζον. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔσωον. καὶ ἀπὸ τοῦ σώζω. τὸ δὲ σώω σημαίνει τὸ ὁρμῶ. ὥστε, σώεσθαι τροφάδην παρὰ ἀπολλωνίῳ.

Cσώχω, τὸ βίβρω. παρὰ τὸ σῶ σώχω, ὡς σμῶ, σμήχω. παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ψώχω.

Cῶθος, ἐπὶ τοῦ ἐρημοῦ. ἤτοι ὁ ἰσχυρός. σωκλῆς γὰρ τὸ ἰσχύειν. σοφοκλῆς σὺν ἠλέκτρᾳ. Οὐκέτι σώκῳ. καὶ σάοινος. καὶ ὠκέως σοῦμενος, ἄγγελος γάρ. καὶ σωσίοινος, καὶ ὁ σωστικὸς θεός. παρὰ τὸ σώζω σῶνος, ὡς θάοτω θάνος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Cῶμα, οἱονεὶ δῶμα ὂν τῆς ψυχῆς. ὅθεν καὶ σκήνωμα παρὰ τὸ τεθνηκέναι. εἴρηται δὲ σῶμα, ὡς φησὶ πλάτων, ὅτι σῆμά ἐστι. φυτεύεται τάφος τῆς ψυχῆς. δίκην δὲ τάφου ἐντεθάπται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. καὶ σῶμα, σῶον αἷμα. ἐν τῷ ἅμα.

Cωρος, ὡσεὶ τῶν λίθων. ἀπὸ τοῦ ωρος, ωρεύω ωρεία. Cωρεός, ἀπὸ τοῦ ωρεύω. ὡς φωλεύω φωλεός. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐλῷ ωρεύεσθαι τὰ σώματα. καὶ παρὰ τὸ ἔσω ὠρφλ, ὅ ἐστι φυλάττω. ὡς τὸ ωρεός, μὴ πεπλεονακέναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν δεδεκέναι τὸ ωρος. τὰ δὲ ἄρος λήγοντα δισύλλαβα, τῷ ω παραληγόμενα, μὴ ὄντα ἐπίθετα, βαρύνεται. ὦρος. δῶρος. φλῶρος. βῶρος. οὐδὲν ἔχω μὴ ὀξύτονον. στεμμείωται τὸ ωρος. τὰ ὀξύτονα ἐπίθετά ἐστι. χλωρός. ψωρός. μωρός. πῶς οὖν ὀξύνεται τὸ ωρος. ἠλόγηται ὅταν δισύλλαβῃ. τὸ πρῶτον ὄρα ωρεός, ὡς ὀχεός. λοχεός.

Cῶρος, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ἐφ', ἤτοι καταβρέφη.

Cωφροσύνη, παρὰ τὸ σώζειν τὸ φρόνημα, ἢ παρὰ τὸ σῶμα φρουρεῖν ἀπὸ ῥύπου, καὶ διὰ τὸ σῶα φρονεῖν.

Cωφρονιστῆρες, οἱ ἐσθίοντες τῶν ἄγαν ὀδυνώντων διαφυόμενοι καὶ τὴν τοῦ φρονεῖν ὥραν πεφυκότες. ὁ δὲ ἀριστοτέλης, καλῶ αὐλοὺς κριτῆρας.

Cωφρονίσαι, ἄρχοντες τινὲς χειροτονηθέντες δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης φυλῆς. ἐπεμελοῦντο δὲ τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης.

Cάωτε. τὸ ἐσάωσα σωσαιρεθὲν ἦς τὸ ἔσωσα διαφὶ μὴ πεπωσῶται, ὅπι ὁ τύπος ἀνῄρηται. οἱ δὲ ὑπὲρ λόφου συλλαβὰς ἀόριστοι προπαροξύνονται.

Cταφύλη, ὀξύνεται καὶ βαρύνεται ὡς φησὶ πολέμαιος. τὸ μὲν γὰρ βαρυνόμενον ὄνομα, ὂν τῆς καθιεμένης μολίβδου παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι φέρεται. τὸ δὲ ὀξυνόμενον, ὂν τῆς ὀπώρας παρῆχθαι. καὶ λέγουσι τὴν ὀπώραν ἀπὸ ταφύλου πινὸς ὃς ἐχώρει γύης τοῦ διου ὄσου. ἡρακλείδης δὲ ὁ μάρτεφησὶ λήγουσι ἀπὸ ὀξυνομένων. οὐδὲν ἔχω τῶν ἀπὸ τῆς λη λημμάτων θηλυκῶν ὀνομάτων ἀμέτοχον χρόνου οὐδετέρου παραληγόμενον τῷ υ, ὀξύνεται. κρυώλη. φασιόλη. κἀχύλη. κορδύλη. οἱονεὶ ὀξύνοντες, φασὶν ὅτι ἀπὸ βαρυτόνου ἀρσενικοῦ γέγονε. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς ἡ θηλυκὰ ὀξύνεται, ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ βαρύνεται. οἷον πόθος, πόθη. φόβος, φόβη. νόμος, νόμη. ὦνος, ὠνή. καὶ τὸ μιμαλίη, δαμαλὸς δαμάλη. καὶ πῶς τὸ ἠθος ἠθος ἠθη, φίλος φίλη, μύλος μύλη, καὶ ἅμα μυρία. Cἐπὶ τῶν ὀξυτόνων καλὸς καλή, συμβαρύνεται καὶ ὀξύνεται τῆς ἀρσενικῆς. καὶ τινὲς βοηθῆσαι τῇ ἰδίᾳ βουλόμενοι, φα-

σὴν, ὅσα τοῦ αὐλοῦ ἀπραλλάκτως ἔχεται σημαινομένου, ὁμοτροφ. ὅσα δὲ διαλλάπει τῷ σημαινομένῳ, καὶ τῷ τόπῳ διαλλάπει. τὸ μὲν οὖν ξένος ξένη, φίλος φίλη καὶ τὰ ὅμοια, ἀπράλλακτά ἐστι. τὸ δὲ χόλος χολὴ, βρῶσις βρῶσι, τροφὸς τροφὴ, γόμος γομὴ, δόμος δομὴ, διαφέρουσιν. ἔστιν οὖν τὸ σάφυλος ἀρσενικὸν διαφέρει τῷ σημαινομένῳ, ἡ σαφυλὴ τὸ θηλυκὸν ὡσὶ τῆς ὥρας, ὀξύνεται. ἀπὸ τοῦ σάζω γίνεται σκηνὴ, ἡ κραταιοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. πλεόν. οἱ δὲ ῥήματα καὶ ζωγράφος καὶ δοκοὶς, οἷς καὶ λατρεύονται πᾶσα σκηνή. οἱ δὲ εἴδος κοσμούσης αἰκείου. οἱ δὲ σκεῦος οὕτω καλούμενον. οἱ δὲ τὴν μήλ δελφικὴν καλουμένην. καὶ σκηνευτὴς, ὁ σκηνὴν πήξας οἰκῶν.

τάδιον, κὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο αὐλός. ὅθεν διαυλος τὰ δύο στάδια. ἀπὸ τοῦ δὶς αὐλῶνας ἔχειν. καὶ διαυλωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διάπνοος ὁμαλοῦ καὶ σκοῦδια πνέωσι. καλεῖται δὲ ὅτι φασὶ διαυλος ὡσὶ τοῖς γάμοις τῶν θυγατέρων ἀδῶν ἐπιτελοῦντα, δεῖξαι τοῖς μνηστῆρσι τὸ τοῦ δρόμου τέρμα ἐν ᾧ ἐπέφυκει στέλεχος. ἐξ οὗ πᾶσαν τὸν φθάσαντα, τοῦ τέρματος σύμβολον γενέσθαι τῆς νίκης, ὡς πρὸ μὲν τὰ βραβεῖα. ἀπὸ δὲ τοῦ πάσαι, κληθῆναι πάλον καὶ στάδιον. κόρη τέρας δὲ τὸ πάλαι πυκνάριον, μετὰ τὸ εὑρεθῆναι τὸ δημήριακον καρπὸν, ἀνέστησαν. κὶ εὑρωστίας ἕνεκα ἐξιππεύοντο, δρόμου ἡνιοχοῦντος. διὰ τὴν στάσιν οὖν, στάδιον. ἢ ς τὰ σχόλια πυκνή, ἔστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. δάρου. περισκήνια δὲ, τὰ ἐμβόθεν τῆς μέσης θύρας, χαλκᾶ κάγκελλα. κὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, σκηνὴ ἡ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθύς. καὶ τὰ περισκήνια. ἡ ὀρχήστρα. ἀπὸ τῆς ἐξ οὗ ὁ τόπος ἐκσανίδωμα ἔχων τὸ ἔδαφος. ἐφ' οὗ καὶ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. εἶτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν. βωμὸς ἐν τοῦ διονύσου, τετράγωνον οἰκοδόμημα κενὸν ὡσὶ τοῦ μέσου, ὃ καλοῦσι θυμέλην τρόπον τὸ θύμα. μετὰ τὴν θυμέλην, ἡ ὀρχήστρα. φυτεύσι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΙΓΜΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥΤΑΥ
ϹΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΥ

ΤΟΥΒΛΑΥΒ

ΑΥ τὸ στοιχεῖον, ὁμὰ ἐντε-
τα μθμας ἔχει τῦ χαρα-
κτῆρος τῦ στοιχείου τὰς ἐν
τυπώσεις. ἀρτὸ μακρᾶς
τῆς ἄνω κήτου ῖ, τὸ γράμ-
μα ἐστίν. ἐντεῦθεν κὴ τα-
δε ὁ τε τα μθμα ἔχων τὰ
περά. τὸ δὲ ἀλιροθίου πέ-
λεκυν φῆ μιμησάμενος,
ἐνετυπώσατο τὸ γράμμα.

Ταγηνον, τῦτο ἰωνικῶς τινὲς τῆγανον λέγουσι. Ϲ κρω-
δίανος ἀρτῦ τήκω τήγανον. κὴ καθ' ὑπόθεσιν. οἱ,
ἐμοῦ δὲ ὡς ποτὲ τῶν τηγάνου ἐστὶ ζωὴ καρδία, κὴ κατε-
τήκοντο αἱ ὄρκες. κὴ ἀλλόμαλα ἐχώρει κὴ τῶν γυάθων
Ταγηνίας, πέμματά ἐστι τῶν ἀρτυ- τὰ δάκρυα.
γάνων ἐκτέαρος ὑγροῦ Ϲ τυροῦ καὶ μέλιτος κὴ ἀσα-
Τάγυρι, τὸ βρα χύτατον καὶ ἐλάχιστον. οἱ φίλος.
φιλαλέποισιν. ἐὺ πολις αὐξί. Μαθόντι δὲ μὴ τάγυρι
Ταλαζονικοί, οἱ τλητικοὶ κὴ τλῆναι δυνά- μονικῆς.
μενοι πρὸς πόνον ἔργου.
Ταλαύπωρος, ὡς τὸ ἀτάλαύπωρος.
Τάλαντον, χρυσᾶ πατήρ ἐστι ταλαντα. οϛ δὲ
τάλαντον τὸ ζυγὸν πρὸ τὸ ταύτω ῥῆμα. ὁ πρς ῑ κὴ
ἀναδιπλασιασμὸν τὸ ταύτω. κὴ ὡς φαύλως φαντὸς, οὕτω
ταύτως λαντὸς, καὶ τὸ οὐδέτερον ταυτὸν. κὴ σωζόμενοι
πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς τάλαντον. κὴ σῴζε-
σθαι ἀτάλαντον. ᾱ ὁμοιτάλαντον. κ πρὸ τὸ τα λα-
ον τὸ ὑποκοριστικὸν τῦ βάρους. τάλαντον ὂν ἡ σά-
θμη. καὶ ταλαντεύω τὸ σταθμίζω καὶ ζυγοστατῶ.
συντμάω. τὴν δὲ ῆν τάλαντου μθμὴν ἀνωμάλως
στίεσθαι μὲν ὑπὸ ἐκείνων. κὶ ου μθμὴν δὲ αὖ πάλιν
ἐκφέρεσθαι. μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ζυγῶν. ἐπεὶ τὸ
ζυγεῖν τάλαντᾶν λέγουσι Ϲ ὑπὸ τάλαντᾶν τὸ ὑ-
πὸ βαρύ. πολλὰ εὗρον σημαίνθν τὴν λέξιν. κ πρὸ
τὸ μέσον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου μέρος. καθ' ὃ σημαι-
νόμενον δημοσθένης φῆ πεντήκοντα τάλαντα. κ σα
θμοῦ τι ὄνομα. ὡς πρὸ ἀριστοφάνης. ἀλλ' κ τάλαντα μου-
σικὴ κριθήσεται. κὴ τὸ μήρου. Χρυσᾶ πατὴρ ἐστι πε
τάλαντα. δίφρου σημαινόμενον μὴ κ ρο πω. τέταρτον ἀρι-
θμοῦ τι ὄνομα. ὡς Ϲ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ
ὁμήρου, Κεῖται δ' ἐν σιμόεντι δύο χρυσοῦ τάλαντα.
κὴ δὶ τάλαντον δὲ κὴ δι-τάλαντον, καὶ ἡμι τάλαντον
λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χῆ ὡς κὴ ἡρῦ βίβρυ ἡμιταλάντου.
κὴ ὠέμπτον ἡμι τάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν βίβρυ ἡμι τά-
λαντον, δύο ἡμισυ, τάλαντα. τὸ δὲ ὠέμπτον ἡμι τά-
λαντον, τέσσαρα ἡμισυ. κὴ τὸ ἕβδομον ἡμι τάλαντον,
ἓξ ἡμισυ. Ϲ ὅλως δὲ τινος ἀριθμοῦ πρωτοτύπως μέ-
ρη ἐπιφερόμενα τῆς ἡμι τάλαντον, τρύτυ ὁ πρὸ κοῦ
μενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τῷ ταλάντῳ. οἱ, ἀν μὲν κ,
ἐπτά. ἀν δὲ ϑ, ὀκτώ. σὺν ἀριθμοῦ μθμου δηλοῦ ὅτι καὶ
τῆς. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις, Ϲ τὸ ἓν ἡμισυ τάλαντον
βία ἡμι τάλαντα λέγειν. ὡς Ϲ βία ἡ μία μνᾶ. τὸ μί-
αν ἡμισυ μνᾶν. κὴ ἁπλῶς τὸ τάλαντον κὴ τοὺς πολλα-
οὺς χρυσοῦς εἶχε βῆς. διὸ κὴ φιλήμων ὁ κωμικὸς φῆ.
δύο βλάβοι τάλαντα χρυσοῦς ἔχων ἔξ, ἀποίσει. βῆς
τὸ λεξικοῦ τῆς ἰλιάδος, ἑπτὰ πύροις βίπτοδας, δέκα
δὲ χρυσοῦ τάλαντα. τὰ μὲν ἑξακισχίλια λεγόμενα
πρὸ ἀθηναίοις. διαφόρως δὲ νοεῖται. ἴσα γὰρ κὴ βρα-
χύτι πρὸ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ δῆλον ἡμῖν
ποῦ τὸ ποιεῖ, ἐν τῷ ἑπτὰ πρὸ πόκλου λέγων. Τῶν δὲ
τε τάρτω θῆκε δύο χρυσοῦ τάλαντα. βεβὸ πεῖ χῦ τα-
λάντου τῶν δεκάπυλων, ἔστι βρα χύτι τὸ τάλαντον τ χρυ-
σοῦ, ἴσα πρὸ ἀθλοῖς ὡς ὁ δίφιλος ἐναργύρω. βρα χύτι
τάλαντον φῆ. τάλαντον δὲ, οὐ τάλαντα. ταῦτα
δὲ ἔστι χρυσοῦ τάλαντον.
Ταλαζονείριος, οἱ βασκανοὶ τ τὰ λαύπωρον λέγοντες, κ
ὁ τηλόθεν πεπραμμένος, οἱ οἰονεὶ ὁ πολλὴν πρᾶσιν ὠνούμε-
νος τῦ ἔστι πολύπωρος κ ὁ πολλὰ τετληκὼς Ϲ πολ
λῶν πεπραμμένος. κ πρὸ τὸ τηλόθεν πεπρακέναι.
τὰ λαζονείριος. κὴ πλεονασμῷ τῦ ι ταλαζονείριος.
Τάλαρος, καλαθίσκος ὑφάσμος. κυρίως, δὲ ὃς εὖρος.
εἴρηται δὲ ἀπὸ τ τε τάθαι. κ ἀπὸ τῦ τηρῶ ταρός.
κὴ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς τάλαρος, ὃς τυρὸν
ἐπωτήδειος. ἢ ὁδὸς, Ϲ τὰ λάρου ἐφόρεων. κὴ ὁμη-
ρος. Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τάλας, σϛ τ ἄθλιος. πρὸ τὸ τάλλω ϹΙλιάδος ϛ.
τὸ κακοπαθῶ. ᾱθα ἡ ὁδὸς φῆ, Ϲ τρέφετο ἀτάλλων
μέγα νήπιος. ᾱ μὴ κακοπαθῶν. τάλλω οὖν, καὶ κ
συγκοπῇ τλῶ. κὴ ταλῶ ᾱθα τὸ ταλάσσης, ᾱν ὑπο-
μείνῃς. καὶ ταλασίφρων ὁ καρτερόφρων καὶ γενναῖος
Ταλαυρίων, πολλὸν ὑποκριτικὸν ϹΙ πρὸ τὸ τλῆ-
ναι. συντμάχη. πρὸ τὸ ταλαύρου καὶ ἐρίου ᾱ σύνθετον.

Ταμίας, ὁ ἀεποιότης. παρὰ τὸ ἄφρ τε τιμᾶσθαι ἀπὸ τοῦ ἀγῶ ἄγω. ἢ παρὰ τὸ τέμνω τὴν ἀφρ ἀριθμὸν τῆς ἀρχῆς. Ταμίαι, ἔφοροι φύλακες ἀμοῖς, ἢ ἐπὶ ταμίας πόλεως. Ταμίαι, ἔφοροι φύλακες Ταμιοῦχοι λογιστικοὶ ἀρχαὶ παρὰ Ἀθηναίοις παρὰ οἱ ταμίαι τὸ ἀριθμόν. παραλαμβάνοι δὲ οὗτοι τὸ, τε ἄλαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον ς τὰ χρήματα τῆς βουλῆς ὃς ἀριστοτέλης. ἔστι καὶ ἀμφίπολοι τῆς Ἀθηνᾶς οἱ ταμίαι ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι τῆς μοσίας ς ἱερᾶς. ὁ ἢ δὲ καὶ τῶν ἱερῶν ἀρχὰς παρεῖται τὰ λαμία δὲ ἐλώκει εὐπόλις Ταμία, πόλις εὐβοίας.

Τάμον, ἀόριστος δεύτερος. καὶ τάμητεύω τὰ κτίνω. καὶ μετὰ χεὶ ταμῶ, καὶ πρὸ ταμῶ. ἀπὸ τοῦ ἀφρ ἀποψάς, ἢ ἐκ τοῦ κληρόω τῆς δοφῆς προκαθέρασάμ. τὸ ῥῆμα τέμνω. τὸ δὲ τάμνω ὡρίσθαι. ὁμέσος παρακείμ τέτμημαι.

Ταμεσόχροα, παρὰ τὸ ταμῶ ταμέσω ταμεσόχοις. σ̅ δὲ τ̅ τεμνοντα τὸ χρῶ τὰ τὸ τμηθῆναι τὸ χρῶτος.

Ταμύω, ἀπὸ τοῦ τείνω. Ταμύσσω δας, τὰ χείας.

Ταμιλεγέος θαυμάσιος, παρὰ τὸ λέγω τὸ ἀμῶμαι ταμα λεγῆς ς ταμιλεγῆς. ἢ παρὰ τὸ τῆλε, τηλελεγῆς καὶ τὰ μιλεγῆς ὁμοίως τὸ κομαιρῶν ἀφθονος ἔχων. Ταμυκτῆρες, τὰ χείλη.

Τανύκνες, τετραμμένην ἔχοντα κνῆν, ἢ ἀγκύλην. φυτὸν ἐν ἠπείρῳ μέλαν, ς̅ τ̅ εἶφος. τὸ δὲ τανυκνεμον ὄζος, φρὶς τετραμμένος κλάδος. καὶ ἔστιν ἀπλῶς ἡ λέξις, πολλοῦ μέχρι πολλοὺς καὶ παρατετραμμένους.

Τανύπεπλος, ἐπὶ μὴ κατέπλον ἔχουσα. ὀξυτόνως καὶ τ̅ φορούσα εὐμήκη φαίνεσθαι δηλοῖ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τανύω, τανύσω, τανύπεπλος. ὡς τανύω τανυμήκης. καὶ τανύπερος, ἢ παρατετραμμένα πέρα ἔχουσα.

Τανύφλοιο, ἐλιάδος π̅. τ̅ μακρόφλοιον ἔχουσαν.

Ταπεινός, ἢ παρὰ τὸ βάπτω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐβαφον βαφῆναι βαφήσομαι βρῶσις, ταπὸς. ἢ ὡς ἐκ τοῦ ὄρος ὀρφανός, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔβαφος ἐβαφήνος. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, βρῶσις τῶν συμφώνων, ταπὸς. ἢ παρὰ τὸ πέτομαι πτὸς τ̅ ἐς τ̅, καὶ τ̅ ἐς τ̅ ἐς τὸ α̅ ταπεινός. ς καὶ ἀπὸ τοῦ θέσις. ἢ παρὰ τὸ δέπας πεπτὸς καὶ πεπεινός. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πτὸς τ̅ ἐς τ̅ ἐς τὸ α̅ ταπεινός. ἢ παρὰ τὸ τὰ πτὸς τὰ πτὸς τὰ πτεινός ἐν ὑποθέσει. ἢ παρὰ τὸ τὰ πτὸς τὰ πτὸς τὰ πτεινός

Τάπητες, ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. καὶ κ̅ συγκοπή. οὕτως ἀριστοφάνης. ἐτυμολογεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ὠρίων, παρὰ τὸ θάλπω, θάλπης. καὶ μεταθέσει τοῦ θ̅ ἐς τ̅ καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ̅, τάπης. ἢ διὰ πτὸς ς τάπης. ἢ παρὰ τὸ θάπτω, θάφης καὶ τάπης. ἢ παρὰ τὸ πατῶ, πάτης καὶ τάπης.

Ταλαῶν μ̅ τ̅ ἰσχύες. καὶ γάρφασι ταλαοῖο. οὐκαλεῖται δὲ. ἀπὸ τοῦ ἐς ὡς ἐυθῆ ὦν ἀπὶ κῶν κέκλιται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο̅. ὡς μίγνυμι. ἀνδρογεώς.

Ταραντῖνον, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον. οὐ πάντως πορφυροῦν ὡς ἔνιοι ὑπέλαβον. καὶ ταραντῖνα βαφαί.

Ταλάσια, τὰ ἔρια. ἀφ' οὗ ς̅ ταλασιουργοὶ οἱ ἰσουργοί. τὸ σι, ἰ. τὰ διὰ τ̅ ιος κύρια ὑπογράσυλλαβα πρὸ πρὸ ξύτονα διὰ τ̅ ῖ βαρ̅. χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κλέος καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἥδεως. ὁ πρόπωπος. γεώργιος. πρός καὶ ταὐτὸν ἐστὶ

Τασύλλαβα, διὰ τὸ ἄφθος. παρὰ τὸ κλέος, διὰ τὸ ἡρά κλῆρος. ἀπὸ τῶν ἥδεως διὰ τὸ βασίλφος. παρὰ ἀχαιοῖς οἶμαι τὰ ἀλουργᾶ, καὶ τὰ ἀπὸ ὀστρέου.

Τάρβος, σ̅ τ̅ φόβον. ῥῖσι παραγωγῆς ὁ ἡρωδιανὸς τὸ ὑπελαβε. παρῶχηκε, ἐκτ ταράσσω τάραβος, καὶ συγκοπῇ τάρβος, παρὰ τὸ ταράσσω τὸ ψυχή. β̅, ἐκτ ῥέπω. ὁ β̅ ἀόριστος, ἔταραβον, τάραβος καὶ τάρβος. οἱ δὲ εὐλαβούμενοι, φεύγοντες. ῥίπτω, ἐκτ τείρω καὶ ταράττω. ὁ β̅ ἀόριστος, ἔτραφον, τάρος. καὶ πλεονασμῷ τ̅ β̅ τάρβος. καὶ ἐκ τοῦ ταρβῶ τάρβησάν τε, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθησαν.

Ταραχή, ἐτυμολογεῖται μὲν παρὰ τὸ ῥάσσω χεῖσθαι. παρὰ ῥάξ δὲ παρὰ τὸ ταράσσω. τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, ῥάσσω. μετὰ τ̅ στερητικοῦ α̅, ἀράσσω. ς πλεονασμῷ τ̅ τ̅, ταράσσω. ταράξω, τετάραχα. τὸ ῥᾶ, βραχύ. διαφ̅. τὰ διὰ δύο σ̅ ἐκφερόμενα παρὰ τὸ ῥῆμα ὑπελαβε δύο συλλαβὰς βαρύτονα διχρόνως παραλη γόμενα, συγκέλλοντος. οἷον, ἀνάσσω. πατάσσω. τα

Τάμνε, σ̅ τέταρα. ὧν μ̅ τ̅ διατέμνω, ῥάσσω. Τάμνε μέσους ὀρθωνας ἢ ἁρμαλιὰ ἀνύτουσι εἰσι. ὧν δὲ τ̅ παρελαύνω, Τάμνοντα μφὶ βοῶν ἀγέλην. ὧν δὲ τ̅ θύουσα, Καὶ ἀρτομάχου ἀρούρης τάμνεν, ἰλιάδος χ̅. ὧν δὲ τρισὶ δ̅ ἐν τόμῳ ὁρίσεις, Ὀφρ' ὁρχια τά

Τάρισος, παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχείᾳ ἵχεσθαι μὴ ἀλλός. καὶ παρὰ τὸ τάρις ἔχειν, βοῶν τ̅ γ̅ς τ̅. καὶ ταριχεύειν,

Τάρταρον, παρὰ τὸ τάρος.

Ταρσός, ὁ καὶ ὡτερος τ̅ ὁδὸς τοῦ ποδός. οἱ δὲ, τ̅ πρὸ τὰ μέφη τοῦ ποδὸς οὕτω λέγοισιν. ἄμοιρος δὲ τὸ σκέλος ὅλον τοῦ ποδός. παρὰ τὸ ἔχ τε ταράχθαι καὶ συγκεχύσθαι τὰ ἐν αὐλῷ

Ταρτημόριον, δίχαλκον. τὸ δ' ὅλον ς πάντα. τοῦ ὀβολοῦ, ταρτημόριον ἔνιες καλοῦσι. ὧν, δίχαλκον

Ταρφειὰς, ἀρίσταρχος ὀξύνει ὡς πυκνὰς. ὁ δὲ ς βαρύνει. θραξδιονύσιος, ὁμοίως τῷ τα χείας, παρὰ τὸ τάρφις ἀρσενικῶς οὖ πολλαὶ κῆσαν χήσεις. καὶ δῆλον ὅτι

ἀναλόγως μὲν ἀναγιγώσκ᾽ ὁ Θρᾷξ. ἐπεκράτησε δὲ ἀριστάρχου ἀνάγνωσις.

Τάρφεσι, ταῖς πυκνώμασι. δάσεσι. παρὰ τὸ ῥέφεσθαι ἢ αὔξεσθαι. ἢ ἐὺς θ᾽ ἅτε τῶν πληθυντικῶν, τάρφη. σημειωτέον δὲ πῶς ἐπὶ θηλυκοῦ ἐνικῆ. καὶ πληθυντικῆ οὐδετέρῳ. ὄχθη, σκέπη, τὸ σκέπος καὶ τὰ σκέπη. βλάβη, τὸ βλάβος, καὶ τὰ βλάβη. στέγη, τὸ στέγος, καὶ τὰ στέγη. δέρη, τὸ δέρος, ᾧ τὰ δέρη. οὕτως οὖν καὶ τάρφη ἡ πόλις. παρὰ καὶ ταν γὰρ ἐκ τοῦ ταρφεῖα λίμνη. τὸ οὐδέτερον, τάρφος. καὶ τάρφη. ἡρῳδιανὸς πᾶν παθητόν.

Ταρχύσωσι, θάψωσι. τὰ νεκρομισεύματα τῶν νεκρῶν, πρὸς κηδείαν ἐπιτελέσωσι. ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῆς ἐν τοῖς νεκροῖς γινομένης ἐν τῷ θάπτειν αὐτοὺς εἴρηται τάρχεα καὶ ταρχύω.

Ταῦρος, ἢ παρὰ τὸ τείνω καὶ τὸ οὐρὰ ταὐτοῦ ὄρος τὸ πᾶν. καὶ συγκοπῇ ταῦρος, ἢ παρὰ τὸ ταίω τὸ ταυρίω ταῦρος. καὶ βροτῶν, ταῦρος. καὶ οὐ πάντων ἀχαιῶν τόσος οὕτως ὠνόμασαι, παρὰ τὴν ἀνάτασιν.

Ταυρεῖην. ταύρειον δέρμα. Ταῦροι, τὸ σκυθικὸν ἔθνος. οἱ τὰ μῶσιν αὐτοὺς πρὸς βοῦς καὶ τὸν ἄπιν.

Ταῦρος, ὄρος πάντῃ χώρας κείμενον, ἐν ᾧ ἵστι βάλανοι πρὸς βοσκὴν τῶν συῶν. λοιπὸν δὲ αὐτοῦ τοῦ ὄρους εἰς σφοδρὰς ἔφερον, ἃς ταυρικὰς προσόδους φασί.

Ταυροφάγον, τὸ δι᾽ ὑὸς θυσιαζόμενον. σοφοκλῆς ἐν Τυρῷ. ὅτι πρὸς τὸ δὶς θύραμβον νικῆσαι. βοῦς ἐδίδου. καὶ τὸν ὠμηστὴν, ἀφ᾽ οὗ καὶ πάντα τὸν κρατῆρα μετὴν ἐκταυροῦμαι.

Ταυροπόλον, τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ὡς ταῦρος προῄει πάντα. καὶ ὅτι καὶ ὑπὸ ταύρου τοῦ ποσειδῶνος ἐπεμφθέντα ἐπόλευε ταῦρον, ᾧ ἐζήτησεν ὁ πᾶς στρατὸς αὐτήν. καὶ ὅτι ἡ ἴφιγένεια φυτεύσασα ἀπὸ σκυθίας ἐν Ἀττικῇ, ἱδρυσαμένη ἱερὸν ἄλσος, ταυροπόλου Ἀρτέμιδος προσηγόρευσεν. ἐπεὶ δὲ ἐκ τῶν ταύρων τὸ ἔθνος ἦλθεν. οἱ δέ, λέγουσιν ὅτι τῶν Ἀχαιῶν βουλομένων ἀνελεῖν τὴν Ἰφιγένειαν ἐν αὐλίδι, ἡ Ἄρτεμις ἀντέδωκεν ἔλαφον. ᾗ δὲ φανὸν δόμον, Ἄρκτον. ᾗ δὲ μίκαθρον, ταῦρον. διὸ καὶ τὴν θεὸν ταυροπόλον, ἀπὸ ταυροφάγου ὠνόμασαν.

Τὸ ταὐτοῦ πλεονασμὸς, ἀπὸ ἀναλογίας. αἰάντων μία ἦς ὁ πραπίδας καὶ τὸ προσωπον. καὶ χλόος οὐδέτερον αὐτὸ, ἐκ τοῦ χλόος, τοῦ χ. ἀθηναῖοι οὖν μετὰ τοῦ ἄρθρου φασὶ τὸ οὐδέτερον τῆς αὐτὸς λέγοντες ταυτό. ἀναλόγως δὲ δάξω φησὶν ἐστὶ τὸ αἴτιον. ἡ ἐκ τοῦ καὶ ἡ οὖρος ἀντωνυμία. ἵνα οὖν διαστῇ χλόος ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον, ἀπὸ τοῦ πραπίδας καὶ ἀπὸ τὸ οὐδέτερον. ἐκ τοῦ χ. ἵνα τὸ μὲν ἦς ᾖ, σημαίνῃ τὸ οὐδέτερον. τὸ δὲ ἦς ᾖ, τὸ ἀρσενικόν. ἐκ τοῦ χ. ὁ δὲ αὐλὸς, ἄρθρον λαμβάνει. οὐκ ἔστι δὲ ἄρα ὀφείλει ἔχειν τὸ οὐδέτερον ἦς ὁ ὁμοίως τῇ χωρὶς ἄρθρου. ἔχει γὰρ διὰ τοῦ ἄρθρου σημαίνειν τὸ χλόος. ἀθηναῖοι γὰρ τὸ ἄρθρον προσλέγοντες, ἀπὸ τὸ μὴ διδοῦσι. ταὐτὸν τῷ θυμὸν φαγόντες. ταὐτὸ τὸ ὠφελον εἶναι. ὅταν οὖν ἀπίνοι λέγωσιν αὐλὸν, τὸ ὀφελόμενον ἄρθρον δηλοῦσιν οὐ πλεονάζοντες. οὐ δὲ ἐν θάδε πλεονάζουσιν. ὡς οὖν. τὴ λιπὼν ἦλθ᾽, οὐ δὲ ἔχει ταὐτὸν οὖρος ἀντωνυμία. πᾶν παράφος, παρὰ τὸ θήσω τὸ ἐκτιθέναι. ὁδὲ ὑπερος ἀόριστος, ἔθαμον. καὶ ὀξ αὐλοῦ τάφος, ὁ ἀφορίζεται τὰ λείψανα. ἢ παρὰ τὸ θῶ. οὗ πάρωμον, θάπω. καὶ ῥοπὴν οὖν ἐξ τὴν τοῦ τάφος. πᾶν τὸ τοιοῦτον ἐν τῷ ἑήματι. ἐνυμολογεῖται δὲ οἱονεὶ φλάθαμός τις ὤν. παρὰ τὸ φλαῦν ἢ τὸ τεθαμμένους. ἢ παρὰ τὸ ἐκθέσθαι τὸν τεθνεῶτα. σημαίνει δὲ ῥίζα. τὴν ἐκτεθειμένην, ὡς τὸ, Τάφος δ᾽ εἶλεν πάντας ἀχαιούς. καὶ τὸν μὴ κατορυττόμενον, ὡς τὸ, Ἦ ῥα τὸν κτείνας ὀλοὸν τάφον ἀργείοις. σημαίνει καὶ ὄνομα νήσου, ὡς τὸ, Ζάκυνθος οὖθος παρώνιος ἐκ τάφου ἐστί.

Ταφός, ἡ ἔκθεσις. ὅμηρος. Ταφὸς δέμνια εἵλετο πάντα. ἐστὶ ῥῆμα θηματὸ παρὰ πᾶν. ἐθάμβησα. ἐθαμβήθην. ἐθαύμασα. ἔστι δὲ δύτερος ἀόριστος. ἐκτὸς πᾶν, ἔθαμον, ᾧ ἔταφον. ἰωνικῶς ᾧ τάφων. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἐκ τῶν τάφων. καὶ γὰρ ἡμᾶς ὁρῶντες τοὺς τάφους, ἐκπλησσόμεθα διὰ τὸ

Τάχος, παρὰ τὸ θάσσον, ἢ παρὰ τὸ μῶκος δεινόν. τάζω τάξω, τέταχα. ἐξ αὐλοῦ τὸ τάχος οὐδέτερως. καὶ τάχιστα, ἐπίρρημα μεσότητος, ἀπὸ ταχέως. ἐκ τούτου. ταχίων συγκριτικόν.

Ταὼν, πόθεν. παρὰ τὸ τείνω τὸ οὐρά. τὸ δὲ ζῶον ἐναβρυνόμενον τῷ ἑαυτοῦ κάλλει φησὶν ὁρᾶσθαι τὴν οὐρὰν ἀθροῶν ἀπὸ δεικνύμενα. ἢ ὅτι ταὼς βεύλονδε εἶναι κατ᾽ ἔκλασιν τὸ ἦς ὦ, καὶ ἐναλλαγὴν τοῦ λ. ἀπ᾽ οὐκ ἔστιν. ἐπαὶ δὲ καὶ τὸ ταὼς ἡρῳδιανὸς διὰ τὸ μικροῦ οὐκ ἔστι σύνηθες τοῖς θήκαις. καὶ λέγουσι τινες ὅτι ὠφελεν εἶναι ἦεως, ὡς λαὸς λεώς. πρὸς οὐ δ᾽ ἔστιν ἢ ὅτι σύνεσταλμένον ἔχει τὰ. καὶ χέριον οὐκ ἐγένετο παρὰ τὸ πίνω ἵς ῥοπὴν τὰ ἦς ε, ὡς πᾶν τὸ οἰνόμενος. ἄξιον δὲ ζητῆσαι διατί οὐ κλίνεται ταὼς ταῶτος, καὶ τυφὼς τυφῶτος, ὡς ἱρὼς, ἱρῶτος. καὶ ἔστιν ἢ ὅτι ἐκθλιπτικὰ ὀξύνεται.

ταῦλα δὲ πεῖσα ἅτοι. ϗ ὁ ταῦλα ἆς ἢ λήγει. μὴ δὲ ὶς δὲ ὁ ἐάφω ταῦλα δίκαυλα λήκυθα εἶμαι. τὰ δὲ δίκαυλα λήκυθα τ' αὐτὴν κλίσιν φυλάττει. εἶμι καὶ εἶς εἶμος. ταῦλα δὲ οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν κλίσιν. τυφὼν ὁ τυφῶνος, ϗ ταῶν ταῶνος. ϗ τυφὼς τυφῶ ϗ ταὼς ταῶ.

Τ αύτε, ὄρθρον εὐθείας τῶν πληθ. ϟ χοιροβοσκός. κῶν δωρικῶς. λέγουσι δὲ ὅτι τὰ σύμφωνα ἀπορ ἔχει ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, θέλει δ' ἔχειν ϗ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθ. ϗ κῶν. λάχητε, λάχητες. ὁμοίως ϗ ὦν ὄρθρων. τὼ ξύλω, τὰ ξύλα. οὕτω ϗ τὰ μοῦσα, τὰ μοῦσαι. ϗ τὰ, ταί. τὸ δὲ γε, σύνδεσμος παραπληρωματικός. τὸ δὲ γέ-κεν, ὄρθρον δεῖ προτακτικὸν ἢ τὸ ὕστερον τακτικοῦ. καὶ λέγουσι πῶς ἔστιν ἡ εὐθεῖα ός. ϗ τὸ πληθ. τῶν κῶν οἱ ὦν φίλων, ἢ ἔστιν οἱ δωρικῆς τ' ἀναλογίαν φυλάττουσι τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, πλεονάζουσι τὸ τ, ϗ ποιοῦσιν αὐτὸ τοί. ὁμοίως καὶ τὸ ὦμοι μαστίγματος.

Τ αχύς, παρὰ τὸ ὠκύς. βοῶπις ὁ ὦ ἆς ᾶ, ἀκύς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ βοῶπις, ταχύς.

Τ αυγίας, ὦν μὲν ἀνθρώπων, τὸ ζεῦμα. τὸ μαῦλα. τὸ φάνη. ζώνη. ὦν δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. ὁ τυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ταύνω. ὁ κτ. ἀνάπλασιασμοῦ γίνεται ταύνω. ϗ παρὰ τὸ ταυόω. ἢ γράφεται τὸ σκηνοδέσμιον, ἢ οἱ πολλοὶ ἀδοκίμως φασκίαν λέγουσι. πλατὺ δὲ ἐν συμποσίῳ. καὶ πᾶν δὲ σκεῦος ὑφασμα ϗ λινοῦν ϗ ἐρίου ταυτίαν λέγουσι. ϗ παν ἀναδεῖν στεφάνοις, ταυτιοῦσθαι. καὶ ταυτίον, ἀπὸ κῶς τ' σκηνοδέσμην, τοῦτέστι πῆμα χιλίων νομισμάτων.

Τ ύγη, δωμάτιον. σέλ. οἰκία. ϹΤ τέγεοι, ὑπερῷοι ὑφηλοί, ϗ οἰνῶν. σοά.

Τ έγω, τὸ βρέχω. Πολιῆς ἐπικύματος ἀὴν τέγε πόδας.

Τ εθυαίκης, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ θανόντος ἐυκτίνου. ἐκτροῦ θυῶ ΡΜ' καὶ παρὰ ἀναδίπλασιασμόν, τεθνῶ. βλοῦ τεθνημι συζυγίας δευτέρας τῶν ἅς μι. ἤμεν χή, τεθνᾶς τεθνᾶτον. ϗ τὸ ἐυκτίνου τεθνᾶκυῖα, τεθνᾶκις. τὸ προσακτικὸν τ

Τ εθνεῶτος, τέθναθι. ὁ ὃν δὲ θνεῶτος ἐστι τὸ τέθναθι, δίκην Ταινάρου εἰμὶ αὐθραχύτονα. ἡ ϗ ἢν δ' ὑστερος ἀόριστος, ὡφέλειν εἶμαι μακρόν. ἀεὶ δὲ ὁ ἅς θι προσακτικὸς ἀόριστος, μακρᾶ παραλήγει. ὁ παρατατικός, ἐτέθναμεν, ἐτέθνατε, ἐτέθνασαν. τεθνήκμι, τὸ πληθυντικόν, τέθναμεν. βλοῦ τὸ ἀπρέμφατον, τεθνάναι. τὸ δ' ὑστερον, τέθνατε. θ τὸ βίτον, τεθνᾶσιν. ἡ δὲ μὴ βούλοιο οὕτως, ἄνωθεν μάθε. τεθνήκασι. καὶ κ' ἀφαίρεσιν ϗ συνολήν, τεθνάασι. καὶ κ' συναλοιφήν, τεθνᾶσι. τὸ δὲ τεθνάμενος, ἢ ὑπὲρ ἀπροῦ τεθνάμενος λέγουσι. τὸ δὲ τέθνηκα ϗ τεθνήκωσα, τὴν μὲν φωνήν, ἐνεργητικά ἐστι. τῶ δὲ σημαινομένῳ, παθητικά.

Τ εθολωμένος, ϗ ὦν χαράς. φερεκράτης. Μυρμηκανθρώπους τελῶν τα καὶ χάροντα Ϲ τεθολωμ'. καὶ ὦν λύπης. Υ τὸ τῆς ἀνοίας ἀνεθολοῦτο δ' ἡ καρδία.

Τ εκμαίρω, στ. τὸ κατασκευάζω, καὶ τὸ σημαίνομαι. ΡΜ' δὲ ἀπροῦ τέκμωρ. τοῦτο ἀπροῦ τέκω τέκωρ, καὶ τέκμωρ πλεονασμῷ τοῦ μ. στ δὲ τέλος. τεκμήριον.

Τ εκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι. φράζεσθαι. τοῦτο ἀπροῦ τέκμωρ τέκμωρος, τεκμηριῶ.

Τ έκος, παρὰ τὸ τέκω τέκους, ὅς γέμω γόμος. ϗ παρὰ τὸ τέκω τέκνον, καὶ τέκνιον.

Τ εκτήνατο, κατεσκευάσατο. οἶμαι ἀπροῦ τέκτω τεκταίνω. ὁ μέλλων, τεκτανῶ. ὁ ἀόριστος, ἐτέκτηνα. ἆς

Τ ελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, Ϲ τὸ τετυκτόν. ὅ ἐστι πλατυσμὸς ἱμὰς, ἀφ' οὗ ἥρτηται ἡ ἀσπίς. ἔστι δὲ ϗ ἕτερος τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τ' ξίφους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τ τείνεσθαι τ' ἱμάντα. ϗ παρὰ τὸ τάλαος, τελαμών. ϗ μοῦσα. τὰ δὲ ἆς μων ὀξύτονα τῶν παραλήγομενα, φυλάττουσι τὸ ω ὦν σκηνικῆς. τελαμῶνος. πλατεῖα μῶνος. ϗ τελαμώνιος κτητικόν, ὡς καλαμώνιος. στ δὲ ἡ ἆ, τῆς ἀσπίδος ἀναφορέα, ὃς τὸ, Ἰφώσει μὲν τευτελαμὼν ἀμφίσπιθεν ὤμοιϊν βόδος. στ δὲ ϗ τ δεσμοῦ, ὃς τὸ, Δησάμενος τελαμῶνι πεῖσφυρον. στ δὲ καὶ

Τ έλος, παρὰ τὸ πίω τὸ ἀνταποδίδω- Ϲ κύριον ὄνομα. μι καὶ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω, ϗ παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ, ἕλος ϗ τέλος. ἀρχή. παρᾶξις. στ ἐξ. τὸ τάγμα, ὃς τὸ, Αἰ-φα δ' ὦν θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον, ἰλιάδος τ. τὸ ὥρας ἥτοιμον τὸ πλήρωμα, ὃς τὸ, Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐ τα δ' οὔ πω. τὸ παρᾶγμα, ὃς τὸ, Οὐδὲ ἔτ' ἐγὼ ἔφημι τέλος χαριέστερον εἶμαι. ὁ θυσίας ἱ. τ' ἑορτὴν παρὰ εὐριπίδῃ. ὃς τὸ, Σεμνὴν ἑορτ' καὶ τέλος προσάξομεν. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσιν ἧσσον τὸ δημόσιον. τέλος Ϲ τὸ δαπάνημα, οὗ ϗ πολυτελής. πάρεξα. ϗ πολυτελές, τὸ πολυδάπανον ϗ πολυανάλωτον. τέλος ϗ τὸ πέρας καὶ ὁ γάμος. οὗ ϗ τὰ προτέλεια. ἐκ δὲ τοῦ τέλος, ΡΜ' τέλειος. καὶ τελείως ἐπίμαβαρύτονον. βλοῦ τελείομαι ἐτελέσθην ἐτελείωμαι. ΡΜ' ὁ παράτατον διὰ τοῦ εἰω καὶ ἀπὸ ἐνεστῶτος ϗ ἀπὸ μέλλοντος. νικῶ, νικείω. τελῶ, τελείω. πῶ, πείω. σῶ, στείω. γελάω, γελαστείω. ἀπὸ τὰ ἀπὸ ἐνεστῶτος γινόμενα, ἔχουσι Ϲ παρατατικὸν μόνον. τὰ δὲ ἀπὸ μέλλοντος, ἐνεστῶτα μόνον. οὗ σεσημείωται τὸ ὤψεον, ἀπὸ τοῦ ὀψείω. τὰ δὲ βλοῦ ὦ λήγοντα καθαρᾶ τῇ διφθόγγῳ παραληγόμενα, βαρύνεται. βλοῦ δὲ τὸ πίσσα τα, τοῦ τὸ ἀπὸ ὀνόματος ΡΜ'. τὸ δὲ μειῶ, καὶ τελειῶ, ϗ ἀρειῶ, ϗ ἀχειῶ, παρὰ τὸ μῦς, ϗ τέλφος, ϗ ἀχέλφος, καὶ ὄρνις.

Τ ελισσόμενος, τελειούμενος. πληρούμενος. ἐνθουσιῶν.

Τ ελαυνικίσαι, ἐνσερίφοις τὸ κινῆσαι. ἀπὸ τελαυνίνου ζῴου ὅς τὸ ἦκος ὄνυκος πολυτελῶς. ϗ λέγεται τοῦτο τελαυνίκιος ἥκω. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κινούντων ἁρμάτων.

Τ ελεσθῆναι, τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως ἀντιφῶν.

Τ ελεσιαζόμενα, θυόμενα καὶ τελούμενα.

Τ ελεσφόρος, τέλος μάντις. ἐπὶ ἁρμυθος.

Τ ελετὴ, θυσία μυστηριώδης. ὁ δὲ ὧρος ὁ θηβαῖος λέγει,

ὁ τι τελετὰς καλοῦσι τὰς ἐπὶ μείζοσι μετάπτωσις μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν ἁγίων αὐλὰς δαιμονημάτων ἢ ἐξ. τελὴν γὰρ φασὶν ἡ δαιμονίαν. καὶ παντελὴς, ἡ πολλὰ ἐθισμοῦ ἔχουσα. χρύσιππος δέ φησι τοὺς περὶ τῶν θείων λόγους ἠκότως καλεῖσθαι τελετάς. χρῆναι γὰρ ὑφ' ὧν τελευταίους καὶ ἐπὶ πᾶσι διδάσκεσθαι. τὰς ψυχὰς ἐχούσης ἔρμα καὶ κεκραπημένης. καὶ πρὸς τὴν ἀμυήτοις ἐπὶ τῶν δῶν αμένης. μέγα γὰρ εἶναι τὰ ἀθλον ὑπὲρ θεῶν ἀκοῦσαι τε ὀρθὰ, ἢ ἐγκρατὴς γενέσθαι αὐτῶν.

Τέλμα, τόπος παλώδης ὕδωρ ἔχων. καὶ τέλματα, τὰ παλώδη ἢ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. ἰσαῖος δὲ εἴπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ τελμῆναι καλεῖ τὸν

Τελματίας, οἰκοῦντα ἐν ⟨ ἐκ τελμάτων παλοῦ. καρία, ἀπέχοντες ἐξήκοντα τὰ σταδία ἁλικαρνασσοὶ ὡς παλέμων. τελμησσὸς δὲ, πόλις ἐν λυκία. ἀφ' ὃ τελμησσοῦρος ἀπόλλωνος, καὶ μᾶς τῶν ἀνηκόρος θυγατέρων.

Τέλσον ἀρούρης, ἑλιάδος ἢ. παρὰ τὸ τέλλω. ἀιολικὸς μοῦν, τέλσω. ὡς κέλλω κέλσω.

Τελχίν, οὐ μόνον ὁ ἰσχυρὸς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔχων μέρος ⟨ καὶ οὖρος, ἀλλὰ καὶ φησὶ μῶν κρῆτας. καὶ τὸ κρητὴν τελχῖνίων λέγουσι. τελχίν, καὶ ἡ ἐς θάνατον καταφορά. καὶ τελχινώδης, ὁ ἁρπαχηλιώδης. καὶ τελχιταίνη, ἀντερίζη. σκληροτράχηλε. λέγουσι δὲ τελχῖνες, οἱ φθονεροὶ καὶ πονηροὶ καὶ βάσκανοι δαίμονες. παρὰ τὸ θέλγω τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω. θελγῖνες τινὲς ὄντες. καὶ παρὰ τὸ θέλγειν καὶ ἀπατᾶν φησὶ ἀνθρώπους.

Τεμένη, ναοὶ. ἱερά. καὶ τὰ ἀφωρισμένα καὶ τιμὴν χωρία. παρὰ τὸ τέμνω τέμενος. ⟨ πολεοπασμῶ τοῦ ε, τέμενος. ὁ ἀπὸ τετμημένος καὶ ἀπὸ κεχωρισμένος τόπος

Τέμνη, τὰ μεταξὺ τῶν θεπαλίας ⟨ τῶν θεῶν. ὀρῶν πυκνὴν ὀλυμπον ⟨ τ' οὖσαν σεμνά. καθόλου δὲ καὶ ἐν παῖς τῆς ὀρεσιν, ἀσκόλιαται διάβολαί. ὡς διονύσιος ὁ πυκνίτης. Πυράτης παρὰ τεμπεαῖς κέρνης. λέγει δὲ τὰς καὶ δύσεις ⟨ φωλεύσεις τῶν ὀρῶν. τοὺς δύγρους τόπους. τεμνη καὶ τὰ σκιὰ τῶν ὀρέων. λέγεται τεμνη, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν ὀρῶν σκώματα. οἰονεί βέννη ἢ ἄυλα, ἃ μὴ βοᾶς ⟨ κάμψας ἔχον

Τναύοι, διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι. παλώδη ⟨ τα. πελάγη. καὶ ἑλὶς ἐπὶ πολάζουσα ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφανομένης τῷ ὕδατι. ἐρέπτεται δὲ οἱ ὑποβρύχιοι τόποι. παρὰ τὸ τέπω τὸ βρέχω, ⟨ τέγος. καὶ πλεοπασμῶ τὰ, τέγαρος. βοᾶς τ' ἐνὸς ⟨ ἆς ἢ. καὶ τέγω τέγανος. καὶ ὑποβρθέσει, τέγαρος, ὁ ὑποβρο-

Τέγης, παρὰ τὸ τείνω τὸ ταινύω. καὶ ⟨ χος τόπος. παρὰ τὸ στέγω τὸ σκιάζω. τέγης.

Τέθριππος, γαστρίμαργος. Τέθοντας, βαρχήλους. τὰ διατεταμένα νεῦρα. ὁ βαρχήλος μὲν, τέθοντας λέγεται ἀπὸ τῆς τάσεως. αὐλὰ δὲ τὰ νεῦρα, ἀπὸ τοῦ τείνω.

Τέοκαὶ τεόν. τὸ μὲν τέο, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα καί. τὸ δὲ τεόν, ἀντὶ σόν. καὶ τὸν δωρικὸν πλεοναστικὸν τοῦ ε. ἔστι δὲ ὅτε τινός. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν, ἕως. καὶ μετάθ ἡ χθονικὴ ἀντὶ εὐθείας, ⟨ τινὸς ἕου. οἱ δὲ ἀιολεῖς βαρύτονοί ἀσιν. καὶ ⟨ αἱ χθονικὰ μετάγόμενα ἀντὶ εὐθείας βαρύνουσι, πολλάκις ἀμείβουσι τοὺς τόνους. ἐκ τῆς ἕου χθονικῆς, καὶ κράσιν ⟨ τ. καὶ λύσει ἰωνικῇ, τέο. καὶ κράσει, τεῦ.

Τέρας, τὸ σημεῖον. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ὁ μάντις ἐρῶ. ἔρας καὶ τέρας. διὰ γὰρ τῶν σημείων καὶ τῶν τεράτων, ἔλεγον οἱ μάντεις τὰ μέλλοντα. διαφέρει δὲ σημεῖον. τέρας λέγεται τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον πρᾶγμα. σημεῖον δὲ, τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν γινόμενον.

Τερατεία, καὶ τερατολογία, ἡ ψευδολογία. καὶ τερατολόγοι, οἱ θαυμασταὶ καὶ παράδοξα μυθευόμενοι.

Τερατοσκόπος, ἱερατικὸς μάντις. θαυμαστοποιός.

Τέρψις. ὡς παρὰ τὸ μάκαρ μάκαρος καὶ τάλας τάλαος, ⟨ μάκαιρα καὶ τάλαινα τὸ θηλυκὸν, οὕτως ἀπὸ τ τέρπω τέρψος, ⟨ τὸ θηλυκὸν τέρψις. ⟨ προθέσει τ ι, ⟨ τέρψις. λυπόφρων καὶ ἀπολλώνιος. Τερείνης ἀνθεαγαίης. ἔστι δὲ πόλις. ὅθεν ἡρακλείδης ὁ τερψιάδης. τὸ δὲ τέρπω, ⟨ παρὰ τοῦ τείρω τὸ κατατρύχω. σπ δὲ τὸ γυφερὸν καὶ ἁπαλὸν, καὶ τὸ θερμόν. ὡς τὸ, Τέρσει κατὰ δάκρυ χέουσα. παρὰ τὸ θέρω θέρσω καὶ τέρσω. τὸ ὡς παρὰ τεθερμασμένου καὶ διακεχυμένου. καὶ τέρσω τὸ ἁπαλόν. παρὰ τὸ διακεχύσθαι

Τερεΐζη, τῆς μοιωνοῖς κρου- ⟨ καὶ μὴ ῥα χύ εἶναι. μάτου τι κατεῖδε σαι, τὸ λεγόμενον τάρσει. ἀφ' οὗ τερεΐζειν λέγει τὸ ἄδειν. καὶ ἀηδονίσσειν τὰ ᾄσε. καὶ τερεΐσματα, ᾠδὰι ἀπατηλαὶ, καὶ ἄσματα. ἐκλυτὰ ἀπὸ μεταφορᾶς τ τέττιγος καὶ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον, ξυστήριον. ἔστι ἐπὶ μαθήματος. ὃ παρ' ἐστὶ καὶ συγκοπὴν τοῦ τείρω. παρὰ δὲ τὸ τείρω, τέρετρον, ὡς φέρω φέρετρον. δηλοῖ δὲ τὸ ῥῶ, τὸ κόπτω. χθὲς τὸ ῥῶσαι, καὶ ἐκρῶσαι, ὅ ἐστι διακόψαι τὸν τοκετόν.

Τερθρεία, γοητεία. πυκνάθεια. παρὰ τὸ τέρας τέρατος, τερατεύω. τερατεία. ⟨ συγκοπῇ, τερθρεία. καὶ τερθρεία. καὶ καλεῖται τέρθρον, σχοινίον τι τ πλοῖον λεπτόν. οἷον τέρετρον. διατερᾶται γὰρ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα. φασὶ δέ τινες τὰ ἀνθρωπομμάτια τ ὠὴ τῶν ἰχθύων ὀργάνου. ἀφ' οὗ ἥρπηται τὸ ἰσοῦ ἡκεραία. ἐκ τούτου γ τερθρία καὶ λεπτολογία. ἄλλοι δὲ τερθρίαν φασὶ τ φλυαρίαν τ ἐντρίς διὸ μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τοῖς ἐφήβοις μὴ τὸ χλυέσθαι πυκνοῖς τοῖς χθὲς στρατεύεσθαι μὲ ἡ συμβαίνη πόλεμος. μὴ μέντοι μὴ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίαν ἐν μέρεσι τοῖς ἀκμαιοτάτοις τῆς μάχης. διὸ οὕτω καλοῦσι τὴν στρατίαν τ ἐν τρισὶ μέρεσι. σπ καὶ ἀπάτην καὶ πυκνεργίαν οὕτως ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἐρετρίου. ὁ δὲ ὦρος ὁ μιλήσιος λέγει ὅτι εἶναι πεῖα ἀχθησαμένους πονοῦντάζοισιν, ἀν κεμπουδία. παρὰ τὸ τερθρεύομαι. φερεκράτης

τερθρία, πνοή. Τερμάς, ὀζάς. ἀπὸ τοῦ πάντων ἀρχὴν καὶ τέρμα εἶναι. Τερμινθος, ὁ τέρμινθος, ἐμφερὲς λίνῳ φυτόν. ἀφ' οὗ πλέκειν φασὶν Ἀθηναίους ὁρμίας χρησιμωδεῖς εἰς τὰ πάντα, καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακα.
Τερμοέσσα, ἀπὸ τοῦ τερμαίζουσα. οἷον, μεγάλη καὶ
Τέρπνισος. παῖς ὁ ἡδὺς ὡς ἂν λίπος καθαρόν, τελεία. συγκριτικὸν τὸ δίγαμμον τερπνότερον. συμπαθὲς πλεονάζει. ὀῖ, ταχὺς ταχείων. κακὸς κακίων. βραδὺς βραδίων. ἐλαχὺς ἐλαχίων, ἐλάχιστος. τερπνὸς τερπνίων, τέρπνισος. καλλίμαχος. Τέρπνισοι δὲ φασὶν οἱ τόδε ὕειες. ὠκὺς ὠκίων, ὤκιστος. γλυκὺς γλυκίων, γλύκιστος. πρέσβυς πρεσβίων, πρέσβιστος. Πρέσβιστος δ' ἀνδρῶν ὑμὴν ὀφθαλμὸς πρέσβυ. αἰσχύλος. βραχὺς βραχίων, βράχιστος. λαλίων, λάλιστος, λαλίσταρος. ψευδίων ψεύδιστος ψευδίσταρος. κλέπης κλέπιστος, κλεπίσταρος. οὕτως οὖν καὶ καλὸς καλίων. καὶ πλεονασμῷ ἐτέρως, καλλίων κάλλιστος. ταῦτα δὲ πάντα τὰ διὰ τοῦ ι διφθογγα καὶ τὸ χόριον. ἔχει γὰρ καὶ μακρόν
Τέρπεσθαι, μετάθεσις ἐστὶ τοῦ κῆβρα χύτρα δόχμος. ρ. παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μετατρέπεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων. καὶ ἀπὸ τοῦ θέρα τεύω τὸ τέρπω.
Τερπικέραως, ὁ μὴ ἀπὸ τοῦ τέρπω, δηλοῖ τὸ τερπόμενον ἐν τοῖς κέρασιν οἷς. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ τρέπω, παρὰ τὸ τρέπειν τοὺς ἀνταγωνίους τῷ κέρατι.
Τερπνός, παρὰ τὸ τέρπω τερπός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ἐκ τοῦ τερπνός, τοῦ τερπνότης. καὶ παρὰ τὸ τέρπειν τὴν
Τέρσεσθαι, ξηραίνεσθαι παρὰ τὸ θέρσω μήκιστα μοῦνα. ἀπολικῶς καὶ προπαροξυτόνως. καὶ ἑτέρσετο τὸ δὲ ξηραίνετο
Τετανῶν, τείνας. ἐίψας. τὸ θέμα τάζω. σσ τὸ τείνω ζ ἕλκω. ὁ μὴν ὦν, τάξω. ὁ μέσος παρακείμενος, τέταγα. ὀδύτερος ἀόριστος, ἔταγον. ἡ μετοχὴ ταγών. καὶ κατ' ἀναδίπλασιασμόν, τετα γών. ἰλιάδος α.
Τετάχαται καὶ τετεύχαται, ἀπὸ τοῦ τεύχω τεύξω, τέτευχα, τέτευκται, καὶ ἰωνικῶς, τετεύχαται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τάσσω τάξω ὁμοίως ἰωνικῶς.
Τέταρτος, παρὰ τὸ τέσσαρας ἀριθμοὺς ἔχειν.
Τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, φυτὸν χαλκοῖ δύο. ὁ γὰρ ὀβολὸς, ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει. ἡμιτημόριον δὲ, τὸ ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε φιλόξενος.
Τεταρχαιωμένη, συμπεπλεγμένη. σωφλημμένη. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν σταρχάνη, παρὰ ἀπὸ τοῦ ταρχάνη καλέσθαι. καὶ τὸ σωφλᾶσθαι, τεταρχανῶσθαι. λυπόφων.
Τέτλαθι. Τέτλαθι μὴ τέρεμνα. καρτέρησον. ὑπόμεινον. ἐκ τοῦ τλῶ τλῆμι. τὸ πληθυντικὸν, τλάμεν. τὸ προσταντικὸν, τλάθι. καὶ κατ' ἀναδίπλασιασμόν, τέ
Τέτλαμεν. φυσικῶς δύνανται εἶναι καὶ οὐσ- τλαθι. πικῶς καὶ κινήσει. βεβήκαμεν, βέβαμεν. τετλήκαμεν, τέτλαμεν. ἀξιοῖ φιλόξενος εἶναί τινα καὶ τέτλημι ἐκ
Τετιημένε. τεταλαιπωρη- μὰ. πεῖ πάθους. μένε. ἀπὸ τοῦ τίω τὸ τιμωρῶ, σσ πεῖ πάθους τιῶ. καὶ σσ τὸ λυπῶ. ὁ μὴν ὦν τίσω. τέτικα. τέτικμαι.

Τέτρε, ἡ ὁδός. Ἡ δὲ τῶν τέτρε ἡβώοι, ἀπὸ τεσσάρων. οὐδεὶς δὲ ἀναπτύσσει τὸ ε μικρὸν τοῦ τέτρε. τὸ τέτρε,
Τετραβάμων, τετράποδος. ἔστι δυϊκόν.
Τετραφάλαρον, τεσσάρας φαλοὺς ἔχουσαν.
Τετραποδίσαι, οἱ ἀπὸ τοῦ βίου ζῶντες.
Τέτνικα, μέσος παρακείμενος καὶ διάθεσις μέση. καὶ ἔστι μέση διάθεσις. ἡ ποτὲ μὲν ἐνεργάσαν, ποτὲ δὲ πάθος ἀπεργάσασα. καὶ ἀπαρέμφατον. ἐκ δὲ τῶν μέσων τοῦτος ἐπὶ ἀμφοτέρας φθάνει τὰς διαθέσεις, ἃς οὐ ἡ ἑρμηνεία, ὁ τῶν μέσων τοῦτος φθάνει καὶ ἐπὶ τὸ ἐνεργητικοῦ χαρακτῆρος ζ ἐπὶ τὸ παθητικοῦ. καὶ ἐπὶ τὸ παθητικοῦ μὲν, διὰ τὸ ἠκροασάμην καὶ ἀκηκροξάμην. παθητικοῦ δὲ τύπου τὰ. ἐπὶ δὲ τὸ ἐνεργητικοῦ, ὡς τὸ κέκτημαι ζ πέπτωκα. ἄμφω. τὸ λέλογα καὶ πέφαδα, ἐνεργητικὴν ἔχει σημασίαν. τὸ δὲ τέθνηκα ζ δέδορκα, παθητικήν. οἱ αὐτοὶ δὲ σχηματισμοὶ, καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ λαμβάνουσι καὶ ἐπὶ πα-
Τεράφαται. ῥέπω. τέραφα. τέραμμαι, θητικοῦ. τέραπται. τεράμμεθα. τέραφθε. καὶ ἰωνικῶς τεράσι. τὸ ἀποξύτονον ἐντελές. οἱ, τεράσιν. φασὶ καὶ ἐκτετάσαται, τέτασται. ἀπροσδιορίστως τεθέσθαι τέτασθαι
Τεραμίζω. οἱ, ἐπὶ τεταρταμέρου ποιῶ. ἀριστοφάνης.
Τεραρχία, τὸ πάρων μόνων οὕτως τῆς θεσσαλίας, ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέ φασιν εἶναι τῶν τεττάρων, θεσσαλιώτην. φθιώτην. πελασγιώτην.
Τετρᾶχμον. οὐ δύνανται καὶ τὰ συγκο- ασιώτην. πεῖν γλυκάθαι διὰ τὸν τόνον. ἡ γὰρ συγκοπὴ γίνοιτο, παρὰ λόγος ὁ τόνος. τετράδραχμον. καὶ ἀπροσδιορίστως δ, τετράδραχμον. καὶ σὺν ἀλοιφῇ, τετρᾶχμον. καὶ πεῖ πάθους τὰ
Τετρήνας λύχνους, λυποφρονῶν. διατρυπήσας.
Τετρήγει. Τετρήγει δ' ἀγορή. ἐτετάραχται. ἀπὸ τοῦ ταράσσω ταράξω, τετάραχα, ἐτεταράχθην. ὁ μέσος ὑπὸ σὺν τέλειος, ἐτεταράγειν. τὸ γίγνεται ἐτεταράγει. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐτέρᾶγει, ἐτερήγει. καὶ ἀπροσδιορίστως ε. ἄμοιρε δὲ ἀπὸ τοῦ ῥίζω. οὐκαλῶς. Καὶ ἀορὴ τερηχύα. ἡ ῥαχία καὶ θορυβώδης. ἡ τεραχυμμένη ὑπὸ τοῦ θορύβου. ἀπὸ τοῦ ταράσσω, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥαχύνω.
Τερύχωμαι, ἐκ τοῦ ῥυχῶ συζυγίας γ τῶν πεῖ πάθους. τοῦ ῥέκτοῦ ῥύχω βαρυτόνου. τοῦ ῥέκτοῦ ῥῶ ῥηκῶ. ῥῶ ῥύω καὶ παραγωγὴν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ. Τέρωρον, παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἡρμόσθαι τινὶ ἰδίως ἐπὶ τῶ.
Τέπα, προσφώνημα τιμητικοῦ νεωτέρου φίλου πρὸς παλαιότερον. ἀπὸ τοῦ ἄπα. καὶ κατ' ἀναδίπλασιασμόν,
Τέπιξ, μουσικώτατον ζῷον. παρὰ τὸ τερετίζω τέπα. τὸ μουσικῶς φωνῶ. Τερέτιξ, καὶ συγκοπῇ τέπιξ. καὶ παρὰ τὸ τάπω τάξω τάπιξ, ὁ τεταγμένην ἔχων καιρὸν ἐν τῷ
Τετύφωμαι, ἐὰν ἐμβεβρόντημαι. ἐξ ὧν ἄδην. φασὶν ἐτοῦ ἡ βροντῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ τυφῶνος καὶ φερομένου σκηπτῶν. καὶ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐλὰ ὀνόμασεν ἀθρόως καταῤῥαγέντα. καὶ τετυφῶσθαι τὸ μεμνῆσθαι. τὰ γὰρ τυφώνια πνεύματα, μανίαν ἐμποιεῖ πεσόντα.

τετύνωμαι, ἀπὸ τοῦ κατασκευάζομαι. ἀπὸ τοῦ τεύχω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον. ὁ παθητικὸς, ἐτύχθην. ἐτυχόμην. ἐτύχθημεν. ἐτύχομεν. καὶ κατ' ἀναδίπλασιασμὸν, τετύχομαι. κ τετύνωμαι κατὰ συγκοπήν. ὡς παρὰ τὸ κεκάλυμμαι ἀπὸ τοῦ καλύπτω. τὸ δὲ τεύχω, διὰ διφθόγγου. τὸ κατασκευάζω καὶ τὸ ἐπιτυγχάνω. ὁ μέλλων τεύξω. ὁ παρακείμενος, τέτευχα. ὁ παθητικὸς, τέτευγμαι, τέτευξαι, τέτευκται. κ ἀπαρέμφατον, τέτευχθαι. ἐκ δὲ τοῦ τέτυκται, γίνεται τυκτός. ὃς τέφυκται φυκτός. καὶ ἄφυκτος ὂν οὐ διὰ ταύτης διαλαμβάνομεν. καὶ οἰωνὸς ἄφυκτος. ἀφ' οὗ ἄφυκτος ὂν οὐ διαθροῖ δακτύλοις. ἐκ δὲ τοῦ τέτευκται, τὸ τευκτός. οὗ θέσις τεκταίνω. οὗ ὁ ἀόριστος παθητικῶς, ἐτεκτηνάμην. ἐτεκτήνατο. ὁ μέσος, ἐτεκτηνάμην. ἐτεκτήνατο. κ ὅμηρος ἰλιάδος ε. κ ὡς παρὰ τὸ τέφυμαι γίνεται ποιητικῶς τέφυμαι, οὕτω κ ἀπὸ τοῦ τέτευγμαι τὸ τέτυμμαι ἀπὸ τοῦ τεύχω βαρυτόμου. ὅθεν ὁ παθητικὸς ἀόριστος, ἐτύχθη, ἀπὸ τοῦ καταδεσκευάσθη. ἐπιτυχέστερον. ἔστι καὶ πεπαιωμένου τεύχω. ἧξου καὶ τὸ τετυχεῖσθαι. ὁ ἁπλοστείας ε.

τεῦ, ὄνομα ἀόριστον ἑλληνικῆς, ἀντὶ τοῦ τίνος. λέγεται καὶ τεύχος, στ. ρία, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, κ τὰ τῆς νεώς. καὶ ἀρχεῖόν τι.

τευτάζω, παραπαίειν, κακοσκευωρεῖσθαι, κρατεύεσθαι. κ πολυδιαρρίβεσθαι τῷ ἀγῶνι. λυσιφρονοῦντα κ δίγυμος, προθεὶς ὅτι ἐνίοτε στ κ τὸ φερνίζειν. κρωδιὸς δὲ λέγεται κ μεμψίμοιρος φιλεῖ γὰρ ἐστρεφῶς τι παρατηρεῖν κ ἐνεργεῖν. πλάτων. ἢ οὐ δὴ θέρυβος τευτάζοντων, ἢ παραπαίοντων κ διαρριβούντων. καὶ ἐν τιμαίῳ τευταπότι, ἀντὶ τοῦ διαρρίβοντι. γράφεται κ τεταπότι. τηλεκλείδης.

Πάντες δὲ τεταράζοιεν, ἢ παραπαίοιεν. σκευωροῦνται. στ καὶ τὸ πονηρεύεσθαι, καὶ τὸ κακοτεχνεῖν. κ τευτάζω, τὸ ἀεὶ λέγων. φλυαρῶν. ἐκτορική.

τεύμησαν, κατεσκεύασαν. ἐτέχνησαν. ἔρχεται δὲ ὁ τοῦ τεύμησον τὸ ὄρος ὑπὸ τὸ διὸς κατασκευαθέντα ἐς ἀποκρυφὴν τῆς εὐρώπης, ἀπὸ τοῦ κλπθῆναι τεύμησον ἀπὸ τοῦ κατεσκευάσθαι. κ τεύμησα ἀηδόνος, θηρίον.

τέφρα, κατὰ τὸ τύφω τὸ καίω. ἡ κεκαυμένη κονία.

τέχνη, κατὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, τεύχνη. κ συγκοπῶς, τέχνη.

τεχθησόμενος, ἐκ τοῦ τέκω, τέτεχα, τέτεγμαι.

τέως, τοῦ κατὰ παλαιόν. ἐστὶ τῷ προτοῦ, ὃ δὴ κ πρὶν λέγεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως ἡμῖν αὐτῷ ἐχέτω. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. ἕως. τέως.

τείρεα, τὰ ἄστρα. κατὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴρεα, κ τείρεα πολεμικῶς τ τ. καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημαίνουσί τινα σημεῖα. κ κατὰ τὸ τέρας τὸ σύμφορον. σημαντικὰ γάρ ἐστι τῶν μελλόντων. κ κατὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ. πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀστέρων κατεπονήθησαν, καὶ γεγόνασιν ἀστρόβλητοι, ὡς παρὰ τὸ ἐμβρόντητοι. κ τειρεσίας ὁμαλῶς, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, κ παρὰ τὸ τείρεα. πολλάκις γὰρ οἱ μάντεις ἐκ τῶν ἀστέρων τὰ λεγόμενα. κ παρὰ τὸ τείρεσθαι. οἱονεί ὁ καταπονούμενος ἐκ τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν. τυφλὸς γάρ ἦν.

τεῖχος, παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, τεῦχος καὶ τεῖχος. κ ἀναβιβάζεται τὸ ῥῖχος. ἐκ τοῦ τεῖχος, τὰ τείχεα. κ πολεμοποιῶ ῥῦι, τειχόεις.

τειχεσιπλήτα, ῥῖς τείχεσι πρὸς πολεμίζω. πορθητά. ἢ δὲ διὰ τοῦ β γράφει, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων.

τὴν ῥῦν ἰμάντα, ἰλιάδος ξ, ἀντὶ τοῦ δέξαι, λάβε. ἔστι τάων τῶν, οἵ τὸ δέχομαι. τάεις τάς, τάᾳ τά. καὶ κράσει ῥῦα καὶ ἑᾶσι δωρικῶς, τᾶς, καὶ τᾶι. ῥῦτρυ ὁ παρατατικός ἔταον, ἔταες, ἔταε. κ τὸ προσακτικόν, τάε. κ κράσει δωρικῇ, τᾶι. Κύκλωψ τᾶι πίε οἶνον

τὴ βοτὴν, ἱμάτιον, κ χλαμὺς ἡμιφορεῖ τύραννοι.

τὴ γάνον, παρὰ τὸ γήθω τὸ χαίρω. κ μεταθέσει τ κ ἁπλοῦ

τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. καὶ ἔστιν ἐπιρρήματα τοπικόν. ἀπὸ τοῦ τῆ, χθονός.

τηθαλλώδης, γυναικόφρων. ὑπὸ τὸ τηθὴ τεθραμμένη. τηθέα, ἡ ἡ τηθή. <μουσ.

τηθὴ, ἐκ τοῦ τῆ. ἡ λέγουσα τῷ βρέφει λάβε. θήλασον. ἐν δὲ τῷ ἐκφορικῷ εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν μάμμην, ἢ πρὸς πατρὸς ἢ μητρός. μήτηρ.

τηθὺς. τηθύος, ἡ γῆ, παρὰ τὸ τίτθη. τὸ γὰρ ὕδωρ, πάσῃ βρέφει. κ ὁ τῆ κυρία δοῦσα τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ' ἧς πάντα

τῆλε, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. τὰ βρέφεται. ἐν δηλοῖ τὸ πόρρω. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόσε. συγκοψον τὴν ος συλλαβήν. ἐκ τούτου ἐν τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ ἴσασθαι καὶ τὴν ἱστορίαν.

τηλεδαπὸς, οὐχ ὡς τινες ἔγκεινται τὸ ἔδαφος ὁ πόρρω ἐὼν ἔχων τὸ ἔδαφος καὶ τ πόλιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ πόρρω εἶναι, διὰ τοῦ δαπὸς τῆλε, τηλεδαπὸς, ὁ μακρὰν ἀφεστηκώς. ὡς ἡ μέτερος ἡ μεδαπὸς, καὶ ὑμεδαπός.

τηλεθάοντες. παρὰ τὸ θάλλω θάλλοντες. δύναται δὲ εἶναι ἐν παρὰ τὸ θαλέθω. καὶ μεταθέσει τ θ ἐς τ, θαλεθάοντες ἐν τηλεθάοντες. οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ τῆλε. κ τηλεθόωσα, ἡ εὐθαλὴς καὶ μεγάλως θάλλουσα.

τήλεφος, ὄνομα κύριον. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐτοῦ ἔλαφον.

τηλία, σῆμα τετράγωνον. ἐφ' οὗ κρίνεται τὰ ἄλευρα ποιᾶσκε, κ ἀλεκρυόμενες συμβάλλουσι. ἐγκριτική. ὁ δὲ ὦρος, τηλίαν λέγει τ πυφέρφαν τ νοσκίμου. παρὰ τὸ σῶ τὸ δηλοῦν τὸ σείω κ κινῶ τῷ σήθω. ἀφ' οὗ ὄνομα σηλία κ τηλία. γράψαντες δύο ἀπίνοι τοὺς ἓς τ, τὸ σῶ τῷ λέποισι. κ ἐν σοῦ θέσει τῆς δια, διὰ πῶ πολεμικῶ τ τ. λέγει δ' ἡ σανὶς τῶν κύβων τηλία. ἐφ' ἧ οἱ κυβεύοντες παίζουσι. καὶ ἀλφίτων πωλητήριον πλατείας προσηλωμένας ἔχον κύκλωσανίδας, οὗ μὴ ἐκπίπτειν τὰ ἄλφιτα.

τηλοῦ, ἐπὶ ἐρημάεσι, καὶ σημαίνει τὸ πόρρω. καὶ γίνεται πρὸς τὸ τέλος τελοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἑξῆς κ, τηλοῦ. τὰ δὲ ὧν τελοῦσαν τείνοντα, μεταβύνει. ἐκτύπτω καὶ τὸ γλυφῶ γλυπτὸς ὢν γίνεται τηλυγέτης. καὶ συγκοπῇ τηλύγετος.

τηλόθι. ἐπὶ ἐρήμου τοῦ τόπου. σημαίνει τὸ πόρρω. καὶ γίνεται πρὸς τὸ, τηλοῦ τηλόθι. ὡς πορρωτέρω πρὸς τὸ ὑψοῦ ὑψόθι, καὶ ἀρχοῦ ἀρχόθι.

τηλυγέτην, καταχρηστικῶς ἀντὶ τῆν. μονογενῆ. κυρίως δὲ τηλύγετοι καλοῦνται, οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες παῖδες, ὅ ἐστιν οἱ ἐκτεροῦ γονικῆς ἡλικίας παρέντες. δοκεῖ γὰρ τὰ μεσαίτερα τῆς παιδοποιΐας γεννώμενα, μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι.

τῆμος, ἔχει τὸ ι καὶ τὸ τ λήγουσαν. καὶ δὲ τὸ ἀρχήν, οὐ. οἷον, Ἀμφὶ δ' ἄρ' τῇ μὴ κλισίη. ἔστι γὰρ τῇ ἐμῇ. καὶ ἐκθλίβεται τὸ ἄρθρου τὸ ι. κὴ κιρνᾶται τὸ η καὶ ἐ ἕως η. Ἐ ἔστι χωρὶς τοῦ ι. ὡς τὸ, Δίεμενοι διάδητῶ μῶν κεχαρισμένεθυμῶ. ἔστι γὰρ τῶ ἐμῶ. καὶ ἐκθλίβεται τὸ ι τοῦ τῶ ἄρθρου, καὶ κιρνᾶται τὸ ω καὶ ἐ ἕως τὸ ω, κὴ γίνεται τῶ μῶ χωρὶς τοῦ ι.

τῆμος, σημαίνει τὸ τηνικαῦτα. καθ' ἣν ὥραν. τότε.

τηκάλλως, μάτην.

τήκελλα, τοῦ ἐπωλήματος μίμησις κὴ τῆ ρόμβος.

τῆς, ὧν μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆς μενίῆς στιχὸς ἥκει. ὧν δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὅς τε, Τῆς Τήκεφ κάλεα πάντα. ἀντὶ τοῦ ταύτης.

τῆν, ὧν μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆν δὲ τῶν αἰκοῦ χεῦρον. ὧν δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὅς τε, Τῆν δ' ἀμπέλακος ἄνεμοι φέρον, ἀντὶ τοῦ ταύτην.

τῆν δ' ἐμὲ, ἀντὶ τοῦ ταύτην δὲ ἐμέ. κὴ ἔστιν ἄρθρον θηλυκὸν μετὰ πρόσθ ἧς ἀντωνυμακὴν σημαῖνον. τὰ γὰρ ἄρθρα, ἡμὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, ἧς ἀντωνυμακὴν μετάγονται σύνταξιν.

τόνδε, ἐν μέρει λόγου. ἧδε κὴ δεῖ, ὠφέλειν εἶναι τὸ δ'.

τρεῖς, ὁ τρῶν τὰ ἡδυπνεῖα ἀλφάνειν δύναμενα, καὶ ἀκράδαντα ἡδυπαθῶν λελημμένος.

τρώω. πρὸ τοῦ θέω, θρῶ. ὅπου δὲ ἔχει ὡς κὴ θεωρῶ. κ' ἐκ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάττω. πλεονασμῷ τοῦ τ, τωρῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὡς ὠλωρός. κὴ τῇ θῶ τ μακροῦ ἧς μακροῦ, τηρῶ. κ' ἐκ τοῦ ὁρῶ τὸ βλέπω.

τὰ, κὴ σόδος. σῆ τὸ ζητεῖς. ἐκτύπτω τάω τ σημαίνοντος τὸ ζητῶ, τῶ κὴ ἀναδιπλασιασμόν, τα τάω τα τῶ. κὴ κατ' ἔκτασιν τη τῶ. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, τη τάομαι. τὸ β, τη τάη, τη τᾶ. τὸ γ' μέσον, τη τᾶται, ὡς πορῶμαι πορᾶ πορᾶται. κὴ ὅμηρος Τήτεα ἐκάλεσε τὰ ὄρεα, τήτεα γάρ ἐσιν ἃ ζητοῦντες κὴ δύουσιν. Ἰλιάδος ω.

τηυσὴ, ἡμαρταία. ῥοπὴ τοῦ δ' ἧς τ κὴ τοῦ ε ἧς η. δεῦσὴ γάρ ἐστιν, ἡ ἔκλυσις, πρὸ τοῦ δεύω. τὸ ὑγρὸν καὶ ἐκλυτὸν ποιῆται.

τιάρα, κόσμος ἐπὶ κεφάλαιος ἦν οἱ βασιλῆς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν πρὸ πόρσας. οἱ δὲ ρατηγοὶ, κεκλιμένην. τὸ δ' αὖ σόφασιν εἶναι καὶ κίδασιν.

τιβὴν τιβῆνος, λέγεται ὁ ῥίπτων. ῥιβὴν τις ὤν. ἀπροβολῆ τοῦ ῥ, πρὸ τοῦ ἐπαίω ῥιῶ βάσεων κῆσθαι.

τιν, κὴ ὁ τιν, οὐκέτι πλεονασμός, ἀλλὰ μέρη λόγου ἐσί. τὸ τι, πῶς ἀπὸ τινος. ὁ τις, οἵτις ἐσὶ πρὸ πληρωματικός. καὶ ἀπόλυσιν σημαίνει ὅσος τῶ δῆ. Τίνδε σύ.

τιθαστεύω. ἐκτύπτω τιθῶ τιθάστω. σῆ δὲ τὸ χειροήθη ποιῶ κὴ πραγωγὴν τιθαστεύω τὸ κ πραΰνω κὴ τὴν χειρίδιον ἐπιφῶ

τιθαυβώστους, λυπόφρων, ἐπιμελείας ἀξιοῦντος. κυρίως δὲ, ὧν τῶν μελιστῶν λέγεται πρὸ τὸ πτέρυγα τῶν βοσῶν. κὴ ὁ μικρός. τιθαυβώστω μὲν ἔλαος, ὁ λυστείας.

τιθήμενος, ὁμοίως τῶ κιχήμενος καὶ ἀνήμενος. ἤτοι ποιητικῶς ἐκτάσις, ἢ διαλέκτω ἀναπέμπεται. πρὸ πάντων. Ἀμφ' ὤμοισι πιθήμενον ἰῷ τεύκη καλά.

τιθύνας, ῥοφοῦς. πρὸ τοῦ πίθου, σημαίνει τὸν μάσσον, γίνεται πιθήνη. καὶ ἀπροβολῆ τοῦ τ, ἰθήνη. κ πρὸ τοῦ θήσω μέλλοντα τοῦ θέφω, ἐνεργητικὸν ὄνομα, θήνη. καὶ διὰ πλασιασμῷ, πιθήνη.

τιθωνὸς, ἡμέρα, πρὸ τοῦ πίθασος τὸ σημαῖνον τὸ ἥμερος. σημαίνει καὶ τὸν γέροντα πρὸ ἀρίστου φάνη. ἔστι κὴ ὄνομα κύριον πρὸ ὁμήρου.

τίλλω, σημαίνει τὸ ξαίνω. γίνεται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κριοῦ. κ τίλος γὰρ λέγεται. κ ἐκ τοῦ τείλω τὸ ταυύω.

τιμαλφέστερον, πρὸ λυπόφρονι πρᾶγμα ἀξιαγάπητον. καὶ πιμαλφέστερον, τὸ πιμώτερον καὶ λαμπρότερον. τὸ δὲ μὴν εὑρίσκον πλείστην, ὁ δὴ συμβέβηκε τῶ χρυσῶ. ἄλφειν γὰρ τὸ εὑρίσκειν. κὴ πιμαλφούμενος, ὁ πιμὴν εὑρίσκων.

τιδοῦν. καταφάσιν δηλοῖ, ἀπὸ τοῦ τιδοῦ. διὰ τιδοῦ

τιμὴ, ἐκτύπτω τίω τίσω. τὸ δὲ τίω, γράφεται διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ εὑρίσκεται καὶ συσολὴ. Περὶ μὲν σε τίω δαμασσω. κὴ, Πᾶσ' ὀλβίου ἀνδρὸς τίφ. ἀτὶ δὲ πενιχρόν. ὧν μὲν οὖν τῆς δόσεως κὴ τῆς ἡμῖν γουμένης σωτηρίας, ἰλιάδος ψ. Τιμῆς ἥ τε μοι ἔοικε τετιμῆσθαι Καὶ, τιμὴ δ' ἐκδιδόσεσιν. ὧν δὲ τῆς τιμωρίας, Τιμὴν ἀρνύμενοι μενελάω. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι. ὧν δὲ τοῦ προσῆμου, Τιμὴν δ' ἀργείοις ἀποτινέμεν. ὧν δὲ τῆς ὠνῆς, Τιμὴν ἀλφίσκου τέφνα σάβοιου ἑκάστου. ὅθεν δὲ καὶ τοῦτο ὧν προσῆμου λέγεται. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς κὴ τὴν βασιλείαν οὕτως φησὶν ἁρπάσθαι, Ἦ ἔπι ἔχει τιμὴν μετὰ μυρμιδόνεσσιν.

τίμμα, ἀντὶ τοῦ συνέχυρον. κὴ οἷον ἀπότιμμα ὡς λυσᾶς. τίθεται δὲ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον ὡς ἐν τῶ πρὸ τῶν συμμοριῶν δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκτῆς οὐσίας ἃς φερόμενον πρὸ ἑκάστου τίμμα. ἐν δὲ τῶ κ μισθίου, ὧν τῆς τιμωρίας εἴρηται. ἐκτρικὴ.

τιμήοροι, ἥρωες καὶ ἔφοροι.

Τιμήσεως, ζημίας.

Τίμητηθῆναι, τὸ τῆς δίκης ἀξιοῦσθαι τιμώμενον. ἐν ᾧ γράφουσιν ἐπὶ χρήσιμον. ἀριστοφάνης.

Τίμος, παρὰ τὸ τιμή.

Τιμουλκῶν, ἑλκων τὴν ψυχήν. φυτέσι βαρυτιμῶν.

Τιμωρός, ἀπὸ τοῦ τιμὴ καὶ τὸ ὠρέω τὸ φυλάσσω.

Τιμάσσω, ἀπὸ τοῦ ἰσχίος ἰμάσσω καὶ ψυχάσσω. οὐκ ἀπὸ τοῦ τείνω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πταίω ὁ μέλλων ψαυῶ. ἀπολικῶς, ψαύσω. ἀπὸ βολῆς τοῦ τὴν ὑπὸ πορβιβασμῶ,

Τίνω, σημαίνει τὸ ἀποδίδωμι. ἀπὸ τοῦ ψίω. ⟨ψυάσσω. καὶ παλαιοπαισμοῦ τοῦ ν. ὡς πίω, πίνω. εὕρηται δὲ σπανίως ἀλμῶν, ὡς τὸ, Καὶ ψύχει ταῦτην δίκην. εὐρηται δίδης. ἔστι οὖν τὸ ψίω, καὶ μακρὸν καὶ βραχύ πρὸ τῶν ποιητῶν. ψίνω δὲ τὸ πῖ, ἴδια, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πείνω τὸ πεινάω. ἐκ τοῦ ψίνω, γίνεται ψινύω καὶ ψινυμι. τὸ παθητικόν, ψινυμαι. τὸ δυϊκόν, ψινύμεθον, ἀπὸ τοῦ ψιμωρέσθον.

Τίπε, ἀπὸ τοῦ ψίω τὸ τεκεῖν συνηθῶς. τὸ δὲ πότε, ἐπιζητητικόν χρόνου ἐστί. τὸ δὲ, Τίπε δὲ δάκρυσα, οὐκ ἐπιζητεῖ τὸν χρόνον τοῦ δακρύειν, ἀλλὰ τὸ πολὺν λαμβάνεται. παρέλκον οὖν ἐστί.

Τίς, τὸ οὐδέτερον τί. σημαίνει ἐρωτηματικόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἀπόφημα ἐστὶ τοῦ ψηνύω, ἀπὸ τοῦ λίαν. ὡς τὸ, Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. δηλοῖ δὲ καὶ θαυμαστικόν ἀπόφημα. ὡς ἐν τῷ τί ὡραῖος ἀνθρώπου. ἢ καὶ τί καλὴ ἡ πλησμονή. λέγουσιν ὅτι τὸ τίος καὶ τὸ συνηθῶν πρότερον, εἶτα καὶ τὸ πόθος τὸ τίς δεύτερον. τὰ γὰρ ποσοτικὰ πάντα ἀπὸ τοῦ ς λήγει. διαφέρει δὲ τῶν λοιπῶν ποιοτικῶν, ἐπειδὴ τῆς οὐσίας δηλωτικά. οἷον τίς ἐστι. καὶ λέγει σωκράτης. τὰ δὲ ἄλλα ποιοτικὰ πρὸς τὴν οὐσίαν δηλοῖ. ποιότης ζητεῖται τοῦ λευκὸς ἢ μέλας. ποσὸς, ποσότης, μικρὸς ἢ μέγας. πόσος, τάξεως, πρῶτος δεύτερος. τὸ ποδαπὸς, ἐθνικόν. οἱ μὲν τοι ἀπολλόφασι ποιοῦσιν ὀφθαλμοῖσιν, ὡς παρὰ σαπφοῖ. κλίνεται πρὸς διάφορον σημαινόμενον. ἡ δὲ κλητική, ἀπόπληξ. σημαίνει δὲ καὶ ἐρώτησιν, ὡς τὸ, Τίς ἐστιν οὗτος ὀβασιλεὺς τῆς δόξης. καὶ ἀπόφασιν. ὡς τὸ, Τίς μάχεται, οὐδείς. καὶ, Τίς ἔγνω νοῦν κυρίου, ἢ τίς σύμβουλος. καὶ, Τίς ἐστιν ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον. καὶ ὁ μῆρος. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε. καὶ ἀόριστον. ὡς τὸ, Ἀνθρωπός τις. καὶ ὁ μῆρος. Εἰδέ τις ἐστὶ βροτὸς. καὶ πρόσδιορισμόν, ὡς τὸ, Εἰσὶ ψυχὲς τῶν ὧδε ἐσκιοφοιτων. ἐξ αἰτιατικῆς καὶ ἐπὶ ψιμησιν, ὡς τὸ, Τίς ἀναπέλασσοι ὀψιγυμνόσειεν. καὶ, Τίς σε κατέσκηψεν ἄχος ἔχοντα. καὶ, Τίς εἶσὺ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην. καὶ, Τίς ἐστιν ὁ κρύπτων μεβουλήν. ἢ δὲ τίς ἐρωτηματικὸς ταῦτα λάβοι, ἄττοι αν τοῦ θείου καταγορᾷ. σημαίνει δὲ καὶ εὐτέλειαν, ὡς τὸ, Τίς ἐμὶ ἐγὼ κύριε, καὶ τίς ἐστιν ὁ οἶνος τοῦ παρόντος. σημαίνει καὶ τὸ ἀπαίτιον, ὡς τὸ, Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα. καὶ, Τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, ἢ μὴ δὲ πάντες, ἀλλ' οὐ γε πολλοί. σημαίνει καὶ θαυμασμόν, ὡς τὸ, Τίς οὗτος ὁ πορευόμενος ἐξ Ἐδώμ. καὶ, Τίς ἐστιν οὗτος ὃν καὶ ἡ θάλασσα καὶ οἱ ἄνεμοι ὑπακούουσιν. σημαίνει καὶ τὸ ἐξ ἀμηχανίας εὔχεσθαι. ὡς τὸ, Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ.

Τισάμενος, λέγεται ἐκ τοῦ τ πατέρα αὐτοῦ. λέγουσι δὲ τὸν ὀρέστην, τιμωρήσαντα τὴν μητέρα αὐτοῦ κλυταιμνήστραν. διὰ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς αἰγισθέμενος.

Τίσανδρος, παρὰ τὸν ψίσω μνήσομαι, καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς γενικῆς ψιμήσανδρος. καὶ συγκοπῇ.

Τίσασθαι, σημαίνει τὸ ψιμωρήσασθαι. διαφέρει γὰρ τὸ ψίσειν ἥττον τὸ ψιμωρήσειν. τιμωρεῖν μέν ἐστι τὸ ἐπαμύνειν καὶ βοηθεῖν. ψιμωρήσασθαι δὲ, τὸ προδικεῖν τὰ ἀπολέσαι, ὡς ἀμύνειν καὶ ἀμύνασθαι. τιμωρεῖ μὲν πάτροκλον ἀχιλλεύς. ψιμωρεῖται δὲ ἕκτορα. τὸ θέμα ἔστι ψίω. σημαίνει τὸ ψιμωρῶ. ψιμωρίαν ἐκτίνυω καὶ ἀποδίδωμι. ὅθεν καὶ ψίσις, ψιμωρία. ἀπόδοσις. ἀντεκτισις. τὸ ψίω, σημαίνει καὶ τὸ τιμῶ.

Τίστιαν, ἀόριστος πρῶτος εὐκλινοῦς ἀπολινοῦ. ῥίζην προσώπου τῶν πληθυντικῶν. ἐκεῖνοι γὰρ τὸ τύψαιμι, τύψαι λέγουσι. τὸ δεύτερον, τύψας. τὸ ῥίζην, τύψε. καὶ τῶν μὴ πρώτων χωῦσαι οἱ ἀπολλῶς. τοῖς δὲ λοιποῖς προσώποις, ἠθοιν σὺν ἠθῆναι καὶ διαλέκτῳ. ὥσαυτως καὶ τῶν ῥίζῶν τῶν πληθυντικῶν. οἱ καινῶν. τὰ γὰρ μὴ εὐκλινῆ καὶ ἀόριστον ὄντα ἐνεργητικὰ οἱ ἀπολλῶς διὰ τοῦ φα προφέρουσι. ἴσαιμι μίσεια. ὕσω ῥέψαιμι, ὕσω ῥέψα. ἀνύσαιμι, ἀνύσειαν. τὰ δὲ ῥηθέντα εὐκλινῆ, εὐχῆν δηλοῦσι πράγματος, ὀφείλοντος πληρωθῆναι. ὁ γὰρ λέγων γράψας εὐχεῖ ἵνα ἐν τῷ πρᾶξαι ἔλθῃ τὸ ποιῆσαι. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν τινὶ χρήσιμος, ἐὰν δὲ ἐυρίσκῃ εὐχόμενος ἵνα ἐν τῷ πρᾶξαι ἔλθῃ τῆς ζωῆς, φυτέσι ἵνα ἀποθάνῃ. λοιπὸν εὕρηται καὶ εὐχόμενος αὐτοῦ.

Τιτακίδαι, δῆμος ἀπὸ τῆς αἰανίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ τοῦ πτανοῦσθαι ὁμάσαι οὐ μέμνηται ἡρόδοτος. τὸ δὲ πτανίδαι καὶ θυρεωνίδαι, φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα. ἐξ ἐυτελῶν ἐκωμῳδοῦντο. οὐ χὶ δὲ δῆμοι ὡς τινες οἴονται.

Τιτανίδα τὴν, οἱ μὲν τὰσαν, οἱ δὲ τὴν ἀπικήν. ἀπὸ τοῦ τανύω ἐνός τῶν τιτάνων. ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. τιτᾶνες δὲ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. ἀπὸ τοῦ τίνω τὸ ἀντιποδίδωμι, παρὰ καὶ πτάν. οἱ οὕτω διαπραπόμενοι, ὡς τεδοῦναι τιμωρίαν. ἢ παρὰ τὸ τιτάνω, οἱονεὶ οἱ τείνοντες τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ ὑψαι τὰ ἀνδρεῖα τοῦ παρόντος κρόνου, ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ. τὸ δὲ πτανύεται, σημαίνει τὸ τείνεται καὶ ἕλκεται. παρὰ τὸ πτανύω καὶ ἀναδιπλασιασμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ τανύω.

Τιταρίσιον, οἰνῶ πόλεως. ἢ κύριον. ἢ ὁδὸς ἐν ἀσσυρίᾳ.

Τιτηρόνιον, ὁμοίως τερπνόν.

Τιτθοί, οἱ μαστοί, ὅτι ἐπιζητεῖται δοῦναι τιτθεύσαι. παρὰ τὸ ἐν ψιθεσθαι τῇ στόματι.

Τρώσκω. τρώω. τρώσω. τρώσκω. καὶ κτ̀ ἀναδιπλασια-
τικῶ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα. παρὰ δὲ τὸ τι-
τρώ, ὁ τιτρωτὸς, ὁ πτανὸς. καὶ ἐκ δὲ τοῦ ὑποθετι-
κοῦ πτῶ, ὃς ὑπτία πύλη, ὑψώ. ἀδροθέα, ἀδρώ.

Τφος, ἔλος καὶ κάθυγρος τόπος. ἀπὸ τοῦ τύφεσθαι,
ὅ ἐστι σύθεσθαι καὶ ῥύπτεσθαι ὑπὸ ἀνύλωδεσιν ὕλας
τόποις. παρὰ ἀπολλωνίῳ.

Τυσκόμενοι, κτ̀ σκοπούμενοι. βλέποντες. ἁμ. ιστ̀ τὸ
βλέπω, ιγ̀ ἀπὸ τοῦ θεάομαι θεάσω. κτ̀ συγκοπὴν, θῶ. ῥοπῶ,
τῶ. κῆ κτ̀ παραγωγὴν, τύω. ὁμέλλων τύσω. πλεονα-
σμῷ τ κ, τύσκω. κῆ μετάθ ἐς ἐνεργῶτα. κῆ ιγ̀ κτ̀
ἀναδιπλασιασμοῦ, τιτύσκω. ἁδ ιστ̀ τὸ καταασκευάζω,
ιγ̀ ἀπὸ τοῦ τεύχω. ὁδὲ ὑστερος ἀόριστος, ἔτυχον. ἐξαῦ
τοῦ κτ̀ ἀναδιπλασιασμοῦ κῆ πλεονασμῷ τ ς, τετύ-
σκω, καὶ τιτύσκω. ιστ̀ δὲ ῥία. ὡς μὲ τοῦ ἡμιμάζω,
ἡμιάδος. ζῷ ἁπλῶς ὑπὸ τοῦ σοφιστοῦ σκεπτ χαλκο-
πῶν. ῥοσοχάσμῳ χεῖσθαι, Μικροὺς δ' ἐν τοῖ-
σιν τιτύσκετο. ὡς δὲ τ ψυχικῶς κατεσοχάζω, Τι-
τύσκω δὲ φρεσὶν ἦσιν κ, τευ ἀνθ ου τα κ.

Τῆτε φίλοι, ὑποπίνατε καρτερῶς. ἐκ τ ῥῶ, ιγ̀ πλῶ
πλησμόλεμος, ἐκ τοῦ πλῶ πλήσω, πλησιπόλεμος. ζ̀
Τοίκ, ἀπὸ τοῦ τριω τη. ὑφ ετ αι κῆ άντα-
σοῦ πῶ. ποδοπικῶς καὶ ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς.
Οἷκ ποῖ φύλλον χλοεκ, τοίκ δὲ καὶ ἀνδρῶν. κῆ θα-
μασικῶς. Τοίκ ποῖ κεφαλὴν γαῖα κατέσχε. κῆ ἀναφο-
ρικῶς ὡς τὸ προφερημένον, κῆ προεγνωσμένον, Ἀλλὰ
κῆ ὡς τρίκ ποῖ ἐοῦσα.

Τοῖχος. παρὰ τὸ τεύχω τὸ καταασκευάζω, ιγ̀ τεῦχος κῆ
τρῖχος. Τοιχορύχος, κῆ τριχορύκτης, κλέπτης. λῃστής.
Τοὶ γὰρ ἐμὸν ἐρέω, ἂν ἀμὸν οὐ εἴπω. οὐκέτ ιγ̀ ἂν γὰρ.
οὐδέ ποτε γὰρ ἀρκτῖνον. ἐστ ιγ̀ ἀλλὰ δή.

Τὸ, στ̀ τροπικὴν πῶσιν. ὅμηρος. Τόδ' ἰκάνω. καὶ ἔστ ιγ̀
ἀπαθικῆς πώσεως. τὸ δὲ δέ, ἴσον δύναμαι τῇ εἰς πρό-
θεσιν. οἵ, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ὅ ἐστι τόποι. ὡς οὐ λυμ-
πόμεθ', ἀντὶ τοῦ ἧς ὀλυμποι.

Τὸ δημοκρήνιον. ἐλλάδωρ. ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγου
ταῦτα εἶναι λέγει. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἕν. ὁ δὲ ἀρίσταρχος
ὀξύνει τ δὲ ὁμοίως τῶτ, ἵ ἡ διὸ μέρη λόγου. ἐπεὶ-
θη δὲ ἡ παράδοσις ἀρισταρχῳ.

Τοκάδα, εὔβουλος τὸ κηρύκειον, κ τὴν μάχαιραν λε-
γόμενόν τι, τὸ καταακύλωμα. τὸ ποδας, ζ̀ ἀνωτάτω
τῶν καλῶν ῥημάτων.

Τοκεύς. ὡς παρὰ τὸ ἔχω τὸ σύνεχω καὶ σφίγω, ιγ̀ ὀχεύς,
οὕτω καὶ παρὰ τὸ τεκω τοκεύς.

Τολμῆσαι, σπουδάσαι. τὸ ὑπομεῖναι.

Τολύποι, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δ' αὐλοὺς κῆ σκύ-
θας ἔλεγον κῆ πνευσήμους. ἀπὸ τ σὺν τάξαντας αὐλοὺς
ἐνήρους. ζήτει ἐς τὸ τροχόται.

Τολύμιον, τὸ καλούμ ον κραδίμφαλον μέγον πολυσύνθε-
τον, ἀπὸ τοῦ μεγαρέως τολύπου. ἔστι δὲ προλυέστε-
ρος κραδίμφαλου.

Τολύπευμα, τὸ κτ̀ σκευασόμενον πρὸς λοκαλημ ον ἔριον.
Τολυπεύειν, ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.
Τολυπάς, μηχανᾶς. ἐργασάμενος. καὶ τολυπεύειν, μη-
χανᾶσθαι. ποιεῖν. ἀθροίζειν. ταλαιπωρεῖν. ἀπὸ με-
ταφορᾶς τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων καὶ δεσμευόντων
Τομαία, ἄλεξις. πολλαχοῦ. ἡ δὲ ἐπὶ πολὺ κωλύ-
της φωνῆς ἀπόστασις, καλεῖται τομαία.
Τομυθορύζει, ὑποψιθυρίζει. ἀντὶ τοῦ ῥέμβεται. ἐκ τοῦ
γύζω. παρὰ τὸ θρούς ὁ στ̀ τὸ παραχύνω τὸ θόρυβον,
γίνεται θρούζω. καὶ θρόος θρούζω. κῆ σὺν τῷ βιβασμῷ,
θορύζω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμοῦ, τυθορύζω.
Τόξον, παρὰ τὸ τάζω τάξω τάξον. καὶ προπῆ, τόξον.
Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν.
Τοξόται. τοξόται δὲ κῆ σκύθαι κῆ ποντοπόροι, οἱ δημό-
σιοι δοῦλοι ἀθηναίων. ἀπὸ ποντοπόρου τοῦ πρώτου κα-
τασήσαντος αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.
Τοπάζειν, στοχάζεσθαι. ὑποπτεύειν. καὶ παρὰ τοφοκλῆ ἐν
ἠριγόνῃ. Α δὲ δεῖ πρᾶξαι, ταῦτ' ἴδειν σαφῶς θέλω.
ζήτει δὲ ἐς τὸ πετοπάζει. διὸ ζ ὕποπτον ποιεῖν, τὸ ὑπο-
ποιεῖν λέγεται. καὶ καθ' ὑπόπτου εἶναι, τὸ ὑπὸ τὸ
χεῖρον ὑποπτεύειν.
Τόπος, παρὰ τὸ πατῶ πάτος καὶ τόπος. κ παρὰ τὸ τύ-
πτω τροπῇ τοῦ υ ἐς ο. κ παρὰ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω καὶ
δέχομαι. ζήτει ἐς τὸ τόσος.
Τοπεῖον. τὰ χοινίκια λέγεται τοπεῖα. πρᾶξις μακε-
δόσι. Τὸν πέπλον δέπου ἑλκυσθῆναι δεσμεύοντες τοπεῖα ἄνδρες.
Τόρνος, ξύλου τροχός. παρὰ τὸ τείρω τρῶ. ἐκτύ-
που τρῶσαι τὸ πῦ γράψω ζ καταασκευάσω. κῆ, Τόρ-
νωσόν τε δέ σῆμα θεμείλιά τε προβάλλου. ἰλιάδος ψ.
Τορῶ, ἐς τὸ ἀντιτορήσας.
Τορός, ῥῆγος. φωνὴ. σύνεσις. ζῆνις σοφὸς, ὡς παρὰ σο-
φοκλῆ. Λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν, ὄνε
ἐμπλέκων ἀμίτημα τῇ ἁπλῷ λόγῳ ὡς πρὸ δίκαιον
πρὸς φίλους ὄντας ὑμᾶς. σημαίνῃ δὲ κῆ ἐργαλεῖον φρε
νῶν χοϊκόν, σκαφεῖον παρὰ πλησίον.
Τρύπη, ὑπὸ τῶν ἀττικῶν τ εὐρετῶν σημαίνῃ. ὁμως
κῆ πλάτων καὶ ἰδιωτικὴν σύνηθειαν προσωνόμασεν
ὑπαπία. ὑφ οἱ προτέραν παρέπω ῥύπην τῶν ἔτῃ
καὶ τὴν χύτρα.
Τόσος, ὁμοῖα ἀναφορικόν. ποίου εἴδους τῶν ἀναφορι-
κῶν, ἀντὶ τοποδοτικοῦ. διαφ, ἐπειδὴ τὰ ὑπερμίαν
συλλαβὴν ἐρωτηματικὰ ἀπροβάλλουσι τὸ καταρχὰς
σύμφωνον, ἀναφορικὰ γίνεται. οἷος, ποῖος, οἷος. τό-
σος, ὅσος. καὶ πάλιν πρὸς λαμβάνοντα τὸ τ κατ'
ἀρχὰς, ἀντὶ τοποδοτικὰ ιγ̀. οἵ, οἷος, ποῖος. ὅσος, τό-
σος. ἄπτωτα πάλιν ὀξυνόμενα, ἀόριστα ιγ̀. οἷον,
πόσος, ποσός. τόσος, τοσός. Τοσοῦ δὲ τελαοῦ.

Τόσος, ὁ πρὸς τί τόσος. ἕκαστος ὁ τόσος, ἴδιόν τι τῶν κεχίνται. ἢ πρὸς τὸ τάφος. πᾶς γὰρ τόσος, ἐστὶ ταφὴ
Τοσοῦτα, ὁμοῦ πίστεως ἀληθινῆς ἐστὶ τὸ δεῖος. τῶν πολιτικῶν. ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ἀπαγωγὴν ἐκφυλίσσα. πρὸς ἀλήθουσαν ἔχειν τὴν αὐτ. καὶ ὡς γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὁ τι ὧν τῶν τῆς τῆς πρὸς ἀγενῆς ἀριθμοὺς προϊούσης, ἢ πρὸ τέλους συλλαβὴ βούλεται ἔχειν τὸ μῦ τοῦ σὺν τῇ λήγουσι φωνήεντος. ἐστὶ δὲ ὧν τῆς. τὸ τημοῦτος πρός τι τὸ ὁ προκείμενον. ὁμοίως τὸ τηλίκα τηλικοῦτα, οὕτω καὶ ἐμὲ ἐμὲ συντεθέν. τὸ αὐτόκα ὧν τὸ τόσος τοσοῦτος. τόσα τοσοῦτα προσοῦτα. καὶ τὸ γένη γὰρ καὶ ἀριθμοὺς ἀμφότερα. οἷος, τηλίνος, τηλινοῦτος. τηλίκα, τηλικοῦτα. τὸ τρίκα, τρικοῦτα ὡς φλαυκεῖα. ἀπὸ τοῦ καινός ἐστιν ὁ λέγων οὐκέτι ἐπινοῆσαι τὸ κῆ τοῦ σὺν μὰ συλλαβὴ καὶ τὰ ὅμοια, τοῦτο χάριν τοῦ τὸ κῆ ἁπλᾶ, κῆ ὧν τρικοῦτα.
Τόφρα, ἐπὶ τροσοῦτου. οἷον, Τόφρα δ' ὧν τρώεσσιν ὑπὲρ ἠμάτιος κρατέοιεν ὄφρ' ἄχαιοί. ἔστι καὶ ἀπροσδιόριστον τὸ ῥῆμα. Ἰστέον ὅτι κυρίως ἐπὶ κράσεως ἐν ἁρμονίᾳ δύο λέξεων, οἷον ἐπὶ τροχοειδὴς. οἷον τὸ ἐμοῦ τοῦ μοῦ. τὰ ἐμά, τὰ μά. τροέστι, τρούστι. τρόοπον, τροῦπον. ὅτε δὲ τὸ φανερόν. καὶ ἵνα δὲ μὴ γίνεται κρᾶσις ἐν ἁρμονίᾳ δύο λέξεων, οὐ λέγεται τροχοειδής. οἱ μόος μοῦς. δημοσθένεος δημοσθένους. τρόσκλαι ἐν ἁρμονίᾳ δύο λέξεων, διὰ τὸ ἡρακλέης ἡρακλῆς. τοῦτο γὰρ ἐκ δύο λέξεων ὄν, ὁμως οὐκέχει τροχοειδῆ, ἐπεὶ οὐκέγένετο ἐν ἁρμονίᾳ δύο λέξεων ἡ κρᾶσις, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς δευτέρας λέξεως. ἡ γὰρ ἁρμονία τῶν δύο λέξεων, μεταξὺ τοῦ α καὶ τοῦ κ.
Τοὐμπαλιν, ἐς τοὔπισω. πρὸς τὸ ἐμπαλιν, ἢ κρᾶσιν.
Τοὐπιτέμπον. οἱ γὰρ μὴ καταλαβόντες τὸ τέμπον μέρος τῶν ψήφων, ἄπιμοι ἦσαν. οὕτως ἀριστοφάνης.
Τουτάχι, ἀπὸ τοῦ αὐτίκα.
Τούδωνοι, οἱ προσοτῆρες τὰ πρὸ τῆς θύρας.
Τραγάσιον, ἐν τῇ τροία. ἀπὸ τραγάσου τοῦ πατρὸς φιλομολπίας τῆς ἐρεχθείδης τέκνου.
Τραγικὴ σκηνή, τόπος μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεάτροις ὑποκρινόμενοι ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.
Τραγορίζανον ὅριον, ὅσον οἱ ἐθύοντες πολλάκις ἐγίνοντο καὶ ὠφέρεσ. διὸ οὕτως εἴρηκε νικόμαχος. ἵνθα ἀγορ-
Τράγος, ἀπὸ τοῦ τρώγω. πολυ- τέρπης τραγορίζανος. φάγον γὰρ τὸ ἔθος. καὶ ἀπὸ τοῦ τραχὺ δέρμα ἔχειν.
Τραυός, ἀπὸ τοῦ τιτρῶσκω. μακρόν τρᾶ. τὰ ἄκρα τοῦ ὀξύτονα διὰ συλλαβὰ τῶν ἀπαλγομένων, ἐκτείνουσιν οἱ πολλοί. τραυὸς. φαυός.
Τράπεζα, κῦ ἀπροβολὴν τῆς τε συλλαβῆς. τετράπεζα. τετάρας πέζας ἔχουσα. διὸ τῶν παλαιῶν τράπεζαι, τετράγωνοι ἦσαν. τραπεζῖτης διὰ τοῦ ῑ. ὅτε καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον τραπεζίτην. ἀπὸ τοῦ τράπεζα. διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου, τὸ ἐν τῇ τραπέζῃ ἀπὸ τοῦ ἀμήρω. Τραπεζῆες κύνες, ἀπὸ τοῦ τραπεζός-
ἐστι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰβύκω, διὰ τοῦ η λεγόμενον, τραπεζήϊαι κυνῶν, ἔστιν ὡς πλείω πλήω.
Τραπεζοποιός, ὁ πρὸς τὸ συμπόσιον παντὸς ἐπιμελούμενος. τραπεζῶν. σκευῶν, ἀνθυσμάτων. οὕτω μόνανδρος. ἐκφρικῆ.
Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομά ἐστι. καθ' ὃ τὰ τῆς ἀθηνᾶς ἱέρεια. τραπέουσι, δηλοῖ τὸ παρῶσι. πᾶν τὸ τρέφω τὸ πάσω, ἐκ τοῦ θρέψαι.
Τρακταίζω, τὸ λευκαίνω καὶ καταασκευάζω. ἀφ' οὗ τὸ τράκτην, ὁ κηρὸς ὁ πεποικιλμένος λευκός.
Τράμην, οἱ μὲν, τὸ ῥῆμα τῆς ἔδρας. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ τυπτομένης τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον.
Τραγῳδία, ἔστι βίωσις τε καὶ λόγων ἡρωϊκῶν μίμησις. κέκληται δὲ τραγῳδία, ὅτι τράγος τῷ ὠδῇ ἆθλον ἐτίθετο. ὠδὴ γὰρ ἡ τραγῳδία. καὶ ὅτι τράγια ἆθλον ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. τράγια δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ νέα τῶν προβάτων. καὶ ὅτι τε τράγων εἶχον οἱ χοροὶ σχῆμα. καὶ ὅτι τὰ πολλὰ οἱ χοροὶ ἐκ σατύρων συνίσαντο, οὓς ἐκάλουν τράγους σκώπτοντες. καὶ διὰ τοῦ σώματος δασύτητα. καὶ διὰ τὴν τὰ ἀφροδίσια σπουδήν. τοιοῦτος γὰρ ὁ τράγος. καὶ ὅτι οἱ χορευταὶ τὰς νόμας ἀνέπλεκον σχῆμα τράγων μιμούμενοι. καὶ ἀπὸ τῆς τρυγὸς τρυγῳδία. ἴσως δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ποιόν καὶ πρὸς τὴν κωμῳδίαν. ἐπεὶ οὖν διεκέκριτο τὰ τῆς ποιήσεως ἑκατέρας. δῆλος ἂν εἴη τὸ ἆθλον, ἡ τρυγ. ὕστερον δὲ τὸ μὲν ποιὸν ὄνομα ἔσχεν ἡ τραγῳδία. ἡδεῖα κωμῳδία ὠνόμασται, ἐπειδὴ πρότερον καταὰ κώμας ἔλεγον αὐτὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ διονύσου καὶ τῆς δήμητρος. καὶ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν, ἢ ἐπὶ τῷ κώμῃ πεῖν. ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τοῦ ὕπνου τὴν ἀρχὴν ἐφευρέθη. καὶ ἡ τῶν κωμικῶν ὠδή. κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μείζονες ἀγροί. βλαπτόμενοι γὰρ μεγάλοι ἀπὸ τῶν ἐν ἀθήναις πολιτῶν, καλέσαντες πρὸ καιροῦ τοῦ ὕπνου. καὶ πείσαντες τὰς ἀγυιὰς ἔλεγον ἀνοιγνύμι τὰς βλάβας ἃς ἔπαθον ὑπὸ τῶν πολιτῶν. οἷον, ἐν ταῖς θαλλοφόροις τὰ καὶ τὰ ποιοῦσι. καὶ ἐκ τούτου ἀνοχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγίνετο.
Τρασιά, ἀπὸ τοῦ τρέω τὸ ἐκφοβῶ, τερσιὰ καὶ ταρσιὰ ὡς ἀπὸ σιμωνίδη. καὶ καθ' ὑπόθεσιν τρασιά.
Τραῦμα, ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ πρώσκω, τρωμα καὶ τραῦμα. ἑτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥεῖν τὸ αὐτοῦ τὸ αἷμα.
Τραύξαμα, τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων καὶ τῶν βοῶν, καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα.
Τραφερά, ἡ ξηρὰ γῆ. καὶ τραφερὴ ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν. στρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι.
Τράφηξ τράφηκος, ἀπὸ λυπόφρονος καὶ ὑποπλάνος βάσις. λέγεται δὲ καὶ τὸ τῆς νεὼς χεῖλος, ἐφ' οὗ οἱ σκαλμοὶ τίθενται. νῦν δὲ τὸ ξύλον, ἐν ᾧ τὰ πτέρνα τοῦ ἄξονος.

¶ ρεϰυϳ ϭτ ατΛΛροιι. ΔϩϷ μεπαροιι. ΔϩϷ μεπαροιι, βεεροε πϩ ϭαϰ ϭαϰ ρ ε ρ ε ϰ ρ ε ϰ ρ ε ϰ

Τριμμῶν, τριῶν μυῶν ἄξιον.

Τρικυμία, ἡ σφοδροτάτη καὶ δεινοτάτη τῆς θαλάσσης ταραχή. ἀπὸ τοῦ τρέω τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ κῦμα, ὁ ἐκ τῶν κυμάτων φόβος.

Τριώπης. πεῖρα χηλιοκόσμου. καὶ μήποτε ἀπὸ τοιούτου σοι οἴομαι, ὁ ῥῆξις ἔχων ὀφθαλμούς. ῥαῖ δὲ διὰ τοῦ μεγάλου, ὡς παρὰ καὶ τὸ ἀμβλυώπη ἀπὸ τοῦ

Τριοβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν εὔωνος. ⟨ὄνος ὄν.

Τριόπιον, ἡ ἀπολήγουσα χώρα τῆς κνήδου. ἀπὸ τριόπα τοῦ παρὰ ὀρεσιφόβους. ὦρος.

Τριπαῖα, ἡ συναίμια πυοή. οὕτω σοφοκλῆς εἴρηκε.

Τριπήρ ριπῆρος, ὡς θάκημ ἑκατόναυς οἷα τὰ ἐπιλήνια. πόλιν σημαίνει τὸ ὄνομα.

Τρισάται, οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως. οἱ ἔχοντες λόγχας ἀναῤῥῆξιν χεῖρα. διαῤῥῆξις παρὰ τὸ ῥιάπτω τὰ κῆ ἐξῆς, μὴ διὸ δυνήσομαι, ἀλλὰ εἴποι λέγεται. ὅτι οὐκέτι κυρίως ὁ διὸ ἀριθμός. ἔνθεν καὶ ἐν τῷ πολυπλασιασμῷ δεκλάτη. ἐὰν οἱ ἀριθμοὶ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν συνίθεται ὄρθρων, ὁ ῥισκαιδέκας, καὶ ὁ τεσσαρεσκαιδέκας, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν οὐδετέρων ῥιακαιδέκας καὶ τεσσαρεσκαιδέκας. διαῤῥῆ μὴ ἐλλόγιμα καὶ ἀπὸ τοῦ εἷς δέκας, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ἑνδέκατος. ἐπειδὴ οἱ ἀριθμοὶ συντιθέμενοι, τὴν αὐτὴν ἀρχὴν θέλουσι φυλάττειν τῷ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. οἷον, ῥισκαιδέκατος, ῥισκαιδεκάτη. τὸ δὲ εἷς, οὐ λέγει τῷ θηλυκοῦ ὡς παρὰ οἱ ῥῆς καὶ ῥῆς, ἵνα ᾖ τὸ ἑνδέκας ἑνδεκάτη. εὐλόγως οὖν ἀπὸ τοῦ ἓν γίνονται, ἵνα γένηται ἑνδέκας, καὶ ἑνδεκάτη. πολλάκις γὰρ τὸ οὐδέτερον τῷ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ τίθεται. ὡς τῷ ἀρσενικοῦ οὐδετέρου τὸ παιδίον. ἀλλὰ καὶ τῷ θηλυκοῦ ὁμοίως. ἡ δέ τις ἀπορῇ λέγων διατί μὴ γέγονε μία καὶ δεκάτη, λέγομεν ὁμοίως ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἡ πεῖν τῷ ἀρσενικοῦ μακαίδεκα. ἡ δέ τις ἀπορῇ διατί πάντων τῶν ἀριθμῶν συντιθεμένων μετὰ τοῦ δέκα, πάντες γίνονται καὶ σύνδεσμον λαμβάνοντες, οὐ γέγονεν εἰς καιδέκατος, ὡς ῥισκαιδέκας. λέγομεν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως ἀριθμός, ἀλλ' ἀρχὴ ἀριθμοῦ ὁ εἷς, ὁ διό. καὶ ἐπειδὴ ἀμφιβάλλεται εἰ τε ἀριθμός ἐστιν εἴτε μή, καὶ οὐ λαμβάνει τὸν καί. ἰστέον ὅτι τοῦ ῥισκαιδέκας ἡ σύνθεσις οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ῥὶς ἐπιῤῥήματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥῆς ὀνόματος. δηλοῖ γὰρ ἡ σύνθεσις ὅτι τὸ ῥὶς ἐπιῤῥῆμα, τὸ ῥιστόν δηλοῖ. ῥιστὸν γὰρ ἔγραψα, ἀντὶ τοῦ ῥῖπτον ἔγραψα. ἡ οὖν ἀπὸ τοῦ ῥὶς ἐπιῤῥήματος σύνεσις, ἔμελλε δηλοῦν τὸ ῥὶς δέκα, ὅ ἐστι ῥιάπτω τὰ. ἀλλὰ μὴν τοῦτο οὐ σημαίνει. ῥισκαίδεκα γάρ ἐστι τὰ δέκα καὶ ῥία. ὁ μὲν ἀπολλώνιος λέγει ἀπὸ τοῦ δὶς καὶ ῥὶς, γίνεται δίμνιος καὶ ῥίμνιος. ὁ δὲ ἡρωδιανός, ἀπὸ τοῦ διὸ καὶ ῥία καὶ τὰ συγκοπῇ. ζητεῖται οὖν τοῖ ὄν ἐστιν ἀναλογώτερον, καὶ λέγομεν τὸ ἐκ τοῦ ὀνόματος. μᾶλλον ἰδοὺ κατ' ἐντέλειαν τὰ παρὰ ἀθηναίοις συντιθέμενα, δηλονότι ἡμῖν ἡ τάξις γίνεσθαι δοκεῖ ὁμοίως. οἷον, πεντέμνους, ὀκτάμνους. καὶ δηλονότι ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐπιῤῥήματος τοῦ πεντάκις καὶ ὀκτάκις, γίνεται πεντακίμνους. καὶ καθὰ συνετέθη τοῦ πεντάμνους καὶ ὀκτάμνους. ἡ λέγομεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι τοῦ τρὶς ἀληθές. ἀπὸ πολλάκις οἱ ἀριθμοὶ ἐν ταῖς συνθέσεσι ἡ παραλήξας, γέγονεν ὁ τέλος ἕξας. ὡς παρὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀκτώ, παράγωγον ὀκτάκις, καὶ ἀπὸ τοῦ ὥστε πεντάκις, οὕτω καὶ σύνθετον ὄνομα, πεντάμνους καὶ ὀκτάμνους. δέδεικται οὖν τὰ προκείμενα διὰ τοῦ ἀπλοῦ ὀνόματος τοῦ πεντέμνους ἡ ὀκτώμνους. ὡς παρὲκ τοῦ ὀνόματος γέγονε συνθῆκαι δοθῆκαι δυόμνους δύμνους καὶ δίμνους, ῥιάμνους καὶ ῥίμνους. τὸ δισχίλιοι καὶ ῥισμύριοι ὡς ἔχοντα τὸ ς, ἐν παραθέσει ἐστί. τὸ δὲ δὶς κῆ ῥίς, ἐν τῇ συνθέσει ἀπορβάλλει τὸ ς. σεσημείωται τὸ ἀϊσθανέες.

Τριτογένεια, ἡ Ἀθηνᾶ. κυρίως ἐκ τῆς μήδας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ διὸς ἐξηλθεν, ὅτι παρὰ τῷ ῥίπτω τὸ μὲν γέγονεν ἡ τοῦ ῥῖψαι καὶ ἀπολλωνία ἐγένετο. ἡ ἐπειδὴ ῥιπτώεστιν ὁ παρὰ καὶ τὰ ἀθάμαντα, ὅτ' ἦν κεφαλή. ἡ ἐπειδὴ ῥιταία γέγονεν, οἱονεὶ ἡφαιστομένη ῥιταία. καὶ γὰρ τὴν αὐλὴν εἶναι τὴν σελήνην. ἡ τὴν ῥίπτην τοῦ μηνός, ῥιφθηνίδα ἑκάλουν. δοκεῖ δέ τε γεννᾶσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ ῥᾴθυμον τὸ φοβερόν, ἢ φόβου ἐμποιητικόν. οἷς ἀνθίκειται καὶ ἡ γραφή, ὅτι ὤφελε γράφεσθαι διφθόγγῳ. καὶ ὁ σχηματισμός, ἐπειδὴ οὐ δύναται ἐκ τοῦ ῥᾴθυμον γενέσθαι, ἐπειδὴ οὐ γεννᾶται ἐκ τοῦ φόβου. ἡ παρὰ τὸ ῥᾴθυμον, ἐπειδὴ ὡς φησιν ὁ τὲ χμικός, τὰ τοιαῦτα ἐς πάθη ἀναλύονται, ⟨ὁ οὐκ ἐς ἐνέργειαν. οἱ, λυκηγενής, ὁ ἐν λυκίᾳ γεννηθείς. κρηγενής, ὁ ἐν τῷ ἑαρι γεννηθείς. οὕτως οὖν καὶ ῥιτογένεια, ἡ ἐκ τοῦ ῥᾴθυμον γεννωμένη. οὐμὴν ἡ τοῦ ῥᾴθυμον γεννῶσα. χοιροβοσκός.

Τριτοπάτορες, δήμων ἀνέμους εἶναι φησί. φιλόχορος δὲ ῥιπατορίας, πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ σελήνην καὶ τὸν ἥλιον τότε καλέσαι γονέας, τοὺς δὲ ἐκ τούτων, ῥίπους πατέρας. φανόδημος δέ φησιν ὅτι μόνοι ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων. ἐν δὲ τοῖς ὀρφέως φυσικοῖς, τοὺς ῥίπους πατέρας. ἁμαλκείδην. πρωτοκλείαν. καὶ πρωτρικέοντα. θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὰ ἀχαϊκὰ ποιήσας, οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς, εἶναι. ὀνόματα δὲ αὐτῶν ποτὸς. βοριάρεως. καὶ Γύγης.

Τριπὶς, τὸ ῥίπτον μέρος τῆς φυλῆς. αὕτη γὰρ διήρηται εἰς ῥία μέρη, ῥιπίς, καὶ ἔθνη, καὶ φατρίας. καὶ ῥιπυάρχης, ὁ ἄρχων τῆς ῥιπύος.

Τριστὴ. τὰ ἀρσενικοῦ, ῥιστὸς. ἀφοῦ καὶ ἐξῆμα ῥιστὸ ῥισσώσω.

Τριπλοῦν θυόεν, καλλίμαχος μὲν, τὴν ἐκ πριοῦ καὶ ταύρου καὶ κάπρου. ἵππος δὲ τὴν ἐκ βοὸς μόνης. ἀπὸ τοῦ ὑός ἀρσένων, καὶ τῶν θηλειῶν.

Τρίτων, ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὸ τρέφω τὸ φοβεῖσθαι. ὁ φόβου ἐμποιητικὸς. καὶ παρὰ τὸ τρέμω. καὶ παρὰ τὸ τείνω ὑγρὸν πνεῦμα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τρίτων. καὶ ὁ ἕκαστος ποταμὸς, διὸ καὶ πολλοὶ μετέχει. ὑγὴς, ἀέρος, ὕδατος.

Τριχάϊκες, οἱ συνεχῶς κινοῦντες ἐν τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόφον τρίχας. τριοῦρος καὶ τριθυρυθαίολος ἕκτωρ. κοινὸν δὲ διὰ τὸ ἐν τριχὶ ἀπλοῦς οἰκεῖσθαι. οἷον, Πάντες γὰρ ἐν τριχὶ ἵκες καλοῦνται οὐ μέχα ἕκαστοι γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο. τρία γὰρ ἡγεμονικὰ ἔθνη πεπρήτηκε τὴν ἑῴαν κοσμον. πελασγοὶ. ἀχαιοὶ. δωριεῖς.

Τρίχαπον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα. ἱμάτιον πολύ-
Τριχθὰ καὶ τετραχθὰ, ἀντὶ τοῦ τρίχα καὶ τέτταρα. ⟨τιμον.
ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος. παρήχθη ἐκ τοῦ τρίχα βαρυτόνου, ὃ σημαίνει τὸ ἐν τριχὸς. τὰ δὲ εἰς χα ἐπιρρήματα ἐπὶ ποσότητος λαμβανόμενα, βαρύνεται. ἡ δὲ εἰς η ὑπερδύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται. οἷον, δίχα, διάνδιχα. τρίχα καὶ τετραχα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, τετραχθά. ὀξυτόνως. τὰ δὲ εἰς χα λήγοντα ἐπιρρήματα, ἔχοντα τὸ χ πρὸ τοῦ α, ὀξύνεται.

Τρίχες, παρὰ τὴν θρα χύτητα. θρίχες τινὲς οὖσαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ βίζειν ἐν τῇ οὐρᾷ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πλήθους. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥύχεσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι σὺν ἐχῶς.

Τρι χίδες, θρίσαι. διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀσᾶ.

Τρίχινον, παρὰ τὸ τρύχω τὸ κατατρώγω. τὸ κατατρομοῦν καὶ ἀλλοῶν τὸ σῶμα.

Τριχολοχεῖν, τὸ τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, ἢ πεῖ ἀπλῶν
Τριχοβρωθήριον, ὅ τινες τῶν τριχεφα- ⟨φοβιζειν.
λαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπαῖα, ἡ ἥρα. διὰ τὸ τὰ τρόπαια εἶναι τὰ νικητήρια μὴ μόνον διὰ ἀναθήματα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἥρα. καὶ ὡς παρὰ ὀζὺς πανομφαῖος, οὕτω καὶ ἡ ἥρα πανομφαία. ὡς δὲ καὶ γεθὸς γεθία.

Τρόπαλις, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ θλᾶσθαι. ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἑορτῆς ἥδιον σκόροδα, ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρων πνέοιεν.

Τροπὴς ἀποσκίασμα, ἀντὶ τοῦ ἀμοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. ῥητορικὴ.

Τροπὶς ὀινὸς, ὁ τεθραμμένος καὶ ξεσηκώς. Τροπὶδια, τὰ ἐς τροπὴν ὑέος εὐθερύμενα ξύλα. μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος. καὶ ὁ τροπὸς ἐφ' οὗ ἡ τροπὴ. οὕτω παλάτων ῥητορικὴ.

Τροχάδια, ἀπὸ τοῦ τροχὸς, ὅ ἐστιν ὄργανον βασανιστικὸν, διατεῖνον τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Τρόπαιον, πᾶν κτῆνος οὐδέτερον ἀπὸ θηλυτοῦ γενικοῦ, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. οἷον, κεφαλὴ, κεφάλαιον. γυνὴ γύναιον. ὄφις καὶ τροπὶς, τρόπαιον.

οἱ δὲ παλαιοὶ ἀπλῶς προπαροξύνουσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τρέφω καὶ διὰ τοῦ ξ ἵππος τρόφις πολεμίοις τὰ ἁμαυσύμβολα τῆς νίκης.

Τροπωτῆρες, οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις. ἐν οἷς αἱ κῶπαι πεπηγυῖαι καλμοὶς πεδέονται. τροπὸς δὲ, ὁ τροπωτήρ, παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας.

Τρόμος, εἶδος τῶν ὑποπεπωκότων τῷ ὀνόματι, ἀφ' ἡδονῆς. γίνεται παρὰ τὸ τρέμω. τρυτὸς παρὰ τὸ θερμὸς θερ-
Τροφαλὶς, σημαίνει τὸ τυρόν. παρὰ τὸ ⟨μαίνω.
τρέφω τὸ πήγνυμι, γίνεται τρεφὶς, ὡς λεπὼς λεπίς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, κύρος, τροφαλίς.

Τροφὴ, παρὰ τὸ τρέφω τὸ πηγνύω. ἡ πηγνύουσα καὶ ἑνοῦσα ποιοῦσα τὰ σώματα. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀπωθήσεως καὶ ἀποδείας. καὶ γράφεται, ἀντὶ τοῦ ἀχθεννὴ καὶ ἀποδευτέον. καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας πολλάκις τῶν πεπὶ τὴν τροφὴν κηγευμένων. τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγομεν. γεννήσιμον δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῳ πολιτείας, Καὶ ὑπὸ τῶν σοφωτάτων ἐρρωμενεστέρα μυθεύεται, ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος.

Τρόφις κῦμα, τὸ τεθραμμένον καὶ ἐσώμενον, ὅ ἐστιν εὐγραφὲς, ἰλιάδος λ. Ἰστέον ὅτι ἡ σὶς καὶ οὐδέτερα μονογενῆ ἐστὶ λήγοντα πεποιθότα, ἄπορ ἀκλιτάστι, τὸ ἄλφι. καὶ τὸ ἔρι. καὶ τὸ κρῖ. καὶ τὸ τρόφι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρόφιμον. καὶ παρὰ τὸ εὔτροφις. τὸ οὐδέτερον, εὔτροφι. ὡς τὸ λιπόσαρκις λιπόσαρκι. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τρόφι. διὰ τί δέ οὐκ ἔστι τρόφις, καὶ τὸ οὐδέτερον τρόφι. ἔστιν ἃ πεῖ οὐκ ἐπὶ τὰ ἐς ις ἀπλᾶ οὐκ ἔχει οὐδέτερον παρασχηματισμόν.

Τροχὸς, παρὰ τὸ τρέχω, τροχὸς, ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος. ἐπὶ μὲν τῶν ἁρμάτων. ἐκδίφρου περιφέρεια κυλίσθη. ἐπὶ δὲ τοῦ κεραμικοῦ ἐργαλείου, ἰλιάδος ς. ὡς τε τροχὸν ἅρμενον ἐμπαλιν. ζήτει ἐς τὸ πούς. τρόχος δὲ βαρυτόνως ἐπὶ τοῦ δρόμου. εὐριπίδης μηδείᾳ, Ἀλλ' οἱ μὲν παῖδες ἐκ τρόχου περσικοῦ. ἀντὶ τοῦ γυμνασίου δρόμου. καὶ ἐκ τῶν καταρρεχομένων τόπων. τρόχος γὰρ παροξυτόνως κατὰ τὸ πατητικὸν ὄρεχόμενος.

Τροχαλὸς. ἡ ὁδὸς, Τροχαλὸν δὲ τέρετρα, φησίν, ἀντὶ τοῦ ἐπικαμπῆ. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τροχοῦ. καὶ ὀξύνει ἐν τῷ δρόμῳ. ἀναγκάζεται γὰρ ὁ τέρων ὑπὸ τοῦ ψύχους τρέχειν ὑπὸ θερμοῦ οἴκου. καὶ κυρτὸν καὶ ἐπικλινῆ.

Τρόχμαλος, ἡ ἐκλιθῶν τροπὸν ὑλῶν ἀμμαστιά. καὶ πεῖ-
ωνοδομημένη τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ κυρίως λέγουσι μικροὶ λίθοι, οἱ κάλχηκες. παρὰ λυπόφωνι.

Τροία. τὰ διὰ τοῦ οια θηλυκὰ δισύλλαβα μακροκατάληκτα, διὰ τῆς οι διφθόγγου βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. οἵη, ποία, ποίᾳ, στ τὴν σφᾶραν. ἡ χρῆσις παρὰ ἀντιμάχῳ. Κοίας ἐκ χειρὸς ἧς σκόπελον μεταρρίπτα ροιοῖ. ποιά. ἑοιά. χροιά. τὰ δὲ διὰ τοῦ ηλυ συλλαβὰς, ἄπαντα διὰ τοῦ ηλοῦ βαρύνεται. οἵη, σιγηλύα. κωφηλύα. ἰξηλύα

ἀφυά. σημ῀ῦα. καρῦα. ἔστιν οὖν τὸ ῥόια ἡ πόλις, ὄνομα βοιώτιον. ῥὼς ῥωός ῥωϊνος ῥώϊος, ὡς ὀλύμπιος. ῥωία. ἰωνικῶς ῥωϊκ. συστολῇ τοικικὴ, ῥοϊκ. κ῀γοναιρέσει ῥοϊκ῀ ῥοία. καὶ ἐκ τοῦ ῥωία ῥόια. ὅθεν τὰ χελώνιος, ἀχελοΐ

Τρώς, ὀξύνεται. τὰ ἄρσ ως λήγοντα μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ, ὀξύνεται, ἁμὴ ἐκσῴαλοιφῆς εἴη. ὥσσος, σῶς. καὶ ἐκμεταθέσεως. καὶ ἰδιοῖ δωριεῖς κ῀ἰωνες τὸ οἷς, ὡς λέγουσιν. σημαίνῃ δὲ κύριον ὄνομα, κ῀ἐθνικόν. καὶ διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν κύριον ὄνομα, οὐδέποτε παρὰ τῶν ποιηταῖς λαμβάνεται σὺν τῷ ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ. τὸ δὲ ἐθνικὸν, πάντοτε σὺν τῷ ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ. κλίνεται ῥωός. ὁ καινός. τὰ ἄρσος ὀξύτονα μονοσύλλαβα ἃ μὲν ἔχει σύμφωνον, τῆς ῥίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, διὰ καθαροῦ τοῦ ῥῦος κλίνεται. ῥμὼς ῥμῶος. θὼς θῶος. ἁδμή, διὰ τοῦ ῦς. φῶς φωτός. πλῶς πλωτὸς, οἱ ἰχθῦς. χεῶς χεωτός, τὸ σῶμα.

Τρωᾶς. τὸ μὲν ῥωαὶ, σημαίνει τὰς ῥωϊκὰς ἢ γυναῖκας, ἰώνως. τὸ δὲ ῥμωαὶ, τὰς δούλας. καὶ οὐκ ὠφέλησεν ἔχειν τὸ ι. ὅτι ἔστι ῥὼς ῥωός, καὶ ῥμὼς ῥμῶος χωρὶς τοῦ ι. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ ἁς εὐθεῖαν καὶ γίνεται ῥωὸς καὶ ῥμωὸς χωρὶς τοῦ ι. λέγει δὲ ὅτε χιῶνος ὅτι ἔχει τὸ ι, ἐπειδὴ εὑρηται κ῀ διάστασιν ῥωϊάδας γυναῖκας, κ῀ἰῶνας. κ῀ῥωϊς, ἀπὸ τοῦ ῥωϊνὸς ἢ ἀνδρὰς ἰῶνας. ἀπροβλήτου κ῀, ῥωϊὸς. ζ῀σῦναιρέσει, ῥῶς.

Τρώω, παρά τινὸ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ῥῶ τὸ βλάπτω. σημαίνῃ τὸ καταεργάζεσθαι τὰ βαλλόμενα, κ῀μὴ ἐᾶν ὑγιῆ ἅ

Τρῶτες, θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀπωρίοις. ζ῀ιναὶ ῶν ῥώγης.

Τρώλη, παρὰ τὸ ῥώω ῥώξω, γίνεται ῥώλη. τὸ διαβεβρωμένον καὶ τεθυμημένον μέρος τοῦ τείχους. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω γίνεται καὶ λατὰ συγκοπὴν τὸ ῥῶ ῥᾶς. καὶ ῥᾶτ ἄστερον. καὶ ὕστερόν σε, τὸ ὑστερῆσαι.

Τρώκτης, ἀπὸ τοῦ ἐρκτὴς. ἀπατεών. ἐκ τοῦ ὠνὴς κερδαίνων. ἀπὸ τοῦ ῥῶ τὸ βλάπτω, ῥώγω. ὁμοίως ῥώξω. ἐκμασσόμενον, ῥώκτης, ὁ ὠῷ βλάβην τινὸς ἅμα ἐγκαταμίσγων. σφόδρα δὲ ἅμα σεσηρέως κ῀γελῶν. ἐκ τοῦ ῥώκτης γίνεται κ῀ῥακταίσαι τὸ καινουργῆσαι. κ῀ὁ μηρὸς οὕτω τοὺς φοίνικας φησί. Φοίνιξ κλᾶσιν ἀνὴρ ἀπατηλία ᾗδως ῥώκτης.

Τρωπᾶσθαι, ἰλιάδος π, ἀντὶ τοῦ ἅς τοῦ ποσὼ ἀναστρέφεσθαι. ἀπὸ τοῦ τρέπεσθαι. καὶ παραλωπήσει, ἀντὶ τοῦ παρατρέποντες. ἰλιάδος ι. ἀπὸ τοῦ τρέπω ῥωπῶ ὡς στρέφω στρωφῶ. καὶ ῥωπέουσιν, ἐπιστρεπέουσιν, ἐπιστρέπουσι.

Τρύγη, ὁ δημηγορικὸς καρπός. τὰ πεπονημένα ζ῀ἐκτεθυμένα. ἀπὸ τοῦ τρύχω. καὶ τρύπιος, ὁ ὑλισμός, παρὰ τὸ ἐπὶ τοῦ θλᾶν τὴν τρύγα. καὶ ἐκμὰ τρυγῶ. ὅθεν τὸ τρυγῶσι. καὶ ὡς τρυπῶ τῶ λόγω τῶν ἐυκτικῶν, οὕτω τρυγάοιμι τρυγῶμι, τρυγάοις τρυγῶς, τρυγάοι τρυγῶ.

Τρυγίας, ἀπὸ τοῦ τρύξ τρυγὸς. τοῦτο ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω. Οἱ γὰρ οἶνος στρώγει μελιηδής.

Τρύζει, ἠθυρίζει. ποιητικῶς. ἀπήμως λαλεῖ. παρ᾽ ὃ καὶ ἡ τρυγὼν, ἐπεὶ ἀπήμως φθέγγεται καὶ ποιητικῶς. ἐκτορικὴ. ὥστε ἀπὸ τοῦ τρύγος ἡ μεταφορά.

Τρυτάνη, ἡ στάθμη. παρὰ τὸ ἵς ῥία ἑστάναι, ζυτάνη. ἔστι δὲ εἶδος ζυγοῦ.

Τρισύπατειον, ἐξ καμαρῶν ὑπάτου γεγραπτὸς ἐπὶ τῆς γυάθου ῥοχῷ ὅμοιον. οὕτως ἀπολλώνιος.

Τρυφάλεα, πυκεφαλαία. ῥοπὴ τοῦ ἵς υ. τρυφάλεια ἥς οὖσα, ἡ ἵς φαλοῦς ἔχουσα. ὦρος.

Τρυφή. παρὰ τὸ θρύπτω τὸ διακλῶ, θρυφὴ κ῀τρυφὴ, ἡ διακλῶσα κ῀ἀφανίζουσα ἡμῶν τὸ σῶμα. ἰλιάδος Γ. καὶ τρυφέν, ἀντὶ τοῦ διακλασθέν. παρὰ τὸ θρύπτω τὸ ἵς μικρὰ διαπτύπτω. ὁ μὲν ῶ, θρύψω. ὁ δὲ υ τερος ἀόριστος, ἔτρυφον τρυφεῖς, καὶ τρυφέν. καὶ τρύφος ὃ σημαίνῃ τὸ κλάσμα, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ θρύπτω μεταθέσει τῶν στοιχείων. θρύψαι γὰρ τὸ κλάσαι.

Τρύχεται, καινοπαθῆται. καὶ λατοπαθῆται. ταλαιπωρῆται. ἐκμεμέτρισται. ἔστι ἑκμὰ ῥῶ, δηλοῖ τὸ βλάπτειν καὶ καινῶ. οὐ παράγωγον, ῥώω καὶ ῥύω. ζ῀ωρος θέσει τοῦ χ῀, ῥύχω.

Τρύχνον, τὴν ὠδὰν λέγουσιν Θηλυκῶς. στρύχνον δὲ οἱ πολλοὶ, οὐδαμῶς εὖρον.

Τυδάς, παρὰ τὸ τυτθὸν. μικρὸς γὰρ ἦν τὴν ἡλικίαν.

Τυγχάνω, ἀπὸ τοῦ τεύχω ὃ παράγωγον καὶ οὐ πλεονασμός. ὡς φεύγω, φυγάνω, ἐρεύγω, ἐρυγάνω.

Τυκτὸν καινὸν, μεταποιοῦμεν καινόν. ἡς τὸ τετυγμαι.

Τύμβος, ὁ τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκ τοῦ νεκρὸν σῶμα, πυτέσι καὶ εθαι. καὶ τυμβοχοεῖ, θάπτει χωσῶ

Τυμβογέρουλες, ἐπεμπηκίλικα γέρουτ. ὡς τάφω. κ῀θεόφασος. παρὰ πλῆγες κ῀τὴν διάνοιαν παρηλλαγμένοι.

Τύμπανον, ἐκ δερμάτων ἐντεταμένον κ῀κρουόμενον, ὁκατεῖχον αἰβάκχαι. παρὰ τὸ τύπτω, τύπανον. κ῀πλεονασμῷ τοῦ μ. κ῀τύμπανον ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ ξύλου, ὃ τρισὶ παραδίδυμοις διαχειρίζεται. κ῀τυμπανίζει, ξύλου πλήσεται. ἐκλέγεται, καὶ κρέμασαι.

Τύνη, ἡς τὸ ἄτω.

Τυπτάζειν, ἡς πλοῦν ἐμβαίνειν, κ῀ἐπὶ ἐρεσσόντων πλῶ. τύπλος δὲ ὁ πλοῦς τόπος, κ῀ πλοῦς, κ῀τάραχος. κ῀τυπλόω, ἀντὶ τοῦ ὑλόω. ἐκφρικὴ. κ῀τυπτάζειν, τὸ αὖλον λέγειν.

Τύραννος, ἤτοι ἀπὸ τῶν τυρευόντων. ὡμοιγὸ οὖν. κ῀ ἀπὸ γύπου ὅς ἐστιν ἀπὸ Τύρρας πόλεως λυκιακῆς τυραννήσαντος πρώην ἐκεῖ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ῥύω τὸ κτῶ, ῥύανος. κ῀ὑπερβιβασμῷ τοῦ ῥ, τύρανος κ῀ πλεονασμῷ τοῦ ν. τύραννον δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ ὡς βασιλέως ἔστασαν. ἔστ᾽ ὅτε δὲ κ῀ τὸν τύραννον, βασιλέα ἔλεγον.

Τύρβη, ἀπόλαυσις, κ῀θόρυβος, κ῀ τάραξις.

Τυρός, παρὰ τὸ τηκω. καὶ ἀποπήγνυμι. γάλα γὰρ τηρούμενον δὴ ὁ τυρός. καὶ τυρεύω, τὸ κατασκευάζω. κ῀ τυρεύεται καὶ τυρῶται, ἀντὶ τοῦ σωίζεται κ῀ουμπήγνυται. καὶ τυρευθέντα, ταραχθέντα.

Τυρόκνηστις, μάχριον καὶ σχῆμα ἀνθλασον. καὶ ἡ τοῦ-
λις ἀφροδισιαστικὸς οὕτως ὠνόμασαι ἀπὸ τυροῦ
πρώτης συμπαιξάσης τοῖς Γάλλα.

Τυτθόν, ὀλίγον. τυτθὸς λέγεται ὁμαρτός. καὶ ὑποπαίζα
παιδία, τὰ βρέφη. ὅθεν τυτθόν, τὸ ἐπὶ ὀλίγου. καὶ
τυτθήν, λέγουσιν ὀλίγην. καὶ μικράν.

Τύπος, παρὰ τὸ τύπτω. ὡς παρὰ τὸ βουλλωτήριον
τυπτόμενος ὁμολιβδος τύπος ποιᾷ καὶ φιάλην ἀφρο-

Τυφλός, σημ. ὁ μὴ ἐστερημένον τῶν ὀμμάτων. <τελ.
τυφλὸς γὰρ κυρίως, ὁ μὴ πεφυκὼς ἔχειν τὰ φῶς. καὶ παρὰ τὸ τύ-
πτω τὸ τῶν ἰλλων ἔχειν, ἤγουν τῶν ὀφθαλμῶν. καὶ παρὰ τὸ
τύπτω τοῦ φῶτος ἔχειν. καὶ τυφλοπαστεῖται, τυ-

Τυφλῶν ὀμείρων, ἤγουν τῶν ἀπατη- <φλὸς πλάττει.
λῶν. καὶ ἴσως πεπλασται τοῦτο. δοκοῦσι γὰρ τύλαι
ψευσάων φάσιν ὀμείρων. καὶ ὅτι μισοῦσι προσαλέσθαι-

Τυφκτός, πολὺς ἐν τῇ ἐσχάρᾳ τῆς <ται.
μεναλίας. ἀπὸ τυφκτοῦ βασιλέως. καὶ τυφκτὸς τις
οὖσα, ἀπὸ τῆς ἡρακλέος τέφρας.

Τυφών. παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω. τυφὼν γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ
ἀνέμου σφοδρὰ πνοή. ὃς καὶ εὐρυκλύδων καλεῖται.
καὶ παρὰ τὸ τῦφος τυφὼν οὐ χηφλοῖς ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἢ
ἐκ τῆς ἀναθυμάσεως συστροφὴ πρότερον ὑπὸ τοῦ ὑρωθῆναι ὡς

Τυφῶνος, πυρώδους δαίμονος. <πλάτων ἐν φαίδωνι.

Τυφώς, ὁ κατὰ θάλασσαν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται. φησὶ δὲ
Δία. Τυφώς. πρηστὴρ. κεραυνός. Ἰστέον ὅτι τὸ ποσειδῶν
διαιρούμενον, ποσειδάων ποσειδάωνος, φυλάττει.
τὸ δὲ τυφὼν διαιρούμενον, συστέλλει. τυφάων τυφάο-
νος. ἡ τυφαονία, πέρα δηλονότι ὑφ' ἡλίου ἐν τῷ καυκάσῳ.
καύκασος δὲ ὄρος σκυθικόν. καὶ ἕτερον ἰνδικόν. ὠνόμα-
σται δὲ διὰ τὸ ἐν αὐτῷ δίωνόμενον τὸν τυφῶνα αὐτῷ
δίος πεπληχθαι τῷ κεραυνῷ. πληγέντα δὲ αὐτὸν φα-
σι καιόμενον ἀπελθεῖν ἐν τῇ ὁμωνύμῳ λίμνῃ ἐν ἀι-
γύπτῳ. καὶ ἐξ οὗ τὸ βάθος αὐτῆς ἐμπεσεῖν ἡδύωσι, σπει-
χόμενον ὑπὸ τῆς ἐκκαύσεως. ἡ δὲ λίμνη, θερμότητα
θεῖα ἀναπέμπει, ὡς τοῦ τυφῶνος καιομένου ἐν αὐτῇ.

Τυφωδές. ἡ σφοδρὸς αὐτοῦ τῆς γενεαλογεῖ. ἐπὶ χορὸς δὲ ἦ-
ρας μόνης καὶ μνήσηχίαν Διὸς τενθυσίας αὐτοῦ. οἱ δὲ
Τυφωέα φασὶ σημαίνειν τῶν παραχωδῶν πνευμάτων
τὴν ἀνάδοσιν τὴν ἐκ τῆς γῆς.

Τετυφωμένος καὶ ἀστεῖος, οἷον καπνὸς εἶναι. τύφω
τὸ καίω. καὶ τυφώδης, ὁ ἡλικίαν ἔχων τοῦ τύφεσθαι.
τυτθησιν ὁ πρὸ τῶν ἀρθμησκόντων. καὶ τυφογέρων, ὁ
διὰ τὸ πῆρας τετυφωμένος καὶ ἐπικαυμένος. τὸ δὲ
ἐπικαυμένον, βέβλαπται.

Τύχη τύχης, δαίμων ἢ θεὸς πεπιστευμένη τὴν ἀφροδίτην.

Τυχρότερον, ἐπὶ τοῦ χείρονος. ὅθεν δὲ τυχηρῶς λέγεται

τὸ ἐπιτυχὸς. τύχη γὰρ ἁπλῶς, τὴν ἀγαθὴν τύχην
Τυλιμός, δερμάτινον βαλάντιον. <καλοῦσι.
Τωθάζει, σκώπτει. χλευάζει. λοιδορεῖ. καταχᾶται. καὶ
ἐπιτίθεται, ἐπὶ ἐσκωπτον. καὶ διέσυρον τὸ ῥῆμα τωθάζω.
σημ. ἐμπαίζω καὶ ἀπατῶ. ἀπὸ τοῦ θώψ ὁ σημαίνει τὸν
πόλακα, παρὰ τὸ θωπάζω. καὶ βοᾶ τὸ τοῦ φιλοῦ ἐπὶ φιλοῦ,
καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ θ, θωπάζω. τωθάζω. καὶ παρὰ
τὸ ὦθω ὠθάζω καὶ τωθάζω. σημ. δὲ καὶ τὸ σχολάζω.
Τὼς δέ σε ἀπεχθήρω. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος. παρὰ
ἀφαιρέσει ἐκ τοῦ οὕτως. τὸ δὲ φυτεστι, σύνδεσμός ἐστι
διασαφητικός. ὁμοίως καὶ τὸ ἤτοι.

Τῶ, σημ. τὸ ἐξαίφνης τοῦ τόπου. πολλαχοῦ δὲ ἐπιρρήματα
ἐπὶ τοῦ λήγοντα, ἄπτωτα ἀποβάλλουσι τὴν θεν συλ-
λαβήν, καὶ ἐκτείνουσι τὸ ο. οἷον, πόθεν, πῶ. αὐτόθεν,
αὐτῶ. καὶ γέγονε φύτω. φυτὸν δὲ ὁμωνύμως ἀπολλώνιος ὀξύ-
νει. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς περισπᾷ. λέγων ὅτι οὕτως ἔχει ἡ
παράδοσις. γέγονε δὲ οὕτω. πολλαὶ λέξεις ἐλλείπου-
σαι προθέσεων. οἷον, μέμωσε, ἀντὶ τοῦ διέστε. ἡ ὁδὸς.
Πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσα, ἀντὶ τοῦ ἐπέχουσα. καὶ πάλιν.
πολλαί εἰσι προθέσεις ἐλλείπουσαι ἐν μάχῃ. ὡς τὸ,
ἀνὴρ ἄνα. καὶ, χίτρι φέρες. ἔστιν οὖν διὰ τὸ. καὶ κατὰ τὸ
λλθιν τῆς προθέσεως, τὸ. ἐν κατὰ τὴν στασιν, τῶ. ὥς σὺν
ἰλιάδος β. Τῶ οὐκαῦ βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀπορεύ-
οις. καὶ πεπαῖται καὶ κατὰ ἡρωδιανόν. τοῦτο δὲ τὸ
τῶ, σημ. ὧδε τε. ὁμοῦ. ἄρθρου. ἀντωνυμίαν. σύνδεσμον
ἀποδοτικόν, καὶ ἐπίρρημα. ὁμωνύμως μὲν, οἷον, Οὕτε σοί οὔ-
τε τῷ ἄλλῳ μήδεα ἴδμεν πρῶτον. ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. ὅθεν γίνεται
οὕτως. ἀπὸ τοῦ ὅς τις, ἀποβολῇ τοῦ ς, τις. καὶ
μετάθεσις εἰς ἐυθεῖαν. ὅς ὁ καὶ πάσῃ ἄρξει τοῦ καὶ πᾶσι ἄρχω
νος. ὅς ὁ καὶ πάσι νου τοῦ καὶ πᾶσι νου. καὶ τις τις
τοῦ. καὶ ἀπλῶς τεὼς, ὡς μαος μεώς. ἡ χθονική, τεώ.
ἡδυκή, τεῶ. καὶ περάσει τῶ. ἄρθρον δὲ, ὅν, τῶ ἀσκλη-
πιῶ. συνεκῆς δὲ ὂν εὐθείας καὶ ἀπλατικῆς, βαρύνεται.
εὐθείας μὲν ὅς τε, Τώ' ἀμπιβίοισι μαχέσασθαι μέλλω
ἐπέεσσιν, ἀντὶ τοῦ οὗτοι. ἀπλατικῆς δὲ, ὡς τε, Οὐδ'
ἄρα τώγε ἴδον γαθήσασ' Ἀχιλλεύς, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνοι. ἀντω-
νυμίαν δὲ, ὡς τε, Τῶ μὲν ἐφασάμενος προσεφη μεφελη-
γερέτα ζεύς. ἂν οὕτω ὁμοιωθείς. καὶ πάλιν, Τῶ κε
τεθνάῶτι, νόον πόρε πορσεφόνεια. σύνδεσμον δὲ ἀπο
λογικόν, ὡς τε, Τῶ οὐκαῦ βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀπορ-
εύοις. καὶ πάλιν. Τῶ μὴ τις σφὶν ἐπιτρεπτω οἶνον δὲ
μέεσθαι. ἀντὶτοῦ διότι. καὶ ἀπὸ τοῦ διό. σωκαιρέσει,
δῶ. καὶ προπαροξυτόνως τῶ. ῥῆμα δὲ, οἷον, Κύκλωψ.
τῆ πίειον. ἀπὸ τοῦ θέμεσθαι. καὶ ἂν οὕτως. ὡς τε,
Τῶ κε τά χ' ἡμύσειε πόλις πριάμοιο ἄνακτος. σημ. καὶ
τὸ ὀξυτονούμενον τοῦ τόπου. τῶ, οἷον ἀπόθι, ὡς καὶ σὺν τοῖς
ἀνωθεν εἴρηται.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥΤΑΥ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ, ὅπαὐὰδες τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου, ὃ ὠνόμασται ἀπὸ μὲν τῆς τῶν ὀφρύων ἀρχῆς μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ μῆκος ἐξαπλοῦται καὶ τὸ γράμμα.

Υάδες, οἱ ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ταύρου ἀέρες ἀπὸ τοῦ ὕειν. ὑετοῦ δὲ ἀπασκευασθέντος ἀφίεσι δύουσαι. καὶ ἀπὸ τοῦ

Υαλος, διὰ τοῦ α, οὐ χύελος. στοιχεῖα ἀπὸ τοῦ κάζεσθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ ὑάλινον, ἀπὸ τοῦ ὕαλον. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ὕειν. καὶ ἀπὸ μιότητα τῆς γλοιώδους μίξεως συνάστεως καὶ μετὰ ἐξέως τοῦ ὑδατος ὑάλωδες

Υβος, ὀκυρὸς. ζ ὕβον. ἔστι κύφον. καὶ ἀπὸ τοῦ μοιῶ. βολὴ τοῦ κ ζ ῥοῶ τοῦ φ ζ σβ. ὅθεν καὶ ὕβωσις, ἡ λόρδωσις. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. ὕβωσις, τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δέ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως.

Υβρις, ἡ μετὰ ὑπερηφανείας ζ ἀπειθείας ἀδικία. ἀδικία δέ ἐστι πλῆθος μόνον. λυθὰς ἐν τῷ πρώτῃ ἀδικίας πρὸς ἴσον κράτησιν. καί τοι φασὶν οἱ σοφοὶ μῶν ὅτι ἡ μὲν ἀδικία χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι. τὸν δὲ ὑβριστὴν ὀξαντας, ἐξέστη μὴ μὴν θανάτῳ ζημιοῦν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὑφαιρῶ ὕφις. καὶ ῥοῶ ὕβρις. οἱ δέ, ὑπὸ βαρίς τις οὖσα. καὶ ἀπὸ τοῦ βάλλω τὸ ἐμπολῶ φ, ὕβαλις. καὶ συγκοπὴν καὶ ῥοῶ τοῦ λ ζ ῥ, ὕβρις.

Υβριστὴς, ἀπὸ τοῦ μόνου ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ ὑβριστής.

Υβάδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος.

Υγεία ἀθηνᾶ, ζ ἐστὶ τὸ ἐστὶν ἀθηνᾶς. καλεῖται δὲ καὶ

Υγίης, ὁ σὺν ὑγιῶν καὶ ζῶν. οἱ, γενικὴ ἰατρικὴ ἐργάνη. ὑγρίνης. ὁ θανδερός, ὁ ζῶν. καὶ ἀλίβας, ὁ νεκρός, οὕτως ἡρωδιανός. ἐμὲ δὲ οἶμαι ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι τὸ σῶμα, καὶ ἀπὸ τοῦ εὖ ἰᾶσθαι, ἐὰν εὐφραίνεσθαι, ἰσέον δὲ καὶ τὰ ὑγιῆ καθαρὰ ὁ ξύγματα τῶν ἀπαλειπόμενα, διόδοσι. χορηγὸς καὶ ὑγιὴς. ὀξύτερον δὲ χορηγὸς καὶ ὑγιέστερος. ὡς ἀπὸ δὲ ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς εὐσέβεια, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιὴς, ἐὰν ὑγίεια. καὶ πράσει, ὑγεία, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀπόλλων ὑγίεια, τὰ ἀπόλλωνα. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἐκτείνουσι τὰ, καὶ ζιβάζουσι τὸν τόνον καὶ φυλάττουσι τὸν τραφὴν, ὑγίεια

ὡς ἀπὸ τοῦ ἱερεία. ἰσέον δὲ ὅτι τὸ ὑγεία, ἐὰν συλλαβὸν οὕτως ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, οὕτως ἐν τῇ γαμῳδίᾳ αὐλὸς εὕρηται. καὶ οἱ ἐξ ἡρες δὲ τε ἐὰν συλλάβως ἀπὸ φέροισι. χοιροβοσκός. ἰσέον δὲ ὅτι ὑγίεια καλοῦσιν οἱ ἀπὸ τὰ ἀφυραμμένα οἴνῳ ζ ἐλαίῳ ἄλφιτα, καὶ ἀπὸ τοῦ ζ ἐξ ἱερεῖον φέρω. οἱ θαλλόν μᾶζα ἢ ἄλφιτα. ζ ἡ δὲ ἀπὸ σάφρων ὑγιώτερον ἀπολοκύντας, ἀπὸ οὐ λέγει ὑγιέστερον. ἐκτὸς οὖν ὅτι ἐνῆν μαρτεῖ τὸ ἄκαιρον τῆς γναικείας ἐρμηνείας μιμησάμενος. ἐὰν δὲ ἀπὸ καὶ ἐσολοίκισε τὰ τῶν ἀρρένων, ἀπὸ τοῦ ἐνέχυρα θείς ὁ τόνος ἐν ἀλφιτῶν καὶ οἶλος ἔχνος.

Υγρὸν, ὕδωρ ζ ὄν. οἷον, ζ ὑγροῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ ὑσῶ ὑσὸς. ζ πλεονάσμῶν τοῦ γ, ὑγρός. ὑγρὸν ἔλαιον, διὰ τὴν μὴ πῆξιν ἔχειν καθάπερ τὸ ὕδωρ, ὃ καὶ πολὺ ἔχει τὸ θερμόν.

Υδωρ. ἀπὸ τοῦ ὑσῶ τὸ βρέχω, ὑσωρ. καὶ πλεονάσμῶν τοῦ δ. καὶ ὑδωρ αὐλοῦ πάγες, τὸ σωληνικὸς ὑγρὸς ἱεροῖς, καὶ τὸ αὐλομάτως πῆξας ἔχον.

Υδρία, κυρίως τὸ ἐξ ὑδωρ εὐθὺ ζ πλατὺ.

Υδροφορία, ἑορτὴ ἀθηναίοις ὠνόμασται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ καταπλυσμῷ ἀπολλομένων.

Υετὸς, ἀπὸ τοῦ ὑσῶ τὸ βρέχω, ὑσὸς. καὶ πλεονάσμῶν τοῦ ε.

Υης, ζ ὑῶ λόγῳ ὑσοῦ ὡς κλείθρος, ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ μὲν τὰς θυσίας αὐλῶν καὶ ὁ ὀδοὺς ὑλαχόμου. ὁ δὲ φερεκύδης τὴν σεμέλην ὑῆν λέγει. καὶ τὰς τοῦ διονύσου χοροὺς ὑάδας. ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ἑκατὸν τοῖς θεοῖς τὸν ὑῆν. κοπὺ σεν ὁ θεὸς ὠνὴν ὑῆς, ὑοὶ καὶ ὀφθαλμοὶ ποιῆς. καὶ ὑῆνία, ζ αὐλοῦ. σκαιότης καὶ ἀμαθία. ὑῆνῶν, σκαιῶν ἢ ἀμαθῶν.

Υθλος, ἡ φλυαρία, ἢ ἠμωρία. ἐκ τοῦ φλῶ, ἀπάτωρ φλέω καὶ φλύω, ὡς ῥέω, ῥύω. ὑποθέσει, ὕφλος,

Υικὸν, ὑὸς ἰδίου. χοῖρ δὲ ἔργον. ξενοφῶν τὸς ζ καὶ ὕθλος. ἀπὸ μικροῦ μεύμασι.

Υιὸς, ἀπὸ τοῦ ὑῶ τὸ βρέχω. ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὠνὴ εὐφραίνα.

Υιεὶς ὕιος, διὰ τοῦ ο. οὐ μὴν δὲ ἀπὸ τοῦ ε ζ ῶ μὰ διὰ τοῦ οι, ζ ὕης πρίαμου, ἰλιάδος ε. μὴν δὲ ὕιος ἀπὸ τοῦ φύω τὸ γεννῶ, φυὸς καὶ ὕιος. ἔστι καὶ ὑὶς ὁ σημαίνων τὸν ὕιον. κλίνεται υἱὸς. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὗος. καὶ ὁ πικὴ, ὗϊ. καὶ ἀμφικὴ, ὗα. καὶ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ὗες. καὶ ἀπαθικὴ, Υἷας ἀχαιῶν. τοῦ υἱὸς καὶ εὐθεῖα οὐ

ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὰ ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὰ πονηρά· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. διὰ τί δὲ με καλεῖτε, Κύριε Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλεῦσαι αὐτήν, διὰ τὸ τεθεμελιῶσθαι καλῶς ἐπὶ τὴν πέτραν· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ᾗ προσέρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καπερναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατοντάρχης παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατοντάρχης ἔφη· κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν εὗρον ἐν τῷ Ἰσραήλ. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ τῷ ἑκατοντάρχῃ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε, ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτοῖς. ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· κύριε, σῶσον, ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη· οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε, ἆρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς. τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν· θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυίδ. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, κύριε. τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μὴ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν, κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε. εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ ὃς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ; μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων. καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν. μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. πᾶς οὖν ὃς ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὃς δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται. καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματισμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν· πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις λέγει· ἠυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε, ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε. ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν· δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι, Χοραζείν, οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν· πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ σύ, Καπερναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως ᾅδου καταβήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον· πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ

Υ οσκύαμος, ὃν οἱ πίνοντες μαίνονται. ἡ ὑοσκυαμεῖν, τὸ μεμηνέναι ἢ παραπλῆξαι, ὡς φερεκράτης ἱστορίαις οἷς.

Υ ὑαγωγεύς, ἐργαλεῖον οἰνοδομικόν.

Υ ὑάγει, ὀξαπατᾷ. καὶ ὑαγωγαί, αἱ ἀπάται. καὶ ὑαγωγὴ ἡ ὑποχώρησις. καὶ ὑαγωγάς, τὰς ἀναχωρήσεις. Διώξεις τε καὶ ὑαγωγάς, θουκυδίδης φ. καὶ ὑαγωγὴ δὲ λέγεται ἡ τῶν μηχανημάτων μετακίνησις.

Υ ὑακτέον, φορευτέον. ἐκ τοῦ ἄγω, ὑακτός, ἐφορμήσεις. ἀκτέον καὶ ὑακτέον.

Υ ὑᾶ, ἐγρήγορσις. ὀπαδὰ ἀληθής, οὐκ ἂν ὀνείρω. ἀληθεία. οὐκ ὄναρ ὄρος. οἷον, Υ ᾶ οὐκ ὄναρ φαινόμενον. ἔστι ῥῆμα ῶ, σημαῖνον τὸ ὑπάρχω. ἀφ' οὗ ῥῆμα παλαιὸν ὄναρ. ὃς θέω, θέναρ. καὶ μὴν τῆς ὕδω προθέσεως, ὑπόναρ. καὶ ὑπαρθέσει καὶ ἀφαιρέσει τοῦ π, ὑᾶρ.

Υ ὑαρκτά, μόνιμα. ὑπάρχοντα. ᾶρα ἐκ τοῦ ὑπάρχω.

Υ ὑάρχῃ, προκατάρχῃ. ἢ μὴ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προϋπάρχειν. ὑπάρξεται, δηλονότι. ᾶρα ἐκ τοῦ ἀπίδα. ᾶρα εἶναι.

Υ ὑάτη, ἀνωτάτη. ᾶρα ἐκ τοῦ ὕατος, ὃ ἐστι τὸ ὑπάρχοντα καὶ ὑγρόν. ᾶρα ἐκ τοῦ ὕδωρ προθέσει δηλοῦσαν τὸ ὑπεράνω, ὑπόταρος. καὶ συγκοπῇ, ὕαρος.

Υ ὑαυθαλιάδη, ἰλιάδος ο. ἀντὶ τοῦ ἥδομαι πλάγιον ἐξέκλινεν, ἀφ' ἧς τὸ μεμαθυῖα.

Υ ὑαύθριον, ὑπαίθριον τὸ ἐν ἀέρι. καὶ ὑπαύθρου, ὁμοίως.

Υ ὑεμμήκυκε. Πάντα δὲ ὑπεμμήκυκεν. ἰλιάδος χ. ἔστιν ἡμίονος, ἐπὶ πλίνθῳ ς καταπίπτω. ὁ ᾶρα κείμενος ἡμίονος. ὁ ἀπτικὸς ὡφέλειν ἡμίμηκα εἶναι. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ ἀπτικὸς ᾶρα κείμενος ἀεὶ ἀσθενέστερος γίνεται, σύνεστάλη τὸ ῆ εἰς ε, ς ἐγένετο ἐμύμηκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ διὰ χρείαν ποιητικήν, γίνεται ἐμυμήκυκε καὶ ὑπεμμήκυκε.

Υ ὑεξαρῆσαι, ἀπὸ τοῦ ὑεξέλου. ἀνελλήνιστόν ἐστι. τοῦ γὰρ ῥήματος μὴ ὄντος, λέγω δὲ τοῦ ἤρκα, οὐδὲ ἤμερχ ἠρήσας. οὐδὲ οὐδέτερον τὸ ἀρῆσαν. καθόλου δὲ τὰ διὰ τοῦ αιρω ῥηθησόμενα. οἷον διαιρῶ. ἡ τῶν ὁμοίων ἐκλέλοιπεν ὁ ἀόριστος καὶ τὰ τούτου μέρη.

Υ ὑεξηρήθωσαν. αἴρω, ἀρῶ, ἀρέσω, ἦρκα, ἦρμαι, ἠρέμην, ἤρκειν. ς τὸ προσακτικόν, ἄρκεσον. τὸ παθητικόν, ἠρκέθην ἠρκέθωσαν. καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ καὶ ἐξ, ὑπεξηρήθωσαν.

Υ ὑελύσαο. λύω, λύσω, ἔλυσα, ἐλυσάμην, ἐλύσω. ἡ ξ διάλυσιν ποιητικήν, ἐλύσαο.

Υ ὑειράλα. ὑπορ ἡ. καὶ πλεονασμῷ, ῦ ὑειρ. ὡς τὸ, Υ ὑειρεχον ἡφαίστοιο μόλυβος.

Υ ὑείροχον, ὑπορέχον τι. πρὸ οὗ χον τι. ἀφ' οὗ τὸ ὑπορβασία

Υ ὑόρα, τὸ ἄχρι τῆς μόνον τῆς κέρατος τοῦ ἴσου σχοινίου, ᾧ ἀνίεται ς τείνεται τὸ σχοινίον. ᾶρα ἐκ τοῦ ὑπορόω

Υ ὑορᾳεῖ, ἴσος αἰεὶ λίθη. τῇ ἄλλῃ πνεούσῃ συστρο- ς εῖται. φὴ τοῦ ἀνέμου. ᾶρα ἐκ τοῦ ὑπορᾳέω, ὁμοίως ὑ ὑορᾳὴς ὑ ὑορᾳεῖος. ἡ ὀλοτικὴ ὑ ὑορᾳεῖ. ἡ αὐτοπαθητική, ὑ ὑορᾳέα ὑ ὑορᾳῆ. ἰλιάδος λ.

Υ ὑορβασία, ᾶρα βασία. ἀδικία. ἡ ὑ ὑερ τὸ δίκαιον πρᾶξις. ὑ ὑερβαίνω πρᾶξιν, βέβασα, βασία. ἡ ὑ ὑορβασία. χυρίως ἐπὶ τῶν ὑ ὑορβαινόντων τοὺς ἰδίους ὅρους. ταύτα δὲ ἡ ἐπὶ τῆς ὑ ὑορηφανίας. μονωσὶ γὰρ οἱ ὑ ὑορήφανοι πάντα τὰ ὑπερέαυτούς.

Υ ὑπείρεχον. ἔστι ῥῆμα ἔχω. ὁ ᾶρα τακτικὸς ἔχω ποιητικῶς. μετὰ τῆς προθέσεως, ὑ ὑορέχω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὑ ὑπείρεχον. ὠφείλε δὲ ἐν τῷ τελφείναι ὁ πλεοναστικὸς ι ἡ ὑ ὑορίεχον. ἀφ' οὗ προθέσεις ἡ τὸ τέλος πλεοναζούσιν. οἱ, αι, αἱ. πρός, προσί. ἀφ' ἑαυτῶν ἡ παρέπεμψε τῆς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς ὁλοσυλλαβίας αὔξεσθαι, τοῦ χάριν οὐ πλεοναζόμενα μέχρι μιᾶς εὑρεθῇ σύλλαβος ἡ πρόθεσις. διαὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πᾶς δὲ ὠχμηκὼς χόρτος ἢ πρὸς μικρὸν ὠχρὸν χόρτον ἀφαβαλών, ἐν τῇ σωθείσῃ προπροξύνεται. οἷον, εἶχον, κάτεχον.

Υ ὑορβιόν, ὑ ὑορβιῶς. οἷον, ἀγαμβιώτως, ἡ ὑ ὑορβαλλόντως τῆς βία. ὑ ὑορηφάνως.

Υ ὑορβολήν, τ ἀναβολήν ἡ ὑ ὑορθεσιν. ἡ ἐν τῷ πῦ

Υ ὑορδεᾶ δήμου ἔχοντα, ὑ ὑορ- ς σεφάνῳ δημοσθένης. βαλλόντως ἐν δεᾷ. οἱ, πάνυ ἐλάσσονα κ δίκαιον. τ δὲ ἀφ' ἧς τ ὑ ὑορδεῖς ὑ ὑορδεοῦς. ἡ αἰολικὴ ὑ ὑορδεία. καὶ συγκοπῇ, ὑ ὑορδεᾶ.

Υ ὑορδέξιον χεῖρον, οἷον χαλεπώτατον. ξενοφῶν.

Υ ὑορδίκιον, τὸν ἄκρως δίκαιον, ἢ σφόδρα δίκαιον.

Υ ὑόρημοι, οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἑκτὸν ἡ μέραν λαβόντες ἢ μὴ δὲ λυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ἐσόπιν ἀποτίνειν, ὅτις ἐλοῦσι μὴ ἀφορίζοντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑ ὑορήμβροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑ ὑορημβρία.

Υ ὑορθυμος, μεγαλόψυχος. ψωμαῖος.

Υ ὑορηφανέω ὑ ὑορηφανῶ καὶ ὑ ὑορηφανεύω. ἐκ τοῦ ὑ ὑορήφανος. τοῦτο ἐκ τῆς ὑ ὑορ προθέσεως καὶ τοῦ φῶ τὸ φαίνω. ὑ ὑορήφανος τις ὤν. ὁ ὑ ὑορανῶ πάντων

Υ ὑορίδης, ᾶρα τὸ ὑ ὑορ προθέσει, ς φαινόμενος. ὑ ὑορος καὶ ὑ ὑορίδης, ὡς ὕλλος ὑ λλίδης.

Υ ὑορμορεούντων, ἤγουν τῶν ὑ ὑορεχόντων τὴν ἀμορέαν. τουτέστιν ἀνδρείων, καὶ τῶν ὑ ὑερδίκαιον φρονούντων.

Υ ὑορίων, ὁ ἥλιος. ἤγουν ὑ ὑορίο ς ὑ ὑορηφανῶ. νός ἐστι καὶ εἰσὶ πᾶσις ὡς ἡ σόδος. ἐν τούτοις γὰρ ἀπὸ τοῦ πρωΐ μουμικῶς ὑ ὑορίοι λέγειν καλεῖ. καὶ ὑ ὑορανῶ ἡ μῶ ἰῶνι καὶ ὑορίωλος τὸ ὑπνῶδες. διὰ τοῦτο δὲ τὰ ὁλασυνέχεται.

Υ ὑορίτος, ὑ ὑορκεκαθαρμένος.

Υ ὑορίτου, τὸ σφόδρα λεπτόν. ἴτως ἐστὶ ῥῆμα τὸ ἐκκενῶ καὶ λεπτύνω ς ὀξύνω. ὅθεν ς ὑ ὑορίτου ἄνδρα λέγομεν τὸν λεπτὸν καὶ κενόφρονα.

Υ ὑορικταίνουτε. Πόδες δ' ὑ ὑορικταίνουτε. κράτης τὸ ἄζαν ἐφάλλουτε, ὑ ὑορικταίνουτε. λυσανίας ὡς τοῦ ῥέμφω φῆτε τά χαι. καὶ δασυνθέντως τε εἶναι ὑ ὑορικνοῦτε, ἢ φιλοῦται. Οἱ δὲ πόδες διικνοῦτε διὰ τὴν χαρὰν ὑ ὑερ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεως.

λαθ γλυκομένους ὄρνιθας. καὶ οὐ παρβάλλω τὴν ἀμέρια, ὡς τὴς φιάλης ἀμέρου οὐσίας. καὶ παρφίαλον, λέγεται τὸ παλιὸ καὶ ἀμέρου.

Υ παρεώα, ὁ οὐρανίσκος. παρὰ τὸ ὑ παῦλον ὑρμαῦθαι τὴν γλῶσσαν. ἐρωὴ γὰρ ἡ ὁρμή. καὶ μετεωρίζεται ἀπὸ τῶν ὑπερώων οἱ ποιηταὶ τὴν ἀρχὴν τῶν μετεωρισμένων ὑπερῶα τὰ ἔρεα τὴν γῆν. καὶ τὴν ἐτυμολογίαν καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερώου. ὑπερῶον γὰρ τὸ μετέωρον, τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν καὶ τὸ ἐπάνω μόριον οἰκήματος. ἔχει καὶ τὸ πρὸς γραμμόνον. καὶ ὑπερῶος οἶνος, τὴν πίνον.

Υ παρεῶον, ὑπερῶι ὁμοίως. τὸ ὑπὲρ ἄνω τοῦ κάτω ἰόν. καὶ παρὰ τὸ ἄνω ὁρᾶσθαι.

Υ παρώκησαν δὲ οἱ ἴωνες, ὑπεχώρησαν. ὑπερώρμησαν.

Υ παρέθυπτο, ὑπεκύπτε, καὶ ἐκέκυπτο.

Υ παφλησμένοι, ἀκμαῖοι πρὸς τόνον. ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν ὀλίγον ἡμῖν παπείρων.

Υ παπέμοι, ὑπὸ τοῦ ἄνεμος. ὃ ὑπαπέμα ἐώασι, διὰ τὸ ὀχευθῆναι ὑσώμενα.

Υ παπὴν, ἀὐ ὑπὸκάτω τοῦ ὑσείου ῥίχες. ἀπὸ τοῦ ὑπᾴδαι ἢ ὑποκλᾶσθαι τῶ ὑσείῳ. καὶ ἀπὸ τ ἰκμὴ πῶν ἢ ὑπὸκ. παρὰ τ ἔσιν τῶν ῥιχῶν. οὐκ ἔδει φιλοῦσθαι. ὥρος. ὁ δὲ τῶ ἐκπρικῶ λεξικῶ εὗρον σημαίνειν τὸ λέξιν μύσακα. ὑσείου. πώωνα. ἢ τοῦ ἄνω χείλους ῥίχωσις. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνω ἐτυμολογεῖται. ἀπὸ τοῦ ἀὶ μῶν εἰ χεῖ ὑπὸκ. ἢ τοῦ ἄνω χείλους ῥίχωσις. ὑπὸκ ἡ ὑσοῦσα. παρὰ τὸ ἄνω ὑ ὑπεῖναι. μύσακα δὲ λέγει ἡ ἀπὸ τῶν μυκτήρων ῥίχωσις. ζήτει ἀπὸ τοῦ ἰούλος.

Υ παπρέτης, ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ τοῦ ἐρέσσειν τὸ κωπλατεῖν, ἢ ὑποερέτης. ἐκβολὴ τοῦ ὁ καὶ τοῦ ε ἀπὸ τοῦ ἐρέτης. κυρίως γὰρ ὁ ναύτης. καὶ ἐρέτμα ὑπαπρέσσον, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπαπρέτ- ρετῶ. τοῦσι τοῖς στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι, καὶ δὲ υλεύουσιν. ἀπὸ τοῦ ὑπαπρετῶ. ὑπαπρέσσον κυρίως, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέται. ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω. καὶ ὑπαπρέσσα κυρίως, ἢ τῶν ὑπαπρετῶν, ἐφ' ὧν καθέζονται ἐρέπτοντες. ὑπαπρέσιά τινα οὕτω. οὕτως ἀρκαδικὸς ὁ ἀπικισκὸς ὥρος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Υ παχόμενος, ἀπὸ τοῦ ὑποχόμενος.

Υ πίος, ἀπὸ τοῦ ἀμφίος. ὡς παρὰ τὴν ἀνὰ ἄνιος.

Υ πινος, παρὰ τὸ ὑποπος ἀπὸ, πίνω ὑποχωρῶ. ἀπὸ τοῦ ἀὶ πῦ ἀνθρώπου ἀναπνοὴ ὑποχωροῦσα. ἢ παρὰ τὸ ὑποπρόθεσιν καὶ τὸ νοῦς, ὑ πόνος. καὶ συγκοπῇ ὑπνος. ἐν δὲ τῶ ὑπνω, ἀφῃρέθη καὶ ὁ νοῦς ὑποχωρῶ. ἢ παρὰ τὸ λύω ἀπὸ τοῦ νόμος. λύπνος ἡ ὑπνος. καὶ συγκοπῇ ἀφαιρέσει τοῦ λ, ὑπνος. σπ τέσσαρα. τὸν θεὸν, ὡς τὸ, Ὑπνε ἄναξ πάντ. καὶ τὸ διὰ σιδήρου θάνατον, ὡς τὸ, Ἡ μὲν ἄυπνος πέσεν ποιμαίνεσιν λαῶν χάλκεον ὕπνον. καὶ τὸν ποιητῶς λεγόμενον ὕπνον, ὡς τὸ, Δία δ' οὐκ ἔχε μήδεα πυκνὸν ὕπνος. καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων πάθος. ὡς τὸ, Ὑπνῳ

Υ παθεὶς, ἀπὸ τοῦ συγκριτικοῦ καὶ ὑ παθεστῶ, ἐλέγετο τὰὐ συγκριτικὸν καὶ ὑ παθεῖκον, ὡς παρὰ τὸ φθίσις φθιστικόν. παρὰ μὲν τὸ συγκριτικὸς καὶ ὑ παθεῖκος, ἦν συγκριτικὸς καὶ ὑ παθεῖκος. ἔζου συγκριτικὸν καὶ ὑ παθεῖκον.

Υ παθκύδαντας, ἄλαν ὑ παθκυδόξους. τὰ δὲς ὀνομάδας ὑ πὲρ ὀνόμασυλλαβὰς, ἴσον συλλάβως καὶ ἀπροβολὴν τῶν κλίσεων. ἀκάδας, ἀκάδα. ἰούδας, ἰούδα. θυμαχίδας, θυμαχίδα. λεωνίδας, λεωνίδα. χωρὶς ἡμῶν ἀπροβαρυτόνων. ἡμόλιος, ἡμιόλιος. οἶος, οἷος, οἷος, οἷος ἀπὸ τοῦ. μείδομαι μείδαντας. φείδομαι, ἀφείδας ἀφείδαντας. οὕτω καὶ τὸ ὑ παθκύδαντας, ἀπὸ τοῦ ὑ παθκυδάνω, ὑ παθκυδήσεις ὑ παθκυδήσαντος καὶ ὑ παθκύδαντος. λέγουσι δέ τινες ὅτι ἐπιπροσθετικῶς ἡ ρωδιανὸς λέγει ὅτι μετὰ τὸ χ ἐστι. κυδάνω, ἐκύδηνα, κυδάνας. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ σωτέσεις, ὑ παθκύδαντος. ἐν δὲ τῶ ὁμοιοσεκῶ λέγεται ὅτι ὁμοιοσεκῶ λέγει ὁ ἡ ὁμοιοσέσει. καὶ μάλλον ὅτι λέγεται ἡ παθμερχήν. τὸ δὲ ὁμοιοσεκῶν, ὁμολογούμενον. καὶ ὁμοιοσεκία, ἡ ὁμολογία. οἱ δὲ ἐπιπροσθετικοὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ παῦτες, ἀλλ' ἀπὸ καὶ ψευδεπίγραφοι.

Υ παθμορα, ἔσπ ἐρέπμα μεσότητος, φύσει κἠθέσει. τὰ δὲς ἀλήπτα οὐδέτερα ἢ μὲν ὀνόμαστος σωτεσῆ, ὀνόμασι ἄθσιν. οἱ, καλὰ γράμματα. ἢ δὲ μετὰ ἐπιπρέπμασι ἄθσιν. οἷον καλὰ γράφει, ἢ καλῶς. οὕτω καὶ ὑ παθμορα, ἀπὸ τοῦ ὑ πὲρ τὸ προσκεῖσθαι. ὑ πὲρ τ εἰμὶ μόνον. καὶ ὁ μόρος τὸ καλὸν ζ τὰ καλὰ ἔθσιν ὀνόματα ἀλλὰ καὶ ἐπιπρέπματα, οὕτω καὶ τοῦ ῥ ἔθσι σύνταξιν ἐπιπρέπματικὴν λαμβάνει. καὶ ὁπόθεν καὶ ὑ παθμορου καὶ διάλυσιν ἀναγινώσκεσθαι. ὁμοίως. τῶ, βῆ καὶ ὑ πὲρ μοῖραν ἄϊσος, ἢ οὐ καθὰ δίκασιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ μόρως ἔλαχε. ἐκ γὰρ τοῦ μόρος ἢ ὑ παθμορος. ἐξαίσιον τὸ οὐδέτερον ζ τὰ ἀπαθῆ καὶ ὑ παθμορα.

Υ παθον, παρὰ τὴν ὑ παθ παρόθεσιν πεπῆχται.

Υ παθωπία, ἡ ὑ παθηφανία. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑ περόπιος. μεταφορικὴ δὲ ἐστιν ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ ὁπλα φερόντων. καὶ ὑ παθοπλον, τὸ ὑ πεφανον. ἀπὸ τοῦ ὑ πέροπλος ἢ ὑ παθόπλιος κατὰ τύπον. ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ὑ παθοπλὶς καὶ παθοπλία διὰ δφθ. καὶ ἀπὸ τ ὑ περόπλης. ὅθεν ὁ ὑ παθοπλίσας παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ ὑ περφανόταλος. ὡς σοφοκλῆς σοφόκλεος. καὶ, Οὐκ ἄνδρα τις ἀνὴρ ὑ παθοπλίσαιτο. ἀπὸ ὑ παθηφάνως εἰδικῆ μεταποιητικῶς ὑ παθβαίνει ἀπὸ

Υ παθτας, μεγαλώτας. ἴλιάδος ζ τῶν ὀπλων. μ. καὶ ὑ παθτερον εὖ χος ἰλιάδος λ. ὑ φηλότερον.

Υ παθφίαλος, παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω. ζ μεγαλώτερον. ὁ ὑ παθφαίνον τα τῶν ἄνω ἑαυτοῦ ἐπιχέρων ἐπιδεῖξαι. ἢ δὲ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ ὑ πὲρ τ ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ ἐπαγγελλόμενος. ὁποῖον λέγει ὁ μικρὸς ὑ φαίνεται. οἶμαι δὲ καὶ παρὰ τὸ πίω πίαλος καὶ ὑ πέρφιαλος, ὁ ὑ παθποτικός. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκωμίου. καὶ ὑ πέρφανος καὶ ἄθετος, καὶ παραβαίνων τοὺς διαφια-

καὶ φιλότητι δαμείς. τουτέστι τῇ συνουσίᾳ.

Υ ὑποβλήδην. ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρουσιχῶς, ἐπιλέγοντός τινος. ὡς ὡὶ φῦ ἀγαμέμνονος ὁ ἀχίλλεως. ἐν ἰλιάδος α. ἐκφῦβλῶβλήσω, γίνεται βλήδην, καὶ ὑποβλήδην. διαφέρει δὲ τοῦ παραβλήδην. παραβλήδην μὲν γάρ ἐστι, τὸ παραβαλεῖν τι καὶ προσαγαγεῖν λόγον, ἐκείνου τὸν λόγον καὶ τὴν ὁμιλίαν πρότερον διελθόντος. ὡς τὸ, Ἠλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέφη. ὑποβλήδην δὲ, τὸ ὑποβαλεῖν λόγον, μηδὲ πω πρῶτον διαλεχθέντος μὴ τὴν ὁμιλίαν μὴ τὸν λόγον τελέσαντος. καὶ δεῖ γίνωσκε, ὅτι τὸ παραβλήδην παρὰ μέρος λαλεῖν ἐστί, παρὰ δὲ τοῦ μέρους, τὸ μὴ ἀπὸ τὴν λέξιν. ὡς τὸ, Ἠλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέφη. παραβλήδην, ἔστιν ἐπιρρήματα ποιότητος. ἐκ τοῦ σῶμα μέρος τοῦ λόγου. τὰ δὲ δηλοῦντα ἐπιρρήματα, ἐκ τοῦ. ὁ μὲν ὁμοίως καὶ ῥήματος καὶ ῥήματος. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ὁμοίως, τῶν παραλήγεται. οἷον, λόγος, λογάδην. ῥοῦς, ῥοηδόν. ῥόχος, ῥοχάδην. ἀπὸ δὲ ῥήματος, τῶν β. γράφω, γράδην. λείβω, λείβδην. κρύπτω, κρύβδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ω μελλόντων, τῶν γ. μίξω, μίγδην. λίξω, λίγδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς σω, τῶν η. ἐρήσω. ἐρήδην, σπ. τὸ φανερῶς. τμήσω, τμήδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς μι, ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης συζυγίας τῶν παραλήγεται. ἀνίημι ἀνήσω ἀνέδην. ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας, τῶν παραλήγεται. βίβημι βήσω βάδην, ἢ ἀργῶς. ὡς τὸ, Τοὺς δ' ἠρέμα βάδην ἀτρύγετος.

Υ ὑπόβολον, ὑποκείμενον πρὸς δόλον καὶ τόνον.

Υ ὑπολιμαῖοι, ὑποβαλλόμενοι καὶ ἀφιστάμενοι, ἢ ἀφιστάμενοι τῶν χειμαριφθῆναι δοκούντων, ἀπορρέοντες τῶν ἀπορβάλλοντες. ἢ ὑπόδοτοι. ἀπόδοτοι.

Υ ὑπορύχιον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθιστέον, παρὰ τὸ βρέχω.

Υ ὑπόρρα. Τόμος ἄρα ὑπόρραιδος, ἰλιάδος α. σπ δεινὸν καὶ ὀργίλον ὑποβλεφάμενος. ὡς παρὰ τὸ ῥῆμα ῥῶ ῥῆμα, καὶ σπῶ σπᾶ, οὕτως ἐκ τοῦ ὁρῶ καὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως ὑπόρρα. ζ' πλεονασμῷ, ὑπόρρα, τὸ ὑφορᾶσθαι. ἢ ἐκ τοῦ ῥέω τὸ βλέπω ζ' συνιζήσει τοῦ ῥῶ τὸ ὁρῶ. ὑποῤῥώμενος, ἢ ὑφορώμενος. ῥῳδοῦ ῥᾶ. καὶ συνθέσει, ὑπόρρα τὸ ὑποβλέπων. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι ἐκ τοῦ ὑπόρραξ ζ' ὀξυτόνου. τὰ δὲ ξ λήγοντα ἐπιρρήματα, ὀξύνεται. εὐρᾳξ. ἀπρὶξ. σπαλλάξ. πρὶξ. χωρὶς δὲ μὴ παρὰ πρόθεσις ζ'. διὰ τὸ πρὶξ. τὸ παρεξ ὅτε ὀξύνεται, οὐ φασὶν εἶναι ἐπιρρήματα, ἀλλὰ προθέσεις. σεσημείωται τὸ ἄπαξ. καὶ πρὶν ὀπίσω ὀφθαλμὸν ἐξαλλαγὴν ἐν τῇ ἀπλότητι, ἐδὲ ἔξαρ ἐν τῇ σύνθεσει. ἅπαξ ἁπλῶς. τὸ δὲ ὑποπρὰξ ἀπροβαλόν τι σύμφωνον, ἀνεβίβασε τὸν λόγον, ὡς ἀνυστὴς ἀνύστης. δεσποτὴς δεσπότης.

Υ πόγων, παρὰ τὸ γένυς ὁ ὀσ τὸ μέλος. οἱ, τὸ ἐξ ἑκατέρου τῆς γνάθου τῶν μελῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ γῦαι ὁ ὀσ τὰς χεῖρας. διὰ τὸ τῶν χειρῶν ἀπτεσθαι τὰ ἔργα. καὶ παρὰ τὸ γύη, ὁ ὀσ τὴν γῆν. ὁ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ γυός. καὶ συνεζηκασι τῶν ἐρητόρων οἱ σοφώτατοι. ὃ δὲ παῦλα μόνου γίνεται ὑπογραμμός, προγραμμός τις ὤν. ἡδὺ ὑπό, ζ' νεσθαι. ἀπὸ τῆς προ, ὡς καὶ ἐνεβάρβαρος ἀριστοφάνης. Ταῖς μούσαις τιμέλος ὑπάσατε, ἢ προάσετε.

Υ ὑπογράφω, καταβάλλομαι. σκιαγραφῶ. βεβαιῶ.

Υ ὑπόγραμμα, τὸ ἁρμοζόμενον ὑπόμνημα. ὥσπερ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑπογράφουσι. καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστὶ βασιλικὴ. ἀριστοφάνης.

Υ ὑποζωστειάζων, λιτανεύων. τὸ ζωστειοῦ ἀπὸ μῆ ζ' νης.

Υ ὑπόδημα, ἐκφῦ δέω δῶ δήσω τὸ δεσμεύω, δῆμα καὶ ὑπόδημα.

Υ ὑποδεξίη, ἰλιάδος ι. σπ τὸ ἐπιδέχεσθαι. ὡς ζ' ὑπόδημα. παρὰ τὸ ἀνόρεκτος ἀνορεξία, οὕτως ὑπόδεκτος ὑποδεξία.

Υ ὑποδρεῖς ὑποδρείδος, ὁρμίσκος. πλόκιον. γυναικὸς κόσμος. οἱ δὲ ἱμάτιον. καὶ ὑποδρομα, πεῖμα χίλια.

Υ ὑποδιδάσκαλος, ὁ τῷ χορῷ καταλέγων. διδάσκαλος γὰρ ὁ ποιητής.

Υ ὑποζυγιώδης ἀνὴρ ὡς, ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρου κελεύσεως ὡς πρὸς καὶ τὰ ὑποζύγια. ἔστι δ' οἷς καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. ἀριστοφάνης.

Υ ὑποθησόμεθα, συμβουλευσόμεθα. ζ' ὑποθέσθαι, συμβουλεύσασθαι.

Υ ὑποιουρῶν. ἰλιάδος φ. λελιθόσπ ζ' μβουλεύειν. μίσος ὑποιουρῶν, ἢ ὑπορρεφόμενος καὶ συνομυχῶν.

Υ ὑποκαθῆναι τὰς ὀφρῦς, οἷον πρὸς σωφρονίσαι τὰ ὀφρῦς ἀνατεῖναι τὰς ὀφρῦς, ὀρῆς ἐστι σύμβολον.

Υ ὑποκηρυξάμην, τὸ ὑποτῶν κηρυκι τῶν δημοσίων καὶ ποιησάμενος διὰ τοῦ κήρυκος φανερῶς.

Υ ὑποριζῆναι, πολακεύειν. ὑποκριτῆναι. ὑποριζόμενοι, ξενοφῶν, ἢ διασύροντες. ὁ δὲ δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ὡς τοῦ εὐφημοῦντος. καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφημῶς.

Υ ὑποριστικὸν, ἐλαττώσεως ῥῆμα. καὶ ζ' ὁ νομάζοντος. ὑποκορισμὸς, μείωσις μεγέθους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ὡρῶν ἐοικέναι. ὧν ταῖς φιλοῦσιν ἐκλύτῳ φύσει κεχειμμένοις ἡδυπολακείας χάριν πανταχοῦ μικροπρεπῶς προάγειν, ἡδυεπείας ὁμοιοῦσθαι δεξιῶν. πολλὰ τοιαῦτα παίζειν ἐνικῶς μοδίᾳ, μεχρὶ καὶ ἀλλοίων τῶν ὁμοίων. καὶ μάλιστα ἂν τύχοι ἑταιρῶν προφέρεσθαι ὀνόματα, ὡς κλεαρίστου. καὶ μυσπίου. καὶ λεόντιον. καὶ τὰ τοιαῦτα.

Υ ὑποκριτὴς. ἡ ὑπό, ἀπὸ τῆς ἀποκρίνομαι. οἱ ἀποκριτὴς. τὸ δὲ ἀποκρίσιν οἱ παλαιοὶ, ὑποκρίσιν κεκλήκασιν.

Υ ὑποκρίνου, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνου δηλονότι. σπ. ἰλιάδος κ. χ ὁμοίως σπ ἐν τῷ ἴσως τὸ μ τοῦ χ ὁμοίου ἀποκρίνεσθαι. ζ' ὑποκρίνεσθαι, τὸ ἀποκρίνεσθαι. καὶ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. ἐσθλοκυδὴς ἐβδόμη.

Υ ὑπόκυκλα, τινὲς ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσιν, ὡς ὑπόροχα. καὶ ὑποεφαρμόζειν σὶ πολαγίαις πίστεσιν. ἐν αἷς δὲ ἔχει καταλήσεσι τὴν ἐπὶ καὶ ὑπορ. ἔστι καὶ τῶν ἀναστρεφομένων ὑπόθους. ὁ θάμα τῶν πλεονασμῶν τι, καὶ προσθήκη τοῦ ὅς α. ὑποπο, ὑπεπο. διὸ καὶ ἐτόλμησάν τινες φάναι μὴ ὄφελε ὁ ὁμηρικὸς τῆς ὑποπο ὁ πλεονασμός. ὃς ἐλέγχει τὸ πνεῦμα.

ϒ ϲⲁⲗⲉⲡⲓⲥⲙⲟⲥ ⲙⲉⲛ ⲟⲩⲛ ⲁⲛⲁⲅⲕⲁⲓⲟⲛ ⲉⲥⲧⲓⲛ ⲁⲡⲟ ⲧⲟⲩ ⲁⲣⲭⲉⲓⲟⲩ ⲛⲟⲙⲟⲩ ⲡⲣⲟⲥⲧⲁⲅⲙⲁ ⲙⲏ ⲕⲁⲧⲁⲗⲩⲟⲙⲉⲛⲟⲛ ⲁⲗⲗⲁ ⲡⲗⲏⲣⲟⲩⲙⲉⲛⲟⲛ ⲧⲟⲩ ⲛⲟⲙⲟⲩ. ⲁⲙⲁⲣⲧⲓⲁ ⲅⲁⲣ ⲡⲁⲣⲁⲃⲁⲥⲓⲥ ⲉⲥⲧⲓⲛ ⲁⲙⲁⲣⲧⲁⲛⲉⲓⲛ ⲁⲩⲧⲟ ⲙⲟⲛⲟⲛ ⲟⲩ ⲡⲣⲟⲥⲧⲁⲅⲙⲁ

Υοτάνιος, ῥὶς ποταπὸς ἀλόησι λέγομεν.
Υοτός, ἐμβόλιον. ἀνθρώπου. καὶ τὸ ἐξέχον τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς ἀσπίδος σιδηροῦν κέντρον, καὶ ποταπὸς ἀλίου.
Υσαρος, ἔσχαρος. ἀπὸ τοῦ ὕστερος συγκριτικοῦ, τὸ ὑστερέτιον, ὕσαρος. ἐκ τῆς ὕστω προθέσεως ὑστότερος. ὡς πρὸ τὸ πρό, πρότερος. ὁ συγκριτικὸς ὕτερος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. προόμηρος δ' ὅμηρος ἑτερουλέγει ὅτις ὕστερος, καὶ ἔκτυπος ὑστότερος. συγκριτικῶς, ὕπτερος. καὶ βοιωτικῶς τὸ πῆδις, ὕστερος. τὸ δὲ ὕστατα, ἔστιν εὐθείας οὐδέτερον τῶν πολλαπλασιαστικῶν. καὶ μετενήνεγκται ἐπὶ χρόνου μακρὰν καὶ ἀπίθανον. καὶ μεσότητος. οὐδέτερον δὲ ἔσχηματισμένον μεσότητος ἐστὶν ἀπαρασήμαντον οὐθὲν μᾶλλον οὐδὲ τέρψιν. διαπύρως λέγουσι μεσότητος ἔσχηματισμένον.
Υτέρα, δεκάτη. ἡ βδόμη κάλλος ἡμέρα καλεῖται ὑστάτων ἀπίθανον. καὶ καὶ ἡμᾶς πρώτην καὶ ἑβδόμην καλοῦμεν.
Υτέρα, ἔσχατης μήτρας. ἀπὸ τῆς θέσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ στέρου ἀπολαύοντας οἰκείας ἐνεργείας.
Υτριξ, ὕστριχος, ἡ ἐκτὸς τῶν τριχῶν τῶν ὑδρομάστιξ.
Υφα, ὑφαίνω ὕφασμα. καὶ ὑφάζω ὕφασμα ὑφασπὰ, ὕφα. ἡρωδιανὸς πεῦκα θηλυ. τὸ δὲ ὑφαίνω, ἀπὸ τοῦ ὕφος. τοῦ πρὸ τὴν ὑστοπρόθεσιν καὶ τὸ ος. ὅθεν καὶ ὑφηκόος. καὶ πρὸ τὸ εἰς, γέγονεν ἄω. ὁ μὴν τῆς ὑστοπροθέσεως συνῳθήσει, ὑφαίνω. οἱ δὲ ὑφαίνοντες, λαβόντες μίαν καὶ κεχωρισμένην ἁπλῶς συνάγειν ποιοῦσιν. οὕτω θεόγνωτος. Υφαίνην ἦρχε μύθους, ἀντὶ τοῦ καταπλασσευάβζην. καὶ ὑφαίνειν, ἀντὶ τοῦ καταπλασσευάζειν. ἔστι δὲ ἡμέτα φορα ἀπὸ ἀ ὑχῶν ἕως ἔμψυχα. ζητεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πολύπους οὐφασὶ πολύποδες, καὶ κρίνωσι κρίνης. ὡς ὑφάντης ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, καὶ ξαίνω ξάντης, καὶ μαίνω μάντης. οἵτινες μὲν οὖν τῶν πρακτικῶν ἐφύλαξαν τὸ ῡ. ὕφασκα. μεμάσκα. ἔξασκα. τὸ δὲ πολύπους καὶ κρίνω, ἀπὸ τοῦ βάλλω ἀπλοῦν. πόπολυκαὶ δὲ καὶ κέκριμαι καλέγομεν. ὅθεν καὶ τὰ ὁμόμαζα χρείς τοῦ γέγονεν.
Υψηλός, ὁ ἐν τῷ ὕψει ἐστώς.
Υφαλοί, αἱ ὑπὸ θαλάσσαν κεκρυμμέναι πέτραι. ὅθεν καὶ ὕφαλος ἄνθρωπος λέγεται ὡς ἐξωμαι ὁ κεκρυμμένος καὶ πανοῦργος.
Υφύφασαι, ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, ὕφασαι. καὶ ὁ ἀπικὸς, ὑφύφασαι. καὶ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, ὕφασμαι καὶ ὑφύφασμαι. ζηνόδοτος.
Υφορῶμαι, ἀντὶ τοῦ κρυπτῶς βλέπω.
Υψηχέες ἴσασι. πρὸ τοῦ ἡς ὕψος ἀναφέρων τὴν χοῦν τῶν ποδῶν. καὶ μεγαλόφωνοι, καὶ ὑψαύχενες, ἰλιάδος ε.
Υψήτορος, ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἄορ, γίνεται ὑψάορος, καὶ βοιωτικῶς. ὁ τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα δημηγορῶν.
Υψηλός, ὑψηρός τις ὤν, ὁ ἐκ ὕψους ἠρμένος.
Υψιτέτηλον, ὑψηλόν.
Υοτωσῳ, ἐκ τοῦ ὗω, ὕσω, καὶ τὸ ὤψ ὠπὸς τὸ πρόσωπον. πλεονασμῷ ἑτέρου. τὸ ὠπὴ τὴν ὠπα χόμενον. ἔστι δὲ βοτάνη καθαρτική, ὁμοίασμα μύχω.
Υψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὑψηβρέμων τυτεσηι χῶν.
Υψίζυγος, ὀζεὺς. ἤτοι ὁ ἐν ὑψηζυγίᾳ ἔχων τὴν καθέδραν, καὶ πάντων ὑπερέχων. καὶ ὁ ἐν ὑψηζύγοις ἀστῶν καὶ ταλαντεύων τὰς μοίρας. καὶ ὁ ὑφ' ἑαυτῷ ὑποζεύγνυς
Υψιτέτης, ἀρίσταρχος ἐβάρμωε, καὶ πανταῶρος. εὑρὼν δ' ὠκυπέταζε. ὡς πορικὸν ἀπὸ τοῦ πανορπώλης πανορπώλα. ὑμεῖς μὲν τόλμησαν πεπαῖν ὑψιπέτης εὑρόντες τὸ ὑψιπετὲς, ὃς ὑμῖν ἡμῖν. ἐγὼ δὲ μετ' ὑμῖν, εὑρομαν ὑμῖν ἁρμόσιμον. ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, οὐδὲν εὑρομεν ὑμῖν οὖν. ὅθεν ἐπείθην ἀρίσταρχον.
Υψιτος, ἀπὸ τοῦ ὕψος ὑψίων ὑψιτος. καὶ ἀπὸ τοῦ ὑψίζαν, ὅ ἐστι καθῆσθαι.
Υψος, ἀπὸ τοῦ ὀπὼ τοῦ βλέπω, ὄψος. καὶ βοιωτικῶς, ὕψος. ἀφ' οὗ ἐσήνοιξεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΦΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :-

ΤΟΥΒΛΑΥ

Ι φοιχεῖον, ὅτι φαιὸν τὸ μέλαν. μέλαν δέ ἐστι τὸ σκοτεινόν. οὕτω γὰρ τοῦτο πᾶσα ἡ ἐκφώνησιν. καὶ φωνὴν γάρ.

Φ άανθα, ἀφ᾽ οὗ ἐσμινθεν.

Φ άομαι. τὸ ἐμὲ φημὶ γὰρ ἐάω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφαον. ὁμοίως β, φαῶ. ὅθεν καὶ τὸ ἀμφαγεῖν. ὁ μέσος μοίως β, φαοῦμαι ὡφελεῖσθαι. ἀπὸ στεμμείωται τὸ φάομαι, πῶμαι, ἔδομαι. τὰ δὲ δεύτε-

Φ αφνὸς, λαμπρὸς. ἀφ᾽ οὗ ⟨ρα, φάγη. πικ. ἔδη. φαιός. ὅθεν καὶ φαείνω τὸ λάμπω. καὶ φαεινὴ, ἡ λαμπρά. ὅτε δεῖ τὴν λεπίνην, Μάσιγα φαεινήν. ὅμηρος.

Φ αεσίμβροτος ἠὼς, ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φ αέθων. Ἥλιος φαέθων. Ἰλιάδος λ. λάμπων ἥλιος.

Φ αεσφόρους, φωτοφόρους. φῶτος γὰρ ἔκτικὰς. γνώσεις

Φ άη, οἱ ὀφθαλμοί. ὅτι ἀξαὶ τῶν φῶς ⟨φωτιζούσας. προχή ται. καὶ ὅτι φωτὸς ἁπιριτικοὶ καὶ δεικτικοί.

Φ άθι. φημὶ, φήσω, ἔφην. φὰς φάντος. φάθι.

Φ ακὴ, ἀπὸ τοῦ ἀκίζω τὰ φάκ. ὡς ὁ ἰατρικὸς λόγος μάτυρος. φακακὴς οὖσα. ἡ φακάκη. ἡ τὰ φάκ καθοῦσα. φακὸς μὲν, ὁ ὠμός. φακὴ δὲ ἡ ἑψηθεῖσα.

Φ άκελος, φορτίον. ξύλον.

Φ άλαγες, σειρὲς. τάξεις. οἱ δὲ, τὸ ἐκπλεόμενον τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. οἷον, πάλαγες τριῶν οὐσῶν. πρὸ τοῦ τέλους καὶ ἐγκλισις ἀγνόησον εἶναι. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν δακτύλων ὄρθρα, καὶ τὰ νεὼς ὑπερείσματα. ὁμοίως δὲ τὸ προπύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον. λέγεται δὲ καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁκανὼν φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς καβάθρα. καὶ ὁ ἁρμὸς χηνὸς δὲ ὃν χηνοὶ φαλάγγιον λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, ἡ φάλαγξ. πλάτων ἐν ἀξιόχῳ. καὶ οἱ νῆρακες δὲ πρὸ τοῦ πίνουσι φαλάγγια. καὶ ὅτι τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο. φαλαγγὰς δὲ τὰς τάξεις ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. καὶ φαλαγγηδὸν, τὸ κατὰ τάξιν. ἰλιάδος β. φάλαγγες οὖν, αἱ μὲν τῶν ὁπλιτῶν, πρὸ τοῦ τὸ πᾶν ἐς τὴν ἄλα. αἱ δὲ τάξεις, πρὸ τοῦ πελάσαι ἄρχει.

Φ άλανθον, τὸ ἱμάτιον ἄλλο σχέδον, οἷον τὸ φαιλόνιον.

Φ άλανθοι, φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φ αλακρὸς, ὁ τὸν ἄκρον ἔχων φαλόν, ὅ ἐστι λευκόν. πρὸ τοῦ φάος. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν.

Φ αλὰ, ὁ σμος τῆς πρὸ κεφαλαίας. πρὸ τοῦ φάω φῶ φάσω, ὁμοίως φαλὸς, ἡ φαλὰ, διὰ τὸ λαμπρότατον. ὁ μηρυθος φαλὸς, τὸ πρόμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. ἔστι γάρ τινες ἵπποι λαμπροὶ, ἕνεκα τοῦ σμου τῆς περικεφαλαίας. φαλὸν γὰρ τὸ λαμπρόν. ὅθεν καὶ φαλακρὸς, ὁ ἔχων φαλὸν τὸ κάρα. καὶ φάλαρα, τοὺς προμετωπιδίους ἀσπιδίσκους. τὴν ὁσμην τὴν τε καλὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. καὶ τὰ τῶν γλάθων σκεπάσματα. ἀφ᾽ οὗ φάος φαλὸς καὶ φάλαρος.

Φ αλὸς, ἀσπιδίσκιόν τι μικρὸν καὶ λαμπρόν. πρὸ τοῦ φάος, ἢ πρὸ τοῦ φῶς ἧμα. καὶ φάλαρα, τὰ ὁσμήματα διὰ τὴν λαμπρότητα. καὶ ἧμα φαληρικῶν. ὅθεν ὅμηρος ὠκὺν, Κύμασι φαληριόωντα. σὺν δὲ τῷ ἑρμηνικῶς λέξιν ἐχῶ, εὗρον σημαίνειν τὸ φαλὸς, βαλὸν ἢ λόφον. καὶ ὑπερέχουσαν πέραν σὺν θαλάσσης.

Φ αληρεὺς, ὁ πολίτης. φαληρόθεν ὁρμος δὲ τῆς ἀντοχίδος. ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης φαληρεύς.

Φ άναι, ἡ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, πρόξυνται βραχέος ὄντος τοῦ α. καὶ ἔστιν ἐνεστὼς καὶ παρατατικός. ἀπὸ τοῦ φημί. ἡ δὲ σημαίνει τὸ φαίνειν, προπεπαίται ἐκτεταμένου τοῦ α. ἔστιν ἀόριστος πρῶτος. ἀπὸ τοῦ φαίνω.

Φ ανὴν. ἀρίστης ἀρχὸς καὶ οἱ ἀκριβεῖς γραμματικοί, ὑποτακτικὸν τοῦ ἔχουσιν. ἔστι δὲ ἡμέρα ἡ φανεῖσα, φανέντος. ἐὰν φανὴν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν φανὴν.

Φ άνης φάντης. Τὸν δὲ καλοῦσι φάνητα, ὃν ὁ πρῶτος ἐν ἀθέρι φαντὸς ἐγένετο ὀρφεύς. οὕτως ὦρος.

Φ ανοσράτη, ἀπὸ λλόδορος ἐν τῷ πεὶ τῶν ἀθηναίων ἐταρῶν ταύτην τὴν φρήτραν ὀνομασθῆναι φθέροντα ὕλην, ἐπειδὴ ὧν τῆς πύλης ἐσῶσαι ἐφθειρίζετο.

Φ άνιον, τὸ ὡς ἡ σὸν τὰ καθάρματα βάλον. ἐκπρ-

Φ άο. ⟨ωος φάομαι δ᾽ ἐπικεῖσθε. ἡ τὸ φάσθαι. ⟨ρικὴ.

Φ αρέτρα, ἡ βελοθήκη. φέρεται παρὰ τὸ φέρω καὶ τὸ μῖζον τὰ πρόσκοντα. ἡ συνεκτικὴ τῶν πολεμικῶν, φαρετρῶν. ἰωνικὴ διαλέκτω, φαρέτεον. ὑπορθέσει καὶ διπλασι-

Φ άραγξ, ἡ δι᾽ ἐσχισμένη πῆ. ⟨ασμῷ, τὸ φαρετρέων. ἐκτρέπω τὸ ρηγνύω. οὐ δὲ πρὸς ἀόριστος, ἔρραγον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι σὺν αὐλῇ ἑήματι.

ϥ ⲙⲡⲉⲓⲥⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲛⲟⲩⲥ ⲡⲉⲛⲧⲁⲥⲑⲟ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲥⲁ ⲡⲉⲛⲥⲱⲙⲁ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲭ̅ⲥ̅ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲉϥⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲉϥⲣⲁⲛ ⲙⲡⲓⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲕⲁⲧⲁ ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ ⲡⲓⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲥⲧⲏⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲕⲁⲧⲁ ⲗⲟⲩⲕⲁⲥ ⲡⲓⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲥⲧⲏⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲕⲁⲧⲁ ⲓⲱⲁⲛⲛⲏⲥ ⲡⲓⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲥⲧⲏⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲕⲁⲧⲁ ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲕⲁⲧⲁ ⲡⲉⲧⲣⲟⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲕⲁⲧⲁ ⲓⲁⲕⲱⲃⲟⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲕⲁⲧⲁ ⲓⲟⲩⲇⲁⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟ

ἐστί, τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ὡς τὰ πολλὰ πρὸς τοὺς φαύλους τὸ τυχόν. Πρᾶγμα δ' ἔστιν ὡς ἔοικεν οὐ φαῦλον οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. τὰ Ποιητὰ δὲ καὶ καὶ ὡς πρὸ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. τεθείκασι δὲ καὶ καὶ ὡς τὰ μεγάλου. σοφοκλῆς αἰχμαλώτισιν. Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα μικήσας ἔχω. καὶ ὡς τὰ ῥᾳδίου πολλάκις πολιτικῶν πρώτων. Καὶ φαῦλόν γε ἔφη ἴσως αὐλοῖς προσάξομεν. καὶ τοῦτο δ' ἔτι ἐμοὶ φαυλότερον. τὰ πεζὰ καὶ ὡς τὰ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου ὡς δημοσθένης. καὶ ὡς τὰ σπουδῆς καὶ πεζῆς καὶ ἀδόξου καὶ ἀνοήτου. ἐκκριτὰ. διαφέροντα φλαύρου. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν καὶ οὐφον κακόν. φαῦλον δὲ, τὸ μέγα.

Φ αὐλίζω. Ἐμεμέσιζε δὲ καὶ ἀπεφαύλιζε τὰ λεγόμενα.

Φ αὐστηροὶ, οἱ ἐκ τοῦ αὐροῦς ἐν τοῖς καπήλοις ὠνίοι. οὕτως ἀριστοφάνης.

Φ αὐχὴν ὠδὸν, τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φ αὐδίμος, ὁλαμπρός. παρὰ τὸ φαίνω, φάιμος καὶ φαύμος, λειχνύω. ἀπὸ τοῦ φαείνω ἀπροβολὴ δῖμος. τὸ ε. καὶ συναίρεσιν φαύνω, ὡς ἀείρω, αἴρω. Φαυόμενα οὐμβριόντα τὸ πῶν τὰ ἀληθεία. πλάτων.

Φ αὐὸν, χεῦμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. ἤγουν

Φ αὐόλης, χιτών. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. μυΐηον. ὡς τὸ, Τὰν φαυόλαν ἀποδύσασθαι. φυτέσι τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ φαίνεσθαι ὅλον.

Φ ελόμης, ἁλιτὴν τμάριον. βέμβραμον. καὶ γλωσσόκομον, καὶ χιτώνιον.

Φ ελλος, ὄρος ἐστὶν ἐν ἰταλίᾳ ἐν ᾧ γίνονται πευκαὶ ὑποφυμεγεθεῖς. ἐκδέχονται τῶν ὀμβρίων γίνεσθαι τοὺς φελλοὺς, οἷς κέχρηνται πρὸς κουφισμὸν τῶν σωμάτων

Φ ελλέα, τὰ πεδιάδη ἐν ἰβηρίᾳ χωρία, ὡς ἴσασι.

Φ ελλὰς, σκληρὸς, καὶ πεδιάδης τόπος.

Φ ενακιστέον τες, χλευαστέον τες. ἀποπτυστέον τες. ἀπὸ τοῦ φενακίζω. φύρω παρὰ τὸ τὰς φρένας ἀπατᾶν. φενακίζομεν οὖν, τὰ ἀποτῶν, ὁποῖοι ἀρχαῖοι φενακίζειν ἔλεγον. πεποίηνται δὲ τοὔνομα κατὰ ἐναλλαγὴν γραμμάτων παρὰ τὴν πατρίδα, ἥτις ἐστὶ πορίσασθαι τοῖς πολλοῖς. καὶ παρὰ τὸ φενάκην. ἔστι δὲ πέπλος γυναικὸς ἡλεγμένου ῥάκος. τὸ φε, φιλοῦ. καὶ παρὰ τὸ φιλοῦν πεποίηται ὁ παρ' ἡσιόδῳ ἀπατεών.

Φ ένναξ, χλευαστὴς. ἀπατεών. ταῦν.

Φ ενὶς, πανδὶ διὰ σφαίρας γινομένη. ἐξ ἧς φενίνδα, ἀπὸ τοῦ φενακίδα κῆ συνηθῶς. ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων. καὶ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν τῷ ῥίπτειν. ἢ μὴ ῥίπτειν ἐκλύσει ἢ ἐπίρωσις. καὶ ἀπὸ φευγέσθου τοῦ ἐφευρόντος αὐλήν.

Φ εραυνὴς, καὶ λαμπρὸς. ὁ φέρων τὴν αὐλήν.

Φ ερέγυος. φερέγυος. ἀξιόπιστος ἐγγυητής. φέρων τὸ βέβαιον. ἀσφαλὴς. φέρειν λέγεται καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ μεθοφόρος ἀπὸ τούτου.

Φ έρεκλος, ἁρμόζον ὀπίσθιον τέκτοσι. οἱ, φερέκλωσις ὡς.

Φ ερέοινος, καὶ φέροινος, ὁ πολυχλίας καὶ χελώνη. χίοι δὲ ζῶον λευκὸν ὅμοιον γαλῇ. ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γινόμενον. βαλανοφάγον. οὕτω καλοῦσι καὶ ὑπάρκαδοι. οἱ δὲ, ζῶον σφηκῶδες ἐυμεγέθους μέγεθος.

Φ ερέσβιος, ζωοτοιός. ὡς φερέοινος καὶ οὕτω καὶ φερέβιος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς. παρὰ πολλοῖς.

Φ έρενα. ῥητορικὴ διάλεκτος. οἱ γὰρ ἀπολλωνιάται τὴν φερνὴν φέρενα. ἴσως προφερεσφερον, παρὰ τὸ φέρω. παροιξ γάρεστιν. ἡ δὲ ἡλογημένη τὸ φέρνη. τὰ δὲ ἀφελημένα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ ρ, βαρύνεται. οἷον, τάρνη. πέρνη. μόνον τὸ φέρνη ὀξύνεται. ἐὰν δὲ δώσει τις τὸ πλεονασμὸν ἀπολικὸν εἶναι καὶ εἴη φέρενα καὶ μὴ σπᾶται τὸ ἐλεύνη, ἀπὸ τοῦ ἐλεύνω ἡλογημένον. παρὰ πολλοῖς. εὐριπίδης μηδεία. φερνὴν δὲ τοιοῦτοι καὶ ἀσχήμονες μόνον ἄνδρες. ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρεσθαι

Φ έρνις, παροιξ. ἀπὸ τοῦ φέρω οἴσω. ταῦν.

Φ ερσεφόνη, παρὰ τὸ φέρω μόνον τὰ. ἡ φέρουσα πάντα καὶ φθείρουσα. ἡ αὐτὴ γάρεστι τῇ γῇ.

Φ ερέω, τὸ τῶν νεκρῶν κλίνη. παρὰ τὸ φέρω. κεῖμαι δὲ

Φ έριστον, δεξιὸν τὸ ἀγαθόν. φερέω. ἰσάνος.

Φ έρτερον, κρεῖττον, καὶ τὸ χύτερον. ἀπὸ τῶν ἀχθοφόρων. καὶ ἀφαιρετέρους, ὁ τοῦ φέρω οἱουτεὶ πάνυ δύναμιν. τὰ δὲ τὰ συγκριτικὰ ἀπὸ οὗ, ὡς τὸ ἐξὶς, ὀξύτερος. ἀπὸ ἐκμαίος, ὡς φέρω φέρτερος. ἀπὸ ἐπιξήκμαιος, ὡς παλαὶ παλαίτερος. Φευκτέος. τὰ ἀπὸ τῶν ἅλις ὀξυτόνων, διὰ τέος γινόμενα, διὰ τοῦ ἐφηλοῦ βαρυτόνου. ψεκτὸς ψεκτέος. φευκτὸς φευκτέος.

Φ έψαλος, ποιμενικὸς. ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καυμάτων ξύλων.

Φ είδομαι, παρὰ τὸ φεύγειν τὸ δοῦναι. καὶ παρὰ τὸ λοιπὸν φεύτομαι, φεύδομαι. κατὰ μετοχὴν τοῦ ὑ ἅλις, φείδομαι. τὸ δὲ φιλοῦς ὀνόματος, βαρυτόνου τὸ φι διὰ τοῦ ι. ἐγράφετο διὰ δοῦ, φοῖδος ὡς ἐλέγετο τὸ ῥηματικὸν ὄνομα.

Φ ήλωλος, φήλημος. κακοήθης. παρὰ τὸ φείδω φήδωλος, ὁ φεύγων τὸ δίδόναι. καὶ φήφυλος ὁμοίως. καὶ φείδω ὀνήθους κύριον μετοχικὸν. ὡς λάμπω λάμπων, καὶ σίλβω

Φ ήδω, παροίνοια. φήσμονη. εὐπλαγχνία. σίλβων. σῆ δὲ τὸ φρονῶδα. οἱ, Οὐ γάρ τις φήδω μεκύωνα κατατεθνειώτων, ἰλιάδος α.

Φ ηνὸς, δοῦς, καὶ πεύκη. παρὰ τὸ φώτεσθαι, ὅ ἐστι καίεσθαι. τὰ γὰρ ἔσω τῶν βαλάνων ἐσθίοντες, τὰ ἔξω ἔκαιον πρὸς θέρμην. καὶ παρὰ τὸ φαγεῖν ἀπὸ αὐλῆς τὰς βαλάνους τοὺς ἀνθρώπους. καὶ φήγινος, δρύϊνος.

Φ ηγαιεῦσι, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς.

Φ ηγοῦς, δῆμος τῆς ἐρεχθηίδος.

Φ ῆμαι, καὶ δεύτερος ἀόριστος ἐστὶν ὡς τὸ σῆμαι, καὶ πρῶτος ἀόριστος. ἔφανα, φᾶναι. καὶ φῆμαι ἰωνικῶς, ὡς μιᾶναι μιῆναι.

Φ ήν, ἧς τὸ ἁλών.

Φ ηλώματα, ἁρπαστήματα. φηλοῦν δὲ τὸ ἁπατᾶν. καὶ φηλώσεις, τὰ ἁπατήσεις. ῥῦθα καὶ φήληξ τὸ ἠρέμα πεποιηθὲν συῦνον. καὶ φήληκας δὲ φαμὲν, τὰ διαπατῶντα τὰς ὄψεις συκαῶς εἰκότως.

ϯ ϰϻ. ϫϵϩ ϧⲉⲓⲣⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲟⲩⲃⲁⲗ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲥ ⲛⲉⲙⲁⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲥ ⲛⲁⲓ

φιβάλεως, γένος συκῆς. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς μυρίνας. ἀπολλοφάνης τὰς σῦκα, φιβάλεα. καὶ φιβαλέαν, ἰσχάδες.

φιλακίζεται, χαρίζεται.

φιλαυτεχθήμων, φιλομίσητος.

φίλεχθρος, φιλόμισος.

φιλήδαρτως, τέρψεται δάρπως.

φίλερως, φιλόπαιδος. φιλερασθῆσαι, φιλοπαιδῆσαι.

φίλαι, ἰλιάδος κ. Νῦν αὖτε μεφίλαι ἀθήνη. ἀπὸ φιλοφρόνησον, καὶ φίλοι ἤπησαι. β προσώπου ἰωνικῶς.

φιλαμβὴν δημήτερα, ἀπὸ τοῦ φιλαφιλήσω. ὁ ἀόριστος πρῶτος καὶ συνηθῶς, ἔφιλα. ὁ μέσος ἐφιλάμην. ἡ μετοχὴ φιλάμενος. καὶ τὸ θηλυκὸν. καὶ ἀπὸ τοῦ φίλος, φίλλω. ὁ μθὴν φιλῶ. ὁ ἀόριστος ἔφιλα.

φιλέεσκον. φιλῶ φιλήσω. καὶ οἰδωρικῶς γέτοιοῖ τὸ κ, ἧς λύεε, καὶ γίνεται φιλεέσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, φιλεέσκω. ὁ πρατατικὸς ἐφιλέεσκον.

φίλιος ζεύς, ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν.

φιλήδαι, γένος ἀθήνησι.

φιλίηος. τὰ διὰ τ ηος ὀνόματα, καὶ κύρια ᾖσιν, καὶ ἐθνικά. οἰσκοπελίηος. ἀκραγαντίηος, ὁ πολίτης. καὶ Συβαρίθετα, ὡς τὸ, ἐρίγηος, ὁ ἐριῶδης. καὶ προσηγορικά, ὡς ἐχίηος. γελασίηος. γελασίηοι δ' ἦσιν αἱ γυναῖκες αἱ πολίτιδες ἢ τὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ γελῶν. καὶ ὑποριστικά, οἷον φιλίηος. σὺ δὲ τὴν φίλου. πολλακίηος, ὁ ἀπὸ πολλακῆς. ταῦτα δέ, ἅμα μὲν ἀπὸ ὀνόματος πεποίηται, καὶ ἀπὸ εὐθείας, καὶ ἀπὸ γενικῆς πεπόηται. φίλος, φιλίηος. ἀγαθός, ἀγαθίηος. ἢ δὲ ἀπὸ ἐπιθέτου, καὶ ἀπὸ συνεσῶτος, καὶ ἀπὸ μήνου τος. ἐχθὲς ἐχθίηος. πραξίδω πραξίηος. τὸ δὲ σεβάσμιος, διὰ διφθόγγου γράφεται.

φιλήτης, ὀξυνόμενον μὲν, σημαίνει τὴν ἐρασθήν. παροξυνόμενον δὲ, τὴν κλέπτην. παρὰ τὸ ὑφελέσθαι γίνεται ὑφλέτης. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ υ καὶ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε, ἧς η, γίνεται φιλητής. πολλὰ δὲ πάθη ἐν τούτοις γέγονε. λέγει δὲ ὁ Ῥύφων, ὅτι σωθέντων φωνήεντῶν σημαινομένων. ὡς ἡμισοκύκλιον, ἡμικύκλιον. λείπω, λιμός. ὁ γὰρ κλέπτης κρύβειαν ποιεῖ. οὐ χάριν καὶ φωνῆς κρύβειαν ἐνεδέξατο. κρύβδην δ' ἔστιν ἁπλῶς, ὅτι ὡς πρὸς πάντα γίνεται οἰκέτης, καὶ γαμῶ γαμέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ φιλῶ φιλέτης. ἐν ἐκτάσει τοῦ ι, καὶ χρόνων τοῦ ε, ἧς η. παρὰ τὸ φιλεῖσθαι. καὶ ἀνθίφρασιν ὁμωνούμενος.

φίλος ἀπὸ τοῦ γινομένου καὶ τὸ φιλεῖν ἔχου. καὶ παρὰ τὸ πίνω. ἀπὸ γὰρ συμποσίων ἐθάσαν οἱ φίλοι γίνεσθαι. τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἀνὴρ καὶ ἀνεψιός, καὶ ἀπόλλων καὶ ἄρκης, παρὰ τὸ ποιητὴν ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. ἐκ δὲ τοῦ φίλος, καὶ φιλόω φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, φιλώσω. ἄζου καὶ τὸ φιλωθείς.

φιλοθεάμονες, φιλοθεωρηταί.

φιλοδεσποτεύομαι, οὕτως ἀναείλας.

φιλογαστέρος, ἀπὸ τοῦ φιλόγαστρος. οὐ γάρ ἐστι σώθεργον, ἀλλὰ πάσσθενος. ἢ δὲ ὦ σώθεργον, ὡφέλιμον εἶναι ποιοῦν τὸ γεῦσιν, ὡς τὸ φιλότεκνος.

φιλοπομπῶν, μεγαλοχρήμονῶν. ἑαυτὸν ὑψῶν.

φιλοκτέανος, φιλοχρήματος. φιλοκτήμων.

φιλοκτεανώτατος, παρὰ τὸ φίλος καὶ τὸ κτέανον. τοῦτο παρὰ τὸ κτῶ κτέανον, ὡς τύπτω, τύπτωμον. καὶ πλεονασμοῦ τοῦ σ, κτέανον. τὸ μεδέειν τὸ βασιλεύειν τοῦ φιλεῖν. καὶ πλεονασμοῦ τοῦ ι. καὶ παρὰ τὸ μειδιῶ τὸ γελῶ.

φιλοπότης. Στέον ὅτι διαφέρει. φιλοπότης μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁ φιλῶν πότοις καὶ συμποσία. φιλοπώτης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ φιλῶν πολλὰ πιεῖν. πῶμα γὰρ τὸ ποτὸν καὶ ὁ πότος. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς ζητουμένοις τῶν μονάδων τοῦ λόγου.

φιλόπονος, φιλεργός. ὁ περὶ τὸ πονεῖν προθυμος.

φιλοσοφεῖν, σπουδάζειν. καὶ πονεῖν.

φιλότης, σημαίνει δύο, τὴν συνουσίαν, ὡς τὸ, φιλότητα μειομεν ἐυμηθέντες. σημαίνει καὶ τὴν φιλίαν. ὡς τὸ, Ἡ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι πιθέσθην.

φιλοτησία, φιλία, δεῖπνος διὰ τῆς φιάλης. καὶ ὑλύξ, καὶ καλὰ φιλίαν προὔπιον οἱ φίλοις οὕτως ἑκάλεσε. καὶ φιλοτησίαν προπίνειν, καὶ πάτις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πίνων μέρος τοῖς πότου παράσχῃ φίλῳ, χαρισάμενος αὐτῷ τὴν φιάλην.

φιλοθύμως, μεγαλοδώρως. ὑπὲρ μέρους. ἐπιμελῶς.

φιλοθύμεῖσθαι, ἐπιδαπιλεύειν. μεγαλοφρονεῖσθαι. σπουδάζειν. ἀγαπᾶν.

φιλοθυμία, δωρεά. καὶ πλεονεξία, καὶ κενοδοξία.

φιλοφροσύνη, φιλοφρόνησις. φιλία.

φιλοφρονέστατα, φιλικώτερα. φιλοφρονούμενα. παραμυθούμενα.

φίλυδρα, φιλοῦσα τὸ ὕδωρ.

φιλυδρίας, φιλῶν τὸ ὕδωρ.

φιμοί, κυβευτικὰ ὄργανα.

φίλυρα, φυτὸν ἔχον φλοιόν, βύβλῳ πάνυ ὅμοιον, ᾧ οὓς τινες στεφάνοις πλέκουσι.

φίλτερον. πάνυ συγκριτικὸν ἄρσενος λήγον ὑπὸ δισύλλαβον ἐστι. τὸ μὲν τὸ φίλτερον καὶ τὸ τὸ πρὸ δύο συλλαβὸν ὄν, διαφορᾶς ὡς πρὸς τὰ συγκριτικά. οὐκέτι γὰρ τοῦ πρωτοτύπου τὸ ο. πεποίηται οὖν παρὰ τὸ φίλος φιλώτερος. ἔζου τὸ θηλυκὸν, φιλῶ πάνυ δοφιλότερα. καὶ καλὰ συγκοπὴν, φίλτερος.

φιλτέας. παρὰ τὸ φιλῶ, φιλτὸς ἐκπεφυκὸς ὀπῆ. οὐ πάνυ ῥάγωτον φιλτέας, ὡς πρῶος, πρωτέας. ἄρτιος, ἀρτέας. φιλτέας δέ ἐστιν, ὁ ἐκαλούμενος ἰσορικός, ὁ τὰ ἀγαξία σύνθεις.

φίλτρον, δύναται παρὰ τὸ φιλῶ βαρύτονον εἶναι. καὶ ἀπὸ τοῦ φιλῶ πεῖσω μῦθον. φίλτρον. καὶ συγκοπῇ, φίλτρον.

φιμοί, κυβευτικὰ ὄργανα. φιμός ἐστιν ὁ καλούμενος κημός. ἧς ὃν ἐνεβάλοντο. γίνεται ἀπὸ τοῦ σφίγγω σφιγμός, ἐ φιγμός. καὶ φιμοῖ. ἄρχει. ἐπισυμίζει.

φυγεὺς, ἀπὸ τοῦ φεύγω. οἱονεὶ, οἱ σχυρὸν νοῦν ἔχων
φυγέες, ἀπὸ τοῦ φόνος. φίσκος, δημόσιον ταμεῖον.
φιλῶν, νοερῶν. ξύλων. ἀπὸ τοῦ φυτὸν ἢ φυτρόν ἢ φιτρόν. ἀπὸ τοῦ φίεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ φυτὰ.
φιτύω, σημαίνει τὸ φυτεύω. ἡ ὁδὸς. φιτύσα τὸ φαίδιμον ὕδωρ. γίνεται ἀπὸ τοῦ φυτεύω. ἀπροβολήτε ἢ ἡβρωθῆναι τὸ σὺν τῇ ἀρχῇ ὑ, φησὶ. ἢ φιτύσαι, τὸ γεγονέναι. ὡσὶ τὸ ὡρεῖ θαι. ὡσὶ δὲ τῆς μεῖ οὐ κεῖ. ἀπὸ τοῦ γεγονέναι. Ὁ φιτύοντος μὲν τὸ γεγονὸς λέγεται δὲ καὶ τὸ γεγονὸς μᾶφι ἴυ. ἔυ ποιεῖς ἀπολύκω. Ἡ ἀγε καὶ νόμιζε τυ.
φρὴν, καὶ μετάθεσιν τοῦ θ ἐς φ, ἀνὶ τοῦ θρηνῶ. ὃς τὸ θλαῦν,
φλαῦν, τὸ πῆμα, ἢ μᾶλλον πῆμα. ἢ τὸ ἀναμαλάφλαῦν.
φλαῦρον, ἐς τὸ φαῦλον. πῆμα ἀναφλαῦν ἀριστοφάνης.
φλαυσία, δῆμος τῆς κεκροπίδος. ἐκ τοῦ φυδὲ τοῦ δήμου ἰὼν εὑρισπίδης ὁ τῆς γραωδίας ποιητής.
φλήναφος, δὸς σημαίνει. φλήναφος, ἡ φλυαρία. καὶ
φλεβάζουσες, βρύοντες. φλήναφος ὁ φλύαρος. ἀπὸ τοῦ φλέω ἐκμαγὸς. καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φλεβῶν.
φλέβες, ἀπὸ τοῦ τὸ χυμῶδες καὶ γονῶδες φλεγμονὴν ποιεῖν, φυτεύειν τὸν τοῦ αἵματος. φλέβες οὖν ἀπὸ τοῦ δι' ὅλων βαίνειν τὸ φλοιῶδες.
φλέγμα, ἀπὸ τοῦ φλέγω φλέξω. καὶ ἀνὶ φράσιν. ψυχρότατον γάρ ἐστι. καὶ τὸ ὠμὸν, φλέγματα λέγεται, οἱ χολή. οὐδὲ ἀπεκρίθησαν ὠμοῦσθαι. σὺν δὲ τῷ, φλέγματα κακοῦφορα ἢ λιάδος φ, πύρωσιν καὶ φλόγωσιν σημαίνει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν καὶ ῥωνευόντων ἐκρήγνυσθαι.
φλεγραία, ὄρος θρᾴκης. Φλεγύαι, ἰλιάδος ῡ. ἔστιν ὄνομα ἔθνους. οἱ καὶ γυρτῶνοι λέγονται.
φλεγύας, ἐστὶν ὁ ἀετὸς, ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. οἱ δὲ ὄρνεον ἀπὸ τοῦ πλησίον τοῦ πῶ. πόθος ἀπὸ τοῦ πίθω. Μορφνοῖο φλεγύαο. φυτεύεται μέλανος ἀετοῦ.
φλεδών, καὶ φλεδωνεία, ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται, γίνεται φλδών. καὶ φλεδωνεύω.
φλεῖσμον, τὸ φλιάσιμον ἢ δέον.
φλήναφος, μωρολόγος. φλύαρος. ἀπὸ τοῦ φλέω, ὃ ἀπὸ τοῦ γίνεται τὸ ἐστὶ τῶν φλύω. Ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ἐέθρα. οἱ ἀνάδλυσιν καὶ ἀναπομπὴν ἐποίησε τὸ ὕδατος. γίνεται ὄνομα φλεγύος. ὡς δέω τὸ εὐλαβοῦμαι δεγύος καὶ δγύος. Ὁ μὲν θέσει ἀπὸ τοῦ ε φλήγυος. εὐρισπίδης ἀπὸ τοῦ πρώτου ῥῆμα ἀπὸ τοῦ γυποιήσας, φῆσι νηρηΐσας. Πρὶν γὰν ἐκφλῆναι μέγα καὶ θγλῆρον. τὸ δὲ φλήγυος ὄνομα ἀπὸ τοῦ λαβοῦ τὸ φῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ φλέω, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐσίθω τὸ φλυαρίας λέγω. καὶ φλήναφος, ὁ φλυαρίας λέγων. καὶ φλήναφον ἀπὸ τοῦ πρᾶγμα τα, λῆρον. λοιδορίαν. ὕθλον. πολλάκις δὲ τὰ σὺν θέσει ἀπὸ τοῦ ῥέω ὑσι τὸ, ὡς α. ὃς κωμῳδεῖ, κυμάτων. ἀπὸ δὲ
φλιὰ, τὸ πλάσιον τῆς θύρας. αἱ γυναῖκες, ἀπὸ τοῦ πρᾶσσειν, ἀπὸ τοῦ πρᾶσσάδες, σὺν τῷ ἵστασθαι ἢ καὶ πορεύεσθαι. ἐκ τοῦ θλίβω θλίψω, θλιὰ καὶ φλιὰ, ὡς θρὶξ, φρικός. διὰ τὸ στενοῦν τῆς
φλιδῶσα, διερρωγυῖα. γύναι πρὸς, ἀπὸ τοῦ ὀδοῦ.
φλιοῦντα πρὸς ἀξινοφθορίαν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικῶς, ἀπὸ τῶν
φλὶξ, μυκητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων.
φλόξ. ἀπὸ τοῦ φλέγω, φλέξω, φλέξ καὶ φλόξ.
φλοιμὸς, καῦμα ἐκ τοῦ ἀκτῶστος.
φλόγεα, λαμπρά. τοῦ ῥῶ. ἀπὸ τοῦ φλέγω.
φλόγος, λοχμῶδες φυτὸν, ὃ ἀπὸ τὲ λυχνίου ἐχέφυτον.
φλοιὸς, τὸ καλούμενον λέπος. ἀπὸ τοῦ φλοῦς, φλοὸς καὶ φλοιὸς. καὶ ἀπὸ τοῦ φλῶ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι, φλεὸς.
φλοῖσβος, τάραχος. ὠνομασται ποιητικῶς ἀπὸ τοῦ φλοιὸς. ταυδὲ ἑλεξῆς. ἀπὸ τοῦ φλέω τὸ ἀναβράζω, φλόβος καὶ φλοῖβος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, φλοῖσβος. καὶ ἀπὸ τοῦ φλογίζω φλογισμὸς. ἀπροβολήτου γ, φλοισμὸς. σὺν αἱρέσει, φλοῖσμος. καὶ φλοῖσβος καὶ ἀνὶ φράσιν ἡ
φλύαρος, μωρολόγος. ἀπὸ τοῦ φλύω. μὴ φλέπουσα. οὐ σωρίζεται ὑπὸ λόγοις, καὶ ἀναπέμπων ἀκρίτως τὰ ἐκμαγεῖα. φλύδην τὸ ἀναζῆν. ἢ θα καὶ ἐκθερμότητι φανάζεσι λέγεται φλυκτίς. καὶ ἀναδύεται, τὸ ἀνέζεε. καὶ φλύκταινα, διὰ σὺν τῷ ἅμα φύσαι σὺν τῷ ὑδατὶ τὸ ἐτοῦ.
φλῶ, τὸ τέμνω, καὶ εὐκαρπῶ. καὶ φλᾶς, ὁ δύνουσος σὺν χιῶ
φύει. Δᾴδ γιγνώσκειν, ὁ οὐδέπω ἀπὸ τοῦ ἐυκαρπῶ. τελέξις ἑλληνικὴ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν. τὸ γὰρ φυὰ τῆς ὄνομα ἀπὸ Δωριπίου, βάρβαρον. τὸ δὲ φύει, ἐστὶ τὴν δεύμ' ἀπὸ τοῦ ἀριστοφάνει. μίμημα ὀργέων φωνῆς. λέγουσι δέ τινες ὅτι τὸ φύει οὐκ ἀρχέται ἀπὸ τοῦ φ ν, οὐκέτι γὰρ φύει ἡ λέξις, ἀλλὰ τοῦ τὸ μὴ ὄντος ἀρ θρου, ἀλλὰ μέρος τῆς λέξεως. καὶ ὅλου ἐκ τοῦ μὴ εὑρίσκεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ, ἀπὸ τοῦ πι. χοιροβοσκός.
φοῖβος, ἀπὸ τοῦ φλλω. καθαρός. ἁγνός. καὶ μάντις. καὶ μάντεις. φοιβοῖνος ἢ ὦν. ὁ φοιβηνοῖς χέωμι, ὅ ἐστι καθαροῖς. ἡ φόαβος, ἀπὸ τοῦ φάος, καὶ τὸ βίος. ὁ καθαρὸν βίον ἔχων. καὶ ὁ καθαρὸν βίον ἔχων, ἢ τὸν ἀργυρόπεξος. καὶ ἀπὸ φοίβης μάμμης νομικῶς. ὡς καὶ πόδος.
φοῖβαι, αἱ καθαραὶ καὶ λαμπραὶ ῥίζες. ἀπὸ τοῦ φοῖβος.
φοιβάζω, σὺν τὸ λαμπρύνω. καὶ φοιβάσα, τὸ λαμπρύνουσα. ἀπὸ τοῦ φοῖβον, τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρόν. καὶ φοιβάσθαι, τὸ λαμπρύνεσθαι. καὶ φοῖβος, ἀπὸ τοῦ τὰς φοίβας τὰς νόμας. καὶ ἀπὸ τοῦ φοιβάναι τὸ καθάραι. ὅς τε, φοιβάνατο δίης ἀσάμενος θοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ φοιβάζειν, ἢ τοῦ μανθάνειν. οἱ, Δαφνηφάγου φοιβάζει ἐκλαιμῷ ὅσα.
φοιβάδαι, ἔχθροί. ἀπὸ τοῦ φοιβαίδης ἐστί.
φοίνικες. πρότερον οἱ φοίνικες ὠνόμασαν πρὸς τὴν ἐρυθρὰν θαλάσσαν. καὶ συντεύξεσιν ἄλλοις τὸ ὄνομα. φοινικοῦν δὲ τὴν χροιὰν ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἄλλοις περὶ ὧν ὁ ὑσῶν. διὸ καὶ ἐρυθρὰ λέγει. συντεύξεσι μετασχόντες τῆς συρίας τὰ πρὸς θαλάσσαν καὶ σχόντες, ὁμοίως ἐκάλουν φοίνικες, οὐκέτι ἐπὶ τοῦ μόνου, ἀλλὰ πρὸς τὸ φοινοῦν, ἢ πῶς τὸ ἐρυθρὸν καὶ πυρόν. ὅμηρος, Πᾶσι δὲ πρὸ ἦν ἄμαλλα φοινά. καὶ πρώνυμον, ἐκ τοῦ φοινὸς φοίνιξ τὸ ἐθνικόν. ἢ θα καὶ τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἐστίν. ἢ δὲ καὶ μονοκόλου ὄρνεον. διὰ τὸ ὑπὸ φοίνικος εὑρεθῆναι.

Φοινίκη, ἡ πόλις ἀπὸ φοίνικος τινὸς τῦ μυθολογουμένου λαβοῦσα.

Φοίνιξ, παρὰ τὸ φόνος. φόνιοι γὰρ οἱ φοίνικες, ἢ λιγυρινοὶ τὸν τρόπον. δύνανται δὲ καὶ ἀπὸ τῦ φυτοῦ λαμβάνεσθαι, διὰ τὴν τῶν στελεχῶν ὀξύτητα. αἱμάσσουσι δὲ καὶ φοινίσσουσι τοὺς ἀπομάχους ἀλλήλων. ἐντεῦθεν οἱ δίκαιοι ἀφ' ἑαυτῦ παρεικάζονται, διὰ τὸ λόγοις ἐγκαρτερίας καὶ σωφροσύνης ὀξύνειν καὶ λεπύνειν τὸν νοῦν. ἐκ δὲ φύτου καὶ

Φοινικοῦν, ἐρυθρόν. πυρόν. καὶ τὸ μέλαν. ⟨θαύμα.

παρὰ τὸ φοινίσσω τὸ βάπτω. καὶ παρὰ τὸ φοινός. φύρ παρὰ τὸ φόνος. πλεονασμῷ τῦ ι καὶ καταβιβάσει τῦ τόνου φοινός, ἤτοι πυῤῥός. φόνιος, ὁ ἀπὸ φονοδακῆ.

Φοινίσσω, αἱμάσσω. βάλλω. πυῤῥόω. παρὰ τὸ φόνος, καὶ

Φοινίττων, βάπτων αἵματι. ⟨φοίνιος, ὅτι πυῤῥός

Φοινικίαι γράμματα, ἀπὸ φοίνικος τοῦ αὐλητοῦ τοῦ

Φοινικολόφου, ξανθολόφου. ⟨εὐρόντος αὐλά.

Φοινικικόν, τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν καταγραφόντων τὰ

φοινίκεια καὶ τὸν καθόλου ψευδῶς λεγομένων.

Φοιτητής, ὁ μαθητὴς καὶ ὁ διδασκαλος. ἐκ τῦ φοιτῶ, φοιτήσω. σῖ τὸ ὁρμῶ. παρὰ τὸ προπροθέσει καὶ τὸ εἶμι τῶ τὸ προεύομαι. ἐκ μεταθέσεως τῦ ε εἰς ο, προῖτες, προῖτω. καὶ συναιρέσει προῖτω. καὶ ἐκβολῇ τῦ ρ, καὶ προσθήκῃ τῦ φιλοῦντος δασὺ φοιτῶ. καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς ὁδῶ. πλεονασμῷ τῦ ι, ὁιδῶ. γο τῶν τῦ χ, ἀφ' ὧν τ, ὁιτῶ. καὶ πλεονασμῷ τῦ φ, φοιτῶ. σημαίνει δὲ τὸ ὁρμῶ, καὶ παραγίνομαι. ὅθεν τὸ φοίτα.

Φόβος, παρὰ τὸ φεύγω φόβος. εἴρηται τῶν ὑπὸ τῶν ὁμοίων γινομένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῦ ἐξ.

Φοβερός, ὁ φοβούμενος παρὰ τὸ συκυδίδη.

Φοβέρα φωνὴ, ἡ φυλακτικὴ τοῖς πολεμίοις ἐμποιοῦσα.

Φόβη, ἡ θρίξ. παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς ὁμῶντας. οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὕτω φοβερὰν ἐνόμιζον εἶναι τὴν ὁμὴν, ὥστε φόβην αὐτὴν προσηγόρευσαν.

Φολιός, γραβός. παρὰ τὸ ταφὰκ παρέλκεσθαι.

Φολὸς, ἡ φολίδες, αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. ἐκ τῦ λεπὸς. ὑποθέσει. πολὺς. μεταθέσει τῦ φ, φολὺς. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ τὰ μικρὰ πετρά. φύσις γὰρ ἐοίκεσαν. καὶ φολιδωτὸν, λεπιδωτόν.

Φόνος, παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω φένω. καὶ ἐξ αὐτοῦ φόνος. ἀπὸ τῆς φυσικῆς, καὶ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ χύ-

Φονᾶν, συζυγίας δευτέρας. σῖ τὸ ἀπο- ⟨σπᾶν τὸ αἷμα τος. κτείναι ἐπιθυμῶ. ἐτοίμως ἔχειν πρὸς τὸ φονεύειν. ἀπὸ τοῦ φονὴ, ὃ σῖ τὸ τὸν φονέα ὁρῶντα. ἀπὸ τοῦ φονὴ, ὃ σῖ τὸ τὸν φονέα ὁρῶντα οἱ μενροὶ καὶ ἥβηται.

Φόνος ἔρρευσεν, αἷμα ἔρρευσε.

Φόξιγγος, ἰσχὺς εὐθέως γενομένου ἔχων κύκλα. θίκτει δὲ ἐν ταῖς προλιμναίαις τῶν πολεμῶν, ὡς ἀριστοτέλης.

Φοξός, ὀξυκέφαλος. ὁ διεστραμμένος τὰ φάκ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ, ἀπὸ τοῦ φῶς καὶ πῦρ πυρὸς ὠξυμμένου. καθὰ φησὶ καὶ σιμωνίδης. Αὐτὴν δὲ φοξὴν χείλος ἀργεῖκὺ λιξ. ἔμοιγε δὲ κυρίως τὰ ὠὰ τὰ φάκ πυτέσι τὰ ὀμματα ἀπωξυμμένην ἔχοντα τὴν κεφαλήν. ἀμφοτέρων, τὸ πρότερον.

Φορβάδων, νομάδων. βοσκομένων.

Φορβαντεῖον, ὑπὸ πορίδης ἐν τῷ κατὰ πλάτους ὠνομάσθαι λέγει ἀπὸ φόρβαντος βασιλεύσαντος νυμφῶν. καὶ ὑπὸ ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος.

Φορά, ἡ κατὰ τόπου ἀλλαγή. καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν θέλῃ. καὶ φοράδην, τὸ ὁρμητικῶς φέρεσθαι.

Φορβάς, πιεσόμενον. καταπίνον. ἀπὸ τοῦ φέρω βία.

Φορβή, ἡ τροφή. παρὰ τὸ βῶ τὸ βέφω, βορβή καὶ φορβή.

Φορίνη, ἀνθρώπου εἶδος, ὃ καὶ ἐπ' ἀνθρώπου δέρματος ἐλέ-

Φόρκυν. παρὰ τὸ φέρειν καὶ ὁρμᾶν τὰς ⟨γετο ἡ φορίνη. ὀλκάδας ἐν ἁλὶ, ἤτοι τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι.

Φόρκις, δαίμων θαλάσσιος. παρὰ τὸ φέρεσθαι ὠκέως. τὸ δὲ φόρκυν, βραχυλογίᾳ τὸ δεβ. τὸ λιμένα,

Φόρμιγξ, ἡ κιθάρα. παρὰ τὸ προκεῖσθαι ⟨καὶ ὁπὸ κυρίου. τῆς οἰμῆς. προοίμιγξ. πρῶτον γὰρ ἐκιθάριζον ἀπὸ τοῦ λων, εἶτα ἐπῆδον τὸν ὠδὴν αὐμοῦσαι. καὶ φορμίζειν, τὸ

Φόρτος, παρὰ τὸ φέρω φέρτος καὶ φόρτος. ⟨κιθαρίζειν.

Φόρταρον. Κακῶν δὲ κακὸν φόρταρον εἶπε. ἰλιάδος. τῶν δὲ πρόσθεν καλῶν τὸ πρῶτον εἶπε χρῆσιν. ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προτέρων κακῶν τὸ πρῶτον ἐμπολητεῦσαι. πυθ' δὲ καὶ φέρ

Φορμίσκοι, καλαθίσκοι. πλεκτὰ ⟨ταρον. κάλλιον. ἀλίφα. ἀπὸ τῦ φορμός, ὅ ἐστι προκάλυμμα, ἢ πλεκτὸν ἀλίφον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ ἐθέσπεσαν ἰσχάδες νομίζεσθαι. καὶ φορμίσκος. σῖ παρὰ τὸ φέρω, φορμός. καὶ ὁδὸς. Οἱ σεις

Φορμικοῦν, πυφίζειν. καρπίζειν. φορμός. ⟨ὃ ἐν φορμῷ. πυφίζω. ἐστὶ πλέγμα τινὸς μεγάλου εἴδους, ἐν ᾧ ἐνομίζετο τοὺς ὀπώρας, καὶ ἐσθίεσθαι τὰ ὀπώρια. τάχα δέ καλουμένην ὧν καλύβην. ἢ πλεκομένην ἀπὸ καλύβης. ἐκ τύπου δὲ καὶ τὸ φορμικοῦν.

Φορύσσω, ἐμολύνω. ἐφυράττω αἵματι. ἐξοῦ τὸ αἱμο-

Φραδὲς νόου, φρονίμου. ⟨φορυκτά.

Φορυτῶ, τῶ ἀπὸ τῆς γῆς ἀρομένω ὑπὸ τῶν ἀνέμων χόρτω φυομένῳ. ἀπὸ τοῦ φορύω. τοῦτο παρὰ τὸ φέ-

Φραγέλω, ἐκ τοῦ φαγέλφον, ὃ σῖ στε- ⟨ρω, ἢ φορῶ. ρᾶν ἐκ σχοίνου πεπλεγμένην, ἢ κεκλῶσθαι μάστιξ. πυθ' δὲ ἐκ τοῦ ἔθνους. φάγελλοι γὰρ ἔθνος ἐστὶν Ἰταλίας.

Φράσμων, ἐπιστήμων. σύνετος.

Φράζω, παρὰ τὸ φῶ τὸ προϊῶ, ὃς βῶ βάζω. τῶν δὲ μονοθέντων, ἐκδοσιν ἢ δεῖξιν διὰ τοῦ φάζω ποιοῦμεθα. ἐκ τύπου τοῦ φασάμην. φάσω, ἔφασα, ἐφασάμην. ἵνα τὸ δευσάμην. καὶ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω φάζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, φράζω. καὶ συμφάσαντο ἀόριστος παθητικὸς, ἀπὸ συ μεσκέψαντο. σῖ δὲ διὸ. τὸ θεᾶσθαι καὶ βλέπειν. ὅς τε, Τόνδ' ἔφασαν προσιόντα. σῖ δὲ καὶ τὸ διανοεῖσθαι. ὅς τε, φράζεο νῦν εἰ δὴ καὶ ἄξεο. παρὰ δὲ τὴν ποιητικὴν συνήθειαν, σῖ τὸ λέγω. Οποῖον σου τὸ φόνημα ὦ εὐσεβέστατε φάσον

Φράτορες, διδάσκαλοι, καὶ πατέρες, καὶ συγ- ⟨γενεῖς. οἱμαι παρὰ τὸ φατρία. καὶ παρὰ τὸ φάζω. φατρία δὲ

τὸ φίνμερος τῆς φυλῆς. φάτρες δὲ, οἱ τῆς φατρίας μετέχοντες. ἡ φατρία ζάζηνι, τὸ τῆς αὐτῆς φατρίας μετέχειν. φατρίαρχος λέγεται, ὁ τῆς φατρίας ἄρχων.

Φ ρατὴρ, παρὰ τὸ πατήρ. πλεοναστικῷ τῷ ρ, ἡ βοιωτῶν τὸ ρ ἀντὶ τοῦ δ.

Φ ρεάριος, δῆμος τῆς λεοντίδος.

Φ ρέαρ, παρὰ τὸ φλῶ τὸ ἀναδίδωμι. ἢ παρὰ τὸ φέρω, συγκοπῇ τῷ φῶ, φέαρ, ὡς θείνω, θέναρ. ἀφ' οὗ φέρεται τὸ ὕδωρ.

Φ ρενήρης, φόνιμος, ἢ παράφρων.

Φ ρεωρύχος, θεατορύκτης.

Φ ρέω. παρὰ τὸ προϊῶ τὸ προτέμνω, συγκοπῇ τῷ πρῶ, ῥῶ. ἀφ' οὗ φέω, ἀφῆς προίεται τὰ βουλεύματα. διαφέρει τὸ φέω τοῦ φημὶ τῷ φέω μὲν ἐπὶ μόνου τοῦ φωνοῦντος ἁπλῶς καὶ μὴ σημαίνοντος φωνὴν ἔχειν. ὁ δὲ φημὶ ἐπὶ τοῦ σημαίνοντος φωνὴν ἔχειν. ὁ δὲ φέω καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ φωνοῦντος ἁπλῶς καὶ μὴ σημαίνοντος φωνὴν ἔχειν. ὁ δὲ φημὶ, ἀεὶ σημαίνοντος φωνὴν ἔχειν. τὸ δὲ φέω, καὶ ἐπὶ τοῦ

Φ. ἐν τῇ ἀρᾳ οἱ φῦ χειρί, ἀπὸ πυῦ προσεπέλασσεν ἀλλᾷ καὶ προσπίπτει τῇ χειρί. ἀφ᾽ ἧς φύω φῦμι.

Φύγας ἔγρεται μώλυ χαλκίππους. ἃς φυγὴν ἔγρεψθε τοὺς ἵππους. ὥς ἄλαδε. ⟨ ἤτοι τὸ φυγὴν φύγαι εἶπεν, ὡς τὸ σκέπτεσθαι σκέπτα. καὶ ὡς τὸ οἴκαδε, οὕτω φυγὴν δὲ οἴκαδε,

Φυζακινὸς, ὁ εὐπόκητος ἀπὸ δειλίαν. φύζα ⟩ φύγαδε. ἢ μετὰ δείους φυγή. παρὰ τὸ φεύγω γίνεται φύζα. ἧς τὸ δὲ καὶ τὸ λεπτακινὸς, παρὰ τὸ μὴ ὀπτὰ οὐκ ἀνήκειν τοῖς καυσίοις, ἐπειδὴ πεπόηθασιν. ἀφ᾽ ἧς φύζα, καὶ τὸ λεπτὸς, γίνεται φυζακινὸς, καὶ λεπτακινὸς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἐλλείψει φυζάκιος καὶ λεπτάκιος διὰ τοῦ ι. ὡς καὶ ἀφ᾽ ἧς δίψα δίψακρος καὶ δίψακερός. ἅμα τῷ πλεονασμῷ συναλοιφῆς γινομένης.

Φυήν, βλάστησιν. αὔξησιν ἡλικίας. παρὰ τὸ φύω.

Φύκος, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ φυκίαν φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην. παρὰ τὸ φύεσθαι. φυτὸν γὰρ δὴ θαλάσσιον.

Φυκία, θαλάσσια ζῶα, καὶ ἀφός. παρὰ τὸ φύω. λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα φυκία καὶ φυκίς.

Φύκη, ὥς τινες τὰς οἰκείας ὄψεις χιόνος.

Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας βαρυτόνως, πρὸς ἀνάδοσιν

Φυλανὶς λάθη, ἰλιάδος ω. ἀρί- ⟨ λην τοῦ δεσμοῦ. σαρχος ὀξύνει, τὰ δὲ ἄγος νέος λήγοντα ὑπερδίσυλλαβὰς, παραλήγοντα τῷ α, ἐπιτιθεμένου, ὀξύνουσι. παρδανὸς. φαρμανός.

Φυλακτῆρες, αἱ φύλακες. ἀπὸ τοῦ φυλακτήρ.

Φυλακτήριον, τόπος ἔνθα οἱ φύλακες οἰκοῦσι.

Φυλάσσω, παρὰ τὸ πύλη πύλάσσω καὶ φυλάσσω. σῑ δὲ διὸ. ὧν μετροῦ καθ᾽ ἡμῶν συνήθους, Δῶμα φυλασσόμενον. σῑ δὲ ⟨ τὸ ἐπιτηρῶ. ὡς τὸ, Καίσφιν ὀρνείδεά τε προφέρεις, μόσσω τε φυλάσσοις.

Φύλα, ἔθνη, δ᾽ ἔνος λ. πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ φύλλου ὧν τῶν δ᾽ ὑγρῶν. ὥρος ἐτυμολογεῖ. ἢ ἐκ πολλῶν ἀθροισις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φύλλων. Οἰκεῖον φύλλων χωρεῖ. τὸ φῦ, μακρόν. ἐκ τοῦ φύω. ἢ τὰ διὰ τοῦ υλον οὐδέτερα δισύλλαβα καθαρὰ μονογενῆ ἐκτείνουσι τὸ υ. σεσημείωται τὸ ξύλον.

Φύλαρχος, ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τῶν ἱππέων ἄρχων, ὕστερον τεταγμένος τῷ ἱππάρχῳ.

Φυλέσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου τῆς φυλῆς. φυλὴ γὰρ δῆμος τῆς οἰνίδος. ὁ δὲ μῶν ἀνὴρ τὸ ὅλον νομίζει εἶναι φυλήν. ὁ δὲ φίλαρχος, φούριον αὐτὸ φησὶν εἶναι.

Φυλακὴ, ἀπὸ τοῦ φυλάσσω. φῦρ παρὰ τὸ φυλὴ. λέγουσι δὲ ὅτι τὰς φυλακὰς αἱ φυλαὶ εἶχον. ὅθεν λέγεται καὶ πρώτη φυλακὴ τῆς νυκτὸς, καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη. καὶ δῆλος ὥρας ἐφύλαττε μία φυλή. ⟨ μετὰ ἄλλας δῆλος, ἄλλη. ὥστε ἡ φυλακὴ τῆς νυκτὸς, δῆλος ὥρας σημαίνει. φυλὴ δέ, σῑ τὸ γένος. καὶ γενεὰς γὰρ ἐφύλασσον. καὶ παρὰ τὸ πύλη. οἱ γὰρ φυλάσσοντες, ἐν πύλῃ ἐφύλασσον.

Φυλοκρινῆ, διακρίνει. καταδικάζει παρ᾽ ἔργως. ⟨ σον.

Φύλοπις, μάχη. βοῶπις, μ, ἧς ω. παρὰ τὸ ὀμοῦ τὰ φύλα εἶναι, φύλομάς τις οὖσα.

Φύλλον. παρὰ τὸ φύω τὸ ἀναβλαστάνω, φύαλλον καὶ φύλλον. ὡς πύω πύαλον καὶ πύλον. διὰ δὲ λλ πρὸς ἀναδιασολὴν τοῦ φύλου τοῦ σημαίνοντος τὴν φυλήν.

Φυλλυαούς ἀδῶσας, ἐν οἷς μὴ θεὸς ἀέριον, ἢ θεὰ ἄμοργον, ἀλλὰ ζέφανος.

Φυλλὶς, παρὰ τὸ φύλλον. πῦ πάθος.

Φύλλον, παρὰ τὸ φύω φύαλον. ὡς πύω πύαλον. συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, φύλλον. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἄμος ἐτυμολογεῖται. τὸ δὲ πρῶτον, ἀφ᾽ οὗ τοὺς ἐπιμερισμοὺς

Φυξηλιγέοντα, ἀναιδρον. φυτόν. παρὰ ⟨ σμοὺς εὗρον. τὸ φέυγειν τὰς ἴλας. καὶ φύξιν, τὴν φυγήν.

Φύξ, παρὰ τὸν φύξω μέλλοντα.

Φύρῃ, μολύνῃ. ἢ ἐκβρέχει. ἢ ἐκπολύνῃ.

Φύρδην, συγκεχυμένως. Φύραμα, στέαρ. ζύμη. σάις.

Φύσις, παρὰ τὸ φύω φύσω. ἢ ἐν ἅπασι φύουσα καὶ αὐξανούσα.

Φυσίζοος, ἡ τὰ πρὸς τὴν ζωὴν φύουσα γῆ. ⟨ μένη.

Φύσαι, τὰ χαλκευτικὰ φυσήματα. οἱ ἀσκοί.

Φύσιγγες, τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα.

Φύσκη, τὸ ἀπὸ χύδην τερον. ἢ ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ πεφυσῆσθαι πληρουμένην λίπους ἀλφίτων καὶ αἵματος.

Φύσα, τὰ ἀναπεφυρμένα μέλιτι ἄλευρα.

Φύση, ἡ ἐν ταῖς σκάφαις βιβομένη καὶ ἡρεμα ἀναδευομένη.

Φυτάλιμος, φυτὸν. φύτιμος. καὶ πλε- ⟨ ονασμῷ, φυτάλιμος, καὶ φυταλίμιος. σοφοκλῆς. Προσῆλθε μικρὸν καὶ φιταλίμῳ παρί. πολλάκις δὲ καὶ βοῶν, φιτάλιμος.

Φυταλίζει, φυτεύει. πλησιάζει. παρὰ τὸ φυτὸν. τοῦτο παρὰ τὸ φύω τὸ φυτεύω.

Φυτρωθμος, φυτρυσμὸς, καὶ σύνδρομος τόπος. διὰ τὸ

Φυτόσκαφος, ἡ τὰ φυτὰ ἐσκαμ- ⟨ μένη. μένη. συνεργικῶς δὲ φυτοσκάφος, ὁ τὰ φυτὰ πεφυτεύω. παρὰ τὸ φυτὸν φυτεύω. ⟨ σκάπτων γεωργός. ἢ παρὰ τὸ φύω, φυεύω, ἐπισυνάγω τὸ δ. οὐκ ἔστι δὲ. οὐδέποτε τὸ ἀπὸ τῶν διὰ τυω παράγωγον διὰ τ ευω. Κανὼν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι, ἰλιάδος ω.

Φυλακὴ, σῑ τὸ σκοτεινὸν ⟨ κατασκευάσαι. ἐμβαλεῖν. ἀφεστὸς οἴκημα. ὡς τὸ, Ποίᾳ φυλακὴ οὐκ ἔσχε. τὸ τετάρτην μοῖραν τῆς νυκτός. ὡς τὸ, Ἦσαν δὲ τοιμένων φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτός. σῑ καὶ τὸ γῶσιν καὶ θεωρίαν. ὡς τὸ, Ἐν τῇ τῆς φυλακῆς μου σήσομαι. σῑ καὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου. σῑ καὶ αὐτὸ τὸ φυλάττειν. ὡς τὸ, Ζῶσι δὲ μοι ῥώες φυλακαὶ

Φύω, παρὰ τὸ φῶ τὸ προῶ. σῑ δὲ ῥία. τὸ ἀναβλαστάνω. ὡς τὸ, Ζῶς ἀνδρῶν γένος ἢ μὲν φύει, ἢ δ᾽ ἀπολήγει. καὶ τὸ, Θεὸς πεφυκὼς. καὶ τὸ κρατῶ. ὡς τὸ, Ἐν τῷ δρα ⟨ ἔχον. φωγύναι, καὶ φεύγειν. Ἀλλ᾽ ἰσχάδας οἱ φῦ χειρί. μοι προελέτω πεφυτευμένας.

Φῶς, φωτός, ἔχει τὸ ι καὶ ὀξύνεται. ὡς δαὴς δαδός. εἴρηται παρὰ τὸ φάος ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ τῷ πῦρ. καὶ σῑ τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα ἐκκαύματα. ἀπὸ τοῦ πυρός. ἔχει δὲ

τὸ ῑ. ἐστὶ δὲ λέξις καὶ φωϊδες, ὃς εὗρον ἐν ταῖς λέξεσι τῶν ἑκτόρων. στ δὲ τὸ αὐτό. λέγει δὲ ὁ χοιροβοσκὸς ὁ τὴν διυλλάβως καὶ μόνον λέξιν ἐκ τοῦ παλαιοῦ τροχ- γραφομένου τῶν ῶ τῶν ῑ. ἐν δὲ τῇ ἑνικῇ, ὡφλεπεσσαθαι. φῶδες, φωδῶν. ὡς σωφρ χάρες χειρῶν. ἀλλὰ σεσημείωται καὶ ψευδῶς μετὰ τῶν ἀμφιβαρυνομένων. ἀρισοφάνης, πλούτω. Πλὴν φώδων ἐκβαλανείου.

φῶ, ἀπὸ τοῦ φωτὶ σὺν τῷ ῑ. εὑρισκώδης μελεάγρω. Τὸ μὲν ἐν φῶ τὸ δὲ κατὰ σκότος κακόν.

φώζῃ, σὺν τῷ ῑ. στ τὸ καίεσθαι. σράτπις. Ἀλλ' ἐμέλλησε ἀνδρείως φώζῃ ὡς σωρ μύσ καισεαυτ. βιθυ-

φωλεός, ὁ σκοτεινὸς τό- ποι δὲ, φώτειν λέγουσι. σως. σρὰ τὸ ἀφ λωλέναι τ φῶς ἐκ σε.

φωνή, σρὰ τὸ φῶς ἢ τ μοῦ. ἢ τὰ ἐν τῷ φῶ φωνίζουσα. ἢ τὸ τοῦ νοὸς φῶς. σρὰ τὸ φάος εἶναι τοῦ νοός. διὰ γὰρ τῆς φωνῆς τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα γνωσκομεν. φαος νῆτις οὖσα καὶ φωνή. τὰ δὲ ἓξ νῆ διύλλαβα τῶ ῶ σραλήγοντα, βαρύνεται. πλὴν τῶν ἀφ τέλους ἑκμαϊκῶν.

φῶ, σημαίνῃ δ. φῶ τ λέγω, ἀφοῦ καὶ φωνή. φῶ τ φαίνω, ἀφοῦ καὶ φῶς. φῶ τὸ φοβέω, ἀφ οὗ καὶ φόβος. φῶ τὸ θάλπω, ἀφ οὗ καὶ φῶσαι τὸ θάλψαι. τὸ δὲ φῶ τὸ λέγω, σρὰ τ φῶς. φῶς γὰρ τῶν σραγμάτων οἱ λόγοι.

ὡρ, ὁ λκης. ὁ κλέπτης. σρὰ τ φέρω, φέρ καὶ φώρ. μεταθέσει τοῦ ε, ἅλω. ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων. οἷον καὶ φώριον. καὶ φωραθείς, εὑρεθείς. γνωσθείς. κ φωρᾶν, ἐρευνᾶν ἐκζητεῖν. καὶ φωράσας, διερευνήσας. καταλαβών τὰ κλοπιμα.

ὡριαμός, ὁ κλοπή. σρὰ τὰ φάρη. ἡ τῶν φάρων φύλακή. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀρσενικῶς. ὁ σρὸς τὴν ὥραν φυλακὴν τούτων καταστησάμενος. ἢ σρὸς τὰ φερόμενα ἔχειν. ἢ μὴν οὖν σρὸς τὴν ὥραν, οὐ λέγεται σοτέ. ἢ δὲ σρὸς τὰ φάρη τὰ ἐντιθέμενα ἁμάξῃ, σοτέ. μεταβλητέον τοῦ α, εἰς ω. ὡς θάνος, θῶνος. τὰ διὰ τοῦ αμος δισύλλαβα, ἔχοντα τὸ σρὸ τέλους συλλαβὴν φύσει μακράν, σάντα ὀξύνονται. χηραμός. οὐλαμός. οὕτως οὖν καὶ φωραμός. ἢ σλεονασμῷ τοῦ ῑ, φωριαμός. ἡρωδιανὸς δὲ ἀπὸ τῆς σροσωδίας, γράφει ἀσὸ τέλους ὀξέα. οὐχ ὡς ἀνάλογον, ἐπεὶ ὡς ἀ- σσον. ἡ μὴν φρισσωθεία ὀξύνομένη ἔχει.

φώσω, σημαίνει τὸ φωσσώσω. φωσσώνοιν, λιμῷ ἢ λιμοῦ ἢ λιμόν. καὶ σαρὰ τὸ ἀφ ἡλίου τὸ ἐκμαγεῖον τῆς ἡλιώσεως σεφυκὸς μύ. ὡς σαρὰ λυνοφός. ἀλφιτα καὶ φώσωσα ὀργυομένους. καὶ σροσώσου ἢ ἐκμαγεῖου. λέγει δὲ οὕτω καὶ σαρὰ ὦ μαίοις καλεῖσθαι ὡράριον.

ὡς ἀρσενικῶς, ὁ ἀνθρωσος. σρὰ τ φῶ τ λέγω. μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωσος λογικὸν ζῶον. καὶ ὁμόνους τὰς διανοίας φωνίζων τῷ λόγῳ. καὶ ὁ θεολόγος. φῶς δὲ τ ἀνθρωσον ὀνομάζουσι, διὰ τ ἐν ἡμῖν λόγ δύναμιν.

ὡς οὐδετέρως, τ φωνίζον καὶ λάμσον. ὃ καὶ κατὰ σλεονασμὸν τοῦ ὁ λέγεται φόως. γίνεται σρὸ τ φῶ τ φαίνω καὶ λάμσω φάος. καὶ καθ' ὑσθέσιν φόας. καὶ κατὰ σύναίρεσιν φῶς. κλίνεται δὲ τοῦ φῶς. ἐστὶ καὶ τ φόας φόατος κλίνεται. τὰ δὲ σύνηθη μόνα, τῶν ἐντελῶν φυλάσσει τὴν κλίσιν. οἱ δὲ λέγοντες ἀφ' τ φάος γένους κατὰ κράσιν, οὐκ ἀκριβῶς λέγουσι. τὸ δὲ φάος ἀσυς ἔχει τὴν ζσικήν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΦΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙΓ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΧΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟΥΒΛΑΤΟΥ

Γ τοιχεῖον, ὅτι χωρὶς μὴ ἔχει τὸ ἐκφώνησιν. ἄλλοι δὲ ἔχι ἄλλο εἶδος, ὅτι ἔστιν ὀξεῖαν κυβαρβαν ἀμυγδαλας ἐν μέσῳ σχιζούσας.

Χαβρίας, στρατηγὸς Ἀθηναίων. ὡς φανίας, ἀμύνω ἀμυνίας, οὕτω χαβρίας. κὴ πλεονασμῷ τοῦ β, χαβρίας.

Χάλα. Χάλα τὸ κεῦσιν, ὑπεχώρησε, κὴ συνδίδου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλωμένων πρότερον, πολλοῦ ὄντος ἀνέμου συν τῷ ἁρμένῳ τοῦ πλοίου.

Χαλεπῶς, δυσκόλως. ἀπὸ τοῦ χαλέπω. οἷον, Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπων. ἐκ δὲ τοῦ χαλέπω, χαλεπαίνω γίνεται χαλεπαίνω. σημαίνει δύο. τὸ μὲν ὀργίζομαι, ὡς τὸ, Χαλεπὸς δὲ δῖος μεγάλοιο κεραυνοῦ. σπ κὴ τὸ ἀδύνατον, ὡς συν ὀδυνατείας κ. Χαλεπὸν δὲ κόρυσσιν ἄνδρα θνητόν.

Χάλαζα, παρὰ τὸ χαλῶ. ἡ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω χαλωμένη.

Χαλάστρη, κὴ χαλάστρα, πόλις Λιμνη χαλωμένη. ἧς συν μακεδονία, ὅθεν ἔκαιον τὸ μίγον. ἀφ' ἧς τὸ χαλιφῶν, κυρίως ὁ συν λαστραῖον μίγον κέκληται. μεθ' ἁφαίνων. χάλις γὰρ ἄκρατος οἶνος. παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ἀραρυίας τὰς φρένας. ἢ ὁ εὐκόλως, παρὰ τὸ κεχαλάσθαι τὰς φρένας. κὴ τὰς βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς σίνουσίαν. κὴ χαλιμάζειν ἔλεγον, τὸ περὶ τὰς σίνουσίας πείθεσθαι. κὴ καχαλίζειν, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀπὸ τοῦ χάλις ὁ οἶνος.

Χαλιγὸς, χαμιγὸς τις ὤν. παρὰ τὸ χαμαί. ὅπ δι' αὐλοῦ χάμαι γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ἵς ἰγὸς κὴ τὸ χαλῶ, τὸ πρὸς δύναμιν χαλώμενον. τὰ ἕλκη ὀξύτητα μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ βραχέος τοῦ ι γράφεται. πῶκιγὸς. ἀληθινός. τὸ χαλιγὸς δὲ διὰ τοῦ ι γραφόμενον, τῷ χόμῳ διήλλαξε. μακρὸν γὰρ ἔχει τὸ ι.

Χαλκὸς, κὴ πρόθεσιν τ χ δωρικῶς, ἀλκὸς κὴ χαλκὸς ἐστὶ πρὸς ἀλκὴν εὐθετόσεστιν. ἢ παρὰ τὸ ἔχειν ἀλκὴν. ἢ χάλυβες ἔθνος Σκυθικὸν χρυσοῦ πλούσιον. ἐκ τοῦ χάλυψ χάλυβος, ὃν χαλβὸς. κὴ γοῦν, χαλκὸς. ἐκ

πρώτου εὑρέθη ὁ σίδηρος κὴ διὰ τοῦτο ἐκλήθη χαλκὸς ὁ σίδηρος, διότι πρότερον εὑρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ χαλκὸς. ὕστερον δὲ εὑρεθεὶς ὁ σίδηρος, ἐκάλεσαν αὐτὸ ὁμωνύμως τῷ χαλκῷ. κὴ ὁ ποιητὴς. Χάλκεον ἔγχος. οὐ τὸ ἐκ χαλκοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐκ σιδήρου τὴν παλαιὰν σύνηθειαν. ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν χαλκῷ ἀντὶ σιδήρῳ τοῖς ἔθνεσιν ἐχρῶντο κὴ τοῖς ἄγροις ὅπλοις. κὴ σοδος. Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Χαλκοτύποις, τοῖς ἐκ σιδήρου πλήσσουσι.

Χαλκὶς, χαλκέως, κὴ ὁ χειροχόος. οἱ, Ἦλθε χαλκὶς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια τείρεα τέχνης. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου φανέντος μετάλλου, πάντας τοὺς δημιουργοὺς ἐκάλουν οὕτως οἱ παλαιοί. ὡς κὴ τὸ ἄφαιστον ὁ μηρός. Ὅπποτε χαλκὶς ἄφαιστος ποίησεν. ἰδίησι παρακὴρης. ἐκ τοῦ χαλκὸς ὁ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ἢ τῶν χαλκῷ ἡρμοσμένη. ὡς χαλκοβάρμα ἢ τῶ χαλκῷ βαρυμένη, ὅ ἐστιν ἰσχυρά.

Χάλκια, ἑορτὴ ἀρχαία κὴ παλαιὰ δημώδης. ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τεχνιτῶν, ὅθεν ὁ ἄφαιστος συν τῇ ἀθηνᾷ ἡρέσαντο. ἔστι δὲ ἔννκαὶ μέρος τοῦ πανηγύρεως, συν ᾗ κὴ ἱέρεια μετὰ τῶν ἀρκηφόρων τὸ πέπλον διέζωνται. ἡρωδιανὸς δὲ λέγει ὅθεν ἡ πολιάδι χρῆσις προπέμπεται.

Χαλκὶς, τὸ ὄρος ὅπου ὕδωρ χαλκίζει τὴν χροιὰν τῆς πίστεως. ἔστι δὲ κὴ πόλις εὐβοίας. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῶν χαλκίδων τῶν μὴ ἀλεξάνδρου διαβάντων ἐς τὰ σῶα κὴ κατασχόντων τὸ χωρίον κὴ μετονομασάντων.

Χάλυψ, ὄνομα ἐθνικόν. παρὰ τὸ χαλέπω τὸ βλάπτω, χαλῶ. ἢ τὸ μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπερδισυλλάβας, συν τῇ σωτῆρι ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. χθών, ἀπόχθων. χιτών, ἀπρόχιτων. Πόλω ἀπρόχιτων. λειμών, εὐλείμων. αἰών, μακραίων. χωρὶς δὲ μὴ τροπικὴν σχέσιν τινὰ ἔχ, ὡς νοητῶν, προνοητῶν. θυρών, προθυρών.

Χαμάδις, χαμαὶ ἐς ἦν. ἔστι δὲ βαρύρρημα τροπικὸν ἐκ τοῦ χαμαί. τὰ διὰ τοῦ αδις βραχυσύλλαβα ἐπιρρήματα, τὰ παραληγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται κὴ βαρύνεται. φυγάδις. οἰκάδις. στοιχειοῦται τὸ ὁμαδὶς ὀξύτονον.

Χαμᾶζε, διαῦ προπέμπεται τ καὶ ὄμοιος λέγοντες ὀφ τὰ ἐς ζε λήγοντα ἐπιρρήματα τὰ παραληγόμενα, προπαροξύνεται. θύραζε. ἔραζε. ὅτι ἐκβολὴν μὲν,

χ ἑλκύσας, ὁ σπορία. χέλκυσμα. τὸ ὁ σπορίου. ἀπὸ τοῦ χε-
χ ριόλκυσμαι καὶ τὰ συγγενῆ.
χ ελισσῶν, ἡ παρὰ τὸ τὰ χείλη ἔχων, ἡ παρὰ τὸ τὰ χείλη
χ οἱ δομῆσαι, ἡ παρὰ τὸ τοῖς χείλεσιν ἁδῆσαι.
χ ἕλως, ὁ, ἡ τὴν κιθάραν. διότι ἀπὸ ἑλμάτων χελώνης
κατεσκευάσθη τῶν ἑρμῆ. ἢ δῶκε δεῦτε τῷ ἀπόλλωνι.
χ ελύμη, τὸ πᾶν τὸ χλῶρος μέ- ⟩ ἡ παρὰ τὸ χέω τὸ λέπω.
χ ρος τοῦ προσώπου. ὁ σπογγώδης τῆς ὑποφώσης χε-
λύμης κατάπασμα. ὃν δὴ καὶ μύσακα προσηγόρευ-
σαν οἱ ἐωμαῖοι. ἢ χελύμιον. καὶ χελυμίδης, ὁ τὸ χελύ
μη μεγάλην ἔχων. λέγεται δὲ καὶ ἡ χελώνη. ἢ λοιδορῆσαι τὴν
κιθάραν ἀπὸ ἀπολιθῶσαι.
χ ελύουσα, διαπλέουσα ἢ χομένη. ἢ ὃ οἱ ἢ χόμε-
νοι, τοῖς χείλεσι τὸ ὕδωρ ἀπαλείχουσι. καὶ τὸ πλέοντα-
χ έρης καὶ χείροντες, οἱ διὰ τῶν χει ⟩ σμόν δὲ τοῦ ῥ.
ῥῶν προφέροντες τὸ ζῆν, ὥς φ οἱ χερῆται.
χ ερῆσι, ἀσκιχεῖς γωναιξί, φ ἀπὸ χειρῶν ξῶσι.
χ ερῆτις, ἢ μάλιστα, ἡ παρὰ τὸ ἐκτῶν ἰδίων
ὠνῆς ἀπολλύειν χειρῶν ῥέφεσθαι.
χ εράδες, τὰ παρὰ θαλάττια σκύβαλα. παρὰ τὸ χεῖ-
σθαι ἐράδιως. χεράδες λέπος ταῦ οἱ σωροὶ τῶν λίθων
τῶν μικρῶν. φησὶ δὲ δημήτριος ὁ σκήψιος τὴν διάλε-
κτον ἀπολλωνιατῶν εἶναι. καὶ σαπφώ. Μηκίων δ' χερά-
χ έραδος, ἰλιάδος φ, ὡς κίων ἀδος. οὐδέτερον ⟩ δας.
γάρ ἐστι τὸ σὺν ἁπτόμενον ἀντὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ πλη-
θος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. καὶ πᾶν ὕδατος τὴν
δοτικὴν εἶπε, χεράδει ποδέων. ἀρίσταρχος δέ φησι
χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς, καὶ τοὺς ἐν αὐλοῖς
χ ερμάδος, πλεονασμῷ τοῦ μ. παρὰ τὸ ⟩ λίθους.
χεῖρα χεράδιον τὸ πληροῦν τὴν χεῖρα. σημαίνει δὲ χει-
χ ερόστερος. ἀπὸ τοῦ χερείων κ ⟩ ροπληθῆ λίθον.
μεταπλασμοῦ τοῦ χέρδος, ὡς πορπλείων πλοῦς. ὅθεν
τὸ θηλυκὸν, πλεία. ὡς ἐν ἰλιάδος. Πλοῦτε χαλκοῦ
κλιῶν. ἐκτὸς χείρ χερός, χωρὶς τοῦ ι εὕρηται ἡ ἐσχία. κυ
ρίως γὰρ χερείων ὁ ταῖς χερσὶν ἧττων καὶ ἐλάττων.
χ ερνῆ. χερείων, χερείονος. ἡ δοτικὴ χερείονι. καὶ κατὰ
συγκοπὴν, χέρνῃ. ἡ δοτικὴ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ιι,
γίνεται γὰρ ὠῆς τῆς εἰ δι ⟩ ὡς ἡ, ὡς ἐν ἰλιάδος α. Ὅτε
χώσονται ἀνδρὶ χέρνῃ. ἀντὶ τοῦ χείρονι, ἐλάσσονι. ἔστι
δὲ συγκριτικόν. ἡ, εἶον χέρδια, ἑαυτοῦ χείρονα. ἐκ τοῦ
χερείονα κατὰ συγκοπήν.
χ ερνίψαντε, μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ χερνίπτω
χ έρσος, ἡ πᾶν. ὀξύνεται χερσὶ προσάπτεσθαι. ⟩ χερνίψω.
τὸ δὲ χέρσον δ' ὄρχα πορβάντες, ἔστιν ἐπίρρημα τοπι-
κὸν, ἀπὸ τῆς χέρσου. ὡς ἰλιόν δε. τὸ δὲ, οὐκέτι μέρος
χ δ' ὠῆς, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ ⟩ λύσει, ἀπὸ μέρους.
χώννυσθαι δύασθαι. ἢ παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. οὐ πάντω-
τος, χεῖω. ὅθεν Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρωθεν, ὁδὲ χείσεται.
κατὰ ἀναστροφὴν δὲ τὸ λέγων ὁ ἢ τὰς ὠῆς ὀξύνεται μονοσύλλα-
βα μόνως ἀρσενικὰ καὶ μὴ μόνως θηλυκὰ, φυλάττ-

χ ροντα τὸ ῶ. κλῶν κλωνός. πρᾶ πρωνός. τὸ δὲ χθών,
ἐπὶ μόνως θηλυκοῦ χθονός, τρύπα χρῆται ἐν τῷ
τῷ ὡς ὁ ῶν τῆς χθονὸς χθονικῆς. οὕτως καὶ χθόνιος.
χ θιζὰ, ἐπίρρημα ἀπὸ ὀνόματος ἐπὶ ἐπίρρη-
μα. ὥς ἐν τῷ ἑτέρου καὶ ἡ ῥόη. τὸ χθιζὸς διαλυόμενον.
τὰ ἐς ζος ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα ἢ γινόντα, ὀξύνεται.
πρωϊζός. ἐφ' ὃ καὶ πᾶ ἢ χθή. ἀπὸ τοῦ ἐχθές. ἀναλογώ-
τερον δὲ ἐστι καὶ κυριώτερον καὶ πρῶτον τὸ ἐχθές τοῦ
χθές. καινῶν γάρ ἐστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶν ἐπίρρημα μονο-
σύλλαβον ἀπαθὲς κατὰ διάλυσιν ἧτ, μακρόκαιρα λήκτει
φύσει ἢ θέσει. καὶ διὰ τοῦτο εἰσὶ διὰ τὸ λαὲ ἐπὶ
τα πόκου καὶ τὸ α. ἢ χρᾶσιν τὸ χθές ἐπίρρημά ἐστι
καὶ διὰ τοῦτο, ὠφείλε μακρὸν εἶναι. ἐκ τοῦ ἐκ
θεὸς ἐκθεύσω, ἐχθές. ἡ ἐκθέουσα ἡμέρα. ἐτυμολο-
γεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐχθὲς ἡμᾶς γίνεσθαι ταύτης τῆς ἡμέ-
χ έω, κυρίως ἐπὶ τοῦ ὕδατος λέγεται. ὁ δὲ ποιη- ⟩ ρᾶς.
τὴς ἐν τροπῇ χολῆς εἴρηκεν ὡς τὸ, Περιχέομαι φαλαγ-
γηδόν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποταμῶν ἐρεύγε-
χέουσι ἢ πνέουσι μόνους εὐρόμενος ἐγὼ αὐτὸς εὐλογίου τ
σχολασίου διὸ κλίνεται ἐπὶ μὴ εἶναι ἀπὸ τοῦ χέω
ἢ πνέω πλεονασμοῦ. φησὶ γὰρ οὕτως. ἀλλ' τες γὰρ ὧς
οὐδέ ποτε τὸ διὰ τοῦ μικοῦμαι, μᾶλλον τὸ πνέω
ἢ χέω συνεσῶτας παρὰ δεχόμεθα. ὧν ἐστιν ὑπὸ μικσις
παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ γὰρ ἔκκλος ἔνκλος, πλεονασμοῦ
ἔχθ, ὃ πρωτάθος, οὐκαὶ ἔξκσις.
χ εῶ. χέω χεύσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχευον. ὁ μὴν ὁ δεύ
τερος, χεῶ. τὰ ἐς ῶ καθαρὰ δισύλλαβα βαρύτονα τῶν
παρὰ λήγοντα, δύνανται εἰς δευτέρου ἢ ῥίνα πρόσ-
που συναίρεσιν δέχεσθαι. πλεονασμῷ τοῦ ῥ τοῦ μὴν
τα χεύσω. ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἐκ παθητικοῦ παρακει
μένου, ἐχέθην ἐχέθης. ἐξῆλθε γοῦν διὰ τὸ καινοφωνί-
αν. ὁ ἐνεργητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἔχευα καὶ ἔχεα.
χ εια, ἡ τῶν ὀφεων καταδύσεις. ἰλιάδος ψ. καὶ ἀλλα-
χοῦ χείσεται, ἀντὶ τοῦ χωρήσει. ζήτει ἐς τὸ χάω. ἀπὸ
τοῦ χεῖσθαι ὀέσει χωρεῖσθαι. ἐς αὖλιος γὰρ μηχανᾶται ὁ
ὄφις χωρῆσαι τὸ σῶμα ὡς πορῆς ἔλυτρον. λέγονται δὲ
οἱ τριοῦτροι τόποι ἕλυοι, καὶ ῥόχμαλα, καὶ αἵμασιαί.
παρὰ δὲ τὸ χῶ τὸ χωρῶ γίνεται χεά. καὶ πλεονασμῷ τοῦ
χ ῆμα, παρὰ τὸ χέω γίνεται. ⟩ ῑ, χειά.
χ ῆμαι, χειμαδίω τόπω, ἐφ' οὗ ἄνθρωποι διάγουσι χήμωνος
ἐξηκαθορμίσασθαι. ἀπὸ τοῦ χέω. οὗ ὁ μὴν χέυσω, τοῦ
χεῦμα. ὡς πνέω πνεύσω, πνεῦμα. καὶ ῥοπὴ τοῦ ῡ ἐς
ι, γίνεται χεῖμα. ἀφ' οὗ χειμών. τὰ ἐς μα οὐδέτερα
ἐς μων παρατρεπόμενα ὀνόματα, ποιεῖ ἀστῶν χώμ. ἡ βέ-
βωκε δὲ ὁ ὠῆς ἰωνικῆς. οἱ, μνῆμα ἀμνήμων ἀμνήμονος.
σχῆμα, ἀσχήμων ἀσχήμονος. εἶμα, λευχείμων λευ-
χείμονος. τὸ δὲ χήμων ὀξυνόμενον καὶ ἀπλοῦν ς πλε-
εκτικὸν οὐδὲν ἠλλαξε. ὁμοίως καὶ ἐπὶ παρὰ τὸ αὖλιος συγκει-
σθαι. βαρυχείμων βαρυχείμονος. ἀπὸ τοῦ χέω χειμών
καὶ χειμών. φυλάσσει τὸ ῶς πλεκτικόν.

Χμάρρους, χειμερινὸς ποταμός. παρὰ τὸ ἐν τῷ χειμῶνι ῥεῖν. ᾧ γίνεται παρὰ τὸ χέειν ἅμα. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥεῖν καὶ τοῦ χειμῶνος, γίνεται χειμάρρους. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χειμάρροος. καὶ κατὰ συναίρεσιν, χειμάρρους. κλίνεται χειμάρρου.

Χειμέριος, ἀπὸ τοῦ χεῖμα γίνεται. τὰ διὰ τοῦ ιος καθαρὸν ἔχοντα τὸ ρ, καιροῦ ὑποποιᾶ ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται. καίριος. ἀκαίριος, ὁ μὴ ἔχων καιρόν. ὥριος, ὁ τῆς ὥρας. ἀώριος. ἡμέριος. χωρὶς τοῦ μὴ ὠσὶν ἀπὸ τῶν ἧος οὐδετέρων, διὰ τὸ θέρος θέριος. λοιπὸν οὖν ἐκ τοῦ χειμερινὸς, γίνεται καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ν χειμέριος, ὡς ἐαρινὸς ἐάριος.

Χειμαμός, σημαίνει τὴν καθάρσιον παρὰ λυπόφροσι. οἶμαι δ' ἀπὸ τοῦ χειμάζομαι.

Χέρσαι, αἱ ἐν ταῖς ποσὶ ῥαγάδες. καὶ χειρόποδες, οἱ οὕτω ποσὶ δασεῖς κατεῤῥωγότες. οἱ, ἑρπόποδες.

Χείρισμα, κάκισμα. ἀπὸ τοῦ χείρων χείριστος ὑποθετικοῦ. χείρων δὲ κυρίως ὁ κακὸς χεῖρα ἔχων. ἐξ οὗ καὶ τῶν ἀνόων ζώων διαφέρει τε χάδην δώσειν. καὶ χειρότερος. χείρων, ὁ κακὸς ταῦρος. ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς ρ ότερος. τῶν χειρόνων θεραπείας τῆς ἐν ταῖς χειρουργίαις ἐξηγορημέναις. ἰατρὸν δὲ τοῦτον καὶ ἡμεῖς ὑπογράφειν ὡρισάμεθα. ἐν ἄλλοις δέ, ὅτι χεῖρα καλοῦνται αἱ ἐν ταῖς ποσὶ ῥαγάδες. ἔχθουσι καὶ χείρωσι, διὰ τὸ ἐν χείροσι καὶ ὀρεινοτέροις τόποις διάγειν.

Χειρόκθες, ἡμίβροτον. παρὰ οὐ. καὶ διὰ τὸ χθὲς ὤδες.

Χείς, παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ξάειν χεῖσθαι ὅ ἐστι χωρᾶσθαι, καὶ διαχέειν.

Χθροδίκαι, οἱ τὴν τῶν χειρῶν δύναμιν πεποιηκότες, ἐξ ἑαυτῶν ποιοῦντες τὴν ἐκδίκησιν καὶ τύπτοντες. φυτέσιν, ἐν τῇ ἰσχύϊ τὸ δίκαιον ἔχοντες.

Χθρόκμητα, ὑπὸ τῶν χθρῶν γεγλυμμένα, καὶ πεξεσμένα.

Χθρομάκρου, ὁ παρὰ ἑωμαίοις καλεῖται μανδίλιον.

Χθρόμαντις, ὁ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος.

Χειρόνιπτρον, τὸ κοινὸς ὕδωρ. ἀριστοφάνης.

Χθρονομῆν. κυρίως ἐστὶ νομαῖν διὰ χειρῶν. ὅθεν χειροκμία.

Χηνα λώπηξ. Ἰστέον ὅτι τὰ θῆλυ ἀμεταβόλου λήγοντα σύνθετα καὶ τὴν ἀρχήν, οὐδέποτε ἀπὸ εὐθείας σωζέσθαι. ἀλλὰ καὶ γενικῆς, καὶ ἀπὸ ὀλοκλητικῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ ῥυπόβλητος. καὶ ἡ μὲν ἐπιφερομένη λέξις ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ἡ γενικὴ τὸ ς. οἷον, φρὴν φρενός, φρενοβλαβής. χὴν χηνός, χηνοτρόφος. ἐὰν δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχηται, ἀποβάλλεται καὶ τὸ καὶ τὸ ς. οἷον, φρὴν φρενός, φρενασθένης. χὴν χηνός, χηναλώπηξ. δεῖ προσθεῖναι ἢ μὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ῑ ἢ ἀπὸ τοῦ ε. τότε γὰρ τὸ ς μόνον ἀποβάλλεται. οἷον, χειρὸς χειροήθης. χειροεργὸς καὶ χειρουργός. λιμὴν λιμένος, λιμενοειδής. δεῖ προσθεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ χειροήθης. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ κρᾶσιν χειρώνακτος, ὡς ἱππώνακτος. διὰ γὰρ τὴν κρᾶσιν, ἡμαυρώθη τὸ παράλογον.

Χείλος, παρὰ τὸ χέειν λόγους.

Χηλός, ἡ κιβωτὸς. παρὰ τὸ χῶ χήσω, χηλός. ἡ χωροῦσα ἕκαστον τῶν ἐντιθεμένων.

Χηλή, ὀνυξ. ὥρος δὲ λέγει κυρίως τὴν χηλὴν, ἐπὶ τῶν δονυχώντων ζώων. σχηλὴς οὖσα, παρὰ τὸ δεσχίσθαι. ὡς ὁ ψηλὸς, ἐπὶ τῶν μονονύχων.

Χήν, ποιόν ἐστι τῷ γένει. ἔστι δὲ καὶ ἀρσενικόν. γίνεται παρὰ τὸ χή, ὃ σημαίνει τὴν βοήν, ἡ χήν. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ κ. κρακτικὸν γάρ ἐστι καὶ φωνητικόν.

Χηνίσκος, τὸ τῆς ὥρας μέρος, οὗ ἀπαίρεται αἱ ἄγκυραι. ὃ καὶ τῆς πρῴρας ἐστὶν ἀρχή. φασὶ δέ τινες τὸν μάλλον τὸ τῆς πρῳρήσης ἐφάσσαν ἄκρον πρὸς ὃ ἐπιζεύγνυται αἱ ἐπωμίδες τῆς νεώς. ψηλὸν δὲ τὸ πρῷρα ἔχει χηνίσκος ἐλέγετο, ὅτι χηνὸς κεφαλὴν μορφοῦντες οἱ παλαιοὶ, ἐτίθεσαν τῷ ἄκρῳ, τάχα τὸ πλοῖον ὡς χὴν ἀποκάζοντες. καὶ τοῦ εὐοιωνίσου χάριν, ὡς ἀβάπτιστος αὐτοῖς ἡμῶν διατελοίη πρόποτος χηνὸς, ὑποφεύσας τῶν κυμάτων.

Χήρα, παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. ὁ μόνος, χήσω, χήρα. ἡ χωρηθεὶς τῶν κακῶν τῆς λύπης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ χαρά. καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, χήρα. κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ ἐρημωθεὶς τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς χαρᾶς.

Χήρα, ἔρημοι, καὶ ἀνδρὸς μονωθῆσαι. ἀπὸ τοῦ χηρῶ χηρώσω, ὃ σημαίνει τὸ ἐρημῶ καὶ ἀφανίζω καὶ ἐκπορθῶ. ὅθεν καὶ χηρωτής. ὡς γυψόω γυψωτής. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, χηρωστής. χηρωσταὶ δὲ λέγονται, οἱ μακρόθεν τοῦ γένους κληρονόμοι. οἷον ἐπίπροσθοι. οἱ τοῦ χήρου καὶ ἐρήμου συγγενῶν οἱονεὶ κληρονόμοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χωρῶ τὸ χωρίζω, χηρῶ χηρώσω. ὅθεν, χήρωσταὶ ἁλιάς. καὶ, χηρώσας δὲ γυναῖκας.

Χήτει, στερήσει. ἐνδεία. πάθους. παρὰ τὸ χῶ ἐημαι ὃ σημαίνει τὸ ἐνδέομαι. ὁ μόνος, χήσω. ἐημάτικὸν ὄνομα, χήτης, ἡ χῆδεια. καὶ χῆτος οὐδέτερον ὄνομα. ἐκ τούτου καὶ ἐήμα, χηδίζω καὶ χαδίζω.

Χηλός, θηλυκῶς λέγεται. σημαίνει δὲ τὴν τροφήν. παρὰ τὸ ἔχειν τὸ σῶμα, τουτέστι κρατεῖν. ἢ παρὰ τὸ χεῖλος. χεῖλος δὲ ὁ χόρτος τῶν βοσκημάτων, παρὰ τὸ χεῖσθαι τῷ ἔλει.

Χίμπος, σημαίνει τὸ μέγα. ἐκ τοῦ χίμαιρα. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέοντος ποταμοῦ. ἢ παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίμπος καὶ χίμπος.

Χίμαιρα, ἡ ἐν χειμῶνι τεχθεῖσα. οἷον ἡ ἔναχειμῶνα ἔχουσα.

Χίμετλα, τὰ ἀπὸ καύματος γινόμενα ἐν ταῖς ποσὶν, ἃ συμβαίνει ἀπὸ χειμῶνος γίνεσθαι. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν χειμῶνι τλῆναι.

Χῖος, ὁ τῆς Χίου πολίτης. ἀφ' οὗ Χίος χίϊος, ὡς σάμος. λέσβιος. καὶ κράσει χῖος, ὡς ζῷος.

Χιράδες, αἱ τῶν χειρῶν ἐραγάδες. σωέπεσε δὲ ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ. ἐπιδὴ γὰρ τὸ χέρας χίδειαν τινὰ σημαίνει, τὰς γὰρ τῶν χειρῶν ἐραγάδας δηλοῖ. ἡ δὲ ἐραγὰς, οὐ ὁλοκλήρου χίδειαν ἔχει. τὸ γὰρ ἔχον ἐραγάδας, οὐκέτι ὂν ὁλόκληρον. πύον χέρειν διὰ τοῦ ι.

Χιτών, τὰ ἀπλοῦν καὶ λινοῦν ἱμάτιον βραχύβολαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κεχεῖσθαι ἡμᾶς τοῖς σώμασι, χυτῶν. καὶ προπερισπ. τοῦ ῦ ῆς, ὁ χιτών. σημαίνει δὲ δύο. ὅ τε μὲν τοῦ σώματος ἡμῶν λεγόμενος, ἱμάτιον. οἷον, Μαλακὸν δ' ἐνδύνει χιτῶνα. καὶ τὸ θώρακα. οἵτινές εἰσι χαλκοχίτωνες, οἱ χαλκοθώρακες. διαφέρει δὲ χιτὼν χλανίδος. ἐπὶ μὲν γὰρ ἀνδρῶν, λέγεται χιτών. ἐπὶ δὲ γυναικῶν, χιτὼν ποδήρης. τὰ δὲ ἐς ὠὴν ἰαμβικὰ πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ ῑ, φυλάττει τὸ ω ὅταν βαρυτόνως καὶ ὀξυτόνως.

Χιών, παρὰ τὸ χέω χεών. κλῆρος τῶν, χιών. ὡς τέρην, τερών. κλίνεται χιόνος διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Χλαῖνα, παρὰ τὸ χλιαίνειν ὅ ἐστι θερμαίνειν, χλίαινα καὶ χλαῖνα. λέγεται μὲν χλαῖνα τὸ πᾶν χειμερινὸν ἱμάτιον. χλανὶς δὲ, τὸ λεπότατον τῶν μαλακῶν καὶ γυφερόν. χλαμὺς δὲ τὸ πτυφερὲς καὶ κυκλοτερές. τὸ δὲ παρὰ τοῖς σίνηθεία λεγόμενον σαγομάντιον, ὅπερ φορροῖον οἱ κηροφόροι. ὁμοίως παρὰ τὸ χλιαίνω χλυαμὶς καὶ χλαμύς.

Χλιαρὸς, παρὰ τὸ χλιαίνω. τὸ δὲ λιαρὸς, οὐκ ἀπὸ τοῦ χλιαρὸς ὡς ἔνιοι, ἀλλὰ παρὰ τὸ λίω τὸ προθυμοῦμαι.

Χλιδὴ, ἀγλαϊσμῶ. γυφὴ. κλῆρημα χλίδω βαρύτονον. καὶ χλιδῶ πλεοναστικὴν χλιδὴν ἔκεις ἔχαρες. καὶ χλιδανὸν, τὸ γυφερόν. παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ δέω τὸ πρέπω, χαλιδὴ καὶ χλιδὴ, ἡ ὑπὸ χαλῶσα τὸ πρέπον τος. λέγεται δὲ χλιδὴ, ἡ ἔκλυσις καὶ μαλακία. ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι καὶ ἐκλελύσθαι, ἀθυμείας τοῦ θερμοῦ.

Χλευασμός, ἐκ τοῦ χλευάζω. τοῦτο ἐκ τοῦ χλεύη ὅσημαίνει τὴν ἀπάτην. χειλεύη οὖσα. παρὰ τὸ ῥέμα ἀνοίγειν τὰ χείλη. ἢ παρὰ τὴν χλόην. δύσωπα γὰρ καὶ τὰ σκώμματα, καὶ χροιᾶς μεταβλητικά. ἢ παρὰ τὸ κλέπτω κλεύη καὶ χλεύη. ὁ τὸ χλευάζων τινὰ, ὕπουλόν τινα κλέπτει αὐτόν. ἢ παρὰ τὸ χέω χεύη.

Χλόη, παρὰ τὸ φλέω τὸ ἀναθάλλω, φλόη καὶ χλόη. ἢ ἐκ τῆς γῆς ἀναθαλλομένη καὶ αὐξανούσα. ὅθεν καὶ χλοῶσαι οἱ σύαγροι, οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διαρρίβοντες. κλίνεται χλοῦν, ὡς ἀπὸ τοῦ χλόος χλοεύω. τὸ δὲ χλῆσαι χλήσω, παρὰ τὸ ἀπολλύναι τοὺς χλοὺς τῶν χλήσων, ὡς τῶν καλῶν. χλῆσαι δὲ λέγεται, οἱ δαπανῶντες καὶ διαφθείροντες τὰ ὑπάρχοντα. καὶ χλήσων, ὁ ἄσωτος.

Χλοῦρος. παρὰ τὸ χλῶν ἐρεύγειν, χλοῦρος. καὶ σπανιάκει, χλοῦρος. ἢ παρὰ τὸ τοῦ χλοὸς ἐρᾶν.

Χλωρὸς, ὁ κλῆρος τῶν ἀπροκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλύν τινα καὶ βοτανώδη, καὶ φυσανώδη. ἢ σωρὸς λίθων.

Χλωρός, παρὰ τὸ χλῶ καὶ τὸ ὦρα, ὅ σημαίνει τὴν μορφήν. χλάωρος. καὶ χλωρὸς, ὁ κεχλασμένην ἔχων τὴν ὥραν. ἔξουν ἡ χλωρότης. ἢ ἐκ τοῦ χολή. ὑποθέσει, χλόη. ἐκ τοῦ χλοκρὸς ἢ χλοερός. ἢ χολερὸς, καθ' ἁπλοῦν χλωρὸς. ἐκ τοῦ χέω.

Χλωρόωδες, χλωροποιόν. σημαίνει δὲ τὸ μέσον.

Χλωρὶς ἀηδών, ἀπὸ τοῦ χεώμασσος. ὁδοτικὴ ἐξαριφαίνεται ὅτε πάντα τὰ χλωρά. οἱ δὲ, τὴν χλωροῖσι ἡδομένην. κρᾶσιν δὲ τὸ πρῶτον. φιλοτήγανον δὲ τὸ περισσὸν ἔχει. καὶ στιμφυίδης. ἐν τῇ ἀηδόνες πολυκώτυλοι χλωραὶ χεῦνες ἀφανεῖαι.

Χοῦς, πλεονασμῷ τοῦ υ. παρὰ τὸ χοῦς. τοῦτο παρὰ τὸ χόος. τοῦτο παρὰ τὸ χέω. ἀπολλώνιος. Νέον χυόμενα πάρεισι.

Χόανος. φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰσίησι πᾶσαι ἐφύσωσιν.

Χοή, ἐκ τοῦ χέω. χοαὶ χοῶν, τὰ ἐπιχεόμενα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἀπορ εἶχον καὶ λίτρα καὶ τιμιώτατα ταῦτα ἐπέχεον τοῖς νεκροῖς ἡμῶντες αὐλούς.

Χολάδες, τὰ χείτερα. καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς χ. πολλάδες γάρ ῥησι. παρὰ τὴν πολότητα. ἀφ' οὗ καὶ πωλος καὶ πῶλος, ὁ ἔρημος καὶ πολιὸς τόπος. ἢ παρὰ τὸ χύσιν. ὁ μικρός. ἐκδ' ἄρα πᾶσαι χῆπαι χαμαὶ χολάδες. ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δ' ἔχειν τὰ χολῶδες ἀπὸ τοῦ ἥπατος, ἐπιδὴ εἰς αὐλὰ συρεῖν ἡ ἐξανθηχολή. τοῦτο μηχανησαμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐλὰ τὴν ὁρμὴν τῆς αὐλῆς πρὸς τὸ ἀπόκρισιν τῶν πεπλάων. ἤμελλε γὰρ ψυχρὰ ὄντα τῇ πράσει, ἀργὰ μένειν, καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν. φιλοῦντα γὰρ τὰ νευρώδη.

Χόλικες, αἱ τῶν βοῶν πολίαι.

Χόλος, παρὰ τὸ χέω. συνῄρηται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὀργίζεσθαι. τὸ χο, μικρόν. ἐκ τοῦ χέω. ὁ δὲ χολος διάχειται. ἢ παρὰ τὴν γὰρ ἔκκαυσις τῆς καρδίας καὶ διάχυσις τῆς χολῆς πρὸς ὀργὴν, χόλος λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος τῶν ὑπὸ πεπονηθέντων τῷ ὀνόματι ἡδίνων. τὸ δὲ σημαινόμενον, θυμός.

Χολᾶτε. ἐκ τοῦ χολὴ, γίνεται χολῶ χολᾶς συζυγίας δευτέρας. ὅταν τὸ πληθυντικὸν, ἐμοὶ χολᾶτε. ἐκδὲ τοῦ χόλος, γίνεται χολῶ χολώσω συζυγίας βαρυτόνου. ὅταν χολωθεὶς, τὸ ὀργισθείς. καὶ χολωτὸς ἐπὶ τοῦ ὀργιστικοῦ.

Χορδὴ, ἡ τὸ χείτερον. παρὰ τὸ χωρῶ ἢ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω. παρὰ τὸ διὰ αὐλῶν χωρεῖσθαι τὸ ἔδεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ, Δωδεκάχορδον ὄργανον.

Χορηγὸς, παρὰ τὸ χεὶρ χερὸς καὶ τὸ ἄγω, χορδοῦ ὄργανον χερηγός. καὶ προπερισπ. τὸ ῆ ὁ ῶ, χορηγός. ὁ διὰ χειρὸς ἄγων.

Χορὸς, οἱ μὲν παρὰ τὸ χαίρειν. ἢ ἐκ τοῦ χώρος. ἀπὸ τοῦ πᾶν ἐχόμενον. ἢ χαίρω χαρὸς καὶ χορός. ἢ παρὰ τὸ χεὶρ χερὸς, χορός.

χορός Ἰωσσος, ὁ χορευτής. ἤτοι ὁ Ἰούσσων τῷ χορεύειν ἢ τῶν σωσῶν ἢ σωιῶν. ἢ ὁ τύπτων τὸ ἔδαφος. καὶ Ὅμηρος. Πέπληγον δὲ χορὸν θοὸν ὠσσόν. τὸ δὲ χῶρος, παρὰ τὸ χῶ τὸ χορῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὠσσον.

χόρτος, παρὰ τὸ ἐν τῇ χέρσῳ γίνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ κείρω κόρτος, ὃ χόρτος. ἢ χόρτος αὐλῆς, ὁ τῆς αὐλῆς ὄροφος. χόρτῳ δώσω τε, γίνεται χίῳ ἐχῶν τὸ. ἄχει δὲ τὸ νῦν συλυκία. ἀφ' οὗ χόρτου παραβάλλουσιν αὐλαῖς τοῖς ἀναγροῖς οἱ κήπελοι. ὁ μικρὸς ἰλιάδος ω.

χορτάσαι, παρὰ τὸν χόρτον τὸ παραβαλλόμενον τοῖς ὑποζυγίοις. καὶ ὁ πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἡμετέρων γραφῶν, χύτω ἐκέχηνε. παρὰ τὸ ἀορ.

χῶ, σὺ χῶντε. τὸ ἐέω, βλ οὗ χαίω χαίσω, ἰλιάδος ε. χαῖσι, ἀντὶ τοῦ ἀμύξῃ ἐπιπολίτων τὰ χῶτα. ἐπιξύσι, ἤγουν προστρίβει. ἀφ' οὗ χῶ τὰς χῶ. οἱ πρὸ ψαῖσι. τὸ μὲν τεύομαι, ὡς τὸ, Τοιαῦτ' ὀφείλοις χῆ. τὸ κτῶμαι, βλ οὗ καὶ χῆμα. τὸ ἐφορμῶ, ὡς τὸ, Τίς γὰρ κακὸν ἔχαε δαίμων. τὸ παρέχω, βλ οὗ καὶ τὸ κι χῶ κτ. ἀναβλασιασμόν. καὶ χῆτος, ὁ αἰσχυντος, ὁ παρ' ἑαυτὸν παρέχων.

χαισμῶ, καὶ βαρύνεται πᾶσα τάσει. ἀφ' οὗ χῆσιμος χησιμῶ. συνολικῶς ἡ ἦς ᾶ καὶ μεταθέσει τοῦ ς, χαισμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχαισμον. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. καὶ σπ τὸ βοηθῶ καὶ φυλάσσω. καὶ ἐκ τοῦ χαρίζω χαρισμῶ. καὶ ἀνὰ μέσον τιθέσει καὶ συναιρέσει, χαισμῶ ἔχαισμον. ὡς ἀφ' οὗ ἁρπάζω παρῆγον.

χρέος, ἀφ' οὗ χῶ, ὁ σπ τὸ ὀφείλουμαι, ἀφ' οὗ χέω. βλ οὗ γίνεται χρέος καὶ τὸ πλεονασμοῦ τοῦ ρ. οὕτως ἀπὸ τοῦ χρεώστης. ἢ δὲ τὸ ἄμφ, ἀφ' οὗ καὶ ἀφ' οὗ χῶ, ἀπὸ ἀφ' οὗ χρέω χρέομαι. ὁ δὲ χοιροβοσκὸς ἢ ς τρὶς αὐλοῦ καὶ ὁ μ τῶν οὐδετέρων, λέγει πᾶσι τοῦ χρέους ὅτι δὰ μεν τοῦ ἀφ', καὶ κλίνεται ἐν ι κῶς καὶ πληθυντικῶς καὶ δυϊκῶς. σὺν δὲ τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, ἢ ς ᾶ λήγει. οἱ χρέεα. καὶ συναιρῶ, χρέα. ὅταν δὲ γένηται διὰ τοῦ ε κῶ ἀττικῶς χρέως, τὸ αὖ ἐκ ἐχειρόγραφον, χρωστικήν, ἀπαιτητικήν, καὶ κλητικήν. μόνην δὲ τὴν ὀφλητικὴν διαλλάττει. καὶ ἔστι δίπτωτον. εὐθεῖα γὰρ καὶ ὀφλητικὴν ἔχει μόνον, οἱ τὸ χρέως, τοῦ χρέως, τῷ χρέϊ, τὸ χρέως, ὦ χρέως. δυϊκὰ δὲ καὶ πληθυντικὰ, οὐκ ἔχει.

χρῶ, σπ τὸ χρείαν. ὡς παρὰ ἀφ' οὗ πόος πᾶσι καὶ ποιῶ καὶ ποιῶ. κλέος κλεῶ καὶ κλειῶ, οὕτω χρέος χρεῶ καὶ χρῶ. ἢ ὀφλητική, χρῶ οἱ ἀναλγήτην. ὡς κλῶ οἱ. ἤτοι διὰ χρείαν ἐπιφέρουσαν καὶ ἐπείρουσαν. ἀφ' οὗ χρέω, πᾶσι χρέα καὶ χρεία πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς χρέος καὶ χρῶς.

χρεῖω, τὸ χησμωδὸν τῷ διὰ βδ. παρὰ γὰρ τὸ χρέος χρέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, χρείω. τρὶς δὲ χρείαν ἔχουσι χησμωδεῖται θεός. χρίω δὲ τὸ ἀλείφω, διὰ τοῦ ι, βλ οὗ καὶ Χριστός. ἀφ' οὗ χρίμπτω. ἢ παρὰ ἀπὸ διαλύσεως ἀλλήλων.

χρεμίζω, ἡ σὸν δος ἀναστίζει. Ὀξέα χρέμισαν. ἀφ' οὗ χρεμέθισκον, ἀφ' οὗ χρέμω, χρεμέθω.

χρή, ἀφ' οὗ χῶ δευτέρας συζυγίας, γίνεται χρῆμι. οὗ μέλλων, χρήσω. ἧς τὸ ἀόριστον χρῆ. τὸ δὲ χρή ὀξύτονον ὡς, σπ ῥῆμα, ἀφ' οὗ δεῖ. ὥς τε, χρὴ μᾶσφωίτερον. παρίσωσιν ἔχει δὲ, σπ ῥῆμα ἀπλῶς. ἀφ' οὗ χῶ χᾶς χᾶ. ἰωνικῶς δὲ ἀπλῶς, χῆ. βλ οὗ οἱ μακρὸν τὸ χῆ. ὀξύνεται δὲ τὸ χρή. ὅτι πᾶσα λέξις δισύλλαβος ἐνεργήματος, ἢ μὴ ἀφ' οὗ τῆς ἀρχῆς ἀφῃρῆται, τὴν καταλήγουσαν μίαν συλλαβὴν πρὸ πᾶσα. ἢ δὲ ἀφ' οὗ τέλους, ὀξύνεται. τὸ χρὴ καὶ δεῖ, λέγονται ἐπιῤῥήματα. πλέον δὲ λέγεται ἐπιῤῥήματα.

ῥῆμα, κυρίως τὸ διὰ χειρὸς ἔργον, οἱ χρήματα. παρὰ τὸ χρήσω σπ τὸ κτῶμαι. βλ οὗ ἐχρησάμην, τὸ ἔλαβον. ἐκ

ῥήζω, ἡ μικὰ σημαίνει τὸ δέομαι, ἔχει τὸ τησάμην. ἱστορεῖται γραμμῆ. ἀφ' οὗ γὰρ οὗ χρεὸς, ῥεῖ χρεῖζω. καὶ χρῶ τοῦ οὗ ἧς ἡ, χρηίζω. χρηίζουσι καὶ αὐλοί. καὶ κατ' αἵρεσιν, χρῆζω. ἧς τὸ κλῆζω. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησμῳδῶ, ἔστιν ἄνευ τοῦ ι, καθάπερ τῆς ἐτυμολογίας ἀποφεύγουσιν οἱ τῷ γράφεσθαι. παρὰ δὲ τὴν χρείαν βδ. τρὶς δὲ χρείαν ἔχουσι τὰ ληθῆ μαθεῖν, χρησμῳδεῖ θεός. ἀπὸ δὲ τοῦ ἱστορῶ ἀπὸ διασολὴν τοῦ σημαίνοντος τὸ δέομαι,

ῥητήρ, ἔστιν ὁ παρέχων χρησμούς. ἢ γίνεται οὐκέχει τὸ νῦ παρὰ τὸ χρείω. οὕτως ὁ χοιροβοσκός. Οἶμαι δ' ἐγὼ παρὰ τὸ χρήζω ὁ ἱστορικὸς σημαίνει τὸ αὐλῶ, γίνεται χρητήρ.

ῥῆσις, παρὰ τὸ χρήω χρήσω. διαφέρει δὲ παράδοσεως. χρῆσις μὲν γὰρ λέγεται ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία. παράδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν. οἱ τὰ μὲν μέτρου, καλεῖται χρῆσις. τὰ δὲ ἀριθμοῦ τῶν γραμματικῶν, παράδοσις

ῥῖσμα, παρὰ τὸ χείω χείσω χείσις καὶ χείσμα. σημαίνει τὸ ἄλλημα. ἴσον δὲ ὅτι ὡς λέγεται κροῦμα καὶ κροῦσμα, οὕτω λέγεται χίμα καὶ χίσμα.

ῥίμπτω, σημαίνει τὸ πᾶν βάλλω, καὶ ἱστορῶ πελάζω. ἀπὸ τῆς χειρὸς χειρίπτω. πλεονασμῷ τοῦ μ χειρίμπτω. καὶ συγκοπῇ. κυρίως γὰρ τὰς χεῖρας σὺν αὐταῖς καὶ ἱστορίβαλλε καὶ προστρίζει. ἀφ' οὗ χῶ τός. τὸ τοῦ χῶ τὸς ἐπίζει, χῶ χίμπτω.

ῥόα χοῦν, εἴρηται ἀπὸ τὸ βόα βοῦν. καὶ διὰ χοός. παρὰ τὸ χῶ ὁ σημαίνει τὸ βάπτω. βλ οὗ καὶ χῶμα. ἢ εὐθεῖα χοῦς. ὅθεν τὸ, Χρωσάμενοι ἄνδρα. ὁ καὶ μεταβολῇ τῆς οὗ, χῶς, ὡς βοῦς βῶς παρὰ δωριεῦσι.

ῥόμβος, ἰλιάδος ψ. τὸ ἐν τῇ χλύσει ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων ὀφόν. ὁμοιοπαθήσας χόμβῳ ἐποίησε χόμβον εἶπεν ὁ ποιητής. ἢ ἀπὸ τοῦ θυμικῶς ἀνήκοις ἐπιφερόμενοι ῥύζουσι τοὺς ὁδόντας. διὸ ὀμφοίνικας ἀναλαμβάνουσιν, ἵνα φύρωσιν ἐπιφθόμενοι, λυμαίνονται τοὺς ὀδόντας.

ῥόμος. Μυσῶν δὲ χόμος ἡ χόν. τὸ δὲ χόμος, πλεονασμῷ ἐλύετο τὸ ο. ἢ χόμος ἡ μετατεθεῖσα ἐς εὐθεῖαν, καὶ γέγονεν ὁ χόμος.

Χρόμος. ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥόμος καὶ χόμος. καὶ ἀπὸ τοῦ χέω χρωσθῆναι, πολωσθῆναι. ἀφ' οὗ χώ- ⟨ τελφώ. ζω. ὅθεν ἀφ' οὗ χῶ τὸ βάπτω Μ. κυρίως γὰρ χω- σθῆναι τὸ ἀπ' αἵματος πολωθῆναι.

Χρώζω, σημαίνει τὸ πλησιάζω. χῶς χωτὸς χωΐζω, ὡς φὼς φωτὸς φωΐζω. ἀφ' οὗ καὶ ἐπιχωΐζω. καὶ σπάνιον ἀφαιρέσει, χώζω.

Χρυσόλιθος, σημαίνει τὸν λίθον, ἐν ᾧ τὰ ἀνθοῦσι τὸ χρυσίον.

Χρυσόρρα ποῖς ἑρμῆς, ὁ χρυσοῦν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσόπολις. ἀλλαμέμνονος καὶ χρυσηίδος παῖδας γε- γονέναι φασί, χρύσην καὶ Ἰφιθήμην. ὧν ἀφ' μὲν τῆς χρύσης, ὠνομάσθη χρυσόπολις ἡ νῦν πρόποντις. Ἰφιθέμεια δὲ Γοργέσθαι ἱέρεια ἀρτέμιδος.

Χυτή, οὐ πᾶσα γῆ, ἀλλ' ἡ τοῖς γεκροῖς ἐπιχεομένη.

Χρύσης. παθὸν χρύσης, ἀπὸ τοῦ χρυσός. τὸ δὲ χρυσός, ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥυσός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρυσός. ἔνθεν μετέχει τοῦ ῥέω. ὁ γὰρ χρυσὸς διὰ τὸ μένος, ῥεῖ ἐν τῇ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου.

Χύτλα, κυρίως ἐστὶ τὰ μετ' ὕδατος ἐλαια. καὶ ἀχη- στικῶς δὲ, Ϛ τὰ ἀναλίσματα. οἷον, Χύτλα τὰ οἰχύ- ματα καὶ ἡ γιόνα χύτρα μικρά.

Χυτλῶσαι, οὐ χαπλῶς τὸ ἁλῖψαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ λου- τρῷ ἁλείψασθαι, χυτλώσασθαι ἔλεγον. Ϛ χύτλον, τὸ μετ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτῶ λιμένι, ἀπὸ τοῦ ἀφ' ὃ χυτὸς λιμήν κυζικός. χυτὸς δὲ καλεῖται ὁ ἀπορικλειστεὶς, καὶ λίθοις οἱ πε- δομηθεὶς, Ϛ μὴ ἀνοφυὴς ὤν. καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ ὁ ἰλὺν ἔχων καὶ ἄσιν, ἤγουν ἀκαθαρσίαν.

Χυτρόπους, ἀπὸ τῶν χυτροπόδων τῶν ἐσχαρῶν τῶν μα- γείρων. παρὰ φρασὶ κῶς χύτραν εἶπε.

Χωλός, ἐκ τοῦ κῶλον τὸ ὀσφῦν. ὁ τὸ ὀσφῦν βεβλαμμένος. γί- νεται δὲ φιλοῦντος δασύ, καὶ μεταβολῆς τοῦ τόνου, χωλός. χῶλος δὲ ὅθεν ἐκπεσὼν, ὡς πῶλος. ἐστὶ δὲ τὸ ἄμφω ἐτυμο- λογικόν, γίνεται τοῦ κεῖμαι χ, καὶ τοῦ ὄλος ω. ὁλος γάρ- ἐστιν ὁ μὴ τέλειος. ὅμηρος. Κόλον δόρυ. καὶ ὁλους κριούς, τοὺς ἀπροβεβλημένους τὰ κέρατα. χωλὸς οὖν ὠλῆς, ἕνεκα τοῦ ἰταλιῶν. τὸν ἁρ- ⟨ ὁ μὴ τέλφος. μοττόμενον καθ' ἑαυτὸν διάλεκτον χῶμα λέ- γεσθαι. παραγενέσθαι δὲ εἰς ἰταλίαν, ἀπὸ τοῦ χῶ- μας ὠνομασθῆναι τὸν ἔνεκα.

Χῶρος, ἀπὸ τοῦ χορός.

Χὠξυμωτόται, χὠσυγκλῆς. ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ συμωτό- ται, καὶ οἱ συγκλῆς. σὺν τῷ ι. οὕτω γὰρ λέγουσι τὸν μὴ τοῦ σωφρονίσμου ἐκπεπλιβόντες καὶ ποιοῦντες κρᾶσιν τῆς ο εἰς ω. καὶ παρὰ γράφουσι τὸ ι τῆς διφθόγγου, γράφον- τες ἀναλκῶς καὶ τὸν κῆς χ. οἱ, χὠτυμωτωισμοί. οὕτω- ως εὗρον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ὥρου τοῦ μιλησίου.

Χώω, σημαίνει τὸ λυπῶ καὶ ὀργίζομαι. ὅθεν γέγονε καὶ ἀπὸ τοῦ χέω χῶ. παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν χολήν. χῶ οὖν χώ- σω. ἡμέτερον χὴ παθητικὴν, χούμενος χούμενος. καὶ πα- ρικῶς, χώμενος. ὡς μοῦσα, μῶσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῶ, χώόμενος. καὶ παρὰ τὸ χολῶ χολώσω χολούμενος. ἐκ βολῆς τοῦ λ, χοὐμένος. καὶ χρῶμαι τῆς οὐ διφθόγγου εἰς ω, χώόμενος. καὶ ἐν ὑπερθέσει βαρυτόνως, χώ- μενος. ὡς ὁρῶ ὁρῷ ὁρῶσι, ὥρηε.

Χρῆμα, πρᾶγμα, κτῆμα. καὶ χρηματισάμενοι, διαπρα- ξάμενοι. καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρῆμα πράττεσθαι.

Χίλιοι. οὓς τεσσάρων ὄντων τῶν ὀρθογραφίας κανόνων, καὶ ἀναλογία τῷ τεχνικῷ, ἔστι κανόνων ἀποδοσις. καὶ διάλεκτος, γλώσσης ἴδίωμα. ὡς ὁμοίως μείλιχος, μέλ- λιχος γράφεσθαι φάρφασιν οἱ ἀπολλᾶς. ἱστορία δέ ἐστιν ἡ τῶν παλαιῶν χρῆσις καὶ παράδοσις. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλάκις καὶ ἱστορία ἐναντίου ταῖς διαλέκτοις. τοῦ γὰρ χίλιοι ἀποφαινομένου τὴν εἰς διφθόγγου, χίλιοι γάρ φα- σιν οἱ ἀπολλᾶς, καὶ ἱστορία ἐναντίου μένει, διὰ μόνου τοῦ ι γράφει. οὕτω γὰρ καὶ παράδοσις ἔχει. ἐτυμολογία δέ ἐστιν ἐτησιμολογία λέξεως. ἐπιφερόμενον τὸ πάθος ἔχουσα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΨΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

Ψῆφος, ὁ τὸ συριγμὸν ἔχει ἀπλοῦν ἢ ἐκφώνησις. καὶ ὅτι ὁ συριγμὸς οὐκ ἔστι ψῆ, μόνον ψι. ὅμοιοι δέ, ὅτι ἐκ τοῦ ψαλμῶν καὶ ψάλλω ὁ ψάλτης, ὅθεν αὐλητρίδος. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἀφῃροῦντο τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἀποτέμνοντες. ψαλάξης, παρὰ τὸ λυπόφωνοι, ὡς. καὶ ψακάζει, ἐὰν μὴ. κρούσεις. ψιλαφήσεις. καὶ ἄνευ σφυκιθαρίσεις. ἄλλως, ὡσεὶ τοῦ χορδῶν τὰς λύρας. παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεπίζω. οὐ παράγωγον ψαίω. τὴν δὲ κιθάραν προσεπίζοντες ἔψαλλον. παρὰ τὸ διὰ δακτύλων ἐπιψαύειν ἀεὶ τῶν χορδῶν.

Ψαλμός, ὁ παρὰ τῶν προσηγορικῶν. λέγεται γὰρ καὶ ὠδή. παρὰ τὸ ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, ἔψαλμαι, ψαλμός. ὡς φίλλω, φιλῶ, τέφιλκα, τέφιλμαι, φίλμος. καὶ ὡφφλον εἶναι ἔψαλμος. ἀπὸ τὰ ἀφ' ὧν παθητικῶν παρακείμενα ὀφείλοντα σωμάρχεσθαι θέλει τοῖς ἰδίοις ἐνεργῶσι, καὶ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον ἐξ ὧν καὶ ἐγένετο. ὀξύνεται. τὰ δὲ ψαλμὸς προσηγορικὰ, ἔχοντα τὸ προτελευταῖον συλλαβὴν δασεῖαν καὶ λῆγουσαν, ὀξύνεται. ψοῖ, ὀφθαλμός. στιγμείωται τὸ ὅλον μὲν βαρύτονον, ὁ σημαίνει τὸ ἔδαφος. ἔστι δὲ λίθος πυρίφερης ἐξ οὗ ποιοῦσι θυρία καὶ ἄλλα τινά. καὶ ψηφηρίου εἶδος καὶ μέρος τῶν ἄνω. εἴδους τῶν ὑποπεπωτων τῶν ὀνόματι σωμώνυμον. λέγεται δὲ ὁ ψαλμός, ὕμνος, καὶ ὠδὴ, καὶ ἄσμα.

Ψαλμῳδός, ἐκτατέον τὸ ω εἰς ωω ψαλμῳδός. καὶ γίνεται ψαλτήριον, παρὰ τὸ τὰ ψαλ- κράσει, ψαλμῳδός. λόμενα τρεῖν. τὸ τη, κ. παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ ῥο ωκ τοῦ μακροῦ ἐς μακρόν.

Ψάμαθος, ἡ παρὰ θαλάττιος ἄμμος. παρὰ τὸ ψαύειν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ψάμμος. καὶ ἀφαίρεσιν, ἄμμος· ὁδὲ ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἄμμος λέγει ψάμμος.

Ψάρες ψαρῶν. διὸ μόνα ἐστὶν ἐξ ἀρ ὀθ, ψαρ καὶ καρ. ἄπορ προσθέσει τοῦ ος κλίνεται. ἔστι δὲ καὶ ψαρὸς ἡ εὐθεῖα.

Ψαφαρὸς, ἀντὶ τοῦ χμηρὸς καὶ κατὰ χεοῦ παρὰ τὸ κάνθαρος. ῥῦθα καὶ ψαφαρὰ ὁμοίως, λεπτὴ καὶ ἀχμηρά.

Ψαθαρὸν, ἀντὶ τοῦ ἁλόν.

Ψεδνὸς, ἀραιός. μαδαρός. ὅτι δὲ τὸ φαλακρὸν καὶ ψιλὸν τὴν ῥίζαν. ἰλιάδος β. Ψεδνὴ δ' ἐπὶ γυῖα θελάχνη. καὶ ψῖλος, ὁ φαλακρὸς παρὰ σιμωνίδη. ἔστι ψῶ. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ μείζονος οὐσίας ἐστὶ ἐλάχιστον καὶ μικροῦ μέρος καθίστῳ. οὐ ὁ μήκων, ψήσω. ἐκμαδιπόθεν, ψηκός. καὶ ὁ πλεονασμὸς τοῦ συμφώνου τῇ φύσει μακρὰν μετὰ βάλλοντας θέσει, ὡς ἄγνος πλεονασμός. καὶ μήνος μικρός. ψεδνόσων παρὰ τὸ ἐψῆσθαι. καὶ παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψέω, ψεδνὸς καὶ ψεδνός. ἐκ τοῦ τ ψῶ, καὶ ψωμὸς μέρος τι τοῦ ἄρτου. ὁ γὰρ ἄρτος, ὁλόκληρός ἐστι. ψῶ καὶ ψίω τὸ λεπτύνω, καὶ ψιάω. ἐξ οὗ καὶ ψιάς. διαφέρεται. ὅτι δὲ τὸ παράγωγον ἔψημα, ἐλάττονα οὐσίαν οὐ δυνάμενον ὑποκεῖσθαι. φησὶν οὖν καὶ τὸ ψαύω καὶ τὸ ψάλλω καὶ ψίω. τό, τε γὰρ ψάλλειν, τὸ ἁπλοῦν τῷ μικρῷ πάθει σημαίνει. καὶ τὸ ψαύειν, ἢ ἁπλοῦν καθάπτεσθαι. ὁμοίως καὶ τὸ ψίχειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ ψίθυρ, οὐ προκαταρχεῖ τὸ ψῶ. ἀφ' οὗ ὁ ψωμὸς τὸ ἔλαττον παρὰ τὸν ἄρτον παρ' ὀμήρῳ.

Ψεῦδος, παρὰ τὸ ψεύδω καὶ φεύγω, φεῦδος καὶ ψεῦδος. ὃ πάντες φεύγομεν. καὶ παρὰ τὸ φείδω φεῖδος. ῥῆμα, ψεῦδος. καὶ παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω καθ' ὑφαίρεσιν.

Ψευδὴς ψευδοῦς, ὀξύνεται διότι κλίνεται διὰ τ' οως. τὰ δὲ ἐξ ὧν δι' σύλλαβα μὴ κλινόμενα ἐξ οως, βαρύνεται. ψοῖ, ψιλαφῶ, ἡ μεταφορὰ τῆς μὴν δῆς. γράδης. ἄρδης. λέξεως ἀπὸ τῶν μήλων. καὶ ὅλου τὸ σημαινόμενον. μῆλα δὲ τὰ πρόβατα. μιλαφῶ οὖν, τὸ τῶν μήλων ἐφάπτομαι. καὶ ῥῆμα τ μὲν ψ. καὶ παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεπίζω καὶ τὸ ἁφῶ τὸ ψιλαφῶ, ψαφῶ. καὶ πλεονασμῷ ἦμος, ἐξ οὗ τὸ ψεδνός. τοῦ λ, ψιλαφῶ.

Ψιφίδες, αἱ μικραὶ λιθάδες καὶ λεπταί. ἰλιάδος φ. ἐκ τοῦ ψῆφος. τοῦ τ παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεπίζω. ἔστι δὲ κρίσις. ἀπόφασις. διαλαλιά. λόγος.

Ψῆνες, αἱ μικραὶ μυῖαι. ἐξ οὗ ς προεψηνισμένος. καὶ ψῆνας λέγουσι τὰ σπέρματα τῶν φοινίκων ἡ μαλλα, μικρὰ ὠμμάτια.

ΤΕΛΟϹ ΤΟΥ ϥΓ
ϹΤΟΙΧΕΙΟΥ-

ΙC

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΥ

ΤΟΥ ΒΛΑΤΟ

Ω, στ᾽ τ᾽ ἀνάκλασιν τ᾽ κρᾶσ-
πε δυ τοῦ ἰμαθίου. σὺν τῶ
ιβ᾽. ἔστιν οἷς οἷος, τὸ πρό-
βατον. καὶ σὺν αἱρέσει, οἷς
οἷός. τὸ θηλυκόν, οἵα. καὶ
κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ὁ ἅς ω,
ὦα. καὶ τὸ οἱ ἀρχαῖοι, προ-
βατ᾽ ἀρμαπρα ἐβαλλον ἐν
τοῖς κραπεδίοις τῶν ἱματί-
ων. κ᾽ ἀπὸ τοῦ οἷς. τὸ κτη-
νικόν, οἷος. τὸ θηλυκόν οἰεία. Ϛ᾽ κ᾽ συγκοπὴν κ᾽ αὔξη-
σιν τοῦ ὁ ἅς ω, ὦα. τὸ δὲ οἷς, πρὸ τοῦ οἶω τὸ μ μάζω.

ΩΝ, σὺν τῶι. πρῶτον μ, ὅτι ἀπὸ τοῦ οἶγω ἐγένετο κ᾽
βροχὴν τοῦ ὁ ἅς ω. ὡς πρὸ οἴχομαι, ὠχόμην. οἰκῶ,
ὤκουν. ὁ γὰρ πρατατικὸς παίρτε μετεβύιβε κ᾽ τὴν
ἀρχὴν κ᾽ χρονικῶς, κ᾽ συλλαβικῶς. δεύτερον δὲ ὅτι οἱ
πρῶτον χρόνοι κ᾽ τὴν ἀρχὴν, κ᾽ ἰσαφωνοῦνται θέλου-
σιν ἔχειν, ὡς αὐλῶ αὐλουν, αἰσχύνομαι ᾐσχυνόμην,
κ᾽ πλείονα, ὡς ἔχω, εἶχον. οὐ δέποτε δὲ ἐλάττονα. ἐ
χραῶν τὸ οἶγω δύο φωνήεντα ἔχει κ᾽ τ᾽ ἀρχὴν, ῥύ-
πυχάριν Ϛ᾽ τὸ ὠογον τὸ ἰ ἔχει, ἵνα σχῆ κατὰ τ᾽ ἀρχὴν
τὰ ἰσαφωνοῦντα τῶν ἑνεστώτων. ἐξ τρ κάθημαι. ἀξιοῦ δὲ
ζητῆσαι διαφὴ παίρτε μετεβύιβε ὁ πρατατικός. καὶ
ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ πρατατικὸς πλέονα δηλοῖ κ᾽ τ᾽
σημασίαν τοῦ ἑνεστῶτος, ὁ γὰρ ἑνεστὼς ἀκαριαῖος δηλοῖ, κ᾽
ἅμα τῶ λέγεσθαι ἔχει κ᾽ τὸ εἶναι, ὁ δὲ πρατατικὸς πα-
ρατεταμένην ἔχει τ᾽ σημασίαν, ῥύ πυχάριν ὡς πλε
ονεκτοῦντες κ᾽ τ᾽ σημασίαν τοῦ ἑνεστῶτα, πλεονεκτεῖ κ᾽
ΩΥ λαπαρὰ πύλαι, ἰλιάδος θ᾽. ἀπὸ ἀνε κ᾽ τὴν ἀρχήν.
ὠγυμαι. ἀπὸ τοῦ οἶγω οἰγυμαι οἰγύω. καὶ τὸ σι θύρας ὠι-
ξεθεανώ. ἰλιάδος ζ᾽. ἀπὸ τοῦ οἶγω, οἰξω ὤξα. Ϛ᾽ κ᾽ δι-
άστασιν ἀϊξα. δύο ταυ δὲ κ᾽ τὸ ἀρχαῖον ου πρὸ μεγά-
λου τὰ πεσθαι τὸ ω.

ΩΓΥΙΟΣ, ἀρχαῖος βασιλεὺς ἀθηναίων. ἀφ᾽ οὗ κ᾽ ὠγύγια
πύλαι ἐνθήβαις. κ᾽ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον φασὶ, διὰ
τὸ πολύαυτ᾽ γενέσθαι ἀρχαιότατον. διόμυσος. ΩΓΥΓΙ
ΝΤΕΘΑΣΟΣ δημότερος ἀκτή. δξ ἀρχῆς τὸ τ᾽ δημοκρατικὸς
ΩΔΕ, στ᾽ δύο πρὸ τῶ ποιητῆ. τὸ οὗ-
τως, ὡς τὸ, ΩΔΕ δὲ τις εἶπε ποτε κεν οὐρανὸν εὐρὺν ἰδών.
στ᾽ καὶ τοῦτο, ὡς τὸ, ΕἸ κεῖνός σ᾽ ἀφαίρου τα κι χίων ὡς νῦ-

ΩΔΕ. στ᾽ καὶ τὸ ποτὲ. πρὸ τοῖς ἄλλοις, τὸ ἐν τοῦτοθά.
στ᾽ κὴ τὸ ὅποτε. κὴ μάλιστα ὅμηρος τοῦτο οἶδεν. οὐδὲ πο-
τε δὲ πρὸ τῶ ποτὲ μὴ ποτὲ εὑρίσκεται, ἀλλὰ πάντοτε
ΑΜ οὕτως βραχέρρημα μεσότητος. οὐδεὶς δὲ ἅς δε λέγου
σι ποτὲ ἔχει πρὸ τ᾽ τέλους τὸ ω, πλὴν τοῦ ὦγε. οὐ
δεὶς δὲ ἅς δε λέγουσι συλλαβοῦ ποτὲ ἐστιν. ὃν δὲ πρό-
σω τὸ ος ἐκτεθὲν ἐγένετο ὡς, κὴ τὸ, οὗτος, οὕτως, οὕτω
καὶ τὸ ὅδε, ὧδε. ΑΜ δὲ ἡ χρῆσις πρὸ ἀπὸ ποῖς ὥΑ, ΑΜ
οὕτως. κὴ ἔστιν βραχέρρημα μεσότητος διὰ τ᾽ γραφομέ-
ΩΔΗ, πρὸ τ᾽ εἰδὼ τ᾽ γιγνώσκω. μ᾽ τοῦ ἐστὶ τὸ πιοῦ ἀ
ἀείδω, τ᾽ πάντα γιγνώσκω. ἐξ αὐτοῦ οἶδα οἶδη. κὴ πράσει
ΩΔΥΣΑΤΟ, ὡργίσθη ὁ δύξεσθαι τοῦ ἅς ω μέλα, ὦδη
ΑΜ τὸ ὀργίζεσθαι πρὸ τ᾽ ὀδύνη κ᾽ ἔστι πρὸ τ᾽ ἐδω. οἱ δὲ χο-
λούμενοι, πρότερον ὀδυνώμενοι ἑαυτοὺς καθεθίουσιν
ΩΔΙΣ, πρὸ τ᾽ ὠθῶ. ὠθίς ἡ οὐσαδὴ ἡ ὠθισμὸς καὶ τὸ βρέφος.
κ᾽ πρὸ τ᾽ ὀδύνη κ᾽ ἐπωξήσεις τοῦ ἅς ω, καὶ βραχὺ τὸ
Ω, ἔστιν ὠκλητικὸν βραχέρρημα. κὴ πλεονα
ΑΜ σμῶ τοῦ η, ΑΜ ὡς πρὸ τὸ ᾗ, ᾗν. οἷον, Τίν δὲ σύ.
ΩΔΙΣ, ἡ ἐκ τοῦ πικροῦ ὀδύνη. ὠδίνες στ᾽ κὴ τὸ ἐπὶ θύμει.
ΩΚΑ, βραχέρρημα μεσότητος. ΑΜ πρὸ τ᾽ ὠκὺς. τοῦ δὲ τε-
ρου, ἀκύ ἀκέα. ἀκα. κὴ βραχὺ τ᾽ ἅς ω ΑΜ ὦκα. κὴ δηλοῖ
τὸ ταχέως. τὰ δὲ πρὸ πληθυντικῶν οὐ δέτερα με τα-
γόμενα ἅς ἐπὶ βραχέρρημα ποιεῖ κὴν σύνταξιν, ἅπαντα βαρύ-
νονται. τα χέα, τάχα. σαφέα, σάφα. ὠκέα, κὴ συγκοπὴ
ΩΚΕΑΝΟΣ, πρὸ τ᾽ ὠκέως ἀνύτ- ὦκα. χωρὶς τ᾽ θαμά.
τειν ὁ οὐρανὸς νενόμισται. κ᾽ πρὸ τοῦ ὠκέως μάθη
μα. κ᾽ πρὸ τ᾽ ὠκὺς καὶ τ᾽ ἀγύω. ὁ τ᾽ ταχέως φέρων.
ΩΚΥΣ, στ᾽ τ᾽ ταχύν. πρὸ τ᾽ ἀκὴν ἤτις δηλοῖ τὸ ὀξύ-
τητα, ΑΜ ἀκὶς. κὴ βραχὺ ὠκὶς, ὡς τέκμωρ τέκμωρ. κ᾽ πρὸ
τ᾽ ὦκα. κ᾽ πρὸ τ᾽ εἰκὼ τ᾽ ὑποχωρῶ. τ᾽ πρῶτον, ὦρος. τὸ
ΩΚΥΑΛΟ, ΑΜ ωος. κάλος ΓΣΚΙΚΗΣΙΝ δεύτερον, ἄμος.
μ᾽ κυρίων σὺν θέμενον, ἥλιον ἀπὸ φέρει τ᾽ πνεῦμα. οἱ
εὐρύαλος. ΑΜ δὲ ἐπὶ θέρου, τ᾽ ἥλιον τηρεῖ πνεῦμα. ἐν
ἀμφιάλω ἰθάκη. ὕφαλος. πάραλος. ἁλὼν κὴ τ᾽ τρ βαπ
θῆναι, ὀφλεδα σύνεσθαι, εἰ περ κὴ σὺν θῆναι. νῦν δὲ πρα
γωγὴν ἔλαβε τῆς ἁλὸς κ᾽ προλαβὴν κὴ μέλλης. διὸ ἐφι-
λοσαν τὰ πραγωγὴν ἐκλεξάμενοι, καὶ οὐ σὺν θεσιν.
ΩΛΑ, τ᾽ αὐλακα. πρὸ τ᾽ ἕλκω ἕλξω ἕλξα κὴ ὅλξ. καὶ
ΩΛΕΝΑΙ, αἰχεῖρες. αἰ πάλαμαι. ἀπὸ τ᾽ ἐκτάσει ὠλξ.
διὰ ὅλου ὁλοῦσθαι τὰς πράξης, τουτέστι πάνυ οὖσθαι.

ΑΛΛΟΙ, ἀντὶ τοῦ ἄλλοι. ἀλλοιοῦνται δὲ σῶμα λοιφαῖς, τῆς δευτέρας ἀφαιρουμένης ἰάδος, ἢ ὅμηρος οὐκ ἐχρήσατο. διὸ καὶ ἀλλοιοῦσθαι μέμφονται τὸ ἀντὶ τοῦ δεῖν ἀναλογώσκειν, ὡς ἄλλοι μέν ἐστιν ἀθροίτερ καὶ ἀνέρθε.

ΑΛΙΓΚΙΝ, ἀκαριαῖον. ἐλάχιστον. τὰ ποιοῦντα δὲ ἀθρόως καὶ ὠκέως τοῦ μυσάξαι. καὶ τὰς ὠκὺς τῶν βλεφάρων οἷον ἐυθίδας ὠλλίγας. τὴν δὲ ὠλλιγκὴν δηλοῖ καὶ πνοὴν καὶ σκιάν, καὶ ἀκαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ ὠλίγιον, ὀλίγον σημαίνει.

ΜΟΓΕΡΩΣ, ὁ μὴ ἂν τέλεον καὶ ῥᾳδίως γενόμενος ἢ τοῦτο ὁ ἂν κλικιάσας γενόμενος, διὰ λύπην, ἢ συμφοράν. οὐκ ἔχων ἐφροντίσαμεν. ΚΕΦΑΛΗ ΟΥΚΕΤΩΛΙΘΗ.

ΜΙΡΝΗΣΕΝ, ὁμήρους τὰς ἐνέχυρα. ΩΜΙΡΝΗΣΕ δέμοι ὡς ἐταίρω ἄγγελος ὠκύς. ὀδυσσείας ω, ἂν σὺν ἐτύχειν. ἀπὸ μὴ φορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρέσσοντ. πῖος δὲ ἐὺ ὤμμι μήκης τῆς π, ἂν σὺν κίνησεν. πίνδαρος δὲ ἐὺ μμοις, ἐρίφων μεθ ὁμήρου. οἷον, ὁμοῦ καὶ μετάλλων πορευόμενον. ἢ ὅτι ἀντὶ τοῦ σωματικῶς πλαβοῦ καὶ συμβαλοῦ. ἐξοὺ ὁμηροι, οἱ ὡς καὶ ἀλλαττόμενοι. διὸ ἀρνήσηται ἡ ὁμοίωσις. οἱ δέ φασι τοὺς ἀρχαίους λέγειν τὸ σῶμα ὁλόθρυλλον. τοὺς οὖν ὡς ἀπολουθίας τῶν ὁμολογημένων ὁμήρους λέγουσιν.

ΜΗΚΥΝΗΣ, ἀπὸ τοῦ ἔδω, ἔσω, ἥκα, ἧσμαι, ἧσται, ἐκμαγικὸν ὀνόματος. ὡς ψεύσω ψεύσης. ἡ γοῦν τοῦ ἔδης ἡ μὴ τοῦ ὠμά, ὠμήσης. καὶ ἀνάχου ΩΜΟΦΑΓΟΙ ἔδες. καὶ γὰρ τὸ αὐτό ἐστιν ὠμήσης, ἢ ὠμοφάγος. τὸ δὲ ὠμήσης, τάοστ καὶ ὡς ἀλόγως καὶ λογικῶν. ὁμηρος. ΩΜΗΣΤΗΣ καὶ ἄπιστος ἀνήρ. ἢ ὡς ἀλόγως, ΑΛΛ ΟΙ ΩΜΟΙ ὠμήσται μοργῆες, σκληροί. καὶ ὠμορτος, σκληρός ἑρμοῦσιν. χαλεπός.

ΜΟΝ, τὴν μὴ μεταβολὴν ἢ ληφόσδε τέλειν. ὡς καὶ τὴν ἐξωροφὴν, ὠμὴν λέγουσιν. οὔτε ἡ ψημμένην, οὔτε ὠπτὴν μένην. ἢ ὡς φιλόξενος, ὠμὸν τὸν ταλαίπωρον μένην, ἢ ὑπάρχον, ἢ μὴ μεταβληθέν. ΩΜΑ τοῦ ὑπάρχω. μένυσις, τὸ κριθῶδον ἄλευρον, καὶ τὸ ἄλφιτον οὕτω καλούμενον, ὅτι οὐ φρυγόμενον ἀλήθεται.

ΩΜΟΣ, ΩΜΑ τοῦ ὑπάρχω. ὁ ὑπομένων τὰ βάρη ἰσχυρῶς καὶ τὰ φορτία. ἔστι δὲ τὸ μέλος τοῦ σώματος. ἀξιοῦσι δὲ ὁ ὠμὸς, ὁ ἀπηνὴς καὶ σκληρός, οἱονεὶ ὁ μὴ ἐνῶ ὑπάρχειν καὶ μὴ μεταβαλλόμενος. ἢ ΩΜΑ τοῦ οἱονεὶ μένω τὰ, ὁ οὐ συνεστῶς οὐκ ἄρτηται, ἢ οἷμος καὶ ὦμος ἐφ οὗ φέρομεν τὰ φορτία ἀπὸ τῶν τῆς οἰδῶ ἧς ω. ὃς ἐκ τοῦ συναθροίζω καὶ μη. ἔδει λέγεσθαι ἀγηοίμη. βαρύνει. τὰ ἧς ος λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ω, μὴ πρὸς κῆ μένου τί, βαρύνει. ὦρος. ὦχος. πρόσκειται μονογενῆ διὰ τὸ ὠμός. ἀπὸ τοῦ ω ἀρχόμενα, διὰ τὸ ζωμός καὶ τὰ ὅμοια. μὴ πρὸς κεῖ μένου τοῦ, διὰ τὸ ὠδός ὁ ἀραιωδός.

ΜΟΚΥΔΙΑ, ὡς τὴν τῶν ὠμῶν εὐεξίαν μέλαφος.

ΟΜΟΙ, ἔστιν ἀναφώνησις λύπης δηλωτική, ἐκ τοῦ ὄιμοι. κῆ ἑκάστην τοῦ ἧς ω, ὠμοι. εἴρηται δὲ καὶ ὄιμοι δι ἑνὸς μ. ἧδε βαῖ χωρὶς τοῦ ι, βᾶ ἀπὸ τοῦ ω, ὠμοι. τὸ δὲ ω, σχετλιασμοῦ ἐστιν ἐπιφώνημα. ὅθεν καὶ ἧς ἀ συγκλεῖ, ὡς τὸ, ἀδειλέ. ἀντὶ τοῦ ὦ ἄθλιε. τρίτον ἀπὸ τοῦ ὦ καὶ γ ἐκτάσιν.

ΟΙΔΕΝ. ΔΕΙ ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ, ὅτι τὸ ΩΙΔΕΝ τὸ ΙΔΕΙΝ ἔχει. πρῶτον μὲν, ὅτι εὕρηται τοῖς κῆ διάσασιν ἐπὶ τῆς παρακειμένου ΟΙΔΑ. φασὶ δὲ ποτε ληδαῖον ὑακίνθιον ἐπὶ καλῷ εὑρεῖν ὠΐον. δεύτερον δὲ διὰ τὸ χαρακτῆρα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ΩΙΔΕΝ μονογενῆ, ἧς τὸ ΩΔΟΝ. πρὸς κεῖται μονογενῆ, διὰ τὸ ὀσμῶς. ὁ ΩΔΟΣ. τὸ ΩΔΟΝ. τὸ δὲ ΩΙΔΕΝ ὀξύνεται, ὅτι ἀπόφωνήσεντος ἔχει. τὰ δὲ λοιπὰ, ἀπὸ συμφώνου. καὶ ὃς διήλλαξε κῆ τὰ ἀρχήν, ἐπήλλαξε καὶ κῆ τάξιν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἐπὶ τὸ οἶ, μόνον γὰρ οἴκτεται. μὴ καὶ ὄλος ἐν θηριανοῖς. ΚΗΛΑ τὰ ἐλεεινά. τὰ τῶν ἡμέρων ὀργίθων ἐπὶ κῆλα καλεῖ.

ΩΝ, ΣΥΝ ΤΩΙ. σημαίνει δὲ τὸ καθάπερ. ἔστι γὰρ ὡς ἐν ὡν. καὶ καλὰ ἀπροβολήν τός, ὡς ἐὼν. καὶ κίρνασθαι τὸ ω καὶ ε, καὶ γίνεται ᾗ ὡν. καὶ σωσαιρέσει, ὢν.

ΟΛΟΣ, ἀπὸ τοῦ ὁ αὐ ὄλος ΟΛΟΣ καλὰ κράσιν ὃ καὶ ἃ ἧς τὸ ω. καὶ σωσαιρέσει πάλιν τοῦ κῆ ἧς τὴν ω διφθόγγου, ὡ ὄλος, ἀντὶ τοῦ ὁ αὐ ὄλος. τὸ δὲ ὠ ὄλοι ἀπὸ τοῦ οἱ αὐ ὄλοι καλὰ ἀπροβολὴν τοῦ ι τοῦ οἱ ὄλθρου. καὶ κράσει καὶ σωσαιρέσει. ζήτει ἧς τὸ, οὐμός.

ΩΥΣΕ, ὡμίλει σὺν σωσουσῆ. ἀπὸ τῆς ὁ ὡς, ἢ ΩΔΑ τὸ ἐπεσθαι αὐδρί. ἢ ΩΔΑ τὸ ὁμοῦ ἰέναι ὠμυσε καὶ ΡΟΩΝ τοῦ μ, ἧς ω. ζήτει ἧς τὸ ἀλύω.

ΩΣΕΣ, οἷον ὁ ὠὰ πτυες οὖσαι τῆς ψυχῆς, διὰ ὢν τὸ κατάστημα τῆς ψυχῆς θεωρεῖται. ὅθεν καὶ ὑ ὠώδωια. ἢ ὅτι ὁ ὠὴ καὶ ῥῆμα τὸ οἰκαίνω.

ΩΡΑ, σημαίνει τὴν μορφὴν καὶ τὸ κάλλος. ΩΞΗΣ κῆ ὥραιος. σημαίνει καὶ τὴν φροντίδα κῆ τὸ τέταρτον τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. γίνεται ΩΡΑ τὸ ὥρω τὸ φυλάττω. καλὰ γὰρ ὥραν ἐφύλαττον οἱ ἀρχαῖοι σὺν ταῖς ψυξί. καὶ ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας. ΩΡΑ τὸ ὁρίζω ὥρα καὶ ὥρα. ὥρα ἡ μονή, ΩΡΑ τὸ ὥρειν φυλάττουσα σωτεταμένως τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ ὥραι αἱ ὠλωροὶ τοῦ οὐρανοῦ θεαί. ΩΡΑ τὸ ὥρειν κῆ φυλάττειν. τὰ δὲ ἧς ἄλφα ληγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα μονογενῆ, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ω, μὴ πρὸς κῆ μένου τί, βαρύνει. ὦρος. ὦχος. πρόσκειται μονογενῆ διὰ τὸ ὠμός. ἀπὸ τοῦ ω ἀρχόμενα, διὰ τὸ ζωμός καὶ τὰ ὅμοια. μὴ πρὸς κεῖ μένου τοῦ, διὰ τὸ ὠδός ὁ ἀραιωδός.

ΩΡΑΙΟΣ, ἐπὶ τῶν ὡραίων ἐνεξιαμέλαφος.

ΩΡΑΙΟΣ, ἐπὶ τῶν ὡραίων ἐνεξιαμέλαφος.

ΩΡΑΙΟΣ, ἐπὶ τῶν ὡραίων ἐνεξιαμέλαφος.

ΩΡΑΙΟΣ, ἐπὶ τῶν ὡραίων ἐνεξιαμέλαφος.

ΩΡΑΙΟΣ, ἐπὶ τῶν ὡραίων ἐνεξιαμέλαφος.

ὦ πόποι, ποίου μέρους λόγου ἐστίν, ἐπιῤῥήματος. καὶ πῶς διάκεινται οἱ τόποι. ἡδονὴν ἢ μέρος λόγου, ὠφέλειαν ἔχειν ἔννα τόκου. ἆρα δὲ οἱ ἐπιῤῥήματα. ἢ ἔστιν ἀντὶ τοῦ πάπαι. καὶ ἔστιν ἐκπλαλλήλου ἢ μέρος λόγου. καὶ λέγεται ὅτι συνεξικνολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει τῇ, ὦ φίλοι. ὠφέλε δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς ἰνόμιζον ἐκ τοῦ πάπαι. ἀλλὰ συνεξικνολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει. οἱ γὰρ σκύθαι ἀγάλματα τιμὰ ἔχοντες ὑπόγαια τῶν θεῶν, πόπους αὐτὰ καλοῦσιν.

ὦ ρακίζω, παρὰ τὸ ἀκίζεσθαι τὴν ὥραν, φυτέστι τὴν μορφήν. ἀντὶ τοῦ ὠχριᾶν. ἢ ὥρακιῶ τὸ αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ τὸ λίαν πόνον ψυχῆς καὶ ἐκλύεσθαι.

ὦ ῥεστῆν, ἢ τῶν ῥωμαίων. ἱλιάδος ἢ. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρκρέναι καὶ συνηρμόσθαι ἀνδρὶ. ζυθὰ καὶ ξυνωρίς. παρὰ τὸ ξυνηρμόσθαι. ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ὅαρος. τὸ πληθυντικὸν, ὅαροι. καὶ κατὰ μετάθεσιν, ὅαρες. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὦρες. ὁδὲ ὦρος λέγει ὅτι παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρκρέναι, γίνεται ὅαρ. ἡ ὑποστάσει, ἄορ. καὶ συναλοιφῇ, ὦρ.

ὦ ρείθυια, παρὰ τὴν ὄρειν ὀπτικὴν καὶ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ, γίνεται ὠρείθυια κατέκτασιν τοῦ ὄ εἰς ω.

ὦ ρείτης, ὁ πολίτης. παρὰ τὸ ὠρεὶς ὠρέως γίνεται. καὶ τὸ κύριον πόθεν ἔστι διὰ διφθόγγου. ὡς παρὰ ἀφθαλμῶ. ὠρείτης δ' ἀμύνιον. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ὠρείδης ἔχει. χοιροβοσκός.

ὦ ρος, ὁ ἐνιαυτός. παρὰ τὰς ὥρας τὰς χρόας ἃς παρέχει. ἢ παρὰ τὸ ὀξύνεσθαι καὶ μετέωρος εἴρηται. ἐπεὶ καὶ μετέωρος εἴρηται ὀνοῦφος. καὶ ἀρογραφίαι, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

ὦ ρολογᾶν. λέγεται δὲ τὸ μέρος. ὀρυσταὶ ἀς. ἐπὶ ἡμέρας πρώτης λέγε, ἀντὶ τοῦ σὴν ἡμέραν. ὡρολογεῖν οὖν, ὧν τὰς ὥρας μέτρουμεν.

ὦ ρίσας, ἀντὶ τοῦ ὁρίσας βοιωτικῶς γράφων παρὰ τὸ ὁρίζω.

ὦ ρίων, καταλοχισμὸς τῆς οὐρίζω. ἀπὸ τοῦ οὐρίων. ἔστιν ἀπὸ ἱστορίας. ἀπὸ τοῦ οὐρῆσαι τοὺς θεοὺς ἐν τῇ βύρσῃ ἢ χωνεύσαι ἄλλον. ἔστι δ' ἄστρον οὕτω καλούμενον.

ὦ ρύω, σημαίνει τὸ κλαίω. παρὰ τὸ ἄω, ἢ αὔω τὸ φωνῶ, ἢ ἀωρύω. καὶ κράσει τοῦ α εἰς ω, ὠρύω. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρύω, ὠρύω. καὶ κράσει τοῦ ο εἰς ω, ὠρύω. ἢ παρὰ τὸ θορυβος θορυβῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ β, θορύω. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἢ ἐκβολῇ τοῦ θ, ὠρύω. εἰς τὰς ἐπὶ μερισμοὺς δὲ εἰς τὸ ὠρυόμην, εὕρου οὖν παρωλότυπως ἐστί.

ὦ ρμαινεν. ἐκτοῦ ὁρμῶ ὁρμαίνω. ὁ παρατατικὸς ὡρμαινον. ὅμηρος. ἕως ὁ ταῦτ' ἐνόησε καὶ ὡρμαίνε.

ὦ ρχαμος, ἄρχω ἀρχόμενος. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ῥοπῶν, ὠρχαμος.

ὡς, ἐπιῤῥήματα θαυμαστῶν, ἀντὶ τοῦ λίαν. ἢ ἐπιῤῥήματα βεβαιώσεως. σὺ δὲ λέγω καὶ διάνοιαν τὰ παραβολήν, ὡς δὲ λέγων συμβουσὶ θορυβῶν. ἀντὶ τοῦ λοιπὸν, ὡς ἄψαι θ' ὁμίλου ἔλυ. ὑποβολήν, ὡς οὐκέστι κύντερον ἄλγος. ὁμοίωσιν, ὡς ὁ δυσπάθος μεγαλήτορος ὑγιὲ ἔοικεν. καὶ ἐπ' ὀμῶν, Ἀλλοῦ δ' ὡς ἑτάροις ἐρύσατο. ἀναφορὰν, ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀτόρευτον θαυμασμόν, ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἐχέφρονι πηνελοπείῃ. τὸ οὕτως, ὡς ἦπῶν πυλέων ὀξέα τυφοῖδμος ἔκτως. τί γὰρ σὺν δεσμὸν, ὡς μοι ἡ τοῦ δ' ἄνδρα πελώριον ὀχμαζομένην. τὸ οὕτως, ὡς πειόμενος Διὶ πατρί. τὸ ὅτι, Ἔγνως ὡς θεός ἐμί. τὸ ἐστί, ὡς εἰ δεχῶρον ἔρημον. τὸ εἰθεὶ εὐκτικῶν, ὡς ὄφελ' αὐτόθ' ὀλέσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ δίς, ὡς σὺν ἔπτατ' ἀπρόστιον φίλον τένος. τὸ σὺν ἀπὸ τοῦ σὺν δεσμὸν, ὡς ὑμᾶς πρὶν ἐμοὶ θοὴν ἐπιβῆτε. τὸ ὁμοίως, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐναργείοισιν ἔρεξεν. τὸ οὕτως, Ἦρξατο δὲ πρῶτα. ἐπὶ προθέσει, ὡς ἀεὶ τὸ ὁμοῦ ἀληθεύοσιν ὁμοῦ. τὸ ποσοῦ, Νῆα θοὴν ἐπὶ πρῶτα ἐλαυνέμεν, ὡς δ' ἔγωγε. τὸ ὅσον, Καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρε χάνε. τὸ ὡς, ἡνίοχοι τὰ μὲν ἐδαμέντε διέκριναν. τὸ εὐθέως, ὡς εἶδεν, ὡς μὲν ἐλυχόλυς. τὸ ὅσαπερ, ὡς δ' αὖ μὲν μοι ἀγάλαθε θεοί. βεβαίωσιν, ὡς χαρίσοι τάνθρώποισιν. τὸ μᾶλλον, ὡς σὺ τάληθὲς ἀπίνυσσον. τὸ ἕως, ὡς ὁμὲν ἔμπα πολὺν βίοτον. τὸ οὕτως, ὡς πατέκνων ἀπτε. τὸ οὐκέτι, ὡς οὐκέστι χάρις μετόπισθεν ἐυεργεσιάων. ἢ ἐπὶ μεσότητος κεφάλαιον, ὡς ἦλθ' ὡς ἀγαθὸς ἐμήσατο. καὶ ὡς τοῦ λίαν, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε. Ἀλλὰ μὴ ὡς ἐθέλωδόμενα. περισσᾶται δὲ καὶ ὅτε σημαίνει τὸ οὕτως. χρὴ μὲν σφωίτερον. καὶ ἐξῆς. ὡς δ' ἀμφίπολοι ὡς περίσιν. ὡς κεν, ὅπως ἂν. τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅπως. τὸ κεν, ἀντὶ τοῦ ἂν. ὡστεί, ἐπιῤῥήματα παρέλκοντα, ἤτοι ἐπακολουθοῦντα. προσελαβε γὰρ τὸ παραβολῆς ὡς, καὶ τὸ ἢ συναπτικὸν σύνδεσμον. οἱ δὲ, ὡς παραβολῆς λέγουσιν εἶναι.

ὦ σχοί, τὰ κλήματα σὺν αὐλοῖς τρὶς βόρυσι. καὶ ὠσχοφόροι, οἱ τὰ κλήματα τὴν κιρὰν ἀθηνᾶ προσφέροντες σὺν γυναικείαις στολαῖς. καὶ ὠσχοφόρια, τὸ ποιεῖν ἀθήναισι. καὶ ὠσχοφόριον, χώρα καὶ τὸ ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος. καὶ ὠσχοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς. ἀπὸ τῆς ὠσχῆς τῆς κλημαστίδος.

ὦ ϊζόμην, ὠθόμην. συνεξίλιβον. ἐκτοῦ ὠθῶ. ὁμὴν ὦσω. πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τοῦ ι καὶ ω μίκρας, ὠστῶ. ἐκτούτου ὠϊζῶ. καὶ τὸ παθητικὸν, ὠϊζόμαι.

ὦτα. ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄασιν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ὠῶμαι ἠκούσθαι. οἱ δὲ φασὶ καὶ μετάθεσιν τοῦ α εἰς τ, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὠτὰ, παρὰ τὸ ὅπερ ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν ὄασιν, ὅ ἐστι τὴν φωνήν. οὕτως ἡρακλείδης.

ὦτᾶν, ἀντὶ τοῦ ὦ ὅρος φιλέσατε. ὦ τᾶρε. ἔστιν

ἔτης, ὁ σημαίνει τὴν σὺν ἐκείνῃ καὶ φίλον. ἀξιοῦται
ται δὲ ὠνυμοιοτέλευτα, ὡς ἑρμῆς, ἑρμαῖ, μέγιστος
μεγίστων. καὶ μετὰ τοῦ ω κλιτικοῦ ἐπιρρήματος,
ὡς ἐλαῖν. ς΄ κζ΄ σὺν αλοιφῇ, ὠτων. κ΄ πρὸ τοῦ ἔτης ὁ σ΄
τὰ λιπὴς φίλος, ου΄ ἔτην ἐλαῖν, ὡς ἔθος ἐθνῶν. κ΄ ὡς πρὸ
πρὸ τοῦ δῆτα ου΄ δῆτα, οὕτω καὶ πρὸ τοῦ ω, ὠτα. πλεο-
νασμῷ τοῦ υ, ἢ μεταβολῇ τοῦ τόνου. πεῖσα τὰ
δὲ, ὀφθαλμοὺς ὀξύνεσθαι. διὸ μέρη λέγουσι. ἢ ς΄ πλά-
γην ἀντὶ τῆς ωῖ τέλους ὀξείας, πεῖσω μὴν ἔσχεν.
ἐγένετο δὲ οὕτως. ἔτης, ἔτυ, ἔταν καὶ ὦ ἐταῖν. καὶ ς΄
πράσιν ὠταῖν. λέγεται καὶ ωῖ ἁρωγείας, ὠσύ.

ω τε χρηῖτις γωὴ, ἀντὶ τοῦ καθάπερ. ἔχει δὲ τὸ ι΄.
ἔστι γὰρ ὥσπείτε. ἀμβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ ω καὶ
ε, ὥστε. ω τε ζεὶς κύδος ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ ὥπτυι. διὸ δὲ
μέρη λόγου ἐστὶ. τὸ ὦ, ἀντὶ τοῦ ὥπτυι. ς΄ ὁ τε, ὥστελή.
ω τειλή, ὥστε τὸν οὐτήσω μένοντα, οὐτηλή ς΄ ὠτει-
λή. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕς ὦ, ἢ τοῦ κ΄, ἕς τὴν εἰ δίφθογγον
ω υἱὸς ἀνήρ. ἔστι γὰρ ἁπλοῦς. καὶ κράσιν ⟨βοιωτικῶς.
τοῦ αὖ ἕς ὦ μέγα, γίνεται ὠυτός.
ω χρος, ἐκ τοῦ χόα ὁ ὅστις ὠῶν φάνσαν τὸ μυ΄. διὰ δὲ τῆς
ὠῶν φανείας ἢ ὠχρίασις. λοιπὸν ἐκ τοῦ χόα ἡ΄ ἄχρο-

ος. ἢ ὑπὸ χολῆς βιαζομένη κράσει, ὦχρος. πρὸ ὠχρίασις ὠ μῦ
μ, λέγεται ἀπὸ ὠχρίασις. οἱ, ω χρος τέμνειν λέγεται φάς.
ἰλιάδος ς΄. ὀξυκόμοι δὲ, ὡσὶ τμετέχουσι τῆς ὠχρι-
άσεως. οἱ, ὠχρὸς ἀνὸς, ὁμοιοτροπῶς τῆς ὠχρότητος.
ω ρα. ἔστι ὁράω. ὁμήρου ὄρσο. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ὁρο-
μαι. ὁ παρατατικὸς, ὡρόμην ὡράμεν, ἢ συνηθῶς
ρ. καὶ ὁρῶ, ὁρᾷ. ὦρκα ὥρμαι. ὥρμην. ὥρσο. ὦρται, καὶ
ω ψ, παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω. ὁμήρου, ὄψω ⟨ενδερ.
ἀμβολῇ τοῦ ω, ὄψ. ἢ αὐξήσει, ὤψ. σ΄ δεῖα. διὸ δὲ
τῶ μεγάλου. τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ ὀφθαλμόν. κ΄
καὶ κύριον ὄνομα ὡς ἐν ὀλυσσείᾳ. ω τος θυσάτης.
σημαίνει καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ τὴν φωνήν.
ω τος, ἴσον ὅμοιον νυκτικόρακι. ἔνιοι δὲ αὐτὸ ἢ νυκτι-
κόρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ παλαιόν. ἁλήφθη δὲ τοῦ-
νομα, διὰ τὸ πεῖ τὰ ὦτα πέρυσας ἔχειν. δοκεῖ δὲ
εὔηθες εἶναι, ἢ εὐεξαπάτητον. γράφεται πεῖ αὐτοῦ
ἀρίστου τέλης. Ὁ δὲ ὦτος ὅμοιος γλαυκί, καὶ πεῖ τὰ
ὦτα πέρυσι ἔχει.
ω διαφόροι, οἱ τὰς ὠιδὰς φέροντες ἐρατοῦ. ὠιδῆς ὁδεί-
δος ὀρνέου. ὠιοφόροι δὲ, οἱ τὰ ὦτα σὺν τελαμῶσι,
ἢ οἱ, ὠὰ καὶ ἀξίδες. ἦσαν δὲ τριοῦ τροι ἀπὸ παλαίστρας.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Τὸ μέγα ἐτυμολογικὸν ἐν τῷ τῶν θεῶν ἐγγενείας. ἀναλώμασι μὲν, τῷ
εὐσεβοῦς καὶ δοκίμου ἀνδρὸς, κυρίου Νικολάου Βλασοῦ τοῦ κρητὸς. παρανέσει δὲ τῆς λαμπρο-
τάτης τε, σωφρονεστάτης κυρίας Δουκὸς θυγατρὸς τοῦ πανσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου κυρίου
Λουκᾶ μοιχρᾶ πατρικίου τε μεγάλου δουκὸς τῆς κωνσταντινουπόλεως. πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι, Ζαχαρίου
καλλιέργου τ΄ κρητὸς. τῶν λοιπῶν ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων ἐκκλησιαστικῶν ἐφιεμένων. Ἐτελειώθη τὸ ἀπὸ τῆς
Χριστοῦ γεννήσεως, χίλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ. Μεταγενεστέρου, ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου.



Η ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΔΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΘΥΤΗΣ, ΑΥΤΗ ΣΟΙ ΦΙΛΕ ~

Α

Μάρηυ μουσούργ
ἐτυμολογικήυ.
ἄβρικτρυ.
μεγάλω. ἀγε
ἄερω λήσυτα.

Β

ἀιγφυ, τὸ
αἰσχισος.
αἰϊξας.
οἶσυ, Ακήυ

Γ

λαοσσαν.
ἀηδόνυτρυ.
ἤδυ.
αι. ἐξερχόμεναι.

Δ

ἔσι δὲ ἐκτο
δ' ἀ.. ἐρυσφ.
ἀνέδεγτρ.
ἀνήκη, ἀνή

Ε

ἀφροδίσιομ πφθαι
ἀμορσίς.
μηήκωπός.
πρῶτυ.

Ζ

φέρειν τὸ
ἄμωυ ὑσωρ
ἀταθαλία.
μικῶυ. τὰ δὲ

Η

ἀρχὴ τοῦ βῆτα.
βαῖν. ἥμεν.
κυρήυκυ.
καιόδαιμυ.

Θ

σημαίυοισϊυ.
ἀρ χὴ τοῦ Γάμα
Γίγνεται. καὶ
γένις μὲν ὁ.

Ι

ἀρχὴ τοῦ δέλτα.
τῶ ἐάοι δάγος.
ὠγόμασαι.
μέλη παρά.

Κ

δ' ὁι τεθγεώτες.
δτοιγύσιος.
τὸ δέλτα μετὰ.
δόχμος, ὁ

Λ

ὠγόμασαν δὲ.
καὶ οὐχήλωγτε.
γεσθαι ἀρὸ
εἶναι. πᾶσα.

Μ

σημαίγοντος.
ὥς δίαπωντες.
κατὲ τέθεσιν.
λιμήνος.

Ν

τεῖλε. προ
ἐρανιστής.
ὀφίλος. ἡ
ἐήγα. καὶ

Ξ

ἐυρύαλος.
ἐπιβλέπων.
κωκυτὸν.
ζατῶ, τὸ

Ο

ἥλαιθερές,
ἥμὲρ, ἡ ἡμέ
ὁρισμόν δη
ἐρῶ, ἔραμαι

Π

θρι πωδέξαν
θῶκος πρὰ.
ἀρχὴ τοῦ ἴῶτα
ἰδᾶιοι δὲ

Ρ

δτάλιοϊ
ἔχουσαν.
μισῆ ἄτειν.
ἀστέλγειαν.

Σ

κιγάμωμον.
κλεψύδρα.
ἡ χῆ δόξα
ταγῆ ὡς φησι

Τ

κύβος. ὁκυ
γειῶν τῶν
λὸς ἐγχρονίζων.
ὥς τὺας.

Υ

ἀρχὴ τοῦ μῦ
μελαγχρὴς.
μανδήσοι
ρεται γὰρ

Φ

μὴ στερκτικόν.
μέμω. μέμη
ἀρχὴ τοῦ ξῦ
ἀρχὴ τοῦ ὂ.

Χ

ὄθεν καὶ ὀρ
δίὸ καιόμενος.
ροβοσκός.
οὐ τά μενοι.

Ψ

λουται. οἷον,
πῦ σκέπω.
πεπλεγμένον.
ἵνα κατασκευ

Ω

καὶ προτέρωσε.
ἀρ πεταγύμενον.
πωρός, ὄθεν
κύρια εἴτε

ΑΑ

πρὰ τὸ συλλ
πλάγχνα.
σιχῶ. καὶ
συ πεῖον,

ΒΒ

ὅτι τελετὰς.
τετύπωμαι,
τιμήσεως.
τόπος. πρὰ

ΓΓ

καὶ φιλότητι.
ὑσάπους,
φάραγγες,
φημι. ὥς

ΔΔ

χειμάῤῥοις.
χοροίτυπος,
ἀρχὴ τοῦ ψῖ.



J. VIII. 13



806022 Bibliotheca 15.000,-
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej
06876



J - VIII - 13